

Vaidyakaśaśadāsinidhī

1888

Sas.
Librarian

Uttarpara Joykrishna Public Library
Govt. of West Bengal

उत्सर्गः

सकलमङ्गलायाम्बुसङ्गचैकनिकेतन-प्रजारम्भ-

महाराजाधिराज-

मिर्जा-श्रीश्रीश्रीश्रीश्री-आनन्द-गजपति-शिष्याणि

मन्त्रे-सुलतान्-बाहादूर-जि. सि. आर. इ.-शायमसा-

विजयनगराधीश-देव-श्रीकर-कमलेश्वर

वैद्यकशब्दसिन्धुरयं

भक्त्या अथवा च सादरमुपहारीकृतः ।

TO

HIS HIGHNESS

MIRZÁ ŚRÍ ĀNANDA CAJAPATI RĀJ

MUNNYĀ SULTĀN BĀHĀDUR, C. C. I. E.

MAHĀRĀJA OF VIZIANAGRAM.

THIS WORK

IS MOST RESPECTFULLY

DEDICATED

FOR HIS DISINTERESTED ZEAL AND OPEN-HANDED LIBERALITY
IN HELPING BOTH STUDENTS AND PRACTITIONERS OF HINDU
MEDICINE AND THE MEDICAL PROFESSION GENERALLY
IN THE STUDY OF INDIA'S ONCE PERFECT SYSTEM
OF MEDICINE AND PATHOLOGY

BY

'HIS HIGHNESS' MOST OBEDIENT SERVANT,

THE COMPILER.

PREFACE.

ANCIENT KOSHAS :—Dictionary or Kosha, as a rule, is a store-house of words in general specifying their applicable meanings and genders. Almost all the old Koshas or Sanskrit Dictionaries hitherto published have been composed in verse and divided into Vargas or groups and classified under different arrangements ; such as Amarakosha, Hemachandrakosha &c.

Dravyābhidhāna, Nighaṇṭu, Dravyaguṇābhidhāna and Paribhāṣhā &c. are Āyurvedic Medical Dictionaries. There are many of these Dictionaries, but all of them are entirely devoted to the description of synonyms, properties, tastes, irritating and cooling qualities and vipāka or result of assimilation of individual medical drugs, minerals, animals and vegetables. Such works are composed in verse with explanations of drugs and other substances in different languages, viz :—Bengali, Hindi, Mahārāṣṭra &c. Works under the name of Dravyābhidhāna, such as Ratnamālā, contain only lists of medical drugs, minerals, animals &c. Whilst works included under Dravyaguṇābhidhāna, such as Rājaballabhīya Dravyaguṇa, Śabdachandrikā &c. explain the names of medicinal substances with their properties, tastes &c. Paribhāṣhā is a treatise on medical technical terms, and general descriptions of Phāṣṭa, Kashāya &c. They are Paribhāṣhāpradīpa and others.

The words contained in Sanskrit Dictionaries, innumerable as they are, are of seven kinds, so far as their construction and derivation are concerned ; viz :—**उद्दि** (usage) ; **स्वभाव** (derivation) ; **देशोक्ति** (local use) ; **लक्षण** (outward signs of things named) ; **उपमान** (comparison) ; **बोध्य** (inherent energy) ; and **भिन्नभिन्नदेशनाम** (names of foreign origin). Drugs used in medical sciences have their nomenclature in three different ways :—(1) Some are known everywhere by one and the same name, (2) some by names used in hilly tracts of countries where they grow, and (3) others by different names given to them in different countries. The names of material objects are explained in different languages in different dictionaries, so as to render them intelligible to students conversant with any particular language. If however attempts were made to explain the words of material objects in one particular dialect, the result would be to make the vocabulary useless to those unacquainted with that language and thwart the very object of the compilation. It is, for this reason, absolutely necessary, that the names of medicinal drugs and other equally important substances should be explained in two or

three well-known current languages. There are some material drugs grown in hilly tracts mentioned in the Koshas which are never to be seen in the plains ; and consequently the physicians know of their names and properties only in words. Some of these are मेदा, मङ्गमेदा &c. These substances being scarcely found now-a days their discoverers have wisely suggested adequate substitutes in चङ्गमखा, मारिषा &c.

The ancient mode of teaching was to make the pupils get the Kosha by heart as being indispensably necessary for the purpose of studying science in general and the medical science in particular. This process was of course resorted to by the few who happened to be gifted with retentive memory, but to others, whose number was far more numerous, it presented an insuperable barrier in the way of their medical study and not unoften dissuaded them altogether from such a pursuit. It cannot, however, be denied that, this process of training proved eminently advantageous to the few medical students who achieved success and began life as the reliever of human sufferings. The boundless fields of material objects, some nectar like, others possessing deleterious properties, some comprising our food affording nourishment both to our body and brain and some possessing healing and cooling properties ; whilst others having killing properties. All these formed the exclusive subject of researches of the ancient Rishis—Bharadvāja, Átreya, Agniveśa and others. These Rishis after having ascertained the different properties of different drugs, had them procured through the hermits and others who used to spend their lives in the wilderness. With their wonted zeal and perseverance they carefully verified their efficacious qualities as affecting human system and introduced them in the medical science. They therefore firmly believed that, a thorough knowledge of these drugs formed the most important factor in the attainment of success in medical treatment, and the only way to utilise them as the means of ready reference was to get their accumulated treasures of experience by heart. They were therefore of opinion that, before commencing his practice the medical student must get Dravyābhidhāna by heart, as the students of the Calcutta Medical College do pathology ; for without a complete knowledge of the drugs—both theoretical and practical,—the very object of medical treatment would be defeated.

Thus the idea to get all the above-mentioned ancient medical books by heart and to retain them in memory throughout lifetime without losing a single link of the entire chain, is positively impracticable and decidedly discouraging to many who may be inclined to study the Hindu medical science.

To compile therefore a dictionary of the description just given is indeed a hopeless task. To collect and collate words from different printed books and MSS. of this country, the latter replete with the blunders of copyists, is a task as arduous as it is discouraging. Sometimes it becomes even hopeless to ascertain the real reading even by consultation with learned physicians. When such difficulties presented themselves in my way, all my endeavours to surmount them with the assistance of others proved fruitless.

It will thus be easy to imagine how very difficult it must be for one of my moderate ability to undertake a task hitherto unattempted by the best Pandits of the country. No one but those who have employed themselves in similar labours can at all realize the amount of tedious toil involved in the compilation of such a work. Indeed the prospect of success began to appear to me more and more gloomy, as I slowly pressed onward. The errors and imperfections with which the compilation must abound even if it were destined to be completed, became more and more manifest; and my attempt to complete the work would have been nipped in the bud but for the encouragement I received by the example of old writers on the subject.

A few years ago my patron Dr. Mahendralal Sircar was engaged in the task of translating the Charakasamhitá into English. I was appointed to assist him in this translation. In the course of his labours he had frequent occasions to consult the existing dictionaries for appropriate medical technical terms. He was, however, very much disappointed in his expectations. No alphabetical medical dictionary being available at the time to render him material help in the selection of appropriate terms, he had to own that such a work was a great desideratum, and expressed a desire that I should undertake to supply this long felt want. The method of compilation was also suggested by him.

In compliance with his request I commenced my work. Want of leisure prevented Dr. Mahendralal Sircar from continuing the translation above mentioned; but I did not abandon the idea of such a compilation. I persevered in my labours and after an unremitting work of upwards of three years I finished my compilation and had the satisfaction of presenting the first printed sheet to Dr. Sircar and subsequently to Dr. Rájá Rájendralála Mitra, both of whom while expressing their satisfaction favored me with their letters of approbation, which I have much pleasure to insert further on.

The difficulties I met with in the compilation of my lexicon were nothing in comparison to what I felt in connection with the publication.

of the dictionary. Encouraged by these gentlemen I appealed to the public for pecuniary assistance to enable me to carry the work through the press and eventually present the publication to the public who take an interest in, and encourage the study of, Sanskrit Literature, especially the science of medicine. Unfortunately, however, I received very little support. In short after the lapse of one year I thought of giving up the work in despair when, by the help of my friend Bābu Nīlamanī Mukerjee M. A. B. L. Professor of Sanskrit in the Presidency College, I obtained an introduction to His Highness the Mahārāja of Vizianagram. This illustrious Mahārāja accorded me a most cordial reception. The extraordinary and unexpected condescension on His Highness' part encouraged me to represent my case more fully than I had hoped to do. As an exemplar in the works of active benevolence and as a patron of Science and Literature, His Highness at once grasped and realized the necessity for an alphabetical medical lexicon of the above description for the purpose of helping the study of Hindu Medical Science ; and with His Highness' wonted liberality immediately offered me his full support. Thus the fruits of my labours extending over several years were at last saved from being consigned to oblivion. I am now able and do myself the honour to offer to the literary public my humble compilation of Vaidyakaśābdasindhu and hope that they will afford me the encouragement they think proper.

It is necessary to add that, in my alphabetical arrangements I have followed the method adopted in the Śābdakalpādruma and as a mark of my respect to the learned Paṇḍits of my country I have assigned to a separate space at the end.

For fear of unnecessarily increasing the bulk of the dictionary I have not followed the plan of Śābdakalpādruma in giving all the synonyms together. I have, however, given the most selected medical terms with their medical meanings which are quite enough for my present purpose. Where a word conveys various meanings, I have endeavoured to show them, as far as practicable, in their respective places. In the description of qualities and medicinal virtues of different drugs, the Rishis of different periods have held different opinions. In such cases, I have taken only two or three authorities generally accepted and avoided mentioning others whose opinions are either obsolete or not well grounded and consequently unnecessary for my present purpose. I have also attached at the beginning of the work a list of abbreviations of words required for reference. Pathology of diseases and the process of preparation of efficacious medicinal Oils, Ghṛitas and compound medicines have been added by the special desire of the Mahārāja.

In order to render the names of drugs intelligible to the people of different countries, I have given their meanings and explanations in the following Languages, viz :—Latin, Bengali, Hindi, Mahārāshtra, Telegu, Kārnāṭic &c. The Latin synonyms have been taken from Watt's Economic Products of India, Udayachānd Datta's *Materia Medica*, Professor Wilson's Sanskrit-English Dictionary and Professor Monier Williams' Sanskrit-English Dictionary. Hindi and other synonyms have been collected from Bhāvaprakāśa, Rāja-nighaṇṭu, Madanapāla-nighaṇṭu, Dhauvantari-nighaṇṭu &c. For Telegu terms I am indebted to Bābu Rādhānāth Bīswās, at whose request the Paṇḍits of His Highness' court have rendered me all the assistance I needed.

Of the authors, both ancient and modern, from whose works I have collected the materials for my dictionary, I would give only a brief history of their lives and writings—

Charakasamhitā—a treatise on Kāyachikitsā or treatment of general diseases, is generally considered to be older than the Suśrutasamhitā, and it is the first medical work of the Ātreya school. The origin and dissemination of this wonderful work are ascribed to the sage Bharadvāja. At the close of Satyayuga when diseases began to make their appearance to an alarming extent, Bharadvājamuni, as President of the great council of Rishis, brought down Āyurveda, a part of Yajurveda, from heaven and gave instructions to his pupil Kṛishṇātreya. Agniveśa, one of the six pupils of Kṛishṇātreya, in common with his other fellow students, wrote a treatise on Kāya-chikitsā in accordance with his instructions, which being found to be the best was published in the name of the writer and styled "Agniveśatantra." This work was subsequently re-edited and enlarged with elaborate explanations by Charakāchāryya and published in his own name as "Charakasamhitā." He divided it into eight Sthānas or books, such as Sūtrasthāna, Nidānasthāna &c. The whole work contains one hundred and twenty chapters. It is mentioned at the end of the Charakasamhitā, that Dṛiḍhabalamuni of the Punjab completed the book by adding seventeen chapters to Siddhi and Kalpasthānas.

According to Dr. Udayachānd it would seem that, Agniveśatantra was not edited and corrected by Charaka until after the period of Vābhāṭa ; he infers this from the mere fact that while mentioning the name of all the learned and celebrated Rishis of the time, Vābhāṭa made no mention of the name of Charaka in his work. This opinion of Dr. Udayachānda Datta does not appear to be correct as Vābhāṭa mentions Charaka's name in many places of his work. (See अमृत p. 110. Vol. I. and pp. 826 – 827. Vol. II. Bombay Ed.)

Suśrutasamhitā—a treatise on surgery that ranks next to the Charakasamhitā, but it is more systematically arranged than the latter. It is the oldest Samhitā of the Dhanvantari school. In the introduction to that work it is described that, Dhanvantari, the surgeon of heaven, descended to earth in the person of Divodāsa, king of Benares, for the purpose of teaching surgery along with the other branches of medical science. Suśruta, the son of Viśvāmitra Rishi, accompanied by his other colleagues, proceeded to Benares and attended the Lectures of Divodāsa on Salyatantra or surgery and other kindred subjects. On their return, each of them wrote a treatise on surgery, but the one written by Suśruta was found to be the best and most complete. It is said by Dhavanāchāryya, the commentator on the Suśruta, that at the time of war between the Bauddhas and Hindus, the Susrutatantra was re-edited and made more comprehensive by the renowned chemist Siddhanāgarjuna with a supplement called Uttaratantra. Since that period it has been known by the name of "Susrutasamhitā." The subjects of बृहन्म and चक्षुरी which relate to difficult delivery and operation of stone respectively are treated in so masterly a manner that, Dr. Charles desired to see them. At his request Dr. Durgādāsa Gupta and myself translated them into English and submitted the same for his perusal. Dr. Charles highly praised the process of delivery in difficult cases and even confessed that with all his great experience in midwifery and surgery he never had any idea of the like being found in all the medical works that came under his observation.

Atrisaṃhitā,—a treatise well known in the Punjab, and collected by Atri Rishi, is as old as the Charakasamhitā. The author of it is also an eminent writer of Law books.

Vābhāṣasamhitā—a compilation principally based on works belonging to both Ātreya and Dhanvantari schools. It is composed by Vābhāṣachāryya for the purpose of helping the beginner in understanding medical science. This is stated by himself at the end of his work. (See Uttara-bhāga, chap. 40.) It is said, that Vābhāṣa, formerly a Brāhmin, was persuaded by a Bauddha priest to adopt his religion, which he embraced in the latter part of his life. This opinion is cherished by the learned Paṇḍits of Southern India. But according to the Rājatarāṅgiṇī, he lived at the time of Jayasimha, a king of Kāśhmīra, in the twelfth century A. D. or about 1118 to 1140 of the Saka era. The above facts clearly shew, that, Vābhāṣa is posterior to both Charaka and Suśruta. His native place, as he states in his Aṣṭāṅgasaṃgraha, was somewhere in Sindhu-desā, to the south west of the Punjab.

Arṇadatta, son of Mṛigāṅkadatta, is the author of a commentary on the Vābhāṣasamhitā, known by the name of "Sarvāṅgasundarī."

Hemādri, the celebrated compiler of the Chaturvargachintāmaṇi, has also written a commentary on the Sūtrasthāna of the Vābhāṣasamhitā, which bears the appellation "Āyurvedarasāyaṇa."

Chakradattasaṅgraha—a treatise on Pathology and Therapeutics, is widely accepted by medical men as a most useful hand book on the Practice of medicine. The author, Chakrapāṇidatta, was a native of Bīrbhūm District, and as stated in the introduction to his work, he was a disciple of Naradatta, a renowned physician of the twelfth century. It is also mentioned that, he was appointed by the king of Gour as a superintendent of his kitchen department.

Siddhayoga—a work on the treatment of diseases, was compiled by Vṛindakuṇḍa. A commentary on this work styled "Kusumāvalī" is the work of Śrīkaṭṭha. Chakrapāṇidatta quotes in his compilation several passages from Vṛindakuṇḍa's work; hence it is evident that the latter lived before the former.

Rasakaumudī—a work of a physician called Mādhava, who, according to the old traditions, is supposed by some to have been the author of the Nidānasaṅgraha, a well-known compendium by Mādhavakara. But there is internal evidence, which militates against the above supposition. Rasakaumudī describes, among other things, the use of opium and Hydrargirum, which was unknown at the time of Mādhavakara.

Rasaratnākara,—a treatise on the treatment of diseases by mercury. It is composed by Nityanātha. This author seems to have been a native of the North-western Provinces and not of Bengal.

Yogachintāmaṇi,—a compilation of numerous Yogas, i. e. combinations of peculiar drugs to cure diseases. It is written by Śrīharsha, who, according to the Rājatarāṅgiṇī, lived in the twelfth century A. D.

Yogatarāṅgiṇī—an authentic work on the use of quicksilver. It is the work of Trimallabhaṭṭa. This work is not so highly esteemed in Bengal as it is in the North-western Provinces.

Vaidyajīvanam—is of a somewhat recent origin. The author, Lolimbārāja has skilfully described the ingredients of medicines while writing in the style of poetry.

Vaidyavṛinda and Vaidyāmṛita—two works of Nārāyaṇa on the use of mercury. They are not fully appreciated by the physicians of Bengal. They seem to have been composed in the last century.

Sārakaumudī—a treatise on the Practice of medicine. It is written by Anandavarman in Sanskrit with explanations in Bengali, as it is

intended for those medical students who are not versed in Sanskrit. This work dates from the middle of the last century.

Bhaishajyaratnāvalī—a book on the use of quicksilver. It is seldom consulted by our Bengal physicians. It was compiled by Govindadāsa about the end of the last century.

Nāḍīprakāśa,—a treatise which deals with arteries, veins and nerves. It is composed by Saṅkarasena, the author of Vaidyavinoda and Rasa-saṅkara. He is a descendant of Ānandasena, who comes of the Śakṛigotra.

Rasendrachiñtāmaṇi—a book on the use of mercury. It is the work of the poet Rāmachandra, the author of the Rādhāvinoda Kāvya. This compilation is held to be the first of the works of similar pretensions. A treatise called Rasapārijāta is also ascribed to the same author. Another book is said to be extant bearing the name of Rasendrachiñtāmaṇi, but we have not had any opportunity to have a glance at it.

Amarakosha,—a lexicon of undisputed excellence, and of the highest authority. It was written by Amarasimha during the reign of Vikramāditya. Although opinions of learned Sanskritists in connection with the date of Vikramāditya widely differ, still our conviction is that the king Vikramāditya, the founder of the Saṃvat era, flourished at 56 B. C.; and that the author of the well known Amarakosha was also one of the jewels of his court. Amarasimha is supposed to have been a Bauddha by religion, evidences whereof can be obtained from his lexicon. He has divided his work into several vargas or books.

The following is a list of commentators on the Amarakosha frequently referred to in the present work :—

1. A commentary by Mathuresa, the author of Sabdaratnāvalī.
2. A commentary by Kshīrasvāmī, the tutor of Jayāpīḍa, a prince of Kāshmīr, who reigned, according to the Rājatarāṅgiṇī, during the years 705 to 731 A. D.
3. A commentary by Rāyamukṣa, who lived at the beginning of the fifteenth century.
4. A commentary by Bharata Mallika, son of Gaurāṅga Mallika, who was born of a Baidya family in the village called Pātīlpārā, in the District of Bardwan. Not more than one hundred and fifty years ago this learned commentator blessed Bengal with his birth, and glorified his name by writing commentaries on the Raghuvamśa, Kumāra-sambhava, Bhāṭṭikāvya and other master pieces of Sanskrit literature.

Dhanvantarinighaṇṭu.—The author of this book is supposed to have been a contemporary with Amarasimha. This Nighaṇṭu is considered as the highest authority by the Benares school.

Hemachandrakosha,—well-known by the name of *Abhidhāna chin-tāmaṇi*. It is an excellent lexicon by Hemachandrāchāryya, who, as is said by Prof. Wilson, was a Jaina by religion, and who, after spending the prime of his life at Pātaliputra, an ancient city of the Maurya race, devoted the latter part of his life to the furtherance of the Jaina creed in Guzerat. He is supposed to have flourished in the twelfth century, or more approximately in the year 1230 of the Samvat era.

Sabdamālā,—a very brief dictionary, intended by the author, Rāme-svara Sarmā, to be supplementary to the Amarakosha. It is supposed by Prof. Wilson to have been anterior to Mediūf. In this book words are explained in the Bengali language.

Nāmamālā,—a lexicon by Dhanañjaya, who, according to Mr. A. Barua, lived in the tenth century.

Bhūriprayoga,—a dictionary by Padmanābha Datta, the author of the celebrated Supadma Grammar. It is divided into three chapters. Padmanābha is evidently posterior to Mediūf-kara, as he cites the latter in his lexicon.

Sabdaratnāvalī,—a production of Mathuresa, the well-known commentator on the Amarakosha, who, as Prof. Wilson says, prosecuted his studies under the patronage of a Mahamedan, named Musha Khān. The author has rendered his work peculiarly interesting to his readers by giving variant forms of several words. He is supposed to have lived in the sixth century of the Saka era.

Jaṭādharakosha,—a work of recent date. It is written by Jaṭādhara, a native of Chittagong.

Abhidhānaratnamālā,—a valuable production of Halāyudha, the learned Paṇḍita in the court of the king Lakshmaṇasena. The author was a native of Kerala and a Jaina by religion. He has appended an index at the end of his work, where words importing vegetables and minerals are explained in the Bengali language.

Rājañighaṇṭu,—otherwise known as *Abhidhānachūdāmaṇi*. It is composed by Narahari Paṇḍita out of the materials of several other lexicons, who gives his explanation in Mahārāshṭra, Kārpātic and similar other languages. He is supposed by some to have been a native of Kāśmīra, and by others a Brāhmaṇa of the Deccan. According to Udayachand's conjecture, he lived in the year 1725 of the Samvat era. His work is held in high estimation throughout India, for its full exposition of medical terms and pathology of diseases.

Bhāvaprakāśa,—a comprehensive cyclopædia of medical science. It is written by Bhāvamisra, son of Laṭaka Miśra, in the year 1535, or a little

after that date. He has described, in his book, with full detail the *Farangaroga* imported to India by the Portuguese, which is considered to be a kind of venereal disease in our countries. Among the vegetable drugs he has included *Topchini* and *Sohárá*, which are said to have been brought to India by the Chinese. It is a work of great practical utility and is frequently made use of by the physicians both of Bengal and Benares schools.

Mádhavanidána,—a work on Pathology and Diagnosis of diseases. It is written by Mádhavakara in the eighth century of the Christian era. It is affirmed by Prof. Wilson that, this book is translated into Arabic and often referred to by the Mahamedan doctors.

Vyákhyámadhukosha,—a commentary on the above work. It is prepared under the joint authorship of Vijaya Rakshita and Śríkaṇṭha Datta. The latter is also a commentator on the *Siddhayoga*.

Akaprakásá,—a book written by a physician named Rávana. Here a new system of treatment by means of tinctures is introduced by the author.

Uṇādikosha,—a part of Sanskrit grammar, which treats of words derived from the suffixes *uṇ* and others.

Chikitsákramakalpavallí,—a work of Kásfnátha Dvivedí, a native of Benares. This book is generally used by the physicians in the North-western Provinces.

Asvavaidyaka,—a book on the treatment of the diseases of horses. It is written by a veterinary physician named Jayadatta. This work is of the highest importance in connection with the treatment of domestic animals; and published by the Asiatic society of Bengal under the editorship of myself.

Sárngadharasaṅgraha,—a work of Sárngadhara, the well-known author of the *Sárngadharapaddhati*. It is highly esteemed by the people of the North-western Provinces. According to Burnel's account, this author is posterior to Mahesvara, the writer of the well known *Viśva-prakáśa*.

Rasendrasárasaṅgraha,—a treatise on the various preparations of mercury and on the treatment of diverse diseases by it. It is written by Gopála Bhaṭṭa, who, as Aufrecht supposes, lived in the thirteenth century of the Christian era.

Nibandhasaṅgraha,—a commentary on the *Suśrutasamhitá*, by Dāvaṇácháryya, who was a native of Aṅkolá, a village near Mathurá. It is stated in his book, that he was the son of Bharatapála, a favourite to the prince Nṛipála, and obtained material help from the comments.

TRUE COPIES OF LETTERS

From Rájá Rájendralála Mitra and Dr. Mahendra Lal Sircar.

With much pleasure I bear testimony to the Sanskrit Scholarship of Babu Umeshchandra Gupta, Kaviratna, Librarian of the Government Sanskrit College, Calcutta. He is a good grammarian and thoroughly conversant with Hindu Medical literature. The manner in which he has, on my recommendation & under the auspices of the Asiatic Society of Bengal, edited Jayadatta's Asvavaidyaka, a work on veterinary science, reflects great credit on him.

He is now engaged in the compilation of a comprehensive lexicon of Hindu Medical terms with copious references to, or quotations from, standard works. I believe that such a work is a desideratum and will prove a great help to those who study and practise Hindu Medical science as well as to those who direct their attention to Sanskrit literature generally. The leading Sanskrit lexicons do not include such technical terms or supply their precise scientific meanings.

8, Manicktallah }
February 16, 1888. }

(Sd.) Rájendralála Mitra.

51, Sankaritola, Calcutta.
The 29th Dec. 1888.

While reading Charaka Samhita some years ago with Kaviraj Umesh Chandra Gupta for purposes of translation, I felt very much the want of a Dictionary of Sanskrit Medical Terms. And I actually formed the idea of compiling one. The terms that we met with in the course of our studies were being arranged in alphabetical order, and the work was proceeding at a pretty satisfactory rate, when from want of leisure on my part, it had to be discontinued. I am glad, however to see, that my friend and colleague did not abandon the idea, but has very commendably persevered in working it out, and he has now the satisfaction of having very nearly completed the compilation. From the first printed sheet before me and from the MS. submitted to my inspection I am glad to be able to certify that much labor and research have been bestowed upon the compilation, and the Lexicon when published will supply a real desideratum. The publication will cost a good sum which my friend has not the means of advancing. Considering the great importance of the work he deserves every encouragement from the Patrons of Sanskrit Literature, and especially of our Ancient Ayurveda.

(Sd.) Mahendra Lal Sircar.

glosses and annotations of many authorities of that time, viz :—Jejjāta, Gayadāsa, Bhāskara, Mādhava and others.

Paribhāṣhāpradīpa,—a work by Govindadāsa Sena, son of Śrīkṛishṇa-ballabha Sena.

Prayogāmr̥ita,—the bulkiest work on the practice of medicine. It is compiled by Vaidyachintāmaṇi, who was a native of Nirol, a village belonging to the Śrīkhaṇḍa community. The author is said to have lived one hundred years before the present time.

Śabdachandrikā,—a compilation of medicinal vegetables and minerals, with their effects on animal bodies. It is written by Chakrapāṇidatta, the well-known author of the Chakradattasaṅgraha. Names of articles are explained here in the Bengali language, which enhances its practical utility amongst the physicians of Bengal.

Madanapālanighaṇṭu,—a book, where names of articles are explained in the Hindi language. It was compiled by an anonymous author who called his work after the name of the prince Madanapāla in order to gratify his patron. This work is frequently consulted in the North-western Provinces for the purpose of getting the exact synonyms of medicinal articles. Numerous evidences shew that there were two other Nighaṇṭus, one by Bhojarāja, and the other by Śesharāja ; but we have not seen them yet.

Viśvaprakāsa,—a lexicon by Maheśvara, who lived in the twelfth century or more approximately about the year 1111 A. D. He is said by Prof. Wilson to have been born in the family of Śrīkṛishṇa, the family physician of Sāhasāṅka, a king of Gādhipura.

Ajayapālasaṅgraha,—a book by Ajayapāla, who was a Jaina by religion and posterior to Medinīkara.

Dharaṇīkosha,—a lexicon by Dharanidāsa, a native of Kanouj.

Trikāṇḍaśeṣha,—a supplement to the Amarakosha. It is composed by Purushottamadeva, a Jain devotee, who divides his work into three chapters which are full of obsolete words.

Hārāvalī,—a dictionary of synonymous and homonymous words. The author of the book is supposed by Prof. Wilson to have lived in the ninth or tenth century.

Medinīkoshha,—otherwise known as Abhidhānaratnamālā,—is a lexicon of practical utility. The author, Medinīkara, was posterior to Maheśvara and anterior to Rāyamukuta, and lived in the latter part of the fourteenth century. By the surname "Kara" he is supposed by some to have been born in the Vaidya family and a native of Bengal.

Ratnāvalī,—a Dravyābhidhāna or a dictionary containing the names

of articles of medicinal property in the Bengali Language. It is the production of Mádhava, the author of Basakaumudf. He is said to have been a native of Bengal.

Rájaballabhfayadravyaguṇa,—a work written by Rájaballabha, and edited with notes by Nárāyaṇadāsa. It is generally read with interest in Bengal. The author of this compilation lived in 1760 A. D.

Ratnamálá,—is also a Dravyábhidhāna like Ratnávalí mentioned above. The author is supposed by some to have been a Bengali writer ; and Prof. Wilson thinks him to be a Jaina.

In conclusion, the compiler of these pages records his sincerest gratitude towards the Mahārāja of Vizianagram for his disinterested munificence to promote the cause of medical education in India.

His best thanks are also due to Dr. Mahendralála Sarkára M. D., the prime mover of this plan, and the great helper in carrying it into effect.

The compiler is thankful to Bábu Nílamaní Mukerjea M. A. B. L., Prof. of Sanskrit in the Presidency College, for his kind assistance. He is likewise grateful to Paṇḍit Hariśchandra Kaviratna, Assistant Prof. of Sanskrit in the above college for his untiring labour in correcting proofsheets while carrying the work through the press.

UMEŚACHANDRA GUPTA.

भङ्गा.गुङ्:	भङ्गातकगुङ्:	रा.नि.	राजनिघट्टः
भा.	भारतम्, भावप्रकाशः	री.	रीगः
भा.पू.	भावप्रकाशपूर्वभागः	व.	वर्गः
भा.म.	भावप्रकाशमध्यभागः	वटा.व.	वटादिवर्गः
भू.उन्मा.	भूतीन्मादः	वम्.	वन्माद
भूरि.प्र.	भूरिप्रयोगः	वा.	वाभटः
भेष.	भेषज्यरत्नावली	वाजी.क.	वाजीकरणं
भं	भट्टाराष्ट्रः	वा.ज्व.	वातज्वरः
भ.	भध्यखण्डः	वा.पि.ज्व.	वातपित्तज्वरः
भद.	भदनपालः	वा र.(रक्त)	वातरक्तः
भधु.	भधुमतीटीका	वा.व्या.	वातव्याधिः
भधुमे., भ.मे.	भधुमेहः	वि., विमा.	विमानस्थानं
भमू.	भमूरिका	वि., विश्व.	विश्वप्रकाशकोषः
भा.	भाषा	विज.र., वि.र.	विजयरचितः (व्याख्यानभुक्तीषः)
भा.नि.	भाषवनिदानं	वि.ज्व.	विषमज्वरः
मिश्र.	मिश्रकाव्यायः	विदग्धाजी.	विदग्धाजीर्णः
सु.री., सुखरी.	सुखरोगः	विद्र.	विद्रधिः
सू.क.	सूत्रकण्डः	विल.	विलम्बिका
सू.घा.	सूत्राघातः	विस्.	विस्मृचिका
सू.र.	सूत्ररक्तः	ठ.चि.	ठडिचिकित्सा
मे.	मेदिनी	ठड.सु.	ठडसुश्रुतम्
योग.र., यो.(रत्न)रत्ना.	योगरत्नाकरः	वै.चन्द्रिका	वैद्यकचन्द्रिका
यो.(नि)व्या.री.	योनियापत्	वै.जी.	वैद्यजीवनं
र.	रक्तिका	वै.निघ.	वैद्यकनिघट्टः
रक्ताति.	रक्तातिसारः	वै.सं.	वैद्यकसंग्रहः
र.चि., रस.चि.	रसेन्द्रचिन्तामणिः	व्य.	अव्ययं
रत्ना.	रत्नावली	व्याक.	व्याकरणम्
र.पि.	रक्तपित्तं	त्र(ण).श्री.	त्रणश्रीषः
र.म., रस.म.	रसमञ्जरी	श.	शरावः
र.मा.	रत्नमाला	॥० श.	शरैशरावः
र.मा.सं(यहः).	रत्नमालासंग्रहः	श.च.	शब्दचन्द्रिका
रस.की.	रसकौस्तुभः	श.चि.	शब्दचिन्तामणिः
रस.प्र.	रसप्रदीपः	शब्दकल्पः	शब्दकल्पद्रुमः
रस.र.	रसरत्नाकरः	श.मा.	शब्दमाला
रसायन	रसायनाधिकारि	श.र.	शब्दरत्नावली
र.सा.सं.	रसेन्द्रसारसंग्रहः	शा.	शारीरस्थानं
रसे.चि., रसेन्द्र.चि.	रसेन्द्रचिन्तामणिः	शा.ध., शार्ङ्ग.	शार्ङ्गधरः
राज.	राजवङ्गमः	शा.व.	शाकवर्गः
राज.य., रा.य.	राजयक्षा	शा.त्र.	शारीरत्रयः
रा.तर.	राजतरङ्गिणी	श्री.री., श्रीरीरी.	श्रीरीरीगः

श्रीरीवि.	श्रीरीविरचनम्
श्री.पि.	श्रीतपित्तं
शू.दो.	शूकदोषः
शे.	शेषः
श.	श्लोकः
श्री.	श्रीपदः
सं.	संयज्ञः
सं.यज्ञणी.	संयज्ञयज्ञणी
स., सन्निपा.	सन्निपातः
सञ्चा.ज्व.	सञ्चासज्वरचिकित्सा
सर्व.सु.री.	सर्वगतसुखरौप्यः
स.त्र.	सद्योग्रणः
सा.	साधारण, साद्विपातिक
सा.कौ.	सारकौमुदी
सा.सु.	सारसुन्दरी
सि.	सिद्धिस्थानं
सि.यो.	सिद्धयोगः
सु.	सुश्रुतं
सु.टी.ड.	सुश्रुतटीकाडल्लणः
सु.नि.	सुश्रुतनिदानस्थानं
सु.नि.	सुश्रुतमिश्रकाध्यायः

सू.	सूचस्थान
सूति.	सूतिका
सूर्यसि.	सूर्यसिद्धान्तः
स.	सवकः
स्त्री	स्त्रीलिङ्ग'
स्थान.	स्थानं
ख.मे(द).	खरभेदः
हला.	हलायुधः
हली.	हलीमकः
ह.व.	हरीतकौवर्यः
हा.	हारीतः
हा.अत्रिः	हारीतीतरे अत्रिः
हारा.	हारावलिः(बली)
हिं	हिन्दी
हि.शा.	हिक्काशासः
हृद्दी.	हृद्दीगः
हे.अ.	हेमचन्द्रः
हेमा.	हेमाद्रिः, तत्कृतटीका
चार.	चारपाणिः
Wil.	H. H. Wilson

सङ्केतसूची

अगु. तैलं
अग्रिमा.
अ.च., अरो.
अ.ची.
अजी.
अ.टी.नी.
अ.टी.भ.
अ.टी.भातु.
अ.टी.म.
अ.टी.र.
अ.टी.रा.
अ.टी.रामा.
अ.टी.सा.
अ.टी.सुभूति.खा.
अ.टी.खा.(मी)
अचि.
अ.दर.
अनु.(पा)
अने.व.
अन्नद्र(व).शु.
अप(अम).
अ.पि.
अभि(न्या).ज्व.
अम.
अरुणः, अरु.द.
अर्कः. (रावणः)
अर्क.चि.
अर्कादिः
अर्जा.द.(अर्जा)
अल.
अ.ठ.
अम्भ.(री)
अ.(अति,ती)सा.
आ.

अध्यायः
अगुर्वादि तैलं
अग्रिमान्यं
अरोचकः
अपची
अजीर्णं
अमरटीकानीलकण्ठः
अमरटीकाभरतः
अमरटीकाभातुदत्तः
अमरटीकामथुरेशः
अमरटीकारमानाथः
अमरटीकारायमुकुटः
अमरटीकारामाश्रमः
अमरटीकासारसुन्दरी
अमरटीकासुभूतिस्वामी
अमरटीकाचौरस्वामी
अचिसंहिता
असुन्दरः
अनुपानं
अनेकार्थवर्गः
अन्नद्रवशूलं
अपखारः
अस्त्रपित्तं
अभिन्यासञ्जरः
अमरकोषः
अरुणदत्तः
अर्कप्रकाशः (रावणकृतः)
अर्कप्रकाशचिकित्सा
अर्कादिवर्गः
अर्जावभेदः
अलसकः
अन्नवृद्धिः
अम्भरी
अतीसारः
आरबीयः

आम.वा., आ.वा.
आमातीसा.
आ.व., आम.व.
इ.(न्द्रिय)
उ.
उषा.
उत्.
उ.द.
उदा., उ.व.
उन्मा.
उ.रसव.
क.स.
एकार्थः
ए.की.
एलादिः
ओ.री.
कं
कटिवा.
कण्ठ.सु.री.
कर्णरी.
कल्प.
क.व.
का.
काङ्गाय.गु.
का.पुराणम्
काम.
कु.काम., कुम्भ.
कु.टी., कुसुमा.
कों
क्री
ख.
ग.
ग.ग.
गज.वै.

आमवातः
आमातीसारः
आमवर्गः
इन्द्रियस्थानं
उत्तरखण्डः, उत्तर
तन्त्रम्, उदरम्
उषादिः
उत्कलः
उपदेशः
उदावर्तः
उन्मादः
उपरसवर्गः
ऊरुक्षमः
एकार्थवर्गः
एकाक्षरकोषः
एलादिवर्गः
ओष्ठरोगः
कर्णाटः
कटिवातः
कण्ठगतसुखरीगः
कर्णरोगः
कल्पस्थानं
कर्पूरवर्गः
काष्ठः
काङ्गायनगुटी
कालिकापुराणम्
कामला
कुम्भकामला
कुसुमावलीटीका
कीरुणः
क्रीडल्लिख
खण्डः
गन्धः
गल्लगण्डः
गजवैद्यकः

ग.मा. नक्षमाला
 गु. गुटी.(डी)
 गु., गुर्व. गुर्वरी गुजराटी
 गुदभं. गुदभंशः
 गु.व. गुडूयादिवर्गः
 ग. गह.
 गह. गहणी
 च.(चर) चरकसंहिता
 चक्र.द. चक्रपाणिदत्तद्रव्यगुणः
 च.द.(सं) चक्रपाणिदत्तकृतसंग्रहः
 चन्द.तैल चन्दनादितैलं
 च.वि. चरकविमानस्थानं
 चातु.ज्व. चातुर्थकज्वरः
 चि. चिकित्सास्थानं
 चि.क्र.क.(वल्ली) चिकित्साक्रमकम्बुवल्ली
 चू. चूर्णम्
 जटा. जटाधरः
 ज.(जय)द. जयदत्तः
 ज्व. ज्वरः
 ज्वराति. ज्वरातिसारः
 टी. टीका
 ड. डल्लणः
 ता. तामिलः
 तालु.सु.री. तालुगतसुखरोगः
 ट. टणा
 तें तेलुगु, तैलङ्गः
 तै. तैलम्
 ॥० तो. अर्द्धतैलकः
 तो. तैलकः
 तोड़. तोड़नानन्दः
 चि. चिलिङ्गं
 चिका. चिकाष्टशेषः
 द.म.री. दन्तरीगः
 द.सु.री. दन्तगतसुखरोगः
 द.व. दक्षिवर्गः
 दश. दशकं
 दा.डिं दाक्षिणात्यहिन्दी
 दु.व. दुग्धवर्गः
 द्र(व्य).गु. द्रव्यगुणः
 द्रव्याभि. द्रव्याभिधानं

दि.(रूपः) द्विरूपकीयः
 ध.निघ. धन्वतरिनिघण्टुः
 धर. धरणिः
 धा.व्य.व. धान्यवर्गः
 ध्व.भ. ध्वजभङ्गः
 ना.ना. नानार्थः
 ना.री. नासारोगः
 ना.त्र. नाडीत्रयः
 नि. निदानस्थानं
 निदा. निदानं
 ने.ह.री. नेत्रदृष्टिगतरीगः
 ने.री. नेत्ररीगः
 ने.व.री. नेत्रवर्त्मगतरीगः
 ने.घ.री. नेत्रशुक्लगतरीगः
 ने.सन्धि.री. नेत्रसन्धिगतरीगः
 पं, पञ्चा. पञ्चावः
 प. पलं, परिच्छेदः
 प.प. पथ्यापथ्ये
 प.प्र. परिभाषाप्रदीपः
 प.म. (परमदः) परमदः
 प.सु. पथ्यायसुक्तावली
 पा.अजी. पानाजीर्णः
 पाना. पानालयः
 पि.ज्व. पिप्पज्वरः
 पि.व. पिप्पल्यादिवर्गः
 पुं पुलिङ्गं
 पु.व. पुष्पवर्गः
 पू. पूर्वखण्डः, पूर्वभागः
 प्र. प्रत्येकं, प्रयोगः, प्रसारणी
 प्रमे.(हः) प्रमेहः
 प्रयोगरत्न. प्रयोगरत्नाकरः
 प्रयोगा. प्रयोगावृतं
 प्रह. प्रहरः
 प्रा. प्राज्ञतं
 फ.व. फलवर्गः
 फा. फारसी
 भ. भागः
 भग. भगन्दरः
 भ.द्विरूपकी. भरतद्विरूपकीयः
 भ.इभस. भरतधृतरभसः

वैद्यकशब्दसिन्धुः ।

VAIDYAKASABDASINDHU.

अ

अः । पुं । शिवे । विष्णौ । ए. की. ।
अंशः । पुं । भुजशिरसि, क्लम्बे । Shoulder.
कंध । अम. ।

अंशमर्शं । स्त्री । क्लम्बसन्धिस्यमर्शेणि । ऋक्-
मर्श । सु.शा.६५. ।

अंशवान् । पुं । The moonplant or Acid
Sarcostema (S. Viminalis.) सीमलता-
याम् । सु.चि.२६५. । See सीमः ।

अंशुः । पुं । दृष्टायाम् । मे. शङ्खिकम् ।

अंशुकम् । स्त्री । (The leaf of Laurus
cassia.) तेजपत्रे । तेजपात । हिं तज । मं
दालचिनि । गुणाः—लघु मधुरं पिच्छिलं किञ्चि-
त्तीक्ष्णं कफवाताश्लेष्मन्नासास्त्रिपीनसत्रय । भा.
पू.१भ. । विषघ्नं वलितुल्लघ्नं सुखमलकशोधनञ्च ।
रा.नि.व.६ । द्रव्यवस्त्रे । मे. काविकम् ।

अंशुकायः । पुं । प्रबालादौ ।

अंशुपर्णिका । स्त्री । शालपर्ण्याम् । शालपर्णि ।

अंशुपर्णी । स्त्री । श.र. । See अंशुमती ।

अंशुमती । स्त्री । (Hedysarum gange-
ticum.) शालपर्ण्याम् । शालपर्णि, ह्रीर्गानी ।
हिं सरिवण् । मं सालवण् भूँ इशेवगा । तं सप्पा-
कुपीवा उत्.श.र.पिण् । गुणाः—कासघ्नी याक्ष्णी
कफपित्तघ्नी च । च.द. । रसे तिक्ता गुदुष्णा वातघ्नी
विषमज्वरप्रमेहघ्नः शोफसन्नापहरी च । रा.नि.व.
४ । गुरुः हृदिज्वरश्चातिसारघ्नी शोषदोषत्रयहरा
रसायनी च । मद.व.१ । धातुवर्धनी । भा.पू.गु.
व. । “मेचकं चांशुमताः ।” चि.क.क.वल्ली ।

अंशुमतीफला । स्त्री । कदलीवले । कना-
गीह । भा.पू.१भ.फ.व. ।

अंशुमतीफला । स्त्री । कदलीवले । रा.नि.व.
११ See कदली ।

अंशुमान् । पुं । सीमवद्गुणे सीमलताविशेषे ।
गोमनडा । See सीमः ।

अंशूदकम् । स्त्री । हंसोदके । तच्चाहोरात्रं रवि-
चन्द्रकिरणमुपल्लात् निर्मलं श्रेष्ठगुणयुक्तं भीमं ज-
लं शरदि प्रशस्तम् । “शक्तं शरदि नादेयं नीरमंशू-
दकं परम् । दिवाकंकिरणैर्जुष्टं निशाशामिन्दुर-
श्मिभिः ॥ अरुचमनभिर्यन्दि तत्तुल्यं गगनाम्बु-
ना ॥” सु.सु.४६५. वारिव. । भा.पू.१भ. । गुणाः
—बल्यं रसायनं शीतलं लघुच । मद.व. । अम-
घ्नं पित्तीक्ष्णदाहविषसूक्ष्मरक्तमहात्ययेषु हितम् ।
रा.नि.व.१४ ।

अंसः । पुं, स्त्री । क्लम्बे । रा.नि.व.१८ । भुज-
शिरसि । कौंभ. । बीवाया उभयपार्श्वस्थे द्वे स्नायू
अंसावुच्येते । “बीवासुभयतः स्नायू बीवाबाहुशिरो-
ऽन्तरे ।” बा.शा.४५. । नि.१५५. ।

अंसकूटः । पुं । क्लम्बफलके । वा. शा. ४ अ. ।
ककुदि । वौटङ्गत्र भूँटे ।

अंसपारिकः । पुं । महानिम्बवले । महानिम्ब ।
हिं वकाइनि । वै.निच. ।

अंसफलकम् । स्त्री । क्लम्बफलके । अंशु
ऋक् । भुजे । अंसमर्शेणि । सु.शा.६५. ।

अंसशोषः । पुं । तन्नामकवातव्याधिविशेषे ।
शेनांसस्थो वायुः क्लम्बवन्धनभूतकर्फं विशोष्य तत्सु-
त्पादयति । ऋक् ऋक् ऋक् ऋक् ऋक् वां उट्ठांग ।
लक्षणम् — “अंसदेशस्थितो वायुः शोषयेदंसवन्-
धम् ।” मा.नि. ।

अंसहतिः । स्त्री । रोमे । मे. तचिकं, पोडायाम् ।
अम. । रा.नि. ।

अंङ्गिः । पुं । पादे । तस्मूले । अम ।

अंङ्गिपः । पुं । वृक्षे । इला ।

अंङ्गिस्त्वयः । पुं । गुल्फे । पादयोरुं शुद्धे,
शुद्धभूटो । हे.च. ।

अकचः । त्रि । केशशूले । यात्र गाथा नेडा ।

अकरा । स्त्री । आमलकीवृक्षे । आमरा गीह ।
श.च. । See आमलकी ।

अकराकरभः । पुं । अकर्करे । आकृक्करः ।
शार्ङ्ग. अकरादिचू ६ अ. ।

अकराभकः । पुं । अकर्करे । आकृक्करा ।
वै. निघ. ।

अकर्करः } पुं। स्वनामख्याते पण्यद्रव्ये । आ-
कृक्करा । फा. अकर्करहा । प्र.
अकल्करः } अकल्करा । गुणाः — वीर्योष्णः
बलकरः कटुः प्रतिश्यायशोथवातघ्नश्च । वै. निघ. ।

अकर्णः । त्रि । बधिरः । कान् । हे.च. ।

अकर्त्तनः । त्रि । वामने । दाँ ३ न ।

अकल्यः । त्रि । रुग्णे ।

अकलः । पुं । अकर्करे । आकृक्करा । अ.टी.
सा. । वै. निघ. २ भ. वा. व्या. ।

अकालकुष्माण्डः । पुं । अकालजकुष्माण्डे ।
अमरश्रेष्ठे जात कूम्भे ।

अकालजम् । त्रि । असमयीत्यन्ने । Unseasonable. यथा — “अकालजन्तु विरमं न धान्यं
गुणवत्कृतम् ।” राज. ।

अकालभोजनम् । स्त्री । अप्राप्ते काले, अति-
प्राक् कालेऽतीते वा, भोजनम् । अमरश्रेष्ठे भोजन-
न । तत्र गुणैरसामर्थ्यकरं शिरःपीडाविमुचिका-
दिव्याधिजनकम् । यथा “अप्राप्तकाले मुञ्जानी
ह्यसमर्थतनुर्नरः । तांस्तान् व्याधीनवाप्नोति मरण-
आधिगच्छति ॥” भा. पू. १ भ. ।

अकालशयनम् । स्त्री । न यथायोग्यकाले
शयनम् । अमरश्रेष्ठे शयन । वा. पू. ८ अ. । गुणाः
“अकालशयनात् श्लेष्मा प्रतिश्यायः प्रसीनसः । ज्वरः
श्लोकः शिरोऽर्निष जायते चाक्षिमान्यता ॥” वा.
अभिः १ स्थाने १३ अ. ।

अकुप्यम् । स्त्री । खर्चे । रीत्ये । इला ।

अकुलः । त्रि । निरस्थिद्रव्ये । वीक्षशृङ्ग । च.
चि. १ अ. । लम्बकर्णजटाहीनमध्यमाश्वे । यथा “ल-
म्बकर्णोजटश्चैव अकुलः परिकीर्तितः ॥” जयद.
६ अ. ।

अकूटः । पुं । फलवृक्षविशेषे । आगद फल इति
लोके । रत्ना ।

अकूपारः । पुं । कच्छपे । त्रिका. ।

अकृताख्ययूषः । पुं । लवणखेदकद्रादिपदार्थ-
वर्जिते यूषे । स लघुरिति वै. निघ. ।

अकीटः । पुं । (Areca catechu). (Areca
nut), The betel-nut tree. गुवाकवृक्षे ।
उपात्रिगाह । हिं उत्. गुया, गुपारी छोटी ।
मं पीकल । त्रिका । फलगुणाः — गुरु हिमं रुचं
कषायं कफपित्तहरं मोहनं दीपनं रुच्यं मुखवैर-
स्यहरश्चाभार्द्रं तत् — गुरु अभिष्यन्दि अग्निघ्नं दृष्टि-
घ्नश्च । स्निग्धं तत् — त्रिदोषघ्नम् । पुष्पं — कषायं
मधुरं गुरु च । मद । गुवाकशिरः — भेदनं मद-
करश्च । च. द. । खादुं तिक्तं कषायं बल्यं शुक्लं
मूत्ररोगघ्नश्च । राज. । नियांसः — हिमो गुरुः वि-
पाके उष्णः वातघ्नः पित्तकरः चारः अम्लः मोह-
नश्च । वा. । हिमो गुरुः वातघ्नः कृमिहृत्पित्तल-
यंति । रा. नि. व. ११ । पूगं सङ्घातकं कृमिघ्नश्च ।
आमं तत् — कषायं मुखकण्ठशोधनं सरम् उद-
राधानहरं श्लेष्मापित्तरक्तामशमनश्च । शुष्कं पूगं —
कण्ठशोधनं रीचनं पाचनं रुचिरश्च । पथ्येन विना
खादितं — पाण्डुवातशीषादिरोगजनकं भवति । रा.
नि. व. ११ । स एव पूगस्याष्टभेदानङ्गीकरोति —
शैली-तैलण-गौल्य-घोयटा-चेउल-वह्नि-गुल-चन्द्रा-
पुरीय-चील्यइति । तेषु शैली — मधुरा रुच्या कटु-
कषायास्त्रा । तैलणं — मधुरं लघु दीपनं रसालश्च ।
गौल्यं — कटु कषायं पाचनं द्रावकं लघु च । घो-
यटा — कटु कषायीष्णा दीपनौ च । चेउलसंज्ञं
कौकणे प्रसिद्धं — सुगन्धिदीपनं पाचनं पुष्टिकरं
रसालश्च । वह्निगुलमपि कौकण एव प्रसिद्धं —
त्रिदोषहरं वाय्वं दीपनश्च । चन्द्रापुरीयं — खादु
कटु कषायं रुच्यं दीपनं पाचनश्च । चीलीपूगं —
आमृद्देशीयं कषायमधुरम् ।

अक्रान्ता । स्त्री, पुं । (Solanum Indicum) The egg-plant, वृक्षटीक्ष्णे । विकृति,

वाङ्कुङ्ग। हिं वरहृष्टा, भटकटाथी। नं कं डीरली
पाङ्गरी, वनभण्डी। उत्. चक्रानि। तं ब्राह्म-
वेष्टु। र.मा.। गुणाः—उष्णवीर्या पाचनी संघा-
हृषी च। चक्र.द.। राज.। कटुतिक्तरस उष्ण
लघुः वातघ्नी ज्वरघ्नी शरीरकामकासघ्नी श्वासघ्नी-
गङ्गरी च। रा.नि.व.४।

अक्षयितचीरम्। स्त्री। आमदग्धे। कौंठा
द्रव्यं। तत् श्लेष्मप्रकोपि गुरु च। वै.निघ.।

अक्षिका। स्त्री। The Indigoplant (In-
digofera tinctoria). नीलीवृक्षे। श.च.।
नीलगोष्ठे। हिं नीली। नं नीलीचे झाड़, कं नी-
ली, तं नल्लपेट्ट मेरिट, पेट्टनीलिचेष्टु। सा विधा,
नीली महानीली च। गुणाः—कटुतिक्तोष्ण केश्या
कासकफामघ्नी लघुः वातविषोदरगुल्मकृमिज्वरघ्नी।
रा.नि.व.४। रचनी मोक्षमामवातोदावर्तघ्नी च।
भा.पू.१भ.। मद.१व.। “महानीली गुणाख्या स्यात्
रङ्गगुहा सुवीर्यदा। पूर्वोक्तनीलिका दिश्या सगु-
णा सर्वकर्मसु॥” रा.नि.व.४।

अक्षिन्नवर्त्म। स्त्री। नेत्रवर्त्मज रोगविशेषे। अत्र
रोगे नेत्रयोः पक्षाभावेऽपि धीतमधौतं वा नेत्रं
पुनः पुनर्लभति। यथा “यस्य धीतान्यधीतानि
सम्बन्धन्ते पुनः पुनः। वर्त्मन्यपरिपक्वानि विद्याद-
क्षिन्नवर्त्मं तत्॥” भा.नि.।

अक्षीका। स्त्री। नीलीवृक्षे। नीलगोष्ठे। श.च.।

अखट्टः। पुं। (Buchanania latifolia.)
पियालवृक्षे। पेशानां, पेशान। ईशान वीज-
के पेशानवीजं उ चारानां कटुः। हिं चि-
रोन्नी। नं चारीली। गुणाः—कफपित्तास्रघ्नः,
तत्फलगुणाः—मधुरं स्निग्धं हृहृणं वातपित्तघ्नं गु-
रु सरं ज्वरदाहृष्टणाहृष्टं। तन्मज्ज—मधुरं हृहृणं
वृथं वातपित्तघ्नं दुर्जरं स्निग्धं विटम्भि आमवर्द्ध-
नच। अस्य पक्वं फलं—वृथं गौल्यं अम्लकं गुरु च।
तवीर्जं—मधुरं वृथं पित्तास्रघ्नं। रा.नि.व.११।
“चारः पित्तकफास्रघ्नस्तत्फलं मधुरं गुरु। स्निग्धं
सरं मरुत्पित्तास्रघ्नं ज्वरदाहृष्टपापघ्नम्। प्रियालमज्जा म-
धुरी वृथः पित्तानिलापहः। हृथोऽतिदुर्जरः स्नि-
ग्धो विटम्भो चामवर्द्धनः॥” भा.आम्नादि-व.।

अखलः। पुं। उत्तमवैद्ये। वै.निघ.।

अखातम्। स्त्री। देवखाते। देवथां। दे.

च.का.४। पुनरिष्याम्। अम.।

अखिलिका। स्त्री। A kind of gourd
(Momordica charantia.) चन्द्रकारवेष्टा।
उच्छे। हिं करेलो कोटी। See कारवल्ली।

अगः। पुं। पर्वते। हिं पाहाड़। अगो द्विविध
आग्नेयसौम्यभेदेन। तथोर्विष्य आग्नेयः, हिमालयः
सौम्यः। आग्नेयगिरिजान्यौषधानि अग्निगुणभूयि-
ष्ठानि, सौम्यगिरिजानि च सोमगुणभूयिष्ठानि।
“आग्नेया विष्यश्चैलायाः सौम्या हिमगिरिः क्षु-
तः। अतस्तदौषधानि स्युरनुरूपानि हेतुभिः॥”
भा.। वृक्षे। सपें। सूर्ये। हे.च.।

अगजः। पुं। तुम्बुरी। आर्द्रधान्ये। कौंठा
धनं। हिं आर्द्रधनिया। मद.। विश्वलम्बुरशब्दे
द्रष्टव्यः। वन्दायाम्। ग्रन्थि, पत्रगोष्ठे।

अगजम्। स्त्री। Bitumen. शिलाजतुनि।
र.मा.।

अगदः। पुं। रोगे। A medicament. औ-
षधे। रा.नि.व.२०। वा.उ.२५अ.। ददुघ्नवृक्षे।
दाग्मर्दनं। त्रि। रोगमुक्ते। रा.नि.व.२०।

अगदम्। स्त्री। आरोग्ये। रा.नि.व.२०। वा.
उ.२५अ.।

अगदङ्करः (ङ्कारः)। पुं। वैद्ये। रा.नि.व.२०।
A physician.

अगदतन्त्रम्। स्त्री। विषचिकित्साविषयक-
तन्त्रे। अगदतन्त्रं नाम शल्याद्यष्टविधतन्त्रान्तर्गत-
वैद्यकाङ्गविशेषः। तत्र सर्पकोटलूताश्चिकित्सूषिका-
दिदृष्टविषयश्चनार्थं विविधविषयसंयोगविधौपहतो-
पशमनार्थम्। सु.सू.१अ.।

अगदनस्यम्। स्त्री। सपदटादौ नस्यविशेषे।
सु.कल्प.।

अगदाञ्जनम्। स्त्री। त्रिषमूर्च्छतादौ अञ्जने।
सु.कल्प.।

अगन्धिकम्। स्त्री। Sochal salt, सौव-
चललवणे। गृह्यण नवणं। भा.। मद.। See सौव-
चलम्।

अगरा (री)। स्त्री। A kind of grass,
Deotár. देवदाल्याम्। देशांताङ्ग। अ.टी.

भ. । पीतदेवदाल्याम् । भा. । रा.नि.व.२ । See देवदाली ।

अगरु । ली. । अगुरुचन्दने । कृष्णागुरुणि । अग-
त्राहे चन्दन । वा.उ.२७अ. । See अगरु ।

अगरुसारः । पुं । कृष्णागुरी । Aloe wood,
the black variety. कल अञ्जु ।

अगस्तिः । पुं । (Sesbana grandiflora.)
वकनामकपुष्पशाकवृक्षे । मे.तत्रिकं । वक्रकृन्तन
गोष्ठि । हिं हतिया, वकुल वृक्षत् वालसरी । तें
लङ्गयविलेचेष्टु । मं अगला हृदया । अगस्तिः श्रे-
तरक्तनीलपीतभेदेन चतुर्विधः । गुणाः—पित्तकण-
हारिलं, शीतशमनलं ह्रस्वलं योनिगुलदृग्गुष्ठ-
शीथनाशिलम् । अन्यच्च—वकीऽतिशिशिरस्तिक्तः
मधुरः मदगन्धिः पित्तदाहकफश्वासप्रमोदीपन-
श्च । रा.नि.व.१० । अपरञ्च “सुनिश्चिन्नी सरा
प्रोक्ता बुद्धिदा रुचिरा लघुः । पाककाले तु मधुरा
तिक्ता चेव श्रुतिप्रदा ॥ विदीपगुलकफहृत्पाण्डुरी-
गविषापनुत् । शोफगुलहरा प्रोक्ता सा पक्वा रुच-
पित्तसा ॥” पर्यन्तु सुनिष्ठचक्षुः—कटु तिक्तं गुरु
मधुरं किञ्चिदुष्णं क्लमिकफकण्डूविषरक्तपित्तघ्नञ्च ।
वै.निघ. । पुष्पगुणाः—शीतलं गौल्यं विदीपघ्नं अ-
मलं वलासकासवैवर्ण्यभूतहरं बलघ्नञ्च । रा.नि.व.
१० । शीतवीर्यं चातुर्थकज्वरहरं नक्ताभ्यघ्नं तिक्तं
कषायं कटु पीनसकफपित्तवातघ्नञ्च । भा.पू.१भ.
शा.व. ।

अगस्तिकुसुमः । पुं । वक्रवृक्षे । वां.कमगोष्ठि ।
त्रिका. ।

अगस्तिद्रुः } पुं । वक्रवृक्षे । त्रिका. ।
अगस्तिद्रुमः }

अगस्थः । पुं । वक्रवृक्षे । रा. नि. व. १० ।

अगस्थरसः । पुं । उदररोगघ्ने रसे । रस-
गन्धकनेपाखशीजलौहशिलाजतु-ताम्रहरिद्राणां प्र-
त्येकं समभागः, एकत्र त्रिकटुभृङ्गराजार्द्रकनिम्ब-
निर्गुण्डीखगुलीकाथैरेकवारं मयः । अनुपा. गुड-
हरीतकी, कम्पिलचूर्णं वा । र.सा.सं. ।

अगस्थहरीतकी । स्त्री । काले हिता । पा-
कविधः—दशमूलादिकाण्यद्रव्याणि प्र.१५. यवाः
दश, हरीतकीमतं । हरीतकीयवान् पीडलीकृतान्

एकच ८० श.जले पक्वा पादशिष्टः क्षायः कर्तव्यः ।
अथ गुडं (१२॥श.) उक्तक्षायेन गीलयित्वा कुड-
वमितघृततैलभर्जितनिरस्थिहरीतकीसहितं पक्वा
च पादशिष्टेऽवतार्य शीते पिप्पलीचूर्णं ॥० श.
प्रक्षिपेत् । शीतले मधु ॥० श.मिश्रयेत् । माषा—
हरीतकीहयं लिङ्गस्य च ती. २ प्रत्यङ् खादेत् ।
एतदन्तर्गता चौरपुष्पी = दन्तखडिका । च.द.का-
स. । मतान्तरे दशमूलद्रव्यं प्र. ४ ती. । दशमूलं
स्थयं गुप्तं शङ्खपुष्पीं शटीं बलान् । हस्तिपिप्पल्य-
पामार्गपिप्पलीमूलचित्रकान् । भार्गी-पुष्करमूलञ्च
हिपलाशं यवाढकम् ॥ हरीतकीशतचूर्णं कलपचा-
ढके पचेत् । यवस्त्रिन्नकषायकं पूतं तच्चाभयाश-
तम् । पचेद्गुडतुलां दत्त्वा कुडवश्च पृथक् घृतात् ।
तैलात् सपिप्पलीचूर्णात् सिद्धशीते च मार्चि-
कात् । लिङ्गाहे चाभये चार्चं खादेत्त्रिभ्यं रसाय-
नात् ॥ इति पाठः । रस.र. । प्रयोगा. ह्य.चविः
३.६ च. ।

अगाधम् । ली. । जले । वै. च. ४ का. ।

अगारधूमः । पुं । गृहधूमे । सूत्र. । वा. उ.
३८ अ. ।

अगिरः । पुं । चित्रकवृक्षे । जटा । See चि-
त्रकः ।

अगरु । ली. । (Aquilaria agallocha) A
fragrant wood. खनामप्रसिद्धसुगन्धिकाष्ठ-
विशेषः । अञ्जुचन्दन । हिं अगरु । तें इरगुड
चेष्टु । मं शिशवाचे भाङ्ग, कृष्णागरु । तच्च कृष्ण-
दाहं स्वादु-मङ्गल्यकाष्ठा-गुरु भेदेन पञ्चविधम् । रा.
नि.व.१२ । तेषां विशेषाक्षतपथ्याये सख्याः । अस्थ
सामान्यगुणाः—तिक्तता, उष्णता कटुता, लेपे रु-
चता, व्रणकफवायुवान्तिमुग्धरोगनाशिलं, लघ्वं,
पित्तलं, लघु तीक्ष्णं, कर्णाक्षिरोगघ्नञ्च । रा.नि.
व.१२; वा.चि.४अ. । कृष्णागरु—गुणाधिकं जले
मज्जति च । एतत्क्षेहः—कृष्णागुरुसमगुणः । भा.
क.व. ।

अगरुः । पुं । Aloe wood (or agallocha.)
अगुरुवृक्षे । अञ्जुच गोष्ठि । वा.सू.१५अ. एलादि-
व. । “अगरुः शीवासकं कुडुमम्” । कपिलशिश-
पायाम् । हिं कपिलवर्णं शीसव । भा.पू.१भ.वटा-
दि.व. । शिशपावृक्षे । शिशुगोष्ठि । मं रुचिकम् ।

अगुरुगन्धम् । स्त्री । हिङ्गुनि । हिङ् ।

अगुरुसारः । पुं । कृष्णागुरुहवे । कान् अञ्-
ङ् । See कृष्णागुरुः । लौह । रत्ना.एकाधः ।

अगुरुसारा । स्त्री । शिशपाहवे । भा-

अगुरुशिशपा । स्त्री । (Dalbergia Sisn.)
शिशपाहवे । शिञ्ज । हि शीसव । अ.टी. खामी ।

अगूढः । पुं । The castor-oil plant, (Ri-
cinus communis.) ज्वेतरुह । अश्वत्थ-
त्रेम्ना । हि एरुङ् । वै.निच. । See एरुङ् ।

अगूढगन्धम् । स्त्री । (Ferula assafoetida.)
हिङ्गुनि । रा.नि.व.६ । See हिङ्गु । पलाण्डी ।
सृगनाभी । लघुने ।

अगृहिः । स्त्री । अभिलाषे । वा. चि. ७ अ. ।

अगौकाः । पुं । A fabulous animal with
eight legs. शरभे । पक्षिणि । सिंहे । मे. ।

अग्निः । पुं । The fire of the stomach.
जाठराग्नी । स चतुर्विधः — मन्दतौष्णविषमसमभे-
देन । यथा — ‘मन्दतौष्णोऽथ विषमः समश्चेति चतु-
र्विधः । कफपित्तानिलाधिकात् तत्साम्याज्जाठरी-
ऽनलः ॥ विषमो वातजान् रोगान् तौष्णः पित्त-
निमित्तकान् । करोत्यग्निलया मन्दी विकारान्
कफसम्भवान् ॥ समासमाग्रेरशिता मात्रा सम्यग्वि-
पच्यते । स्वल्पापि नैव मन्दाग्रेर्विषममाग्रेषु देहिनः ॥
कदाचित् पच्यते सम्यक्कदान्निजं न पच्यते । तौ-
ष्णाग्निरिति तं विद्यात् समाग्निः श्रेष्ठ उच्यते ॥’
भा.नि. । तल्लक्षणे — ‘वामपात्राश्रितं नाभेः कि-
ञ्चित्क्षीमस्य मण्डलम् । तन्मध्ये मण्डलं सौम्यं तन्म-
ध्येऽग्निर्यवस्थितः । जरायुमात्रप्रच्छन्नः काचकोश-
स्थदौपवत् ॥’ भा. । अपरञ्च — ‘सूर्यो दिवि य-
था तिष्ठन् तेजोयुक्तैर्गर्भभक्षिभिः । विशोषयति स-
र्वान्धि पल्लवानि सरांसि च ॥ तद्वच्छरीरिणां भुक्तं
ज्वलनोनाभिमाश्रितः । मयूखैः पच्यते क्षिप्रं नाना-
व्यञ्जनसंस्कृतम् । स्थूलकायेषु सत्त्वेषु यवमात्रः प्रसा-
यतः । कृमिकोटपतङ्गेषु बालमात्रोऽवतिष्ठते ॥’
रस.प्र. । ‘पाचकं रज्जकश्चापि साधकालोचके ते-
था । भाजकश्चेति पित्तस्य नामानि स्थानभेदतः ॥
अग्न्याशये यत्कृम्योद्गीः हृदये लोचनपथे । त्वचि
सर्वेशरीरेषु पित्तं निवसति क्रमान् । पाचकं पथते

भुक्तमिति ।” निदा. । तेजःपदार्थविशेषे । आञ्
न । हिं चाग । अग्नितापगुणाः — वातकफक्षयता-
शीतकम्पन्नः, आमाशयकरः रक्तपित्तकोपनश्च ।
राज.भा. । चित्रके, छिन्देग्राह् । सियी. गृहणी-
चि.विल्याद्युते । वा.सू.१५अ. आरग्वधादि.व. ।
अग्निजारहवे । रा.नि.व.२३ । पीतबालके । केशरे ।
पित्ते । अग्ने । निम्बुके । रा.नि.व.२१ । खर्णे ।
रा.नि.व.१२ । भल्लातके । रा.नि.व.११ । रक्तचि-
त्रके । रा.नि.व.६ । च.द.गृहणी-चि.कपित्थादके ।

अग्निकः । पुं । An insect of scarlet col-
our. इन्द्रगोपकौटविशेषे । आषाढेऽण्डोक्तः ।
सु.मि.अ. ; हे.च.४का. । चित्रकहवे । वा.चि.७
अ. । भल्लातकहवे । भा.पू.१भ.इ.व. ।

अग्निकर्णी । स्त्री । हृत्विशेषे । वै.निच.२भ.
अभिन्यास ज्वर-चि. ।

अग्निकर्म । स्त्री । अग्न्यादिरीगेषु दग्धशला-
कादिभिः प्रयोज्ये दाहकार्ये । तस्य चारदाहान्न-
रीयः क्रियासु, न गुणेषु । तद्वत्तुर्विधं रोगाधिष्ठान-
भेदात्, यथा — बलयविन्दुविलिखगुमशलाकावच-
र्षणानि । तस्य च कालः शरद्वर्षाभ्यामन्यत्र
सर्व्यर्तुषु प्रशक्तः । तस्य पात्रं — दुर्ज्वलबालहृद्भी-
रुप्रभृतिभिन्नाः । तदुपकरणं — पिप्पल्यजशङ्क्री-
दन्तशरशलाकाजाम्बवीष्ठतरलौहाः चौद्रगुडकेहा-
श्च । सु.सू.१२अ. । वा.चि.१५अ. ।

अग्निकाष्ठम् । स्त्री । (Agallochum) अ-
गुरी । ‘अग्निकाष्ठं करीरे स्यात् ॥’ रा.नि.व.२३ ।
शमीकाष्ठे । रा.नि.व.१२ ।

अग्निकुमारः । पुं । अजीर्णाधिकारीकृत्तरसा-
यनवटीविशेषे । यथा — ‘तद्गुणं रसगन्धी च सम-
भागं त्रयं विधात् । कपदंः सर्जिका चारी (यव-
चारः) । मागधी विश्वभेषजम् ॥ पृथक् पृथक् कर्ष-
मात्रं वसुभागमिहोषणम् । जम्बीराक्षीर्दिनं घृष्टी
भवेदप्रिकुमारकः । विसृज्यलवातादिवक्रिमान्दी
पशानये ॥’ रस.प्र. रसैन्द्रिचि. । भेष.प्रयोगा.सा.
कौ.रसा.सं. । द्वितीयः गृहस्थधिकारि । पटुपचकं
पञ्चलवणम् । भङ्गराजादिना प्रत्येकं विधा मर्ह-
नम् । र.सा.सं.१११ योगः । तृतीयो गृहस्थाम् ।
अजमीदा वनयमानी । र.सा.सं.१२२योगः, भेष. ।
चतुर्थः सन्निपातज्वरे हितः । प्रारदः ४ती.गन्ध.४

ती. हंसपादौ (८१०७३निश) रसे दिनेकं मई-
यित्वा बटीकरणेन २ ती. विषेण सङ्घ काचकूप्यां
निधाय मुखमवरुध्य बालुकायन्त्रेण १२ प्रह. दोप-
शिखावदग्री पायः । शीते विषं ॥० ती. मरिचचूर्णे
॥० ती. मिश्रयेत् । मात्रा रक्तिमिता । भा. म. ख.
१ भ. । पञ्चमः अजीर्णै, अत्र भागत्रयमिति एक-
भागापेक्षया, एवं सर्वत्र । कपदंशङ्कं दग्ध्वा ज-
न्वीररसे शोधनीयम् । षष्ठी बृहदप्रिकुमारः । अ-
त्र रसापेक्षया द्विगुणं गन्धं टङ्गणञ्च देयम् । पटूनि
लवणानि । द्वादशैतानीति फलत्रयादिपञ्चपटूना-
नि द्रव्याणि रसतुल्यानि । र. सा. सं. १२६ योगः,
प्रयोगः । समसोऽप्यपरबृहदप्रिकुमारः । अत्र जा-
तीफलं जातीफलजातीकीषौ । वराङ्गं = गुडलक् ।
१२६ योगः । अष्टमेऽप्रिकुमारे समभागमिति प्रत्येकं
भागैकं वसुभागमिति भागाष्टकम् । र. सा. सं. १५६
योगः । र. स. र. उदरे ।

अग्निकुमारलीहम् । स्त्री । मीह्राधिकारि
रसः । रामठं = हिङ्गु । तुल्यहिङ्गुटङ्गणस्यैव धान्य-
जीरकयमानामीमरीचगुण्ठीलवङ्गैलाविडङ्गानां प्रत्येकं
१ ती. लीहं सर्वसं रसस्य ४ ती. गन्धकस्य च
४ ती. । अशु. घृतं मधु च । र. सा. सं. ३३४
योगः ।

अग्निगर्भः । पुं । अग्निजारहवे । रा. नि. व. ६ ।

अग्निगर्भा । स्त्री । (Acacia suma.) शमी-
हवे । भाँदे गीह् । हिं, मं शमी । गुणाः—ति-
क्ता, कटुः, कषाया, शीता, लघुः, रेचनी, कफ-
कासशमनासकुष्ठार्शःक्षमिघ्नौ । भा. पू. १ भ. । See
शमी । महाज्योतिश्मतीलतायाम् । वड़ लतायुटे-
की । रा. नि. ।

अग्निघृतम् । स्त्री । अग्निमान्ये घृतम् । घृतं ४
श. पिप्पल्यादिकल्कद्रव्यं प्रत्येकं ४ ती. दधि ४
श. कौञ्जिकं ४ श. गुक्तं ४ श. चार्द्रकरसः ४ श. ।
एभिः यथाविधि घृतं पचेत् । च. द. अग्निमा. चि. ।
पिप्पली पिप्पलीमूलं चिचकी हस्तिपिप्पली ।
हिङ्गुचव्यजभोदं च पञ्चैव लवणानि च । द्वौ चारौ
हनुषा चैव दद्यादहंपलोन्नितम् । दधिकाञ्जिक-
गुक्तानि खेहमाशसमानि च । चार्द्रकखरसप्रस्थं
घृतप्रस्थं विपाचयेत् ॥ इति पाठः ।

अग्निचूडः । पुं । ताम्रचूडपक्षिणि । कूक्ड ।

दा. हिं कीमडा, हिं सुगां । स द्विविधः वन्यसाम्य-
भेदेन । तयोर्गोत्र्यः—हंङ्गणः, हृण्यः, वन्यः, गुरुः,
शुककफकृत्, स्निग्धः, उष्णवीर्यः, कषायरसश्च ।
आरव्यः—स्निग्धः, हंङ्गणः, ज्ञेयलः, गुरुः, वात-
पित्तक्षयविनिविषमज्वरनाशकश्च । भा. । द्वयं ज्ञेय-
ज्ञं लघु च । रा. नि. व. ११ । रुचं खादु कषायं शी-
तलश्च । राज. ।

अग्निजः । पुं । अग्निजारहवे । रा. नि. व. ६ ।
भस्मातके । सुवर्णे । मांसघाती ।

अग्निजननी । स्त्री । भेषज्यमेतत् अग्निमा-
न्दोपशमनम् । र. स. चि. । पलैकं मूर्च्छितं मृतं म-
रिचं हिङ्गुजीरकम् । प्रतिकर्षे वचां गुण्ठीं तत्सम्य-
मार्कवद्रवैः । दिनं पिष्ट्वा लिहन्माषं मधुना वस्त्रि-
दोषये । कर्षेकं भवथेचानु दाडिमं नागरं गुडैः ॥
मार्कवद्रवैः भृङ्गराजरसैः । प्रयोगः ।

अग्निजातः । पुं । अग्निजारहवे । रा. नि. व. ६ ।

अग्निजारः । पुं । A plant used in
medicine of stimulant properties.
पश्चिमसमुद्रप्रसिद्धे खनामख्याते सागरसन्धुतौषध-
विशेषे । स चतुर्वर्णः । तेषु लोहितवर्णः श्रेष्ठः ।
“जाराभी दहन्स्यशीं पिच्छिलः सागरे भवः । ज-
रायुसञ्चतुर्वर्णः तेषु श्रेष्ठः सलोहितः” इति तल्ल-
क्षणम् । गुणाः—कटुरसः, उष्णवीर्यः, लघुपाकः,
कफवायुसन्निपातशूलरोगघ्नः, पित्तकरश्च । “स्या-
दग्निजारः कटुरुष्णवीर्यः तुदामयी वातकफाम-
यघ्नः । पित्तप्रदः सोऽधिकसन्निपातशूलातिशीता-
मयनाशकश्च ॥” रा. नि. व. ६ ।

अग्निजालः । पुं । अग्निजारे । रा. नि. व. ६ ।

अग्नि-जिह्वा (जिह्विका) । स्त्री । (Glo-
riosa Superba.) लाङ्गलीहवे । रत्ना. । इस्-
नाङ्गुलिना । हिं करिहारी । मं कललावी । गु-
णाः—सरा, तिक्ता, कटुका, तुवरा, तीक्ष्णा, उ-
ष्णा, पित्तला, सचारा, गर्भपातनी, कुष्ठशोफा-
शोत्रणशूलश्लेष्मकमिजित्, कफवातघ्नी अन्तःश्ले-
ष्मिकासिनी च । भा. पू. १ भ. गु. व. ।

अग्निज्वाला । स्त्री । Pothos officinalis.
गजपिप्पल्याम् । गज्जिप्लून् । सा चविकायाः
फलमिति प्राज्ञाः । “चविकायाः फलं प्राज्ञैः क-
विता गजपिप्पली ।” भा. पू. १ भ. । गुणाः—

कटुः, उष्ण, वातश्लेष्महत, दीपनी, अतीसारवा-
सकृष्टामयकृमिघ्नी । लाङ्गलीहृत्वे । अग्निजारे ।
जलपिप्पल्याम् । कां०८७ । मं जलपिप्पली ।
धातकीहृत्वे । रा.नि.व.२३ ।

अग्नितुण्डीरसः । पुं । अजीर्णाधिकारे रसः ।
“शुद्धमृतं विषं गन्धमजमोदा फलत्रिकम् । सर्जि-
चारं यवचारं वज्रसैन्धवजीरकम् ॥ सौवर्चलं वि-
डङ्गानि सासुद्रं चूषणं तथा । विषमुष्टिसमं सर्व्वं
जम्बोरास्त्रेन मर्दयेत् । मरिचाभां वटीं खादेत् व-
ज्रिमन्दप्रशालये ॥” अत्र वज्रिशिचकः, अज-
मोदा यमानी । विषमुष्टिः, मद्धानिम्बः, अस्य त्वक्
पत्रं वा सर्व्वसमम् । र.सा.सं.१३३योगः । द्विती-
यः—अमृतवराटकमरिचैः द्विपञ्चनवभागिकैःकृतैः
क्रमशः । वटिका सुद्वसमाना कफपित्ताग्रिमन्द्या-
जीर्णहृता ॥ अत्र लिम्पाकरसैः वटिका कार्या ।
प्रयोगा अजीर्णैः । अमृतवटीति भेषः ।

अग्निदमनकः । पुं, स्त्री । (Medicinal
अग्निदमनी } plant stimulant and
stomachic, consid-
ered as a small species of Cantacá-
rta) चूदकण्टकचर्विशेषे । गणिकारीति प्रसिद्धा
गणित्रि । दुरालभाभेदे । उत्रालभाउदद । मं
धमासाभेद, अग्निदवणा । वै.निघ. । शौला ।
इति केचित् । गुणाः—कटूष्णरूतलं, रुचिकरलं,
अग्निदीपकत्वम् । रा.नि.व. ४ । वातगुल्फकफघ्नलं,
मौहघ्नत्वम् । वै.निघ. ।

अग्निदीपनः । पुं । वरुणहृत्वे । वरुणगोष्ठ ।
भा.पू.१भ. । [वर्द्धक ।

अग्निदीपनी । त्रि । अग्निवृद्धिकार्याम् । अग्नि-

अग्निदीप्ता । स्त्री । महाज्योतिष्मती लता-
याम् । गताफुट्की । मं थोड़ मालकाङ्गी । हिं
उमिजिनि । रा.नि.व. ३ । भा.पू.१भ. ।

अग्निधमनः । पुं । कटुनिम्बे । कटूनिम्,
घोड़निम् । मं कटुनिम्ब । See महानिम्बः ।

अग्निनिर्यासः । पुं । अग्निजारहृत्वे । रा.नि.
व.६ । [खोके ।

अग्निपत्री । स्त्री । अग्निवत्याम् । आग्निश्रा इति
अग्निपाली (मात्सी) । पुं । चिचकचुपे ।
छिडे । मद्.१५. ।

अग्निप्रस्तरः । पुं । अग्निजनकपाषाणे । ऽक्-
मक्तिर आश्रयः । मं गार ।

अग्निफला । स्त्री । महाज्योतिष्मतीलतायाम् ।
वड़ गताफुट्की । मं थोड़ मालकाङ्गी । रा.नि.
व.३ ।

अग्निभः । पुं । सुवर्णे । रा. नि. व. १३ ।

अग्निभा । स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् । गता-
फुट्की । मं चूद्रमालकाङ्गीनी । हिं कबुइ । See
ज्योतिष्मती ।

अग्निभु । स्त्री । खर्णे । जले । रा.नि.व. १३ ।

अग्निमणिः । पुं । सूर्यकालमणौ ।

अग्निमथनः । पुं । गणिकारिकायाम् । गणित्रि
वा आग्निगुलु । रा.नि.व.६ । See गणिकारिका,
अग्निमथः ।

अग्निमथ्यः । पुं । (Premna Seratifolia)
खनामध्यातहृत्वे । गणित्रि, आग्निगुलु । हिं इर-
णि, अग्नेश, गणिआरि । उत्. अग्निवधः । तै.चिरनेल्लु
चेट्टु । अग्निमथ्यो द्विधा चूद्रहृत्केदेन । तदुभयगु-
णाः—वीर्य्योष्णः, कटुः, तिक्तः, तुवरः, मधुरः, अ-
ग्निदः, शययुपायुकफवातहरः, मलरीधविषाम-
मदीरोगहरश्च । लघुलु लेपने उपनाह्ने शोफे च
हितः । वै.निघ. भा.पू.१भ.गु.व. । च.सू.४अ.२६
दश । अग्निवधू इति पूर्व्वदेशे, इति उ. । सु.सू.
३६ अ. संशोधने । वा.उ.२०अ । सज्जहृत्वे ।

अग्निमथ्यः । पुं । श्वेतवृद्धदारके । श्वेत विठ-
ताड़क । मं श्वेत वरधारा । वै.निघ. । श्वेतवृद्धा-
याम् ।

अग्निमान्द्यम् । स्त्री । मन्दाग्रिमानकरीगवि-
शेषे । मन्दाग्निः । तस्य कारणमत्यल्पपानादिसभूत-
मजीर्णम् । तत्र खल्यपि सात्रा न पच्यते, कफज-
रोगाश्च विविधा जायन्ते । तत्राप्येः समानतास्था-
पनं, विषमाग्नी वायोरुपशमः, तीक्ष्णाग्नी पित्तस्य,
मन्दे च त्रैषण्यः शोधनं प्रतीकारः । च.द. । निदानं
यथा—“अत्यल्पपानाद्विषमाग्रमात्रं संधारणात् ख-
प्रविपर्य्ययाश्च । कालेऽपि सारम्यं खलु चापि भुक्तमन्नं
न पाके भजते नरस्य ॥” तत्र अजीर्णं घट्ट—क-
फादामाजीर्णं, पित्ताद्विध्वाजीर्णं, वाताश्च विट-

आजीर्णं रसशेषात् रसशेषाजीर्णम् । द्विवारा-
 चेष जीर्णात् दिनपाकि । वृद्धश्च प्राकृतमिति ।
 “तत्राग्निं गुर्वतीरुद्धैः शीथी गण्डाच्चिद्रुतगः । उ-
 द्धारश्च यथाभुक्तमविदग्धः प्रवर्तते ॥ विष्टब्धे शुल-
 माभानं विविधा वातवेदनाः । मलवाताप्रवृत्तिश्च
 मथो मोहाङ्गपीडनम् ॥ विदग्धे भ्रमदग्धमूर्च्छां पि-
 ताश्च विविधा रुजः । उद्धारश्च सधूमाक्षः खेदी
 दाहश्च जायते ॥ रसशेषेऽन्नविदेवः हृदयायुद्धि-
 गौरवे । मूर्च्छां प्रलापो वमथुः प्रसक्तः सदृशं भ-
 मः । उपद्रवा भवन्त्येते मरणं वाप्यजीर्णतः ॥”
 मा.नि. । पथं यथा — श्लैष्मिके वमनं पूर्वं पित्तिके
 हृदुरेचनं । वातिके खेदनञ्चाथ यथावस्थं हित-
 यत् ॥ नानाप्रकारी व्यायामी दीपनानि लघूनि
 च । बहुकालसमुत्पन्नाः मूत्रा लोहितशालयः ॥
 विलेपी लाजमण्डश्च मण्डो मुद्गरसः सुरा । एषो व-
 र्द्धो शशो लावः क्षुद्रमत्स्याश्च सर्वशः ॥ शालिश्च
 श्राकं वेत्रायं वाम्बूकं बालमूलकं । लशुनं वृद्धकं
 आण्डं नवीनकदलीफलम् ॥ शीभाञ्जनं पटीलश्च
 वार्त्ताकुं नलदम्बु च । कर्कोटकं कारवेरं वार्द्धतश्च
 महाद्रकम् । प्रसारणौ मेघशृङ्गं चाङ्गैरौ सुनिषण्णकं ।
 धात्रीफलं नागरङ्गं दाडिमं यवपर्पटाः ॥ अश्ववेत-
 सजम्बीरमातुलुङ्गानि माचिकं । नवगीतं घृतं तर्कं
 सौवीरकतुषोदके ॥ धान्याक्षं कटुतैलश्च रामठं ल-
 वणार्द्रकं । यमानी मरिचं मेथी धान्यकं जीरकं
 दधि ॥ ताम्बूलं तप्तसलिलं कटुतैलौ रसावपि ।
 मन्दानलेऽप्यजीर्णेऽपि पथ्यमेतन्मृणं भवेत् ॥ अ-
 पथ्यमाह । विरेचनानि विष्मूत्रं वायुवेगविधारणं ।
 अतिरिक्तञ्चाश्रयनं जागरी विषमाशनम् । रक्तसुतिं
 शमीधान्यं मत्स्यं मांसमुपीदिकां । जलपानं पिष्ट-
 कश्च जाम्बवं सर्वमालुक्कम् ॥ कृष्णिकां भीरुं धीरं
 किलाटश्च प्रपानकं । तालास्थि शस्यं तद्बालं खेदनं
 दुष्टवारि च ॥ विरुद्धासाक्ष्यपानानां विष्टब्धीनि गु-
 रुणि च । अग्निमान्द्येऽप्यजीर्णे च सर्वाणि परिव-
 र्त्तयेत् ॥

अग्निमुखम् । क्ली । कुसुमपुष्पे । कुङ्कुमे ।

अग्निमुखः । पुं । चित्रकश्चे । चित्तगाह ।
 भस्मातकश्चे । डेना गाह । वि. ।

अग्निमुखचूर्णम् । अग्निमान्द्ये हितम् । हिङ्गुः
 १ भ. वचा २ भ. पिप्पली ३ भ. शण्डी ४ भ. यमा-
 नी ५ भ. हरीतकी ६ भ. चित्रकं ७ भ. कुष्ठं ८

भ. । च. द. अग्निमा. चि. । प्रयोगः । प्रजीर्णे । भैष. ।
 सा. कौ. । अथत् स्वल्पं वृद्धश्च उदरः । सा. कौ. रस. रा.

अग्निमुखताम्रः । पुं । रसोऽयमन्नपित्ताधि-
 कारि । “गन्धकेनात्मनात्रेण स्तुतुल्येन निर्दिष्टा ।
 कम्बली या तथा लिप्यं ताम्रपत्रम् तत्तमम् ॥
 अर्जनलशसैः साङ्गं पत्नीदुग्धरपल्लवे । आच्छाद्य
 कृष्णलवणैश्चूर्णैश्चापि न्व मृष्यये । अश्वमूषागतं
 धातं तस्मिन् भक्षयेन्नरः । श्राणकं रक्तिकावृद्धा
 मासमात्रं प्रयोगतः । अन्नपित्तं चयं शुलं जरयित्तं
 सुदाहणम् । समरात्रप्रयोगेण शरीरं निर्मलं
 भवेत् ॥ रस. र. । पञ्चलवणैरिति प्रयोगाः ।

अग्निमुखमण्डुरम् । क्ली । शोधाधिकारि ।
 मण्डुरस्य १२ प. गीमूत्रस्य १२ श. । प्रक्षेपार्थं—पञ्च-
 कोलं देवदारु मलकं चिकटु चिफला विडङ्गश्च ।
 प्रत्येकं चूर्णं १ प. । मात्रा १ तो. । अनु. तक्रम् । भैष. ।

अग्निमुखरसः । पुं । रसोऽयं शुलरोगीपश-
 मनः । अत्र पारदगन्धकौ समौ पारदाङ्गं मृता-
 म्बुम्, एकत्र शाकपत्ररसैः (८२ गुण) क्षीरिणीर-
 सैश्च दिनैकं मर्दयित्वा लघुपट्टेन पचेत् । अनुपा.
 यमान्यादिचूर्णमुष्णादकेन पेयम् । रस. र. । द्वितीयो-
 ऽपि शुलाधिकारि । अथ च रसरवाकरधृतेन प्रायः
 तुल्य एव । अत्र बलिः गन्धः । गगनम् कम्बे, अर्कः
 ताम्बे । वेतसाक्षम् अश्ववेतसि । सवरमिति चिफ-
 लया सहितम् । भुजगवल्ली पर्णं । सलिलं बालकं
 (बाला) । कनकः धूमूरः । पटुगणः पञ्चलवणा-
 नि । वज्री कुङ्की । मृष्टिः चण्डापाटलायां कृद्धी
 वा । र. सा. सं. २८२ योगः । रसरवाकरधृते हि-
 तीये । सुखितिका मुखौरी । महाराष्ट्री ब्रह्मयष्टिः
 वाग्नुनशो ।

अग्निमुखलवणम् । क्ली । अग्निमान्द्ये ।
 अत्र—चित्रकमूलं चिफला, दन्तीमूलं चिह्नमूलं
 कुष्ठम् । एषां प्रत्येकं चूर्णं समं, सर्वसमं सैव
 एकत्र कुङ्कीक्षीरैः संभाव्य तत्कालमये दत्त्वा
 पडेनालिप्य ददावपी क्षेपेत् ॥ भैष. ।

अग्निमुखक्षौद्रः । पुं, क्ली । अर्शसि हितः ।
 चिह्नमूलादीनां ८ पलम् । बारि द्रोणमितं (१२
 श.) पादावशिष्टः कायः कर्तव्यः । अथ क्षौद्रपात्रे
 २४ प. घृतमुष्णीकृत्य तत्र क्षौद्रस्य १२ प. दत्त्वा का-
 येन सह पचेत् । वनीभूते अवधार्य विडङ्गचूर्णैश्च

१२प. त्रिकटुचूर्णस्य प्रत्येकं २प. त्रिफलाचूर्णस्य च ५प. शिलाजतीः १प. मधुनः २४प. शर्करायाः २४प. मिशयेत् । रसेन्द्र.चि. । चक्रमते त्रिभृता दीनां प्रत्येकं पलायकं ६४श.जले पक्वा पादश्लिष्टः क्वाथी विधेयः । अथ अज्झटा भूम्यामलकी । ज-
टेति पाठे मूलकम् । अथ विडङ्गस्य पलत्रयं व्योषस्य च प्रत्येकं षट् तोलकं कल्कीकृत्य तत्, तथा स्वर्णमालिकेण मनःशिलया विकडतेन वा जारितं लौहचूर्णं १२प. घृतञ्च २४प. तस्मिन् क्वाथे दत्त्वा एकत्र पाच्यम् । घनीभूते शीतले च शर्कराया मधुनश्च शरावचयं मिशयेत् । घृतेन पे-
यम् । च.द.अशः चि. । अग्रिलीहं पश्य ।

अग्निमुखी । स्त्री । भग्नातक्याम् । डेन। । मे. खचतृक् । रवा. । च.गु.४अ. भेदनीये । लाङ्गलि-
कायां, हेमनाङ्गुलिः । मे.खचतृक् । भा.पू.२भ. अने.व. । कच्छटे । कौटु. । रा.नि.व.४ । भा.पू.६. व. । गुडूच्याम् ।

अग्निरजाः । पुं । इन्द्रगोपकीटः । आवाङ्मु-
अग्निरज्जुः । पुं । इन्द्रगोपकीटः । आवाङ्मु-
sect of scarlet color.

अग्निरसः । पुं । राजश्रवणं हितः । अन्यथ
अयकासे हितः । तयोः प्रथमः—वज्रहाटकमृता-
नां भस्मैः द्वित्रिषट् क्रमात् । त्रिकण्टकरसेर्भावं
दिनान्ते तद्विचूर्णयेत् । गुग्गुमात्रं प्रयोक्तव्यं सज्वरे
राजश्रवणं । सुहीमूलञ्च जम्बीरद्रवैः स्यादनुपा-
नकम् । ...खादेत् त्रिनिष्कम्... । हीरकस्य १भ.
खर्णस्य २भ. रसस्य ३भ. गन्धकस्य च ६भ. । द्वि-
तीयः—गुह्यमृतं द्विधा गन्धं कुर्याद्यत्नेन कञ्जली ।
तयोः समं तीक्ष्णचूर्णं मर्दयेत् कतकद्रवैः । द्विधा-
माने कृतं गोलंतामपात्रे विनिःक्षिपेत् । आच्छाद्यै
रक्षपत्रेण यामाहोऽप्युष्णता भवेत् । भान्यराशौ न्य-
सेत् पश्चात् द्विधामाने समुद्धरेत् । संपेष्य गालये
द्वल्ले सद्यो वारितरं भवेत् । त्रिकटु चिन्ता चैला
जातीफललवङ्गकम् । एषाञ्च परभागानां समं पूर्वं
रसो भवेत् । संचूर्णांलौहयेत् चौद्रैर्मन्त्रं निष्क-
द्वयं द्वयम् । अयमग्निरसो नाम्ना अयकासनिष्कन-
नः । इन्द्रवारुणिकामूलं भृङ्गकण्ठतिलैः सह । भ-
क्षयेत् अयकासार्त्तां निष्कमात्रं प्रशान्तये । पारदस्य
१भ. गन्धकस्य २भ. । द्वयोः समं तीक्ष्णलौहचूर्णं
निष्कलीफलेरसेन कान्यारसेन वा प्रहरद्वयं संमथं

गोलकङ्कत्वा एरक्षपत्रैराच्छाद्य तासपात्रे निवेष्ट्य
च भान्यराशौ प्रहरद्वयं अष्टरात्रं वा न्यसेत् । अथो-
द्धृत्य गोलितं जलवद्भवेत् । त्रिकटुदिचूर्णं मिलितं
पूर्वचूर्णसमं (नवद्रव्यस्य ८भ.) याच्यम् । रस.र. ।
भावप्रकाशे, कतकद्रवैः = कन्यकाद्रवैः । तथा द्वि-
धामाने = अष्टरात्रात् । नवभागोन्मितैः । भा.पाठः ।
अग्निरुहा । स्त्री । मांसरोहिण्याम् । रा.नि.
व. १२ ।

अग्निरोहिणी । स्त्री । मांसरोहिण्याम् । मांस-
रोहिणी । वा.उ.३१अ. । तन्नामकच्छद्रीगवि-
शेषे । सा त्रिदोषजा । पिप्पलीत्येर्मलैः ज्वरवतः
मांसदारणाः कच्चाप्रदेशेषु येऽग्निस्तदृशाः स्फीटा
जायन्ते साऽग्निरुहिणीत्युच्यते । “मलैः पिप्पलीत्येः
स्फीटा ज्वरिणी मांसदारणाः । कच्चाभागेषु जायन्ते
येऽभ्याभाः साऽग्निरुहिणी । पश्चाद्वात्सरात्राद्वा
पश्चाद्वा हन्ति जीवितं”मिति ॥ एतस्य चिकित्सितं
वा.उ.३२अ.सूच्यम् ।

अग्निलौहः । पुं । अग्निसुखापरनामकोऽग्निघ्नोऽयं
रसः । यथा—“त्रिद्विचित्रकनिर्गुण्डोसुहीमुष्णित-
काज्झटाः । प्रत्येकशोऽष्टपलिका जलद्रीणे विपा-
चयेत् ॥ पलत्रयं विडङ्गस्य व्योषं कर्षत्रयं पृथक् ।
त्रिफलायाः पलं पञ्च शिलाजतुपलं न्यसेत् ॥ दि-
व्यौषधिघृतस्यापि वैकडतहतस्य वा । पलद्वादशकं
देयं रुक्मलौहस्य चूर्णितम् ॥ घृताच्चतुर्विंशतिभि-
र्मधुशर्करयोरपि । घनीभूते च शीते च दापयेद्-
वतारिते । एतदग्निसुखं नाम दुर्गमान्तकरः प-
रः ॥सुष्ठितिका सुखीरौ । अज्झटा भूम्या-
मलकी । त्रिभृतादीनां रसेनापि पाकव्यवहारः ।
क्वाथः पादावश्लिष्टः । पाकावतारणकाले प्रवे-
षार्थं विडङ्गादीनां चूर्णम् । त्रिफलाया मिलित्वा
पञ्चपलानि । शिलाजतु १प. (शिलागुडिकांतीर्या
शोधितम्) । दिव्यौषधिः स्वर्णमालिके मनःशिले ।
वैकडती वनपालङ्कः । रुक्मलौहं वज्रपाष्ठादि । त-
च्च रसायनीकरीत्या जारणपुटनादिना सूक्ष्मचूर्णितं ।
घृतात् चतुर्विंशतिपलानि मधुशर्करयोरपि प्रत्येकं
चतुर्विंशतिः । तप्तपूते लौहं दत्त्वा पश्चात् शर्करा-
सहितं क्वाथं दत्त्वा पाकः काव्यः । अवतारणसमये
विडङ्गादिचूर्णप्रक्षेपः । शीते पर्युषिते च मधु देयं ।
रस.र.अशः-चि. ।

अग्निवज्रः । पुं । भग्नातकञ्च । डेन।गोह ।

अद.व.१ । चिचकसुपे । छिउ गीछ । [सीषधी ।
अग्निवती । स्त्री । आगिया इति लोकप्रसि-
अग्निवर्षकः (नः) । वि । अग्न्युद्दीपके, मरि-
चादी । आग्नेयद्रव्यमात्रे । अभिवृद्धिकर । राज. ।
अग्निवलहृदिः । स्त्री । जठरानलस्य वृद्धी ।
च.द.अग्नेः-चि. ।

अग्निवल्गुभः । पुं । Resin, सर्ज्योनिश्चाल-
विशेषे । राले । धूने । छे.च. । रा.नि.व. ६१२ ।
मद.व.३ । See सर्जः ।

अग्निवल्ली । स्त्री । लताविशेषे । र.सा.सं. अ-
भिन्यासज. स्वच्छन्दनायकरसे ।

अग्निवाहः (हुः) । पुं । धूने । छे.च.४का. ।

अग्निविकारः । पुं । तन्नामकरीगभेदे । स
चतुर्भेदः । शार्ङ्ग.पू.७अ. । See अग्निः ।

अग्निविवर्द्धनः । वि । यमान्यादौ ।

अग्निविसर्पः । पुं । See अग्निवीसर्पः ।

अग्निवीजम् । स्त्री । सुवर्णे । त्रिका. ।

अग्निवीजः । पुं । अग्निमन्त्रे ।

अग्निवीर्यम् । स्त्री । स्वर्णे । रा. नि. व. ३ ।

अग्निवीसर्पः । पुं (Pain from a boil.)
विसर्पभेदे—यत्र सर्वाङ्गं दौमाङ्गाराकौर्षमिव भ-
वति, शरीरे च यं यं देशं प्रति चलति स स दे-
शः शान्ताङ्गारवदसितो नीलो रक्तो वा भवति ।
तथा भट्टिति अग्निदग्ध इव स्फोटैराचिती भव-
ति । अङ्गव्यया संज्ञानाशः निद्रानाशश्च भवति । ल-
क्षणं—वातपित्तज्वरच्छर्दिमूर्च्छातीसारवृद्धभ्रमेः ।
अस्थिभेदाग्निप्रसद्वतमकारोचकैर्युतः । करोति स-
र्व्वमङ्गश्च दौमाङ्गारावकौर्षवत् । यं यं देशं विस-
र्पश्च विसर्पति भवेत्स सः । शान्ताङ्गारासितो नीलो
रक्तो वायुश्च नीचोयते । अग्निदग्ध इव स्फोटैः शीघ्र
मलाद्गतश्च सः । मर्मानुसारी वीसर्पः स्वाहातीऽ-
तिवलसतः । व्यथेताङ्गं हरेत्संज्ञा निद्राश्च आसनी-
रयेत् । हिंसाश्च स गतोऽवस्थामीडशौ लभते न
ना । क्वचिच्छ्मारतिवस्यो भूमिशय्यासनादिषु । चे-
ष्टमानसतः क्लिष्टो मनोदेहशमोद्वहाम् । दुष्पुत्रीषो-
ऽयुते निद्रा सोऽग्निवीसर्प उच्यते॥वा.नि.१३अ. ।
अग्निवृद्धिः । स्त्री । अग्निदीप्तौ । क्षुधावृद्धि ।

अग्निशिखम् । स्त्री । सुवर्णे । रा.नि.व.१२ ।
Safflower (Carthamus tinctorius) कु-
सुम्भपुष्पे । कूक्ष्यकुल । Saffron (Crocus sa-
tivus) कुकुमे । भा.पू.२भ. । मद.व. ३ ।

अग्निशिखः । पुं । कुकुमवृक्षे । कूक्ष्यग्रीष् ।
रा.नि.व.१२ । लाङ्गलिकावृक्षे । विषनाङ्गनिश्रा
ग्रीष् । रवा. । कुसुम्भवृक्षे । कूक्ष्य ग्रीष् । श.र. ।
पूतिकरञ्जे । नांटे । शरवे । उल ग्रीष् । प.मु. ।

अग्निशिखा । स्त्री । (Gloriosa super-
ba). लाङ्गलिकौषधी । विषनाङ्गनिश्रा । हिं क-
रिहारी । भा.पू.१भ.यु.व. ।

अग्निशेखरम् । स्त्री. पुं । कुकुमे । रा. नि.
व.१२ । कुसुम्भपुष्पे । लाङ्गलीवृक्षे । विशल्यानाम-
शकभेदे । [२६अ. ।

अग्निष्टोमः । पुं । सीमलतायाम् । सु. चि.

अग्निसंस्कारः । पुं । अग्निदाहकार्येषु ।

अग्निसंस्पर्शः । स्त्री । पर्यंटीनाम-सुगन्धद्रव्ये ।
सा च उत्तरदेशे प्रसिद्धा । भा.पू. १भ.क.व. ।

अग्निसन्दीपनः । वि । अग्निवर्द्धके । क्षुधा-
वर्द्धक । Increasing appetite.

अग्निसन्दीपनरसः । पुं । अग्निमान्दे रसः ।
यथा—पञ्चकोलं मरिचं, पञ्चलवणं, यवचारः,
टङ्गणं, सर्जिचारः, जीरकं, कृष्णजीरकं, यमानी,
वचा, मधुरिका, हिङ्गु, शिवकं, जातीफलं, कुष्ठं,
जातीकोषः, विजातकं, तिमिङ्गीलम्बस्य, अपा-
सार्गभस्य, विषं, गन्धकं, पारदः, अम्रं, लौहं,
रङ्गं, लवङ्गं, हरीतकी चेत्येषां प्रत्येकमेकैको भागः
अक्षवेतसस्य १भ. शंखभस्मानस्य ४भ. । भेष. ।

अग्निसम्भवः । पुं । (Wild saffron)
अरण्यकुसुमवृक्षे । वनकूक्ष्य । रा.नि.व.४ । अग्नि-
जारवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

अग्निसहायः । पुं । वन्यपारावते । यूष् ।
मं ह्रीगला पक्षी । रा.नि.व.१६ । वायी ।

अग्निसादः । पुं । अग्निमान्त्रे । यन्त्राग्नि ।
सा.कौ.ज.चि. । [अग्नेः चि. ।

अग्निसाध्यः । वि । अग्निदाहसाधे । च.द.

अग्निसारम् । स्त्री । (A sort of collyri-

III.) रसाञ्जने । रा.नि.व.१२ ।

अग्निसारा । स्त्री । फलवृक्षशाखायाम् । रा. नि.व.२ । मन्त्रार्थम् ।

अग्निसुन्दररसः । पुं । अजीर्णाधिकारे रसः । यथा—टङ्गुं भागनेकस्य मरिचस्य विभागिकम् । चार्द्रकस्य रसेनैव भावना चात्र दीयते ॥ अमुं खव-
ज्जम् । प्रयोगः ।

अग्निसेवनम् । स्त्री । अग्निसेवायाम् । आंशुन
पौण्ड्रान । गुणाः—शीतवातसन्धकफवेपथुघ्नं र-
क्तपित्तकारम् आमाभिष्यन्दपाचनम् । मद.१३४. ।

अग्निहानिः । पुं । अग्निमाद्ये । वा.नि.१३५. ।

अग्न्या । स्त्री । तित्तिरपक्षिणि । गवि । इला. ।

अग्न्याग्नयः । पुं । पक्ताग्नये । प्रोक्तोऽग्नयः ।

अग्रम् । स्त्री । पलपरिमाणे । “परिमाणे पलस्य
च” । मे.रविकं । वृक्षाद्यये ।

अग्रकाण्डः । पुं । काण्डाये ।

अग्रजः । पुं । काकविशेषे । भासपक्षिणि ।

अग्रजङ्घा । स्त्री । The fore part of the
leg. जङ्घाग्रभागे । हे.च. । [अग्र ।

अग्रधान्यम् । स्त्री । धान्यविशेषे । जनार्द्र । वा-

अग्रपर्णी । स्त्री । A plant cowhage. यु-
कशिल्पायाम् । आनाकुन्नी । प.सु. । See आत्मगुप्ता ।

अग्रपाणिः । पुं । हस्ताये ।

अग्रपुण्ड्रः । पुं । वेतसवृक्षे । वेतगोष्ठे । प.सु. ।

अग्रमांसम् । स्त्री । The heart. हृदये ।
वृक्षायाम् । हृदयान्तर्गतमांसवृक्षरूपरीगविशेषे ।
अग्रमांस । सु.शा. ।

अग्रलोढः । पुं । चिञ्चीटकक्षपे । चैष्ट्रको,
टिक्कोड़मूल । गुणाः—गुरुपाकः, शीतलः, अजी-
र्णकरश्च । राज. । [७ ।

अग्रलोहिता । स्त्री । चिञ्चीशक्रे । रा.नि.व. ।

अग्रबीजः । पुं । बीजाग्रवृक्षभागे । यथा कुर-
व्यादिः । हे.च. । A viviparous plant as
the Gomphroena globosa &c.

अग्रग्रीहिः । स्त्री । प्रसाधिकायम् । नवाग्र-
धान । र.सा. ।

अग्रहायणः । पुं । मार्गशीर्षमासे । अग्रधान
मांस । [ग्रीहि । अ.च. ।

अग्रिमा । स्त्री । खवलीवृक्षे । जोगी ग्रीहि इति

अग्रुः । स्त्री । अङ्गुली । आंशुन ।

अग्र्या । स्त्री । विफलायाम् ।

अग्रवनम् । स्त्री । दधनि । दहे । इला. ।

अग्रविषः । पुं । सर्पे ।

अघोरवृत्सिंहरसः । पुं । सान्निपातिकम्बरे
रसः । See घोरवृत्सिंहरसः ।

अङ्कः । पुं । शरीरावयवे । कोल । रा. नि.
व. १८ । वा.चि.७५. । चिक्ने, रेखायाम् । पापे ।
दुःखे । मे.कक्षिकम् । [प.सु. ।

अङ्कनः । पुं । अङ्गीकृते । अङ्कोटङ्ग ग्रीहि ।

अङ्कपादम् । स्त्री । हार्गेणाद्यवयवविशेषे । वा.
म.१८५. ।

अङ्कपाली । स्त्री । पात्रायाम् । शङ्गी । वेदि-
काख्यगन्धद्रव्यविशेषे । “भावीवेदिकयोरपि ।” मे.
खचतुष्कं । आलिङ्गने । मे. ।

अङ्कलेख्यः । पुं । चिञ्चीकृते । चैष्ट्रकोमूल ।

अङ्कलोढः । पुं । चिञ्चीटकक्षपे । चैष्ट्रको ।
See अग्रलोढः ।

अङ्कुरः । पुं । प्ररोहे । प्रोक्त । वा.उ.१६५. ।
जले । रुधिर । खोत्रि । मुकुले । फले । सर्व्वत्र
मे. रविकं । अभिनवोद्भिदि । मे. ।

अङ्कुशः । पुं । शयी । डांडुश । इला. ।

अङ्कूरः । पुं । अङ्कुरे । हे.च.४५. ।

अङ्कोटः(ठः) । पुं । अङ्गीटकृते । र.सा. ।
(सु.मि.च.३६) । भा.पू.१भ.गु.व. ।

अङ्कोटकः । पुं । (Alangium Hexapeta-
lum) खनामख्यातवृक्षे । अङ्कोटङ्ग ग्रीहि, शना
अङ्कोटङ्ग । हिं डेरा । भा. रा.नि.व.२ । अल्य गु-
णाः—कटुः, तीक्ष्णः, खिण्णः, स्रग्धः, तुवरः, खण्डः
रिचनः, क्षमिश्लामशीफलेष्वविषयश्च । तत्फलगु-
णाः—शीतलं, स्वादु, श्लेष्मलं, वृंहणं, गुरु, बल्यं,
विरेचनं, वातपित्तदाहक्षयाञ्जनित् । मद.व. १ ।
विषलूनादिदोषनुत् वातकफहरः यक्षिकश्च । रा.

नि.व. ६ । च.द.च.सा.चि. ।

अङ्गीठवटकः । पुं । रक्तातिसारे दीय-वटके ।
यथा—पलमङ्गीठमूलस्य पाठां दास्यौच तत् स-
नाम् । पिष्टा तण्डुलतीथेन वटकानचसस्मिताम् ॥
कायायुक्तांश्च तान् कुर्यात् तेष्वेकं तण्डुलाम्बुना ।
पेषयित्वा प्रदद्यात् पानाय ॥ भा.स.ख. ।

अङ्गीलः । पुं । अङ्गीठकवत् । औंकोड़गोष्ठ ।
रवा. । भा.स.ख. १ भ. अतिसा.चि. । “अङ्गीलमूल-
कल्कः ।” वा.उ. १८५. ।

अङ्गीलकः । पुं । अङ्गीठवत् । कौक्त्रोल ।
७८५ इति च र.सा.सं. ।

अङ्गीलफलसङ्काशः । पुं । फलविशेषे । पे-
च्छा इति लीके ।

अङ्गीलतैलम् । क्ली. । तन्नामकफलबीजतैले ।
औंकोड़वीजैत्र तैत्रज. । गुणाः—“अङ्गीलतैलं
बातघ्नमथङ्गास्त्रयुजापहं । कफनाशकरं प्रीतं पू-
ज्यैवेर्महर्षिभिः ॥” वै.निघ. ।

अङ्गीलः । पुं । देवदारुणि । रा.नि.व. २३ । वा.
उ. १८५. । [मद.व. १ ।

अङ्गीलकः । पुं । अङ्गीठवत् । औंकोड़गोष्ठ ।

अङ्गीलसारः । पुं । मालवप्रसिद्ध-स्थारविष-
प्रभेदे । A kind of poison. हे.च. ४८. ।

अङ्गम् । क्ली. । वीले । सूगन्ध वानि । रा.नि.व.
६ । शरीरे । शरीरावयवे । रा.नि.व. १८ । उपस-
र्जनभूते । हे.च.नानार्थः । [वा.नि. ११५. ।

अङ्गगीरवम् । क्ली. । शरीरगुरुले । गीं भां ।

अङ्गग्रहः । पुं । अङ्गवेदनायाम् । गीं वां ।
वा.नि. १६५. ।

अङ्गलानिः । स्त्री । Langour. देहजाये ।
शरीरेण खड्गता । वा.चि. २२५. ।

अङ्गघातः । पुं । अङ्गाघाते । गीं यैनां ।
Bodily pain. ।

अङ्गचयः । पुं । गुदद्वषणयोर्मध्यभागे । वै.निघ. ।

अङ्गचेष्टा । स्त्री । अङ्गचालने । अङ्गजानना ।
वा.नि. १५५. ।

अङ्गजम् । क्ली. । रक्ते । मले । मे.जचिकं ।

अङ्गजः । पुं । केशे । रोगे । मांसघाती । मदै । वि. ।

अङ्गज्वरः । पुं । राजयज्वरि । यक्षा रोगे ।

अङ्गतापः । पुं । शरीरीणतायाम् । गीं यैत्र
ताप ।

अङ्गदरणम् । क्ली. । पित्तजन्यपीडायाम् ।

अङ्गदाहः । पुं । गात्रदाहे । गीं ज्वाला ।

अङ्गना । स्त्री । नायिका । मे.नचिकं । प्रियङ्गो । भा. ।

अङ्गनाप्रियः । पुं । अङ्गोक्तरी । र.सा. ।
दुमीत्यले । ७८६ कश्चन । प.सु. ।

अङ्गनाप्रिया । स्त्री । प्रियङ्गुनामगन्धद्रव्ये ।
भा.पू. १ भ.क.व. ।

अङ्गपाकता । स्त्री । पित्तजन्यरोगे । पांका
फौड़ात्र शांश गीं यै वेदना ।

अङ्गपीडा । स्त्री । वायुजन्यरोगे । गीं वाथ ।

अङ्गपूजितः । पुं । अङ्गतरि । मद. व. १२ ।

अङ्गप्रसारणम् । क्ली. । कायवित्तारे । गीं
शां यैलान । वा.नि. ४५. ।

अङ्गबली । स्त्री । त्रिबली । वड़ ।

अङ्गभङ्गः । पुं । शरीरस्य भङ्गे । गीं भां ।
वा.उ. २५. । गुदद्वषणयोर्मध्यभागे । रोगे । वायुरोगे ।

अङ्गभेदः । पुं । वायुरोगे । वायुज्ज गीं यैलान ।

अङ्गमर्दः । पुं । गात्रवेदनायाम् । वा.सू. ४५. ।

अङ्गमर्दनम् । क्ली. । गात्रपीठने । गीं कुंटेने ।

अङ्गमेजयत्वम् । क्ली. । अङ्गकम्पने । गीं कौंपा ।

अङ्गरक्तः । पुं । कम्पिलके । कमला कुंड़ि ।
चम. । [मादि. । गीं यैलान ज्वरा ।

अङ्गरागः । पुं । अङ्गलिपनद्रव्ये । यथा—कुं-
कु-

अङ्गरुहम् । क्ली. । रोम्बि । लोय ।

अङ्गरुहा । स्त्री । लोम्बि । केशे । फूल ।

अङ्गलाघवम् । क्ली. । कायलघुले । गीं शां-
कि । वा.उ. १६५. ।

अङ्गलेपः । पुं । चन्दनादिद्रव्ये ।

अङ्गलोषः । पुं । Ginger (Amomum
zinziber). आद्रके । गीं । त्रिङ्गीठकवत् ।

अङ्गवः । पुं । शुष्कफल । उकुरुण । श्र.च. ।

अङ्गवस्त्रोत्था । स्त्री । श्वेतवसान्याम् । यश्रान ।

अङ्गविक्रतिः । पुं । Apoplexy. अपस्मार-
रोगे । रा.नि.व.२० । [मि. भा. ।

अङ्गविभ्रंशः । पुं । कायशैथिल्यरूपवायुजरी-

अङ्गविक्षेपः । पुं । अङ्गहारि । अङ्गचालने । वा.
उ.२५. ।

अङ्गशूलम् । स्त्री । गात्रतोद । गी शूलन ।

अङ्गशोथः । पुं । कायशोफे । गीत्र शोथ ।

अङ्गशोषः । पुं । वायुजरी । वा.उ.२५. ।

अङ्गशोषणम् । स्त्री । अङ्गस्य शुष्कतायाम् ।

अङ्गसङ्गम् । स्त्री । मेथुने । [१२ अ. ।

अङ्गसदनम् । स्त्री । शरीरावसादे । वा. नि.

अङ्गसादः । पुं । अवसादे । हारा ।

अङ्गसुन्दरः । पुं । ददुन्नवत्वे । दादमर्दन । अम. ।

अङ्गसुप्तिः । स्त्री । कायस्य शीततायाम् । शरी-
रस्वप्ने । गीत्र अनाडित । [रत्ना. ।

अङ्गसेनः । पुं । अगस्त्यदुमे । वाक्य गीष्ट ।

अङ्गहर्षः । पुं । रोमाञ्चे । वा.नि. ३ अ. ।

अङ्गहारः । पुं । अङ्गचालने ।

अङ्गहीनः । वि । विकलाङ्गे, काष्ठादी ।

अङ्गारः । पुं । निर्धूमाग्निपिण्डे । आङ्गात्र ।

“वृंहतः काष्ठसम्भूतोऽङ्गारः ।” वा.सू. ६ अ. अङ्ग-
णः । अङ्गारपूर्णपात्रे । हिमा. । कुण्डलकवले ।
बौद्धविशेष । शीतवर्णं अज्ञानं दृष्ट्वा । रत्ना. ।

अङ्गारकः । पुं । Yellow or white am-
aranth. कुण्डलके । बौद्धिजाति । अङ्गारे ।
आङ्गात्र । मे.कचतुक् । अङ्गराजि । भीमराज ।
रा.नि.व.४ । भा.पू.१अ.गु.व. ।

अङ्गारकतैलम् । स्त्री । खनामस्यातविषमज्व-
रघ्नतैलविशेषे । यथा—सूत्रा लाचाहरिद्रे इ म-
ञ्जिष्ठा सेन्द्रवारणी । वृहती सैन्धवं कुष्ठं बला मा-
सीं शतावरी । चारणालादकेनैव तैलप्रस्थं विपाच-
येत् । तैलमङ्गारकं नाम सर्वज्वरविनीचणम् ॥
इति रस.र. । प्राक्प्रकारः—तिलतैल ४४ श. सू-

व्यादि ११ श. काञ्जिक १६श. प्रथमं काञ्जिकेन
पक्वा पश्चात् कषयद्रव्यं पक्वा ससापयेत् । च.द. ।
इन्द्रवारणी = शीतलं अनामूल । अन्तर्गत्रशोथे
हितम् । सूक्ष्मतिलतैल ४ श. बरंरी = वायुदे-
तुलसी १२ श. वारि ६४ श. पादशिट्कायैव वर्ष-
व्यादीनां १ श. कल्केन समं पाच्यम् । च.द.वर्णशो.
चि. । प्रीठिका = मचिका । [नि.व.१३ ।

अङ्गारकमणिः । पुं । Coral. प्रवाल । रा.

अङ्गारककर्कटी । स्त्री । रीटिकायाम् । रुष्टे ।

अगाकड़ी रीटी लिटी इति हिन्दी । यथा—शुष्क-
गीधूमचूर्णं सासु गाढं विमर्दयेत् । विधाय बट-
काकारं निर्धूमेऽग्री शनैः पचेत् ॥ अङ्गारककर्कटी
क्षोषा वृंहणी शकला लघुः । दीपनी कफघ्नहृत्वा
पीनसवासकासजित् ॥ वैद्य.नि. । भा. ।

अङ्गारकुष्ठका । स्त्री । हित्वावस्थाम् ।

अङ्गारधूपः । पुं । अङ्गारेण यी धूप. हिङ्गा-
दिना प्रसिद्धः । वा.चि.८ अ. ।

अङ्गारपरिपाचितम् । स्त्री । (Roasted
food.) शूलादिपक्वमांसं । चि । अङ्गारपके ।

अङ्गारपर्णी । स्त्री । मार्गी । वाग्गशटी । र.सा.सं. ।

अङ्गार(क)पुष्पः । पुं । (Ingua.) जीवपुत्र-
दुमे । हेङ्गनी । जियापुता इति लोके । श.र. ।

अङ्गारपूरिका । स्त्री । रीटके । रुष्टे ।

अङ्गारमञ्जरी } स्त्री । A species of Bon-
duca or Bonducella.
अङ्गारमञ्जी } करञ्जविशेषे । श.र. । महा-
करञ्जे । उश्न करञ्जे । रा.नि.व.६ ।

अङ्गारमणिः । पुं । प्रवाल ।

अङ्गारवर्णी । स्त्री । भार्याम् । वाग्गशटी ।

अङ्गारवल्ली । स्त्री । (Ovieda vertical-
lata.) करञ्जविशेषे । नाटोकरञ्जा इति भाषा ।

अङ्गारवल्ली । स्त्री । महाकरञ्जे, रक्तकरञ्जे च ।

भार्याम् । वा.सू.१५ अ. सुरसादि । भा.पू.१अ. ।

गुञ्जायाम् । कुष्ठ । भा.पू.अने.व. । कटुकरञ्जे ।

करञ्जवल्गाम् । रक्तगुञ्जायाम् । भा.पू.१अ.गु.व. ।

अङ्गारवृक्षः । पुं । इडुदीवले । भा.पू.१अ.

वटा. । रत्ना. । पूतञ्जया इति च ।

अङ्गारवेणुः । पुं । रक्तवर्णवंशविशेषे ।

अङ्गारशकटी । स्त्री । चुल्लाम् । छेला ।

अङ्गारा । स्त्री । हितावल्याम् । इक्षुदीहवे ।
प.सु. । जिशंश्रुता ।

अङ्गारिका । स्त्री । The stalk of the
sugarcane. इक्षुकाखे । आकगांछ । (Butea
frondosa.) किंयककीरके । पलांनकनि । मे.
कचतुक्क ।

अङ्गारितम् । स्त्री । The early blossom
of किंयक । पलाशकलिकीहमे । हारा ।

अङ्गारिता । स्त्री । लतामात्रे । चुल्लाम् । मे.
तचतुक्क ।

अङ्गिरः । पुं । तितिरपविधि ।

अङ्गुष्ठाः । पुं । वार्ताकी । वेणुन । श.र. ।

अङ्गुरिः (री) । स्त्री । अङ्गुल्यां । पाणिपादाङ्गु-
ल्याम् । हात पांश्वर आङ्गुल । अ.टी. ।

अङ्गुलः । पुं, स्त्री । The thumb. करपा-
अङ्गुलिः । दशाखायां । आङ्गुल । गजकर्णिका-
हवे । हातिउं दे । करिण्डागभागे । हे.च. ।
हङ्गाङ्गुडे । छ. । रा.नि.व.१८ । अथाङ्गुष्ठप्रदेशिनी
मध्यमानामिका तथा । कनिष्ठा चेति पञ्च सुः
क्रमेणाङ्गुलयः अताः ॥ रा.नि.व.१८ ।

अङ्गुलिकण्टकः । पुं । नखे ।

अङ्गुलिचाणकम् । स्त्री । तन्नामकयन्त्रे । आ-
ङ्गु । वा.सु.२५अ. ।

अङ्गुलिपञ्चकम् । स्त्री । कराङ्गुलिपञ्चकं —
यथा, अङ्गुष्ठतर्जनीमध्यमानामिकाकनिष्ठम् ।

अङ्गुलिपर्व्व । स्त्री । अङ्गुलियन्त्री ।

अङ्गुलिफला । स्त्री । चेतनिष्पावे । रा.नि. ।

अङ्गुलिमानम् । स्त्री । अङ्गुल्या योजनपथ्यन्त-
माने । ८ यवैः = १ अङ्गुलिः । २४ अङ्गुलिभिः = १
हस्ताः । ४ हस्तैः = १ दण्डः । १००० दण्डैः = १
क्रोशः । ४ क्रोशैः = १ योजनम् । इति । [का. ।

अङ्गुलिमोटनम् । अङ्गुलिमर्दनशब्दे । चि-

अङ्गुलिसंज्ञा । स्त्री । यवाणां । याडे । [१८ ।

अङ्गुलिसम्भूतः । पुं । नखे । नथ । रा.नि.व.

अङ्गुली । स्त्री । गजकर्णिकायाम् । मे.लविकं ।

अङ्गुष्ठाः । पुं । नखे । नेडेल । वाचे । तीर ।

अङ्गुष्ठः । पुं । हङ्गाङ्गुली । बूढ़े । आङ्गुल । रा.
नि.व.१८ । [श्रालजी ।

अङ्गुलजी । स्त्री । अङ्गुलजीरीगे । See अ-
अङ्गुलिः । पुं । हुममूले । रा.नि.व.१ । अम. ।
पादे । रा.नि.व.१८ ।

अङ्गुलिग्रन्थिकम् । स्त्री । पिप्पलीमूले ।

अङ्गुलिजिह्विकः । पुं । दमनकहवे ।

अङ्गुलिनामकः (नामन्) । पुं । दमनकहवे ।
हवमूले । रा.नि.व.१ । अम. ।

अङ्गुलिपः । पुं । हवे । रा.नि.व.१ । हला. ।

अङ्गुलिपर्णिका } स्त्री । अङ्गुलिपर्ण्याम् । छा-
अङ्गुलिपर्णी } निशा । भा.पू.१.य.व. ।

अङ्गुलिबला । स्त्री । अङ्गुलिपर्ण्याम् ।

अङ्गुलिबलिः (का) } स्त्री । अङ्गुलिपर्ण्याम् । छा-
अङ्गुलिबली } कुनिशा । अ.टी.र. ।

अङ्गुलिपः । पुं । तन्नामकतालुरीगे । See अङ्गुलिः ।

अङ्गुलिसन्धिः । पुं । पादगुल्फे । [हे.च. ।

अङ्गुलिस्तन्धः । पुं । गुल्फे । पांश्वर गोंडानि ।

अङ्गुलिः । पुं । पादगुल्फे ।

अचरणा । स्त्री । योनिव्यापदिशिषे, यत्र
योनिः प्रथममेव मैथुनाद्विरता बीजं न गृह्णाति ।
एवमतश्चरणापि योनिरतिमैथुनात् न बीजं
गृह्णाति । मैथुनात् पूर्व्वमेव रजोनिःसारणात् अ-
चरणातिचरणयोः वीर्यं नावस्थितं भवतीति के-
चित् । लक्षणम् -- मैथुनेऽचरणा पूर्व्वं पुरुषादति-
रिच्यते । बहुश्रयातिचरणा तयोर्वीजं न विन्दति ।
मा.नि. ।

अचलत्विट् । पुं । कीकिले । श.च. ।

अचिकित्स्यः । चि । चिकित्सितुमशक्ये ।

अचिकुरः । पुं । खालिले । ठोक् ।

अचिन्त्यजः । पुं । पारहे । रा.नि.व. ११ ।

अचिन्त्यशक्तिरसः । पुं । रसीधं नवज्वरी
व्यवस्थेयः । अस्य माषा रक्तिहयम् । अचानुपानं

भान्यपिप्लुकीकायः । रसीऽयं बहुमुषायां बालुका-
बन्धे लघुपुटे पायः । अत्र पारदादिस्वर्णपथ्य-
नानामिकैकी भागः, लौहसार्द्धो भागः, लौहाद्धं
वैकान्तं । द्रव्यसमुदायं भङ्गराज-रसेन संमयं पर्य-
टोवत् पथेत् । ततो भावनाद्रव्याणां प्रत्येकं भाव-
नाचितयं दत्त्वा पथेत् । रसः गन्धकः प्र. १ मा.
कज्जली कार्या । अथ भङ्गराज-केशराज-निर्गुण्यौ
(निश्चिन्ना), मण्डूकी (थुलकुडि), यौधमन्दरकः
(त्रिमा), अपराजितामूलं, शालिधः, कालमारिषः
(कैटानोट), सूर्यावन्तयेति द्रव्याणि । एषां प्र. रसं
४ मा. तेन मिश्रयित्वा पश्चात् स्वर्णमाचिकं १ मा.
मरिचचूर्णं १ मा. दत्त्वा च मुद्राभा वटौ कार्या ।
मेघ. ज्व. चि. ।

अचिन्त्यान्ना । पुं । परमात्मनि ।

अचिरपल्लवः । पुं । सप्तपर्णहवे । प. सु. ।

अचेतनः । चि. जडः । सेन्द्रियं चेतनद्रव्यं नि-
रिन्द्रियमचेतनम् । च. ।

अचेतन्यः । चि. चेतन्यरहिते । [कम् ।

अच्छः । पुं । गुन्दे । भङ्गुके । स्फटिके । मे. कृ. वि.

अच्छभल्ल(सुकः) । पुं । भङ्गुके । डानूक ।
रा. नि. व. १६ । रत्ना. ।

अच्छर्दिका । स्त्री । बाली । रा. नि. व. १० ।

अच्छलः । पुं । तिलकालके ।

अच्छिन्नपत्रः । पुं । शाखीटहवे । जे. उ. ड।
गा. छ । युक्तपत्रहचमात्रे ।

अच्छुकः । पुं । तन्नामकरस्त्रनपुष्पहवे । आ. ८
कू. नेत्रगा. छ । तिनिशहवे । प. सु. । [उदुम्बरहवे ।

अच्युतावासः । पुं । अश्वत्थहवे । रा. नि. व. ११ ।

अजः । पुं । कान्ते । भा. पू. । स्वर्णमाचिके । द्वि.
च. । तन्नामकौषधिर्विशेषः, अजमृङ्गीतिख्याते । अ-
जनामकौषधिरजमृङ्गीति विश्रयते । च. चि. १ च. ।

अजकार्णः } पुं । कामकण्ठवप्यशालतरुवि-
अजकार्णकः } शेषे । असन इति र. मा. । बाल-
सर्ज इति रत्ना. । पीतशाल इति च नात्वा प्रसिद्धे ।
आमना, भिन्नाभान । द्वि. आसनम् । गुणाः—क-
टुतिक्तकायः उष्णवीर्यः कफपाण्डुकर्शरोगप्रदी-
कृच्छविषप्रचक्ष । भा. पू. १ भा. वटा. व. । सर्जहवे ।

रा. नि. व. ६ । महासर्जतरौ शालभेद एव । सु. सु.
च. १८, ५ गुणः उ. ।

अजका । स्त्री । अजागलकने । ह्यगपुरीषे ।
तन्नामकजङ्घगतशीथितजनेत्ररोगविशेषः । आता-
मपिच्छिलासृदातामपिटिकातिरुक् । अजाविट्-
सदृशोच्छायकाश्चावर्ण्याऽजजाका । वा. उ. १० च. ।

अजकाजातम् । स्त्री । नेत्रतारकगतरीगविशे-
षः । तस्याच्च व्यथा, रक्तता, पूयस्त्रावश्च नेत्रधीर्भव-
ति । लक्षणं—अजापुरीषप्रतिमौ रजावान् सली-
ह्वितौ लोहितपिच्छिलासः । विगृह्य कृष्णं प्रचयी-
ऽभ्युपैति तत्राजकाजातमिति व्यवस्थेत् ॥ मा. नि. ।

अजकेशी । स्त्री । नीलीहवे । वै. नि. च. ।

अजगन्धा } स्त्री । वनयमान्याम् । चैत्रयमा-
अजगन्धिका } न्यां । अम. । रत्ना. । वनयमानौ ।
(*Ocimum gratissimum*) गुणाः—कटुः
तीक्ष्णः रुचा हृद्या अग्निवर्धनौ दृष्टिक्लासकौ लघुः
शुक्रवातकफघ्नी च । म. द. व. १ । वनतुलसां । वन-
तुलमी । द्वि. ववरी, ववड । तिलौषि । म. द. । मं
रानतुलस, तिलवण । रा. नि. व. ४ । गुणाः—लघुः
रुचा हृद्या वातकफघ्नी च । म. द. व. १ । वनयमा-
न्यां । च. द. वि. ज्व. । “नीलिनीमजगन्धाच ।” फो-
फान्दी, वनयमानौति । च. सु. ४ च. च. सु. १ शिरी.
वि. । वा. चि. १५ च. । उ. २२ च. ।

अजगन्धिनी । स्त्री । मेघश्याम् । गी. ड. ल
शि. ड. । र. मा. ।

अजगरः । पुं । (*Boa constrictor*) सर्प-
विशेषः । म. द. १२ । १०६ । विलेश्यमृगविशेषः । अय-
मर्शसि हितः । सु. सु. ४६ च. ।

अजगल्लिका } स्त्री । वर्वरीहवे । वा. दू. हे. तू-
अजगल्ली } लमी । भा. पू. १ भ. पु. । चन्द्र-
रीगान्तर्गतबालरीगविशेषः । स च कफवातजन्मो
भवतीति । वा. उ. ३१ च. । स्निग्धाः स्त्रवणाः य-
यिता नीरुजा मुद्रसन्निभाः । पिटिकाः कफवाता-
भ्यां बालानामजगल्लिका ॥ मा. नि. चन्द्ररी. ।

अजघोषः । पुं । चयीदशविधसन्निपातज्वरा-
न्यतमसन्निपातज्वरे । लक्षणं—कृगलकसमानगन्धः
स्नायुरजावाग्निरुद्धगलरन्ध्रः । अजघोषसन्निपाता-
दाताश्चाचः पुमान् भवति ॥ भा. म. १ भ. ।

अजटा । स्त्री (*Flacourtia cataphracta*)

भूयामलक्याम् । ऊँ हे आम्ना । रसे.चि.अर्शः-
अग्निसुख-लीहे ।

अजड़ा । स्त्री । भूयामलक्याम् । कपिकच्छी ।
आनाकुशी, उवांउवा । भा.पू.गु.व.। कुमरिचि ।
लक्ष्मिगिष्ठ । अचि. ।

अजड़ाफलम् । स्त्री । शकशिखीफले । आना-
कुशी फल । च.चि.२५. वृष्यलीरे ।

अजथ्या । स्त्री । A plant, (Yellow jas-
min.) खर्णयूथिकायाम् । कागसमूहे ।

अजदण्डी । ब्रह्मदण्डीवृक्षे ।

अजनामकम् । स्त्री । माचिके । हे.च. ।

अजन्तजग्धः । त्रि । अकीटभक्षिते । च.द.
अ.सा.चि.कुटजपुटपाके । [भा.पू.१५.फ.व. ।

अजप्रिया । स्त्री । बदरीवृक्षे । कूल गांछ ।

अजबला । स्त्री । कृष्णतुलस्याम् । कान्तुलमी ।

अजभक्षः । पुं । बवरीवृक्षे । वावूहे, वावत ।
रा.नि. । (चा) चुइदुरालभायां । रा.नि.व.४ ।

अजमलः । पुं । गोधूमे । गग्. प.सु. ।

अजमांसम् । स्त्री । कागमांसि । See कागमां-
सम् । वा.सू.६५. ।

अजमोदः । पुं । दीप्यके । वा.सू.३५.अ. वत्स-
कादिव. । “कटुङ्गमलाजमोदः ।”

अजमोदाख्या । स्त्री । वनयमान्यां । चित्रय-
मान्यां । रत्ना । वृहद्वृक्षादिवृक्षे । यमान्यां । रा.नि. ।

अजमोदादिका । स्त्री । (Pimpinella
Involucrata, Ligusticum ajwaen ;
Syn. Apium involucratum.) खनाम-
ख्यातपण्डुरव्ये । राक्षनी । हिं अजमद । अज-
मोदा इति मङ्गराष्ट्रकण्ठाटयोः प्रसिद्धा । तं वामं ।
गुणाः — कटुरूपा कृषा कफघ्नानी कृषा गुला-
भानारीचकजठरनाशिनी च । रा.नि.व.६ । कटुः
तीक्ष्णा दीपनी वातकफघ्नी उष्णा विदाहिनी हृद्या
हृष्या बद्धमला लघुः नेत्ररोगक्षमिष्कटिहृक्कावस्ति-
रुजापह्ना च । मद.व.२ । कटुः, तीक्ष्णा, चापेया,
वातकफघ्नी, उष्णा, विदाहिनी, शुक्रवर्धनी, वत्या,
लघुः, नेत्ररोगक्षमिवमिष्कटिहृक्कावस्तिगुणघ्नी च । भा.
पू.१५.इ.व.। सि.सो.अभिमान्य-चि. । “चिकटुक-

मजमीदा ।” यक्ष-चि.एलादिमन्त्रे । तथा गृहणी
चि.चित्रक गुडे । च.सू.४.अ.४५.दश । वनयमान्यां ।
यमान्याम् । सु.सू.३८.अ.पि.व.। ड. । च.संयहणी-
चि. चित्रकायगुडिकायां । महाषट्पलकघृते ।
गृहणी-कल्याणगुडे ।

अजमोदायवटकः । पुं । आमवाते हितः ।
अत्र यमान्यादिवृक्षे प्रत्येकं १ पलं, शुण्ठ्याः १०
पलानि, वृद्धदारकस्य १० पलानि, हरीतक्याः ५
पलानि, सर्वेचूर्णसमं गुडं दत्त्वा एकत्र विमिश्र-
येत् । च.द.भा.वा.चि. ।

अजम्भः । पुं । भेके । श.र. ।

अजया । स्त्री । विजयायाम् । भङ्गा सिद्धिरिति
भाषा । रा.नि. । [रहिते ।

अजरम् । स्त्री । खर्णे । रा.नि.व.१३ । चि.। जरा-

अजरकम् । स्त्री । अजीर्णे । सि.यी.कास चि.
वृन्दः । च.द.पाण्डुचि.योगराजे ।

अजरा । स्त्री । गृहगोधिकायां । टिक्टिकि ।
जीर्णकज्जीलतायां । वृद्धदारके । रा.नि.व.७ । गृ-
हकन्यायां । शुठकुमात्री । रा.नि.व.५ । आत्मगुप्ता-
याम् । आनाकुशी । भा.पू.१५.गु.व.।

अजलम्बनम् । स्त्री । यासुनस्योतोऽध्वने । श.
च. । Antimony.

अजलोमा(मी) पुं । शकशिख्याम् । आना-
कुशी । र.मा. । Cowach. See आत्मगुप्ता ।
महीषधिवर्षे । See औषधिः ।

अजवल्ली । स्त्री । मेघश्याम् । मेडाशिष्ठे ।

अजशृङ्गिका } स्त्री । A plant, describ-
अजशृङ्गी } ed as a milky and
thorny plant with a
front crooked figure like a ram's
horn. भा.पू.१५.गु.व. १७१ । मेडाशिष्ठे,
गांड़निडी, छागलवैण्टे इति वङ्गभाषा । ति-
क्तशाकगणाय-खनामख्यातवृक्षे । मं मेघसेग । कं
उरियमर । रा.नि.व.८ । कागलविषाणिका उष्ण-
मारणी सेष्ठीकेति । सु.सू.३८.अ. । गुणाः — कटुः
तिक्ता कफार्शः गुलशोधनी चक्षुष्या श्वासहृद्दीग-
विषकासकुष्ठघ्नी च । एतत्फलं तिक्तं कटुं कफ-
घ्नं वातघ्नं जठराग्निदीप्तकृत् इत्यं द्रव्यं लघ्वणरसं अ-
मरुतम् । रा.नि.व.८ । वातघ्ना वाक् कृषा पिक्व-

प्रचक्षतेपनेचयल्लो । मद.व.१ । भा.पू.१भ.गु.व. ।
कर्कटपक्षे, स च पुत्रजीवसदृशसद्विशेषः । सु.सु.
१७ ड. भा.४भं.रेवतीपक्षेचि. । मेघशृङ्गा, कर्कट-
शृङ्गा वा । सु.सु.१८प.वल्लीपक्षके । वा.चि.८प. ।
“अजशृङ्गी जटाकल्मम् ।” भा.पू.१भ.चने.व. ।

अजश्रीः । स्त्री । फटिकारिकायाम् । भा.नि. ।

अजहा । स्त्री । (Corpopogon pruriens.)
यकशिख्याम् । आनाकुन्नी । अ.टी. ।

अजचीरम् । स्त्री । हागदुग्धे । वा.उ.१६प. ।
See हागदुग्धम् ।

अजचीरनाशः । पुं । शाखीटवृत्ते । आ०७५ ।
गीह । रा.नि.व.६ ।

अजा । स्त्री । हाग्याम् । तन्नामकमहौषधि-
श्रेषे । सु.चि.१०प. । See ओषधिः ।

अजागरः । पुं । A plant (Eclipta or
verbescina prostrata.) शृङ्गराजवृत्ते, जी-
मराज । श.र. । महासर्पे ।

अजाष्टतम् । स्त्री । कागीष्टते । गुणाः—अजा-
ष्टतश्च चक्षुष्यं दीपनं बलवर्द्धनं । त्वयं पाके कटु
मीकं कासश्वासव्यापहम् । कफाशोराजयक्षाणां
नाशनं परमं मतम् ॥ वै.निघ. । [व.६ ।

अजाजिकः(का) । पुं । पीतजीरके । रा.नि.

अजाजी(जिः) । स्त्री (Cuminum cymi-
num.) Cumin seed. जीरके । कानाजी. १ ।
हिं जीरा, कालाजीरा । स्थूलजीरके । वडुजीरे ।
रा.नि.व.६ । च.द.संयहणी-चि.वृहशुके । काकोदु-
म्बरिकायाम् । यक्षडुगु । श्वेतजीरके । भा.पू.
१भ.ह.व. । च.द.संयहणी-चि.आयामकाञ्चिके । र.
सा.सं.माणिक्यरसे । कृष्णजीरके । सि.या.दिवा-
राचिज्वरे वृन्दः । “अजाजी गुडसंयुक्ता विषमज्वर-
नाशिनौ ।”

अजातकम् । स्त्री । कागीतके । गुणाः—अजा-
तकं लघु खिण्णं दाहगुणार्शनाशनं । विदीपशीथ-
यहणीपाण्डुरीकहरं परम् ॥ वै.निघ. ।

अजातदन्तः । वि । मासष्टकातीतेऽपि यक्ष
शिशोर्दन्तीकृन्नी च भवति ।

अजादनी । स्त्री । A small species of

prickly night-shade, सुद्रदुरासभायाम् ।
रा.नि.व.४ ।

अजादुग्धम् । स्त्री । हागदुग्धे ।

अजानयः } पुं । A horse of good
अजानेयः } breed. उत्तमाश्वे । जयदन्तः ।

अजान्नी । स्त्री । A potherb (Convol-
vulus argenteus.) नीलपुत्रायाम् । नील-
वर्णा, छात्रगर्दवटे । रवा. । गुणाः—कटु-
रसा, कासघ्नी, वीजदा, गर्भजननी च । रा.नि.व.
१ । वृद्धदारके । रा.नि.व.१ ।

अजापकम् । स्त्री । पक्कष्टतविशेषे ।

अजापक्षकम् । स्त्री । यक्षरोगे घृतम् । काय-
घृतं ४श.हागविठारसः ४श.कागीदुग्धं ४श.हागदधि
४श.हागसूत्रं ४श. प्रक्षेपः यवचारः ८ पलं यथा-
विधि पाच्यम् । च.द.यक्ष-चि. । भेष. ।

अजापयः । स्त्री । हागदुग्धे । वा.उ.११प. ।

अजाप्रिया । स्त्री । बदरीवृत्ते । भा.फ.व. ।

अजामांसम् । स्त्री । हागमांसि । गुणाः—लघु
खिण्णं किष्किन्तीतं रुचिप्रदं मधुरं पुष्टिक्तं बल्यं
वातपित्तघ्नम् । वै.निघ. ।

अजामूत्रम् । स्त्री । कागीमूत्रे । गुणाः—कटु
उष्णं रुचं नाडीविषघ्नं श्लीहीदरकफश्यासगुल्माशोफ-
हरं लघु च । रा.नि.व.१५ । वा.उ.१४प. ।

अजामेदः । स्त्री । हागवसायाम् । वा.चि.१प. ।

अजाविट् । स्त्री । हागविठायाम् । वा.उ.१०प.

अजाह्वा । स्त्री । आत्मगुप्तायाम् । आनाकुन्नी ।
अ.टी.भ. । See अजहा ।

अजाघी । स्त्री । काकोदुम्बरिकायाम् । काक्-
डुगु । मं काला उम्बर । रा.नि.व.११ ।

अजाचीरम् । स्त्री । हागीदुग्धे ।

अजिततैलम् । स्त्री । नेत्ररोगे हितं तैलम् ।
तिलतैलं चर्चश्रावकं, मतान्तरं श्रावकम् । आम्-
लकीरसः ४श. दुग्धं ४श. । कल्कार्थं यष्टिमधु प-
लमितम् । च.द. नेत्ररोग-चि. । अकल्कोऽपि भवेत्
खेदः यः साध्यः केवले द्रवे । खेदपाकविधौ यत्र
प्रमाणं निरतं क्वचित् । खेदस्य कुडवं तत्र पक्षि-
कल्कपक्षिण तु ॥ इति प.प्र. ।

अजिनम् । स्त्री । श्वगव्यर्थे । अम. ।
अजिनपत्रा । स्त्री । A bat. चर्मचव्याम् ।
 बाहुडां चाम्ठिकी इति च लोके । रा.नि.व.१६।
अजिनपत्रिका । स्त्री । चर्मचव्याम् । बाहुड,
 चाम्ठिकी । हे.च. । पेचके । [रा.नि.व.१६ ।
अजिनपत्री । स्त्री । जतुकायाम् । चाम्ठिकी ।
अजिनयोनिः । पुं । An antelope. हरि-
 चे । प.सु. । [नी । सर्व्वत्र मे.रत्रिकम् ।
अजिरः । पुं, स्त्री । दर्दुरे । वाते । विषये । त
अजिह्वः । पुं । मेके । त्रिका. ।
अजीगर्तः । पुं । सपे ।
अजीर्णम् । स्त्री । अपाकरोगविशेषे । आमं
 विदग्धञ्च यत्तदजीर्णम् । भा.म.ख.१भ.ष.सा. ।
 तत्रालम्बुपानविषमभीजन वेगविधारण दिवानिद्रा-
 रात्रिजागरणादिभिः कारकैः ह्यद्यते । उत्पन्ने चाजी-
 र्णरोगे यथासमयं देहानुरूपमपि लघु भोजनं न
 परिपाकमेति । आदौ तत्त्रिविधम्, आम-विदग्ध-
 विष्टव्याजीर्णभेदेन । तथाग्रजरसशेषाहाररसज-
 दिनपाकित्वाद्द्वयमपि कल्पितम् । तेषु कफको-
 पादामाजीर्णं, पित्तकोपादिदग्धाजीर्णं, वायुको-
 पाच्च विष्टव्याजीर्णं भवति । रसशेषतया रसशेषा-
 जीर्णम् । माधवः । वा.नि.१२च. । “गीमांसमभ-
 को मन्दजठराग्निर्भवेन्नरः । प्राजापत्यं चरेत्कृच्छ्रम-
 तिकृच्छ्रं तथैव च ॥” इत्यादि कर्मविपाकः । See
 अग्निमान्द्यम् ।
अजीर्णकण्टकरसः । पुं । रसोऽयं अजीर्णे
 प्रयोज्यः । रस.र. । र.सा.सं. । सा.कौ. । भा. ।
 भेष. । प्रयोगा. ।
अजीर्णजरणः । पुं । कर्चुरे । See कर्चूरः ।
अजीर्णी । त्रि. । अजीर्णरोगयुक्ते ।
अजेयः । पुं । अर्जुनवृक्षे । वै.नि.च. ।
अज्झटा । स्त्री । भूखामलक्याम् । ऊँ ई आम्ना ।
 हिं मुह आम्बरा । भा.पू.१भ.गु.व. ।
अज्झलः । पुं । कोकिले ।
अञ्चकम् । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ ।
अञ्जनः । पुं । गृहगोषिकायाम् । टिक्ठिकी ।

अञ्जनम् । स्त्री । Anointing or mak-
अञ्जनकर्म } ing clear. नेत्रप्रसाधने । क्वा-
 जन, आञ्जनाई, आञ्जन् इति
 भाषा । शुर्णा इति पश्चिमदेशे । “अञ्जनं क्रियते येन
 तद्द्वयं चाञ्जनं कृतम्” तत्र पञ्चविधम्—“सीवीर-
 मञ्जनं प्रोक्तं रसाञ्जनमतः परम् । सीतोऽञ्जनं तद-
 न्यत्र पुष्याञ्जनकमेव च । नीलाञ्जनञ्चेति” तेषु सीवीरं
 धूमं रक्तपित्तहरञ्च । रसाञ्जनं विषहृत्कारोर्गर्भ
 त्रणरोपणशीघ्रञ्च । सीतोऽञ्जनं पीताम्ब, पुष्याञ्जनं
 सितं, नीलाञ्जनञ्च नीलवर्णमिति । वा. । तत्र षड्वि-
 धमिति कालिकापुराणे; यथा—“सीवीरं जाम्बलं
 तुल्यं मयूरं श्रीकरं तथा । दल्लिका मेघनीलञ्च अ-
 ञ्जनानि भवन्ति षट् ॥ खवद्रूपन्तु सीवीरं जाम्बलं
 प्रसारं तथा । मयूरं श्रीकरं रत्नं मेघनीलञ्च तैज-
 सम् ॥ दृप्ततैलादियोगेन ताम्रादी दीपवर्जिना ।
 यदञ्जनं जायते तु दल्लिका परिकीर्तिता ॥” इति ।
 गुणः—नेत्रनेर्मल्यकारित्वमेव । पुनस्तन्निविधं र-
 सी वटी तथा चूर्णमिति । “यथापूर्वं बलं तेषु स्ने-
 हमाहुर्मनीषिणः ॥” इति । तत्र पुनः प्रत्येकं त्रि-
 विधं यथा—“तत्रत्येकं त्रिधा प्रोक्तं लेखनं रोपणं
 तथा । स्नेहनञ्चेति लिङ्गानि..... । लेखनं चार-
 तीच्छास्त्ररसैरञ्जनसुच्यते । नेत्रवर्त्माश्रयाजालश्रीच-
 श्रृङ्गाटकस्थितं । मुखनासाचिभिर्दोषसुत्क्रिश्य स्वा-
 वयेव तत् ॥ कषायं तिलकं चापि सञ्चिह्नं रोपणं
 मतम् । स्नेहस्य श्रेयाहल्यं स्याद्विष्टेषु बलवद्भेन ।
 मधुरं स्नेहमल्ल तदञ्जनं स्यात्प्रसादनम् । दृष्टिदो-
 षप्रसादार्थं स्नेहनाथञ्च तद्वितं । एरण्डमात्रा वर्त्ति-
 स्तु लेखनी स्यात्प्रमाणतः । साङ्गैरुपकमिता री-
 पणी वर्त्तिरिष्यते । क्रियते स्नेहनीवर्त्तिहरेषु क-
 माचया ॥ रसाञ्जनस्य मात्रा तु पिष्टा वर्त्तिमिता म-
 ता । चूर्णन्तु लेखनं वैद्यैर्हिशलाकं प्रदीयते । रोप-
 णं त्रिशलाकं स्यात् चतस्रः स्नेहनाञ्जने ॥” हेमने
 शिशिरे मन्थाङ्गे शीघ्रं श्रवणपराङ्गे वर्षासु वसन्ते
 च सर्व्वदेव काल इति । भा.पू.ख.२भ. । कञ्जले ।
 हे.च.सि.यो.कामलाचि.रक्तपित्तचि.सीतोऽञ्जने ।
 भा. । सु.चि.२५च. । रसाञ्जने । च.द.अ.सा.चि.
 प्रियङ्गादिः । रक्तपित्तचि. । च.१च. प्रदेहघटके ।
 सन्धनयोगेच । भा.बालचि.सीवीराञ्जने । वा.सू.१५
 च.अञ्जनादिः । सु.सू.१८च. । See अञ्जनविधिः ।
अञ्जनकेशिका } स्त्री । इहविशालिनीगमन-
अञ्जनकेशी } न्वद्रव्यं । A vegetable
 perfume. अञ्जिकानाम-

गन्धद्वये उत्तरदेशे प्रसिद्धे । भा.पू.१भ.क.व. ।

अञ्जनगुडिका । स्त्री । विस्फिकायामौषध-
विशेषे । गुडपुष्परसः, अपामार्गबीजं, अपराजिता-
मूलं, हरिद्रा, त्रिकटु च । अञ्जनं कर्तव्यम् । च.
द.अग्निमान्यचि. ।

अञ्जनवयम् (चित्तयम्) । स्त्री । कालाञ्जन-
क्षीतोऽञ्जन-रसाञ्जनेषु । “कालाञ्जनसमायुक्तं क्षी-
तोऽञ्जनरसाञ्जने ।” राज.नि.व.२२ ।

अञ्जननामिका । स्त्री । वर्त्मगतनेत्ररोगभे-
दे । आञ्जनी, आञ्जनाहे । अत्र वर्त्ममध्ये रक्तेन
ताम्बा मुद्गप्रमाणा पिडका भवति वा.उ.प.१४अ.
“दाहतीद्वती ताम्बा पिडका वर्त्मसम्भवा । मृदो
मन्दरजा मृत्ना श्रेया साञ्जननामिका ॥” सा.नि. ।

अञ्जनभैरवः । पुं । सान्निपातिकज्वरे रसः ।
अत्र एकांशमिति प्रत्येकमेकांशम् । तीक्ष्णं तीक्ष्ण-
लीहम् । र.सा.सं.सान्निपा.ज्व. । अस्याञ्जनं विधिः ।

अञ्जनयुग्मम् । स्त्री । क्षीतोऽञ्जने रसाञ्जने
च । वा.स. प्रियङ्गुदिः ।

अञ्जनरसः । पुं । सान्निपातिकज्वरे नस्यम् ।
इह ईशः पारदः । मरिचचूर्णं समम् । र.सा.सं.
ज्व.चि. । अन्यः सान्निपातिकज्वरदाहे । तत्र वाहिकं
हिकु । रसकं स्फटिकारी ।

अञ्जनविधिः । पुं । नेत्रप्रसाधनभेदे । यथा,
“अथ सन्ध्यादीवस्य प्राप्तमञ्जनमाचरेत् । अञ्जनं
क्रियते येन तद्व्यं चाञ्जनं मतम् । रसी भटी तथा
चूर्णमिति त्रिविधमञ्जनम् । यथापूर्व्वं बलं तेषु
क्षेहमाहुर्मनीषिणः ॥ तन्प्रत्येकं त्रिधा प्रोक्तं लेखनं
रोपणं तथा । क्षेहनञ्चेति । तेषु, लेखनं चारती-
ष्णात्तरसैरञ्जनं नेत्रवर्त्मादिदीपहरम् । रोपणं स-
क्षेहं कषायं तित्तं दृष्टिबलवर्धनञ्च ॥ मधुरं क्षेह-
मर्द्धं क्षेहनं नेत्रक्षेहनाशम् । भा. ।

अञ्जनादिगणः । पुं । अञ्जनफलिनोमांसी-
पक्षीत्यखरसाञ्जनमधुकनागाङ्गरूपी वर्गः । स च
विषामदाहपित्तघ्नः । वा.स.१५अ. । सौवीराञ्जनं,
रसाञ्जनं, नागकेशरपुष्पं, प्रियङ्गुः, नीलीपलं, वीर-
णमूलं, नलिनं, मधुकं, पुद्गगश्चेति । सु.स.२८अ. ।

अञ्जनाधिका } स्त्री । कृष्णकापांसचुपे । See
अञ्जनिका } कालाञ्जनी । अञ्जनाम् ।

अञ्जनाहे । अञ्जनौ लेपकारिणी । शारा. । ई.च.३
का. । सुद्रसूधिकायाम् ।

अञ्जनाभः । स्त्री । अञ्जनजले । Liquid
collyrium.

अञ्जनिकः । पुं । गन्धराजायाम् । [नि.३.४ ।

अञ्जनी । स्त्री । कटुकायाम् । कालाञ्जनी । रा.

अञ्जलिः । पुं । प्रवृत्तिद्वये, १२ती. प.प्र.१ख. ।
कुड्वमानि । रत्ना.नामार्थः । भा.उ.वाजी । करस-
मुटे । मे.लघिकम् ।

अञ्जलिका । स्त्री । लज्जालुकायाम् । सुद्रसू-
धिकायाम् । जटा. ।

अञ्जलिकारिका । स्त्री । (Mimosa na-
tana.) लज्जालुकायाम् । रा.नि.व.५ । भा.पू.ग.
व. (Lycopodium imbricatum.) बराह-
क्रान्तायाम् । रत्नाक्रांता ।

अञ्जलिनी । स्त्री । लज्जालुकायाम् ।

अञ्जीरः । पुं । (Ficus carica, Psidium
pomiferum.) खनामव्यातवृक्षे । वड़ (पेंडा-
ना) गीह । हिं आंजीर । फलगुणाः—शीतलं,
खादु, गुह, रक्तपित्तवानघ्नञ्च । मद.व.६ ।

अटरुषः । पुं । (Justicia adhatoda.)
वासकवृक्षे । र.सा.सं.मृत्कारिरसै, कन्दर्पसारतैले
च । वा.चि.२अ. । See वासकः ।

अटरुषः } पुं । वासकवृक्षे । र.मा. । च.द.

अटरुषकः } रक्तपित्तचि. ।

अटवी । स्त्री । अरव्ये । [इति रत्ना. ।

अटवीलता । स्त्री । कुम्भाटवृक्षे । कुम्भाडुया

अटिः । पुं । शरारिपक्षिणि । हला. ।

अट्टम् । स्त्री । अत्रे । मे.टविकं ।

अट्टनम् । स्त्री । अस्त्रभेदे । त्रिका. ।

अट्टहासः (कः) । पुं । (Jasminum mul-
tiflorum.) कुन्दपुष्पवृक्षे । कुँद फूलन गीह ।
रा.नि.व.१० ।

अडङ्गः । पुं । गीधूमे ।

अड्डुः । पुं । लकुचवृक्षे ।

अणुः । पुं । सूक्ष्माण्ये । अणुर्वीहिविशेषे स्यात् ।
मि.षविकं । चीनघान्ये । [६२३.]

अणुज्योतिः । स्त्री । लोकादृष्टी । वा.श्रा.५.अ.

अणुतैलम् । स्त्री । केशगतरी तैलविशेषः ।
वा.सू.१०.अ.उ.१२.अ. । [नि.व.४.]

अणुमुष्टिः । पुं । विषमुष्टी, महानिम्बे । रा

अणुरवती । स्त्री।(Croton polyandrum.)
दन्तीवले । प.सु. । रा.नि.व.६ ।

अणुव्रीहिः । पुं । सूक्ष्माण्ये । रा.नि.व.१६ ।

अण्डम् । पुं, स्त्री । मुष्के । रा.नि.व.१८ । द्विम्बे ।
डिगु, आंशु । गुणाः—कटु स्वादु रुचिकरं शुक्र-
करं वातश्लेष्महरम् । गन्धमाज्जराण्ये । थोटीशी । वै.
निघ.१.भ.वा.व्या.विषगर्भतैले।सृगनाभौ।वीथ्यो।वि.

अण्डकः । पुं । अण्डकोषे । हे.च. ।

अण्डकोटरपुष्पा । स्त्री । अजान्त्राम् । नी-
लवुक्का इति लोके । रत्ना. ।

अण्डकोषः । पुं । कुट्टले । वषणे । अ.उ-
कोष । रा.नि.व.१८ । अण्डकोषलक्षणं—रैतः
युक्तसमाबद्धं कोशगर्भेऽवतिष्ठते । रैतःस्त्रावाण्डयुगलं
अभ्यासं चाण्डवर्तुलं । भूषणोदरवेष्टन्याः पथ्या
उदरगद्वरे । तिष्ठेत्प्राक्स्पर्शनाहूमेः कोषमायाति
तद्वयम् । दक्षिणस्त्रात् स्थूलतरं वामाण्डं निम्बलम्बि
च । वामं रैतसिकं सूत्रं यतो दीर्घतरं परात् । उ-
पथ्यपरिसंस्थानस्तरद्वन्द्वेन निश्चितः । कोषी रैतसिके
सूत्रे धमेऽण्डयुगलं तथा । तनोराभ्यन्तरो रक्तः स
ह्रीचनगुणान्वितः । तनोर्वाह्यश्चर्ममयी लोमभिः
कतिभिश्चन । तनोर्भित्तराभ्यान्तरेकया भिद्यते
द्विधा । तद्गर्भद्वयमध्यान्ते पुंसोऽण्डयुगलं ननु । उ-
दराद्वैतसः सूत्रे पञ्चाङ्गमवाण्डयोः । नियतं सम-
नुपासे धरास्त्रायादिनिश्चिते ॥ अत्रिरिति कथितम् ।
अण्डकोषकः । पुं । अण्डकोषे । श.र. ।

अण्डगः । पुं । गोधूमे ।

अण्डगजः । पुं । चक्रमर्द्दचुपे । रा.नि.व.४ ।

अण्डजः । पुं । मत्स्ये । पक्षिणि । भा.पू.२.भ. ।

अण्डजा । स्त्री । शरटे । वि. । सपे । मत्स्ये ।
पक्षिणि । मे.जचिकं । सृगनाभौ । वा.हे.मा. ।

अण्डपर्यः । पुं । मलाण्डतरो । अत्रि. ।

अण्डपेशी । स्त्री । कोषे । मुष्के । हे.च. ।

अण्डस्कन्दः । पुं । अण्डेषु स्कन्द इव, अत्रस्याण्ड-
रोगविशेषः । तल्लक्षणं यथा—प्रकीपाभ्यासतादीनां
कारणैः पूर्वोद्दिष्टैः । अण्डस्कन्दसुरङ्गाणां जायते
बहुसंज्ञकः ॥ तस्य रूपं चिकित्साञ्च भेदश्चैव समा-
सतः । प्रवक्ष्यामि यथायोगं वाजिनां हितकाम्यया ।
वषणौ दूषयेद्यायुः श्लेष्मणा यस्य संयुतः । तस्य सु-
क्ष्मलयेको रोगी वाताण्डसंज्ञकः ॥ यदण्डं कम्प-
तेऽन्यस्य तेन पादेन खञ्जति । कम्पपृष्ठस्य तस्यायु
वेदना मुष्कयोर्भवेत् ॥ शूनता मुष्कयोश्चैव रक्तता
कृणतापि वा । भवेत् पित्तेन दुष्टेन पिङ्गकानाञ्च
सम्भवः ॥ शूनौ प्रकीपाभ्यासस्य वषणौ यस्य सवेदनी ।
त्रिकलाभेन युक्तस्य तस्य पूताण्डमादिशेत् ॥ स्पर्श-
तः कठिनौ रुचौ रूपतश्चैव यौ सद्रू । वषणौ यस्य
वाहस्य स रक्ताण्डः प्रकीर्तितः ॥ तस्मिन् सर्वाः
प्रयोक्तव्याः क्रियाः पोताण्डवोधिताः ॥ शूनौ तु क-
ठिनौ रुचौ वषणौ मन्दवेदनी । कृच्छ्रमूत्रस्य वाहस्य
सूचकोशश्च श्रूयते ॥ श्लेष्माण्डः स तु विज्ञेय औपा-
ण्यौ वेषधेच्छिरा । निरुद्धं कटुतैलेन चाङ्गि खेदश्च
कारयेत् ॥ जयदत्तः ५०.अ. ।

अण्डहस्ती । पुं । चक्रमर्द्दचुपे । रा.नि.व.५ ।

अण्डालुः । पुं । मत्स्ये । श.च. ।

अण्डिका । स्त्री । यवचतुष्टयपरिमाणे । च. ।

अण्डिनी । स्त्री । सान्निपातिकयोनिरीगविशे-
षे । लक्षणं—“अतिकायगृहीतायास्तारुण्या अण्डि-
नी भवेत् ।” सु.चि. ।

अण्डीरः । पुं । पुरुषे । मे.रचिकं ।

अण्डस्थि । स्त्री । मन्त्रिचिन्मादिस्थे सूत्रास्थिः । सु.श्रा. ।

अण्वी । स्त्री । अण्वुली । [इति च लोके । अत्रि. ।

अतन्द्रा । स्त्री । काफि इति प्ल्यति फले । ८।

अतरुणदारः । पुं । वृद्धदारके । विज-
अतरुणदारः(कः) । उाङ्क । हिं विधारा ।

“अतरुणदारकापुराः” भा.म.१.भ.सन्धिक्रम.चि. ।

अतलसृक् । स्त्री । जले । हे.च.४.का ।

अतसी । स्त्री।(Linum Usitatissimum)
Common flax. क्षमावले । अग्निना । हिं
तिचि । तेन जल्यगसिचिह् । गुणाः—मधुरा बल-

चारिका कफवातवर्धनी, ईष्यपित्तघ्नी कुष्ठवातघ्नी च । रा.नि.व.१६। यकटद्वित्री खिन्धा गुरुः वाता-
खजिघ्न । मद.व.१० ।

अतसीतैलम् । स्त्री । अतसीजाततैले । मणि-
नात्र तैलम् । गुणाः - मधुरं पिच्छिलं वातघ्नं मद-
गन्धि कषायं कफहरं कासहरम् । रा.नि.व.१५ ।
आग्नेयं खिग्धीष्णं कफपित्तनुत् कटुपाकमचक्षुष्यं
बल्यं वातहरं गुरु । मलहत् रसतः खादु यादृ-
त्वदीषट्ठदनम् । वक्षी पाने तथाभङ्गे नखे कर्णस्थ
पूरणे । अनुपानविधौ चापि प्रयोज्यं वातशान्तये ॥
भा.पू.तैलव. ।

अतिकटुः । त्रि । निम्बादिद्रव्ये ।

अतिकण्टः(कः) । पुं । लघुगोचुरके । दुरा-
लभायाम् । मद.व.१ । [कन्दशके । रा.नि.व.७ ।

अतिकन्दः(कः) । पुं । हस्तिकन्दनाममहा-

अतिक्रयः । त्रि । अतिदुर्बले ।

अतिकेसरः । पुं । कुलकापुष्पहवे । कोकण
देशीयं पुष्पं विशेष । हिं कृजा । रा.नि.व.१० ।
भा.पू.पु.व.। कष्टकसेवत्याम् । कौंटी । मृडेति ।

अतिक्रान्तावेक्षणम् । स्त्री । यत्पूर्वमभि-
हितं तत् । “यथा चिकित्सितेषु ब्रूयात् ग्रीकस्थाने
यदीरितमिति ।” सु.उ.६५अ.।

अतिगण्डः । त्रि । बृहद्गण्डे । मे.उच्चतुष्कं ।

अतिगन्धः । पुं । A sort of Jasmine
(Jasminum zambac.) सुद्वरपुष्पहवे । रा.
नि.व.१०। गन्धके । रा.नि.व.१२ । (Michelia
champaca.) चम्पकहवे । रा.नि.व.१०। भूतदणे ।
गङ्कतृण । रा.नि.व.८ । [स्पकहवे । रा.नि.व.१० ।

अतिगन्धकः । पुं । हस्तिकर्णपलाशहवे । च-

अतिगन्धा(लुः) । स्त्री । पुत्रदात्रीलतायाम् ।
रा.नि.व.४ । [जिज्ञाश्रुता । रा.नि.व.४ ।

अतिगन्धिका । स्त्री । पुत्रदात्रीलतायाम् ।

अतिगुह्य । स्त्री । (Uraria lagopoedes.)
हस्त्रिपण्याम् । छोटि चाकूले । रा.मा.। शाल-
पण्याम् । मद.व.१। वा.सू.२८अ.। “लघ्वो गुह्याम-
तिगुह्याम् ।”

अतिघूर्णता । स्त्री । अतिनिद्रा । भा.म.४म.

मसूरिकानि । “दृष्ट्वा दाह्यतिघूर्णता ।”

अतिचरः । पुं । पचिभेदे ।

अतिचरणा । स्त्री । तन्नामककफजयीनरीग-
विशेषे । अतिव्याधयेन शीघ्रयुक्ता योनिरतिचरणी-
च्यते । “सैवातिचरणा शीघ्रसंयुक्तातिव्याधयतः ।”
वा.उ.१३अ. । See अचरणा ।

अतिचरा(ला) । स्त्री । पद्मचारिण्याम् । मद.
व.१। (Hibiscus mutabilis.) स्थलपद्मिण्याम् ।
शृङ्गपद्म । रा.नि.व.५ । भा.पू.१भ. । See स्थल-
पद्मम् । भूतदणे ।

अतिच्छत्रः । पुं । रक्तकीकिलावे । तान्ना-
थना । ब्रह्म कुलेशाङ्ग । प.सु.। रत्ना । कृत्रायाम् ।
Mushroom. काटिछातू, पोशानछातू ।
स्थूलदणविशेषे ।

अतिच्छत्रकः । पुं । भूतदणे । प.सु.। भूतदणे ।
गङ्कतृण । रा.नि.व.८ । दणसाधारणे । ब्रह्मविशेषे ।
यस्य मूले पत्रे वा वचाकारः, कटुरसश्च । रा.नि.।
सप्तपर्णहवे ।

अतिच्छत्रा } स्त्री । शताह्वयाम् । गुङ्क ।
अतिच्छत्रिका } रा.नि.व.४। मद.व.२ । वा.
उ.६अ.। “अतिच्छत्रा पलङ्का ।” सि.यो.उन्माद-
चि.महापैशाचहृते । मधुरिकायां । मोत्री । च.
चि.१अ.। कृत्रहवे । यस्य मूले पत्रे वा वचाकारः,
कटुरसश्च । भूतदणे । रा.नि. । विषाणिकायाम् ।
वा.सू.२८अ.। तन्नामकमह्वेषवौ । See ओषधिः ।

अतिजागरः । पुं । नीलक्रीचे । रा.नि.व.१८।

अतिजृम्भः । पुं । वायुरोगविशेषे । वै.निघ.।

अतितपस्विनी । स्त्री । गीरजमुष्ण्याम् ।
ग्रीवज्ज्वालाकूनिश । भा.पू.१भ.गु.व. ।

अतितर्पणम् । स्त्री । अतिदही । वा.सू.८अ. ।

अतितीव्रा । स्त्री । गन्धदूर्वायाम् । रा.नि.व.८।

अतितीक्ष्णः । त्रि । मरिचादौ । पुं । शीभाञ्ज-
नहवे । स्त्री । अजमीदायाम् । [निघ. ।

अतिदमिः । पुं । पित्तजम्बरीगविशेषे । वै.

अतितेजिनी । स्त्री । त्रिपण्याम् । तेजदण,
तेजद्वती । मद.व.१ ।

अतिदग्धम् । स्त्री । अग्निदग्धरीगे । अतिदग्धे

मांसावलम्बनं मात्रविशेषः शिरास्त्रायसम्यस्थिव्या-
पादनमतिमात्रं, ज्वरदाहपिपासामूर्च्छाद्योपद्रवा
भवन्ति । व्रणशस्य चिरेण रीहति रुद्धं विवर्णं
भवति । मुष्ट्याग्रिमतपनं कार्यमुष्णं तथौषधम् ।
इत्यादि । सु.सू.१२अ. ।

अतिदाहः । पुं । अतिसन्नापे । वै.निघ. ।

अतिदीप्तिः । स्त्री । श्वेतसुरसायाम् । श्वेत
वायुहे जूलग्री । वै.निघ. । [व.६ ।

अतिदीप्यः(कः) । पुं । रक्तचित्रके । रा.नि.

अतिदुष्टः । पुं । गोक्षुरके । वै.निघ. ।

अतिदेशः । पुं । प्रकृतस्यानागत्येन साप्पन्नम् ।
यथा—अनेनास्य वायुर्हंसुपतिष्ठते तेनोदावर्तः
स्यादिति । सु.उ.६५अ. । [सू.सू.१५अ. ।

अतिनिद्रता । स्त्री । कफहृज्जिज्यरोगविशेषे ।

अतिपक्वमांसम् । स्त्री । पाकाधिकसिद्धमांसं ।
गुणाः—अतिपक्वम् यन्मांसं विरसं वातलं गुरु ।
वै.निघ. ।

अतिपक्वचीरम् । स्त्री । अतिश्वेतघनदुग्धे ।
घनातृत्त दुग्धं । इदम् अतिगुरु । “भवेद्गरीयोऽति-
श्वेतम् ।” वा.टी.हेमाद्री चारपाणिः ।

अतिपत्रः(कः) । पुं । शकतरी । अशुन
गोहं । रा.नि.व.८ । उन्माद-चि, मद्वापेशाचष्टे ।
हलिकन्दनाममद्वाकन्दे । रा.नि.व.७ ।

अतिपत्रा । स्त्री । (Sida cordifolia.)
बलायाम् । वे.न.६ । हिं खरेली ।

अतिपातितम् । स्त्री । अस्थिभङ्गविशेषे । ते-
नास्थि निःशेषेण भिन्नं भवति । सु.नि.१५अ. ।

अतिपिच्छः । पुं । श्वेतरक्तालुके । वै.निघ. ।

अतिपिच्छला । स्त्री । कुमार्याम् । श्वेतकु-
मांग्री । वै.निघ. ।

अतिपिच्छरः } पुं । दुष्टप्रणे । च. ।

अतिपीडकः } पुं । दुष्टप्रणे । च. ।
अतिबला । स्त्री । (Sida rhombifolia.)
पीतबलायाम् । पीतवर्णं (वे.न.६), पीतवाकूनि ।
हिं ककहिया । मं पिटाखिनी । गुणाः—तिक्ता
कटुः वातघ्नी कृमिघ्नी दाहघ्णाविषघ्नीहृत्तेदीप-
नमनी च । रा.नि.व.४ । शीतला मधुरा बलका-

निकृता । स्निग्धा ग्राहिणी वातरक्तरक्तपित्तघ्ननी
च । मद.व.१ । हरेन्मद्वाबला कृच्छं भवेदातानुली-
मनी । हन्यादतिबला मेहं पयसा सितया समम् ॥
भा.पू.१भ.गु.व. । सु.सू.१८ संश्रमने । च.सू.४अ. ।
सू.सू.कृमिचि. । चि.क.क.बल्ली स्त्रीरोगचि. । वा.उ.
४०अ. । श्वेतवाय्वालके । गीरवतच्छुलायां । (गोत्रक
चाकुनिग्रा, कालिग्रा सिटेकी) विष्णु नारायणतैले ।
श्रीतावरीयो.सा.कौ. । चि.क.क.बल्लीकेतकादितैले ।

अतिबलिका } स्त्री । वाय्वालके । रा.नि.व.४ ।
अतिबली }

अतिभारगः । पुं । अश्वतरि । शंखर इति लीके ।

अतिभोजनम् । स्त्री । अतिमात्रया भोजने ।
गुणाः—आलस्यगीरवाटोपसादांश्च कुरुतेऽधिकम् ।
सू.सू.४६अ. कृताव्रव. ।

अतिमङ्गल्यः । पुं । (Aegle or cratoeva
marmeloese.) बिल्ववृक्षे । रा.नि.व.११ ।

अतिमञ्जुला । स्त्री । कण्टकसेवतीवृक्षे । हिं
सेवती गुलाब । गोलांग, रक्त गोलांग । भा.
पू.१भ.पु.व. । मद.व.२ । See सेवती ।

अतिमण्डलः । पुं । भूधामनवृक्षे । वै.निघ. ।

अतिमन्यः(कः) । पुं । अग्निमन्युचुपे ।

अतिसुक्तः(कः) } पुं । Mountain ebony.

अतिसुक्तका } तिनिशवृक्षे । अम. । तिलुक-
वृक्षे । तेन, गोवं । नवमल्लिकाभेदे । मं तें राय-
विर । राशटवन । (Goertnera racemosa.)
माधवीलतायाम् । प.सू. । “अतिसुक्तकमिच्छन्ति
वासन्ती-माधवीलताम् ।” इत्या.५४ । अतिसुक्तसु
निःसङ्गे वासन्त्यां तिनिशेऽपि च । मे.तचतुक् । वा.
उ.१२अ. । “तथातिसुक्तकैरुह्य ।” भा.पू.१भ. ।
गुणाः—कषायः शीतलः अमघ्नः पित्तदाहज्वरो-
न्मादहृकाच्छर्दिघ्नश्च । रा.नि.व.१० । See ति-
निशः । माधवी मधुरा शीता खण्डी दीपत्रयापहा ।
भा.पू.१भ.पु.व. । (कः) हरिमन्ये । हारा. ।

अतिसुक्ततैलम् । स्त्री । अतिसुक्तकबीजतैले ।
गुणाः—वातपित्तघ्नं केश्यं श्लेष्मलं गुरु शीतलञ्च ।
वा.टी.हेमा. । [व.१० ।

अतिसुक्ता । स्त्री । अतिसुक्तकायाम् । रा.नि.

अतिमोदनी(दिनी) । स्त्री । नवमल्लिकायां ।
रा.नि.व.१० ।

अतिमोदा । स्त्री । (Jasminum arbore-
um.) नवमल्लिकायां । गेडुति । रा.नि.व.१० ।
गणिकारीढचे खनाम्ना कौकणदेशे ख्याते । गणि-
त्रि । रा.नि.व.१० ।

अतियवः । पुं । निःशुकयवे । कृष्णवर्णे यवे ।
मद.व.१० । निःशुकोऽतियवः स्मृतः । यवादतिय-
वो न्यूनः । भा.पू.१भ.धान्यव. ।

अतियुक्तः । त्रि । वारंवारं प्रयुक्ते । भा.म.ख.
१भ.चं.सा. । “सेह्यायैरतियुक्तैः ।” [१७अ.]

अतियोगः । पुं । अतिशयितप्रयोगे । वा.सू.

अतिरक्तः । पुं । हिङ्गुले । वै.निघ. ।

अतिरक्ता । स्त्री । जवापुष्पवत् । वै.निघ. ।

अतिरसः । पुं । पौष्ट्रके । श.मा. ।

अतिरसा । स्त्री । मूर्ध्वायाम् । मूर्त्तगं । वै.निघ.
२भ.अप.चि.पलङ्कवातेलं । रा.सायाम् । मद.व.
१ । वल्लीयष्टिमधुनि । रा.नि.व.६ । शतमूर्ध्वायाम् ।
च.सू.४ । [१२ । भा.पू.१भ. मद.व.१ ।

अतिरुहा । स्त्री । मांसरीह्वयाम् । रा.नि.व.

अतिरुचः । त्रि । सेहस्ये, कङ्गुकोद्रवादी ।

अतिरेचकः । पुं । काकोल्याम् । कौंकला ।
वै.निघ. । [नि.व.२० ।

अतिरोगः । पुं । चयरीगे । राजयज्ञशि । रा.

अतिरोमशः । पुं । वन्य-कान्ते । हारा. ।

अतिरोमशा । स्त्री । नीलपुङ्गायाम् । शङ्गल-
वेटे । प.सु. ।

अतिलङ्घितम् । स्त्री । अत्युपवासि । तल्लक्ष-
णं—पर्वभेदोऽङ्गमर्हं कासः शोषो मुखस्य च ।
क्षुब्धशोऽवचिच्छन्ना दीर्घत्वं शीतनेचयीः । मन-
सः सम्भ्रमोऽभीष्टसूक्ष्मवातलानी हृदि । देहाग्रबल-
हानिश्च लङ्घनेऽतिष्ठते भवेत् ॥ च.द. ।

अतिलम्बी । स्त्री । शलाक्यायाम् । भा.पू.१भ. ।

अतिलोहितगन्धः । पुं । दमनकवत् ।
दना । प.सु. ।

अतिवर्तुलः । पुं । (Sida rhombifolia.)

कलायविशेषे । मट्टे, वाटुना, कङ्गाहे । र.मा. ।

अतिविदाही । त्रि । राजसर्षपादी ।

अतिविद्या । स्त्री । दुष्टव्यधनविशेषे । प्रमाणा-
तिरिक्तविज्ञायाम् । सु.शा.८ ।

अतिविषः(षा) । स्त्री । (Aconitum het-
erophyllum.) खनामख्यातीपविषजातीयपण्ड-
द्रव्ये । आतुहेट् । हिं आतुष । अतिविषा सर्वत्र
भाषा । तं अतिवसचेटु । अतिविषा शुक्लकृष्ण-
भेदात् त्रिधा रसवीर्यविपाकेषु तुल्या । गुणाः—
कटुष्णा तिक्ता कफपित्तज्वरघ्नी आमामीसारकासघ्नी
विषघ्नी कर्हघ्नी च । रा.नि.व.६ । वा.सू.२५अ.
वचादि. । नागरातिविषाभयाः । च.द.ज्व.चि.पि-
प्पल्याद्यष्टते । मदनपालानु श्लामकन्दोपविषयो-
श्चतुर्भेदानाह श्वेतरक्तकृष्णपीतत्वात् ते तासां यथा-
पूर्वं श्रेष्ठा गुणीतमा सर्व्वदोषहरा शीथघ्नी श्लेष्मि-
करीरोगघ्नी रसायनी च । मद.व.१ । अतिविषाकटु-
कीप्रघ्नतीनामुष्णगीमयजलेन शुद्धिर्जातया । सा.
कौ. । [वै.निघ. ।

अतिवीजः । पुं । वव्वूलकवत् । वाटुनां गांश्च ।

अतिवृहत्फलः । पुं । पनसवत् । कौण्टोल
गांश्च । भा.पू.१भ. ।

अतिव्यथा । स्त्री । अतिशयितयन्त्रणायाम् ।
पीडायाम् ।

अतिव्यायामः । पुं । व्यायामाधिक्ये । अ-
धिक कूष्ठि कर्त्र । अतिव्यायामो न पथः । अ-
तिव्यायामतः कासो ज्वरर्हः श्मः क्लमः । द-
न्ता वयः प्रतमकः रक्तपित्तश्च जायते ॥ भा.पू.१भ. ।

अतिशक्वली । स्त्री । तिलज्जतरोटिकायाम् ।
गुणाः—रुचा श्लेष्मपित्तासघ्नी गुरुः विट्भिनी, न
चक्षुष्या च । भा.पू.कृतान्नव. । [मूल. र.मा. ।

अतिशारिवा । स्त्री । अनन्तायाम् । अनङ्क-

अतिशूकः । पुं । यवे । यव । प.सु. ।

अतिशूकजः । पुं । गोधूमे । गम । Wheat.

अतिशृतचीरम् । स्त्री । अतिक्रियते दुग्धे
कवलभीज्यवत् सञ्जाते । तद्गुह्यतरम् । स्नातिर्जलं
शतं विविचतुरष्टांशशेषितम् । तथा शततमं सारं
गुरु वक्ष्यतमं पथः ॥ वा.सू.५अ.चक्षुटी.खरणादः ।

अतिशीघ्रः । पुं । चयरीगे । See चयः ।

अतिसंख्या स्त्री । वल्लीयष्टिमधुनि ।

अतिसर्जनम् । स्त्री । वेधे । मे.नपञ्चकं ।

अतिसान्द्रः । पुं । राजमाषे वा एणो वरुणौ रवा । [लतायष्टिमधुनि]

अतिसाम्या । स्त्री । कृष्णमुखगुञ्जावज्जगाम् ।

अतिसारः । पुं । पर्पटके । मद्.व.१ । हिं पापड़ा । उदरामयरीगविशेषे । See अतीसारः ।

अतिसारकी । त्रि । अतिसाररोगिणि ।

अतिसारघ्नः । पुं । चेत्रपर्पटके । ८क.२.प.प. ७ । वै.निघ. । [निघ.]

अतिसारघ्नी । स्त्री । अतिविषायाम् । वै.

अतिसारभेषजम् । स्त्री । लीधे । तद्रीग-
निवारके औषधे ।

अतिसारवारणरसः । पुं । अतिसारे रसः ।
अत्र कृतकर्पूरं पक्ककर्पूरम् । खाखसीचीरं अहिफे-
नम् । र.सा.सं. ।

अतिसारस्या । स्त्री । रास्त्रायाम् । वै.निघ. ।

अतिसूक्ष्मः । त्रि । अतिशयसूक्ष्मे ।

अतिसेवनम् । स्त्री । अधिकमात्रया सेवने ।

अतिसौम्या । स्त्री । वल्लीयष्टिमधुके । रा.नि.व.६ ।

अतिसौरभः । पुं । आमङ्गले । भा.पू.फ.व. ।

अतिस्क्न्धा । स्त्री । रक्तकुलशके । वै.निघ. ।

अतिस्थूलवर्मा । पुं । दुष्टव्रणविशेषे । च. ।

अतिस्निग्धः । त्रि । अत्यन्तस्निग्धे । तस्य ल-
क्षणम् — कफप्रसेकः शिरसी गुहतेन्द्रियविभ्रमः ।
लक्षणं तदतिस्निग्धे कृच्छं तत्र प्रदापयेत् ॥ वै.निघ. ।
नसचि. । [निघ.]

अतिस्रवा । स्त्री । मयूरवज्जगाम् । शुश्रू. । वै.

अतिक्षिप्तसन्धिः । पुं । सन्धेरतिशयविक्षेपे ।
सन्धियुतं सदुबैरवस्थानं । तेन सन्ध्यस्थीरुभयोरिवा-
तिक्रान्ता वेदना च । सु.नि.१५.अ. । See भयः ।

अतीसारः । पुं । Diarrhoea or dysentery.
अतीव सरति, प्रकृतिमतिक्रम्य गुदमार्गेण सरतीति
अतीसारः । खनामख्यातीदरामयरीगे, बहुद्रवमखनिः-

सरणरीगे । तस्य निदानं गुदभीजनाविकम् । तस्य
निरुक्तिः—रसादिद्रवधातुनामग्निं मन्दीकृत्य मलिन
सङ्ग मिश्रितानां वायुना चाधः प्रवृत्तानां अतिनिः-
सरणादतीसार उच्यते । तस्य च पूर्व्वरूपं—हृदय-
नाभिगुह्यीदरादिस्थानेषु सूचीविस्त्रववेदना, काया-
वसादवायुमलविवर्धतीदोदराभ्यानापरिपाकादिक-
च । स षड्विधः वातपित्तकफसन्निपातशीकापरि-
पाकजभेदाद्भवति । तत्र वातजे मलस्यारुणता फे-
णिलता रुचता पक्वता तथा गुदे सशब्दवेदनमल्पशी
मुहुर्निःसरणञ्च लक्षणं भवति । पित्तजे च मलस्य
हरितपीतलीहितवर्णता दृष्णामूर्च्छादाहः, मल-
हारे ज्वाला चतस्र लक्षणम् ; कफजे च शुक्लगाद-
सकफामगन्धिश्रीतलमलः । निःसरणि, रोगी स-
रीमाश्च भवति । सान्निपातिके च वातजादिल-
क्षणाणि दृश्यन्ते, प्रायश्श्याच मलाः शुकरवसा-मां-
सधावनवारिवहन्ति । श्लोकजे च गुञ्जाफलस-
दृशशीणितं केवलं मलमिश्रितं मलरहितं वा स-
रति, तत्र मलसहितं चेत् दुर्गन्धं मलरहितं चे-
न्निर्गन्धं भवति । आमातिसारे च नानावर्णं वारं-
वारश्चातिसाध्यन्ते, तथा तत्रोदरशूलमतीव जायते ।
अतीसारस्य चासाध्यलक्षणं—मलस्य कृष्णस्निग्धता,
युक्तगुच्छवत् कृष्णरक्तवर्णता, घृततैलवसामज्ज-
दधिदुग्धमांसधावनवारिसदृशता, कृष्णनीलवर्णता,
ईषत्कृष्णरुचचिकृष्णता, श्लिष्टपुच्छवत् विविधवर्ण-
चन्द्रकयुक्तता, घनश्वगन्धमसिष्काभता, सुगन्ध-
पूतिगन्धबहुलता च, तथा दृष्णादाहमकारदर्शनं,
द्विज्ञायासपार्श्वशूलेंद्रियचित्तमोहाः गुञ्जाभ्यन्तर-
वलिपाकः प्रलापश्च, तथा गुदसंवरणाच्चमता बल-
मांसहीनता अतीवीदराभ्यां शीघ्रः, मलहारस्य
पक्वतासत्वेऽपि गात्रस्य शीतलता उपद्रवाश्च ।
चिकित्सा-स्वस्वपथ्यां प्रदर्शनीयाः । अतीसारे नाना-
विधद्रवधातुनिःसरणसूक्ष्मवत् केवलमेव कफनिःस-
रणमित्यतिसारप्रवाङ्किकयोर्भेदः । इति माधवक-
रसंग्रहादतीसारसंग्रहः । आर्द्रधरलु भयनमुक्ता स-
प्तविधमाह । तस्य सम्प्राप्तिः संशय्यापां धातुरक्तः कृ-
शानुं वर्चोमिश्री साकृतेन प्रवृत्तः । इहोऽतीवाधः
सरत्वेव यस्माच्छाधिं चोदं तं त्वतीसारमाहुः ॥ ह-
न्नाभिपायूदरकुक्षितोदगात्रावसादानिलसन्निरीचाः ।
विट्संश्र आभानमद्याविपाकी भविष्यतः तस्य पुं-
रः सराणि ॥ तस्य निदानम्—गुर्व्यतिस्निग्धरुच्य-
द्रवस्थूलतातिशीतलैः । विरुद्धाभ्यग्नान्जीर्णैरसारैः-

आपि भोजनैः॥ खेदाद्वैरतियुक्तैश्च मिथ्यायुक्तैर्विषा-
द्भवात् । शोकाद्दृष्टान्मुन्यातिपातानां सात्त्व्यसंपर्क-
भात् ॥ जलाभिरमर्षैर्बैगविघातैः कृमिदोषतः ।
पृष्ठा भवत्यतिसारी लक्षणं तस्य वक्ष्यते ॥ सु.उ.
४०अ.।स च वातपित्तकफसन्निपातश्रीफामज्जेदात्
षड्विध इति । अत्रातिसार-लक्षणम्—अनिशिताय
पित्तं त्रेषणा चापि बाजिनः । अतिसारसथा
चान्यः सन्निपातेन जायते ॥ सङ्कीचिताङ्गः स्थानेन
सकफं योऽतिसार्यते । अल्पं तनु सशब्दश्च पुरीषं
बहु वा ह्यः ॥ तस्य वातात्मकं विन्धादतीसारं वि-
चक्षणः । पित्तजश्चैव वक्ष्यामि श्लेष्मजश्च समासतः॥
खेददाहपरीतानां लभ्येन्मतिमान् भिषक् । सावेण
नीलरक्तेन विखगन्धेन पित्तजम् ॥ मन्दाहारभथा
वाह्यो हृष्टरोमातिपीडितः । श्यामिः सर्पिष्कलै-
र्भिर्भ्रविद्यात् श्लेष्मसमुद्भवम् ॥ सन्निपातात्मकश्चैव
सर्वेषां लक्षणैर्युतम् । हिरूपं हन्धजं श्रेयमतीसारं
विचक्षणे । अतिसाराः समुद्रिष्टाः शालिहोत्रा-
दिभिः पुरा ॥ अ.द.४२अ.।

अतुलः । पुं । कफे । तिलकहृत् । श.च.।

अटमिः । स्त्री । अटमिगुल्फे । अपरितीषे ।

अतेजाः । स्त्री । क्षायायाम् । रा.नि.व.२१।

अत्कः । पुं । अङ्गे । उणा.।

अन्नः । पुं । सूर्ये । वै.निघ.।

अत्यः । पुं । अग्ने । [भस्मके । विज.र.।

अत्यग्निः । पुं । क्षधाधिक्ये । च.द.अग्रिमा.चि. ।

अत्यन्तपद्मा । स्त्री । कमलिन्याम् । वै.निघ. ।

अत्यन्तशोणितः । त्रि । अतिरक्ते । क्ली ।
सुवर्णैरिके । वै.निघ.।

अत्यन्तसुकुमारः । पुं । (Panicum Ita-
licum.) कन्दलीहृत् । कङ्कुष्याम् । रा.नि.व.१६।

अत्यम्बुपानम् । क्ली । मात्रातिरिक्तवारिपाने।
तल्लक्षणं यथा — अत्यम्बुपानान्न विपच्यतेऽन्नं अनम्बु-
पानाच्च स एव दीपः । तस्मान्नरी वक्रिविवर्धनायै
सुहृसुहृर्वारि पिबेदभूरि ॥ इति जलपानलक्षणम् ।
रा.नि.व.१४ ।

अत्यम्बः । पुं, क्ली । (Spondias mangi-
fera.) इच्छाक्षे । उट्टुल । रा.नि.व.६ । See
तिमिङ्गी । वर्गमातुलुके । मातुलुके । त्रि.अत्यन्ताम्ब-
रचयुक्ते ।

अत्यम्बा । स्त्री । मातुलुङ्गाहृत् । वनबीजपुरे ।
मधुत्रलेव, मधुटोवा वा मधुलेव । रा.नि.व.११।
महाकौकुड्डी । रत्ना. तिमिङ्गाम् । श.र. ।

अत्यम्बपर्णी । स्त्री । वल्लिशूरके लताविशेषे ।
कडवडवेनि । हेगगीलि । रा.नि.व.१ । अम्बली-
ख्याम् । आशकल । गुष्ठाः—अत्यम्बपर्णी तीक्ष्णास्त्रा
भीहृश्लविनाशिनी । वातहृद्दीपनी कृष्या गुण्यश्चे-
न्नामयापहा ॥ रा.नि.व.१ । मावा.१माषा ।

अत्ययः । पुं । नाशे, दीपे, कृच्छे । रत्ना.अने.
व.। मे.यत्किं । [गीहृ । रा.नि.व.१० ।

अत्यर्कः । पुं । शुक्लार्कहृत् । श्वेत आकन्ध

अत्यानन्दा । स्त्री । कफत्रययोनिरोगवि-
शेषे, येन स्त्री शाम्यधर्म्येण सन्तोषं न लभते । अ-
त्यानन्दा न सन्तोषं शाम्यधर्म्येण विन्दति । भा.म.
ख.४भ.योनिरोगचि.।

अत्यारक्ता । स्त्री । जवापुष्पहृत् ।

अत्युग्रम् । क्ली । हिङ्गुनि । मद.व.२ ।

अत्युग्रगन्धा । स्त्री । कृष्णगोकर्णाम् । कृष्णा-
पराजितायाम् । अजमीदायाम् । मद.व.२ ।

अत्युदीर्णा । स्त्री । दुष्टव्यधनविशेषे । यत्र ती-
क्ष्णमहामुखश्लेष्म वेधो भवति । सु.शा.८अ.।

अत्यूहः । पुं । कालकच्छपचिणि । दात्यूह ।
मे.हृत्किं । [कायाम् । मे.हृत्किं ।

अत्यूहा । स्त्री । नीलशेफालिकायाम् । नीलि-

अचिः । पुं । ऋषिविशेषे ।

अदनम् । क्ली । भक्षणे ।

अदन्तः । त्रि । दन्तहीने ।

अदलाः । पुं । हिज्जलहृत् । श.च. । घृते ।

अदला । स्त्री । घृतकुमार्याम् । रा.नि. ।

अदंशः । पुं । महाभूलके । वड भृग ।

अदारिका । स्त्री । हृच्चकमले, हृच्चोत्पले ।
उमट् कश्चन । वै.निघ.। [निघ. ।

अदृढः । त्रि । अस्थिरे । क्ली । दण्डविशेषे । वै.

अद्भुतसारः । पुं । खदिरसार । रा.नि.व.८ ।

अद्यम् । क्ली । धान्ये ।

अद्यतनः । नि । अद्यमवे । आञ्जिकार ।

अद्यश्चिना } स्त्री । आसन्नप्रसवायां गवि
अद्यश्चिना }

अद्रकः । पुं । महानिम्बहृत् । वै.निघ. ।

अद्रिः । पुं । पर्वते । शैलहृत् । मे.रद्विकं ।
परिमाणविशेषे ।

अद्रिकर्णी । स्त्री । अपराजितायाम् । श्वेताशरा-
जितायाम् । रा.नि.व.१२ । [भा.पू.१गु.व. ।

अद्रिका । स्त्री । धान्यके । श्वे.न । महानिम्बे ।

अद्रिजः । वि.गिरिजाते । स्त्री । शिलाजतुनि ।
र.मा.रजा. । तन्मुखहृत् । रा.नि.व.१२ । गरिके ।

अद्रिजतु । स्त्री । शिलाजतुनि । हेमा. भा. ।

अद्रिजा । स्त्री । सैन्धवपिप्पलीक्षुपे । रा.नि.
व.६ । [व.२ ।

अद्रिभूः । स्त्री । आखुकर्णोलतायाम् । रा.नि.

अद्रिमाषा । स्त्री । वनमाषे । गांयाणि । वै.
निघ. । [डूगू. वै.निघ. ।

अद्रिसानुजा । स्त्री । त्रायमाणायाम् । वना-

अद्रिसारः । पुं । लौहे । रजा. ।

अद्रेष्कः(ष्का) । पुं, स्त्री । निम्बविशेषे । हिं वका-
इननिम्ब । प्रोशेट्ठ निम् । भैष. कुष्ठचि. ।

अधः । अव्ययं । अधोभागे । योनी । वै.निघ. ।

अधःकुन्तलः । पुं । अन्तर्लोमि ।

अधःपातनम् । स्त्री । पारदस्य यन्त्रमार्गेणा-
धःक्षेपणे । यथा — नवनीताह्वयगन्धकं (लाउग्रा
गंक्रक) सूतञ्च समभागं गृहीत्वा जम्बीररसेन

मईयित्वा, शुकशिखीमूलं शिशुमूलापामार्गश्चेत-
सर्वपक्षैस्त्वक्कोन समभागेन संमिश्रय यन्त्रस्थीर्ह-

भाष्ठाभ्यन्तरतले कल्कमिश्रितं तं सूतं क्षेपयेत् ।
अथ जलयुक्तमधीभाष्णं सुवि पूरयित्वा तस्य मुखे

रसयुक्तं भाष्णमधीमुखं संस्थाप्य च इयोः सन्धिसुखं
क्षेपयेत् । अथ उपरिष्ठात् पुटे दत्ते पारदी जले

पतति । इत्यधःपातनं । “नवनीताह्वयं सूत”मि-
त्यादि । र.सा.सं. ।

अधःपुटः । पुं । चारीलीहृत् । वै.निघ. ।

अधःपुष्पी । स्त्री । (Micracium,) गोजिह्वा-

क्षुपे । रा.नि.व.४ । चौरपुष्पीहृत्विशेषे । छात्र
कैंटेकी, छात्रथडिका, छात्रेहे, उक्ते, वाटिग्रा,
लेडुग्रा । हेटाह्वीति गीक्रीयाः । सततञ्च.मन्त्र-
दक्षी नखे वै.निघ.२भ. ।

अधःप्रस्तरः । पुं । दृषासने । वै.निघ. ।

अधःशल्यः । पुं । अपामार्गक्षुपे । रा.नि.व.४ ।
भा.पू.१भ. । श्वेतापामार्गे ।

अधःशाखः । पुं । संसाराश्रयहृत् ।

अधःशेखरः । पुं । श्वेतापामार्गे ।

अधमः । पुं । अस्त्रवेतसे ।

अधमाङ्गम् । स्त्री । चरणे । श.च. ।

अधरः । पुं । भीष्टे । छात्रे । रा.नि.व.१८ ।
स्त्री । स्त्रीयोनी ।

अधरकण्टकः । पुं । दुरालभायाम् । वै.निघ. ।

अधरकण्टिका । स्त्री । क्षुद्रशतावर्था । वै.निघ. ।

अधरा । स्त्री । नीचदिशि । वै.निघ. ।

अधामार्गः } पुं । अपामार्गे । धामार्गवहृत् ।

अधामार्गवः } गडुगडु । हिं कारव । अ.टी. ।

अधिकण्टकः । पुं । यासक्षुपे । दूरानला-
विशेष । रा.नि.व.४ । [निघ. ।

अधिकप्रियम् । स्त्री । त्वचि । दात्रिणि । वै.

अधिकरणम् । स्त्री । यत्र कुर्वन्ति तदधिकर-
णम् । सु.सु.४१ष. । ‘यमर्थमधिकृत्योच्यते ।’ यथा

रसं दीपं वा । सु.उ.६५ष. ।

अधिकारी । पुं । पुरुषे । वै.निघ. ।

अधिजिह्वः । पुं । A tumour on the
tongue. कण्ठगतमुखरीगे । सु.नि.१६ष. । अयं

विजिह्वोऽप्युच्यते ।

अधिजिह्वकः । पुं । जिह्वागतरीगविशेषे ।
See अधिजिह्वा ।

अधिजिह्वा } स्त्री । जिह्वारीगविशेषे क-

अधिजिह्विका } फशीषितजे । अथ जिह्वो-
परि जिह्वायधत् शोषी जायते । पक्ष्मदसाध्यः ।

उपजिह्वा जिह्वानिखतो भवतीत्यनयोर्भेदः । लक्ष-
णम् — जिह्वायधत् अयधुः कफाणु जिह्वाप्रवन्धी-

परिरक्तमियः । सु.नि.१६ष. । अथस्य जिह्वागत-

रोगे जिह्वोपरि शोफरूपे । लक्षणम्—“अधिजि-
ह्वाभिधानसु उपरिष्ठादिनिर्देशेत् ॥” अ.द.२८अ.।

अधिदन्तः (कः) । पुं । A tooth grow-
ing over another. दन्तमूलगतरोगविशेषे ।
गजदन्ते । शंखदन्त । अत्रस्य दन्तोपरि षडधिक-
दन्तनिर्गमरूपरोगे । तेन चान्यस्य यासयश्चोऽनिका
भवति । समदन्तविशिष्टोऽदन्तविशिष्टचात्रोऽधि-
दन्त इत्युच्यते । “समभिचाष्टभिर्दन्तैः स्यात्तथाधि-
कदन्तकः ।” अ.द.३३अ. ।

अधिदैवतम् । क्ली । अधिदैवतायाम् । आधि-
दैविकरोगे । सु.शा.१अ. ।

अधिपतिः । पुं । मर्त्यस्याजविशेषे । तच्च
रोगभावर्तस्थानं मलकाश्वत्तरे सर्वेशिरासमिलन-
स्थानञ्च । सु.शा.६अ. ।

अधिभूतः । पुं । यस्मिन्धत्तय योवर्तते स एव
तस्याधिभूतो नाम । यथा यस्य नामेन्द्रियस्य यत्
कार्यभूतं तदेव कार्यं तस्मिन्द्रियस्याधिभूतविषयः ।
सु.शा.१अ. ।

अधिमन्यः । पुं । Acute pains in the
balls of the eyes with pain and
swelling of one side of the head.
अभिष्यन्दोत्थनेत्ररोगविशेषे । स च वातजपित्तज-
कफजरक्तजभेदेन चतुर्विधः । सर्वत्रैव लक्षणं
तीव्रवेदना । अभिष्यन्दे (ऽऽकं उठां व । नज्जमूल)
उपेक्षिते अधिमन्यो जायते । लक्षणम्—हृद्वैरतै-
रभिष्यन्दैर्नरानामक्रियावताम् । तावन्तस्य अधिमन्याः
स्युर्नयने तीव्रवेदनाः ॥ उत्पाद्यत इवात्यर्थे नेत्रं
निर्मण्यते तथा । शिरसोऽर्जश्च तं विद्यादधिमन्यं
खलचणैः ॥ हन्याद्वष्टिं शैथिलिकः समरात्रादधि-
मन्यो रक्तजः पञ्चरात्रात् । षड्रात्राद्वा वातिको वै
निहत्यात् मिथ्याचारात्-पैतिकः स्वय एव ॥ अधि-
मन्येषु सर्वेषु ललाटे वेधयेच्छिरां । अश्वाने सर्वथा
मन्ये भुविषु परिदाहयेत् ॥ सु.उ. ६अ. ।

अधिमांसम् । क्ली, पुं । See नेत्रमांसार्थं

अधिमांसकः । पुं । Inflammation of
the tonsils. कफजव्यदन्तवेष्टजरोगविशेषे ।
हनुमवाव्यदन्ते अतिवेदनमहाशोथो लालासावय
भवति । हानव्ये पश्चिमे दन्ते महाशोथीमहाहजः ।
लालासावौ कफजयो विशेषः सोऽधिमांसकः ।

भा.म.ख.४भ.सु.रो.चि.। मा.नि.। सु.नि.१६अ.।
अधिमांसार्थं । क्ली, पुं । Fleshy ex-
crescence on the eye, cancer of the

eye. दृष्टिशूलगतरोगविशेषे मांसवृद्धीतिख्याते ।
लक्षणम्—पद्मानं वृद्धु रक्तार्थं यन्मांसं चौयते सि-
ते । पृथुस्रवधिमांसार्थं बहुलञ्च यत्तन्निभम् ॥ मा.नि.।

अधिमुक्तकः । पुं । माधवीलतायाम् । वै.निघ.।

अधिमुक्तिका । स्त्री । मुक्ताग्रह, मुक्तौ । सू-
क्ष्मातिशूक । वै.निघ. । [रत्ना.।

अधिष्ठानम् । क्ली । स्थाने । यामे । नगरे ।

अधीरः । पुं । अयोग्यवैद्ये । वै.निघ. ।

अधोऽंशुकम् । क्ली । परिधेयवस्त्रे । अम. ।

अधोगतः । पुं । अस्थिमज्जरोगे । वै.निघ. ।

अधोघण्टा । स्त्री । अपामार्गे । आंशो । रत्ना.।

अधोऽङ्गम् । क्ली । मलद्वारे ।

अधोमर्त्यं । क्ली । गुदे । गुह्यद्वारे । हे.च. ।

अधोजिह्विका । स्त्री । तालुमूलस्थचन्द्रजिह्वा-
याम् । आंजिह्व । हारा. । जिह्वाधःशोथरोगे ।
कफादघृतादधिजिह्विका चेति । च. ।

अधोद्वारम् । क्ली । मलद्वारे । योनी । हे.च. ।

अधोभागहरः । वि । विरेचनकर्म्मणि हि-
तकरे । च. ।

अधोमुखा । स्त्री । गीजिह्वायाम् । रा.नि.व.४।

अधोयन्त्रम् । क्ली । वकयन्त्रे ।

अधोवायुः । पुं । अपानवायौ ।

अधीरेचनः । पुं । आरग्वधश्च ।

अधोऽस्त्रपित्तम् । क्ली । अधोगतरक्तपित्तरोगे
See रक्तपित्तम् ।

अध्यण्डा (व्यण्डा) । स्त्री । कपिकच्छुलता-
याम् । आंशोऽङ्गी । See आत्मगुहा । भूयामल-
क्याम् । रत्ना. । कोकिलाचे । तांशत्राथना । मद.
व.१ । भा.पू. । प.सु. ।

अध्यर्बुदम् । क्ली । अर्बुदोपरि जातार्बुदरोगे ।
आंवर उषत्र आंश । लक्षणं—यस्यायतेऽन्यखल-
पूर्वजाते श्रेयं तदध्यर्बुदमर्बुदद्वैः । सु.नि.११अ.।

अध्यशनम् । क्ली । अजीर्णोपरि भोजने । लक्षणम्

—“अजीर्णे भुज्यते यत् तदध्यश्नमुच्यते। प्राप्नुते त्वनले मन्दे निरङ्गी न समाहरेत्। प्रातराग्ने त्वजीर्णे तु सायमाग्ने न दुष्यति। पूर्वभुक्ते विदग्धेऽग्ने भुञ्जानो हन्ति पावकम्। सायमाग्ने त्वजीर्णे तु प्रातर्भुक्तां विषोपमम्”। वै.निघ. दिनचर्या। भुक्तस्योपरि भूयोभीजने। भा.म.ख.१भ.अती.सा.चि.। “वि-
रुद्धाध्यश्नाजीर्णेः” वा.सू.८अ.।

अध्यक्षः। पुं। चीरिकावचे। श.र.। मृत्कार्कवचे। वि। प्रत्येकं कर्षाईमाने। सि.यो. र.पि.चि.एला-
दिगुटकायां वन्दः।

अध्युषितः। पुं। स्वर्वाक्षिरीगे। त्रि। उपविष्टे।

अधुषः। पुं। तन्नामकतालुगतमुखरीगे। अत्र तालुदेशे रक्तदोषजन्यलोहितानतिस्थूलशीथः, तेन च ज्वरक्षीत्रवेदना च भवति। मानि। तल्लक्षणं—शीफलस्य लोहितसालुदेशे रक्ताज्ज्ञेयः सो-
ऽधुषो रुग्ज्वराख्यः। सु.नि.१६अ.।

अध्वगः। पुं। उद्रे। अश्वतरे। हे.च.।

अध्वगभोज्यः(ग्यः)। पुं। आमातकवृत्तिका.।

अध्वगवृक्षः। पुं। आमातकवृक्षे।

अध्वगक्षमी। पुं। खिचरे, पविणि। वै.निघ.।

अध्वजा। स्त्री। खर्णलीचुपे। रा.नि.व.४।

अध्वनिषेवणम्। स्त्री। अध्वचलने। वै.निघ.
See चंकमणं।

अध्वरा। स्त्री। मेदायाम्। भा.पू.१ ङ.व.।

अध्वशीषः। पुं। पथिशमजन्यशीषरीगे। अध्वप्रशीषी खस्ताङ्गः संभटपक्ष्णविः। प्रमुमगात्रा वयवः शुक्लमगलानलः॥ नि.।

अध्वसिद्धकः। पुं। सिम्बुवारवृक्षे। रा.नि.व.४।

अध्वाण्डमाचवः। पुं। श्यीणाकवृक्षे। श्यीणा
गां। हिं नाउया श्यीणाल। श.च.।

अनंशुमत्फला। स्त्री। कदलीवृक्षे। अटा.।

अनः। स्त्री। अन्ने। उणा.। [निघ.।

अनग्ना। स्त्री। कार्पास्याम्। कार्पां। वै.

अनघः। पुं। गौरसर्पे। रा.नि.व.१६।

अनघ्नः। पुं। गौरसर्पे। वै.निघ.।

अनङ्गम् (कम्)। स्त्री। मनसि। श.र.।

अनङ्गसुन्दररसः। पुं। बाजीकरणाधिकारि
रसः। मृतस्य पलं गन्धकस्य च पलं रक्तकुसुन्दरसैः
दिनत्रयं भावयेत्। ततो बालुकायन्त्रे प्रहरमात्रं
पचेत्। अवतार्य रक्तवकपुष्पञ्चेतपन्नरसेन दिनैकं
भावयेत्। र.सा.सं.। [श्री श्री। रा.नि.व.४।

अनङ्गजिह्वा। स्त्री। गोजिह्वायाम्। गोजि-

अनङ्गही। स्त्री। See अनङ्गाही।

अनङ्गान्। पुं। वृषे। भा.पू.। रत्ना.।

अनङ्गाही। स्त्री। गवि। गी। हे.। हला.।

अनङ्गः। पुं, स्त्री। स्रग्धान्ये। मरुधान। वै.निघ

अनन्तः। पुं। दुरालभायाम्। वै.निघ.१भ.
अनन्तादिचूर्णे, सर्वज्वरे। सिम्बुवारवृक्षे। अश्वक-
धातौ। रा.नि.व.११।

अनन्तकः। पुं। मूलके। नलदण्डे। हिं नर-
कट। मद.व.१।

अनन्तमूलम्। स्त्री। करालाख्यीषधे। सुग-
न्धायां। वचाभेदे। श.चि.। अनन्तायाम्।

अनन्तमूली। स्त्री। दुरालभायाम्। रक्त-
दुरालभायाम्। वै.निघ.।

अनन्तरन्ध्रका। स्त्री। खर्परपोलिकायाम्।
आकृ. पिट्टे। वै.निघ.।

अनन्तवातः। पुं। तन्नामकशिरीरीगविशेषे।
लक्षणं—दोषालु दुष्टास्तय एव मन्यां सम्पीड्य छा-
टासु रुजां सुतीत्राम्। कुर्वन्ति योऽचिभुवि शङ्ख
देशे स्थितिं करोत्याशु विशेषतस्तु॥ गन्धस्य पात्रे
तु करोति कामं हनुयङ् लोचनजांश्च रोगान्।
अनन्तवातं तमुदाहरन्ति दोषत्रयीत्यं शिरसो वि-
कारम्॥ मा.नि.।

अनन्ता। स्त्री। खनामख्यातलतायां। अनङ्ग-
मूल। हिं अनन्तमूल। सु. मिश्र.अ.। शारिवेति
उत्तरापथे प्रसिद्धा। रा.नि.व.१२। See शारिवा।
च.द.पि.ज्व.चि.शिरीषे। “कालियचन्दनानन्ता”।
भा.म.ख.४भ.गर्भ-चि.। “अनन्ता शारिवा राक्षा”।
भा.म.ख.१भ.ज्वरे शारिवादी। “अनन्ता बालकं
मुक्षम्”। च.मृ.४, ११६श.। दूर्वायां। हे.च.४।
खर्णवीथ्यां। प.सु.। लाङ्गल्यां। प.सु.। भा.पू.
१गु.व.। दुरालभायां। प.सु.। भा.म.ख.४भ.

सु.री.चि.। “कल्कैरनन्ता खदिरारिमिद....।”
वा.१५अ. प्रियङ्गादि व.। प्रियङ्गादि-दूर्वादि-व.
हेमा.अरुणश्च। “दूर्वांनन्ता निम्बवासामगुप्ता पद्मा-
द्रजो दीजनवह्मनन्ता।” नीलदूर्वायाम्। भा.
पू.१। रा.नि.व.१३। गीलीर्वा। चैतदूर्वा। रा.
नि.व.८। यवासायाम्। भा.म.४भ.काकेल्यादिव.,
“अनन्तां कुकुटौ विन्वीम्”। दुरालभाभावे यवासा
याह्या। अग्रिमन्यवचे। गुडूल्याम्।

अनभिलाषः। पुं। अनविद्वेषे। अरोचके।
रा.नि.व.२०।

अनलः। पुं। चित्रकचुपे। रा.नि.व.६। भा.पू.
१भ.ह व.। च.द.संग्रहणी चि.पाठाद्यचूर्णे। रक्त-
चित्रके। र.सा.सं.। भङ्गातकवृत्ते। रा.नि.व.११।
पित्ते। रा.नि.व.२१। देवधान्ये। मद.व.१०।
अग्नी। [दूर्वा।] भेष.कुष्ठ-चि.।

अनलम्। स्त्री। भङ्गातकबीजे। “अनलमरिच-

अनलनामा। पुं। चित्रकवृत्ते। [नि.व.३।

अनलप्रभा। स्त्री। ज्योतिष्मतीलतायाम्। रा.

अनलविवर्धनी। स्त्री। कर्कटिकायाम्।
कौकूडगोष्ठे।

अनली (लिन्) लिः। पुं। वकवृत्ते। त्रिका.

अनवस्थितचित्तत्वम्। स्त्री। वायुरोगे।
वै.निघ.। चित्तचाञ्चल्ये।

अनशनम्। स्त्री। लङ्गने। मा.नि.।

अनक्षः। त्रि। अन्धे।

अनक्षि। स्त्री। कुचचुषि।

अनाक्रान्ता। स्त्री। कण्टकायाम्। र.मा.।

अनागतार्त्तवा। स्त्री। कन्यायाम्। अजात-
रजस्त्रायाम्। रा.नि.व.१८। [स.उ.६५अ.।

अनागतावेक्षणम्। स्त्री। एतन् वक्ष्यतीत्यर्थे।

अनाचारः। पुं। असत्कर्मणि। वै.निघ.।

अनातङ्गः। त्रि। अरोगिणि।

अनातपः। पुं। आतपाभावे।

अनातुरः। त्रि। अरोगिणि।

अनामकम्। स्त्री। अशरीरीने। श.र.।

अनामयम्। स्त्री। अशरीर्ये। रा.नि.व.२०।

अनामा। पुं। अनामिकाकुली। श.र.।

अनामिका। स्त्री। तन्नामकाकुली, अङ्गुष्ठा-
वतुर्धाकुली। रा.नि.व.१८।

अनार्जवः। पुं। रोगे। रा.नि.व.२०।

अनार्त्तवजलम्। स्त्री। पौषादिमासचतुष्टय-
भवे षट्पिण्डे। तच्च वातादिदोषत्रयकोपनं। यथा
—अनार्त्तवं प्रसृजन्ति वारि वारिधरासु यत्। त-
च्चिदोषाय सर्वेषां देहिनां परिकीर्तितं। भा.पू.
वारिव.।

अनार्त्तवा। स्त्री। रजःशून्यायां। तन्नामकयो-
निष्ठापदि रोगे। अनार्त्तवास्तनी वल्ली खरस्पशं
च मेयुने। मा.नि.।

अनार्थकम्। स्त्री। Aloe wood. अगुरु-
काष्ठे। हला। काष्ठागुरुणि। रा.नि.व.१२।
भा.पू.१भ.क.व.। [रा.नि.।

अनार्थजम्। स्त्री। Aloe wood. अगुरुणि।

अनार्थतित्तः (कः)। पुं। (Gentiana
cherayta Rox.) भूमिन्धे। छिन्नांता। अम.।

अनासिकः। त्रि। नासिकाहीने।

अनाहः। पुं। आनाहरीने। See आनाहः।

अनाहारः। पुं। आहाराभावे।

अनिच्छः। त्रि। हर्षे। वै.निघ.।

अनिमिषः। पुं। मत्स्ये। त्रिका.मेषचतुष्कं।
अनिमेषः। त्रि। निमेषशून्ये।

अनिर्माल्या। स्त्री। (Medicago escu-
lenta, Rox.) पिष्टिकायाम्। पृष्ठायाम्। पि-
डिन्। रत्ना.।

अनिर्वाणः। पुं। कफे। वै.निघ.।

अनिलः। पुं। वायौ। शाकतरी। (मञ्जुन
गोष्ठे। रा.नि.व.२३। [वै.निघ.।

अनिलकपित्यकः। पुं। स्थूलाभातके।

अनिलकारकः। पुं। काञ्चिकभेदे। वै.निघ.

अनिलघ्नः (कः)। पुं। (Terminalia bele-
rica.) विभीतकवृत्ते। रा.नि.व.११।

अनिलज्वरः। पुं। वातिकज्वरे। स च सा-

अनिरामभेदात् द्विविधः । च.द.। See ज्वरः ।

अनिलनिर्यासः । पुं । प्रियालवचे । शिवा-
भाज । सं विवला । वै.निघ. ।

अनिलपर्ययः । पुं । वायुरोगे ।

अनिलभुक् । पुं । सपें । वै.निघ. । [रस.र. ।

अनिलरसः । पुं । रसोऽयं पाण्डुरोगे हितः ।

अनिलरिपुः । पुं । एरण्डवृक्षे । वै.निघ.२भ.
'सन्धि-ज्व.चि. रासादिः ।

अनिलहरम् । स्त्री । कृष्णागुरुणि । वै.निघ. ।

अनिला । स्त्री । नयाम् । खटिकायाम् । कुल-
थङ्गि । र.मा.।

अनिलाजीर्णम् । स्त्री । वाताजीर्णे वा.सू.८अ.

अनिलाटिका । स्त्री । रक्तपुनर्नवायाम् ।

अनिलान्तकः । पुं । इन्द्रदीवचे । जिज्ञा-
श्रुती । हिं इन्द्रोद् । रा.नि.व.८।

अनिलापहा । पुं । रक्तकुलत्पके । नागकृतिं ।
वै.निघ. ।

अनिलामयः । पुं । वायुरोगे । वातव्याधी ।

अनिलारिरसः । पुं । वातव्याध्यधिकारे रसः ।

अत्र वातारिरसैः एरण्डमूलरसैः । अग्निः चिचकः ।
तोयैः कायैः । र.सा.सं. रसेन गन्धं द्विगुणं विमर्यं
वातारिनिर्गुण्डरसैर्दिनैकं । निवेशयेत्ताम्रमये पुटे
तत्सर्वं मृदाविध्य च बालुकाख्ये । यत्ने पुटे गोमय-
चूर्णवद्भौ खभावशैते तु समुद्धरेत्तत् ॥ निर्गुण्डि-
कावातहराग्नितीयैः संचूर्ण्य यत्नेन विभावयेत्तत् ॥

अनिलोचितः । पुं । नीलमाषके । वै.निघ. ।

अनिष्टा (ष्ठा) । स्त्री । नागबला । रा.नि. ।

अनिःसारा । स्त्री । कदलीवृक्षे । कलाशोष्ठि ।
रा.नि.व.११। वै.निघ. ।

अनिष्ठुः । पुं । (Chaccharum sponta-
neus.) इक्षुविशेषे । थोशुङ् । र.मा.। आनाखौ
रवा. । [यचतुक् ।

अनीकस्थः । त्रि । हलिशिवाविचचणे । ने.

अनीली । स्त्री । काशवृक्षे । र.मा.।

अनुकदली । स्त्री । कदलीविशेषे । मं लोखं-
जीकेव ।

अनुकर्णम् । स्त्री । कर्णसमीपे । वा.शा.४अ. ।

अनुकर्षणम् । स्त्री । पानपात्रे । हारा. ।

अनुकल्पः । पुं । An alternative. चभाने
तद्गुणद्रव्यान्तरयहणे ।

अनुकूलका । स्त्री । लघुदन्त्याम् । वै.निघ. ।

अनुकूला । स्त्री । क्लृप्तदन्तीवृक्षे । रा.नि.व.६।

अनुकूलिनी । स्त्री । क्षुद्रदन्त्याम् ।

अनुगः । पुं । परिचारके । रवा. ।

अनुजम् । स्त्री । प्रपीण्डरीक-नाम-गन्धद्रव्यवि-
शेषे । श्रु.श्रिज्ञा । रा.नि.व.१२ ।

अनुजा । स्त्री । चायमाणलतायाम् । गोंग्रा-
निज्ञा नडा । रा.नि.व.५ । वनी डूमृत । भा.पू.
१भ.गु.व. । [दगु । सि.यो.पाण्डुचि.वन्दः ।

अनुतक्राम् । स्त्री । तक्रानुपाने । जम्बा तक्रं पिबे-

अनुतर्षः । पुं । दण्डा । सुरापानपार्श्वं । भेष.मे.
यचतुक् ।

अनुत्क्लेशः । पुं । उत्क्लेशभावे । च.सं.विसृची ।

अनुत्थितविद्धा (शिरा) । स्त्री । दुःस्थान-
बन्धनात् वेपमानायाः यस्याः शिरायाः शोणित-
सम्पीडो भवति । सु.शा.८अ. ।

अनुपजः । त्रि । अनुपदेशजाते । ते च कूर्च-
चरकोषस्थसत्त्वप्रवपादिनी भवन्ति । See अनु-
पवर्गः । [देता.दि । हन्ता. ।

अनुपदीना । स्त्री । उपानहि । जूता, थङ्गम

अनुपशयः । पुं । What increases the
disease. उपशयविपरिती व्याध्यसाक्षात्प्रीधान-
विहारदी । यथा— हेतुव्याधिविपर्ययसविपर्ययसाध-
कारिणां । प्रीधानविहारानामुपयोगं सुखावहं ।
विद्यादुपशयं व्याधेः सहि साक्षात्प्रमिति स्मृतः ॥ विप-
रीतोऽनुपशयो व्याध्यसाक्षात्प्रमिसंज्ञितः । मा.नि.
पञ्चदिदाने ।

अनुपानम् । स्त्री । प्रीधानप्रेयविशेषे । अ-
शुपान । तच्च प्रीधानपानानामरं विलम्बा प्रयोज्यं,
रात्रौ पुनः पाचनमेव व्यवस्थेयम् । "विलम्बा च
क्रामणमेतदीरितं रात्रौ पुनः पाचनमेतद्विचरे ।"
रा.नि.व.२० । वातेऽनुपानं क्षिप्रधीचं, क्षेपन्नि

कक्षीयं, पिने स्निग्धं, स्नेहपाने उन्नीदकमित्यादि ।
मद.व.११। “चूर्णावलिङ्गगुडिकाकल्याणामनुपानकौ
वातपित्तकफोद्रेके त्रिदोषकपलमाहरत्” । शार्ङ्ग.म.
ख.६५. ।

अनुपालुः । पुं । पानीयालुके । वन आनु ।
रा.नि.व.७ । [लणे । श.च. । खड्गलणे । वेतसे ।

अनुपुष्यः । पुं । (Saccharum sara.) शर-

अनुबन्धी । स्त्री । लक्ष्णायां । हिक्कायां । मी. ।

अनुभासः । पुं । काकविशेषे । वै.निघ. ।

अनुभूतिः । स्त्री । त्रिभूतायाम् । तेउडे ।
हिं निभोतर । See त्रिभूत ।

अनुमतम् । स्त्री । “परमतमप्रतिविद्धम् । यथा-
न्या ब्रूयान् समरसा” इति सु.उ.६५५. ।

अनुयवः । पुं । यवाशूनीऽनुयवः । वा. । नि.शुक्र
यवे । हिमा. । गुणाः — वृष्यः स्थैर्यकरः सूत्रमदः-
पित्तकफघ्नः पीनसञ्ज्ञासकासीरुलम्बकगुडरोगघ्नश्च ।
वा.शुक्रधान्यवर्गे । [रा.नि.व.६।

अनुरुहा । स्त्री । नागरमुलायां । नागशूत्रा ।

अनुरेवती । स्त्री । क्षुद्रदन्त्याम् । रा.नि.व.६ ।

अनुलासः । पुं । मयूरपक्षिणि । शशूत ।

अनुलास्यः । पुं । मयूरपक्षिणि ।

अनुलेपः } पुं, स्त्री । चन्दनादी । गन्धद्रव्या-
अनुलेपनम् } दिलेपने । चन्दनादि लेपन ।

गुणाः — अनुलेपपृष्ठपामूर्च्छादौर्गन्धशमनाशनात् ।
सौभाग्यतेजस्त्वर्णप्रीत्योजीवत्ववर्धनः ॥ मद.व.११।
अपिच — अनुलेपनकं बल्यं तेजःसौभाग्यदायकम् ।
त्वत्थं प्रीतिप्रदं प्रीतं तन्मूर्च्छाशमनाशनं । दौर्ग-
न्धवातहं प्रीतं पूर्वोवायोरुदं स्मृतम् ॥ वै.निघ. ।
प्रीतिकरं, भोजस्करं, शुक्रवर्धनं, दौर्गन्धहरं, शम-
पापतन्हाहरश्च । राज. ।

अनुलोमनम् । स्त्री । अनुलोमकरणे । मला-
दिधातूनां यथामार्गे गमनीयायै । मलादिधातूनां
यथापथे गमनोपायः । यथा — कृत्वा पाकं मला-
नाश्च भिक्षा बन्धमधो नयेत् । मलानुलोमनं प्रीतं
यथा प्रीता हरीतकी ॥ भा. ।

अनुल्की । स्त्री । हिक्कायाम् । लक्ष्णायाम् । मी. ।

अनुवासः } पुं, स्त्री । सीरन्ध्रे । स्नेहवल्की ।

अनुवासनः } स्नेहने । धूपने । मी. । “यः

अनुवासनकः } स्नेहो दीयते सः स्यादनुवास-
ननामकः” । तस्य मात्रा च

पल्लव्यं तदर्थं वेति । भा. ।

अनुवासनवस्तिः । पुं । स्नेहवल्की । मात्रा-

वल्की । “अनुवासनभेदश्च मात्रावस्तिरुदीरितः” ।

भा. । स च तैलादिस्नेहोपकरकेः स्नेहकाद्यादिना
वा साध्यते गोपुष्पाकारेण स्वर्णादिनिर्भासितेन,
गजदन्तादिकृतेन वा नेत्रेण । पिच्छाश्री वा नला

नेत्रपरिमाणं वयोभेदेन विविधम् । एकवर्षी-

यात् षड्वर्षपर्यन्तं षडङ्गुलं । अष्टवर्षे अष्टाङ्गुलं ।

षोडशवर्षे द्वादशाङ्गुलं प्रत्येकञ्च परिणाही यथाक्रमं

कर्णाभिकानामिकामध्यमाङ्गुलिपरिमितः । एतेषाञ्च

प्रत्येकं यथाक्रमं सार्द्धाङ्गुलं सार्द्धाङ्गुलं सार्द्धाङ्गु-

लञ्च वस्तिमुखे सन्निवेश्यम् । वस्तिभारप्रवेशनीय-

नेत्रमुखञ्च यथाक्रमं कङ्कशेनमयूरपुष्कमध्यमाङ्गी-

वत् स्थूलं भाव्यम् । येन च द्रव्येणास्थापनं तत्परि-

माणं पूर्वोक्तवयोऽनुरूपमेव यथाक्रमं रोगिणी

द्वात्रिंशत्परिमाणं चतुरङ्गुलिमितमष्टाङ्गुलिमितञ्च

भाव्यम् । एवमुत्तरीतरं वयोऽनुरूपं नैचादिमानं

वर्द्धनीयम् । द्वितीयञ्च — पञ्चविंशतेरुद्धं नेत्रदैर्घ्यं

द्वादशाङ्गुलं सूत्रपरिणाहञ्च अङ्गुलीदरसन्निभो भा-

व्यः । पृथिनीपचनाङ्गिकावचायभागः, वदरास्थि-

मितं वा कलायपरिमितं वा क्षिद्रवत्कं भाव्यम् ।

वस्तिबन्धनायञ्च नेत्रमूले कर्णिकादयं (कर्णि) का-

र्यम् । द्रव्यमानञ्च रोगिणी द्वादशाङ्गुलि । अत्र

कल्पे माधुकर्तव्यं यावद्वा । सु.चि.१८५. । एतत्प्रक-

रणं सु.चि.१५।१६।१७५.खम् । विरेचनात्म-

राचे गते जातबलाय च । भुक्तान्नायानुवासाय व-

सिर्देयोऽनुवासनः ॥ अथानुवास्यं स्वभक्तं उष्णान्

स्नेदितं शनैः । भोजयित्वा यथाशास्त्रं कृतचक्रमण्यं

ततः । उष्णानिलविष्णून् योजयेत् स्नेहवस्तिना ।

सुप्रस्य वामपार्श्वेन वामजङ्घाप्रसारिणः । कुक्षिताप-

रजश्च नेत्रं स्निग्धे गुदे न्यसेत् । वक्त्रा वस्तिमुखे सूत्रं

वामहस्तेन धारयेत् ॥ पीडयेद्दक्षिणेनैव मध्यवेगेन

धीरधीः । जम्बाकासचवादीश्च वस्तिकाले न कार-

येत् ॥ वै.निघ.वस्तिविधिः । अथाशस्त्रं यथा—

अथानुवासनविधेस्तथैवास्थापनस्य च । प्रवक्ष्यामि

यथायोगं शास्त्रदृष्टेन वर्त्मना ॥ काष्ठैर्दंष्ट्रैर्योमिश्च

अङ्गबन्धनलादिभिः । वादशाङ्गुलदीर्घन्तु परिणाहे
षङ्गुलम् ॥ कोलास्थिसावच्छिद्रन्तु कृष्यान्नेत्रं विच-
क्षणः । मूलादनुक्रमशः स्रष्टवन्तु विशेषतः ।
त्यक्ताङ्गुलानि चत्वारि कार्षिकान्तस्य कारयेत् । पु-
टकस्य प्रवन्धाय मूले हे चापि कार्षिके ॥ अनेना-
स्थापनं कृष्यादनुवासनमेव च । यथायोग्यं भिषक्
प्राज्ञः सर्वरोगोपशान्तये ॥ अनुवासनविवरणम् —
त्रिरात्रं पञ्चरात्रं वा समरात्रमथापि वा । भोज-
यित्वा हृद्यं प्राञ्ची रसकखिहभोजनैः ॥ भोजितं
भोजनोक्तं दिनान्ते चानुवासयेत् । निरुह्यथदना-
हारमपराह्णे विचक्षणः ॥ त्रिभिर्वारैः प्रदातव्यो
निरुहः शास्त्रकोविदैः । ईषत्तीक्ष्णः प्रयोक्तव्यः प्र-
थमं पुटकोविदैः ॥ द्वितीयश्च तृतीयश्च तीक्ष्णौ चैव
प्रकीर्तितौ ॥ अ.द.१६अ. ।

अनुवासनोपगवर्गः । पुं । षड्विंशदशक-
नाम-कषायवर्गे । यथा — राखासुरदाकविलमदन-
शतपुष्पहृषीरपुनर्नवाश्वदंष्ट्राप्रिमन्यस्थोणाका इति
दशेमानि... ॥ हृषीरः श्वेतपुनर्नवा । च.सू.४अ. ।

अनुवासाख्यः । पुं । अनुवासने । वै.निघ. ।

अनुवेक्षितम् । स्त्री । शाखासु व्रणदन्धनभेदे ।
सु.सू.१८अ. ।

अनुशयी । स्त्री । चूद्ररोगान्तर्गतपादरोगवि-
शेषे । तल्लक्षणं यथा — गम्भीराम्लश्लेष्माश्च सवर्णा
सुपरिस्थिताम् । पादस्यानुशयीं तान् विद्यादन्तः-
प्रपाकिनौम् ॥ चि. — हरदनुशयीं वेद्यः क्रियया
श्लेष्मविद्रधेः । भा.पाद.रो.चि. ।

अनुशस्त्रम् । स्त्री । लक्ष्मरस्फटिकाचजली-
काग्निवारनखादिरूपशस्त्रेषु । तानि च शिशुभोरु
प्रभृत्यर्थम् । सु.सू.८अ. । [चि. शीतलं ।

अनुष्णम् । स्त्री । उत्पले । नीलपत्रम् । रा.नि. ।

अनुष्णवक्षिका । स्त्री । नीलदूर्वायाम् । रा.

अनुष्णवल्ली । नि.व.८ ।

अनुसार्थकम् । स्त्री । सुगन्धद्रव्यविशेषे । मं
हरीला ।

अनूचानः । पुं । उत्तमवेद्ये । साङ्ख्यवेदाध्यायिनि ।

अनूपः । पुं । मङ्गिषे । मे.पत्रिकं । अन्नुप्राय-
देषे । मे. । तल्लक्षणं यथा — “बह्वन्तुर्बहुवचस्य वात-
जेषामयान्वितः । देशोऽनूप इति ख्यातः ॥ तथा

नदीपल्लवशैलाब्जफुल्लोत्पलकुलैर्यतः । हंससारस-
कारश्चक्रवाकादिसंवितः । सरो वराहमङ्गिष-
करोदिकुलाकुलः । प्रभूतद्रुमसुष्याब्जो नाना-
शयफलान्वितः । अनेकशालिकेदारकदलीचुवि-
भूषितः । अनूपदेशे ज्ञातव्यो वातश्लेष्मामयार्ति-
मान्” । भा. । गुणाः — गुरुः, सान्द्रः, पिच्छिलः,
मधुरः, श्लेष्मलः, स्निग्धः, प्रमेहगलगण्डशीपदकर्ह-
कारश्च । रा.नि. । राजवल्लभसु स्निग्धं शीतलं वात-
श्लेष्मलं गुरुवाह ।

अनूपजम् । स्त्री । आर्द्रके । रा.नि.व.६ । चि ।
अनूपदेशोऽप्यब्रह्ममात्रे । पुं । ह्रस्वविशेषे । आना-
त्रमं ग्राह्यं । वै.निघ. । [अनूपः

अनूपदेशः । पुं । अनूपलक्षणयुक्तप्रदेशे । See

अनूपमांसम् । इ । अनूपदेशस्थजन्तुमांसं ।
See आनूपमांसम् । [रा.नि.व.१० ।

अनुष्णम् । उत्पले । शुक्तिपूत, शालं ।

अनृजुः । चि । शठे । असरली । पुं । तगरपुष्पहले ।

अनेकदिग्वायुः । पुं । नानादिभ्यवबिसंश्रुल-
वाते । एतानि त्रेतानि वातानि ।

अनेकपः । पुं । गजे । शंठी । मद.व.११ ।

अनेकान्तः । पुं । क्वचित्था क्वचिदन्यथेति यः
सः । सु.उ.६५अ. ।

अनेङ्गमूकः । चि । वाक्पुतिरहिते । मे. । अन्धे ।

अनांकहः । पुं । हजे । ग्राह्यं ।

अन्तःकण्ठशल्यावलोकिनी । स्त्री ।

ताड्डीयन्त्रविशेषे । सा च दशाङ्गुला भवति । अचि. ।

अन्तःकरणम् । स्त्री । अन्तरिन्द्रिये, मनसि ।

अन्तःकुटिलः । पुं । शङ्के । नाक ।

अन्तःकोटरपुष्पी (धिका) । स्त्री । नील-
वृक्षायाम् । छात्रलवैट्टे । प.सु. । रत्ना. ।

अन्तःपदवी । स्त्री । सुपुत्राख्यनाडिकायाम् ।

अन्तःसत्त्वा । स्त्री । भङ्गातकहचे । गर्भिण्याम् ।
श.च. ।

अन्तःकः । पुं । काञ्चनारहचे । रत्नकांक्षन ।
भा.गु.व. । यमे । सन्निपातज्वरविशेषे । तल्लक्षणं —
यथा — दाहं करोति परित्तापनमातनीति, मोहं
ददाति विदधाति शिरःप्रकाश्यं । हिक्का करोति

कसनश्च समाजुहोति जानीहि तं विबुधवर्जित-
मनकाख्यम् । भा.म.१भ. । [रत्निकं ।

अन्तरम् । स्त्री । अक्काशे । हिंद्रे । मध्ये । मे.

अन्तरापत्न्या । स्त्री । गर्भिण्याम् ।

अन्तरायामः । पुं । आवेपकभेदे । लक्षणं यथा
— अङ्गुलीगुल्फजठरद्वहचोगलसंश्रितः । स्नायु-
प्रतानमनिलक्ष्मः क्षिपति वेगवान् ॥ विष्टम्बावः
क्षमहनुर्भग्नपार्श्वः कर्णं वमन् । अन्तरे धनुरिव
यदा नमति मानवः । तदा सोऽन्तरायामं कुरुते
माकृती बली ॥ भा. । मा.नि. । [व.१३ ।

अन्तरि(री)चम् । स्त्री । आकाशे । रा.नि.

अन्तरिचजलम् । स्त्री । आकाशजलि । वृष्टिर्

अन्तरीचजलम् । स्त्री । अल । See भगनाम् ।

अन्तरुहा । स्त्री । श्वेतदूर्वायाम् ।

अन्तर्जठरम् । स्त्री । कोष्ठे । कुचिमध्ये । अम. ।

अन्तर्दधनम् । स्त्री । सुरावीजे । श.च. ।

अन्तर्दाहः । पुं । शरीराभ्यन्तरदाहे । गी.८शत
ति ३८२ जानि । कोष्ठसनापि । रा.नि.व.२० । स-
न्निपातज्वरविशेषे । लक्षणं यथा — अन्तर्दाहः श्रेष्ठं
बहिः श्वयधुररतिरपि श्वासः । अङ्गमपि दग्धकल्पं
सोऽन्तर्दाहार्दितः कथितः ॥ भा.म.१भ. ।

अन्तर्धमः । त्रि. वङ्गसुखहण्डिकाभ्यन्तरे अग्नि-
दग्धे । च.द. यद्दण्ण-चि. चिचकचारे ।

अन्तर्मलः । पुं । मलान्तरवे । कश्चिदचिः ।

अन्तर्महानादः । पुं । शङ्के ।

अन्तर्मुखम् । स्त्री । व्रणविस्फावणास्त्रविशेषे ।
लक्षणं यथा — तद्दन्तर्मुखं तस्य मध्यमध्यर्द्धमङ्गु-
लम् । अर्द्धचन्द्राननं चैतत् तथाप्यर्द्धाङ्गुलं फले ॥
कश्चिदचिः ।

अन्तर्मुखी । स्त्री । स्त्रीयोनिरोगविशेषे । तल्ल-
क्षणं — व्यवायमतिदमाया भजन्यास्तत्र पीडितः ।
वायुर्मिथ्यास्थिताङ्गाया योनिक्षोतसि संस्थितः ॥ व-
क्रयत्नाननं योन्त्याः सास्थिसांसानिलार्तिभिः । अ-
शार्तिमेषुनासक्ता योनिरन्तर्मुखी मता ॥ च.चि. ।

अन्तर्वक्त्री । स्त्री । गर्भिण्याम् । अम. ।

अन्तर्वमिः । स्त्री । अपरिपाके । चिकित्सा ।

अन्तर्विद्रधिः । पुं । जठरान्तरस्थविद्रधिरीमे ।

लक्षणं यथा — पृथक् सम्भूय वा दोषाः कुपिता गुल्म-
रूपिणः वक्त्रोक्तवत् समुद्रद्वमलः कुर्वन्ति विद्रधिम् ॥
गुदे वक्षिसुखे नाभ्यां कुक्षौ वङ्गण्योक्षथा । वङ्गयोः
स्रोत्रं यकृति दृढि वा क्लोश्चि चाप्यथ । एषां लि-
ङ्गानि जानीयाद्वाक्त्रविद्रधिलक्षणे ॥ भा. । [वृद्धिः ।

अन्तर्वृद्धिः । पुं । अन्तर्वृद्धिरीमे ॥ See अन्त-

अन्तर्वेषः । पुं । मर्शवेषे । मर्शपीडायाम् ।

अन्तश्चय्या । स्त्री । मरणे । मे. ।

अन्तस्त्रेहफला । स्त्री । श्वेतकण्टकायाम् ।

अन्तावसायी । (इन्) । पुं । नापिते । मे. ।

अन्तिका । स्त्री । सातलायाम् । छात्रकषा ।
चुल्लायाम् । मे.कचिकं ।

अन्त्यः । पुं । सुप्तायाम् । मे. ।

अन्त्यपुष्पा । स्त्री । धातकीवृक्षे । वै.निच. ।

अन्त्यम् । स्त्री । पुरीतति । नाडीभूँडि । रा.नि.व.
१८ । उक्ताः सार्द्धास्त्रयो व्यासाः पुंसामन्त्याणि मू-
रिभिः । अर्द्धव्यामेन हीनानि योषितोऽन्त्याणि नि-
र्दिशेत् ॥ सार्द्धव्यामान्यन्त्याणि पुंसां स्त्रीणामर्द्ध-
व्यामहीनानि । सु.शा.५अ. । अस्त्रजः श्रेष्ठश्चापि
यः प्रसादः परी मतः । तं पथ्यमानं पितेन वायु-
श्चाप्यनुधावति । ततोऽस्यान्त्याणि जायन्ते गुदं व-
क्षिष्य देहिनः ॥ इति तदुत्पत्तिः । सु.शा.४अ. ।

अन्त्यकूजः । पुं । वायुरोगविशेषे । नाडीशब्दे ।
सु.नि.१अ. । [वाट्कशब्दे इति भाषा । नि. ।

अन्त्यकूजनम् । स्त्री । अन्त्यध्वनौ । अँ२८३का ।

अन्त्यपाचम् । स्त्री । स्थावरविधानगर्गतत्वक्षार-
निर्यासविषे । सु.कल्प.२अ. । [३ ।

अन्त्यवक्त्रिका । स्त्री । सहिषवक्त्रां । रा.नि.व.

अन्त्यवक्त्री । स्त्री । सामवक्त्रीलतायाम् ।

अन्त्यवृद्धिः । स्त्री । Rupture. स्वनामस्थ्यात-
रोगविशेषे । तल्लक्षणं यथा — वातकोपिभिराहारैः
शीततोयावगाहनैः । धारणे रणभाराध्वविषमाङ्ग-
प्रवर्त्तने ॥ चोभयैः चोभितोऽन्येषु सुद्रान्तावयवं
यदा । पवनी विगुणीकृत्य स्त्रनिवेशादधी नयेत् ।
कुर्यादङ्गणसन्निस्थी यन्याग्रामं शययं तदा ॥ उपे

अयमाणस्य च मुक्ताद्विम्बं आभानरुक्ताभ्यवर्ती स वायुः । प्रपीडितोऽन्तः स्वनवान् प्रयाति प्रभापय-
न्नेति पुनश्च मुक्तः ॥ अन्तर्द्वारसाध्योऽयं वातवृद्धि-
समाकृतिः । मा.नि. । [७ अ.। See कृमिः ।

अन्वाहः । पुं । आभ्यन्तरजामी । मा.नि. । शार्ङ्ग.

अन्वाहजी (मा.) } स्त्री । वातश्लेष्मजन्मपुद्गरो-

अन्वाहजी (सु.) } गविशेषे । तल्लक्षणं—घ-

नामवक्त्रा पिङ्गकासुन्नतां परिमृच्छतां । अन्वाहजी-
मस्यपूर्वा तां विद्यात्कफवातजाम् ॥ मा.नि. ।

अन्वी । स्त्री । वृद्धदारकलतायाम् । अ.टी. ।

अन्यकम् । स्त्री । अन्नारे । रत्ना. ।

अन्यः । वि । नेत्रहीने । स्त्री । तिमिरे । मे.धदि-
क्तं । (अस्य) अन्ने । रा.नि.व.२० । जली । भरतः ।

अन्यकः । पुं । तुलसी । कौटाक्षेन । भा.पू.
१भ.इ.व. । [कोटि] । मं भेदजुया । चिका. ।

अन्यकाकः । पुं । काकाकारे पक्षिणि । पीण-

अन्यकारः । पुं । आलोकाभावे । गुणाः—भय-
दृष्टितेजोऽनरोधकरः रोगजनकश्च । राज. ।

अन्यकूपः । पुं । मीह ।

अन्यता । स्त्री । पित्तरीगे । वै.निघ. ।

अन्यपूतना । स्त्री । बालकयहप्रीडाविशेषे ।
लक्षणम्—यो दृष्टि स्नानसतिसारकासद्विकृष्टौ
भिर्ज्वरसहिताभिरर्दमानः । दुर्वर्णः मततमधःशयो-
ऽस्त्रगन्धिं ब्रूयुर्भिषजोऽन्यपूतनात्तम् ॥ चि.—ति-
क्तद्रुमपत्रसिद्धजलैः स्नानं । सुरादिसाधिततैलम् ।
पिप्पल्यादिसिद्धहृतादिकश्च । सु.उ.२०।३३अ. ।

अन्यमूषा स्त्री । वज्रमूषापरनामके श्लेष-
पाकार्यं यन्त्रविशेषे । तस्य लक्षणं यथा—अन्यमूषा
तु कर्तव्या गोक्षानाकारसन्निभा । सेवाच्छिद्रान्विता
मध्ये गम्भीरा सारणीचिता ॥ द्वौ भागौ तुषदन्धस्य
एका वज्रोक्तवस्तिका । लौहकिट्टस्य भागेकं श्वेत-
पाषाणभागिकम् । नरकेशसमं क्विचित् काग्रीचीरेण
पेषयेत् ॥ यामद्वयं दृढं मध्यं तेन मूषां सुसम्युताम् ।
श्लेषयित्वा रसे लिप्ता तत्कल्कैः संनिरीधयेत् वज्र-
मूषा समाख्याता सस्यक्पापदसाधिका । र.सा.सं. ।
कश्चिद्वि. । [ताडि] । दण्डविशेषे । श.च. ।

अन्यमृषिका । स्त्री । देवताइव । देव्या-

अन्याहिः । पुं । कुं चिया-मीने । कुंटेग्राह,
खनमटे । चिका. । [वनस्पतिविशेषे ।

अन्याहुली । स्त्री । आहुल्यनामकशष्पलीफल-

अन्यिका । स्त्री । सर्पघ्ना । स्त्रीविशेषे । मे.क-
विकं । नेत्ररीगविशेषे । श.र. ।

अन्युः । पुं । रूपे । चिका. ।

अन्युलः । पुं । शिरीषवृक्षे । श.च. ।

अन्नम् । स्त्री । शस्ये । त्रीह्रियवादी स्वाद्यद्रव्य-
मात्रे । चर्यचोष्यलेह्यपेयभेदेन अन्नं चतुर्विधम् ।
केऽपि च निषेयचर्व्येणचोष्यस्वाद्यभेदेनाष्टधा वद-
न्ति । राजनिघण्टुकारीऽपि अन्नमष्टविधमाह च-
र्व्यादिभेदेन । व.१० । भक्तो । तां । तच्च तण्डुल-
परिमाणापेक्षया पञ्चगुणजलि सिद्धम् । अन्नं पञ्च-
गुणे साध्यम् । च.द.ज्व.चि. । प.प्र.२ख. । स्निग्ध-
तण्डुले यथा—शस्यचेचगतं प्राहुः सतुषं धान्य-
मुच्यते । आमं वितुषमित्युक्तं स्निग्धमन्नमुदाहृतम् ॥
वशिष्टः । तथा जलदानप्रमाणतोऽन्नं चतुर्विधम् ।
चतुर्विधं भवेदन्नं जलदानप्रमाणतः । तत्र भक्तं
विलिपी च यवागूः पेयया सह ॥ प्रयोगरत्नाकरः ।
अन्नगुणाः—अग्निकरं पथ्यं तप्यं मूत्रलं लघु च ।
तत्र अधीतमन्नमसुतघान्नं—श्रीतलं गुरु त्वयं कफ-
जनकं । सुधीतमन्नं उष्णं विशदं गुणकरञ्च । भृष्ट-
तण्डुलजमन्नं—रुच्यं सुगन्धि कफघ्नं लघु च । अति-
क्लिष्टं—स्नानिकरं, तण्डुलान्वितं—दुर्जरम् । मद-
व.११।६ । धान्यान्ने पाचितं भक्तं लघु अग्निप्रदी-
पकं रुचिप्रदञ्च ॥ वै.निघ. । मथितयुक्तं भक्तं—
स्वादु श्रीतलं रुच्यं अग्निदीपनं पाचकं पुष्टिकरं
यङ्ग्यशःशूलघ्नं । रात्री भक्षितं—रुच्यं हृत्तिकरं
दीपनमर्शोघ्नञ्च । सुद्रुग्णयुक्तं—कफज्वरे, शर्करा-
मिश्रितं पित्तज्वरे हितम् । लाजभक्तं—लघु श्रीत-
लमग्निकरं मधुरं त्वयं निद्रारुचिकरं व्रणशोधनञ्च ।
यावकान्नं—गुरु स्वादु त्वयं स्निग्धं गुल्मज्वरकफ-
रोगकासमेहघ्नञ्च । खेचरान्नं—तर्पणं गुरु त्वयं
धातुवर्धकम् । यौगन्धरात्रं—गुरु चर्नं कासश्वास-
घ्नञ्च । कौद्रवान्नं—रुचिकरं मधुरं प्रमेहघ्नं मूत्र-
दीपनं दण्णान्नं हृदिकफवातामदाहघ्नञ्च । श्यामा-
कान्नं—रुच्यं लघु रुच्यं दीपनं वण्यं वातकरं मेह-
गलरोगमूत्रकफघ्नञ्च । नीवारान्नं—रुचिदं लघु
दीपनं गुरुवातघ्नं यक्ष्मप्रीहश्वासघ्नञ्च । कुज-

त्यान्नं—मधुरं क्वचम् उच्यं लघु कटुपाकि दीपनं कफघातकृमिनासहरणम् । माषान्नं—दुर्जरं मांस-
वृद्धिकरं गुरुवातघ्नं हृष्यम् । शिम्ब्यन्नं—मधुरं क्वचं
वातपित्तकीपनम् । वैदलान्नं—गुरु रुचिकरं । भा-
दक्यन्नं—गुरु कफपित्तघ्नम् । मत्स्योदनं—कफकरं
चिदीपकरं अप्रिमान्यकरम् । शाकान्नं—लेखनं
रुच्युष्णं दीपद्रावकम् । मांसोदनं—धातुवर्धकं
स्निग्धं गुरु च । पक्षान्नं (फलान्नं)—रुच्यं गुरु
फलसमगुणम् । घटिक-साधारणशाल्यन्नं—दीपनं
षण्यं पाचनं चिदीपनं क्षयविषघ्नम् । नवान्नं—
मधुरं स्निग्धं गुरु मलसम्पन्नं रक्तपित्तघ्नम् । उ-
ष्णान्नं—दीपनं लघु श्मकं मदात्ययरक्तपित्तप्र-
मेहघातकरं कासश्वासकृम्याभ्रानगुल्माशयाक्षतकास
हरणम् । शीतान्नं—शीतलं लालासावकम् अप्रि-
मान्यमेहमूत्रादिहरणम् । वै, निघ. । क्षिप्रान्नं—
दुर्जरं ग्लानिकरम् ।

अन्नकालः । पुं । भोजनसमये ।

अन्नकोष्ठः । पुं । तण्डुलधान्यादिरत्नव्याधरि ।
गोना, गत्राहे ।

अन्नगन्धिः । पुं । अतिसाररोगे । चिका ।
शङ्गा कत्रा । मं हगवण ।

अन्नजम् । स्त्री । वैदिवसिकाद्रमण्डे । मं तिन
दिवसाधी शिलीपेज ।

अन्नजा । स्त्री । हिक्काभेदे । पलात्रैरतिसंयुक्तैः
सहसा परिङ्कितोऽनिलः । हिक्कयच्छृङ्गो भूत्वा तां
विद्यादन्नजां भिषक् ॥ भा. ।

अन्नद्रवशूलः । पुं, स्त्री । परिणामशूले । See
पक्तिशूलम् ।

अन्नद्रवाख्यः । पुं । अन्नद्रवशूले मा. नि. ।

अन्ननाडी । स्त्री । अन्नपाकनाद्याम् । सा च
२० हस्तमिता कलापेशीनिर्म्मिता । तदुक्तं—इत्तविं
शतिप्रमाणा कलापेशीविनिर्म्मिता । अन्नपाकक्रि-
यायां च पाकनाडी प्रकीर्तिता ॥ ऊर्ध्वांशो सुखना
मात्र अधोऽंशो गुदनामकः । कण्ठादामाशयं या
वदन्ननाडी तु कथ्यते ॥ ततश्चामाशयसंख्यात् स्थू-
लानाः स्थूलमत्तकाः । आमाशयात् समारभ्य भागः
प्रथम-आम्लिकः ॥ यद्विषी चाम्यधिष्ठानं बुधैराद्यै
प्रकीर्तिताः । ततः पक्षावयवः प्रोक्तः पक्षावयवपरिधा-
रणात् ॥ स्थूलाक्स्थूलोभागः सरलो गुदसंज्ञकः ।

अन्नकिट्टं मलं सर्व्वं वह्निर्निःसारयत्ययम् ॥ वास-
नाद्याः स्थिता पश्चादन्ननाद्यन्नवाहिनौ । अथस्तात्
कुण्डलीभूता नाडी चोदरमध्याम् ॥ कण्ठादधीगत-
नाडी भिन्ना वक्षःस्थलायता । पेशीमुखद्वयवती
प्रविष्टमधीगुहाम् ॥ इत्यादि । आचयेयः ।

अन्नप्राशनम् । स्त्री । षष्ठे अष्टमी वा मासि
बालस्यान्नभोजने । भा. ।

अन्नमण्डः । पुं । भक्तमण्डे । भा. तत्र माण्ड ।
गुणाः—सुशीघ्रनी वलिविशोधनम् प्राणप्रदः श्रो-
णितवर्धनम् । ज्वरापहारी कफपित्तहन्ता वायुक्षये-
दष्टगुणो हि मण्डः ॥ च. द. अप्रिमा. धि. ।

अन्नमयः । पुं । स्थूलशरीरे ।

अन्नमयकोशः । पुं । शरीरे ।

अन्नमलम् । स्त्री । पुरीषे । मये ।

अन्नरसः । पुं । भक्तमण्डे ।

अन्नलिप्ता । स्त्री । अन्नभोजनेच्छायाम् । ए-
धायाम् । वै, निघ. । प्रकृतिगामिमनोऽन्नलिप्ता ।
च. द. ।

अन्नवहा । स्त्री । धमनीयुगले । याथां भुक्त-
मन्नमुदरं नीयते । सु. शा. ६ अ. । तयोर्मूलसामा-
श्रयः, अन्नवाहधमन्यम् ।

अन्नवाहिस्रोतः । स्त्री । गलनाद्याम् । ग-
लात्र नली । [lion. भुक्तविकृती ।

अन्नविकारः । पुं । Seminal secre-

अन्नविपाकनाडी । स्त्री । अन्ननाद्याम् ।
यथा—वित्तविविधना पक्षमन्नं सत्त्वानि जीव-
येत् । अन्नयासी रसैः पिष्टो लालाक्षिन्नोऽन्ननाडि-
काम् ॥ आसन्नम् नामासन्नञ्चातिक्रम्य सुखं विशिष्टम्
निष्पन्नपिज्जा सा सर्व्वथा आसनाडिका । जिह्वा
प्रकृति पचाय पाकनाडीं ततोऽभिता ॥ किञ्चि-
द्रूढं सुखी भूत्वा पिण्डं यस्यां यवतः । आद्यरन्ध्र-
प्रविष्टं चेदन्नं कासैर्विनिःसरत् ॥ द्वितीयं चव-
धुना क्षणेन प्रकृतेर्बलात् । अतो नैवातिल्वरणं
श्रेयः पानान्नकर्त्तव्यं ॥ आचयेयः ।

अन्नाजीर्णम् । स्त्री । अन्नं भुक्तं तदजीर्णमेति
अन्नाजीर्णम् । भा. म. १ भ. आमातोसा । “अन्ना-
जीर्णात्प्राज्ञाः चोभयतः ।” तन्ममकशूलरीने ।

अनायम् । स्त्री । अग्ने । ७।३ । रा.व.२० ।
धान्ये ।

अनाशयः । पुं । उदरे ।

अन्यकारका । स्त्री । शृङ्गलोटे । हारा ।

अन्यतोवातः । पुं । सर्वाङ्गितरंगे । अत्र
वा अन्यत्रावस्थितस्य वायोरन्यत्र वेदनोत्पादकत्वा-
त्तथाभिधानम् । लक्षणं यथा — “यस्यावटूर्कण-
शिरोहनुष्यः मन्थागती वायुनिलीऽन्यतो वा । क-
र्थादुजं वै भुवि लीचने च तमन्यतोवातमुदाहर-
न्ति ॥” मा.नि. ।

अन्यपुष्टः । पुं । कीकिले । कौकिल ।

अन्यभृत् । पुं । कीकिले । हला । काके । हे.च.

अन्यभृतः । पुं । कीकिले । रत्ना ।

अन्यलोहम् । स्त्री । कांस्यधातौ । वै.निघ. ।

अन्या । स्त्री । हरीतक्याम् । वै.निघ. ।

अन्येद्युष्कः । पुं । उरःस्थेऽज्ञजने विषमज्वर-
विशेषे । तल्लक्षणं — “अन्येद्युष्कस्त्वहोरात्रादेककालं
प्रवर्तते” इति । मा.नि. । [वक्षी ।

अन्वाशनम् । स्त्री । कर्णशालायाम् । हला । खेह-

अपक्वः । वि । अग्ने, अग्रते । कौ.७ । तैलै वि-
पर्ययं विद्यात् पक्वे चापक्व एव च । प.प्र. ।

अपक्वकदली । स्त्री । अपक्वराश्याम् । कौ.७ ।
कना । मं लुण केने । गुणाः — अपक्वकदलञ्चैव
मलसक्तभक्षरं मतम् । तित्कं कषायं कृच्छ्र रक्तपित्त-
दृषाहरं । मेहाक्षिरोगरक्तातिसारज्वरविनाशकम् ॥
वै.निघ. ।

अपक्वमांसम् । स्त्री । असिद्धमांसि । कौ.७ ।
मांसम् । गुणाः — अपक्वन्तु भवेन्मांसं रक्तदोषकरं
मतम् । वातादिदोषजनकमिति मांसविदां मतम् ॥
वै.निघ. । [मा. ।

अपक्ववस्तु । स्त्री । असिद्धे अग्रते च वस्तुनि । र.

अपक्वक्षीरम् । स्त्री । अपक्वदुग्धे । कौ.७ । दुग्धम् ।
गुणाः — अभिष्यन्दि गुरु च ।

अपघ्नः । पुं । शरीरावयवे । अङ्गे । अम. ।

अपचायितः । पुं । रोगे ।

अपचारः । पुं । अजीर्णे ।

अपची । स्त्री । गण्डमालाख्यगलरोगविशेषे । त-
स्या लक्षणम् — हृत्स्थिकक्षाचकबाहुसन्धिमन्थागले-
धूपचित्तन्तु मेदः । यत्थि स्थिरं वृत्तमधायतं वा
क्षिप्तं कफश्लेष्मकजं करोति ॥ तं यत्थिभिशामल
कास्थिमाचैर्मन्थाखण्डजालप्रतिमैस्तथायैः । अनन्य-
वर्णैरुपचौयमानं चयप्रकर्षादपचौ वदन्ति ॥ कण्डू-
युतास्तेऽल्पकजः प्रभिन्नाः खवन्ति नश्यन्ति भवन्ति
चान्ये । मेदःकफाभ्यां खलु रोग एष सुदुस्तरो व-
र्पगणानुबन्धी ॥ सु.नि.११७. ।

अपटुः । वि । रोगिणि । रा.नि.व.२० ।

अपतन्त्रः । पुं । खनामन्यातवातव्याधिरोगे ।

अपतन्त्रकः । अत्र कुपितो वायुर्द्वै चरन् ह-
ृदयशिरःशृङ्गमभिप्रपन्नसत्तत्स्थानं पीडयन् हृदं
धनुरिव नतमाक्षिप्तञ्च करोति । तेन मूर्च्छां स्तब्धा-
चता निःसंज्ञता आसकाठित्यं कपोतवत्कृज्जनं च
जायते । लक्षणं — क्रुद्धः स्त्रैः कपोनैर्वायुः स्थाना-
दूर्ध्वं प्रपद्यते । पीडयन् हृदयं गत्वा शिरःशृङ्गं च
पीडयन् । धनुर्वन्नमयेद्वावाण्याक्षिपन्नीहयेत्तदा ।
स कक्षादुच्छ्वसेन्नापि स्तब्धाक्षीऽथ निमीलकः ॥
कपोत इव कूर्जव निःसङ्गः सोऽपतन्त्रकः । मा.
नि.वा.व्या. । अथापतन्त्रकेनार्तमातुरं नापतर्पयेत् ।
निरुहवस्तिं वसनं संवयेन्न कदाचन ॥ इत्यादि ।
चिकित्सा ।

अपतर्पणम् । स्त्री । तप्तभावे । लतने । हारा.
च.द.रक्तपित्त-चि. । त्रयोच्छाथोपशान्त्यर्थमाद्ये ज-
पक्रमे । सु.चि.१२७. ।

अपतानः । पुं । वातव्याधिविशेषे । अत्र
अपतानकः । हृष्टिनाशः संज्ञानाशश्च भवति ;
कण्डूस्थानमन्यक्तं कृजति ; वायुयंदा हृदयमाक्रा-
मति, तदा मूर्च्छा, यदा च हृदयाञ्जलति, तदा
स्त्रास्यं जायते । लक्षणम् — हृष्टिं संस्रभ्य संज्ञाञ्च
हत्वा कण्ठेन कृजति. हृदिभुक्ते नरः स्त्रास्यं याति
मोहं वते पुनः ॥ वायुना दारुणं प्राहुरेके तमपता-
नकम् । मा.नि.वा.व्या. । गर्भपातादिनिमित्तः सः
न सिध्यति । अपतानकिने शक्नोति दशमूर्च्छीश्रुतं
जलम् । तैलेन मर्द्दनं खेदः तथा तीक्ष्णं लावनम् ।
खीतोर्विशोधनं पश्चात् सर्पिःपानं हितं भूतम् ॥
साधारणचि. ।

अपत्यम् । स्त्री । पुत्रे ।

अपत्यजीवः । पुं । पुत्रजीवहृत्वे । जिज्ञाश्रुता
गाह । रा.नि.व.६ ।

अपत्यदा । स्त्री । पुत्रदायतायाम् । रा.नि.व.४ ।

अपत्यपथः । पुं । योनी । हे.च. ।

अपत्यशत्रुः । पुं । कर्कटे । श.च. ।

अपत्यसिद्धिक्तत् । पुं । पुत्रजीवहृत्वे । वै.निघ. ।

अपत्रवल्लिका । स्त्री । महिषवल्ल्यां । शानि-
नताविशेष । मं लघुसोमवल्ली । रा.नि.व.३ ।

अपत्रा । स्त्री । पुष्यहृत्त्वविशेषे । नेवतीति महा-
राश्रादौ ख्याते ॥ वै.निघ. ।

अपथम् । क्ली । योनी । श.र. ।

अपथ्यम् । क्ली । अहिते वल्गुनि ।

अपथ्यज्वरः । पुं । कृपथ्यजन्मज्वरे । अपथ्यजि
मद्यभवे च हेतुहेतुज्वरे पित्तमुदाहरन्ति । दाह्य
शैत्यश्चिरीयथा च कोष्ठाभिद्विः कथितोदकच्छू-
मलातिपातस्त्वतिबद्धता च अपथ्यदोषेण भवेज्ज्वरे
च ॥ वै.निघ.२भा.ज्व. ।

अपदः । त्रि । पादद्वीने, पङ्क्ति ।

अपदरुहा । स्त्री । वन्द्यायाम् । शान्ति ।

अपदरोहिणी । स्त्री । मं वादांगुल । वै.निघ. ।

अपदेवता । स्त्री । पिशाचादौ ।

अपदेशः । पुं । अनेन कारणेनेत्यपदेशः । यथो-
पदिश्यते मधुरेण श्लेष्माभिवर्द्धते । सु.उ.६५अ. ।

अपबाहुकः । पुं । वातकफजि असंगतवात-
व्याधिविशेषे । लक्षणम्—असंदेशस्थिती वायुः
शोषयदंशबन्धनं । शिराशक्तुश्च तत्रस्थो जनये-
दपबाहुकम् ॥ मा.नि. ।

अपरम् । क्ली । गजपञ्चाङ्गे । मे.रत्निकं ।

अपरा । स्त्री । जरायौ । हिं आंवर । भा.म.
४भ.प्रसूतोपद्रवचि. । जठरादपरा यदि । पञ्च-
तन्माचमनोबुद्ध्याह्वारा एवापरैरुच्यते, तेषामिव
प्रकृते रूपलात् ।

अपराजितधूपः । पुं । धूपोऽयं सर्वज्वरघ्नः ।
स च गुग्गुलुगन्धकवचासर्जनिस्त्राकांगुलदेवदारु-
कृतः । पुरश्चामवचासर्जोत्थादि । च.द.ज्व.चि. ।

अपराजिता । स्त्री । स्तनामक्षात्पलायाम् ।

(Clitoria Ternatea.) अग्रज्जाखिता । हिं
विष्णुकान्ति । तें नल्लनिलगुम्फिरि । विष्णुकान्त ।
नल्लविष्णुकान्त । गुणाः—कटुः तिक्ता कफवातघ्नी
शोथघ्नी कासघ्नी कण्ठ्या च । राज. । विदोषश-
मनी चक्षुष्या विषदोषघ्नी पित्तघ्नी हिमा तिक्ता
च । रा.नि.व.५ । भा.पू.१भ.गु.व. । एषा श्वेतनील-
भेदेन द्विधा, तयोर्विशेषाः श्वेतनीलापराजिताशब्दे
संख्याः । पीतनिर्गुण्ड्याम् । जयन्तीहृत्वे । श्वेतापरा-
जितायाम् । रा.नि.व.२३ । शालपण्याम् । भा.पू.
२भ. । श्वेतासन्धुवारं । श्वेतनिर्मिता । ब्रह्म्यां ।
शमीभेदे । रा.नि.व.८ । जयन्तीहृत्वे । रा.नि.व.४ ।
शफालिकायां । रा.नि.व.४ । शङ्खिन्यां । चपुषभेदे ।
हृषपाभेदे । रा.नि.व.४ । [लक्षणः । सु.सू.६ ।

अपराह्णः । पुं । दिवसशेषभागं । अथवा प्राह-

अपरिस्नानः । पुं । रक्तास्नानपुष्यहृत्वे । रा.नि.
व.१० । [नि.व.८ ।

अपर्वदण्डः । पुं । रामशरे । शान्ति । रा.

अपलापः । पुं । तन्नामकशिरामर्शणि । अंस-
कूटाधोऽग्रे पार्श्वोपरि च तस्य स्थानं । सु.शा.६अ. ।

अपलापिका । स्त्री । पिपासायाम् । हे.च. ।

अपवनम् । क्ली । कृत्रिमवने । हे.च. ।

अपवरकः । पुं । गर्भमृदे । हला. ।

अपवर्गः । पुं । अभिव्याप्यापकर्षणे । यथा—
खेच्छा विषोपसृष्टा अन्यत्र कौटविषादिति । सु.उ.
६५अ. ।

अपविषा । स्त्री । निर्विषहृत्वे । रा.नि. ।

अपशोकाः । पुं । अशोकहृत्वे । रा.नि.व.१० ।

अपसव्यः । त्रि । दक्षिणे । प्रतिकूलि । मे. ।

अपस्करः । पुं । मलहारे । पुरीषे । धर. ।

अपस्तम्भ(ज्व)मर्म्भ । क्ली । तन्नामकशिराम-
र्शणि । तस्य स्थानं वलस उभयत्र वायुवाहिन्यौ
नाभौ । “उभयवीरसौ नाभौ वातवहे अपस्तम्भौ
नाम ।” सु.शा.६अ. ।

अपस्तम्भिनी । स्त्री । शिबलिङ्गिनीलतावि-
शेषे । वै.निघ. ।

अपस्वरम् । अव्यय । स्वभावस्वरवादपगते ।
हीनस्वरे । वा.शा.५अ.४०श. ।

अपस्मारः (-स्मृतिः) । पुं । Epilepsy.

स्वनामप्रसिद्धवातव्याधौ । अपस्मात्तु मृगी । मं
फिफ्रे । स चतुर्विधः वातपित्तकफसन्निपातैः । अस्य
च साधारणलक्षणं ज्ञानाभावसंस्मृतिरुत्थिता । यथा
—तमःप्रवेशः संरम्भो दीर्घोद्वेगस्तृप्तिः । अप-
स्मार इति श्रेयो गदी घोरश्चतुर्विधः ॥ तस्य स-
निदानसम्प्राप्तिः—चिन्ताशोकादिभिः क्रुद्धा दंष्ट्रा
हृत्स्थीतसि स्थिताः । कृत्वा स्मृतेरपह्वासमपस्मारं प्र-
कुर्वन्ते । हृत्स्थः शून्यता खेदी ध्यानं मूर्च्छा प्रमू-
दता । निद्रानाशय तस्मिंश्च भविष्यति भवत्यथ ॥
इति सा.पूर्वकूपम् । वातिकरूपम् —कम्पते प्रदं-
ष्ट्रानां फेणोद्वासी शसित्यपि । परुषाण्युत्थानानि
पश्येद्रूपाणि चानिलात् ॥ पीतफेनाङ्गवक्त्राचः पी-
तासृग्पदार्थः । सतृष्णाणालव्याप्तलोकदर्शो च
पैतिकः ॥ श्लेष्मफेनाङ्गवक्त्राचः शीतहृष्टाङ्गो गु-
हः । पश्यन् युक्तानि रूपाणि श्लेष्मिकी मुच्यते चि-
रात् ॥ सर्वैरेभिः समन्वये लिङ्गैर्ज्ञेयस्विदीपजः ।
स चासाध्यो यः चीरस्थानवधयः इत्यादि । मा.
नि. पथ्यापथ्यं यथा—वस्तिर्वातीहवे पूर्व्यं पैतिके
च विरेचनम् । वमनं श्लेष्मिके चापि परं धूपनमञ्च-
नम् ॥ नस्य शिराव्यधोदानं चासनं वस्नं भयम् ।
तर्जनं ताडनं हर्षो धूपनपानच विषयः । धीर्धैर्य-
त्यादि विज्ञानं स्नानमभ्यञ्जनानि च । लोहिताः
शालयो सुप्ता गोधूमाः प्रतनं हविः । कूर्माभिर्ध-
धन्नरसा दुग्धं ब्रह्मीदलं वचा । पटोलं हृद्भुजाखण्डं
वास्तुकं खादु दाडिमम् । शोभाञ्जनं पयःपेटी
द्राक्षा धात्री परुषकम् तैलं खराश्वसूत्रघ्नं गगनाम्बु
हरीतकी । अपस्मारगदं दृष्ट्वा पथ्यमेतदुदीरितम् ।
चिन्तां शोकं भयं क्रोधमशुचौन्यशनानि च । समं
मत्स्यं विरुद्धाङ्गं तीक्ष्णोष्णं गुरुभोजनं । अथाप-
स्मारे जयदनः यथा—“पतत्यकस्माद्यो भूमौ स-
व्याधौ गतचेतनः । स्वस्थाश्रयाऽपि यः शीघ्रं सो-
ऽपस्मारीति कीर्तितः ॥ उन्मादोक्ताक्रियां सर्व्यां
ततः कृत्याश्चिचक्षणः । हृतस्थातिपुराणस्य तस्य
पानघ्नश्च सते ॥” [आदि वटिका ।

अपस्मारनाशिनो(वटिका)। स्त्री । अप-

अपांघातुः । पुं । रसजलमूत्रखेदभेदः कफ
पित्तरक्तादी । भा.स.१भ.पतिसा.चि. । “संश-
य्यापांघातुरग्निः प्रवृद्धः ।”

अपांपित्तम् । स्त्री । चित्रकवृक्षे । अम. ।

अपाकः । पुं । अजीर्णः । पाकाभावे । उदरा-
मये । [आले । रा.नि.व.६ ।

अपाकशकम् । स्त्री । आर्द्रके । आमा । मं

अपाङ्गः । वि । अङ्गहीने । मे. पुं । नेत्रमाले ।
रा.नि.व.१८ । तिलके । मे.गत्रिकम् । तन्नामक-
मर्माणि । तत्रस्थवैकल्यकारमर्मान्यतममर्माश्च ये वा ।
स.सा.६च. । [२. ।

अपाङ्गकः । पुं । अपामार्गचूपे । आं.गो. ७. श.

अपाटवम् । स्त्री । रोगे । जाड्ये । रा.नि.व.१० ।

अपानः । पुं । गुदापानवायी । अम. । अपान-
पवनी मन्यापृष्ठपृष्ठान्तपार्श्विणः । छे.च.४ । हृष-
णौ वस्तिमेदृशं नाभ्युत्पन्नौ गुदं । अपानस्थान-
यन्त्रस्थः शुकसूत्रसंज्ञितः सः । सृजत्यार्तवगर्भौ च
युक्ताः स्थानस्थिताश्च ये । स्वकर्म्म कुर्वन्ते देही
धार्म्ये ते रनामयः ॥ च. । स्त्री । गुदे । श्वनदा ।
रा.नि.व.१८ । वा.सू.११अ. ।

अपानदेशः । पुं । गुददेशे । वै.निच. ।

अपामार्गः । पुं । (*Achyranthis aspera*;
Bidentata.) स्वनामव्यातचूपे । आं.गो. ७. छिं
लट्जीरा, चिरचिरा । अन्धकुडक इति । सु.सू.२६ ।
शिरो.चि. । ते उत्तरेणौ । मं आघाडा । स त्रिधा
—श्वेतकण्ठरक्तभेदात् भिन्नोऽपि गुणैः समश्च । गु-
णाः—तिक्तोष्णः कटुः कफघ्नः अर्शः कण्डूदुरामघ्नो
रक्तघ्नः याही वाल्मिक्तु । रा.नि.व.४ । सरसीक्षौ ।
वा.सू.१५अ. । शिरोविरेचने । च.द.सन्निपातज्वर-
वि. “शृङ्गिपर्णी त्वपामार्गः ।” दीपनः तिक्तः कटुः
पाचको रीचनः कर्दिकफमेदीवातघ्नः हृद्गो-
धानार्शः कण्डूदिकं हन्ति । भा.पू.१भ. । तत्पत्रं
रक्तपित्तघ्नम् । मद.व.१ । श्वेतश्यापामार्गकस्तु तिक्ती-
णो ग्राहकः सरः । किञ्चित्कटुः कालिकरी पाच-
कोऽग्निप्रदीपकः । नस्य बाह्यो प्रशस्तः स्यात्कफ-
कण्डूद्रापहः । दुर्गन्धमानं रक्तवर्जं मेदीरुगुदरे
तथा । वातसिन्धुपचोदद्गुवात्यामानां विनाशकः ॥
रक्तापामार्गकः किञ्चित्कटुकः शीतलः स्मृतः ।
मन्यावष्टम्भवनिर्गुहातविष्टम्भकारकः । रुच्यो व्रणं
विषं वातं कफं कण्डूषं नाशयेत् । बीजमस्य रसे
पाके दुर्जरं खादु शीतलं । मलावष्टम्भकं रुचं
वान्तिक्तु रक्तपित्तजित् । श्यापामार्गकशोक्तः

कटुः शीथकफापहः । काशं वातश्च शीथश्च ना-
शयेदिति च स्मृतः । वै.निघ. ।

अपामार्गजटा स्त्री । अपामार्गमूल । सि.यी.
तृतीयकज्वर.श्रीकण्ठः । “अपामार्गजटाकीट्यां ॥”
च.द.सन्निपातज्व.चि. । एतद्भ्रमनं तृतीयकज्वरे
हितम् । अपामार्गस्य मूलञ्च सम्यग्चालिता-
ननः । बध्नीयादामहकेन सर्वज्वरविमोचणम् ॥
वैद्यकम् ।

अपामार्गतण्डुलः । पुं । अपामार्गबीज ।
च.सू.४अ. । See अपामार्गः ।

अपामार्गतैलम् । स्त्री । शिरीरीगे । अस्य
पाठः—अपामार्गफलत्र्योषणिशाचवकरामठैःसवि-
डङ्गैः शृतं मूत्रे तैलं नस्यं कमीन् जयेत् ॥ अत्र
स्रवकः—(इ.८८७) । तैलं ४ श. कल्कः १ श. ।
प्रयोगः । च.द. ।

अपामार्गचारः । पुं । अष्टविधचारान्यतम
चारि । एष गुल्मशूलघ्नः । भा.पू.१भ.ह.व. ।

अपामार्गचारतैलम् । स्त्री । कर्णरीगे ।
तिलतैलं ४श. अपामार्गचारः २श. वारि १६श.
एकविंशतिवारान् परिस्त्राय चारवारि कुथ्यात् ।
(मतान्तरं तु चारपरिमाणं २६प.वारि च १८श. ।
कल्कद्रव्यं शरावमितं । च.द.भैष.कर्ण री.चि. ।
अपामार्गचारजले तरुतकल्केन साधितं तिलजं ।
अपहरति कर्णनादं वाधिष्येद्यापि पूरणतः ॥ अ-
पामार्गचारस्य १६ श. जलस्य २४ श. एकविंशति-
वारान् परिस्त्राय तैः १६ श. तैलशीघ्रभयात् जले-
नालीयापामार्गचारकल्को दियः, पिच्छीभूतात् क-
ल्कात् पृथग्भूतं तैलं ग्राह्यं न तु गालनीयम् । इति
प्रयोगः । .

अपालापमर्म । स्त्री । पृष्ठवंशवचःस्थलयोर-
न्तरालभागे । तथा तयोरेव च पृष्ठोरसीर्ये पात्रे,
तयोरुपरिभागयोरंसकूटयोरपीरपीरपालापाख्ये हे म-
र्मस्थीति ज्ञेयम् । वा.शा.४अ. ।

अपासनम् । स्त्री । मारणे । अम. ।

अपीनसः । पुं । नासारीगविशेष । औन्नटोर्गा-
लज्जं यथा—“आनस्यते यस्य विषूयते च पाप-
स्यते क्षियति चापि नासा । न वेति यो गन्धरसांश्च
जमुर्जुष्टं व्यवस्थेत् तमपीनसेन ॥ तस्मान्निलस्येअभवं
विकारं ब्रूयात् प्रतिश्लायसमानलिङ्ग”मिति । सु.

चि.२२अ. । तथा “यो मसुलुङ्गाहनपीतपक्वं कर्णं
सर्वेद्वादमपीनसः सः ।” च.चि. ।

अपुच्छा । स्त्री । शिंशपावचे । श.र. ।

अपुष्टः । चि । अपरिपक्वे । कठि ।

अपुष्पः । पुं । उदुम्बरवचे । यङ्गुद्रुत ग्रीष् ।

अपुष्पफलदः । पुं । पनसवचे । कौठावशाद् ।
मं फणस । रा.नि.व.११ । अपुष्पजातफलवच-
मात्रे । रा.नि. ।

अपूपः । पुं । पिष्टके । हला. । शूलि पिष्टे ।
मं चारणे । गोधूममुष्पापिष्टं गुडेन युक्तं जलेन सं-
वृद्धितं । तद्वेत्थो वर्तुलनिभा घृते विपक्वा भवन्ति
चापूपाः । बल्या हृद्या रुचिदा गुरवी हृष्याश्च
तुष्टिदाः प्रोक्ताः । पित्तानिलश्रमनकरा मधुराः
प्रोक्ताः..... । वै.निघ. । औडुक्कटौ इति च
केचिदाहुः । गोधूमे । रा.नि.व.१६ । [जटा. ।

अपूप्यः । पुं । गोधूमे । गोधूमचूर्णे । मग्नता ।

अपूरणी । स्त्री । शाल्मलीवच । शिशुलग्रीष् ।
श.च. । कापोसवचे ।

अपेकः । पुं । दुरालभायाम् ।

अपेतराक्षसी । स्त्री । तुलसीचुपे । रा.नि.व.
१० । कृष्णतुलस्यां । कालं तुलनी । मं काली-
तुलस । भा.पू.१भ.गु.व.वर्ष्या । दावृष्टे । र.मा. ।

अपोगण्डः । चि । बलिभे । विकलाङ्गे । पुं ।
शिशी । मे. उचतुष्कं । [अ.टी. ।

अपोदिका । स्त्री । प्रतिकाशके । भृष्टे ।

अप्रम् (स) । स्त्री । जले ।

अप्यित्तम् । स्त्री । चित्रकवचे । अम. ।

अप्रकाण्डः । पुं । काण्डरहितवचे, किण्टिका-
दौ । अम. ।

अप्रकष्टः । पुं । काके । श.र. । चि । अधमे ।

अप्रतिकार्यः । चि । दुश्चिकित्से ।

अप्रसवधर्मी । चि । यः पुरुषः प्रसवधर्मी न
भवति । “बह्वस्तु पुरुषाश्चेतनावन्तोऽगुणा अवीज-
धर्मीणोऽप्रसवधर्मीणो मध्यस्थधर्मीण्येवेति ।” सु.
शा.१अ. । [मालभूमि । खिलभूमौ । रा.नि.व.२ ।

अप्रहतः । चि । मालवे । केदारं भूमि । मं

अप्रिया । स्त्री । शङ्गीमल्ल । निडी गाछ ।
बोदात्मिक । बोधशान गाछ ।

अप्रेतराक्षसी । स्त्री । तुलसीवृक्षे । र.मा. ।

अप्रोटः । पुं । भारद्वाजाख्यपक्षिणि । वै.निघ. ।

अफलः । पुं । फलहीनवृक्षे । बाटे गाछ । मं
वांफवृक्ष । हे.च.४का. । त्रि। यो न फलति । श.च. ।

अफला । स्त्री । भूम्यामलकां । काष्ठधात्रीवृक्षे ।
भा.रा.नि.व.११ । लघुकारवृक्षके । आमलकीवृक्षे ।
भा.पू.१भ. । कुमायाम् । घृतकुमात्री । श.च. ।

अफेनफलम् । स्त्री । अहिफेनफल । पोखरात्र
टैण्ड । भेष.स्त्री-रोग-चि. ।

अफेलम् । स्त्री । आफूके । आकिं । मं अफू
कडरी । फा.अफफून । हिं अफीम । आं लघुतुल
स्वाम् । वै.निघ. । See अहिफेनम् ।

अवरम् । स्त्री । अन्तर्वस्त्रे । मं.रत्निकं ।

अवलः । पुं । वरुणवृक्षे । श.च. ।

अवालुकः । पुं । पानीयालुके । रा.नि.व.७ ।

अबिला । स्त्री । मेष्याम् । ८७डो ।

अजः । पुं । निचुलवृक्षे । शङ्गे । धन्तरौ ।
हिजलवृक्षे । सर्वत्र मं.जडिकं ।

अजम् । स्त्री । पद्मे । प.मु. रा.नि.व.१० । See
कमलम् । [निघ. ।

अजकर्णिका । स्त्री । कमलबीजकोशे । वै.

अजकेशरः । पुं । पद्मकेशरे । च.द. ।

अजभागः । पुं । कमलकन्दे । श.च. ।

अजबीजभृत् । पुं । श्वेतकरवीरवृक्षे । वै.निघ. ।

अजाह्वम् । स्त्री । बालके । वाल. । मं बाला ।
वै.निघ. । [रा.नि.व.१० पद्मसमूहे ।

अजिनी । स्त्री । पद्मिन्यां । पद्मेत्र बाड़ ।

अब्दः । पुं । मुक्तायां । सि.यी.ज्वर.किरातादि. ।
च.द.वातज्व.चि. । “किराताब्दाष्टतोदीच्या ।”
नागरमुक्तायां । नाशत्रभूत । मं नागरमीथ । भद्र-
मुक्तायां । मं भद्रमीथ । मद.१व. । मेषि । मी.द-
विकं । स्त्री । अमके । र.मा. ।

अब्दनादः । पुं । मेषनादचपे । कैंटेनटे ।

स्त्री । शङ्खिन्यां, भेक्यां । मं तान्दुलज । वै.निघ. ।

अब्दसारः । पुं । कर्पूरभेदे । रा.नि. ।

अब्धिः । पुं । समुद्रे । रवा. ।

अब्धिकफः । पुं । समुद्रफेने । ममुद्देशर फेना ।
भा.पू.१भ.ह.व. । गुणाः — रुचिकरः । लेखनशुबरी
लघुः । “चक्षुष्यः शीतलश्चैव पटलादिबजाहरः ।
सुरश्च विषदीपघ्नः कर्णशूलहरः परः । कफघ्न क-
हरीरोगघ्न पित्तघ्नैव विनाशयेत् ॥” वै.निघ. ।

अब्धिजः । पुं । समुद्रफेने । रवा. । (-जौ) ।
अश्विनीकुमारी ।

अब्धिजा । स्त्री । मुरायां । हे.च. ।

अब्धिङ्गिणी । पुं । समुद्रफेने । वै.निघ. ।

अब्धिफलम् । स्त्री । समुद्रजातफले । महारा
द्रादौ ख्याते शीषधविशेषे । समुद्रफल इति लोके ।
गुणाः — फलं समुद्रस्य कटूष्णकारि वातापहं भूत-
निरोधकारि । त्रिदोषदावानलदोषहार कफा-
मथयान्निविरोधकारि । रा.नि. ।

अब्धिफेनः । पुं । समुद्रफेने । रा.नि. ।

अब्धिमण्डूकी । स्त्री । मुक्तास्कीट, मुक्ताकायां ।
विशूक । मद.व.४ । मं मोतीसीप । हे.च.४का. ।

अब्धिवृक्षः । पुं । शाखिमूलवृक्षे । काकाती-
दालीत लोके ।

अब्धिसारः । पुं । रवे । वै.निघ. ।

अब्धिहिङ्गिणी । पुं । समुद्रफेने । रा.नि. ।

अब्धम् । स्त्री । अभधाती । मुक्तायाम् । रा.नि. ।

अब्रह्मचर्यकम् । स्त्री । मेषुने । त्रिका. ।

अभक्तच्छन्दः । पुं । अरीचकभेदे । यत्र नात्रे
भवेच्छब्दा सोऽभक्तच्छन्द उच्यते । See अरीचकः ।

अभयम् । स्त्री । उशीरे । वीरणमूले । वेणोत्र
मूल । रा.नि.व.१२ । मद.व.३ । अम. । भेष.कुष्ठ-
चि.कन्दर्पसारतैले ।

अभयदा । स्त्री । भूम्यामलकां । डूँई आंव-
ला । मं भूम आंवली । वै.निघ. ।

अभयवृत्सिंहरसः । पुं । रसोऽयं अतीसार-
यक्षणीगदयोर्हितः । मात्रा १ गुञ्जा । अनुपातं
जीरकचूर्णं मधु च । द्रव्याणि हिङ्गुलविकटुविष-

जीरक-टङ्ग-चरसगन्धकाभाच्च प्रत्येकं समभागानि सर्वसममृद्धिनेम् । निम्बकारसेन मईनं । भैष. ।

अभया । स्त्री । (Terminalia chebula ; chebulic myrobalan.) हरीतकीभेदे । प. सु. । “पञ्चाला चाभया श्रेष्ठा ।” रा.नि.व.११। इयं बाहुल्येन चम्पायां जायते । गुणः—चक्षुष्या । भा. पू.१भ. । अष्टतापरनाकीति अरुणः, वा.सू.२५अ. वचादिव. “नागरातिविषाभयाः ।” च.द.कफज्व. चि.आमलक्यादिः । “आमलक्यभया कृष्णा ।” See हरीतकी । श्वेतनिर्गुण्डा । मञ्जिष्ठायां । जयन्त्यां । जयायां । मिक्षि । स्यात्सि । काष्ठिके । काञ्चन-हृच्चये । रा.नि.व.१७ ।

अभयाद्यमोदकः । पुं । विरेचनाधिकारि । अत्र हरीतक्यादीनां चूर्णे प्रत्येकं पलमितं दन्त्याः ६ तोलकानि, शर्करा १२ पलानि, जिह्वायाश्च पल-द्वयमेकत्र मधुना मोदकं कुर्यात् । च.द.विरेचना-धिकारि ।

अभयाद्यावलेहः । पुं । अतिसारी अवलेहः । हा.च.वि. । स्थाने.१च. ।

अभयारिष्टः । पुं । अर्शोऽधिकारि रसः । अत्र हरीतकी १२॥० श. द्राक्षा ६॥० श. मधुकपुष्पं १० प. विडङ्गश्च १० प. वारि २५६ श. शेषः ६४ श. गङ्गः १२॥० श. । गीचुरादीनां प्र. चूर्णे २प. प्रलेपः । भैष. ।

अभयालवणम् । स्त्री । औषधमिदं यत्कृत्स्नो-द्वाधिकारि देयम् । पानिषा, पलाण, आकम्ब, मिक्कू, आपांश, वरुण, आंगुष्ठ, वासक, गोक्षुर, बृहती, कण्टकारी, नाटिकरज्जु वा शक्रभाङ्गुलि, हापत्रमानी, कूडचि, दोषा, पुनर्गवा, एषां प्रति समूलपत्रशाखं समभागं कुट्टयित्वा हृष्टिकाभ्यन्तरे स्थापयित्वा च तिलनालायिना दहन् । ततो भस्म १६प. जलं ६४श. शेषः १६ श. चारतीयं श्यावं । गोमूत्रं १६श. सैन्धवं १६ प. हरीतकीचूर्णं ८प. सर्वमेकीकृत्य पूर्व्ववत् चारकत्वेन प्रस्थमितेन प-क्तव्यं । पाकसिद्धौ घनीभूते च प्रलेपः—कृष्ण-जीरकं द्विष्टु चिकटु यमानी कुष्ठं शटी च, एषां प्रवि ४ तो. । सा.सौ.रस.र. । भैष.प्रयोगा. ।

अभयावटी । स्त्री । गुल्माधिकारि । अत्र का-नकनं फलं जेष्याम् । जिवा. हरीतकी । र.सा.

सं. । एषा वटी भेषज्यरवापल्यामुदरे धृता ।

अभयाष्टकम् । स्त्री । अष्टहरीतकीभचचे । यथा—“वे पूर्व्वमद्यादशनादितो वे वे चापि शुक्ला तु तथा स्वपक्व । अस्व प्रयोगादभयाष्टकस्य तिसप्त-रात्रेण पुनर्युवा स्यात् ॥” इत्यादि प्रयोगा. रसायन. ।

अभावः । पुं । मरणे । असत्त्वे । भि.वचिकं ।

अभिघातः । पुं । आघाते । शस्त्रमुष्टिलगुडा-दिभिर्हनने । भा.म.१भ.आगन्तु-ज्वर-लक्षणे । “अभि-घाताभिघ्नान्नाम् ॥”

अभिघातज्वरः । पुं । आघातजन्मागन्तुज्वर-रे । “अभिघाताभिचाराभ्यां—आगन्तुर्जायते...” । मा.नि.ज्व. अपिच—“तत्राभिघातजी वायुः प्रायी रक्तं प्रदूष्य च । सव्यथाशोफवैषम्यं करोति सवर्जं ज्वरमिति ॥” च. । अत्र ज्वरे दोषा नारम्भाकाः परन्तु पञ्चादनुबन्धिनः स्तुः ।

अभिघारः । पुं । घृते । मं तूप । रा.नि.व.१५।

अभिचारः । पुं । मन्त्रादिना मारणादिप्रयोगे । मन्त्रादिद्वारा पीडायां वा । र.मा. । कृत्याद्युत्पादने वा । भा.म.१भ.आगन्तुज्व. । “अभिचाराभिशा-पतः ।” यन्मन्त्राद्यवपीडने । “अभिचाराभिशा-पोत्यैः ।” रत्ना.स्थेनादिध्यागकृतज्वरे । “अभिचा-राभिशापाभ्यां मोहच्छन्ना च जायते ।” मा.नि.ज्व. ।

अभिज्ञः । चि. कुशले । [गज.वै. ।

अभितापः । पुं । सर्वाङ्गतापे । असज्वरे ।

अभिनवकामेश्वरः । पुं । वाजीकरणमिदं भेषजम् । “तोलकैकं समादाय पृथग्गन्धकस्तथीः । रक्तोत्पलदलाशोभिर्मईयेत् दिवसत्रयं । मर्दयित्वा पुनर्देयं गन्धं माषचतुष्टयम् । तस्यैव पत्रतीयेन पुनर्देत्वा च गन्धकम् । शङ्खिन्वाद्यापि तीयेन बद्धा काचघटे ददे । ततस्तु बालुकायन्त्रे पचेदधामत्रयं ततः । काचकूप्याः समाकृष्य सिसृस्तमतः परं ॥” रत्निकापञ्चकं खादेत् । रस.र. ।

अभिन्धासः (कः) । पुं । सन्निपातज्वरवि-शेषः । तद्वचनम्—“अयः प्रकुपिता दोषा उरः-कीतोऽनुगामिनः । आत्माभिद्विष्टा । यथिता बुद्धी-न्द्रियमनीगताः । जनयन्ति मङ्गाधीरभभिन्धासं ज्वरं ददम् ॥ सुतो मेचे प्रसुतिः स्यान्न चेष्टा का-चिदोक्ते । न च दृष्टिर्भवेत्तस्य समर्था रूपदर्शने ।

न प्राणं न च संख्यं शब्दं वा नैव बुध्यते । शिरी
ः शीठयतेऽभीष्ममाहारं नाभिनन्दति । कूयति तु-
द्यते चैव परिवर्तनमौचते । अर्थं प्रभायते किञ्चि-
दभिन्नासः स उच्यते ॥ प्रत्याख्यातः स भूयिष्ठः
कश्चिदेव प्रसूच्यते ॥ मा.नि.ज्व. । अस्य तन्नाम-
रोक्तलक्षणं भावप्रकाशे न्ययम् ।

अभिपीडनम् । स्त्री । अभिचारे ।

अभिमन्यः (मन्युः) । पुं । नेत्ररीणे । चिका ।
See अभिमन्यः ।

अभिमर्दः । पुं । चक्कई । [पौड़ायां । र.मा. ।

अभिमर्षणम् । स्त्री । यक्षपिशाचादिभूतकृत

अभिमानीतम् । स्त्री । मैथुने । चिका ।

अभिरूपः । पुं । बुधे । रत्ने । मे.पञ्चतन्त्रं ।

अभिलकपित्यः । पुं । आमातकठले । आ-
मड़ । गीछ ।

अभिलावः । पुं । छेदे । अम. ।

अभिलाषः । पुं । रमणेच्छायाम् । रस.र. ।

अभिशापः । पुं । विजातिभिः क्रोधाद्गुःखाति
भारधारणे । र.मा. । ब्राह्मणगुरुवृत्तिसिद्धादिदत्ते
शापे । भा.म.१भ. । तज्जातागन्तुज्वरलक्षणं—“अ-
भिचाराभिशापाभ्यां मोहस्तृष्णा च जायते ।” मा.
नि.ज्व. । [ज्वरनिदानम् ।

अभिशापज्वरः । पुं । तज्ज्वरज्वरे । See

अभिषङ्गः । पुं । भूतविषादिसम्बन्धे । यक्ष-
पिशाचादिकर्तृकपौड़ायां । र.मा. । कामशोक-
भयक्रोधभूतादीनाम् आवेशे । भा.म.१भ.आगन्तु-
ज्व.लक्षणं । रसःप्रभृतिभिरभिषर्षणे । रवा. ।

अभिषङ्गज्वरः । पुं । ज्वरविशेषे । स च भू-
ताद्यावेशतो भवति । स कामादिजमेदेन वृद्धिः ।
शार्ङ्ग. । लक्षणं यथा—“अभिघाताभिचाराभ्या-
मभिषङ्गाभिशापतः । आगन्तुजायते दीर्घधातु-
सं विभावयेत् ॥” मा.नि.ज्व. । कामशोकभयक्रो-
धभिरभिलस्य यो ज्वरः । सोऽभिषङ्गज्वरो ज्ञेयः यश्च
भूताभिषङ्गजः । च.ज्व.नि. ।

अभिषयम् । स्त्री । काञ्चिके । रा.नि.व.१५ ।
ताङ्गीनामसुरायाम् । ताङ्गी । नं ताङ्गीदाह ।
पुं । क्षाने । मयसन्धाने । मे.वचतुष्कं ।

अभिषुकम् । स्त्री । कावेलादी प्रसिद्धे फल-
विशेषे । [पेख] । च.चि.चयनप्राशः । पुं । तहचे ।
सु. । [काञ्चिके । अम. ।

अभिषुतम् । स्त्री । पन्थाक्याम् । शङ्काको ।

अभिषुविक्रान्तम् । पुं । माधवीसुरायाम् ।
वै.निच. ।

अभिषेकः पुं
अभिषेचनम् स्त्री } क्षाने ।

अभिष्यन्दः । पुं । नेत्रशूलरीणे । [टांक उठ] ।
स चतुर्विधो वातादिमेदेन । See नेत्राभिष्यन्दः ।
अतिवृद्धौ । आस्त्रावे । मे.दचतुष्कं ।

अभिष्यन्दी । त्रि. दीषधातुमलस्रोतसां क्षेद-
जनने । कुसुमा.टी.ज्वरे । स्त्रोतःस्त्राविद्रव्ये । वा.टी.
हेमा. । कफकृत्वदायै दध्नादिके । भा.नि. ।

अभिसरः । परिचारके । रवा. । प्राणाभिसर-
उच्यते । च.सू.६च. ।

अभिसारः । पुं । शकुलीमत्स्ये । भग मांछ ।
मद.व.११ । बले । वण । घर. । मय्ये ।

अभिहिता । स्त्री । जलपिप्पल्यां । वै.निच. ।

अभीकः । पुं । कामुके । मे. कविकं ।

अभीरणी । स्त्री । दुन्दुभसर्पे । वै.निच. ।

अभीरुः । स्त्री । *Asparagus racemosus*.
शतमूल्याम् । हिं शतावर । वा.सू.१५च. । द्वर्वा-
दिव. । गुन्द्राभीरुः शतपाको प्रियङ्गुः । अश्वगन्धा-
मृताभीरुः । सि.यो.यक्ष-चि.चवीदशाङ्गे । महा-
शतावर्ण्याम् । रसि.चि.८च. । “प्रलम्बाभीरुवेवा-
यम् ॥” [अम. ।

अभीरुपञ्ची (चिका) । स्त्री । शतावर्ण्याम् ।

अभीशुः (पुः) । पुं । प्रयष्टे । नांशाम् । मे. ।

अभीष्टः । पुं । तिलकचपे । तिन गीछ । रा.
नि.व.१० । [व.२ ।

अभीष्टगन्धकः । पुं । माधवीसुरायाम् । मद.

अभीष्टा । स्त्री । देहक-गन्धद्रव्ये । [त्रेणूकाश.च. ।

अभुक्तः । त्रि. कृतोपवासे । अभुक्तस्य दिवा-
निद्रा पाषाणमपि जीर्यति । वै.निच. ।

अभुवः । वि । चरीनिधि । [वचम् ।

अभेद्यम् । क्ली । हीरके । रा.नि.व.१२ । See

अभेद्यम् । क्ली । विपरीतौषधे । डे.८० । ७
युत् । तच्च द्विविधं बाधनं सातुबाधनञ्च । “अभेद्य-
जमिति ज्ञेयं विपरीतं यदीषधम् ।” च.चि.१५. ।

अभोजनम् । क्ली । उपवासि समावभोजने वा
उपेयाय वा अयाज्य आहार । “अजीर्णो भोजनं
धेयां जीर्णं धेयामभोजनम् । राजावभोजनं धेयां
तेषां नश्यन्ति पातवः ।” संयहः ।

अभ्यङ्गः । पुं । तिलकल्के ।

अभ्यङ्गः । पुं । तैलादिमर्द्दने । आ.भा. ८४.३
तेन मांथा । “सूर्ध्नि दत्तं यदा तैलं भवंस्रव्योङ्ग-
सङ्गतम् । कीर्तौभिसर्पधेयाङ्ग अभ्यङ्गः स उदा-
हृतः ।” च.द.ज्व.चि. । गुणाः—जलसिक्तस्य वर्द्दने
यथामूलेऽङ्गुराक्षरीः । तथा धातुविहर्हिं स्नेह-
सिक्तस्य जायते । शिरामूले रोमनूपैर्धमनीभिश्च
तर्पणम् ॥ सुयु. । स जराग्रमवातहा । दृष्टिप्रसाद-
पुण्यायुःस्वप्नसुलल्लदाकार्यङ्ग । वा.म.१५. । स च
शिरःश्वस्यपादेषु विशेषेणानुशीलनीयः । र.सा. ।
अभ्यङ्गो वातरोगघ्नः धातुसाम्यं बलं सुखं । निद्रा-
वर्धयदुलानि कुरुते दृष्टिपुष्टिङ्गत् । शिरोऽभ्यङ्गः
शिरस्त्वत्किंशदाकार्यचिपुष्टिङ्गत् । केशप्रसाधनः
केशः रज्ज्जन्ममलापहा । मद.व.२ । तैलेन
शिरोमर्द्दने । भ. । सदोषस्य व्रणस्य दोषोपशम-
नार्थं मार्हवार्यञ्च उपक्रमविशेषे । सु.चि. १५. ।

अभ्यञ्जनम् । क्ली । तैले । छे.क. । तैलमर्द्दने ।
रा.नि.व.१५ ।

अभ्यन्तः । वि । आतुरे । अम. ।

अभ्यन्तरायामः । पुं । तन्नामकधनुस्तभ्यरीग-
विशेषे, अन्तरायामि । येन कुपितबलवान् बायुः
अङ्गुलिबन्धोदयगलदेशादिकमभिप्रपन्नः कायुससू-
क्ष्माकर्षणं मानसं क्रीडानतं करोति । तच्च आलि-
ङ्ग्यता इनुसम्बादि च जायते । लक्ष्यम् — “अङ्गुली-
गुल्फजठरहृद्वज्जीगलसंश्रितः । कायुपतानमनिली
यदाक्षिपति वेगवान् । विष्टव्याक्षस्यहनुर्भङ्गपार्श्वः
कर्णं वनम् । अभ्यन्तरं चतुरिधं यदा नमति मान-
वः । तदासाभ्यन्तरायामं कुरुते मारुतो बली ॥”
म.नि.भा.व्या. ।

अभ्यमितः । वि । आतुरे । अम. ।

अभ्यवर्कषणम् । क्ली । श्लेष्मायुत्पादनं
नेत्रेण ताला, कौण्डे ताला । अम. ।

अभ्यवहरणम् । क्ली । भोजने ।

अभ्यवहारः । पुं । आहार । रत्ना. ।

अभ्यान्तः । वि । रीनिधि । अम. ।

अभ्याहारः । पुं । भक्षणे । स च चर्चवीच-
लेक्षपेयभेदेन चतुर्विधः । सु. ।

अभ्यूषः । पुं । ईष्यत्तकलायादौ । अम. ।

अभ्रम् । क्ली । मुलायां । मेघे । रा.नि.व.६ ।
अभ्रकधातौ । रा.नि.व.१२ ।

अभ्रकम् । क्ली । भद्रमुलायाम् । कर्पूरे । सुव-
र्णे । वेचे । Talc. खनामख्यातधातौ । अ.भ.भ. ।
छिं चाम् । गुणाः—गुरु हिमं बल्यं कुष्ठसिद्धि-
दोषघ्नञ्च । मद.व.४. । अभ्रकं चतुर्विधं—श्वेत-
पीतलीहितनीलभेदान् भिन्नभिन्नक्रियायां प्रयु-
ज्यते । यथा—श्वेतं तारि, पीतरक्ते काष्ठने, नील-
ञ्च व्याधी प्रयोज्यं यद्योत्तरं गुणाव्यञ्च । तेषु नीलाभं
दर्दुरनागपिनाकवज्रभेदेन चतुर्भेदम् । परीक्षा गु-
णाश्च यथा—अपी चित्तं दर्दुरं भेकरवं नागं
फूलारं पिनाकं धनुःस्वनं वज्रञ्च न विकारं
धने । एषां सेवनेन गुणौ त्रणौ कुष्ठौ च नीरीणौ
भवति । रा.नि.व.१२ । कुष्ठप्रदं पिनाकं स्यात्
दर्दुरं मरणप्रदं । नागं देहगतं निबलं व्याधिं कु-
ल्याङ्गन्दरम् । रसे रसायने चैव योज्यं वज्राभक्तं
प्रिये । तस्माद्व्याभक्तं याज्यम् । र.सा.सं. । अभ-
श्रीघनम्—१।वकपुष्परसेन पिष्टमभक्तं वन्यगुरण-
कान्दमथे निरुध्य गीमृदभूमितले मासं स्थाप्यम् ।
२।त्रिफलाकायगीमृददुग्धकाञ्चिकेषु भस्माद्यौ पुनः
पुनः सप्त, तप्तं तप्तं सेचितं शुद्धं भवति । ३।अर्थ
सप्तवारं तप्तं तप्तं बहरीक्षाये निःक्षिप्तं शुद्धं भवति ।
र.सा.सं. । ४।अभ्रपत्राणि पृथक्कृत्य चूर्णयित्वा चूर्णयेत्
दिनैकं तानि काञ्चिकपर्य्ययितानि काञ्चिकेन पुनः
पेषयेत् । ततो माषकादिरसेन प्रत्येकमैकञ्च च
पुनः पुनर्भावयित्वा संपिष्य च पुटपाकेन पुनः पुनः
दृष्टेत् यावन्न निश्चन्द्रताभागच्छति । इति विशिष्ट-
शुद्धिः अभ्रपत्रे । च.द. । अस्य पाठे कन्द उन् ।
काशमारिषः दृश्यते । टी.पी.न.टी. । अभ्रम्-

रथं—१। अमकं स्थातिकामध्ये संस्थाप्य कदली-
शरीरे गीमयाग्रिना तावत् पथेत् यावत् स्थाली-
वधिः सिन्दूरं न भवेत् । ततः अवताप्य दुग्धेः सं-
सिच्य चूर्णयेत् । २। मुलाकाथेन, पुनर्णवाकाथेन,
कासमईकाथेन, पर्णरसेन, अर्कशरीरेण च प्रत्येकं
मईयित्वा प्रत्येकं पुटवयं दीयम् । तथा वटजटाका-
थेन संमर्द्य पुटवयं दीयम् । ततो मूषलीकाथेन निः-
श्रुतेत् । ततो गोक्षरकाथेन निः, यकशिल्लीकाथेन
निः पथेत् । ततः सुबुक्तुन्दकीकिलाचकाथेन प्र-
त्येकं हिराचं पथेत् । ततः लोप्रकाथेन दुग्धेन दध्ना
हृतेन मधुना शर्करया च प्रत्येकमेकैकं पुटं दत्वाभं
मारयेत् । ३। रभादिचारजलेन पिष्टा चक्रीकृतं
कदलीदलमध्ये संस्थाप्य व्यजमानिलेन ज्वालितेषु
दग्धेभ्योऽनेषु क्षुब्धार्कमूलाजलेन पुटेत् । र.सा.सं. ।
अथ विविधाधिकारैः । अमकविधिः यथा—कृष्णा-
अपवाणि प्रथमं चूर्णयेत् । अथ तच्चूर्णं शिलायां
पिष्टा वस्त्रपूतं कार्यम् । ततो मेकपर्णी (थूलकूडि)
रसे आपोष्य दिनवयं स्थापयेत् । अथ तदुद्धृत्य
हैमनिकधायकास्त्रिकेन संपिच्य पुनर्मेकपर्णीरसे-
नालोष्य स्थाप्या पथेत् । अथ तदुद्धृत्य पिष्टकृत्वा
तालादिपत्रमध्ये निधाय वस्त्राग्री दहेत् यावदग्नि-
नीलवर्णो न लभ्येत । अथ दुग्धे निर्वप्य दुग्धेन
तदनन्तरं जलेन धावयेत् । धावनानन्तरं सुपेषितं
निश्चन्द्रकं कुर्यात् । च.द.रसायने ।

अभ्रनामकः । पुं । मुलायाम् श.र.।[निघ.]

अभ्रपटलः । पुं, स्त्री । अभ्रके । अ.उ.भ. । वै.

अभ्रपुष्पः । पुं । वेतसलतायाम् । भा.पू.१भ.
गु.व. । वारिवेतसे । अम. । स्त्री । जले ।

अभ्रमांसी । स्त्री । आकाशमांसीलतायाम् ।
श्रु.ज.गोमांसी । रा.नि. । [१२ ।

अभ्ररोहः । पुं, स्त्री । वैदूर्यमणी । रा.नि.व.

अभ्रवटिका । स्त्री । रसविशेषोऽयं ज्वराति-
सारगदे प्रयोज्यः । अत्र व्योषचूर्णं कर्षमाणम् ।
केशराजदीनां स्वरसः स्तोत्रातो दीयः । शीष-
सुन्दरकः (शीमा शीक) । मञ्जूकपर्णी (थूलकूडि)
तस्यायं पाठः—“अथ सूतस्य शुद्धस्य गन्धकस्याभ्रकस्य
च । प्रत्येकं कर्षमेकान्तु यार्धं रसगुणैर्विणा” ततः
कञ्जिकाकृत्वा व्योषचूर्णं प्रदापयेत् । “केशराजस्य
भङ्गस्य निर्मुष्णाश्चिकस्य च । यं

जयन्त्याः स्वरसं तथा । मञ्जूकपर्ण्याः स्वरसं तथा
शक्राश्लेष च । त्रेतापराजितायाश्च स्वरसं पर्ण-
सम्भवं । दापयेत्तत्र तुल्यं च विधिः । कुशलो भि-
षक् । रसतुल्यं प्रदातव्यं चूर्णं मरिचसम्भवं । दीयं
रसाङ्गभागेन चूर्णं टङ्गणसम्भवं ॥” मईयित्वा क-
लायप्रमाणा वटी कार्या । रस.र.र.सा.सं. । भेष-
कः राजवाङ्गादिभ्यो यद्वह्ण्यां महाभवटिका उक्ता ।
इयमेव प्रयोगावधेते यद्वह्ण्यां रसाभवटी । शुद्धरसः
१ तो. शुद्धगन्धः २ तो. कञ्जलीं कृत्वा जारिताभे
२ तो. मरिचचूर्णं २ तो. टङ्गणं १ तो. केशरा-
जादिरसस्य प्रत्येकं १ तो., वटी कार्या । अथा
यद्वह्ण्याम्—पकेटकाहरिद्राभ्यामगारधूमकेन च ।
शोधितं पारदश्चैव कर्षाङ्गं तुलया हृतम् ॥ भङ्ग-
राजरसैः शुद्धं गन्धकं रससंयुतम् । द्वाभ्यां क-
ञ्जालिकां कृत्वा भावयेत्तत्तु भेषजैः । सिन्दवारदल-
रसे मञ्जूकपर्णकारसे । केशराजरसे चैव शीष-
सुन्दरजे रसे । रसेऽपराजितायाश्च सीमराजौरसे
तथा । रक्तचिचकपथीत्ये रसे च परिभाषितं ।
रसमानसमानेन क्षायायां शीषयद्विषक ॥ वटी स-
र्षपमिता । शरिद्रा, ईहेकफू ७ गृह्ण्यशोध-
ितं रस १ तोला, भांगराज शोधितगन्धक
१ तो. कञ्जलि कर । निम्बिका, थूलकूडि,
शिमा, केकत, अपत्राजिडा, मोमराज,
लाजिउतत्र रसं भावना । भेष.यद्वह्णी । प्रयो-
गान्तोक्ताभवटिकायामभ्रकस्यैको भागः पारदसम
इति विशेषः । [गा. ६ । रा.नि.व.११ ।

अभ्रवाटकः । पुं । आमातकवले । आगडा

अभ्रवाटिकः । पुं । आमातके । जटा. ।

अभ्रसारः । पुं । भीमसेनीकर्पूर । वै.निघ. ।

अभ्राह्मम् । स्त्री । कुङ्कुमे । मद.व.१ ।

अभ्रधूषः । पुं । तालुरोगविशेषः । तेन क्षब्धलो-
हितः शोणितोऽयः शीथः ज्वरतीव्रवेदनायुक्ता भ-
वति । तदुक्तं शीथसाम्नी लोहितः शोणितोऽयः
त्रयोऽधूषः सज्वरशीघ्रश्च । भा.न.४भ.मुख-
रो.वि. ।

अमः । पुं । रोके । वि. । पक्कलादी । श.र. ।

अमङ्गलः । पुं । एरवटवले । श.च. ।

अमण्डः । पुं । एरवटवले । प.सु. । हारा. १

अमध्यस्वधर्माणी । वि । या चेतनजङ्गी-
भयधर्ममध्यवर्तिनी न भवति । तस्याः केवलं ज-
डमयत्वात् पुरुषस्य च तथालात् । सु.शा.१७ ।

अमरः । पुं । अस्त्रिसंहारे । शङ्खडां । रत्ना ।
वज्रीद्वये । जिह्मै.रत्निकं । बद्रात्रे । श.र.पारदी ।
रा.नि.व.१२ । हस्तिनि । स्त्री । सुवर्णे । वै.निघ. ।

अमरकणा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । वै.निघ.
२भ.पाण्डु-चि.भूनिन्दादिगुटी । [व.४]

अमरकण्टिका । स्त्री । शतावर्ण्याम् । रा.नि.

अमरकन्दः । पुं । कन्दविशेषे । वै.निघ. ।

अमरकालिकः । पुं । हस्त्रिकाख्याम् । वि-
ह्रातो । भैष.वा.व्या.सिंहना.गुग्गुली ।

अमरकाष्ठम् । स्त्री । देवकाष्ठे । देवदाक्र ।

अमरकुसुमम् । स्त्री । लवङ्गे । वै.निघ.तयरी.
चैलीक्य-चि.रसे ।

अमरजः । पुं । दुग्धदिरवचे । षट्पदावना ।
रा.नि. । देवदारुणि । नदीवटे । वै.निघ.२भ.
गन्ध्यादिः अ. ।

अमरतरुः । पुं । देवदारौ । वै.निघ.सा.ज्व.
अर्कादिः । “किरातामरतरुसना ।”

अमरदारु । पुं, स्त्री । तैलदेवदारुणि । रा.नि.
व.१२ । चि.क्र.क.वल्ली-स्त्रीरो.चि. । तैलदेवदारु-
वचे । मन्त्रादेवदाक्र ।

अमरद्वुः । पुं । विट्खदिरवचे । षट्पदावना ।

अमरपुष्पम् । पुं, स्त्री । पूगफले । काशदण्डे ।
आम्बे । केतके । मे.पपञ्चकं ।

अमरपुष्पकः । पुं । काशदण्डे । कटका । प.
सु. । काशमेदे । र.मा. ।

अमरपुष्पिका } स्त्री । चोरपुष्पीवणे । षोडश
अमरपुष्पी } काठकी, षोडश थडिका ।
र.मा. । काशदण्डे । [काचि.]

अमर(ल) रत्नम् । स्त्री । स्फटिके । रा.नि. ।

अमरवल्ली । स्त्री । आकाशवल्लीनाम् । नं अम-
रवेल । हिं अमरवेलि । आट्ठाकनता । भा.
पू.१भ.गु.व. । मद.व.१ । सालशेतिष्यातलतायां ।
शुभाः—इत्यवल्ली बलकरी परं इत्या रसायनी ।

सूचकारस्त्रेदजननी पुष्टिदा कार्मवारीणी । श्रीम-
दंशिकरीगांश्च रक्तदीपं हरिदियम् ॥ वैद्यकम् ।

अमरसर्षपः । पुं । देवसर्षपे । त्राहे । वै.निघ. ।

अमरसुन्दरी । स्त्री । ज्वराधिकारी रसः ।
पाठी यथा—चिकटु चिकला चैव ययिकं रेश-
कानलम् । चातुर्जातं सतं लौहं पारदी विषगन्ध-
कम् । समभागमिदं चूर्णं तस्याश्च त्रिगुणो गुणः ।
कीलप्रमाणां गुडिकां प्रातरुत्थाय सेवयेत् ॥ इत्या-
दि । प्रयोगाः ।

अमरा । स्त्री । दूर्वायाम् । मे.रत्निकं । गुडूच्या ।
र.मा. । इन्द्रवारुणीलतायां । त्राथानमंथी । रा.
नि.व.३ । नीलदूर्वायां । षट्कन्यायाम् । रा.नि.
व.५ । नीलीवचे । भैषज्याम् । हस्त्रिकाख्या । वि-
ह्राति गाह् । रा.नि.व.८ । नदीवटे । रा.नि.व.
११ । जरायी । मे.रत्निकं । गर्भगाध्याम् । कून ।
भैष.स्त्रीरो. । नाभिनालायाम् ।

अमराह्वम् । स्त्री । देवदारुकाष्ठे । वा.घ.१५
एलादि.चरुणः । “शुक्तिर्व्याघ्रनखोऽमराह्वमगुरुः ।”

अमरी । स्त्री । नीलदूर्वायाम् । कृष्णनिगुंख्या ।
सूर्वायाम् । गुर्गा । वै.निघ. ।

अमरुफलम् । स्त्री । उत्तरदेशप्रसिद्धफले ।
गुणाः—अमरीश्च फलं शीतं मलद्रवकरं मतम् ।
सरं दाहं रक्तपित्तं कामलां मूत्रकृच्छ्रकम् । मूत्रा-
श्मरीश्च हन्तीति षट्भिभिः परिकीर्तितम् । वै.
निघ. । [ज्व.निगुंखीधूपे ।

अमरेन्द्रतरुः । पुं । देवदारुवचे । वै.निघ.२भ.

अमलम् । स्त्री । अभके । मे.लचिकं । समुद्र-
फेने । र.मा. । कर्पूरे । वै.निघ.२भ.अपल्या.चि. ।
रीप्यमाचिके । पिप्पे । कतकवचे । गन्धद्रव्यविशेषे ।

अमलदीप्तिः । पुं । कर्पूर । च.द. ।

अमलपत्री । पुं । हंसे ।

अमलमणिः । पुं । स्फटिके । रा.नि.व.१२ ।
कर्पूरमणी । कर्पूरगन्धमग्विदेनैव ।

अमलरत्नम् । स्त्री । स्फटिके । रा.नि.व.१२ ।

अमला । स्त्री । महानील्याम् । बड़ नील ।
रा.नि.व.४ । सैङ्ख्यमेदे । रा.नि. । भूयामलक्याम् ।
अम. । नाभिनालायाम् । आमलक्याम् । अंभ्या ।

प्रयीगा.चुद्ररीग-चि. । [मृ।। अ.टी.भ. ।

अमलाज्झटा । स्त्री। भूषात्राम् । ऊँ हे आ-

अमसः । पुं । रोगे । उ. ।

अमानस्यम् । स्त्री । पीडायाम् । दुःखे ।

अमिलातकम् । स्त्री । विलास्ये पुष्पे । हला. ।

अमिलातका । स्त्री । महाराजतरुणीपुष्प-
हवे । वे.निघ. । रा.नि.व.१० । [वै.निघ. ।

अमूला । स्त्री । अग्निशिखाहवे । ऐय्याङ्गुलिशः ।

अमृणालम् । स्त्री । लामञ्जके । (अथ उ.बी. ।

रा.नि.व.१२। भा.पू.१भ.क.व.मद.व.२। उशीरे ।

वे.गात्र मूल । रत्ना. । रा.नि.व.१२ । च.द.अर्थ-
चि.प्राचदागुडिका ।

अमृतः । पुं । पारदे । रा.नि.व.१३। वनसुन्द्रे ।

रा.नि.व.१६। See मकुष्ठकः । अचि.२स्थानं.२अ.।

धन्वन्तरी । ना धन्वन्तरिदेश्यो. । मे.तत्रिकं ।

नाराङ्गोनामुमहाकन्दशके । गुप्तात्र आनु । रा.

नि.व.७ । स्त्री । पीयूषे । सलिले । रा.नि.व.१४ ।

हृते । मे.रा.नि.व.१५। वै.निघ.वा.व्या.भुजङ्गीगुटी.।

“अमृतं यज्ञशेषे स्यात् पीयूषे सलिले हृते ।” मे.।

विषसामान्ये । दुग्धे । रा.नि.व.१५। अन्ने । ई.च.।

जीवधे । रा.नि.व.२०। अङ्गीविषे । खर्चें । भृत्य-

द्रव्ये । ई.च. ।

अमृतकन्दः । स्त्री । कन्दगुडूच्याम् । मं कन्द-

गुलवेल । वै.निघ. । See कन्दगुडूची ।

अमृतकल्परसः । पुं । अजीर्णाधिकारे रसः ।

शङ्खी पारदगन्धी च समानी कञ्जलीकृतौ । तयो-

रहं विषं शुद्धं तत्समं टङ्गणं भवेत् । भङ्गराजद्रवै-

र्भाञ्च चिदिनं यन्नतः पुनः ॥ माचा मुद्रमाना ।

अथ तत्सममिति विषसमम् । र.सा.सं. ।

अमृतगुडुिका । स्त्री । मेघमृमिदं अजीर्णे

हितम् । कृत्याङ्गविषयोषचिफलापारदैः समैः ।

भङ्गान्मुमर्दितैर्मङ्गमाचामृतवटीं शुभाम् ॥ रसे.चि.।

अमृतजा । स्त्री । हरीतक्याम् । वै.निघ. ।

अमृतप्राशहृतम् । स्त्री । राजयज्ज्वि प्रश-

काम् । “जीवकर्षभकी वीरा जीवकीं नागरं शटीं ।

चतस्रःपर्षणीमेदं काकोली हे निदग्धिकाम् ।

पुनर्नवे हे मधुकमाकशुभां शतावरीम् । अङ्गि

पकषकं भार्गीं सहीकां हृत्तीं तथा । शङ्काटक-

नामलकीं पयसा पिप्पलीं बलाम् । बदराचीक-

वातादखर्जूराभिपुकाणि च । फलानि चैवमा-

दीनि कल्कान् कुर्वीत कार्षिकान् । धात्रीफल-

विदारौकुक्कामांसरसान् पयः । हस्ता प्रखीनि-

तान् भागान् हृतप्रस्थं विपाचयेत् । प्रसूतिं मधुनः

शीते शर्करावतुलां तथा । पलाहंकश्च मरिचत्वरी-

लापत्रकेशरम् । विनीय चूर्णयेत्तस्माद्विद्यान्मार्गं

यथाबलम् । अमृतप्राश इत्येष नरायाममृतोपमः ।

सुराहृतमर्थं पथ्यं चौरमांसरसाग्निः । गृह्यशू-

क्षतचौषधुल्लव्याधिपीडितान् । स्त्रीप्रसक्तानकुश-

लान् खरङ्गीनांश्च हृदयेत् । कासद्विक्काज्वरश्वास-

दाहदृशासपित्ततृत् । पुनर्दो हृदि...दाहशूलचया-

पहः ॥” अथ पत्रौ यथा, मूर्च्छितगव्यहृतं ४ श. ।

कल्कार्यद्रव्याणि प्रत्येकं कर्षमितान्येकत्र कल्कीकृत्य

तैः, धात्र्यादिरसैः प्रत्येकं प्रस्थमितैश्च हृतं यथाविधि

पाच्यम् । पाकसिद्धौ क्षानयित्वा मधुनः प्रसूतिं

शर्करायाः ५० पलानि, मरिचस्य, गुडलवः एकत-

याः तेजपत्रस्य न.गकेशरस्य च प्रत्येकं चूर्णमईपलं

(४तो.) मिश्रणीयम् । कल्कद्रव्यानि यथा—जीव-

कर्षकी (अभावे गुडूची, वंशलोचना) चौरविदारौ

(ऊँ हेकुगुडु) महारत्ना वा जीवनी शुष्की शटी

शालपर्णी वृत्रिपर्णी सुद्रपर्णी माधपर्णी मेदा

(अभावे अश्वगन्धा) महामेदा (अभावे शरिवा)

काकोली चौरकाकोली कष्टकारी हृत्ती रक्त-

पुनर्नवा श्वेतपुनर्नवा यष्टीमधु कपिककुः (आ-

नाकुन्नी मूल) शतावरी अङ्गिः (अभावे बला

वे.लेण्डु) पकषकफलं भार्गीं सहीका शङ्काटकं

भूम्यामलकी शुक्लभूमिकुप्राष्टं पिप्पली वाय्वालकं

बदरफलं अचीटफलं वातादं (वादाय) खर्जूरं

अभिपुक्कं (पेण्डु) च । एवंविधानि अन्यानि फ-

लानि च । रसाश्च यथा—आमलकीरसः भूमि-

कुप्राष्टरसः इक्षुरसः क्षामांसरसः, दुग्धश्च । प्र-

योगा. यज्ज-चि. । अन्यत् अजभङ्गाधिकारे । त-

स्यायं पाठः—“क्षामांसं बलाश्चैव वाजिगन्धां तथैव

च । जलद्रीधे विपक्तव्यं कुर्यात् पादावशेषितं ।

हृतप्रस्थं पचयेत्तत्र अजाचौरं चतुर्गुणं । मूर्च्छनाथे

प्रदातव्यं कुकुमश्च द्विकार्षिकं । बलामूलश्च गोधूर्णं

पाशगन्धा तथाश्वता । गोक्षुरश्च तक्षुरश्च चिकटुश्च

सधान्यकः । दाकादुरसैकफलश्च कक्षुरीवीजवृ-

भरी । मीदे दे च तथा कुष्ठ जीवत्कर्षभक्षी शटी ।
दाह्यीं प्रियकुर्मञ्जिष्ठा नतं तालीशपत्रकं । एलापत्र-
त्वचं नागं आतीकुसुमरेणकं । सरलं आतिक्षीरक्ष
मुञ्जेलीपलसारिवे । मूलं बिलस्य जीवन्ती ऋद्धि-
हञ्जी उच्चुम्बरम् । प्रत्येकं कर्षमात्रज्ञु पेययित्वा वि-
निक्षिपेत् । वस्त्रपूते मुञ्जैते च सितां दद्याच्छराव-
कम् ॥ भेष. । हा.चवि.१.स्था.८.प. ।

अमृतप्राशवलेहः । पुं । अयं राजयक्षा-
धिकारि उक्तः । तस्य पाठः—“क्षीरे धात्री च म-
ञ्जिष्ठा क्षीरिणाश्च तथा रसैः । पचेत्समैर्वृतप्रस्थं
मधुरैः कर्षसन्धितैः । द्राचाद्विचन्दनीशैरैः शर्क-
रोत्पलपत्रकैः । मधूककुसुमानन्ताकाय्मरीटणसं-
शकैः । प्रस्थार्त्तं मधुनः शीते शर्कराईतुलां तथा ।
पलाहिकंश्च संचूर्ण्य त्वमेलापत्रकेशरान् । विनीय
तत्र संलिङ्गान्मात्रां नित्यं सुयन्त्रितः । अमृतप्राश-
मिथेतद्विभ्यां परिकीर्तितम् ॥” भा.म.ख.२.भ ।
क्षीरे काकोलीक्षीरकाकोल्यौ । क्षीरिणः वटान्नल्यो-
दुम्बरस्रजपारीशः तेषां त्वक् । टणं गन्धटणं ।
क्षीरादीनां जाधैः द्रावादीनाश्च कल्कैः पचेत् ।

अमृतफलम् । स्त्री. (Nák. Pyrus com-
munis.) The pear tree. लघुविलफला-
क्षती नास्यातीति प्रसिद्धे काबुलदेशजफलविशेषे ।
पञ्चावे च नाक् इति ख्याति । गुणाः—गुरु वातघ्नं
स्नाहृत् रूचिज्जं शुक्रज्जं । मद.व.६ । अमृतस्य
फलं धातुवर्कं मधुरं गुरु । रुच्यश्चास्त्र वातघ्नं
त्रिदोषस्य च ग्रामकम् ॥ वै.निच. । लघु वृषं स्नादु
त्रिदोषहरश्च । इदं च मुद्रलदेशे प्रचुरं लभ्यते ।
भावमिश्रः । पुं । पारदे । वृद्धिनामकौषधे । पटोल-
हवे । रा.नि.व.३ । धात्रीहवे । आशलागाष्ट । मद. ।

अमृतफला । स्त्री । द्राचायाम् । किम्भिम् ।
हिं किसिमिस् । आमलक्याम् । रा.नि.व.१.१ ।
लघुखर्जुरीहवे । छोटि थैकूट्रेण गाष्ट । चेत-
द्राचायां । कीहवे उत्तरा उत्तरीति च ख्याता ।

अमृतवन्धुः । पुं । अथै । वै.निच. ।

अमृतभस्मातकावलेहः । पुं । कुडावि-
कारेऽवलेहः । यथा भस्मातकप्रस्थयुगं (४३.) हिला
द्रीचजले (६४३.) क्षिपेत् । प्रस्थवयं गुड्याश्च (४
३.) चूर्णं दद्यात्क्षिपेत् । शरावमात्रकं सर्पिः
(१३.) दुग्धं स्नादादकं (१६३.) तथा । सितां

प्रस्थमितां (१३.) दद्यात्प्रस्थार्धं (१३.) माषिकं
क्षिपेत् । सर्व्वाष्ट्येकश्च भास्त्रे तु पचेन्मृद्वग्निना शनैः ।
सर्व्वाद्वे चनीभूते पावकादवतारयेत् । तत्र क्षेप्याश्च
चूर्णाणि ब्रूमी विम्वविषाधताः । बाकुची चाथ
दद्रुघ्नः पिचुमर्दो हरीतकी । अची धात्री च म-
ञ्जिष्ठा मरिचं नागरं कषा । यमानी सैन्धवं सुसं-
त्वमेला नागकेशरम् । पर्पटं पत्रकं बालमुशीरं च-
न्दनं तथा । गोक्षुरस्य च बीजानि कर्चूरी रक्त-
चन्दनं । पृथक् पलाहमानानां (प्र.४.तो.) चूर्णमेषा-
मिह क्षिपेत् । पलमात्रमिदं प्रातः समशीयाज्जलेन
हि ॥ विषा = अतिविषा, अमृता = गुडची । वा-
कुची = सीमराजी । अचः = विभीतके । पत्रकं
= तेजपत्रम् । बालं (वाला) । कर्चूरः शटी ए-
काङ्गी वा । भा.म. ४.म.कुष्ठ-चि. ।

अमृतभस्मातकी । स्त्री । रसायनीऽयं योगः ।
रस.र. । अत्र पक्कभस्मातकफलं, विदलमित्काचूर्ण-
घटं प्रचालितश्च शुष्कं कृत्वा पुनस्तद्विदलीकृत्य ६४
प. बारि ५१२ प. शेषः १२८ प. शीतले क्षीरं
१२८ प. तत्पादशेषे शीते च घृतं १२ प. ततश्च मुद्रा-
पाकेऽवतार्य, खण्डस्य १६ प. मिश्रयित्वा दिनसप्तकं
स्थापयेत् । भस्मातकानां पवनोद्धृतानां हन्ताशु-
तानाश्च यदादकं स्यात् । तद्विदलीकृत्याचूर्णकैर्विघृष्य
प्रचालयित्वा विदलीकृत्य वाते । शुष्कं पुनस्तद्विदली-
कृतश्च ततः पचेदप्सु चतुर्गुणासु । तत्पादशेषं परि-
पूतशीतं क्षीरेण तुल्येन पुनः पचेत्तम् । तत्पादशेषं
पुनरेव शीतं घृतेन तुल्येन पुनः पचेत्तम् । तद्वैया
शर्करया विमिश्रं ततः खर्जनीमाल्त्र्यतं विधाय ।
तत्समराचादुपजातवीर्यं सुधासृतादप्यधिकत्वमेति ।
रस.र. रसायन. । सा.कौ. । भेष.कुष्ठाधिकारि । अन्या
च विविधाधिकारि—सुपक्कभस्मातकफलं विखण्डितं
८३, बारि ३२३, (जले वैगुण्याभावात्) पादशेषः
८३, काथी याष्टः । अथ दुग्धं १२३. घृतश्च
शराववयं (४३.) दत्त्वा तावत्पचेत् यावद्वनतां न
गच्छेत् । चनीभूते शर्कराया १६ पलाणि मिश्र-
यित्वा दिनसप्तकं स्थापयेत् । च.द.रसायने । पा-
ठी यथा—सुपक्कभस्मातफलानि सन्धक् द्विधं
विदार्यादकसन्धितानि । विषाश्च तीवेन चतुर्गुणेन
चतुर्थशेषे व्यपनीय तानि । पुनः पचेत् क्षीर-
चतुर्गुणेन घृताशुतोन्न चनं यथा स्यात् । त्रिदो-
षक्षोषीकृद्भिः पक्षैः विमिश्र संस्थाप्य दिनानि

सप्त इत्यादि । घृताचतुर्गुणं चौरं घृतस्य प्रत्य-
क्ष्यते इति । च.द.विविधाधिकारि ।

अमृतमञ्जरी । स्त्री । गीरचदुग्धीचपे । रा.
नि.व.५ । सामान्यज्वरे रसविशेषः । “हिङ्गुलं मरिचं
टङ्गं पिप्पलीं विषमेव च । ज्ञातीकीषं समं सर्व्वं
जम्बीराद्विर्विमर्दयेत् ॥” भावा २ वा ३ गुञ्जा । अत्र
जातोकीषं (अग्निद्रो) । अन्यथा कासाधिकारि, पाठ-
कुल्य एव । र.सा.सं. ।

अमृतमण्डुरः । पुं । परिणामश्ले दीयः । पा-
ठः—“मण्डुरस्य पलान्धौ शताव्यारसमथा ।
चौरान्यं दधि प्रत्येकं पिष्ट्वा चतुःपलं पचेत् ।”
इत्यादि । लौह. = प.शतावय्यादीनां प्रत्येकं चतुः-
पलञ्च एकञ्च पचेत् । रस.र. । [प.सु.२०व. ।

अमृतमन्यः । पुं । दुग्धादिपरिगोलिते मन्ये ।

अमृतयोगः । पुं । नञ्चययोगविशेषे दिन-
करकरयुक्तः सोमसौम्येन वापि तुरगसहितभीमः
सोमपुत्रोऽनुराधा । सुरगुरुरपि पुष्यं देवती युञ्ज-
नारे दिनकरसुतयुक्ता रौहिणी सौख्यहेतुः । अत्रि.
२स्था.६च. ।

अमृतरसा । स्त्री । कपिलद्राचायाम् । अङ्गूत्र
इति लोके । मं कालिद्राख । रा.नि.व.११ ।

अमृतलता । स्त्री । गुडूच्याम् । रा.नि.व.३ ।
हा.अत्रि. ।

अमृतलतादिघृतम् । स्त्री । पाण्डुरीगाधि-
कारि घृतम् । तस्य पाठः—अमृतलतारसकल्कं
प्रसाधितं तुरगविशेषः सर्पिः । चौरं चतुर्गुणमेत-
दितरेष्वहलीमकातेभ्यः ॥ भा.म.२भ. ।

अमृतवटकः । पुं । सन्निपातातिसारे हितः ।
हा.अत्रि.२स्था.३च. । पाण्डु चि. ।

अमृतवटी । स्त्री । अग्निमान्द्ये रसविशेष ।
“अमृतवराटकमरिचैः हिपचनवभागिकैः क्रमशः ।
विष २कडि ५ मरिच ८ ती. । जलेन मुद्गसमाना
वटी कार्या । भेष. ।

अमृतवर्तिका । स्त्री । मधुचयतन्वीनरसा-
वनवर्णी । तस्याधमं यथा—चिकटुचिकला-ब्राह्मी-
गुडूची-विषक-भागकेशर-भृङ्गी-भङ्गराज-निगुंजी-
हरिद्रा-दाधरिद्रा-ब्रह्माभ्रम् (मिकि) ज्वरेषा माथा-
रीजक-विषक-वचानां चूर्णं प्रत्येकं १प. काम-

रुपदेशीयगुडस्य च ५० प. एकत्र संमर्त्य १६०
वर्तिकाः कार्याः । प्रत्यहं भोजनात्प्राक् सन्ध्यायां
वा शीतलजलेन एकैकं सेव्यम् । भेष. ।

अमृतवल्ली । स्त्री । गुडूच्याम् । भा.पू.१भ.
गु.व. । उपोदक्याम् । वडू प्रू.दे ।

अमृतवल्लीका } स्त्री । चिचकूटप्रसिद्ध गुडू-
अमृतवल्ली } च्याम् । र.मा. । रा.नि.व.३ ।
अत्रि.२स्था.२च. । अमृतस्य च वल्ली सा हितकारी
विषापह्ना किञ्चित्किता जराव्याधिहरी कुष्ठामना-
शिन्यी । कामलव्रणशीथनी ऋषिभिः परिकीर्तिता ।
वै निच.जीर्णज्व.हरीतकीपाके ।

अमृतसङ्क्रमः । पुं । खर्परिकायाम् । शीथत्र ।
मं कलखापरी । वै.निच. । [रा.नि.व.५ ।

अमृतसञ्जीवनी । स्त्री । गीरचदुग्धीनामचपे ।

अमृतसम्भवा । स्त्री । गुडूच्याम् । रा.नि.व.५ ।

अमृतसहोदरः । पुं । घोटके । जयद. ।

अमृतसारजः । पुं । गुडे । शुङ् । मं का-
कवी । रा.नि.व.१४ । तवराजखण्डे । नवात ।
रा.नि.व.१४ । दृष्टान्ज्वरदाहरकपित्तघ्नः ।

अमृतसारजा । स्त्री । शर्करायाम् । छिनि ।
मं खड्गसाकर ।

अमृतसारतान्त्रम् । स्त्री । रसायनाधिकारि ।

अमृतसोदरः । पुं । घोटके । रा.नि.व.१६ ।

अमृतस्त्रवा । स्त्री । चिचकूटदेशे स्नानाप्रसिद्ध-
लतायां । रुद्रखी लता । अमृतवल्ली । गुणाः—
ईषतिकरमायनी, विषघ्नी व्रणकुष्ठामकामलाश्रोफ-
जिह्व । रा.नि.व.३ । चायमाषायाम् । रा.नि.व.
५ । भावा ३ भाषा ।

अमृतहरीतकी । स्त्री । अजीर्णे । यथा—
“धान्यकं जीरकञ्चैव सुप्तकं पटुपञ्चकायमान्धमठ-
पञ्च स्रवणं चिकटुमथा । प्रत्येकं समभागानु
अष्टचूर्णानि कारयेत् । सर्व्वचूर्णसमं दद्यादभया-
चूर्णसंस्कृतम् ॥” सा.कौ. । तस्मै ससुखिन्नश्रिवा-
श्रुतानि तर्हीजमुद्बल्य च कीदृशीन । वडूपचं पञ्च-
पटूनि हिङ्गुपारावजाजीमनीदक्ष । पुनिकेच
सन्ध्याय लथा समानं विषेत् श्रिवावीजविराघ-
मञ्जे ॥ प्रवीणा. ।

अमृतचारः । पुं । नवसागरि । वै.निच. ।

अमृता । स्त्री । गुडूच्याम् । रा.नि.व.३। र.मा.।
आमलस्यां । रा.नि.व.११ । हरीतक्यां । प.सु. ।
“स्थूलमांसमृता मृता ।” इयं चम्पाजाता । रा.नि.
व.११ । तुलस्यां । काष्ठधानीवृक्षे । भा. । मदि-
रायां । रा.नि.व.१४ । इन्द्रवारुण्यां । रा.नि.व.३।
पारावतपद्मां । लता फट्के । रा.नि.व.३। गोरक्ष-
दुग्धयां । कृष्णातिविषायाम् । रक्तत्रिवृतायां । रा.
नि.व.६ । दूर्वायां । पिपपल्याम् । मे. । लिङ्गियां ।
रा.नि.व.३ । नीलदूर्वायां । रा.नि.व.८ । श्वेत-
दूर्वायां । नागवल्ग्याम् । पीन । रास्त्रायां । ख-
रुडवल्ग्याम् । वै.निच.चय.चि.सूर्यप्रभायां । ख-
र्वृजतिव्यातलतायां । कन्दगुडूच्याम् । स्फटिका-
रिकायां । मद.व.४। प्रयोगा. । गुडूचीति चित्रक-
गुडु । वा.सू.१५, आरग्वधादिः । निम्बासृता मधु
रसा मुवहचपाटाः, पञ्चकादौ अरुणः । शृङ्गासृता
दश जीवनसंज्ञाः । चि.१अ.किरातादिः । किरा-
ततत्कमसृता । च.द.वातज्व.चि. । किरातान्द्रासृ-
तादीच्य —।च.द.पित्तज्व.लीप्रादिः । च.सू.४अ. ।

अमृताख्यगुगुलुः । पुं । वातरक्ते । गुडूची
२ श. गुग्गुलुः १ श. त्रिफला प्रत्येकं १ श. वारि
६४ श. सङ्गद्य पाच्यम् । पादशिष्टे कानयिला
तावत्युनः पाच्यं यावत् न घनोभूतं भवति । घनी-
भूते दन्त्यादिचूर्णं प्रत्येकं ४ तो. चिह्नचूर्णं २ तो.
ईषदणतासले प्रक्षिप्य मईयेत् । बलाबलं वीज्य
मात्रा देया । च.द.वातरी.चि. ।

अमृताख्यलौहः । पुं. स्त्री । रक्तपित्ताधिकारे
लौहः । पाठो यथा —अमृता त्रिवृता दन्ती याव-
णी खदिरी वधं । चित्रको भङ्गराजश्च कीकि-
लाचः सपुष्करः । पुनर्धवा बलाकाशश्रियुमीरट-
दारकाः । गवाक्षी पौवरी कन्दश्विका तालमूलि-
का । नागबला कणासूलं कुष्ठं ब्राह्मणयष्टिका ।
पलोन्मितानि चैतानि जलद्रीणे विपाचयेत् । अष्ट-
भागावशेषान् कषायमवतारयेत् । त्रिफलायास्तथा
प्रस्थं जलादगुणपाचितं । तस्मादष्टावशेषान् कषायं
सुपरिस्तुतम् । माचिकेण हतस्यापि पुटितस्य यथा-
विधि । अयसश्चूर्णितं पूतं पलषोडशसंशितम् ।
पलान्यभस्य तावन्ति तावन्ति गन्धकस्य च । हे हे
ः पले रसस्यापि खल्लितस्य विधानतः । गुडस्य च

पलान्यष्टौ सिताया वाथ पैतिकी । रक्तपिते तु ख-
ल्लेन मस्यखण्डा वापि कासवे । गुग्गुलीर्षिपलं
दत्त्वा प्रस्थमेकानु सर्पिषः । एवं पाकविधिज्ञान् पले-
ल्लौहं समाहितः । शीतेऽवतार्य मधुनः क्षिपेदष्ट-
पलं भिषक् । माचिकस्य विशुद्धस्य क्षिपलं रजसः
क्षिपेत् । शिलाजतोक्षया चूर्णं पलाहंसंशितं भि-
षक् । तथैषां प्रक्षिपेच्छूर्णं पलमात्रं पृथक् पृथक् ॥
इत्यादि । अमृतादिब्राह्मणयष्ट्यन्तानां प्रत्येकं पल-
मितं, वारि ३२ श. शेषः ८ श. । त्रिफला मि. २
श. वारि. ३२ श. शेषः ८ श. । शोधितलौहं १६
प. अभं ४ प. रसगन्धकौ ४ प. खण्डः ८ प. गु-
ग्गुलुः २ प. घृतं २ श. । एकच लौहपाकः कार्यः ।
शीतले प्रचे.मधु ८ प स्वर्णमलिकं १ प. शिलाजतु
४ तो. । अत्र यावन्ती मुञ्छितिका । मीरटमिच्छु-
मूलं । दारको हृद्ददारकः । दर्भं उलुमूलं । पीवरी
शतावरी । गवाक्षी गोरक्षकर्कटी । नागबला गोर-
क्षचाकुलिया । कुष्ठपुष्कराभ्यां काण्डशर्मिमेदेन
ग्रहणम् । अथवा भागद्वयग्रहणम् । माचिकेण ह-
तस्य निरुत्यमारितस्येत्यर्थः । पुटितस्य सामान्य-
विशेषपुटितस्य । पलान्यभस्येत्यत्रापि पुटितस्येति
सम्बध्यते । तेन प्रथमपरिच्छेदोक्तक्रमेण रसायना-
धिकारि वक्ष्यमाण हृद्दहसृतसारोक्त लौहामसम-
भिहित-विधिर्नैव वा चूर्णितपुटितस्येत्यर्थः । ता-
वन्ति गन्धकस्येति चत्वारि पलान्येत्यर्थः । गन्धक-
शुद्धिविधिश्च यथा —गन्धकान् समानीय नवनीता-
मलच्छवि । तत्सर्पिषि विपक्त्यर्थं यावत्तैलनिर्भं
भवेत् । वस्त्रेणान्तरितह्वला ढालयेत्त्रिफलाभसि ।
एवं गन्धाग्नसंगृहं तत्तत्कर्तव्यं युजयेत् । अथ
रसस्येति पारदरसस्य पलद्वयं । खल्लितस्य सूच्छि-
तस्येत्यर्थः । सूच्छनं खल्लशिलादिषु श्लेषधचूर्णं
रसं वा दत्त्वा विमर्श्य त्रिफलीकरणमभिधीयते ।
तत्र तावत् पारदे सिद्धदोषत्रयनिवारणार्थं त्रिभि-
र्द्रवैः प्रत्येकं सप्तधा सूच्छनं कार्यम् । पटु लवणं
अलम्बुषः कुलाहलं किण्वं सुरावीजं । माचिकस्य
विशुद्धस्येति खरुपतः शोधितया ज्ञेयम् । चित्र-
काण्डचूर्णानि प्रत्येकं पलमात्राणि । चतुर्जातका-
दीनां प्रत्येकमर्षपलम् । रस.र.रक्तपि.चि. ।

अमृतागुगुलुः । पुं । राजयक्षाणि हितः ।
प्रस्थं गुडूच्याः प्रस्थार्धे प्रत्येकं त्रिफलापरं । पञ्चा
द्रीणेऽभसः शिष्टे पाकावने ततः क्षिपेत् । कीचि

दन्त्यमृताभ्योवविङ्गविफलारजः । प्रत्येकमहै-
पलिकं दृष्टव्यं च कार्षिकम् । रस.र.वा.र.चि. । च
क्रपाणिमते तु गुडूची ४ श.गुग्गुलुः २ श.आम-
लकी २ श.विभीतकः २ श.पुनर्णवा २ श.हरीतकी
२ श. एकत्र कुट्टयित्वा ६४ श्रावणारिणि पक्का
१६ श्रावणश्लिष्टः क्वाथः कार्यः । अथ गालयित्वा
पुनः पक्का चनौभूते तत्र दन्त्यादिचूर्णं प्रत्येकं ४ तो.
दहतः २ तो. प्रचेप्यम् । प्रचेप्य ईषदण्णतायां
देयः । मात्रा च यथाप्रबलं देया । च.द.वा.र.
चि. पाठी यथा—अमृतायाश्च विप्रस्थं प्रस्थमेकान्तु
गुग्गुलीः । प्रत्येकं विफलाप्रस्थं वर्षाभूप्रस्थमेव
च । सर्व्वमेकत्र सङ्गुह्य क्वाथयेन्नल्लयेऽभसि । पुनः
पचिष्यादशेषं यावत्कान्द्रत्वमागतं । दन्ती चित्रक-
मूलानां कषा विचक्रलविकं । गुडूचीत्वविङ्ग-
ङ्गानां प्रत्येकाहंपलोन्मितं । दहतः कर्षमेकान्तु स-
र्व्वमेकत्र चूर्णयेत् । सिद्धे कोष्णं क्षिपेत्तत्र अमृता-
गुग्गुलीः परमिति ॥ च.द. । अयं भावप्रकाशेऽपि
वातरक्ते उक्तः । पाठस्य मन्त्रार्थेऽस्त्य एवेति पाठी
न लिखितः । भा.म.३.भ. ।

अमृताक्षुरलीहः । पुं, ली. उपदंशे लीह-
विशेषः । तस्यायं पाठः—“पारदं गन्धकं लीह-
मभे ताम्रं सगुग्गुलुं । भङ्गातं पलिकं सर्व्वं धात्र्याः
साईं वङ्गचक्रं । द्राचं पथ्याहरीतकोर्लोहान् पौड-
शिकं हविः । पचेऽग्नये वराक्वाथे लीहपात्रे विधान-
वित् । सुसिद्धं तत्समन्नीयात् सप्यूज्य गृहदेवता ।
समर्थं मधुसर्पिर्भ्यां गुञ्जाद्वज्रा दिने दिने । अत्रानु-
पानं पयसा नारिकेलोदकेन वा । कुष्ठोक्तामृता-
क्षुरलीहादस्य विफलाभागभेदः, अतः पाठइयम् ।
प्रयोगा.उ.द.चि. । भेषजमिदं कुष्ठरीगे हितम् ।
अत्र पलमेकं रसस्येति रससिन्दूरमिति केचित् ।
अपरे हिङ्गुलीयपारदं व्यवहरन्ति । वङ्गानु रस-
सिन्दूरमेव व्यवहरन्ति । रसादिसर्व्वमेकौक्त्वा लीह-
पात्रे विफलाक्वाथेन पचेत् । पाकशेषे विफलाचूर्णं
देयम् । र.सा.सं.रस.र. । कुष्ठोक्ती यथा—“इताश्च-
सुखसंगुहं पलमेकं रसस्य वै । पलं लीहस्य ताम्र-
स्य पलं भङ्गातकस्य च । गन्धकस्य पलचैकमभकस्य
च गुग्गुलीः । हरीतकीविभीतकीचूर्णं कर्षहयं
हयोः । अष्टमाषाधिकं तत्र धात्र्याः पाणितलानि
षट् । घृतं द्राष्टव्यं लीहात् द्वाविंशतिफलानजम् ।
एकौक्त्वा पचिष्यात्रे लीहे तद्विधिसूचकम् । पाक-

मेतस्य जानीयात् पाकत्रः कुशलो भिषक्” । इत्या-
दि । इताश्चसुखसंगुहः यथा रसाचवे—रसस्य
पञ्चमांशेन गन्धेन लीहपात्रके । लीहदन्त्येन च त-
था दन्त्येषन्नवनीतकं । मईनात्कञ्जलिहत्वा पिष्टं
शालिचिकाद्रवे । वङ्गदीप्यास्तु पिनेन वेष्टयित्वा
निधापयेत् । हृष्टिकाया सुखं लिष्टा शनैर्नैदृग्भिना
पचेत् । गन्धगन्धश्च यावत्स्यात् तदुक्ताश्चसुखं विदुः ।
कश्चित् इताश्चसुखसंगुहमिति गुग्गुलुपर्य्यक्तं संव-
धाति । तेन शोधनजारणादिक्रमेण सर्व्वेधामग्नौ
शोधनमाह हरीतकीविभीतकीः साईकर्षहयं
पृथगिति वचनात् । हरीतक्यास्तु ५ तो. विभी-
तक्याश्च आमलक्याः षट्, पाणितलं १२ तो. मि-
क्षितविफला १६ प. पाकार्थजलं १६ श. शेषः
४ श. घृतं १६ प. लीहपात्रे पाच्यम् । वल्गुपौडितं
यदा न निःसरति मुद्रा च भवति तदावतार्य्य चू-
र्णप्रवेपः । अस्य पाके सावधानेन भाव्यम् । अमृत-
सारलीहवदस्य क्रिया क्रिया । वङ्गदपि अमृताक्षुर-
लीहं कुष्ठे उक्तम् यथा—सूतं हिङ्गुलसम्भूतं ताम्रं
तद्दिग्गुणं भवेत् । सुजीर्णलीहं तत्तुल्यमभं भङ्गातकं
तथा । ताम्रदिग्गुणगन्धश्च गुग्गुलुस्तद्दिष्टा मतः ।
विफलायास्तथा चूर्णं प्रत्येकं मृततुल्यकं ताम्राश्चतु-
र्गुणं सर्पिः तैलमेरुण्डजं विधा । रसाञ्जनस्यामृतुल्यं
पक्का चेवामृतद्रवेः । चतुर्गुणैर्वृतामैलाद्रिस्तोयमव-
तारयेत्” । इत्यादि । भेष.प्रयोगा.कुष्ठचि. । अस्य र-
सेन्द्रसारसंगुहोक्तः पाठः प्रायेण तुल्य एव । केवलं
गन्धकस्य पलचैकमित्यत्र—“अभकस्य पलचैकं
गन्धकस्य चतुःपलमिति ।” कर्षहयं हयोरिति प्र-
त्येकं कर्षहयमिति । घृतं द्राष्टव्यमित्यत्र—“घृत-
च्छाष्टव्य”मितिभेदः । अभकस्य पलचैव गन्धकस्य
चतुःपलमित्यत्र प्रयोगामृतघृतपाठं न साधु मन्यन्ते
भट्टादयो विशिष्टवैद्याचेति । र.सा.सं.टी. । रसरत्ना-
करः प्रयोगामृतेन तुल्य एव केवलं द्राष्टमाषाधि-
कमित्यत्र अष्टमाषाधिकमिति भेदः । रसेन्द्रचिन्ता-
मणौ च “अष्टमाषाधिकानि” घृतं त्वष्टव्यमिति
पाठभिनताति । रसे.चि.कुष्ठ. । सा.कौ । अन्य-
दक्षपिने उक्तम् ।

अमृतादिः । पुं । कषायद्रव्यसमूहे यथा—
अमृतवपटीलं सुसक्तं समपथं खदिरमसितवेचं
निष्कं दे हृदिदे” इत्यादि । अयं विसर्पवैद्यकी-
टके हितः । असितवेचं श्यामा खता । रस.र. ।

च.द.विषर्प-चि.। सा.कौ.। प्रयोगा.। अपरः
सूत्रकृष्टे यथा—अमृतं नागरं धात्री वाजिगन्धा
त्रिकण्टकं। प्रविशेदातरोमार्तः सगुली सूत्रकृष्ट-
वान् ॥ भेष.।

अमृतादिवटी। स्त्री। विषं २ भा. कपर्द-
भक्ष ५ भा. मरिचं ६ भा. जलीन सुद्रमाना वटी-
कार्या। इयं कफे विदोषेऽग्निमान्द्ये च हिता।
भा.म.१भ.ज्वरचि.।

अमृताद्यगुगुलुः। पुं। अयं मेदोरोगे हितः।
यथा—“अमृता चुटिबेह्वत्सकं कलिपथ्यामलकानि
गुगुलुम्। क्रमवृद्धमिदं मधुमृतं पिङ्गकास्थील्य-
भगन्दरं जयेत्।” अत्र चुटिः सूक्ष्मला। वेलं विडङ्गं।
वत्सकं कुटजत्वक्। एषां क्रमवृद्ध्या भागी याव्यः।
भेष.मेद.। भा.म.२भ.मेदचि.।

अमृताद्यष्टतम्। स्त्री। वातरोगे हितं। घृतं
४ श. कल्कद्रव्यं १ श.। पाककाले आमलकौरसं
४ श. वारि १२ श. दत्त्वा पाच्यम्। शरग्वधः
श्रीणालफलमज्या। इषीरः श्वेतपुनर्णवा। सुरकः
कोकिलाचमूलम्। गन्धर्वः एरण्डमूलं। घनः
शुक्ला। च.द.वातरोग-चि.। भा.म.२भ.।

अमृताद्यचूर्णम्। स्त्री। आमवाते। गुडूची
नागरगीडुरसुखितिकावरुणचूर्णानि प्रत्येकं सम-
भागानि। भा.म.२भ.।

अमृताद्यतैलम्। स्त्री। गलगुल्मादी। सू-
र्क्षिततिलतैलं ४ श. गुडूच्यादीनां शतपत्रं वारि
६४ श. शेषः १६ श.। उक्तद्रव्याणां मिलितकल्कः
१श.। तैलपाकविधिना पाच्यम्। च.द.गलगुल्म-चि.।
अथवा गुडूच्यादीनां प्रत्येकं १ प. वारि १२८
प.। तैलं पिबेद्वास्तवज्ञिनिष्पृष्टिस्वाद्ययीवत्सक-
पिप्पलीभिः। सिद्धं बलावेतसदेवदारु द्वितीय
नित्यं गलगुल्मरोगी ॥ तैल ४ श. कल्कः—गु-
लूङ्ग, निमग्लान, गुडुकाडेनी, केलकड़,।
कूटेकड़क्, पिप्पुल, वेलेङ्ग, वेतम, देवदारु।
मिलित १ श.। भेष.। सिद्धं बलाभ्यामिति। च.द.।

अमृताफलः। पुं, स्त्री। फटीले। भा.पू.१भ.।
काबिलप्रसिद्धफलवृक्षविशेषे, रुचिकले वा, नास्याती
इति लोके। मद्.व.७.।

अमृतारिष्टम्। स्त्री। अरिष्टमिदं विषमज्व-
रादी हितं। अत्र गुडूच्याः पलशतं दशमूलस्य

तथा एकत्र द्रोक्षचतुष्टयजली पक्का पादशेषं बाष्पं।
अथ तत्र काथे गुडस्य तुलात्रयं (७१॥०८८३) गीक-
यित्वा, कणजीरस्य १६ प. पर्पटस्य २ प.। तथा
सप्तपर्णं त्रिकटु सुसक नागकेशर कटुक्षतिविवेन्द्र-
यवादीनाञ्च प्रत्येकं चूर्णपलं निक्षिप्य आठतपाके
मासमात्रं स्थापयेत्। तेनात्मरुन्धेकीनारिष्टं जायते।
भेष.।

अमृतार्णवः। पुं। रसोऽयं अतिसारि ज्वराति-
सारि च हितः। मात्रा १ मा.। अनुपानं धान्यजी-
रक शालवीजानां यद्यालामं देयम्। द्रव्याणि यथा
हिङ्गुलीत्यरस लौहगन्धक टङ्गण शटी धान्यकङ्गी-
वेर मुसकात्पञ्चाजीरकातिविषाजीरकाणि ह्याजी-
जीरिण मर्दयेत्। भेष.। रस.र.अजाजी जीरकम्।
घुणप्रिया अतिविषा। धान्यजीरकयूषेणेति यूषैः
प्रदरतरं मुदां श्रेयम्। र.सा.सं.अतिसा.चि.।

अमृतार्णवरसः। पुं। कासहरोऽयं रसः।
अत्र अमृता गुडूची। पत्रकं पत्रकाष्ठं। र.सा.सं.
कासचि.। रस.र.। भेष.। द्वितीयो रसः बाजी-
करणाधिकारि। अत्र मूतभक्ष रससिन्दूरम्। र.
सा.सं.। अन्यः कासी—“रास्त्रा विडङ्ग त्रिफला
रसगन्धकटुविकं। अमृता पद्मकं बीदं विषतुल्यं
सुचूर्णितम् ॥” मात्रा २ गुह्या। रस.र.कासचि.।
अन्यः राजयक्षणि—“पारदं गन्धकं गुह्यं स्रतलौहश्च
टङ्गणं। रास्त्राविडङ्गत्रिफला देवदारु कटुत्रयम्।
अमृता पद्मकं तुल्यं विषश्चापि विचूर्णयेत्। मधुनाच
वटी कार्या।” प्रयोगा.। अन्यः रसेन्द्रसारघृते रसा-
यनाधिकारि। “मूतभक्ष चतुर्भागं लौहभक्ष तथा-
ष्टकं। अभभक्ष च षड्भागं गन्धकस्य च पञ्चमं।
भावयेत्त्रिफलाकाथैस्तत्सर्वं भृङ्गजद्रवैः। शिबुवङ्ग-
कटुकाथैर्भावयेत्सप्तमं प्रथक्। सर्व्वतुल्या कणा
योग्या गुडैर्मिश्रं पुरातनैः ॥” मात्रा निष्कमिता।
र.सा.सं. प्रयोगा.रसायने।

अमृतार्णवलीहम्। स्त्री। कुष्ठाधिकारि।
“त्रिकटुत्रिफलालौहं समभागं विचूर्णितं। सर्व्वे-
षामपि चूर्णानामभंभागं शिलाजतु। गुडूचीखरसै-
र्देया भावना रविरश्मिभिः। वारत्रयं ततः शुष्कं
घृतेन सह मर्दयेत् ॥” मात्रा १ मा.मधुना स्निग्धा।
रस.र. प्रयोगा.। अयम् अमृतार्णवरस इति मीडे-
ऽप्युक्तः। प्रयोगा.।

अमृतावटिका (गुग्गुलुः) । स्त्री । सद्यो-
ब्रणघ्नी वटिका । ब्रणशोधि इति च.द. । “अमृता-
पटीलमूलत्रिफलाचिकटुकमिश्रानाम् । समभागानां
चूर्णं सर्वसमी गुग्गुलीभांगः ॥ प्रतिदिनसमेकैकां
गुडिकां खादिदक्षप्रमाणाम् । रस.र. ।” अलमा-
नादधिकं न कर्तव्यं कीडादिकदुष्प्राप्त्यमपि प्रयो-
गा. । द्वितीया वृद्धदभिधाना ब्रणे हिता । यथा—
“अमृतायाः पलशतं दशमूलशतं तथा । पाठामूर्ध्वा
बला ने च तथा गन्धर्वहस्तकाः ॥ पृथग्दशपलानेता-
नभयानां शतं तथा । विभीतकशते हे च धात्री
शतचतुष्टयं ॥ गुग्गुलोः प्रस्थसंयुक्तं जलद्रोणद्वये
निशाम् । एकां पर्युषितां पक्ता चतुर्थांशवशेषि-
ते ॥ क्वाथे गुग्गुलुमालोद्य लौहपात्रे पचेन्नं ।
श्रीते चैतानि संचूर्ण्य प्रक्षिपेत्पलिकानि तु ॥ त्रि-
फलात्रिवृतादनीव्योषकिम्राश्वगन्धकान् । विडङ्गं
चित्रकं चीचं मूत्रैलां नागकेशरम् ॥” इत्यादि ।
पीटलिबद्धगुग्गुलुना सह पर्युषितं कर्तव्यं । ततो-
ऽपरदिने क्वायकरणम् । तैशोरगुग्गुलुवत् सर्व-
मपरं ज्ञेयम् । प्रयोगा.ब्रणचि. । रसरत्नाकरपृथपाठ-
स्तुत्य एव । तत्र अस्य पत्रौ यथा—घृतपिष्टितगुग्-
गुलुः १६ प. क्वाथार्थं गुडूची १०० प. दशमूलं
१०० प. आक्नादौ, मूर्ध्वा, वाड्याला, श्वेतवा-
ड्यालामूलं, एरुमूलं, प्रत्येकं १० प. सास्थि
हरीतकी १००, वहेडा १००, आमलकी ४००,
पाकाथं द्रियं जलं द्रोणत्रयमितं (१६२श) अत्रैव
पीटलीबद्धं गुग्गुलुं दत्त्वा पाकशेषजलं ४८ श.
कर्तव्यम् । अत्रैव क्वाथे क्वाथस्थापितगुग्गुलुं पिष्टा
पाचनीयम् । सिद्धे प्रलेपार्थं त्रिफला तेजडीमूलं
त्रिकटु दन्तीमूलं गुडूची अश्वगन्धा विडङ्गं तेजपत्रं
गुडत्वक् मूत्रैला नागेश्वरः गुण्डा, एषां प्रत्येकं
१ प. एकीकृत्य क्षिप्रभास्त्रे स्थाप्यम् । मात्रा ८
माषा । उष्णीदकमनुपेयम् । रस.र. ब्रणशोथ-
* चि. । भा.म.२भ. । अन्या कुष्ठरीगे वातरक्ते च
हिता । तस्या अर्थं पाठः—अमृतायाः पलशतं
दशमूल्यास्तथा शतं । पाठा मूर्ध्वा बला तित्ता
दावीगन्धर्वहस्तकाः । एषां दशपलान् भागान्
विभीतकाः शतं हरेत् । हे शते च हरीतकाः
आमलक्यास्तथा शतम् । जलद्रोणद्वये पक्ता अष्ट-
भागवशेषितं । प्रस्थं गुग्गुलुमाहृत्य प्रस्थाईच घृतं
पचेत् । पाकभिर्द्वौ प्रदातव्यं गुडूचाः सत्समेव च ।

पलद्वयं तथा गुण्डाः पिप्पल्याश्च पलद्वयम् ॥ इ-
त्यादि । भेष.कुष्ठ-चि. ।

अमृताष्टकः । पुं, स्त्री । गुडूच्याद्यष्टद्रव्यसिद्धक-
षायि । एष पिप्पलेभज्वरे हितः । च.द.चि. ।
‘गुडूचीमृद्ववारिष्टपटीलं कटुरीहिणी । नागरं
चन्दनं मुहां पिप्पलीचूर्णसंयुतम् । अमृताष्टक-
इत्येष पिप्पलेभज्वरापहः ॥” अरिष्टं निम्बत्वक् ।
रीहिणी कटुकी । एषां प्रति २० रक्तिकं वारि ३२
तो, शेषः ८ तो. । प्रलेपार्थं पिप्पलीचूर्णं ॥ तो. ।
सा.कौ. । [व.४ ।

अमृतासङ्गमः । स्त्री । खर्परिकानुत्ये । मद-
अमृतासङ्गमः । पुं । खर्परीनुत्ये । तूँते ।
मं मोरचूत । वै.निघ. ।

अमृताह्वम् । स्त्री । अमृतफले, नास्यातीति
लोके । हिं अपी । मद.व.६ । गुणाः—गुरु वातघ्नं
खादु त्रिदोषघ्नम् । ‘नास्याती’ सुद्वलदेशे प्रचुरं
लभ्यते । भा. । खर्वूजे । मद.व.६ ।

अमृताह्वयतैलम् । स्त्री । वातरक्ते तैलम् ।
पाठी यथा—“गुडूची मधुकं ऋक्षपञ्चमूलं पुनर्ण-
वा । राक्षसिरुमूला च जीवनीयानि लाभतः ।
पलानां शतिकाभिर्गन्धैला पञ्चशतं भवेत् । कीलं
विलं यवान् माषान् कुलत्थांश्चादकीन्मिहान् ।
काश्मर्याणाञ्च शुक्लानां द्रोणं द्रोणशतेऽश्वसः ।
साधयेज्जर्जरं पूतं चतुर्द्रोणञ्च शेषयत् । तैलद्रोणं
पचेत्तेन दत्त्वा पञ्चगुणं पयः । पिष्टा त्रिपलिकश्चैव
चन्दनीशीरकीसरम् । पत्रैलागुरुकुष्ठानि तगरं मधु-
यष्टिका । मज्जिष्ठार्हपलश्चैव तस्मिद्धं सर्वयोगि-
कम् ॥” भा.म.२भ.वातरोगचि. ।

अमृतेश्वररसः । पुं । अथ रसो यच्चाणि हितः ।
रसमश्वाह्वतासत्वं लौहं मधुघृतान्वितम् । अमृते-
श्वरनामायं षड्भुजो राजयच्चाणि ॥ भा.म.२भ. । रस-
चि. । प्रयोगा. ।

अमृतोत्था । स्त्री । सुधामूलायाम्, सालम्-
मिहरीति भाषा । अचि. ।

अमृतोत्पन्नम् । स्त्री । तुत्ये । खर्परीनुत्ये ।
खापर । मं कालखापरी । रा.नि.व.१३ । [नि.व. ।

अमृतोत्पन्ना । स्त्री । गृहमन्त्रिकायाम् । रा.
अमृतोद्भवः । पुं । धन्वन्तरौ । रत्ना. स्त्री ।

(५३ पृष्ठस्य-प्रथमस्तम्भस्य अष्टमपङ्क्त्यनन्तरं पाठ्यमेतत्)

अमोघा । स्त्री । पाटलावृक्षे । भा. । च.सू. ४ अ. ।
हरौतक्याम् । विडङ्गे । मे. । श्वेतपाटलायाम् । प-
ञ्चमेदे । रा.नि.व. २३ ।

अम्बकाः । पुं । वकुलवृक्षे । जटा. । स्त्री । त्रि-
वे. । हे.च. । ताम्बे । रा.नि.व. १२ ।

अम्बरम् । स्त्री । कार्पासि । कार्पास । र.मा. ।
अमघातौ । अतुत । रा.नि.व. १३ । भैष. । वस-
न्तकुसुमाकरे । तन्नामकगन्धद्रव्ये । विश्व. ।

अम्बरदः । पुं । कार्पासवृक्षे । वै.निघ. ।

अम्बरा । स्त्री । कार्पासवृक्षे । प.सु. ।

अम्बरातकः (रीयः) । पुं । आमातकवृक्षे ।
आम्बु गीष् । जटा. । [भर्जनपात्रे । अम. ।

अम्बरि(री)षः । पुं, स्त्री । आमातकवृक्षे ।
भर्जनपात्रे । अम. । [ज्जाते ।

अम्बष्ठः । पुं । देशविशेषे । वैश्यायां ब्राह्मणा-

अम्बष्ठका (की) । स्त्री । (Stephania

अम्बष्ठा (ष्ठिका) । स्त्री । (Stephania
cissampelas hexandra.) पाठायां । निम्ब-
क । आकनादि । रा.नि.व. ६ । पटांडू इति

हिमालये । भार्या । र.मा. । लक्ष्णामूले । भैष.
स्त्रीरोग.चि.पुथानगचूर्णे । अस्त्रलोण्याम् । आम्-

कृत् । रा.नि.व. ५ । भा.पू. १ भ. । यूथिकायाम् ।

यूथे । प.सु. । मयूरशिखायाम् । वा.सू.प्रियङ्गु-
दिः । “अम्बष्ठामधुकं नमस्कारी ।” आमातके ।
आम्बु । क्षुद्रक्षुपविशेषे । अम्बाडा, अम्बरी इति
च दक्षिणापथे । हिं मीहया । माचिका, साकु-
रुण्ड इति च पश्चिमदेशे ख्याता । शूदिना । सु.
म. ३८ अ. । रस.र.पुथानगचूर्णे । गुणाः—कषा-
यास्ता कफघ्नी कण्ठरोगघ्नी वातरोगहरौ रुच्या
दीपनी च । रा.नि.व. ४ ।

अम्बष्ठादिः । पुं । पाठादिगणविशेषे । यथा—
अम्बष्ठा-धातुकीकुम्भसमङ्गाकटुङ्गमधुकविल्लपेशी-
रोगसावरोधप्रलाशनन्दीवृक्षपञ्चकेशराणीति । गु-
णाः—“गणौ प्रियङ्गुम्बष्ठादी पक्तातीसारनाशनौ ।
सम्बानीथो हितौ पित्ते व्रणानाद्यापि रीपणौ ॥”
स.सू. ३८ अ. ।

अम्बष्ठी । स्त्री । कटुकाभेदे । कटुकीविशेष ।
यथा—“रक्तकाण्डिरुहाम्बष्ठी कटुका चापरा स्मृ-
ता ।” द्रव्याभि. ।

अम्बा (लिका) । स्त्री । अम्बष्ठायाम् । शूदि-
ना । पाठायाम् । आकनादि । रा.नि.व. ४ ।

अम्बिका । स्त्री । अम्बष्ठायाम् । शूदिना । भा.
पू. १ भ. । मायाफलवृक्षे । हिं मयनफल । मद.व.
४ । कटुकाम् । श.च. ।

तुल्ये । रा.नि.व.११ । खर्पः । खापर । रा.
नि.व. । आमलक्याम् ।

अमृतोद्भवा । स्त्री । आमलक्याम् । मं चावली ।
नागरवल्ग्याम् । पान । वै.निघ. ।

अमृतोपमम् । स्त्री । खर्परीतुल्ये । तूँत ।
मं मोरचूत । वै.निघ. । [ते द्रव्ये । वै.निघ. ।

अमृतोपहिता । स्त्री । तोपचिनी इति प्ला-
अमेध्यम् । स्त्री । पुरीषे । श.र. ।

अम्बु । स्त्री । जले । रा.नि.व.१४ । बालके । च.
द.ज्वरातिसार-चि. । “किराताम्बुवासकम् ।”
भैष. शोध-चि.पुनर्णवातैले ।

अम्बुकः । पुं । श्वेताकर्मन्दारे । रत्नैरखे ।

अम्बुकण्टकः । पुं । नके । त्रिका. ।

अम्बुकन्दः । पुं । शङ्खाटके । वै.निघ. ।

अम्बुकिरातः (टः) । पुं । नके । त्रिका. ।

अम्बुकीशः । पुं । गोधायाम् । श्रियुमारे । त्रिका. ।

अम्बुकुक्कुटी (टिका) । स्त्री । जलकुक्कुट्यां ।
पानकण्डेडौ । मं पानकौवडी । See स्रवः ।

अम्बुकूर्मः । पुं । गोधायाम् । वै.निघ. ।

अम्बुकृष्णा । स्त्री । जलपिप्पल्यां । कौण्डि
दाग् । वै.निघ. । [सा.सं. ।

अम्बुकेशरः । पुं । कोलङ्गवले । लेवू । र.

अम्बुचरः । पुं । जलचरे । कचटे । वै.निघ. ।

अम्बुचामरम् । स्त्री । शैबाले । जटा. ।

अम्बुचारिणी । स्त्री । स्थलपद्मिन्यां । हिं थल-
पद्म । वै.निघ. ।

अम्बुजः । पुं । हिज्जलवले । अम. । मत्स्यादी ।
भा. । जलवेतसे । कचटे । वै.निघ. । त्रि. जल-
जातमात्रे । स्त्री । कमले । भै.जत्रिकं । [वै.निघ. ।

अम्बुजामलकी । स्त्री । पानीयामलके ।

अम्बुटः । पुं । अम्रयकवले । चावुटा । मं आ-
पटा । रा.नि.व.८ ।

अम्बुतालः । पुं । शैबाले । त्रिका. ।

अम्बुदः । पुं । मुसायां । सि.थो.कामला.चि.
‘मृजायष्टते इन्दः । “पटीलाम्बुददाभिः ।”

अम्बुधरः । पुं । नागरमुसायां । भद्रमुसायां ।
वै.निघ. ।

अम्बुधिः । पुं । सागरे ।

अम्बुधिफेनः । पुं । ससुद्रफेने । भा. ।

अम्बुधिश्रवाः । स्त्री । गृहकन्यायाम् । घृष्ट-
कूशाशौ । मं कोष्ठफल । रा.नि.व.५ । [भा. ।

अम्बुनाम । स्त्री । क्रीवरे । दांला । भा. । बालके ।

अम्बुपत्रा (त्रिका) (पत्री) । स्त्री । उश्च-
टायाम् । र.मा. ।

अम्बुप्रसादः } पुं । निर्मलीफलवले । रा.नि.
अम्बुप्रसादनः } व.११ । See कतकः ।

अम्बुप्रसादनफलम् । स्त्री । निर्मलीफले ।
वै.निघ. ।

अम्बुमयूरकः । पुं । जलापामार्गे । वै.निघ. ।

अम्बुमात्रजः । पुं । शम्बूके । हे.च. ।

अम्बुयष्टिका । स्त्री । भार्यां । वांशवृक्षे ।
र.मा. । [वै.निघ. ।

अम्बुरुहा । स्त्री । पद्मिन्यां । स्थलपद्मिन्याम् ।

अम्बुवक्षिकः । पुं । लमिश्रे । वै.निघ. ।

अम्बुवक्षिका । स्त्री । कारवेल्ग्याम् । वै.निघ. ।

अम्बुवल्ली । स्त्री । चद्रकारवेल्ग्यां । जलपिप्-
पल्यां । वै.निघ. । [वै.निघ. ।

अम्बुवारिणी । स्त्री । स्थलकमलिन्याम् ।

अम्बुवासिनी । स्त्री । रक्तपाटले ।

अम्बुवासी । पुं । रक्तपाटले । वै.निघ. ।

अम्बुवाहः । पुं । मुसके । चि.क्र.क.वल्ली
प्रदर चि. । [रवा. ।

अम्बुवेतसः । पुं । जलवेतसे । मं लङ्गाला ।

अम्बुशिरीषिका } स्त्री । जलशिरीषे । वै.निघ. ।
अम्बुशिरीषी }

अम्बुशुक्तिः । स्त्री । जलशुक्ती । त्रिशूक । मं
जलशिंपी । वै.निघ. । [त्रिका. ।

अम्बुसर्पिणी । स्त्री । जलौकसि । जौंक ।

अम्बुसादनम् । स्त्री । निर्मलीबीजे । वै.निघ. ।

अम्लसारा । स्त्री । कदलीहवे। भा.पू.१भ.फ.व.।

अम्लसाहः । पुं । कुन्दपुष्पपत्रे । वै.निघ. ।

अम्लः । पुं । जले । रा.नि.व.१४ ।

अम्लपा । पुं । चातकपत्रिणि ।

अम्लसारः । पुं । सुक्तायां । वै.निघ. ।

अम्लसूः । स्त्री । शम्बूके । मं धुके ।

अम्लोजम् । स्त्री । पत्रे । वारिवेतसे ।

अम्लोजनालः । पुं । पत्रनाले । वै.निघ. ।

अम्लोजा । स्त्री । बल्लीयष्टीमधुनि । वै.निघ. ।

अम्लोदः । पुं । भद्रमुक्तायाम् । रा.नि.व.६। च. द.यक्ष-चि.एलादिमले । प्रपीष्टरौके । प.सु. ।

अम्लोधिपल्लवः । पुं । प्रबाले । मं पीवले । रा.नि.व.१३ ।

अम्लोदहम् । स्त्री । पत्रे । च.द.र.पि.चि. ।

अम्लोदहकेशरम् । स्त्री । पत्रकेशरे । च.द. र.पि.चि. ।

अम्लः । पुं । आम्रहवे । आम् ग्राह् । रा.नि. ।
See आम्रः । माचिकायां । शूनिनां । हिं
मीड्या । अम्लवेतसे । रा.नि. ।

अम्लम् । स्त्री । आम्रफले ।

अम्लगान्धहरिद्रा । स्त्री । (Curcuma
reclinata.) आम्रहरिद्रायाम् । आम्श्लू । हिं
आम्रहलदी ।

अम्लवेतसः । पुं । अम्लवेतसे ।

अम्लसारः । पुं । अम्लवेतसे । रा.नि. ।

अम्लातः (कः) । पुं । (Spandias man-
gifera.) Hogplum. आम्लातकहवे । आम्गडा
ग्राह् । हिं अम्माडा । मं अम्माडाचे भाड । श.
मा. । चिका. । See आम्लातकः ।

अम्लः । पुं । षड्रसान्यतमरसे । अश्ल रस । स
च जम्बीरमातुलुङ्गफलादिषु व्यक्ताः । गुणाः—खडु,
उष्णः, रुचिकरः, दीप्तिकरः, हृदयतर्पणः, वाता-
नुलीमनः, बल्यः, कण्टदाहकरश्च । रा.नि.व.१०।
दधिपाकीऽम्लः दधिपाकगुणसु पित्तजत्वात् वातघ्नेष्व-
रोगघ्नश्च । सु.सु. । प्रीतिकरः पाचनः मार्दवक-

रश्च । अतिसेवनात् भ्रान्तिकुष्ठकफपाण्डुकार्शकाश्च-
जनकः । रा.नि.व.१२ । पाचनः रुचिकरः पित्तलः
कफजनको रक्तवर्धकः खडुः लेखनः उष्णवीर्यः
स्पर्शशीतलः सङ्कीचनः क्लेदनी वातघ्नः स्निग्धः
तीक्ष्णः सारकः शुक्रविवस्थानाद्दृष्टिघ्नः हर्षणश्च ।
अतिसेवने—अमलदृग्दाहतिमिरज्वरघ्नः, शोथवि-
स्फोटकुष्ठपाण्डुलक्षश्च । भा.पू.१भ. । लघुत्वं पाच-
कत्वं पित्तघ्नेष्वान्तिक्लेदत्वमुष्णत्वं वातघ्नत्वञ्च । राज.।

अम्लम् । स्त्री । अम्लवेतसफले । काञ्चिके । घीले ।
रा.नि. । बदरफले । सि.यो.अरीचक-चि. । वर्वर-
चन्दने । रा.नि.व.१२ ।

अम्लकः । पुं । लकुचहवे । श.र. ।

अम्लकरञ्जः । पुं । करञ्जविशेषे । टैक्करञ्जः ।
तत्फलगुणाः—पिपासाघ्नं गुरु रुचिकरं पित्त-
करञ्च । राज. ।

अम्लका । स्त्री । पालङ्गशाके । पाण२ शाक ।
प.सु. । पलाशीलतायाम् । रा.नि.व.४ ।

अम्लकाञ्चिकम् । स्त्री । काञ्चिके । कौञ्चि ।
च.द.यक्ष्णी-चि.महाघटपल्लवते ।

अम्लकारण्डः । पुं । शृङ्गारसीने । वै.निघ. । स्त्री।
लवणद्वये । लोणां घास । रा.नि.व.८ ।

अम्लकूचिः । पुं । हवविशेषे ।

अम्लकेशरः । पुं । मातुलुङ्गे । टोवालेवु ग्राह् ।
प.सु. । दाडिम्बहवे । [लेवु वै.निघ. ।

अम्लकेशरी । पुं । अम्लरसनिम्बकहवे । गोंडा
अम्लकोशः (शाकः) । पुं । तिमिडीहवे ।
मद.व.६ । [मं अंबटताक । वै.निघ. ।

अम्लगोरसः । पुं । अम्लतक्रे । टैक् वोन ।

अम्लचाङ्गेरी । स्त्री । चाङ्गेरीभेदे । टैक् आम्-
रुल । च.चि.३च.अगु.तेले ।

अम्लचुम्बिका । स्त्री । चिम्बिके । तैत्तुलेर
अश्ल । रा.नि.व.११ । See चिम्बासारः ।

अम्लचूडः । पुं । शाकाक्षे । चिम्बासारे । तैत्तु-
लेर अश्ल । रा.नि.व.११ । अम्लशाके । चूका
पाण्डु । रा.नि. ।

अम्लजम्बीरः । पुं । अम्लरसनिम्बकहवे ।

टक् लेव् गोह् । मं इडनिव् । रा.नि.व.११ ।
See निम्बुकः ।

अन्नटकः । पुं । अन्नलकहवे । अन्न कूटहि ।

अन्नत्वक् । पुं । प्रियालहवे । मं चारीली ।

अन्नदोलकः । पुं । चुके । फूका भाग्ड् ।
मं भवीती । वै.निघ. ।

अन्नद्रवः । पुं । बीजपूरादिरसे । भा.म.
१ भ.जिज्ञाकज्व.चि. "अन्नद्रवः संश्रमयेद्रसज्ञा ।"

अन्नद्रव्यम् । स्त्री । बीजपूरादौ । तक्के.वै.निघ. ।

अन्ननायकः । पुं । अन्नवेतसे । थैकल । मं
आन्नवेतस । रा.नि.व.६ ।

अन्ननिम्बुकः । पुं । महाअन्ननिम्बुके । गोडि
लेव् । मं मोटे इरनिम्बू । वै.निघ. ।

अन्ननिशा । स्त्री । श्याम् । भटो । रा.नि. ।

अन्नपञ्चकम् । स्त्री । १ कोलदाडिमवृक्षान्न-
चुक्रिकाअन्नवेतसेपु। २ जम्बीरनारङ्गाअन्नवेतसतिलिङ्गी-
बीजपुरेषु । रा.नि.व.२१ । See पञ्चाङ्गम् ।

अन्नपत्रः । पुं । दण्डालुके । थाम् आलू । वै.
निघ. । अन्नलकहवे । रा.नि.व.२ । सुद्रपत्र-
तुलसीहवे । र.मा. ।

अन्नपत्रम् । स्त्री । चुक्राशके । रा.नि.व.७ ।

अन्नपत्रकः । पुं । मेण्डायाम् । अन्नलकहवे ।
अन्न कूटहि, आवुठो । रा.नि.व.२ । मद.व.१ ।
अन्नलोषिकायाम् । आश्रकण । भा.पू.१७. ।

अन्नपत्रा । स्त्री । चुक्रलायां । ओरुडि । प.सु. ।

अन्नपत्रिका । स्त्री । चाङ्गेथ्याम् । श्रुदे
शुनौ । शुनौ इति लोके । आवेता इति हिन्दी ।
रा.नि.व.५ ।

अन्नपत्री । स्त्री । पलाशीलतायाम् । रा.नि.व.
४ । चाङ्गेथ्यां । रा.नि.व.५ । सुद्राक्षिकायाम् ।
श्रुदे शुनौ ।

अन्नपनसः । पुं । लिङ्गुचहवे । डेलो, मी-
नात्र गोह् । मं मोटीचे भाङ् । वै.निघ. ।

अन्नपर्णिका । स्त्री । हचविशेषे । सुरपर्णाम् ।
अन्नपर्णी । भा. । गुणाः—अन्नपर्णी वात-
कफप्लेख च विनाशिका । वै.निघ. ।

अन्नपादपः । पुं । हचाक्षे । ठैडुल गोह् ।
मं कीकवी । वै.निघ. ।

अन्नपित्तम् । स्त्री । रोगविशेषे । तल्लक्षणम्—
विरुद्धदुष्टास्त्रविदाहि पित्तप्रकोपि पानान्नभुञ्जी
विदग्धं । पित्तं खण्डितुपचितं पुरा यत्तदन्नपित्तं
प्रवदन्ति सन्तः ॥ अविपाकः कसोत्केशः तित्तास्त्री-
द्धारगौरवैः । हृत्कण्ठदाहार्कचिभिरन्नपित्तं वदेद्भि-
षक् ॥ तच्च द्विधा—अधीगसूर्ध्वगच्छति । सा.नि. ।

अन्नपित्तान्तकमोदकः । पुं । अन्नपित्ते
योगविशेषः । अत्र शृङ्खी ८ प. पिप्पली ८ प.
गुवाकचूर्णं ८ प. घृतं ४ श. एकत्र पाकः । पाकसिद्धौ
एषां प्रक्षेपः यथा लवङ्गचूर्णं वचाचूर्णं कुष्ठचूर्णं
नागकेशचूर्णं यमानीचूर्णं रक्तचन्दनचूर्णं रास्ना-
चूर्णं कण्ठजोरकचूर्णं यष्टिमधुचूर्णं देवदारुचूर्णं
त्रिफलाचूर्णं तेजपत्रत्वगेलाचूर्णं सैन्धवं हवुषाफल-
चूर्णं शटीमदनफट्फलचूर्णं जटामांसीचूर्णं अर्धं
रज्जं रीधं तालीशचूर्णं पत्रकाष्ठचूर्णं मूल्याचूर्णं
वराहकालाचूर्णं वंशलीचनं पिप्पलीमूलचूर्णं श-
तावरीचूर्णं शतपुष्पाचूर्णं पीतफिण्डीमूलचूर्णं जा-
तीकीषचूर्णं जातीफलचूर्णं काकीलीमुक्तकपिप्-
पलीकर्पूरविडङ्गवनयमानीनां चूर्णं बलागुडूचपा-
मार्गवीजगीचुरवीजचन्दनदेवताङ्गानां चूर्णं लौहं
कांस्यञ्चेति द्रव्यजातं प्रत्येकं २ तो. स्तब्धं १ तो. ।
भेष. ।

अन्नपित्तान्तकरसः । पुं । रसोऽयमन्नपि-
तघ्नः । रसे.चि. । अत्र तुल्यां पथ्यामिति सर्व-
चूर्णसमां हरीतकीम् । र.सा.सं. । शतघतांकी-
हानां तुल्यां पथ्यां विमर्दयेत् । माषमात्रं लिङ्गित्
चौटैरन्नपित्तप्रशान्तये ॥ भेष. ।

अन्नपुरम् । स्त्री । हचाक्षे । रा.नि.व.६ ।

अन्नपुष्पिका । स्त्री । आरण्यशणहवे । वन्य
अण । मं राणताग । वै.निघ. ।

अन्नपूरम् । स्त्री । तिलिचाम् । ठैडुल ।
मं कीकम्बी । रा.नि.व.६ ।

अन्नफलः । पुं । आसहवे । रा.नि.व.११ ।

अन्नफलम् । स्त्री । हचाक्षे । ठैडुल । रा.
नि.व.६ । [कन्यारी । वै.निघ. ।

अन्नफला । स्त्री । कत्यारिकायाम् । मं लघ-

अम्लमदरः । पुं । अम्लकीलिकायाम् । टंक
कूल । च मृ.४अ । [टुका पान्डु. वै.निघ. ।

अम्लभेदनः । पुं । अम्लवेतसे । रा.नि. चुके ।

अम्लमारीषः । पुं । अम्लशाकविशेषे । अम्ल
नटिशा । हिं सारसा । गुणाः — “अम्लमारीषको
दीपकोपनी मधुरः पटुः ।” वै.निघ. ।

अम्लमूलकम् । स्त्री । व्युषितकाञ्जिकपक्कमूल-
के । “काञ्जिकं व्युषितं पक्कं मूलकं त्वममूलकम्”
प.प्र.३ख. । च.द.संग्रहणी-चि.४४शुक्र. ।

अम्लमेहः । पुं । पित्तजन्यमेहरोगभेदे । अत्र
रोगी अम्लरसगन्धं मेहति । सु.नि.६अ. ।

अम्लरुहा । स्त्री । मालवदेशप्रसिद्धनागवल्लीभेदे ।
गुणाः — रुचिकरी दाहघ्नी गुणहरी आभानहरी
च । रा.नि. ।

अम्ललोणिका } स्त्री । (Oxalis cornicu-
अम्ललोणी } lata.) चाङ्गेय्यां । आंग्रकल
भाक । मं चुका । अ.टी. । गुणाः — दीपनी रुखा
रुबीणा कफवातघ्नी पित्तला अम्लग्रहण्यर्थः
कुष्ठातीसारघ्नी च । भा.पू.१भ. । मात्रा २—३
माषा । पालकविशेषे । टुका पान्डु. र.मा. ।

अम्लवती । स्त्री । चाङ्गेय्याम् । आंग्रकल ।
रा.नि.व.५ । सुद्राक्षिकायां । थूद हूनी ।

अम्लवर्गः । पुं । चाङ्गेरी-लकुचा-अम्लवेतस-
जम्बीरक बीजपूरक-नागरज-दाडिम-कपिल्याम्बवी-
जाम्बकाम्बशा-करमईक-तिन्दुककोल-तिन्निङ्गीधु ।
अम्लशसहितं हिरेतदुदितं पञ्चाक्षकं तद्वयं, विज्ञेयं
करमईनिम्बुकयुतं स्यादम्लवर्गाह्वयम् । रा.नि.व.
१२ । अम्लवेतसजम्बीरलुङ्गाक्षचणकाक्षकाः । नाग-
रजं तिन्निङ्गी च चिन्नाफलञ्च निम्बुकम् । चाङ्गेरी
दाडिमश्चैव करमई तथैव च । एष चाक्षगणः प्री
त्नी वेतसाक्षसमायुतः ॥ र.सा.सं. । [रा.नि.व.७ ।

अम्लवल्ली (ल्लिका) । स्त्री । त्रिपर्णीकन्दे ।

अम्लवाटकः । पुं । आमातकवृक्षे । मं आवा-
डा । वै.निघ. ।

अम्लवाटा } स्त्री । नागवल्लीभेदे । पान्-
अम्लवाटिका } विशेष । मं अवाङ्गि पर्ण
अम्लवाटी } रा.नि.व.११ । See नागवल्ली ।

अम्लवातकः (वाङ्कः) । पुं । आमातक-
वृक्षे । आम्डा गच्छ ।

अम्लवाष्पः । पुं । मं आवाटमाठ ।

अम्लवासुकः । पुं । चाङ्गेय्याम् । आंग्रकल ।
मं चुका । वै.निघ. ।

अम्लवासु(स्तु)कम् । स्त्री । चुकनामपत्र-
शाके । अम्लवेतुशा, टांशावेतो इति भाषा ।
रा.नि.व.७ ।

अम्लविदुलः । पुं । अम्लवेतसे । वै.निघ. ।

अम्लवीजम् । स्त्री । वृक्षाक्षे । ठैतूल । रा.
नि.व.६ । See तिन्निङ्गी । [भा.पू.१भ. ।

अम्लवृचं (कम्) । स्त्री, पुं । वृक्षाक्षे । ठैतूल ।

अम्लवेतसः (कः) । पुं, स्त्री । (Ruxem
vesicarius) country sorrel. खनामम्ल्यात-
चुपे । अम्लवेतस । हिं आमलटास् । थैकल इति
च.द. । च.द.ज्व.चि. । सिन्धुकूपणैः सान्नेवेतसैः ।
च.मृ.२अ. । गुणाः — अत्यम्लः कषायोष्णः वातघ्नः
कफार्शोगुल्मारीचकहरश्च । भीटदेशे प्रसिद्धः ।
रा.नि.व.६ । लघुदीपनमल्यक्षं भेदनं हृद्दीगमूल-
गुल्मघ्नं पित्तलं लोमहर्षणं रुचं विष्मूत्रदीपहरं स्त्री-
हृदावर्त्तघ्नं हिक्कानाहारचिन्नासकासाजीर्णबान्ति-
हरं वातकफजरीगघ्नं कागमांसद्रवकर्षणकाक्ष-
तुल्यगुण लौहसूचौद्रावकञ्च । भा.पू.१भ. । तत्प-
क्कफलगुणाः — दीपघ्नं गुरु दारकञ्च । राज. ।
चुके । टुका पान्डु. हिं चुकेका शाक 'प.सु. ।
अम्ललोण्याम् । च.द.काङ्गाय.गु. ।

अम्लयाकम् । स्त्री । वृक्षाक्षे । ठैतूल । रा.
नि.व.६ । पुं । चुकनामपत्रशाके । अम्लकूटादे, टंक
पान्डु, टुका पान्डु. गुणाः — अत्यम्लं वातघ्नं
दाहश्लेष्मघ्नञ्च । सशर्करस्य तस्य गुणः — दाहपित्त-
कफहरत्वम् । रा.नि.व.७ ।

अम्लयाकास्थम् । स्त्री । चुकनामपत्रशाके ।
टंक पान्डु. मं थोरचुका । रा.नि.व.७ ।

अम्लष्टा । स्त्री । चाङ्गेय्याम् । मं आवीती ।

अम्लसरा । स्त्री । नागवल्लीभेदे । रा.नि.व.११ ।

अम्लसारः । पुं । अम्लवेतसे । रा.नि.व.६ ।
निम्बुके । रा.नि.व.११ । हिक्कालवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

अम्बुसारं (कम्) । क्ली० काञ्चिके । चुक्रना-
मककाञ्चिकमेदे । रा.नि.व.१५ ।

अम्बुस्तम्भः । पुं । वा.सू.१०।२२५ ।

अम्बुस्तम्भनिका । स्त्री । तिलिङ्गा । वै.निघ. ।

अम्बुहरिद्रा । स्त्री । शब्द्याम् । रा.नि.व.६ ।

अम्बु । स्त्री । चाङ्गेय्यां । आग्रकम् । रा.नि.
व.५ । वनमातुल्ले । अम्बुवेतसे । रा.नि.व.६ ।
श्रीवल्लीहवे । वर्षाश्लिङ्गा । रा.नि.व.८ । तिलि-
ङ्गा । रा.नि.व.११ । भा.पू.१भ.फलव. ।

अम्बुङ्गुशः । पुं । अम्बुवेतसे । रा.नि.व.६ ।

अम्बुटनः । पुं । महासङ्घाहवे । मे. । बाँटी
विट्थस । आग्रना इति च भाषा । हिं कट्मर-
या लालगुलमख्खन । आयनाट् इति दक्षिणदेशे ।
वांग्पुण्ण इति च गौडे व्यातः । गुणाः -- कपायो
मधुरस्निग्ध उष्णवीर्यः स्निग्धश्च । भा.पू.१भ.पू.व. ।
४ख.म.भ.योनिरोचि. । चि.क्र.क.वल्ली.गर्भवेद-
नाहरयोमे ।

अम्बुव्यः । पुं । करुणनिम्बुके । नात्राञ्जा (न-
वुर ग्राह । प.सु. । [१भ पु व. ।

अम्बुतः (कः) । पुं । अम्बुटनहवे । भा.पू.

अम्बुतकी । स्त्री । पलाशीलतायां । रा.नि.व.४ ।

अम्बुदानः । पुं । कुरण्टकहवे । पीयावांसा
इति प्रसिद्धे । वाणपुष्प इति गौडे ।

अम्बुदिः । पुं । तिलिङ्गाम् । रा.नि.व.६ ।
चुक्रनामकपत्रशक्ते । रा.नि.व.७ ।

अम्बुधुषितः । पुं, क्ली० । सर्वगताक्षरीगे ।
लघुणम् -- "श्यावं लोहितपथ्यन्तं सर्वेष्वाचि प्रप-
च्यते । सदाहशोधं साक्षावमम्बुधुषितमस्नतः ॥"
मा.नि. । करुणनिम्बुके ।

अम्बुनः । पुं । (Gomphrena globosa.)
बन्धुजीवकहवे । वाङ्मूलौघम् । चिका. । क्षिष्टि-
कामेदे । अम्बुनो क्षिष्टिकामेदे । वित्र. । अम्बु
टनहवे । आग्रना इति भाषा । भा.म. ४भ.
योनिरोचि. । "श्वदंष्ट्रमधुकचुक्रनाम्नैः ।" महा-
सङ्घायाम् । मे.नचिकं । महाराजतरुश्रीहवे । रा.
नि.व.१० ।

अम्बुनम् । क्ली० । पत्रे । श.र. ।

अम्बुनाना । स्त्री । महासिपतीपुष्पहवे । वड्डवन
मेडेती । मं धोर राणशेवंती । वै.निघ. ।

अम्बुनिनी । स्त्री । पत्रसमूहे । पत्रिणाम् ।
चिका. । [रा.नि.व.६ ।

अम्बुनाना । स्त्री । चाङ्गेय्यां । आग्रकम् शोक ।

अम्बुनानी । स्त्री । मल्लिकामेदे । मं नेवाली ।
वै.निघ. ।

अम्बुनिका । स्त्री । तिलिङ्गीहवे । प.सु.रा.नि.
व.११ । आम्बे । रा.नि.व.२३ । पलाशीलतायां ।
माचिकायाम् । भूदिना । रा.नि.व.२३ । श्वेताम्बि-
कायाम् । चाङ्गेय्याम् । रा.नि.व.२३ । अम्बुद्वारे ।
मे. । अश्वीरोगे तिलिङ्गधे, एवं सर्व्वत्र दीपन-
योगे । पुरीषसंश्लेषणादौ पुनरम्बुनिका श्यामच्छद-
हृद्गदारके । सि.यो.अभिमुखचूर्णे हन्तः । सि.यो.
अरोच.चि. । [वै.निघ. ।

अम्बुनिकाकन्दः । पुं । मं अम्बुनालिकायाम् ।

अम्बुनिकापानम् । क्ली० । तिलिङ्गीपानके ।
तेतुनपाना । पक्कतिलिङ्गीकं वारिमर्दितं शर्क-
रामरिचलवङ्गकपूर्वमिश्रितं पानकमुच्यते । "अम्बु-
कायाः फलं पक्कं मर्दितं वारिणा दृढम् । शर्करा-
मरिचैर्मिश्रं लवङ्गेन्दुसुवासितम् । अम्बुनिकाफल-
सम्भूतं पानकं वातनाशनम् ।" भा.पू.पानकवर्गः ।

अम्बुकावटकः । वटकविशेषे । अम्बुवड्ड ।
श्रीतीवरा इति लोके । "अम्बुकां खेदयित्वा तु
जलेन सङ्घ मर्दयेत् । तन्नीरे क्षतसंस्कारे वटकान्
मज्जयेज्जनः । अम्बुकावटकाश्च तु कृत्वा वज्रिप्रदी-
पनाः ॥" भा. ।

अम्बुली । स्त्री । जलवेतसे । वै.निघ.२भ.मदाव्यथ,
चि.खर्जूरदिमये । चुक्रिकायां । टुकपाण्ड ।
तिलिङ्गाम् । रा.नि.व.११ । भा.पू.१भ.फलव. ।
चाङ्गेय्याम् । मे.लडिकं ।

अम्बुलीका । स्त्री । तिलिङ्गाम् । अ.टी. । "हवा-
लीकदाडिमैः" सि.यो.मदाव्यथ.चि. । अम्बुद्वारे ।
सु.नि.६च. ।

अम्बुलीकाफलम् । क्ली० । तिलिङ्गीफले । तद्गु-
णाः -- शुष्कं सङ्घीपनं भेदनं वृषाक्ष लघु कफवा-

तयोः पण्यश्च । वा.सू.६५.। “अस्त्री हि चास्त्रफलम-
विपक्षं तदस्त्रपितामकरं विदाहि । वातामये ग्ल-
गद्दी प्रशस्तं पक्षं तथा शीतगुणोपपन्नं॥” अचि. १७५.।

अस्त्रीयः । पुं । अस्त्रवेतसि । वै.निघ. ।

अस्त्रीटकः । पुं । अस्त्रमत्तकं हवे खमालैव प्र-
सिद्धे । हिं चामरीडा । अम्रकूटारे । रत्ना. ।

अस्त्रीटजः । पुं । चाङ्गेर्याम् । वड़ आम्रम-
पांठा । च.द.चातुर्थ-ज्व.चि. । “अस्त्रीटजसहस्रेण
दलेन ।”

अस्त्रीत्तमम् । स्त्री । दाडिमी । प.सु. ।

अयनम् । स्त्री । मासषट्कं व्याप्य भानोरुदन्द-
शिष्यती वा गती । मी.नविकं । तच्च द्विविधम् —
उत्तरादध्वं दक्षिणायनञ्च । तयोराध्वं वर्षाशरद्धेम-
न्तात्मकं, तच्च भगवानाप्याय्यते सीमोऽस्त्रलवणमधु-
राद्य रसा बलवन्ती भवन्त्युत्तरोत्तरञ्च सर्वप्राणिनां
बलमभिवर्धते । द्वितीयञ्च शिशिरवसन्तयोश्चात्मकं
तच्च भगवानाप्याय्यतेऽर्कः । तिलकषायकटुकाश्च
रसा बलवन्ती भवन्त्युत्तरोत्तरञ्च सर्वप्राणिनां बल-
मपदीयते । सु.सू. ।

अयस् } स्त्री । लौहमात्रे । रत्ना. । च.द.पाण्डु.
अयसम् } चि. । कान्तलीङ्गे । प.सु. । मुख-
लीङ्गे । रा.नि.व.११ ।

अयस्कान्तः । पुं । कान्तलीङ्गे । रा.नि.व.१२।
लौहउत्मुके । कान्तपाषाणे । सूत्रक पांथर । गु-
णाः—लेखनः शीतो मीदोविषघ्नश्च । मद.व.४ ।

अयस्कान्तशिला । स्त्री । लौहउत्मुके । सू-
त्रकपांठा । वै.निघ. ।

अयस्कारः । पुं । जङ्गाभमि । त्रिका. ।

अयस्कीटः । पुं । लौहकिट्टे । वै.निघ. ।

अयानम् । स्त्री । खभावे । हारा. ।

अयाह्वम् । स्त्री । कांसधातौ । कौंश. । वै.निघ. ।

अयुक्कदः । पुं । समपर्णहवे । छातिमगाह् ।
ई.च. ।

अयुग्मकः । पुं । समपर्णहवे । वै.निघ. ।

अयुग्मच्छदः । पुं । समपर्णहवे । छातिम-
गाह् । अ.टी. ।

अयुग्मपक्षः } पुं । समपर्णहवे । वै.निघ.
अयुग्मपर्णः }

अयोमः । पुं । विज्ञेये । कठिनीयमी । शूटे ।
मी.गविकं ।

अयोगुडः । पुं । लौहगुडिकायां । “वरमाश्री-
विषविषं कथितं ताम्रमेव वा । पीतमत्यग्निसन्तती
भक्षितो वाय्वयोगुडः ॥” च. । [वै.निघ. ।

अयोच्छिष्टम् । स्त्री । लौहकिट्टे । मधुर ।

अयोमलम् । स्त्री । लौहमले । गोशोरं च
वा मधुर । प.सु. । “अयोमलन्तु सन्तप्तं ।” सि.यो.
पाण्डु.चि.वन्दः । च.द.पाण्डु.चि. ।

अयोरजः । स्त्री । लौहकिट्टे । मधुर । लौह-
चूर्णे । च.द.पाण्डु.चि.नवायसचूर्णे ।

अयोवस्तिः । पुं, स्त्री । वस्तिकर्म्मविशेषे ।
यथा—एरुखमूलं निःक्ताय्य मधुतेलं ससैन्धवम् ।
एष युक्त अयोवस्तिः सवचापिप्पलीफलः ॥” भा.।

अरकः । पुं, स्त्री । शैवाले । हारा. । वै.निघ. ।

अरक्तः । पुं । लाक्षायाम् । ना. । रा.नि.व.६ ।
See अलक्तः ।

अरग्वधः । पुं । (Cassia fistula.) मद्वाकशि-
कारहवे । वड़ गोमदानि, गड़ियां गोमाल,
त्राथान नड्डी, वानर नड्डी इति । मं वडिलु वा-
हव्याचे भाङ्ग । कं हृग्गके । तं रत्नवेष्टु । उन्.
सुनारि । हिं चामलटा, धनवड्डेडा । गुणाः—चति-
मधुरः शीतलः ग्लान्नः ज्वरकण्डूकुष्ठमैहकफविष्ट-
अघ्नश्च । रा.नि.व.२ । संसनः गुरुः हृद्दीगतीदी-
दावर्तघ्नश्च । एतत्फलं संसनगुणयुक्तं द्रव्यं पित्त-
कुष्ठकफघ्नं कोष्ठशुद्धिकारं ज्वरे हितञ्च । भा.पू.
१४. । “पर्णानि रेषकानि शुः कफमिदोहराणि
च । पुष्पाणि स्वादुशीतानि तिक्तानि याह्वकाणि
च । तुवराणि विजानीयात्... । मज्जा च मधुरा
पाके क्षिप्वा चापिबिबर्हनी । रेषका पित्तवातानां
नाशका समुदाहृता ।” द्रव्य.गु.वै.निघ. । See
आरग्वधः । [दधिमुखचूर्णे ।

अरग्वधम् । स्त्री । खर्चालुफले । सि.यो.वृह-

अरङ्गः (गा) (मी) । पुं, स्त्री । मल्लविकीरे ।
वै.निघ. । मधुशियुः । रत्ना. ।

अरङ्गरः । पुं । कृत्रिमविधि । वै.निघ. ।

अरङ्गुदी । स्त्री । माधवीलतायाम् । वै.निघ. ।

अरजा । स्त्री । घृतकुमार्याम् ।

अरटुः । पुं । अरलुठचे । शोभा गाछा अ.टी. ।

अरणः । पुं । चित्रकठचे । वै.निघ. ।

अरणिः । पुं । सुद्राग्रिमयठचे । छोटगगिरि । वा.टी. १५५. । हेमा. वीरतर्वादी । अरणिर्वक्रिमयं ना हयोर्निर्मयदारुणि । मे.चनिकं । श्लोणाकठचे । चित्रकठचे ।

अरणिका । स्त्री । अग्रिमयठचे । वा.स. १५५. वेङ्गनरादि.व. "वेङ्गनराणि रवूकठवाग्ममेद..."

अरणी । स्त्री । सुद्राग्रिमयं । छोट गगिरि । मं लघुऐरण । रा.नि.व.८ ।

अरणीकेतुः । पुं । महाग्रिमयठचे । वड़ गगिरि । मं घोरऐरण । रा.नि.व.८ ।

अरण्यः । पुं । कटफलठचे । कटफलनर गाछ । श.च. । शालभेदे । वै.निघ. ।

अरण्यम् । स्त्री । कानने । वन । मं राण । कं अटवि । उद्यानमहावनोपवनप्रमदवनभेदात् तच्चतुर्विधम् । तन्नोद्यानं यत्र रागिणः क्रीडन्ति । वृपालयेषु अन्तःपुरोचितं वनं प्रमदवनम् । उपवनं पुरः प्रान्तस्थवनम् । रा.नि.व.२ ।

अरण्यकः । पुं । महानिम्बे । मशानिम् । मं वकाननिम्ब । वै.निघ. ।

अरण्यकणा । स्त्री । कटजीरके । जीरा वि-
शेष । वै.निघ. । वनपिप्पल्याम् ।

अरण्यकदली । स्त्री । गिरिकदल्याम् । वन-
कदल्याम् । वोटेकला, वूना कला, दशा कला
इति च भाषा । मं राणकेल । रा.नि.व.११ । गु-
णाः—शीतला मधुरा बल्या वीर्यवर्धनी बल्या
दुर्जरा गुरुः दाहशीघ्रपित्तनाशिनी । तरुफलं तुवरं
मधुरं गुरु च । वै.निघ. ।

अरण्यकर्कटी । स्त्री । वनकातकर्कट्याम् ।
वूनाकौकूड । मं राणतवसे । गुणाः—"अरण्य-
कर्कटी चोष्ण रसे तिक्ता च भेदका । पाके कट्टी
कफक्षनीपित्तकण्ठ्वरपहा । वै.निघ. ।

अरण्यकाकः । पुं । वनकाकि । ढोंड़काकः ।
मं राणकावला । द्रव्य.गु.वै.निघ. ।

अरण्यकापासी । स्त्री । The wild cot-
ton. वनकापासे । वनकापासी । मं राणका-
पासी । तं पति । गुणाः—प्रणसी श्लेष्मवतर्नी
रक्षा च । रा.नि.व.४ ।

अरण्यकुक्कुटः । पुं । वनकुक्कुटे । वनकुक्कुटे ।
हिं कीम्डा वनमोर्गा । मं राणकीवडे । तन्मास-
गुणाः—हृद्यं लघु श्लेष्महरच । रा.नि.व.१७ । हं-
हणं क्षिप्तं वीर्योष्णं वातघ्नं गुरु च । मद.व.१२ ।

अरण्यकुलित्यिका (त्या) (त्थी) । स्त्री ।
कुलत्यायाम् । वन कुर्तिकलाग्र । रा.नि.व.५ । A
blue stone used as a collyrium. कुल-
त्याजने । कृत्रिमांजनविशेष । रा.नि.व.१३ ।
हिं कालधर्मा । See कुलत्याजनं ।

अरण्यकुसुम्भः । पुं । वनकुसुम्भपे । वन
कुसुम् । मं राणकडई, राणकुसुम्भ । गुणाः—पा-
ककटुः श्लेष्मघ्नः दीपनश्च । रा.नि.व.४ ।

अरण्यकोलिः । स्त्री । वनवदरे । वनकुल ।

अरण्यगवयः । पुं । वनगवये । अयं कूलचर-
जातीयः । सु.सू. ४६५. । कूलचरश्च पश्य ।

अरण्यघोली (लिका) । स्त्री । वनघोलीति
प्रसिद्धपत्रशकविशेषे । घोलीशके । रा.नि.व.६ ।
मन्यनदण्डे ।

अरण्यचटकः । पुं । वनचटकपक्षिणि । वन
छो पांथि, षुङ्गुछुङ्गे, नांगरठडूहे, छातार
इति च । तन्मांसं—लघु हितावर्हं चटकसमगु-
णश्च । वै.निघ. द्रव्यगु. ।

अरण्यचम्पकः । पुं । वनचम्पके । वनछांपा ।
गुणाः—शीतलं लघु शुक्रवृद्धिकरं बलकरच । रा.
नि.व.१० ।

अरण्यछागः । पुं । वनछागे । वूना छांगल ।

अरण्यजः । पुं । तिलकचुपे । हे.च. ।

अरण्यजार्दका । स्त्री । Wild ginger.
वनार्दके । वन आना । मं राणमालि । गुणाः—
कटु शकं रुचिकरं बल्यं आर्द्रयक्ष । रा.नि.व.६ ।

अरण्यजीरम् (कम्) । स्त्री । वनजीरके, कटु-

औरके। वनजीरा। मं कडुजीरे। तं औरकत्र।
गुणाः—“अरण्यजीरकञ्जीरां तुवरं कटुकं मतम्।
सम्भवातं कफचैव व्रणचैव विनाशयेत्।” वै.निघ.।
द्रव्य.गु.।

अरण्यतुलसी। स्त्री। वनतुलसी, लक्षवर्-
ध्याम्। वनतुलसी। हिं कालावायरी। मं राण-
तुलस, वैजयन्तीतुलसी। सा द्विधा क्लृप्तदीर्घमे-
दात्। गुणाः—“आरण्यतुलसी चोष्णा कटुका च
सुगन्धिका। वातलघ्वदोषवीर्यविषचैव विनाश-
येत्॥ आरण्यतुलसी क्षुद्रा कटुी चीष्णा च तिक्त-
का। कृत्वाग्निदीपनी हृद्या विदाही लघुपित्ता,
रुचा कण्डूविषहृदि कुष्ठज्वरविनाशिनी। वातं क्ल-
मीन् कफं दह्नुं रक्तदोषश्च नाशयेत्। वीजघ्नास्या
दाहशोषनाशकं परिकीर्तितम्।” वै.निघ.। द्रव्य.गु.।

अरण्यत्रपुसकः। पुं। वनत्रपुषे। वनकौ-
कूड, वनशशां। मं गोडशेदनी। वै.निघ.।

अरण्यत्रपुसी। स्त्री। इन्द्रवारुण्याम्। रा-
थानशशां। महाकाललतायाम्। माकालफल।
वै.निघ.अपस्मा.चि.नखे।

अरण्यधान्यम्। क्ली। नीवारे। उडिधान।
मं देवभात। रा.नि.व.१६।

अरण्यधेनुः। स्त्री। वनजातायां गवि।

अरण्यपलाण्डुः। पुं। वनजातपलाण्डू।
वनपेग्राज। गुणाः—मूत्रवैरेचनः श्लेष्महरणो-
ऽत्युग्र एव च। मावातिरेकाहवति वान्तिक्लम्लभे-
दनः। अतिमाचं प्रयुक्तोऽसौ विषवन्मारयेन्नरं।
शोधे शसि च कासि च मूत्रसङ्गे प्रयुज्यते॥ अतिः।

अरण्यपिप्पली। स्त्री। वनपिप्पलीनामक्षुपे।
वनपिप्पल। रा.नि.व.६।

अरण्यमक्षिका। स्त्री। Gad fly. वन
मक्षिकायाम्। डीङ्गमाहि। श.र.।

अरण्यमुद्गः। पुं। वनमुद्गे। घोड़ाभृग। रा.
नि.व.१६। See मकुष्ठकः। मुद्गपण्याम्।

अरण्यमुद्गा। स्त्री। मुद्गपण्याम्। भृगानी।
रा.नि.व.१।

अरण्यमेथी। स्त्री। वनमेषिकायाम्। वन-
मेथि। मं राणमेषि। वै.निघ.।

अरण्यरजनी। स्त्री। वनहरिद्रायां। वन-
हलू। मं राणहलद। वै.निघ.।

अरण्यवायसः। पुं। Raven. अरण्यकाके।
डोमकाक। मं डोमकाव्ला। रा.नि.व.१६।

अरण्यवासिनी। स्त्री। अश्वत्थपर्णीलतायां।
अमर (वेल इति लोके। रा.नि.व.१।

अरण्यवास्तुकः। पुं। कुणञ्जरक्षुपे। वन-
वेण्ड। मं राणचाकवत। रा.नि.व.५। See
कुणञ्जरः।

अरण्यशालिः। पुं। Wild rice. नीवा-
रधान्ये। उडिधान। मं देवभात। रा.नि.व.११।

अरण्यशुनः। पुं। वनकुकुरे। नेकडेवाथ।
वै.निघ.।

अरण्यशूरणः। पुं। वनजशूरणे। वूनीं उल।
मं गोडामूरण। रा.नि.व.७। [चित्रकव्याम्।

अरण्यश्वा। पुं। कपौ। वानर। छे.च.।

अरण्यसम्भूतः। पुं। कर्कटके। काँकुराण।

अरण्यहलदीकन्दः। पुं। वनहरिद्रायाम्।

अरण्यहरिद्रा (स्त्री)। वनहलू। हिं वन-
हृदि। गुणाः—कुष्ठघ्नः वातरक्तघ्नश्च। भा.पू.१भ.
ह.व.। कटुः मधुरा कृत्वा अग्निदीपनी तिक्ता कु-
ष्ठवातहा रक्तदोषविषघ्नासकासहिक्काश्च नाशयेत्।
वै.निघ.।

अरतिः। स्त्री। अनिच्छायाम्। अस्वास्थ्यं
चिन्तयात्यर्थमरतिः कथ्यते बुधैः। भा.। औदासीन्ये।
पिसरीये।

अरत्निः। पुं। निष्कनिष्ठसुष्टौ। विठठ क-
निष्ठाञ्जलि मूष्टि। रा.नि.व.१८।

अरमः। पुं। नेत्ररोगविशेषे। वै.निघ.। अर्क-
शब्दं पश्य। [अम.।

अरलः। पुं। स्त्रीचाकवचे। श्यांणी गाह्।

अरला। स्त्री। हंसपरन्त्याम्।

अरलुः (कः)। पुं। स्त्रीचाकवचे। श्यांणी
गाह्। हिं अर्लु। मं टेटु, दिङ्गा। स्त्रीचापाडा
इति भा.म.१भ.अतिसा.चि.गङ्गाधरचूर्णे। “ना-
गरपाठारलुधातकौकुसुमेः।” च.द.गर्भज्वरे। वै.
निघ.अतिसा.चि.अल्लहादिः। नेतसह्ये।

अरलुपुटपाकः । पुं । स्त्रीषाकत्वकृतपुटपाकी । साधनविधिः कुटजपुटपाकवत् । “अरलुत्वकृतस्यैव पुटपाकीऽपिदीपनः । मधुमीचरसाभ्यां युक्तः सर्वातिसारजित् ॥” शार्ङ्ग.म.ख.१७. ।

अरविन्दम् । स्त्री । पद्मे । प.सु. । रा.नि.व. १० । तावे । रा.नि.व.११ । कोकनदे । त्रुक्कुशला । नीलोत्पले । रा.नि.व.१० । पुं । सारसपक्षिणि।अम. ।

अरविन्ददलप्रभम् । स्त्री । तावे । तांया । वै.निघ. । [नलिन्याम् । श.र. ।

अरविन्दिनी । स्त्री । पद्मसमूहे । र.मा. ।

अरालः । पुं । Resin. सर्जरसे । धुना । हिं धुना । मं राख । शालवत् । मत्तदन्तिनि । मे. ।

अरिः । स्त्री । खनामख्यातखदिरौ थदितविशेष । मं आरि । कं श्रीगुरि । गुणाः—कषाया कटुका तिक्ता रक्तपित्तघ्नी च । रा.नि.व.८ ।

अरिपूरिमः । पुं । विट्खदिरै । अत्रेयवांला । मं गंधीहिंवर । वै.निघ. ।

अरिमः । पुं । विट्खदिरै । अत्रेयवांला । रत्ना । भैष.मुखरी.चि. ।

अरिमर्हः । पुं । कासमर्हचुपे । कालकांशक । मं कासविंदा । रा.नि.व.४ । एतत्पत्रं रुचिकरं त्वं विषकासरक्तघ्नं मधुरं वातकफघ्नं पाचकं कण्ठ-शोधनं विशेषेण कासहरं विषघ्नं धारकं लघु च । भा.पू.१७. ।

अरिमेदः (कः) । पुं । (Accacia farnesiana, syn mimosa.) विट्खदिरवत् । विट् थदित, अत्रेयवांला, दुर्गन्धमिश्र । मं गंधीहिं-वर । कं कर्यवेनु । हिं गन्धायुल । प.सु. । गुणाः—कषायः उष्णः तिक्तः भूतघ्नः शीफातिसारका-सघ्नः विस्पर्धघ्नः । रा.नि.व.८ । मुखदन्तरोगघ्नः कण्ठविषघ्नः प्रकृमिकुष्ठघ्नः । म.द.व.५ । कषायः उष्णः मुखरोगदन्तरोगरक्तदीपककण्ठमिकफविष-कुष्ठघ्नः । भा.पू.१७.वटादिः । भैष.मुखरी.चि. । च.सू.४७. । नाचा १ तो. ।

अरिमेदाद्यतैलम् । स्त्री । मुखरीमे हितम् । सूक्ष्मतिलतैलं ८४. कषायार्थं खण्डीकृतारिमेदत्वक (विट्थमिश्र, कंठोनागेथं वी अत्रेयवांला) १२॥ श. वारि ६४ श. पादशेषः १६ श. कल्क-

द्रव्याणां मन्त्रिष्ठादीनां प्रत्येकं १ तो. । ततो वस्त्र-पुतकायकल्काभ्यां तैलपाकविधिना तैलं पचेत् । च.द.मुखरी.चि. ।

अरिष्टः । पुं । Soapberry plant. (Sapindus trifolius.) रीठावत् । रीठाकरञ्ज । रा. नि.व.२ । त्रिट्टे गांछ । मे. । गुणाः—“अरिष्टः कटुकः पाकी तीक्ष्णशीघ्रश्च लेखनः । गर्भपातकरः प्रीती लघुः क्षिण्वस्त्रिदीपकः । यक्ष्णीकादाह-शूलनाशनश्च प्रकीर्तितः । वै.निघ. । लसुने । प. सु. । रा.नि.व.२१ । भा.पू.१७. । निम्बवत् । रा. नि.व.२१ । प.सु.वा.मू.१५. च.गुडूच्यादिः । “गुडूची पद्मकारिष्ट— ।” च.द.पित्तश्लेष्मज्ज्वरतापके— । “गुडूचीन्द्रियवारिष्ट— ।” सु.सू.४३. च. संशोधने । काकै । हारा. । कटुपक्षिणि । मे. । सुराविशेषे । “चौपथयुक्तैर्मद्याकारैः कृतं मद्यमासवः । स एव कथितौषधेरिष्टः ।” वा.टी.हेमाद्रिः । कषायसिद्धौ वारिष्टः । शार्ङ्ग. । अरिष्टः कषायसिद्धः स्यात् । प.प्र.१ । तद्गुणाः—यथाद्रव्यगुणोऽरिष्टः सद्यो मद्यगुणाधिकः । यक्ष्णीपाण्डुकुष्ठार्शः शीघ्रशीफोदर-ज्वरघ्नः । गुल्मकृमिघ्नः कषायः कटुवातलघु । वा. मद्यव. । इक्षुविकारसङ्घिताभयाचिचकदन्तीपिप्-पल्यादि भूरिभेषजकायादिसंस्कारवानरिष्टोऽभिधी-यते । गुणः—अर्शः शोधयक्ष्णीश्लेष्मरोगहरत्वम् । राज. । आमाश्व सुरया सम्यक् द्रव्याणि विवि-धानि च । समाह्वाने परिखाय्य रसं वस्त्रेण गाल-येत् । एषोऽरिष्टोऽभिधानेन भिषग्भिः परिकीर्त-तः ॥ अत्रि. । पक्षीषधान्सिद्धं यत् मद्यं तस्याद-रिष्टकम् । अरिष्टकं त्रिदोषघ्नं गर्भसावकं यक्ष्णी-गघ्नश्च । भा.पू.मद्य.व. । स्त्री । पादजलेन त्रिभाग-दधिकृते तन्ने । (वांन । रा.नि.व.१५ । स्तिका-गारै । रत्ना.चासवे । मरणचिह्ने । त्रि । अथमे । सर्वत्र मे. । मद्यसामान्ये । रा.नि.व.१४ ।

अरिष्टकः । पुं । फेनिलवत् । सि.थो.दाहज्वरै. श्रीकण्ठः । “फेनेनारिष्टकस्य च ।” निम्बवत् । अत्र निम्बकोमलपत्रवः । च.द.पित्त-ज्व.श्रीरीक्षे । री-ठाकरञ्ज । म.द.व.५ । सरलद्रुमे । रत्ना. । स्त्री । मद्ये । भा. ।

अरिष्टचयम् । स्त्री । खस्यारिष्टं वेधारिष्टं की-टारिष्टं चेति अत्रारिष्टचये । तत्र खस्यारिष्टं पञ्चविधं तद्यथा—भोजनारिष्टं क्षायारिष्टं दर्शनेन्द्रियाय-

रिष्ट-प्रवर्धेन्द्रियारिष्ट-रसनेन्द्रियारिष्टाः । तत्र प्र-
थमे रोगं विना हीनवर्धता दुर्मनस्कता भोजनानि-
च्छा च भवति । द्वितीये ह्यायापरासुखता क्षिप्ता
सन्धिद्रता वा भवति । तृतीयादौ नासामेन्द्राधि-
पायुभ्योऽवस्थात् रक्तसावः, श्वषादिबाधित्यं जि-
ह्वा कठिना स्यात् च भवति । वेधारिष्टः वेधाख्योप-
सर्गजः । स च शरीरं रवितापेन, प्राग्निं शालाभा-
नाम्न आयते । तस्मिन् जति सञ्चरता चर्षोमुख-
ता श्वासकासी स्यात्कृतादि भवति । कौटारिष्टे
वाजिनां जठरे कौटगुच्छा जायन्ते, तेन वाजिनः
सौदनः । जयदत्तः १२-१५५ ।

अरिष्टफलः । पुं । कटुनिम्बहृत् । रा.नि.व.८ ।

अरिष्टलक्षणम् । स्त्री । मृत्पुलकणे । “रोगिणी
मरुतं यस्मादवश्यभावि लक्ष्यते । तल्लक्षणमरिष्टं
स्याद्रिष्टञ्चापि तदुच्यते ।” भा. ।

अरिष्टा । स्त्री । कटुक्याम् । रा.नि.व.६ । च.
सू.४५ । प.सु. १.सा. । वै.निघ.२भ. । विषमज्व.
पटोलादौ । नागबलायां । रा.नि.व.४ । मये ।

अरिष्टाङ्गः । पुं । रीठाकरञ्जे । त्रीटो । वै.निघ.
१भ.उन्मा.चि. ।

अरुः (स्) । पुं । आरम्बधृत् । मोग्नां
गं । रक्तखदिरं । चतुर्थे । मन्त्रेणि । सन्धि-
स्थाने । उ. ।

अरुक् । चि । सुखे ।

अरुणः । चि । सुखे ।

अरुद्धिमेघः । स्त्री । नेत्ररोगविशेषे ।

अरुचिः । स्त्री । खनामख्यातरोगे । आरुक् कद्रा,
अरौरुक् रोगः । सत्यामपि बुभुक्षायां भोजना-
सामर्थ्ये । भोजनानिच्छायाम् । भा.म.१भ.श्लेषज्व. ।
See अरोचकः ।

अरुजः । पुं । आरम्बधृत् । वड् मोग्नां ।
रा.नि.व.६ । स्त्री । कुडुमे । सिन्दूरे ।

अरुणः । पुं । कीकिलाचमेदे । कूलैर्वाङ् ।
अतिविषायाम् । श्लोषाकहृत् । प.सु. । मञ्जिष्ठायां
अर्कहृत् । मे. । पुत्रागधृत् । रा.नि.व.१० । गुडे ।
रा.नि.व.१४ । पिचकहृत् । मद.व.२ । रक्तापास-
ने । रक्तकरवीरे । वै.निघ. । कुष्ठमेदे । लघणम्—
शतेनाश्वानामनि तन्नि निरर्पेण दोदमेदस्त्राप-

युक्तानि चरुचानि । सु.नि.५५. । चि । रक्तवर्धे ।
अरुणम् । स्त्री । अङ्गिमे । वै.निघ. । रक्तोत्पले ।
रक्तद्वहतायाम् । वा.टी.हेमाद्रिः । कुडुमे । रा.नि.
व.१२ । सिन्दूरे । रा.नि.व.१२ । माणिक्यमेदे । वै.
निघ.२भ.चयुरोग, वैलोक्व-चिन्तामणिरसे ।

अरुणकपिशः । पुं । द्राचामेदे । किम्बिम-
विशेष । मं फकीरीद्राच । वै.निघ. ।

अरुणकमलम् । स्त्री । कीकनदे । त्रुक्कश्च ।
रा.नि.व.१० । [वै.निघ. ।

अरुणचूडः । पुं । ताम्रचूडपक्षिणि । कूकूड ।

अरुणतण्डुलीयम् । स्त्री । रक्ततण्डुलीयशकी ।
त्राङ्गो नटो । च.द. ।

अरुणनागः । पुं । मुद्राशङ्गे । अत्रिः ।

अरुणनेत्रः । पुं । पारावते । प्राग्निद्रा । कीकि-
ले । वै.निघ. ।

अरुणपुष्पी । स्त्री । बभ्रुजीवकहृत् । त्राङ्गुलि
कूल । मं रक्तदुपारी । वै.निघ. ।

अरुणमक्षिका । स्त्री । रक्तमक्षिकायाम् ।
नाल माटि । वै.निघ. ।

अरुणलोचनः । पुं । पारावते । प्राग्निद्रा ।
हिं खवूतर । रा.नि.व.१६ । कीकिले । वै.निघ. ।

अरुणसर्पः । पुं । तच्चकसर्पे । वै.निघ. ।

अरुणसारः । पुं । हिङ्गुले । वै.निघ. ।

अरुणा । स्त्री । अतिविषायाम् । मे. । रा.नि.व.
६ । भा.४भ.बाल.ज्व.चि.महाभङ्गा.गुडे । “घनज्ञ-
णाख्याशङ्की ।” मेघ.प्रदरारिरसे । कुष्ठ.चि. ।
मञ्जिष्ठायां । मे. । रा.नि.व.६ । भा.म.१भ.ज्व.
चि.लाक्षातैले । “लाक्षा दशाद्या त्वरुणा षड्धा ।”
प्रपौखरीके । प.सु. । त्रिद्वतायां । मे. । जवायाम् ।
मद.व.१ । अरुणातिविषा श्यामा मञ्जिष्ठा चिद्वता
च । श्यामालतायाम् । मे. । इन्द्रबाह्वीलतायाम् ।
गुञ्जालतायाम् । रा.नि.व.१ । पुनर्वशायां । मुष्णी-
र्याम् । रत्ना. । [मं लांक । वै.निघ. ।

अरुणात्मिका । स्त्री । कुमरिषे । मङ्गायत्रिजि ।

अरुणाभम् । स्त्री । वल्लोहि ।

अरुणार्कः । पुं । रक्ताके । प.सु. । मं मन्दार ।
कं मन्दार चक्रे । रा.नि.व.१० । गुणाः—हरः

वातकुष्ठकण्डूविषप्रघ्नः शीघ्रगुणार्शः कफोदरमल-
क्षमिहरश्च । कटुतिक्तोष्णः कफघ्नी मेदघ्नी विषघ्नः
वातकुष्ठप्रघ्नः शोथकण्डूविसर्पहरश्च । पुष्पं मधुरं
तिक्तं धारकं क्षमिकुष्ठकफार्शोविषरक्तपित्तघ्नं गुल्म-
शोथहरश्च । भा.पू.१भ. ।

अरुणोपलः । पुं । अरुणवर्णमणिविशेषः ।
हूनि इति भाषा । पञ्चरागमणी । हे.च. ।

अरुन्धती । स्त्री । जिह्वाये । वै.निघ. ।

अरुषः । पुं । व्रणः । घोटके । वै.निघ. ।

अरुषिका । स्त्री । क्षुद्ररोगान्तरमकपालरोगे ।
शिरोव्रणे । अयं कफरक्तक्षमिकोपती भवति । “अ-
रुषि बहुवक्त्राणि बहुक्षेदीनि सूक्ष्मं तु । कफाष्ट-
क्षमिकोपेन नृणां विद्यादरुषिकाम्” ॥ भा.नि. ।

अरुष्कः । पुं । भस्मातकवृक्षे । (उल) ग्राह्य ।
मं विववा । भा.पू.१भ. । रा.नि.व.११ ।

अरुष्करः । पुं । भस्मातकवृक्षे । प.सु. । रा.नि.
व.११ । भा.पू.१भ. । मद.व.१ । अरुषिकायाम् ।
त्रि । व्रणकृति । मे.रचतुष्कं ।

अरुष्करम् । स्त्री । भस्मातकफले । च.द.अर्श-
चि. । भेष.कुष्ठ-चि.पञ्चतिक्त.घृते । “सनागरारु-
ष्करहृद्ददारकम्” । सि.यी.चतुःसमलौहं । च.सु.
४अ.कुष्ठघ्नव. । [अमला । रा.नि.व.५ ।

अरुषा (टा) । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । ऊं हे
अरोकदन्तः । त्रि । कण्ठदन्ते । वै.निघ. ।

अरोचकः । पुं । अरुचिरी । स पञ्चविधः
—वातपित्तकफसन्निपातागन्तुभेदेन । भा.नि. ।
मनस्सापज आगन्तुक इति शार्ङ्ग.पू.७अ. । लक्ष्यं
यथा—प्रक्षिप्तं मुखे चात्रं जलीनं खदते मुहुः ।
अरोचकः स विज्ञेयो भक्तवेषमयी शृणु ॥ चिन्त-
यित्वा तु मनसा दृष्ट्वा शुल्वा तु भीजनं । वेषमाया-
ति यो जन्तुर्भक्तवेषः स उच्यते ॥ यस्यान्ने न भवे-
च्छब्दा स भक्तच्छन्द उच्यते । विजयरचिते भोजः ।
एते त्रिविधा अपि रोगा चरकसमुत्ताभ्यां एक एव
हृताः । वातादिभिः शोकभयातिशोभमूर्धनि-
ज्जाग्रदपगम्यैः । अरोचकाः स्तुः परिहृष्टदन्ताः
कषायवक्त्रश्च मतोऽनिलिनः ॥ भा.नि. । पथ्यं यथा—
रुचिः समीरणे पित्ते विरेकी वमनं कफः । सर्वज-
न-अर्शमासार्शं चर्षणं सादरीचके ॥ भा. । रक्षिर्वि-

रेकी वमनं यथावत् धूमोपसीवाकवक्ष्यचर्षणा ।
तिक्तानि काष्ठानि च दन्तचर्षणं चित्राप्रपानानि
हितैः कृतानि । गोधूमसुहादयश्चाक्षिषटिका मांसं
वराहाजशशैषसम्भवं । चेङ्गी भषाणं मधुराक्षि-
क्षिणः प्रीष्टी खलेशः कवयी च रोहितः । कर्का-
रुवेनायनवीनमूलकं वाताकुशीभाङ्गनमीचदाङ्गि-
मं । भयं पटोलं रुचकं घृतं पथी बालानि ताला-
नि रसोनमुरणम् । द्राक्षा रसालं नलदन्तुकाङ्गिकं
मयं रसालादधितकमार्द्रकम् । कक्षीखर्जूररपि-
यालतिन्दुकं पक्कं कपित्थं वदरं विकङ्कतम् ।
तालास्थिमज्जा हिमबालुका सिता पथ्या यमानौ
मरिचानि रामठम् । स्वाद्वसतिक्तानि च देहसार्ज-
ना वर्गोऽयमुक्तोऽरुचिरीगणे हितः । इति पथ्यम् ।
कासीङ्गरुद्रधानेचवायुवेगविधारणम् । अष्टद्यान्नम-
सृक्षीलं क्रीधं लीभं भयं शुचम् । दुर्गन्धरूपसीवा च
न कुर्यादरुचौ नरः ॥ इति अपथ्यम् ।

अर्कः । पुं । (Calotropis gigantea, Syn,
Asclepias gigantea.) खनामख्यातोपविष-
जातीयवृक्षे । आरुक् ग्राह्य । हिं मान्दार । मं
रुह । कं अके । तं जिह्वेदुचेद्गु । अर्कः श्वेतरक्तभेदेन
द्विविधः । तयोर्विशेषास्तत्पथ्याये सृम्याः । गुणाः
—कटुः उष्णः वातजित् दीपनीयः शोफघ्नः व्रण-
घ्नः कण्डूकुष्ठक्षमिघ्नश्च । रा.नि.व.१० । सारकः
वातघ्नः कुष्ठकण्डूव्रणशीघ्रगुणार्शः कफोदरमलक्षमि-
घ्नश्च । पुष्पं—मधुरं तिक्तं धारकं कुष्ठक्षमिकफा-
र्शोविषरक्तपित्तगुल्मशोथघ्नश्च । भा.पू.१भ. । अर्कहयं
शङ्खवातकुष्ठकण्डूव्रणघ्नम् । निहन्ति शीघ्रगुणार्श-
यक्त्येषोदरक्षमीन् । मद.व.१ । भाषा २-३
रक्तिः । इति रावणकृतचिकित्साशास्त्रे । तावे । मे.
कद्विकं । वैलोक्ष्यडम्बररसे । वै.निघ. । वा.व्या.
चि.चिन्तामणिरसे । स्फटिके । मे.कद्विकं । अरु-
णाकौ । प.सु.भा.पू.१भ. । आदित्यपवचुपे । रा.
नि.व.४ । “अर्कोरक्तपुष्पः प्रसिद्धः ।” सु.सू.१७अ.
अर्कादिव. । १८अ.शिरो.चि. ।

अर्ककान्ता । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् । हृष्ट-
हृष्टिग्रा । रा.नि.व.४ । मद.व.१ ।

अर्कगन्धिका । स्त्री । चीरगन्धिकायाम् । कुष्ठ
द्रुमिकृशाधि । प.सु. ।

अर्कचन्दनम् । स्त्री । रक्तचन्दने । रा.नि.व.११ ।

क्षी । अर्कमूले ।

अर्कतैलम् । क्षी । कुष्ठाधिकारे । अत्र कटुतैलं पलाष्टकं अर्कपत्ररसस्य पलाष्टकं निशयाः पलं मनःशिलायाश्च पलम् । च.द.कुष्ठ.चि. । सा.क्षी. ।

अर्कदलः । पुं । आदित्यपत्रचुपे । रा.नि.व.४ । अर्कवृत्ते । [भा. ।

अर्कनामा । पुं । रक्ताक्षे । नाल आकम् ।

अर्कपत्रः । पुं । आदित्यपत्रचुपे । रा.नि.व.४ । च.द. । अर्कवृत्ते ।

अर्कपत्रा (त्री) (त्रिका) । स्त्री । ईश्वर-मूलवृत्ते । श्रेष्ठेन मूल । प.सु.र.मा. ।

अर्कपर्णः । पुं । रक्ताक्षवृत्ते । नाल आकम् । मं सूर्यमन्दार । भा.पू.१भ. । [शाश्वती ।

अर्कपर्णिका (र्णी) । स्त्री । माषपर्ण्याम् ।

अर्कपादः । पुं । सूर्यकान्तमणौ । निम्बवृत्ते । वै.निघ. । [चुपे ।

अर्कपादपः । पुं । निम्बवृत्ते । त्रिका. । अर्क

अर्कपुष्पा । स्त्री । क्षीरकाकोल्याम् । शैत्र कर्कना । See क्षीरकाकोली ।

अर्कपुष्पिका } स्त्री । (Gygandropsis
अर्कपुष्पी } centa-phylla, Syn,
Cleome pentaphylla.) सूर्यवल्लभम् । (शुभ
हृङ् हृङ्गि । अर्कहलीति भाषा । अर्कसदृशपुष्पी
लता । हिं अम्बाहली दधियार् क्षीरहम् । मं शिर-
दोड़ी । भा.४भ.बालरोग चि. । गुणाः—अर्कपुष्पी
क्षमिन्नेष-मेहपित्तविकारहृत् । म.द.व.१ । क्षमि-
कफमेहमनोविकारहृत् । भा.पू.१भ. । रक्तापराजि-
तायाम् । र.भा. । क्षीरकाकोल्यां । र.मा. ।

अर्कप्रभागुड़िका । स्त्री । रसायनाधिकारे ।
अस्याः पाठः यथा—रसं निष्कृत्यं शुद्धं निष्कृतं ता-
मस्यूर्ध्वकं । चिन्तामूलफलकाये यामं खल्ले विमर्द्द-
येत् । तद्दोलं बन्धयेदस्त्रे दोलःयन्त्रेषु तक्रके । चि-
न्ताफलयुते पञ्चाशत्तुर्गामासमुद्धरेत् । वटिकाकंप्र-
भा नाम लरास्यलुविनाशिनौ । संवत्सरप्रयोगेषु सूर्य-
गुण्यो भवेन्नरः । पलाशबीजतैलञ्च कर्षमेकं गवां
पयः । चतुपानमिदं पाता दशनागबली भवेत् ॥
प्रक्षीणा.रसायना. ।

अर्कप्रिया । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् । हृङ्-
हृङ्गि ग्राह् । जवायाम् । रा.नि.व.१० ।

अर्कभक्ता । स्त्री । ब्राह्मणां । त्रिकोणाक । आ-
दित्यभक्तायाम् । हृङ् हृङ्गि, गुटे इति च
भाषा । हिं हुलहुल । मं सूर्यकुलवल्ली । रा.नि.व.
४ । र.मा. ।

अर्कभूतिः । स्त्री । ताम्रभक्षिनि । वै.निघ.२भ.
क्षीरताम्ररसे, मंशहृणी-चि. ।

अर्कमूर्त्तिरसः । पुं । रसोऽयं सान्निपातिक-
ज्वरे प्रयोज्यः । द्रव्याणि चास्य रसगन्धकलौह-
विषाणि । अत्र लौहस्याष्टौ भागाः पारदस्य भाग-
द्वयं, गन्धको द्विगुणः, विषस्य च षोडशांशो यावत् ।
अथमेव त्रिदोषदावानलः कथ्यते यदायं ताम्रपात्र-
स्थापितः पुनः निम्बकरसपित्तवर्गकण्टकार्पाद्रक-
रसैर्भाव्यते । भेष.ज्व.चि. ।

अर्कमूलम् । क्षी । तन्नामकवृक्षमूलम् । च.द.
अप्रिमा.चि.चारगुडे ।

अर्कमूला । स्त्री । (Aristolochia Indica.)
ईश्वरमूल्याम् । श्रेष्ठेन मूल । र.भा. ।

अर्कलवणम् । क्षी । अर्कचारे । वै.निघ. ।

अर्कवल्लभः । पुं । बभ्रुजीववृत्ते । वाङ्मनिवृक्ष,
द्रुष्टेन ८ डी । मं दुपारी । रा.नि.व.१० ।

अर्कवल्ली । स्त्री । आदित्यभक्तायां । हृङ् हृङ्गि ।
वै.निघ. । [सु. । रा.नि.व.६ ।

अर्कवेदम् (धम्) । क्षी । तालीशपत्रे । प.

अर्कसुता । स्त्री । कृष्णापराजितायां । वै.निघ. ।

अर्कसुधा । स्त्री । अर्कौल्यसुधायाम् । आक-
न्नेन चूर्ण । गुणाः—गुल्मरोगस्य नाशिनौ । वै.निघ. ।

अर्कहिता । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् । हृङ्-
हृङ्गि । मं सूर्यकुलवल्ली । रा.नि.व.४ ।

अर्कक्षीरम् । क्षी । अर्कवृक्षनिर्यासे । आक-
न्नेन आटे । गुणाः—क्षमिन् व्रणश्च कुष्ठाशोद-
रेषु च हितम् । राज. । तिक्तलवणसुष्पवीर्यं लघु
क्षिणं शुष्मोदरकुष्ठहरं विरेचने हितम् । भा.पू.
१भ. । च.द.अर्थ-चि. ।

अर्कादिगणः । पुं । अर्कांलर्कनागदन्तीनि-
शल्याभागौपलाशत्रिकाक्षीमर्कौर्ध्वाप्रत्यक्षपुष्पीपीत-

तेजोदकीर्त्यान्नेतायुष्मतापसवत्वा इति । अर्कालक-
करञ्जद्वयनागदन्तीमयूरकभार्गीराखेन्द्रपुष्पीचन्द्रनेता-
महाज्ञेताद्विकाल्यलवणासापसवत्त्वयेति ॥ सु.सू.
३८८. गुणाः—कफमदीविषघ्नः क्रमिकृष्णः वि-
शेषाद्व्रणशोधनश्च । वा.सू.१५५. ।

अर्काश्मा । पुं । सूर्यकान्तमयी । हूनी, पीप्रा
इति च लोके । हला. । [अर्कवत्त्वे । अम. ।

अर्काङ्गः । पुं । तालीशपत्रे । सूर्यकान्तमयी ।

अर्की । पुं । मयूरे । गृध्र १ । मं मीरी । वै.निघ. ।

अर्जैश्वररसः । पुं । रसोऽयं वातव्याध्युपशम-
नी विविधश्च । तृतीयो रक्तपित्ते, चतुर्थश्च कुष्ठा-
धिकारे । “रसस्य भागाश्वत्थारो गन्धकस्य दशैव
तु । तामस्य वाटिकायाश्च दत्त्वा चैनामधोमुखीम् ।
सम्यक् निरुध्य तस्याश्च दद्याद्दूर्ध्वं श्रावकं । भार्खं
निरुध्य यत्नेन भक्षनापूर्व्यं भाण्डकम् । अग्निं प्र-
ज्वालयेद्यामं मुखं तस्य निरुध्य च । स्नाद्वाशीतं
समुद्रव्य तत्तामं चूर्णयेद्गृध्रम् । भावयेदकंदुग्धेन
पुटिला दशधा पुनः ॥” रसे.चि. । रसेन्द्रसार-
संग्रहे अयमेव कुष्ठे हृतः । विशेषम्—तत्र गन्ध-
कस्य ताम्रचक्रिकायाश्च १२ भागा उक्ताः । इति
प्रथमः ॥ “रसेन गन्धं विगुणं विमर्यं तामस्य
चक्रेण सुतापितेन । आच्छादयित्वाय ततः प्रयत्नात्
चक्रे विलम्बतः ततः प्रगच्छ । सच्चूर्ण्य च द्वादश
धार्कंदुग्धैः पुटेन वज्रविफलाजलेषु ॥” भावा२२. ।
इति द्वितीयः ॥ रसे.चि. । “सूताकं शृतताम्रच-
क्रताम्रच समाचिकम् । अश्वत्थारसैर्भावं चिसप्त
कपुटे पथेत् । वासाक्षीरविदारौभ्यां चतुर्गुञ्जाप्रसा-
णतः । भक्षणम् ॥” अत्र अर्कः ताम्रम् । अश्वत्था
गुडूची । माचिकं स्वर्णमाचिकम् । र.सा.सं.रक्त-
पित्तचि. । इति तृतीयः ॥ चतुर्थः कुष्ठाधिकारे ।
“पलानीशस्य चत्वारि बलीर्द्वादश तावती । तामस्य
चक्रिका देया रसस्यैर्द्वा श्रावकं । दत्त्वा विषङ्ग-
भाण्डस्य पुरयेद्गन्धना दृढं । अग्निं प्रज्वालयेद्याम-
द्वयं शीतं विचूर्णयेत् । पुटेर्द्वादशधा सूर्यदुग्धेना-
लोहितं पुनः । वरापावकभक्षानां द्रवैस्त्रिभिर्वि-
भावयेत् । अयमर्कैश्चरी नाम्ना रक्तमण्डलकुष्ठजि-
त् ॥” अत्र ईशः पारदः, तस्य चत्वारि पलानि ।
बलेर्गन्धकस्य च द्वादशपलानि । र.सा.सं. ।

अर्कोत्तमा । स्त्री । वर्ण्यम् । वावूहेजूनग्री ।

अर्कोपसः । पुं । सूर्यकान्तमयी । जाडम
पाथत्र इति लोके । रा.नि.व.११ ।

अर्गटः । पुं । चार्तगल इति प्रसिद्धे कण्टकाव-
विशेषे । नीलगण्डौ । हिं चार्तगल । मं एरवची ।
गुणाः—शीतः व्रणशोधनरोपणश्च । मद.व.५ ।
तथा । “अर्गटसुवरः शीतवीर्यो व्रणविशोधनः ।
व्रणरोपणकृद्देव पुष्पमस्य मधु क्षृतम् । तिलश्च
ज्वरपित्तघ्नं कफरक्तहृणापहम् ॥” वै.निघ. ।

अर्गलम् । स्त्री । मांसि । वै.निघ. ।

अर्घटम् । स्त्री । भक्षनि । हारा. ।

अर्घ्यम् । स्त्री । आर्घ्यमधुनि । See मधु ।

अर्घ्याटः (लः) । पुं । शुकलायाम् । ओकड़ा,
छेछका । शुकला चालुपत्रः स्नादार्घ्यातोऽर्घ्याटलो
मतः, इति द्रव्याभि. ।

अर्घ्यातः । पुं । अर्घ्याटे । ओकड़ा । द्रव्याभि. ।

अर्घ्याहः । पुं । सुवृकुन्दवत् । रा.नि.व.१० ।

अर्विः । स्त्री, स्त्री । कान्ती । अग्निज्वालायाम् ।

अर्जकः । पुं । सुद्रतुलसीवृक्षभेदे । वावूहे जू-
नग्री । हिं वावरी । मं आनूवला । कं गंगेर ।
तं तेलगगंगेरचेदु । “वर्वरिकाकारी लघुमञ्जरीकः
सूक्ष्मपत्रः निर्गन्धः श्वेतकुटेरकः (वावूहे) ।” सु.सू.
३८८. सुरसादौ ड । श्वेतवर्ण्यम् । शोभा वावूहे ।
भा.पू.१८. । श्वेतपर्णांस, ठोकरात्री इति लोके ।
सि.यी.विस्वी-चि.वसनशाली । अर्जकः श्वेतलक्ष-
रक्तभेदादिभेदः तुल्यगुणश्च । गुणाः—कटूश्चः
वातकफरोगघ्नः नेत्ररोगहरः कथ्यः सुखप्रसवक-
रश्च । रा.नि.व.१० । श्वेतपलाशवत् । See वर्व-
री । [नील ।

अर्जकजः । पुं । असनवत् । आगना, पित्रा-

अर्जुनः । पुं । (Terminalia Arjuna, or
Pentaptera arjuna.) खनामस्थानवत् । अ-
र्जून गाँह । हिं कह, कौह । मं अर्जुनसादड़ा ।
कं सारदील । तं महिचेदु । गुणाः—कषायीश्चः
कफघ्नः व्रणशोधनः पित्तमण्डलाहरः वातकोप-
नश्च । रा.नि.व.२ । शीतलः हृद्यः चतुश्चयविष-
रक्तहरः मेदीमेहव्रणघ्नः तुवरः कफपित्तघ्नश्च । भा.
पू.१८. वटादिव. । वा.सू.१५५. न्यमीशोदि. । “ज-

ब्रूयार्जुनकपीतमसीमवल्कः ।" मावा १ ती. ।
नेवयुक्तगतरीगे । लक्ष्मम्—“एको यः ब्रह्मवधि-
रोपमस्य विन्दुः युक्तस्थी भवति तमर्जुनं वदन्ति ।”
मा.नि. । मथूरे । मे.नविकं । जि. श्वेतवर्णे ।

अर्जुनम् । स्त्री । दण्डमात्रे । हला. । सुवर्णे ।
मे.नविकं । कासदण्डे । र.मा. । दर्भमेदि ।

अर्जुनघृतम् । स्त्री । हृद्गो घृतम् । अत्र
काषार्धमर्जुनत्वक् ६४ प. पाकार्धं जलं ६४ श.
शेषः १६श. कल्कः १ श. घृतं ४ श. । सूक्ष्मं-
घृतं ४श. अर्जुनस्वरसः १६श. अर्जुनत्वक्कल्कः १श.
एकत्र पाच्यम् । च.द. हृद्गो-चि. । “पार्थस्य
कल्कस्वरसेन सिंहं शसं घृतं सव्यहृदामयेषु ।”
घृतं ४ श. अर्जुनस्वरसः ४ श. कल्कार्धं अर्जुनत्वक्
१ श. । सा.कौ. । शेष.भा.रस.र. ।

अर्जुनत्वक् । स्त्री । अर्जुनवल्कले । अर्जुन-
ज्ञान । च.द.अ.सा.चि.शङ्खत्वादितः ।

अर्जुननामाख्यः । पुं । अर्जुनवत् । भा. ।

अर्जुनमुधा । स्त्री । अर्जुनोत्थमुधायां । अर्जुन
काटेट्रे चूण । गुणाः—“मुधा अर्जुनजा प्रोक्ता
कफस्य च विनाशिनो ।” वै.निघ. । द्रव्यगुणे ।

अर्जुनाख्यः । पुं । काशदण्डे । र.मा. । अर्जुनवत् ।

अर्जुनादः । जि. दर्भकाशखादके । च.चि.१अ. ।

अर्जुनायघृतम् । स्त्री । प्रमेहे घृतमथथा—
“अर्जुनपटोलनिम्बैः सवचादीष्यकरासमसिद्धैः ।
भङ्गातकागुरुघनैः सगदानलचन्दनोशीरैः । गो-
क्षुरकसीमवल्कैः नवपटोलैर्हरिद्रया त्रिफलाः । अ-
श्मत्तकार्जुनाभ्यां दीप्यकयुक्तेन चैव लोभ्रेण । म-
ल्लिङ्गातिविधाभ्यां कल्ककषायैः पचेत्तैलम् । कफ-
वातीत्ये मेहे पित्तकृते साधयेत्क्षयिः ।” भा.म.१भ.
मेह चि. ।

अर्जुनी । स्त्री । गवि । गोशैले । मे.नविकं ।

अर्जुनीपमः । पुं । शाकद्रुमे । अंशुगं गोशै. ।
र.मा. । शालवत् । रजा. ।

अर्थः । पुं । शाकवत् । अंशुगं । श.च. ।

अर्थः (स) । स्त्री । जले । रा.नि.व.१४ ।

॥ । पुं । शङ्खे । वै.निघ. ।

॥वः । पुं । समुद्रे । रजा. ।

अर्थवजः । पुं । समुद्रफेने । रजा. ।
अर्थवजमलः । पुं । समुद्रफेने । च.द. ।

अर्थवफेनः । पुं । समुद्रफेने । च.द. ।

अर्थवमलः । पुं । समुद्रफेने । रजा. ।

अर्थवोद्भवः । पुं । अग्निजारवत् । रा.नि.व.६ ।

अर्थोदः । पुं । सुलके । रा.नि.व.६ ।

अर्थोभवः । पुं । शङ्खे । रा.नि.व.११ ।

अर्त्तगलः । पुं । नीलकिण्ट्याम् । नीलकण्ठे ।

सु.द्रव्यसं.अ. आगद इति ख्याते फलवत् । रजा. ।

अर्त्तिः । स्त्री । रोगे । रा.नि.व.१० ।

अर्थः । पुं । विषये । धने । याचने । कारणे ।
वस्तुनि । अभिधेये । निवृत्तौ । प्रयोजने । मे धर्म्मे ।

अर्थचम्पिका । स्त्री । कर्कटग्राम्याम् । कर्कट-
शृङ्गे । वै.निघ. ।

अर्थप्रसादनी । स्त्री । धामनवत् । वै.निघ. ।

अर्थसाधकः । पुं । पुत्रजीववत् । पुत्रजीवा ।
मद.व.१भा. । [रीठाकरञ्ज । मद.व.५ ।

अर्थसाधनः । पुं । पुत्रजीववत् । मद.व.१ ।

अर्थसिद्धः (कः) । पुं । पुत्रजीववत् । श्वेतनि-
गुण्ड्यां । लक्ष्मिनिगुण्ड्याम् । रा.नि.व.४ ।

अर्थापत्तिः । स्त्री । ‘यदकौर्त्तितमर्थादापद्यते’
सा.सु.उ.६५अ. ।

अर्थम् । स्त्री । शिलाजतुनि । मे.प्रविकं ।

अर्दनिः । पुं । अग्निरोगे । अ.टी. ।

अर्हितम् । स्त्री । तन्नामकवातव्याधी । अङ्ग-
पात विप्रशय । तस्य लक्षणम्—“उद्वेर्वाहृरतो-
ऽत्यर्थं खादतः कठिनाणि च । हसतो नृधृतो
भाराद्विषमास्त्रयनाशनात् ॥ शिरोनासीष्ठचिबुकल-
लाटलक्षणसन्निगः । अर्दयत्यनिलो वक्त्रमर्हितं जन-
येत्ततः ॥ वक्त्रोभवति वक्त्रार्द्धं शीवा चाप्यपवर्त्तते ।
शिरश्चलति वाक्शैली नेत्रादीनाञ्च वैकृतम् । शीवा-
चिबुकदन्तानां तस्मिन् पात्रे च वेदना । तमर्हित-
मिति प्राहुः ।” मा.नि. । अत्र रोगे यस्मिन् पात्रे
अर्हितं तस्मिन्नेव पात्रे शीवादीनां वेदना भवतीति
बोध्यम् । चिबुकातीति अतिशीघ्रे निमेषशब्दे च
रोगिणि तदवस्थं भवति । अर्थापत्तिः—तिलक-

स्वगतरीनकल्पादिकम् । “केदपानानि नस्य च भोज्यान्विलहनि च । उपनादाश्च ग्रसन्ते स्वेद-
नश्च तथार्हते ॥” “तन्नामकाश्चरीनविशेषे । लक्ष-
णं—हनुर्द्वयस्य विचेपात् घोरामेदाश्च वृद्धिमा-
न् । नासापुटविकाराश्च अर्हितं रोगमादिशेत् ॥”
जयद.५५अ. ।

अर्धम् । स्त्री । समाशे । पुं । खण्डे । मी. ।

अर्धकः । पुं । जलसर्पे । वै निघ. ।

अर्धकपाटसन्धिकः । पुं । बाह्यद्विर्धकपा-
लीतरास्यपालिकर्षवन्धनाकृतिविशेषे । सु.सू.१६अ. ।

अर्धकैशिकी । स्त्री । केदनायं शस्त्रधारावि-
शेषे । सु.सू.८अ. ।

अर्धखारी । स्त्री । खारीमानाडो १२८ अ. ।

अर्धचन्द्रः । पुं । मयूरपिच्छे । मयूतपूष्प-
छाद । हे.च. ।

अर्धचन्द्रम् । स्त्री । अङ्गुलितोरणे । हारा. ।

अर्धचन्द्रा । स्त्री । त्रिवृति । रा.भि.व.६ । कृष्ण
त्रिवृति । कालं तेउड्डी । भा.पू.१भ. ।

अर्धचन्द्राननः । पुं । चन्द्रमुखनामकविश-
रणास्त्रे । अम. ।

अर्धचन्द्रिका । स्त्री । कर्णस्फोटालतायां । रा.
नि.व.१ । कृष्णत्रिवृति । मद.व.१ ।

अर्धलोचकः । पुं । कुपांसे । काँडूनी । हारा. ।

अर्धतित्तः । पुं । किराततित्तके । भा.पू.१भ. ।

अर्धधारकम् । स्त्री । अस्त्रविशेषे । तच्च केद-
नमेदनायम् । सु.सू.८अ. ।

अर्धनारीश्वररसः । पुं । रसोऽयं सान्निपा-
तिकज्वरे गुण्यमात्रं नस्यकर्षण्ये योज्यः । अपरे
जीर्णविषमज्वरे नस्यमित्याहुः । तेन तत्त्वचर्मव-
नामाङ्गज्वरो नश्यति । अस्त्रं द्रव्याणि रसगन्धक-
विषटङ्गानि समभागानि कञ्जस्वीवत् कृत्वा कृष्ण-
सर्पसुखाभ्यन्तरे स्थापयित्वा तन्मुखं यदा संक्षिप्य
यद्वाक्छे स्थापयेत् । कदापि लवणदानपूर्वकं ततो
भाण्डमावृत्य तीव्राग्नी ४ प्रहरं पचेत् । भेष. । अत्र
“विकं शास्त्रं तत्समं”मिति मिलितरसगन्धकयोः
समम् । “जैपालं तत्सममिति” विषतुल्यं जैपा-
लं देयम् । “मरिचश्च चतुर्गुणमिति” पृक्भागानि

अथ मरिचस्य चातुर्गुणम् । श्रीकण्ठः । सीमेश्वरस्तु
मिलितरसगन्धकापेक्षया चातुर्गुणमित्याहुः । अथ-
हारोऽप्यनेनैव । “रसगन्धी समी शृङ्गी विषं वा-
ह्यश्च तत्समं । जैपालं तत्समं शास्त्रं मरिचश्च च-
तुर्गुणम् । विफलाया रसेर्मर्दयं भावना पञ्चधा कृ-
ता ॥” र.सा.सं.जीर्ण-विषम-ज्व.चि. । अथः पा-
ठः शृङ्गसूतं तथा गन्धं विषं ताम्रस्य भक्ष्यं च । सम-
भागेन संगृह्य वारिणा पेषयेद्ददं । चक्राकारसम-
कृत्वा सर्पतुल्येन संन्यसेत् । तत्तुल्यलेपनकृत्वा रौद्रे
दद्याद्विचक्षणः । स्यात्पुनो लवणं क्षिप्तिस्त्रीपरि-
च मोलकं । ततो लवणकं दत्त्वा सिकताभिः प्र-
पूरयेत् । चतुर्भिः प्रहरैर्ज्वालामन्दमध्यखरकमात् ।
शीते तद्वीर्यकं नीत्वा दूरीकृत्य च लेपनं । भक्ष्यं
संगृह्य यत्नेन खले कुप्याद्विमर्दनं । यवमाचानु त-
द्वर्णं नस्ये दद्यात्पुनरेव ॥” प्रयोग.ज्व.चि. ।

अर्धपलम् । स्त्री । कर्षद्वये । ४ तो. । स्यात्कर्षा-
भ्यामर्धपलम् । प.प्र.१ख. ।

अर्धपादा । स्त्री । भूम्यामलकाम् । वै.निघ. ।

अर्धपारावतः । पुं । वनकुट्टे । चित्रकण्ठ-
पारावते । मुक्तिपांशुना । तित्तिरपक्षिणि । अचि. ।

अर्धपुष्पा । स्त्री । महावलायाम् । भीतवेणुण्डा ।
वै.निघ. । [थी०श्री ।

अर्धभोजनम् । स्त्री । अर्धांशने । आन्तेपेटे ।

अर्धमात्रिकः । पुं । निरुद्धपाधिकारि तन्नाम-
कवली । “दशमूलैकपायेण शताह्वारं प्रपे-
येत् । सैमवाचश्च मधुनी द्विपलं द्विपलं तथा ।
तैलस्य पलमेकानु फलस्यैकत्र योजयेत् । अर्धमा-
त्रिकसंज्ञोऽयं वन्तिर्द्वयो निरुद्धवत् । न च खेहो
न च खेदः परिहारविधिर्न च । आत्रेयानुमतौ
स्यैव सर्वरोगनिवर्हणः ॥ इति च.इ. ।

अर्धमासूरी । स्त्री । लेखनार्थमस्त्रधाराविशेषे
सु.सू.८अ. ।

अर्धवीरश्वा । स्त्री । कृष्णदूर्वायाम् ।

अर्धश(स)फरः । पुं । दण्डपालाशसुद्रमस्य-
विशेषे । पैडिका वा डानकोणां मोक्ष । हारा. ।

अर्धशरावः (कः) । पुं । प्रक्षतद्वये । १९
तो. । प.प्र.१ख. । भा. । [वै.निघ. ।

अर्धसहः । पुं । पेषके । शौण्डि । नं पुनङ् ।

अर्द्धाग्नीनजलम् । स्त्री । अर्द्धाग्निं हीने पक्क-
जले । इदं वातपित्तघ्नम् । रा.नि.व.१४ ।

अर्द्धालिगः । पुं । जलसर्पे । वै.निघ. ।

अर्द्धावभेदकः । पुं । शिरसीरोगभेदे । आत्-
कपीलेन धत्ता । निदानलक्षणे—“रूचाशनाध्य-
नप्राग्वातावश्यायमैधुनैः । वेगसम्भारणायासव्याधामैः
कृपितोऽनिलः । केवलः सकफो वाहं गृहीत्वा
शिरसो बली । मन्याभूशङ्ककर्पाचिललाटाहंतिवे-
दना । शस्त्रारणिनिभां कुर्यात्तीव्रां सोऽहं भेद-
कः ॥” भा.नि. अपिच यस्योत्तमाङ्गाऽमतीव जलोः
सम्भेदतोदभमयल्लज्जुष्टं । पचाद्दशाह्वाद्यवप्यक-
क्षातस्याहंभेदं चितयाद्भवस्येत् ॥ सु.उ.२५.अ. ।

अर्द्धाशनम् । स्त्री । अर्द्धभोजने । श.च. ।

अर्द्धेन्दुः । पुं । अतिप्रौढस्त्रीयोनी अङ्गुलियोज-
ने । मे.दचिकं ।

अर्द्धेन्दुशकला । स्त्री । नासारीगविशेषे । क-
पालरोगभेदे । जीह्वरोगे । अर्ध्वादरोगे । गलरोगे ।
तालुरोगे । कर्णरोगे । वै.निघ. ।

अर्द्धोदकक्षीरम् । स्त्री । अर्द्धोदकश्चतुर्दश ।
अर्द्धजलेन मिश्रं द्रवम् । “अर्द्धोदकं पयः शिष्टमा-
माश्लघुतरं शतम् ।” हेमाद्री चारपाणिः ।

अर्भः (कः) । पुं । बालके । रा.नि.व.१८ ।
कुशे । मे.कचिकं । पञ्चजातशिशौ । रा.नि.व.१८ ।

अर्भा । स्त्री । गुग्गुली । सु.उ.७.७. “अर्भाचूर्णं
सहयुतम् ।” प्रयोगा.भग्न चि. ।

अर्भणः । पुं । द्रोणपरिमाणे (३२ सेर) । प.
प्र.१ख. । च.द.अ.सा.चि.कुटजावलिहे ।

अर्भन् । स्त्री । नेत्ररोगविशेषे । ङकृ.वोग ।
तत्र पञ्चविधम्—प्रसाध्यर्भं, श्लक्ष्णं, रत्नार्भं,
मांसार्भं, चायुर्भं चेति । लक्षणं स्वस्वपथार्थं
सम्यम् ।

अर्थमा । पुं । अर्कवले । रा.नि.व.१० । सूर्ये ।

अर्ध्वणः } पुं । अर्धे । भा.पू. ।
अर्ध्वा (न) }

अर्ध्वती । स्त्री । बड़वायाम् । कुम्भदास्याम् ।
मे.तचिकं ।

अर्ध्वदः । पुं, स्त्री । पुरुषे । दशकोटिपरिमाणे ।

मे.दचिकं । मांसकौलकाकाररोगविशेषे । आत् ।
हिं रसौली । वातजपित्तजकफजरक्तजवांसजमेदो-
आध्यव्युदहिरव्युदभेदेनाष्टौ । लक्षणं—गात्रप्रदेहे
कश्चिदेव दोषाः संसृष्टिता मांसमसृक् प्रदूष्य ।
वृत्तं स्थिरं मन्दरुजं महानामनलमूलं चिरवृद्धपा-
कं । कुर्वन्ति मांसोच्छ्रयमन्यगधं तदव्युदं शस्त्र-
विदो वदन्ति । वातेन पित्तेन कफेन चापि रक्तेन
मांसिन च भेदसा वा । तज्जायते तस्य च लक्षणाणि
यस्यैः समानानि तदा भवन्ति ॥ भा.नि. । सु.नि.
११.अ. । “दोषः प्रदुष्टो रुचिरं शिरासु सम्पीड्य
सङ्कोच्य गतन्तु पाकम् । संस्त्रावमुन्नाह्यतिमांसपिच्छं
मांसाङ्गुरैराचितमाय वृद्धिं । खवत्यजसं रुचिरं प्र-
दुष्टमसाध्यमेतदुधिरात्मकं स्यात् ॥” इति दन्तरोग-
भेदे । नेत्ररोगभेदे । तालुरोगे । तल्लक्षणं—तालु-
मध्ये रक्तजं पित्तलक्षणं पद्मकर्णिकावल्केसरैरिव
पार्श्वतो दीर्घमांसाङ्गुरैर्वेष्टितं श्रोत्रं अर्ध्वदं विद्या-
त् । “यद्वाकारं तालुमध्ये तु श्रोत्रं विद्याद्रक्ताद-
व्युदं पित्तलिङ्गम् ।” भा.म.४.भ.मुखरौ.चि. ।

अर्ध्वदाकारः । पुं । बङ्गवारवृक्षे । छानिडा
गोष्ठे । वै.निघ. ।

अर्ध्वदाद्रिजः । पुं । मेघशस्त्राम् । गेड़-
शिङ्गे । मं सुरदारशिंग । वै.निघ. ।

अर्ध्वूरम् । स्त्री । आह्वल्यनामक्षुपे । काश्मीरे
तड़वड् इति प्रसिद्धे । मं तड़वड् । वै.निघ.२.भ.
संग्रहणी.चि.तालीशादिचूर्णे ।

अर्शः । स्त्री । The piles or haemorrhoids. स्नानामस्थानगुदरोगविशेषे । लक्षणम्—
दोषास्त्वस्त्रांसगुदमुखादभ्यन्तरतः साईचतुरङ्गुलि-
मिता या नाडी गुदमिति कथ्यते । सा गुदनाडी
शङ्कावर्त्तनभवलवययुक्ता । तस्याः साङ्गोङ्गुलिमि-
तांशो गुदोष्ठः । गुदोष्ठादङ्गुलिमितोऽंशः सम्भ-
रणीनाम प्रथमा बलिः, तदुपरि साङ्गोङ्गुलिमितो-
ऽंशो विसर्जनीनाम द्वितीया, तदूर्ध्वं साङ्गोङ्गुलिमि-
तोऽंशः प्रवाहनीनाम तृतीयाबलिश्च्यते । तास्त्रेव
मांसाङ्कुरा जायन्ते । तच्चांशः षड्विधं वातजादि-
भेदान् । प्रकरणमिदं गुदांशः परं बोध्यम् । तन्नि-
दानं यथा—“दोषास्त्वस्त्रांसमिदांसि सन्दूष्य वित्रि-
धाकृतान् । मांसाङ्गुरानपानादौ कुर्वन्त्यर्शांसि तां
जगुः ।” इति । “प्रथमो वैः समक्षैश्च शोषितास्त्र-
हजानि च । अर्शांसि षट्प्रकाराणि विद्याद्दु-

बलिचये ।” साधारणचिकित्सा — अत्र तद्याग्नपा-
नीयधादिकं सेव्यं येन वायोरतुलीनः अधिवल्ल-
हिस जायते । “दस्ताय वेतनं योऽधीत्यादावापि
च धेतनं । अध्यापयेच्च जुहुयाज्जपेद्वाग्भ्युत्ती भवे-
त् ॥” इति कर्कषिपाकः । पथ्यं — “विरेचनं स्त्री-
पनसलनीयः चाराग्निश्चाचरितश्च कर्म । पुरा-
तना लोहितशालयश्च सषष्टिकाश्चापि यथाः कुल-
त्याः । गोधासुसर्पानगजोष्ट्रकूर्मश्चावित्कुलिङ्गा-
जखरोतुकीशाः । तरुचचावाश्रमगालकाका येऽन्ये-
ऽपि मांसाः प्रसङ्गाच्च तेऽपि ॥ पटोलपल्लूरसीनव-
क्रिपुनर्णवाशूरवासुकानि । जीवन्तिका दन्तशठा-
सुरा च वृटिर्बयस्था नवनीततमं । कक्रीलधात्रीर-
चकं कपित्थनीद्वादिसूत्रायपथांसि चापि । भल्ला-
तकं सर्पपञ्च तैलं गोमूत्रसौवीरतुषोदकानि ।
वातापहं यश्च यदग्निकारि तदन्नपानं हितमर्शसे-
भ्यः ॥” इति । अपथ्यं — आनूपमामिषं मत्स्यं पि-
ण्याकं दक्षिपिष्टकं । माषान् करीरं निषावं विल्वं
तुम्बीसुपोदिकां । पक्काम् शालुकं सव्यं विटश्रीनि
गुरुणि च । आतपं जलपानानि वसनं वस्त्रिकर्म
च । विरुजानि च सर्व्वाणि मारुतं पूर्वदिग्भवम् ।
वेगरीधं स्त्रियं प्रस्थानसुत्कटकासनं । यथास्वं दो-
षलक्षान्नमर्शसः परिवर्जयेत् । यत्पथ्यं यदपथ्यश्च
वक्ष्यते रक्तपिनिना । रक्ताग्नीरोगिणां तस्यदपि
विद्याविशेषतः ॥” इति ।

अर्शःकुठाररसः । पुं । रसोऽयं अर्शसि हितः ।
पाठः — “शुद्धसूतं पल्लवैकं द्विपलं शुद्धगन्धकं ।
श्वतताम्रश्च लौहश्च प्रत्येकश्च पलत्रयम् । त्रिकटुं
लाङ्गुलीं दन्तीं चित्रकं पुष्करं तथा । प्रत्येकं द्वि-
पलं योज्यं यवचारश्च टङ्गणं । उभौ पञ्चपलौ यो-
ज्यौ सेव्यं पलपञ्चकं । हार्चिश्च गवां सूत्रं कुङ्गी-
चीरं तदद्वैकं । सर्व्वं स्वदग्निना पाथ्यं यावन्नयाति
पिष्टताम् ॥” इति मात्रा माषत्रयम् । रस.र.प्र-
योगः । रसेन्द्रचिन्तामणौ रसगन्धौ न धृती । कु-
ङ्गीचीरश्च गोमूत्रसमं दणम् । पुष्करस्थाने पिलुक-
मिति उक्तम् । अन्यः — “शुद्धसूतं द्विधामन् श्वत-
लौहश्च ताम्रकं । प्रत्येकं द्विपलं दन्ती चूषणं शूरणं
तथा । शुभाटङ्गयवचारसेव्यं पलपञ्चकं । पलाष्टकं
कुङ्गीचीरं हार्चिश्च गवां जलैः । आपिष्टितं प-
थेदप्री खादिन्वावश्यं ततः ॥” र.सा.सं. । शुभा-
वर्णशीघ्रता ।

अर्शःसूदनः । पुं । शूरणे । उल ।

अर्शम् । स्त्री । अर्शरीगे । श.र. ।

अर्शसः । त्रि । अर्शयुक्ते ।

अर्शी । त्रि । अर्शयुक्ते । श.र. ।

अर्शीन्नः । पुं । शूरणे । उल । रा.नि.व.७ । न-
ल्लातके । डेल । सर्जिचारे । माज्जिमाटि । तेज-
बले । तेजवन । श्वेतसर्पे । श्वेत सर्पिषा ।
कटुशूरणे । वृन्ता । उल । वै.निघ. ।

अर्शीन्नवर्गः । पुं । कुटजबिलचित्रकनागरा-
तिविषाभयाधन्यासकदारुहरिद्रावचाचव्यानीति ।
अयं द्वादशदशकः प्रभावादर्शन्नः । च.सू.४ ।

अर्शीन्नवल्कला । स्त्री । तेजबले । तेजवन ।
वै.निघ. । [कं । भल्लातके । वै.निघ. ।

अर्शीन्नी । स्त्री । तालसूत्र्याम् । रवा. । मे.नचि-

अर्शीजः । पुं । भगन्दरीगे ।

अर्शीयन्त्रम् । स्त्री । अर्शोद्वर्णार्थं गोसनाकार-
यन्त्रे । “अर्शसां गोसनाकारं यन्त्रकं चतुरङ्गुलं ।
नाहं पञ्चाङ्गुलं पुंसां प्रमदानां षडङ्गुलं । द्विच्छिद्रं
दर्शने व्याधिः केचिच्छिद्रन्तु कर्मणि ॥” अत्रि. ।
जयद.५२अ. ।

अर्शीवर्त्मन् । स्त्री । नेत्रवर्त्मगतरोगविशेषे ।
नेत्रवर्त्मनि कर्कटीबीजवत् मन्दवेदनमसृणतीत्या-
या पिङ्का भवति तत् । “एवांरुबीजप्रमिताः
पिङ्का मन्दवेदनाः । शुक्लाः खराश्च वर्त्मस्थान्द-
र्शोवर्त्म कौत्थ्यते ॥” एषा सन्निपातजा । मा.नि. ।
तदुक्तं — पिङ्का सन्निपातेन तदर्शोवर्त्म निर्दिशेत् ।
इति विजयरचिते — निमिः ।

अर्शीहररसः । पुं । रसोऽयं अर्शसि हितः ।
पाठो यथा — “रसवैकान्तशुद्धाशकान्तभक्ष सगन्ध-
कं । तुल्यांशं मर्दयेच्चाद्रदङ्घिनीत्वैः रसेक्षतः ।
भक्षयेन्नापमेकान्तु अर्शसां नाशने रसः ॥” रस.र. ।

अर्शीहितः । पुं । भल्लातकवले । त्रिका. ।

अर्शम् । स्त्री । सुवर्णे । मोगा । वै.निघ. ।

अर्शी । स्त्री । वायमाणाक्षतायाम् । रत्नांजलि ।
वै.निघ. ।

अलम् (कम्) । स्त्री । हरितालके । रा.नि.व.
१९ । सि.यो.क्रासृ.चि.मनःशिलादिधूमपाने.वन्द. ।

“मनःशिलासि मरिच” इति । इधिकपुष्पकण्टके ।
विच्छेद हन । हे.च. । कङ्कोले । वै.निघ.१भ.वा.
व्या.प्रत्यष्ठीला.चि. । भङ्गीयुक्तकेशि ।

अलकप्रियः । पुं । कृष्णभङ्गातके । कांठ भे-
ना । मं विवलाजटा । वीजकठवे । हिं विजय-
सार । मद.व.५ ।

अलका । स्त्री । वसायाम् । छर्त्ति । वै.निघ. ।

अलकाङ्गयः । पुं । कटुनिम्बे । कट्टे निम् ।
वै.निघ. ।

अलक्तः (कः) । पुं, स्त्री । Lac, the red
animal dye so called. लासायाम् । आ-
लूठा, लाश, ज्यो, गाला । हिं लाही । मं
अलिता । कं अलतगे । गुणाः—“तिक्तोष्णः क-
फवातामयघ्नः रुन्धो व्रणघ्नश्च । रा.नि.व.६।वर्षक-
हिमः बल्यः क्षिण्यः लघुलुवरः अनुष्णः कफपित्त-
रक्तहिक्काकासज्वरघ्नः प्रणोरः चतुर्वीर्यकर्तृकमुक्क-
ह्वरः । अलक्तकी विशेषेण व्यङ्ग्यः ।” भा.पू.१भ.।
अलक्तकी रजोरोधी रक्तपित्तघ्नापहः । प्रदर-
साध्यतीसारं सरक्तं चपयेद्भुवम् ॥” अत्रि. ।

अलगणः । पुं । नेत्ररोगविशेषे । वै.निघ. ।

अलगर्दः । पुं । सर्पविशेषे । जलटोङ्गा, जल-
दोङ्गा ।

अलगर्दा । स्त्री । सविषजलायुकायाम् । वि-
बाहु ज्यौक । सा रोमशा मङ्गापार्श्वे कृष्णमुखी
च । See जलायुका । सु.सू.१२च. ।

अलगर्धः । पुं । अलगर्दे । अम. ।

अलङ्कारसुवर्णम् । स्त्री । यङ्गीकनके । हारा.।

अलजी । स्त्री । प्रमेहपिटिकारीणे । लक्षणम्—
“रक्ता सिता स्फोटवती दारुणा त्वलजी भवेत् ।
सु.नि.प्रमेहचि.६च. । नेत्रसन्निजोने । स च नेत्र-
सन्धौ प्रमेहाधिकारीक्तालजीलक्षणः शोथः । लख-
णम्—“जाता सन्धौ कृष्णश्लेऽलजी स्यात् तन्नि-
जैव ख्यापिता पूर्वलिङ्गैः ।” भा.नि. । शकदोष-
विशेषे । एषापि प्रमेहपिटिकाया लक्षणयुक्ता ।
“अलजीलखणैर्युक्तामलजीच वितर्कयेत् ॥” सु.
नि.य.दो.चि.१४च. । [पांक्रम ।

अलम्बमुष्कः । पुं । मुष्ककठवे । चण्टी-

अलम्बा । स्त्री । निक्तालाम्बाम् । ति९नाडि ।

स्यावरविषासर्गतपत्रविषे । सु.कल्प.२च. । See
पत्रविषम् ।

अलम्बुजा । स्त्री । गीरचसुष्का । वै.निघ. ।

अलम्बुदम् । स्त्री । बालके । दांन । वै.निघ.
लघ.चि.शिवगुटी. ।

अलम्बुषः । पुं । वान्तिरोगे । मीषचतुष्कं । भू-
कदम्बे । कूकभिमे गोह् । र.मा.रवा. ।

अलम्बुषा (सा) । स्त्री । A sort of sen-
sitive plant. लम्बालुकाभिदे । कूल शोना ।
गुणाः—मधुरा लघुः कृमिकफपित्तघ्नी च । भा.पू.
१भ.ग.व. । अलम्बुषायाः स्वरसः पीतो हृदयलमा-
चया । अपचौगण्डमालानां कामलायाश्च नाशनः ।
भूकदम्बे । कूकभिमे । मङ्गायावण्याम् । वड्ड
थूलकूडि । रा.नि.व.५ । वै.निघ.१भ.वा.व्या.षड्-
शीति.गुग्गुली, चूषणाद्यलीह च । लौहमले ।
ग्रधूर । च.द.१भ.आमवाते अलम्बुषाचूर्णे ।

अलम्बुषाद्यचूर्णम् । स्त्री । आमवाते । पाठः
—“अलम्बुषा गोक्षुरकं गुडूचीं बृहदारकम् ।
पिप्पलीं चित्रतां मूलं वरुणं सपुनर्णवम् । वि-
फलां नागरक्षैव अलम्बुषां च कारयेत् ॥” मधूरा-
दिचूर्णे प्रत्येकं समभागमादाय एकच संमिश्रणीयं
अनुपानं—दधिमखं काष्ठिकं दुग्धं तक्रं मांस-
रसं वा यथासाधं दद्यात् । च द.आमवा.चि. ।
द्वितीयं यथा—अलम्बुषा गोक्षुरकं विफलाणां
रामताः । यथोत्तरं भागवद्भा आमाचूर्णं च तत्स-
मम् । इति । अलम्बुषा लौहमलं । मतानरे मुष्ठी-
री । आमाचूर्णं बृहदारकमूलचूर्णम् । च.द.भा.।
तृतीयमपि आमवाते । “अलम्बुषा गोक्षुरकं मूलं
वरुणकस्य च । गुडूची नागरश्चेति समभागानि
कारयेत् ॥” भा. । रस.र. ।

अलम्बोर्हस्तनी । वि । यस्याः स्तनी न लम्बी
नीर्हस्तनी च । सु.शा.१०च. ।

अलम्बोष्ठी । वि । यस्याः पीठो लम्बमानो न
भवति । सु.शा.१०च. ।

अलमोसः । पुं । मल्लमेदे । वै.निघ. ।

अलमर्कः । पुं । (Calotropis gigantea or
Procera ; चर्क of white flowers.) चेला-
कं । खेत आकम् । हिं मादार । भा.पू.१भ. ।

मै.कचिकं । मन्दार इति हेमा.अलकादिव. । मन्दारार्कः । रा.नि.व.१० । अलकौमन्दारार्कः यस्य लोचं न विनश्यति । सु.सु.१८५.अर्कादिव.ड. । मन्दाराख्यः श्वेतपुष्पः । वा.सु.१५५.अर्कादिव.अ-
रुणः । “अर्कालर्कौ नागदन्ती विशल्या ।” योगी-
न्यादितकुङ्कुरे । मै.कचिकं । कुङ्कुरज्वरे । हा.अचि.
२५५.२५. ।

अलवणा । स्त्री । ज्योतिषायां । लताफण्टकी ।
वर्तुलपक्करक्तफला पीततैला काकुमर्दनिका ।
सु.सु.१८५अर्कादिव.ड. । गुणाः— तौत्रा चालवणा
सा स्यात् कफमेदः क्षमिप्रच्छत् । अचि. । हरीत-
क्याम् । मद.व.१ ।

अलसः (कः) । पुं । पादरोगविशेषः । श्रीकृष्णे
तल्लचणं— “क्षिप्राङ्गुल्यनरी पादौ कष्टुदाहकग-
न्धितौ । दुष्टकर्दमसंस्पृशादलसं तं विनिर्दिशत् ॥”
सु.नि.१३५. । विस्चिकाया अवस्थामेदे । स
चिन्धा— विषाजौषं रसादेकं दीपैः स्यादलसस्त्रि-
धा । शार्ङ्गः । प्रयाति नोहं नाधकात् आहारो न
विपश्यते । आमाशयेऽलसोभूतः तेनासौ लसको
मतः ॥ इति निरुक्तिः । वा.सु.८. । तल्लचणं यथा
— “कुचिरानश्नतेऽलस्यै प्रताप्येत् परिक्रमति ।
निरुद्धो मासतश्चैव कुचावपरि धावति ॥” See
अग्निमा. । क्ली. चूडकुष्ठरोगमेदे । लचणम्— “क-
ष्टुमूढिः सरानैश्च गच्छेरलसकं चितम् ।” मा.नि. ।
व्यालजातिज्वरे । गज-वै. । जिह्वारोगे । वै.निच. ।
वृक्षमेदे ।

अलसा । स्त्री । हंसपदीलतायाम् । गौ०ग्रा०ले
लता । मै.सचिकं । [वै.निच. ।

अलसी । स्त्री । अतस्याम् । तिमि, मणिना ।

अलसेलुका । स्त्री । रक्तलज्जालुकायाम् । कू-
ल गौला । वै.निच. ।

अलातम् । क्ली । अक्षरः । रुद्रग । रवा. ।

अलावु । क्ली । (वु.वु.) स्त्री । (Cagenaria
vulgaris, Syn, Cucurbita lagenaria.)

खनामस्यातफलशाकलतायाम् । गाडे गांश्च । हिं
लीका, मिठितुम्बी, लवलीचा, गृहलीचा ।
मं दुध्याभोप्ला । सा विधा दीर्घा वर्तुला च । त-
त्फलगुणाः— मिष्टं हृद्यं पित्तश्लेष्मणं हृद्यं रुचिकरं
अमृतमुष्टिविषहकम् । भा.पू.१५, । मिष्टतुम्बीफलं

हृद्यं पित्तश्लेष्मणं गुरु । हृद्यं रुचिकरं मीक्षमि-
ति च । द्रव्यगु. कटुतुम्बा । ति२गाडे । श.र. ।
अलाबुकः । पुं । अश्वस्य मुखरीने । अथ मुख-
दीर्गम्यं तालुग्रीफः मासयहणे विद्वेषश्च भवति ।
ज.द. ।

अलाबुका । स्त्री । कटुदुग्धालावुनि । भा. ।

अलाबुनी । स्त्री । कटुदुग्धालावुनि । तेत
श्वेतगाडे । कटुतुम्बाम् । ति२गाडे । मिष्ट-
स्त्रीलतायाम् । मिष्टेगाडे गांश्च । हिं मीठितुम्बी ।
मद.व.७ ।

अलाबुविधिः । पुं । अलाव्या रक्तमीचये ।
“अलावु कटुकं रुचं तीक्ष्णञ्च परिकीर्तितम् ।
तस्मात् श्लेष्मोपसृष्टे तु हितं तदवसेचने ।” सु.सु.
११५. ।

अलाबुसुहृत् । पुं । अक्षवेतसे । वै.निच. ।

अलाबुयन्त्रम् । क्ली । यन्त्रविशेषः । लचणं—
“स्याद्वाद्वाङ्गुलाऽलाबुवांश्चै लघ्वादवाङ्गुला । अतु-
ल्यङ्गुलवृत्तास्या दीमाऽलः श्लेष्मरक्तहृत् ॥” कश्चित्
अचि. ।

अलासः । पुं । जिह्वास्फोटः । जिह्वागतमुखरी-
गे । अथ दुष्टकफशोषितेन जिह्वातले दारुणः श्ले-
ष्मो भवति । रुद्धिं गते जिह्वातलो जिह्वामूले पा-
कश्च भवति । लचणं - जिह्वातले यः श्वयुः प्र-
गाढः सोऽलाससंज्ञः कफरक्तमूर्तः । जिह्वा स तु
सम्भवति प्रवृद्धी मूले तु जिह्वा भ्रममेति पाकम् ॥
सु.नि.१६५. ।

अलिः । पुं । अमरे । रवा. । मद्ये । मै.लक्षिकं ।
हृषिके । हारा. । काके । कीकिले । श.र. ।

अलिकः । पुं, क्ली । कपोले । रा.नि.व.१८ ।
ललाटे । रवा. । [तैलभट्टमांसि । पिष्टके ।

अलिकमत्स्यः । पुं । अक्षरः । भिन्नतिले ।

अलिकुलप्रिया । स्त्री । काष्ठशेवत्या । कर्ण
गोलाप । वै.निच. ।

अलिकुलसङ्कुला । क्ली । कष्टकशेवत्या ।
कौटोत्पेदेती । कुलकाश्च । कोकगृध्रनैश्च
गुणवृक् । रा.नि.व.१० । भा.पू.१५. ।

अलिगर्हः । पुं । जलसर्पे । आगाध, शत्रा,
गैर्द्विजान् इति च लोके । श.र. ।

अलिजिह्वा (ह्रिका) । स्त्री । सुद्रजिह्विकायाम् । आलङ्घित इति लोके । श.र. ।

अलिञ्जरम् । स्त्री । फलविशेषे । कृणोविशेष । विरफीटीति महाराष्ट्रे गुणाः—अलिञ्जरं तु रुचं स्वाच्छीतलं भेदकं मतं । तुवरं मधुरं चारं तिक्तं पाके कटु जृतं । स्वादिष्ठं वातकफासकासश्लेष्मविनाशनम् ॥ वै.निघ. ।

अलिता । स्त्री । अलक्तके । आलता । गुणाः—“अलितोष्णा तिक्तका स्वात्फवातव्रणपहा । व्यङ्गावचीकफरुजं व्रणदोषघ्नं नाशयेत् । अन्ये गुणाश्च लाघावयोक्ताः पूर्वमहर्षिभिः ।” वै.निघ. ।

अलिदूर्वा । स्त्री । मालादूर्वायां । रा.नि.व.८ ।

अलिपकः । पुं । अमरे । कीकिलि । कुकुरे । सर्व्वव मे.कचतुलं । [रा.नि.व.५ ।

अलिपत्रिका । स्त्री । वृषिकाल्यां । विष्ठाती ।

अलिपर्णिका (र्णी) । स्त्री । वृषिकाल्यां । विष्ठाति, विष्ठाणी । रा.नि.न.६ ।

अलिप्रियम् । स्त्री । रक्तोत्पले । त्रिका । पुं । धाराकदम्बवृक्षे । आसवृक्षे । श.र. । कदम्बवृक्षे । भा.पू.१भ. ।

अलिप्रिया । स्त्री । पाटलावृक्षे । पांशुल गाह् । प.सु. । भूजम्बूवृक्षे । वै.निघ. ।

अलिमकः । पुं । मेके । कीकिलि । अमरे । पञ्चकेशरे । मधूकवृक्षे । मे.कचतुलं ।

अलिमोदा । स्त्री । गणिकारिकायां । गणिति । रा.नि.न.६ ।

अलिमोहिनी । स्त्री । केविकापुष्पवृक्षे । रा. नि.व.१० । केविकां पश्य ।

अलिम्पकः (म्पकः) । पुं । कीकिलि । मधुमधिकायाम् । कुकुरे । पञ्चकेशरे । वै.निघ. ।

अलिवल्लभा । स्त्री । रक्तपाटलायां । भा.पू.१भ. ।

अलिवाहिनी । स्त्री । कीकणदेशप्रसिद्धे कीरिकावृक्षे । केवेर इति भाषा । रा.नि.व.१० ।

अलिसमाकुलः । पुं । पुष्पवृक्षविशेषे । दन्तसेवनीति महाराष्ट्रादी । वै.निघ. ।

अली (इन्) । पुं । वृषिके । अमरे । मे. ।

अलीकम् । स्त्री । ललाटे । इ.च. ।

अलीकमत्स्यः । पुं । अन्नारस्त्रितिलतैलवष्ट-माषपिष्टके । यथा—“माषपिष्टकया क्षितं नाग-वल्लीदलैर्मण्डत् । तत्पु संस्त्रेदयेयुष्या स्वाध्यामन्ना-रकोपरि । ततो निष्काशितं खण्डं तिलतैलेन भर्जयेत् । अलीकमत्स्य उक्तोऽयं प्रकारः पाकपण्डितैः । तं वस्त्राकभट्टिनेषु बाष्पुक्तेन च भक्षयेत् ॥ भा.पू.१भ. ।

अलीनकम् । स्त्री । वल्ले । इ.च. । [निघ. ।

अलीष्टः । पुं । तिलकवृक्षे । तिल गाह् । वै.

अलुः । पुं, स्त्री । गलनिकायाम् । आलौ । तुलसीवृक्षे । स्त्री । मूले । मे.कडिकं ।

अलुकम् । स्त्री । आलुकसाधारणे । आलू ।

गुणाः—आलुकं शीतलं आग्नेयं मलसन्धनं मधुरं जडं रुचं हृद्यं दुर्जरं बलवर्धनं सन्धवर्धनं मलमूत्र-कफवातवृद्धिकरं रक्तपित्तघ्नं । वै.निघ. । एतच्च राजालु रक्तराजालु श्वेतकृष्णवर्णकालासालुभेदीनं बहुविधम् । विशेषः पर्याये दृश्यः । आलुवीखार इति प्रसिद्धे काबिलदेशीयफले । आमिषे ।

अलोमयः । पुं । मत्स्यविशेषे । तल्लक्षणे—वि-तक्षिपरिमितः श्वेताङ्गः सूक्ष्मलक्षः । तन्मांसं बलकरं वीर्यकरं पुष्टिकरञ्च । रा.नि.व.१७ ।

अलोमशा । स्त्री । वृक्षविशेषे । मं काङ्गभाङ्ग । वै.निघ. ।

अलोहितम् । स्त्री । रक्तपत्रे । ईषद्रक्तपत्रे ।

अल्कः । पुं । वृक्षविशेषे । शरीरावयवे । वै.निघ. ।

अल्पकः । पुं । यासद्यपे, दुरालभायाम् । रा. नि.व.४ । भूमिजम्बूवृक्षे । वै.निघ. ।

अल्पकेशिका } स्त्री । मूलकेश्यां । टायन्नकया ।

अल्पकेशी } प.सु. । र.मा.रत्ना. ।

अल्पगन्धम् । स्त्री । रक्तकीरवे । रक्तकमले । वै.निघ. । [व.१० ।

अल्पगोधूमः । पुं । वृक्षगोधूमे । प.सु. । मद.

अल्पघण्टिका । स्त्री । वृक्षमेषपुष्पाम् । मधुमगाह् । मं लघुताम् ।

अल्पतनुः । वि. खल्वे । अम. ।

अल्पनायिकाचूर्णम् । स्त्री । भीषणनिधं

बह्व्यां हितम् । पाठः—“विशाषं पञ्चलवचं प्र-
त्येकं चूवचं पितु । गन्धकाभ्यापकान्धौ चतुरी
मावकान् रसात् । इन्द्राग्नात्पलं शाण्वितयाधि-
कमिष्यते । छादेन्मिथीकृताच्छाण्वमनुपेयश्च का-
ञ्चिकं ॥” र.चि. । [वै.निघ.]

अल्पनिद्रता । स्त्री । पित्तजन्मनिद्राल्पतारीगे
अल्पपत्रः । पुं । चन्द्रपत्रतुलसीचुपे । र.मा. ।
क्षौ । रक्तपत्रे । र.मा. ।

अल्पपत्रकः । पुं । गिरिजमधूकवृक्षे । पंशांङ्गे
मोम ग्राह्य । रजा. । [नि.व.४.]

अल्पपत्रिका । स्त्री । रक्तापामार्गचुपे । रा.

अल्पपत्री । स्त्री । मिथेयायाम् । सुपल्याम् ।
ताम्रशूलो । वै.निघ. । [निघ.द्रव्यग.]

अल्पपद्मम् । स्त्री । रक्तपद्मे, रक्तीत्यले । वै.

अल्पपर्णिका । स्त्री । मुहपण्याम् । भृगुनी ।

अल्पपर्णी । वै.निघ. ।

अल्पपुष्पिका । स्त्री । पीतकरवीरे । पीठ-
पूष्ण कउवी । वै.निघ. ।

अल्पप्रमाणकः । पुं । लतापनसे । र.मा. ।
खेलानके । ८९नां तत्रभूज, यत्रभूज इति भाषा ।
वै.निघ. ।

अल्पमस्तकः । पुं । चित्रकचुपे । वै.निघ. ।

अल्पमक्षिका । स्त्री । मक्षिकाविशेषे । छेति
माक्षी । वै.निघ. ।

अल्पमारिषः । पुं । चन्द्रमारिषे । कँटानटि-
श, वा टँपानटिश । हिं अल्पमरुपा । मं थोर-
ताडुलजा । अम. । तन्शाकगुणाः—लघुशीतवीर्यं
रुचं पित्तघ्नं कफनाशनं । मलभूवनिःसारकं रुच्यं
दीपनं विषघ्नश्च । भा.पू.१भ. । See तण्डुलीयं ।

अल्परसा । स्त्री । हैमवत्याम् । रा.नि.व.२२ ।

अल्पवर्त्तकः । पुं । तित्तिरपत्तिणि । मद.
व.१२ । [वै.निघ.]

अल्पशुक्रता । स्त्री । पित्तजन्मशुक्राल्पतारीगे ।

अल्पशोफः । पुं । सर्वाक्षिरोगे । वै.निघ. ।

अल्पक्षुपा । स्त्री । इक्षलज्वालुकायां । वै.निघ. ।

अल्पास्त्रि । स्त्री । पद्मकफले । रुग्णम् । रा.
नि.व.११ । भा.पू.१भ. ।

अल्पिका । स्त्री । वनसविकाजाती । र.च.४।
सुहृपण्याम् । भा.पू.१भ. ।

अलकः । पुं । ककौलविशेषे । ककुथल । धा-
न्यके । धने । वै.निघ. ।

अलका । स्त्री । धान्यके । धने । वै.निघ. ।

अल्ला । स्त्री । मातरि । धान्यके । धने ।

अल्लु । स्त्री । आलूके । आनूवांशान्नां इति ली-
के । मद.व.६ ।

अवकुन्ध्यनम् । स्त्री । आर्तनादे ।

अवकुशः । पुं । गोलाङ्गुलवानरे । अयं पर्यन्तम्
जातीयः । सु.म.४६अ. ।

अवकूलनम् । स्त्री । अघ्रावुष्णीकरणे । च.द.
अतिसा-चि. । “अङ्गारेष्ववकूलयेत् ।”

अवकेशी । त्रि । अफलवृक्षे । र.च. ।

अवक्रः । पुं । सरलवृक्षे । मत्तल ग्राह्य ।

अवगण्डः । पुं । गण्डदेशस्थवृक्षे । वज्रेण कौं-
डा । मं पुटकुली । त्रिका. ।

अवगथः । पुं । प्रातःखाने ।

अवगाहः । पुं । खाने । खानगृहे । [खाने ।

अवगाहनम् । स्त्री । खाने । मञ्जनपूर्वक-

अवगाहस्त्रिदः । पुं । अवगाहनेन स्त्रिदे । वा.
म.१७अ. ।

अवगीर्णः । पुं । अपानान्निर्गते द्रव्ये ।

अवगुण्ठनम् । स्त्री । योषित्शिरःप्रावरणे,
स्त्रीमुखाच्छादने । [का.

अवगुण्ठितम् । स्त्री । चूर्णिते । गुंढा । त्रि-

अवग्रहः । पुं । गजललाटदेशे । हारा. । [कि ।

अवग्राहः । पुं । अवहारके । शङ्ख इति ली-

अवचूर्णम् । स्त्री । स्थूलचूर्णे । मोटे । गुंढा ।

अवचूर्णितः । त्रि । चूर्णिते ।

अवघ्नकः । पुं । भक्तिमति रोगिणि । वै.निघ. ।

अवटः (टी) । पुं । नाडीवृक्षे । कूपे । मे. ।

अवटीटः । त्रि । नतनासिके । थान् । अम. ।

अवटुः । स्त्री । शीवापशाहागे । रजा. । रा.नि.
व.१८ । पुं । वृक्षविशेषे ।

अवडः । पुं । मन्वाष्टभागे । वै.निघ. ।

अवतापः । पुं । अत्राविज्वरे । गजवै. ।

अवतारणम् । स्त्री । भूलादियङ् । वस्त्राद्यली ।
मेषपञ्चकं । [पतितगर्भायां गवि । इला. ।

अवतीका (दा) । स्त्री । खड्गभांयां गवि,

अवदन्तः । पुं । बालके । वां। । वै.निघ. ।

अवदंशः । पुं । सुरापानरुचिजनकभक्ष्यद्रव्ये ।
छाटि । इला. । शिशुवृत्ते । लक्षशिशौ । मज्जिना ।
वै.निघ. ।

अवदानम् । स्त्री । उशीरे । अ.टी. ।

अवदान्तः । पुं । शिशुवृत्ते । वै.निघ. ।

अवदाहं (कम्) । स्त्री । लामज्जकवृत्ते । (व-
गात्रं छात्रं भाद्रां दुर्ग । भा.पू.१व. । वीरणमूले ।
गक्रवृत्ते । मं पिंवल्लावाला । वै.निघ. ।

अवदाहेष्टम् । स्त्री । वीरणमूले । गक्रवृत्ते ।
अ.टी. । [टी.भ. ।

अवदाहेष्टकापथम् । स्त्री । उशीरे । अ.

अवदोहः । पुं । दुग्धे । त्रिका. । [मि. ।

अवध्वंसः । पुं । अवचूर्णने । ण्डं कर्तुं ।

अवध्वस्तः । त्रि. । अवचूर्णिते । मि.तचतुष्कां ।

अवना (नी) । स्त्री । चायमाणायां । गो०
शालिश, वला लठा । रा.नि.व.५ ।

अवनाटः । त्रि. । नतनासिके । शीर्षा । अम. ।

अवनीसारा । स्त्री । कदल्याम् । वै.निघ. ।

अवन्ति(न्ती)सीमम् । स्त्री । काञ्चिके । प.
सु. । हारा. । रा.नि.व.१५ ।

अवपाटिका । स्त्री । चुद्ररीगान्तर्गतशुक्ररी-
गे । अस्त्रीयः खां यदा हर्षाद्वलाद्भस्केत् स्त्रियं न-
रः । इस्त्राभिघातादथवा चर्मगुह्यहन्ति बलात् ।
यस्या वपाश्र्यते चर्म तां विद्यादवपाटिका । मा.नि. ।

अवपीडः । पुं । पञ्चविधनस्य कर्मान्यतमं शिरो-
नस्ये । स च शोधनलक्षणभेदेन द्विविधः । अव-
पीडयते यस्मात् स अवपीड इति । “वपीड दीयते
यस्मात् अवपीडयतः कृतः । कल्कीकृतादीषवाद्यः
पीडितो निवृत्तोरसः । सीडवपीडः समुद्दिष्टः
तौक्ष्ण्यसमुद्भवः । स गलरीगादी शस्तः ।” प.प्र.

४४. । “गलरीगे सन्निपाते निद्रायां विषमज्वरे ।
मनोविकारे क्षमिषु युज्यते चावपीडनम्॥” वै.निघ.
नस्यवि. ।

अवबाहुकः । पुं । See अपबाहुकः ।

अवभासिका (नी) । स्त्री । वर्णच्छायाप्रका-
शिकायां त्वचि । सा च त्रीहिरष्टादशभागप्रमाणा ।
अत्रीत्रेत्तं वाहित्रेत्तं चर्म । सु.भा.५अ. ।

अवभ्रष्टः । त्रि. । नतनासिके । शीर्षा इति ली-
के । अम. ।

अवमन्यः (कः) । पुं । शुक्ररीगभेदे । लक्ष-
णम् — “दीर्घा बह्वन्तु पिडका दीर्घ्यन्ते मध्यतस्तु
दाः । सीडवमन्यः कफासृग्भां वेदना रीमहर्ष-
कत् ॥ सु.नि.१४अ. । कर्णपालीरोगभेदे । सु.सू.
१६अ. ।

अवमर्हः (नम्) । पुं, स्त्री । पीडने । अम. ।

अवमोठनम् । स्त्री । आमीटने । गो०छा-
उन । मा.नि.वा.व्या. ।

अवयवः । पुं । शरीरावयवे । रा.नि.व.१८ ।

अवयवस्थानम् । स्त्री । शरीरे । वै.निघ. ।

अवयवी । पुं । पक्षिणि । वै.निघ. ।

अवरम् । स्त्री । गजपञ्चाज्जहादौ । अम. ।

अवरदारुकम् । स्त्री । तन्नामकस्यावरविषा-
न्तर्गतपत्रविषे । सु.कल्प.२अ. । See पत्रविषम् ।

अवरिका । स्त्री । धन्याके । धनेन । रा.नि.व.६ ।

अवरोहकः । पुं । अश्वगन्धायां । मद.व.१ ।

अवरोहशाखी । पुं । लक्षवृत्ते । पाकूड
शाखे । रा.नि.व.११ ।

अवरोहिका । स्त्री । अश्वगन्धायां । रा.नि. ।

अवरोही (इन्) । पुं । वटवृत्ते । वटेशाखे ।
रा.नि.व.११ ।

अवलग्नः । पुं । मध्यप्रदेशे । शां. ।

अवलम्बनः (कः) । पुं । श्लेषविशेषे । तस्य
स्थानं हृदयं, तत्कार्यं च स्वशक्त्या हृदयावलम्बनं
विकसन्धारणश्च । भा. ।

अवला । स्त्री । नारी । रत्ना. । प्रियङ्गी । प्रदी-
गा, गलगच्छे । “मधुलीप्रावलासर्ज ।”

अवलुञ्चनम् । स्त्री । सुख्ये । शैथिल्ये । सु.स. २५५. । [चतुर्थं ।

अवलेपः । पुं । गव्ये । लेपने । भूषणे । मे.प

अवलेपनम् । स्त्री । लेपने । मन्त्रणे । नेपा, माथान ।

अवलेहः } पुं, स्त्री । लेह्यौषधे । छाटिवार
अवलेहिका } उद. १. जिह्वा आखादने ।
सायं स्यादवलेहिका । च.द.ज्वर चि. । काथादिः
पुनः पाकात् घनत्वमवलेहः । “काथादिर्यः पुनः
पाकादनत्वं सा रसक्रिया ।” प.प्र.१५. । मावा च
तस्य पलमिता । “सोऽवलेहश्च लेहः स्वात्तन्मात्रा
स्वात्पलीग्नित्वा । सित्वा चतुर्गुणा काथ्या चूर्णाच्च
द्विगुणो गुडः । द्रवं चतुर्गुणं दद्यात्... । सुपके
तन्मूलत्वं स्यादवलेहीऽसु मज्जति । दुग्धमिचुरमं
युष्ं पञ्चमूलकषायजं । वासाक्षाद्यं यथायोग्यमनुपानं
प्रशस्यते ।” भा. । अयमूर्ध्ववक्त्रगदह्वरः सायच प्रयो-
ज्यः । ऊर्ध्वज्वगदघ्नी या सा सायमवलेहिका । च ।

अवलेहनम् । स्त्री । लिहने । छाट ।

अवल्कः । पुं । मेघशृङ्गाम् । मेघाभिः ७,
गोडनभिः ७ । वै.निच. ।

अवलाजा । स्त्री । कृष्णसोमराज्याम् । शकुट ।
भैष.भङ्गा.गुडे ।

अवल्लुजः (जा) । पुं, स्त्री । कृष्णसोमराज्या ।
सु.चि.२५५. । सोमराज्याम् । शकुट । भा.पू.१
भ.भैष.कुष्ठ-चि. ।

अवल्लुजवीजम् । स्त्री । सोमराजीवीजे ।

अवशकुधिका । स्त्री । जागुदेशे ।

अवशयः } पुं, स्त्री । तुषारे । भा.म.४भ.शिशो
अवश्या } रोग-अर्द्धावभेदके । प्राग्वातावशमै-
धुनेः । भङ्गा.गुडे ।

अवश्यायः । पुं । शिशिरे । क.द.पि.ज्व.सह्यी-
कादि. । “अवश्यायस्थितं पाकम् ।” तुषारे । भा.
म.४भ.नासारो. । “अवश्यायकैर्मैधुनवाष्पसिकैः ।”

अवश्याया । स्त्री । कुञ्जटिकायाम् ।

अवष्टभः । पुं । खर्वे । मे. ।

अवष्वाणम् । स्त्री । भल्लणे । हे.च. ।

अवसादः । पुं । अवसन्नतायाम् ।

अवसादनम् । स्त्री । उच्चतरवस्य निमीकरणे ।
सु.चि.१५. ।

अवसादनी । स्त्री । महाकरञ्जे ।

अवसितम् । स्त्री । मर्दितधान्ये ।

अवसेकः । पुं । रक्तमीक्षणे । च.चि.१५. ।

अवसेकिमः । पुं । वटके । वडो । वै.निच. ।

अवसेचनम् । स्त्री । जलमेषने । सु. ।

अवस्कन्दः । पुं । अवगाहनक्षाने ।

अवस्कयनी । स्त्री । बहुदिगानन्तरप्रसृतायां
गवि । कृ.नेन शीरे । [चतुर्थं ।

अवस्कारः । पुं । विष्टायाम् । गुह्यदेशे । मे.र-

अवहस्तः । पुं । हस्तपृष्ठे । इच्छाप्रतिभागे ।
हे.च. । [शङ्कर, जलइच्छो । मे.रचतुर्थं ।

अवहारः (कः) । पुं । याहास्यजलजम्बी ।

अवक्षिप्तमन्थिः । पुं । सन्धिविशेषे । सन्धि-
च्युतं सत् नौचसुखिनावस्थानम् । सन्धस्थीरतिक्ता-
न्तावेदना च । सु.नि.१५५. । [हे.च. ।

अवक्षेपणी । स्त्री । बलमायाम् । जागीरे ।

अवाक्पुष्पी । स्त्री । हेमपुष्पा । र.मा. । म-
धुरिकायाम् । श्रोत्रो । रवा. । रा.नि.व.४ । अ-
तपुषायाम् । कुन्फा । मं वङ्गीशक । रा.नि.५
४ । च.द.अर्धं चि.सुनिषण्.चाङ्गेरीधृते । चोरपु-
ष्पाम् । छात्रह्वी, छात्रथङ्की । रवा. ।

अवाचीनः । वि. विपर्यये । मे.नचतुर्थं ।

अवाच्यदेशः । पुं । योनी । त्रिका. ।

अवानम् । स्त्री । शुक्कफलादौ । श.र. ।

अविः । पुं । मेघे । भा.पू. । सूषिके । कम्बले ।
मे. मन्थभेदे । स्त्री । कुलत्थिकायां । वनकुण्ठ ।

अविः कुलाली चक्षुष्या कुम्भकारी कुलत्थिका ।
र.मा. । मेष्णाम् । त्रिका. । अतुमत्यां । अम. ।

अविकम् । स्त्री । हीरके । रा.नि. ।

अविकर्मांसम् । स्त्री । मेघमांसे । वै.निच. ।

अविगन्धनी } स्त्री । अजगन्धायाम् । वन-
अविगन्धिका } वगान । तिलोष्णीवर्ध्वरीति,
अविगन्धी } च लोके रा.नि.व.४ ।

अविग्नः (घ्नः) । पुं । पानीयामलके । सा.सु. ।
करमईव । करमई गीह । मं करवंद । अम.

अवितक्रमम् । स्त्री । मेघीतके । डेड़ार ड्थेन
षोण । गुणाः—अवितक्रमपथ्यं स्यादन्नं दुर्गन्धका-
रकं । दीपनं कटुकशीर्षं लेखनं लघु पित्तकृत् ।
रक्तदोषकरश्चैव कफवातविनाशकम् ॥ द्रव्यगु. ।

अवित्यजः । पुं । पारदे । शब्दकल्पद्रुमः ।
रा.नि.व.१३ । अत्र अचित्यज इत्येवं पाठो राज
निघण्टौ दृश्यते । [नि. ।

अविदग्धः । वि । अनस्ते । विजयर.अजीर्ण-
अविदग्धम् } स्त्री । मेघीदुग्धे । हला. । See
अविदुग्धम् } आविकचीरम् ।

अविदु(दू)थम् । स्त्री । मेघीदुग्धे । डेड़ार
ड्थ. हला. ।

अविद्वकर्णा । स्त्री । पाठायाम् । आंकनादि ।
अ.टी. । सा.कौ. । जातौफलावय्याम् । अङ्गराजि ।
भीमराज । अ.टी. ।

अविद्वकर्णिका (र्णा) । स्त्री । पाठायाम् ।
आंकनादि । अ.टी. । जातौफलावय्याम् ।

अविद्या । स्त्री । दुष्टशिराव्यधने । “बहुशःक्षता
हीनश्चक्षुर्गणिधानेनीपविद्या ।” सु.शा.८.अ. ।

अविपक्ति(त्ति)करचूर्णम् । स्त्री । अन्नपि-
त्ताधिकारे । पाठः—“विकटु विफला सुखं बीज-
श्चैव विडङ्गजम् । एलापत्रश्च सर्वत्र समभागं वि-
चूर्णयेत् । यावन्त्येतानि चूर्णानि लवङ्गं तत्समं भ-
वेत् । सर्वचूर्णं द्विगुणितं त्रिवचूर्णं च दापयेत् । स-
र्वमेकीकृतं यावत्तावच्छर्करयान्वितम् । सर्वमेकी-
कृतं पात्रे क्षिप्तमाखण्डे निधापयेत् । भोजनादौ
ततोऽस्ते च मध्याह्न्याभ्यामिदं शुभम् ॥” र.सा.सं. ।
भेष. । प्रयोगा.सा.कौ. । विकट्टादि प्रत्येकं १ तो.
लवङ्गचूर्णं ११ तो. त्रिवचूर्णं ४४ तो. शर्करा
६६ तो. ।

अविपटः । पुं । ऊर्णमयवस्त्रे, कन्धलादी ।

अविपाकः । पुं । अपरिपाकः । [रा.नि.व.१६

अविप्रियः । पुं । श्यामाकटणे । भांगी वाज ।

अविप्रिया । स्त्री । श्यामालतायाम् । रा.नि. ।
श्वेतालताचपे । रा.नि.व.५ ।

अविभुक् । पुं । व्याघ्रे । मं लाङ्गा । वै.निघ. ।

अविमरीष(स)म् । स्त्री । आविकचीरे । डे-
ड़ार ड्थ. हला.हे.च. ।

अविमुक्तकः । पुं । माधवीलतायां । वै.निघ. ।

अविमुक्तका । स्त्री । तिन्दुकवृक्षे । उँद. ।
हिं केंदु । मं ठेभुरणी । काकतिन्दुके । वै.निघ. ।

अविमोचम् । स्त्री । आविकचीरे । र.मा. ।

अविला । स्त्री । मेष्णाम् । हे.च. । [वै.निघ. ।

अविह्वलः । पुं । मेघश्याम् । मेड़ानिडे ।

अविशिरम् । स्त्री । सूर्यावर्षफले । हड़हड़ेर
फल । वै.निघ. ।

अविश्वासा । स्त्री । चिरप्रसृतगवि । श.च. ।

अविषा । स्त्री । अतिविषायाम् । रा.नि.व.६ ।

निर्पिषदणे । निर्दिष्टी वाज । वै.निघ. । [हला. ।

अविसोढम् । स्त्री । अविचीरे । डेड़ार ड्थ. ।

अविस्त्रम् । वि । पूतिगन्धरहिते । च.चि.२.अ. ।

अवी । स्त्री । वनकुलव्ये । र.मा. । अतुमत्यां

स्त्रियाम् । हे.च. । [स.शा.१.अ. ।

अवीजधर्मी । वि । यो वीजधर्मी न भवति ।

अवीजा । स्त्री । गोलनीसहस्रगुणद्राचायाम् ।

किम्बुगिम् वेदांगा इति लोके । “अवीज्या
स्त्र्यगुणा गोलनीसहस्री गुणैः ।” भा. ।

अवीदुग्धम् । स्त्री । मेघीदुग्धे । ५.द. ।

अवीमूचम् । स्त्री । मेघीमूचे । च.द. ।

अवुकः । पुं । हागे । श.र. । [निघ. ।

अवृद्धः । पुं । पुष्पवृक्षभेदेः । मं पत्यरफुल । वै.

अवेद्यः । पुं । गोवस्त्रे । श.र. । [मि. ।

अवेला । स्त्री । पूगचर्विते । छिवन उगारि ।

अवोदम् । स्त्री । आर्द्रके । जटा. ।

अव्यक्तम् । स्त्री । प्रकृतौ । “अखिलस्य जगतः

सम्भवहेतुरव्यक्तं नाम ।” सु.शा.१.अ. । आत्मनि ।
हे.च. ।

अव्यक्ता । स्त्री । कृष्णगोकर्णाम् । काल अण-

त्राजिता । मं कालीगोकर्णी । वै.निघ. ।

अव्यङ्गः । त्रि । अविकलाङ्गे । स्त्री । शूकश्रि-
न्वाम् । आणाकुन्नी ।

अव्यञ्जनः । त्रि । शृङ्गहीने । हला ।

अव्यण्डः (गुडा) । पुं, स्त्री । भूम्यामलक्याम् ।
डूँहे आमला । कपिककची । आणाकुन्नी । च.
चि. २५. ।

अव्यथा । स्त्री । स्थलकमलिन्याम् । शृङ्गपत्रम् ।
भा.पू.१भ. । रा.नि.व.११ । हरीतक्याम् । महा-
श्रावण्यां । गूडीत्री । भा.पू.१भ.गु.व. । आमल-
कां । लक्षणायां । लक्षणांमूल । [स्था. ।

अव्यथिः (थी) । पुं । अथे । वा.सू.४५, प्रजा-

अव्यथ्या । स्त्री । हरीतक्याम् । भा.पू.१भ. ।

अव्यधा । स्त्री । दुष्टशिरावेधने । “अशस्त्र-
कृता अव्यधा ।” सु.शा.८५. ।

अव्यथा । स्त्री । गोरक्षमुख्यां । गोरक्षकुङ्कु-
लि । मं गोरक्षमंडी । वै.निघ. ।

अव्रणशुकः । पुं । नेत्रस्य कृष्णभागगतरीगवि-
शेषे । अयमभिष्यन्दजः ज्वालायुक्तः शङ्खेन्दुकुन्दम-
हश्वर्यः नभस्वतनुमेघाकृतितय सुसाध्यः । लक्षणम्
—दृष्टेः समीपे न भवेत्तु यच्च न चावगाढं न
संलवेद्वि । सवेदनावन्न च युष्मशुकं तस्मिन्निमा-
प्रोति कदाचिदेव । सितं यदा भात्यसितप्रदेशे
स्यन्दात्मकं नातिरुगसुयुक्तं । विहायसीवाभदलानु-
कारि तदव्रणं साध्यतमं वदन्ति ॥ सु.उ.५५. ।
स्यन्दात्मकं कृष्णगतं सचीषं शङ्खेन्दुकुन्दप्रति-
मावभासं । वैहायसाभप्रतनुप्रकाशमयव्रणं साध्य-
तमं वदन्ति । गम्भीरजातं बहुलञ्च शुक्लं चिरोत्थि-
तश्चापि वदन्ति कृष्णम् । विच्छिन्नमर्थं पिशितावृतं
वा चलं शिरासूक्ष्मदृष्टिकृष्णं हिलागतं लोहित-
मनतश्च चिरोत्थितश्चापि विवर्जनीयम् ॥ मा.नि. ।
अशकुन्धी । स्त्री । पानीयोपरिजठचे । पानि॥
२.मा. ।

अशनम् । स्त्री । भोजने । अशे । रा.नि.व.२० ।
पुं । पीतशाले । च.सू.४५.४१दशकं । चिपकठचे ।
भङ्गातकठचे । वै.निघ. । [वि. सु.सू.४६५. ।

अश(स)नकः । पुं । अशनपुष्पाकारधान्यविशे-
अशनपर्णी । पुं, स्त्री । विजयसार इति प्रसिद्धे

वृक्षे । माराटी इति च पश्चिमदेशे । गोकथा-
तायां । अपर्राजिता । अम. ।

अशनपुष्पः । पुं । अशनपुष्पाकारशाली । व-
ष्टिकं धांशुविशेष । सु.सू.४६५. ।

अशनमल्लिका । स्त्री । आस्तीतायाम् । हा-
पत्रमानी । च.द. ।

अशना(या) । स्त्री । शुभायाम् । हला. ।
शुक्लनिषावे । अशत वर्षति वा शिशुं । रा.नि.व.७।

अशनिः । पुं, स्त्री । हीरके । शैत्रे । वै.निघ. । *

अशाका (खा) । स्त्री । शूलीद्वये । शाखा-
शून्यलतायाम् । रा.नि.व.८ ।

अशान्तगन्धाख्या । स्त्री । आम्बहरिद्रायाम् ।
आम आदा । मं चांवेहलद । वै.निघ. ।

अशितम् । स्त्री । भक्षणे । खादने । हे.च. ।

अशितलता । स्त्री । नीलद्रव्यायाम् । नील
द्रव्यं । वै.निघ. । [वज्रम् ।

अशिरम् । स्त्री । हीरके । रा.नि.व.१२ । See

अशिशिखी । स्त्री । खनामख्यातशिखीविशे-
षे । अशत शिशुं । मं घोरश्चेतश्चावे । गुणाः—
मधुरा कषाया त्रेभ्योपिपत्नी व्रणदीघघ्नी शीतल।
वृचिकरी च । रा.नि.व.७ ।

अशिशिका । स्त्री । अनपत्यायाम् । ये
जीव गन्धान नाहे । श.र. ।

अशीता } स्त्री । भूमिकुष्माण्डे । वै.निघ. ।
अशुक्ता }

अशुक्ताजा । स्त्री । बोरीधान्ये । वै.निघ. ।

अशुचिः । त्रि । अपवित्रे । [व.१६ ।

अशूकजः (कः) । पुं । सुखशाली । रा.नि.

अमृतम् । स्त्री । अपक्वे ।

अशोकः । पुं । (Saraca Indica, Jone-
sia Aśoka.) खनामख्यातवृक्षे । अशोकगोत्रं ।
श्री. । हिं अशोकी । स लोहितकुसुम इति । सु.
सू.१८ लोभादिः । अशोकवृक्षगुणाः—शीतलः
हृद्यः पित्तदाहघ्नः शुष्कशूलोदराशानघ्नः कृमिघ्नश्च ।
रा.नि.व.१० । तिक्तः शाष्ठी वर्ष्यः कषायः अपचो
दृष्ट्यादाहकृमिशोषविपरक्तघ्नश्च । भा.पू.१भ. । मा-

आ १ ती. । वेतसे । तिनिशे । वै.निष. । क्ली । पारदे । मे. ।

अशोकद्वयम् । क्ली । प्रदराधिकारे प्रयोज्यं । पाठः—अशोकवल्कलप्रस्थ तोयादकविपाचितम् । पादस्थेन द्रुतप्रस्थं जीरककायसंयुतम् । तण्डुलाण्यु त्वजाक्षीरं द्रुततुल्यं प्रदापयेत् । तथैव केशराजस्य प्रस्थमेकं भिषग्वरः । जीवनीयैः पियालैस्तु पुरुषैः सरसाञ्जनैः । यथ्याह्नाशोकमूलञ्च मृद्वीका च श- तावरी । तण्डुलीयकमूलञ्च कल्कैरेभिः पलाङ्कैः । शर्करायाः पलान्यष्टौ सिद्धशीते प्रदापयेत् । जीव- कर्षभकौ मेदे काकोलीयौ सर्पपणिके । जीवनीय मधुकचेति दशको जीवनी गणः ॥ भैष. । प्रयोगा. अष्टादर-चि. । गव्यद्वयं ४ श. कायार्थम् अशोकम् लवक् २ श. जलं १६ श. शेषः ४ श. । तथा जीरकं २ श. जलं १६ श. शेषः ४ श. केश- राजरसः ४ श. तण्डुलोदकं ४ श. कागदुग्धं ४ श. । कल्कार्थं जीवकमृषभकं मेदा महामेदा काकोली क्षीरकाकोली सुद्वपणीं माषपणीं जीवनीय यष्टि- मधु पियालवीजं पुरुषकफलं रसाञ्जनं यष्टिमधु अशोकमूलं द्राक्षा शतावरी तण्डुलीयकमूलचेत्येषां प्रत्येकं ४ तो. । पाकान्ते शर्करा मिश्रणीया । भैष. । सा.कौ. ।

अशोकोरुहिणी । स्त्री । कटुतिक्तायाम् । कटुकी । रा.नि.व.६ । च.सू.४७. संज्ञास्थापने । Sec कटुकी । लताशीके, स च अशोकदलसदृश दलः । रत्ना. ।

अशोका । स्त्री । कटुरोहिण्याम् । कटुकी । मे. । भा.पू.१भ. । [मं कलम् । श.च. ।

अशोकारिः । पुं । कदम्बवृक्षे । कदमगंघा ।

अशोधनेत्रपाकः । पुं । विनाशोद्यं नेत्रपाके । लक्षणम्—शोधहीनानि लिङ्गानि नेत्रपाके लग्नी- यजे । भा.नि. । कण्डूपदेहाशुशुक्तः पक्वोदुम्बरनिभः संरक्षी च भवति ।

अशम । क्ली । खर्षमाचिके । वै.निष. ।

अशमकदली । स्त्री । कदलीविशेषे । पीश- ङ्गे कला । मं लोखंडकेल । रा.नि.व.११ ।

अशमकरम् । क्ली । खर्षे । रत्ना. ।

अशमकच्छहा । स्त्री । वेलनरवृक्षे । मं वेल तूर । वै.निष. ।

अशमकेतुः । स्त्री । क्षुद्रपाषाणमेदद्वये । पांथत्र कूटा । रा.नि.व.५ ।

अशमगर्भः । पुं । हरिणक्षी । पीश्रा इति लो- के । भा.पू.१भ. । क्ली । मरकतमणी । छि.च. ।

अशमगर्भकः । पुं । तिनिशवृक्षे । मद.व.५ ।

अशमगर्भजम् । क्ली । मरकतमणी । पीश्रा । रा.नि.व.१२ ।

अशमघ्नः । पुं । पाषाणमेदद्वये । पांथत्रकूटा । रा.नि.व.५ । भा.पू.१भ. ।

अशमजम् । क्ली । सुखलोहि । रा.नि.व.१२ । च.द.पाण्डुचि. । शिलाजतुनि । मद.व.४ । हिमा. । प.सु. । र.मा. । रा.नि.व.१२ । मैरिके ।

अशमजतु (कम्) । क्ली । शिलाजतुनि । च. द.पाण्डुचि.योगराजि । रा.नि.व.१२ । सि.यो.र. पि.चि.खण्डखाद्ये । “शुभाशमजतुकं लवम् ।”

अशमन् । पुं । प्रसरे ।

अशमन्तः (कः) । पुं । पाषाणमेदे । च.सू.१७. । कीविदारवृक्षसदृशेऽन्तपत्रे अक्षौट इति लोकाप्र- सिद्धे वृक्षे । भा.म.४भ.गर्भ-चि. । “अशमन्तकस्ति- लाः कृष्णाः ।” च.सू.४७. । उद्दालकवृक्षे । भा.पू. १भ. । कीविदारवृक्षे । भा.पू.२भ. । चुके । कूटा । र.मा. । द्रव्यविशेषे । अश्रुकूटादे । सु.चि.२५७. । खनामख्यातवृक्षे । आर्तुते इति च लोके प्रसिद्धे । मं अशमर । गुणाः—मधुरकषायः शीतलः पित्तघ्नः मेहघ्नः दाहघ्नः विषमज्वरविषघ्नः भूतनिवारणश्च । रा.नि.व.६ ।

अशमन्त(क)म् । क्ली । चुल्लाम् । मे.नचिकं । दीपाधाराच्छादने । आकाशिश्रा । मे. ।

अशमपुष्पम् । क्ली । शैलजे । शिलाजम् । अम. ।

अशमभाण्डम् । क्ली । लौहभाण्डविशेषे । हा- मागदिता । श.च. । खड्गे । थल इति भाषा ।

अशमभित् । पुं । पाषाणमेदे । पांथत्रकूटा । प.सु.रत्ना. । कषाटवृक्षवृक्षे । कषाटिश्रा इति लोके । र.मा. । कषाटवृक्षमिति । रत्ना. ।

अशमभिदः (कः) । पुं । (Coleusamboini- cus, Syn, Coleus aromaticus.) क्षुपवि- शेषे । पांथत्रकूटा, शिशमागत्र, हाताका इति

भाषा । सु.सू.१८, १६५. । हिं पाथरचुर । संशो
धन । वा.सू.१५, २६५. । “वेङ्कतरारणिक-ठकठपा-
शमेद ।” गुणाः—श्रीतलः तुवरः वलिशोधनः
सारकः तिलः प्रमेहार्थः कृष्णशरीरघ्नः । मद.व.
१ । मधुरस्निग्धः मेहटण्णादाहमूत्रकृष्णशरीरघ्नः
श्रीतलघ्नः । रा.नि.व.५ ।

अश्वशोनिः (नी) । पुं, स्त्री । नीलमणी ।
अ.टी. । अश्वन्तकहवे । आपटो । मद.व.१० ।

अश्वरी । स्त्री । Stone or Gravel. वलि-
पाषाणरोगे । त्रिदण, पाथूत्री । मं सुत्खड़ा । सा
चतुर्दिशा श्लेष्माधिष्ठाना च—श्लेष्मणा वातेन पि-
प्पेन शुक्रेण चेति । तत्रासंशोधनशीलस्याप्यकारि-
णः प्रकुपितः श्लेष्मा मूत्रसंघातोऽनुप्रविश्य वलिम-
श्वरीं जनयति । तासां पूर्व्वरूपाणि वलिपीडारी-
चकौ मूत्रकृच्छं वलिशिरोमुक्तशफसां वेदना कृष्ण
ज्वरावसादौ वल्लग्नित्वं मूत्रस्येति । जतासु ना-
भिवलिसेवनीमंहनेष्वन्यतमस्थान् मेहतो वेदना
मूत्रधारामुद्विग्नः स्रक्धिरमूत्रता मूत्रविकिरणश्च गो-
मेदकप्रकाशमनाविलं ससिक्तं विसृजति धावन-
लङ्घनलवनपृथयानाध्वगमनैश्चासु वेदना भवति ।
अत्र श्लेष्माश्वरी श्लेष्मलमन्त्रमभ्यधरतोऽत्यर्थमुपलि-
प्याधः परिहर्हिं प्राप्य वलिमुखमधिष्ठाय स्वांती
निरुणद्धि । तस्य मूत्रप्रतीघाताद्वाह्यते भियते
निसृज्यत इव च वलिगुरुः श्रीतय भवति । अश्व-
री चात्र श्लेष्मा क्लिप्त्वा महती कुकुटाखड़ाभा मधुक-
पुष्पवर्णाभा च भवति । पिप्पाश्वरी सरक्ता पीता-
वभासा कृष्णा भक्तातकास्थिप्रतिमा । वाताश्वरी
श्यामा परुषा विषमा खरा कदम्बपुष्पवल्कलका-
चिता च भवति । शुक्राश्वरी शुक्रनिमित्ता भवति
तेन सा मूत्रकृच्छं वलिवेदनां वृषणयोश्च त्र्ययुमा-
पादयति पीडितमात्रश्च तत्रैव विलयं गच्छति ।
प्रतिक्रिया, अश्वरी दारुणी व्याधिरन्तकप्रतिमो
मतः । तरुणी भवजैः साध्यः प्रहङ्गच्छेदमर्हति ।
तस्य पूर्व्वेषु रूपेषु खेदादिकम इत्यते । सु.नि.१५. ।

अश्वरीकृच्छः । पुं । मूत्रकृच्छे । वै.निघ. ।

अश्वरीघ्नः । पुं । वरुणहवे । वक्रण गांश्च ।
मं वायवरणा । त्रिका. ।

अश्वरीप्रियः । पुं । महाशालिधान्ये । प.सु. ।

अश्वरीमेदः । पुं । पाषाणमेदहवे । मद.व.१ ।

अश्वरीमेदनः । पुं । पाषाणमेदके । पांथत्र
कूटो । वै.निघ. ।

अश्वरीरिपुः । पुं । वृहस्पते । वङ् ८१ ।
रवा. । चेवेची । जनात्र । हिं भुष्टा ।

अश्वरीशर्करा । स्त्री । तन्नामकरीगविशेषे ।
शर्करा सिकता मेहो भस्माख्योऽश्वरीवेकतम् । अ-
श्वर्याः शर्करा श्रेया तुल्यव्यञ्जनवेदना । पवनेऽनु-
गुणे सा तु निरेत्यन्या विशेषतः । सा भिन्नमूर्तिर्वा-
तेन शर्करेत्यभिधीयते । हृत्पीडासक्थिसदनं कु-
चिशूलः सवेपथुः । तन्मूर्च्छितगोऽनिलः काष्ठी दी-
र्घ्वल्यं पाण्डुगात्रता । अरोचकाविपाकौ तु शर्करा-
र्षे भवन्ति च । मूत्रमार्गप्रवृत्ता सा सक्ता कुर्यादुप-
द्रवान् ॥ दीर्घ्वल्यं सदनं काष्ठी कुचिशूलमरीचकौ ।
इत्यादि । सु.नि.३५. ।

अश्वरीहरः । पुं । देवधान्ये । देधान । व-
रुणवृक्षं । मं वायवरणा । र.मा. ।

अश्वर्याहरणयन्त्रम् । स्त्री । तदाहरण-
यन्त्रे । अश्वर्याहरणं सर्पफणावयान्नमयतः । कश्चि-
द्विः । [रा.नि.व.११ ।

अश्वलाचं (चा) । स्त्री । शिलाजतुनि ।

अश्वसम्भवम् । स्त्री । शिलाजतुनि । र.सा.
सं । [धाती । सारलीहे । दे.आ.९ ।

अश्वसारः । पुं स्त्री । लीहे । अम. । लीहादि-
अश्वसारा । स्त्री । काष्ठकदल्याम् । पांशोऽङ्क-
कणा । वै.निघ. । [मं पडाङ्मूल । वै.निघ. ।

अश्वसुता । स्त्री । पाठाश्याम् । आकनादि ।

अश्वहा (हन्) । पुं । पाषाणमेदके । पांथत्र
कूटो । [श । रवा. । शिलाजतुनि ।

अश्वहृत् । पुं, स्त्री । कवाटवक्रचुपे । कत्राङ्गि-
अश्वरीरः । पुं । मूत्रकृच्छे । उषा. ।

अश्वोत्थम् । स्त्री । शिलाजतुनि । रा.नि.व.११ ।

अश्यामा । स्त्री । श्वेतविहतायाम् । [दके ।

अश्वम् । स्त्री । बधिरः । वक्र । अ.टी. । नेचो-

अश्वहा । स्त्री । अरोचके । रा.नि.व.२० ।

अश्वु । स्त्री । नेचजले । ङकृत्र जल । अम. ।

अश्वनाली । स्त्री । भगन्दररीने । वै.निघ. ।

अश्वुपातः । पुं । अश्वस्य चक्षुषोरधःप्रदेशे ।
“अश्वुपातः समुद्दिष्टः प्रदेशश्चक्षुषोरधः । तत्रावर्तौ
भवेद्गोमः स्वामिनः कुलनाशनः ।” जयद.२५. ।

अश्वः । पुं । घोटके । (घाड़) । तन्मांसगुणाः
—उत्थं वातघ्नं लघु बलकरं पितृदाहजनकमति
सेवनाहवति । रा.नि.व.१७ । लघवं वक्रिकफपि-
तकरं वातघ्नत्वं हृणं बल्यं चक्षुष्यं लघु मधुरञ्च ।
भा.पू. । “वासी लुब्धो दयालुश्च विप्रः स परिकी-
र्तितः । गूरुश्च दृढमन्युश्च क्षत्रियधुरगः स्मृतः ॥
पापिनः कन्धवा रुचा दुष्टा वैश्याः प्रकीर्तिताः ।
विरूपा विषमाश्चैव शूद्राश्च उदाहृताः ॥” “उ-
त्तमा मध्यमा नीचाः कनीयांसक्तथापरे । चतुर्धा
वाजिनी भूमी जायन्ते देशसंश्रयात् ॥ ताजिकाः
खरशाणाश्च उत्तराश्चोत्तमा ह्यथाः । गोजिकाणाञ्च
केकाणाः प्रौढाहाराश्च मध्यमाः ॥ भास्वजाश्चोत्त-
मांसाश्च राजशूलाश्च मध्यमाः । गोक्षराः शवराश्चैव
सिन्धुपाराः कनीयसः ॥ अन्यदेशोद्भवा ये च नीच-
नीचाश्च ते स्मृताः । वाजिनी जलजाः केचिद्वक्रि-
जातास्तथापरे ॥ समीरप्रभवाश्चान्ये उलूकमृगजा-
स्तथा । जलीद्भवा विजातीयः क्षत्रिया वक्रिसम्भ-
वाः ॥ समीरप्रभवा वैश्या एणिलूकाश्च शूद्रजाः ।
विवेकी सृष्टयो विप्रक्षेत्रस्त्री क्षत्रियो बली ॥ दुष्ट-
भावस्तथा वैश्याः शूद्रो निःसलकातरः । ब्राह्मणः
सामवाही च भेदवाही च क्षत्रियः ॥ उपादःनेन
वैश्याः स्याच्छूद्रो दण्डेन ताडितः । पुण्यगन्धः सदा
विप्रः क्षत्रियोऽगुरुगन्धकः ॥ घृतगन्धः सदा वैश्या
मीनामीदी च शूद्रकः । विप्राहं वाजिनः सर्वे
क्षत्रियो भूपतेः सदा ॥ द्वौ वैश्याश्च शूद्रस्य शूद्र
एव सुखावहः । केचिदिच्छन्ति भूपानां सर्वेऽन्वा
वाङ्मोचिताः ॥ तदर्थं भूतले यथाक्वालहीवेण
निर्गताः । ब्राह्मणाः चेमक्रत्येषु सिद्धिं गच्छन्ति
वाजिनः ॥ क्षत्रिया युद्धकार्येषु वैश्या वित्तार्जने
सदा । शूद्राश्चान्येषु क्रत्येषु शालैवं वाजिनः सदा ॥
आरीहेत्यर्थकार्येषु यदीच्छेच्छाश्रितौ प्रियम् ।”
इति अश्वजातिः । नकुल.२५. । “सप्त वर्णा भव-
न्नीह सर्वेषां याजिनां भुवं । तानहं कौर्यिथ्यामि
भेदैर्जाताननेकधा ॥ सितोरक्तस्तथा पीतः सारङ्गः
पिङ्ग एव च । नीलः कृष्णोऽय सर्वेषां श्वेतः श्वे-
तमः स्मृतः ॥ पट्टाहं भूपतेर्वाजी सर्वश्वेतः प्रश-
स्तदे । तदभावे यथा प्रीक्षास्तथा श्वेताः कनीयाश्च ॥

श्वेतः प्रालियसङ्काशो रक्तः कुङ्कुमसन्निभः । हरिद्रा-
सदृशः पीतः सारङ्गः कर्पूरः स्मृतः ॥ पिङ्गः क्षपि-
लकाकारी नीली दूर्वायसन्निभः । कृष्णो जम्बूफला-
कारः शास्त्रज्ञैः समुदाहृतः ॥ पीताम्बः श्वेतपादी
यस्तथा स्थासितलीचनः । चक्रवाकः स विजये
राजाहं वाजिसत्तमः ॥ सर्वश्वेतो ह्यथो यस्तु भवे-
न्नेचककर्णकः । स वाजी वाजिमैधार्हः श्यामकर्णः
प्रकीर्तितः ॥ मुखे चन्द्रकसम्भीतो जम्बूफलसमा-
कृतिः । श्वेतपादः स विजये मल्लिकाव्यः स
पूजितः ॥” नकुल.२५. । “सार्द्धं यवचयं प्रीतमङ्गु-
लस्य तपोधने । प्रमाणं शालिहोवाद्यैर्वाजिशास्त्र-
विशारदैः ॥ हस्तीऽङ्गुलानां त्रिंशत्या चतुरत्तरया
स्मृतः । चतुर्हस्तेषु विख्यातः शास्त्रीकौत्समो ह-
यः ॥ अर्द्धहस्तेन हीनस्तु भवेन्नाध्यक्षुरङ्गमः । सु-
ष्टिग्न्येन हस्तेन हीनस्याप्यधमः स्मृतः ॥ ऊर्ध्वमा-
नप्रमाणस्तु परिणाहं विनिर्दिशेत् । उत्तमानां च
मध्यानां हीनानाञ्चैव वाजिनाम् ॥ अर्द्धसप्तहस्त-
स्तु श्रेष्ठं देव्येण निर्दिशेत् । षड्भिमृष्टिविहीनैश्च
मध्यमश्च विचक्षणः ॥ पञ्चहस्तप्रमाणस्तु जघन्यः
समुदाहृतः । हाविंशदङ्गुलं वक्रमुत्तमाश्वस्य की-
र्तितम् ॥ पृष्ठं वचः कटिचैव मुखतुल्यं समादिशे-
त् । अङ्गुलद्वयहीनस्तु मुखादि मध्यमाधमम् ॥ नि-
र्दिशेन्मातिमांश्चैव वाजिशास्त्रविशारदः । सप्ताङ्गुल-
खुरश्चैव उत्तमाश्वस्य कीर्तितम् । षड्ङ्गुली भवेन्माथी
जघन्यश्चतुरङ्गुलः । षोडशाङ्गुलदीर्घा तु जडा चैवो-
त्तमा स्मृता ॥ चतुर्हस्त तथा मध्ये हीने च हादशा-
ङ्गुलः । एवंविधप्रमाणस्तु निर्दिष्टं शास्त्रशालिभिः ॥
अपाङ्गात्पुच्छमूलस्तु देव्येणार्थं प्रमाणयेत् । खुरा-
न्नात्ककुदं यावदूर्ध्वमानेन बुद्धिमान् ॥” इति परि-
माणादि । जयद.२५. । “अश्वानां जन्मदेशांस्तु
प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः । उत्तमानाश्च मध्यानां हीनानां
यव सम्भवः ॥ उत्तमासाजिकाः प्रीक्षास्तथा पार-
सिकाश्च ये । केकाणाश्चैव ये बाह्याः पृष्ठजा ये च
कीर्तिताः ॥ तुरी जाताश्च कीराश्च भूदृष्टामाण्य-
जाश्च ये । पार्वताः सेन्सवा मध्यास्तथा सारस्वता
ह्यथाः । सम्भलाश्चाङ्गुलाश्चैव जटदेशोद्भवाश्च ये ।
अधमाष्टङ्ग्यैः सार्द्धं ह्ये प्रान्दक्षिणोद्भवाः ॥ इत्त-
दीर्घाक्षितयोवा क्रूरकर्णा मङ्गजवाः । महाकाया
महीरस्ता निस्त्रासासाजिका मताः ॥ अश्वमविनतं
येषां निर्मांसश्च मुखं भवेत् । पीनेन कटिदेशेन
मुखराश्च भवन्ति ते । अश्वस्याश्च महासाराः सेवाही

अश्वसुरा (री) । स्त्री । श्वेतापराजितायाम् ।

अश्वगन्धा (श्विका) । ली. (Withania somnifera or physalis flexuosa.) ख-
भानस्यातनुपविशे। अश्वगन्धा । हिं अश्वगन्ध,
वाराहीमेठी । मं आसंध, आसांदु, अंगुर, आसं-
धिका । रा.नि.व.४। गुणाः—सा शुक्रवृद्धिकरलात्
शुक्रला । तथा कटूश्चा तिक्ता बल्या वातहरी का-
शवासचयत्रणघ्नी च । रा.नि.व.४ । रसायनीवात-
श्लेष्मश्लेष्मश्लेष्मघ्नी च । भा.म.ख.१भ.। अश्वगन्धानि-
श्लेष्मश्लेष्मश्लेष्मघ्नी च । बल्या रसायनी तिक्ता
कषायोष्णतिग्मला ॥ मद.व.१। वातकफघ्नी श्रि-
चश्लेष्मघ्नीरोगघ्नी बल्या रसायना तिक्ता कषाया
उष्णा अतिशुक्रला च । भा.पू.१भ.। मात्रा १ तो.।
तत्प्रशोधनं यथा प्रयोगा, —पञ्चपल्लवतीयेन गन्धा-
नां चालनं तथा । श्लेष्मघ्नापि संस्कारो विशेष-
श्च वक्ष्यते ॥

अश्वगन्धाष्टतम् । ली । प्रथमं बालरीगाधि-
कारे । पाठः—“पादकल्केऽश्वगन्धा चोरे दशगुणे
पक्वेत् ।” घृतं ४श. अश्वगन्धाकल्कः १श. दुग्धं ४श.
जलं १६ श. । सा.कौ. । मत्तान्तरं दुग्धं ४० श. ।
भेष. । द्वितीयं वातव्याधी—“अश्वगन्धाकषायं च
कल्के चोरे चतुर्गुणे । घृतं पक्वन्तु वातघ्नं ।” अ-
श्वगन्धा ६।० श. बारि ६४ श. शेषः १६ श. घृतं
४ श. दुग्धं १६ श. यथाविधि पाच्यम् । च.द.वा.
व्या.चि. । मत्तान्तरं घृतं ४श. आर्द्राश्वगन्धामूत्रं ६४
प. जलं ६४श. शेषः १६श. दुग्धं १६श. अश्वगन्धा-
कल्कः ८ प. । प्रयोगा.वा.व्या.चि. । तृतीयचतुर्थं
वृद्धदभिधाने वातव्याधी हृष्ये च उक्ते । पाठी
—“अश्वगन्धापल्लवतं जलद्रीषे विपाचयेत् । अष्टां-
शशेषं गृह्णीयात् सुपूतं तं रसं तथा । जलद्रीषद्वये
कागमांसात्पल्लवतद्वयं । पक्षीकाङ्गेन कर्तव्यः काषः
पाकावशेषितः । काषद्वये तथा गव्यचौरप्रस्थच-
तुष्टये । काकोली मधुकं मेदे जीवन्ती जीवकं
बला । एला शतावरी द्राक्षा विदारो कृष्णजीरकं ।
मुद्गपर्णी शुक्रशिखी पिप्पलूवभक्तं तथा । एतेषां
कार्षिकैर्भागैः घृतप्रस्थं विपाचयेत् । सिता चतुष्पलं
शीते क्षिपेन्मधु पलाष्टकम् ॥” प्रयोगा. । “अश्वग-
न्धापल्लवतं शुभदेशसमुत्थितं । पुच्छेऽहनि समुत्तुष्य
साधयेत् श्लक्ष्णकृष्टितम् । द्रीषेऽभसि श्लेष्मावत्
वावत्पादावशेषितं । सर्पिःप्रस्थं पक्वेतेन गव्यं चौरं
चतुर्गुणम् । कषायं कागमांसस्य दद्याच्छतद्वयस्य

च । कल्कानि श्लक्ष्णपिष्टानि कर्षमाणाणि दाप-
येत् । काकोलीयुग्मशङ्खी हे हे मेदे हे च जीरके ।
स्वयंगुमा षडभक्तो एला मधुकनेव च । श्वीका-
श्वर्षपर्णी च जीवन्ती चपला बला । मारावशी
विदारो च दक्षा सम्यन्निपाचयेत् । सितामाक्षि-
कयोः शीते गृह्णीयात् कुङ्कुमे प्रथक् । लिङ्गात्या-
चितलम्..... ॥ अत्र कागमांसशतद्वये जलद्रीष-
द्वयं, तुलाद्रव्ये जलद्रीष इति वचनात् । घृतं ४
श. अश्वगन्धा १२॥० श. जलं ६४ श. पादशेषः
१६ श. कागमांसं २५ श. जलं १२८ श. पाद-
शेषः २२ श. गव्यदुग्धं १६ श. । कल्कार्यं काको-
ल्यादिकस्य मिलितस्य श्रावः । श्वर्षपर्णी मुद्ग-
पर्णी माषपर्णी च । पाकसिद्धौ शीते च शर्करा ॥०
श. मधुनश्च श्रावः दीयः । रस.र. । भेष. ।

अश्वगन्धातेलम् । ली । प्रथमं वातव्याधी
हितम् । तिलतेलं ४श. काषार्धमश्वगन्धा १२॥०श.
बारि ६४श. शेषः १६श. दुग्धं १६श. मृगालादि-
कल्कद्रव्याणां मिलित्वा १श. यथाविधि पाच्यम् । च.
द.प्रयोगा. । मिश्रभावेनैदं कास्याधिकारे लभ्यम् ।
द्वितीयं रसायनाधिकारे—अत्र कल्काश्वगन्धा-
दीनां मिलितश्रावमितं, दुग्धं १६ श. तिलतेलं
४ श. । “अश्वगन्धावरिकुष्ठमांसीसिंहिफलान्वितं ।
चतुर्गुणेन दुग्धेन तिलतेलं विपाचयेत् ॥” च.द. ।

अश्वगन्धाद्यचरणम् । खरभङ्गनाशन-
मिदं । यथा—“अश्वगन्धाजमोदा च पाठा चिकटु-
कं चिकं । शतपुष्पं ब्रह्मवीजं सैन्धवश्च समं समम् ।
एतद्वै वक्ता चैव चूर्णितं मधुसर्पिषा । अक्षयेत्क-
र्षमाचतु जीर्णाग्निः चौरभीजनम् ॥” अत्र ब्रह्मवीजं
पलाशवीजं सर्वचूर्णाङ्गं याव्यम् । रस.र. । [वज. ।

अश्वगोष्ठम् । ली । काजिशालायाम् । आंशु-
अश्वगोष्ठम् । पुं । श्वेतकरवीरहृषे । श्वेतकुरवी
गोष्ठम् । रा.नि.व.१० । [चना । वै.निच. ।

अश्वजीवनः । पुं । चणके । छांदा । हिं
अश्वतरः । पुं । अश्वतरजि । स च अवाया
गर्हभाज्जातः । थट्कारं घोड़ा । तन्मांसं बल्यं
हृह्यं कफपित्तकरञ्च । मद.व.१२ ।

अश्वत्यः । पुं । (Ficus religiosa, Syn, Urustigmareligiosum.) खनामस्यातनुः ।
आलोथ गोष्ठम् । हिं पिपेर । मं पिपल । इति-

वेदः । तं कुलुशुज्विचेदु । प.सु. । सु.सू.१८८.
 न्यबोधादिवः । गुणाः—मधुरः कषायः शीतलः
 कफपित्तघ्नः रक्तदाहशमनः योनिदीपकः । अथ
 त्वहचक्ष फलानि पक्वान्यतीव हृद्यानि च शीतला-
 नि । कुर्मन्ति पित्तास्रविषार्तिदाहं विक्कहिंशोषा-
 क्षिदीषनाशम् ॥ रा.नि.व.११ । दुर्जरः शीतः ।
 मद.व.५ । पित्तश्लेष्मप्रणालजित् गुहः तुवरकः
 योनिशोधनः वर्णश्च । भा.पू.१भ.वटादिव. ।

अश्वत्यकम् । स्त्री । मल्लिकापुष्पदले । मल्लिका
 कुलत्र पाण्डु । वै.निघ. ।

अश्वत्यफलका (ला) । स्त्री । हनुवायां ।
 हृत्त वृक्ष । हिं ह्रीह्वरे । मं लघुशेरणी । भा.पू.
 १भ. । [वालिशापीपर । भा.पू.१भ.वटादिव. ।

अश्वत्यभिन् (भेदः) । पुं । नन्दीह्वरे । हिं

अश्वत्यसन्निभा । स्त्री । अश्वत्यिकायाम् ।
 गन्ना अश्वत्थ । रा.नि.व.११ ।

अश्वत्या (त्यी) । स्त्री । सुद्राश्वत्यह्वरे । गन्ना
 अश्वत्थ । रा.नि.व.११ । शीवलीह्वरे । रा.नि.व.८

अश्वत्यिका (त्यी) । स्त्री । सुद्रपत्राश्वत्यह्वरे ।
 गन्ना अश्वत्थ । हिं पिप्ली । मं अश्वत्यी । कं हेन-
 रलि । गुणाः—मधुरा कषाया रक्तपित्तघ्नी विषघ्नी
 दाहघ्नी गर्भिण्यां हिता च । रा.नि.व.११ ।

अश्वदंष्ट्रकः । पुं । गोचुरह्वरे । वै.निघ. ।
 हिंस्रजमुविशेषे । सु. ।

अश्वदंष्ट्रा । स्त्री । गोचुरके । भा.पू.१भ. ।

अश्वनाशः (कः) (नः) । पुं । श्वेतकरवीरे ।
 रा.नि.व.१० ।

अश्वपर्णिका (र्णी) । स्त्री । भूतकेशीखला-
 यम् । [भाषा ।

अश्वपालः । पुं । अश्वरक्षके । गश्चि इति

अश्वपुच्छकः । पुं । खड्गलतायाम् । श.च. ।

अश्वपुच्छा । स्त्री । पशुपण्यां । चाकुलिग्रा ।
 माषपण्याम् । रा.नि.व. ।

अश्वपुच्छिका (च्छी) । स्त्री । माषपर्णी-
 लतायाम् । मांवाणि । रा.नि.व.४ ।

अश्वपुटभावना । स्त्री । शविंशत्यसपरि-
 शितद्रव्यस्य भावनायाम् । वै.निघ. ।

अश्वपुष्पी । स्त्री । सन्नकीह्वरे । रवा. । द्रवन्त्याः
 हेन्मूत्रकानि । वै.निघ. ।

अश्वबला । स्त्री । मेधिकायाम् । नारीशकेः ।
 नातीशक । गुणाः—शक्तमाश्रयत्वं बलं बहुवि-
 द्भूतमाश्रयम् । सु. । See नारी ।

अश्वबालः । पुं । काशह्वरे । चिका. ।

अश्वमारकः । पुं । श्वेतकरवीरे । (श्वेठ
 कर्तवी । उपोदिकायां । पूंहे । पालङ्गशके ।
 सु.चि.१८. । करवीरे । सु.सू.१८. । लाक्षादिव. ।
 भा.पू.१भ. । श्वेतकरवीरसूले । इदं च स्थावर-
 विषाणुर्गन्तमूलविषम् । एवं सुगन्धरीह्वसपि । सु.
 कल्प.२८. । See मूलविषम् ।

अश्वमाराख्यः । पुं । (Nerium odorum.)
 श्वेतकरवीरह्वरे । (श्वेठकर्तवी गच्छ । रा.नि.व.१० ।

अश्वमालः । पुं । सर्पविशेषे । वै.निघ. ।

अश्वमूत्रम् । स्त्री । घोटकमूत्रे । घोटान्नमूत्र ।
 गुणाः—तिक्तोष्णं तीक्ष्णं विषघ्नं वातकोपशमनं
 पित्तकरं दीपनञ्च । रा.नि.व.१५ । भेदि कफदु-
 क्तमिघ्नञ्च । मद.व.८. । [जटा. ।

अश्वमूचिका (ची) । स्त्री । शन्नकीह्वरे ।

अश्वमोहकः । पुं । श्वेतकरवीरे । वै.निघ. ।

अश्वयानम् । स्त्री । अश्वेन भ्रमणे । घोटान्न
 हडा । गुणाः—घोटकारीह्वरं वातपित्ताग्निशम-
 न्कन्यतं । मेदीवर्णकफघ्नञ्च हितं तबलिना वरम् ॥
 दिनचर्या ।

अश्वयुजः । पुं । आश्विनमासि । सु.सू.६८. ।

अश्वरक्षकः । पुं । अश्वपाले । घोटान्न गश्चि ।

अश्वरिपुः । पुं । करवीरह्वरे । महिषे । भा. ।

अश्वरोधकः । पुं । श्वेतकरवीरह्वरे । (श्वेठ
 कर्तवी गच्छ । रा.नि.व.१० ।

अश्वरोहका (हा) । स्त्री । अश्वगन्ध्यायां ।

अश्वलम् । स्त्री । सुद्रह्वरे । घोटान्नमूत्र ।
 “अश्वलञ्च त्वर्णं बल्यं बल्यं पशुहितायहम् ।” वै.
 निघ. ।

अश्वलोमा । पुं । सर्पविशेषे । चिका. ।

अश्ववराहः । पुं । वाराहीकन्दे । वै.निघ. ।

अश्ववहः (वाहः) । पुं । अश्ववाहके । जटा. ।

अश्ववारणः । पुं । गवये । हे.च. । [वादी ।

अश्ववैद्यः । पुं । अश्वशास्त्रप्रणेतारि शालिहो-

अश्ववैद्यकम् । स्त्री । अश्वचिकित्साशास्त्रे । तत्र
बहुविधं शालिहोत्रनकुलभोजन्यदत्तादिप्रणीतम् ।

अश्वशाला । स्त्री । मन्दुरायाम् । हला. ।

अश्वहनः । पुं । करवीरवृक्षे । रवा. । भैष.भ-
ग.चि.निशायतैले ।

अश्वहा । पुं । श्वेतकरवीरवृक्षे । मद.व.१ ।

अश्वक्षुरा (रिका) (री) । स्त्री । श्वेतापरा-
जितायाम् । कृष्णापराजितायाम् । वै.निघ. ।

अश्व्या । स्त्री । अजमीदायां । अश्वगन्धायां । अ-
पामागै । इन्द्रवारुण्यां । त्रांशान्भञ्ज । घोटक्यां ।

अश्वतक्रम् । स्त्री । घोटकीतक्रे । घोड़ार
द्वेष्टनं योन । गुणाः—अश्वतक्रम् त्वरं किञ्चि-
हातकरं मतं । अप्रदीप्तिकरं रुचं नेत्रं मूर्च्छा-
कफापहम् ॥ वै.निघ. ।

अश्वान्तकः । पुं । श्वेतकरवीरे । रा.नि.व.१० ।

अश्वारिः । पुं । करवीरवृक्षे । भैष.शुष्ठ.चि.
मरिचायतैले । महिषे । जटा. ।

अश्वारोहः (कः) । पुं । अश्वगन्धायां । रवा. ।

अश्वारोहा । स्त्री । इन्द्रवारुण्यां । त्रांशान्
भञ्ज । अश्वगन्धायां । मे. । [नि.क.८ ।

अश्वालः । पुं । उशीरे । लुद्रकासवृक्षे । रा.

अश्वारोहकः (हिका) । पुं, स्त्री । अ-
श्वगन्धायां । र.मा. । [निघ. ।

अश्वसना । स्त्री । ऋद्धी । घोटक्याम् । वै.

अश्वह्वा । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । वै.निघ.वा.
व्या.श्वतावरीतैले, नारायणतैले ।

अश्वह्वादिसुरा (री) । स्त्री । श्वेतापरा-
जितायाम् । रा.नि.व.३ । [भेदे. रा.नि. ।

अश्वच्छः । पुं । देवसर्पपत्रे । अम. । उव

अश्विजी । पुं । अश्विनौकुमारी ।

अश्विनी । स्त्री । जटामांस्थाम् । वै.निघ. ।

अश्विनौ । पुं । अश्विनौकुमारद्वये । रवा. ।

अश्विभेषजम् । स्त्री । लघुभेषजस्यां । गङ्गा
शि.७ । वै.निघ. ।

अश्वीष्टतम् । स्त्री । घोटकीचीरोत्थनवनीतज-
ष्टतं । गुणः—कटु मधुरं कषायम् ईषद्दीपनं गुरु
मूर्च्छाहरं वाताल्पकरश्च । रा.नि.व.१५ ।

अश्वीदधि । स्त्री । घोटकीदुग्धजातदधनि ।
घोड़ार दधे । मं घोड़िचिदहि । कं कुदिरियमो-
मरु । गुणाः—“मधुरकषायरुचं कफरोगमूर्च्छा-
हरं ईषद्वातलं दीपनं नेत्रदीपन्नञ्च” । रा.नि.व.१५ ।

अश्वीनवनीतम् । स्त्री । घोटकीदुग्धजातन-
वनीतं । घोड़ार दुग्धन ननी । गुणाः—कषायं
वातकफघ्नं चक्षुष्यं कटु उष्णं इषद्वातलञ्च । रा.नि.
व.१५ । [वि.यजिक्तं ।

अश्वीयम् । स्त्री । अश्वससृहे । त्रि. अश्वहिते ।

अश्वीर्चारम् । स्त्री । घोटकीदुग्धे । गुणः—
उष्णं रुचं बन्धं वातकफघ्नं—एकशफचीरमात्रं
लवणासं लघु स्वादु च । मद.व.८ ।

अश्वेता । स्त्री । कृष्णापराजितायाम् । कृष्णाति-
विषायाम् । वै.निघ. । गाम्भारीवृक्षे । रा.नि. ।

अष्टकद्वरतैलम् । स्त्री । तैलमिदं वातरक्ते
ऊरुसंघं च हितम् । तैलं ४ अ. दधि ४ अ. तक्रं
३२ अ. पिप्पलीगण्डूरीः प्रत्येकं पलद्वयं (मत्तान्द्रे
मिलितपलद्वयम्) । यथाविधि पाच्यम् । च द.क.
म.चि. । अर्धहृदधि अष्टततकं शाल्यम् । रस.र. ।

अष्टकर्म । स्त्री । अष्टादशरमकक्षणां मध्ये
स्वेदनादिदीपनपथ्येने स्तस्याष्टविधसंस्करणे । स्वे-
दनं मर्दनञ्चैव मूर्च्छनोत्थापनकक्षा । पातनं बी-
धनञ्चैव निशामनमतःपरम् । दीपनञ्चेति संस्का-
राः स्तस्याष्टौ प्रकीर्त्तिताः ॥ र.सा.सं. । त्रिकटु-
त्रिफला चित्रककन्यायुक्ते काष्ठिके चतुर्गुणवस्त्रे
दिनं स्वेदनम् । गृहधूमैटकाज्जीदग्धीर्णागुड-
सेम्बवेः घोड़शांशैः सकाञ्चिकैः त्रिदिनं मर्दयेत् ।
त्रिफला चित्रककन्या वा मूर्च्छना । इत्यादि ।

अष्टका । स्त्री । उवभेदे । हे.च. । [शरभे ।

अष्टगाधः । पुं । ऊर्ध्वनाभौ । शोकङ्गना ।

अष्टगुणमण्डः । पुं । अष्टगुणतुल्यान् चतु-
र्दशगुणं तीथे पक्का, तत्र हिङ्गुर्मेथ्वधान्मृत्की-

मरिचविपपलीचूर्णानि संमिश्र्य चसिक्चके मृ-
क्षीते मध्ये । गुणाः—घृधावर्धनः बलकरः वसि-
शोधनश्च । वै.निघ. । अत्र तच्छुलस्याभगाः सु-
द्वयं च चत्वारः ।

अष्टधातुः । पुं । स्वर्णरौप्यताम्रशीषपित्तलरङ्ग-
कान्तलोहमुष्णलीहतीक्ष्णलोहेषु । र.सा.सं.टी. ।

अष्टपदी । स्त्री । वेल इति ख्याते पुष्पशुपे ।
वेलकूलत्र गच्छ । गुणाः—शीता लघु कफपित्त-
विषघ्नी च । मद.व.३ । [भा. ।

अष्टपलम् । स्त्री । शरावमाने । एक मेत्र ।

अष्टपलघृतम् । स्त्री । यक्ष्णीरोगे । पाकवि-
धिः—मरिचादि १ प. गुडं १ प. घृतं ८ प. वा-
रि ३१ प. एकत्र पाच्यम् । च.द. ।

अष्टपात् (दः) । पुं । काश्मीरदेशीयशरभि ।
मद.व.१२ । ऊर्णनाभे । छे.च.४का. ।

अष्टपादपः । पुं । वृक्षभेदे । वै.निघ. ।

अष्टपादिका । स्त्री । शारङ्गमल्लिकायाम् ।
काष्ठमल्लिका । रवा. । आस्फीतायां । शिप्र-
गानौ । प.सु.व.११ ।

अष्टभावः । पुं । सप्त-स्वद-रोमाञ्च-स्वरभङ्ग-
वैखण्ड्य-कम्प-वैवर्ण्यानुपातेषु । वै.निघ. ।

अष्टमङ्गलः । पुं । पुच्छोरःखुरकेशास्यैः शुक्ले
वाजिनि । छे.च. । यस्य पादाः सिताः सर्व्वं पुच्छं
वल्गुं मुखं तथा । मूर्धंजाय सिता यस्य तं विद्या-
दष्टमङ्गलम् ॥ ज.द.३३. । स्त्री । ब्राह्मणगवादि
स्वर्णघृतमूर्ध्याश्चटपचारुचर्यासु । वै.निघ. ।

अष्टमङ्गलघृतम् । स्त्री । बालरोगशमने स-
र्पिणि । तच्चाष्टौषधिपक्वं बालानां हितम् । वचाकुष्ठ
ब्राह्मीसर्पपशारिवासैश्वविपपलीकल्केनाष्टमं घृतं
घृतपाकविधिना पाच्यम् । घृतं ४ श. कल्केद्रव्य-
वचादीनां मिलितशरावं दत्त्वा जलादकेन पाच्यं ।
च.द.बाल.चि. । भा. रस.र. ।

अष्टमधुजातिः । स्त्री । माखिक भाभर-ची-
द्र-पौनिक-काचकार्थीहालदालिषु । वै.निघ. ।

अष्टमानम् । स्त्री । प्रकृतिवधे, ३२ ती. ।
आद् मेत्र । प.प्र.१ख. । [प्र.१ख. ।

अष्टमिका । स्त्री । तीलचतुष्टयपरिमाणे । प.

अष्टमी । स्त्री । चौरकाकोल्याम् । वै.निघ. ।

अष्टमूचम् । स्त्री । मीच्छागमेवमहिषाश्चक्षु-
र्गर्दभौमुवेषु । वै.निघ. ।

अष्टमूलम् । त्रि । तस्यांसशिरासायुस्थिसन्धि-
कोष्ठामर्शमूलेषु । सु.चि.१३. ।

अष्टमौक्तिकस्थानम् । स्त्री । शङ्खहृत्सिर्ष-
मस्थमेघवंशशुकरशक्तिषु । वै.निघ. ।

अष्टलोहकम् । स्त्री । स्वर्णरौप्यताम्ररङ्गशीष-
पित्तलकान्तलोहमुष्णलीहतीक्ष्णलोहेषु । पञ्चलोह-
समायुक्तं कान्तमुष्णकतीक्ष्णकम् । कल्पितः कथितो
धीरेरष्टलोहाभिधौ गणः ॥ रा.नि.व.२२ ।

अष्टवर्गः । पुं । A class of eight prin-
cipal medicaments, Rishabhaka &c.
मेदाद्यष्टौषधिगणैः । यथा—मेदामहामेदाजीवकर्ष-
भकः ऋद्धिद्विज्जिकाकोलीलीरकार्कोलीषु । प.सु. ।
जीवकर्षभकौ मेदे कार्कोल्याऽऽद्धिद्विज्जिकौ । एकत्र
मिलितैरेतैरष्टवर्गः प्रकीर्तितः ॥ रा.नि.व.२२ ।
गुणाः—“शीतलोऽतिशुक्रलः वृंहणः दाहपित्तरक्त-
शोषघ्नः सत्यकृत् गर्भदायकश्च ।” मद.व.१ । “रक्त-
पित्तत्रणवायुपित्तनाशकश्च ।” राज. । “हिमः स्वादुः
वृंहणः गुरुः भग्नसन्धानकृत् कामवत्सासबलवर्धकः
तृणादाहज्वरमेहचल्यहरश्च ।” भा.पू.१भ. ।

अष्टवर्गप्रतिनिधिः । पुं । मेदादीनामभावे
तत्तुल्यगुणद्रव्ययहण्ये । तत्र मेदामहामेदाभावे श-
तावरी, जीवकर्षभकस्थानं भूमिकुम्भाखमूलं, कार्-
कोलीचौरकाकोल्याभावे अश्वगन्धामूलं, ऋद्धिद्विज्जि-
स्थाने वाराहीकन्दं तत्तुल्यगुणं विप्रेत् । भा.पू.
१भ. । “मेदाभावे अश्वगन्धा महामेदं च शारिवा ।
जीवकर्षभकामावे गुडूची वंशलोचना । ऋद्धिभावे
बला देधा वृद्धभावे मज्जाबला ।” इति च मतान्त-
रम् । [भीमभट्टनिष्पेयरूपे भोजनद्रव्ये ।

अष्टविधानम् । स्त्री । चर्यचोपलक्षणपेयखाद्य-
अष्टाङ्गम् । स्त्री । आयुर्वेदस्य स्थानाष्टके । त-
द्यथा—शल्यं, शलाकं, कायचिकित्सा, भूतविद्या,
कौमारभ्य, अगदतन्त्रं, रसायनं, वायिकरण-
क्षिति । कायबालयद्योर्दोषशल्यदर्शजरावृणान् ।
अष्टावङ्गानि तस्याहुः । वा.सू.१३. । द्रव्याभिधानग-
दनिश्चय-शल्य-काय-भूतनिग्रह-विषनिग्रह-रसायन-
बालचिकित्सासु च । वैद्यकम् ।

अष्टाङ्गष्टतम् । ली । वाजीकरणमिदं ष्टतम् ।

अष्टाङ्गधूपः । पुं । ज्वरघ्नोऽयं धूपः गुग्गुलु-
निम्बपत्रवचाकुष्ठहरीतकीयवन्धेतसर्वपष्टतक्तः । प-
कड्वा निम्बपत्रं वचा कुष्ठं हरीतकी । सर्षपाः स
यवाः सर्षिर्धूपनं ज्वरनाशनम् ॥ च.द. ।

अष्टाङ्गयोगः । पुं । योगविशेषः । तद्यथा—
कटफलं पीष्करं शङ्खी व्योषं यासद्य कारवी । इ-
ति संयहः ।

अष्टाङ्गरसः । पुं । अर्शोऽधिकारे । लौहकिटं
मधूरं फलत्रयं चिफला । र.सा.सं. । गन्धं रसेन्द्रं
हृतलोहकिटं पलत्रयं चूर्षणवर्जिभृङ्गम् । कृत्वा
समं शालिकागुडचौरसेन यामत्रितयं विमर्दयः ॥
मात्रा निष्कमिता । र.सा.सं. ।

अष्टाङ्गलवणम् । ली । कफजन्ममदात्यधे यो-
गविशेषः । यथा—“सौवर्चलमजाजी च हचाक्षं
साम्भवेतसं । त्वमेलामरिचाईंश्च शर्कराभागयोजि-
तम् । एतल्लवणमष्टाङ्गमग्निसन्दीपनं परं । मदात्यधे
कफप्राये दयास्वीतोविशीधनम् ॥” चर.मदात्यय-
चि. । अजाजी जोरकं हचाक्षं मष्टार्द्रकम् । र.सा.
सं. । सौवर्चललवणजीरकास्त्रवेतसाम्भलोणिकानां
प्र. चूर्णं समं त्वमेलामरिचानां प्रत्येकमर्धभागः ।
शर्कराया भागैकं एकत्र मिश्रयेत् । च.द.मदात्यय-
चि. ।

अष्टाङ्गवैद्यकम् । ली । शालाक्यकायभूता-
गदबालविषवाजीरसायनेषु अष्टाङ्गवैद्यकेषु ।

अष्टाङ्गहृदयम् । ली । बाभट विरचिते वैद्य-
कग्रन्थे । अष्टौ च तानि अङ्गानि तेषां प्रत्येकं हृदयं
सारतरसंयहणात् । ‘क्रियतेऽष्टाङ्गहृदयम् ।’ वा.
स.१७. ।

अष्टाङ्गावलेहः (हिका) । पुं. स्त्री । स-
न्निपातज्वरहिकाद्यासादी हितः । कटफलं कुष्ठं
ककैटशङ्खी शुष्की पिप्पली मरिचं दुरालभा लवण-
जीरकं, एषां समभागचूर्णं आर्द्रकरसेन लिङ्गं । भेष.
ज्वर.वि. । लिङ्गे न मधुना तस्य शीतापचारित्वात् ।
“सन्निपातेषु सर्वेषु न चोद्गमवचारयेत् । शीतोप-
चारि चोद्गं स्वाच्छीतञ्चान् विरुध्यते ॥” भा.न.१
भ. । सा.की. । च.द. ।

अष्टादशधान्यम् । ली । कलायनोभूनादकी-

यनयावनालशालिचणकमन्नातसीमुद्गतिलकुलत्थ-
श्यामाकमावराजमाषवर्मुलहरिकककुतेरणीषु । वै.
निघ. ।

अष्टादशमूलम् । ली । विलाग्निमल्यश्री-
णाकमाभारीपाठापुनर्थावाद्यालकमाषपर्णीजीव-
कैरल्लर्धुभूकजीवन्तीशतावरीशरेचुदभंकासशालिधा-
न्यमूलेषु । वै.निघ. ।

अष्टादशशतिकमहाप्रसारणीतैलम् ।

ली । वातव्याधौ । समूलपत्रप्रसारणी ३७॥० श.
शतावरी १२॥० श. अश्वगन्धा १२॥० श. केतकी
१२॥० श. दशमूलं प्रत्येकं १२॥० श. वाद्यालकं
१२॥० श. भिखटौ १२॥० श. एकत्र शतद्रोणे जले
पक्त्वा द्रोणावशेषे कार्थोऽवतार्यः । काञ्जिकस्य द्रो-
णहयं । दधिदुग्धयुक्तेचुरसच्छागमांसानां प्रत्येकं ८
श. एकत्र कल्केन सह तैलद्रोणं ३२ श. पाच्यम् ।
कल्कद्रव्यं प्रत्येकं पलत्रयम् । शीवासी नवनीत-
खोटी । कुन्दरः कुन्दरखोटी । च.द.वा.व्या.चि. ।

अष्टादशाङ्गः । पुं । सन्निपातज्वर कषायवि-
शेषः । स चतुर्विधः—दशमूल्यादिः भूनिम्बादिः
द्राक्षादिः सुस्तकादिश्चेति । तत्र प्रथमः—“दश-
मूली शटी शङ्खी पीष्करं सदुरालभा । भार्गी कुट-
जवीजश्च पटीलं कटुरोहिणी । अष्टादशाङ्ग इत्येषः
सन्निपातज्वरापहः...॥” द्वितीयः यथा—“भूनिम्ब-
दारुदशमूलमह्वीषधादतिक्तेन्द्रवीजधनिकेभकणा-
कषायः । तन्द्रापलापकसनाह्विदाह्नोह्वशासा-
दिरक्तमखिलं ज्वरमायु हन्ति ॥” तृतीयः यथा—
“द्राक्षामृता शटी शङ्खी सुस्तकं रक्तचन्दनं । नागरं
कटुका पाठा भूनिम्बं सदुरालभम् । उशीरं पञ्च-
कं धान्यं बालकं कण्टकारिका । पुष्करं पिप्पुमर्द-
श्च मयो जीर्णज्वरापहः ॥” चतुर्थः यथा—“सुस्ता
पर्पटकीशीरदेवदारुमह्वीषधं । चिफला धन्वयास-
श्च मौली कम्पिलकं विहत् । किराततित्ताकं पाठा
बला कटुकरोहिणी । मधूकपिप्पलीमूलं सुस्ता-
द्यो गण उच्यते ॥” च.द. । भेष. ।

अष्टादशाङ्गलौहम् । ली । पाण्डुधिकारि
लौहम् । तस्य पाठः—“किराततित्ता सुरदारु दार्वी
सुस्ता गुडूची कटुका पटीलम् । दुरालभा पर्पटकं
सनिम्बं कटुचिकं बज्रिफलचिकश्च । फलं विहङ्गस्य
समाश्लिक्तानि सर्वैः समं चूर्णमायस्य । सर्षि-

मंथुम्भा वटिका विधेया तक्रानुपानाद्विषजा प्रयो-
ज्या । निहन्ति पाण्डुचे"त्यादि । भा.स.१भ. ।

अष्टापदः । पुं । शरमे । मर्कटे । महासिंहि ।
धुसुरि । रा.नि.व.१८ । स्त्री । सुवर्णे । रा.नि.व.
१२ । स्त्री (दी) । चन्द्रमङ्गिकायां ।

अष्टावक्ररसः । पुं । रसायनाधिकारी रसः—
पारदस्य १ भ. गन्धकस्य १ भ. स्वर्णस्य १ भ.
रौप्यस्य ॥० भ. शीषकस्य ॥० भ. रक्तस्य ॥० भ.
तामस्य ॥० भ. खर्परस्य च ॥० भ. वटाङ्गुररसेन
कुमारीरसेन च प्रहरं मर्दयित्वा रससिन्दूरवत्
पाच्यः । मात्रा २ र. नागवज्जीरसेन सेव्यम् । भेष. ।

अष्टिः (ठिः) । स्त्री । अष्टां । आंठि ।

अष्टौषधिः । स्त्री । ब्रह्मसुवर्चलादित्यपर्णीनारी-
काठगीधासपांसीमपञ्जाजनीत्य इत्यष्टौ । च.चि.
१५. । इत्यासामष्टानामौषधीनां यां यामिषौषधिं
लभेत तस्यास्तस्याः स्वरसस्य सौहित्यं गत्वा वेह-
भावितायामार्द्रपलाशद्रोण्यां सपिधानायां शयैत ।
तत्र प्रलीयते घण्टासेन पुनः पुनः सन्भवति । त-
स्याजं पयः प्रत्यवस्थापनम् । घण्टासेन देवतानु-
कारी भवति वयोवर्षस्वरक्ततिबलप्रभाभिः । स्वयं
चास्य सर्व्ववाचीगतानि प्रादुर्भवन्ति । दिव्यचास्य
चक्षुःश्रोत्रं भवति योजनसहस्रगति दशवर्षसह-
स्राख्यायुरनुपद्रवच्च । च.चि.१५. ।

अष्टिला } स्त्री । वायुरोगविशेषे । उत्तरा-
अष्टीला } पथप्रसिद्धे वर्तुलाकारपाषाणख-
अष्टीलिका } खे (जिज्जरः) । कर्षकात्रादित्र
(गोशनाडि वा (गयदासः) ।
नामैरधस्तादाकारयमित्यभूतरीगे । स च चलो वाच-
लो वा कईं विस्त्रोन्नतश्च । तेन च वातादिरोधो
भवति । लक्षणम्—“नामैरधस्तात्सञ्जातः सञ्चारी
यदि वाचलः । अष्टीलावहनी यन्मिर्कईमायत उ-
न्नतः । वाताष्टीलां विजानीयाद्विहर्मांगानुरोधि-
नीम् ॥” सा नि.वा.व्या. ।

अष्टि(ष्टी)वान् । पुं । श्करीगविशेषे । लक्षणं
यथा—“कठिना विषमैरच्छेर्मांसस्य प्रकोपतः ।
श्कैश्च विषसंयुक्तैः पिङ्गकाष्टीलिका भवेत् ॥” सु.
नि.१४५. । जानुनि । रा.नि.व.१८ ।

असंज्ञितः । चि । न सम्यगर्तुं । भा.पू.१भ. ।
“पिच्छीकृतमसंज्ञितम् ।”

असनः । पुं । (Termenalia tomentosa
Syn. Pentaptera tomentosa.) ह्यायकर्ष-
वप्यनशाखवृक्षविशेषे । पीतशाल इति प्रसिद्धे । प.
सु. । विजयसार इति प्रसिद्धे । भा.पू.१भ.वटादि-
व. । असन इति प्रसिद्धे । र.मा.रमा. । पिशा-
नाल । हिं असना । न असना, वङ्गिचुरिया ।
“असनोबीजकः कटाख्यः स्नानामध्यातः ।” सु.सु.
३८५.उ. । गुणाः—कटुकपित्तः वातघ्नः सा-
रकः गलदीघघ्नः रक्तमण्डलघ्नश्च । रा.नि.व.२।१२ ।
कुष्ठबीजसर्पत्रिचमैहृगुल्लामिकफरक्तपित्तघ्नः त्वणः
केयः रसायनश्च । भा.पू.१भ.वटादिव. । सि.यी.
रा.य.चि.एलादिमत्ये.हृन्दः । “निम्बासनशालसा-
रान् ।” वा.सु.१५५.असनादिव. । “असनतिनि-
शभूर्जं ।” भा.स.४भ.योनिरोग चि. । “स्वर्जिकी-
यासनं चाहम् ।” जीवकद्रुमे । मे.नचिकं । वक्-
वृत्ते । वीरतर्ज्यादौ । स्त्री । चेपणे । मे.नचिकं ।

असनपर्णिका (र्णी) । स्त्री । अपराजिता-
याम् । अणत्रांजिठ । माराटीति अ.टी.भः ।

असनपुष्पः (कः) । पुं । पटिकधान्यजाति-
भेदे । सु.सु.४६५. ।

असनादिगणः । पुं । असनतिनिशभूर्जश्वेत-
बाहप्रकीर्त्यस्वदिरकदरभस्त्रीशिशपामेषमृङ्गीचन्दन-
चयतालपलाशजीङ्गशाकशालकसुकधवर्जुलजङ्गकाग-
कर्णाशकण्ठात्मको गणः । स त्रिचकुष्ठकफक्तमिहुरः
पाण्डुप्रमेहमेदीघ्नश्च । वा.सु.१५५. ।

असरः । पुं । भूकदम्बे । कूकुरटर्णं । श.च. ।

असलम् । स्त्री । लीङ् । अस्ले । वै.निच. ।

असाट्म्यः । चि । प्रकृत्यसुखावहे । स्त्री । साट्म्य-
वैपरीत्ये ।

असारम् । पुं, स्त्री । काष्ठागुरुणि । रा.नि.व.
१२ । अगुरुणि । जैपालि । एरखवृत्ते । श.च. ।

असारदधि । स्त्री । गृहीतनवनीत-दधनि ।
गुणाः—असारं दधि संयाद्वि शीतलं वातलं लघु ।
विट्भि दीपनं रुच्यं यक्ष्णीरीगनाशनम् ॥ भा.पू.
दधिव. ।

असारा । स्त्री । कदलीवृत्ते । वै.निच. ।

असिकम् । स्त्री । चिडुकीडमजामाने । श.च. ।

असिक्तिका (क्ती) । स्त्री । अठ्ठाशः पुर-
मेत्यायाम् । मं.नविकं । दाभ्याम् । जटा. ।

असिगण्डः । पुं । क्षुद्रोपाधाने । छोटि वा-
नित्र । जटा. ।

असितः । पुं । धववले । शीघ्रं ग्राह् । र.
मा. । रवा. । लो. । काष्ठागुचि । वै.निघ. । वि.
कणवर्णे. ।

असितजफलः । पुं । नारिकेलवले । वै.निघ. ।

असिततिलः । पुं । कणतिलं । च.द.अर्गचि. ।

असितद्रुमः । पुं । कणतालं । वै.निघ. ।

असितपल्लवा । स्त्री । भूमिजम्बाम् । नदी-
जम्बूवर्णे. ।

असितफलः । पुं । मधुनारिकेलि. ।

असिताबलमोटा । स्त्री । कणजयन्याम् ।
काल जयन्तो । गुणाः — असिताबलमोटा तु रमा-
यनकरी मता । गुणाश्च जयन्तीवत्... । वै.
निघ. ।

असितवल्ली । स्त्री । नीलदूर्वायां । वै.निघ. ।

असितवेत्रम् । स्त्री । श्यामालतायाम् । वा.र.
अमृतादिकषाये । [८३ उं ग्राह् । वै.निघ. ।

असितसारः (कः) । पुं । तिन्दुकवर्णे. ।

असिता । स्त्री । क्रसनीलीवले । रा.नि.व.४ ।
See अम्लिका । कालातिवषायाम् ।

असिताञ्जनी । स्त्री । कणकापोस्याम् । रा.
नि.व.४ । See कालाञ्जनी ।

असिताननः । पुं । कपी । हे.च. । [का. ।

असिताभ्रशेखरः । पुं । नीलीवले । वि.

असितालता । स्त्री । नीलदूर्वायाम् । श्या-
मालतायाम् । वै.निघ. ।

असितालुः । पुं । नीलाली । रा.नि.व.७ ।

असितोत्पलम् । स्त्री । नीलोत्पले । नील-
कुम्भि. । रा.नि.व.१० ।

असिदंष्ट्रः (कः) । पुं । मकरे । त्रिका. ।

असिदन्तः । पुं । मकरे । कुम्भीरे । वै.निघ. ।

असिद्वः । वि. । अमि । कौंटा. । अपक्वे । निक्ष

कत्रा नय । रवा. ।

[हे.च. ।

असिधेनुः (का) । स्त्री । कुरिकायां । इला.

असिपत्रः । पुं । सिंहखड्गवले । मनमा ग्राह् ।
मद.व.१ । इची. । आथू. । प.सु. । त्रिका. ।
गुणवर्णविशेषे । रा.नि.व.८ । (कः) श्वेतदर्भे ।
रा.नि.१४ ।

असिपत्रवृणम् । स्त्री । गुणवर्णवि-
शेषे । मं गुणवर्णवत् । रा.नि.व.८ । गुणाः—
शीतं मधुरं कफवातनुत् । रक्तदीपातिसाराणां
नाशकं दाहनुपरं । विप्रकारं दीर्घलघुमेदेः दीर्घं
गुणाधिकम् ॥ वै.निघ. । [उत्तर. । हारा. ।

असिपुच्छः (कः) । पुं । जलचरविशेषे ।

असिमेदः । पुं । खदिरचुपे । विट्खदिरि.
उत्पत्तिना । मं खैराचेभाङ् । श.र. । [आ.वा. ।

असीतकम् । स्त्री । काष्ठागुचि । भा.म.१भ.

असीतका । स्त्री । कणापराजितायाम् । नील
अपराजिता । मं कालीगीकर्णौ । वै.निघ. ।

असीतकादिचूर्णम् । स्त्री । आमवाते चूर्णे ।
पाठः— “असीतकं मागधिका गुडूची श्यामा वरा-
हो गजकर्णगुण्टी । समा धृताः कृत्स्नमिदं तु
चूर्णं पिबेत्तदुष्णीदकमण्डयूषैः ॥” मा.नि.म.१भ. ।

असुः । पुं । प्राणै. । अम. । स्त्री । चिन्ते । उषा. ।

असुखम् । स्त्री । दुःखे । हे.च. । [अम. ।

असुधारणम् । स्त्री । जीवने, जीवनधारणे ।

असुभृत् । पुं । प्राणिमात्रे ।

असुरम् । स्त्री । सामुद्रलवणे । मद.व.२ । पुं ।
देवदारुवले । वै.निघ.जीर्णज्व.खवत्तादि. ।

असुरग्रहः । पुं । भूतग्रहविशेषे । मा.नि. ।

असुरसा । स्त्री । वर्षायां । वावूहे जूलमी ।
र.मा. । [मि.रचिकं ।

असुरा । स्त्री । रजत्याम् । त्राहि. । हरिद्रायां ।

असुराक्षम् (क्षा) । स्त्री, स्त्री । कांसे । हे.च. ।

असुराक्षपतङ्गः । पुं । तैलपायिपतङ्गे । उ-
ला पोका, आर्षाणां । “असुराक्षपतङ्गश्च
विट्चूर्णं मधुसंयुतम् ॥” वैद्यकम् ।

असुराक्षविट् । पुं । कांस्यमले । वै.निघ.१भ.

ज्व.चक्षुराद्यघने ।

[अ.टी.भ. ।

असुरी । स्त्री । राजिकायां । त्राहेमत्रिषा ।

असुखः । वि । रोगयुक्ते ।

असृक् । स्त्री । मृकानामगम्यद्रव्ये । कुङ्कुमे । रा. नि.व.१२ । रक्ते । रा.नि.व.१८ ।

असृकरः । पुं । शरीरस्वरसधाती । हे.च. ।

असृक्पः (पा) । पुं, स्त्री । जलौकायाम् । अ.टी.भ. ।

असृगुलः । पुं, स्त्री । केसरे ।

असृग्गदः । पुं । कोष्ठे । वै.निघ. ।

असृग्दरः । पुं । असृग्दायेते च्ययते अनेनेति भा.रक्तप्रदरे । अत्र तत्रोशो हिं परदला लक्षणं — “विज्जमयाध्यक्षनादजीर्णाद्भ्रमप्रपातादतिमेषुनाथ। खानाध्यक्षीकादतिकर्षणाच्च भाराभिघाताच्छयना-दिवा च॥ असृग्दरं भवेत्सर्जं सङ्गमर्द्दं सवेदनम् । तस्यातिव्रतौ दौर्बल्यं भूमौ मूर्च्छा मदस्थया । दाहः प्रलापः पाण्डुलं तन्द्रारोगाच्च वातजाः ।” भा.नि. । वातजादिभेदात् स चतुर्विधः । ऋतुका-लभिन्नान्यकालेऽपि अधिकार्तवसावीऽसृग्दर एव । सु.शा.२७ । यत्पथं यदपथं वा रक्तपित्तेषु कीर्त्ति-तं । प्रदरेऽपि तथा दीर्घं तत्तन्नारी भज्यते ॥ इति पथ्यापथ्यम् ।

असृग्दरशैलेन्द्रसः (सर्वाङ्गमुन्दरः) ।

पुं । रक्तप्रदरीक्षरसे । पाठो यथा - गगनं शोधितं शार्धं पलैकमितकाममं । टङ्गणं स्याच्चतुर्थांशं शार्धः त्रिसुगन्धिकं । कर्पूरनलदक्षैव जातौकीर्णं फलं घनं । नागेश्वरं लवङ्गञ्च कुष्ठं सत्रिफलं तथा । जलेन वटिका कार्या छायायां शोधयितुं ताम् । ...प्रदरस्य विनाशाय दृष्टः सर्वाङ्गमुन्दरः ॥ प्रयोग-भा.अ.दर-चि. ।

असृग्ध(ग्धा)रा । स्त्री । चर्मणि । अ.टी.भ. ।

असृग्म । स्त्री । स्वर्णमैरिके । शूर्पण शित्रि-गात्रे । हिं सोननेव । वै.निघ. ।

असृगतम् । वि । असिद्धे । अपके । रत्ना. ।

असृपाटी । स्त्री । रक्तधारायाम् । अ.टी.भा. ।

अस्मम् । स्त्री । सखी । हे.च. ।

अस्ममती । स्त्री । शास्त्रपण्याम् । अ.र. ।

अस्मम् । स्त्री । आयुषे चापे । करवाले । मी.दे-दिकं । व्याघ्रनखे ।

अस्मचिकित्सकः । पुं । अस्मवैद्ये । सु. ।

अस्मचिकित्सा । स्त्री । अस्मादिना तृणचता-दिप्रतिकारे । सु. । [इति भाषा । रत्ना. ।

अस्मजित् । पुं । कवाटवक्रवत् । कवाटवेट्टे

अस्मवैद्यः । पुं । अस्मचिकित्सके । वै.निघ. ।

अस्माघातः । पुं । अस्मप्रयोगे । अङ्गकुरा । वै.निघ. ।

अस्थि (कम्) । स्त्री । बीजे । मीदीजधाती ।

ठाड़ । रा.नि.व.१८ । अस्थिस्वरूपं — मीदो यत्स्ना-ग्रिना पक्वं वायुना चातिशोधितम् । तदस्थिसंज्ञा लभते स सारः सर्व्वविग्रहे ॥” तत्कर्म च धारणं । तसंस्था च मानवदेहे २०० । तेषां १२० शाखासु, ११० त्रीणिपार्श्वपृष्ठोदरीरःसु, ६३ शीवायां प्रस्य-ईश्वरिति । एकैकस्याम्पादाङ्गुल्यां त्रीणि त्रीणि तानि पञ्चदश । तलकूर्चगुल्फसंश्रितानि दश । पाण्या-मेकं, त्रिदायां द्वे, जानुभ्येकं, एकसूराविति । त्रि-शदेवमेकस्मिन् सकथयि भवन्ति । एतेनेतरसकथि-बाह्व च व्याख्याती । त्रीण्यां पञ्च तेषां गुदभग-नितम्बेषु चत्वारि विकसंश्रितमेकं, पार्श्वं षट्त्रिं-शत् एवमेकस्मिन् ; द्वितीयेऽप्येवं । पृष्ठे त्रिंशत् । अष्टावुरसि । द्वे अक्षकसंज्ञे । शीवायां नवकं । कण्ठनाशां चत्वारि, द्वे हन्वीः, दन्ता द्वाविंशत्, नासायां त्रीणि, एकं तालुनि, गण्डकर्णशङ्केषु एकै-कं, षट् शिरसि । तस्य पञ्चविधम् — कपाल-रुच-क-तरुण-बलय-नलकभेदेन । तत्र जानुनितम्बस्ना-न्यतालुशङ्गमसकास्थीनि कपालपदवाच्यानि । द-न्तास्थि रुचकमिति, नासायीवाकर्णनेवास्थीनि तरुणमिति, हस्तपादपार्श्वपृष्ठोदरवक्षोऽस्थीनि बल-यमिति, अवशिष्टानि च नलकमिति उच्यते । सु. शा.५५. ।

अस्थिकृत् । पुं । मीदोधाती । हे.च. ।

अस्थिगतज्वरः । पुं । तदाश्रितज्वरे । लक्षणं यथा — “मीदोऽस्यां कृज्जं शसो विरेकम्कृदिरेव च । विक्षेपणञ्च गावाणां विद्यादस्थिगते ज्वरे ॥” वै.निघ. । वासिष्ठीवर्धं, वसिकर्कं, अम्बुजीवर्धं च प्रतीकारः ।

अस्थिमयिः । पुं, स्त्री । यन्त्रिरीगे ।

अस्थिच्छलितम् । स्त्री । तन्नामककाष्ठभग्न-
स्थिविशेषे । वृहदभ्युः सुद्रव्यव्युत्तौ । 'पार्श्वो-
रस्थि ह्यनीकतम् ।' सु.नि.१५७. See भग्नम् ।

अस्थिजः । पुं । मज्जायाम् । रा.नि.व.१८ ।

अस्थिजननी । स्त्री । वसाधातौ । मेदीधातौ ।
वै.निघ. ।

अस्थितुण्डः । पुं । पक्षिविशेषे । श.मा ।

अस्थितोदः । पुं । अस्थनि सूचीविडवदेदना-
याम् । अस्थिपीडायाम् । वै.निघ. ।

अस्थिपञ्जरः । पुं । कङ्काले । रा.नि.व.१८ ।

अस्थिफलः । पुं । पनसवृक्षे ।

अस्थिभङ्गः । पुं, स्त्री । तन्नामध्वरीगे । अस्थि-
विशेषे । स द्विविधः सन्निभुक्तकाष्ठभग्नभेदेन ।
तयोः सन्निभुक्तः षड्विधः । काष्ठभग्नश्च द्वादश-
विधः । सु.चि.२३७. विशेषाः स्वस्वपर्याये सभ्याः ।
अस्थिसंहारः । शङ्खोदङ्ग । See भग्नम् ।

अस्थिभञ्जः । पुं । कुकुरे । श्याले । हारा ।

अस्थिभञ्जा । स्त्री । शोषविशेषे । घावमारी
इति महाराष्ट्रादौ । वै.निघ. ।

अस्थिमर्म्भः । स्त्री । तदष्टसंस्थकम् । तत्र कटौ
तद्वर्णसंज्ञके द्वे, नितम्बे द्वे, अंसफलके द्वे, शङ्खयोश्च
द्वे इति । सु.शा.५७. ।

अस्थिराक्षिकः । पुं । हिन्तालवृक्षे ।

अस्थिशृङ्खला (लिका) । स्त्री । अस्थिसं-
हारः । शङ्खोदङ्ग । हिं अस्थिशृङ्खल । गुणाः
—वृथा श्लेष्मला मधुरा पित्ररक्तानिलघ्नी च ।
मद.व.७, १ ।

अस्थिसङ्घातः । पुं । अस्थिमेलनस्थलेषु ।
तानि चाष्टादश—“गुल्फे पञ्च जानुव्येकम् वङ्गथे
कटिदेशे मस्तके चैकैकम् । चतुर्दशास्यां सङ्घाताः
तेषां त्रयो गुल्फजानुवङ्गथेषु । एतेनेतरसकथि-
बाह्वश्च व्याख्यातौ । त्रिकशिरसोरैकैकः ।” सु.शा.
५७. ।

अस्थिसन्धानकरः । पुं । लघुने । वै.निघ. ।

अस्थिसन्धानजनी । स्त्री । अस्थिसंहारः ।
शङ्खोदङ्ग । वै.निघ. ।

अस्थिसन्धिः । पुं । अस्थिसंमेलनस्थाने । म-
न्त्रस्थानेषु । ते द्विधा स्थिरा अचलाश्चेति । सु.शा.
५७. । See सन्धिः ।

अस्थिसन्धिकः । पुं । अस्थिसंहारः । भैष. ।

अस्थिसमुद्भवः । पुं । मज्जनि । वै.निघ. ।

अस्थिसम्बन्धनः । पुं । राले । धूना । वै.
निघ. । [वै.निघ. ।

अस्थिसम्भवः । पुं, स्त्री । मज्जनि । शक्रधातौ ।

अस्थिसम्भवस्नेहः । पुं । मज्जनि । वै.निघ. ।

अस्थिसंहतिः । पुं । अस्थिसंहारः । मद.व.७ ।

अस्थिसंहारः (कः) । पुं । (Vitis quad-
rangularis, Syn. Cissus quadrangu-
laris.) खनामख्यातवृक्षे । शङ्खोदङ्ग शङ्खोदङ्गोदङ्गो,
शङ्खोदङ्ग । हिं हरसङ्करी, हरकीडौ, हरसङ्क-
रि । गुणाः—शीतलः वृष्यः वातघ्नः अस्थिसन्धान-
कश्च । मद.व.१ । अस्थियोजनः वातश्लेष्महरः उष्णः
सरः क्षमिघ्नः अशोघ्नः नेत्ररीगघ्नः रुचः स्वादुः
वृष्यः लघुः पित्तलघुः । भा.पू.१३. । काष्ठलम्बि-
रहितमस्थिशृङ्खलाया माषाई हिदलमकच्युक्तं तद-
ईम् । सम्पिष्टं तदनु ततस्तिलस्य तैले सम्पिष्टं षट्-
कमतीव वातहारि ॥ भा. । च.द.अ.पि.अभ-
यङ्गी । मात्रा यक्षचूर्ण १८ र. । हस्तिगुच्छग्राम् ।
शङ्खोदङ्ग इति लोके ।

अस्थिसंहारिका (री) । स्त्री । अस्थिसं-
हारः । भा.पू.१३. । [भग्न.चि. ।

अस्थिसंहतः । पुं । अस्थिसंहारः । च.द. भैष.

अस्थिसारः । पुं । मज्जायाम् । रा.नि.व.१८ ।

अस्थिसारस्थिता । स्त्री । मज्जायां ।

अस्थिस्नेहः । पुं । मज्जनि । रा.नि.व.१८ ।

अस्थिस्नेहसंज्ञः । पुं । मज्जायाम् । शृङ्खल
इति लोके । रा.नि.व.१८ ।

अस्थिधदार (कम्) । स्त्री । देवदारुविशेषे ।
देवदारुविशेषे । रा.नि.व.१९ ।

अस्थर्षा । स्त्री । आकाशवह्नी । आर्णविक
मता । रा.नि.व.२ ।

अस्थोतः । पुं । काचनवृक्षे । वै.निघ. ।

अकान्तम् । स्त्री । वृज्याम् । उन्नत, आका
इति लोके । मं तुल । अ.टी.भ. ।

अकितः । वि । विक्रिते । कूटल । वै.निघ. ।

असम् । स्त्री । शीघ्रिते । रा.नि.व.१८. केअरे ।
कूमकूम । अ.द. । मयनजले । रवा. । पुं । आ-
हावे । विज.र. । कोणे । केअरे । मे. ।

असखदिरः । पुं । रक्तखदिरवृक्षे । गान
थट्टर । मं रक्तखिर । रा.नि.व.८ ।

असन्नः । पुं । तेजवले । उज्जवल । वै.निघ. ।

अस्रजम् । स्त्री । मांसि । रा.नि.व.१७ ।

अस्रजित् । पुं । वनस्पतिविशेषे । कण्ठा
नेट्टे इति भाषा । र.मा. ।

अस्रपः । पुं । जलीकायाम् । जौंक । म-
त्कुणे । रा.नि.व.२३ । [व.४ ।

अस्रपत्रः (कः) । पुं । मेण्डावृक्षे । रा.नि.

अस्रपा । स्त्री । जलीकायाम् । जौंक । मे. ।

अस्रफला (ली) । स्त्री । शल्लकीवृक्षे । शाल-
दे गच्छ । रा.नि.व.११ ।

अस्रमाटका । स्त्री । रसधात्री । रा.नि.व.१८ ।

अस्ररेणुः । पुं । सिन्दूरे । मे. ।

अस्ररोधिका (नी) । स्त्री । लज्जालुका-
याम् । लज्जावती गता । रा.नि.व.५ ।

अस्रविन्दुच्छदा । स्त्री । लक्षणाकन्द । रा.
नि.व.५ । [वै.निघ. ।

अस्रशिखी । स्त्री । रक्तशिखा । रांठाशिखी ।

अस्रसुती । स्त्री । रक्तखावे । वै.निघ. ।

अस्रार्जकः । पुं । रक्ततुलसीवृक्षे । रांठा तू-
लनी । श्वेततुलसाम् । भाद्रा तूलनी । मं पांडरी-
तुलस । वै.निघ. ।

अस्राह्वः । पुं, स्त्री । कुङ्कुमे । म.द.व.३ ।

असु । स्त्री । नेत्रवारिणि । असुनिरोधापीनसा-
दयोत्पत्तिः । वा.सू.४अ. । [ब. ।

असुक् । पुं । चंदीरवृक्षे । आउट गच्छ । र-

असुवाहिनी । स्त्री । असुवाहके धमनीवृक्षे ।
स.शा.६अ. ।

अहः । स्त्री । दिवस । अम. ।

अहङ्कारः । पुं । जेवज्जपुखस्य धेतने, इन्द्रिया-
दिनिखिलशरीरव्यापी योऽहंभावसाहितप्रवृत्ति-
रेव । स च विविधः वैकारिकतैजसभूतभेदेन ।
“तन्निष्ठास्य महत्तत्त्वज्ञ एवाहङ्कार उत्पद्यते ।
तत्र वैकारिकादहङ्कारात् तैजससहायानल्लक्षणा-
न्येव एकादशेन्द्रियाणि उत्पद्यन्ते । भूतादिरपि
तैजससहायानल्लक्षणा न्येव पञ्चतन्मात्राणि उत्पद्य-
न्ते ।” स.शा.१अ. ।

अहतम् । स्त्री । नूतनवस्त्रे । हला. ।

अहरटक् । पुं । गृध्रे । शकुनि । वै.निघ. ।

अहर्पणः । पुं । मांसे । हारा. ।

अहर्वाश्वः । पुं । अर्कवृक्षे । हे.च. । [हे.च. ।

अहर्मणिः । पुं । अर्कवृक्षे । आकन गच्छ ।

अहर्मुखम् । स्त्री । प्रातःकाले ।

अहस्तरः । पुं । अर्कवृक्षे । हे.च. ।

अहस्पतिः । पुं । अर्कवृक्षे । सूर्ये । अम. ।

अहिः । पुं । शीपके । शीष । प्रयोगा. वसन्त-
कुसुमाकररसे । र.सा.सं. । सपे । म.द.व.१२ । उद-
रावर्त्ते । हारा. । वज्रीवृक्षे । मनशो शिखु । हे.च. ।

अहिंस्त्रा । स्त्री । (Capparis sepiaria.)
कण्टकपालीवृक्षे । कंठा उडुकांठिल । रवा. ।
आमवातप्रलपे । गुणाः—विषशोथहरत्वं । राज. ।

अहिकः (का) । पुं, स्त्री । शाल्मलीवृक्षे ।
शिभूल गच्छ । मं सांवरी । श.च. ।

अहिकाण्डः । पुं । वायी । हे.च. ।

अहिकुटी । पुं । भारवाजपत्तिणि । वै.निघ. ।

अहिगन्धफला । स्त्री । सल्लकीवृक्षे । रा.नि.
व.११ । [असं । मं सापगंध । वै.निघ. ।

अहिगन्धा । स्त्री । सर्पगन्धायाम् । रांशावि-

अहिच्छवः । पुं । मेघमृगाः । मेड़ानिठे ।
हे.च. ।

अहिच्छवाः । स्त्री । शताह्वाचुपे । मोदी ।
उल्का । रा.नि.व.४ । अर्करायाम् । टिनि । रा-
नि.व.१४ । [वै.निघ. ।

अहिजाहकाः । पुं । लक्ष्मणे । कंकणसि ।

अहिजिह्विका । स्त्री । महाभतावर्याम् ।
वडु भतभूमी । वै.निघ. ।

अहितद्रव्यम् । स्त्री । स्वभावत एवाहितद्र-
व्येषु । यथा—शिश्वीधान्येषु शीघ्रे माषकलायः,
फलेषु उडुकः, शाकेषु सर्वपशाकम्, मांसेषु गी-
मांसं, वसासु माहिषी, दुग्धेषु भेषीदुग्धं, तैलेषु
कुसुमतेलं, इच्छुविकारेषु फाणितञ्च । भा.पु.१भ. ।

अहितपदार्थः । पुं । वृद्धरमण्यां । पूतिमांसं ।
प्रभातनिद्रायां, मेषुने, दधनि चैत्यादी ।

अहिताहारः । पुं । अहितकरद्रव्यमन्त्रये ।
गुणः पीडाजनकत्वम् । वा.मू.७अ. ।

अहित्यः । पुं । वनमधिकार्याम् । वनमधिक ।
अहित्योऽल्पगुणस्तद्वानिनां स तु पूजितः । मद.
व.२ ।

अहिहिट् । पुं । नकुली । मयूरे । मी.षचतुर्षां ।

अहिनिर्मोक्तः । पुं । सर्पनिर्मोक्ति । भा. ।

अहिपुत्रकः । पुं । तराली । हारा. ।

अहिपुष्पम् । स्त्री । नागकेशरपुष्पे । च.द. ।
कुम्भीकातैले । सु.चि.१७अ. ।

अहिपूतनः (ना) । पुं, स्त्री । बालरीगा-
न्यतमे रोगविशेषे । शिशुर गुच्छन् । यथा—
“शक्रमूत्रसमायुक्तेऽधौतेऽपाने शिशोर्भवेत् । खिन्ने
वा स्नायमाने वा कष्टूरक्तकफोद्भवा ॥ कष्टूयना
ततः जिघ्रं स्फोटः सावश्च जायते । एकीभूतं वणं
घोरं तं विद्यादहिपूतनम् ॥” भा.नि.सुद्ररोगः ।

अहिफलः (ला) । पुं, स्त्री । दीर्घकर्कटिका-
याम् । लघा कौकूड । मं टरकांकडी ।

अहिफेनम् (कम्) । पुं, स्त्री । Opium
poppy, Papaver somniferum. स्व-
नामख्यातसारजवर्गीयोपविधे । प.सु.१ आहिम् ।
हिं अहिम् । मं अफूकडरी, अफून । आफन इति
मालवे प्रसिद्धं । तं नलमंडु । “उक्तं खसफलचीर-
साफूकमहिफेनकम् ।” भा.पु.१भ. । अहिफेनं च-
तुर्विधं जारण मारण धारण सारणभेदात् । तत्र
श्वेतवर्णं जारणं, कृष्णवर्णं मारणं, पीतवर्णं धारणं,
कर्षुरं सारणञ्च । जारणमम्रं जारयेत् । मारणं
मर्त्यं कारयेत् । धारणं वयस्त्वथं, सारणं मलसार-
णञ्च करोति । सामान्यतो गुणाः—सन्निपातत्रं

वृथं बल्यं मोहदञ्च । रा.नि.व.६ । आफूकं शीघ्रं
साहि श्रेष्ठं वातपित्तकरञ्च । मद.व.१ ।

अहिफेनवटिका । स्त्री । योगीश्वरं रक्ताति-
सारं । खर्जूरं पिष्टखर्जूरम् । र.सा.सं. । [थाञ्जि ।

अहिफेनवीजम् । स्त्री । खखसे । शूख,

अहिफेनासवः । पुं । आसवीऽयमतीसार-
विमर्शोद्भूतः । मावाहमाषकमिता । अत्र मधूक-
मयस्य (गडुन्नारं गन्) पलशतं (१२॥० (गत्र)
अहिफेनं ४ प. सुप्तकं जातीफलैन्दयवैलानां प्र-
त्येकं पलमेकचाम्रतपात्रे मासमेकं स्थापयेत् । भेष. ।

अहिभयदा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । डूँइ
आग्ना । रा.नि.व.५ ।

अहिभुक् । पुं । मयूरः । रा.नि.व.१६ । तार्क्ष्यं ।
मी. । सुद्रसापसंद इति प्रसिद्धे वृक्षे । नाकुलीनाम-
महाकन्दशाके । रा.नि.व.७ । गन्धनाकुल्याम् ।
रा.नि.व.७ । See नाकुली ।

अहिमर्हनी । स्त्री । गन्धनाकुल्याम् । त्रात्रा-
विशेषः । अहिलताविशेषः । सापसंद इति पाश्चा-
त्ये । रा.नि.व.७ । See नाकुली ।

अहिमारः (कः) । पुं । विट्खदिरे । गुड्रे
वात्सल । मं गन्धीहिंवर । रा.नि.व.८ ।

अहिमेदः (कः) । पुं । विट्खदिरे । गुड्रे
वात्सल । मं गन्धीहिंवर । रा.नि.व.८ ।

अहिरिपुः । पुं । मयूरः । रवा. ।

अहिलता । स्त्री । सापसंद इति ख्यातलता-
याम् । गन्धनाकुल्याम् । रा.नि.व.७ । See ना-
कुली । ताम्बूल्याम् । पीन गौछ । रा.नि.व.११ ।

अहिलोक्तिका । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । डूँइ
आग्ना । वै.निघ. । [वै.निघ. ।

अहिल्या । स्त्री । वनमधिकार्या । वनमधिक ।

अहिवल्ली । स्त्री । नागवल्ली । भेष.अ.भ.चि. ।

अहिविषापहा । स्त्री । अहिलतायाम् । सा-
पसंद । वै.निघ. ।

अहिस्तम्बः । पुं । गुल्फे । पीतग्नं गुड्रे ।

अहीन्द्रः । पुं । शारिवायाम् । अनसुभल । अ.
द.यञ्च-चि.लवणादिपूर्णे ।

अहीरणिः । पुं । तिसुखसर्पे । अक्षिनी इति लोके । हारा. ।

अहेरः । स्त्री । शतमूल्याम् । अम. ।

अहीराजम् । स्त्री । द्विवारात्रे । [सु.]

अह्माटः । पुं । ओक्डा इति प्रसिद्धे रूपे । प.

अह्वला । स्त्री । भक्षातकह्वे । डेली गीह । श.च. ।

अहः । पुं । (Terminalia belerica.)

A tree bearing a medicinal fruit.

विभीतकह्वे । वयडा गीह । हिं तिनाश । रा.

नि.व.६ । भा.म.४भ.अज्ञने, “जम्बूचकाष्टैर्मल-

मायसन्तु ।” सि.यो.सिद्धमतयोगे कु.काम.हन्द. ।

यच्चा एलादिमत्ये हन्द. । कर्षपरिमाणे । प.प्र. ।

इन्द्रावे । सर्पे । मे. । रुद्राचह्वे । भा.अने.व. ।

असि । अक्षभके । देवशिरौषह्वे । शिरीषविशेष-

व । रा.नि.व.६ । स्त्री । विषयेन्द्रिये । रा.नि.व.

१८ । वा.शा.२५. । सौवर्चललवणे । नृत्यके ।

ऊँत । मे.षड्विकं । पञ्चवीजे । विभीतकफले ।

रा.नि.व.११ ।

अचकः । पुं । विभीतकह्वे । भा.पू.१भ. ।

तिनिशह्वे । र.मा. । “विश्वमचसमं पिबेत् ।” च.

द.ज्वरातिसा.चि. । रुद्राचह्वे । श.र. । इन्द्राचह्वे ।

सर्पे । तोलकह्वपरिमाणे । मे.षड्विकं ।

अचकारका । स्त्री । घृतकुमार्याम् । शूत-

कूमात्री । वै.निघ. । [पाण्डु.चि. ।

अचकाष्ठम् । स्त्री । विर्भातककाष्ठे । च.द.

अचगणः । पुं । श्रीचादीन्द्रियसङ्घाते ।

अचगन्धिनी । स्त्री । अतिबलायां । वै.निघ. ।

अचतः । पुं । यवे । (बह.) आतपतण्डुले । रा.

नि.व.१६ । शस्यमात्रे । च.टी.भानुः । स्त्री । ला-

जेषु । थरे । मे. । यवे । प.सु. । “लाजेषु त्रिष्वहिं-

सिते । यवेऽपि क्वचित् ।” मे.तत्त्विकं । केचित्तु

अखण्डतण्डुला अचतमित्याहुः । चि. । अत्रणे ।

अहिंसिते । मे. । अखण्डिते । श.र. । [व.४ ।

अचतण्डुला । स्त्री । महासमन्नासुपे । रा.नि.

अचतरोगः । पुं । उपनखरोगे । आङ्गुल-

हाङ्ग । लक्ष्णं — “कुर्यात्पिचानिलं पाकं नख-

मांसि सखज्वरं । चिद्यम्पचतरीगन्ध विद्यादुपन-
खञ्च तम् ।” वा.उ.११५. । [श.च. ।

अचता । स्त्री । कर्कटप्रज्ञा । कौकडाशुकी ।

अचतैलम् । स्त्री । विभीतकतैले । वयडा

वीजैरु डैतल । वा.उ.११५. । See विभीतक-

तैलम् । [खोटह्वे । णेण्डा गीह । भूरिप. ।

अचधरः । पुं । (Trophis aspera.) आ-

अचधूर्तः (र्तिलः) । पुं । हवे । शौङ्ग । हिं

वेल । हारा. ।

अचपाकः । पुं । सञ्चललवणे । वै.निघ. ।

अचपिण्डः । पुं । शङ्खपुष्पाम् । वै.निघ. ।

अचपीडः । पुं । श्वेतवृक्षायां । श्वेतवृक्षामूले ।

रसेन्द्र.चि. । दुर्गलभायां । सु.चि.६५. ।

अचपीडका (डा) । स्त्री । श्वेतवृक्षायां । प.

सु. । यवतिलकलतायाम् । रा.नि.व.२ ।

अचमः । पुं । स्थूलमूलके । वनचटके । वै.

निघ. । स्त्री (मा) । अचानी । ईर्ष्यायाम् । श.र. ।

अचरः । पुं । अपामार्गे । हि.च. । स्त्री । जले ।

अचरुचकम् । स्त्री । सृत्तिकालवणे । मोर्रा ।

मं सोरमिट । वै.निघ. ।

अचवीर्यवान् । पुं । श्वेतकरवीरे । वै.निघ. ।

अचशिरोधिजा । स्त्री । मन्यास्थशिरायां ।

वै.निघ. । [वै.निघ. ।

अचसस्यम् । स्त्री । कपिल्यफले । मं कंवित ।

अचारलवणम् । स्त्री । अक्षत्रिमसैश्वरादी ।

यथा—“गोक्षोरं गोघृतचैव धान्यं सुहासिलान्

यवाः । सामुद्रं सैम्बवचैव अचारलवणं स्मृतम् ।”

हारलता ।

अक्षि । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ ।

अक्षिकः । पुं । (Dalbergia oujeinien-

sis.) रञ्जनह्वे । आडुठ गीह । रत्ना. ।

अक्षिकूटः (कः) । पुं । Eye-ball. ईक्षि-

कायां । छेकर तारा । वा.सू.२५. । गजाक्षिपु-

टके । हि.च. ।

अक्षिकूणितम् । स्त्री । अपाङ्गदटी ।

अक्षिगोलः । पुं । The ball or globe of the eye. नेत्रतारके ।

अक्षिच्छादनम् । स्त्री । अक्षिर्वर्त्मनि । रत्ना ।

अक्षिपञ्चकम् । स्त्री । श्रीच त्वक् रसना नेत्रं नासा चेति । रा.नि.व.१८ । [ये. नेत्रपटले ।

अक्षिपटलम् । स्त्री । A coat of the अक्षिपक्ष्म । स्त्री । The eye-lash, नेत्र-लीलि । छक्कुर पातांर लोम ।

अक्षिपाकात्ययः । पुं । कृष्णगते अक्षिरीग-विशेषे । खलषणम् — “उष्णाशुपातः पिङ्का च नेत्रे यस्मिन् भवेत् सुहृन्निभश्च युक्तम् । तदप्यसार्धं प्रव-दन्ति केचित् अन्यश्च यत्तिमितपक्षतुल्यम् । श्वेतं समाक्रामति सर्व्वतो हि दोषेण यस्यासितमण्डल-श्च । तमक्षिपाकात्ययमक्षिरीगं सर्व्वान्मकं वर्ज्जयि-त्यव्याहुः ॥” मा.नि. ।

अक्षिपीलुः । पुं । महानिल्वे । वै.निघ. ।

अक्षिभेषजम् । स्त्री । श्वेतलोभि । मद.व.१ । पट्टिकारीभि । रा.नि.व.६ ।

अक्षिरीगः । पुं । नेत्ररीगे । See नेत्ररीग ।

अक्षिवः । पुं । (Guilandina or Hyper-
anthera morunga.) श्रीभास्त्रनव्वे । अञ्ज-
ना । हिं शिशु । मरिचे । रा.नि.व.७ । स्त्री । स-
मुद्रलवणे । अ.टी.भ. । [च. ।

अक्षिविचूर्णितम् । स्त्री । अपाङ्गदृष्टी । हे.

अक्षिवैराग्यम् । स्त्री । नेत्रविरक्ततायां । “अ-
कीरस्याक्षिवैराग्यम् ।” वा.सु.७च. । [अ. ।

अक्षिसेचनम् । स्त्री । नेत्रनिलीदे । वा.सु.२९

अक्षिहुण्डनम् । स्त्री । नेत्रव्युदासे । मा.नि.
विज.र. । [के. रत्ना. ।

अक्षीकः । पुं । वृक्षविशेषे आउट इति लो-

अक्षीवः । पुं । वशिर । वक् । श्रीभास्त्रनव्वे ।
मज्जिना । स.व.च.कं । च.सु.४च.कमिघ.व. । चि.
३च. । महानिल्वे । भा.पू.१भ. । वि. अमते । मे. ।
स्त्री । सासुद्रलवणे । पां. । भा.पू.१भ. मरिचे ।

अक्षेयः । पुं । रक्ताक्षे । अकर्मन्दारे । वै.निघ. ।

अक्षीटः (कः) (की) । पुं, स्त्री । (Jug-
lans regia.) गिरिजपौली । आक्त्रोट्टे इति
लोके । आखोट इति हिमवति प्रसिद्धः । प्रा. अ-
क्षीट । कीं अखीट । हिं खरीटनासपाती । गुणाः
— मधुरः बल्यः स्निग्धोष्णः वातपित्तघ्नः रक्तदोष-
हरः शीतलः कफकोपनश्च । रा.नि.व.११ । मधुरं
बल्यं गुरु उष्णं सारकं वातघ्नश्च । मद.व.६ । अक्षी-
टकोऽपि वातादसदृशः कफपित्तघ्नः । भा.भि. ।

अक्षीटतैलम् । स्त्री । अक्षीटफलीत्यतैले ।
आक्त्रोट्टे तेल । गुणाः मूलकतैलवत् ।

अक्षीडकः । पुं । अक्षीटवृक्षे । र.मा. ।

अक्षीहारः । पुं । मधुखर्जूर्याम् । वै.निघ. ।

अक्ष्यम् । स्त्री । सीवर्चललवणे ।

आ

आकरः । पुं । खनी । थनि । अम. ।

आकरजम् । स्त्री । रत्ने । वै.निघ. ।

आकर्णनम् । स्त्री । ग्रवणे । कान्, (मीना).

आकर्षः । पुं । इन्द्रिये । मे.षविच. । [श.मा. ।

आकर्षकः । पुं । शिलाभेदे । दूषुक-पाथत्र

आकली । स्त्री । चटकायां । छड़ांशे । वै.निघ.

आकल्पः । पुं । रोगे । हे.च. ।

आकल्पकः । पुं । तमसि । नीहे । यन्त्री ।
उल्कालिकायाम् । मे.कषतुर्क ।

आकलः (कः) । पुं । अकर्करायां । आकर-
करा । वै.निघ.२भ.अरी.चि.आकलकादिचूर्णे ।

आकषः । पुं । निकषप्रसारे । श.र. ।

आकारः । पुं । आकृती । मूर्तौ । अम. ।

आकारकरभः (भा) । पुं, स्त्री । अकराभके ।
आलुङ्गकरा । भा.म.१भ.ज्वरघ्नोवटी. (शाङ्ग.) ।

आकाशः । पुं, स्त्री । अवधाती । रा.नि.व.१३ ।
पञ्चभूतान्यतमभूते । शृङ्ग, आकाश । अस्व वि-
शेषगुणः शब्दः, स नित्यः अक्षरीरी, च, तस्मिन्निर्ग-
मः ।

आकाशपटलम् । स्त्री । अमघाती । वै.निघ. ।
आकाशमांसी । स्त्री । Small variety of जटामांसी produced in Kedāra mountain. सूक्ष्मजटामांस्याम् । आकाशजटामांसी । अस्या उत्पत्तिः केदारभूमी । गुणाः— शीतला शोफघ्नी व्रणनाडीघ्नी लूतागर्दभजालादि- रोगघ्नी वर्णकरी च । रा.नि.व.१२ । प.सु. ।

आकाशमूली । स्त्री । जलौषधी । पाना । हारा ।

आकाशवल्ली (क्लिका) (क्ली) । स्त्री । Cassaya filiformis, खवल्लीविशेषः । आ- लोकां लता, आकाशवेतल । कौं अमरवेल् । अमरवेलि, आकाशवेलि, नलमुदवेलि इति च पाश्चात् । गुणाः— यादृष्टी तक्ता पित्तिला नेत्र- रोगघ्नी अग्निवर्धनी हृद्या पित्तसोषामनाग्निनी च । भा.पू.१भ. । मद.व.१ । मधुरा कटुः पित्तघ्नी श- क्रवृद्धिकरी रसायनी बल्या । रा.नि.व.३ ।

आकाशसलिलम् । स्त्री । आन्तरिचजले । वर्षादेके । तृष्टिं खल । मं पावसाचिपाणी । गुणाः— मधुरं रुच्यं दीपनं पथ्यदं तृणाघ्नं यमघ्नं मेह- घ्नञ्च । तथा “सद्यो वृष्याम्बुभूमिस्थं कलुषं दीप- दायकं । चिरस्थितं लघु खल्वं पथ्यं खादु सुखाव- हन् ।” रा.नि.व.१४ ।

आकुञ्चनम् । स्त्री । सङ्गीचने । सु.सू.२५अ. ।

आकुलः । पुं । अश्वमेदे । See अश्वः ।

आकुलकृत् । स्त्री । अकर्करायाम् । आकृ- कृत् । भा.स.१भ.जिह्मकज्व.चि. । “किरात- तित्ताकुलकृत्-कुलिञ्च ।”

आकुला । स्त्री । तमापकगोधूमादी । इरा पोड़ा इति भाषा । “तत्तैरपक्वगोधूमीराकुला प- रिक्कीर्तिता । आकुला गुरवो हृष्या मधुरा बल- कारिणः ।” रा.नि.व.१६ । [तत्त्विकं ।

आकृतिः । स्त्री । रूपे । शरीरे । लक्षणे । नि.

आकृतिच्छा (ची) । स्त्री । जलीषधी । पाना । कोषातकीलतायां । श्वेत घोषा । र.मा. ।

आक्रन्दः । पुं । क्रन्दने । आह्वाने । नि.दण्डिकं ।

आक्रीडः । पुं । बालाक्रीडाने । अम, ।

आक्रीशः (नम्) । पुं, स्त्री । अभिवञ्चे । श्रापे । हे.च. । अम. । [च.द.विदग्धाजी-चि. ।

आक्तेदिभावः । पुं । चार्दकारित्वगुणवृत्ति ।

आखनिकः । पुं । शकरे । सूषिके । मे. ।

आखुकः । पुं । सूषिके । रजा. । वन्यसूषिके । मद.व.१२ । शकरे । हे.च. । देवताङ्गदे । र.मा. ।

आखुकर्णपर्णिका । स्त्री । सुद्रसूषिककर्णयां । ऐन्द्रकाणी, मूयाकाणी । मं लघुर्ददीरकाणी । वै.निघ. ।

आखुकर्णी । स्त्री । Salvinia cucullata, जलजसूषिककर्ण्याम् । ऐन्द्रकाणी पाना, मूषा- काणी इति भाषा हिं मं भीषली । कं वल्लिहृ- दे । सा विधा इत्या दीर्घां च । इक्षुगुणाः— कटूणा कफपित्तहरी आनाहज्वरशूलार्निहरी पा- चनी च । रा.नि.व.३ । द्रवन्तीक्षुपे । कानदक्षी । रा.नि.व.५ । दन्तीभेदे वृद्धदक्षी । गुणाः— कटु- तित्तकषाया शीतल लघुः कटुविपाका मूत्रकफ- मिघ्नी च । भा.पू.१भ. । कटुका तित्ता उष्ण शीतला रसायनी सरा लघुः कषाया क्लमियन्त्रि- मू- चक्रकृमिहृत्कुष्ठघ्नी च । हृहती शीतला मधुरा रसचम्पनी चक्षुष्या रसायनी शूलघ्नी ज्वरक्लमिघ्ना- खुविषघ्नी च । वै.निघ. । राज. । सि.यो.कृमि.चि. क्लमिघ्नपुपिकायां श्रीकण्ठ. ।

आखुगन्धी । स्त्री । कर्पूरहरिद्रायां । वै.निघ. ।

आखुजित् । स्त्री । भूम्यामलक्याम् ।

आखुपर्णा (र्णिका) (र्णी) । स्त्री । खल- सूषिककर्ण्यां । वृद्ध ऐन्द्रकाणी । हिं मूषाकाणी वा उन्दुरकत्री । रजा. । इक्षुदन्यां । कृष्ण दक्षी । कृष्णदन्यां । कान दक्षी । र.मा. । हृहदन्याम् । भा.पू.१भ. । मण्डूकपर्ण्याम् (थूलकूडि) । च.द. क्लमि चि. ।

आखुपाषाणः (कः) । पुं । A kind of mineral, loadstone. लौहचुम्बके । हृषुक- पाषाणम् । आखुपाषाणनामाऽयं लौहसङ्करकारकः । रा.नि.व.१३गुणाः— खिन्धः पारदस्य निग्रामकः । लौहमेदकरस्यैव वीर्यलज्जानिवर्धनः । चिदोषसंघे- व्याधीनां नाशकः परिकीर्तितः । अथर्वः स तु विभियः सप्तधातुविनाशकः । दाहं चित्तधमूत्रैव

खालास्त्रावं तथा मृतिं । अनेकवेदनाश्चैव बहुव्याधिं
दृषां तथा । करोत्यती मूर्खहृक्षे न दातव्यः कदा-
चन । तत्समीपे नैव वाच्यः प्राणघातकरी ह्यसौ ।
वै.निच. ।

आखुफला । स्त्री । ऋग्वेदव्याम् । वै.निच. ।

आखुभुक् । पुं । रक्तापामार्गे । विद्वान्नि । मद्.
व.११ । [धिकः ।

आखुमांसम् । स्त्री । सूषकमांसि । See सू-

आखुविषम् । स्त्री । दाहमोचे । प्राग्भुज ।
प.सु. ।

आखुविषजित् । पुं । सप्तपर्णवने ।

आखुविषहा (षापहा) । पुं । देवताङ्ग-
वचे । प.सु. । पीतदेवदालीलतायां । रा.नि.व.३ ।

आखुश्रुतिः । स्त्री । सुद्रुषिककर्ण्यां । छेष्टि
हेमूकगौ । रा.नि.व.३ ।

आखेटः (कः) । पुं । मृगयायां । अम.श.र. ।

आखोटः (ङः) । पुं । अचोटवचे । आक्-
टोटे । रा.नि.व.११ । See अचोटः ।

आगतिः । स्त्री । सम्प्राप्ती । मा.नि. ।

आगन्तुः (कः) । त्रि । आगमनशीले । अम. ।

आगन्तुकज्वरः । पुं । अभिघाताद्युत्पन्ने ज्वरे ।

“एवं गणित आगन्तुज इति । आगन्तुजशब्देनाभि-
घातादयो हेतव उच्यन्ते । कुत्राचिद्वाधयः कार्ये-
कारणयोरभेदोपचारादागन्तुजा अभिघातादनेक-
कारणयोगादनेके भवन्ति । तथाप्यागन्तुजत्वेन
साम्यादागन्तुकोऽप्येवैक एव गणितः । अभिघा-
ताभिवक्त्राभ्यामभिचाराभिप्रायतः । आगन्तुर्जायते
दीर्घैर्यथा खं तं विभावयेत् ॥ थे भूतविषयायुधि-
क्षतभङ्गादिसम्भवाः । रागद्वेषभयाद्वैष ते स्युराग-
नवी गदाः ॥ भा.म.१भ.ज्व.चि. । आगन्तुर्हि
व्यथापूर्वो जायते पश्चान्निजैर्दोषैरनुबध्यते इति ।
अर. ।

आगन्तुव्रणः । पुं । सद्योव्रणे ।

आगमः । पुं । शास्त्रे । “आगमनादागमः
शास्त्रम् ।” सु.सू.४०च. ।

आगमावर्त्ता । स्त्री । वृत्तिकाखीचुपे । वि-

छाति गीछ । रा.नि.व.४ । सुद्रमेवमज्ञाम् । वै.
निच. ।

आगस्थम् । स्त्री । वकपुष्पे ।

आगारम् । स्त्री । गृहे । अ.टी. । [सु.चि.१च. ।

आगारगोधिका । स्त्री । गृहगोधिकायां ।

आगारधूमः । पुं । गृहधूमे । गुण । वै.निच.
२भ.वा.व्या त्वक्कुमतायाम् ।

आगारधूमाद्यतैलम् । स्त्री । उपदेशे हितं ।
गृहधूमः १ भ. हरिद्रा २ भ. सुराकिटं (यद्वद्र
ह्रींका) ३ भ. एभिः पलत्रयं तैलं पचेत् । च.द.
उ.द.चि. । [वाग्भूतशांति । सु.चि.१च.भ. ।

आगारलोमिका । स्त्री । गृहलोमिकायां ।

आग्नेयम् । स्त्री । सुवर्णे । रा.नि.व.११ । घृते ।
पाणिनिः । रक्ते । हे.च. । पुं । वासायां । वै.निच.
ज्व.लाक्षातैलं । त्रि । पिपीहीपके, च्छाजनने ।
तच्च कटुस्त्रलवणम् । सु.सू. ।

आग्नेयवासुः । पुं । अग्निशीलस्थसमीरणे ।
अग्निर्कोपेन वाग्नुः “आग्नेयोदाहकदुचः ।” भा. ।

आग्नेयी । स्त्री । अन्नस्य शुभमृचकच्छायायाम् ।
“पश्चरागाकृष्ण चैवमाग्नेयी परिकीर्तिता ।” ज.द. ।

आग्रमासः । पुं । चित्रकवचे । [म. ।

आग्रहायणिकः । पुं । अग्रहायणमासे । अ-

आघट्टकः । पुं । रक्तापामार्गचुपे । रा.नि.व.४ ।

आघाटः । पुं । अपामार्गे । रा.नि.व.४ ।

आघातज्वरः । पुं । अभिघातजन्यज्वरे । See
आगन्तुकज्वरः ।

आघारः । पुं । घृते । हला. ।

आघ्राणम् । स्त्री । नासया घ्राणग्रहणे । जौंक ।
हमौ । हे.च. ।

आघ्रातः । त्रि । श्रित्वे । मी. । हते । हे.च. ।

आङ्गम् । त्रि । कोमलाङ्गे । त्रिका. ।

आङ्गारम् । स्त्री । अङ्गारसमूहे । अ.टी.रा. ।

अङ्गिकः । पुं । अन्नव्यवहारे । रा.नि.व.११ ।

आचमनम् । स्त्री । क्रीवरे । वाग । भोजना-
नमुखवाचने । औष्ठान । मद्.व.१ ।

आचमनकः । पुं । निहीयनपात्रे । पिद्म-
नि, डोवर ।

आचान्तः । वि । कृताचमने ।

आचामः । पुं । आचमने । श.र. । भक्तमण्डे ।
रत्ना । [हारा ।

आचामनकः । पुं । कटकीले । पिद्मानि ।

आचारः । पुं । सदाचरणे । 'मीत्रे सन्निः समं
कुर्यात्स्नेहं सत्यं च सर्वथा । संसर्गं साधुभिः क-
ुर्यादित्यादि ।' भा. ।

आचारी । स्त्री । हिलमोचकायाम् । शिष्ट-
भाक, हरहर इति लोके । गुणः—शोधकुष्ठ-
कफपित्तघ्नी । भा.पू.१भ. ।

आचितम् । क्ली । दशभारमित मानविशेषे ।
२८मग । अम. । दायुतपले । 'पलानामयुतद्वये ।'
मे.तत्रिकं । [भेष.कन्दर्पसारतैले ।

आधुः । पुं । आच्छादके । आठकूलेन ग्रीष्म ।

आच्छकः । पुं । रघ्ननदुमे । आठकूलेन ग्रीष्म ।
र.मा. । [पिधाने । मे.नचतुष्के ।

आच्छादनम् । क्ली । कार्पासि । वस्त्रे । रत्ना ।

आच्छादनफला । स्त्री । रक्तकार्पासि ।

आच्छादनी । स्त्री । कार्पास्याम् ।

आच्छुकः । पुं । (Morinda letrofolia,
and morinda citrifolia, and morinda
tinctoria.) खलामव्यातद्वये । आठ, आठे
ग्रीष्म । हिं आल । र.मा. ।

आच्छीदनम् । क्ली । रुगयायाम् । अम. ।

आजम् (कम्) । क्ली । छते । जटा । हाग-
छते । च.चि.र.पि. ।

आजनवनीतम् । क्ली । हागदुग्धजातनव-
नीते । गुणाः—मधुरं कषायं विदोषघ्नं चक्षुष्यं
दीपनं वल्लस्य । रा.नि.व.१५ । नवीत्यं नवनीतं
चयकासघ्नं बल्यं नेत्ररोगघ्नं कफघ्नं दीपनस्य ।
च.चि.८च. । See हागनवनीतम् ।

आजन्मसुरभिपन्नः (चा) । पुं, स्त्री । मरुवक
द्वये । गङ्गजूलमी । नागदना इति च लोके ।
रा.नि.व.१० ।

आजमूचम् । क्ली । हागमूचे । मद.व.८ ।

आजरसः । पुं । हागमांसकाये । च.द.यज. ।

आजवक्त्रः । पुं । वनतुलस्याम् । वनजूलमी ।
हिं श्वेतवर्षरी । मं राणतुलसमेद । प्रा.आजवला ।
गुणाः—“आजवक्त्रः कटुशीघ्रः शीतो दाहकरः
प्रियः । रुचो रुच्यो दीपकः स्वाकृष्टः पाके च पि-
तलः । तिक्तश्च मधुरश्चैव सुखप्रसवकारकः । व्रणो
वातहरश्चैव कफनेत्ररुजापहः । सूत्रकृच्छ्रादिभि-
षकामलाकुम्भकामलाः । आनाहवातश्लामिमा-
न्यालम्बिषकृमिनीन् । रक्तदीपश्वासकासदद्गृह्यार्थ-
रुग्ज्वरान् । कण्डूकुष्ठवर्मोश्चैव नाशयेदिति कौ-
र्मितः । सुगन्धाजवक्त्रः प्रोक्तः कटुशीघ्रश्च दन्तिज-
त् । सुगन्धः पित्तकृमिद्राजनकी वान्तिवातनुत् ।
यहवाधापार्थशूलकासश्वासकफाघ्नयेत् । शोधका-
स्य दीर्गस्थं नाशयेदिति कौर्मितः” ॥ वै.निच. ।

आजक्षीरम् । क्ली । हागदुग्धे । गुणाः—आजं
गव्यगुणं यदि दीपनं लघु क्षयार्थोऽतीसारपदरा-
सभ्रमज्वरघ्नं । एतच्च दुग्धं सर्वरोगघ्नम् । मद.व.
८ । हागं कषायं मधुरश्च शीतं यदि लघु पित्त-
क्षयापहारि । कासज्वराणां क्षिरातिसारे हितं
पयःकागलजं विदोषजित् । अत्रि.८च. । वा.टी.
हेमा. ।

आजानेयः । पुं । कुलीनाये । हे.च. । तदुक्तं
—“शक्तिभिर्भिन्नद्वयाः खललोऽपि पदे पदे ।
आजानन्ति यतः संज्ञामाजानेयास्ततः स्मृताः ।”
शानिहोत्रः ।

आज्यम् । क्ली । छते । रा.नि.व.५ । शीवासे ।
टोर्निन ठेठन इति कश्चित् । शब्दकल्प. ।

आञ्जिनेयः । पुं । जन्तुविशेषे । आञ्जनाई,
आञ्जून । श.मा. ।

आटरुषः } पुं । Justicia adha-
आटरुषः (षकः) } toda. Adhatoda
vasica.) वासकचूषे । छोटो वासक, मधु
वासक वा वासुखी । हिं अरुषा । मं अडुलसा ।
रा.नि.व.४भा.पू.१भ. । सि.यो.र.पि.चि.साम्भ-
योमे । “आटरुषकनिर्व्यूहः ।” “राजहवाटरुषकैः”
सि.यो.ज्वरे । See वासकः ।

आटिः (टी) । पुं, स्त्री । (Turdus gim-

ginianus.) शरारिपक्षिणि । शत्रांश भवि ।
मं वगलीपक्षीष । मद.व.१२ । See आड़ी ।

आटीकरः । पुं । इवे । वै.निघ. ।

आटीमुखम् (वदनम्) । स्त्री । व्रणविस्त्रा-
वसाय अस्त्रविशेषे । सु.सू.८७. । शरारिपक्षुवदा-
कारत्वात् तथाभिधीयते । “कुशाटीवदने काव्ये
शङ्खलं स्नातयोः फलम् ।” अचि. ।

आटीपः । पुं । उदरमध्ये सवेदनगुडगुडाशब्दे ।
स च वायुजन्यो भवति । मा.नि. । “आटीपी गुड-
गुडाशब्दः प्रीक्षी जठरसम्भवः ।” भा. । [पाठः ।

आड़म्बरः । पुं । Eyelid. नेत्रच्छदे । ङकुर

आड़िः । पुं । शरारिपक्षिणि । शत्रांश भवि ।
मद.व.१२ । मत्स्यविशेषे । आड़् ग्राह । गुणाः—
गुरुः स्निग्धः वातश्लेष्मकोपनः बलकरः शूक्रमेधा
प्रिवर्धकश्च । राज. ।

आड़िका (ड़ी) (डीकी) । स्त्री । शरालि-
पक्षिणि । मद.व.१२ । गुणाः—“आड़ी वातवि-
कारकासहजनी बल्या वृक्षा दीपनी ।” अचि.
२१७. ।

आढ़कः । पुं, स्त्री । शमीधान्यविशेषे । अतुठर ।
हिं टोर । प.सु. । अष्टशरावमिमे धान्यमानविशे-
षे । आड़ि । मं पायली । प्रस्थचतुष्टये । ‘चतः-
प्रस्थमथाढकम्’ पुष्कलचतुष्टयमिति माने । पुष्क-
लानि तु चत्वारि आढकः परिकीर्तितः । द्रवद्री-
णचतुर्थभागे (७ वा १७ (मर) । See आढ़की ।

आढ़किकः (कीनः) । वि । आढ़कमितव-
पनयोग्यत्वेने । अम. ।

आढ़किका । स्त्री । आढ़कां । वै.निघ. ।

आढ़की । स्त्री । (Cajanus, indicus, syn cytissus cajan.) शिखीधान्यविशेषे । अ-
ङ्कुर, आशेन्नि । हिं रहुर, टर्, तुवरी, टुमुर ।
हिमा. सा श्वेतरक्तपीतमेदाक्षिषा । तत्र साधारणा-
ढकीगुणाः— कषाया मधुरा कफपित्तजित् ईष-
हातकरी रक्षा गुरुः शाङ्गिणी च । इति विदला-
ढकीगुणाः । रा.नि.व.१६ । “आढकी तुवरा रक्षा
मधुरा शीतला लघुः । शाङ्गिणी वातजननी बर्ण्या-
पित्तकफासजित् ॥” भा.पू.१भ. । “शुद्धः कषाया
च सरक्तपित्तं कृतं कफं हन्ति मुखव्रणश्च । गुण-

ज्वरारोषककासच्छर्हि हृद्गोदुर्गामहराढकी स्नात्” ।
अचि.१५७. । श्वेताढकी दीपकरी । रक्ता—बल्या
रक्षा पित्ततापघ्नी च । पीता—दीपनी पित्तदा-
हघ्नी च । रा.नि.व.१६ । परिमाणमेदे । आड़ि ।
मे.कविकं । सौराष्ट्रसत्तिकायाम् । हे.च. । गोपी-
चन्दने । तन्नामकगन्धद्रव्ये । अ.टी. ।

आड़कीयूषः । पुं, स्त्री । तुवरीयूषे । अङ्क-
नेत्र द्योतन । गुणाः—बल्यम् । रा.नि.व.१६ ।
“भवेदाढका मधुरश्च यूपं विशेषणं वातनिवारण-
श्च । श्लेष्मापहं पित्तहरं नराणां ॥” अचि.११७. ।

आव्यपवनः । पुं । ऊरुस्तम्भरोगे, वा वचाह-
रिद्रादौ ।

आव्यवातः । पुं । वातरक्ते, वातरोगमेदे ।
लक्षणं—“चलः स्निग्धे शुद्धः शीते शोफीऽङ्गेषु
शुद्धस्तथा । आव्यवात इति ज्ञेयः सक्तच्छी मेदसा-
हतः ॥ च. । [निघ. ।

आव्या । स्त्री । अजमोदायाम् । त्राङ्गुनी । वै.

आणिः । पुं, स्त्री । तन्नामकमन्त्रस्थाने । इदं
ज्ञायुमन्त्रं । तस्य च स्थानम् जानूर्ध्वंभियपार्श्वती-
ऽङ्गुलित्रयमितम् । सु.शा.६७. ।

आतङ्कः । पुं । ज्वरे । रोगे । रवा. । सन्तापे ।
शङ्कायाम् । मे.कविकं ।

आतञ्चनम् । स्त्री । तर्पणं । अम. । उपद्रवे ।
निक्षेपे । सु., प्रतीवापे ।

आतनम् । स्त्री । दर्शने ।

आतपः । पुं । रौद्रे । एतस्तेवनं स्वेदमूर्च्छा-
रक्तवृणादाहयमकरं पित्तवैमर्शकरश्च । मद.व.
१२ । कटुः रुचः नेत्ररोगप्रकोपनश्च । रा.नि. ।

आतपतण्डुलः । पुं । असिद्धतण्डुले । आ-
लो ङां ।

आतपत्रम् (कम्) । स्त्री । कृत्रे । रवा. ।

आतपर्णिका (र्णी) । स्त्री । चीरिकायाम् ।

आतर्पणम् । स्त्री । दम्पती । मे. ।

आतपशुष्कः । वि । रौद्रशुष्के ।

आतपाभावः । पुं । क्षायायाम् ।

आतापिः (पी) । पुं । चित्तपक्षिणि । टिम
मं शशमारी । हला. ।

आतायी । पुं । चिह्नपत्रिणि । टिग । अम ।

आतिः । पुं । शरारिपत्रिणि । हला ।

आतुरः । वि । रोगिणि । रा.नि.व.२० । मृ-
तिनिर्देशकारित्वमभीकृतमथापि वा । आपत्तत्वं
रोगाणामातुरस्य गुणा मताः ॥ भैष ।

आट्यः । पुं । (Annona reticulata.)
The custard apple tree. आता इति
प्रसिद्धफलवने । आटा गीछ । हिं सरीफा ।
मं सिताफलीचिह्नाङ् । स्त्री । तत्फलं । फलशुष्काः
—दृष्टिजनकं रक्तवर्णं स्वादु शीतलं हृद्यं बल्यं
मांसकरं दाहरक्तपित्तवातप्रघ्न । राज्ञ ।

आत्मगन्धकः । पुं । गन्धवीले । मं रत्नावीले ।
वै.निघ. ।

आत्मगन्धिहरिद्रा । स्त्री । कर्पूरहरिद्रा-
याम् । मं कापूरहलदी । वै.निघ. ।

आत्मगुप्ता । स्त्री । (Mucuna pruriens.
Carpopogon pruriens.) कपिकच्छौ ।
आज्ञाकुणो, दद्या, धुनातलुङ्, उग्रानिभः इति
च । हिं कौच । मं कृहिरी । तं दुलगांड । गुणाः
—शुक्रवर्धनी मधुरतिक्ता मांससंवर्धका गुरुः वा-
तघ्नो ज्वर्या कफपित्तरक्तघ्नी च । तहीजं—वात-
घ्नम् अतिगुक्रवर्धकच । भा.पू. १भ.मद.व.१ । तत्
फलं स्त्रीषु हर्षजनकत्वात् वाजीकरणम् । वा.मृ.
१५अ.दृष्ट्यादिव. । स्वादुः हृद्या वातघ्नी शीतपित्ता-
सघ्नी त्रणघ्नी च । रा.नि. व.२ । दूर्व्यान्ताभिन्ववासा-
त्मगुप्ता । शतावर्ष्याम् । रा.नि.व.३ ।

आत्मग्राही । वि । कुचिभारी, खोदरपूरके ।

आत्मघोषः (घा) । पुं, स्त्री । काकि । हारा ।
कुहुटे । श.च. ।

आत्मजः । पुं । पुत्रे । [च.चि.२अ. ।

आत्मजा । स्त्री । कन्यायाम् । शुक्रशिल्प्याम् ।

आत्मनीनः । पुं । पथे । रा.नि.व.२० । पुं ।
प्राणधारे । पुत्रे । [श.भा. ।

आत्ममूली । स्त्री । दुरालभायां । मं अमासा ।

आत्मभरिः । वि । आद्युने । अम. ।

आत्मरक्षा । स्त्री । महेन्द्रवाक्यलतायां । वङ्
याकंय फल लठ । रा.नि.व.२ । मद.व.१ ।

आत्मवत् । वि । द्यववति, धृतिमति ।

आत्मविज्ञानम् । स्त्री । योगाभाससमाधिना

परमात्मस्वरूपविज्ञाने । वा.मृ. १अ. । [रा.नि.व.४ ।

आत्मशल्या । स्त्री । शतावर्ष्या । मं उम्ली ।

आत्मा । पुं । शरीरे । मे लचिकं । जीवे । वायी ।
अग्रौ । हे.च. । मनसि । मे. ।

आत्माशी (इन्) । पुं । मन्त्रविशेषे । चिका. ।

आत्मोद्भवा । स्त्री । (Glycine debilis.)
माषपर्ण्यां । गोशायी । वनसुद्धे । रा.नि.व.३ ।
कन्यायाम् ।

आत्यूकः । पुं । वक्त्रे ।

आत्यूहः । पुं । Gallinule. दाल्यूहपत्रिणि ।

आत्रेयः । पुं । An essential juice of
the body. शरीरस्थरसधातौ । हे.च. ।

आत्रेयिका (यी) । स्त्री । अत्रुमत्यां स्त्रियां
हला । मे.यत्रिकं ।

आदर्शः । पुं । दर्पणे । टीकायां । प्रतिपुस्तके ।
मे.शत्रिकं । [उग्रं । सु.कल्प ५अ. । See सर्पः ।

आदर्शमण्डलः । पुं । मण्डलिजातीयसर्पवि-

आदानम् । स्त्री । अशालङ्कारविशेषे । हे.च. ।
निदाने । रोगलक्षणे । रा.नि.व.२० ।

आदाना (नी) । स्त्री । हस्तिघोषायाम् ।
धूम्रम् । हिं लोणा ननुवा । र.मा. । भैष.सुद्रो.
चि.महानीलतैले ।

आदिकारणम् । स्त्री । निदाने । अम. ।

आदित्यः । पुं । अर्कचुपे । श्वेतार्कचुपे । आ-
कन गीछ । सूर्ये । अम. ।

आदित्यकान्ता । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् ।
हृङ्हङ्गि । वै.निघ. । [श्रीशक्ति ।

आदित्यतेजा । स्त्री । आदित्यभक्तायां । बा.

आदित्यपत्रः (कः) (त्रा) । पुं, स्त्री । आ-
दित्यभक्ताभेदे । हृङ्हङ्गि । उभ. । गुणाः—कटुः
उष्णवीर्यः कफघ्नः वातरोगघ्नः दीपनः जाठरगु-
लघ्नः अरीचकघ्नश्च । रा.नि.व.४ । अर्कघ्ने ।

आदित्यपर्णिका (नी) (र्णी) । स्त्री ।
आदित्यभक्तायाम् । हृङ्हङ्गि । तन्नामकीर्णक-

विशेषे । त्राक्षोपेष्ट । “या सूर्यकालेति भण्यते, चौरश्च यस्या सुवर्णभं, पुष्पाणि च सूर्यमण्डलाकाराणि ।” च.चि.१अ.सु.चि.१५अ. । तथा “सपञ्च कीमलदलहिमात्ययजमूलप्रधानचुपे । सूर्यसुखीति लोके ।” सूर्यसुखीलक्षणं यथा—“मृत्निमी पञ्चभिः पत्रैः सुरक्तायककीमजैः । आदित्यपर्णिनी ज्ञेया सदादित्यानुवर्तिनी । आदित्यपर्णिनी ज्ञेया तथैव हि हिमचये ॥” सु.चि.३०अ. ।

आदित्यपाक(गुडूची)तैलम् । क्ली । एतत्तैलं कुष्ठहरं । मञ्जिष्ठा लाक्षा त्रिफला हरिद्रा मनःशिला हरिताल गन्धकचूर्णैः समभागैः तैलपाच्यम् । अत्र जलं विना पाकानुपपत्तेः तैलसमं जलं दत्त्वा जलशेषपर्यन्तं सचूर्णं तैलमातपे स्थाप्यम् । तैल १श. द्रव्य १० शरावांशः । च.द.चुद्र.रो.चि. । अन्यत् केशरीपणे दितम् । तैलमिदं वटाकुरभूकेशीचूर्णेन गुडूचीखरसेन रीद्रपकं करणीयम् । रस.र.चुद्र.रो.चि. ।

आदित्यपुष्पा । स्त्री । धातकौपुष्पचुपे । धा-
इ फूल । चौरकाकोल्या ।

आदित्यपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । अर्कहजे ।
लोहितार्कचुपे । त्रुङ्गाकम् । मं अर्कपुष्पी ।
र.मा. । [सूर्यावर्त्ते । इष्टुष्टु ।

आदित्यबन्धुः (म्या) । पुं, स्त्री । पक्षी ।

आदित्यभक्ता । स्त्री । (Cleome viscosa Polanisia icosandra.) खनाख्यातचुपे । वन
अद्, उ, उट्टे, इष्टुष्टु इति भाषा । हिं हु-
ल्लुल्ल । मं सूर्यफलवल्ली । आदिता आदित्यभक्तिः
इति च देशविशेषभाषा । सा श्वेतपीतभेदेन
द्विधा । गुणाः—शीतला तिक्ता कटुः कफघ्नो ल-
ब्धोष्णकृष्णकुष्ठभूतयहशीतज्वरघ्नी च । रा.नि.व.
४ । तथा स्वादुपाकरसत्वं गुरुत्वं चाररसत्वं अपि-
तवर्द्धकत्वं विष्टम्भत्वं वातहरत्वञ्च । कर्णग्लघ्नी ।
च.द. । हिमा रुक्षा स्वादुपाका सारा गुरुः । कटु-
रपितला चारा विष्टम्भकफघ्नतघ्नी । अपरा च
तिक्ता कषाया उष्णा सारा रुक्षा खट्वः कटुः ।
कफपित्तरक्तश्लेष्मकासारुचिज्वरघ्नी । विस्कोटकुष्ठ-
मेहःस्त्रीनिरोगहृन्निपाणुघ्नी च । भा. ।

आदित्यवज्रभा (क्लिका) (क्ली) । स्त्री ।
आदित्यभक्तायाम् । वै.निच. ।

आदिबलप्रवृत्तः । वि । शुकशीणिताम्बुजै ।
ये रोगाः शुकशीणिताम्बुजाः कुष्ठार्शःप्रभृतयः ।
तेऽपि पुनर्द्विविधा माहजाः पित्तजाश्चेति । सु.स.
२४अ. एते आध्यात्मिकाः इति कथ्यन्ते ।

आदिमा । स्त्री । भूमी । वै.निच. ।

आदिहृत्तः । पुं । अग्नन्तकहृत्ते । मं आपटा ।

आदीनवः । पुं । दाघे । हारा । क्लेशे । अम. ।

आद्यः । पुं । अद्गृहे । रवा । क्ली । धान्ये । रा.
नि.व.१६ । वि । भक्षणीयद्रव्ये ।

आद्यधातुः । पुं । शरीरस्थिरसधातौ । वै.निच. ।

आद्यपुष्पम् । क्ली । विभागकुङ्कुमीपेतक्रीवेर-
चन्दने । “विभागकुङ्कुमीपेतं तदुक्तञ्चाद्यपुष्पकम्” ।
रा.नि.व.२२ ।

आद्यमाषकः । पुं । पञ्चगुञ्जापरिमितमाष-
माणे । ५ त्रुति । अम. । ८० गुञ्जायां वै.निच. ।

आद्यमाषा । स्त्री । माषपर्णीलतायाम् । मा-
षाणी ।

आद्या । स्त्री । भूमी । वै.निच. ।

आद्यूनः । वि । औदरिके । अम. ।

आर्द्र (कम्) । क्ली । (Zingiber officinale.) Common ginger. मूलविशेषे ।
आदि । हिं अदरम् । तें अन्न । गुणाः—“कफवा-
तघ्नं स्वरकरं विषम्यानाहशूलघ्नं कटूष्णं कथं हृद्यं
हृद्यञ्च” । सु.स.४५अ. । पुं । जलमाजरी ।

आधमनम् । क्ली । स्त्रीती ।

आधानम् । क्ली । गर्भाधाने । [का. ।

आधानिकम् । क्ली । गर्भधारणसंस्कारे । वि-

आधारः । पुं । अधिकरणे । आलवाले । मी. ।

आधिः । पुं । मनोव्यथायां । प्रत्याशयां । मी. ।

आधिदैविकः । वि । देवतापूजिते ।

आधिभोगः । पुं । अश्वगवाद्युपभोगे ।

आधिभौतिकः । वि । विद्यादिसम्भूते ।

आधिमन्यवः । पुं । ज्वराग्रौ । हारा ।

आधिश्मी । स्त्री । शमीभेदे । वै.निच. ।

आधोरणः । पुं । हस्तिपक्षे । हला ।

आभातः । पुं । बाधुरीगमदे । मी.तचिकं ।
 क्ली० उदरस्त्रीती । च.द.अप्रिमा.चि.प्रप्याचिके ।
 चि । दग्धे । स्त्रीति ।

आभानः । पुं क्ली० वातव्याधिविशेषे । आना-
 हे उदरस्त्रीती । (गटे फोना, मूत्रा) । स्वरूपं
 यथा—साटोपमशुष्यरजमाभातमुदरं भक्षम् । आ-
 भानमिति जानीयादवीरं वातनिरोधजम् । आ-
 भाने लङ्गमं पूर्वं दीपनं पाचनं ततः । फलवर्ति
 क्रियां कुर्याद्वैतिकस्य च शोधनम् ॥ सु.नि.१५. ।

आभानी । स्त्री । नलिकानामवशिष्टद्रव्ये । रा.
 नि.व.१२ । [याम् । अम.श.र. ।

आध्या (नम्) । स्त्री, क्ली० अतृती । चिन्ता-
 आध्यात्मिकः । चि । आत्मसम्बन्धीये ।

आनः । पुं । अन्तर्मुखश्वासे । उच्छ्वासे । वहि-
 म्मुखश्वासे । हे.च. । [भा. ।

आनन्दः । पुं । सम्पदे । मये । राजजम्बूवत् ।

आनन्दपटम् । क्ली० । नवीदावस्त्रे । हारा. ।

आनन्दप्रभवम् । क्ली० । रेतसि । वीर्ये । हे.च. ।

आनन्दभैरवः । पुं । श्रीताङ्गसन्निपाते रसः ।
 व्योषं चिकटु, पिप्पल्या मरिचस्य च पृथग्भागद्वयम्
 ग्राह्यम् । “हिङ्गुलञ्च विषं व्योषं मरिचं टङ्गणं
 तथा । जातीकोषं समं चूर्णं जम्बीरद्रवमर्दितम् ।
 रक्तिमानां वटों कुर्यात्... ।” द्वितीयः ज्वराति-
 सारे । “हिङ्गुलञ्च विषं व्योषं टङ्गणं गन्धकं समं ।
 जम्बीररससंयुक्तं मर्दयेद्यामकवयम् ॥” मावा १२. ।
 तृतीयः प्रमेहाधिकारे । अथ रसः पारदभक्ष ।
 “वङ्गभक्ष मृतं स्वर्णं रसं चौद्रेर्विमर्दयेत् । हिङ्गुञ्च
 भक्षयेन्नित्यम्... ।” र.मा.सं. ।

आनन्दभैरवी (वटी) । स्त्री । श्रीताङ्गसन्नि-
 पाते रसः हिङ्गुलं विषं चिकटु मरिचं टङ्गणं (मो-
 दांगी) पिप्पली जातीकोषं (अश्विणी) द्रव्याणि
 समभागानि । विषं चिकटुकं गन्धं टङ्गणं मृतं शु-
 ल्लकं । पुनरुल्ल च बीजानि हिङ्गुलं नवमं अतम् ।
 एतानि समभागानि दिनेन विजयाद्रवेः । मर्दये-
 चणकाभागु वटीआनन्दभैरवी । भक्षयेच्च पिबेशानु-
 वरीमूलकपायकं ॥” र.सा.सं. । [पुत्री ।

आनन्दमयकोषः । पुं । कारणशरीरे । सु-

आनन्दा । स्त्री । विजयायां । निजि । हिं
 भाङ् । वार्षिकीपुष्पवत् । (वज्रकूल । हिं वेला ।
 भा.पु.१भ.पुव. । आरामशीतलायाम् । रा.नि.व.
 १० । सुहृदपण्याम् । वै.निच. ।

आनन्दी । स्त्री । आकन पाता इति प्रसिद्धे
 वृक्षे । श.च. । आरामशीतलायाम् । रा.नि.व.१० ।

आनन्दोदयरसः । पुं । पाण्डुरीने रसः ।
 “पारदं गन्धकं लौहमभकं विषमेव च । समाशं
 मरिचं चाष्ट टङ्गणञ्च चतुर्गुणम् । भङ्गराजरसेः
 सम भावनायास्त्रदाङ्गिभैः । गुग्गादयं पणखण्डे
 खादेत्यायं ।” भेष.पाण्डु. चि. ।

आननम् । क्ली० । मुखे । रा.नि.व.१८ ।

आनयः । पुं । उपनयने ।

आनर्त्तः । पुं । जले । मी.तचिकं ।

आनाखुः । पुं । इक्षुतुल्यायाम् । प.सु. ।

आनाहः । पुं । पिङ्गुवरीधकव्याधौ । मू.द्रो ।
 तस्य लक्षणं — “आमं शकृद्वा निचितं क्रमेण भूयी
 विषडं विगुणानिलिन । प्रवर्त्तमानं न यथास्मिन्
 विकारमानाहमुदाहरन्ति” । भा. । मा नि. ।

आनीलः । पुं । नीलवर्णाश्च । रङ्गे । मं कथिल ।
 हे.च. । चि । ईषद्नीलवर्णं । [द.अर्थ चि. ।

आनुलोमनः । चि । अनुलोमकारिणि । अ.

आनुलोम्यम् । क्ली० । सारण्ये । च.द.अर्थः ।

आनुवासनिकम् । क्ली० । अनुवासनवली ।
 च.चि.३५. । See अनुवासनवलिः ।

आनूपः । पुं । सहिषे । जटा. । अनारस इति
 ख्याते वृक्षे । हिञ्जलवत् । (हञ्जलगांछ । प.सु. ।
 अनूपदेशवासिप्राणिमात्रे । देशविशेषे । क्ली० । भीम-
 जलविशेषे । तन्निरुक्तिगुणाः—रहस्युर्गहलक्ष
 वातश्लेष्मामयान्वितः । देशोऽनूप इति ख्यातः आ-
 नूपं तद्वत् जलम् ॥ इति । See अनूपः । जले ।
 रा.नि.व.१४ । See जलम् ।

आनूपजलम् । क्ली० । अनूपदेशखजले । तद्गु-
 णाः—स्वादु खिणं गुरु पिण्डरं पामाकण्डूवात-
 कफज्वरकरञ्च । रा.नि.व.१४ ।

आनूपजाङ्गलसाधारणमांसम् । क्ली० ।

बहुरिणस्यगोक्षसारङ्गाणां मांसेषु । तच्च लघु
स्त्रादु बल्यं हृद्यं रुच्यञ्च । रा.नि.व.१७ ।

आनूपपक्षिमांसम् । क्ली । सारसहंसचक्र-
वाकादिमांसं । गुणाः—श्रीतलं स्निग्धं वातकफघ्नं
गुरु च । रा.नि.व.१७ । [अनूपः

आनूपभूमिः । स्त्री । सजलभूमी । See

आनूपमांसम् । क्ली । कूलेचर भव कोशस्थ-
पादिमत्स्यानां मांसं वा ते च गवयकुरुक्कागोक्षग-
च्छाकादयः । रा.नि.व.१७ । गुणाः—मधुरं स्निग्धं
गुरु अप्रिमान्यकरं कफकरं मांसपोषकं अभिष्य-
न्दि प्रायेण हितञ्च । भा.पू.१भ. । सि.यो.वा.व्या.
शाल्लण-स्वेदः ।

आनूपवर्गः । पुं । तद्देशस्थप्राणिवर्गे । आनूप-
वर्गेषु पञ्चविधः । तद्यथा—कूलचराः भवाः को-
शस्थाः पादिनो मत्स्यायति । तत्र गजगवयादयः
कूलचराः पशवः । तन्मांसं वातहरं हृद्यं मधु-
रमित्यादिगुणयुक्तम् । हंससारसादयः भवाः स-
क्षातचारिणश्च—तन्मांसं रक्तपित्तादिहरम् । शङ्ख-
शङ्खनखादयः कोशस्थाः—तन्मांसं स्त्रादुरसपा-
कत्वाद्विगुणम् । कूर्मकम्भीरादयः पादिनश्च । सु.
सू.४६च. । आनूपामेषु विज्ञेयाः श्लेष्मला वातको-
पनाः । अत्रि.२०च. ।

आन्तरि(री)वज्रलम् । क्ली । आकाश-
सलिले । तच्चतुर्विधं भवति धार-कार-तौषार-हेम-
भेदात् । तेषु धारं वर्षाद्भवं, वर्षापिण्डीद्भवं कारम्,
नीहारतीयं तौषारं, तथा प्रातर्हिमोद्भवं हेममिति ।
धारमपि द्विविधं सामुद्रगाद्भेदात्—तथीर्गाद्भं
गुणाब्जमदीर्घं पाचनञ्च । तदुक्तं आग्निने स्वाति-
विशालस्थे रवी मेची यद्वर्षति वारि तद्गाह्वं, तथा
मार्गशीर्षादिनक्षत्रेषु मेची यद्वर्षति तीर्थं तस्मासुद्रं
ज्ञेयम् । तत्परीक्षा दधिलिप्ते रौप्यपात्रे शाल्मी-
दनपिच्छं विन्यस्य वर्षायां धृते न विकारमिति मुह-
र्त्तनं तदा गाह्वं ज्ञेयम् । तच्च जलं गाह्वं स्त्रादु
श्रीतलं रुचिप्रदं कफपित्तघ्नं निर्दोषं सुख्यं लघु
नित्यगुणाधिकञ्च । तथा सामुद्रजलं श्रीतं गुरु
कफवातकरं । यथा चिचानक्षत्रे पतितं तद्गुणान्
गाह्ववद्भवति, तथीभयविषमेषु वारि रसाश्रयव-
शादुपि पतितं नानारसत्वं याति । रा.नि.व.१४ ।
See गगनाम् ।

आन्त्रम् । क्ली । अन्त्रे ।

आन्त्रिकः । त्रि । अन्त्रसम्बन्धीये ।

आन्दोलनम् । क्ली । कम्पे ।

आन्त्रसिकः । त्रि । पाचके । अम. ।

आन्त्रदेशपूगम् । क्ली । तद्देशीयपूगफले ।
गुणाः—पाके मधुरं किञ्चिद्वर्धं तुवरं वातकफघ्नं
मुखजाडकरञ्च । वै निघ. ।

आपः । क्ली(म) । जलसमुद्भे । पुं । अष्टवस्त्वन्-
तमे । स्त्री । बालके । दांता । अम. ।

आपक्तम् । त्रि । ईषत्यक्ते कलायादौ । अम. ।
रोटिका इति केचित् ।

आपगाजलं (वारि) (सलिलम्) । क्ली ।
नदीजले । गुणाः—“नदीयं दीपनं रुचं वातलं
लघु लेखनं” । मद.व.८ । See नदी ।

आपणः । पुं । हृद्रे । पण्यविक्रयस्थाने । अम. ।

आपतिकः । पुं । श्येणपक्षिणि । वाङ्मपक्षी ।

आपनम् । क्ली । सरिचे । श.च. ।

आपनिकः । पुं । इन्द्रनीलमणौ । [व.१८ ।

आपन्नसत्त्वा । स्त्री । गर्भवतीनार्या । रा.नि.

आपस्तम्भिनी । स्त्री । लिङ्गिनीलतायाम् ।
रा.नि.व.१ ।

आपाकः । पुं । पोथान् इति कुम्भकारस्य आ-
र्द्रशक्कम्यावदाहस्थाने । जटा. ।

आपानम् । क्ली । पानभूमी । हला. ।

आपालिः । पुं । केशकौटे । उकूण । अम. ।

आपिचरम् । क्ली । खणं । मोगा । रा.नि.
व.११ ।

आपीतः । पुं । तूणीवले । तूँद गाह्वं । गु-
णाः—कटुः कषायो मधुरः लघुः तिक्तः वाही
हिमी हृद्यः व्रणकुष्ठरक्तपित्तघ्नश्च । भा.पू.१भ. ।
क्ली । रौप्यमाचिकधातौ । खर्चमाचिके । रा.नि.
व.११ । पक्षकेसरे । मद.व.१ ।

आपीनम् । क्ली । उषसि । हला. । सुवर्णसु-
ख्याम् । मोगाभूमी । अम. । पुं । कूपे ।

आपुपः (पूपः) । पुं । पिष्टके । रत्ना. ।
आनूपजमुसाधौ । राज. ।

आपूष्यः । पुं । मल्लिके । चूर्णके । छात्र, मय्या, वेषम् । चिका ।

आपूर्यमाणः । पुं । प्रकृपले । [१२]

आपूषम् । स्त्री । रङ्गे । शोः, वज्र । रा.नि.व.

आप्तः । चि । विप्रसवाचि । “रजसमीर्था नि-
र्मुक्ता तपीज्ञानबलेन ये । येषां त्रिकालममलं प्रा-
प्तमव्याहतं सदा । आभाः शिष्टा विमुखास्ते तेषां
वाक्यमशंसयम् ॥” चर. ।

आप्ता । स्त्री । जटायाम् । हारा. ।

आप्यम् । स्त्री । कष्टौषधी । कूड । अ.टी. ।
भा.पू.१भ. । चि । जलविकारजे फेनादी ।

आप्यायनम् । स्त्री । तर्पणे । प्रीणने । रा.नि.

आप्लव्वावः (प्लुतम्) । पुं, स्त्री । खाने ।
अम. । हं.च. ।

आफिङ्गम् । स्त्री । अहिफेने । श.चि. ।

आफीनम् । स्त्री । अहिफेने । वै.निघ. ।

आफु(फू)कम् । स्त्री । अहिफेने । आफिम् ।
भा.पू.१भ. ।

आबाधा । स्त्री । पीडायाम् ।

आब्दिका । स्त्री । तित्तिड्याम् । श.र. ।

आभा । स्त्री । वव्वले । वा.व. । मं बाभल ।
भा.पू.१भ.वटादिब. । च.द.भग्रा.चि.वा.व्या.एरण्ड-
पाके । भा.त्रिकशूल.चि. । महाशतावर्थ्याम् । See
वर्वूर. ।

आभागुगुलुः । पुं । भग्राधिकारे, भयसन्धा-
ने च हितः । आभावव्वले । वा.व. । “आभा-
फलचिकव्योवैः सर्वैरेभिः समीकृतैः । तुल्यो गुग्-
गुलुरायोज्यो भयसन्धिप्रसाधकः ॥ च.द.भग्रा.चि. ।

आभीलम् । स्त्री । शरीरपीडायाम् । वै.निघ. ।

आमः । पुं । व्याधिमवे । मे. । मलवैषम्यरीगे ।
रा.नि.व.२० । अपक्वान्नरसे । सि.यो.अजी.चि.
उन्ः । तल्लचणं यथा—“आहारस्य रसः सारी यो
न पक्वोऽभिलाषवात् । आमसंज्ञां स लभते बहु-
व्याधिसमाश्रयः । आममन्त्ररसं केचित् केचित्तु म-
लवचनम् । प्रसन्नां ह्रीषदुष्टिं वा केचित्दानं प्रच-
रते ॥ उषधीऽन्तरहलेन प्राहुःआमपाचितम् ।

दुष्टमानाश्रयगतं रसमानं प्रचरते” ॥ इति ।
विज.र. । वटप्रकाराजीर्णरीगेषु । See अजीर्णम् ।

आमकः । पुं । कुषाखे । [गङ्गायू. । अम. ।

आमगन्धिः । चि । विलगन्धयुक्ते । अंजुटे
आमगन्धिहरिद्रा । स्त्री । (Curcuma
reclinata.) आम आदा । हिं आमहलदी ।
वै.निघ. ।

आमघ्नी । स्त्री । कटुकायाम् । रा.नि.व.६ ।

आमचणकः । पुं । अपक्वचणके । कै.ठा
छात्रा । मं कंचि चोदे, चोलेहरभरे । कं रहिला,
हसियवकले । गुणाः शीतलः रुच्यः सन्तर्पणः
तृणादाहहरः गौल्यः अयसरीशोषघ्नः कषायः ईष-
त्कटुवीर्यश्च । रा.नि.व.१६ ।

आमज्वरः । पुं । अपक्वज्वरे । कै.ठा ज्वर ।
“लालाप्रसेको हृत्तामहदयाम्द्वारीचकम् । त-
न्द्रालस्याविपाकाय वैरस्यं गुरुगात्रता”...इत्यादि
आमज्वरस्य लिङ्गम् ॥ रा.नि. ।

आमण्डः (कः) । पुं । एरण्डहले । प.सु. ।
युक्तेरण्डे । रा.नि.व.८ । भा.पू.१भ. ।

आमण्डवासः । पुं । आसवे । वै.निघ. ।

आमतिन्तिङिः (ङी) । स्त्री । अपक्वतिन्ति-
ड्याम् । कै.ठा उँडुल । [याम् । अम. ।

आमनस्यम् । स्त्री । वैमनस्ये । दुःखे, पीडा-
आमपत्रिका । स्त्री । चिल्लीशाके । मं चिबिला
वै.निघ. । [गदिं इ.उ.न ।

आमपीनसम् । स्त्री । कफे । कफाक्रमणे ।

आमयः । पुं, स्त्री । कृष्णागुरुणि । र.मा. । कुष्ठे
कूड । रा.नि.व.११ । सि.यो.अप.चि. । “शरी-
षलशनामयैः” भा.म.१भ.ज्व.चि.शालूरपण्यादि-
मूलामयमधुमता । रोगे । उष्ट्रे । रा.नि.व.२० ।

आमयव्यासः । चि । रोगिणि ।

आमयावी । चि । रोगिणि । रा.नि.व.२० ।

आमरक्तम् । स्त्री । रक्तामाशयरीगे । मा.नि. ।
See अतिसारः । [वीकण्डः ।

आमरसः । पुं । अपक्वरसे । सि.यो.अजी.चि.

आमलः (कः) । स्त्री । आमलका । आम्ला

ग्रीह । वासकवृक्षे । वासक ग्रीह । श.च.। काष्ठ-
धात्रीफल । कर्ण अमृता । Sec काष्ठधात्री-
फलम् । पत्रकाष्ठे ।

आमलकचूर्णम् । क्ली । रसायनाधिकारे ।
च.चि.१भ. ।

आमलकशुण्डः । पुं । काष्ठामलके । “मुद्राम-
लकशुण्डयोः” । च.द.ज्व.पञ्चसुष्टिः ।

आमलका (की) । स्त्री । (Phyleanthus
emblica, Syn. Emblica officinalis.)
स्वनामख्यातवृक्षे । अमृता ग्रीह । हिं अशीरा ।
मं आंश्वले । कं नेह्नि । उत्. भंडा । आमलकौ-
गुणाः - हरीतकीतुल्याः । विशेषणु रक्तपित्तप्रसिद्ध-
शान्तिकरी स्वास्थ्यकरी रसायनी अस्त्ररसा च ।
मद.व.१ । भा.पू.१भ. । कपायास्त्रा मधुरा शी-
तला लघुः दाहपित्तवमिहशोषघ्नी रसायनी च ।
रा.नि.व.११ । अस्याः फलमपि अस्त्रलाघातं माध-
व्येण पित्तं रुचकषायत्वात् कफच हृत्ति इति चि-
दोषघ्नं । मद.व.१ । आमलस्य फलं शुष्कं तिक्त-
मर्कं कटु स्मृतम् । मधुरं तुवरं केयं भग्नस-
न्धानकारकम् । तथा आमलक्यान् वृक्षस्य मज्जा
तु तुवरा मधुः । वमिहृतातपित्तघ्नी चान्यं तु फल
वद्गुणाः । वै.निघ. । अस्त्रमामलकं मृदुशीतवीर्ये-
त्वात् पित्तं शमयति । सु.सू.४५अ. । तान् गुणां
शानि कर्माणि विद्यादामलकौष्वपि । यान्शुक्तानि
हरीतकां वीर्यस्य तु विपर्ययः ॥ च.चि.१भ. ।
काष्ठधात्रीफलं स्वादे कषायं कटु शीतपित्तास-
दोषघ्नम् । भूम्यामलक्याम् ।

आमलकायसम् । क्ली । रसायनविशेषे । इदं
ब्रह्मरसायनमपि कथ्यते । आमलकं निराल्प य-
थोक्तविधिना शुष्कं ८ श. जीवनीयादिकं मिलितं
८ श. दशगुणवारिणा क्वाथयित्वा पादशेषे घृतं
क्वाथं यास्यम् । तेन चूर्णं यथाविहिततापिना सा-
ध्यम् । च.चि.१भ. ।

आमलकावलेहः । पुं । रसायनविशेषे ।
च.चि.१भ.रसायनाधिकारे ।

आमलकीपत्रम् । क्ली । तालीशपत्रे । वै.निघ.

आमलक्यादिः । पुं । तदादिर्वर्गो आमलकी
हरीतकी पिप्पली विभीतकश्चेति । आमलक्यादि

रित्वेभ्य गणः सर्वज्वरापहः । चक्षुषी दीपनी
वृष्यः कफारीचकनाशनः ॥ सु.सू. १८भ. ।

आमलक्यादिचूर्णम् । क्ली । सर्वज्वरे हि-
तं मेदि दीपनम् । आमलं चित्रकं पथ्या पिप्प-
ली सेम्बवं तथा । चूर्णितोऽयं गणी श्रेयः सर्व-
ज्वरहरः परः ॥ भा.म.१भ.ज्व.चि. ।

आमलच्छदः । पुं । तालीशपत्रे । वै.निघ ।

आमलाद्यलौहम् । क्ली । रक्तपित्ते रसवि-
शेषः । अत्र लौहं सर्वचूर्णसमं । आमलापिप्प-
लीचूर्णं तुल्यथा सितया सह । रक्तपित्तहरं
लौहं योगराजमिदं स्मृतम् ॥ र.सा.सं. ।

आमली । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । वै.निघ ।

आमवातः । पुं । Acute rheumatism.
स्त्रलक्षणविशिष्टवातरोगविशेषः । आम वात ।
“अङ्गसर्द्धोऽरुचिस्थणा चालस्यं गौरवं ज्वरः । अ-
पाकः शूलताङ्गानामामवातस्य लक्षणमिति तन्ना-
मरम् । विरुद्धाहारचेष्टायां मन्दाग्नेर्निश्चलस्य
च । क्षिप्तं भुक्तवतो ह्यङ्गं व्यायामं कुर्वतस्तथा ॥
वायुना प्ररितो ह्यामः श्लेष्मस्थानं प्रधावति । तेना-
त्यर्थं विदग्धाऽसौ धमनीः प्रतिपद्यते । वातपित्त-
कफैर्भूयो दूषितः सोऽन्नजी रसः । सोतांस्यभिष्य-
न्दयति नानावर्णाऽतिपिच्छिलः । जनयत्याशु दी-
ब्धं गौरवं हृदयस्य च । व्याधीनामाशयौ ह्येष
आमसंशोऽतिदाहणः । युगपत्कुपितावन्स्त्रिक-
सन्धिप्रवेशकौ । सन्धिं वा कुरुतो गात्रं आमवातः
स उच्यते । मा.नि. ।

आमवातगजसिंहमोदकः । पुं । आम-
वाते । अवादी खण्डं किञ्चिज्जलञ्च संमिश्र सह-
प्रिसन्नापे उष्णोक्तं ततश्चूर्णादि सर्वे प्रक्षिप्य मी-
दकवपचेत् । ततो घृत मधु च प्रक्षिपेत् । शुष्की-
चूर्णस्य प्रक्षेपं यमान्याय पलायकं । कीरकस्य प-
ल हे च धान्यकञ्च पलद्वयं । पलैकं शतपुष्पायाः
लवङ्गस्य पलं तथा । टङ्गणस्य पलं शृङ्ग मरिचस्य
पलानि च । चिहृतात्रिफलाचारपिप्पलीनां पञ्च-
नया । शब्बेला तेजपत्रञ्च चविकानां पलं तथा ।
अधं लौहं तथा वङ्गं प्रत्येकञ्च पलं पलम् । एतेषां
सर्वचूर्णाणां खण्डं दद्यात् गुणवत् । एतेन मधुना
मिश्रं कर्षमाणम् मोदकं ॥ र.सा.सं. ।

आमवातारिगुडिका (वटिका) । स्त्री ।

आमवाते रसः । रस गन्धक सीहागा सैस्व लीह ताव शङ्खभञ्ज — एषा प्रति १ तो. गुग्गुलीः १४ तो. त्रिफलाचूर्णं ३ ॥ तो. चित्रकचूर्णं ३ ॥ तो. सर्वं घृतेन विमर्द्य वटी कात्या । रा.कौ. । रस.र. । रसगन्धकलीहासं त्वयं टङ्गणसैस्व । समभागं विबुण्यां च चूर्णाद्दिगुणगुग्गुलुः ॥ गुग्गुलीः पादिकं दयं त्रिधतामूलवत्कलम् । तत्समं चित्रकं दयं घृतेन पारमर्दयत् । खाद्व्यासद्वयं चास्य त्रिफलाचूर्णयोगतः ॥ इति । रसगन्धी वरावाग्निगुग्गुलुः क्षमवर्द्धितः । एतद्देरुण्डतैलेन मर्दयति चिकणम् ॥ इति च । र.सा.सं. । पाठान्तरे— रस गन्धकलीहाकैतुत्यटङ्गणसैस्वतान् इति । तथा— रसगन्धकलीहाकैशङ्खटङ्गणसैस्वतान् इति च ।

आमवातेश्वररसः । पुं । आमवाते रसः । अथ गन्धकादिसर्वं द्रव्यं पञ्चाङ्गुलरसं इति एरुण्ड-मूलरसे । पुनः पुनरिति सप्तवारं भावयेत् । ततः सूक्ष्मं पञ्चकोलीकाथैः २० । तान् भावयन् । ततः टङ्गणादिसर्वं योज्यम् । पाठः— एरुण्डगन्धं पलाशं च स्ततासञ्च तत्समं । ताम्राहं पारदं शुद्धं रसगन्धं स्ततायसं । सर्वं पञ्चाङ्गुलमेव भावयेत् पुनः पुनः । सूक्ष्मं पञ्चकोलीकैः काथैः सर्वं विभावयेत् । रौद्रं विंशतिवारं गुडूचीनां रसैर्दश । श्वटङ्गणचूर्णेन तुल्येन सह मलयत् । टङ्गणाहं विद्धं दयं मरिचं विद्धतुल्यकं । तिलिङ्गीचारतुल्यञ्च धृत-सुल्यञ्च दत्तकं । त्रिकटु त्रिफलञ्चैव लवङ्गं चाहं भागिकं । आमवातेश्वरी नाम विष्णुना परिकीर्तितः ॥ र.सा.सं. ।

आमशूलः । पुं । The cholie pain arising from indigestion. आमजल्य शूलरोगभेदे । तल्लक्षणं यथा—“आटीपह्लास वमीगुरुल्लेमित्यमानाहकफप्रसेकैः । कफस्य लिङ्गेन समानलिङ्गमामोहवं शूलमुदाहरन्ति ॥” इति निदानम् ।

आमाजीर्णम् । स्त्री । आमरसाजीर्णं ।

आमातीसारः । पुं । Dysentery. दडिवातीसारान्तमे रोगविशेषे । अस्य सम्भातिः—“अमाजीर्णाभ्युक्ताः क्षीमयन्तः कीलं दोषा धातु-क्षयान् मलाञ्च । नानावर्णं नैकशः सारयन्ति शूलो-

पेतं बह्मनं वदन्ति ॥ संसृष्टमेभिर्दोषैश्च न्यसेमप-स्ववसौदति । पुरीषं भृशदुर्गन्धिं पिच्छिलघामसं-श्रितम् ॥” सा.नि. ।

आमानुबन्धः । पुं । आमसातये । सर्वदा आमसञ्चये । च.द.यह चि.गुण्टादिः ।

आमानम् । स्त्री । अपकाशे । कौंटी वा आ-तप ङाडेन ।

आमानम् । स्त्री । बालास्ये । कटि आम् । गुणाः—“कषायमक्षरसं कृत्वा वातपित्तवर्द्धकञ्च ।” भा.पू.१भ. ।

आमावस्था । स्त्री । अपकावस्थायाम् ।

आमाशयः । पुं । आमस्थाने । स च नाभि-सान्ध्याभ्यन्तरे । “नाभिसन्धान्तरे जन्तीरामाशय-इति स्मृतः ।” रा.नि.व.१८ । च. । प्रवाहिका-रोगे । आमाशो ब्रूथि । See प्रवाहिका ।

आमिषम् । स्त्री । मांसघाती । मांसं । रा.नि. व.१७ । भोग्यवस्तुनि । म.षविकं । तिका. ।

आमिषकरम् । स्त्री । शीणिते ।

आमिषगन्धिनी । स्त्री । पूतन्या । पुदिना ।

आमिषप्रियः । कङ्कपक्षिणि । वाङ्मपक्षी, काक पक्षी । रा.नि.व.१६ । त्रि । मांसमचक्रे ।

आमिषभुक् (पाशी) । त्रि । मत्स्यमांसमचक्रे ।

आमिषस्नेहः । पुं । वसायाम् ।

आमिषी । स्त्री । जटामांस्याम् । अ.टी.भ. ।

आमि (मी) चा । स्त्री । क्षीरसायाम् । छात्रा इति लोके । तक्रचूर्चिकायां । सान्त्वानिकायाम् । ‘तत्रे पक्के च पर्यामि दधियोगेन जातायां दुग्धविष्-ता । श्वेते क्षीरे दधि क्षिप्तमामिचा कथ्यते बुधैः ।’ हला. ।

आमिचीयम् । स्त्री । दधनि ।

आमुपः । पुं । (Bambusa Spinosa.) वंशविशेषे । वेणुङ् वैश. । श.च. ।

आमोदः । पुं । दूरगामिगन्धे । शतावर्थात् ।

आमोदकः । पुं । यमानिकायां । वै.निघ. ।

आमोदजननी । स्त्री । नागवह्म्यां । पौन. वै.निघ. ।

आमोदा । स्त्री । अतावर्थ्याम् । गुल्फायाम् ।

आमोदी । वि । सुखवासने । कर्पूरादिवटि-
काकृतसुखगन्धे । अ.टी. ।

आम्बोली । स्त्री । रक्तकुण्डकभेदे, कीरुण-
देशे खनाम्ना ख्याते । वरुणौघविशेषः । (प्राकृत-
शब्दः) । [स्त्रीधे.]

आम्भसिकः । पुं । मल्ले । वि । जलसम्भ-

आम्रः । पुं । (Mangifera indica) Man-
go tree. खनामख्यातवृक्षे । आम् गोश्च । मं
आंवाफल । कं माविनफल । तं माविडि । आम्रः
पञ्चविधः साधारणाम्-कीशाम् राजास्य महाराजा-
म्बरसालाम्नाय । एषां विशेषाः मन्थपर्याधि-
कृत्याः । बालाम्नादिगुणाः यथा—कषायाम्बरमं
सुगन्धि कण्ठरोगघ्नम् अग्निकरञ्च । याहि मेहरक्त-
कफपित्तघ्नघ्नञ्च । मद्.व.६ । पित्तप्रकोपवातरक्त-
करं लवणादिना रुचिकरञ्चेति । बद्धास्थि पि-
त्तानिलकफकरं बालवदेव । पक्वं तत्तिदीप-
शमनं खादु पुष्टिकरं गद धातुवृद्धिकरं सन्तर्पणं
कान्तिकारि दृष्टायामघ्नञ्च । रा.नि.व.११ । वा.सु.
१५ अन्वयोभादिः । तरुपक्तासं गरुवातहरं मधु
राखं पित्तप्रकोपनञ्च । कृत्रिमपक्वं पित्तघ्नम् ।
पर्युषितासं रुच्यं बल्यं वीर्यकरं लघु शीतलं वात-
पित्तहरं सारकञ्च । गालिताम्बरसः बल्यः गुरुः
वातहरः सारकः अह्वयः अतितर्पणः वृंहणः कफ-
वर्धनञ्च । आम्रखण्डं गुरु अतिरोचनं दुर्जरञ्च ।
दुग्धासं वृष्यं वृष्यं खादु गुरुशीतलं रुच्यं वृंहणं
बल्यञ्च । आम्रातिद्योगे मन्दाग्नित्वं विषमज्वरं रक्ता-
मयं बह्वगुदोदरं नेत्रामयञ्च करोति । भा.पू.१भ. ।
आपक्वमासं फलमेव शकं संयाहि पितामहजि-
कोपनञ्च । तथा विपक्वं मधुरञ्च चाखं भयं सपित्ता-
मयनाशनञ्च ॥ अत्रि.१७अ. । क्ली । आम्रफले । पल्ले,
८ ती. । प.प्र.१ख. ।

आम्रगन्धकः (धृत) । पुं । समशीलक्षुपे ।
मं कीतुंवा । रा.नि.व.४ ।

आम्रगन्धा । स्त्री । कर्पूरहरिद्रायाम् । आम्
आम् । हिं कर्पूरहर्हि । भा.पू.१भ. ।

आम्रगन्धिहरिद्रा । स्त्री । आम्रहरिद्रायां ।

आम्रतैलम् । क्ली । आम्रास्थितेले । आमेर

कूनीत्र तैलम् । गुणाः—ईषत्तिक्तं मधुरं गन्धि-
पित्तकृत् वातकफहरं रुच्यं सुगन्धं विशदञ्च ।
मद्.व.८ । सहकारतैलमीषत्तिक्तममिसुगन्धि वायु-
कफहरं मूत्रं मधुरं कषायमिवेनातिरक्तपित्तकरञ्च ।
अत्रिः१४अ. ।

आम्रत्वचा । स्त्री । आम्रवल्कले । आमेर
छान । गुणः—कषायः । रा.नि.व.११ ।

आम्रनिशा । स्त्री । आम्रहरिद्रायां । वै.निष.

आम्रपल्लवः । पुं, क्ली । आम्रकिसलधे । अ.
सू.कृत्यां गुणाः—रुच्यः कफपित्तघ्नञ्च । भा.पू.१भ. ।

आम्रपुष्पम् । क्ली । आम्रसुकुले । आमेर
तोल । गुणाः—रुच्यं दीपनञ्च । रा.नि.व.११ ।
अतीसारकफपित्तप्रमं हृष्टं रक्तदुष्टहरं शीतं वात-
लञ्च । भा.पू.१भ. ।

आम्रपेशिका (शी) । स्त्री । गुष्कासखण्डे ।
आम्त्र, आम्शी । मं आंवीशी । गुणाः—अम्ल-
मधुरा कषायरसा भेदिका वातकफघ्नी च । भा.पू.
१भ. ।

आम्रफलम् । क्ली । आम्रे ।

आम्रफलपानकम् । क्ली । आम्रफलकृत-
पानकविशेषः । आमेर पानाः । “आम्रमासं जले
स्विन्नं मर्दितं दृढपाणिना । सिताशीताम्बुसंयुक्तं
कर्पूरमरिचान्वितं । प्रपाणकमिदं श्रेष्ठं भीमसे-
नेन निश्चितं । सद्यो रुचिकरं बल्यं शीघ्रमिन्द्रिय-
तर्पणम् ॥” भा.पू.१भ. ।

आम्रमयः । वि । आम्रकृते ।

आम्रमूलम् । क्ली । आम्रशिफायां । आमेर
निकट । गुणाः—सुगन्धि रुच्यं संयाहि शीतल-
ञ्च । रा.नि.व.११ ।

आम्ररसाकृतिः । पुं । रसालाभेदे । किञ्चि-
त्कुड्मुसंयुक्ता विमलुर्दधगालिता । सशर्करं
भवेत्पीता पक्वावरससन्निभा । पीता शिखरिणी
या सा लघ्वी वर्णवती हि सा । सुकृत्वा मधुरा
बल्या वातपित्तहरापरिति ॥

आम्रलेहः । पुं । आम्रकृतलेहः । हिं रायते ।
आमेर चाटे । “तद्व्यासं भर्जयित्वा मर्दयितुं
शर्करं । सैम्बं मरिचं हिङ्गु भर्जितं तत्र निःक्षि-
पेत् । रुचिज्जासवणेऽप्यं मधुरस्त्वधिकारकः ॥

हृत्पः क्षिण्ठी मुखीकः पाकविद्याविशारदः ॥”
वै.निघ. ।

आम्रवन्दः । पुं । आम्रवन्दायाम् । आम्र
गच्छन्न ग्राम्ना । वै.निघ.२भ.ज्व.चि. ।

आम्रव(वा)टः । पुं । आम्रातके । मद्.व.६ ।

आम्रवीजम् । क्ली । आम्रास्थिनि । आग्नेय
आग्नि वा कुम्भी । हिं कीदृसीया । गुणाः—कषायं
हृद्यतीसारघ्नं दृषदस्त्रं मधुरं हृदयदाहघ्नञ्च । भा. ।

आम्रवेतसः । पुं । अम्रवेतसे । रा.नि.व.६ ।

आम्रहरिद्रा । स्त्री । आम्रनिशायाम् । आम्र
हृत्पद् । गुणाः—.....“तिक्ता चास्त्रा रुचिप्रदा ।
लघुघ्निदीपनी चोष्णा तुवरा च सरा मता । कफ-
क्षोयघ्नं कासं श्वास हिक्कां ज्वरं तथा । मुखरोगं
रक्तदीर्घं नाशयेत् ॥” वै.निघ. ।

आम्रातः (कः) । पुं । The hogplum
(Spondias mangifera.) खनामप्रसिद्धे
वृक्षविशेषे । आग्नेय गच्छ । हिं आम्राडा । मं
झरमालआंवा, आंवाडे । फलगुणाः—“आम्रातम-
त्यवातघ्नं गुरुष्वं रुचिकृत्यरं । पक्कन् तुवरं स्वादु-
रसपाकं हिमं शृतं । तर्पणं श्रेयसलं । क्षिण्धं हृथं
विष्टमि हं हृथं । गुडं बल्यं मरुपित्तघ्नतदाहघ्नया
सजिन् । आमं फलं कषायस्रं । पक्वं तन् मधुरास्त्रं
क्षिण्धं पित्तकफघ्नञ्च । रा.नि.व.११ । आम्रावर्त्तः ।
आग्नेयगुटे, आम्रसङ्घ इति ख्याते । “पक्वस्य मद्-
कारस्य कटे विसारितो रसः । घर्षगन्धो सुहृत्त-
आम्रातक इति श्रुतः ॥” क्ली । आम्रातकफले ।
आग्नेय । राजास्त्रे । भा.पू.१भ. ।

आम्रातकः । पुं । पलाशिकायाम् । रा.नि.व.
२३ । च.मू.४अ. ।

आम्रावर्त्तः । पुं । Inspissated mango
juice. आम्रातके । आग्नेयगुटे, अम्रा-
वर्ते इति च प्रसिद्धे । हिं अम्राट् । मं आंवेरसा-
चौपीली । मिधः—पक्वाम्ररसः पटे विसारितः
रौद्रघ्नकः आम्रावर्त्त उच्यते । गुणाः—दृष्ट्याच्छर्दि-
वातपित्तघ्नः सारकः हृत्पः लघुश्च । भा.पू.१भ. ।

आम्रास्थि । क्ली । आम्रवीजशस्ये । आग्नेय
आग्नि । च.मू.४अ. ।

आम्रः । पुं । तिलिआम् । उँडूग्न गच्छ ।

अम्रवेतसे । मद्.व.६ । वै.निघ.२भ.वा.प्या.प्रख-
धीला चि. चि. अम्ररसे । “अम्रलु पाचनी हृत्पः
लघुः पित्तकफप्रदः । लेखनीचः क्लेदघ्नश्चास्त्रि
शीतलताकरः । क्षिण्धीवणः सारकाश्च भूस्त्रिच-
मकारकः । दिग्जरीमूणां हृद्यदश्च वातनाशकरी म-
तः । अस्यासितेवनेनैव तिमिरं दाहदृष्टभमाः ।
ज्वरकलूपान्धुरोगविसर्पस्फोटकुष्ठघ्नत् ॥” वै.निघ. ।

आम्रका । स्त्री । नागरदेशप्रसिद्ध-पलाशी-
लतायाम् । वै.निघ. ।

आम्रकटकः । पुं । चुक्रुपे । हूक । र.मा. ।

आम्रपञ्चकम् । क्ली । अम्ररसयुक्तफलपञ्चके
यथा—कोल दाडिम हलाम्ना चुक्रिकाअम्रवेतसः प-
ञ्चाम्रफलम् । जम्बीर नारिकेलवेतस-तिलिङ्गी-
वीजपूरकमिति वा फलाम्रपञ्चकम् । रा.नि.व.२३ ।
पञ्चास्त्रं । [वै.निघ.१ ।

आम्रपत्रकः । पुं । चुक्रायां । टुक प्रांनड् ।

आम्रपत्री । स्त्री । पलाशीलतायां । वै.निघ. ।

आम्रपित्तम् । क्ली । खनामम्र्यातरोगविशेषे ।
See अम्रपित्तं ।

आम्रफलम् । क्ली । कपित्थफले । वै.निघ. ।

आम्रलोणिका । स्त्री । सुद्रचिचयाम् । वै.
निघ. । [आग्नेयगुण ।

आम्रलोणिका । स्त्री । अम्रलं णिकायाम् ।

आम्रवक्तव्यम् । क्ली । पित्तज्वररोगविशेषे ।

आम्रवती । स्त्री । अम्रलोणिकायाम् । मं
आववती । वै.निघ. ।

आम्रवर्गः । पुं । अम्रवर्गे । See अम्रवर्गः ।

आम्रवल्ली । स्त्री । आंवटवेल इति महाराष्ट्र-
प्रसिद्धलतायां । गुणाः—“आम्रवल्ली दीपनी स्वा-
नीष्णास्त्रा रुचिदा मता । कफशूलगुणवातघ्नीकः
नाशकरी मता ॥” वै.निघ. । [वै.निघ. । वै.निघ. ।

आम्रवामुकः । पुं । चुक्रिकायां । हूक ।

आम्रवेतसः । पुं । अम्रवेतसे । See अम्र-
वेतसः ।

आम्रा । स्त्री । तिलिङ्गिकायाम् । लिङ्गिनील-
तायाम् । म.र. । श्रीवक्त्रायाम् । रा.नि.व.८ ।

आस्नातकः । पुं । आस्नातकी । रत्ना. । [क.४]

आस्नातकी । स्त्री । पलाशीलतायां । रा.नि.

आस्नानीकः । पुं । पीतकिण्वीकृपे । र.मा. ।

आस्नि(स्त्री)का । स्त्री । आस्निकायाम् ।

तेजुल गीह । अस्नीद्वारे । श.मा. ।

आयतः । त्रि । दीर्घः ।

आयतच्छदा । स्त्री । कदलीवृक्षे । म.द.व.५ ।

आयतनम् । स्त्री । अधिष्ठाने । आयथे । हे-
तो । भा. । [का. ।

आयतपत्रा(त्री) । स्त्री । कदलीवृक्षे । त्रि-

आयसम् । स्त्री । तीक्ष्णलौहे । रा.नि.व.१३ ।

लौहसामान्ये । रत्ना. । [गु.चि. । लौहमले ।

आयसमलम् । स्त्री । मण्डुरलौहे । च.द.पा-

आयस्तः । त्रि । तेजिते । चित्ते । मे.तत्रिकं ।

आयामः । पुं । वातरोगभेदे । स द्विधा अभ्य-

न्तरायामः बाह्यान्तरायामथेति । दैर्घ्ये । अम. ।

सङ्कुचितायदेशस्य व्रणस्य दीर्घाकरणे । सु.चि.१अ. ।

आयामकाञ्चिकम् । स्त्री । यहग्न्यधिकारे ।

निक्षुब्धरदलितयवे चतुर्गुणजलसाधितयवमण्डं १६

श. (यवः ८ श. जलं ६४ श. शे. १६ श.) यव-

शक्तु ८ श. मध्यविधमूलकानि ६४ वारि ६४ श.

एकत्र स्थापनीयम् । ततो यवचारादिकं प्रत्येकं

पलद्वयं (१६ तो.) तथा पिपपल्यादीनां प्रत्येकं

पलमितं (८ तो.) तत्र दत्त्वा विग्रहघटे पत्रदश-

दिनं यावत् स्थापयेत् । च.द.यह चि. । भैष. ।

आयासः । पुं । आनी । ज.च. ।

आयुः । पुं, स्त्री । जीवितकाले । जटा. । औपमे-
हते । रा.नि.व.१५ । वसायाम् । रा.नि.व.१८ ।

आयुःशेषः । पुं । मल्ली ।

आयुधदीर्घपृष्ठः । पुं । सर्पं । हारा. ।

आयुधधर्मिणी । स्त्री । जयनीकृपे । श.च. ।

आयुर्द्रव्यम् । स्त्री । औषधे । र.मा. ।

आयुर्योगः । पुं । औषधे । रा.नि.व.२० ।

आयुर्वेदः । पुं । ऋग्वेदस्योपवेदविशेषे, अथ-

र्ववेदोपाङ्गे शब्दादिस्थानाष्टकसम्पन्ने धन्वन्तर्या-

दिप्रणीतविक्रान्ताशास्त्रे । “इह खत्यायुर्वेदी नाम

यदुपाङ्गमथर्ववेदस्यानुयायैव प्रजाः श्लोकव्रतसङ्-

खमध्यायसहस्रस्य कृतवान् खयश्रूः ।” तन्निबन्धः

यथा — आयुरस्मिन् विद्यते अनेन वा आयुर्विन्द-

तौत्यायुर्वेद इति । सु.सू.१अ. । आयुर्हिताहितं

व्याधिः निदानं शमनं तथा । विद्यते यत्र विद्वद्भिः

स आयुर्वेद उच्यते ॥ वैद्यशास्त्रे । हिताहितं सुखं

दुःखमायुस्सस्य हिताहितं । मानञ्च तच्च यचीक-

मायुर्वेदः स उच्यते ॥ च.सू.१अ. ।

आयुर्वेदमयः । त्रि । आयुर्वेदाभिज्ञे ।

आयुर्वेदी । पुं । वैद्ये । रा.नि.व.२० ।

आयुष्करः । त्रि । परमायुर्जनके ।

आयुष्मान् । पुं । तृतीययोगे । जीवकमहासुप्ते ।

रा.नि.व.५ । त्रि । दीर्घजीविनः । [व.२० ।

आयुथम् । त्रि । पथ्ये । आयुर्हितकरे । रा.नि.

आयुस् । स्त्री । जीवितकाले । अम. ।

आरः (कः) । पुं । हरितार्त्तं । रेफल इति

गौडदेशव्याते मपुरास्त्रफलवृक्षे । र.मा. । स्त्री ।

मुण्डलौहे । रा.नि.व.१३ । “आरं कांस्यं सृतं ताम्रं” ।

मेघनादरसे । पित्तले । भा. ।

आरकूटः । पुं, स्त्री । ताम्रयशदयोरुपधाती

पित्तले । पि.उज्ज. । हिं पौतरा । रा.नि.व.१३ ।

आरक्तम् । स्त्री । रक्तचन्दनं । त्रि । सम्यक्-
रक्त-
वर्णं । [इति लोके ।

आरक्तपुष्पी । स्त्री । बभ्रुजीवकवृक्षे । दाङ्गुली

आरग्वधः । पुं । (Cassia fistula.) अरग्वध-

वृक्षः । वृष शोभान्नाल, शोभान्नालू, शोभान्नङ्गी,

शोभान्नङ्गी । हिं आमलटासु, धनवहेड़ा, शोभ-

हान्नी । मं पोरवाहावा । ते रक्तचेष्टः । सुवर्णालु-

फले, वा पत्रे । तत्रान्तःपरिमाज्जने फलं, वह्निः-

परिमाज्जने कृष्णादौ पत्रं शाह्यम् । सि.यो.पित्त.

ज्व.द्राचादौ श्रीकण्ठः । सुवर्णालुफले । च.द.पित्त.

ज्व.चि. । “द्राचारग्वधयोश्चापि ।” च.द.वात.श्लेष्.

ज्व.आरग्वधादिः । “आरग्वधयन्त्रिकमुसक्तिता ।”

आरग्वधः चिरमालकः । ड. । सु.सू.३अ. । आर-

ग्वधपत्रे । च.सू.३अ.१म.प्रले. । See आरग्वधः ।

आरग्वधपञ्चकम् । स्त्री । वातकफज्वरं क-

बायविशेष । यथा — आरग्वधक्षितकरोहिणी च
हरितकौपिपपलमूलमुखाः । हा.च.चि.२.स्थानं २५.

आरग्वधादिः । पुं । आरग्वधेन्द्रयवपाटल-
काकतित्ता-निम्बासता-मधुरसा-सुवहसपाडाः । भूनि-
म्बसैव्यकपटील-करञ्जयुष्मं समच्छदामिसुषवीफल-
बाणघीगटा इत्यात्मको गणः कर्दिकृष्टविषमज्वरघ्नः
कफकण्डूतिप्रमेहदुष्टव्रणशोधनः विशेषतो बलास-
घ्नश्च । वा.पू.१५५. । सु.पू.१८५. । आरग्वधादि-
पञ्चद्रव्यकृतकषाये वातघ्नश्च । च.द. । आरग्वध-
यन्यिकमुल्लसित्ताहरितकौभिः कथितः कषायः...

आरग्वधायतैलम् । क्ली । योनित्यापदधि-
कारं तैलम् । सर्पपतैः ४३. गृहममूचं ४३, आर-
ग्वधमूलत्वक् १ प. शङ्खचूर्णं २ प. हरितालं २ प.
एकत्र पाच्यम् । च.द.योनित्या.चि. । कुष्ठरोगे च
तैलम् । आरग्वधत्वक् वटत्वक् कुष्ठं हरितालं मनः-
शिला हरिद्रा दाहहरिद्रा च, एषां मिलितपादि-
ककम्पेन तैलप्रस्थं विपचेत् । च.द.कुष्ठ.चि. ।

आरट्टजः । पुं । तद्देशीयाये । आर्द्री णोडो
जटा ।

आरणालम् (कम्) । क्ली । काञ्जिके । आ-
गानो, कांजि । यच्च निलुपौकतेः आर्मेगंधूमीः
संहतं तदारणालमुच्यते । प.प्र.३ख. । आरण-
ालम् गोधूमीरामैः स्थात्रिलुपौकतेः । पक्षैरासन्वितं
तन्मौवीरसदृशं गुणैः ॥ भा.पू.सम्मानव. ।

आरणिः । पुं । कुलहल्लके आवर्त्ते । हारा. ।

आरण्यगोमयः । पुं । वन्यगोमये । वनशूटे ।
च.चि.१५. ।

आरण्यपशुः । पुं । वनजपशौ । स सप्तधा,—
श्वस-महिष-वानर-सरीसृप-रुह-पृषत-मृगाः ।

आरण्यमक्षिका । स्त्री । दंशके । उंशग्र-
हि । रत्ना. । [रा.नि.व.३.]

आरण्यमुद्गा । स्त्री । मुद्गपर्ण्याम् । भृगानी ।

आरण्यविम्बिका । स्त्री । तुण्डिकायाम् ।
बुनो तेलोकृष्ण । रा.नि.व.२३. ।

आरण्योपलभस्य । क्ली । वनकरीपलभस्यजि ।
विलशूटेर छाहे । वै.निघ.१५.ज्व.भस्मेश्वररसे ।

आरतिः । स्त्री । स्तव्यचितले ।

आरभः । पुं । उद्यमे । वधे । दपे । मे. ।

आरसम् । क्ली । विखादे ।

आरसः । पुं । गजकुम्भाधीभागे । हला. । हे.च. ।
गजकुम्भसन्धिभागे । चिका. ।

आरा । स्त्री । चर्मभेदकास्त्रे । सा व्यधनप्रयी-
जना । लक्षणं — “आराङ्गाङ्गुलवृत्ता स्थातृप्रवेशा-
नधीर्हतः । चतुरस्रा... ॥ अत्रि.सु.चि.२५. । आ-
रासुखीनाम जलपक्षिणि । अम. ।

आराग्रम् । क्ली । चर्मवन्द्यास्तमुखे । “आरा-
ग्रम् मुखं तेषाम् । पुण्यपत्रादिभेदतः ॥” हला. ।

आराधनम् । क्ली । पचने । मे.नचतुक् ।

आरामः । पुं । उपवने । “नगरान्नातिदूरेण
यः सङ्गिपरीपितः । तरुवण्डः स आरामलाधीप-
वनमुच्यते ॥” हला. ।

आरामघोलिः (लिका) । स्त्री । पत्रशाक-
विशेषे, पश्चिमदेशे प्रसिद्धे । गुणाः — “आरामघो-
लिका चास्त्रकला रुच्यानिलापहा । पित्तश्लेष्मकरी
चात्या मूत्रा जीर्णज्वरापहा ॥” रा.नि.व.७. ।

आरामवल्जिका । स्त्री । मल्लिकाविशेषे ।
रा.नि.व.२३. ।

आरामशीतला (ली) । स्त्री । रामशा-
लीति महाराष्ट्रख्याते सुगन्धपत्रशाकविशेषे । आ-
रामशीतलापि पश्चिमदेशे कथ्यते । वर्वर्थादिगणे
धृता । गुणाः — तिक्ता शीतला पित्तघ्नी दाहशोष-
हरा व्रणविस्फोटकघ्नी च । रा.नि.व.१०. । शीता
कटुः पित्तकफासघ्नी च । मद.व.१. । [मू.८५.]

आरामुखम् । क्ली । व्यधनार्थशस्त्रविशेषे । सु.

आरालिकः । पुं । पापके । अम. ।

आरिः (री) । पुं । कण्टकवृक्षे । खदिरसार ।
थय्यत्र । गुणाः — कटुः तिक्तोष्णः कफवातघ्नः व्रण-
कण्ठरोगघ्नः रुच्यः दीपनश्च । रा.नि.व.८. ।

आरुः । पुं । (Lager stroemia rigia.)
वृक्षविशेषे । कर्कटे । गूकरे । मे.रविके । कुम्भाण्ड-
लतायाम् । बलाव्याम् ।

आरुकम् । क्ली । हिमालयदेशजानि खनाम-
कौषधिविशेषे । आङ् इति भाषा । पत्रपुष्पादि-
भेदेन तस्य चातुर्जात्यं सर्वार्ण्येव गुणैः तुल्यानि ।
गुणाः — “आरुकं वातघ्नेहार्शः कफघ्नश्च । मद.व.६. ।

मधुरं हिमं अर्धः प्रमिहगन्धरक्तदोषघ्नश्च । रा.नि.
व.११ । पुं । काविलदेशे आलुबुखार इति ख्याते
खाद्यद्रव्ये । गुणाः—‘आरुक्ती वाहितुबरी ह्रद्यः
शीतो गुरुः कृतः । मलावष्टम्भको याही भेदी
चोष्णः कफापहः । पित्तहृत्पाचकयाक्नी मधुरश्च
सुखप्रियः । सुखस्त्वक्करश्चैव मेहगुन्मार्शनुत्परः ।
रक्तवातवृणां हन्ता स पक्वो मधुरी गुरुः । कफ-
पित्तकरणीणो रक्तीयो धातुविवर्द्धकः । वै.निघ. ।

आरुक्करः । पुं । भस्मातकहवे । वै.निघ. ।

आरुटषकः । पुं । वासायां । च.चि.१३५. ।

आरेवतः । पुं । स्थूलारग्वधहवे । वडुं सो-
गान् । रा.नि.व.६ । भा.म.१३ चित्तममज्ज चि. ।
“पथ्यारेवतरामसेनकरजी ।” सु.म.१८५ लाचा-
दिव । क्ली. आरेवतः कफले । शृङ्खलविशेषः । अम. ।

आरोग्यम् । क्ली. । रोगनिर्मुक्तौ । आरोग्यं व-
र्जित्वेन । रा.नि.व.२० । “बलाधिष्ठानमारोग्यं ।”
चर. ।

आरोग्यपञ्चकम् । क्ली. । पथ्यारग्वधतिका-
विहदामलकेषु । एतत्सिद्धं पाचनं सामं जीर्णज्वरे
हितम् । भा.म.१३.ज्व.चि. ।

आरोग्यशाला । स्त्री । चिकित्सालये ।

आरोग्यशिखी । स्त्री । आरग्वधहवे । शी-
नाल । हिं धनवहेडा । मं लघुवाहावा । मद.व.१ ।

आरोग्याम्बु । क्ली. । पादशेषोष्णशले । “पाद-
शेषान् यत्तीयं आरोग्याम्बु तदुच्यते ।” भा. ।

आरोहः । पुं । अवरीहे । वरस्त्रियाः शोण्यां ।
रा.नि.व.१८ । परिमाणविशेषे । हिं.च. । गजा-
यारोहके । मे.हचिकं ।

आरग्वधः । पुं । आरग्वधहवे ।

आर्यम् । क्ली. । तन्नामप्रसिद्धमधुमेदे । “मधूक-
हचनिर्यासं जरत्काव्यायमोहवाः । श्वक्यायार्थं तदा-
ख्यातं चेतकं मालवे पुनः । तौक्ष्ण्यश्लु या धी-
ता मच्चिकाः षट्पदीपमाः । आर्यासासम्भूतं य-
त्तदार्थमित्यपरे जगुः ।” गुणाः—“चक्षुषं कफपि-
तघ्नं हृदु कषायं पाके तित्तं बलपुष्टिकरञ्च । अस्व-
दोषघ्नमिति । भा. । मच्चिकास्तौक्ष्ण्यं यास्तथा
षट्पदसन्निभाः । तदुद्धृतं यदाप्याहं तदार्थं मधु-
बन्धते । एतत्पिङ्गलवर्णम् । रा.नि.व.१४ ।

आर्यशर्करा । स्त्री । आर्यमधुकृतशर्करायां ।
इयं गुणैरार्यमधुतुल्या । रा.नि.व.१४ ।

आर्या । स्त्री । मधुमच्चिकाविशेषे । सा च पी-
ततुल्या धमरसदृशा । रा.नि.व.१४ । See आर्यम् ।

आर्त्तः । वि । पीडिते ।

आर्त्तगलः (ला) । पुं, स्त्री । (Barleria
coerulea.) नीलकिण्ठ्या । नीलश्रीणि । हिं
कटसेक्या । मं कालाकोराष्टा । रा.नि.व.१० ।
च.द.अम्र चि.कषायघृते । सु.म.१८८, १८९ संशोधने ।
See नीलाम्बानः । गुणाः—“उष्णः तिक्तः कटुः
वातकफघ्नः शोषकश्छूल्कघ्नश्च प्रघ्नश्च ।” वै.निघ. ।
भेष.सुखरी.चि. । रक्तकिण्ठोहवे । भा.पू.१३. ।

आर्त्तवम् । क्ली. । स्त्रीपुष्पे । तस्य प्रवृत्तिनिव-
निकालः वादश्चर्षादिपञ्चाशद्वर्षमितः । तच्च प्रति-
मासमुपचितं वायुर्योनिसुखं नयेत् धमनोदधेन ।
सु शा ३५. । तस्वरूपं—“रसादेव रजः स्त्रीणां
मासि मासि चाहं सवेत् । तद्वर्षाद्वादशाहं यासि
पञ्चाशतः चयं ॥ मासिनोपचितं काले धमनोदधेन-
दात्तं । इंप्रदिवर्षं कृष्णञ्च वायुर्योनिसुखं नयेत् ॥
अष्टाष्टकप्रतिमं यच्च यदा लाचारसोपमं । तदात्त-
वं प्रशंसति यदासी न विरजयेत् ॥” इति गर्भात्त-
यलक्षणम् । भा. । पुष्पे । वि. । ऋतुजे । मे.रचिकं ।

आर्त्तवी । स्त्री । घोटक्याम् । रा.नि.व.१६ ।

आर्त्तिः । स्त्री । पीडायां, वेदनायां । रा.नि.व. ।

आर्द्रः । वि । सजले वस्तुनि । डिङ्गा । हिं
गीला । मं शीले । तच्च सरसनीरसभेदेन वि-
धा । तयोर्वाङ्मूकायाम् आर्द्रम् । नीरसमपि सदुग्ध-
गुमरसभेदात् विधा । तयोः वटाश्रत्याद्यं नीरसम् ।
सदुग्धमपि विधा सदुतीक्ष्णभेदेन । तयोः शतलाद्या-
स्तीक्ष्णाः दुग्धिकायाः सुदृढ इति । यथा—“आर्द्रं
द्रव्यं विधा प्रोक्तं सरसं नीरसं तथा । सदुग्धं गुम-
रसकं विधा नीरसमुच्यते । वाङ्मूकं सार्षपं शार्कं
निर्गुण्डारण्डमार्धरम् । चतुराद्यभिदं सर्वमार्द्रं
स्तरसमुच्यते । वटाश्रत्यकरीराद्यं आर्द्रद्रव्यम् नी-
रसम् । सदुग्धम् विधा प्रोक्तं सदुतीक्ष्णमिति क्र-
मात् । शतलावजशोडशरीरिण्यावास्तु तीक्ष्ण-
काः । दुग्धिकाकंचीरिकायाः सदुदुग्धाः प्रकीर्ति-
ताः ।” प.प्र. । क्लिप्ते । मे. ।

पार्श्वकम् । क्ली० (Zingiber officinale.)

Common zinger. स्नानमन्त्रातकन्दशाकवि-
शेषे । आदा । हिं पादरत्न । मं पालि । कं पञ्च,
चद्रका । गुणाः—गुण्योसमगुणं कटुकमपि पाके
मधुरं प्राप्नोति सखवर्णं सेवितं अपि दीपनं
रुचिकरं जिह्वाकण्ठशोधनञ्च भवति । यौगं शर-
दि च न सेव्यम् । भा.पू.१भ.वा. पार्श्वकं नागर-
गुणं मेदनं दीपनं गुणं । मद.व.२८ ।

पार्श्वकस्तरसः । पुं । पार्श्वकस्य स्तरसे ।
आदात्र तम । च.द.ज्व.चि.कवलधारणे ।

पार्श्वचिकणम् । क्ली० । आमचिकणगुवाके ।
कंठा ठिक उपात्रि । रा.नि.व.२१ ।

पार्श्वजम् । क्ली० । गुण्यग्राम् । रा.नि.व.६ ।

पार्श्वदाडिमनिर्यासः । पुं । पार्श्वदाडिम-
फलस्तरसे । सि.यो अरोच.चि.श्रीकण्ठः ।

पार्श्वमरिचम् । क्ली० । आममरिचं । कंठा
गत्रिष्ठ । गुणाः—“पार्श्वं मरिचं किञ्चिद्वीर्यं
पाके रसे मधु । अपितलञ्च कटुकं गुरु चाग्निप्र-
दीपनम् । तिक्तञ्च रुचकं स्वादु कफवातहरं परं ।
हृद्रोगञ्च कर्मोपैव नाशयेत्... ।” वै.निघ. ।

पार्श्वमाषा । स्त्री । Leguminus shrub,
(Glicine debilis.) वनसुद्धे, माषपर्णाम् ।
रा.नि.व.३ ।

पार्श्ववटकः । पुं । आदावट्ठा इति प्रसिद्धे
भीम्यद्रव्ये । तत्प्रकरणं यथा—सुद्रपिट्टरचितान्
वटकां कौलपाचितान् हलचूर्णितान् कृत्वा तत्र
अष्टहृत्पुमरिचार्द्रकजीरकचूर्णं निम्बूरसं यवानौञ्च
युक्त्वा दद्यात् मिश्रयेत् । अथ तद्व्यसंपूरकं दद्यात्
सुद्रपिट्टानि पचेत् । तानि च पिट्टकानि कथित-
जले निमग्नानि । “सुद्रपिट्टा विरचितान् वटान्
लेन पाचितान् । हस्तेन चूर्णयेत्स्यक् तस्मिन् चूर्णे
विनिक्षिपेत् । अष्टं हिङ्गार्द्रकं सूक्ष्मं मरीचं जीरकं
तथा । निम्बूरसं यवानौञ्च युक्त्वा सर्वं विमिश्रयेत् ।
सुद्रपिट्टं पचेत्स्यक् स्वाद्याभासारकोपरि । न-
खासु गोलकं कुर्यात् तन्मध्ये पूरञ्च क्षिपेत् । तैले
तान् गोलकान् पक्त्वा कथितायां निमज्जयेत् । गु-
णाः—“गोलकाः पाचकाः प्रीतासेनाद्रवटका
अपि ।” भा.पू.१भ. ।

पार्श्वशाकम् । क्ली० । पार्श्वके । रा.नि.व.६ ।

पार्श्वी । स्त्री । कृष्णातिविषायां । वृष्टनचये ।
पार्श्वके । रा.नि.व.६ ।

पार्श्वीस्यम् । क्ली० । पार्श्वके ।

पार्श्विका । स्त्री । चद्रार्द्रके । भा.पू.१भ. ।
पार्श्वनिकायां । कंठा १८८ । गुणाः—“तिक्तं
मधुरा मूत्रला पित्तञ्च न करोति ।” “पार्श्विका
मेदिनी गुर्वी तीक्ष्णोष्ण दीपनी च सा । कटुका
मधुरा पाके रुक्षा वातकफापहा ।” वा.सू.६५. ।

पार्श्वभी । स्त्री । कपिकच्छुलतायाम् । आन-
कूष्मा । रा.नि.व.३ । See आत्मगुमा । शार्ङ्ग. ।

आलम् (कम्) । क्ली० । हरिताले । प.सु. ।

आलगर्हः । पुं । Species of cobra.
अलगर्हं । जलसर्पे । [स.सू.४६५. ।

आलद्रूपकः । पुं । तन्नामकप्रतुदपचिञ्चि ।

आलविषः । पुं । यस्य पालि (छल) विषमसि ।
तं च वृथैकविषभरराजीवमन्त्रोपचिञ्चिः समुद्र-
वृथिकाय । सू.कल्प.३५. । [कल्प.८५. ।

आलविषा । स्त्री । कृष्णसाध्यलूतामेदि । सु.

आलस्यम् । क्ली० । अलसतायां । सामर्थ्येऽपि
कर्मण्यगुहादे । भा.म.१भ.ज्व.चि. । “आलस्यं
मधुरास्यता ।”

आलातम् । क्ली० । अकारे । रा.नि.व.२०. ।

आलानम् । क्ली० । गजबन्धनस्तम्भे । हला. ।
रत्नी । मे. । [श्री. ३. २. ।

आलातुः (वूः) । स्त्री । अलाव्याम् । लाडे
आलावर्त्तम् । क्ली० । वस्त्रव्यजने । कांठेऽत्र
पाथी । हे.च. ।

आलास्यः । पुं । कुम्भीरे । हे.च. ।

आलिः । पुं । वृथिके । भमरे । मे.लविकं ।

आलिङ्गनम् । क्ली० । आश्लेषे । रत्ना. ।

आलिङ्गरः । पुं । अलिङ्गरे । जाला । चिका. ।

आलिम्पना । स्त्री । दत्तौ । चिका. ।

आलिवङ्गा । स्त्री । हालिम् इति लीके ।
आशालवीज इति गुर्जरे । वै.निघ.१भ.वा.प्या.
कटिवा.चि. ।

आली । स्त्री । कफीली । मेलविकं ।

आलीठम् । स्त्री । लहने । अशिते ।

आलीनकम् । स्त्री । रङ्गे । त्राङ् । छे.च. ।

आलुः । पुं । कीडणदेशप्रसिद्धकन्दविशेषः । काशालू । मं कांसालु । शूरण । आलुके । पेचके । रा.नि.व.७ । स्त्री । चूद्रजलाधारः । गलान्तिकायां । त्रिका । स्त्री । मेलके । मूले । त्रिका । शीतल आलू इति ख्याते कन्दविशेषः । मे. । गुणाः— रक्तपित्तघ्नं गुरु स्वादु शीतलं सन्धं शुक्रकरञ्च । द्रव्याभि. ।

आलु(लूः)कः । पुं, स्त्री । An esculent root, (*Alum campanulatum*.) कन्दशाकविशेषः । आलू गीष् । स बहुधा—काशालुक-शङ्खालु हस्यालु रक्तालु-पिण्डालु-मध्वालुभेदात् । तत्र काशालुकं काठिन्ययुक्तं (हिं कठकं), शङ्खालुकं श्वेततायुक्तं (शङ्खक इति लोके), हस्यालुकं दीर्घतायुक्तं मद्वाशरीरम्, रक्तालुकञ्च (रक्ताकर-तण्डा), पिण्डालुकं (हिं वर्तुलमुग्रनी), मध्वालुकं मिष्टं रोमयुक्तं (हिं दीर्घमुग्रनी) इति च । गुणाः—मलमूत्रनिःसारकं रुचं दुर्जरं रक्तपित्तघ्नं वात-कफघ्नं बल्यं हृथं सत्यवर्धनञ्च । भा.पू.१भ. । आलूकं शीतलं सर्वं विटभि मधुरं गुरु । राज. ।

आलुकी । स्त्री । रक्तालुभेदे । त्राङ् । आलू । हिं अकट् । या दीर्घा कठिना तन्वी च । गुणाः— बलकृत् स्निग्धा गुर्वी हृदयकफघ्ना विटभिनी तैलमर्जितात्यन्तवचिकरी च । भा.पू.१भ.,शा.व. ।

आलूकम् । स्त्री । एलवालुके । आलुके । रा. नि.व.४ । [आदौ यथोक्तौषधलेपे । सु.चि.१च. ।

आलेपः (नम्) । पुं, स्त्री । जातमात्रशीघ्रव-

आलेयम् । स्त्री । पञ्चकाष्ठे । वै.निघ. ।

आलेशः । पुं । अश्वसुखरोगे । तत्र हनुदन्तो न सम्यगुद्वृच्छन् यन्मणामुत्पादयति, तेनाशोऽस्त्वस्थः अनिच्छया स्तोकं खादति भग्नकासी चीरबलश्च भवति । “हनुदेशे यदा दन्तो भवत्यभ्यन्तराशयः । आलेश इति तं विद्यात् श्लेष्मरक्तसमुद्भवम् ॥ तेनाशो दुर्मन्तात्यर्थं मन्दं पिबति खादति । जर्जरं कासते चैव बलाच्च परिहीयते ॥” ज.द.२८च. ।

आलोकः (नम्) । पुं, स्त्री । दर्शने । पेशा । दीपे । मे. ।

आलोचकः । पुं । तन्नामकाशी । तस्य स्थानं जेवं । स च रूपादि दर्शयति । सु.सू.११च. । स्त्री । तन्नामकपित्तं । भा. ।

आलोचनम् । स्त्री । दर्शने ।

आलोडनम् । स्त्री । मिश्रणे । उत्तेजने । [माने ।

आलीलः । पुं । कम्पि । त्रि । कम्पिते । लम्ब-

आलूकम् । स्त्री । आलुके । आलू । हिं अलु, आलुबोखार । गुणाः—रसतः शीतं स्वादुस्त्रं वात-पित्तकरञ्च । मद.व.६ । [द्रव्य पेशाङ् । त्रिका. ।

आवट्टजः । पुं । उत्तमाश्वे । पारसीकाश्वे । पा-

आवपनम् । स्त्री । भाण्डे । बीजवपने । अम. ।

आवरकः । त्रि । आच्छादके ।

आवर्त्तः । पुं । भस्मे । भा.म.३भ.उदा.वि. । राजावर्त्तमणी । रा.नि.व.१३ । तन्नामकमन्त्रस्थाने । स्थानं च तस्य भूयोपरि निम्नदेशः । तत्रस्थं वैक-ल्यकारमन्त्रमर्थः । सु.शा.६च. । शुभाशुभमन्त्रकेऽवस्थ रोमावर्त्ते । ते च पञ्चवर्त्तप्रकाराः । तद्यथा— ‘विशतिलम्, शुभाः प्रीक्षाः षट्सप्तत्यधिकाः स्मृ-ताः । उत्तरार्धं प्रपाणं स्यात् तत्रावर्त्ताः शुभाव-हाः ॥ स्रक्पर्णश्च तथा प्रीक्षाः सर्व्वकामफलप्रदाः । त्रयथेवाथ चलारी बाजिनी यस्य रोमजाः । हौ वा ललाटजी यस्य स तु धन्यतमः स्मृतः ॥ आनु-पूर्व्व्यां स्थिताशोर्द्धं ललाटे रोमजास्त्रयः । निःश्रे-यो नाम सा ख्याता भर्त्तुः सर्व्वार्थसाधिनी ॥ शिरःकेशान्तयोर्मध्यं श्रवो नामाभिधायते । तत्रा-वर्त्तः स्मृतीऽऽप्तस्य भर्त्तुर्जयविवर्द्धनः ॥ घण्टावन्-समीपस्थां निगालः कीर्त्तिनी बुधैः । तस्मिन्देव-माणिर्नाम रोमजः शुभकृत्स्मृतः ॥ कर्णमूले तथा बाह्वोः केशान्ते मस्तके तथा । आवर्त्ताः पूजिता नित्यं विशेषेण तु मस्तके ॥ आवर्त्ता यस्य चलारी बाजिनी वचसि स्थिताः । एकः कण्ठे भवेत्सष्टः स भव्यः सर्व्वकामदः ॥ रन्ध्रे चैव यदा भर्त्तु-रीक्षितार्थप्रदी भवेत् । उपरन्ध्रे भवेत्तैव रोमजा-स्त्रातिपूजितः ॥ शङ्खचक्रगदावज्रशक्तिपद्मीपमाश-ये । विशेषेण शुभाः प्रीक्षा रोमजाः शुभदेशजः ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि रोमजानतिनिन्दितान् ।

भर्तुः क्लेशावहान् सञ्ज्ञान् धनप्राणापहारकान् ॥
नामिकापुटयोर्मध्ये प्रदेशः प्रीथ उच्यते । तत्र
भर्तुर्विनाशाय रोमजस्य प्रकीर्तितः ॥ ऊर्ध्वं च ना-
सिकाच्छिद्रान् स्वामिनः क्लेशकारकः । गण्डयो-
श्चैव भर्तारं हत्वावर्त्तं दुरासदः ॥ अयुपातः समु-
द्रिष्टः प्रदेशश्चतुर्धरः । तत्रावर्त्तं भवेद्भीमः स्वा-
मिनः कुलनाशनः ॥ अपाङ्गाद्वाङ्गलं चैव प्रदेशः
शङ्क उच्यते । तस्मिन् भर्तुर्विनाशाय भवेदाहस्य
रोमजः ॥ भूप्रदेशसमुद्भूत आवर्त्तं नैव पूजितः ।
सुहृद्विशोभकत्वं सः स्याद्भर्तुरर्थावसादकः ॥ मनां
शीवां शिरी विन्द्यात्तत्रावर्त्तं कुम्भितः । कलशो
आपि संशयं स्वामिनश्चायं घातयेत् ॥ चित्रकस्य
समीपस्थो वामदक्षिणभागतः । प्रदेशस्तु हनुनाम
तत्रावर्त्तं हि दारुणः ॥ अधरोष्ठस्य ताधम्नामिव कं-
हि प्रसङ्गकम् । तस्मिन् पापी भवेद्भर्तुः कर्णयो-
श्चापि रोमजः ॥ कण्ठोऽयं निगालस्य मध्ये गलक-
उच्यते । तत्रावर्त्तः स्मृतः पापः स्तम्भसम्भितय-
यः ॥ अधस्ताज्जङ्घयोश्चैव यस्यः कूर्चं इति स्मृतः
तत्रावर्त्तः स्मृती भर्तुः संशयं जीवितान्तकम् ॥
कूर्वादष्टाङ्गलं चोर्ध्वं पार्श्वयोश्च कला स्मृता । तत्र
भर्तुः शराघातेर्जीवितान्तक्य रोमजः ॥ कण्ठे ह्यप-
भस्यैव सुव्यक्तमुपलक्ष्यते । वाजिनी यस्य तत्र
स्यादावर्त्तः स्वामिनाशनः ॥ ककुदस्य पुरोभागे
समीपे वक्ष उच्यते । भर्तुः सुतममेतस्य तस्मिन्ना-
शाय रोमजः ॥ कीकसं गु च यस्य स्यादावर्त्तस्य
दारुणः । रणे हतः समं भवति क्षत्याग्निः स विन्-
यते ॥ क्रीडि चैवासनं चापि हृदये चैव जानुनि ।
आवर्त्तः स्वामिघाताय भवन्त्येव न संशयः ॥ पा-
र्श्वयो रोमजो यस्य स चाशो नश्यति क्षयम् । स
पक्ष्वाग्न भर्तारं नीहारास्तु यथा रविः । कूर्चस्या-
धः प्रदेशस्तु कुष्ठिकः परिकीर्तितः । अधन्यस्तत्र
वाहस्य जङ्घोर्जानुनोश्च यः ॥ नाभिजो सुक्लजश्चैव
विक्रजश्च विशेषतः । पुच्छमूलस्थतथापि नैव
धन्यः प्रकीर्तितः ॥ कुक्षौ व्याधिं नियच्छन्ति रोम-
जाः कुक्षिसम्भवाः । पायुसोवनिमज्जस्था नैव ध-
न्यास्तु कीर्तिताः ॥ स्फिक्पिण्डे स्थूरके चैव यस्या-
वर्त्तं हि वाजिनः । लिङ्गावर्त्तः स विख्यातो भर्तुः
संश्लेषनाशकः ॥ शतपादीति विख्यातस्तथा वै
सुकुलोऽपरः । आवर्त्तश्चैव सहातः पादुकसाईपा-
दुक्कः । शक्तिश्चैवावलीढश्च आवर्त्तः कीर्तितोऽप्यथा ।
वाजिद्विभक्तः सत्यं कृष्णभायमनिवेदकः ॥ शतपा-

दीसमाकारः शतपादीति कीर्तितः । जातीसुकु-
लमङ्गाशो सुकुलः समुदाहृतः ॥ आवर्त्तो भूमितै-
र्बालैः सहातो रोमपुत्रकैः । शक्तिश्च शक्तिं सन्धा-
नैः रोमभिर्गुणलक्षणेः ॥ वक्त्रावलीढकाकारोऽव-
लीढः परिकीर्तितः । पादुकः पादुकाकारस्तथा
चैवाईपादुकः ॥ बालि विशिष्यसंस्थाने निर्दिशन्मति-
मान् भिषक् । शास्त्रमार्गानुसारं यथा प्रोक्तं वि-
चक्षणः ॥ एतेषामेव सर्वेषामावर्त्तानां तपोधनेः ।
रोमजति कृता संज्ञा वाजिलक्षणवेदिभिः ॥ शुभा-
ग्भी तु यत्र ह्यै तत्रैको न फलप्रदः । एकी ह्येवा
दहेत्यापं तेन दीपो न दुष्यति ॥ अथवा द्विजसु-
ख्याय वेगादिगुणवान्हयः । दत्त्वा यान्नः क्रयेणैव
दुरावर्त्तं ककुदो ॥ श्रीहृच्चो रोमजश्चैव रोचमा-
नन्यैव च । अत्रदो मुपली चैव राज्यरत्नप्रदः
सदा ॥ प्रपाणे मारुतं विन्द्यात्तल्लोचं च हताशनम् ।
उरमि चाश्विनो देवी चन्द्रमर्थी च सूर्यनि ॥ रक्ष-
स्त्वन्विशास्त्री च उपरभुं हरी हरिः । इत्येवं
प्रजिता ह्येते दग्धावर्त्तानां वाजिनः ॥ अग्रेकेन
विहोनायेनैवैवैरुग्भासदा ॥ क्ली । स्वर्णमाचिके ।
रा. नि. व. १२ ।

आवर्त्तकः । पुं । कीटविशेषः । तद्दृष्टे वायु-
जन्यरोगा जायन्ते । सु. कल्प. ८८५ । राजावर्त्तमणी ।
रा. नि. व. १३ । क्ली । स्थलपत्रे । रौप्यमाचिके ।
रा. नि. व. १२ ।

आवर्त्तकी । स्त्री । स्वनामख्यातलतायां कीक-
णादिदेशे आङ्गुली तलाङ्गुली भगतवल्ली इति च
प्रसिद्धायां । (ना. १०. १००) । गुणाः — कषायोष्णा सुरा-
तिक्ता रसायनी हृष्या वातामघातारक्तशोथमेहघ्नी ।
मद. व. १ । कषायाम्ना शीतला पित्तघ्ना । रा. नि.
व. २ । हृहृदन्त्याम्, भद्रदन्त्याम् । रा. नि. व. ६ ।

आवर्त्तनम् । क्ली । आलौकिके दग्धादीनाम् ।
या. ५८० । धातुगालने । अ. टी ।

आवर्त्तनी । स्त्री । (Melicetes Isora.)
आर्त्तमीडा इति ख्याते द्रव्ये । अं. १२. ८० । हि
मरफली । धातुगालनपात्रे । श. र. ।

आवर्त्तपूलिका । स्त्री । पूलिकाभेदः ।

आवर्त्तमणिः । पुं । राजावर्त्तनामकीपरने ।
रा. नि. व. १२ ।

आवर्त्तनी । स्त्री । अजग्रहीहृत्वे । र. मा. ।

आवलीकन्दः (कः) । पुं । मालाकन्दे । रा. नि.व.७ ।

आव(व)ल्यम् । स्त्री । दीर्घल्ये ।

आवसथः । पुं, स्त्री । गृहे । हे.च. ।

आवसितम् । स्त्री । निर्वधीकृतधान्ये । वृणान् धानं । हे.च. । परिपक्वमर्दितधान्यं । भरत. । [च.]

आवस्थिकः । त्रि । अवस्थीचिन्ते । सु.चि.३८

आवा(वा)धा । स्त्री । पीडायाम् । श.र. ।

आवापः । पुं । आलनाले । कल्के । प.प्र.१अ. नि.व.पे । सु.चि.१अ. ।

आवारि । स्त्री । हृद्यगृहे । शट्टिहानि । उणा. ।

आवासः । पुं । गृहे । हे.च. ।

आविः । पुं । पक्षिणि । वै.निघ. ।

आविकः । पुं । कम्बले । हे.च. । हला. । त्रि । मेघसम्बन्धिनि । स्त्री । मेघमांसादौ । मेघीदुग्धे ।

आविकष्टतम् । स्त्री । मेघीनवनीतजातघृते । भेङ्गीर दृष्टेन वि । गुणाः—लघुपाकं पित्तकोपनं योनिदीये कफे वाते शोफे कम्पे च हितम् । रा.नि.व.१५ । पाके लघ्वाविकं सर्पिः सखरीग-विषापहं । दीपनं कफवातघ्नं कुष्ठगुल्मीदरापहम् ॥ अत्रि.८अ. ।

आविकदधि । स्त्री । मेघीदुग्धकृतदधनि । भेङ्गीर दधे । हिं मेढीकेदधि । गुणाः—गुरु सुखिग्धं कफपित्तकरं वाते रक्तवाते च पथ्यं शोफ-क्षणघ्नम् । रा.नि.व.१५ । सुखरीगे परं हितं, दृष्ट-फलं । आविकं पित्तकृदातशमनं कफकोपनं । गु-ल्मार्शःकुष्ठरीगे च रक्तपित्ते न शस्यते । अत्रि.८अ. ।

आविकनवनीतम् । स्त्री । मेघीदुग्धजात-नवनीते । भेङ्गीर दृष्टेन ननि । गुणाः—पाके हिमं लघु सारकं योनिशूले कफे वाते अर्शसि च सदा हितम् । ऐडकं नवनीतं क्लिष्टगन्धं श्रौतलं मेधाहृतं गुरु पुष्टिसौख्यमन्दापिदीपनम् । रा. नि.व.१५ ।

आविकमांसम् । स्त्री । मेघमांसि । भेङ्गीर मांस । गुणाः—मधुरं द्रव्यद्रुम बलकरम् । आज-मांसादिपरीतगुणं तेन अत्युष्णं क्षिग्धं गुरु सदीर्घं अभिष्यन्दि च । वा.सू.६अ. ।

आविकमूत्रम् । स्त्री । मेघीमूत्रे । भेङ्गीर मूत्र । गुणाः—तिक्तं कटुकम् उष्णं कुष्ठघ्नम् अर्शः-शूलोदररक्तशोफमेहविषघ्नम् । रा.नि.व.१५ । शो-फकुष्ठार्शमेहवर्चोयहघ्नम् । मद.व.८ ।

आविकक्षीरम् । स्त्री । मेघीदुग्धे । भेङ्गीर क्षीर । मं मेदिचिदुध् । गुणाः—स्वादु अम्लपाकं क्षिग्धीष्णं गुरु पित्तकफोत्पन्नं बृंहणं क्षिक्काश्लास-निलघ्नम् । वा.टी.चारपाणिः । लीमशं गुरु कफ-पित्तहरं स्त्रीलघ्नं मेहघ्नं वातप्रकीपे पथ्यं अनिल-जी कासे हितम् । रा.नि.व.१५ । वातव्याधिहरं क्षिक्काश्लासपित्तकफप्रदम् । वा.सू.५अ. । क्षीरश्वं मधुरं रक्तसुष्णं वातकफापघ्नं । न शस्यं रक्तपित्तानां वातिकानां हितं भवेत् । अत्रि.८अ. । [वै.निघ. ।

आविकी । स्त्री । कम्बले । शालं । शल्लव्या ।

आविग्गः । पुं । करमर्हवले । पाणि आम्-ला । श.र. । अ.टी.सा. । [टा.]

आविटः । वृषविशेषे । हिं आवुटा । मं आप-

आविधः । पुं । विधनास्त्रे । भोमत्र, तुर-पून । अम. । [गर्भ. ।

आविरः । पुं । प्रसववेदनायाम् । मा.नि.सूद-

आविलम् । स्त्री । कावेलदेशीयफलविशेषे । सेओ इति लोके । मं थोरसेवफल । त्रि । कलुषे ।

आविलकन्दः । पुं । मालाकन्दे । रा.नि.व.१ ।

आविलमत्स्यः । पुं । मत्स्यविशेषे । तल्लवणं यथा—शुभाङ्गः ताम्रपत्रः स्थूलाङ्गश्च । गुणाः—अतिरुच्यः मधुरः बल्यः वीर्यपुष्टिवर्द्धनः गुणान्ब-ध । रा.नि.व.१७ ।

आविला । स्त्री । मत्स्ये । चाङ्गेर्या । आ-म-द्रुम । मं आवीली । अम. । [वै.निघ. ।

आविहचः । पुं । मेघशङ्खाम् । मेङ्गानिष्ठे ।

आविष्टः । त्रि । प्रेतादिभिर्गृहीते । तूते पांशुः । हारा. ।

आवी । स्त्री । प्रसववेदनायाम् । सु.नि.८अ. । प्रसवलक्ष्णे मूत्रकफप्रसेकादौ । विज.र. ।

आवेगी । स्त्री । बृहदाबकलायां । वीज-तात्रक । रा.नि.व.३ । रु.मा. । मद.व.१ ।

आवेशः । पुं । अपकाररोगे । हे.च.। भूतसञ्चारः । रा.नि.व.२० ।

आवेशनम् । स्त्री । शिष्यशालायाम् । इला. । भूतावेशे । मे.नचतुष्कं । मन्त्रेषु भूतमात्रस्य शिरसि सन्निवेशने । “बन्धावेशनताडनेः ।” च.द.ज्व. चि. । क्रोधे । धरणिः ।

आवेशनमन्त्रः । पुं । येन मन्त्रेण भूतादयः शरीरे विशन्ति । अत्रि.१.स्था.५.अ. ।

आवेशिकः । वि । आगन्तुके । अम.।

आशनः । पुं । असनवत् । हिरूप-कोषः ।

आशयः । पुं । आधारे । अभिप्राये । पनसञ्च. । मे. । अजीर्णे । Organs or receptacles. कोष्ठागारे । अजयपालः । आशयाः सप्त — वात-पित्तकफरक्तपक्कमूत्राशयाः, स्त्रीणामतिरिक्तो गर्भाशय इत्यष्टौ । सु.शा.५.अ. । वायुः स्वस्थितिहेतुराशयं करोति । आशयाभ्यासयोगेन करोत्याशयसम्भवम् । सु.शा.४.अ. । तत्र त्रयो रक्ताशयः, तदधः श्लेष्माशयः, तदधः आमाशयः, तदधः पक्काशयादूर्ध्वं ग्रहणी नाम या कला सेव पाचकाशयः । नाभिरूर्ध्वमग्न्याशयः मध्यभागे स्थितः । तस्योपरि तिलं, तदधो वाताशयः । तदधः पक्काशयः स एव मलाशयः । तदधो वसिः स एव मूत्राशयः । भा.पू.। वामटेन्तु नाभ्यास्त्रय आशया अधिका उच्यन्ते, ते च गर्भाशयः सन्तौ च । तत्र गर्भाशयः पित्तपक्काशयान्तरं, प्रवृद्धौ सन्तौ सन्त्याशयौ च ।

आशयफलम् । स्त्री । पनसे । विश्वः ।

आशयाशः । पुं । वायौ । अग्नी । अ.टी.।

आशा । स्त्री । लक्ष्णायाम् । अम. ।

आशाढः । पुं । तृतीयमासे । हिरूप.अ.टी. ।

आशापुरसम्भवः । पुं । भूमिजगुग्गुली । आशाभूतौ क्षुण इति स्त्रीके । रा.नि.व.१२ ।

आशाबन्धः । पुं । मर्कटजालके । शकृदुभयजाले । मे.धचतुष्कं । [भोजने ।

आशितः । वि । सुक्ते । अशिते । जटा.। स्त्री ।

आशितम्भवम् । स्त्री । अत्रादौ । पुं । तमौ मे.।

आशिता । वि । अतिशयभोक्तारि । हे.च. ।

आशी (शीः) । स्त्री । सर्पदन्ते । मे. । सर्प

विषे । श.र.। आशी तालुगता दंष्ट्रा तथा दष्टा-न जीवति । विषविद्या. । वृद्धिनामकौषधे । रा.नि. व.५ । [पुष्पवृक्षविशेषे । रत्ना. ।

आशीतः (कः) । पुं । अहिहक इति ख्याते **आशीविषः** । पुं । सर्पे । मद.व.१२ । अम.। दर्वीकरसर्पे । सु.कल्प.४.अ. ।

आशुः । पुं, स्त्री । धान्यसामान्ये । र.मा. । व. पांभवपष्टिकादित्रीहविशेषे । आउंश धान । मे. शहिकं । “आशुभक्तीदकेः पिष्टम् ।” च.द.अ.पि. वि.अभयुद्धौ । गुणाः — सधुरः पाकेऽस्त्रः पित्तकरः गुण्यः । राज. ।

आशुकारी । पुं । पित्तील्लणसन्निपातञ्चरः । लक्षणं — “अतिसारी भूमौ मूर्च्छा मुखपाकसाधैश्च । गात्रे च विन्द्वो रक्ता दाहोऽतीव प्रजायते । पित्तील्लणस्य लिङ्गानि सन्निपातस्य लक्षणम् ॥” भा.म.१.म. ।

आशुकोपितः । पुं । मयदेशजातवृत्तकशाखी । धकीर धान इति प्रसिद्धः । रा.नि.व.१६ ।

आशुगः । पुं । वायौ । अम. ।

आशुतीक्ष्णकम् । स्त्री । ताम्रं । [च ।

आशुपः । पुं । वंशविशेषे । वेउंउं दंष्ट्रा । श.।

आशुपनी । स्त्री । शक्तीलतायां । कुशुवकी लता । रत्ना. ।

आशुमण्डः । पुं । आयुभक्तमण्डः । आउंश टालेर मण्डः । गुणाः — याही सधुरः कफकरः तर्पणः लयदीपकः शुकवर्धनश्च । अत्रि.१.स्थान.११.अ. । [धान्ये । अ.टी.म. ।

आशुव्रीहिः । पुं । वीरीधान्यं । रत्ना. । आशु

आशुशुचणिः । पुं । अग्रौ । रत्ना. ।

आशिकुटी । पुं । पर्वते । श.सा. ।

आशीतनम् । स्त्री । निवसेचने । वा.टी.हेमा. चतुःपुराणे । प्रयोगः । तस्य लक्षणं — “अथ आशीतनं कार्यं निशयां न कण्डन । लकीलितेऽलिहयार्थं विन्दुभिर्षाड् लाहितम् । काष्ठचोद्रासव-खेहविन्दूना यन्तु पातनं । यद्वाङ्गुलीन्यते मेने प्रोत्तमाश्रयतनं हि तत् ।” इति । मात्रा च संख्ये ८ विन्दवः, खेहने १० विन्दवः, रोपणे १२ वि.

भूवः, शीते चीणा यीष्णे च शीता विन्दवी भ-
वेयुः । तच्च वाते तिक्तं, पिने स्निग्धं, कफे च ति-
क्तोष्णरुचं हितम् । वै.निघ. ।

आश्रयः । पुं । आधारे । जटा. । गृहे । हे.च. ।

आश्रयाशः । पुं । चित्रकण्ठे । अग्नी । अम. ।

आश्रवः । पुं । क्लेशे । मे. ।

आश्लेषः । पुं । आलिङ्गने । रत्ना. ।

आश्वत्यम् । स्त्री । अश्वत्यफलं । अम. ।

आश्वयुजः } पुं । षष्ठमासे, आश्विने मासि ।

आश्विनः } अत्र रवेः कन्याराशिस्थितिः ।
आश्विने मासि । अम. ।

आश्विनीयौ । पुं । अश्विनीकुमारौ । अम. ।

आश्वीनम् । स्त्री । एकेनायेन एकदिनगम्ये
पथि । अम. ।

आषाढः । पुं । स्वनामख्याततृतीयमासे । यत्र
रवेर्मिथुनराशिस्थितिः । अम. । पलाशदण्ड । मे. ।

आषाढकम् । स्त्री । पलाशबीजं । [व.१२ ।

आसङ्गा । स्त्री । सोराष्ट्रमनिकायां । रा.नि. ।

आसङ्गिनी । स्त्री । चक्रवाथी । पू.त्रि. वा-
ताम । त्रिका. ।

आसङ्गिमः । पुं । कर्णवन्धनाकृतिविशेषे । म
न्त्राभ्यन्तरदीर्घकपालिः । सु.म. १६ अ. ।

आसत्तिः । स्त्री । सङ्गमे । मे. ।

आसनः । पुं । जीवकद्रुमं । मे. नचिकं । स्त्री ।
गजकल्ये । हला. । पीठिकः । य. । [प्रा. ५ ।

आसनपर्णी । स्त्री । अपराजितायां । सं गौ
कर्णविल्ली । वै.निघ. ।

आसन्दः । पुं । खट्वाभेदे । मे. दचिकं ।

आसन्दी । स्त्री । लघुखट्टिकायाम् । हारा. ।

आसन्नकालः । पुं । मृत्युकालि ।

आसवः । पुं । मद्यमात्रवचने । वा.टी. हे.मा. ।
मद्यविशेषे । अपक्वौषधसिद्धमद्यम् आसव उच्यते ।
“यदपक्वौषधान्मूत्रां सिद्धं मद्यं स आसवः ।” श्री
धरिचुरसेः परंरपक्वैरासवी भवेत् । प.प्र. १ ख. । गु-
णाः—“आसवस्य गुणाः श्रेया बीजद्रव्यगुणैः स-

माः । भा. पू. मद्यवः । द्रवेषु चिरकालस्थं द्रव्यं स-
म्भितं भवेत् । आसवारिष्टमेदैस्तृण्यते भेषजी-
चितम् ॥ वै.निघ. खट्टाविधिः । धान्यास्त्रे । वै.निघ. ।
See अरिष्टः । [रा. नि. व. ६ ।

आसवद्रुः (मः) । पुं । असनद्रुचे । तालद्रुचे ।

आसारणः । पुं । वृक्षभेदे । भेष. ।

आसीनप्रचलायितम् । स्त्री । निद्रावे-
शोपविश्य दीलने । पु.त्रि. । राज. ।

आसुतम् । स्त्री । चिरकालस्थिताम् कन्दादि-
युक्तमासुतमुच्यते तदुक्तं कन्दमूलफलाद्यच्च ख-
णोदकसंयुतं । सन्धानाच्चिरकालास्तमासुतं परि-
कीर्तितम् ॥ वा.टी. हे. । [हे.च. ।

आसुतिः । पुं । मद्यसम्पानं । गद. (८) ७ श्रानि ।

आसुतीबलः । पुं । शैथिल्ये । हे.च. ।

आसुरम् । स्त्री । विडलवर्णं । रा. नि. व. ६ ।

[पुं. लवणं । भा. पू. १ भ. सासुद्रलवणं । मद. व. २ ।

आसुरी । स्त्री । अतमर्पणे । (अ. ३) मतिवा, कू-
शे । तद्दे. । प. सु. । र. सा. सं. । च. द. यष्ट. चि. आया-
मकाञ्चिके । रक्तमर्पणे । तद्दे. मा. १ य. । रा. नि. व.
१६ । ईदमदात्मके चिकित्साविशेषे । आसुरी मा-
नुषी देवी चिकित्सा चिन्ता मता । श. च. ।

आसेक्यः । पुं । नपुंसकविशेषे । तल्लक्षणं—
“पित्रोन्मुख्यवीथ्यैवादाभेकाः पुरुषो भवेत् । स
युक्तं प्राप्य लभते चर्जाव्रतमसंशयम्” । सु. शा. २ अ. ।

आस्तन्दनम् । स्त्री । संशोषणं । मे. नचिकं ।

आस्तन्दितम् (कम्) । स्त्री । अश्वस्य पञ्चम-
गतिभेदे । हे.च. । सा च गतिः सस्यगुगतिरित्यमरः ।

आस्तरः । पुं । करिकम्बलं । हे.च. ।

आस्तरणम् । स्त्री । कुपे । हस्तपृष्ठस्थविचित्र-
कम्बलं । पुं. । हला. ।

आस्तिकमतिः । पुं । उत्तमवेद्ये ।

आस्था । स्त्री । यत्र । अपेक्षायाम् । आलम्बने ।
मे. धचिकं । जलं । हे.च. ।

आस्थागमः । पुं । जले । हे.च. । [निरुद्धः ।

आस्थापनम् । स्त्री । निरुद्धवत् । भा. । See

आस्थापनोपगवर्गः । पुं । आस्थापनोपगव-
र्गः ।

पञ्चविंशहाकषायवर्गे । यथा — “विहङ्गिपिप्प
लोकृष्टसर्पपर्वचावत्सकफलशतपुष्पामधुकमदनफला-
नी”ति दशैमानि आस्थापनोपगानि भवन्ति । (उ-
उड़ो निव, पिप्लुन, कूड, मदिश, वड, हेइवव
कुल्हा, यड्डिगधु, गशना फल । च.सू.४अ. ।

आस्यदम् । क्ली । स्थाने । हे च । प्रतिष्ठायां ।
अम. ।

आस्यन्दनम् । क्ली । अतिक्रम्ये । स्यन्दने ।

आस्फालः । पुं । करिकर्णास्फालने । हारा. ।

आस्फालनम् । क्ली । ताडने । आटापि ।

आस्फोटः (कः) । पुं । अकंडवे । आकन्ध
ग्राह । गिरिजपीलुनि । आकूटोर्तिविशेषः । रा.
नि.व.१० । श.र. । [अम. ।

आस्फोटनी । स्त्री । वेधनिकायां । (भोभर

आस्फोटा । स्त्री । नवमल्लिकायाम् । रा.नि.व.
१० । (नशानि कुन । भा. ।

आस्फोटः (कः) । पुं । खनामख्यातलतागुह्ये ।
हापदगाली । र.मा. । रक्ताकंडवे । भा.पू.१भ. ।
भैरववरोचि. । कीविदारुवे । त्रकुं कांफन ।
हि कवनार । म.द.व.१ । भूपलाशवे । प.सु. ।

आस्फोतका (ता) । स्त्री । (*Clitoria tar-
natea*) अपराजितासामान्ये । प.सु. । भा.पू.१भ.
विषतैले । भा.म.४भ.पुतनायह.वि. । “आस्फोता
धैव योज्याः स्युः” । लताविशेषे । हापदगाली
इति ख्याति । तं अडविमल्लनीये । गुणाः — कुष्ठ-
विपरीगघ्नो । राज. । कन्दपसार तैले । शारिवा-
याम् । सु.चि.६, १८अ. । वै.निघ.जीर्णज्व.क्षीर-
च्छादितैले । काष्ठमल्लिकायाम् । प.सु. । रा.नि.व.
१२ । श्वेतसारिवायाम् । भा.पू.२भ. । नवमल्लिका-
याम् । मे.तत्त्विकं । [१८ ।

आस्यम् । क्ली । सुखे । सुखाभ्यन्तरे । रा.नि.व.

आस्यदेशः । पुं । सुखमध्ये ।

आस्यपत्रम् । क्ली । पत्रे । श.च. ।

आस्यपुष्पः । पुं । श्वेतकिन्हीरवे । वै.निघ. ।

आस्यफलः । पुं । श्वेतपुलूरुवे । (श्वेत धूतू-
त्रा । मं श्वेतधोचा । वै.निघ. । [हे.च. ।

आस्यलाङ्गलः । पुं । यक्रे । वन्ययक्रे ।

आस्यलोम । क्ली । श्वश्रुणि । दाडि, (गोप.मि.)

आस्यवैरस्यम् । क्ली । सुखविस्मदे ।

आस्यशाखोटः । पुं । गुणविशेषे । आम्
शी ७३ । गुणाः — “वदद्रुशास्यशाखोटः स पित्त-
कफनाशनः । वातलघु क्षमिं हृति पाण्डुताज्वर-
कामलाः ।” अत्रि. । [अम. ।

आस्या । स्त्री । उपवेशने । निरुद्योगीपवेशने ।

आस्यासवः । पुं । लालायां लाल, पूरु हे.च. ।

आस्रवः । पुं । प्रसावे ।

आस्रावी । पुं । अश्वस्य पादरीगभेदे । लघ्वर्ण
— “आस्राविर्णं विजानीयात् क्लेदसवतर्ल ह्यम्” ।
ज.द.३८अ. ।

आस्वादः (नम्) । पुं, क्ली । स्वादग्रहणे ।

आहकः (ज्वरः) । पुं । नासाज्वरे । नासा-
ज्वर । तल्लघ्वर्ण — “तनुना रक्तशोथेन युक्तो नासा-
पुटान्तरे गात्रयुलज्वरकरः श्लेष्मणा स्नाहकज्वरः” ।
वै.निघ. । [तत्त्विकं ।

आहतम् । क्ली । पुरातनयस्त्रे । नववस्त्रं । मे.

आहरः । पुं । उच्छ्वासि । अन्तर्मुखनिश्वासे.च. ।

आहरणम् । क्ली । सङ्ग्रहकरणे । मे. ।

आहलीवम् । क्ली । आसालव्रीज इति गुज-
राटे प्रसिद्धे । गुणाः — आहलीवं मतं चीर्णं तिक्तं
त्वदीयनाशनं । वातं गुणं नाशयतीत्येवं प्रीतं चि-
कित्सकैः ॥ वै.निघ. ।

आहा । स्त्री । वणिकद्रव्यभेदे । च.द. ।

आहारः । पुं । द्रव्यगलाघःकरणे । (गोत्रा,
था ७३) । भोजनद्रव्ये । द्रवाद्रवलास्य विधा, पुनश्च
त्रिविधः — स्वभावगुरुर्मात्रागुरुः संस्कारगुरुश्चेति ।
वा. । “प्राणिनां पुनर्मूलमाहारः बलवर्णोज्ज्वालय
स षट्सु रसेत्यायतः ब्रह्मादेरपि च लोकस्याहारः
स्थित्युत्पत्तिविनाशहेतुराहारादेवातिवृद्धिर्बलमारी-
र्यं वर्णोन्मिदप्रसादश्च तथाहारवैषम्यादस्वास्थ्यम्” ।
सु.सू.४६अ. । गुणाः — बलजनं सद्यः प्रीणनः देह-
धारकः । भोजनोच्चैःस्त्रीत्वाद्दृष्टिभ्रूतिमतिप्रद-
श्च । म.द.व.११ । तत्प्राकप्रकारः — यात्यामाशये-
माहारः पूर्वं प्राणानिलिरितः । माधुर्यं क्षे-
भारश्च षड्वीर्योऽपि लभेत सः” । अथ पाचकपित्तन

विदग्धवाक्यतां व्रजन् । ततः समानमनसा यक्ष-
भीमभिनीयते ॥ यक्षणां पच्यते कीडवज्रिना
जायते कटुः । रसो भवति सम्पक्तादपक्तादामस-
म्भवः । वज्रबंशिन माधुर्यं स्निग्धतां याति तत्र सः ।
पुष्पाति धानुनखिलान् सम्यक् पक्नोऽस्यतीपमः ।
मन्दवज्रविदग्धश्च कटुरस्त्री भवेद्रसः । विषभावं
व्रजिहापि कुर्थाहा रोगसङ्करम् ॥ शार्ङ्गः पू. ६७. ।
क्षी । अत्रे । प.सु. । अर्द्धाहारः । विन्यादर्द्धाहार-
माहारसंज्ञम् । रा.नि.व.१० ।

आहारशोषणः । पुं, क्षी । कृष्णजीरके । [च.]

आहारसम्भवः । पुं । शरीरस्थरसधातौ । हे.

आहारस्थानम् । क्षी । निर्गनादिदेशे ।

“आहारनिर्हारविहारयोगाः सदैव सङ्घर्षजने
विधेयाः ।” भा. ।

आहार्यः । पुं । अपालिकभयतो यः स आह्व-
र्यपालिर्नाम । तन्नामककर्णवम्भनाकृतौ । सु.सू.
१६७. । चि । आहरणाहं (कर्णमलादी) । आग-
न्तुके । त्रिका ।

आहावः । पुं । निपानजलाशये । (छोवाछा) ।
हे.च. । अम. ।

आहुली । स्त्री । आहुल्ये ।

आहुल्यम् । क्षी । काश्मीरदेशज ‘तरवट्’
इति ख्यातिं क्षपविशेषे । हिं मुञ्जितखड्ग । मं तर-
वटु, आवेर । गुणाः—आहुल्यं तत्तृणीतं चक्षुष्यं
पित्तदाहघ्नं सुखरोगघ्नं कुष्ठकण्डूतिजन्तु शूलव्रण-
घ्नम् । रा.नि.व.४ ।

आह्वरफेनम् । क्षी । अहिफेने भैष.शोध चि.
चेत्रपालरसे ।

आह्वेयम् । क्षी । विषे । चि । अहिसत्त्वन्धिनि ।

आह्विकम् । क्षी । भांजने । हारा. । मे. ।

आचारणा । स्त्री । मिथुनं प्रत्याक्रीशे । (छे-
नालि अपवादा । अम. ।

आचिकः । पुं । आच्छुक्कवे । आच्छुक्कुर
गाष्ट । र.मा. । हागज्वरे । गज.वै. ।

आचिकशीधुः । पुं । विभीतकगुडकृते धा-
तकौपुष्पकृततीक्ष्णमथे । गुणाः—आचिकः पाण्डु-
रोगघ्नः बल्यः संयाहको लघुः । कषायमधुरः शो-
धुः पित्तघ्नोऽस्यक्प्रसादनः ॥ सु.सू. ४५७. ।

आचिकी(सुरा) । स्त्री । विभीतककलकशलि-
तखुलकृतसुरायाम् । सा च पाण्डुश्रीफार्शःपित्ता-
शकफकुष्ठघ्नी किञ्चिद्वातकरी रुचा दीपनी रचनी
लघुश्च । मद्र.व.८ । तिनिश्रुतसुरेति केचित् ।

आचीवः । पुं । शीभाञ्जनवत् । गजिनां शी-
छ । अ.टी.रा. ।

आचिपः (कः) । पुं । वातरीगविशेषे । कुपि-
तो वायुधर्मनो प्राप्य सुहृः सञ्चरणाद्देहं चालयन्
आचिपकं जनयति । लघ्वणम्—यदा तु धमनीः
सञ्चरति कुपितोऽभ्यति मारुतः । तदा चिपत्याश्च
सुहृः सुहृदेहं सुहृथरः । सुहृर्मुहृसदाचिपादाचिपक
इति स्मृतः ॥ मा.नि.वा.व्या. । स चतुर्धा—वाता-
दिर्मदेन । गदाधरस्तु आचिपकमेकमेव कारणभेदा-
च्चतुर्विधं कथयति । पित्तश्लेष्माचितो वायुर्वायु-
रेव च केवलः । कुप्यादाचिपकं चान्यश्चतुर्थमभिधा-
तजः ॥ आचिपके शिरां विधेत् कुप्याहातहरीं
क्रियां । तीक्ष्णैः प्रथमनैर्नस्यैस्तथा संश्रां स विन्दति ॥
इति । अथस्याचिपकलक्षणं यथा—“गला यः
पूर्वकायेन पुनः पश्चाच्च गच्छति । स्तम्भाङ्गी वेद-
नार्तश्च तस्याचिपकमादिशेत् ॥” ज.द.५५७. ।

आचीटः । पुं । गिरिजाचीटवत् । आक्-
त्रोष्टे गाष्ट इति लोके । श.र. । See अचीटः ।

आचीङः । पुं । आचीटवत् । अ.टी.भ. ।

इ

इक्षु । पुं । पुरुषोत्तमे । हला. ।

इक्षुटः । पुं । वंशादुरे ।

इक्षुटः । पुं । लणविशेषे । ऐकड़ । प.सु.

। बदरवत् । र.मा. ।

इक्षु । चि । जङ्गमे । हे.च. ।

इक्षुलः । पुं । इक्षुदीवत् । त्रिशूपात् । हिं
गणवटे । वै.निघ. ।

इक्षुदः (दी) । पुं, स्त्री । खगानख्यातमदगन्धि-

हवे । जिज्ञाभूता, हेङ्गिटे इति च प्रसिद्धे । सु. २.२६अ. । कफशमने । “पुत्रजीवके पुत्रजीवक-फलम् ।” सि.घो.का.स.चि.मनःशिलादिधूमपाने ह-
न्दः । “सुकेहुदेः पिबेत् ।” हन्दः । गुणा—मद-
गन्धिः कटुकश्चा फेनिला लघुः रसायनी कृमि-
वातकफत्रणघ्नी च । रा.नि.व.८ । कृष्णभूतयङ्गण
विषकृमिघ्न चणः श्वित्शूलघ्नः तिक्तः कटुश्च ।
भा.पू.१भ.वटादिः । मद.व.५ । “अस्य पुष्पान्
मधुरं स्निग्धस्त्रीणाञ्च तिक्तकं । वातं कफं नाशयति
च ।” वै.निघ. । तरफलं—“स्निग्धीणं तिक्तमधुरं
वातश्लेष्मघ्नमैशुद्धम् ।” सु.मू.४६अ. । पारावतप-
द्या । लताफलेकी । प.मु. ।

इङ्गुदीतैलम् । स्त्री । इङ्गुदीफलैस्तैले । गु-
णाः—स्निग्धं मधुरं पित्तघ्नं शीतलं बल्यं कान्तिदं
त्रेपालं केशवर्धनञ्च । रा.नि.व.१५ । [१अ.]

इङ्गुदीचारः । पुं । तन्नामकहलचारि । च.चि.

इङ्गुलः (ली) । पुं, स्त्री । इङ्गुदीहले । रा.नि.
व.८ । स्त्री । हिङ्गुलि । मा.नि.विज.र. ।

इच्छामेदी । पुं । मेदकरसर्वशेषे । “तुल्यं
टङ्गणपारदं समरिचं तुल्यांशकं गन्धकं विश्वा च
दिगुणा ततो नवगुणं जैपालचूर्णं लिपेत् । गुञ्जैक
प्रतिमो रसो हिमजलेः संसृज्यते रीचयेत् ।”
अत्र प्रत्येकमेकभागतुल्यं जैपालचूर्णस्य नवगुणत्वं ।
द्वितीये पाठे जैपालस्याष्टौ भागाः गन्धकस्य द्वौ
भागौ । स यथा—“जैपालाष्टौ द्विकौ गन्धस्ति-
शुण्ठी सरिचं द्विकं । एकः मूतः सीहणैका गुञ्जा
मात्रा वटीकृता” इत्यादि । तृतीये गदसुरारीच्छा-
मेदिरसौ बलिर्गन्धके, गगनमधे, अकंसाधे, जैपाल-
चूर्णं सर्वचूर्णसमं भृङ्गराजसैः दिनद्वयं मद्यम् ।
पाठौ यथा—“रसबलिगगनार्कैः शुद्धतालं विषञ्च
त्रिकटुत्रिफलमेतत् टङ्गणं भृङ्गमभिः । सममिष्ट
जयपालीकृतचूर्णं विसर्ज्य हिनिशमनिशमेतद्भृङ्ग-
राजौल्यवारा ॥” चतुर्थी यथा—“शुण्ठी सरिच-
संयुक्तं रसगन्धकटङ्गणं । जैपालास्त्रिगुणाः प्रोक्ताः
सर्वमेकत्र चूर्णयेत् । इच्छामेदी दिगुञ्जः स्यात्
सितया सह दापयेत् । यावन्तशुष्काः पीताः साव-
चारान् विरेचयेत् ॥” तत्कोदणं खादितव्यम् । र.
सा.सं.विरेकाधिकारि ।

इच्छामेदी(गुडिका) । स्त्री । मेदकरसमेदी ।

अत्र जैपालचूर्णं सर्वतुल्यं यावत् । “पारदं गन्धकं
कुर्यात्सौभाग्यं पिप्पलीसमं । समानि जयपालानि
क्रियन्ते रीचनाय च । शीतेन रीचयेत्सम्यगुष्णेनैव
प्रशाम्यति ।” र.सा.सं. । [गो.ह. । श.च. ।

इच्छुकः । पुं । मातुलुङ्गहले । टोवा लेन्

इज्जलः । पुं । (Barringtonia acuta-
ngula, Syn. Eugenia acutangula.)

हिज्जलहले । हिज्जल । समुद्रफले इति च लोके ।

गुणाः—शीतलः संघाही वातकीपनः विशेषेण
विषघ्नश्च । मद.व.५ । कृष्णहत् वातकीपनश्च । भा.
पू.१भ. । इज्जलिरिति । छे.च. । See हिज्जलः ।

इच्चाकः । पुं । पुंमव्यविशेषे । एंठ्नी गांछा निका ।

इच्चुकः । पुं । इच्चाकमव्ये । हारा ।

इट्चरः । पुं । पण्डि । योंड़ । अम. ।

इडवः । पुं । गोपती । योंड़ । छे.च. ।

इडा । स्त्री । शरीरवामभागस्थनाशां । वाम-
मुखाधःस्था धनुर्वका वामनामिकापथ्येन्यगता या
नाडी सा इडा इत्युच्यते । छे.च. ।

इडाचिका । स्त्री । वरटायाम् । दोनूठा ।
श.च. । गन्धोल्याम् ।

इडाजातः । पुं । भूमिजगुग्गली ।

इडिकः (कः) । पुं । वन्यव्याघ्रे । वानरे । हारा ।

इडुरः । पुं । हथे । अ.टी. । स्वामी ।

इण्डुरी । स्त्री । पक्ताद्रविशेषे ।

इत्कटः (रः) । पुं । खनामव्यातचुपविशेषे ।
इंरुड, उरुड, इरुड इति च । र.सा. । च.
मू.४अ. ।

इत्कटा । स्त्री । मूत्रपत्रिका-दीर्घलोहितयष्टि-
का-काष्ठविशेषे । वा.मू.१५अ.वेङ्गलरादिव. । “गो-
कण्टकेत्कटसहाचरवाणकाशाः ।”

इत्किला । स्त्री । गोरीचनाव्यगन्धद्रव्ये । श.च. ।

इदङ्गाय्या । स्त्री । दुरालभायाम् । श.च. ।

इडम् । स्त्री । रौद्रे । दीप्ती । मे. । [अम. ।

इधम् । स्त्री । अग्निदीपनकाष्ठे । ज्ञानानिकांशे ।

इनानी । स्त्री । वटपचीहले । पाथरूछावि-
शेष । रा.नि.व.५ ।

इन्द्रध्वरम् । स्त्री । (Nymphaea coerulea) नीलकमले, नीलपद्मे । श.मा ।

इन्द्रिन्दिरः । पुं । भमरे । त्रिका ।

इन्दिरा । स्त्री । लक्ष्मी । त्रिका ।

इन्दिरामन्दिरम् । स्त्री । विष्णौ । राज. ।

इन्दिरालयः । पुं । (Nymphaea lotus.) पद्मे । श.र. ।

इन्दिरावरम् । स्त्री । नीलपद्मे । प.मु.श.र. ।

इन्द्रि(न्दी)वरम् । स्त्री । नीलपद्मे । नील-
शुक्ति । प.मु.श.मा. । एतत् श्वेतपद्मादिगुणयुक्तं
परं किञ्चिन्नौनगुणम् । भा.पू.१भ. । See नीलो-
त्पलम् ।

इन्दीवरः । पुं । स्थलपद्महवे । सु.म.३८अ. ।
कुशष्टकभेदे । “कुशष्टकभेदः दीर्घपत्रो बहुल-
पुष्पः ।” उ.सु.चि.७अ. ।

इन्दीवरा (री) । स्त्री । शतसूत्र्याम् । प.मु.
रा.नि.व.१० । अजगृह्याम् । ७९पृथ्वी । प.मु. ।
इन्द्रविभञ्ज्याम् । त्राथालगणम् । रा.नि.व.३ । क-
दलोहवे । वै.निघ. । See इन्द्रवारुणी ।

इन्दीवरिणी । स्त्री । उत्पलिन्याम् । कुन्दमेत-
त्ताड । रा.नि.व.१० ।

इन्दीवारम् । स्त्री । नीलपद्मे । मी.राज. ।

इन्दुः । पुं । कर्पूरे । अम.रा.नि.व.८ । भा.म.४
भ.नन्वरीग.चि. । “स्फटिकशङ्खनाभोऽन्दुः ।” भा.
म.१भ.त.ल्ल.चि. । “तुरङ्गालालम्बणीतमेन्दु-
लङ्गइन्दुसुवासितम् ।” भा.पू.पानकव. ।

इन्दुकः । पुं । अस्मत्कवचे । रा.नि.व.६ ।
केमुककन्दे । वै.निघ. ।

इन्दुकमलम् । स्त्री । कुसुमे । अथ.७९पल,
अथ ७९भि.कूल । रा.नि.व.१० ।

इन्दुकलिका । स्त्री । केतकीहवे । केय-
गाह । श्वेतकेतक्याम् । रा.नि.व.१० ।

इन्दुकान्तः । पुं । चन्द्रकान्तमणौ । रा.नि.व.
१२ । स्त्री । रात्रौ । ई.च. । [रा.नि.व.६ ।

इन्दुखण्डा । स्त्री । कर्कटगृहा । कौकुडांशुशौ ।

इन्दुचन्दनम् । स्त्री । हरिचन्दने । वै.निघ. ।

इन्दुपत्रः । पुं । भूर्जहवे । संयहः ।

इन्दुमुषिका (ष्णी) । स्त्री । लाङ्गलीहवे ।
ऐश्वनाङ्गुल । रा.नि.व.३ । [स. रा.नि.व.२३ ।

इन्दुपोदकी । स्त्री । वेङ्गिकायां । लठाविशेष-

इन्दुफलः । पुं, स्त्री । आम्नातके । आशङ्का
गाह, आशङ्का । वै.निघ. । वै.निघ. ।

इन्दुमुखी । स्त्री । पद्मिन्याम् । पद्मेश्वर ताड ।

इन्दुरः । पुं । मूषिके । अयं विलेशयः, विलेश-
यत्वादितन्मांसं वातघ्नं मधुरं हृदयं बहुविधमूत्रं
वीर्यश्लेष्म । भा.पू.१भ. ।

इन्दुरकर्णिका (र्णी) । स्त्री । आशुकर्णी-
लतायाम् । ऐश्वनाङ्कायां । हिं मूषाकाणी । [१३]

इन्दुरत्नम् । स्त्री । मुक्तायाम् । प.मु.रा.नि.व.

इन्दुरसा । स्त्री । पिष्टकभेदे । आदिलग । य-
था—“पिष्टकानाञ्च शालीनां पिष्टं चंशश्च शर्करां ।
किञ्चिद्भा च संमर्शं द्वितीये दिवसे ततः ।
वर्तुलान् वटकान् कृत्वा घृते पक्वा प्रयत्नतः । गुणाः
—तृप्तिशीताय हृद्याश्च बलपिष्टकरा मताः ।”
वै.निघ. ।

इन्दुरा । स्त्री । सीमराज्याम् । वै.निघ. ।

इन्दुराजिः(जी) । स्त्री । सीमराज्यां । वै.निघ. ।

इन्दुलेखा । स्त्री । (Asclepias acida.)
गुडूच्याम् । त्रिका. । सीमराज्याम् । वै.निघ. ।
सीमलतायाम् । मी.खवतुक् । यमायां । श.मा. ।

इन्दुलाह(कम्) । स्त्री । रौप्ये । रा.नि.व.१३

इन्दुवर्जिका (ली) । स्त्री । सीमलतायाम् ।
गुडूच्या । जटा. । सीमराज्यां । यमायां । वै.निघ. ।

इन्दुशकला । स्त्री । सीमराज्यां । वै.निघ. ।

इन्दुशफरी । स्त्री । अस्मलकहवे । रा.नि.व.६ ।

इन्दूरः । पुं । मूषिके । रा.नि.व.६ ।

इन्द्रः । पुं । देवराजि । मी. । कूटजहवे । भा.पू.
१भ. । इन्द्रयवे । भेष.भक्षित-गुडे । च.द.पितृश्लेष.
ज्व.चि.कण्टकायादिः । “नागरैन्द्रयवासकम् ।” भा.
म.४भ.मसू.चि. । “त्रिफलेन्द्रयवासकम् ।” चन्द्रे ।
रत्ना. । योगभेदे । मी.रश्मिके । अमरात्मनि । स्वावर-
विषभेदे । ई.च. । अस्मलकाश्लेषतायां । वै.निघ. ।

इन्द्रकर्णकः । पुं । रत्नैरखे । नाना भेदरङ्गा ।

इन्द्रकीषः । पुं । निर्यूहे । निर्यासे । तमङ्गके ।
[गो.कला । छे.च.हला. । [टी.भ. ।

इन्द्रगुप्तम् । स्त्री । उशीरे । (यणीत्र मूल । अ.

इन्द्रगोपः । पुं । (Coccinella of various kinds.) शक्रगोपे । लीज वीरवहूरी इति च प्रसिद्धे । मखमली, छोटि केलुइ इति लोके ।
हारा. । रा.नि.व.१२ । [रा.नि.व.१२ ।

इन्द्रचन्दनम् । स्त्री । हरिचन्दने । रक्तचन्दने ।

इन्द्रचिर्मिटा (टी) । स्त्री । इन्द्रराकणील-
तायां । युष्मफललतायां । त्राथानशशा । मं लघ-
कावरल । गुणाः—कटुः शीता पित्तश्लेष्मकाम-
दीषत्रणकमिष्टो चक्षुष्या च । रा.नि.व.३ ।

इन्द्रच्छन्दम् । स्त्री । सहस्रगुच्छहारे । छे.च. ।

इन्द्रजः । पुं । इन्द्रयवे । वै निघ.२भ.ज्व चि.य
न्यादिकपाथे । कटजवृक्षे । वै.निघ.अ सा.चि.
कटजचूर्णे ।

इन्द्रजतु । स्त्री । शिलाजतुनि । वै निघ. ।

इन्द्रजम्बूकवत्पात्रा । स्त्री । कृष्णसारिवा-
यां । भा.पू.१भ. । See कृष्णसारिवा अनन्ता च ।

इन्द्रजिह्वा । स्त्री । लाङ्गलीवृक्षे । ऐशनाङ्गुल ।

इन्द्रतरुः । पुं । अर्जुनवृक्षे । वै निघ. ।

इन्द्रतूल(क)म् । स्त्री । आकाश उडडीयमान-
सूत्रे । आकाशवृद्धिर्गृह्णीत । कापांसे । अर्कवृक्ष-
तूलके । त्रिका. । [सं. भा.पू.१भ. ।

इन्द्रदारुः । पुं । देवदारुवृक्षे । तैलदेवदारुवृ-

इन्द्रद्युति । स्त्री । चन्दने । वै.निघ. ।

इन्द्रदुः (मः) । पुं । अर्जुनवृक्षे । श.र. । अम. ।
कटजवृक्षे । रा.नि.व.२ । देवदारुवृक्षे । भा.पू.अने. ।

इन्द्रनीलः । पुं । मरकतमणौ । नीलकाञ्च-
ननि, पात्रा । छे.च. । भा.पू.१भ. । “वीरमन्थे
चिपेरीशं वीरवेरीलतां व्रजेत् । इन्द्रनीलमिति
ख्यातम् ।” इति परीक्षा । (कः) श.र. ।

इन्द्रपर्णी । स्त्री । इन्द्रवाकण्या । त्राथानशशा ।
लाङ्गलिवाया । ऐशनाङ्गुल । सु.चि.१७अ. ।

इन्द्रपुष्पम् । स्त्री । खड्गे । र.सा.सं.पूष्वचन्द्रसि.

इन्द्रपुष्पा (यिका) (यी) । स्त्री । लाङ्गली-
वृक्षे । ऐशनाङ्गुल । प.सु.रवा. । पूतीकरञ्जे ।
नाटो । कष्टकौकृष्णपुष्पकरञ्जः, कलिकारिकेत्यन्ये ।
सु.म.३७अ.अर्कोदि.ड. ।

इन्द्रब्रह्मवटी । स्त्री । अपकाराधिकारे । अथ
तारं रौप्यम् । तार्यं स्वर्णमाचिकम् । पाठः—
“सुतसूताभक्तं तौष्णं तारं तार्यं विषं समं । पद्म-
केशरसंयुक्तं दिनैकं मर्द्दयेद्भवे । सुहृद्भिर्विजयैरख-
वचनिष्यावशुरथैः । निर्गुण्याश्च द्रवैर्मर्धं तद्गोर्लं
पाचयेद्युनः । कङ्गुणीसर्षपीत्येन तैलेन गन्धसंयुतं ।
ततः पक्का समुद्धृत्य चणमात्रा वटीकृता ।” अनु-
पानमाद्रिकरसः । र.सा.सं. । त्रसनिम्ब, अलु,
लोह, कृपा, अर्णमाफिक, विष, पञ्चकेश्वर
मगडांग । गन्धनजवा—गन्धानिज्जु, छिन्ते,
मिक्कि, एवङ्ग, वट, शिग्र, उल एवङ्ग इत्युत्र त्रस ।

इन्द्रभेषजम् । स्त्री । शण्डग्राम् । श.र. ।

इन्द्रमदः । पुं । तरुगन्धज्वरे । भजवे. ।

इन्द्रमहाकामुकः । पुं । कुङ्कुरे । त्रिका. ।

इन्द्रयवः (वम) । पुं, स्त्री । (Seed of ho-
larrhena antidysenterica.) कटजबीजे ।
ऐश्वर्यव । हिं उत. इन्द्रयव । मं इन्द्रयव, कुशा-
चर्वे । कं कीडसिगेयवीज । इन्द्रशब्दपठ्यायमात्रं
कटजवाचकम् । धन्वन्तरिः । भा.पू.१भ. । वा.सु.
१५अ । “आरग्वधेन्द्रयवपाटलिकाकतित्ता ।” च.
द.पित्तज्व.चि. । “तित्तान्देन्द्रयवैः कृतम् ।” गुणाः—
कटुः तिक्तः शीतलः कफघ्नतरक्तपित्तहरः दा-
हातीसारघ्नः नानाज्वरघ्नः शूलघ्नश्च । रा.नि.व.२ ।
त्रिदोषघ्नं धारकं कटुशीतं दीपनं ज्वरातीसार-
रक्तार्शोविसिधोसर्पकुष्ठवातरक्तकफशूलघ्नश्च । भा.पू.
१भ. । इन्द्रयवा इति राजनिघण्टुः ।

इन्द्रलुम(क)म् । स्त्री । Baldness. श्मश्रुकै-
श्वरीमे । टां कु. त्रांग । मं चाङ्गमेग । तस्य लल-
णम्—“रोमकृपाङ्गं पित्तं वातिन सह सूक्ष्मतं ।
प्रत्यावर्धति रोमाणि ततः शिखा संशोभितः । रु-
णद्धि रोमकृपांश्च ततोऽन्येषामसम्भवः । तदिन्द्रलुमं
खालित्वं कथ्यति च विभाव्यते । सु.नि.१३अ. ।
इन्द्रलुमं श्मश्रुणि भवति खालित्वं शिरीकृष्टिः
कन्या सवेदनेति कार्त्तिककुण्डः । भा.नि.विज.र. ।
कथ्यति । विज.र.भीजः । पुं । रा.नि.व.२० ।

इन्द्रलोहकम् । स्त्री । रीधे ।

इन्द्रवचा । स्त्री । इन्द्रयवे । रा.नि.व.६ ।

इन्द्रवटी । स्त्री । प्रमेहाधिकारी । पाठः—“यत् सत् सत् वक्त्रमर्जनस्य त्वचान्वितं । तुल्यांशं मर्द्दयेत्तुल्ये शाल्मल्या मूलजद्रवैः । मावा १ मा. । र. सा.सं. । सा.कौ. । रसमिन्दूत, वक्त्र एवम् अर्द्धं नष्टान् मग्नभाष ।

इन्द्रवल्ली । स्त्री । इन्द्रवारुणीलताया । रा.थालभाषा । रा.नि.व.३ । वै.निच.२भ.कर्णक.स त्रिपात रोहितकादिलेपे । [मन.भा. । सु. ।

इन्द्रवल्लिका (स्त्री) । स्त्री । इन्द्रवल्ली । (मा-

इन्द्रवस्तिः । पुं । तन्नामकमर्शस्थाने । प्रा.उग्रत डिम । तस्य स्थानं प्रतिपार्श्वजडयोः सन्धिः । सु. शा.६च. ।

इन्द्रवारुणिका (णी) । स्त्री । (*Eucumis madraspatanus, cunnis melo.* ऐन्द्री-बामलतायाम् । प.सु. । रा.थाल नाडू, रा.थाल भाषा, कूदककी । हिं इन्द्रारुण, वड़ी इन्द्रफला । मं इन्द्रवारुणी । गुणाः—तिक्ता कटुः शीता रेचनी गुणपित्तोदरश्लेष्मलमिक्तुष्टज्वरघ्नी च । रा.नि. व.३ । सा कृस्वटीर्धमेदेन दिधा । लघुः उष्णा का-मलापिणक्तफसोद्दीदरशामकासकृष्टगुणयथित्रणप्र-मेहसूदगर्भलग्नखड्विषघ्नी च । भा.पु.१भ. । “ल-घ्नीन्द्रवारुणी प्रोक्ता पाके कटुं च तिक्तका । शीता सरोष्णवीर्या च लघुं चैव प्रकौर्षिता । । अन्येन्द्रवारुणी कण्ठरुजश्च द्वापदं तथा । नाशये-दिति संप्रोक्ता गुणाश्चान्ये तु पूर्ववत् । रसे वीर्ये च पाके चाधिका चीक्ता गुणैरियम् ॥” वै.निच. । गौरवकर्कश्याम् । च.द.लाचातैले ।

इन्द्रवि(ठ)वा । स्त्री । वातपित्तजन्तुद्रोगा-नर्गतत्रणरोगविशेषे । लक्ष्णं—“पद्मकर्णिकवन्ध्यापिडिकां पिडिकाचिताम् । इन्द्रवज्जानु तां विद्या-वातपित्तोत्थितां भिषगिति ॥” सा.नि. । तन्नाम-काशरीणि । See इन्द्रवजः ।

इन्द्रवीजम् । स्त्री । इन्द्रयवे । च.द.सि यो.सा-त्रिपातिकाज्ज.चि.षट्दशाङ्गे । “तिक्तोद्भवौजधनि-केभकणाकषायः ।”

इन्द्रवजः । पुं । सुक्कवर्जितकुलक्षणाश्रयविशेषे ।

लक्ष्णं यथा—“विरोधं नैव यी याति दृष्टायां सुक्कवर्जितः । इन्द्रवजः स विख्याती भर्तुश्च उ.स-नाशनः ॥” अ.द.१च. ।

इन्द्रवजः । पुं । देवदारुवृक्षे । जटा. । त्रैतकट-जवृक्षे । अर्जुनवृक्षे । भा.म.४भ. । “सोमवल्लीमिन्द्र-वजम् ।”

इन्द्रसुतः । पुं । अर्जुनवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

इन्द्रसुरसः (सा) । पुं, स्त्री । निर्गुण्डीवृक्षे । निमिन्ना गांछ । रवा. । See निर्गुण्डी ।

इन्द्रसुरा । स्त्री । गौरवकर्कटिकाया । रा.थाल भाषा । सु.चि.३७च. । “गुडूचीन्द्रसुरा ।”

इन्द्रसुरिषः (सः) । पुं । निर्गुण्डीवृक्षे । नि-मिन्ना गांछ । मौडी इति काश्याम् । र.मा.चम. ।

इन्द्रसूनुः । पुं । अर्जुनवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

इन्द्रस्वरसः । पुं । ठटिजले । च.द.चर्म.चि. नागार्जुनयोगे ।

इन्द्रा । स्त्री । फणिजककवृक्षे । कौंठि जाम्बीरा मे.रचिकं । भा.म.१भ.सेद-चि. । इन्द्रवारुण्याम् । रा.नि.व.३ ।

इन्द्रानिधूमः । पुं । हिमे । हारा. ।

इन्द्राणिका । स्त्री । निर्गुण्डीवृक्षे । प.सु. । नीलसिन्दुवारि । रा.नि.व.४ । जातीफलदादिवटि-कायां । [जातीफल.वटी. ।

इन्द्राणिकापत्रम् । स्त्री । निर्गुण्डीपत्रे ।

इन्द्राणी । स्त्री । (*Vitex nigundo.*) कृष्ण-निर्गुण्ड्याम् । काल निमिन्ना । हिं शम्भु । स्त्रीन्द्रिये । “इन्द्राणी करं स्त्रीणां पीलोमासिन्दु-वारयोः ।” मे.रचिकं । सूखेलायां, सूखेलायाम् । रा.नि.व.६ ।

इन्द्राभा । स्त्री । कडपक्षिभेदे । वै.निच. ।

इन्द्रायुधम् । स्त्री । वज्रकमणौ । शैरक । रा. नि.व.११ । स्यावरविषानर्गतकन्दविषे । वा.उ.३५ च. । च.चि.१६च. । स्त्री । इन्द्रायुधवर्द्धराजि-सवि-षजलायुकायाम् । सु.स.११च. । See जलायुका ।

इन्द्रार्चपादपः । पुं । क्रमुकवृक्षे । उगात्रि गांछ । रा.नि.व.११ । See चकोटः ।

इन्द्राशनः (कः) । पुं । (*Abrus precato-*

rius.) संविदावधि । सिद्धिगच्छ । जातीफल-
दिव्या । गुह्यायाम् । कुंठ । कुम्भीषधि । कुड़ ।
कारा । [व. १ ।

इन्द्राहा । स्त्री । इन्द्रबाहणोलतायाम् । मद्.

इन्द्राक्षः । पुं । ऋषभकनामलताकन्दे । श्व-
भक्त । भा.पू.१भ.इ.व.मद.व.१ ।

इन्द्रियम् । ली । (Organs of senses.)

ज्ञानकर्मादिसाधनेषु चक्षुरादिषु। खानं ७ कर्म-
साधनेन उपायवृत्तं चकूः प्रवृत्तिः। इन्द्रियाणि
त्रिविधानि बुद्धीन्द्रियकर्षेन्द्रियात्मरिन्द्रियभेदेन,
तेषु श्रोत्रत्वक्चक्षुरसनाग्राशाभिधानानि ज्ञानेन्द्रि-
याणि, वाक्पाणिपायुपादीपश्यनामानि कर्षेन्द्रि-
याणि, एतदुभयात्मकं मनः, समष्ट्या एकादशेन्द्रि-
याणि। तथाहि —“वैकारिकादष्टहारा तेजसस-
ङ्गायात्तत्त्वज्ञानान्वैकादशेन्द्रियाण्युत्पद्यन्ते। तथा
—श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाग्राशवागघघ्नीपश्यपायुपाद-
मनांसीति। तत्र पूर्व्याणि पञ्च बुद्धीन्द्रियाणि।

देवराशि पञ्च कर्ष्येन्द्रियाणि । उभयात्मकं मनः ।
भूतादेरपि तैजससंज्ञायात्तल्लक्षणात्वेव पञ्चतन्मात्रा-
वस्थुष्यवन्ते । तद्यथा - शब्दतन्मात्रं स्पर्शतन्मात्रं
रूपतन्मात्रं रसतन्मात्रं गन्धतन्मात्रमिति । तेषां
विशेषाः शब्दस्पर्शरूपरसगन्धास्तेष्वी भूतानि व्यो-
मानि लानलजलोर्ध्वः । एवमेषा तत्त्ववतुर्विंशति
व्याख्याताः तत्र बुद्धीन्द्रियाणां शब्दादयो विषयाः ।
कर्ष्येन्द्रियाणां यथासंख्यं वचनादानानन्दविसर्ग-
विहरणानि । अत्यन्तं महानहङ्कारः पञ्च तन्मात्राणि
षेय्यष्टौ प्रकृतयः शेषाः षोडश विकाराः । स्वः
स्वस्वेषां विषयोऽभिभूतः । स्वयमध्यात्ममधिदैवतश्च ।
अथ बुद्धेर्ब्रह्मा, अहङ्कारस्य चरः, मनस्यन्द्रमाः,
दिशः श्रोत्रस्य, लघोः वायुः, सूर्यश्चक्षुषोः, रसन-
स्यापः, पृथ्वी घ्राणस्य, वचसोऽग्निः, हस्तयोः रिन्दः,
पादयोर्विष्णुः, पायोर्निबं, प्रजापतिरूपस्थस्येति ।
आयुर्वेदे भौतिकान्दीन्द्रियाणीन्द्रियाणां सङ्ख्याः ”
सु.श.१.च. । अन्तरिन्द्रियाणि पुनः चत्वारि मनो-
बुद्ध्याहङ्कारचित्ताणि । मनसावदिन्द्रियनियामकं ।
एवं चतुर्दशेन्द्रियाणां नियन्त्राचतुर्दशदेवताः ।
तत्र कर्ष्यं देवता दिक्, लघोः कातः, नेत्रस्य सूर्यः,
रसनाया वरुणः, घ्राणस्याश्विनी, वाची वरिष्ठः, हस्त
क्षीरुः, पादस्य विष्णुः, पायोर्निबः, उपस्थस्य म

जापतिः, नमस्यन्दः, बुद्धेशतुर्मुखः, षड्वहारक
शिवः, चित्तस्याव्युत्तः इति वेदान्तः । रीतसि । रा.
नि.व.१८। मे.यचिकां चिका। भा.म ३भ.उ.व.चि।

इन्द्रियकार्यम् । कौ । चक्षुरादीनां शब्दाकार्यन-
स्पर्शग्रहण रूपदर्शन-रसग्रहण गन्धग्रहणवचनादान-
विस्मर्गगमनानन्दाख्यानि । सु.शा.१.अ. ।

इन्द्रियगोचरः । त्रि । इन्द्रियविषये ।

इन्द्रियग्रामः । पुं० शरीरे । वै.निघ. । इन्द्रिय-
समूहे । [छान्दो ।

इन्द्रियघ्नः । पुं । चक्षुरोगविशेषे । ङङ्कप्र

इन्द्रियज्ञानम् । लौ । इन्द्रियजन्यज्ञाने ।

इन्द्रियबुद्धिः । स्त्री । इन्द्रियजन्यज्ञाने ।

इन्द्रियवर्गः । पुं । एकादशेन्द्रियेषु, इन्द्रिय-
समूहे । See इन्द्रियम् । [वै.निघ. ।

इन्द्रियवैकल्यम् क्ली । इन्द्रियदुर्बलतायां ।

इन्द्रियसन्तापः । पुं । इन्द्रियवैकृते ।

इन्द्रियस्वापः । पुं । प्रलये । निद्रायाम् । च-
ष्टानांशे । रा.नि.व.२० ।

इन्द्रियागोचरः । त्रि । अतीन्द्रिये ।

इन्द्रियायतनम् । क्ली । शरीरे । ई. च. ।

इन्द्रियार्थः । पुं । इन्द्रियजन्यज्ञानविषयेषु । य-
था—रूपरसगन्धस्पर्शशब्दाः । अम. ।

इन्द्रोक्तसंसायनम् । कौ । इन्द्रकथितसंसाय-
नवर्गे । ऐन्द्रा । त्राशिलशशा । महायावस्थाम् ।
वड् शंकुडि । च.चि.१५५ ।

इन्द्रोपलम् । क्ली । नीलहीरके । प.सु. ।

इन्धनम् । क्री । काष्ठ । अग्निज्वालनार्थदण-
काष्ठे । अम. ।

द्वभः । पुं । हस्तिनि । अम । नागकोशरे । च ।

दूधभक्षणा । स्त्री । (Pothos officinalis.)
 गजपिप्पल्याम् । द.सा. । भा.पू.१भ. । च.द.सि.
 यो.सार्त्रिपातकज्व.भटाङ्गकषायः । 'धनिकेभक्षणा-
 कषायः ।'

द्वभक्त्याः (या) । पुं, स्त्री । गङ्गपिप्पल्या ४
भैषज्यद्वयवर्णनचिन्तामण्युक्ते ।

इभकेश(स)रः । पुं । नागकेशरहवे । भेष.। क्ली । नागकेशरपुष्पे । चि.क.क.प्रदरचि.। सु.चि.३८अ.।

इभगन्धा (म्बिका) । स्त्री । स्थावरविषाल र्गततन्नामकफलविषे । सु.कल्प.२अ.।

इभदन्ता । स्त्री । हस्तिशृङ्गीहवे । शक्ति. ७८६ । रवा. । नागदन्त्याम् । र.सा ।

इभदन्ताह्वा । स्त्री । नागदन्त्या । र.सा.रवा.।

इभपत्रिका । स्त्री । चिल्लीशाके । वै.निघ. ।

इभपुष्पम् । क्ली । नागकेशरे । भेष.सु.री.चि. बहलखदिरवय्यां ।

इभपोटा । स्त्री । करिशावके । [वासायष्टते ।

इभवला । स्त्री । नागबलायां । वै.निघ चय चि.

इभमज्जकः । पुं । पुत्रदात्रीलतायां । वै.निघ.।

इभमाचलः । पुं । सिंहे । [वै.निघ. ।

इभमूलकम् । क्ली । हस्तिमूलके । गन्धर्णे ।

इभशृङ्गी । स्त्री । हस्तिशृङ्गाम् । [र.सा. ।

इभषा । स्त्री । खर्णद्वीरीहवे । [सोर्वाशिश्र.३ ।

इभाख्यः । पुं । (Musaferrea.) नागकेशर हवे । त्रिका. ।

इभावती । स्त्री । वटपत्रीहवे । पांशत्रकूट ।

इभी । स्त्री । हस्तिन्याम् । शक्तिनी ।

इभीषणा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । अ.च. ।

इभ्या । स्त्री । (Boswellia thurifera or serrata.) शङ्खकीहवे । करिण्यां । मे.यडिकं ।

इरणम् । क्ली । ऊषरभूमौ । अ.टी.र.। रा.नि.व.२ ।

इरा । स्त्री । सुरायाम् । जले । मे. । [त्रिका. ।

इराचरम् । क्ली । करकायाम् । वर्षात्र नील ।

इरावती । स्त्री । वटपत्रीपाषाणभेदे । वट पांशत्रकूट । रा.नि.व.५ । [इरिवेष्टिका ।

इरावेष्टिका । स्त्री । इरिवेष्टिकायाम् । See

इरिकीलः । पुं । अङ्गुलीहवे । औटकाङ् । वै.निघ. । [अजय. । रा.नि.व.२ ।

इरिणम् । स्त्री । ऊषरभूमौ । [लोणा इनि ।

इरिमेदः (कः) । पुं । अरिमेदे । विट् थदि

त्र । रा.नि.व.८ । भा.पू.४८ सु.री.चि. । “कक्कै रनलाखदिरिमेदः...” ।” See अरिमेदः ।

इरिवेष्टिः (का) । स्त्री । सन्निपातजन्ये शिरो- जातव्रणजन्यपीडाविशेषे । तस्य लक्षणम् — “पिङ्- कामुतमाङ्गस्थां वृत्तासुयुग्जान्तरां । सर्वात्मिकां सर्व्यनिङ्गां जानीयादिरिवेष्टिकां ॥” निदानम् ।

इर्यं (म्) । क्ली । व्रणं । चते । अम ।

इर्वारुः । पुं स्त्री । कर्कटीनामफलशाके । कौकुड् गाछ । प.मु. । रोमशकर्कटीति । ड. । सु.मु.४२अ.मधुरव. ।

इर्वारुशक्तिः (का) । स्त्री । फुटीतिख्यात- निर्भिन्नककंठ्याम् । कूटै । झारा. । [अ.टी.रा. ।

इर्वालुः । पुं, स्त्री । कर्कटिकायाम् । कौकुड् ।

इलि(ली)(स्ति)शः । पुं । मत्स्यविशेषे । हे- वीश गाछ । हिं हीलसा । झारा.। गुणाः — इ लिशो मधुरः स्निग्धो रीचनी वाङ्मवडनः । पित्त- कृत्कफकृत्किचिलघृष्टयोऽनिलापहः ।” भा.पू.२भ.। पित्तमेकाग्रिवडकः मधुरः हृदय । राज. ।

इली । स्त्री । करवालिकायाम् । झूति, कौटि- त्रि । अ.टी.रा. ।

इल्ललः । पु । पचिभेदे । श.च. ।

इल्ललः । पुं । मत्स्यभेदे । मे.लत्रिकं ।

इशि(शी)का । स्त्री । गजालिगीलके । शर- काण्ड । शत्रकाटि । अ.टी.भ. ।

इषः । पुं । आश्विनमासि । अम. ।

इषिका । स्त्री । गजालिगीलके । अ.टी.रा. ।

इषिरः । पुं । अघ्नौ । [अ.टी.भ. ।

इषोका । स्त्री । काशहणे । हला.। शरकाण्डे ।

इषुः (कः) । पुं । शरहणे । प.मु. ।

इषुगोलकः । पुं । कीकिलाहवे ।

इषुपत्रिका (त्री) । स्त्री । अर्कमूलायाम् । ज्येष्ठत्र मूल । र.मा. ।

इषुपुष्पा (ष्टिका) । स्त्री । शरपुष्पायाम् । वन नील । हिं शरफोका । रा.नि.व.४ ।

इष्टः । पुं । प्रखडवे । श.च. । क्ली । उशीरे । अ.टी.भ. ।

इष्टका । स्त्री । गृहादिनिर्माणार्थदग्धसखण्डे ।
हेटे । संघटे । [वेगार मूल । रा.नि.व.११ ।

इष्टकापथम् । स्त्री । लामज्जके, वीरणमूले ।

इष्ट(ष्टि)कापथकम् । स्त्री । लामज्जके । भा.
पू.१भ. । मद.व.१ । [लुके । मे.धचतुष्कं ।

इष्टगन्धः । त्रि । सुगन्धौ । अम. । स्त्री । वा-

इष्टा । स्त्री । शमीवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

इक्षवः । पुं । इक्षुसाधारणे । श.र. ।

इक्षुः । पुं । Sugarcane. (Saccharum officinarum.) स्वनामख्यातमधुरवृक्षे । आक गच्छ । किं गाण्डा, उख् । तें चेरुक् । प्रा.ऊंम् । स षादशविधः—पीण्डकः, भीरुकः, वंशकः, शतपारकः, कान्दारः, तापसेक्षुः (काण्डेक्षुः), का-
लेक्षुः, मूचिपत्रकः, नैपालः, दीर्घपत्रकः, नीलकः, कीशकवेति । भा.पू.२भ. । श्वेतपुण्ड्रकरवृक्षणरक्त-
मैदावृक्षश्च । रा.नि.व.१४ । स वर्णतः षड्भेदः, श्वेतवृक्षताम्ररसालिषट्कणमिश्रवर्ण इति । स च पीण्डकानुवासिकशतपत्रकान्दारनैपालदीर्घपत्रादि भेदावृक्षविधः । वा.टी.हेमा. । एतद्दिशेषास्तत्प-
र्याये द्रष्टव्याः । सा.गुणाः—“इक्षुदण्डो रसे पाके मधुरो वातकारकः । क्षिप्थो गुरुर्मूलवत् शीतो
वृथो बलपदः । कफपुष्टिहृत्क्षमिकान्त्यानन्दकरः
सरः । रक्तवृत्वातपित्तानां नाशनी सुनिभिः स्मृतः॥”
वै.निघ. । “अमुक्ते पित्तहृत्वेति भुक्ते वातप्रकोपनाः ।
भुक्तमध्ये गुरुतरा इतीक्षूणां गुणास्त्रयः ॥ पित्त-
दाहहरी वृष्यक्षोजबलविवर्धनः । वृथो रक्ताक्षपि-
तशयमशनपटुः शीतलः श्लेष्मदीऽल्पक्षिप्थो हृद्यश्च
रुच्यो रचयति च मुदं मूत्रवृद्धिं विधत्ते । कान्तिं
देहस्य दत्ते बलमतिकुरुते हृदयवृद्धिमदाथी दन्ते-
निष्पीथ काण्डं मृदुयति रसितो मीहमयेक्षु-
दण्डः ॥” रा.नि.व.१४ । इक्षुः मूले मध्ये च
मधुरः, अये गन्धौ च लवणरसः । बालिचः कफ-
कारी मीदीमिहकरश्च । युवा च वातघ्नः स्वादुः पि-
तघ्नः ईष्यतीक्ष्णश्च । भा.राज. । मूलादूर्ध्वं मधुरा
मध्येतिमधुरास्तथा । इक्षवलोऽयमभिपु क्रमास्तवण-
नीरसाः । इति चन्द्रदण्डमूलमध्यायगुणाः । रा.नि.
व.१४. कीकिलाक्षवृक्षे । कुलेशांङ्गा । रा.नि.व.४ ।

इक्षुकः । पुं । इक्षौ । इक्षुगन्धायां । काशङ्ग ।
भूमिकुशाण्डे । काकोल्यां । वै.निघ. ।

इक्षुकण्डिका । स्त्री । इक्षुकाण्डे । काकोल्यां ।
भूमिकुशाण्डे । वै.निघ. । वा.टी. हेमा. ।

इक्षुकन्दा । स्त्री । श्वेतभूमिकुशाण्डे । वै.निघ. ।

इक्षुकाण्डः । पुं । काशहणे । (कण्ठे) । रा.नि.
व.८ । सुत्रायाम् । अत्रमांशः । श.च. ।

इक्षुकाशः । पुं । काशहणे । मद.व.१ ।

इक्षुकीयः । त्रि । इक्षुयुक्तदिने ।

इक्षुगण्डिका । स्त्री । काशहणे । वै.निघ. ।

इक्षुगन्धः । पुं । काशहणे । भा. । चन्द्रगीचुर
कठवे । रा.नि.व.४ ।

इक्षुगन्धा (न्धिका) । स्त्री । कीकिलावे ।
कुलेशांङ्गा । मद.व.१.मं. । गीचुरके । प.सु.भा. ।
चीरविदार्याम् । ऊं केंकृम् । मद.व.१ श.र.,
रा.नि.व.७ । वाराहीकन्दे, काशहणे । भा.पू.१भ.,
मे. । शृगान्याम् । भा.अने. । मे.धचतुष्कं । श्वेत
भूमिकुशाण्डे । अम.मे. । भूमिकुशाण्डे । श.र. ।

इक्षुजटा । स्त्री । इक्षुमूले । चि.क.क.प्रदरचि. ।

इक्षुतुल्या । स्त्री । इक्षालिकायां । आनाथ,
इक्षुविशेष, शांशङ्गा । प.सु. । काशहणे । र.मा. ।
यावनाले । योऽंशः, यंगार ।

इक्षुदर्भा । स्त्री । स्वनामख्यातवृक्षविशेषे । न-
टि । मं आद्यालु । गुणाः—मधुरा क्षिप्था ईष्यक-
वाया कफपित्तघ्नी रुच्या लघुः सन्तर्पणी च । रा.
नि.व.८ ।

इक्षुनेवम् । स्त्री । इक्षुमूले । येनेक्षुः पुनरुत्पद्य-
ते । आटेकर मूल, आटेकर उग्रा वा । टाक ।
रा.नि.व.१४ ।

इक्षुपत्रः (कः) । पुं । यावनाल इति शिखी-
धान्ये । जीमोथारा इति लोके । रा.नि.व.१६ ।

इक्षुपत्री (र्षी) । स्त्री । वचायां । शुक्लभूमि-
कुशाण्डे । वै.निघ. ।

इक्षुपाकः । पुं । गुडे ।

इक्षुपुङ्गा । स्त्री । शरपङ्गनाम् । रा.नि.व.४ ।

इक्षुप्रः । पुं । शरहणे । रा.नि.व.८ ।

इक्षुवालिका । स्त्री । खागण्डिकायां । आंश-
ङ्गा । रा.नि.व.८, च.पू.४ अ.श्ल.चि. । कीकिलावे ।

कुलथाङ् । हिं तालमाखना । भा.पू.१भ. ।
मद.व.१ । इक्षुतुल्यायाम् । र.मा. । काशदण्ये ।
रा.नि.व.८ ।

इक्षुभक्षिका । स्त्री । इक्षुरसनिष्कासनयन्त्रे ।
आक् गाड़ । कल । वै.निच. ।

इक्षुमयम् । स्त्री । इक्षुविकारजमये । “इक्षुदण्डं
मरीचञ्च बदरञ्च तथा दधि । श्रेष्ठे तु लवणं दत्त्वा
इक्षुमयं प्रकीर्तितम् ॥” वै.निच. ।

इक्षुमूलम् । स्त्री । इक्षुमूले । आटेकर गूल ।
राज. । च.म.४अ. ।

इक्षुमेदः । पुं । इक्षुवाटिकायां । आक्वाड़ी ।

इक्षुमेहः । पुं । तन्नामककफजसूत्रदीपविशेषे ।
लघुष्यं — “इक्षुरसमिवात्यर्थं मधुरश्चेक्षुमेहतः ।”
भा.नि. । [मिचौ । अयं पुण्ड्रकमेदः । रा.नि.व.१४] ।

इक्षुयोनिः । पुं । पुण्ड्रकेची । करङ्गशालिना-

इक्षुरः (कः) । पुं । कौकिलाचे । कुलथाङ् ।

हिं तालमाखना । र.मा.भा.उ.ख. । “द्राचा सेक्षु-
रगीक्षुराश्च मङ्गती ।” अथ तद्वीजं याज्ञम् । सा.
कौ.मङ्गाकामेश्वरमीदके । च.मू.४अ. । इक्षौ । गी-
क्षुरके । श.र. । काशदण्ये । (कटेनू. स्थूलशरे । रा.
नि.व.८ । “स्वयङ्गुप्तेक्षुरकथोः ।” सु.चि.२६अ. ।
भा.म.१भ.मू.घा.चि. । शरदण्ये । काशदण्ये । रा.
नि.व.८ । कण्ठेचौ । रा.नि.व.१४ । [ध्व.भ.चि. ।

इक्षुरवीजम् । स्त्री । कौकिलाक्षवीज । भेष. ।

इक्षुरसः । पुं । काशदण्ये । भा.पू.१भ.गु व. ।

इक्षोःरसः । आटेकर रस । तद्रुणाः — स मधुरः
वातं वर्धयति शीतवीर्यत्वात् सु.म.४०अ. । “इक्षो
रसो गुरुः स्निग्धो हृदयः कफसूत्रकृत् । हृद्यः शी-
तोऽक्षपित्तघ्नः स्वादुपाकरसः सरः” चारपाणिः ।
एतदयभागरसगुणाः — “सोऽयं सलवणः । मध्य-
काष्ठेषु माधुर्यमिचोर्मूलाग्रपर्व्वसु । माधुर्यं साम्ब-
लवणं विदाही तेन यान्निकः ।” हेमाद्रौ.चार-
पाणिः । दन्तपीडितरसगुणाः — दन्तपीडितः श-
र्करासमः दाहघ्नत्वादिभिर्गुणैः । वा.टी.हेमा. ।
यन्तपीडितरसगुणाः — “विदाही गुरुर्विष्टभी च”
वा.टी.हेमा. । “यन्त्रेण पीडितरसः कथितो
गुरुश्च हृद्यः कफश्च कुष्ठतेऽयं सुशीतलघु । पाके
विदाहिलकञ्च सुशोभनश्च संसेवितो रुधिर-

पित्तकृजं निहन्ति ॥ दन्तैर्मिदीकितरसो रुचि-
कुरुश्च सन्तर्पणो बलकरः कफकृच्छ्रमघ्नः । विष्टम्भ-
कारिरुधिरश्च तथैव पित्तदीपं निहन्ति सकञ्चं
वमनञ्च शोषम् ॥” अथ पर्य्युषितरसगुणाः — रसः
पर्य्युषितो नेष्टलापहैकमते गुरुः । कफपित्तकारः
शोषी भेदनी वायु सूत्रलः ॥ अथ पक्करसगुणाः —
पक्को गुरुतः स्निग्धः सुतीक्ष्णकफवातघ्नः । पित्त-
घ्नोऽपि विशेषेण गुन्नातीसारकासघ्नः ॥ अथ फ-
णितरसगुणाः — फणितं गुर्व्वभिष्यन्दि हृदयं ह-
क्लमञ्च तत् । पित्तघ्नश्च अमहर् रक्तदीपनिर्मुदणं ॥
अचि.१०अ. । पीयूषीपमितस्त्रिदीपशमनः स्या-
ह्लानिषीडितः । यन्त्रजो रसः स्तोत्रं वानिह्वरः
वातजननः जाघकरः प्रतिश्यायकरश्च । तथा प-
र्य्युषितः स कफवातकरश्च भ्रमति । पक्व इक्षुरसः
स्निग्धः कफवातघ्नः अतिगुरुः अविपाकेन विदाही ।
रा.नि.व.१४ ।

इक्षुरसकाथः । पुं । इक्षुगुडे । हे.च. ।

इक्षुरसविकारः । पुं । इक्षुगुडे । इक्षुरसश्च
समलवणं शाब्दाहिमलविकार फणितगुडमत्स्राणि-
काशर्कराभेदात्पञ्चविधः । गुणाः — “क्षतचीणद्धिता
वृथा रक्तपित्तानिलापहाः । मत्स्राणिकाः खण्ड-
सिता क्रमेण गुणवचराः ॥” वा.टी.हेमा. ।

इक्षुरसशुक्तम् । स्त्री । इक्षुरसेन सतेलिन क-
न्दशाकफलेराग्रतमस्त्रतां गतमिक्षुरसयुक्तम् । प.प्र
१ख. । गुणाः — गुरु अनभिष्यन्दि च । सु.मू.४५अ. ।

इक्षुरालिका । स्त्री । इक्षुरालिकायाम् । आ-
नाथ । रत्ना. । च.वि.२अ.हृदयवीर्याः ।

इक्षुवल्ग्वी (री) (स्त्री) । स्त्री । कणचौर-
विदायां । कालं भृं हेक्षुम् । रा.नि.व.७ ।

इक्षुवाटिका (टी) । स्त्री । पुण्ड्रकेची । पूं-
दि आथ । करङ्गशालीचौ । रा.नि.व.१४ ।

इक्षुविकृतिः । स्त्री । खण्डे । थौं । रत्ना. ।

इक्षुविदारिका (री) । स्त्री । भूमिकुपाख्ये ।
प.सु. । [गु.व. ।

इक्षुवेष्टः (लः) । पुं । सुन्नदण्ये । भा.पू.१भ.

इक्षुशाकट(किन)म् । स्त्री । इक्षुचेने ।

इक्षुसारः । पुं । इक्षुगुडे । आत्थेन ण्डु ।
रा.नि.व.१८ ।

इक्षूरक(बीज)म् । क्ली । कीकिलाचबीज ।
कुंजिशाथाङ्गार वीज । योगरत्न.केशरपाके म-
हाकामेश्वरमीदके च ।

इक्ष्वाकुः । स्त्री । A bitter gourd emi-
tic. तिक्ततुम्ब्याम् । त्रि२नाडे । प.सु.सु.म् ४३
अ.। भा.म.४भ.यो.व्या.चि. । 'इक्ष्वाकुबीजदन्तौ ।'
See कटुतुम्बी ।

इक्ष्वादः । त्रि । इक्षुभक्षके । च.चि.२अ. ।

इक्ष्वारिः (कः) । पुं । काशहणे । रा.नि.व.
८ मद.व.१ ।

इक्ष्वालिः (कः)(का) । पुं.स्त्री । काशहणे ।
मद.व.१ । र.मा.। वै.निघ.काश.चि इक्ष्वाद्यालीहे ।
इक्षुविशेषे । आनाथ, थागड़ा इति केचित् ।
वनखडिकायां । च.द.तथा सि.यो.यक्ष.चि.बन्धा-
द्यहते । 'इक्ष्वालिका विषयस्य ।'

ईज्या । स्त्री । भूमी । गवि । वै.निघ. ।

ईडा । स्त्री । नाद्याम् । नाङ्गीतिशेष ।

ईद्या । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । वै.निघ.ज्व.चि. ।
“गोपीद्यामलकी ।”

ईतिः । स्त्री । डिन्वे । मे । राज्योपद्रवविशेषे ।
सा षड्विधा—अतिवृष्टिरनावृष्टिः शूलभा मृषिकाः
यकाः । अत्यासन्नाश्च राजानः षड्भित्ते ईतयः स्मृताः॥

ईप्सितफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । वै.निघ. ।

ईरिणम् । क्ली । ऊषरचेवे । (गो) जाग्रतां ।
“ईरिणं तूषरे ।” मे.षविकं ।

ईरितः । त्रि । कम्पिते । चिमे । अम. ।

ईर्यम् । क्ली । व्रणे । हारा.। चते । या । अम. ।

ईर्वाहः । पुं, स्त्री । कर्कश्याम् । कौकूडं गच्छ ।
स्फुट्याम् । कूटि । श.र. ।

ईर्वाकशक्तिका । स्त्री । खर्मूज इति प्रसिद्ध-
फललतायाम् । वै.निघ. ।

ईर्यकः । पुं । दृष्टियोन्यास्यक्रीडे । लक्षणं—“दृ-
ष्ट्वा व्यवयमन्वेष्टा व्यवधे यः प्रवर्तते । ईर्यकः स
तु विज्ञेयो दृष्टियोनिश्च स स्मृतः ॥” सु. ।

ईशः । पुं । पारदे । अन्ननरसे । र.सा.सं. । प-
ञ्चभक्तसे । वै.निघ.ज्व.चि. ।

ईशलिङ्गिनी (ङ्गी) । स्त्री । भवलिङ्गीलता-
यां । पञ्चगुलि इति पाषाण्ये । भा.म.४भ.यो.व्या.
चि. । “विषुकान्तेऽश्लिङ्गिनी ।”

ईशा । स्त्री । साक्षलदक्षे । मे.षविकं ।

ईशादन्तः । पुं । हृन्दिदन्ते । श.र.। (नः, नी)
उदयदन्तिनि । हे.च. । त्रिका. ।

ईशानः । पुं । शमीवृक्षे । रा.नि.व.२१ ।

ईशानवायुः । पुं । तद्विम्भववाते । स च क-
टुकः । वै.निघ. ।

ईशाना (नी) । स्त्री । शमीवृक्षे । रा.नि.व.८।

ईशावसः । पुं । कर्पूरभंदे । गुणाः—“भिदी ह-
थ्यो मदापहः । अतिशुभोन्मादतृषायमकासकृमि-
क्षयान् । स्वेदसैवाङ्गदाहश्च नाशयन् ।” वै.निघ. ।

ईशिरः । पुं । अयौ । त्रिका. ।

ईश्वरः । पुं । पारदे । भेष.ध.भ.चि.चन्द्रोद-
मकरध्वजे । पित्तले । र.स.र.एकादशाथसे ।

ईश्वरमल्लिका । स्त्री । वकवृक्षे । वै.निघ. ।

ईश्वरमूलकः । पुं, क्ली । तदभंदे । ज्येष्ठश्र मूल-
भेष.कुष्ठ-चि.कन्दर्पसारतैले ।

ईश्वरी । स्त्री । बभ्याकर्कोटकीलतायाम् । वै.
निघ.२भ.वा.व्या.महाविषगर्भतैले । लिङ्गन्याम् ।
जीवन्याम् । नागदमन्याम् । नाकुलीकन्दे । बद्र-
जटायाम् । खटोलङ्का । रा.नि.व.१ ।

ईषः । पुं । आश्विने मासि । अ.टी.भ. ।

ईषत्याकुः । पुं । धूपरवर्णे । अम. ।

ईषदुषाः । त्रि । कवीक्षे । अन्न उष्टं । हे.च.।
वै.निघ. ।

ईषदीर्घम् । क्ली । वातामफले । वाताम फल ।

ईषद्दीजा । स्त्री । वेदाना इति ख्यातफलवृत्ते ।

ईषादन्तः । पुं । दीर्घदन्तगज । छं.च. ।

ईषिका । स्त्री । अचिकूटे । गजाक्षिणीलके ।
तृत्तिकायाम् । छं.च. ।

ईषिकास्त्रम् । स्त्री । अस्त्रविशेषे । येन वाम-
वीर्यानां पचच्छेदः कृतः । “ईषिकास्त्रं समुद्रज्य
पचच्छेदं व्यधादयम् ।” नकुलः १५ ।

ईषीका । स्त्री । वीरणादिशलाकायाम् ।

ईषः । पुं । वसन्तकाले । उणा. ।

उकनाहः । पुं । पीतरक्तवर्णघोटके । छं.च. ।
लक्षणं — “रक्तपीतकपायोत्यवर्णजी यस्य दृश्यते ।
उकनाहः स विख्यातो वर्णो वाहस्य देहजः ॥” ज.
द.३५. ।

उकुणः । पुं । शिरःकोटे । गार्धोत्रे उकुन ।

उक्तेदः । पुं । वभी ।

उख(घ)रम् । स्त्री । चारभूमौ । यत्रोमं वीजं न
रीहति । चारस्त्रिकायाम् । मेरात्रा । वै.निघ. ।
रा.नि.व.२ ।

उख(घ)रजम् । स्त्री । पांयलवर्णः । मेरात्रा ।
रोमकनाम्नि अयस्कात्मभेदे । लवर्णे । रा.नि.व.२० ।

उखर्वलः । पुं । दण्डविशेषे । हिं उखल ।
गुणाः — बलदः रुचिजनकः । पशूनां सदा हित-
श्च । रा.नि.व.८ ।

उखलः । पुं । उखर्वलवर्णे । रा.नि.व.८ ।

उखा । स्त्री । रश्मनस्थाल्याम् । प्राक्किंवाय ई-
डौ । हिं भरथियाभाह । अम. । [कावाव । अम. ।

उख्यः । त्रि । उखासंस्कृते, मांसादौ । हिं हाखि-

उग्रम् । स्त्री । वसनाभनामकविषे । रा.नि.व.६ ।
पुं । शोभाजनवृत्ते । श.च. । पृष्ठयम् । त्रि । उत्क-
टे । कटुके । तीक्ष्णे । रीद्रे । मे. ।

उग्रकाण्डः (कः) । पुं । कारवेणके । क-
रेण ग्राह्यः । रा.नि.व.३, मद.व.७ । काण्डवल्ली ।
; See काण्डवल्ली ।

ईहा । स्त्री । चेटायां । वाञ्छायां । त्रिका. ।

ईहासृगः (सृकः) । पुं । कीके । रवा. । कु-
कुरवद्वरिणघातिकापिलवर्णजन्तुविशेषे । (घांश ।
रा.नि.व.१८ । (सृकः) । श.र. ।

ईक्षणम् । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ । दर्शने ।
मे.णत्रिकं ।

ईक्षणिकः । पुं, स्त्री । हस्तरेखाद्यवलीकनेन
शुभाशुभकथनजीविनि । गणक ।

ईक्षा । स्त्री । दृष्टौ ।

उग्रगन्धः । पुं । शुक्लरसीने । रा.नि.व.७ ।
कटफलवृत्ते । रा.नि.व.६ । रक्तरसीने । अर्जक-
वृत्ते, चद्रतुलसीवृत्ते । रा.नि.व.१० । रसीनमात्रे ।
भा.पू.१५.ह.व. । चम्पकवृत्ते । श.च. । स्त्री ।
हिङ्गुनि । रा.नि.व.६ । त्रि । उत्कटगन्धयुक्ते ।

उग्रगन्धा (न्धिका) (न्धी) । स्त्री । वनय-
मान्याम् । वनगुञ्जान । भा.पू.१५.मद.व.२ ।
अजमीदायाम् । प्राक्कुनी । भा.पू.१५. । वचायां ।
दठ । प.मु.रा.नि.व.६.भा.चने.वै.निघ.सा.ज्व.
अकांदौ । महाभरीवचायाम् । हिं कुलिञ्जन ।
भा.पू.१५.ह.व. । इयं सुगन्धवचाप्युच्यते । किंकि-
कायां । (ईं) उठा । मे. । अजगन्धायां । रा.नि.
व.४ । (-गन्धिका) अजमीदायां । वनगुञ्जान ।
रा.नि.व.६ । सि.यो.यक्षा.चि.एलादिमत्वे । (-ग-
न्धी) शुक्लरसीने । मद.व.७ । [छं.च. ।

उग्रनासिकः । त्रि । दीर्घनासिके । नेटके ।

उग्रपत्रकः । पुं । महानील्याम् । वै.निघ. ।

उग्रभा । स्त्री । गोणसवल्ल्याम् । वै.निघ. ।

उग्रवीर्यम् । स्त्री । हिङ्गुनि । रा.नि.व.६ ।

उग्रा । स्त्री । धन्याकि । धनेन । रवा. । यमान्या ।
रा.नि.व.४ । संविदामश्रय्याम् । गीर्जा । अचि. ।
वचायाम् । भा.स.१५.कर्णकज्व.चि. । “कटुत्रिको-
याघनकुण्डलीभिः ।” वै.निघ.उ.चि.वचादिचूर्णे,
कटजलेहि । किंकिनायाम् । (ईं) उठा । छं.च. ।

उडुणः । पुं । उत्कले । उडुण । श.मा. ।

उचितः । चि । अभ्यले । परिमिते । मे.तत्रिक ।

उच्चः । पुं । नारिकेलवृक्षे । रा.नि.व.११ । सर-
नदेवदारो । चि । उन्नते ।

उच्चटः । पुं । वक्त्रे । वै.निघ. ।

उच्चटा । स्त्री । (Abrus precatorius.)
खनामख्यातवृक्षे । ७कुड़ा, उच्छटो मून, कुँड गीछ
इति च प्रसिद्धे । तै बंडुतंगमुले । रत्ना. । महा-
भद्रातकगुडे । लयनभेदे । हे.च.सु.चि.२६अ. ।
रक्तगुञ्जायाम् । रा.नि.व.२, वै.निघ.२म.चय चि.
इत्यादिभेदके । भूषात्रायाम् । डूँहे आम्ना ।
रा.नि.व.५ । नागरमुलायाम् । रा.नि.व.६ । श्वेत-
गुञ्जायां । “श्वेतगुञ्जायां प्रोक्ता ।” भा.म.१भ.
ग.व. । दण्डविशेषे । निर्विषो वा उच्छट्या । अ-
टी.भ. । [स्त्री । चिचोटकपत्रे ।

उच्चटापत्रः । पुं । उद्रतालोशपत्रे । वै.निघ. ।

उच्चटाफलम् । स्त्री । रक्तगुञ्जायां । नानकुँड,
७कुड़ा फल । मेघ.कुष्ठ चि.महाभद्रातकगुडे ।

उच्चटामूलम् । स्त्री । विचोटकमूले । उच्छ-
कोर मून, ७कुड़ा मून । सु.चि.२६अ. ।

उच्चतरः । पुं । नारिकेलवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

उच्चन्द्रः । पुं । निशाचतुर्थप्रहरे । श.र. ।

उच्चयः । पुं । परिधानवस्त्रययो । हे.च. । राशौ ।

उच्चलम् । स्त्री । मनसि । हे.च. ।

उच्चललाटा (टिका) । स्त्री । मरुच्छायां ।
हारा. । उच्चललाटविश्टायाम् । चिका. ।

उच्चाटनम् । स्त्री । उत्खातने । उदात्तकत्रण ।
षट्कम्पान्तर्गुताभिचारकर्षविशेषे । तन्त्रम् ।

उच्चारः । पुं । विहायाम् । रत्ना. ।

उच्चिक्कटः । पुं । उच्चिटिङ्गनामकीटे । उच्छि-
ङ्गे । दण्डगडमस्थे । मे.तचतुर्के ।

उच्चिटिङ्गः । पुं । A sort of cricket.
उच्चिटिङ्गे । उच्छिङ्गे । रा.नि.व.१६ । बातप्रह-
निकीटविशेषे । लक्षणम्—“उच्चलोमोच्चिटिङ्गेन
सम्बन्धितो भृशार्तिमान् । दटः शीतोदकेनैव
धित्वाभ्यङ्गान् मन्यते ॥” तद्वटं बातज्वरोगा
भवति ॥ सु.कल्प.८अ. ।

उच्चूलः । पुं । ध्वजीर्धसुखकूर्धे । हे.च. ।

उच्चैःश्रवाः । चि । वधिर । पुं । घोटकभेदे ।

उच्छादनम् । स्त्री । बन्धद्रव्येन शरीरमार्ज-
ने । अ.टी. । [क छाडी । भागवते ।

उच्छिलीन्धम् । स्त्री । गोमयच्छाका । कौण्ड-

उच्छिष्टमोदनम् । स्त्री । सिक्थके । रा.नि.व. ।

उच्छीर्षकम् । स्त्री । उपधाने । ताकिशा ।
इला. । पुं । श्रयादोषविशेषे । सु.चि.२६अ. ।

उच्छूनः । चि । स्त्रीते । वद्धिते ।

उच्छेदः । पुं । उन्मूलने ।

उच्छ्र(च्छा)यः । पुं । उच्छतायां । अम. ।

उच्छ्रितः । पुं । सरलदेवदारवृक्षे । वै.निघ. ।

उच्छसितः । चि । प्रफुल्ले, विकसिते । हे.च. ।

उच्छासः । पुं । प्राणने । मे.सत्रिक । अलर्मु-
खश्यामि । हे.च. ।

उज्जासनम् । स्त्री । मारणे । अम. । [म. ।

उज्जृम्भितः । चि । प्रफुल्ले । स्त्री । चेटायां । अ-

उज्ज्वल(न)म् । स्त्री । सुवर्णे । रा.नि.व.११ ।
पुं । धान्यभेदे । च. । [चि. ।

उज्ज्वला । स्त्री । कुमरिचे । लङ्काभरिष्ठ । अ-

उज्जटा । स्त्री । भूष्यामलक्यां । डूँहे आम्ना ।

उज्जः । पुं । उज्जशिले । जटा. ।

उटः । पुं । युक्तवणे । वै.निघ. । [वै.निघ. ।

उटजा । स्त्री । पानीयशालायां । पर्णशालायां ।

उटिः(डिः)का । पुं, स्त्री । नीवारधान्ये । उडि-
धाने । मद.व.१० । गुणाः—“उडिका तत्र क-
थिता बल्या श्लेष्मविवर्द्धनी ।” राज. ।

उट्टङ्गम् । स्त्री । सूत्रे । अस्त्रभेदे ।

उट्टु । स्त्री । उदके । अ.टी.भ. ।

उट्टुपतिः । पुं । सीमलताभेदे । सु.चि.१६अ. ।

See सीमः । चन्दे । [उ. मद.व.२. ।

उट्टुपप्रिया । स्त्री । कमलिनी । पट्टेयत्र का-

उट्टुम्बरः । पुं, स्त्री । उदुम्बरवृक्षे । गड्डुमूर
गोष्ठे । अम. । कुष्ठरीगविशेषे । मे. । लक्ष्मम्—

“उडुम्बरफलाभासं कुष्ठमीडुम्बरं वदेत् ॥” मा.
नि। तावे। प.मु.। कर्षमाने (२ ली.)। प.प.।

उडुम्बरदला। स्त्री। दन्तीवृक्षे। रा.नि.व.६।

उडुम्बरपर्णी। स्त्री। दन्तीवृक्षे। श.च.।

उड्डामररुसः। पुं। पित्तगुल्माधिकारि रसः।
पाठः—“शुद्धसूतं ममं गन्धं सूतांशं सूततामस्कं।
पचांशं श्राकवृक्षस्य द्रवैर्मयी दिनद्वयम्। सर्पाख्यो
त्यैर्द्रवैश्चाग्निं बद्धा गजपुटे पचेत्। पच्यमा भूधरे
वायु चूर्णे जैपालतुल्यकं। त्रिगुञ्जं भक्षयेद्वाज्यैः
पित्तगुल्मप्रशान्तये। द्राक्षाहरीतकीकाथमनुपानं
प्रकल्पयेत् ॥” रस र.गुल्म चि.। पौत्रा १० भ.
गङ्गाक १० भ. तात्र। १० सिकि भ.। शेंगुण वा
शिरौष एव नानागन्धैरेव रस मर्दनीय जलान्न
पक्वमांशं द्वात्रांशे दिन मर्दनपूर्वकं गज-
पुटे भूधरवृक्षे पाकं करिष्या दिवाभागे चूर्णं
कर। नीतल हृद्देल पत्रे ऐनध समभां ग जस-
पाल चूर्णैर सहित मिश्रित करिष्या ३ कुंठ
वृत्ते गाडिष्या सेवन करिष्ये।

उड्डः(पुष्पः)। पुं, स्त्री। जवापुष्पवृक्षे। जवा-
पुष्पे। वै.निघ.। [चिनमेशीय गोलप। Wil.

उड्डः। पुं, स्त्री। जवापुष्पवृक्षे। जवापुष्पे। जवा,
। पुं। मलाशये। सु.शा.४अ.। स चा
नन्दिशयः शीघ्रतकिट्टप्रभवः। सु.शा.४अ.। “फु
स्यसस्यावरण्यी हे जर्हंतसह्यं तयोः। उड्डुकः
श्रेष्ठे मध्ये मध्यान्ते मद्धतां न हि ॥” अचि.।

उत्काटः। पुं। (Sachharum sara.) अर-
काखे। अत्र गांछ। रा.नि.व.८। सुदृच्छपविशेषे।
७कुड़ा, कानिग्राविसय। प.मु.। इची। रक्त-
ची। रा.नि.व.१४। मदे। श.र.भैष.ने.रो.चि.।
मनहस्तिनि। हारा। स्त्री। Woody cassia
or its bark. वृक्षभेदे। लताविशेषे। शालमा।
Wil. गुडलचि। पौत्राणि। प.मु., रा.नि.व.६,
हारा। गङ्गाकुसुमे। हारा। तेजपत्रे। अ.टी.
म.। चि। उताले। तीत्रे।

उत्काटा। स्त्री। सिंहलीपिप्पल्याम्। वन पि-
पूल। हिं श्वेतपुष्पची। मं राणपिपलि, उत्क-
टारा। गुणाः—“सिंहली कटुवृणा च जन्तुघ्नी
दीपनी परा। कफशाससमीरार्तिशमनी कोष्ठशो-

धनी ॥” रा.नि.व.६। “उत्काटा वचिदा चीका
तिक्ता हृष्याप्युदाहता। सूत्रकृच्छं पिपत्वातं मिहं
वृणाञ्च हृद्रुजं। विस्फीटकं नाशयति वीजमस्यासु
शीतलं। वृष्यं वृत्तिकरश्चैव मधुरश्च प्रकीर्तितम् ॥”
वै.निघ.। [निरासनस्थितौ। सु.चि.६अ.।

उत्काटा(टुका)सनम्। स्त्री। कठिनासने।

उत्कारणकम्। स्त्री। ७कुड़ा इति ख्याते वृक्ष-
भेदे। च.चि.३अ.। [यां। अम.।

उत्काण्टा। स्त्री। इटलामे कालवेपासहिण्णत-
उत्काता। स्त्री। (Pothos officinalis.)
गजपिप्पल्याम्। श.च.। उत्काण्टायाम्।

उत्कारः। पुं। रक्तची। वृक्ष ईक्षु। रा.नि.व.
१४। धान्यादिराशौ। अम.। उत्कारिकायाम्।
पुष्टिश्च। भैष.गुल्म.चि.।

उत्कार्णः। पुं। वायुजन्माशरीये। अत्राशयस्य क-
र्णपुच्छगात्राणि सम्भीभवन्ति। “कर्णौ सम्भौ तथा
पुच्छं सम्भं गात्रमकिञ्चनं। वातात्मकेन वाहस्य
भवेदुत्कार्णकेन हि ॥” ज.द.५४अ.।

उत्कार्णम्। स्त्री। अश्वीगन्तस्य ऊर्ध्वकर्णयोः। सु.
चि.१५अ.। [कालिकायाम्। कुंड़ि। त्रिका.।

उत्कालिका। स्त्री। उत्कण्टायाम्। हारा.।

उत्काका। स्त्री। प्रतिवर्षप्रसूतायां गवि। श.च.।

उत्कारिका। स्त्री। रोटिकायां। कूटौ। वा.
टी.हमा.। यवमाषेरण्वबीजातसीकुसुमबीजादिभिः
पिष्टस्त्रिर्वापिष्काकृतियः खेदनीपायः स उत्का-
रिका। पुष्टिश्च। अरण्यः, वा.सू.१७अ.। गुटिका-
याम्। वडि। सु.चि.२६अ.। लक्षिकायां। कांहे,
मोहनढोङ। सु.चि.१४अ.। [च.द.यस्य.चि.।

उत्कासः(नम्)। पुं, स्त्री। कासे। उ२कासि।

उत्कुञ्चिः(का)। पुं, स्त्री। (Nigela in-
dica.) स्थूलकणजीरके। मोटा कुम्भजीरे।
रवा.। कुलिङ्गनवृक्षे। गृष्टांशरी वट।

उत्कुटम्। स्त्री। उत्तानशयने। चि९ हर्षश
शयन। हारा.।

उत्कुणः। पुं। केशकीटे। उ२कुण। ई.च.।

उत्काटः। पुं। उण्वारणे। हारा.।

उत्कीठः । पुं । कीठरोगभेदे । लक्षणं यथा —

“अस्यस्वमनोदीर्घपित्तस्यैभानिलग्रहेः । मण्डलानि
सकृच्छ्नि रागवन्ति बह्वि च । सानुबन्धसु स
प्राज्ञैरुत्कीठ इति कथ्यते ।” भा.म.४.भ.श्री.पि.चि.।

उत्क्रोशः । पुं । ऐषके । वै.निघ. । मत्स्यघाति-

पक्षिणि । गोष्ठतांढी पांथी । रत्ना. । गुणाः—
रक्तपित्तघ्नः शीतलः क्षिप्रः वृष्यः वातकरः रसे
क्षके च सधुरः । सु.सू.४६५. । कुररपक्षिणिः ।
कर्कटे पांथी । ह्रस्वा. । [See क्लिष्टवर्त्म ।

उत्क्रिष्टवर्त्म । क्ली. क्लिष्टवर्त्मनामरोगविशेषे ।

उत्क्लेयः (दः) । पुं । शरीरस्थदोषस्य उप-

स्थितवसनलमिव । वसनेच्छायां । च.द.ज्व.चि. ।
“उत्क्लेश्चोपशम्यति ।” वसनोपस्थितिरिव । भा.
म. भ.श्लेष्.ज्व.चि. । “गौरवं शीतमुत्क्लेशः ।”

“उत्क्रिष्टाग्रं न निर्णच्छेत्प्रसक्तशरीरवनेरितं । हृदयं
पीडते चास्य तमुत्क्लेषं विनिर्दिशेत् ।” सु.शा.४.अ. ।

उत्क्लेशकः । पुं । अग्निप्रकृति कीटविशेषे । तेन
दष्टे पित्तजन्मरोगा भवन्ति । भु.कल्प.८.अ. ।

उत्क्लेशनवस्तिः । पुं, स्त्री । वस्तिभेदे । यः

पूर्वम् एरण्डवीजादिकल्केन उत्क्लेशनार्थं दीयते ।
“दद्यादुत्क्लेशनं पूर्वम्—एरण्डवीजं मधुकं पिप्प-
प्ली सैम्बवं वचा । हृत्पुष्पाफलकल्कश्च वस्तिरुत्क्ले-
शनः स्मृतः ॥” वै.निघ.वस्तिविधिः । [श्र.च. ।

उत्खला । स्त्री । सुरानामगन्धद्वये । नूनांभांश्री।

उत्तः । चि. । आर्द्रद्वये । डिङा ज्ञया । अम. ।

उत्तमम् । क्ली. अक्षमांसि चि. तमे. स्नाते । मे. ।

उत्तमः । चि. । उत्कृष्टे । पुं । अश्वविशेषे । ल-
क्षणं—“अत्रयाश्च महासाराः मंशानि चैव पूजि-
ताः । अपि शस्त्रहताङ्गाश्च नैव सुखानि सादिनं ॥”
ज.द.१.च. ।

उत्तमफलनी । स्त्री।(Aclepias rasca.)
दुग्धिकायाम् । छोटि थिरुहे । प.सु. ।

उत्तमवारि । क्ली. तण्डुलोदके । च.द.मधु-
कादौ । उत्कृष्टजले ।

उत्तमवैद्यः । पुं । कृतसाङ्गवेदाध्ययने वैद्ये ।

उत्तमा । स्त्री । दुग्धिकायाम् । छोटिथिरुहे ।

प.सु. रत्ना. । जमःशिलायाम् । प.सु. । भृग्यागल-

क्याम् । वै.निघ. । त्रिफलायां । भा.म.१.भ.स-
न्धिकज्व.चि. । “शटीसुरतरुणमा ।” सुप्तायां । हे.

च. । तत्रामकशूकदोषविशेषे । “सुद्रमाषोपमा रक्ता-
पिङ्का रक्तपित्तजा । उत्तमैषा तु विशेषा शूका-
जीर्णनिमित्तजा ॥” सु.नि.शू.दी.चि.१.४.च. ।

उत्तमाङ्गम् । क्ली. मलके । रा.नि.व.१.८. ।
चि. । उत्कृष्टाङ्गे ।

उत्तमारणी । स्त्री । इन्दीवरालतायाम् । इ-
न्द्रचिर्मिथ्यां । रा.नि.व.२. । इन्द्रवादण्याम् । वा.
उ.१.७.च. । योषामङ्गिकायां । यू.हे. । सु.चि.६.च. ।

उत्तरकालः । पुं । भाविकाले ।

उत्तरङ्गम् । क्ली. द्वारस्योपरितिर्यङ्गाष्ठवि-
शेषे । “उत्तरङ्गं मतं तिर्यक् द्वारस्योपरि दातु-
यत् ।” हला. ।

उत्तरवस्तिः । स्त्री । निकृष्टोत्तरदेशवस्ती ।

निकृष्टत्र पत्र (पत्र) पिष्टादि । निकृष्टादत्तं
दानादुत्तरवस्तिमंजा । तत्र नैवपरिमाणं १२
अङ्गुलम् । तच्छिद्रं मालतीश्रुतच्छिद्रपरिमितं ।

क्षेहमात्रा पञ्चवर्षाधि बालं षडे प. तदूर्ध्वं १ प. ।

स्त्रीणाञ्च कनिष्ठिकास्थूलं दशाङ्गुलं नेत्रं । क्षेहमात्रा

च २ प. । तदूर्ध्वं—“द्विदशाङ्गुलं नेत्रं मध्ये च

कृतकर्णिकं । मालतीपुष्पवन्तामं किद्रं सपपनिर्गमं ।

बालानां पञ्चवर्षाणामथो मात्रार्धपालिकी । तदूर्ध्वं

पलमात्रा च क्षेहस्थोक्ता भिषग्वरैः । अथास्थापन-

शुद्धस्य दंतस्य स्नानभोजनैः । स्थितस्य जानुमात्रेण

चापि क्षिप्रशलाकया । क्षिप्रया मृदुमार्गञ्च ततो

नेत्रं नियोजयत् । शनैः शनैर्घृताभक्तं मंदूरम्याहु-

लानि पट् । दंतश्च पीडयेदस्ति शनैर्नेत्रञ्च निर्हरे-

त् । ततः प्रत्यागते क्षेहे क्षेहवर्षाक्षकमी हितः ।

स्त्रीणां कनिष्ठिकास्थूलं नेत्रं कुर्याद्दशाङ्गुलं । शनै-

र्निकल्पमाधेयं सूक्ष्मं नेत्रं विचक्षणैः । योनिमार्गेषु

नारीणां क्षेहमात्रां द्विपालिकी । उत्तमानाथे स्थित्ये

दद्यादूर्ध्वजाले विचक्षणः । अप्रत्यागच्छति भिषक्

वस्तुनुरसंज्ञिते । श्रूयो वस्तिविधातव्यः संयुक्तो

शोधनैर्गणैः । फलवति निदध्याद्या योनिमार्गे

दृढां भिषक् । सूत्रैर्विनिःसृतां क्षिप्वा शोधनद्रव्यः

संयुताम् । दद्यामाने तथा वसौ दद्यादस्तिविज्ञा

रट्. ॥” शार्ङ्ग. । पलाईसुतरो यस्तिः मात्रावधिः

पलायं । आपनाक्षुह्वन्ती च इत्येतां पट्पला-

न्तिती । पिच्छावसिर्भवेत्प्रस्यः पादीनः क्रीर्तिती
ऽपरः ॥ आनन्दखानः ।

उत्तरवायुः । पुं । तद्विम्बमाकृते । स च शी-
तः क्षिप्रः दीपप्रकोपकरः क्लेदनः प्रकृतिस्थानां
बलदः शृङ्गः चतुर्दशविधातानां विशेषेण गुणक-
रश्च । मद.व.२१ ।

उत्तरवायुणी । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् । त्रा-
थानमग्नौ । र.सा.सं.वैकान्तमारणे । भेष.कृष्ट चि.।
“शिला चीतरवायुणी ।” ज्व.चि.कुलवधूरसे ।
उत्तमारणीति वा.उ.१७३, वै.निघ.१३.कास चि.
वारुणीपत्रधूसरे ।

उत्तरायणम् । क्ली । मकरसंक्रान्तिती मिथुन
संक्रान्तिसमाप्तिपर्यन्तकाले, सवितुरुत्तरमार्गगति-
रूपे वा काले । तत्रादानं जानीयात्, यतस्तदा
नृणां प्रतिदिनं सारमादत्ते, आदित्यपवनयोः भुवः
सौम्यगुणहरत्वान् । वा.सू.३५. । । अम. ।

उत्तरासङ्गः । पुं । उत्तरीयवस्त्रे । उड्डूनि ।

उत्तरिणी । स्त्री । उत्तमारण्याम् । गुणाः—
“उत्तरिणी तु कटुका शीता नेत्रा लघुः स्मृता ।
उष्णा क्षिप्वा सारका च तुवरा व्रणरीपणी ।
कासव्रणक्षमिशासज्वरपित्तप्रमेहकान् । कफकृष्ट-
प्रलापांश्च वार्तं तन्द्राञ्च दद्रुकं । जयकासं मूत्रकृच्छं
योनिरीगञ्च शोथकं । नाशयेदिति सम्प्रोक्ता सुख-
प्रसवकारिणी । शाकाक्षस्याधीष्णवीर्यां तित्ता
क्षयार्थः कृष्टहृत् । कफवातहरा प्रोक्ता फलं तस्याः
पटु स्मृतं । तित्तमुष्णं कटुकं लघु चाग्निप्रदीपकं
पित्तकोपकरश्चैव शिथलं विषनाशनम् ॥” वै.निघ.।

उत्तानः । त्रि । ऊर्ध्वास्यशयिते । मे.नचिकं ।
क्ली । जले । हे.च. ।

उत्तानकः । पुं । (Cyperus.) सुसामदे ।
नाशत्रगूत । उच्चटायां । ङै.गू.श्री, निविरी । र.
सा. । र.सा. ।

उत्तानपत्रः (कः) । पुं । रत्नैरण्डे । रा.नि.
व.८ । भा.पू.१३.गु.व. । मद.व.१ । श्वेतैरण्डे ।
वै.निघ. । [श्री । अम. ।

उत्तानशयः । पुं । सन्ध्याधिशिशी । अतिशि-
उत्तानशायी । त्रि । उत्तानशयिनि । वै.निघ. ।

उत्तापः । पुं । तेजसि । उष्णतायाम् ।

उत्तापनम् । क्ली । उष्णताकरणे ।

उत्तारः । पुं । वमने । [कटि ।

उत्तालः । पुं । मर्कटे । मे.लचिकं । त्रि । उ

उत्तुण्डकी । स्त्री । करग्रन्थे । वै.निघ. ।

उत्तुण्डितः । त्रि । निर्गते । सु.चि.२५. ।

उत्तुषः । पुं । लाजायाम् । थरे । हारा. ।

उत्तेजि(रि)तम् । क्ली । अश्वस्य मध्यवेगगति-
विशेषे । इयं चतुर्थपञ्चमगतिः । “उत्तमुत्थोत्तमुत्थ-
गमनं कीपादिवाखिलेः पदैः ।” हे.च. ।

उत्तोलनम् । क्ली । उत्त्वेपणे ।

उत्थानम् । क्ली । मलीखणं । रवा । मलरीणि ।
पौरुषे । हर्षे । हे.च.मे.नचिकं ।

उत्थितः । पुं । सरलहर्षे । रा.नि.व.१२ । त्रि ।
उत्पन्ने । मे.तचिकं । [च. ।

उत्थिताङ्गुलिः । पुं । चपटे । हापङ् । श

उत्पतः । पुं । फलिणि । त्रिका. ।

उत्पतनम् (पत्तिः) । क्ली, स्त्री । उत्पत्ती ।
ऊर्ध्वगमने । मे.नचतुर्कं । जन्मानि ।

उत्पल(क)म् । क्ली । Blue lotus, नील-
कमले । नीलपत्र । रा.नि.व.१० । सु.सू.३८५.
उत्पलादी उ. । च.सू.४५. । च.द.र.पि.चि.॥
कृष्टे । कूड । तं चंगलिकोडु । प.सु.विश्व. । प्र.क-
भूमीमोदके । र.सा.सं. । च.द.पि.ज्व.लोषादिः ।
“लोषीत्यलाम्बतापत्र ।” लाक्षादिनैले । वै.निघ-
अश्वः चि.ह्रीवैरघृते । शालूके । प.सु. । खनाम-
ख्यातकमलजातीयपुष्पे । उन्नि कूल, हेशा कूल ।
हि कोजि । मं उत्पल । सु.वि.३५. । गुणाः—
कषायं मधुरं शीतलं पित्तकफरक्तघ्नञ्च । राज. ।
शीतलं खादु रक्तपित्तघ्नं दाहयमवभिषान्तकृमि-
हरञ्च । रा.नि.व.१० । सामान्येनोत्पलं शीतं खादु-
दाहहरं मतं । रक्तदोषं शमं वान्तिं भान्तिं जूर्तिं
कृमीन् जयेत् । द्रव्यगुणः । नीलोत्पले । नीलशुम्नि ।
सि.यो.र.पि.चि.सिद्धतमयोगे, श्रीकण्ठः । “बासा
कषायोत्पलसन्निधुः ।” सि.यो.यज्ञ-चि.च्यवन-
प्राणे । वा.सू.१५५, चञ्जनादि । पञ्चकाष्ठे । “प-
थ्योत्पलधाम्यरोहिणीविनैः ।” च.द.ज्वराती.चि.प्र-
नञ्जलादिः । पुष्पे । मे. । जलजानपुष्पावे । अश्वः ।

उत्पलः । त्रि । मांसशब्दे । हे.च. ।

उत्पलकः । पुं । चित्रकारीये । वनस्पृष्टे । प्र.
र.सा.सं. इत्यमारणे । नीलोत्पले । नीलगन्धि ।
रा.नि.व.१० ।

उत्पलकन्दः । पुं । शालूके । रमा. ।

उत्पलकुष्ठकः । पुं । कुष्ठौषधी । वै.निघ. ।

उत्पलकेसरम् । स्त्री । पद्मकेसरे । भेष.चुद्र-
री.चि.कनकतैले । [विशेषे । श.मा. ।

उत्पलगन्धिकम् । स्त्री । अतिसुरभिचन्दन-

उत्पलगोपा । स्त्री । श्वेतशारिवायाम् । श्वेत
श्रीमान्ता । वै.निघ. ।

उत्पलदलम् । स्त्री । तन्नामकास्त्रविशेषे । तच्च
हेन्द्रे मेन्द्रे च प्रयुज्यते । लक्षणं यथा—“उत्पला-
ध्यङ्गधाराव्य मेन्द्रे हेन्द्रे तथा ।” अत्रि. ।

उत्पलपत्र(क)म् । स्त्री । वैद्यकास्त्रविशेषे
हेन्द्रे मेन्द्रे च । तत्परिमाणं षडङ्गुलम् । सु.सू.
८२. । म.द.व.१४२. । तिलके । धरणिः । कुव
लयपत्रे । हे.च. ।

उत्पलमेघकः । पुं । उतायतसमीभयपालि-
कर्णवन्धनाकृतिविशेषे । सु.सू.१६२. । [र.पि.चि. ।

उत्पलमृत् । स्त्री । सौराष्ट्रमृत्तिकायां । च.द.

उत्पलशारिवा । स्त्री । श्यामालतायाम् । प.
सु. । र.मा. । अनलमूले । अम. । भेष.ध.भ.चि. ।

उत्पलषट्कम् । स्त्री । योगविशेषे । “उत्पलं
धान्यकं शुक्लं पृथ्निपर्णी बलायुतं । बालविल्वं गवां
तक्रेणाश्वत्थेन च पेषयेत् । तेन लाजकृतं मण्डं दैत्य-
मानोय शीतलम् । ज्वरातिसारश्मनं हुताग्निबल-
प्रदम् ॥” हा.अत्रि.३३. ।

उत्पलादिः । पुं । कषायवर्गविशेषे । उत्पलर-
क्षीत्यलकुमुदसौगन्धिककुबलयपुष्परीकानि मधुक-
क्षेति । गुणाः—“उत्पलादिरयं दाहपित्तरक्तप्रणा-
शनः । पिपासाविषहृद्गोष्कहिंसूक्काहरी गण”
इति ॥ सु.सू.३८२. । भावप्रकाशे लघुविधः । यथा
—“उत्पलं नीलमारक्तं कङ्कारं कुमुदं तथा ।
‘नेताम्बोजश्च मधुकमुत्पलादिरयं गणः ॥ सुशीतलो
हरश्चैवं दाहं तृष्णां हृदामयम् । रक्तपित्तञ्च सू-
क्काच्च तथा कर्हिमरीचकम् ॥” इति ।

उत्पलिनी । स्त्री । कुमुदशब्दे । उन्मिक्तमेत
याङ् । लघुकमलिनी । हिं कौञ्जिकोटौ । गुणाः
— हिमा तिका रक्तामयघ्नी पिपघ्नी तापकफका-
सहृणायमवमिघ्नी च । तस्या बीजगुणाः— स्वादु
रुचं हिमं गुह च । रा.नि.व.१० । [मि.लचिकं ।

उत्पली । स्त्री । तपस्पर्प्याम् । तूषेत्त छागङ् ।

उत्पाटः (तः) । पुं । कर्णपालीगतरीमे । तच्च
क्षणं—“गुर्वाभरणसंयोगात्ताडनाद्वर्षादति । शो
थः पाल्या भवेज्ज्यावः दाहपाकरुजान्वितः । रक्तो
वा रक्तपित्ताभ्यामुत्पातः स गदी मतः ॥” मा.
नि. । कर्णपाल्या उपद्रवे । सु.उ.२०२. ।

उत्पाटनम् । स्त्री । वायुजन्यव्रणवेदनाविशेषे ।
उन्मूलने । सु.सू.२२२. ।

उत्पादकः । पुं । शरमे । हे.च. ।

उत्पादशयनः । पुं । टिट्ठिभपल्लिणि । हे.च. ।

उत्पादिका । स्त्री । उपत्रिहिकायाम् । हा.
रा. । हिलमोचिकायाम् । शि.के. । उपोदिकायां ।
शू.दे. । त्रिका । देहिकानामकौटविशेषे । श.च. ।

उत्पारः । पुं । गड्गृहे ।

उत्पाली । स्त्री । आरीम्हे । श.च. ।

उत्पिञ्जलः । त्रि । भृशमाकुले । हे.च. ।

उत्पिष्टसन्धिः । पुं । सन्धेरुपेक्षे, अस्थिसन्धी
चर्पणे । तेन सन्ध्याभयतः शीफां वेदना च भव
ति । सु.नि.१५२. । See भग्नम् ।

उत्पीडः । पुं । सुरामण्डे । फेने ।

उत्पुटकः । पुं । कर्णपालीगतरीगविशेषे । सु.
सू.१६२. । कर्णपालीवेषोपद्रवे । सु. ।

उत्प्राणः । पुं । श्वासे । वै.निघ. । [न्द्रिये । मी. ।

उत्पुल्लः । त्रि । विकसिते । हे.च. । कौ. । स्त्री

उत्सङ्गः । पुं । जोडे । रा.नि.व.१८. “जोडमङ्ग-
स्त्रयोत्सङ्गः प्राग्भागी वपुषः स्मृतः ।” राज. । व्रण-
वक्षुप्रदेशे । सु.चि.१२२. । पञ्चतमध्यदेशाकारव्रण-
वन्धविशेषे । वा.सू.२८२. ।

उत्सङ्गपिडका । स्त्री । लक्षणं—नेत्रवर्त्मगत-
रीगविशेषे । नेत्राधीवर्त्मनि सञ्जातपिडकायां । सा
च स्थूला कण्डूमती, अधीवर्त्मनि खोसका दन्ता-

भनरसुखी, वहिस्तामानःपुया च । “अभ्यन्तर-
सुखी ताया वाद्यती वर्त्मनश् या । सोत्सङ्गीत्यङ्ग-
पिङ्का सर्वज्ञा स्खलकधुरा ॥” मा.नि. ।

उत्सङ्गी । पुं । नाङ्गोन्नयविशेषे । नानी वा । सु. ।

उत्सर्जनम् । स्त्री । दाने । अम. ।

उत्सर्जनी । स्त्री । गुदस्य द्वितीयबली । लक्षणं
यथा — “उत्सर्जनी तु तदधः सा सार्द्धाङ्गुलसन्धि
ता ।” भा. ।

उत्सर्था । स्त्री । प्राप्तप्रजननकालार्था गवि ।
पान नशेवार (योग्य) गांठी । जटा. ।

उत्सवः । पुं । इच्छाप्रसवे । उत्सके । उत्साहे ।
क्रोधे । मी.वत्तिकं ।

उत्सादनम् । स्त्री । उद्वर्तने । भा.म.४भ.ने.
रो.चि. । “ताः प्रोचणीत्यादनलेपनादीन् ।” “उ
त्सादनाद्भवेत्स्त्रीणां विशेषात्कान्तिमदपुः ।” सु.चि.
१४अ. । उत्सवे । रवा.अने. । समुल्लेखने । मी.न
चतुष्कं । निम्नस्य व्रणस्य उन्नतीकरणे । सु.चि.१अ. ।

उत्साहः । पुं । मनस्य उत्सासे । अम. ।

उत्साहयुक्तः । पुं । शरमे । मद.व.१२ ।

उत्साही । पुं । भक्तरीगणि । [वा.सू. ।

उत्सिंहनम् । स्त्री । नासया ऊर्ध्वदासधारणे ।

उत्सुकः । त्रि । उत्कण्ठिते । व्यथे ।

उत्सूरः । पुं । सन्ध्याकाले, दिनावसाने । छं.च. ।

उत्सृष्टः । त्रि । त्यक्ते । अम. ।

उत्सेधः । पुं । शरीरौन्नत्ये । देहे । अम. ।

उत्सेधयः । पुं । मन्दहास्ये । वै.निघ. ।

उत्क्षिप्तः । पुं । धुलूरफले । श.च. ।

उत्क्षिप्तिका । स्त्री । आतङ्गविशेषे । छं.च. ।

उत्क्षेपणम् । स्त्री । व्यजने । धान्यमर्दनवमुनि
हे.च. ।

उत्क्षेपमर्त्यं । स्त्री । शङ्खधयोपरिकेशप्रान्तस्थ-
मर्त्येणि । तत्र विशिष्टमर्त्येणां युगलं तन्नामैव ति-
ष्ठति । सु.शा.६अ. ।

उद(क)म् । स्त्री । जले । श.र., रा.नि.व., १४ ।
पुं । करिशङ्खलायाम् । हला. ।

उदकप्रक्षेपणम् । स्त्री । जलप्रक्षेपेण जलस्य
श्रीतीकरणोपाये । सु.सू.४५अ. ।

उदकमक्षिका । स्त्री । जलप्रसाधनार्थमाधा-
रविशेषे । सु.सू.४५अ. ।

उदकमञ्जरीरसः । पुं । रसोऽयं निराम-
ज्वरे दीयः । मात्रा २ र. अनुपानं चार्द्रकरसः ।
अत्र ऊषणं मरिचं शर्करा विषं । मतान्तरे शर्करा
सर्वद्रव्यसमा । त्रिरात्रं २४ प्रहरपर्यन्तम् । पाठः
— “सूती गन्धटङ्कणः सोषण. स्यादन्तेनुल्या शर्करा
मत्स्यपित्तैः । भूयो भूयो भावयेच्च त्रिरात्रं वल्ली
दीयः शङ्करवस्य वारा ॥” भा.नि. १ भ. गङ्गक १
भ. मोशगोत्रे १ भ. मरिच १ भ. विष ४
भ. केह केह टिनि ४ भाग रत्नम. । अत्र
शर्करास्थाने मनःशिलादानेन चन्द्रशेखररसो भव-
ति । र.सा.सं. ।

उदकमेहः । पुं । कफोत्थमेहविशेषे । लक्षणं
— “अच्छं बहुसितं शीतं निर्गन्धमुदकोपमं । मेह-
मुदकमेहेन किञ्चिदाविलपिच्छिलम् ।” मा.नि. ।

उदकवहस्त्रोतः । स्त्री । जलवहनाद्यां । ते
च हे तथोर्मूलं तालु क्रोम च । सु.शा.६अ. ।

उदकवहा । स्त्री । सूत्रवत्सिम्भप्रपत्रे धमनी-
द्वये । तथोर्मूलं तालु क्रोम च । सु.शा.६ ।

उदकघटपल(घृत)म् । स्त्री । अर्शोरीगे ।
तिलतैलं ४ श. वारि १२ श. दुग्धं ४ श. यवदा-
रादीनां प्रत्येकं पलं कल्कं दत्त्वा पचेत् । पाठः —
“सत्तारैः पञ्चकोलेभ्यु पालिकैस्त्रिगुणोदके । सम-
क्षीर घृतप्रस्थं ज्वराशःस्त्रीहकासहृत् ॥” घृत ४
अ. क्षन १२ अ. दुग्ध ४ अ. पञ्चकोल, यवदात्र
अटोटाक १ अ. (८ तो.) । ईश कक. च.
द.अर्शः-चि. । [रा.नि.व.४ ।

उदकिका । स्त्री । बलानामञ्चुपे । वेलेण्डा ।

उदकी । स्त्री । पाठायाम् । आकुनादि । वै.
निघ.यह.चि.२अतिविषादिः ।

उदकीर्णः (र्थः) । पुं । महाकरञ्ज । उदन्न-
करञ्ज । हिं अरारि । रा.नि.व.६ । र.मा.भा.पू.
१भ.ग.व. ।

उदकीर्था । स्त्री । पूतीकरञ्जे । नाटिकरञ्ज ।

वा.टी. हेमा. वा.सू.१५अ.चर्कादिः । “प्रत्यक्पृथी-
पोततैलीदकौथ्या ।” च.सू.२अ.वमने, फलिनोव.
१अ. । सु.सू.३६अ.कफशमने । [दकोदरम् ।

उदकोदरम् । स्त्री । जलोदरनामरीणे । See

उदक्या । स्त्री । रजःखलायाम् । अम. ।

उदगयनम् । स्त्री । उत्तरायणे । अम. ।

उदयदन् । वि । महादन्तकरिणि । हे.च. ।

उदञ्चनम् । स्त्री । पिधाने । टांकनौ । हला. ।

उदण्डपालः । पुं । मत्स्यविशेषे । दानटकाणां
गाह् । मेलपचकं । [पट्टे । रा.नि.व.१६ ।

उदया । स्त्री । तैलपिपीलिकायाम् । लालापि-

उदधिः । पुं । समुद्रे । रत्ना. । [अधिकफः ।

उदधिकफः । पुं । समुद्रफेने । च.द. । See

उदधिफलम् । स्त्री । समुद्रफेने । वै.निघ. ।

उदधिफेनः । पुं । समुद्रफेने । च.द.रस.र.
बाल.चि. । See अधिकफः ।

उदधिमलः । पुं । समुद्रफेने । राज. ।

उदधिलवणम् । स्त्री । सामुद्रलवणे । भा. ।

उदधिशक्तिः । स्त्री । मुक्तास्कोटे । समुद्रेश
विभूक । [लवण । भा.पू.१भ. ।

उदधिसम्भवम् । स्त्री । सामुद्रलवणे । प्राञ्ज.

उदन्तिका । स्त्री । दन्ती । हारा. ।

उदन्या । स्त्री । पिपासायाम् । रा.नि.व.२० ।
See दण्डा ।

उदपर्णी । पुं । कुष्ठान्विशेषे । सु.सू.३८अ. ।

उदपानः । पुं, स्त्री । कूपे । अम. ।

उदमत्यः । पुं । उदकप्रधानमन्ये । च.सू.६अ. ।
ज्वालीकृतसघृतशक्ती । स च यौषे सेव्यः । भा. ।
प.सु. ।

उदमानम् । स्त्री । वारिमानादके ।

उदम्बरः । पुं । शरीरजलमिमेदे । शार्ङ्ग.७अ. ।
See कृमिः । स्त्री । ताम्बे । ताम्बा । च.टी. ।

उदयः । पुं । उत्पत्तौ ।

उदयभास्करकर्पूरः । पुं । खगामस्यातक-

पूरि । स च पङ्कः । सदलनिर्दलमिदेन विभेदः ।
गुणाः—“पीतः सरः स्वच्छकः सम्प्रोक्तः कठिनः
कटुः समुदितः स्याद्दीपकीऽमेर्लघुः । श्रोतः पिता-
करः कफकृमिविवान् वातश्च नासाश्रुतिं लाक्षा-
खावगलयद्वा च शमयेत् जिह्वाजङ्गवापङ्कः ।” वै.
निघ. ।

उदयभास्कररसः । पुं । कुष्ठाधिकारि रसः ।
अत्र केवलं गन्धकेन स्तं तासं दशभागम् । अशुतं
विषं, तस्य द्वौ भागौ । र.सा.सं. । पाठः—“ग-
न्धकेन स्तं तासं दशभागं समुद्धरेत् । उषणं (वा)
पञ्चभागं (गा) स्यादशुतश्च द्विभागकं । शूलचूर्ण-
कृतं सर्वं रक्तिकैकप्रमाणतः । दातव्यं कुष्ठिने...
... ॥ उषणं स्थानं चूषणमिति । रसै.चि. ।
“पिप्पली पञ्चभागा स्यादिति ।” सा.कौ. । ताम्बा
१० तो. । पिप्पल ५ तो. । शृङ्ग विष २ तो. ।
जलं पिप्पा रक्तिप्रमाणा वटी कार्थी । यथाशुत्रे
पिप्पलमूल ५ तो. । अशुभते त्रिकटु ५ तो. ।
अन्यः हिक्काशसि । पाठः—“धान्यासं स्तुतं गन्धं
श्रेतापामार्गजद्रवैः । तुल्यांशं मर्दयन्नाप्रियन्ति पा-
तालके पर्वत् । ऊर्ध्वलघुसु संयास्या रसो हृदय-
भास्करः । आसं पञ्चविधं हस्ति विगुह्यममुपानतः ॥
रस.र. । अज, पारा, गङ्गाक समानभागे श्वेत
आपात्ररमे गाडिया पातालवस्त्रे पाक कार-
ले यक्ष्मेर उर्ध्वभागे ये वस्तु लागे, तांही
उदयभास्कर-रस ।

उदरम् । स्त्री । नाभिसनमध्यभागे । पेट ।
रा.नि.व.१८ । तन्नामकरीणे । उर्ध्वारि त्रोग । त-
दष्टविधम्—वातपित्तकफसन्निपातैः चतुर्विधं स्त्री-
हृज्यं मलसञ्चयज्यं चतुज्यं जलसञ्चयज्यं चति ।
अस्य निदानं—अग्निमान्द्यार्जोर्मलसञ्चयादिकम् ।
कुपितवातादिभिः स्वेदषड्वायुवहस्रोतसि बद्धे, त-
था प्राणापानाभ्यामग्नौ दूषिते तदुत्पद्यते । साधा-
रणलक्षणं—“आशान् गमनेऽशक्तिर्दीर्घव्यं दुर्ब-
लाग्रता । शीफः सदनमङ्गानां सङ्गी वातपुरीष-
योः । दाहदृष्ट्या च सर्वेषु जठरेषु भवन्ति हि ॥”
सु.नि.७अ. । “सर्वमेवोदरं प्रायी दीपसङ्कतिजं
मतं । अतो वातादिशमनी क्रिया सर्वा प्रशस्यते ।
वज्रिर्मन्दलमायाति कुक्षौ दीपप्रपूरिते । अजीर्ण-
न्यानिश्वासेर्मन्दापी मलसञ्चयात् ॥ दन्ताः खेदाः

शुभादिनी जनयन्त्युदरं वृणो॥ आश्वानमासताम्बूलं
गतिरन्या कृशाङ्गता ॥ शीथः सदनसङ्क्रान्ता दाह
सन्द्रा विवर्णता । विद्रुतसङ्क्रः पादाभ्यां शीथ
आगमलक्षणम् ॥ पूर्वैरूपम् । भीदकानुपजं सांशं
शाकं पिष्टकृतं तिलाः । व्यायामाभ्रदिवास्वप्रथान
पानं विवर्जयेत् ॥ तथोष्णलवणास्नानं विदाह्नीनि
गुरुणि च । नाद्यादन्नानि जठरी तीयपानं विव-
र्जयेत् ॥ रस.र. ।

उदरग्रन्थिः । पुं । अग्ररोगी । गुल्मरोगी ।
हे.च. । अन्ते । अं२३ । जीर्ण । Wil.

उदरनाडी । स्त्री । अन्ननाशम् ।

उदरपरीक्षा । स्त्री । जठरपरीक्षायाम् ।

उदरपिशाचः । पुं । सर्वांत्रभक्षके । हे.च. ।

उदरपीडा । स्त्री । उदरामये ।

उदरभङ्गः । पुं । अतिसाररोगी ।

उदररसः । पुं । उदरस्थपाचकरसः ।

उदरव्याधिः । पुं । उदरामये ।

उदरस्फुटा । स्त्री । नागवक्त्रात् । वै.निघ. ।

उदराग्निः । पुं । जठराग्नी । [निघ. ।

उदरानलपत्रकः । पुं । लघुतालीशपत्रे । वै.

उदरामयः । पुं । अतिसाररोगी । See अ-
तिसारः ।

उदरामयकुम्भकेशरी । पुं । मीहाधिकारी

रसः । अत्र शूलं तावत्, कटुकं त्रिकटुकम्, लव-
णानि पञ्चलवणानि, कणामूलं पिप्पलीमूलम् ।
अत्र वृद्धाः चर्ष्यं श्वित्रकचूर्णञ्च न प्रयच्छन्ति ।
पाठः — “रसगन्धकभक्षतासकं कटुकचारयुतं स-
टङ्कणं । कणमूलकचर्वचित्रकं सयमानौलवणानि
रामठं । समभागमिदं विभावयेत् खरतापे लथ
जम्बुशरिणा ॥ उदरामयकुम्भकेशरी रस एष प्रधि-
तोऽस्य माषकः ॥ सुरवार्युतं दापयेद्विषक् ।
र.सा.चं. । पात्रा, गन्धक, ताम्रा, त्रिकटु, यव-
क्रात्र, मोहागार शैथ, पिप्पलीमूल, चै, चि-
तोरमूल, पक्ष्मवर्ण, यमान एव हिं प्रोक्तोक्त
समान भागा लघुवृत्त रसे वर्धना मात्रा १माशा ॥

उदरारिरसः । पुं । उदराधिकारी रसः । व-
न्नीचीरेण बुचीचीरेण । पाठः — “पारदं शक्तिगु-

त्यञ्च जैपालं पिप्पलीसमं । आरम्बफलान्मञ्जा
वन्नीचीरेण मर्दयेत् ॥ माषमात्रां वटीं खादेत् स्त्री
णां जलोदरं जयेत् । चिञ्चाकस्त्ररसञ्चानु पथं द-
ध्योदनं हितम् ॥” र.सा.सं. ।

उदरावर्त्तः । पुं । नाभौ । रा.नि.व.१८ ।

उदरावेष्टः । पुं । शरीरकृमिभेदे । पाटोक्कृमि
शार्ङ्ग.७अ. । See कृमिः ।

उदरिणी । स्त्री । गर्भवत्यां । हे.च. । [हे.च. ।

उदरिलः । त्रि । महीदरयुक्ते । ऊंङिगूळ ।

उदरी । त्रि । उदरिले । हे.च. ।

उदर्कः । पुं । धुनूरुहचे । मदनकण्टके । मयना
कौटो । म.कचिकं ।

उदर्चिः । पुं । अग्नी । म. ।

उदर्दः । पुं । Erysipelas. रोगविशेषः । तन्न
क्षणं यथा — “वरटीदष्टसंस्थानः शीथः सञ्जायते
वह्निः । सकण्डूस्तीदवह्नः कर्द्दिज्वरविदाहवान् ।
उदर्दमिति तं विद्याच्छीतपित्तमथापरे । वाताधिकं
शीतपित्तमुदर्दञ्च कफाधिकम् ॥” भा.नि. ।

उदर्दप्रश्मनवर्गः । पुं । उदर्दश्मनयोगवि-
शेषः । यथा — तिलदुग्धपिण्डालवदरखदिरकदरस-
पण्डित्कर्णाजुनासनारिमिदा इति दश । ऊँद,
पेण्डाल, कुल, थदिर, चैथथदिर, छातिग,
शाल, अञ्जून, पीतशाल, पिष्टेथदिर । च.म.
४अ. । [Wil.

उदर्षः । पुं । Scarlet fever. ज्वरविशेषः ।

उदलावणिकः । त्रि । लवणोदकसिद्धव्यञ्जने
हला. ।

उदश्चित् । स्त्री । अर्द्धजलतमे । अर्द्धेक जल
धोल । र.सा.अम. । “दध्मासी यदि समे तदुद-
श्चिदाहः ।” रा.नि.व.१५ । प.प्र.१५. । गुणाः —
लेपेन कुष्ठनाशनं वृणादाहमुखशीघ्रघ्नं । राज. ।
पित्तघ्नपण्डम् । रा.नि.व.१५ । [वै.निघ. ।

उदात्यूहः । पुं । जलकाकि । पानकोडी ।

उदानः । पुं । कण्डूव्याधी । “उदानः कण्डू-
देशस्थः ।” भा. । “उदानस्य पुनः स्थानं नाभ्यु-
कण्ड एव च । वाक्प्रवृत्तिः प्रयोज्योपलवर्णार्थ-
कर्म च ॥” च. । “उदानो नाम यन्मूर्ध्वैषि

पञ्चनीतमः । तेन भावितगीतादिविशेषोऽभिपद्यते । ऊर्ध्वनवगतान् रोगान् करोति च विशेषतः ॥” सु.नि.१५. “तत्कर्म ऊर्ध्वनयनम् ।” वा. म.११५. उदरावर्त्ते । सर्पे । नाभौ । मे.नचिके । पञ्चणि । श.र. ।

उदारः । पुं । दीर्घशालो । अश्वविशेषः ।

उदावर्त्तः । पुं । नाभौ । सर्पविशेषः । Disease of the bowels, iliac passion. रोगविशेषः । भू.लो. । मे. हे.च । रोगेणामेन मलसूत्रवायुरीषी भवति । तस्य निदानं सम्प्रतिष्य । “वातविष्णुवृश्चासुचवीद्धारवमीलियत्तुत्तुष्णोक्ताः सनिदाणां धृत्योदावर्त्तसम्भवः ॥” क्रमेण लक्षणं यथा — वातसूत्रपुरीषाणां सङ्कीर्णान् क्लमीकृता । जठरे वातजायास्ये रोगाः स्युः वातनिग्रहात् ॥ आटोपण्णो परिकर्त्तिका च सङ्गः पुरीषस्य तथोर्ध्वातः । पुरीषमास्यादधवा निरेति पुरीषवेगेऽभिहते नरस्य ॥ वन्तिमेहनयोः शूलं सूत्रकृच्छं शिरीकृजा । विनामी वङ्गणानाहः स्वास्त्रिङ्गं सूत्रनिग्रहे ॥ मस्यागल्लस्यशिरीविकारा जृम्भोपघातात् पवनात्मकाः स्युः । तथाचिनासावदनामयाश भवन्ति तीव्राः सहकर्षरीगैः ॥ आनन्दजं वायुथ शोकाजं वा नेत्रोदकं प्राप्तममुच्यते हि । शिरीगुहलं नयनामयाश भवन्ति तीव्राः सह पीनसेन ॥ मस्यात्मनः शिरःशूलं अर्दिताह्वाभमेदकी । इन्द्रियाणाञ्च दीर्घैर्लघ्वैश्च यथोः स्वादिधारणात् ॥ कण्ठास्यपूर्णत्वमतीव तीव्रः कृजस्य वायोरथवा प्रवृत्तिः । उद्धारवेगेऽभिहते भवन्ति घोरा विकाराः पवनप्रभृताः ॥ कण्डूकीठारुचिव्यङ्गशोषपाण्डुमयज्वराः । कुष्ठवीसर्पहृल्लासाः कुर्द्दिनियहजा गदाः ॥ सूत्राशये वै गुदमुक्तयोश्च शोथोरुजा सूत्रविनियहश्च । शुक्लाश्मरी तत्स्रवणं भवेच्च ते ते विकारा विहन्ते च शक्ते । तन्द्राङ्गमर्द्धारुचिः अमयक्षुधाभिघातात् कृशता च दृष्टः । कण्ठास्यशोषः अवणावरोधः दृष्टाभिघातात् हृदये व्यथा च ॥ आत्मस्य निश्वासविनियहेण हृद्रोगमोहावयवापि युक्ताः । कृष्णाङ्गमर्द्दोऽपिशिरीऽतिजायं निद्राभिघातादधवापि तन्द्रा ॥ वायुः कीठागुगी रुचैः कषायकटुतिक्तकैः । भोजनैः कुपितः सद्य उदावर्त्तं करोति च ॥ वातसूत्रपुरीषाद्वृक्कफमेदोवहानि वै । कीटास्युदावर्त्तयन्ति पुरीषं अतिवर्त्तयेत् ॥

तमी हृदयशूलार्मः हृल्लासारतिपीडितः । वाते-सूत्रपुरीषाणि कृच्छेण लभते नरः ॥ इति । मा.नि. । “विहृत्सुधापत्रतिलादिशकषायोदकानूपरसैर्यवा-मं । अथैष स्रष्टामिलविड्भिरद्यात् तथा प्रसन्ना गङ्गश्रीधुपायी ॥ रस.र. ।

उदावर्त्ता (वृत्ता) । स्त्री । Difficult menstruation, वायुजन्मस्त्रीयोनिरीगविशेषः । सा कष्टेन सफेनिलं रजो मुच्यति । “सफेनिलसु-दावर्त्ता रजः कृच्छेण मुच्यति ।” भा.म.४५.योद्धरी चि. ।

उदितः । पुं । नीवारः । उद्दिशान । प.सु. ।

उदीच्यम् । स्त्री । झीवरे । सूत्रकृत्तवान् । प. म. । रा.नि.व.१० । तं कुरुवेरु । सि.यो.ज्व.चि. पङ्कजपानीये । “चन्दनोदीच्यनागरेः ।” सिं.थी. ज्व.चि.किरातादी । “चन्दनोदीच्यवत्सकैः ।”

उदीच्यकाष्ठम् । स्त्री । तीपचिनीतिव्यातद्रव्यो वै निघ. ।

उदीचणम् । स्त्री । दर्शने ।

उदु(दू)खलम् । स्त्री । गुग्गुली । मे. । कौक-भाण्डे । शङ्गान्दिष्ट इति लोके । तच्छुल्लकण्ठ-र्यपावे । उथ्ली इति च लोके । अस. ।

उदुम्बरः । पुं । Glomerous fig tree, (Ficus glomerata.) यन्नाङ्गुले । यच्छुङ्गुल-गच्छ । गुर्ज. हिं गुलार । मं उम्बराचिभाङ् । उन्. उदुम्बर । ज.द. । सु.म.३५.नयोधादिः । गुणाः — “उदुम्बरः शीतलः स्याद्गर्भसम्भानकारकः । व्रणरीपणकटुवी मधुरलुवरो गुरुः । अस्थिसम्भान-कटुवर्ण्यो कफपित्तातिसारकान् । योनिरीगं नाश-यति वृक्षचैवास्य शीतलं । दुग्धदं तुवरं गर्भं व्रण-नाशकरं अमृतं । कोमलस्यास्य च फलं स्रग्भक्तुवर् मत्तं । हितकारि तृषापित्तकफरक्तृजापहं । म-ध्यमं कोमलं स्वादु शीतलं तुवरं मतम् । पित्त-लेषामीदकरं रक्तलुप्तित्वमोहरम् ॥ वै.निघ. । व्रणः गुरुः कफपित्तरक्तघ्नः । हिमः रुचः पित्तकफास्त्रि-जित् मधुरः वर्णः व्रणशोधनरोपणश्च । मद.व.५। भा.पू.१५.वटादिव. । तथा अस्य पक्षफलगुणाः मधुरं हिमं क्लमिकरं रक्तपित्तदृष्टादाहसूक्ष्मघ्नः । सुपक्षफलगुणाः — अतिशीतलं मधुरं पित्तघ्नमशो-घ्नश्च । अपक्षफलगुणाः — कषायलं दीपनलं रु-

चिकरत्वं मांसकरत्वं शोणितविकारजननत्वञ्च ।
अस्य वल्कलगुणाः— शीतं कषायं व्रणघ्नं गर्भसंर-
क्षणं सन्त्यजनकञ्च । रा.नि.व.११ । कुष्ठविशेषे ।
श्रावे । रा.नि.व.१२ । जन्तुफले । भा.पू.चने ।
क्षौ । कर्पे, २ तो. । प.प्र.१ख. । ताम्बे । मद.घ.
४ । तीक्ष्णमात्रे । वै.निघ.पाना.धि.चिफलादिभेदे ।
मेदु. । चिका. । [व.१ ।

उदुम्बरच्छदा । स्त्री । इक्ष्वदनौष्ठवे । मद.

उदुम्बरदला । स्त्री । इक्ष्वदनौष्ठवे । रा.नि.
व.६ । [मा. लघुदनौष्ठवे । भा.पू.१भ. ।

उदुम्बरपर्णी । स्त्री । दन्तीष्ठवे । प.मु. । र.

उदुम्बरमशकः । पुं । मूषिके । वै.निघ. ।

उदुम्बरी । स्त्री । काकोदुम्बरिकायाम् । मं
कालाउर्वर । रा.नि.व.११ ।

उदूखलम् । स्त्री । तखुलादिकखलनाथं काष्ठ
पात्रे । उथ्नि । गुग्गुली । म.ल.विकं ।

उदूखलसन्धिः । पुं । उदूखलाकारघ्नीवीर्ङगत
सन्धि । भा. । कक्षावङ्गदशनसन्धिः । सु.शा.५.अ. ।

उद्गमः । पुं । वान्ती । वशि. वै.निघ. ।

उद्गमनीयम् । स्त्री । धीतवस्त्रे । (धौ०) क-
पट् । अम. ।

उद्गारः । पुं । उद्गमने । कण्ठगर्जने । ङेकूत्र
इति भाषा । जटा. । “स्नानेरीजःचयाद्गुःखाद-
जीर्णञ्च यमोद्गवात् । उदानकीपादाहारस्यास्थिर-
त्वाच्च यद्गवेत् । पवनस्थोर्ङगमनं तमुद्गारं प्रचक्षते ॥”
शाङ्ग.२६.अ. । कर्णाम् । रा.नि.व.२० ।

उद्गारकमणिः । पुं । प्रचाले । पला । मं
पौनले । रा.नि.व.१३ ।

उद्गारणम् । स्त्री । उद्गारकरणे ।

उद्गारशक्तिः । स्त्री । उद्गारानवरीधे, सधूमा-
क्षोद्गाराभावे । [जीरके । भा.पू.१भ. ।

उद्गारशोधनः । पुं, स्त्री । श्वेतजीरके, कृष्ण-

उद्गारशोधिनी । स्त्री । जीरके । वै.निघ. ।

उद्भि(द्भी)रणम् । स्त्री । उद्गारे । वमने । वि-
ज.र. ।

उद्गाहः । पुं । उद्गारे । ङेकूत्र । वै.निघ. ।

उद्गः । पुं । दीहस्थनायी । म.च.विकं । हस्तपुटे ।
ह.च. ।

उद्गटम् । स्त्री । वार्ताकुपुष्पे । वै.निघ. ।

उद्गर्षणम् । स्त्री । गात्रादिघर्षणे । इष्टकखण्डे-
नीर्घर्षणे कण्डूकीटनाशः शिरामुखकारकत्वञ्च ।
राज. ।

उद्गसम् । स्त्री । मांसे । हारा. ।

उद्गाटकम् । स्त्री । घटीयर्के । ह.च. ।

उद्गातः । पुं । पादस्तलने । कालमेदे । मे.त-
विकं । पवनाम्भासयोगाय कुम्भकादित्रये । विश्व.
तविकं । अस्त्रे । चिका. । [कीटे । उं. ।

उद्गंशः । पुं । मत्स्ये । उक्लृण । ह.च. । दंश-

उद्गण्डपालः । पुं । मत्स्यविशेषे । पाण्डिक-
गाह । सर्पविशेषे । मे. ।

उद्गानकः । पुं । शिरीषवृक्षे । रा.नि.व.८ । तं
कांडगोमुप्लव । तुल्यो । विश्व. ।

उद्गन्तुरः । वि । उत्कटदन्ते, करालदन्ते । मे. ।

उद्गारदा । स्त्री । शाकतरौ । जे.खन. । मं
साग । वै.निघ. ।

उद्गारा (री) । स्त्री । गुडूचाम् । श.च. ।

उद्गालः (कः) । पुं । (Cordia myxa or
Latifolia.) बहुवारवृक्षे । णालिता गाह । हिं
बहुवारि, लसीडा । प.मु. । अम.रा.नि.व.११ ।
See बहुवारः । आरण्यकीदवे । मद.व.१० ।

उद्गाला । स्त्री । आरी इति महाराष्ट्रे ।

उद्दिष्टः । पुं । वदरवृक्षे ।

उद्दीपः (प्रः) । पुं । गुग्गुली । अ.टी.भ. ।

उद्देशः । पुं । गिरिगच्छरूपे । हारा. । समास-
कथने । “समासकथनमुद्देशः, यथा शल्यनिमित्तं”
सु.उ.६.५.अ. । उपदेशे । हारा. ।

उद्देशिका । स्त्री । उपादिकायां । बालवी-इ-
ति ख्याते महाराष्ट्रीयकीटविशेषे । पेटपा.पौ.क।
हारा. ।

उद्गमः । पुं । कष्टवासे ।

उद्गर्षणम् । स्त्री । रोमांसे ।

उद्दाम्तः । पुं । निर्मदकरिचि । अम. ।

उद्दारा । स्त्री । गुरूयाम् । अ.च. ।

उद्दूलनम् । स्त्री । सतैलव्रजकपूरकलूरीमरि-
चलकचूर्णे । पाकराजः ।

उद्दूषणम् । स्त्री । रीमाखे । हला. ।

उद्दृतः । त्रि. परिभुक्तीज्जिते । मे.तत्रिकं ।

उद्दटः । पुं. कच्छपे. शृपे. मे.टत्रिकं ।

उद्दवः । पुं. उत्यत्ती. अम. ।

उद्दावः । पुं. उषाणि ।

उद्भिजः । त्रि. उद्भिजे । अ.टी.र. ।

उद्भिज्जः । त्रि. उद्भिदी जाते । इन्द्रगीपमच्छू-
कादी. अम. ।

उद्भित् (द्) । त्रि. गुप्तादी. तश्च पञ्चधा—
तश्चः गुप्ताः खता वल्ली टणश्च । अम. ।

उद्भिदम् । स्त्री । भूमिसुद्धिद्य उद्भमज्जस्थाने ।
वा.टी.हेमा. सासुद्रलवणे । पां. ७। न. ११ । र.सा. ।
Culinary salt. साम्बिलवणे. रसर. अर्थः-
चि. । त्रि. तवादी. ।

उद्भूतः । त्रि. उत्यन्ने, जाते ।

उद्भेदः । पुं. अङ्गुरे । रा.नि.व. २ ।

उद्भमः । पुं. उद्भे. अम. ।

उद्यमः । पुं. उद्योगे ।

उद्यानम् । स्त्री । उपवने । उद्यानं स्वयमपरैः
समनु लोकेरन्येषां विभववताश्च पुष्पवाटी. हला. ।

उद्यावः । पुं. मियणे. संयोजने ।

उद्योगः । पुं. चेष्टायाम् ।

उद्रः । पुं. जलमाजारे. उद्भिङ्गाल. हारा. ।
जलनकुले. येँ. ६ इति भाषा. चिका. ।

उद्रथः । पुं. वृक्षविशेषः । कूकूत्तर्मांका. ।
ताम्रचूडे. कूक्कु. मे. पाचके ।

उद्राङ्गः । पुं. रक्तचित्रके. वै. निघ. ।

उद्रिक्तचित्तता । स्त्री । पानावययीगे. । स-
ञ्जतायाम् । रा.नि.व. २० ।

उद्रेकः । पुं. रजोगुणे. रा.नि.व. २१ । मद्वा-
निले. भा.न. १५. ।

उद्वत्सरः । पुं. संवसरे. इ.च. । [कज्ञा. ।

उद्भमनम् । स्त्री । उद्भिरके, वान्ती. वमि

उद्भर्त्तनम् । स्त्री. विलेपने. चर्षणे. मी.नचतु-
ष्कां. तद्गुणाः—“उद्भर्त्तनं वातहरं कफमेदीऽनि-
लापहम् । स्थिरीकरणमङ्गानां त्वक्प्रसादकरं प-
रं । उद्भर्त्तनं हृदिद्राघैः कण्डूवैषण्यरीत्यजित् ।
तिलेनोद्भर्त्तनं कण्डूरीचलव्योषणाशनम् ॥” राज. ।
“उद्भर्त्तनं कफहरं मेदसः प्रविलापनम् । स्थिरी-
करणमङ्गानां त्वक्प्रसादकरं परम् ॥” वा.सू. २. अ. ।
“उद्भर्त्तनं वातहरं भाजकानलदीपनं । गात्रस्थिर-
त्वसुखितात्वक्प्रसादश्चदुल्लङ्घत् ॥” मद्.व. ११ । अ-
ह्ने. च.द.विग्रचि. । [याम् ।

उद्दहः । पुं. पुत्रे. उद्दानवायी. स्त्री । कन्या-

उद्दाम्तः । पुं. निर्मदगजि. त्रि. उद्भमिने ।
मे.तत्रिकं ।

उद्दाहनी । स्त्री. वराटके ।

उद्दिङ्गालः । पुं. जलविङ्गले. उद्दिताल इति
भाषा । येँ. ६ इत्यपि क्वचित् ।

उद्दुत्तः । त्रि. उल्लिते. [चिका. । चाञ्चल्ये ।

उद्देगम् । स्त्री. गुवाकफले. रा.नि.व. ११ ।

उधम् । स्त्री. आपीने. गङ्गात्रि पांनान ।
हला. ।

उध्मान(र)म् । स्त्री. चुल्लाम् । अ.टी.भ. ।

उन्दकः । पुं. धवलयावनाले. भा.नि. वनात्र,
यत्रात्रा. रा.नि.व. १६ ।

उन्दरः । पुं. मूषिके ।

उन्दिरमारी । स्त्री. मूषिकायां, तन्नावा
कोङ्कणे प्रसिद्धायां । हेम्बूत्रमात्री. गुणाः—“मूष-
कारी वु कटुका नेत्रा चाखविषापहा । व्रणदीर्घं
नेत्ररोगं नाशयदिति च स्मृतम् ॥” रा.नि.व. ४ ।

उन्दुकः । पुं. शरीरैकदेशे. भा. ।

उन्दुरः । पुं. मूषिकं । [भा. ।

उन्दुरः (कः) । पुं. मूषिके. वन्यमूषिके । र-

उन्दुककर्णा (र्षिकम्) (र्षी) । स्त्री. आ-
खकर्णोत्थतायाम् । हेम्बूत्रकाणी. रा.नि.व. १ ।
दन्तीमेदे. उन्दुकर्णा द्रवनीति उ. ।

उन्दूपर्णी । स्त्री । आलुपर्णी । रा.नि.व.१।

उन्दूवरम् । स्त्री । ताम्बे । भा. ।

उन्मः । पुं । कूलचरपयभेदे । उब्बिड़ान । सु. शा.१८५. । See कूलचरः ।

उन्मम् । स्त्री । सुरते । त्रि । क्लिप्ते । मे.नदिकं ।

उन्माहम् । स्त्री । काञ्चिके । अम. ।

उन्मतः । पुं । श्वेतधूमरे । (श्वेत धूकृता । ध-
सूरववे । प.सु. । र.सा., रा.नि.व.१० । सुषकुन्द-
वत् । त्रि । उन्मादविशिष्टे । मे. ।

उन्मतकारिणी } स्त्री । दुग्धिकायाम् । हिं
उन्मत्ता } दुधियार ।

उन्मत्तरसः । पुं । शीताङ्गसन्निपाते रसः । “र-
सगन्धकतुल्यां धूमुरफलजद्रवैः । मर्दयेद्दिनमैकान्तु
तुल्यां चिकटुं चिपेत् ॥” चिकटुसितं चिकटुचूर्णं
प्रत्येकं रसतुल्यं । र.सा.सं.शीताङ्ग.सन्निपात ज्व. ।

उन्मनः । पुं । उन्मादवायो । द्रोणपरिमाणे
(१६ अ.) । प.प्र.१भ. । [२०]

उन्मनायितम् । स्त्री । उन्मादे । रा.नि.व.

उन्मन्यकः । पुं । कर्णपालीगतरीगविशेषः ।
तल्लक्षणं—“कर्णे बलाहयेतः पाल्यां वायुः प्रकु-
प्यति । कर्णं संगृह्य कुरुते शीघ्रं स्वस्वमवेदनम् ।
उन्मन्यकः सकण्डूको विकारः कफवातजः ॥ मा.
नि. । सु.चि.२५अ. ।

उन्मादः । पुं । (Mania.) वायुरोगः । प्राग्जल
रोगः । स च मानसिकी व्याधिः षड्विधश्च तात-
पितकफसन्निपातदुःखविषसंवनोद्भवति । सम्भाभिः
—मदयन्तुन्मादा दीषा यन्मादुन्मार्गागामिनः ।
मानसीऽयमती व्याधिरुन्माद इति कीर्तितः ॥
एकैकशः सर्वशश्च दीषैरत्यर्थमूर्च्छितैः । मान-
सेन च दुःखेन स पञ्चविध उच्यते ॥ विपा-
द्भवति षड्विध यथास्वं तव भेषजं । स चाप्रवृत्त-
रूपे मदसंज्ञां विभर्त्ति च ॥ विरुद्धदृष्टाविभोज-
नानि प्रधर्षणं देवगुरुद्विजानां । उन्मादहेतुर्भय-
हर्षपूर्वा मनोविधाती विषमाय चेष्टाः ॥ इति
तन्नेदिनदानम् । मा.नि. । यद्युन्मादः समुद्भिष्टः
संश्लेषितसमुद्भवः । तथापि न विना वातादुन्मादी
जायते भुवम् ॥ मयं यथा अभ्यञ्जनं स्नापनमास

नञ् निद्रा सुशीतान्यनुलेपनानि । गीधूमसुद्राव-
शालयश्च धारोष्णदुग्धं शतधीतसर्पिः ॥ घृतं नवी-
नञ्च पुरातनञ्च कूर्चानिषं धन्वरसा रसालं । पु-
राणकुम्भाङ्गफलं पटीलं ब्रह्मीदलं वासुकातल्लुकी-
यं ॥ खराशसूत्रं गगनाम्बु पथ्या सुवर्णचूर्णानि च
नारिकेलं । द्राक्षा कपित्थं पनसञ्च वैद्यैः विधेयसु-
न्मादगदेषु पथ्यम् ॥ राज. । अश्वस्थीन्मादरीगे । ल-
क्षणं यथा—“प्रकोपकारणैः प्रीतैः कुपिते मात-
रिश्च नि । उन्मादी जायतेऽयस्य तस्य रूपञ्च वक्ष्य-
ते । यातुमिच्छति यः स्थित्वा रज्जुं दन्तैश्च खा-
दति । खादत्यकस्माद्यवमं पुनश्चैव न खादति ।
कदाचिद्बुध्यते संज्ञां कदाचिच्च न बुध्यते ॥” ज.
द.५६अ. । उन्मादयसो । अ.टी. ।

उन्मादगजाङ्गुः । पुं । उन्मादाधिकारी
रसः । अत्र महाराष्ट्री ब्रह्मयष्टिः । वाग्मनशर्णि ।
विषमुष्टिः । कूटिला । अर्कचक्रिका, ताम्रचक्रि-
कायां । पाठः—“विदिनं कनकद्रवैः महाराष्ट्रीद्रवैः
पुनः । विषमुष्टिजलेः सृतं समुत्पाप्यार्कचक्रिकां ।
क्त्वा तप्तं सगन्धं तां युक्त्या बन्धनमाचरेत् ॥ तस्मिन्
कानकं वीजमभक्तं गन्धकं विषं । मर्दयेच्चिदिनं
सर्व्वं वल्लमात्रं प्रयोजयेत् ॥..... । पात्रा यथेष्टं
परिग्राहेण वहेत् धूतूता, वाग्मनशर्णि एवञ्च कू-
टिलात्र रसे एक एकं दिनं उर्कपातनं करि-
वे । पत्रे तांशोर सहितं समभागं शृङ्गक मि-
श्रित्वा वक्रनार्थं अर्कचक्रिकांश्च रात्रिंशा अन्न-
पूठे निवे । पत्रे उद्धार सहितं समभागं धू-
तूतादीज, अज, शृङ्गक एवञ्च विषं निशा एक-
त्र अने मर्दनं करिवे । र.सा.सं. ।

उन्मादपर्पटीरसः । पुं । उन्मादाधिकारी
रसः । अत्र पर्पटीरसः चैव पर्पटीरसः । (अण-
प्राप्तादत्र रसः । “कण्ठधूमुरजैर्वाजैः पञ्चभिः प-
र्पटीरसः । सम्प्रयोज्यः प्रशान्त्यर्थमुन्मादं भूतसम्भ-
वम् ॥” र.सा.सं. ।

उन्मादभञ्जनरसः । पुं । उन्मादाधिकारी ।
अत्र किरानं भूनिम्बं । इन्द्रवारुणी गौरचककंटी ।
राशानभशा । पाठः—चिकटु चिकला चैव गन्ध-
पिप्पलिका तथा । विष्टञ्च देवदारु किरानं
कटुकी तथा । कण्टकारी च यष्टीन्द्रयश्च चित्रक-
मेव च । वला च पिप्पलीमूलं मूलञ्च वीरश्च

च । श्रीभास्वनस्य वीजानि चिह्ना चन्द्रवारुणी ।
वज्रं कृष्णमभकञ्च प्रबालं समभागिकं । सञ्जैचूर्णस-
मं लीहं सलिलेन विमर्दयेत् ॥ । र.सा.सं.।

उन्मादभञ्जिनी । स्त्री । उन्मादाधिकारि
रसविशेषे । अत्र कटुरोहिणी कटुकी । गिरिम-
ल्लीबीजं कटुजीजं । पाठः—“गुडं मनःशिलाचूर्णं
सैम्बवं कटुरोहिणी । वचा शिरीषबीजञ्च ह्निम्बु च
त्रेतसर्षपं । करञ्जबीजं चिकटु मलं पारावतस्य च ।
एतानि समभागानि गोमूत्रैर्वटिकां कुट् । गिरि-
मल्लीबीजसमां छायाशुष्काञ्च कारयेत् । प्रातःसन्ध्या-
निशाकाले चक्षुषीरञ्जनं हितम् । मधुरादिरसे
चाञ्जरा रात्रावपि जलेन च ॥” । र.सा.सं.।

उन्मादाङ्गुशरसः । पुं । उन्मादे रसः । पा-
ठः—“चिदिनं कनकद्रावेमं हाराष्ट्रीरसेः पुनः । वि-
षसुष्टिद्वे, सूतं समुत्पाप्याकं चक्रिकां । कृत्वा तत्रां
समभ्यानां युक्त्वा बन्धनमाचरेत् । तस्मै कानकं
बीजमभकं गन्धकं विषं । मर्दयेच्चिदिनं सर्व्वं वज्र-
मात्रं प्रयोजयेत् । कानकं धुनून्बीजं । महाराष्ट्री ज-
लपिप्पली भागीं वा । विषसुष्टिः कुचेलकं । एभि-
रुर्द्धपातनं कार्थ्यं । पारदादिकं समभागं ग्राह्यम् ।
उन्मादंगजाङ्गुश्च इति नामान्तरम् । भैष.रसे.चि.।

उन्मादिनी । विजयायाम् । सिद्धि ।

उन्मानम् । स्त्री । द्रव्यतोलकपरिमाणे । पुं ।
द्रोणपरिमाणे । प.प्र.१ख.।

उन्मार्गी । पुं । पञ्चविधभगन्दरान्यतमभगन्दर-
रोगविशेषे । अर्णभगन्तर । तस्य लक्षणम्—
“मूत्रेण मांसलुब्धेन यदस्त्रिशल्यमन्त्रेण सहाभ्यवहत्
यदावगादपुरीषोन्मिश्रमपानेनाधःप्रेरितं असम्यगा-
गतं गुदं स्निषीति, तदा क्षतनिमित्तः कोथ उप-
जायते । तस्मिंश्च क्षते पूयवधिरावकीर्णमांसकीथं
भूमाविव । जलप्रक्षिप्त्वा र्यां क्रिमयः सञ्जायन्ते । ते
भक्षयन्ती गुदमनेकधा पार्श्वतो दारयन्ति, तस्य तै-
र्मागैः कृमिकृतैः वातमूत्रपुरीषरतांसि क्षतिनिः-
सरन्ति तं भगन्दरं उन्मार्गिणमित्याचक्षते ।” सु-
नि.४अ.।

उन्मीलनम् । स्त्री । उन्मी । हे.व.।

उन्मीलः । पुं । नेत्रोन्मीलने । हे.व.।

उपकण्ठम् । स्त्री । अश्वस्यास्फुटिते । कण्ठस-
मीपे । हे.व.।

उपकरणम् । स्त्री । उपादाने ।

उपकर्णिका । स्त्री । मुखकर्णिकायाम् । वै-
निघ.१भ.अर्ण-चि.विडङ्गादिचूर्णलेहे ।

उपकारिका । स्त्री । पिष्टकभेदे । मे.कपञ्चकां ।

उपकालिका । स्त्री । जीरकभेदे । त्रैतजी-
रके । कलीञ्जीजीरके । मद.व.२ । कृष्णजीरके ।
भा.पू.१भ. । पिप्पल्याम् ।

उपकुञ्चः (कः) । पुं । कृष्णजीरके । वै.निघ.।

उपकुञ्चिः (का) (ञ्ची) । स्त्री । कलीञ्जी-
जीरके । वृहज्जीरके । मूत्रौलायाम् । अम. । कृष्ण
जीरके । स्वल्पजीरके । छाट्टे जीरका । भा.पू.१भ.
रत्ना । गुणाः—“तिक्ता कटु चोष्णा च दीपनी ।
वृष्या चाजीर्णशमनी गर्भाश्रयविशीधनी । आग्ना-
नवातगुन्धञ्च रक्तपित्तं कर्मसिद्धि । कफं पित्तं चा-
मदोष वातं शूलञ्च नाशयेत् ॥” वै.निघ. ।

उपकुम्भा । स्त्री । दन्तीवृक्षे । वै.निघ. ।

उपकुल्या (का) । स्त्री । पिप्पल्याम् । प.
सु.रा.नि.व.६ । च.द.अभ.चि.एलादी ।

उपकुशः । पुं । Gum-boil. तन्नामकदन्त-
वेष्टजपित्तरक्तजरीगविशेषे । तत्र वेष्टदाहपाकद-
न्तचलनं आघटिते रक्तसाववेदने, सुते च रक्ते
स्त्रीतिमृगपूतिता च जायते । लक्षणं—“वेष्टेषु
दाहः पाकश्च ताभ्यां दन्तायलनि च । आघटिताः
प्रसवन्ति शोणितं मन्दवेदनं । आधायन्ते सुते रक्ते
मुखं पूतिः च जायते । भा.स.४भ.सु.रो.चि. ।
अश्वमुखरोगे, तत्र दन्तमांसाद्गुधिरसावः दण्ड-
चलनञ्च भवति । ज.द. ।

उपकूपः । पुं । दीर्घिकायाम् । हे.व. ।

उपकालिका । स्त्री । कृष्णजीरके । भा. ।

उपक्रमः । पुं । चिकित्सायाम् । रा.नि.व.२० ।
‘आरभे । मे.मचतुर्कं ।

उपकोष्ठा । पुं, स्त्री । गर्दभे ।

उपघातः । पुं । रोगे । रा.नि.व.२० ।

उपघातकः । पुं । आरग्वधहृत्वे । वै.निघ. ।

उपघ्नः । पुं । निकटाशये । अम. ।

उपचक्रः । पुं । हंसविशेषे । उट्कात्र । “चक्रो-

रानुपचक्रकान् ।” च.चि.३५.। गुणः—“कषायः
स्वादुलवणस्तस्यः केश्यो रुचिप्रदः ।” सु.सु.४६५.।
हृदयं लघु उष्णवीर्यं कटुपाकि बलाप्रिवर्धकञ्च ।
राज.। See चक्रवाकः । [रा.नि.व.२०। हला.।

उपचर्या । स्त्री । चिकित्सायाम् । सेवायाम् ।

उपचक्षुः । स्त्री । चक्षुःप्रतिनिधी । चक्ष्मा इति
भाषा । [नि.व.२० । हे.च. ।

उपचारः । पुं । चिकित्सायां । सेवायाम् । रा.

उपचार्यः । पुं । चिकित्सायाम् । हे.च. ।

उपचितः । वि । दग्धे । मे. ।

उपचित्रः(चा) । पुं, स्त्री । उपचित्रः इति म.
द.व.१। पृथिवर्णीतुपे । ङाकृतिश्च । रा.नि.व.४ ।
दक्षीणत्वे । प.सु.। र.मा.। आसुकक्ष्याम् । ऐन्द्र-
काणीं प्राणां । मे. । बृहद्व्यां । भा.पू.१भ. । वै.
निच.वा.व्या.विषयभर्तैले ।

उपचित्रका । स्त्री । ऋक्षदन्त्याम् ।

उपचिल्ली । स्त्री । श्वेतचिल्लीशक्ते । (चैत्र चि-
ल्ली (वेतोशाक) । रा.नि.व.७ ।

उपजिह्वा (ह्रिका) । स्त्री । जिह्वागतमुख-
रोगे । दुष्टकफरक्ते जिह्वासुन्नम्य निक्षतो लाला-
स्त्रावकच्छूदाहशोथानुत्पादयतः । मा.नि.। लक्षणम्
—“जिह्वायुद्धः स्वययुर्द्धि जिह्वासुन्नम्यजातः कफ-
रक्तयोनिः । प्रसिककच्छूपरिदाहयुक्ता प्रकथ्यतेऽसा-
वुपजिह्विकेति॥” सु.नि.१६५.। कौटिशिवे । (प-
दा) (पाक) । हे.च. । मूलजिह्वायाम् । आन-
जिव । रा.नि.व.१८ । अश्वस्य मुखरोगभेदे ।
अथ जिह्वाधःस्त्रीतिः । लक्षणम्—“अधस्तादथ
जिह्वायाः अययुर्यस्य जायते । तं विन्यादुपजिह्वास्थं
मुखरोगन्तु वाजिनान् ॥” ज.द.२८५. ।

उपतप्ता । पुं । रोगे । अ.टी.भ. ।

उपतापः । पुं । रोगे । उतापे । मे.पचतुष्कं ।

उपदग्धः । वि । ईषदग्धे । र्जाका । सु.सु.४६५.।

उपदन्तः । पुं । कुशुमुरी । कौटि ५८ ।

उपदंशः । पुं । The venereal disease.
समष्टीलक्षणे । रा.नि.व.४ । श्रिवी इवे । मज्जिना
गाह । रा.नि.व.७ । चक्षवे । ङाट् । हला. । सि.
बी.मद्रा.चि.। “सर्वी सभक्तां पिशितोपदंशम् ।”

व्यञ्जने । रा.नि.व.१० । मैदुरीने । वां७ (त्रोगं) ।
निदानादि—“हस्ताभिघाताब्रूहदन्तापातादधाव-
नादत्युपसेवनाद्वा । योनिप्रदोषाच्च भवन्ति शिश्ने
पक्षीपदंश्चा विविधाफचारेः॥” स च वातादिमिदा-
त्यधधा । तल्लक्षणं—“सतीदभेदेः स्फुरचैः सकृच्चैः
स्फोटैर्व्यवस्थेःपवनोपदंशं । पीतैर्वह्नेद्वयुतैः सदाहैः
फितेन रक्तात्पिशितावभासैः । स्फोटैः सकृच्चै रधि-
रं सवनं रक्तात्मकं पित्तसमानलिङ्गं । सकृच्चुरैः शी-
थयुतैर्महद्भिः शुक्लैर्घनेः स्वायुतैः कफेन । गानावि-
धस्तावरुजोपपन्नमसाध्यमाहुस्त्रिमलीपदंशम् ॥” मा.
नि. । “अतिमैथुनादतिब्रह्मचर्याद्वा तथा ब्रह्मचा-
रिणीं चिरोरष्टां रजस्त्रया दीर्घरीमां कर्कशरी-
मां सङ्घीर्षरीमां निगदरीमामल्पहारां महाहाराम-
प्रियामकामां अचौक्ष्यसलिलप्रचालितयोनिमचा-
लितयोनिं योनिरोगोपदंशं स्वभावतो वा दुष्ट-
योनिं वियोनिं वा नारीमत्यर्थमुपसेवमानस्य तथा
करजदशनविषयकनिपातमादर्हनाहस्ताभिघाताश्च-
गुणदीगमनादचौक्ष्यसलिलप्रचालनादवपीडनाच्छु-
क्रमूत्रवेगविधारणान्मैथुनान्ते वाप्रचालनादिभिर्मे-
दुमार्गस्य प्रकृपिता दोषाः क्षतेऽक्षते वा स्वययु-
मुपजनयन्ति तमुपदंशमाचक्षते ।” सु.नि.१२ ।
विशीर्षमांसं क्रमिभिः प्रजग्धं मुष्कावशेषं परिव-
र्जयेत्तम्..... । असाध्यलक्षणं । पथ्यं यथा—
रुद्धिर्किरीको ध्वजमध्यनाडीवेधो जलौका परि-
पातनञ्च । सेकः प्रलपी यवशालयश्च धन्वाभिषं
सुद्वरसो घृतानि । कठिन्नकं शिथुफलं पटीलं श-
लिचशाकं वनमूलकञ्च । तित्तं कषायं मधु कृप-
वारि तैलञ्च हन्यादुपदंशरोगम्” इति । अपथ्यं
यथा—“दिवानिद्रां सूत्रवेगं गुर्वन्नं मैथुनं गुडम् ।
आयासमन्तं तक्रञ्च बर्जयेदुपदंशवान् ॥” पथ्या-
पथ्यम् ।

उपदंशक्षमः । पुं । शिथुहवे । वै.निच. ।

उपदलम् । स्त्री । पुष्पदले । फूलस्य पां०पङ्क्तिः ।

उपदी । स्त्री । वन्दाके । गान्ढा । मं वादा-
गुल । रा.नि.व.५ ।

उपदीका । स्त्री । उपजिह्वास्थकौटे । हे.च. ।

उपदेवता । स्त्री । यक्षभूतपिशाचादौ ।

उपदेशः । पुं । सुलक्षणे । हे.च. । स्थितकथने ।
एवमित्युपदेशः यथा—“तथा न जायताद्रापी

दिवास्त्रप्रश्च वर्णयेत् ।” सु.उ.६५५. । [निघ. ।
उपदेहः । पुं । उपलेवे । अलण, गनम् । वै.
उपदेहिक्का । स्त्री । उपजिह्वाकीट । हि.च. ।
उपद्रवः । पुं । उपसर्गे । तल्लवणम् — “रोगार-
 भकदीपस्य प्रकीपादुपजायते । योऽस्यो विकारः
 स नुधैरुपद्रव इहीदितः ॥” भा. ।

उपधातुः । पुं । Secondary secretion.
 देहस्यसप्तविधधातुषु । यथा — “स्त्र्यं रजो वसा
 खेदी दन्ताः केशास्तथैव च । श्रीजस्य सप्तधातूनां
 क्रमास्तस्योपधातवः ॥” भा. । सत्वरजोवसास्त्रेद-
 न्तकेशीजांसि धातूनां सप्तोपधातव इति शार्ङ्गः ।
 A semi-metal. स्त्र्यंमात्रिकादिगौषधातुषु ।
 ते च सप्तविधाः — स्त्र्यंमात्रिकं, तारमात्रिकं,
 तुल्यं, कांस्यं, पित्तलं, सिन्दूरं, शिलाजतु चेति ।
 तत्र स्त्र्यंमात्रिकं स्त्र्यस्य, तारमात्रिकं रौप्यस्य,
 तुल्यं ताम्रस्य, कांस्यं ताम्ररङ्गयोः, पित्तलं ताम्र-
 यश्चदयोः, सिन्दूरं शीषकस्य, शिलाजतु च लौह-
 स्योपधातुः । मतान्तरे तु मात्रिकतुल्यकामनीला-
 स्त्रनरसाञ्जनमनःशिलाहरितालेषु । गुणाः — “उ-
 पधातुषु सर्वेषु तत्तद्भातुगुणा अपि सन्ति किं तेषु
 तेऽजीनास्तत्तद्गुणत्वभावतः ॥” भा.म.१भ.धातुव. ।

उपधानम् । स्त्री । विषे । उपवर्हे । वालिभ ।
 मे.नचतुष्कं । [आसन्नमरणे । मे. ।

उपधूपितः । त्रि । आसन्नास्तमये । हारा. ।

उपनखम् । स्त्री । चिपत्तुल्यरीगे । आङ्गु-
 लं । लक्षणं — “नखमांसमधिष्ठाय पित्तं वातश्च
 वेदनां । करोति दाहपाकौ च तं व्याधिं चिप-
 मादिशेत् । तदेव क्षतरीगाख्यं तथोपनखमित्यपि ॥”
 सु.नि.११५. ।

उपनयनम् । स्त्री । वर्षचयाणां यज्ञस्त्वधारण-
 रूपसंस्कारविशेषे । ऐ.उ.३.६.३. । त्रिका. ।

उपनाहः । पुं । स्त्रेदविशेषे (शालणादी) ।
 गे.क. । वचाकिण्णशताह्नादेवदार्मादिभिः यः
 क्रियते स्त्रेदः स उपनाहः । वा.टी.हेमा. । लेपे ।
 विश.हचतुष्कं । नेत्रसन्धिरोगे । जन्ममण्डलहृदि-
 मण्डलसन्धौ ईषत्याकौ स्त्रेदवेदनः कक्षूवह्वी
 यन्मिर्नायते ॥ लक्षणम् — “यन्मिर्नायो हृदिस-
 न्धापपाकौ कक्षूपायी गौरजलपूनाहः ॥” भा.नि. ।
 हरिद्रावाम् । विश. ।

उपनाहनम् । स्त्री । लेपने । च.द.वा.व्या.चि. ।

उपनाहस्त्रेदः । पुं । उपनाहजन्यधर्मो । वा-
 तकफजन्यशीफयोऽपक्रममेदः । “अथोपनाहस्त्रेदश्च
 कुप्यांवातहरीषधेः । प्रदिष्टा देहं वातार्चं क्षीर-
 मांसरसान्वितैः ॥ आम्नापटैः सलवणैः सुखीचैः
 स्नेहमंयुतैः ॥” एवमेव महाशालाद्यादिभ्यः । सु.
 चि.१५. । [हारा. ।

उपपुष्पिका । स्त्री । हाफिकायाम् । शहे ।

उपमुता । स्त्री । Morbid sensibility
 of the uterus, योनिरीगे । लक्षणं यथा —
 “गर्भिण्याः श्रेणलाभ्यासात् कर्हिंशसविनियहात् ।
 वायुः क्रुद्धः कफं योनिमुपनीय प्रदूषयेत् ॥ पाण्डुं
 सतीदमात्मावं श्रेत खर्वति वा कफम् । कफवाता-
 मयव्याप्ता सा स्याद्योनिरुपमुता ॥” चर. ।

उपभूती । स्त्री । महानील्यां । वै.निघ. । [म. ।

उपभोगः । पुं । भोगे । भोजनाधिकभोगे । अ-

उपमाता । स्त्री । धात्र्यां । शहे ।

उपमेतः । पुं । शालवत् । श.च. ।

उपयन्त्रम् । स्त्री । पञ्चविंशतिविधशल्याहरणी-
 पाययन्त्रमेदेषु । तानि प्रायशो लौहानि भवन्ति ।
 तानि च रज्जुवेणिकापट्टचर्मान्तवल्कललतावस्त्रा-
 णीलाम्बुमुद्गरपाणिपादतलाङ्गुलिजिह्वादानदखसु-
 खनालायकटकशाखाष्टीवनप्रवाहणहर्षायस्कान्तम-
 यानि वाराग्रिमेषजानि । सु.पू.७५. । [आतुल्ये ।

उपयोगः । पुं । शीषधक्रियायां । शीषधसेवने ।

उपरत्नम् । स्त्री । गौणरत्ने । भा. । गोमेद-पद्म-
 राग-वेदूर्यप्रबालेषु । प.सु. । काच स्फटिक-यत्कि-
 श्नेषु । “उपरत्नानि काचश्च कर्पूराश्चा तथैव च ।
 मुक्तायुक्तिसया शङ्खः इत्यादीनि वदन्त्यपि ॥” गु-
 णाः — रत्नतुल्याः किन्तु किञ्चिद्दीनाः । भा.पू.१भ. ।

उपरन्ध्रम् । स्त्री । अन्धस्य उदरगन्धरीपरिभागे ।
 ज.द.१५. ।

उपरसः । पुं । A secondary mineral.
 गौणरसेषु, उपधातुगणे । ते च हिङ्गु लाभतासक-
 शिलाक्षीतोऽञ्जनटङ्गचरांजावर्तकचुम्बक-स्फटिक-
 शङ्ख खटी-गैरिक-कासीसरसक-कपर्द-सिकता-यो-
 नाः कदुर्बलं सौराष्ट्री च । युषेः स्तस्य किञ्चि-

कृत्ययुताः । भा.पू.१भ.धातुव. । यथा - “क्षेत्रा-
स्त्रनकङ्कगन्धालं गैरिकं चितिः । शैलेयाञ्जन
समिश्राः संश्रव्यपरसा बुधाः ॥ कम्पिग्नगौरौ-
चपलाकपर्दमश्लेषमिन्दूरकवक्रिजाराण् । पाषाणि-
नीवादरश्म्युक्तानित्यष्टकं मृतसमानमाहः ॥ रा.
नि.व.१२ । गन्धकं वज्रवैश्रान्तं (हीरकं दग्धहीर-
कञ्च) वज्राभं तालकं शिला । स्वर्परं शिवितुग्दय
विमलं हंसमाचिकम् । काशीशं कान्तपाषाणं व-
राटाञ्जनद्विङ्गलम् ॥ गैरिकं शङ्खभूनागं टङ्गणञ्च
शिलाजतम् । एते चोपरसाः प्रोक्ताः... । र.सा.सं.।

उपरोधकम् । स्त्री । गर्भगृहे । श.च. ।

उपलः । पुं । पाषाणम् । रत्ना. । मे. ।

उपलभित् । पुं । पाषाणभेदके । रा.नि.व.५ ।

उपलभेदः (दी) । पुं । करज्जीडिपाषाणभे-
दके । रा.नि.व.५ ।

उपलवीरुत् । स्त्री । गुन्निव्याम् । हे.च. ।

उपला । स्त्री । शर्करायां । बालुकायाम् । मे. ।

उपलाख्यकः । पुं । दद्रुग्रन्थे । दाप्रगन्धिनौ ।

उपलालिका । स्त्री । टण्णायाम् । वै.निघ. ।

उपलासिता । स्त्री । खटीशर्करायां । वै.निघ. ।

उपलिङ्गम् । स्त्री । उपद्रवे । अरिष्टे । हे.च. ।

उपलेपः । पुं । चन्दनादिलेपने । मुखलिभता-
याम् । सु.चि.३३७. ।

उपलेपनम् । स्त्री । गोमयादिलेपने । त्रिका. ।

उपलौहम् । स्त्री । खर्णादिधातुविशेषेषु । य-
था - “खर्षं तारं ताम्रनागं रसं कान्तञ्च तौल्यकं ।
मुष्णान्तमष्टधा लौहं कांस्थारं घ्राणकं तथा । उप-
लौहाः समाख्याताः... ॥ वै.संग्रहे ।

उपवटः । पुं । पियालवृक्षे । चारवृक्षे । रा.नि.
व.११ । See अखटः ।

उपवनम् । स्त्री । बहिर्ब्याने । अम. ।

उपवनस्थः । पुं । तुल्ये ।

उपवज्रिका (जी) । स्त्री । अस्तस्रवालता-
याम् । रा.नि.व.१ । [लिभ, डाकिश । इला. ।

उपवर्द्धः (णम्) । पुं, स्त्री । उपधाने । रा-

उपवस्तम् । स्त्री । उपवासि । अम. ।

उपवासः । पुं । लङ्घने । क्रीधादिपरित्यागे ।

“उपाहनस्य पापेभ्यः सङ्घवासी गुणे हि यः । उप-
वासः सविज्ञेयो न शरीरस्य शीघ्रणं ॥” च.मृ.१अ.।

उपवाह्यः । पुं । राजवाहकहस्तिनि । हे.च.।

उपविषम् । स्त्री । कृत्रिमविषे । हे.च. । गीण-
विषमिति । भा. । तच्च अष्टविधं ।

उपविषपञ्चकम् । स्त्री । सुहृत्कर्करवीरलाङ्ग-
लिकुचेलकेषु । रा.नि.व.१२ । करवीरार्कधुमूर-
लाङ्गलीगुञ्जाहिफेनं वज्रञ्च । प.मु.। अर्कचौरं सुह्री-
चीरं लाङ्गली करवीरकः । गुञ्जाहिफेनधुमूरयेति
सप्त । भा. । दुग्धपूर्णपात्रे दीलायन्नेषु तत्सर्वं शो-
धितं भवति । र.सा.सं. । [पायाम् । रा.नि.व.६ ।

उपविषा । स्त्री । रक्तातिविषायाम् । अतिवि-

उपविषाणिका । स्त्री । कृष्णातिविषायाम् ।
मद.व.१ ।

उपविष्टकः । पुं । गर्भजरीगे ।

उपवीतम् । स्त्री । यज्ञसूत्रे । अम. ।

उपवेदः । पुं । आयुर्वेदे ।

उपवेशः । पुं । उपवेशने ।

उपवेशनम् । स्त्री । स्थितौ । वज्रा । गुणाः—
मदीदीपिदिभसौकमार्यसुखकरम् । राज. ।

उपव्याघ्रः । पुं । चित्रके । छिद्यत वाघ । रा.
नि.व.१६ ।

उपशमः । पुं । शान्ती । हे.च. ।

उपशमक्रमः । पुं । साधारणीषधे । वै.निघ. ।

उपशयः । पुं । व्याधिज्ञानहेतौ । लक्षणं—
“हेतुव्याधिविषयस्य विषयकार्यकारिणाम् । औ-
षधान्न विहारणामुपयोगं सुखावहं । नृणामुपशयं
विद्यात् स हि सार्वमिति स्मृतः ॥” भा.नि. ।

उपशान्तिः । स्त्री । आरोग्ये ।

उपशायिता । स्त्री । रोगमुक्तिसाधनभूतपथे ।

उपशीर्षकः । पुं । बालरीगे । कपालरीगे ।

उपसन्नवर्त्तनम् । स्त्री । दुग्धवर्त्तने । अ.३६

उपसम्पन्नम् । स्त्री । दत्ती । इला । चि ।
निहते । सुसंस्कृते । “उपसम्पन्नमुद्दिष्टं निहते च
सुसंस्कृते ।” मे.नपञ्चकं ।

उपसंव्यानम् । स्त्री । परिधानवस्त्रे । अम. ।

उपसत्तिः । स्त्री । सेवायाम् । मे.तचतुष्कं ।

उपसरः । पुं । प्रथमगर्भधारणे । [मे.गचतुष्कं ।

उपसर्गः । पुं । पिशाचादिबाधायां । मिशरीमे.

उपसर्था । स्त्री । वर्षप्रसवित्यां गवि । वज्र-
विडेनौ गाढो । इला. ।

उपसृष्टम् । स्त्री । मेषने । त्रिका. ।

उपसेकः । पुं । व्यञ्जने । येनौदनं मुच्यते । वा. ।

उपस्करः । पुं । वेसवारे । दाट्नी । इला. ।

उपस्थः । पुं । शिश्रे । योनी । रा.नि.व.१८ ।
मलहारि । श.र. । क्रीडं । मे. ।

उपस्थपत्रम् । स्त्री । अश्वत्थपत्रके । “पित्तश्लेष्म
णि श्लेष्मने स्पे वा लिपेषु चेत् ।” चर. ।

उपस्थाता । पुं । परिचारके । रत्ना. ।

उपस्नेहः । पुं । उपलेपे । स्नेहयुक्ततायां । स्नेह-
युक्तान्नरसे । स.नि.६,७अ. ।

उपस्पर्शः । पुं । स्नाने । आचमने । मे.शचतुष्कं ।

उपाङ्गः । पुं । चित्रके । जटा. ।

उपाङ्गचिकित्सा । स्त्री । क्षिन्नादिप्रतीकारे ।
यथा—“क्षिन्नं भिन्नं तथा भग्नं ततं पित्तितमेव
च । तेषां दग्धप्रतीकारः प्रोक्तोपाङ्गसंज्ञकः ॥”
वै.निष. । अचि.१स्था.२अ. ।

उपाञ्जनम् । स्त्री । अनुलेपने ।

उपात्तः । पुं । अमदगज । इला. ।

उपाधानम् । स्त्री । उपधाने । वानिश. ।

उपानद्धारणम् । स्त्री । चर्मादिपादुकाधार-
णे । कूटो । शत्रो । गुणाः—“उपानद्धारणं नेत्र-
मायुर्थं पादरोगहन् । सुखप्रचारमोजसं हृष्यञ्च
परिकीर्तितम् । पादाभ्यामनुपानद्धारं सदा चक्रमथं
नृणां । अनादीग्यमनायुषमिन्द्रियघ्नमहृदिदम् ॥”
वै.निष. ।

उपाशयः । पुं । वचस्त्विति । इला. ।

उपासः । पुं । उपवासे । [ने. मे. ।

उपासनम् । स्त्री । श्रद्धायां । अम. । आस-

उपासना । स्त्री । सेवायां । अम. ।

उपास्तिः । स्त्री । सेवायां । हे.च. । [अम. ।

उपास्थि । स्त्री । कोमलास्थिनि । कृति हाड ।

उपेक्षा । स्त्री । त्यागे । अनादरे ।

उपोती (दका) (दकी) । स्त्री । A po-
thorb. (Basella rubra or lucida.)
पूतीकायाम् । वडू शूँहें भांक । मं राजगिरा,
माडवी, रुदवेलि, मयाला खखपालकोति च
ख्याता । गुणाः—गुर्वीं सरा मदप्री च । वा.सू.
६अ. । कषायीणा कटुका मधुरा निद्रालसकरी
रुच्या विटम्बश्लेष्मकरी च । रा.नि.व.७ । खादु-
पाकरसा वृथा वातपित्तमदापहा । उपोदिका
सरा क्षिग्धा बल्या श्लेष्मकरी हिमा ॥ सु.सू.
४५अ. । उपोदकी विधा सामान्या चुद्रपचा वनजा
क्षिति । हिमोद्या रसवीथ्येविपाकिषु पूर्व्वसमा ।
तृतीयो तिका कटूणा रीचनी च । रा.नि.व.७ ।
“सारकलं क्षिग्धलं बल्यलं श्लेष्मकरलं हिमलञ्च ।”
राज. ।

उपोदि(दी)का । स्त्री । उपोदक्याम् । वडू
शूँहें । उपदिनेति च ख्याता । च.सू.२अ. । See
उपोदकी ।

उपोदिकातैलम् । स्त्री । चुद्ररीमे हितं ।
उपोदकीनां चारः २ श. वारि १६ श. एकविंश-
तिवारं विसाव्य चारीदकं कार्यम् । तैलं ४ श.
लवणं १ श. एकत्र पाच्यम् । च.द.चुद्ररी.चि. ।

उपोषः । पुं । उपवासे ।

उपोषणम् । स्त्री । उपवासे ।

उप्यम् । स्त्री । वपनवेने । रा.नि.व.२ ।

उप्तः । त्रि । कृतवपने । [भा. ।

उभयकण्टका । स्त्री । बदरवले । कुलगांछ ।

उभयभागहरम् । स्त्री । ऊर्ध्वाधोभागहरीव-
धे । वामकं ७ त्रैलोक्यं उषधं । सु.सू.४१अ. ।

उभयलिङ्गिनी । स्त्री । लिङ्गिन्याम् । पञ्चगु-
हिवेति स्त्रीके प्रसिद्धा । चि.क.क.वग्या.चि. ।

उष्मा । स्त्री । अतस्याम् । श्विनि । रा. नि. व. १६ । हरिद्रायाम् । काली । मे. महिकं ।

उष्माकटः । पुं । उष्माधूली । श्विनि । रा. नि. व. १६ ।

उष्मा(म्बिका)(शालिः) । स्त्री । शालिषा-
न्यविशेषे । गुणाः मधुरा स्निग्धा सुगन्धा कषाया
पित्तश्लेष्मघ्नी कृवा वातघ्नी च । रा. नि. व. १६ ।

उष्मरः । पुं । उदम्बरवृक्षे । शृङ्गधूम्र ग्रीष् ।
हे. च. । गुणाः — सिन्धः स्वादादिगुणयुक्तः उष्ण-
वीर्यः कफपित्तकरा गुरुश्च । वा. ।

उम्बिका (म्बी) । स्त्री । यमान्धाम् । अहं-
पक्ष्मथानलसंभट्टयवगोधूममन्त्रय्याम् । गुणाः —
“कफकरत्वं बलकरत्वं लघुत्वं पित्तानिलापहरि-
त्वञ्च ।” भा. ।

उम्यम् । स्त्री । Field of linseed. (Lin-
um utila tissimum.) अतमौचेत् । हरि-
द्राक्षेत्रे । भ. हिरुपाक्षरकोषश्च ।

उरः । स्त्री । वक्षसि । अम. ।

उरःक्षतम् । स्त्री । उरीत्रणे । चयरीगे ।

उरःक्षतकासः । पुं । चयकासरीगे । शृङ्गधूम्र
कृत कास । “अतिव्यवायभाराभ्ययुक्ताश्च गन्धनिय-
हेः । रुचस्योरःक्षतं वायुर्गृहीत्वा कासमावर्हन् ॥”
निदानम् ।

उरगः (ङ्गः) (ङ्गमः) । पुं । सर्पे । स्त्री । शी-
षके । मद. व. १४ । रस. र. उ. चि. एकादशायसे ।
नागकेशरवृक्षे ।

उरगगृहम् । स्त्री । सर्पगृहे ।

उरगारिः । पुं । कौक्षपक्षिणि ।

उरगाशनः । पुं । गरुडे । जटा. ।

उरगेन्द्रसुमनः । स्त्री । नागकेशरे । भा. म. ४
भ. । “व्योषाश्लोददलोः रगेन्द्रसुमनः ।”

उरच्छः । पुं । गुन्द्रे । गौदपटेर इति पाषाण्य-
भाषा । भा. पू. १७. ।

उरणः । पुं । मेघे । अम. । स्त्री । रौप्ये ।

उरणा । स्त्री । मेघाम् । भेड़ौ ।

उरणाख्यः (चः) कः । पुं । ददुन्नवृक्षे । प्रादि-
मर्दन । हिं एषाधि । चाकन्ता ग्रीष् इति च

केचित् । अ. टी. स्वा. । अ. र. । चारण्यवृक्षे ।

उरभ्रः । पुं । मेघपक्षी । प. सु. ।

उरभ्रमारिका । स्त्री । वातप्रकृतिकौटविश्वे-
षे । तद्वृष्टे वायुरोगा भवन्ति । सु. कल्प. ८७. ।

उरसिजः । पुं । सने । रा. नि. व. १८ ।

उराहः । पुं । कृष्णजान्नीयत्वास्तुवर्णादि । लक्ष्यं
— “उराहः कृष्णजातुस्तु मनाक्पाण्डुस्तु बी भवे-
त् ।” ज. द. १७. ।

उरीहा । स्त्री । कारवेक्षके । कन्नगा, उट्टे ।

उरकालः (कः) । पुं । महाकालकृत्याम् ।
माकांक्षकमन्त्र ग्रीष् । चिका. ।

उरमालः । पुं । फलशकविशेषे । मावीफल
इति पाषाण्यभाषा । फलकुशाः — “उरमालं प्रि-
यालश्च वृक्षं गुरुश्रीतलं । स्वादुपाकरसं स्निग्धं
विष्टम्भि कफयुक्तकृतम् ॥” वा. ।

उरवुकः । पुं । श्वेतैरखे । एरवृक्षे । अम. ।
उरवूकः । र. सा. सं. । उदरवृक्षे । रत्नैरखे ।
उरवुकः । रा. नि. व. ८ ।

उरस्तम्भा । स्त्री । कदलीवृक्षे ।

उरीयहः । पुं । हृदयरीगविशेषे । अग्रमाज
इति भाषा । लक्ष्यं यथा — “अत्यभिष्यन्दिगुर्वन्तु-
गृष्णपूर्वामिषाशनात् । सान्नां मांसं यत्कृष्णौघैः
सयो वृक्षिर्वा भवेत् । उरीयहं तदा कुक्षी कुक्ष-
तः कफमाहृतौ ॥ न वामपाशे न च दक्षिणांशे
वृक्षस्य मध्ये परिब्रज्येति । उरीयहं तं प्रवदन्ति
रोगं वृक्षावतसस्य शिरातनुत्वं ॥ दीर्घवर्षं दुर्बला-
पिच काशं मांसाभिकाङ्क्षितम् । आयते कृष्णवर्ष-
त्वं पीतकषापि आयते । विजिह्वसद्वृक्षः कश्चित्
कश्चित्कृष्णपसन्निभः । उरीयहः पिपासा च
शीघ्रपातिप्रकोपने ॥” नि. । हृदयवेदनायां ।

उरोजः । पुं । सने । हे. च. ।

उरोघातः । पुं । हृद्रीगे । अ. द. ।

उर्ध्वनाभः । पुं । See ऊर्ध्वनाभः ।

उर्णा । स्त्री । See ऊर्णा ।

उर्णायुः । पुं । See ऊर्णायुः ।

उर्द्धः । पुं । जलनिष्ठाक्षे । उर्विद्धाक्षः । अ. ७. १

उत्तीकफः । पुं । समुद्रफेने ।

उत्ती । स्त्री । शीवके ।

उत्तीकः । पुं । इत्तीकः । कौकूड । भरतः हि-
रणीयः । भा.म.३.भ.च.३.चि.व.३.गुडे ।

उत्ती । स्त्री । तन्नामकमर्षस्थाने । तच्च स्थान-
मूकमध्यदेशः । सु.शा.६.भ. । वैकल्यकारमर्षान्य-
तममर्षद्वये । सु.शा.५.भ. ।

उल(लु)पः । पुं । प्रतापवत्यां लतायां । सा तु
चमुषीद्राचातानुषीप्रवृत्तिः । अ.टी.सा. । स्त्री ।
दक्षविशेषे । उलूथङ् । वि.व. । मे. ।

उलु(लु)पी । पुं । शिशुके । उलूथङ् । अ.म. ।
तदाकारमीने । श.र. । उपल इति ख्याते मत्स्ये ।
शिशुमारारुतिमत्स्यभेदे, स कलिङ्गादिदेशेषु दृश्यते ।
शोथ इति ख्यातमस्य । भागल इति च केचित् ।
शिशुमार इति सर्व्वस्वे । “बुलपः शिशुमारः स्यात्
उलुपी शिशुकलथा ।” अ.टी.भ. ।

उलुम्बा । स्त्री । यमान्बाम् । वै.निघ. ।

उलूकः । पुं । पेचके । अ.टी. । मे.क.वि.कं ।
अ.मु. । र.मा. । तन्मांसं — “उलूकजन्तु यन्मांसं
पित्तं भान्तिकारकं । वातप्रकोपनञ्चैव..... ।”
वै.निघ. । स्त्री । खनामख्यातद्वये । उलूथङ् ।

उलूकपादः । पुं । अत्रस्य पादरोगविशेषे ।
लल्लु — “कूर्चमाह्वयः शोथो ज्ञायासुपजायते ।
उलूकपादो विशेषः ।” ज.द.३.भ. ।

उलूखल(क)म् । स्त्री । उलूखले । भर. ।
गुग्गुली । अ.म. । [विषु । सु.शा.५.भ. ।]

उलूखलसन्धिः । पुं । कचावङ्गणदन्तनस

उल्कामुखी । स्त्री । श्यालीविशेषे । हारा. ।

उल्मुकम् । स्त्री । ज्वलदङ्गारे । हारा. ।

उल्लसः (नकम्) । पुं, स्त्री । रोमास्ते । हे.च. ।

उल्लाघः । पुं । रोगमुक्तो । रा.नि.व.२० । म-
रिचे ।

उल्ली । स्त्री । पल्लण्डी । रा.नि.व.७ ।

उल्लुप्तम् । वि. निरन्तरं कंदनातिशयेनानप-
च्छित्त्वात् पिष्टमिवोक्तप्रपिष्टम् । सु.उ.६४.भ. ।

उल्लेखनम् । स्त्री । वनने । र.मा. ।

उल्लोचः । पुं । चन्द्रातपे । हला. । [भा.१०.च. ।]

उल्लम् । स्त्री । जरायी । अ.म. । कलले । सु.

उल्लणम् । स्त्री । वातादिजन्यविकारि ।

उल्लिक् । पुं । हृते ।

उशीरः (कः) । पुं, स्त्री । The root of a
fragrant grass. (Andropogon muri-
catum.) खनामख्यातसुगन्धसूले । वीरण-
मूले । खस् वा लामञ्जक इति पाशान्दे । शङ्क-
वेणात्र भृगु । मं बाला । ते वट्टिवृत्तु । अ.मु. ।
गुणाः — शीतलं तिक्तं दाहहरं यमघ्नं पित्तज्वरघ्नं
जलसौगन्ध्यकारकं । रा.नि.व.१२ । उशीरं स्वेदः
दौर्गन्ध्य-दाहपित्तासरीरजित् । राज. । पाचनं
शीतलं स्रग्धनं तिक्तं मधुरं ज्वरघ्नं वान्तिघ्नं उन्म-
त्तहारं कफपित्तघ्नाघ्नं रक्तघ्नं विषघ्नं वीर्य-
दाहमूत्रकृद्गन्धघ्नं । भा.पु.१.भ. । मद.व.३ । वा-
लकं । रा.नि. । मुलाद्यष्टादशाङ्गे ।

उशीरादिः । पुं । तृतीयकज्वरे कषायः । “उ-
शीरं चन्दनं मुलं गडूचोधान्ननागरं । अभसा क-
थितं पेयं शर्करामधुयोजितं ॥ भेष.जीर्णज्व.चि. ।
द्वितीयः ज्वरातीसारः । तस्य द्रव्याणि — उशीरं
बालकं मुलं धन्याकं गन्धी बराहकान्ना धातकी-
रीधं बिल्वपेक्षी च । सा.कौ. ।

उशीरी । स्त्री । जट्टकाग्रद्वये । छोटि के.प. ।
गुणाः — मधुरशीता पित्तदाहलघुघ्नीचारा.नि.व.८ ।

उषः । पुं । गुग्गुली । रा.नि.पि. । मे.ष.वि.कं ।
क्षारवृत्तिकायाम् । श.र. । स्त्री । पांशुजलवणे ।
प्रा.डा. शु.नी. लवण. प.म. ।

उषकः । पुं । टङ्गणक्षारे । मो.श.श. । रवा. ।
वृत्तिकायाम् । प.मु. ।

उषणम् । स्त्री । शुण्डाम् । मरिचे । रवा. । भा.
पू.१.भ. । उदकमञ्जरी । च.द.भ.सा.चि. । “विन्वी
वणादिः ।” सि.श्री.अग्निमा.चि.वृह.पु.क.सन्धाने ।
पिप्पलीसूले । रा.नि.व.६ । “वचोपणकणाः समः ।”
विकटुके । वै.नि.ध.२.भ.ज्व.वि.सैन्धवाद्यन्ने ।

उषणा । स्त्री । पिप्पल्याम् । कषायामुषणा
स्त्रियाम् । मे.ष.वि.कं । शुण्डाम् । चविकासान् ।
र.मा. । गजपिप्पलीसूले । अ.म. । भा.पू.१.भ.४.
कटफल । मरिचे । सा.नि.पाञ्च. चणकाद्युदलके ।

नजपिपल्याम् । वै.मिच.२भ.जिह्वकसन्निपा.ज्व.
चि. । [रवा. ।

उषरा । स्त्री । चारुचिकायाम् । क्रात्रिग्राष्टौ ।

उषर्बुधः । पुं । रक्तचिचके । त्रांष्टिष्ठे । श.च. ।

उषस् । स्त्री, स्त्री । प्रलूषे । मे सचिकं ।

उषा । स्त्री । गवि । गींहे । हे.च. ।

उषाकलः । पुं । कुकुटे । चिका. ।

उषाचारः । पुं । टङ्गणे । (मांशं) । चार-
चिकायाम् । रवा. ।

उषितः । वि । दक्षे । व्युषिते । मे.तचिकं ।

उषीरः । पुं, स्त्री । वीरणमूले । अ.टी.रा. ।
च.द.र.पि.चि.दूर्वाद्यतैले ।

उष्ट्रः । पुं । खनामव्यातपयविशेषे । उँटे । हिं
उँट् । तन्मांसगुणाः—विदोषश्मनं बलपृष्टिप्रदं
कथं मधुरं वीर्यवर्धनञ्च । रा.नि.व.१७ । शीतलत्वं
लघुत्वं विदोषहरत्वं पुष्टिकरत्वं कथं दोषवर्धनं
त्वञ्च । रा.नि.व.१५ । कटु शोषकमिविषघ्नं दीपनं
वातकफघ्नं कुष्ठगुणोदरघ्नञ्च । भा.पू.१भ. ।

उष्ट्रकण्टकः । पुं । सकण्टकगुणविशेषे । ऊँ-
कूत्रकौंटे । च.द. । गोचुरे । मे.प्र.भ.वा.चि. “उष्ट्र-
कण्टकमूलं ।”

उष्ट्रकाण्डिका (ण्डी) । स्त्री । पुष्पवृक्षवि-
शेषे । उँटौंटे इति भाषा । सं उट्कटारा, उ-
टांटी । गुणाः—तिक्ता उष्ण कथा हृद्गोघ्नरी ।
तद्भीजं मधुरं शीतं हृष्यं सन्तर्पणञ्च । रा.नि.व.१० ।

उष्ट्रयीवः । पुं, स्त्री । पित्तजन्मभगन्दरोगभेदे ।
“पित्तानु प्रकुपितं अनिमेनाधःप्रणतं पूर्ववदवस्थितं
रक्तां तन्वीमुच्छ्रितामुष्ट्रयीवाकारां पिडकां जन-
यति । सास्य कण्डादीन् वेदनाविशेषान् जनयति ।
अप्रतिक्रियमाणा च पाकमुपैति । ग्रन्थश्च कठिणः
संरन्धी कण्डूपायः पिच्छिलमजसमासावं स्रवति ।
उपेक्षितश्च वातमूत्रपुरीषरैतांसि विस्फुजति । तं
भगन्दरं परिखाविण्मिल्याचक्षते ।” सु.नि.४७ ।
प्रकोपणैः पित्तमतिप्रकोपितं करोति रक्तां पिङ्ग-
कां गुदागताम् । तदाशुपाकां हिमपूतिवाहिनीं
भगन्दरं तूष्णशरीधरं वदेत् ॥ नि. ।

उष्ट्रधूसरपुच्छिका । स्त्री । वृषिकाल्याम् ।
विह्विति । र.मा. ।

उष्ट्रपादिका । स्त्री । मदनमाल्याम् । मदन-
मानी, शंभुनमानी च इति लोके । र.मा. ।

उष्ट्रप्रमाणः । पुं । काशीरदेशीयशरभे । मद-
व.१२ ।

उष्ट्रप्रियः । पुं । मरुभूमिजातकण्टकवृक्षविशेषे ।
टोकूत्रकौंटे गाढ । हिं करील, टाउर । गुणाः
करीरशब्दे मृग्याः । भा.पू.१भ. । [नि.व.४ ।

उष्ट्रभक्षिका । स्त्री । चन्द्रदुरालभायां । रा.

उष्ट्रभक्ष्यः । पुं । वंशकरीरं । वंशेश्वर (कौंड़) ।
प.मु. ।

उष्ट्रमूत्रम् । स्त्री । उष्ट्रस्य मूत्रे । गुणाः—कटु
तिक्तोष्णं लवणं पित्तकोपनं बन्धम् उदररोगघ्नं
वातदीपनञ्च । रा.नि.व.१५ ।

उष्ट्रशरीधरम् । स्त्री । उष्ट्रशरीरभगन्दरे ।

उष्ट्रिका (ष्ट्री) । स्त्री । वृषिकालिचपे । वि-
ह्विति । रा.नि.व.६ । मृदाण्डविशेषे । हारा ।
उष्ट्रमाथीयाम् । उँटिनी । मे.कचिकं । तत्तचीर-
गुणाः—कुष्ठशोथपिताग्नेः कफाटोपानाहोदरस्य ज-
न्मगुण्यश्वासनाशिलम्, ईषद्रूचीणलवणं, कुष्ठ-
शोफघ्नं पित्तघ्नं अर्शघ्नं कफाटोपघ्नं आनाहहरं
कृमिगुणोदरशोषघ्नञ्च । रा.नि.व.१५ । लघु स्वादु
लवणं दीपनं तथा कृमिकृष्टकफानाहशोथोदर-
हरं परम् । भा.पू.१भ. । कथं तद्योषं लवणं क-
फस्य निवारणं वातविकारहारि । लघु प्रशस्तं क-
टुकं । दधिगुणाः—अर्शः कुष्ठकृमिशरीरौदररोगना-
शित्वं कटुत्वं स्वादुत्वञ्च । नवनीतगुणाः—विपाके
शीतलत्वं लघुत्वं व्रणकृमिकफकासवातविषघ्नत्वञ्च ।
घृतगुणाः—शीतमधुरत्वं विपाके कटुत्वं कृमिकृष्ट-
गुणोदरनाशित्वञ्च । पाके कटु शोषकमिविषघ्नं
दीपनं वातकफघ्नं कुष्ठगुणोदरघ्नञ्च । अचि.८७. ।

उष्ट्रीचीरम् । स्त्री । उष्ट्रीदुग्धे । See उष्ट्री ।

उष्णः । पुं । वीषे । वि । उष्णस्वप्ने, उष्णवीर्ये ।
पलाण्डौ । रा.नि.व. । स्त्री । गूरुविशेषे । उष्णं
वातकफौ हन्यात् । भा. । [आतुरे । धर. । मे. ।

उष्णकः । पुं । पूगवृक्षे । ज्वरे । वीषतौ । वि ।

उष्णगणः । पुं । भद्रदाकादी । पिप्पल्यादी ।
सु.वि.१७७. ।

उष्णागम्या । स्त्री । कुलितजनद्वये । महाउन्नी
वत् । वै.निघ. ।

उष्णाजलम् । स्त्री । See उष्णीदकम् ।

उष्णाफला । स्त्री । लताविशेषे । कून्मूककी । मं
गीड़ितोडली । वै.निघ. ।

उष्णमल(मूत्र)त्वम् । स्त्री । पित्तजन्यरोगे ।

उष्णरश्मिः । पुं । अर्कद्वये । अम. ।

उष्णवल्ली । स्त्री । सारिवायाम् । अनसुमूल ।

उष्णवातः । पुं । सूत्राघातविशेषे । लक्षणं यथा
—“व्यायामाघातपैः पित्तं वृत्तिं प्राप्यानिलाहतं ।
वृत्तिं मेढ्रं गुदश्चैव प्रदहन् सावयेदधः । मूत्रं
हारिद्रमथवा सरक्तं रक्तमेव वा । कृच्छ्रात्पुनः पुन-
र्जन्तीरुणवातं वदन्ति तम् ॥” भा. ।

उष्णवारणम् । स्त्री । कृषे । हारा. ।

उष्णवाष्पः । पुं । नेत्रजले । स्वेदि । वै.निघ. ।

उष्णविदग्धदृष्टिः । पुं । दृष्टिगतरोगविशेषे ।

उष्णवीर्य्यः । पुं । शिशुसारे । हे च. । स्त्री ।
कटुस्त्रद्रव्याशयधर्म्ये । गुणाः —“लघु कफवातघ्नं
पित्तकरं हृत्थं भस्मज्ज्ञानस्वेददाहाशुपाकतां करो-
ति । सु.सू.४१अ. । त्रि. । तौष्णवीर्य्ये । [तके ।

उष्णसुन्दरः । पुं, स्त्री । विभीतकद्वये । विभी-

उष्णस्निग्धः । त्रि. । तत् यदातघ्नं वल्गु । सु.
सू.४१अ. । [वै.निघ. । रा.नि.व.२० ।

उष्णा(भा) । स्त्री । चयरीगे । सन्नापे । पित्ते ।

उष्णा(भि)गमः । पुं । ग्रीष्मकाले । अम. ।

उष्णाङ्गत्वम् । स्त्री । पित्तजन्यरोगे ।

उष्णाक्षम् । स्त्री । उष्णभक्ते । See अक्षम् ।

उष्णाम्बु । स्त्री । सुखोदके । “उष्णाम्बु च सु-
खोदकम् ।” प.प्र.१ख. । See उष्णीदकम् ।

उष्णासहः । पुं । शरत्काले ।

उष्णिका । स्त्री । यवान्नाम् । रांटे । रत्ना. ।

उष्णीषः । पुं, स्त्री । शिरस्त्राणे । पाण्डू । हिं
पाण । धारणगुणाः —शुचिदं केयं रजोवातातप-
घ्नम् । मद्.व.११ । चक्षुष्यमायुर्वर्द्धकत्वं शीतोष्णादि-
विचारयच्च ॥ राज. ।

उष्णीदकम् । स्त्री । अटमात्रावशिष्टे, चतुर्मा-
त्रावशिष्टे, अर्धशिष्टे वा पक्वजले । प.प्र.१ख. ।
तच्च त्रिविधं पादहीनार्धहीनविभागहीनत्वात् ।
“तत्पादहीनं वातघ्नमर्धहीनम् पित्ततुत् । कफघ्नं
पादशेषस्थं पानीयं लघु दीपनम् ॥” पादहीनं
हेमन्तं, पादाङ्गानि शरदि, तथाह्नावशिष्टं प्रातः-
वसन्तग्रीष्मेषु हितं पथ्यम् । विशेषाः स्वस्वपथ्यायेषु
सग्याः । गुणाः — सदापथ्यं कासज्वरविष्वक्कफवा-
तघ्नं दीपनं वलिशोधनम् । रात्री तप्तं श्लेष्मघ्नत्वं वात-
कर्षित्वं अजीर्णजारकलञ्च । दिवातप्तं वारि नक्तं
जायं गच्छति अतस्तप्तं रात्री पेयं । एवं रात्रितप्त-
मपि दिवा गुरु स्यात्, अतस्तप्तं दिवा न पेयं ।
तदात्ममेव तप्तं जलं सदा पेयम् । रा.नि.व.१४ ।

उष्णीपगमः । पुं । ग्रीष्मकाले । अम. ।

उष्मः (काः) । पुं । चारे । र.मा. । चयरीगे ।
रा.नि.व.२० । ग्रीष्मर्तौ । अम. । वसन्तकाले ।
उष्मायां । आनुरे । मे.कविके ।

उष्मजम् । स्त्री । लवणसाधारणं । रत्ना. ।

उष्मस्वेदः । पुं । उष्मभन्वधर्म्यं । यथा —“उ-
ष्मस्वेदः प्रयोज्यः लौहपिण्डेष्टिकादिभिः । प्रत-
प्रेरस्त्रसितैश्च कांथै रल्लकवैष्टिते ॥ अथवा वातनि-
र्वाणो द्रव्यक्वाथरसादिभिः । उष्मैर्घटं पुरयित्वा
पात्रे किट्टं निधाय च । विसृज्यास्यं त्रिखण्डाच्च
धातुजां काष्ठवंशजाम् । । मुखोपविष्टं
स्वभ्यक्तं गुरुपावरणाहतं । हस्तिशुष्टिकया नाडा
स्वेदयेद्वातरोगिणम् ॥ अत्र वातघ्नद्रव्यभागाः —
शालपर्णी १ भ. पृश्निपर्णी २ भ कण्टकारी १ भ.
वृद्धती ४ भ. गोक्षुरं ५ भ. विल्वं ६ भ. गण-
िकारी ७ भ. श्लोणाकः ८ भ. पाटलिः ९ भ.
गाम्भारी १० भ. । वै.निघ.स्वेद. ।

उष्मा (भन्) । पुं । सन्नापे । पित्ते । चयथा-
धी । रा.नि.व.२० । ग्रीष्मर्तौ । अ.टी.नीलकण्ठः ।

उष्मागमः । पुं । ग्रीष्मकाले । उष्मापे ।

उष्मः (स्त्रा) । पुं, स्त्री । द्वये । अर्जुन्वा ।
गाहे । उपचित्रायाम् । आसुकर्षाम् । ईन्द्र-
दाणि । मे.रत्निके ।

उष्मः । त्रि. । धीते । सिक्ते ।

उष्मश्मम् । स्त्री । सेचने ।

उच्चतरः । पुं । मन्त्राद्वे । हे.च. ।

उच्चा (न्) । पुं । वषभे । भा.पू.१भ. । ऋषभ-
चौपधे । रा.नि.व.५ ।

उच्चाभद्रः । पुं । वषे । वै.निच. ।

उच्चालः । पुं । वानरे । वै.निच. ।

जची । स्त्री । मृष्टद्रव्ये । इत्रापोड़ा इति लो-
के । See जम्बी ।

जज्जः । पुं । बले । चर. ।

जधः । स्त्री । चापीने । अम. ।

जधस्थम् । स्त्री । दुग्धे । रा.नि.व.१५ ।

जम्बी । स्त्री । यवगीधूमयोरङ्गपक्कमञ्जरी तणा-
ग्रिना भर्जिता जम्बीत्युच्यते । “मञ्जरी त्वङ्गपक्का या
यवगीधूमयोर्भवेत् । तणानलेन संभृष्टा बुधैरुन्मी-
ति सा स्मृता ॥” गुणाः—कफदा बल्या लघ्वी पि-
तानिलघ्नी च । भा.पू.१भ. ।

जरणः । पुं । मेघे । प.सु. । [१८ ।

जरुः । पुं । जानूपरिभागे । ऐत्र. । रा.नि.व.

जरुपर्वा । पुं, स्त्री । जानौ । ई.टि. । अम. ।

जरुमाणः । पुं । मार्याफलं । सु.सू.४६अ. ।

See उरुमालः ।

जरुसन्धिः । पुं । जानूपरिस्थसन्धिस्थाने । सु. ।

जरुस्तम्भः । पुं । Paralysis of the
lower extremities. वायुजन्यस्कीटकरीग-
विशेषे । आख्यवात इति केचित् । निदानं सम्प्रा-
प्तिः यथा—“श्रीतोष्णद्रव्यसंश्लक्ष्णगुणस्त्रिधैः निषे-
धितैः । जीर्णाजीर्णं तथायाससङ्कीर्णमस्त्रप्रजागरैः ।
—सन्नेषमिदः पवनः साममल्यर्थसञ्चितम् । अभि-
भूयतर् दीपमूक चेन्नतिपद्यते । सकर्थास्थनी
प्रपूय्यान्ःश्लेष्मणा स्तिमितेन च । तदा स्तम्भाति
तेनोरुस्तम्बी शीतावचेतनी ॥ इति । परकीयाविव
गुरु स्यातामतिष्ठश्लेष्मी । ध्यानाङ्गमर्द्धैर्मित्यत-
न्नाहर्द्यविवज्वरैः । संयुक्ती पादसदनलज्जोद्धरण-
सुमिभिः । तमूरुस्तम्भमित्याहुराख्यवातमथापरे ॥”
इति रूपम् । भा.नि. । जरुस्तम्भे विधिः कार्या
वातकीपी कफापहः । शुक्ला जिल्वा कफं हृत्तेः
पश्चादातं जर्घनिषक् । पुराणशालिष्यामाकथयको

द्रवमोदनं । अष्टतैर्जाङ्गलैर्मसैः तथाचालवसैर्हि-
तम् । वानूकवायसीनिम्बवेणायकुलकादिभिः ।
शुष्कमूलकयूषेण पटीलस्य रसेन वा । कफजयार्धे
व्यायामिन्वेनं शक्येषु योजयेत् । स्थानान्वाक्रामयेत्
प्रातः प्रतिस्तीर्ता नदीन्तरत् ॥ पथ्यम् । रस.र. ।

जरुस्तम्भा । स्त्री । कदलीहले । रा.नि.व.११ ।

जर्जः (कः) । पुं । कार्तिकमासे । हे.च. ।

स्त्री । जले । श.र. ।

जर्जाः । पुं । उत्साहे । वा.सू.२अ. ।

जर्णनाभः । पुं । मर्कटके । भा.क.ड.भा. । अम. ।

जर्णनाभिः । पुं । जर्णनाभे । श.र. ।

जर्णा । स्त्री । मेघलोम्नि । “जर्णा मेघादिलोम्नि-
स्यात् ।” भूमध्यावर्त्ते । “अन्तरावर्त्तके भुवीः ।”
मे.ण.दिकं । [नाभी । हे.च. ।

जर्णायुः । पुं । कम्बले । मेघे । प.सु. । जर्ण-

जर्ङ्गकण्टा (गिटका) (गटी) । स्त्री । म-
हाशतावर्त्याम् । रा.नि.व.४ ।

जर्ङ्गका । स्त्री । वायुजन्यरोगविशेषे । उर्ङ्गक् ।

जर्ङ्गगः । पुं । अस्थिमज्जरोगे । [सु.सू.४१अ. ।

जर्ङ्गगुणभूयिष्ठः । वि । वमनद्रव्यमात्रे ।

जर्ङ्गगुदः । पुं । गुदीर्ङ्गरोगे ।

जर्ङ्गग्रहः । पुं । अन्नस्य यक्ष्दीपजन्यरोगविशेषे ।
तस्य लक्षणं—जिह्वास्पर्शकृणत्वं दर्शनस्मरणनाशश्चे-
ति । “श्यामं जिह्वामुखं यस्य नष्टदृष्टिश्चूतिर्भवेत् ।
जर्ङ्गग्रहजतं दीर्घं तस्य दीनस्य निर्दिशेत् ॥” ज.
द.५७अ. ।

जर्ङ्गजवु । स्त्री । कन्धसन्धेरुर्ध्वभागः । रुक्मकिन्न-
उर्ङ्गभागे । “जर्ङ्गजवुगरीगघ्नी । तत्र रोगेषु ।”
च.द.ज्व.चि. । [जावुके । भा. ।

जर्ङ्गजानुः (घुः) । वि । जर्ङ्गजी । उपरिष्ण-

जर्जतिक्तः (कः) । पुं । नेपालनिम्बे ।

जर्जनाङ्गी । स्त्री । नाङ्गीविशेषे ।

जर्जपातनम् । स्त्री । रसखोर्हारेपणकर्मणि यथा—रस २ भ. ताम्र १ भ. जम्बीररसेन ताव-
जर्जयेत्, यावन्न पिष्टतां गच्छति । अथ जर्जपा-
तनायन्तं विद्याधरयन्तं वा परिकल्प्य तं पिष्टं त-
लस्थभास्त्रे संस्थाप्य तदुपरिस्थभास्त्रे जलं दत्त्वा
यत्नसन्धिं सम्यक् निरोधयेत् । अथ तदधः वर्जं
ज्वालयेत् । “स्खालीमूर्द्धि जलं दत्त्वा वर्जं प्रज्वा-
लयेदधः । एतद्विद्याधरं यन्तं पातनायन्तमित्यपि॥”
पातनायन्तमित्यूर्ध्वपातनायन्तम् । “हृष्टिकोपरि-
तलभागेऽन्यां हृष्टिकाद्योर्ध्वमुखीं विन्यस्याधीहृष्टि-
काभ्यन्तरे पाच्यमृतादिकं निवेश्य च द्वयोः सन्धिं
निरोधयेत् । तत उपरितलस्थभास्यां जलं दत्त्वा
अधो वर्जं प्रज्वालयेदिति ।” र.सा.सं. । एकटी
हँडिरं भित्तं पिण्डितं मत्तान्नं रसं राशिरा
ताहारं मूत्रं आरं एकटी हँडि वसाहारा
उत्तमैरं मक्षिमूत्रं उत्तमरूपे जेपिरां शुक्ल
करिबे । परे उपरिष्ठं हृष्टिकां जलं पूरणं
करिबे जलं दिवे । निम्नं हरेल नामाहारा
हँडितं गात्रे ये भूयां नागिराहरे, ताहा यद्व
नहरे ताहा हरेते पारां वाहिव करिबे ।

जर्जपादः । पुं । काश्मीरदेशीयशरभश्चने ।
अष्टपादपशुविशेषे । [See वमनं ।

जर्जभागहरः । वि. वमनद्रव्ये । सु.सु.६५. ।

जर्जवर्तिः । पुं । तन्नामकाश्चलरोगे । लक्षणं
यथा—“यवसङ्गादनश्चैव यो वाजी खादितं पुनः ।
मुखेन प्रोद्धिरत्याद्यं तं विद्यादूर्जवर्तिनम् ॥” ज.द.
४३५. ।

जर्जवातः । पुं । वायुरोगभेदे । उद्गारे । उ-
क्तं । लक्षणं—“अधःप्रतिहतो वायुः श्लेष्मणा
मारुतेन च । करोत्युद्गारबाहुल्यमूर्जवातः स उच्य-
ते ॥” निदानम् । [वासरीगे । भा.ज्व.चि. ।

जर्जवायुः । पुं । जर्जगतवायौ । उद्गारबाहुल्ये ।

जर्जशोधनम् । स्त्री । अरिष्टकफले । त्रीर्था-
यन । वमने ।

जर्जश्वासः । पुं । श्वासरोगभेदे । “जर्जं जसिति
और्ध्वं न च प्रत्याहरत्यधः । श्लेष्माहतमुष्णकोला

मुहगन्धवद्धारितः ॥ जर्जदृष्टिर्विपश्चं च विद्यामाश-
इतस्ततः । प्रमुञ्चन् वेदनार्त्तं च यत्नास्वीरतिपीडि-
तः । जर्जश्वासे प्रकुपिते श्वाधःश्वासी निबध्यते ।
मुह्यतकाम्यतर्थांश्च श्वासस्तस्यैव इत्यमृतम् ॥” मा.नि. ।
See श्वासः ।

जर्जस्थितिः । पुं । अश्वसीर्जवर्ते । त्रिका. ।

जर्जसितः । पुं । कारवेले । कत्रला उच्छे-
त्रिका. ।

जर्जणः । पुं । द्रोणपरिमाणे ।

जर्जिः । पुं, स्त्री । तरङ्गे । दुःखे । वेदनायां ।
पीडायां । वेगे । भङ्गे । मे.मचिकं ।

जर्जिकः । पुं । अश्वस्य पादरोगभेदे । लक्षणं
—“जर्जिकश्चोष्मेसंस्थानैर्हलिभिः खुरसम्भवेः ।”
ज.द.१२५. ।

जर्ज्यः । पुं । वाङ्वायो ।

जर्ज्यः । स्त्री । जर्जस्यमर्मभेदे । सु ।

जर्ज्यङ्गम् । स्त्री । गोमयकृत्रिकायाम् । शुभुरे-
हाता । हारा. ।

जर्षा । स्त्री । देवताहकहवे । श.च. ।

जलुपी । पुं । शिशुमारि । अ.टी. ।

जलूकः । पुं । पंचके । अयं प्रसङ्गजातीयः ।
एतन्मांसम् उष्णवीर्यम् । एतद्वलणात् शोषभण-
कीमादाः क्षीणशक्ता च जायन्ते । भा.पु.१५. ।
“उलूकपल्लं भानिकं वातप्रकोपकरम् ।” म-
द.व. । [रन्ध्रे । मे. । स्त्री । प्रभाते । श.र. ।

जघः । पुं । चारश्चलिकायां । अम. । सम्यायां ।

जघकः । पुं । कन्नर इति प्रसिद्धे वृक्षकन्दे ।
वा.सु.१५५. जघकादि. । “जघकस्तुल्यकं हिनु ।”
चारश्चलिकायाम् । “जघकः चारश्चलिका, वारा-
णसीसमीपे बभ्रुदरदेशे बाहुल्येन भवति । अन्ये
तद्वत् त्रयान्तरसाहुः ।” सु.सु.१८५. उ. । स्त्री ।
प्रत्यये । श.र. ।

जघकादिगणः । पुं । जघकस्तुल्यकहिङ्गुका-
सीसहयसैववशिलाजतूनीति गणः । गुणाः—मू-
त्रकृच्छ्राग्नौगुक्मदः कफघ्नः । “जघकस्तुल्यको
हिङ्गुकाश्रीसहयसैवन् सशिलाजतु ।” वा.सु.१५५
अ. । च.द.कषायघ्नते ।

जषणम् । स्त्री । मरिचे । “जषणं मरिचे स्त्री बम् ।” मे णविकं । प.सु. भा.पू.१भ.६.व.। पिप्पल्या । च.द.ककञ्च.चि.सिन्दुवारादिः । “सिन्दुवारदलकायः साषणः कफजे ज्वरे ।” शुक्लाम् । भा.पू.१भ.६.व.। पिप्पलीमूले । भा.पू.१भ.६.व.। पुं । चिचकठवे । भा.पू.१भ.६.व. ।

जषणा । स्त्री । पिप्पल्याम् । रा.नि.व.६ । भा.पू.१भ.६.व. । चविकायाम् । प.सु. । See चव्यम् । शुक्ला । वै.निघ. ।

जषरः । पुं । चारभूमि । रा.नि.व.२ ।

जषरक(ज)म् । स्त्री । औषरके । पांगलवणे । औषरलवणे । रोमकनामायस्कान्तभेदे । रा.नि.२.१३ ।

जषरलवणम् । स्त्री । स्वनामख्यातलवणे, घासविशेषे । गुणाः—बलदं रुच्यं पशूनां हितञ्च । रा.नि.व.८ ।

जषवान् । त्रि । जषरे । अम. ।

जषस्तम् । स्त्री । स्तनिकालवणे । “जषस्तं बालकेन शैलमूलाकरीडवन् । लवणं कटुकं केदि विहितं कटु चीक्यते ॥” सु.सू.४६अ. ।

जषचारः । पुं । चारस्तिकायाम् । (जोषा-गाढी) । गुणाः—“उष्णीऽनिलघ्नः प्रकृदेी ऊषचारी बलापहः ।” सु.सू.४६अ. ।

जषाकरः । पुं । कुकुटे । श.र. ।

जषापानम् । स्त्री । प्रत्युषजलपाने । तस्य विधिगुणाः—“अभसः प्रसूतीरष्टौ रवावनुदिते पिबेत् । वातपित्तकफान् जित्वा जीवेद्वर्षशतं सुखीति ॥ तथा—अश्वःशोथयङ्गुली ज्वरजठरज-राकृष्टमेदोविकाराः मुवाघातास्तु पित्तश्वषण-शिरःशोथिशूलाक्षिरोगाः । ये चास्ये वातपित्तत-जकफकृता व्याधयः सन्ति जन्तोस्तांस्तान्भासयी-गादपहरति पयः पीतमन्ने निशायाः । विगतच-ननिशीथे प्रातरुत्थाय नित्यं पिबति स्तु नरोयी नासरन्ध्रं ण वारि । स भवति मतिपूर्वश्चक्षुषातार्च-तुल्यो बलिपलितविह्वीनः सर्व्वगावैर्विमुक्तः ॥” भा.।

जषकः । पुं । पित्ते । रा.नि.व. । औषकृतौ । ज्यैष्ठाषाढौ ग्रीष्मऋतुः ।

जषा । पुं । उष्णतायाम् । अयरीगे । वै.निघ. ।

जषापहः । पुं । हेमन्तऋतौ । वै.निघ. ।

जहः । पुं । तर्के ।

जहिनी । स्त्री । सम्पार्जन्याम् । बाँटे ।

जह्यम् । स्त्री । “यदनिर्दिष्टं बुद्धिमता तदूच्यं ।” सु.उ.६५अ. ।

ऋ

ऋकथम् । स्त्री । स्वर्णे । धने । अम. । सु.सू. ३८अ. । [च. ।

ऋची(जी)षम् । स्त्री । भाटं । ताँउशी । हे.

ऋजीकः । पुं । धूमे ।

ऋजुश्रेणी । स्त्री । मूर्वायां । रत्ना. ।

ऋजुसर्पः । पुं । सर्पविशेषे । दर्शिकरसर्पे । सु.कल्प.४५. । See सर्पः ।

ऋतम् । स्त्री । जले । मे. ।

ऋतुः । पुं । वसन्तादिषड्विधकाले । रवे राशि-संक्रमात् यत्र दीपाणां चयकोपसमा भवन्ति ते ऋतव उच्यन्ते । “चयकोपसमा यजिन् दीपाणां सचयन्ति हि । ऋतुषट्कं तदाख्यातं रवे राशिषु

संक्रमात् ॥” भा.पू.१भ.ऋतुचर्या । ते च शिशिर-वसन्तग्रीष्मवर्षाशरद्धेमन्तसंज्ञाः दीपोपचयप्रकोपोप-शमननिमित्तानि भवन्ति । तदुक्तं—“माघादयो द्वादशमासा हिमासिकऋतुङ्गत्वा षडृतवो भवन्ति । ते शिशिरवसन्तग्रीष्मवर्षाशरद्धेमन्ताः । तेषां तपः-क्षपस्यो शिशिरः, मधुमाधवी वसन्तः, शुचिशक्ती ग्रीष्मः, नभोनभस्यौ वर्षाः, इषीर्जो शरत्, सङ्घः-सङ्घस्यो हेमन्तः इति । भाद्रपदाच्युजौ शरत्, कार्तिकमागशीर्षौ हेमन्तः, पीषमाघौ शीतः, फाल्गुनचैत्रौ वसन्तः, वैशाखज्येष्ठौ ग्रीष्मः, आषा-दश्यावषी प्राष्ठङ्गिति” च सतानन्दः । सु.सू.६५. । ग्रीष्मो मेघवर्षी प्रोक्तः प्राष्ठङ्गियुक्तकर्कटी । सिंह-कन्ये कृता वर्षाः तुषा ठक्कयोः शरत् षण्मासी च हेमन्ती वसन्तः कुम्भनीनयोः । भा.१.

बहुलं पिच्छिलं स्निग्धं घनं खवति श्रीचिंतं । यो-
गो नामो तु शुक्लानि श्वती परमदारुचम् ॥” रस.
२. यो. व्या. चि. ।

चतुषट्कम् । स्त्री । हिमशिशिरवसन्तशीष-
वर्षाशरत्तु । “चयकोपसमा श्विन् दीषाणां स-
न्भवन्ति हि । चतुषट्कं तदार्थ्यातं देवराशिषु सं-
क्रमात् ॥” भा. ।

चतुसन्धिः । पुं । चतुष्टयसंश्लेषसमये । स च
चतुष्टयस्यातसमाह्वयः । तदुक्तं “चतुरोऽन्या-
दिसमाह्वयचतुसन्धिरिति श्रुतः । तत्र पूर्वोविधि-
स्यान्यः सेवनीयः परो विधिरिति ॥” वा. ।

चतुसम्भिता । स्त्री । सुनिखर्त्रुरिकायाम् ।
वै. निघ. ।

चतुस्नाता । स्त्री । रजोदर्शनाश्रुत्यैः स्ना-
तायाम् । “पूर्वं पश्येदतुस्नाता यादृशं नरमङ्गना ।
तादृशं जनयेत्पुनं ततः पश्येत्पतिं प्रियं ॥” सू. शा.
२५. ।

चतुहरीतकी । स्त्री । चतुः चतुः हरी-
तकीभक्षणविधौ । यथा—“सिन्धूत्यशर्करागुण्ठी-
कषामधुगुडैः क्रमात् । वर्षादिष्वभया सेव्या रसा-
यनगुणैषिणा ॥” च. द. । भट्टारक्यु यौषमधिकृत्याह ।
गौष्मं तुल्यगुडं सुसैम्बयुतां मधवावनङ्गाखरे साहं
शर्करया शरदमलया शुक्ला तुषारागमे । पिप्-
पल्या शिशिरे वसन्तसमये चौद्रेण संयोजितामित्यं
प्राप्य हरीतकीमिव रजो नश्यन् ते श्रवणः ॥
प्रयोगा. वाजी. । [धान्ये । निर्वुषीकृतधान्ये । च. टी. ।

चट्टम् । स्त्री । सप्पक्षधान्ये । अम. । पक्वमर्दित-

चट्टिः । स्त्री । कोश्यामलप्रसिद्धे चट्टिह्वीति
च गौडप्रसिद्धे खनामख्यातलताकन्दे । तदुक्तं “च-
ट्टिह्वीति ह्यौ कन्दौ भवतः कोश्यामलं । श्वेत-
रोमान्वितः कन्दो लताजातः सरम्भकः । तुल्यप्र-
समा चट्टिर्वाभावर्णफला च सा । प्रयोगैश्चनयोरिकं
यथा लाभं प्रयोजयेत् ॥ रा. नि. व. ५ । गुणाः—
हृदिगुणतुल्या बल्या त्रिदोषघ्नी शुक्ला मधुरा
गुरुः बलैश्वर्यकारी सूक्ष्मा रक्तपित्तहरी च । भा. पू.
१ भ. । महाश्रावण्यां । वा. स. १५ भ. पञ्चकादौ पच-
यः । “पञ्चकपुष्पाहृदिगुणैः । एतदभावे वाराहो
बीज्या ।”

चट्टिजा । स्त्री । सर्पगन्धायां । गन्धराजायां ।
प. सु. । अस्याः कन्दोयाद्याः । भा. म. १ भ. ।

चट्टयः (यः) । स्त्री । रुक्म्ये । “चट्टी नीला-
खको लोके स रीरु इति कौर्त्तितः ।” भा. म. १ भ. ।
तन्मांसगुणाः—कषायं मधुरं वातघ्नं पित्तघ्नं हृद्यं
तीक्ष्णं बलिशोधनच । सु. स. ४६ भ. ।

चट्टभः । पुं । चट्टभके । कर्षरन्तु । कुम्भीर-
पुच्छे । मे. । सु. चि. १७ भ. बलीवर्द्धे । तृप्त । मांस-
गुणाः—पतितगुरु स्निग्धं पित्तश्लेष्मघ्नं हृद्यं वा-
तघ्नं बल्यं पौनसन्नच । भा. पू. १ भ. ।

चट्टभकः । पुं । One of the eight
medicaments, carpopogon pruriens.
खनामख्यातौषधे । चट्टभ इति गौडैः काश्मीरे च
प्रसिद्धः । श्वयं उक्तं । जीवकर्षभकयोः पित्तमाह
मिश्रभावः—“जीवकर्षभकौ ज्ञेयौ हिमाद्रिशिख-
रोद्भवौ । रसोनकन्दवत्कन्दौ निःसारौ सूक्ष्मपत्रकौ ।
जीवकः कूर्चकाकारः चट्टभो वृषश्चक्रवत् ॥” गुणाः—
जीवकर्षभकौ बल्यौ शीतौ शुक्रकफप्रदौ ।
एतदभावे विदारौमूलं प्रयोज्यम् । भा. पू. १ भ. ।
मधुरः शीतः पित्तरक्तविरैकतुत् । शुक्रश्लेष्मकरी
दाहलघुज्वरहरश्च सः । रा. नि. व. ५ । “चट्टभकौ
वृषभकः ।” सु. चि. ८ भ. ।

चट्टभी । स्त्री । कपिकच्छुलतायाम् । आर्णा-
कूष्मी । र. मा. । नराकारयोषिति । शिरालायाम् ।
विधवायाम् । मे. भक्ति. ।

चट्टिः । पुं । गोरीचनायां । वै. निघ. । [प. सु. ।

चट्टिकम् । स्त्री । खताविशेषे । सियाङ्गलता ।

चट्टिजाङ्गलकः (ला) (लिका, की) ।

स्त्री । चट्टिगन्धायाम् । सर्पगन्धा । रवा. ।

चट्टिपुत्रकः । पुं । दमनकवृक्षे । वै. निघ. ।

चट्टिप्रोक्ता । स्त्री । माषपर्णीलतायां । प. सु. ।

चट्टिश्लेष्ठः । पुं । पुच्छरीकवृक्षे । चट्टी ।

चट्टिश्लेष्ठा । स्त्री । चट्टी । वृक्षी । वै. निघ. ।

चट्टिखट्टा । स्त्री । चट्टी । मद. व. १ ।

चट्टीकः । पुं । काशहृद्ये । मद. व. १ ।

चट्टयः । पुं । हरिरे । श्वेतकुष्ठे । गवयवृक्षे ।

नीलहरिणे । एतन्मांसं कफघ्नं पित्तघ्नं किञ्चिदा-
तवर्धकं लघु बल्यञ्च । भा.पू.१भ. ।

ऋथ्यगता । स्त्री । माषपर्ण्यां । मांशगि । श.र. ।

ऋथ्यगन्धा (म्बिका) । स्त्री । ऋषिजात-
लायां । र.मा. । अतिबलायाम् । चीरविदार्यो ।
श.र. । श्वेतशर्करकन्दे, रक्तशर्करकन्दे । वै.निघ. ।

ऋथ्यजिह्व(क)म् । स्त्री । महाकुष्ठभेदे । तस्य
लवणम्—“ऋथ्यजिह्वाप्रकाशखरत्वानि ऋथ्यजि-
ह्वानि ।” सु.नि.५अ. ।

ऋथ्यपुष्पी । स्त्री । अतिबलायाम् । वै.निघ. ।

ऋथ्यप्रोक्ता । स्त्री । श्वेतवाय्यालके । प.मु. ।
शतमूल्याम् । महाशतावर्थ्याम् । महाबलायाम् ।
कपिकक्तुलतायाम् । भा.पू.१भ.ग व. । पीतवाय्या-
लके । र.मा. । माषपर्ण्याम् । च.मु.४अ. । “ऋथ्य-
प्रोक्ताशतावर्थ्यतिबलायुकशिश्विषु ।” मे.तचतुर्थं ।

ऋथ्याह्वा । स्त्री । नागबलायाम् । बलायाम् ।
वे.ने.ड. । वै.निघ. ।

एककन्दः । पुं । पानीयालुके । पाषण्डा इति
प्रसिद्धे कन्दशके । भा.भा.कटू. । प.मु. ।

एककुष्ठम् । स्त्री । सुद्रकठभेदे । लवणम्—
अखिदं महाबालं यन्मन्त्रशक्त्योपमं । तदेक-
कठम् । भा.नि. । एककुष्ठं चर्मदलमिति केचित् ।
कृष्णारुणं येन भवेच्छरीरं । तदेककुष्ठं प्रवदन्त्यसा-
ध्यम् । सु.नि.५अ. ।

एकचरः । पुं । गण्डके । गङ्गा । त्रिका. ।

एकटक् (ष्टिः) । पुं । काकि । हला. । त्रि. ।
काकि । काणि । हे.च. ।

एकपत्रः (कः) । पुं । चण्डालकन्दविशेषे ।
रा.नि.व.७ । श्वेततुलस्यां । र.मा. ।

एकपत्रा (त्रिका) । स्त्री । सुगन्धशय्याम् ।
गङ्गागि । मालवे पलाश इति ख्याते गन्धपत्रवृक्षे ।
रा.नि.व.६ । पाण्डुरतुलसीवृक्षे ।

एकपत्री । स्त्री । नागबलीलतायाम् । वै.निघ. ।

एकमूलः । पुं । पुष्करीकवृक्षे । पू.उ.रि.रा. ।
वै.निघ. ।

ऋक्षः । पुं । भङ्गके । रा.नि.व.१६ । तन्मांस-
गुणाः—स्निग्धं गुरु ठण्णं स्वादु उष्णं वातघ्नम् ।
मद.व.१२ । हरिणे । हला. । कृतवेधने । षोड-
शठ । मे.वहिकं । श्लोषाकवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

ऋक्षगन्धा । स्त्री । वृद्धदारकवृक्षे । वीजठ-
ण्डक । ऋषिजातलायां । र.मा.च.सू.४अ.४हणे ।
श्वेतभूमिकृष्णाखे । वै.निघ. ।

ऋक्षगन्धिका । स्त्री । कृष्णभूमिकृष्णाखे । वृ-
द्धदारकलतायां । वै.निघ. ।

ऋक्षप्रियः । पुं । ऋषभकल्लपे । रा.नि.व.५ ।

ऋक्षमुखयन्त्रम् । स्त्री । सन्दंशुन्त्य यन्त्रविशे-
षे । अत्रि. ।

ऋक्षविट् । स्त्री । तैम्पायिविष्टायाम् । आ-
र्शोनात्रे नदि । वै.निघ.२भ.अर्शः-चि.कृष्णशि-
रीषलिपे । [व.५ ।

ऋक्षार्हा । स्त्री । महामेढालतावृक्षे । रा.नि.

एकमूला । स्त्री । शालपर्ण्याम् । अतस्याम् ।
मभिना । मंथहः । [उष्ट्रराज । जटा ।

एकरजः । पुं । शङ्कराजवृक्षे । भीमराज,

एकरन्ध्रः । पुं । नदीवटे । वै.निघ. ।

एकवर्षीया । स्त्री । एकहायन्यां गवि । एक-
वह्नेर वाहूत्र । हे.च. ।

एकविंशतिगुगुलुः । पुं । कुहरीगे । च.द. ।
कुष्ठ-चि. । चित्रकं त्रिफलां व्यापमजार्जो कारवीं
वचाम् । सैन्धवातिविषे कुष्ठं चव्येलाशवशक्तजम् ।
विडङ्गान्यजमोदाञ्च सुप्तान्यमरदारञ्च । याष-
न्धेतानि चूर्णानि तावन्मात्रान् गुग्गुलुं । सङ्गृह्य
सर्पिषा सार्द्धं गुडिकां कारयेद्विषम् । प्रातर्भोजन-
काले च भक्षयेत्तु यथाबलम्..... । टिठाग्नं,
त्रिकणा, त्रिकटु, चीरे, कृष्णकोरे, वट,
मैसूव, आतईच, कूड, चई, एलाईच, यवका-
र, विडङ्ग, यमानौ, मूठा, देवदारु अथोले
ममताग । मर्कटार्जुन मयान् शुग्गुलु, श्वेतैरः
सहितं मर्दनपूर्वकं गुडिकां करिष्ये ॥

एकवीरः । पुं । खनामख्यातवृक्षविशेषे । एक-
वीर । गंडुविके । गुणाः—कटुकः तीदवातघ्नः
पृष्णः गृध्रसंकोटिशूलाभिघातघ्नः । रा.नि.व.८ ।

एकवीरा । स्त्री । बभ्याककौट्याम् । गुणाः—
“एकवीरा स्मृता तिक्ता चात्युष्णा वातघ्ना स्मृता ।
प्रसाघातं वृष्टकटौशलैव विनाशयेत्॥” वै.निघ. ।

एकवृन्दः । पुं । तन्नामककण्ठरोगविशेषे । धन-
दुष्टकफशोणिताभ्यां कण्ठे दाहकण्डूमदीपत्पाकी-
षश्च मृदुरुन्नती वृत्तश्च शीथो जायते । लक्षणं—
“वृत्तन्नती यः श्वयथुः सदाहः कण्डुन्वितोऽपाक्-
श्चदुर्गन्धश्च । नासैकवृन्दः परिकन्वितोऽसौ व्याधि-
र्बलासञ्चतजप्रसूतः॥” सु.नि.१६अ. । मा.नि. ।

एकवृक्षः । पुं । गलरोगे । वै.निघ. ।

एकशफः । पुं । घोटके । त्रिका. । एकखुर-
जनुमात्रे । यथा—“खुरोऽस्योऽस्यतरी गौरः शर-
भश्चमरी तथा । एते चैकशफाः ख्याताः ।” भा. ।

एकशफचीरम् । स्त्री । अत्रिभागखुरपत्रद्वये ।
शूरयोडा पञ्चमोत्तरे द्वयं । गुणाः—उष्णं ति-
क्कशफं खषु शाखावातहरं साम्बमीषप्लवणं जड़ता-
करमिति । वा.टी.हिमा. । [प.सु. ।

एकशिखा । स्त्री । पाठायाम् । आ.नि. ।

एकशृङ्गः । पुं । गण्डके । ग.उ. । वै.निघ. ।

एकहस्ती । स्त्री । असस्य शोभनवल्गुमन्दि ।
“विहस्ती चैकहस्ती च शुभगा शोभना भता ।”
ज.द.७अ. ।

एकहायनी । स्त्री । एकवर्षायायां गवि । अम. ।

एकाङ्गम् । स्त्री । चन्दने । हारा. ।

एकाङ्गवातः । पुं । पञ्चवधरोगे । पक्षाघात ।
मा.नि. । See पञ्चवधः । असस्य वातव्याधिरोग-
विशेषे । “एकः प्रलम्बते कर्णः शरीराद्वैश्च गृध्र-
ति । शूलो भवति चाश्च रोगे एकाङ्गसंज्ञके॥”
ज.द.५५अ. ।

एकाङ्गी । स्त्री । सुरामांस्या । मूत्रांगांसी-
नामक गुरुद्रव्यविशेष । गुणाः—तिक्ता हिमा-
स्वावी खषुः वातपित्तघ्नी ज्वरभूतरक्तरोचघ्नी कुष्ठ-
जासघ्नी च । भा.पू.१भ. । कटुः कषाया भस्म-
स्फाटणाविषदाहघ्नी च । रा.नि.व.१२ ।

एकाण्डः । पुं । तन्नामकदीवान्वितात्रे । “ए-
केन लम्बमानेन मुष्केणैकाण्डसंज्ञकः । ज.द.१अ. ।

एकादशशतिकमहाप्रसारणीतैलम् ।

स्त्री । वातव्याधी । “शाखामूलद्वयैः प्रसारणितुला-
नितैः कुरण्टीतुलैः क्षिप्रयाश्च तुलैः तुलैः खुकती-
राक्ताश्रीषातुला । देवाह्वाश्च संकेतकादृशतैः नि-
काय्य कुश्मांशिकैः तीर्थैः तैलघटं तुषाम्बुकलसौ द-
त्त्वादकं मनुजः॥ शुक्लाच्छागरसादधेक्षरसतः क्षी-
राश्च दत्त्वादकं, प्रकाककं कटकीवकायविकषा काको-
लिकाकचुराः । सूक्ष्मला घनसारकुन्दसुरला का-
श्मीरमांसीनखैः, कान्नीयांम्लपत्रकाहयनिशां क-
कीलकयम्यिकैः॥ चाप्येधामयचोचपूगकटुकाजा-
तीफलाम्भीरुभिः, श्रीवासामरदाहचन्दनवचाश्लि-
यसिन्धुद्वयैः । तैलाम्नादकटभ्रातृनिनिनावथीर-
कशीरकैः, कसूरीदशमूलकैः कनकतश्चामाश्वगन्धाम्बु-
भिः । कौन्तीतार्जजश्लकीफललघुयामाशताहाम-
यैः भक्षातत्रिफलाजकैश्चरमहाश्यामालवङ्गान्वितैः ।
मन्त्रोपैस्त्रिपलैर्महोदयसि पञ्चमन्देन पात्रेऽग्निना॥”
[तमटेठल ७४भ. काथांशं समुलपञ्चमांशं गङ्गा-
भाह्निरा ७१॥०भ. नीलबार्जि, शुलूक, एरण्ड-
मूल प्रत्येके २६भ. रात्रा, शिरीषछाल, देव-
वदारक, केदारं मूल प्रत्येके ७० भ. जल
७४०० भ. शेष ७४ भ. कैंजि ७४ भ. दक्षिण ७
१७भ. शुद्ध १७भ. छागगांस ८भ. जल ७४भ.
शेष १७ भ. हेक्कुरस १७ भ. हृक्ष १७ भ. । क-
क्षार्थं पिङ्गं फल, कैंजिडांशुमी, जीवनीय द-
शक वा अष्टवर्ग, काटकोली, मज्जिष्ठा, क्षीर-
काटकोली, आलाकुशीर मूल, छोटी एलादेह,
कपूर, कुन्फुथोटी, मरलकाष्ठ, कुङ्कुम, ज-
टामांशु, नखी, कृष्णशुक्र, नीलोत्पल, पद्म-
काष्ठ, हरिद्रा, कटकोल, गेंठेला टापाकलि
वा नागेश्वर, वेणार मूल, शुद्धशक्, शुपारि,
जायफल, लताकल्लरी, शतमूली, लवणथोटी,
देवदारक, श्वेतचन्दन, वट, शैलज, गैकव,
शिलारस, मूत्रा, गङ्गाभाह्निमूल, पुनर्नवा,
नानुका, गङ्गाशो, मृगनाभि, दशमूल, मयनां-
फल, प्रियङ्गु, शाल, केसा, तगरमूल, अश्वग-
क्षा, बाणा, रेणुका, रसाजन, शिमूलमूल, कट-
फल, अशुक्र, श्यामालता वा अनसुमूल, कुड-
डेलार मूत्रा, त्रिफला, शुलूक, पण्ड नागेश्वर,

नदङ्, खिकट्टे अथोत्तर ७३०। प्रयोगाभेय।
ध्यामिति पाठे गन्धत्वम्।

एकादशायसः। पुं। ब्रध्नश्चाधिकारे। पा-
ठः—“सुतायः पुरुषः शुल्लं खगी दरदगन्धकौ।
गगनं पुष्परागश्च शोणितश्चेश्वरीरजौ। विडङ्गवि-
फलाद्द्विजुयमानीजीरकद्वयं। सर्जोफलवचाग्रङ्गी
मरिचं पिप्पलीद्वयं। चवीं दुरालभा वक्रिः शुण्ठी-
द्रावैर्विमर्दयेत्॥” पुरुषः रसः। खगः स्वर्णमाचि-
कम्। पुष्परागः तन्नामकमणिः रसाञ्जनं वा। शो-
णितं कुडुमं। ईश्वरः पितलं। रस र. ब्रध्न-चि।
प्रयोगासते तु शुल्लस्थाने शुङ्गः, शुण्ठीद्रावैर्विमर्दये-
दित्यत्र ‘भावयेद्दार्द्रकद्रवैः’ इति पाठान्तर। प्रयो-
गासते पुरुषः गुग्गुलुः। पुष्परागं रसाञ्जनं। शोणि-
तं ताभं। ईश्वरः रसः। जारितलौहं पारदः गन्धः
ताभं स्वर्णमाचिकं अम्बं हिङ्गुलं कुडुमं पोखराज-
मणिः शीघ्रं पितलं विडङ्ग विफला हिङ्गु यमानी
जीरकं कृष्णजीरकं पियालफलं वचा कर्कटग्रङ्गी
मरिचं पिप्पली गजपिप्पली चवीं दुरालभा चि-
चकमूलं एषां प्रति समभागः। आर्द्रकरसनं भाव्यं।

एकादशेन्द्रियम्। स्त्री। श्रोत्रचक्षुश्चतुरस-
नाग्राणवाक्पाणिपायूपस्थपादमनःसु। एषु प्रथमं
पञ्चज्ञानेन्द्रियं, अन्त्यञ्च कर्मेन्द्रियं। सु.शा.१३.।

एकाद्वीरः। पुं। एकवीरश्च। वै.निघ.।
एकान्तः। पुं। यदवधारणोच्यते। यथा—
“विहरीचयति मदनफलं वामयतीति” सु.उ.
६५३.। [वै.निघ.।

एकाष्टी। स्त्री। कार्पास्या। कार्पासबीजकोषि।
एकाष्टीका। स्त्री। पाठायाम्। आकनादि,
निभूक। वै.निघ.।

एकाष्टीलः (ला) पुं, स्त्री। वकहवे। अम।
हिं वङ्गोल, सरी। भा.पू.१३.। (ला) पाठायाम्।
र.मा.। रा.नि.व.६। वनतत्तिकायाम्। मे.ल-
चतुष्कां पुष्पवृक्षभेदे। भा.पू.१३.। See अगस्त्यः।

एकान्ना। स्त्री। एकवर्षायां गवि। अम.।

एकाक्षः। पुं। काकि। त्रि। एकनेत्रे। कांण।
श.च.। [—हिमं पित्तं वातश्लेष्मजम्। मद.।

एकैधिकतैलम्। स्त्री। तन्नामकतैले। गुणाः

एकैषि(कोशि)का। स्त्री। वकपुष्पम्।

पाठायाम्। आकनादि। चिहतायाम्। “एकै-
शिकाजग्रङ्गी च”। सु.स.१६३ चि.१७, १८३.।
तसैलं मधुरम् अतिशीतं पित्तहरं वातकीपनं
श्लेष्मवर्धनम्। सु.स.४५३.। [हाडमूल। वै.निघ.।

एकैषी। स्त्री। पाठायाम्। आकनादि। मं प-
एकोशि(वि)का। स्त्री। पाठायाम्। आक-
नादि। र.मा.। वकहवे इति केचित्।

एङः। त्रि। बधिरः। काला। अम.।

एङकः (काख्यः)। पुं। पृथुग्रङ्गनेत्रे। उ-
ड। प.सु.। वनच्छगले। त्रिका.। ‘एङकः
पृथुग्रङ्गः स्यान्मिदः पुच्छन् दुल्लकः। एङकस्य पलं
ज्येष्ठं मेधामिषसमं गुणैः। मेद.पुच्छीद्वयं मांसं
द्वयं द्वयं यमापहम्। पित्तश्लेष्मकरं किञ्चिद्वात-
व्याधिविनाशनम्। भा.पू.१३.मांसव.। लण्विशि-
ष्टे। शोणता। सु.चि.७३.। मन्त्रिष्ठायां। च.।

एङकष्टतम्। स्त्री। एङकनवनीतोत्पद्यते। गु-
णाः—अतिगुह्यत्वाद्बल्यं सुकमाराणाम्, बुद्धिपाट-
वकरं बलकरम्। रा.नि.व.१५.।

एङका। स्त्री। मिथां। उडुङी। अ.टी.रा.।

एङगजः (जा)। पुं, स्त्री। चक्रमर्दचक्षुषे।
छाकन्ना। गाह्, छाटोकाटो इति च भाषा।
रा.नि.व.५.। भा.पू.१३.सोमराजतैले। च.मू.
२३.। वन्यैलायां। वन एनाट। च.द.कृष् चि.।
एङमूकः। त्रि। बधिरः। वाक्शुतिवर्जिते।
काला। वाना। मे.कचतुष्कं।

एङहस्ती। पुं। चक्रमर्दं। छाकन्ना। गाह्।

एङुकः। त्रि। बधिरः। मे.।

एणः। पुं। हरिणे। रा.नि.व.१६। कृष्णश्वगविशे-
षे। कृष्णमात्रं शरीरं। हिं करीसाहलहरिणः।
अयं जलजजातीयः। अस्य मांसगुणाः—कषायं
मधुरं द्रव्यं रक्तपित्तकफवातघ्नं हृदिकरं धारकं
बल्यं। सु.स.४६३.। भा.पू.१३.। विशेषतो ज्वरे
प्रशस्तमिति चक्रपाणिः। लघुशीतलं द्रव्यं त्रिदोष-
हरं वङ्गसर्जं दध्यश्च। रा.नि.व.१७.। “शङ्खिनां
हरिणः श्रेष्ठः बल्यो रीचनदीपनः। त्रिदोषघ्नी
लघुः पाके मधुरो ज्वरिणां हितः॥ सते चयार्श-
सोः पाष्ठावरीचकनिपीडिते। कासश्वासतुराण-
श्च एणमांसं सुखापहम्॥” अत्रि.२०३.।

एरकः । पुं । हरिणे । श.र. । कृष्णसारि ।

एणीदाहः । पुं । सन्निपातज्वरविशेषे । लक्ष-
णं—“परिधावतीव गात्रे कृष्णपात्रे भुजङ्गपतङ्ग-
हरिणगन्धः । विषयुमतः सदाहस्यैषीदाहज्वरार्च-
स्य ।” भा.म.१भ. । [See सर्पः ।

एणीपदः । पुं । मण्डलिसर्पे । सु.कल्प.४अ. ।

एणीपदी । स्त्री । असाध्यलूताभेदे । सु.कल्प.
८अ. । See लूता ।

एतः । पुं । हरिणे । श.र. । घोटके ।

एतजः । पुं । निशासे । हे.च. ।

एता । स्त्री । हरिण्याम् । वै.निघ. ।

एधतुः । पुं । पुरुषे । [निघ. । See एरका ।

एरकम् । क्ली. हीगलक्षणे । (शं.गल. । वै.

एरका । स्त्री । मुलादणे । दण्डविशेषे । (शं-
गल. । मं.मोषीदण्ड. । च.सू.३अ. । गुणाः—हिमा
शकृद्भक्षिकरी चक्षुष्या वातकोपना । मूत्रकक्षाश्लरी
दाहपित्तशीघ्रितघ्नी च । रा.नि.व.८ । श्रिता ह्यथा
चक्षुष्या वातकोपनी मूत्रकक्षाश्लरीदाहपित्तशी-
घ्रितघ्नी च । भा.पू.१भ. ।

एरङ्गः (त्री) । पुं, स्त्री । मल्लभेदे । अन्नश्रा-
मिह, एलेगं गोह, त्रामकड़ा । हिं अरङ्गा ।
गुणाः—मधुरः स्निग्धः विटस्थी शीतलः गुरुश्च ।
भा.पू.१भ.मल्लव. । मञ्जिष्टायाम् । च. ।

एरण्डः । पुं । Castor oil plant. (Rici-
nus communis.) खनामख्यातवृक्षविशेषे ।
तेर्रेण्डा गीह । हिं एरण्ड, रेदि । तं आमिद-
मुचेद्दु । एरण्डः त्रिविधः स्थूलशूकरभेदेन गुणाः—
मधुरीणः गुरुः शूलशोथकाटिशूलवत्तिशूलशिरः-
शूलोदरज्वरप्रक्षयासकफानाहकासकुष्ठामदोषवात-
हरश्च । तत्कोमलपत्रं गुण्यवस्त्रिशूलकफबायुक्षमि-
हक्षिप्तम् । तन्मज्जगुणाः—मलभेदकः वातकफोद-
रश्च । भा.पू.१भ.गु.व. । त्रैतरेण्डस्य मूलगुणाः—
शूलबायुसकफनाशित्वं शुक्रजनकत्वं । आमवातनाशि-
त्वं अतिदीपनत्वं पित्तकीपनत्वञ्च । राज. । त्रैतादी-
नां गुणाः स्वस्वपर्यायि सन्त्याः ।

एरण्डकः । पुं । एरण्डे । भरत. ।

एरण्डजम् । क्ली. एरण्डतैले । भा. ।

एरण्डतैलम् । क्ली. Castor oil. एरण्ड-
वीजीवतैले । प्रा.एरंतैल । तेर्रेण्डां तैल ।
हिं रेदिंका तैल । गुणाः—मधुरगुरुक्षेत्रावर्द्धकत्वं
वातरक्तगुण्यहृद्रोगाजीर्णज्वरघ्नत्वञ्च । राज. । ईष-
तित्तं ईषत्कटुकं रेचकं गुणानिलकफोदरमुष्णह-
ृद्विषमज्वरकण्ट्यादिशोथरुजश्च जयेत् । तीक्ष्णीणं
पिच्छिलं विस्त्रेयति रक्तैरण्डजतैलगुणाः । वा.टी.
हिमा तैलव. । एरण्डतैलं कृमिदोषनाशनं वातास-
यघ्नं सर्वाङ्गशूलघ्नं । कुष्ठघ्नं स्नादु रसायने श्रेष्ठं
पित्तकोपनं अतिदीपनञ्च । रा.नि.व.१५ । “ए-
ण्डजं घनघ्रापि शीतमेव मृदुमृतं । हृदयलिज्जा-
कयूकशूलानाहविषमनुत् । तैलमेरण्डजं बल्यं
गुरुणं मधुरं तथा । तीक्ष्णीणं पिच्छिलं विस्त्र-
मेरण्डसम्भवम् ॥ अत्रि.१४अ. ।

एरण्डतैलमूर्च्छा । स्त्री । मूर्च्छाद्रव्याणि—
मञ्जिष्टा मुलकं धान्यं विफला जयन्तीपत्रं बालकं
वनखजूरी वटयुष्मा हरिद्रा दाहहरिद्रा नलिका
केतकी (केदार नागानां) दधि कान्जिकञ्च । ह-
रिद्रादिपर्यायिणं पूर्ववत् मूर्च्छा कार्या ।

एरण्डपत्रविटपा (त्रिका) (त्री) । स्त्री ।
ऋसदन्तीहवे । रा.नि.व.६ ।

एरण्डफला । स्त्री । ऋसदन्तीहवे । रा.नि.
व.६ । भा.पू.१भ. ।

एरण्डमूलम् । क्ली. एरण्डशिफायां । च.द.
विषमज्व.चि. ‘एरण्डमूलसिद्धं वा ।’

एरण्डवीजम् । क्ली. एरण्डफले ।

एरण्डशिफा । स्त्री. एरण्डमूले । भा.वा.व्या. ।

एरण्डसप्त(हादश)कः । पुं । शूलरीने ।
अत्र चारुदीनां माषचतुष्टयं प्रचेष्ट्यम् । पाचनादि-
द्रव्यात्कषायादिकः । प्रचेपः पादिकः क्वाथ्यात् ।
तथा माषिकं हिङ्गुसिन्धुं जरणाद्यान् शानिकाः ।
इति परिभाषानियमान् । शृङ्गिपर्णोदयस्यैका चाकु-
लिया, अन्या कलन्तीपत्रतुल्यदीर्घपत्रा च । च.द.
शूल.चि. । अण्डमूल, वेणुहान, चाकुलिया,
शिङ्गुष्णीचाकुलिया, छोलजमूल, पांथरकूटि,
गोकुर अथोत्के २७ रति । यवकांर, हिङ्गु,
जैकव, अण्डतैल अथोत्के १ माषा । इति
एरण्डसप्तकः । अण्डवीज, अण्डमूल, वृहती,
कण्टिकारी, गोकुर, आणपाणि, चाकुलिका,

मृगानो, माषाणी, डान्कनी, मिहपूष्कीठाकु-
लिग्रा, बांगडांमूल अटोके १७० ग्र.। अटकेप
चक्रा ८ ग्र.। एरुण्डादिकः ।

एरुण्डा । स्त्री । इहहनीहले । मद.व.१ । पि-
प्लव्याम् । श.च. ।

एरुण्डादिः । पुं । तदादिद्रव्यवर्गे । बषा—
“एरुण्डादिवाद्रात्रा श्रितौष्य प्रसारणी । माषसु-
ह्नाख्यपर्णिष्वी विद्वारीकन्दवेतकी । एरुण्डादि-
मषो ह्येष वातपित्तविकारनुत् ॥” रसचन्द्रिका ।
ए०७मूल, अनन्तमूल, किमृगिम्, शिवीष,
गङ्गाङ्गुलिग्रा, मृगानो, माषाणी, डूँडेकुम्डा,
केतकीमूल अटोके १८ ग्र. ।

एर्वारः (रुका) । पुं, स्त्री । कर्कटीलतायां ।
कौकूड वा दूँटी गांश्च । हिं फुट । तं नक्रदोस ।
बीषककर्कटी । विज.र. । सा मद्धचुद्रमेदेन हि
विधा । गुणाः—पित्तहरी शीतला मधुरा मूत्र-
रोधघ्नी रुचिकरी सन्नापमूर्च्छाहरी च । अति
सेवनात् वातकीपकरी च । रा.नि.व.७ । शीतला
रुचा मधुरा ग्राहिणी गुरुः । आमा सा रुचा
पित्तघ्नी च, पक्वा तूष्णाप्रपित्तकरी च । भा.पु.
१भ.शा.व. । कोमलैस्वारकं तित्तां लघु स्वादति-
मूलम् । शीतं रुचं रक्तपित्तमूत्रकृच्छ्रासदोषजं ।
तत्पक्वं पित्तलं चाग्निदीपनघ्नं दवापहं । उष्णं
चिहोषशमनं कृमिदाहहरं मतम् । गृहे जीर्णान्
तज्ज्येयमुष्णं पित्तकरं मतं । कफवायूनांशकरं
प्रीतमायुर्विदेर्जनैः । चन्द्रमैवारकं शीतं मधुरं
रुचिकारकं । कासपीनसकारि स्यात् पाचकं
यमपित्तहं । आधानवायुः शमनं । वै.निघ. ।
विलेश्यसुगे । [र.मा. । भेष.चुद्रो.चि. ।

एर्वारकम् । स्त्री । कर्कोटकफले । कौकूड ।

एर्वारतैलम् । स्त्री । कर्कटीबीजतैलं । कौ-
कूडबीजैश्च तैलम् । गुणाः—विभीतकतैलगु-
णम् । वातपित्तघ्नं केशं श्लेष्मकरं गुरु शीतलघु ।
वा.तैलव. ।

एलः । पुं । एलायां । एलबालुके । सि.थो.भ-
रीच.चि.श्रीकण्डः । “राक्षैलहिलुलवणीतमानां ।”
च.द.वात.ज्व.राखादिः ।

एलकः । पुं । जैव । रा.नि.व.१६ ।

एलकः । पुं । मन्थविशेषे । रायकडा । दांश-

शीडा, एलत्रा । गुणाः—मधुरी तृणः पाणी
कफवातघ्नः मेधाप्रिगुष्टिकरः शीतलः गुरुश्च । रा.
नि.व.१६ ।

एलबालम् । स्त्री । एलबालुके । भा.म.४७४
ने.रो.चि.सामान्याघने । “सैशवं चैलबालम् ।”

एलबालु (कम्) । स्त्री । Name of a
perfume, a red powder sold under
those names, seed of some plant.
स्वनामप्रसिद्धगन्धद्रव्यविशेषे । अम. श.र. । कडो-
लमद्वयं कुष्ठगन्धि । भा.म.१भ. । नांशुका, ए-
लाबालुका । हिं एल्वा । मं कलंगडले । तं कुत-
रवुडमचेदु । गुणाः—कटुपाकं कषायं लघु शीतलं
कण्डूकृच्छ्रमिघ्नं दृणाच्छर्दिफपित्तरक्तमूत्रहरं ।
भा.पु.१भ. । मद.व.३ । अथयं कषायं कफवातनुत्
सूक्ष्माञ्ज्वरदाहघ्नं रीचनघ्नं । रा.नि.व.४ । वा.म.
१५अ.रीषादि. । कण्डूघ्नं क्षमिघ्नं विषघ्नं हृद्रोग-
हरघ्नं । प.मु. । “सैलबालुपरिपेलवमीचाः ।”
तेजवत् इति च.सू.४अ । बालुके । दांश । वै.
निघ.२भ.र.पि चि.दृज्वायष्टे ।

एला । स्त्री । Cardamom, the seed of
Elettaria cardamomum. स्वनामव्यात-
पण्यद्रव्ये । एलाहेठ । हिं इलांभीपूरवी । मं
एलची । तं यवडुलकि, एलुकचेदु । एला हिषा
—सूया स्थूला च । सूया गुजराटी, स्थूला च
वडएलाचि इति भाषा । एतदुभयगुणाः—शीत-
लतित्कोष्णमुगन्धि पित्तघ्नं कफघ्नं हृद्रोगकरं म-
लार्तिवान्तिपुंस्तघ्नं । रा.नि.व.६ । पित्तकफनाशित्वं
शूलकोष्ठवृद्धतादृणाच्छर्दिवायुनाशित्वम् । राज. ।
सूक्ष्माविशेषगुणाः—मूत्रकृच्छ्रनाशित्वं कफवास-
कासाशहरत्वञ्च । स्थूलेला कटुकी पाके रसे चा-
नलकृच्छ्रः । रुचीणां श्लेष्मपित्तसकण्डूनासदवा-
पक्वा । हृत्तासविषवन्ध्यास्यशिरां रुग्णमिकासनुत् ॥
भा.पु.१भ. । नौल्याम् । [व.४ ।

एलागन्धिकम् । स्त्री । एलबालुके । रा.नि.

एलादिगुडिका । स्त्री । रक्तपित्ते हिता । मधुना
तोलकवयं भक्ष्यं । एलापत्रलचोऽर्द्धांशः पिप्पल्य-
हर्षलं तथा । सितमधुकुल्लर्ज्वरघ्नीकाच पक्षी-
श्रिताः । सवृष्यं मधुना युक्तां गुडिकां कारयेदि-
वम् ॥ च.द. । रस.र. । एलावीज, तेजपत्र,

शुद्धकृ प्रत्येक १ तो। पिप्लु ४ तो।
शर्करा, वटिगु, पि. ७. थ. कुत्र, द्राक्षा. प्रत्येक
८ तो। सधूर्त मधुना गुडी काया। सा.को।

एलादिगणः । पुं । एलादिद्रव्यवर्गं । स च
एलायुग्मतुरुक्त कुष्ठफलनी मांसी जल ध्यामकस्य-
का चौरक-चोच-पत्र तगरस्थौल्यजातीरस युक्ति-
व्याघ्रनखामराह्वागुक्षीवासककुडुमचण्डा गुग्गुलु-
देवधूपत्वपुरपुन्नागनागाह्वयात्मकः । गुणाः—वात-
कफघ्ना विषघ्ना वर्णप्रसादनः कण्डूपिटिकाकीठ-
घ्नश्च । वा.सू. ३५ अ. । वा.टी. ईमा. ।

एलादिचूर्णम् । स्त्री । कर्षाधिकारे । च.द.
भैव. । पाठः—“एलात्वक् मरिचं युग्धं पिप्पली
नागकेशरं । यथोत्तरं भागद्वया चूर्णं सितया
समं ।” रस.र.राजयज्ज चि. ।

एलादितेलम् । स्त्री । वातव्याघी । तिलते-
लं ४ श. एलादीनां कल्कः मिलितशरावमितः
दुग्धं १६ श. दधि १६ श. वाय्यालककायः १६
श. वाय्यालकं १२॥० श. जल ६४ श. शे १६ श. ।
एला सुरामांसी सरलकाष्ठं शैलजं देवदाह रणकं
चौरपुष्पी शटी जटामांसी चम्पकली नागकेशरं
यथ्यपर्णं गन्धरसः खट्वासी तेजपत्रम् उशीरमूलं
चन्दनं कुन्दरुखीटी नखी बालक गुडत्वक् कुष्ठं
कालागुरु मुलकं सामुद्रककटः श्वेतचन्दनं मञ्जिष्ठा
जातीफलं कुडुमं पिङ्गपुष्पं शिलारसः अगुध
एषां प्रति २ ती. । च.द. ।

एलादिमन्यः । पुं । यक्ष्मरोगे । एलादीनां
(एला यमानौ आमलकं हरीतकी विभीतकं ख-
दिशसारः निम्बः पीतशालः शालः विडङ्गं भल्ला-
तकार्वाक्ष्य चित्रकमूलं त्रिकटुकं मुलकं पङ्कपर्पटी)
प्रत्येकं ८ प. एकत्र १५ श. जलेन साधयित्वा
३॥ शरावावशिष्टे कायं वस्त्रपूतं यावत् । तेन घृतं
(१२प.) विपाच्य पाकशेषे शर्कराया ३०प. वंश
चीचनया ६ प. मधुनः ३२प. प्रलिप्य मन्यनदण्डं
नालीडयेत् । च.द.रा.य.चि. । इयं वाभटीक्ता
प्रक्रिया ज्ञेया । मतान्तरे तु एलादीनां प्रत्येकं ३
प. ६ ती. ८ र. जलं ६४ श. ।

एलानम् । स्त्री । फलविशेषे । नाट्रकाले लवु ।
मं हिरवेकल । गुणाः—“आमलानाममं स्वात्सरं

चीणं गुरु व्यतम् । वातघ्नश्चैव समीक्षं पक्वं तच्छी-
तलं मधु । बलवृद्धातपित्तघ्नश्चिभिः परिकीर्ति-
तम् ॥ रा.नि.व.११ ।

एलापर्णी । स्त्री । वृक्षविशेषे । कौटो आश-
क्रुनी, एलागि । रास्त्रायाम् । भा.पू. १भ. ।

एलाफलम् । स्त्री । एलबालुके । रा.नि.व.४ ।
पुं । मधूकवृक्षे । मडेल गाछ । वै.निच. ।

एलाबालुकम् । स्त्री । एलबालुके । रा.नि.
व.४ । कुष्ठगन्धफलसदृशे । कट्टेजममृश । सु.
सू. ३७ अ. ।

एलावूः । स्त्री । अलाव्याम् । नाडे । अ.टी. ।

एलायुग्मम् । स्त्री । एका सूच्या अन्या स्थूला
च । छेति एलाच, वडु एलाच । वा.सू. १५ अ.
एलादिः । “एलायुग्मतुरुक्तकुष्ठफलनी ।”

एलालु (कम्) । स्त्री । एलबालुके । रा.नि.
व.६ । भा.पू. १भ. ।

एलाह्वम् । स्त्री । एलबालुके । रा.नि.व.४ ।

एलीका । स्त्री । सूक्ष्मलायाम् । रा.नि.व.६ ।

एलीयः । पुं । एलबालुके । वै.निच. ।

एलुकम् (काख्या) । स्त्री, स्त्री । एलबालुके ।
सू.चि. १८ अ. ।

एल्वम् । स्त्री । एलबालुके । सू.चि. १८ अ. ।

एल्वबालु (स्त्रालु)कम् । स्त्री । एलाबालुके ।
रा.नि.व.४ । मद.व.३ ।

एषणः । पुं । सल्लकीवृक्षे । वै.निच. ।

एषणिका । स्त्री । स्त्रणादिपरिमाणतुलायाम् ।
नाङ्क । अम. ।

एषणी । स्त्री । Probe. व्रणमार्गानुसारिशला-
कायाम् । सा च गण्डूपदाकारमुखी । गतिरन्वेषणे
अक्षणा गण्डूपदमुखेविधौ । मेदनाथेऽपरा सूची
मुखामूलानां वष्टका । इति ॥ सु.सू. ८ अ. । तुलाभि-
दि । नाङ्क । “एषणीव्रणमार्गानुसारिण्याश्च तु-
लाभिदि ।” मे.शचिकं ।

एथः । चि । एषणाहं । नाशादी रोगे ।

एथा । स्त्री । आमलकीवृक्षे । रत्ना. ।

ऐकशफम् । ली । गर्हभीष्टते । सु. । See गर्हभीष्टतम् । त्रि । एकखुरसम्बन्धीये ।

ऐकाहिकः । त्रि । एकदिवसम्पन्ने । एक-दिनान्तरभवे । [See अन्येयुक्तः ।

ऐकाहिकञ्जरः । पुं । एकदिनान्तरगतञ्जरे ।

ऐङ्गुदः । पुं । इङ्गुदीहवे । ली । इङ्गुदीफले । अम. । भेष. ।

ऐणः(णियः) । त्रि । एणस्यगच्छरदौ ।

ऐण्यकम् । ली । एलबालुके ।

ऐन्दवी । स्त्री । सीमराज्याम् । रा.नि.व.४ ।

ऐन्द्रः । पुं । देवसर्पपटवे । ली । मूलविशेषे । वन आदि । गुणाः—कटुस्त्रं रुचिबलाधिकरञ्च । रा.नि.व.२ ।

ऐन्द्रयवः । पुं । इन्द्रयवे । मद.व.१ ।

ऐन्द्रलुप्तिकः । त्रि । इन्द्रलुप्तारोगविशिष्टे । टे.क. । [राशालगण । मद.व.१ ।

ऐन्द्रवारुणी । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायाम् ।

ऐन्द्रिः । पुं । काके । मे.रश्मिकं ।

ऐन्द्री । स्त्री । स्थूलैलायाम् । सूक्ष्मैलायाम् । रा. नि.व.६ । वै.निघ.२भ.तालीशदिचूर्णे । इन्द्रवा-रुण्यः । राशालगण । प.सु.रा.नि.व.२,च.सू.४अ. गोरक्तकर्कशा । च.सू.४च.प्रजास्थापने । भा.अने. ।

ऐन्द्रीफलम् । ली । इन्द्रवारुणीफलं । राशालगणार्कम् । च.द.उ.मा.चि. । “पकैन्द्रीफलसूच-श्वम् ।”

ऐन्द्रीरसायनम् । ली । रसायनविशेषा अत्र ऐन्द्री (गोशरफाकुल), मल्याची (उडुलीश-मूल), ब्रह्मसुवर्चला (सुवर्चला उद), शङ्खपुष्पी (डानकूनौ), ऐन्द्रादिविषान्नानां प्रत्येकं यवत्रयं केवलं स्त्रणं यवत्रयं विषस्य तिलं द्रुतस्य च पलं । च.चि.१च. ।

ऐभी । स्त्री । हस्तिबीषालतायाम् । रा.नि.व.१ ।

ऐरावतः । पुं । लकुचहवे । शान्ति । नाग-

रङ्गे । नांशान् । लव । मे.तचयुक्तं । रा.नि.व. ११, प.सु. । चन्द्रबीषान्तरखर्जूरः । ली । एषकर-बीरे । रवा. । ऐरावतफले । तरफलं अक्षरक्तपित्त-कृद्गन्तश्च । सु.सू.४६अ. ।

ऐरावतकः । पुं । हस्तिगुह्यां । शान्ति । उ. । च.चि.३च. । नागरङ्गहवे । वै.निघ. ।

ऐरावतपदी । स्त्री । काकजज्ञायाम् । मङ्गा-व्योतिष्मतीलतायाम् । वड़ लताफटेकी ।

ऐरावती । स्त्री । वटपत्रपाषाणभेदक्षपे । वड़ पांशत्रकूटि । रा.नि.व.५ । नागरङ्गहवे । भा. । गुणाः—“ऐरावती रसे पाके लम्बीणा च सुगन्धि-का । वातं कासं श्वासरजं नाशयेदिति कीर्ति-ता ॥” वै.निघ. । [नि.व.५ ।

ऐरिणम् । ली । सैन्धवलवणे, पांशुलवणे । रा.

ऐरियम् । ली । मये । वै.निघ. । एलबालुके । अम. ।

ऐर्वाहः । पुं । कर्कटीविशेषे । वड़ कौंकुड़ । मद.व.७ । च.द.प्रद.चि. । See एर्वाहः, कर्कटी ।

ऐलबालुकम् । एलबालुके । श.र. ।

ऐलेय(क)म् । ली । नलुकायाम् । एलबालुके । अम. । “ऐलेयविश्वधाम्नाकम् ।” सि.थी., च.द.र. पि.चि.वासाखण्डकुष्माण्डे ।

ऐल्वालु । ली । एलबालुके । मद.व.३ ।

ऐशमूलम् । ली । लाङ्गलीमूले । ऐश्वर्यमूनि-शत्रु मूल । रस.र.वाच.चि. ।

ऐशानः । पुं । ईशानकीर्णभववाशी । स च क-टुकः शीतलश्च । भा. ।

ऐश्वर्यम् । ली । श्वेतधसूरके । वै.निघ. ।

ऐषिका । स्त्री । पात्रायाम् । विडतायाम् । वै. निघ. । [मये । जटा. ।

ऐचवम् । ली । इक्षुविकारं, गुडादी । इक्षु-

ऐचवी(सुरा) । स्त्री । इक्षुरसकृतमये । तन्मय-गुणाः—शीतलं अतिमादकञ्च । रा.नि.व.१५ ।

श्री

श्रीकः । पुं, स्त्री (कस्) । गृहे । आश्रये । अम.।

श्रीकणः । पुं । केशकौटे । उकुण । श.र.।

श्रीकणिः (नी) । पुं, स्त्री । उकुणे । श.र.।

श्रीकोदनी । स्त्री । यूके । उकुण । श.र.।

श्रीकणी । स्त्री । उकुण । श.र.।

श्रीजः (स) । स्त्री । बले । मे.सत्रिकां तेजसि । रसादिसर्वधातुसारभागधातुविशेष । गुणाः—सर्वशरीरस्थितत्वं स्निग्धत्वं शीतलत्वं स्थिरत्वं शुक्ल-वर्णत्वं कफात्मकत्वं शरीरबलपुष्टिकारित्वञ्च । हृदि तिष्ठति यच्छुद्धं रक्तभीषत्सपीतकं । श्रीजः शरीरे सञ्जातं तन्नाशान्नाशश्चकति । वै.निघ.। अष्टविन्दु-ग्रमाणं तदीषद्रक्तं सपीतकं । अग्निमीमांसात्मकत्वं विरूपं वर्णितञ्च तत् ॥ चर.। श्रीजश्च तेजोधातूनां शुक्लानानां परं कृतम् । हृदयस्थमपि व्यापि देह-स्थितिनिबन्धनम् ॥ वा.। दीप्ती । मे.।

श्रीजस्करः । त्रि । श्रीजीधातुवर्द्धके ।

श्रीङिका (ङी) । स्त्री । नीवारि । उडिङाञ्च । प.सु.। गुणाः—शोषणी रुचा कफवायुवृद्धिकरी पित्तनाशिनी च । राज.। See नीवारः ।

श्रीङः (कः) । पुं । The China rose. (Flibiscus mutabilis.) जवाकुसुमवर्धकं । जवाकुनेत्र गच्छ । हिं वीङ्कुल । मं जासविन्द । रा.नि.व.१० । गुणाः—संयादौ केशहितश्च । भा. पू.१भ.पुष्पव. । मलसूत्रक्षन्धनरञ्जनश्च । राज.। कटुवणः इन्द्रलुप्तहरः विच्छर्दिजनुजनकः सूर्या-राधनश्च । रा.नि.व.१० । माचा ३भा.। [नि.व.१०।

श्रीङ्(ङा)काख्या । स्त्री । जवापुष्पवर्धके । रा.

श्रीङ्पूर्यायः । पुं । सूर्यकान्तपुष्पवर्धके स्वनाम-ख्याते । जवा । अम.। [कृ.। प.सु.। See श्रीङः ।

श्रीङ्पुष्पम् । स्त्री । जवाकुसुमे । वृद्धजवा

श्रीङ्पुष्पा । स्त्री । जवावर्धके । वै.निघ.।

श्रीङापलङ्कषा । स्त्री । गीरचसुष्णाम् । वै. निघ.। [वनविङाले । वै.निघ.।

श्रीतुः । पुं, स्त्री । विङाले । विङाङ् । अम.।

श्रीदः । पुं । अग्ने ।

श्रीदनः । पुं । अद्रवे सिक्षे । स च वल्गु-दिधी गुरुः । वा.टी.हेमा.। स्त्री । भक्ते । प.सु.। अग्ने । रा.नि.व.१० । शिष्टे नि । सा.कौ.ज्व.बलिः ।

श्रीदनपाकी । पुं । नीलभिष्टग्राम् । च.चि. ३अ.चन्द.तैले ।

श्रीदना (निका) (नी) । स्त्री । मल्लसम-ज्ञायाम् । वेलेण्डाविशेष । वाय्यालके । वेलेण-डा । रा.नि.व.४ ।

श्रीदनाह्वया (ह्वा) । स्त्री । मल्लसमज्ञायाम् । रा.नि.व.४ । वाय्यालके । हिं खिरिङ्गिटी । मद.व.१ ।

श्रीलः (लः) । पुं । स्वनामख्यातकन्दशके । उ-ल गच्छ । र.मा.भा.पू.१भ.। गुणाः—अग्निकरः कफघ्नः रुचिकरः लघुः अर्शसि पथ्यः । वाय्वकन्द-स्तु दीपल इति । राज.। See शूरषः । त्रि । श्री-द्रे । मे.लक्षिकं ।

श्रील(ल)कन्दः । पुं । शूरषे । उल । र.मा.। वनौले । वृना उल । पानीयभक्तव्याम् ।

श्रीषः । पुं । दाहे । श्रीषः क्षोषः इति पर्याय-शब्दः । अम.भरतः ।

श्रीषणः (णिः) । पुं । कटुकरसे । श्रील । हे.च.। (श्री) पुरातिशके । पूरतिशक् । गुणः—कफवायुनाशित्वम् । राज.। पुनर्नवायाम् ।

श्रीषधम् । स्त्री । श्रीषधे ।

श्रीषधिः । स्त्री । कलपाकान्तवृद्धादौ, कदली-धानादिके । हे.च.। द्रव्येषु । तानि पुनरीषधयः । ताश्च द्विविधाः स्यावराः जङ्गमाश्च । तासां स्याव-राः चतुर्धा यथा—वनस्थितिः वृक्षः, वीरु, श्री-षधिश्चेति । तामु अपुष्पफलवान् वनस्थितिः, पुष्प-फलवान् वृक्षः, प्रतानवती लता, फलपाकनिष्ठा च श्रीषधिः । जङ्गमा अपि चतुर्धा जरायुजाङ्गवस्त्रे-दजोर्जिन्नमेदेन । तत्र पृथमनुष्यव्यालादयो जरायु-जाः । खगसर्पसरीसृपप्रधतयोऽण्डजाः । द्वितीयौ-टप्रधतयः स्वेदजाः । मण्डूकादयः उडिष्वा इति । सु.सू.१अ.।

श्रीषधिगणः । पुं । रासायनिकीषधिगणैः । ताः सोमसमवीर्या महीषधय इति ख्याताः ।

साक्षाच्च सीमन्त्रिक्रियाशीः सुतयः शाल्वे कथिताः ।
 लम्बाष्टादशधा — अजगती श्वेतापोती कृष्णापोती
 गोनसी वाराही कन्या कृष्णा चतुष्पत्तिः करेणः अ-
 क्षयः कृष्णा चादित्यपर्विनी ब्रह्मसुवर्चला श्रावणी
 महाश्रावणी गीलोमी अजलोमी महावेगवती
 श्वेति । एताश्चार्धद्विग्यादिषु लम्बाः — “आसाच्च
 वाः चौरवत्यन्तश्च चौरं कुडवन्ति सक्तदेव उप-
 सुञ्जीत । वासु अचौरा मूलवत्यः तासां प्रदेशिनी
 प्रमाणाणि त्रीणि काष्ठाणि प्रमासुपयोगे । श्वे-
 तापोती समूलपत्रा भवञ्चित्त्या । गोनस्यजगरीकृ-
 ष्णापोतीनां सनखमुष्टिं खल्वशः कल्पयित्वा चो-
 रैश्च विपाप्य परिखावितमभिहुतश्च सक्तदेवोपमु-
 ञ्जीत । चक्रकाशाः पयः सक्तदेव । ब्रह्मसुवर्चलाः
 सतरात्रसुपभोक्तव्याः । भक्त्यल्पेन शेषाणां पञ्च-
 यलानि चौरादककथितानि प्रस्थेऽवशिष्टेऽवतार्थं
 परिखाव्य सक्तदेवोपमुञ्जीत । सीमवदाहारविष्ठा-
 री व्याख्यातौ, केवलम् नवनीतमध्यङ्गार्थं श्रेयं सो-
 मवदानिर्गमादिति । अघ्रासां पृथग्द्विजानमुच्यते
 — मखलेः । कपिलैश्चैः सपाम पञ्चपर्विनी ।
 पञ्चारविप्रमाणा वा विशेषाजगरीबुधैः ॥ निष्पत्रा
 कनकामासा मूले द्राक्षुलिसन्निता । सर्पाकारा लो-
 ङ्गिताना श्वेतापोतिरुच्यते ॥ द्विपर्विनीं मूलभ-
 वामरुणां कृष्णमखलां । द्वात्रिंशन्मात्रां जानीयाद्गो-
 नसीं गोनसाकृतिं ॥ सचौरां रोमशां खर्चीं रसेन
 क्षुसमोपमां । एवं रुपरसाद्यापि कृष्णापोतिमा
 दिशेत् ॥ कृष्णसर्पस्वरूपेण वाराही कन्दसम्भवा ।
 एकपत्रा महावीर्या भिन्नाञ्जनसमप्रभा ॥ कृत्वाति-
 ष्ठवके विद्यात् रचीघ्ने कन्दसम्भवे । जरासल्युनि-
 वारिण्यो श्वेतापोतिसंस्थिते ॥ कान्तैर्होदशभिः
 पर्वैर्मथूराङ्गहोपमैः । कन्दजा काञ्चनचौरी कन्या-
 नाम महावधी ॥ करेणः सुवहचौरा कन्देन गज-
 कपिणी । हलिकर्णपलाशस्य तुल्यपर्णा द्विपर्विनी ॥
 अजासनाभकन्दा तु सचौरा क्षुमरुपिणी । अजा
 महावधी श्रेया शङ्खकुन्देन्दुपाण्डुरा ॥ श्वेतां विचि-
 त्तुसुमां काकादन्याः समां क्षुपां । चक्रकामीषधिं
 विद्याञ्जरासल्युनिवारिणीम् ॥ मूलिनी पञ्चभिः प-
 र्वैः सुरक्तां युक्तकोमलीः । आदित्यपर्विनी श्रेया स-
 द्वादित्यानुवर्तिनी ॥ कनकामा जलानेषु सर्वतः
 परिसर्पति । सचौरा पद्मिनीप्रस्था देवी ब्रह्मसुव-
 र्चला ॥ अरविमाचक्षुपका पर्वैर्द्राक्षुलसन्निताः । पु-
 र्वैर्नीलोत्पलाकारैः फलैश्चाञ्जनसन्निधैः, श्रावणीः स

हती श्रेया कनकामा पयस्विनी ॥ श्रावणीं पञ्चि-
 राभासा महाश्रावणिलक्षणा । गीलोमी चाजलोमी
 च रोमशे कन्दसम्भवे ॥ हंसपादीव विच्छिन्नेः प-
 र्वैर्मूलसमुद्भवैः । अथवा शङ्खपुष्पी च समाना सर्व-
 रूपतः ॥ वेगेन महताविष्टा सर्पनिर्धौकसन्निभा ।
 एषा वेगवतीनाम जायते द्वाब्जदन्धये ॥... देवसुन्दे
 ऋदवरे तथा सिन्धौ महानदे । दृश्यते च जलानेषु
 मध्ये ब्रह्मसुवर्चला ॥ आदित्यपर्विनी श्रेया तदैव
 हि हिमन्धये । दृश्यतेऽजगरी नित्यं गोनसी चाप्सु-
 दागमे ॥ काश्मीरेषु सरी दिव्यं नाथा सुद्रकमान-
 सम् । करेणसत्र कन्या च कृत्वातिष्ठचिकी तथा ॥
 गीलोमी चाजलोमी च महती श्रावणी तथा ।
 वसन्तं कृष्णसर्पांश्चा गोनसी च प्रदृश्यते ॥ कौश-
 कीं सरितं तीर्त्वा सन्नयन्त्याक्षु पूर्वतः । चित्तिप्र-
 दंशो वक्षीकौराचिती योजनत्रयं ॥ विशया तत्र
 कापोती श्वेता वक्षीकमूर्धसु । मलये नलसेतौ च
 वेगवत्यौषधी भुक्ता ॥ कार्त्तिक्यां पौर्णमास्याच्च भव-
 येतामुपोषितः । सीमवच्च वसन्तं फलं तावद्भ-
 क्तीर्नितम् ॥” इत्यादि । गुणाः — युवानं सिंहवि-
 क्रान्तं कान्तं युतनिगादिनं । कुर्युरेताः क्रमेणैव
 हिसहसायुषं नरम् ॥ अङ्गदी कृष्णली मीली दि-
 व्यस्रक्चन्दनाम्बरः । चरत्यमोघसङ्कल्पो नभस्र-
 न्मुदगुग्मे ॥ व्रजति पक्षिणो येन जललम्बाश्च तो-
 यदाः । गतिः — सौषधिसिद्धयः सीमसिद्धयः
 परा ॥ सुचि. ३० अ. । [वै निघ. ।

ओषधी । स्त्री । ओषधी । भरतः । लघुवच ।

ओषधीपतिः । पुं । कर्पूर । द्वे. च. ।

ओषधीशः । पुं । कर्पूर । अम. । [व. १८ ।

ओष्ठः । पुं । दन्तच्छदे । उपश्र. ठीटे । रा. नि.

ओष्ठधरः । पुं । ओष्ठ । ठीटे । [उग. मा. नि. ।

ओष्ठपाकः । पुं । तन्नामकरोगविशेषः । उष्ट-

ओष्ठपुष्पः । पुं । वसुजीवपुष्पवच । वाङ्मूनी

गांछ । रा. नि. व. १० । See वसुजीवः ।

ओष्ठप्रान्तः । पुं । स्रक्कभागे । रमा. ।

ओष्ठफला (भा) । स्त्री । विन्धौलतायाम् ।

उलाकूट । नं गोडतोडली । वै. निघ. ।

ओष्ठरञ्जनी । स्त्री । ताम्बूली । पां. । प. म. ।

ओष्ठरोगः । पुं । ओष्ठांशग्नरोगविशेषः, ओष्ठ-

असदी। वातजपित्तजैषिकसाग्निपातिकरक्तजमा-
सजमेदीजाभिघातजमेदादृविषः। तत्र कर्कशत्वा-
दिलचणा वातजाः, पिङ्गकाचित्तत्वादिलचणा पि-
तजाः, कण्डूमत्वादिलचणा कफजाः, कृष्णपीत-
शैतत्वादिसर्विलचणयुक्ताः सन्निपातजाः, खवद्रक्त-
खर्जूरफलवर्णत्वादिलिङ्गा रक्तजाः, गुरुम्यन्त्रत्वा-
दिलचणा मांसजाः, सर्पिमंखसवर्णत्वादिलचणा
मेदोजाः, चतजातत्वादिलचणा अभिघातजा इति।

—००००—

श्री

श्रीङ्गि(ङ्)स्वरम् । स्त्री । कुष्ठरोगविशेषे । मे ।
तस्य लक्षणं—“रग्दाहारागकण्डूभिः परीतं शरीरम-
पिञ्जरं । श्रीदुस्वरफलाभासं कुष्ठमौदुस्वरं वदेत् ॥”
ना.नि. । तामे । जटा. । उदुस्वरफले । वि । उ-
दुस्वरसम्बन्धिनि ।

श्रीङ्गपुष्पम् । स्त्री । जवापुष्पे । हे.च. ।

श्रीलुक्चम् । स्त्री । उत्कण्ठायाम् । हे.च. ।

श्रीदनिकः । पुं । सूपकारि । अम. । [पेटुके ।

श्रीदरिकः । वि । चूधिते । उदरमात्रपोषके ।

श्रीदर्थम् । स्त्री । तामे । मदनफले । उदुस्व-
रफले । [हे.च. ।

श्रीदशित(त्क)म् । स्त्री । अईजलयुक्तघोलं ।

श्रीदुस्वरम् । स्त्री । तामे । छारा. । महाकुष्ठ-
रोगविशेषे । गुणाः—“पित्तेन पक्तीदुस्वरफलाक्त-
तिवर्णानि श्रीदुस्वराणि ।” सु.नि.५.अ. । उदुस्वर-
फले । वि । उदुस्वरसम्बन्धिनि ।

श्रीदुस्वरच्छदः । पुं । दन्तीवते । वै.भि.प्र. ।

श्रीदुस्वरी । स्त्री । कृमिभेदे ।

श्रीहाल(क)म् । स्त्री । खर्णवर्णं वन्धककारि-
कोटकृतमधुनि । उद्देशधु. । रा.नि.व.१४ । गुणाः
—कषायम् उष्णं कटुं कुष्ठविषनाशि च । राज. ।
राजनिषट्पुं भूमेः उद्दलनात् श्रीहालकाभिधाः
कपिलकोटाः तैः वन्धकसमीपे सञ्चितं मधु ।
“श्रीहालाः कपिलाः कोटा भूमेः उद्दलनात् स्मृताः ।
वन्धकालसदुत्पन्नमौहालकमुद्देश्यते । कुष्ठादिदो-
षघ्नं सर्वसिद्धिदश्चेति ।” रा.नि.व.१४ । “प्रायः य-
न्त्रीकमध्यस्थाः कपिला, स.५.कोटकाः । कुर्वन्ति

भा.म.४भ.सुखरी.चि. । “आलूषपिशितशरीरदधि-
मन्यातिसेवनात् । मुखमध्ये गदान् कुर्युः क्रुद्धा
दोषा कफोत्तराः ॥ इति । भा.नि. । [प.सु. ।

श्रीठा (ठी) । स्त्री । विम्बि । उल्लोकात् ।

श्रीठाधरौ (रं) । पुं, स्त्री । श्रीष्ठवये ।

श्रीठापमफला (लिका) । स्त्री । विम्बि-
कायां । उल्लोकात् ॥ [हिं.कुन्दुका.भा.पू.१.भ.]

कपिलं स्वर्णं तस्यादीहालकं मधु ॥” इत्थं स्वर्णं
कुष्ठविषघ्नं कषायं उष्णमम्लं कटुपाकं पित्तकरञ्च ।
भा.पू.२भ.मधुव. ।

श्रीहालकमर्करा । स्त्री । श्रीहालमधुकृतम-
र्करायां । सा गुणैरीहालमधुसदृशी । रा.नि.व.१४ ।

श्रीङ्गिजम् । स्त्री । पांशुलवणे । मोत्रा । रा.
नि.व.६ । आभारिलवणे । [राज. ।

श्रीङ्गिदम् । स्त्री । श्रीङ्गिदलवणे । मोत्रा ।

श्रीङ्गिदजलम् । स्त्री । उद्दिदी जाते जले ।
प्रसारसलिले । तस्य गुणः—मधुरं पित्तशमनं अवि-
दाहि च । राज. । लघु । रा.नि.व.१४ । “विदाह-
र्थं भूमिं निष्ठां यत् सद्यः धारया खवेत् । तत्तो-
यमौद्भिदं नाम वदन्तीति महर्षयः ॥ श्रीङ्गिदं वारि-
पित्तघ्नं अविदाह्यतिश्रीतलं । श्रीणनं मधुरं बल्य-
मीषहातकरं लघु ॥” भा.पू.१भ.वारिव. । वर्षासु
श्रीङ्गिदं पथ्यम् । मद. ।

श्रीङ्गिदद्रव्यम् । स्त्री । उद्दिद्य पृथिवीं जायते
इत्युक्तिः । तत्र वनस्पतिलतावानस्पत्यौषात्मकम् ।
See च.मू.१अ.वनस्पत्यादिः ।

श्रीङ्गिदलवणम् । स्त्री । पांशुलवणापरन्नाम
घेयलवणं, यङ्गुगर्भतः स्वयमुत्पद्यते । मोत्रा । सि.
यो.यङ्ग.चि.चित्रगुडिकायां । च.द.महाषट्पल-
घृते । गुणाः—चारयुक्तं गुरु कटुं क्षिप्तं शीतं
वातघ्नञ्च । भा.पू.१भ.ह.व. । रक्तलं सूर्यं लघु वा-
तागुलीमनञ्च । मद.व.२ । तीक्ष्णं उरुक्षेदजनकं वा-
रयुक्तं कटुं तिक्तं कोष्ठवज्रतानाहृशुलघ्नञ्च । राज. ।

श्रीधस्यम् । स्त्री । पण्डुधे ।

श्रीनीतम् । स्त्री । अत्ररीगविशेषे । गुरुभीज-

नाभिस्थन्दिवासयङ्गनाश्रीसेवावर्जनात् शुक्रं स्वस्या
नयुतं मेहने प्रतिष्ठयते, तेन सूत्रकृच्छं भवेत् । ततः
श्रापितं कुपितं मेहने युक्तं जनयति । मेहनश्च
क्लिष्टं पक्वं कश्चूनत्पिङ्गायुक्तं मल्लिकाष्ठं भवति,
स्वस्थानश्च न प्रविशति । ज.द.५.१५. ।

श्रीन्द्वारम् । क्ली । ताम् । भा.न.१.भ. ।

श्रीपवस्तम् । क्ली । उपवासे । लङ्ने । छे.च. ।

श्रीपसर्गिकः । पुं । सन्निपातादिरोगविशेषे ।

तस्य लक्षणं — “कफोऽनुलोमवातेन यदि पित्तानुगो
भवेत् । खेदशैत्यादिभिर्जुष्टस्तदा भवति मानवः ॥
प्रतिलोमः पुनश्चेन स्वास्थ्यमायाति तरङ्गणात् । श्री-
पसर्गिक एवान्यः सन्निपात उदाहृतः ॥” वैद्यशास्त्रं ।

श्रीपस्थम् । क्ली । उपस्थन्दि यस्य सुखे ।

श्रीपीनम् । क्ली । उप्यचेत् । रा.नि.व.२ ।

श्रीमीनम् । क्ली । अतसीचेत् । शनिनात् । छे.च. ।

श्रीरभः (कः) । पुं । कम्बलसृगे । मेषि । छे.च. । क्ली । मेषमांसं । माण्डारं मांसं । मं मेड़ौ-
करमांसं । गुणाः — मधुरं शीतलं गुरु विष्टम्भि हं-
हणश्च । मेषसमूहे । कर्णावस्थे । रा.नि.व.२७ ।

श्रीरिणम् । क्ली । श्रुतिकालवर्णे । यवचारे ।
। मोर । वै.निघ. ।

श्रीरवुकम् । क्ली । एरण्डतैले । च.द. ।

श्रीर्वम् । क्ली । श्रुतिकालवर्णे । यवचारे ।
पांशुलवर्णे । रा.नि.व.६ ।

श्रीलम् । क्ली । श्वेतशूरवे । वै.निघ. ।

श्रीलूकम् । क्ली । लूकसमूहे । जटा. ।

श्रीशीरम् । क्ली, पुं । बालके । वांश । चामर-
दण्डे । आसने । त्रि । उशीरजे । मे.रत्निकं ।

श्रीषणम् । क्ली । कटुरसे ।

श्रीषधम् । क्ली । गुण्डाम् । र.सा.सं. श्रीषध-
मारणगणे । रोगघ्नद्रव्ये । छे.च. । “वैद्यो व्याधिं
हरिदेन तद्रव्यं प्रीतमीषधम्” । अत्रि. । श्रीषधं
पञ्चविधम् । यथा — रसचूर्णं कषायावलिङ्गकल्काः ।
“तत्र पञ्चविधं प्रीतं स्वसंयोगविशेषतः । रसयुक्तं
कषायथावलिङ्गः कल्क इत्यपि” । तत्र पुनः द्विविधं
श्रीषधमनलक्षणं । तयोः श्रीषधरूपं वक्षिर्विरिक्त-
वसनम् । कुपितदीषात् वङ्गिर्नः सार्यं रोगीपश-
नं करोति । शसनरूपं तैलघृतमधुरूपं स्वस्थाय-

स्थितानामिव साम्यहेतुः । वा.टी. च.द.च. । तत्र
वातस्य वक्षिः (गुदप्रतिषेधयस्त्रेह्नादि) । पित्तस्य
विरिक्तः (सुखपीतं गुदमार्गेणानः स्थितस्य निः-
सारणं) । कफस्य वसनं (सुखेन पीतं तेनैव दो-
षस्य निःसारणम्) । शसनं — वातस्य तैलं, पित्तस्य
घृतं, कफस्य च मधु । विष्यशैलजानि श्रीषधानि
क्रियाविधौ प्रशस्तानि तथा वनोपवनजानि वल्मी-
कशमशानादिजानि न यास्यान्ति । श्रीषधीश्वर-
मन्त्रीऽप्यस्ति स्थानाभावात्क्रोक्तः । श्रीषधद्रव्याङ्ग-
कृच्छ्रं यथा — खदिरादीनां सारः, निम्बादीनां त्वक्,
दाडिमादीनां फलं, पटोलादेश कदः यास्याः । सारः
स्यात् खदिरादीनामित्यादि । शार्ङ्गधरमते न्ययो-
धार्दः त्वक् बीजकादः सारः तालोशादः पत्रं चि-
फलादेश फलं यास्यामिति । काष्ठगर्भमङ्गामूलानां
वल्कलं कलमूलानां सर्वंशो यास्यामिति । अति
स्थूलजटायास्तत्र तथा मूष्णमूलानि सर्वंशो या-
स्यान्ति । यत्र द्रव्याङ्गवयवो यादृशो निर्दृष्टः,
तत्र तादृश एव यास्याः । यथासृतादिकषाधे
असृतादीनां पत्रमेव यास्याम् । अङ्गसामान्योक्तौ
मूलवल्कलम्, “अङ्गऽप्यनुक्ते विहितसु मूलमिति
वचनात् । विषयभेदे स्मृतद्रव्यग्रहणम् — शरदि
स्वरसौषधं सर्व्वकाव्यार्थं, विरेकवमनाथं वसनं ।
शिशिरे मूलं, योषं पत्रं, वर्षावसनयोः त्वकन्दौ,
शरदि जीरं यद्यत्पुष्पं फलञ्च हंसन्ते सारश्च या-
स्याम् । सामान्याक्तौ — सृत्वाचं, उत्पले नीलोत्पलं,
शक्तद्रसे गीमयरसः, चन्दने रक्तचन्दनं, सर्षपे सि-
द्धार्थः, लवणे मैथवं सूत्रे गोमूत्रं, घृतदुग्धेषु ग-
व्यमेव, चतुष्पदे स्त्रीः, पक्षिणि पुमान्, वयस्य-
जाङ्गलानां चर्मादि हिल्वा यास्याम् । मांसं कथिते
अजं क्रीवञ्च स्वीक्रीयत् । अनुक्ते ग्रहणं यथा —
कालंऽनुक्ते प्रभातं, अङ्गऽनुक्ते जटा, भागेऽनुक्तं सा-
म्यं, द्रवेऽनुक्ते जलं । प.प्र.१.ख. । चूर्णलिङ्गासवकार्यं
तु श्वेतचन्दनं क्षायप्रलपे रक्तचन्दनं यास्याम् । भ-
क्षनीयौषधविधाने — अजमीदीक्तौ यमानी, वाक्त्र-
प्रलपे तु वचा यास्या । भा. ।

श्रीषधकालः । पुं । श्रीषधसेवनस्य समयः ।

स च दशविधः — “निर्भक्तं प्राग्भक्तमधीभक्तं मध्येभ-
क्तमनराभक्तं सभक्तं सासुप्तं सुहर्महृष्टानं यासास्त-
रक्षति । तत्र निर्भक्तं केवलमौषधसुपयुज्यते । प्रा-
ग्भक्तं यत्तु प्राग्भक्तस्योपयुज्यते । अधीभक्तं यद्वक्त्राले

पीयते । मध्येभक्तं यन्मध्ये भक्तस्य पीयते । अनरा-
भक्तं नाम यदनरा पीयते पूर्वोपरयोर्भक्तयोः ।
सभक्तं श्रीषवेषु यस्याभ्यते भक्तम् । सासुहं नाम
यद्वक्तृत्वादावने च पीयते । सुहर्मुह्यांसं सभक्तम
भक्तं वा यदीषधं सुहर्मुह्यरूपयुज्यते । यासानरं
यत्पिच्छयामिश्रम् । तत्र निर्भक्तगुणाः — “वीर्या-
धिकं भवति भवजमद्वधीन”मित्यादि । प्राग्भक्तस्य
यथा — “श्रीघ्नं विपाकमुपधाति बलं न हिंस्यादि-
त्यादि” अधोभक्तस्य यथा — “पीतं यदन्नमुपभुज्य
तद्वर्णकाये ह्यान्नद्वान् बहुविधांश्च बलं दधाति ।”
मध्यभक्तस्य यथा — “मध्यं तु पीतमुपहन्यविसारि
भावादयं मध्यदेहमभिभूय भवन्ति रोगाः ।” अ-
नराभक्तस्य यथा — “हृद्यं मनीषलकरत्वादिपी-
नीयम् ।” सभक्तस्य यथा — “पथं सभक्तमबलाव-
लयाहं नित्यमित्यादि ।” सु.उ.६४४. ।

श्रीषधालयः । पुं । श्रीषधट्टे । ऐषधत्र यत्र ।

श्रीषधिः (धी) । स्त्री । गुडूयां । राक्षसायां ।
दूष्यायाम् । चेतदूष्यायाम् । हरोतक्याम् । मये ।
श्रीषधे । रवा । फलपाकालवदादी । हे.च. ।

श्रीषधिगन्धः । पुं । आप्रायेन ज्वरादिकरौष-
धीनां गन्धे । च.द.ज्वरातिसार-चि. ।

श्रीषधिप्रतिनिधिः । पुं । यदीषधं न ल-
भ्यते तस्य स्थाने तत्समगुणद्रव्यान्तरयहणं । यथा —
मेदाभावे अश्वगन्धा मद्गन्धे च शारिवा । जौव-
कर्षभक्षाभावे गुडूची वंशलोचना इत्यादि । चित्र-
काभावे दन्ती अपामार्गचारी वा, धन्वयासाभावे
दुरालभा, तगराभावे कुष्ठं, सुवाभावे जिङ्गनील-
क्, अहिंखालक्षणाभावे मानकमयूरपुच्छयहणं,
वकुलाभावे कल्लारोत्पलपद्मयहणम् । नीलोत्पला-
भावे कुमुदं, जातीपुष्पाभावे खड्गं, अर्कादिचौरा-
भावे तल्पवरसः, पुष्करमुलाभावे कुष्ठं, लाङ्गलकी-
अस्थिपर्णाभावे कुष्ठञ्च याद्वं । भा.पू.१४१. । चविका-
भावे गजपिप्पली, पिप्पलीमूलम्, सीमराज्या-
भावे चक्रमर्दफलम्, दार्व्यभावे हरिद्रा, रसाञ्ज-
नखाभावे दार्वीकाष्ठः, सौराष्ट्रदभावे फटिकार-
ी, तालीशभावे खर्षतालो, भार्गवभावे तालीशं
कष्टकारीमूलं वा, रुचकस्याभावे पांशुलवणं, य-
ष्टीमधभावे धातकीपुष्पम्, अश्वेतसभावे पुं ।
द्राक्षाभावे गाभारीफलम्, तदभावे पीतशालपुष्पं,

नखाभावे खर्षकम्, कलुष्यभावे काकीली, तदभा-
वे जातीपुष्पम्, कर्पूराभावे अस्थिपर्णी (गौठिशा-
ना) सुमन्त्रिसुक्तं वा, कुङ्कुमाभावे कुसुमं, श्रीख-
ण्डचन्दनाभावे कर्पूरम्, तदुभयाभावे रक्तचन्दनं
याद्वं । मधभावे जीर्णगुडः, पुरातनभावे यामच-
तुष्टययुक्तः गुडः, चोराभावे मौद्गी मासुरश्च रक्त,
शर्कराभावे खण्डं, शाल्यभावे षटिकं, दाङ्गिमा-
भावे हृवाञ्च, सौराष्ट्रदभावे पङ्कपपटी, लौह-
भावे तन्मूलं, चव्यगजपिप्पलीभावे पिप्पलीमू-
लं, सुन्नतिकाभावे तालमुक्तं याद्वम् । मालुफलमि-
ति केचित् । प.म.१४. ।

श्रीषधिवीर्यम् । स्त्री । शीतीणादिरूपे । त-
च्च शीतमुष्णं रुचं स्निग्धं तीक्ष्णं श्लु पिक्किलं ती-
व्रं विशदञ्चेति । तदुक्तं “वीर्यं द्विविधमुष्णं शीत-
श्चाग्निर्सीयलाज्जगतः । केचिदष्टविधमाहुर्गुणै-
शीतं स्निग्धं रुचं विशदं पिक्किलं श्लु तीक्ष्णचेत्ये-
तानि वीर्याणि स्वबलगुणोत्कर्षाद्रसमभिभूयात्मक-
म् कञ्चन्तीति ।” सु.मू.४००. ।

श्रीषधीपञ्चासृतम् । स्त्री । गुडूचीगोक्षरसु-
षलीमुखीशतावरीषु ।

श्रीषर(क)म् । स्त्री । अयस्मान्मदे । पांशुलव-
णे । दृष्टिकालवणे । थारौ मून् । सैखलवणे ।
ज्वरदेशजलवणे । गुणाः — चारं तित्तं वातकफहं
विदारिह पित्तकृत् याहि मूत्रशोषकश्च । रा.नि.व.
६ । चारे । मद.व.२ ।

श्रीष्टकम् । स्त्री । उष्ट्रसमूहे ।

श्रीष्टतक्रम् । स्त्री । उष्ट्रीदुग्धजातघीले । गुणाः
— “श्रीष्टं तक्रम् विरसं गुरुहृयश्च दोषलम् । पी-
नसञ्चासकासिषु श्लेष्मसुक्तम् ।” वै.निघ. ।

श्रीष्टनवनीतम् । स्त्री । उष्ट्रीदुग्धजातनवनी-
ते । गुणाः — लघुपाकं शीतलं त्रणलमिकफरक्तदो-
षघ्नं वातघ्नं विषघ्नञ्च । रा.नि.व.१५ ।

श्रीष्टमूत्रम् । स्त्री । उष्ट्रमूत्रे । गुणाः — उन्मा-
दशोफार्शः क्षमिशूलोदरघ्नञ्च । मद.व.८ ।

श्रीष्टवीरम् । स्त्री । उष्ट्रीदुग्धे । Sec उष्ट्री ।

श्रीष्टीष्टतम् । स्त्री । उष्ट्रीनवनीतजघ्ने । गु-
णाः — मधुरं पाके कटु शीतलं क्षमिकुष्ठहरं वात-
कफगुणोदरघ्नञ्च । रा.नि.व.१५ ।

श्रीष्टाम् । स्त्री । उष्ट्रतायाम् ।

क

कम् । ली । जलि । रा.नि.व.१४ । सुखे । मे. ।
केशे । उर. । [पानपत्रे । अ.टी. ।

कंसः । पुं, ली । कंसमात्रिके (महाद्रावके) ।

कंसम् । ली, पुं । ताम्रवज्ज्यरूपधातौ, कांस्थ-
धातौ । कै.ग. । प.सु. । आदकपरिमाणे (पञ्च.) ।
भा. । तैजसपात्रमात्रे । चिका. । [इ.च. ।

कंसकम् । ली । पुष्पकाशीशे । इदं श्वेतवर्णम् ।

कंसहरीतकी । स्त्री । शीथाधिकारे । हरी-
तकी १०० शतं, दशमूलं प्रत्यकं ६ प. २ती. १॥०
मात्रा मिलितं ६४ प. वारि ५१२ प. (६४ श.) श.
१२८ प. (१६ श.) पुरातनगुडः १०० प. । पक्का
लेहवङ्कते, शुष्कीचूर्णं ८ ती. मरिचचूर्णं ८ ती.
पिप्पलीचूर्णं ८ ती. यवचारः ८ ती. गुडत्वक् २
ती. तेजपत्रं २ ती. एलाचूर्णं २ ती. प्रलेपो दे-
यः । मधु २ श. वा १६ प. । मतान्तरं जायः ८
श. पाठः — “विपश्चमूलस्य पञ्चैकवार्यं कंसोभया-
नाद्यं शतं गुडाद्यं । लेहे सुसिद्धे च विनोय चूर्णं
व्योषं त्रिसौगन्धसुपस्थिते च । प्रस्थाडमानं मधुनः
सुशीते किञ्चिच्च चूर्णादपि यावत्कात्, एकान्ततः
प्राप्य ततश्च लेहान् शुक्तिं निहन्ति त्रययुं प्रवृद्ध-
मित्यादि । सा.कौ. ।

कंसास्थि । ली । कांस्थधातौ । कै.ग. । “कंसे
तु कांस्थं कंसास्थि” । चिका. । [च. ।

कंसोद्भवा । स्त्री । खीरादुत्पत्तिकायाम् । हे.

ककन्दः । पुं । खर्ये । उणा. ।

ककरीमुखः । पुं । केशे । रा.नि.व.१८ ।

ककारपूर्वद्रव्यम् । ली । ककारपूर्वकद्रव्येषु ।
तानि यथा—कटुकः, कालशार्कं, कुषाण्डं, कर्क-
टी, कर्कसुः, कर्कोटकः, कलिङ्गः, करमर्दः, क-
रीरः, कतकः, कशेरुः, काञ्चिकश्चेति रक्तपित्ते
वर्णम् । भा.म.र.पि.चि. ।

ककुब्जिनी । स्त्री । ज्योतिषतीक्ष्णतायाम् । ल-
ताफलेकी । भा.म.१२म. । [राज. ।

ककुब्जलः (ला) । पुं, स्त्री । पातकपचिषिः ।

ककुब्ज(न)कः । पुं, ली । बालरीगविशेषे ।

See ककुब्जकः ।

ककुत् (दः) । स्त्री, पुं, ली । वृषाङ्गे । यौटुव
रूँटे । प्राधान्ये । अम. । ध्वजे । मे. । दर्शिकरसर्प-
भेदे । सु.कल्प.४अ. । See सर्पः ।

ककुब्जती । स्त्री । कटी । पीछा, निठश्च ।
अम. । चि. । ककुब्जिशटे । [वृक्षे । हे.च. ।

ककुब्जान् । पुं । ऋषभकचुपे । रा.नि.व.५ ।

ककुन्दरम् । ली । नितम्बगर्भाधिष्ठाने वैकल्प-
करं पृष्ठसन्निभमङ्गये । मेरुदण्डोभयतः पार्श्वजघ-
नवङ्गिभागे ईषदधस्तस्य स्थानम् । तत्र स्थानज्ञान-
मधःकाये चेटोपघातश्च । सु.शा.६अ. । ककुन्दरी
तु सर्वेषां स्थातां जघनकूपकौ । रा.नि.व.१८ ।
पुं । वृक्षविशेषे । गुणाः — “ककुन्दरः कटुभिक्तः
ज्वरप्रयौषण्णमृतः । रक्तकफदाहानां दृषयाद्य
विनाशनः ॥” अस्यार्द्रमूलञ्च सुखे धारितं मुखदी-
पगुम् । वै.निघ. । [भविक् ।

ककुप् । स्त्री । चम्पकमालायां । प्रवेष्टाम् । मे.

ककुभः । पुं । अर्जुनवृक्षे । प.सु. । वृषे ।

ककुभत्वक् । स्त्री । अर्जुनवृक्षत्वले । च.द. ।
सि.धा.यष्.चि.ककुभादौ ।

ककुभशाखा । स्त्री । भाग्याम् । रत्ना. । [च. ।

ककुभादनी । स्त्री । नलीनामकगन्धद्रव्ये । श.

ककूणकः । पुं, ली । शिशोर्नैववर्त्मजरीगे ।
कटुः । हिं कोयुषाह । लक्षणं यथा—“ककूणकः
क्षीरदोषाच्छिगुनामचिवर्त्मनि । जायते तेन तन्नेत्रं
कण्डूरश्च सवेन्मुहुः । शिशुः कुर्यात्तलाटाक्षिगुट-
नासावधरणं । शक्नो नार्कप्रभां द्रष्टुं न वर्त्मन्मील-
नक्षमः ॥ मा.बालरी.नि. । ककूणकं क्षीरदोषा-
च्छिगुनामचिवर्त्मनि । जायते सखजं नेत्रं कण्डूरश्च
सवेन्मुहुः... ॥ भा.म.४अ. ।

ककूल(क)म् । ली, पुं । गोशृङ्गदादिचूर्णस-
न्नापे । वा.टी.अरुचः । अपूपपचनार्थं खण्डयपात्रे ।
“ककूलं शङ्खुभिः कौशे खभे ना तु तुषानलः । तेन
च खण्डयसुतानमपूपपचनपात्रं खल्यते” । वा.टी.
हेमा. ।

ककैरकः । पुं । कनिभेदे । See कनिः ।

ककौलः (कः) । पुं, स्त्री । (Possibly the fruit of *cocculus indicus*.) का कौलीतिव्याने सुगन्धद्रव्यभेदे । कौकला । हिं शी-
तलक्षिणि । गुणाः—“ककौलः कटुको हृद्यः सुग-
न्धः कफवातजित् ।” राज.अनुसूपे । कटुतिक्तो
ष्णुं सुगन्धजाद्यहरं दीपनं पाचनं कष्यञ्च । रा.नि.
व.१२ । “ककौलं कौलकं प्रोक्तं तथा कौषफलं
कृतं । ककौलं खण्डं तौलीयां तित्तं हृद्यं रुचिप्रदं ।
आस्वदोगन्धहृद्गोकफवातामयास्थिहृत् ।” भा.म ।
च.द.यक्ष.वि.लवङ्गादी, मावा ३ रतिः । गन्धश-
य्या । च.द.वा.व्या.एकादशशतिकप्रमाणनीतेन ।
ककषटः । वि । कठिने । पुं । खटिकायाम् ।
थङ्गिगणि, कूलथङ्गि । अम. ।

ककषटपत्रकः । पुं । (*Corechorus olito-*
rius.) ह्रस्वविशेषे । पाणि ग्राह्य, कृष्ण । तच्छा-
कगुणाः—मधुरं दुर्जरं गुरुपाकि च । राज.शा.व. ।
ककषटी । स्त्री । खटिकायाम् । थङ्गि । चिका.
शैलव. ।

ककित्यः । पुं । कपित्थके । अ.टी. ।
कङ्कः । पुं । महाराजचूतं । रा.भि.व.१६ । च-
न्दनं । पर्विविशेषे । कंक पाणि, कङ्कगला ।
मे.कविकं । हारा. । गुणाः—हृष्यो वीर्यविवर्द्धनः
कफहरः कङ्कस्तथा भासकः । अचि.२२अ. ।

कङ्कटः (कः) । पुं । कदरे । शर्मा । हारा. ।
कङ्कटेरी । स्त्री । हरिद्रायाम् । वै.निघ. ।
कङ्कणम् । स्त्री । हस्तभूषणं । वै.निघ. ।

कङ्कतः । पुं । ह्रस्वविशेषे । शत्रुक्ल, वङ्कटी ।
वै.निघ.२भ.अतिसा.पथं । स्त्री । केशमाञ्जने ।
कौकुरे । हला. । गुणाः—धूलीजन्तुमलकषूणि-
रीरोगघ्नम् । “कङ्कतौ कान्तिजननी कङ्कधूनी मूर्ध-
नीरोगजित् । केशप्रसादनौ केशा रजाजन्मलाप-
नः ॥” राज. ।

कङ्कति(ती)का । स्त्री । केशप्रसाधनार्थद्रव्ये ।
टि.कृणि । कौकुरे । अम. । अतिबलायाम् । नाग-
बलायां । गोत्रकृष्णानिशा । भा.पू.१भ.गु.व. ।

कङ्कचाटः (टिः) । पुं । खनामस्यातमस्य ।
कौकिला माह । चिका. । हारा. । जटा. । खलि-
मस्योत्र । थनिना माह । श.र. ।

कङ्कदम् । स्त्री । सुवर्णं । वै.निघ. ।

कङ्कपुरीषम् । स्त्री । कङ्कविष्टायां । इदं वष-
दारणम् । सु.म.३६अ. ।

कङ्कभोजनः । पुं । अर्जुनहृत्वे ।

कङ्कमुखः । पुं, स्त्री । सन्दंशे । भाण्डांशे । हे.
च. । “शल्यं प्रगृह्णीह्वरते च यस्मान् यन्निष्यतः
कङ्कमुखं प्रधानम् ।” सु.म.७अ. । [वि. कुम्भिते ।
कङ्करम् । स्त्री । कञ्जरे । उक्कविशेष । हे.च. ।

कङ्करालः । पुं । पिस्ता इति प्रसिद्धे हृत्वे । पं-
खा ग्राह्य । वै.निघ. ।

कङ्करालः । पुं । (*Alangium hexapeta-*
lum.) निकोचकहृत्वे । अंकोपाङ्ग ग्राह्य । श.च. ।
लताविशेषे । कंकरोल ।

कङ्कलोडम् । स्त्री । विच्छोटकमूले । टैट्टका,
टि.कृष्णान् । राज. ।

कङ्कशत्रुः । पुं । पृश्निपण्याम् । श.च. ।

कङ्कशायः । पुं । कुकुरे । श.मा. ।

कङ्का । स्त्री । गोशीर्षचन्दने, पद्मगन्धे । “गोशीर्ष-
चन्दनं कृष्णतामसुत्पलगन्धिकम् । कङ्का” श.मा. ।

कङ्कालः । पुं । शरीरास्थिनि । समुदितशरी-
रास्थिसङ्घाते तस्यासरहिते । अ.टी.भ. ।

कङ्कावीजम् । स्त्री । गोशीर्षचन्दनबीजे । यो-
ग.रत्न.उ.ख.केशरपाके । [हला. ।

कङ्किरातम् । स्त्री । कुङ्कुरे । ब्रह्मरूपे ।

कङ्कः । पुं । कङ्कटणे । हिरण्यकोषः ।

कङ्कुष्ठ(क)म् । स्त्री । हिमवत्पादशिखरजे ह-
रितालवत्पाषाणविशेषे । घृष्टिम इति । र.सा.सं. ।
पार्श्वतीयमृत्तिकाविशेषे । भेदगुणाः—“कङ्कुष्ठञ्च
विधा प्रोक्तं तारुहमाभकमथा । कटूष्णं कफवातघ्नं
रेचकं व्रणशूलहृत् ॥” रा.नि.व.१३ । तथा “हिम-
वत्पादशिखरे कङ्कुष्ठमुपजायते । तत्रैकं रक्तकालं
स्यात्तदन्यदण्डकं स्मृतम् ॥ पीतप्रभं गुह्यलघुं श्रेष्ठं
कङ्कुष्ठमादिशेत् । म्लानं पीतं लघु त्यक्तसर्वं नेष्टं
तथाण्डकं ॥” शोधनं शङ्खशब्दे मृग्यम् । भा.पू.१भं. ।

कङ्केशः । पुं । काकविशेषे । वक्रपक्षिणि चिका. ।

कङ्केशः (सिः) (सिः) । पुं । अशोके । हला. ।
रा.नि.व.१० । चिका. ।

। पुं । बालुकशक्ते । श.मा. ।

कङ्कलिः । पुं । अशोकवृक्षे । हे.च. ।

कङ्कोल(क)म् । स्त्री । खनामस्थितसुगन्धपण्य-
द्रव्ये । शीतलचिनीति लोके । भा. । गुणाः — क-
टुतिक्तोष्णं मुखजाशहरं दीपनं पाचनं रुच्यं कफ-
बातघ्नं । रा.नि.व.१२ । लघु तीक्ष्णं ह्रद्यं हृद्दीपा-
न्यताहरञ्च । भा.पू.१भ. । “कङ्कोलकफलं पुष्कम्” ।
अभावे जातीपुष्पं, तदभावे लवङ्गम् । भा.म.४भ.
कर्णारी.चि.सामान्याङ्गणे । “शुण्ठीकङ्कोलकांश्च...”

कङ्कोलकी (तिक्ता) । स्त्री । कङ्कोलवृक्षे ।
कङ्कवी कङ्कोलोति पश्चिमदेशे । गुणाः — “तिक्त-
कङ्कोलकी याह्व्युष्णा रुचिकरी मता । मलाव-
ष्टम्भकरणी पित्तला चाग्निदीपनी । कफं प्रमहं
कुष्ठञ्च जल्यैव विनाशयेत् ॥ वै.निघ. ।

कङ्कः (काः) । पुं । कोंधि । हे.च. ।

कङ्कः । पुं, स्त्री । (Panicum Italicum.)
प्रियङ्गुपरनामधेये लघुधान्यविशेषे । कांश्चि शान-
वा । शाना । तं प्रोक्तमयुचेदु, कोद्रुलु । प.सु. ।
श्वेतपीतकृष्णरक्तमेदाश्चतुर्धा । भग्नसम्भानो बृंहणी
गुरुश्च । वा.टी.हे.धान्यव. । धातुशोधनी पित्त-
श्लेष्मघ्नी रुचा वातवर्धका पुष्टिकरी गुरुः भग्नसम्भा-
नकरी च । राज. । मधुरः रुच्यः कषायः स्वादुः
शीतलः वातकृन्पितदाहघ्नः रुचः भग्नसम्भानकृञ्च ।
रा.नि.व.१६ । “कङ्कधान्यं धातुवृद्धिकरं वातकरं
गुरु । अस्थिसम्भानकृद्रुचमश्नानाञ्च हितावहम् ।
कफघ्नञ्च गुणाधिक्यं पीतं मुनिभिरीरितम् ॥” वै.
निघ. ।

कङ्कका । स्त्री । कङ्को । प्रियङ्गी । रत्ना. ।

कङ्कुणिका (णी) । स्त्री । महाज्योतिषमती-
खतायां । रा.नि.व.३ । कङ्कुणीनामलघुधान्ये । का-
मिनी शान । रा.नि.व.१६ ।

कङ्कुणीपत्रः (त्रा) । पुं, स्त्री । पण्यस्यानाम-
लघुविशेषे । रा.नि.व.८ । [नि.व.१६ ।

कङ्कुनी । स्त्री । प्रियङ्गी । कङ्कुणीधान्ये । रा.

कङ्कुनीका । स्त्री । कङ्कुणीधान्ये । चक्र. ।

कङ्कुलः । पुं । हरी । श.च. ।

कङ्कूः । स्त्री । कङ्कुधान्ये । श.टी. ।

कचः । पुं । बालके । वांता । भा.म.१भ.तन्त्रि-
क.ज्व.चि. । “मरिचकचपचम्यचावसाहक” । रा.
नि.व.१८ । केशे । अम. । शुष्कवर्णः । मे.चविक ।
वस्त्रे । जटा. ।

कचङ्गलः । पुं । समुद्रे । त्रिका. ।

कचटम् । स्त्री । कचटशक्ते । भा.पू.१भ. ।
हर्णे । पत्रे । चणा. ।

कचदग्धिका । स्त्री । अलाव्याम् । नाडे ।

कचद्रावी । पुं । अस्त्रवेतसे । प.सु. ।

कचपचः । पुं । केशसमूहे । अम. ।

कचमालः । पुं । धूमे । हारा. ।

कचरिपुफला । स्त्री । महाशमीवृक्षे । बड़-
भाहे गाछ । रा.नि.व.८ ।

कचा । स्त्री । हस्तिन्याम् । मे.चविक ।

कचाकुः । पुं । विलिशये । सर्पे । मे.चविक ।

कचाटुरः । पुं । पत्तिविशेषे । डहक । दाब्-
हपक्षिणि । त्रिका. । [ब.१० ।

कचामोदम् । स्त्री । जीवेर । वांता । रा.नि.

कची । स्त्री । कुचाग्रिवीजे । रस.र.बाल.चि. ।

कचुः । स्त्री । An esculent root, (Ar-
um colocasia and other kinds.) ख-
नामख्यातवृक्षे । कटू गाछ ।

कचूरकम् । स्त्री । कचूरे । कटू । वै.निघ.२भ.
अश्व.वि.पिपीलिकातैले ।

कचेरकः । पुं । कशेरौ । ककुद्र । र.मा. ।

कचोरः । पुं । कचूरे । वै.निघ.२भ.अश्व.वि.अ-
ज्ञातकहरीतकां । [प्री. । अवि.१५अ. ।

कचोरा । स्त्री । आलिधान्यविशेषे । सा पित्त-
कचटम् । स्त्री । जलपिप्पल्याम् । कोंछा ।

कचरम् । स्त्री । तले । मे.चविक । त्रि. मल्लिने ।

कचूरः । पुं । कचुरनामककन्दशक्ते । कटूगाछ ।

कचोरम् । स्त्री । शक्याम् । प.सु. ।

कचू । स्त्री । कचुवृक्षे ।

कच्छः (काः) । पुं । अजप्रायदेशे । काछाड़ ।
See अनूपः । तुन्नकदुमे । तून् गाछ । मे.चवि-

कं । नन्दीवृत्ते । परिधानाञ्चलि । कांठा । छे. च. ।
जलपाने । अम. ।

कच्छकाण्डनः । पुं । अश्वत्थमेदे । गश्पा य-
थ । [कांठा, कौंठा । श. र. ।

कच्छ(च्छा, च्छी)टिका । स्त्री । कच्छे ।

कच्छपः । पुं । खनामस्थितजन्तुविशेषे । क ।
छिग, छिन्नि, कांठा, वांरकोण । मं कांसव ।
एतन्मांसगुणाः— वातहरं शकृदं चक्षुषं बल्यं मे-
धाश्रुतिकरं पथं शीथलञ्च । तन्मन्त्रं पितृहरं ।
तत्पादः कफघ्नः । तदण्डं स्वादु वाजीकरञ्च । रा.
नि. व. १६ । “कच्छपी मधुरः स्वादुः शकृद्वञ्जि-
करो मतः । वातघ्नेषामजननी वृद्धणी रुच एव
च ।” अत्रि. २२ अ. । नन्दीवृत्ते । तू. मं गांछ ।
रा. नि. व. १२ । मदिरायन्त्रे । श. च. । श्लेष्मजन्त-
तालुरीगविशेषे । तत्र कूर्मवदुत्सन्नोऽवेदनः नाति-
शोयाऽतिश्रीघ्नं जायते । “कूर्मात्सन्नोऽवेदनोऽशीघ्र-
जन्मारोगी ज्ञेयः कच्छपः श्लेष्मलः स्यात् ।” भा.
म. ख. ४ भ. मुखरी. चि. ।

कच्छपयन्त्रम् । स्त्री । औषधपाकयन्त्रविशेषे ।
लक्षणं—“जलपूर्णपात्रमध्ये दत्त्वा खर्परन्तु विली-
यते । तदुपरि रसविद्भिः स्थाप्यः सूतो रुदः कु-
ण्ड्याम् ॥ लघुलौहकोटरिकया कृतपटुशक्त्याभिलेप-
माख्याया दद्यात् तदुपरि सिकता चैकाङ्गुलिपरिभा-
यापि ॥ तत्खर्परं पूर्य चाङ्गारकवनीपलेनीपचि-
तम् ॥” अत्रि. । “जलपूर्णपात्रमध्ये कृत्वा पुटकर्प-
रं सुविलीयते । तदुपरि विड्मध्यगतः सूतः स्थाप्यः
कोष्ठ्या ॥ लघुलौहकोटरिकया कृतपटुशक्त्याभिले-
पमाख्याया पूर्णान्तरपुटखर्परमध्ये अङ्गारैः खदिर-
काष्ठभै ॥ स्वेदनतो मर्द्दनतः कच्छपयन्त्रस्थितौ
रसौ जयति ।” इदमेव कच्छपयन्त्रं आकण्डभूनि-
वेशितं जलपत्रात्मिकासु स्थितशरावे दत्त्वा रसम-
न्त्रेण प्रकीर्ण्य निन सन्ध्यामाख्या उपरि सिकता-
भिरङ्गुलिमाननाच्छाद्य भूर्गिभागेः कुकुटपुटादधः
कच्छपयन्त्रोऽयमोरितः ।

कच्छपिः । पुं । चुद्ररीगे । तालुरीगे ।

कच्छपिका । स्त्री । विषसुष्टौ । महाजिन्त्रे ।
रा. नि. व. ४ । लघुनिर्गुण्ड्याम् । वै. निघ. । वात-
श्लेष्मजन्तमेहपिटकानामचुद्ररीगविशेषे । “अथयः
यस्य वा वक्त्रं वा दाहयः कच्छपीभृताः । कफा-

निलाभ्यां पिङ्का ज्ञेया कच्छपिका वृषैः ॥” इति ।
निदा. । [पिकायाम् । मांदिकांश्चिम् । अम. ।

कच्छपी । स्त्री । चुद्ररीगे । मे. पत्रिकं । कच्छ-
कच्छपोलिः (का) । स्त्री । जलवेतसे । वै.
निघ. ।

कच्छरुहा । स्त्री । दूर्वायाम् । जटा. । नागर-
मुलावां । “नागरीत्याकच्छरुहा ।” रा. नि. व. १३ ।

कच्छा । स्त्री । भद्रमुलायाम् । श्वेतदूर्वायाम् ।
चौरि(दि)कायां [विं(विं) पोका । वाराहीकन्दे ।
मे. कृदिकं । [पूर्वा । रा. नि. व. ८ ।

कच्छान्तरुहा । स्त्री । श्वेतदूर्वायाम् । श्वेत
कच्छारुहा । स्त्री । खर्षकेतक्याम् । वै. निघ. ।

कच्छालङ्कारकः । पुं । काशवृत्ते ।

कच्छुः (च्छू) । स्त्री । खर्जूरीगे । फूलको-
न । तल्लक्षणं—“सूत्रा बह्व्रः पिङ्काः खाववत्यः
पामित्यक्ताः कण्डुमल्यः सदाहाः । सेव स्त्रीटैस्त्रीत्र-
दाहैरुपेता ज्ञेया पाण्ड्योः कच्छुक्यास्त्रिचोश्च ।”
मा. नि. । [षाफलचुपे । रा. नि. व. ४ ।

कच्छु(च्छू)न्ना (न्नी) । स्त्री । पटीले । इडु-
कच्छु(च्छू)मती । स्त्री । शुकशिख्यां । श. च. ।

कच्छु(च्छू)रः । त्रि. । कच्छूरीगयुक्ते । शोम-
त्रोशी । पुंशले । मे. रत्रिकं ।

कच्छु(च्छू)रा । स्त्री । कपिकच्छी । आना-
कूषी । रा. नि. व. ३ । रक्तदुरालभायां । इत्रान-
भाविशेष । कर्पूरशक्याम् । आमहरिद्रायाम् ।
महाबलायाम् ।

कच्छुरालः । पुं । शेलुवृत्ते ।

कच्छुरी । स्त्री । धातक्याम् । शार्ङ्गे फूल ।

कच्छेष्टः । पुं । कच्छपे । रा. नि. व. १६ । स्त्री ।
भद्रमुलायाम् ।

कच्छोत्था । स्त्री । मुलायां । रा. नि. व. ६ ।

कच्छोरम् । स्त्री । शक्याम् । र. मा. ।

कजम् । स्त्री । कमले । अद्यते । मे. जत्रिकं ।

कज्जलम् । स्त्री । नीलकमले । अञ्जने । कां-
जल । छे. च. । पिका. सि. बी. कामसा. चि. । पुं ।
कज्जल्याम् । अचि. ।

कज्जला (लिः) (लिका) (ली) । स्त्री ।
 लीनविशेष । Sulphuret of mercury.
 (Aethiop's mineral.) मर्दितरसगन्धके क-
 ज्जलीति लीके । श्र.र. । “एषा कज्जलिकाख्याता
 हृदयी वीर्यवर्धनी । नानानुपानयोगेन सर्व्वव्या-
 धिविनाशनी ॥” वै.निघ.२भ. । “जपापवरसेनाथ
 वर्द्धमानरसेन च । रसं संशोधयेत्तेन तत्समं शोध-
 येद्वर्त्ति ॥ शृङ्गराजरसैः पिष्टा शोधयेदकर्म्मिभिः ।
 समथा वा विधा वापि पश्चाच्चूर्णं च कारयेत् । चू-
 र्णयित्वा समं तेन रसेन सङ्ग मर्द्दयेत् । नष्टमूर्तं य-
 दा चूर्णं भवेत्कज्जलसन्निभम् ॥” भा.म.१भ. ।
 “शृङ्गमूर्तं गन्धकं च समं सम्यग्द्वेष्टेद्दिनं । निश्चन्द्रं क-
 ज्जलीभूतं ततो योगेषु योजयेत् ॥ पृथग्योगेषु य-
 चोक्तौ समौ पारदगन्धकौ । तत्र भागद्वयं योज्यं
 कज्जलस्येति निश्चयः ॥ यावान् स्यादधिकः सतात्
 तावन्तं गन्धकं पुनः । क्षिपेद्योगे विधानञ्चो नात्र
 काव्यां विचारणा ॥ यत्र मूर्तोऽधिको योगे गन्धपा-
 षाणनी भवेत् । तत्र तन्मानतः कुर्यादादावेव हि
 कज्जलं ॥” अचि. ।

कञ्चटः (ङः) । पुं, स्त्री । गजपिप्पल्याम् ।
 वै.निघ. । जलतण्डुलीयापरनाम-स्वनामख्यातश-
 के । कौंठङ्गं दाश । र.मा. । हिं चवङ्गाश्मेद ।
 कलोटिवाशके । च.द.,सि.यो.कञ्चटादिः । चो-
 राश्शकमेद । भा.म.१भ.च.सा.चि । गुणाः—
 धारकत्वं हिमत्वं पित्तरक्तनाशित्वं लघुत्वञ्च । राज ।
 वातहरत्वं तिक्तत्वञ्च । भा.पू.१भ.शा.व । कञ्चङ्गो
 हि कञ्चटमेद । [पांता] । रस.र.यहणीकवाटरमी ।

कञ्चटपत्रकम् । स्त्री । कञ्चटच्छेद । कौंठङ्ग ।

कञ्चटपल्लवः । पुं । कञ्चटे । सि.यो.यङ्ग.चि.
 जम्बादिः ।

कञ्चटादिः । पुं । अतिसारे कषायविशेष ।
 अत्र कञ्चटादीनां पत्रं याच्यम् । “कञ्चटदाडिम-
 जम्बूयङ्गाटकपत्रक्रीवेरं । जलधरनागरसहितं ग-
 ञ्जामपि वेगिनीं रुन्ध्यात् ॥” च.द.अ.सा. । कौं-
 ठङ्गा पांता, दाडिमपांता, जामपांता, नि-
 डेङ्गा पांता, बाला, मूत्रा, उट्टे, प्रेतोदक
 २७ र. अज. ॥० अ. ङ. ० आदि पौत्रा ।

कञ्चटावलेहः । पुं । यङ्गव्यधिकारि—अत्र
 कञ्चटस्य (कौंठङ्गादाश) १ श. ताण्डुल्याः १ श.

अज. १६ श. श्रे. ४ श., काषि शर्करा १ श. पञ्जा
 पादशिष्टे तत्र वराङ्गकान्नाघातकौपाठा-विलेपेक्षी-
 पिप्पली भङ्गापत्रातिविषा यवचार-सौवर्चलरस-
 ज्ञनमोचरमानां प्रत्येकं चूर्णं कर्षमितं दत्त्वा
 पाकशर्षं कुर्यात् । श्रौते गन्धनः कुङ्कुमं देयम् ।
 च.द. । सा.कौ. । कौंठङ्ग. १ श. ताण्डुली १
 श. अज. १६ श. ङ. ० अ. ङिनि १ श. पाक
 कत्रक पादशेष इहेने अशक्रे वराङ्गाञ्छा,
 धातेकूना, आकूनादि मूल, देनडुंटा, पिप्पल,
 नाकि, आठहेर, यङ्कार, मल्ल लवण, रसा-
 ज्ञन एवम् पौत्रेण प्रेतोदक चूर्ण २ तोला
 दिव्या पाक १५ र. दिवे । शौतल इहेने मधु
 पौत्रा दिवे ।

कञ्चनः । पुं । काञ्चनहवे । वै.निघ. ।

कञ्चिका । स्त्री । वेणुशास्त्रायां । कश्चि. श.च. ।
 लुट्स्फोटि । रा.नि.व.२० ।

कञ्चुः (कः) । पुं । सर्पलचि । शीतपत्र धौलश ।
 हिं च. । उट्टे । चालके । कौंठुनि । औषधविशेष ।
 मे.कचिकं ।

कञ्चुकशकः । पुं । शाकविशेष । गुणाः—
 “कञ्चुकशकवृक्षस्तु वातला यादृणी मता । च-
 त्करी कफपित्तानां नाशनी परिकीर्तिता ॥”
 वै.निघ. । [वै.निघ. ।

कञ्चुका । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । कञ्चुकशके ।

कञ्चुकालुः । पुं । सर्पे । कालसर्पे । क्कउट्ट
 गापि । श.च ।

कञ्चुकिः । पुं । यवे । रा.नि.व.१६ ।

कञ्चुकी । पुं । चणकहवे । सर्पे । यवे । रा.
 नि.व.१६ । जीङ्गकहवे । मे.नचतुष्कं । तन्नामक-
 दायालितघोटके । लक्षणं यथा—“स्त्र्ये वक्षस्त्रि
 बाहोश्च अंसदेशे तथैव च । अन्धवर्णा भवेद्वाञ्छी
 कञ्चुकी सः प्रकीर्तितः ॥” ज.द.३अ. । स्त्री । श्री-
 रौश्रवचे । र.मा. । कौंठङ्ग । र.सा.सं. । उन्.
 श्रीरसागर । श्रीरकञ्चुकीति रस.र.वर्द्धभलातके,
 महाभलातकगुडे । शरपुत्रायाम् । कञ्चुकशके ।
 औषधविशेष । मे. । [भाषा । छि.च.नादा ।

कञ्चुलिका । स्त्री । अङ्गरबिण्याम् । कांडलीति

कञ्जः । पुं । केशे । मे.अहिकं । स्त्री । अजवे ।

कट्टे । वै.निघ. । [काञ्चना । श.च. ।

कञ्जकः । पुं । पक्षिविशेषः । मयूनां प्राशि. ।

कञ्जनः (कः) । पुं । कञ्जकपक्षिणि । श.च. ।

कञ्जमूलम् । स्त्री । कमलकन्दे । वै.निघ. ।

कञ्जयोनिः । पुं । शालूके । कञ्जस्य पद्मस्य
योनिरुत्पत्तिः । श.च. ।

कञ्जरः । पुं । गजे । केशे । स्त्री । धातक्याम् ।

पाटलायाम् । उदरे । मे.रत्निकं । [ह.च. ।

कञ्जलिका । स्त्री । कञ्जरचिख्या । कंठूनी ।

कञ्जारः । पुं । जठरे । गजे । मे.रत्निकं ।

कञ्जिकम् । स्त्री । काञ्जिके । अ.टी.भ. ।

कञ्जिका । स्त्री । भार्या । वायूनशो । श.र. ।

कटः । पुं । करिगण्डस्थले । कलित्रके । गोश-
त्र, मयूनां, मयूनां वड् । मे.रत्निकं । लघे । ध-
रणिः । कटिप्रदेशे । श्वे । नलि । समये । ह.च. ।
स्त्री । अश्वचालनाय रचितभूमौ । ज.द.७अ. ।

कटकः । पुं, स्त्री । सासुद्रलवणम् । कटुकम् ।
रवा. । पारिहाय्ये । हारा. । हस्तिदन्तमण्डले ।
मे.कविकं ।

कटकी । पुं । गजे । श.र. । [त्रिका. ।

कटकोलः । पुं । निष्ठीवनपात्रे । भिक्षुनि ।

कटखदिरः । पुं । काके । शृगाले । मे. ।

कटखादकः । पुं । काचलवणे । काचकलसे ।
बलिपुष्टे । जम्बुके । शोशाले । मे.कपञ्चकं ।

कटङ्कटः । पुं । अग्नी । दारुहरिद्रायां । मे.प.
सु.री.वृहत्खदिरवटी । [शो.ह. द्रव्याभि. ।

कटङ्कटा । स्त्री । आक्कुवृक्षे । आक्कुवृक्षे ।

कटङ्कटी । स्त्री । दारुहरिद्रायाम् । वै.निघ. ।

कटङ्कटेरी । स्त्री । दारुहरिद्रायाम् । प.सु. ।
हरिद्रायाम् । त्रिका. ।

कटपञ्चकम् । स्त्री । अश्वचालनाय पञ्चविधभू-
मिषु । एका मण्डलाकारा, द्वितीया चतुरस्रा, तृ-
तीया गोमूत्रा, चतुर्थी अर्धचन्द्रा, पञ्चमो नागपा-
शा चेति । तदुक्तं नकुलिन । “धनुरष्टादश योज्यं
वाजिनां मण्डलं क्रमात् । सहोपयोज्यं यावदाव-

१० कटपञ्चकम् । तदुर्ध्वं मण्डली योज्या गोमूत्रा त-

दनन्तरम् । ऋजुवर्कसु वर्ती च गोमूत्रा सर्वकर्क-
सु । युज्यमाना न दृश्यन्ते प्रायशी हि विचचयेः ।”
ज.द.७अ. ।

कटप्रोथः । पुं । स्क्विच । कय्याम् । श.चि. ।

कटभङ्गः । पुं । हस्तेन शस्यकृदे । हारा ।
हातु मथु (ताली) । शृङ्गा । त्रिका. ।

कटभिः (भी) । स्त्री । कटुकशरीषे । कं-
ठाशिवीव । रवा. । कृताशरीषे । (श्वे) अप-
त्राजित् । प.सु. । लघुयौतिष्मतीकतायाम् । ल-
ताकट्टी । रा.नि.व.३, २३ । वै.निघ. २भ.उन्मा.

चि.निशादिष्टे । सुषल्या । तालमूली । रा.नि.
व.२३ । अपराजितायाम् । अप.चि.स्मृतिसागररसे ।

किण्णीहीत्यपरनामधेयवृक्षविशेषः । सा द्विविधा
कृष्णश्वेतभेदेन । तयोः श्वेता पुनः महाक्रूरमेदिक

द्विविधा । कृष्णाया गुणाः— कटूणा गुणव्री विषा-
भानमूलव्री वातकफाजीर्णहरी च । श्वेता ततः

अधिकगुणयुक्ता । रा.नि.व.६ । “कटभी कटुका
चोष्णा तुवरा तित्तका मता । नाडीव्रणं रक्तवृजं

प्रमेहञ्च विषं कमीन् । श्वेतकृष्णं कफश्चैव त्रिदोषञ्च
व्रणलघा । शरीरोगमजीर्णञ्च नाशयेदिति कौ-

र्त्तिता । फलञ्चास्या धातुवृद्धिकरं कफवर्धकञ्च ।
“निर्यासोऽस्या गुरुर्वृथो बल्यो वातविनाशनः ।”

इति महाश्वेतकटभी-तत्फलनिर्यासगुणाः । “सुद्रा
च कटभी चोष्णा कटुका कुष्ठहा मता । कफहा

रक्तदोषघ्नी मेदीरोगहरा परा । नाडीव्रणं विषं
मेहं कमीष्वैव विनाशयेत् । कटभीवत्फलगुणा ज्ञे-

याः... ।” इत्येककटभीगुणाः । वै.निघ. । [चि. ।
कटभीत्वक् । स्त्री । कटभीवल्कले । च.द.उन्मा.

कटमालिनी । स्त्री । मदिरायाम् । श.च. ।

कटम्ब(भ)रा (टुम्भरा) । स्त्री । कटुका ।
कट्टी । मे. । र.मा.भा.पू.१भ.गु.व. । कटभी
महाली च । सि.यो.उन्मा.चि.श्रीकण्ठः । “कट-

भरा वृषिकाली ।” गन्धप्रसारण्यां । शृङ्गाशिवी ।
दन्तीवृक्षे । गोधायां । बन्धा । हारा । शोषाकवृक्षे ।

भा.पू.१भ.अने. । करिण्याम् । कलम्बिकायां । सू-
र्वायां । पुनर्वशायां । मे.रत्निकं । राजपलायां ।

अम. । महाबलायाम् । रा.नि.व.४ ।

कटम्बरः । पुं । शोषाकवृक्षे । रा.नि.व.६ ।
कटभीवृक्षे । वै.निघ. ।

कटयकंरा । स्त्री । गाङ्गेरीलतायाम् । नटो
इति गौडे । हारा । ओषधिविशेषे ।

कटसारिका । स्त्री । क्लिष्टोसामान्ये । खंष्टौ ।
हिं कटशरैया । भा.पू.१भ. ।

कटाकुः । पुं । पलिविशेषे । उषा. ।

कटायनम् । स्त्री । वीरणे । देवी । श.च. ।

कटाहः । पुं । कूर्मकपर्परे । मे.हृदिकं । जाय
मानविषाणायभागे महिषाशिशौ । हारा । तैल
पाकपात्रे । कड़ु । श.च. । मूषे । त्रिका ।

कटाहकः । पुं । मातुलुङ्गादेरभ्यन्तरस्थान्त-
रज्ञे । अति । अत्रि.सू.१७अ. । रा.नि.व.१० ।

कटाह्वयम् । स्त्री । पत्रकन्दं । पट्टात्र (पेट्टु) ।

कटाक्षः । अपाङ्गदण्डौ । अम. । अश्वस्य शङ्ख-
कण्ठशैरलभभागे । ज.द.२अ. ।

कटिः । पुं, स्त्री । शीघ्र्याम् । कौंकाल । रा.
नि.व.१८ । कलत्रे । काश्याम् । कटीरे । हं.च. ।

कटितटम् । स्त्री । नितम्बे ।

कटिचम् । स्त्री । रसनायाम् । मे.रविकं ।

कटिदेशः । पुं । कट्याम् । कौंकाल ।

कटि(टी)प्रोथः । पुं । स्फुटि । रा.नि.व.
१८ । कटिदेशस्थमांसपिण्डे । पेट्टात्र (पेट्टा) ।
अम. । [मा. ।

कटिरोहकः । पुं । करिषयाङ्गागारीहके । श.

कटिजम् । स्त्री । कारवेरफले । भा.पू.१भ. ।

कटिजकः । पुं । कारवेरफले । कटला । प.मु. ।
रक्तपुनर्नवायाम् । मे.कचतुष्कं । [हला. ।

कटिशीर्षकः । पुं । कटिदेशे । कौंकाल ।

कटिशूलः । पुं । कटिदेशस्थं शूलरोगे । कू-
म्बू इति भाषा । [मत्तरेण पूं.पूत्र. हारा. ।

कटिशुङ्गला । स्त्री । कटिकिङ्ग्याम् । (क-)

कटी (इन्) । पुं । हस्तिनि । खदिरवृक्षे ।

रा.नि.व.८ । स्त्री । शीर्षफले । कौंकाल । अ-
म. । पिप्पल्याम् । मे.टडिकं । स्फिक्प्रदेशे । रवा. ।

कटीकातरुणम् । स्त्री । नितम्बगतसन्निभार्थ-
वि. । तस्यां पृष्ठदन्तोभयतः अचलपार्श्वकट्टभागे

ईषत्रीचैः । पृष्ठवंशोभयतः प्रतिशीर्षीकाखं चस्ति-
नी । अम. । सु.शा.६अ. ।

कटीकपालम् । स्त्री । कटीफलके । विज.र. ।

कटीग्रहः । पुं । कटीगतवातरोगे । (काम-
देवतं वा । लक्षणं -- “वायुः कट्याश्रितः स्रग्भः
सामी वा जनयेद्भजम् । कटिग्रहः स एवोक्तः पशुः
सकृद्वाह्यार्वाधात् ॥” भा.म.१भ. ।

कटीरः । पुं, स्त्री । जघनस्थले । जटा. । कटि-
देशे । कौंकाल । हं.च. । कटिपार्श्वे । अ.टी. ।

कटीरकः । नितम्बस्थले । रा.नि.व.१८ ।

कटुः । स्त्री । लतायाम् । राजिकायाम् । मे.ट-
डिकं । कटुक्याम् । कटुं कौ. । रा.नि.व.६ । कटु-
वल्ग्या । लता । व.प.श. । रा.नि.व.२ । प्रियङ्गुवृक्षे ।
हं.च. । पुं । कटुपटाले । ति.प.ल. । वै.निघ.
२भ. उन्मा.चि. । चम्पकवृक्षे । अकटवृक्षे । श.च. ।
जलजलणविशेषे । कृचकविषे । छा.ति.प्रितय. ।
श.र. । कटुजतरी । राजमर्षपे । हारा. । चीन-
कपर्परे । रा.नि.व.१२ । वायुप्रिगुणभूयिष्ठे षड्रस-
न्यतमरसे । अतिशयम् । सं.तिखट्. । स.सरिचादौ
व्यक्तः । रा.नि.व.२० । तस्य लक्षणं -- “थी त्रि-
ह्वगं वाधते उदगं जनयति शिरो रज्ज्वीति नासि-
काश्च सावयति स कटुकः ।” सु.सू.४२अ. । अपि-
च “मेवेदयेद्यो रसनां निपाते तदतीव च । वि-
दहन्मुखनासाच्च संखावः स कटुः स्मृतः ॥” चर. ।
गुणाः -- उष्णलघुकचः सुखशीघ्रनः प्राणार्चिविदे-
चनः क्षमिहृदयः । तद्विपाकोऽपि कटुः, तद्विपाक-
गुणाय वातला कफपित्तघ्ना वायुप्रिगुणभूयिष्ठाश्च ।
सू.सू.४२अ. । कफकण्डूदोषशोफमन्दानिलश्वित्रो-
गघ्नः । अतिसंविद्यते च ययवीथ्यवलचयश्च करोति ।
रा.नि.व.२० । कटुरूपश्च तीक्ष्णश्च विशदो वात-
पित्तघ्नः । श्लेष्मजलघ्नप्रापेयः क्षमिकण्डूविषापहः ।
रुचस्तनूहृदरापि मेद.स्थौल्यापकर्षणः । अशुदो
नासिकास्थार्चिजिह्वाशोदजकी मत्तः । दीपनः पा-
चनो रुच्यः नासिकाशोषणो धृशम् । क्लेदमेदीव-
सामज्जशक्त्यूनोपशोषण इति मतान्तरम् । को-
ऽतियुक्ती आनिदाहसुखतालोष्ठशोषकत्... ॥”
भा.म.१भ. । वि. । कटुनि, तिक्तारसे । रवा. ।
सुगन्धे । मे. । दुर्गन्धे । तीक्ष्णे । अ.टी.खा. ।

कटुकाः । पुं । तन्नामकतरुस्राविके । सु.सू.४०अ. ।

कटुरसे । कटुपटोले । वै निघ.२भ.ज्व.चि.कटुक
सादो । सुगन्धये । श.र । कटुजठवे । अर्कठवे ।
श.च. । आर्द्रके । राजमर्षे । हारा । लघुने ।
मे. । लो । विकटो । मे.कविकं । मरिचे । रा.
नि.व.६ । भा.म.१भ.कण्डकुज.स.ज्व.चि. । “कटु
कटुफलाधोधरेः ।” कटुकां । च.द.कफज्व.चि. ।
“कटुकं चिचकं निम्बम् ।”

कटुकण्डकः । शास्त्रलीठवे । रा.नि.व.८ ।

कटुकवयम् । लो । विकटो । च.द.ज्व.चि.
कवलधारणे । “सैन्धवं कटुकवयम् ।”

कटुकन्दः । पुं । शिग्रुठवे । मञ्जिनां गच्छ ।
आर्द्रके । आदा । लघुने । मे.दचतुष्कं । लो । मू.
लके । मूला । प.सु. ।

कटुकन्दरी । स्त्री । गोविन्दीति कोङ्कणे प्रसि
द्धा । प्रा वाधेवी । गुणाः—“कटुकन्दरीका
घोषा तित्ता वातकफापह्ना । विमूच्यादीन्नाश-
यति ।” वै.निघ. ।

कटुकफलम् । लो । कक्कीलके । कक्रोण ।
रा.नि.व.१२ । वै.निघ.२भ.वा.भ्या. । महाराज्जादी

कटुकरसः । पुं । षड्रसान्यतमरसविशेषे
बालरस । See कटुः ।

कटुकरोहिणी । स्त्री । कटुक्याम् । कटुकी ।
वा.चि.१भ. । पटोलादी । “पत्रं कटुकरोहिणी ।”
च.द.ज्व.चि.सुप्तायगणे । “बलाकटुकरोहिणी ।”

कटुकवर्गः । पुं । कटुकद्रव्यसमूहे । यथा—
शिग्रुमधुशिग्रुमूत्रकलयनसमुत्पत्तितांशफकुष्ठदेहदा
बद्धरेणुकावलग्नफलचण्डागुग्गुलुमुक्तालार्कालका-
युकनासापोलुप्रश्नतीनि पिप्पल्यादिगणः सालसा-
रादिगणः सरसादिगणश्चेति । मञ्जिना, रज्जुम
जिना, मूला, रज्जुन, श्वेततूलनी, मोर्रो, कु-
ङ्ग, देवदारु, रेणूक, सोमराजोवाज, शङ्ख-
पुष्पी, गुग्गुलु, मूता, विषनाङ्गुलिना, श्लो-
गापात एवं मौत्र प्रवृत्तिके पिप्पल्यादि
(पिप्पल, पिप्पलमूल, चै, तिद्रकमूल, कुंठ,
मरिच, गजपिप्पली, रेणूक, एला, यमानी,
हैहय, आकनादि, कौद्रक, मर्षप, घोडा-
निम्ब, मदनफल, हिङ्गु, बाभून्हाटी, मूर्गामूल,
आतईच, वट, विडङ्ग एवं कटुकी), अज-

मादि (तूलनी, श्वेत तूलनी, गन्धपलाश, वा-
वुडे तूलनी, गन्धतूल, मशगन्धतूल, ब्राह्मगन्ध,
वनवावूहे, कामगन्ध, हैचैता, वनतूलनी,
विडङ्ग, कटुकल, श्वेतनिशिन्ना, नीलनिशिन्ना,
कूकुरशौका, हेन्दुकाणी पाना, बाभून्हाटी,
के उग्रवृंटी, गुडकण्डोली, घोडानिम्ब) ও
शालनादिगणके (शाल, पिशाचाल, थदिर,
श्वेतथदिर, विथथदिर, गुपारि, बूर्जपत्र,
मेघशङ्ख, तिल्लुक, चन्दन, रज्जुचन्दन, शिङ्गु,
शिरोय, वक, धव, अर्जुन, ताल, शैलुन,
करञ्ज, नाटाकरञ्ज, कृष्णशुक्र, अशुक्र, लता-
शाल) कटुकवर्ग कहै । सु.सू.४२अ. ।

कटुकवल्ली । स्त्री । कटूनामलताविशेषे । क-
टुकी । तें रंसदु । गुणाः—कटुः शीता कफघ्नास-
घ्नो नानाज्वरहरा कृष्या राजयक्ष्मघ्नी रा.नि.व.१ ।

कटुकशर्करा । स्त्री । पित्तश्लेष्मज्वरे कटुरोहि-
णीशर्करायोगे । अत्र प्रत्येकं तोलकामितं । वैद्यप्र-
सारके कु.टी. । चक्रस्तु कटुरोहिण्या १२ मा. सि-
तायाश्च ४ मा. ।

कटुकस्नेहः । पुं । सर्षपठवे । वै.निघ. ।

कटुका(की) । स्त्री । (Picrorrhiza kur-
roa.) कटुक्याम् । कटुकी । हिं कटुकी । तें
नल्लकोलकर । केदारकटुकीति दालिषाण्यं प्रसि-
द्धा । रा.नि.व.६ । “कटुकासुष्णवारिणा ।” च.द.
पित्तश्लेष्मज्व.चि. । “सितां कटुकया युक्तां पोला
घोषेन वारिणा ।” आयुर्वेदसार । गुणाः—सा-
रकश्चकफघ्ना । राज. । तित्तातित्तकटुः शीता पित्त-
रक्तदाहबलासारोपकरी च । वा. । श्वासज्वर-
भेदनी (अर्थात्) बद्धमवद्धं वा मलपिच्छितं मला-
दिकं भित्ताधः पातयति । चक्र.द. । कटुः तित्ता
कृष्या शीता लघुः भेदका दीपनी हृदयघ्नी क-
फपित्तज्वरप्रमहश्चासकासरक्तदाहकुष्ठज्वरिणी च ।
भा.पू.१भ.ह.व. । कटुतुल्याम् । ति०ला० । सु-
द्रवुच्चुपे । रा.नि.व.१४ । पीतरोहिण्यां । नेत्र-
पाषाण इति लोके । रवा. । लताकस्तूयाम् । च.
द.वा.व्या.चि. ।

कटुकाख्या । स्त्री । कटुक्याम् । सु. ।

कटुकायलीहम् । लो । शोषापिचारे ।

पाठः—“कटुकं चूषणं दन्ती विडङ्गं विफला तथा।
चित्रकी देवदारुश्च चिह्नहारणपिप्पली। चूषांश्चो-
त्तानि तुल्यानि द्विगुणं स्यादथीरजः। चौरिण तु-
ल्यमेतच्च श्रेष्ठं त्रययुनाशनं ॥ भेष रस.र.श्रीध.चि।
त्रिकटु, कट्की, दन्तीमूल, पिङ्ग, त्रिफला,
चिन्तामूल, देवदारु, तेउडीमूल, गजपिपूल
मगान भाग। मर्कटिष्ठण गोःचूर्ण।

कटुकापाली । स्त्री । कण्टकापालीवृक्षे ।
कँटांशुङ्कण्डेनी । रवा. । प.सु ।

कटुकारोहिणी । स्त्री । कटुकां । रा.नि.व.
६ । च.द.पित्त.ज्व.चि.सूक्ष्मीकादी । “कटुकारी
हिनी समा ।” [जाडे । र.मा. ।

कटुकालावुः । पुं । तिक्ततुल्याम् । ति२-
कटुकीटः (कः) । पुं । मशके । शशां । जटा. ।

कटुक्काणः । पुं । टिट्ठिभ । तित्तिर प्राथी ।
हे.च. ।

कटुग्रन्थि । स्त्री । पिपपलीमूले । शृङ्गाम् ।
रा.नि.व.६ । लघुने । वै.निघ. । [हारा. ।

कटुङ्गता । स्त्री । नित्यकर्मसमाचारनिष्ठुरले ।

कटुचातुर्जातकम् । स्त्री । समभागत्वगीला-
पत्रमरिचेषु । “एलालकपत्रकैस्तुल्यैर्मरिचैर्न सम-
न्वितैः । कटुपूर्वमिदं धान्यान्वाचातुर्जातकमुच्यते ॥”
रा.नि.व.२२ । [जके । शकूतूलश्री । वै.निघ. ।

कटुच्छदः । पुं । तगरवृक्षे । श.र. । सुगन्धा-

कटुजीरकः । पुं । जीरके । रा.नि.व.५ ।

कटुता (त्वम्) । स्त्री, स्त्री । तीक्ष्णतायाम् ।
आम । दौर्गन्ध्य ।

कटुतिक्तः (कः) । पुं । किराततिक्तके ।
ति२रता । भा.पू.१४. । महाशयधे । वृद्ध श्व ।
शयधुपे । रा.नि.व.४ ।

कटुतिक्त(क्ति)का । स्त्री । महाशये । प.सु ।
कटुतुल्याम् । ति२नाडे । श.र. ।

कटुतिक्ता । स्त्री । कटुतुल्यां । ति२नाडे ।
कटुतुल्याम् । कटुतुल्यां वा ति२पन्ता । रा.
नि.व.१ । [श.च. ।

कटुतिन्दुकः । पुं । कुचेलके । कुँटिला ।

कटुतुण्डिका (ण्डी) । स्त्री । तिक्ततुल्यां ।

कटुतुण्डाई, ति२पन्ता, तेउकन्मूली । मं
कं कडुतौडली, कहितोडे, तीतकुंदर, बन-
टिंडराकडुआ । गुणाः—कटुः तिक्ता कफघान्ति-
विषघ्नी शरीचकारकपित्तघ्नी रीचभौ च । रा.नि.
व.२ । विष्यग्राम् । तेनाकुडा ।

कटुतुम्बि(म्बी)का । स्त्री । Wild variety
of Jageria vulgaris. तिक्तालाव्याम् ।
ति२नाडे । हिं कडुतुम्बिया, तुम्बी, तीतलीकी ।
मं कं कडुमोप्ला, कडुदुधौ, कहिरीरे । तं चैति-
आनव । गुणाः—पाण्डुकामिकफवातनाशिलं लघु-
पाकिलच । राज. । “कटुतुम्बी रसे पाके कटुईया
च शीतला । तिक्ता वानिकरी आसकासङ्गच्छोधनी
मता । वातशोफत्रणविषयलपित्तज्वरापह्ना । पर्यं
पाके तु मधुरं सूत्रशोधनसुतमम् । पित्तशान्तिकरं
त्रय फलं पर्यसमा गुणाः ॥” वै.निघ. । [व.२ ।

कटुतुम्बिनी । स्त्री । तिक्तालाव्यां । रा.नि.

कटुतैलम् । स्त्री । सार्षपतैले । मद्रिवांर तेउन ।
हिं कडुयातल । मं शिरशल । गुणाः—“कटु तिक्तं
तथा ग्राहि उष्णं स्यात्कफवातनुत् । क्रमिपाण्डूशो-
धनं स्यात्पित्तकृष्णार्षपं सुतम् । कर्णरीगे क्रमिरीगे
तथा वातामयेषु च । कण्डूकुष्ठामये चैव कफमेदो-
गुणेषु च । प्रशस्यं सार्षपेष्वेव रोगाणाञ्च विभाव-
येत् । वसिकर्मणि नी शस्यं पित्तदाहकरं महत् ।”
अचि.मू.१४४ । कटूणां तीक्ष्णं लघु कफशृङ्गानिल-
हरं पित्ताक्षकोटकुष्ठार्शत्रिणजनुजिच । बा.टी.हे-
मा,तैलव. । “सार्षपं तिक्तकटूणां वातकफविकार-
घ्नम् । पित्तास्रदोषदं क्रमिकुष्ठं तिलजवच चक्षु-
ष्यम् ॥” रा.नि.व.१५ ।

कटुतैलमूर्च्छा । स्त्री । सफेनतामतादिदोष-
नाशार्थमामतैलस्य पाकेन निष्फेनीकृतस्यावताय्ये
सजलहरिद्रादिवारिचपेण शनैः शनैः शीतलीकार-
णे । तेन पाककाले स्त्रीत्याद्युपद्रवो न जायते ।
मूर्च्छाद्रव्याणि यथा—आमलकी हरिद्रा मुष्ठा
विल्वकं दाडिमलकं नागकीशरं कृष्णजीरकं बा-
लकं मलुका बिभीतकश्च । “वयस्या रजनीमुष्क-
विल्वदाडिमकीशरैः । कृष्णजीरकक्रीवरनलकैः स-
बिभीतकैः ॥ एतैः समाग्रेः प्रख्ये च कर्षमात्रं प्रयी-
जयेत् । अरुणादिफलं तच्च तीव्रश्चादकसंश्लितम् ।
कटुतैलं पचयेत्तेन आमदीषहरं परम् ॥” भेष.ज्व.

चि. । तैत्ति ४ श. पाक करिषा निरुद्धेन ह-
हेने, नागाहेन अक्षे मज्जनहरिषा उद्धार
पर मज्जनहरिषा तत्परे अद्याञ्च मया क्रमे
क्रमे प्रक्षेप द्वारा उक्ते तैत्तिके शठेनः श-
नैः शीतल करिषे । पत्रे १७श. खले पाक
करिषे । मज्जिष्ठ २प. ७ अद्याञ्च ज्वर प्र-
तोदके २ तै. दिवे ।

कटुचय(त्रिक)म् । ली. त्रिकटुके । कुँटे,
पिप्लुन. मरिच । रा.नि.व. २२ । भा. ।

कटुदला । स्त्री । कर्कटिकायाम् । कौकुड़ ।
रा.नि.व. ७ ।

कटुदुग्धिका । स्त्री । तिक्तालाव्यां । वै निघ.

कटुनिष्पावः । पुं । नदीनिष्पावधानं । श.च.

कटुपत्रः (कः) । पुं । पर्वटे । कृष्णपावड़ ।

सितार्जके । श्वेतपत्र कुङ्कुमगौ । रा.नि.व. ५ ।

कटुपत्रिका (त्री) । स्त्री । लघुपुच्छपे ।

कारीवले । रा.नि.व. ८ ।

कटुपर्णिका (र्णी) । स्त्री । क्षीरिण्यां । यन्मू-

खं चोक् इति उच्यते । “कटुपर्णो हिमवतो हिम-

क्षीरो हिमावती । हिमाहा पीतदुग्धा च तन्मूलं

चोक्तमुच्यते । गुणाः—हिमाहा रश्मिनी तिक्ता भे-

दिन्वृत्तेशकारिणी । क्षमिकण्डूविषानाहकफपि

पाचकृष्टवृत् ॥” भा.म. १भ. ।

कटुफलः । पुं । पटोलि । रा.नि.व. ३ । कञ्जी-

खवले । तिक्तकर्कटिकायाम् । कारवेलेके । ली ।

इन्द्रयवे । वै.निघ. २भ.वा.व्या. ।

कटुफला । स्त्री । शीबल्लैकण्टकवले । तिक्ता-

लाव्याम् । रा.नि.व. ३ । वृहत्यां । कण्टकाय्याम् ।

चिद्यांके ।

कटुभङ्गः । पुं । शृङ्गाम् । चिका. ।

कटुभद्रम् । ली । शृङ्गाम् । रा.नि.व. ६ ।

भार्द्रके । भा.पू. १भ. ।

कटुमञ्जरिकः (का) । पुं, स्त्री । शृङ्गापा-

सामे । श्वेत आपा । रा.नि.व. ४ ।

कटुमूलम् । ली । पिप्लीमूले । रा.नि.व. ६ ।

कटुमोदम् । ली । गन्धराजि । थाटोगी । रा.

नि.व. १२ ।

कटुभरा । स्त्री । प्रसारण्याम् । गङ्गाडानि-
या । च.द.वा.व्या.एकादशशतिकाप्रसारणीतैलि ।

कटुरम् । ली । तके । घाणि । जटा. ।

कटुरवः । पुं । भेके । रा.नि.व. १८ ।

कटुरा । स्त्री । भार्द्रहरिद्रायां । कौंठा हरिद्रा ।

कटुरणा । स्त्री । चिहतायां । रत्ना. ।

कटुरोहिणी । स्त्री । कटुक्याम् । र.मा. ।

रा.नि.व. ६ । वागू. १५श. पटोलादिः । च.द.पित्त.

व्व.वि.दुरालभादिः । “भूनिम्बवासा कटुरोहि-

णीनाम् ।” च.द.कफज्व.चि.मुसादिः । “चिफ-

ला कटुरोहिणी ।” अष्टादशाङ्गकाया । “पटोचं

कटुरोहिणी ।” च.द.ज्व.चि.श्रयादिः ।

कटुलता । स्त्री । कटुक्याम् । कटुकी । भेष. ।

कटुवार्त्ताकी । स्त्री । तिक्तवार्त्ताक्यां । तै-

त्तव. ७७ । श्वेतकण्टकाय्याम् । रा.नि.व. ४ । (कि-

नी) । वृद्धवृहत्याम् । वै.निघ. ।

कटुवाष्पिका । स्त्री । महाराष्ट्राम् । प.सु. ।

कटुविपाकः । पुं । द्रव्यस्य पाककटुले । त-

दाशयश्च कटुतिक्तकाषायरसद्रव्यमात्रम् । कटुवि-

पाकं वन्तु लघु वातलं शुक्रघ्नं कफपित्तघ्नञ्च । सु.

सू. ४०श. ।

कटुवीजा । स्त्री । पिप्पल्यां । रा.नि.व. ६ ।

कटुवीरा । स्त्री । (Capeici) Capeicum.

कुमारिचे । लङ्.मरिच, गांश्चमरिच, शान गांश्च ।

हिं लाखमरिच । गुणाः—“कटुवीराग्निजननी

दाहिनी बलासघ्नी अजीर्णविस्त्राणक्षेदघ्नी तन्द्रा-

भोहप्रलापखरभङ्गारोचकघ्नी । सन्निपातजङ्गीभूतं

हृतेन्द्रियश्च नरं जीवयति ।” अवि. ।

कटुशृङ्गाट(ल)म् । ली । चित्रकूटदेशप्रसिद्ध-

गीरसुवर्णशके । रा.नि.व. ७ ।

कटुसेहः । पुं । (Sinapis dechotoma.)

सर्षपवृत्ते । चिका. । कटुतैले । भेष.वाल्.चि. ।

गीरसर्षपे । रा.नि.व. ७ । [नि.व. ७ । कर्कश्याम् ।

कटुहुञ्ची । स्त्री । कारवेले । उच्छे गांश्च । रा.

कटुत्वाट(क)म् । ली । शृङ्गाम् । भार्द्रके ।

आदा । र.मा. ।

कट्टरी । स्त्री । गोविन्दीति कीडणे ख्याती-
वधे । गुणाः—विमचीघ्नो कटूष्णा कफवातहा ।
वै.निघ. ।

कटूषणम् (णा) । स्त्री, स्त्री । पिप्पलीमुली-
गुण्डाम् । रा.नि.व.६ । पिप्पल्यां । वै.निघ. ।

कटोरम् । स्त्री । सत्पात्रे । कटोरा । श.च. ।

कटोरा । स्त्री । स्वनामख्यातपात्रे । टोठो, क-
टोरा । श.च. ।

कटोलः । पुं । कटुरसे । उष्ण. ।

कटुरतैलम् । स्त्री । ज्वरे विदाहे च हितम् ।
सूक्ष्मतिलतैलं ४श. कल्कद्रव्याणि समथा १ श.
तकं २४ श यथाविधि पाच्यम् । सचललवणं ग-
ण्डी कुष्ठं मूत्रामूलं खावा हरिद्रा मन्त्रिषा चैता
द्रव्याणि । “सुवर्चिका नागरकुष्ठमूत्रालाखाग्निशा-
खोहितयष्टिकाभिः । तैलं ज्वरे पतुण्यतः कामद्वस-
भ्यजनाच्छीतविदाहनुव ।” वै.निघ. ।

कटुलणम् । स्त्री । गन्धलणे । मि.यो.वा.या-
चि माषवलादिः । सुगन्धरोहिणलणे । ताम्रक-
पूत । वा.उ.३७५. । See कटूणम् ।

कटफलः । पुं । (*Myrica sapida*.) स्वनाम-
ख्यातवत् । कटूफल, कटूछाल । हिं कायफर्-
मं कं कायफल, किरुसिवल्लि । तं पापरवुडम ।
प.सु. । र.सा. । गुणाः—कटुः उष्णः कासश्वासज्वरघ्न
उगदाहृष्टः रुच्यः सुखरीगशान्तिकरश्च । रा.नि.
व.६ । सु.सू.३८५.लोभादि.ड. । सु.सू.३८६.सुरसादौ
ड. । वार्ताकठवे । वै.निघ. । स्त्री । कटफलं । गुणाः—
तुवरं तित्तं कटु वातकफज्वरघ्नं द्यासान्नं प्रमेह-
कासकण्ठामयारुचिघ्नच । भा. । म.द.व.१ । सि.
यो.कफज्वरावलिहे । वा.सू.१५५. । पुरुषकादौ
चरुणः । “कटफलं कतकाफलम् ।” वा.सू.१५५.
रोभादि.चरुणः । “जिह्वानौसरलकटफलयुक्ताः ।”
वा.सू.१५५.सुरसादिः । “खरवुसठवकर्णौ कटफलं
कासमर्हः ।” च.द.पित्त.ज्व.कलिङ्गादिः । “कनिङ्गं
कटफलं सुसम् ।” कङ्कालि । रा.नि.व.१२ ।

कटफला । स्त्री । गन्धारीवत् । र.सा. । रा.
नि.व.६ । इह्या । कालमाष्याम् । वार्ताका ।
रा.नि.व.४ । देवदाण्या । (देवताडा) । रा.नि.व.
१ । सुनैर्वावली । रा.नि.व.७ ।

कटफलादिः । पुं । काशरीने कषायविशेषै ।
पाठः—“कटफलं कटूषणं भार्गो मुसं धान्यं वचा-
भया । शङ्खी पर्यटकं गुण्डी सुराहच जले शृतं ।
मधुहिङ्गुयुतं पेयम्... ॥” अत्र प्रलेप्यहिङ्गुमधुनी-
र्माषः । उत्तमादौ पलांशादिकं दीयम् । माषिकं
हिङ्गुसिन्धुमिन्यादि परिभाषावचनात् । च.द.
काश.चि. ।

कटफलादिपानम् । स्त्री । दीर्घकालानुव-
न्धिज्वरे । गुणाः—त्रिदोषदाहृष्टणाघ्नम् । कटफलं
त्रिफला देवदारु रक्तचन्दनं पुरुषकफलं (फलमा)
कटुकी पद्मकाष्ठं उशोरश्चेति द्रव्याणि एषां प्र.१६
रक्तिकं वायु. २श. श. १ श. । भा.म.१भ.ज्व.चि. ।

कटङ्गः । पुं । तिन्दुकवत् । (तुँड गीह । वा.
टी.वत्सकादिगण.हंसादिः । श्योषाकठवे । (शो-
षापाता) । रा.नि.व.६ । भेष-स्त्रीरी.पुष्यानुगवृष्णं ।
च.सू.४५.११दशके । वै.निघ.अप.चि.कटभ्यादितै-
लं । वा.सू.३५५.अन्धमादौ । “कटङ्गः कमलोद्भव-
रजः ।” सु.सू.३८५.अन्धमादिः । स्त्री । टुण्डकफलं ।
(शोषा) फल । “कटङ्गफलाजमोद... ।”

कटुम्बरा । स्त्री । प्रसारण्याम् । ज.द. ।

कटुरम् । स्त्री । Butter-milk. दधिखेहे ।
त्रिका. । दधिसरे । र.सा. । तको । ‘तत्रं कटुर-
मिष्यते ।’ प.प्र.३५. । व्यञ्जने । उष्ण. ।

कटुरतैलम् । स्त्री । See कटुरतैलम् ।

कट्टी । स्त्री । कटुका । कटूकी । रा.नि.व.६ ।
वै.निघ.२भ.कण्टकुष्ठज्व.चि. । भेष.कुष्ठ.चि.भक्षा-
तकगुडं । सु.सू.४०५. । कटुकवल्ली । कटूकी-
गुडाविट्पण्य । रा.नि.व.३ ।

कठरः । त्रि । कठिने । जटा. ।

कठा । स्त्री । करिण्याम् । श.च. ।

कठाकुः । पुं । पक्षिणि ।

कठाहकः । पुं । A gallinule. दाबूडप-
क्षिणि । श.र. । [वै.निघ. ।

कठिका । स्त्री । तुलसीवत् । खटिकायाम् ।

कठिञ्जरः । पुं । (*Ocimum sanctum*.)
अर्जकवत् । कूटङ्गुलमी वृक्ष । रा.नि.व.१० ।
पर्णसि । काल तुलमी । भा.पु.१भ.पु.व. ।

कठिनम् । स्त्री । यवान्यज्ञाजीविकटुभूमिस्त्वा-
दिद्रव्येषु । श्र.च. । स्थाव्याम् । त्रि. । सञ्चे । ने. ।

कठिनपृष्ठः (कः) । पुं । कूर्चम् । रा.नि.व.१६ ।

कठिनफलः । पुं । कपित्थवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

कठिना । स्त्री । गुडशर्करायाम् । मे.नत्रिकम् ।
काकोदुम्बरिकायाम् । रा.नि.व.११ । [हारा. ।

कठिनिका । स्त्री । खटिकायाम् । थड़ी ।

कठिनी (कः) । स्त्री, पुं । खटिकायाम् ।
थड़ी । र.मा. । प.सु., त्रिका. । मे.नत्रिकम् ।

कठिनोपलः । पुं । कौसुमीशालौ । भा.निधि-
श्रविण्य । रा.नि.व.१६ ।

कठिन्नः (कः) । पुं । कारवेरुके । कञ्जला,
उच्छे । प.सु. भा.पू.२भ. । कर्कटे । कौ.कटोन्न,
वनकौ.कटोन्न । प.सु., च.वि.३३ । “कर्कटो-
ऽरखसभूतः कठिन्नः शठघातकः ।” वै.निघ. ।
पुनर्नवायाम् । रा.नि.व.५ । मैष.मध्यनारायणतैले ।
रक्तपुनर्नवायां । भा.पू.२भ. । तुलसीवृक्षे । त्रिका. ।

कठिन्न(म्नि)का । स्त्री । (Momordia
chanartia.) कारवेरुके । उच्छे गांछ । तुल-
स्यां । रक्तपुनर्नवायां । गौदाश्रुण्य । ज.द.१९३ ।

कठोरः (लः) । त्रि. । कठिने । अ.टी. । [मा. ।

कड़कम् । स्त्री । सामुद्रलवणे । कड़कट । र.

कड़ङ्गरः । पुं । तुषे । वै.निघ. ।

कड़ङ्गः । पुं । सुराविशेषे । उषा. ।

कड़ङ्गरः । पुं । उषे । डूव, आग्ङ् । हे.च. ।

कड़म्बः (कः) । पुं । कलम्बिशके । शकना-
डिकायाम् । डांटा । See कलम्बी ।

कड़म्बी(म्बुका) । स्त्री । कलम्बीशके । श.र. ।

कड़ारः । पुं । पिङ्गलवर्णे । अम. । [रा.नि.व.७ ।

कड़ुडुडी । स्त्री । चद्रकारवेरुके । छोट उच्छे ।

कणः । पुं । पिप्पल्यां । वा.सू.१५अ.शोधनव. ।
“कणलवणवचैला... ।” कथोऽतिमूले घान्यांशे ।
मे.षडिकं । लेशे । हे.च. । वनजीरके । रा.नि.व.६ ।

कणगुग्गुलुः । पुं । श्वेतजीरके । खनामस्थान-
गुग्गुली । गुग्गुलुविशेष, कणगुग्गुलु । गुणाः

—कटूणः सुरभिः वातघ्नः शूलगुल्मीदराधानक-
फघ्नः रसायनश्च । रा.नि.व.१२ ।

कणजिह्विका । स्त्री । महासमङ्गायाम् । वड़
बेलेंडा । सारिवायाम् । बहुपत्रिकायाम् । शत-
भुली वा डूँहे आगला । रा.नि.व.२३ ।

कणजीरः (कम्) । पुं, स्त्री । शूलजीरके ।
मद.व.२ । चुद्रजीरके । श्र.च. । रा.नि.व.६ ।

कणजीर्णा । स्त्री । श्वेतजीरके । रा.नि.व.६ ।

कणनिर्यासः । पुं । गुग्गुली । रत्ना. ।

कणप्रियः । पुं । सप्पचटके । वै.निघ. ।

कणभः । पुं । पुष्पवृक्षविशेषे । कुनछिशा । र-
वा. । तन्नामककीटे । तद्दृष्टलक्षणम् — विसर्पः श-
ययुः शूलं ज्वरार्कहिरयायि च । खलवं कणभेदं दृष्टे
दंशश्चैवावसीदति ॥ भा.नि. । अग्निप्रकृतिचौटवि-
शेषे । तेन दृष्टे पित्तजरीमा भवति । अन्यजातीय-
कीटे । स चतुर्विधः—“त्रिकण्टकः कुण्ठी कृत्ति-
कचः अपराजितश्चेति । तैर्दृष्टस्य शययुरङ्गभर्द्वा
गुरुता गात्रायां दंशः कृण्वता च भवति । सु.कल्प.
८३ । [णि. वातूरे, भारुहे । रा.नि.व.१६ ।

कणभचकः । पुं । श्यामचटके । भाट्टिपचि-

कणमूलम् । स्त्री । पिप्पलीमूले । पञ्चतिलकृते ।

कणही । स्त्री । लताश्रीषे । प.सु. ।

कणा । स्त्री । पिप्पल्याम् । प.सु.रा.नि.व.६ ।
जीरके, शूलजीरके, कृष्णजीरके । भा.पू.२भ. ।
कुम्भीरमचिकायाम् । कुम्भीरे पोका । हारा. ।
“कणा जीरककुम्भीरमचिकापिप्पलीषु च ।” मे.
षडिकं । [भ.अजीर्णवडवानलचूर्णे ।

कणाजटा । स्त्री । पिप्पलीमूले । वै.निघ.२

कणाटीनः (रः, कः) । पुं । खञ्जनपचि-
षि । त्रिका. । श.र. ।

कणादिगणः । पुं । पिप्पल्यादिगणे । स च
—पिप्पलीपिप्पलीमूलचव्यचित्रकनागरं । म-
रिचैलाजोदेन्द्रपाठारिणकजीरकम् । भागौनडा-
नित्फलं हिक्कु रोहिषिसर्षपम् । विडङ्गातिविषे
मूर्क्या चैत्यं कीर्त्तिती गणः ॥ अ.द.कफज्व.चि. ।

कणादिवटी । स्त्री । शीपदाधिकारि । “कणा-
वचादारपुनर्नवानां चूर्णे सविस्त्रं समञ्जदारकम् ।

सम्पद्यं चेतस्य निहन्ति बलः सकाञ्चिकः शीपद-
स्यवेगम् ॥” पिप्लु, व५. देवदाक्र, चेत-
पुण्या, वेगच्छाण, वृक्षदात्रकवीज अत्रोत्पन्न
पूर्ण मगडाग। मांछा ७ रति। अशुपान
कांछि। र.सा.सं.।

कणादीप्यः। पुं। श्वेतजीरके। रा.नि.व.६।

कणाद्यलीहम्। स्त्री। अतिसाराधिकारे।
योगरत्नाकरस्य। अथ “त्रिवर्गत्रितयेन चेति।”
त्रिकटुत्रिमदत्रिफलाभिः। र.सा.सं.। “कणाना-
गरपाठाभिस्त्रिवर्गत्रितयेन च। विल्वचन्दनह्रीवैरैः
समं लीहं प्रदापयेत्। सर्व्वातीसारशमनः संयुक्त
गृहणीहरः ॥” त्रिवर्गत्रितयं त्रिमदत्रिफले। पि-
प्लु, कुंटे, पाठा, आम्ला, वटशुड, हरीत-
की, मूत्रा, छिन्त, विडङ्ग, त्रकृन्मन, देव-
कुंटे, वांसा मगडाग। मर्कटूर्ण मगान लोह।
जले गर्दन। र.सर.। र.चि.८.२७.।

कणाह्वा। स्त्री। श्वेतजीरके। रा.नि.व.६।

कणिकः। पुं। पिप्पल्याम्। शुष्कगीधूमचूर्णे।
रा.नि.व.१६।

कणिका। स्त्री। अग्निमन्यहवे। अतिमूत्रावस्तु-
नि। मे.कविकं। ‘शुष्कगीधूमचूर्णं तु कणिका स-
मुदाहृता ॥’ रा.नि.व.१६। कणायां। तण्डुलवि-
शेषे। अ.टी.रा.।

कणितम्। स्त्री। आर्चनादि। छे.च.।

कणिशम्। स्त्री। शस्यमञ्जय्याम्। धांशान्ति
शैव। अम.। छे.च.। [कायां। अ.टी.भ.।

कणी। स्त्री। हयकण्डलतायाम्। श.र.। कणि-

कणीची। स्त्री। गुडायाम्। किरांभीति ख्या-
तायाम्। पुष्पितलतायाम्। शाटके। मे.चविकं।

कणेरः। पुं। कर्णिकारहवे। कलक फूल,
टीनेत्र करवी। उणा.।

कणैरा। स्त्री। हस्तिन्याम्। श.च.।

कणैरुः। पुं। कर्णिकारहवे। मे.।

कण्टः। पुं। वज्रलहवे।

कण्टकः। पुं। स्त्री। गीचुररूपे। रा.नि.व.४।
अदनहवे। मगनाकांठा। रजा.। मन्थादिकीक-
सि। मन्थान्तिर कांठा। दुमात्रे। गांछेरकांठा।

मे.कविकं। विल्वहवे। हनुदीहवे। वनसुहृ। मू-
गानी। वर्जूरकहवे। दांवा गांछ। रोमांछे।
त्रिका.। पत्रवीजे। वेणो। छे.च.।

कण्टककरञ्जः। पुं। करञ्जभेदे। कांठाकर-
ञ्ज, गैटेकरञ्ज। अ.टी.भ.।

कण्टककिंशुकः। पुं। कण्टकीपारिजातिः।
पानिधामान्त्र। मं पाङ्गासा। वै.निच.।

कण्टकच्छदः। पुं। श्वेतकेतकहवे। वै.निच.।

कण्टकचयम्। स्त्री। कण्टकारीचये। रा.नि.
व.२२। ब्रह्मती कण्टकारी गीचुररूपे। गुणाः—
“कण्टकचित्तयं प्रीतां निदोषभमनाशकम्। ऊवरं
पित्तघ्नं हिक्काघ्नं तन्त्रालापघ्नं नाशयेत्।” वै.निच.।
See कण्टकारीचयम्।

कण्टकदला। स्त्री। केतकीहवे। वै.निच.।

कण्टकद्रुमः। पुं। शाल्मलीहवे। रा.नि.व.
८। खदिरहवे। र.मा.।

कण्टकपञ्चमूलम्। स्त्री। स्वल्पमहत्तृणवल्ली-
कण्टकमंशुकपञ्चमूलेषु। सि.यी.दृष्टा.चि.श्रीकण्डः।
सु.म.२८.२७, चि.१७.३.विसर्परोगे। एतत्तु पक्वाश-
यशोधनं वातकफहरश्च। करमर्दगीचुरहिंसाभि-
रुष्टीशतावरीषु। “करमर्दः श्वदंष्ट्रा च हिंसा भि-
रुष्टी शतावरी। कण्टकार्यं पञ्चमूलम्” प.प्र.२४.।
हिंसा केलकड़ा। “रक्तपित्तहरं स्त्रीतन्त्रीकफघ्न-
विनाशनम्। सर्व्वमेहहरश्चैव शुक्रदोषविनाशनम्।”
सु.म.२८.२७.।

कण्टकपाली। स्त्री।(Caparis sepiaria.)
खनामन्थातहवे। कानिशा कड़ा। हिं हिन्च्।
प.सु.। [नि.व.५। कण्टसेवल्याम्। वै.निच.।

कण्टकप्रावृता। स्त्री। छतकुमार्याम्। रा.

कण्टकफलः। (ला)। पुं, स्त्री। पनसहवे।
कांठाल गांछ। अ.टी.भ.। गीचुरे। र.मा.।
कण्टकार्याम्। एरण्डहवे। धलूरहवे। देवदा-
ल्याम्। कुसुमहवे। ब्रह्मदण्डहवे। करञ्जहवे।

कण्टकभुक्। पुं। उष्ट्रः।

कण्टकलता। स्त्री। वृषपायां। कर्कटिकायां।

कण्टकहन्ताकी। स्त्री। वार्तकीहवे। देव-
कुं गीछ। रा.नि.व.७। [शलकीहवे। अश्वपत्रः।

कण्टकश्रेणी । स्त्री । कण्टकार्याम् । श.च. ।

कण्टका । स्त्री । कण्टकारिकायाम् । दुराल-
भायां । वनसुद्धे । कर्कटिकायाम् । वै.निघ. ।

कण्टकागारः । पुं । शरटे । शिङ्गिटे ।
रा.नि.व.१६ । शङ्ख्याम् । भञ्जक ।

कण्टकाव्यः । पुं । कुलकावचे । कीडणदेश-
ख्यातपुष्पवृक्षविशेषे । त्वलकूल । हिं बेल । रा-
नि.व.१० । विल्ववृक्षे । स्त्री । शाखालिवृक्षे । वै.निघ. ।

कण्टकारिः (का) । स्त्री । कण्टकार्याम् ।
कर्कटिकाश्री । च.द.विषमज्व.चि. । “विश्वीषधक-
ण्टकारिकाकायः ।” श्वेतकण्टकार्याम् ।

कण्टकारित्रयम् । स्त्री । कण्टकारीत्रये ।

कण्टकारी । स्त्री । (Solanum xantho-
carpum. Syn. solanum Jaquinii. स्व-
नामख्याततित्तशाकचुपविशेषे । कर्कटिकाश्री । हिं
कंटेलि, रिगिनी, भटकटैया, नेलगुल्ल । तें ब्राक-
डिचेट्टु । उत्. कण्टमारिष । सा दिधा, सामान्य-
श्वेतमेदात् । तत्र सामान्यगुणाः—कटूणा दीपनी
श्लासकासन्नी प्रतिश्लायिनी कफातज्वरघ्नी च ।
सरा तित्ता कटुपाका लघुः क्लीष्णा पाचनी ।
पौनसन्नी पार्श्वपौडानी कर्मिभद्रांगका । फलम्—
रसे पाके कटुकं शुकरीचनं मेदि तित्तं पिप्पलि
कृष्णं कफघातकण्डूकासमेद कृमिज्वरघ्नी लघु च ।
शुक्ला सा गर्भदा च । भा.पू.१३. । शान्तालीवृक्षे ।
जटा. । विकङ्कतवृक्षे । वै.निघ. शीघ्र । श.र. ।

कण्टकारीवृत्तम् । स्त्री । स्वरभेदे द्विनं ।
“व्याघ्रीस्वरसविपक्षं रासावाद्यालगीचुरव्योधैः ।
सर्पिः स्वरपधार्तं ह्यन्त्यासच्च पञ्चविधम् ॥”
वृत्तं ४ श. स्वरसामावे काथार्थकण्टकारी १२॥०
श. बारि ६४ श. शे. १६ श. रास्त्राश्वेतवाद्याल
गीचुरत्रिकटूनां षट्कल्कद्रव्याणां मिलितं ८ प. ।
“शुकद्रव्यसुपादाय स्वरसानामसम्भवे । बारिष्यष्ट-
गुणे साध्यं यद्यं पादावशेषितम् ॥” इति वच-
नात् । च.द.स्व.मे.चि. ।

कण्टकारीत्रयम् । स्त्री । वृहतीगणिकारी-
दुरालभायां “वृहती चाग्निदमनी दुष्यर्शा चेति तु
त्रयम् । कण्टकारीत्रयं प्रीतं...” रा.नि.व.२२ ।
सिद्धयोगे तु गणिकारीस्थाने गीचुरमाह । “क-

ण्टकारित्रयः तन्नाप्रलापधमनाशनम् । पित्तं ज्वरं
त्रिदोषश्च नाशयेत्... ।” वै.निघ. ।

कण्टकारीदुः (मः) । पुं । विकङ्कतवृक्षे ।

वै.निघ. । [वयम् । भा.म.साम्निपात-ज्व. ।

कण्टकारीफलम् । स्त्री । वृहतीकण्टकारीति

कण्टकारीफलम् । स्त्री । कण्टकार्याः फले ।
कर्कटिकाश्री फल । गुणाः—“कण्टकारीफलं
तित्तं कटुकं दीपनं लघु । क्लीष्णं श्लासकासन्नं
ज्वरानिलकफापहम् ।” भा.पू.१३ भाकव. ।

कण्टकार्यः । पुं । कुटजवृक्षे ।

कण्टकार्या । स्त्री । कण्टकारीवृक्षे । रस.र.
बाल-चि. । “कुसुमीः कण्टकार्यायाः... ।”

कण्टकार्यादिः । पुं । पित्तश्लेष्मज्वर कषायः ।
कण्टकारी अमृता ब्राह्मण्यष्टिः शुष्णी इन्द्रयवः
दुरालभा चिराइता रक्तचन्दनं सुखं पटीलं कटुकौ
प्रत्येकं १४ र. बारि ३२ ती. शे. ८ ती. । भैष. ।
अत्र नागरैन्द्रयवः सकमिति नागरं शुष्णी इन्द्रः
इन्द्रयवः यवासकः दुरालभा, द्वयं २ ती. बारि
कड़वमितम् । च.द.ज्व.चि. ।

कण्टकालः । पुं । पनसवृक्षे । श.च. ।

कण्टकालिका । स्त्री । कण्टकार्याम् । भा.
पू. १३. । [रा.नि.व.४ ।

कण्टकालुकः । पुं । दुरालभायां । यासचुपे ।

कण्टकाशनः । पुं । लङ्गे । हे.च. ।

कण्टकाष्टीलः । पुं । कुलिशमर्त्य । त्रिका. ।

कण्टकिन् । पुं । मर्त्य । श.र. । मदनवृक्षे ।

कौटिगशना । प.सु. । खदिरवृक्षे । श.सा. ।

गीचुरचुपे । रा.नि.व.४ । सु.सु.३८. । वदरवृक्षे ।

रा.नि.व.११ । वंशविशेषे । त्वेडुडुवै. । रा.

नि.व.७ । विकङ्कतवृक्षे । वै.निघ. शीघ्र । सु.चि.८

अ.ड. । विट्खदिर । कुशेवाङ्गा । प.सु. । वि-

ल्ववृक्षे । पारिभद्रवृक्षे । वै.निघ. ।

कण्टकिनी । स्त्री । वार्णाकीचुपे । कण्टका-

रिकायां । रा.नि.व.४ । रक्तकिष्ठीवृक्षे । रा.नि.

व.१० । मधुखर्जुरीवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

कण्टकि(की)फलः । पुं । समशीलवृक्षे ।

रा.नि.व.४ । पनसवृक्षे । कौटिग शीघ्र । च.टी.

भ. । स्त्री । चपुष्पफले । भञ्ज. । भा. ४. ।

कण्टकि(की)फला । स्त्री । कर्कश्या । कौ-
कूड । वै.निघ. । [श.च. ।

कण्टकिलः । पुं । वंशविशेषे । देउड़वै.निघ. ।

कण्टकि(की)लता । स्त्री । कर्कश्याम् ।
कौकूड गाछ । चपुर्वीलतायाम् । शशी गाछ,
शीरा मठा । रा.नि.व.७ ।

कण्टकिला । स्त्री । वेणुविशेषे । देउड़वै.निघ. ।

कण्टकी । स्त्री । शमीवृक्षे । प.मु. । वृक्ष्याम् ।
मद.व. । कण्टकवार्ताक्याम् । कौंटादेवगुण । गु-
णा — कटुतिक्ताणां रक्तपित्तकोपना कष्टूकच्छू-
हरी च । राज. ।

कण्टकीद्रुमः । पुं । खदिरवृक्षे । रत्ना. ।

कण्टकीपारिजातः । पुं । पारिभद्रके ।
गोमन्त्रेशान्तर । हिं पांगारा । वै.निघ. ।

कण्टकीशरपुष्पा । स्त्री । शरपुष्पामेदे । इयं
कटूणां लमिशूलघ्नी च । वै.निघ. ।

कण्टकी(कि)शकः । पुं । पारिभद्रवृक्षे ।
गानिधा गाछ । वै.निघ. ।

कण्टकुरण्टः । पुं । पीतभिष्ट्याम् । वै.निघ. ।
भिष्टीवृक्षे । कौंटा गाछ । रा.नि.व.१० । See
भिष्टी ।

कण्टतनुः । स्त्री । वृक्ष्यां । रा.नि.व.४ ।

कण्टदला । स्त्री । केतकीवृक्षे । केकशा गाछ ।
रा.नि.व.१० । श्वेतकेतक्याम् । वै.निघ. । [श.मा. ।

कण्टपत्रः । पुं । विकङ्कतवृक्षे । वै.निघ. ।

कण्टपत्रफला (चा) । स्त्री । ब्रह्मदण्डीवृक्षे ।
रा.नि.व.५ । [व.७ ।

कण्टपत्रिका । स्त्री । वार्ताकीवृक्षे । रा.नि. ।

कण्टपादः । पुं । विकङ्कतवृक्षे । वै.निघ. ।

कण्टपुष्पा (क्षिका) । स्त्री । कण्टकशरपु-
ष्पायाम् । गुणाः — “कण्टपुष्पा कटूणां च लमिश-
लविनाशिनौ ।” रा.नि.व.४ ।

कण्टफलः । पुं । देवताडवृक्षे । देवताडा ।
रा.नि.व.११२१ । सुद्रगोक्षरके । रा.नि.व.४ । प-
नसे । रा.नि.व.११ । धुलूरके । रा.नि.व.१० ।

लताकरञ्चे । रा.नि.व.८ । एरस्ते नद्यासे । रा.
नि.व.५ । कुसुम्भवृक्षे । ब्रह्मदण्डी । रा.नि.व.२१ ।

कण्टफला । स्त्री । देवदालीलतायां । रा.नि.
व.१ । लघुकारवेष्ट्याम् । रा.नि.व.७ । ब्रह्मदण्डी-
वृक्षे । रा.नि.व.५ । कर्कश्याम् । कौकूटान् ।
रा.नि.व.७ । वृक्ष्यां । रा.नि.व.४ । [च.वै.निघ. ।

कण्टलः । पुं । वावलवृक्षे । दावल् गाछ । श.

कण्टवल्लरी । स्त्री । श्रीवल्लीवृक्षे । वाघिणीति
कांडणे प्रसिद्धलतायां । वै.निघ. [वनसूत्रायाम् ।

कण्टवल्ली । स्त्री । श्रीवल्लीवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

कण्टवार्ताकी । स्त्री । कण्टयुक्तवार्ताक्यां ।
कौंटादेवगुण गाछ । रा.नि.व.७ ।

कण्टवृक्षः । पुं । तेजःफलवृक्षे । तेजफल इति
पाञ्चतीर्थ । रा.नि.व.११ । [निघ. ।

कण्टसारका । स्त्री । श्वेतभिष्टीवृक्षे । वै.

कण्टाकारी । स्त्री । पनसवृक्षे । वै.निघ. ।

कण्टाकुम्भाडुः । पुं । कण्टकलताविशेषे ।
कुमिरके इति भाषा । च.द ।

कण्टाफलः । पुं । धुलूरवृक्षे । रा.नि.व.१० ।
पनसवृक्षे । कौंटा गाछ । रा.नि.व.११ ।

कण्टारवी । स्त्री । वासायाम् ।

कण्टारिका । स्त्री । अग्निदमनौवृक्षे । कण्ट-
काय्याम् । रा.नि.व.४ ।

कण्टार्गलः (र्तंगला) । पुं, स्त्री । नील-
भिष्ट्याम् । रा.नि.व.१० । See नीलान्नानः ।

कण्टार्हलता । स्त्री । नीलभिष्ट्याम् ।

कण्टालः । पुं । मदनवृक्षे । रा.नि.व.८ । पन-
सवृक्षे । [वै.निघ. ।

कण्टालिका (ली) । स्त्री । कण्टकाय्याम् ।

कण्टालुः । पुं । वर्धूरकवृक्षे । रा.नि.व.८ ।
वंशे । रा.नि.व.७ । वृक्ष्यां । वार्ताकीवृक्षे । रा.
नि.व.४ । कर्कटीमेदे । रा.नि.व.७ ।

कण्टाह्वयम् । स्त्री । पन्नकन्दे । रा.नि.व.१० ।

कण्टिका । स्त्री । अतिबलायाम् । वै.निघ. ।

कण्टी । पुं । श्वेतापासार्गे । अपासार्गे । रा.नि.
व.८ । गोक्षुरे । सुद्रगोक्षुरे । रा.नि.व.४ । खदिरे ।

कण्ठः । पुं । गले । रा.नि.व.१८ । मदनवन्दे ।
मे.ठविकं । खरे । हारा ।

कण्ठकुञ्जः (कः) । पुं । सन्निपातश्चरविशेषे ।
लक्षणं यथा—“शिरार्तिंकण्ठयद्दहसोहकम्प
ज्वरी रक्तसमीरणार्तिः । हनुयद्दलापविलापमूर्च्छा
स्यात्कण्ठकुञ्जः खलु कष्टसाध्यः ॥” भा.ज्व.चि. ।

कण्ठकूजनम् । स्त्री । गलकूजने । गंगा डी-
का । मा.नि. । “प्रततं कण्ठकूजनम् ।”

कण्ठग्रहः । पुं । कण्ठकुञ्जके । भा.स.१७ ज्व. ।
इह ही कण्ठकण्ठग्रही । [श.मा. ।

कण्ठतलासिका । स्त्री । अश्वबन्धनरज्जी ।

कण्ठनीडकः । पुं । चिल्लपक्षिणि । टिल प-
क्षी । त्रिका. । [श.मा. ।

कण्ठनीलकः । पुं । उल्कायाम् । गभान ।

कण्ठपाशकः । पुं । करिगलवेदनरज्जी । श.मा. ।

कण्ठबन्धः । पुं । करिकण्ठबन्धनरज्जी । हे.च. ।

कण्ठमणिः । पुं । यैवेयमणी । त्रिका. ।

कण्ठलता । स्त्री । कण्ठभूषणे । अश्वबन्धने ।

कण्ठशालुकः (शूकः) । पुं । कण्ठगतमुख-
रोगविशेषे । अत्र कफकोपात्कण्ठे शालुककन्दवद-
दराख्य जतिः खरख्यः कठिनश्च यन्मिर्भवति ।
अयं कण्ठकण्ठकवद्वेदनां जनयति शस्तसाध्यश्च ।
मा.नि. । लक्षणम्—“कोलास्थिमात्रः कफसम्भवी
यो यन्मिर्गले कण्ठकण्ठभूतः । खरख्यः शस्त-
निपातसाध्यस्तं कण्ठशालुकमिति ब्रुवन्ति ॥” सु-
नि.१६च. । [गंगा शुक्रान ।

कण्ठशुद्धिः । स्त्री । गलस्य कफाद्यलितत्वे ।

कण्ठशोथः । पुं । पित्तज्वररोगविशेषे ।

कण्ठाग्निः । पुं । पक्षिणि । त्रिका. ।

कण्ठालः । पुं । शूरणे । उट्टे । मे. ।

कण्ठालङ्कारः । पुं । कासे । के.स. वांग. ।
रा.नि.व.८ ।

कण्ठाला । स्त्री । जालगोणिकायां । त्रिका. ।

कण्ठालुः । स्त्री । कण्ठपुङ्गायां । त्रिपथीनामके
कन्दशके । रा.नि.व.७ ।

कण्ठका । स्त्री । कण्ठनालायाम् ।

कण्ठी । स्त्री । गले । अ.टी.भ. । अश्वकण्ठवेष्ट-
नरज्जी (चम्पादी) । श.मा. । [व.१६ ।

कण्ठी (न्) । पुं । कलाये । मटेर । रा.नि. ।

कण्ठीरवः । पुं । प्रसहजातीये सिङ्गे । हा-
रा. । पारावते । रा.नि.व.१७ ।

कण्ठीरवी । स्त्री । वासकपुष्पवृक्षे । वांगक
गांछ. । रा.नि.व.४ ।

कण्ठीलः । पुं । क्रमिलके । उट्टे । मे.लविकं ।

कण्ठीला । स्त्री । द्रोणीभेदे । मे.लविकं ।

कण्ठाः । त्रि । Expectorants. खरकरे ।

कण्ठावर्गः । पुं । स्वर्णमहाकवायवर्गे चतु-
ष्कस्य तृतीयदशके । यथा—“सारिवेचुमूलमधु-
कपिपपलीद्राक्षाविदारीकैट्यहंसपादीहृत्तौकण्ठ-
कारिका” इति दशेमानि कण्ठाग्रानि भवन्ति ।
अनसुमूल. हेक्कूमूल, यष्टिमधु, पिप्पल, लाङ्का,
डूँडैकुम्भ, कट्फन, धूलकुम्भ, विरुड्डी, क-
ण्ठिदात्री । च.सू.४च. ।

कण्ठकः । पुं । कासामयविशेषे । वै.निच. ।

कण्ठनम् । स्त्री । निकुषीकरणे कौण्ड. । हे.च. ।

कण्ठनी । स्त्री । उलूखले । सुषले । त्रिका. ।

कण्ठरत्नम् । पुं । वनरोगे । हूलकूनि । वै.
निच. ।

कण्ठरा । स्त्री । अस्थिवरखलुशिरायाम् । म-
हास्त्रायी । वडु आशु. रा.नि.व.१८ । सा च श-
रीरे सङ्ग्राह्या षोडश । यथा—पादयोः चतस्रः,
हस्तयोः चतस्रः, पृष्ठे चतस्रः, शीवायाश्च चतस्र
इति । करपादस्थकण्ठराणां प्रतीहृत्पा नखा जा-
यन्ते । पृष्ठकटिकण्ठराभ्यो विन्धः, शीवाहृदयक-
ण्ठराभ्यो मेदुश्च जायते । सु.शा.५च. । महत्त्वः
सायवः प्रोक्ता कण्ठरास्त्राणु षोडश । प्रसारणाङ्ग-
श्चनयोः दृष्टं तासां प्रयोजनम् ॥ भा. । [वै.निच. ।

कण्ठवल्ली । स्त्री । काण्डवल्ग्वाम् । कन्नल ।

कण्ठीरः । पुं । लघुकारवेत्तके । च.चि.१च.
अगुदतैले । पीतसुदे ।

कण्डुः (गडुः) । स्त्री । वायुज्वलकण्ड्यादी ।
हूलकना, पौण्ड्रादि । कर्णरोगविशेषे । शुक्रवि-
न्धाम् । आंगाङ्गुली । रा.नि.व.१० ।

कण्डून्नः । पुं । श्वेतसर्पे । वै.निष ।

कण्डूरः । पुं । कारवेक्षतायाम् । कुन्दरुदये ।
रा.नि.व.२ ।

कण्डूरा । स्त्री । कपिकच्छतायाम् । कर्पूरक-
शोरकन्दे । रा.नि.व.१० । अयस्त्रपण्यां । वल्लीभू-
त्रण । रा.नि.व.२ । [रा.नि.व.२ ।

कण्डू(गू)ला(ली) । स्त्री । अयस्त्रपण्याम् ।

कण्डूकरी । स्त्री । शकशिखीलतायां । आ-
नाकुनी । रा.नि.व.१० । वा.सू.१५५.विदार्या-
दिः । “कण्डूकरी जीवनरुद्रसंज्ञे ।”

कण्डूका । स्त्री । काकतुष्ट्यां । कूट वा रुद्र-
कृष्ण । वै.निष. ।

कण्डून्नः । पुं । चारुवधवे । वड् णोष्ठात् ।
रा.नि.व.८ । गौरसर्पे । रा.नि.व.१६ ।

कण्डूतिः । स्त्री । खर्जाम् । थूखानि । रा.
नि.व.२० ।

कण्डूमका । स्त्री । कौटविशेषे । सा च कृष्णः
सारः कुङ्कुमः हरितः रक्तः यववर्णभिः भूकटी
कौटिकश्चेत्येवविधा । तैर्दण्डस्य दंशकण्डूर्भवति पी-
तफेनागमय यन्नात् । तद्वष्टे च रोगी पीताम्बु-
र्धतीसारज्वरादिभिरभिघ्न्यते । सु.कल्प.८५. ।

कण्डूयनम् । स्त्री । कण्डू । खर्जाम् । हूलकुनि ।
रा.नि.व.२० । [म. ।

कण्डूयना । स्त्री । कण्डूयाम् । हूलकुनि । अ-

कण्डूया । स्त्री । कण्डूयने । रा.नि.व.२० ।

कण्डूरः । पुं । माणके । प.सु. ।

कण्डूरा । स्त्री । शकशिखीलतायाम् । आना-
कुनी । अ.टी. । [व.७ । वि. कण्डूयुक्ते ।

कण्डूलः । पुं । शरणे । वृत्तां ङण । रा.नि.

कण्डूला । स्त्री । अयस्त्रपणीलतायाम् । वल्ली
७३, अश्वत्थवेण । वै.निष. ।

कण्ठीलः । पुं । छट्टे । उषा । गोष्ठीभेदे ।
वंशादिनिर्मितधान्यरक्षभास्त्रे । डोण । अम. ।

कण्ठीलकः । पुं । कण्ठीले । डोण । छे.च. ।

कण्ठीलवीणा (स्त्री) । स्त्री । चण्डालवीणा-

यां । कर्णदुः । अम. ।

[म.च. ।

कण्डूधः । पुं । शककौटे । उषा । णोष्ठात् ।

कतः (कः) । पुं । (Strychnos potatorum.) The clearing nut plant. निर्मल-
लीफलवृक्षे । निर्मला वृक्ष । मं कं चीलु, वि-
ल्लिकायि । गुणाः — कटुतिक्तौष्णः चक्षुष्यः कृमिदी-
घ्नः रुचिहृत् शूलघ्नी च । तथैजं जलप्रसादनम् ।
रा.नि.व.११ । “कतकस्य फलं नेत्रं जलनिर्घल-
ताकरम् । वातश्लेष्महरं शीतं मधुरं तुवरं गुह्यम् ॥”
भा.म.आम्रव. । कासमर्दे । कुचेलके । रमा. । च.
सू.४५.विषघ्नव. । जम्बीरवृक्षे । त्रिका. । [भा. ।

कतकम् । स्त्री । कतकफले । निर्मला वृक्ष ।
कतकफलः । पुं । कतकवृक्षे । निर्मलीवृक्ष ।
रा.नि.व.११ । तमालवृक्षे । स्त्री । वारिप्रसादनफले ।
निर्मला । वा.सू.१५५.परुषकादिः । सु.सू.१८
परुषकादौ । “कटुफलं कतकफलम् । शशकपुरी-
षप्रतिमफेनमम्बुप्रसादनम् ।” ड. ।

कत्तृणम् । स्त्री । (Andropogon schoe-
nanthus.) गन्धवृक्षे । त्रांशकभृत् । प.सु. । छिं
रोहिंस, सोधिया च । तं कामंश्चिगण्डि, तृटिज्-
र । मं कं लाहानुरोहिंस । किरुगंजनि । द्वितीयं
रोहिंसवृक्षं, वाटुरोहिंसु । हरियगंजनि । रुद्र-
दीर्घमेदात् तद्विविधम् । गुणाः — कटुतिक्तं कफघ्नं
शूलश्लेष्मादिदोषघ्नं बालयक्ष्मघ्नं । दीर्घं तिक्तं
कटूष्णं कफवातघ्नं भूतयक्ष्मविषदोषघ्नं व्रणक्षतरिप-
घ्नं । रा.नि.व.८ । तुवरं तिक्तं कटुपाकं हृद्दीग-
कण्डरोगपित्तरोगघ्नं रक्तदोषशूलकासकफज्वरघ्नं ।
भा.पू.१भ.गु.व. । “रोहिंसं कटुकं पाके तिक्तौष्णं
तुवरं जयेत् । हन्ति मातृतपित्ताक्षं चणाच्छासक-
फज्वरान् ।” मद.व.१ । च.सू.४५.सायजनि ।
सि.यो.च.द.कास.चि.कटुफलादौ । वृश्निपण्याम् ।
ठाकूले । मे.शचिकं । “कत्तृणं दण्डभिरुग्रयोः ।”

कत्तोयम् । स्त्री । मये । मीरेये । त्रिका. ।
कत्तवरम् । स्त्री । कत्तवे । कंथ । अ.च. ।
कथरी । स्त्री । कथाय्याम् । रा.नि.व.८ ।
कथाप्रसङ्गः । पुं । विषयैवे । छे.च. । वि. ।
वातुले । त्रिका. ।

कथिका । स्त्री । तक्रादिसाधिनखाद्यद्रव्यविशेषः । कटोति महाराष्ट्रे । प्रकरणम् यथा—नात्य-
न्मधुरं तरु सैश्वेन तथा युतम् । पिटं मरी-
चं चाण्यं निःक्षिप्य सुनिधाय च । तप्तस्थान्यां
घृतं वाय तैलं तत्रा च निःक्षिपेत् । तस्मिन्निशां
रामठञ्च पशारस्थालीं पिधाय च । तक्राई निक्षि-
पेत्तस्यां पिधाय च पुनः क्षिपेत् । बहुदोत्यन्तिपर्य-
न्तं पक्वा सा कथिकाभिधा । कथिका पाचनी रु-
च्या लघ्नी च वृद्धिदीपनी । कफानिलविवम्बघ्नी
किञ्चित्पित्तप्रकोपिनी ।” वै.निघ. ।

कदनम् । स्त्री । मारणे । जटा. ।

कदम्बम् । स्त्री । कुक्षितान्ने । कदम्बान्ने । जटा.

कदम्बः । पुं । (Anthocephalus Kada-
mba, Syn. Nauclea Kadamba.) ख-
नामस्थानतद्वत् । रुद्रग गांछ । मं कलंबु । कं क-
छेड् । तें कड़िभिचेड् । र.मा. साधारणगुणाः—
मधुरः शीतः कषायः लवणः गुरुः सरः विटम्भ-
कत् रुचः कफसन्धानिलप्रदश्च । “कदम्बसिन्नाक-
टुकः कषायो वातनाशनः । शीतलः कफपित्तादि-
नाशनः शुक्रवर्धनः ॥ रा.नि.व.८भा.पू.११भा. कद-
म्बिका तु मधुरा शीतला तुवरा गुरुः । मलसम्भ-
करी चारा रुचास्तन्यकफप्रदा । वातला सुनिभिः
प्रोक्ता फलं लव्यालु शीतलं । तुवरं मधुरं पित्त-
रुक्तदोषहरं मतम् ॥ वै.निघ. । अत्र साम्नः—“नी-
पो महाकदम्बः स्थाङ्गाराकदम्ब इत्यपि । द्विती-
योऽल्पप्रसारश्च इत्युपुष्यः कदम्बकः” इति भेदः ।
तथा रत्नेऽपि “हारिद्रलु रजोबलः । धूलिकदम्ब-
को धाराकदम्बः षट्पदप्रियः । इत्युपुष्यः केशरा-
ब्जः प्रावर्षेण्यः कदम्बकः । नीपो महाकदम्बोऽपि
तथा बहुफलो मतः ॥” अ.टी.भ. । सु.सू.१८अ.
लोभादौ । वा.सू.१५अ.न्यथोपादौ । सर्वपत्रवे ।
मै. देवताइववे । रत्ना. स्त्री । माचिके । हे.च. ।

कदम्बकः । पुं । कदम्बवत् । चिका.वनी. ।
हरिद्रुवत् । रा.नि.व.८. सर्वपत्रवे । प.सु.८.च. ।
अश्वस पादरोगभेदः । लक्षणे—“कदम्बफलमावसु
मखूनीमध्यसंस्थितः । मांसाङ्कुरः कदम्बाख्यः श्ले-
ष्मशोषितसम्भवः ॥” ज.द.१८अ. ।

कदम्बका । स्त्री । कलहस्याम् । वै.निघ. ।

कदम्बदः । पुं । सर्वपत्रे । अ.च. ।

कदम्बनिर्यासः । पुं । कदम्बस्य वैटकै ।
कमलग्न आटे । च.सू.४अ. । [कुसुमे ।

कदम्बपुष्पः । पुं । हरिद्रुवत् । स्त्री । कदम्ब-

कदम्बपुष्पगन्धः । पुं । कलमशाली । कल-
माशान् । रा.नि.व.१६ ।

कदम्बपुष्पा । स्त्री । महाश्रावण्याम् । गौरच-
मुखीति प्रसिद्धा । भूठीत्री । रा.नि.व.५ ।

कदम्बपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । महाश्राव-
णिकायां । भूठीत्री । हिं गौरचमुखी । भा.पू.
११ । सु.चि.१८अ. । “कदम्बपुष्पी मन्दारौ ।”

कदम्बवायुः । पुं । सुगन्धवायौ ।

कदम्बा (स्त्री) । स्त्री । देवदालीलतायाम् ।
रा.नि.व.३ ।

कदम्बिका । स्त्री । कदम्बवत् । वै.निघ. ।

कदरः (रा) । पुं, स्त्री । A white sort
of mimosa. श्वेतखदिरः । पांशुश्वेतद्रव्य ।
तें तेजतुम्भचेड्, वेणुतुम्भचेड् । वर्बूरकवत् । कै-
टे वाव्ना गांछ । र.मा. । “खदिराकृतः श्वे-
तसारः ।” वा.सू.१५अ.असनादिव. । “खदिर-
कदरभण्डी ।” कदरः खदिराकारः श्वेतसारः ।
सु.सू.१८अ.ड. । च.सू.४अ.४३दशके । ककचे । मै. ।

कदरम् । स्त्री । व्याधिमदे । कुन्याँणै, कड्डी,
जांभूड । मी.रचिकं । लक्षणम्—“शर्कराभ्यधिते
पादे चते वा कण्टकादिभिः । ग्रन्थिः कोलवदुख-
घ्नो जायते कदरं हि तत् ॥” मा.नि.सु.नि.१३अ. ।
पायसभेदः । अ.मा. । [चाकुनिशा । मै. । अ.र. ।

कदलः (कः) । पुं । कदलीवत् । पुत्रिपण्यां ।

कदलम् । स्त्री । नराङ्कुरः । कपाले । मै.लक्षिकं ।

कदला । स्त्री । कदलीवत् । पुत्रिपण्यां ।
चाकुल । शाखलीवत् । डिम्बिकायां । मै.लक्षिकं ।

कदलिका (ली) । स्त्री । (Musa sapien-
tium.) खनामस्थानतद्वत् । रुना गांछ । हिं केरा,
सवेज्, केलापेड् । तें अरटिचेड्, वुरुमचेड्, दो-
पतीगे । कदली बहुधा—काष्ठकदली, गिरिक-
दली, सुवर्णकदली, महेन्द्रकदली, लक्षकदली
इति । “माषिक्यमर्वाभ्यतत्पण्याया मेदा कदम्बा
वहनीऽपि सति । उक्ता रुचाशेषधिका भवति

मिर्दीषता स्वाक्षयता च तेषाम् । रा.नि.व.११ ।
चमत्तचम्पकमन्थसाण्डिकादयः इति । भा.। आसां
विज्ञेयाः तत्तत्प्रयोगे द्रष्टव्याः । सामान्यतः कदली-
गुणाः—शीतला गुर्वी बद्धा स्निग्धा मधुरा पित्त-
रक्तविकारघ्नीनिदोषाग्नीरौक्तापित्तघ्नी । कदली-
फलं मधुरं शीतं विष्टम्भि कफकरं गुरु स्निग्धं
पित्ताक्षतङ्गदाहचतचयवातहरम् । पत्रफलं—क-
षायं मधुरं शीतलं पित्ताक्षतं गुरु मन्दाग्नी अपथ्यं
हृक्वर्धनं क्षमदण्डाहरं कान्तिदं दीघाग्नी मुखदं
कफरोगकरं दुर्जरं सन्तर्पणचेति । “इदं मनोज्ञं
कफवृद्धिकारि श्रान्तञ्च सन्तर्पणमेव बल्यम् । रक्तं
सपितं शसनञ्च दाहं रक्षाफलं इति सदा नरा-
णाम् ॥ संयाज्यपक्वञ्च सुशीतलञ्च कषायकं वा-
तकर्म करोति । विष्टम्भि बल्यं गुरु दुर्जरञ्च आर-
ण्यरक्षाफलमेव तद्वत् ॥” अवि.१७अ. । कदली-
न्धे । कृष्णमात्रं । पृश्निपर्ण्या । टाकूलिना । मे. ।
कदलि(ली)क्षता । स्त्री । कर्कटीभिदे । वै.
निच. ।

कदलीकन्दः । पुं । रक्षामूल । कनात्र एटे ।
हि केराकन्द । तें अरटिदुप । गुणाः—“शीतलः
कदलीकन्दो बल्यः क्लेशोऽस्त्रपिभञ्जित् । वक्रिह-
दाहहारी च मधुरो रुचिकारकः ॥” मद.व.६ ।

कदलीकुसुमम् । स्त्री । रक्षापुष्प । कनात्र
मोटा वा कूल । गुणाः—“कदल्याः कुसुमं स्निग्धं
मधुरं तुवरं गुरु । वातपित्तहरं शीतं रक्तपित्तच-
यप्रणत् ॥” वै.निच. ।

कदलीजलम् । स्त्री । कदलीरसे । कनात्र
जल । गुणाः—“कदल्यामु जलं शीतं शास्त्रकं सू-
चकृच्छदत् । मेहं हृषां कर्षणीयं चातिसारञ्च ना-
शयेत् ॥ अस्थिखावं रक्तपित्तं विस्फोटं रक्तपित्तकं ।
योगिदोषञ्च दाहञ्च नाशयेत् ॥” “सारः कदल्याः
संवाही चाप्रियो गुरुशीतलः । दण्डदाहसूचक-
क्षातिसारमेहञ्च सीमकम् । अस्थिखावं रक्तपित्तं
विस्फोटाच्चैव नाशयेत् ॥” वै.निच. ।

कदलीदण्डः (नालः) । पुं । धोड़ इति
ख्याते सीषाण्डचगर्भस्थकीमखदण्डवद्भाजि । श.च. ।
गुणाः—“योगिदोषहरो दण्डः कादल्योऽसृग्दरं
जवेत् । रक्तपित्तहरः शीतः सूचयोऽग्निप्रवर्धनः ॥”

कदलीमूखम् । स्त्री । कदलीमूल । गुणाः

—बल्यं वातपित्तघ्नं गुरु च ।

कदलीमृगः । पुं । श्वलघ्ने । “सः प्रायशः
पूर्वदेशे प्रसिद्धः । स तु बृहत्तमविष्णुसमाभाक्य-
रो विलेखयः ।” सु.चि.८अ. ।

कदलीवल्कलम् । स्त्री । प्रसिद्धायां कदली-
लचि । कनात्र एटे । गुणाः—तिक्तं कटु
लघु वातहरम् । वै. निच. ।

कदलीसारः । पुं । कदलीरसि ।

कदलीव्या । स्त्री । फललताभिदे । अभां गहि,
कौकूड गहि ।

कदम्बः । पुं । कुक्षिताम्बे ।

कदाख्यम् । स्त्री । कुशीषवौ । कूड । श.च. ।

कदुष्णम् । चि । ईषदुष्णे । अम. । स्त्री । उष्ण-
तायाम् । अम. ।

कनकाः । पुं, स्त्री । कासमर्हचुपे । रा.नि.व.४ ।
जयपालवृत्ते । रक्तपलाशवृत्ते । च.चि.१अ. । नाग-
केशवृत्ते । काञ्चनारवृत्ते । ब्रह्मकाशमङ्गलवृ-
त्ते । चम्पकवृत्ते । कौण्डिणिटां पा वा टां पोश्च-
नेत्र गहि । कणागुरुवृत्ते । मे.कचिकं । धुलूर-
वृत्ते । प.सु. “निश्चाकनककल्पाभ्यां ।” कनकगुग्-
गुली । रा.नि.व.१२ । लाचातरौ । श.ना. । कण-
धुलूरे । रा.नि.व.१० । कनकधुनेत्रौ । मेघ.वात-
रक्तवि.विषतिन्दुतैले ।

कनककन्दर्परसः । पुं । बाजीकरणे औष-
धम् । अयं हेमाङ्कसुन्दरतुल्य एव केवलमय स्वर्णं
वैक्रान्तं काष्णलीहच रसपादं देयम् । पात्रा, ग-
ह्वक प्रत्येके मग्नभांग । काञ्चलोह, वैज्ज-
स्तु एवं स्वर्ण प्रत्येके पात्रात्र चतुर्थींश ।
अथै कज्जलि करिशा ताञ्जपात्रे काकडुभू-
त्रेर रस, मरिचार् तैल, काल धुतूरार् रस
द्वारा प्रत्येके तिन दिन गाड़िबे । शुका-
हेले वानूकायस्त्रे मन् मन् पाक करत वां-
लूका तथै इहेले जाल निवाहेबे । शीतल
इहेले नामाहेत्रा उषध ग्रहण करिबे । अमृ-
पान वि, टिनि उ मधु । रस.र. ।

कनकगैरिकम् । स्त्री । चलयनरक्तगैरिके ।
मोगागेरि । भा.म.४अ.विषचि. । टां पा ।

कनकचम्पकः । पुं । चम्पकविशेषे । कनक-

कनकजीवः । पुं । राखि । धुन । रा. नि. क. १२ ।

कनकतैलम् । स्त्री । सुद्रोगाधिकारे तैलम् । “मधुकस्य कषायेन तैलस्य कुडवं पचेत् । कल्केः प्रियङ्गुमञ्जिष्ठाचन्दनोत्पलकेशरैः । कनकं नाम तैलं सुखकामिकं परम् । अभीरुनीलिकायङ्ग-शोधनं परमार्चितम् ॥” च. द. । तिलतैलं १ श. काषायं—यष्टीमधु १ श. जलं १६ श. शे. ४ श. । कल्कार्थं—प्रियङ्गुमञ्जिष्ठाचन्दननीलोत्पलानि—चराणां प्र. ४ तो. ।

कनकपरागः । पुं । सुवर्णरेणी ।

कनकपलः । पुं । खर्षादिपरिमापकषो-मावके । १७ मांश । हारा. ।

कनकपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । गणिकारिकायाम् । द्रुमीत्पले । उलटे कश्चन । वै. निघ. ।

कनकप्रभः । पुं । सोमलताभेदे । सु. चि. २८ अ. । See सोमः ।

कनकप्रभा । स्त्री । मञ्ज्योतिष्मतीलतायाम् । बड़ लताफटेकी । रा. नि. व. २ । पीतयुष्पिकायां । खर्षयुष्पिकायाम् । बूँहे । रा. नि. व. १० । ज्वराति-सारोक्तौ रसविशेषे । अथ सुवर्णबीजं कणधूसरबी-जम् । मरालपार्द धानकुनीति ख्यातं । जयान्निः विजयाकाधैः । “सुवर्णबीजं मरिचं मरालपार्दं कणा टङ्गणकं विषञ्च । गन्धं जयान्निर्दिवसं विमर्षं गुडप्रमाणां वटिकां विदध्यात् ॥” कालधूत्रार बीज, मरिच, धानकुनी, पिप्पल, मोहांगार धै, विष, गङ्गक समभाग । मिद्धिर त्रसे मर्दन । र. सा. सं. । [नि. व. १० ।

कनकप्रसवा । स्त्री । खर्षकेतकीवृक्षे । रा.

कनकप्रसूनः । पुं । धूलीकदम्बे । वै. निघ. ।

कनकरत्ना । स्त्री । सुवर्णकदम्ब्याम् । टापा कला । रा. नि. व. ११ । [११ ।

कनकरसः । पुं, स्त्री । हरिताले । रा. नि. व.

कनकलोहवः । पुं । सर्जरसे । धुन । रा. नि. व. १२ ।

कनकवतीरसः । पुं । अर्शोऽधिकारे रसः ।

पाठः—“युद्धसूतं समं गन्धं तालसिन्धुत्वसाङ्गी ।

कलतुष्पीपलेकीकं लघुमस्य चतुष्पलं । कारवेज्ज्या द्रवैर्मयं दिनेकं वटकीकृतं । गुडामात्रं सदा खादित् पादजञ्चापि गाशयेत् । रक्तवातकफीत्यानि अर्शो-सि गाशयेदधुवम् । वटी कनकवतीनाम अनुपातञ्च कथ्यते । भङ्गातविफला दन्ती वङ्गिच्छं समं समं । सैन्धवं समेतुल्यं स्वाङ्गजयेत्स्वर्परि चिरं । मृदग्निना भवेत्सिद्धं कर्षतकं पिबेन्नरः ॥” पारा, गङ्गक, हरिताल, सैन्धवमवण, जेभनाङ्गुलि, देह्यव, तिङ्नाडे प्रत्येक १ पल, त्रुण ४ पल, उच्छेपातार त्रसे मर्दन । वटी १ कूट । र. स. र. ।

कनकबीजम् । स्त्री । धूसरबीजं । कनकसुन्द-ररसे । See कनकसुन्दररसः ।

कनकसङ्गीचरसः । पुं । कुष्ठाधिकारे रसः । पाठः—“सुतखर्षाभकं युद्धं युद्धसूतं विभिः समं । अस्त्रैर्मयं तुल्यं पिष्टा तुल्यञ्च गन्धकं । कटुतैल-युतं पाच्यं लीढं च मृदुनाग्निना । द्रवे जीर्णे विचू-र्याञ्च वङ्गमूलकटुचिकैः । त्वग्निङ्गविषैकुल्यै-स्त्रिगुणं विफला विषात् । अजामूचे दिनं पिष्टा गुडैकां भचयेद्वटीम् ॥” क्रमेण २ गुड । अनुपातं वाकुचीतैलं निष्कमितं । र. स. र. । शर्ष, अज, उं ट एक एक भाग, पारा ७ भाग, गङ्गक ७ भाग, अम्लरसे पेषण ७ गोलकीकृणपूर्वक सेहे गोलक मोहपात्रे मर्षपतेलेन र सहित पाक करिषा भाजा भाजा इहेले नामा-इया हूर्ण करिबे ७ ताहाते चितामूल, त्रि-कटु, शुद्धवृक्ष, विडङ्ग, विष प्रत्येक एक एक भाग ७ त्रिकला ७ भाग दिशा हागमूत्रे माडिषा वटी करिबे ।

कनकसुन्दररसः । पुं । ज्वरातिसाराधिकारे रसः । विजयाद्रवेः अक्राम्यकाधैः । कनकस्य बीजं धूसरबीजम् । अथ टङ्गणस्थानि अमकं पठनि केचित् । “युद्धसूतं समं गन्धं मरिचं टङ्गणं तथा । खर्षबीजं समं सव्यैः भार्गीद्रावैर्दिनार्द्धकं । सूततुल्यं सुतञ्चाभं रसः कनकसुन्दरः ॥” भाषा २२. । अथः—“क्षिद्रुलं मरिचं गन्धं पिप्पली टङ्गणं विषं । कनकस्य च बीजानि समांशं विजयाद्रवैः । मर्दये-दाममाचम्य चणमात्रा वटीकृता ॥” हिङ्गुल, मरिच, गङ्गक, पिप्पल, मोहांगार धै, विष, धूत्रा-बीज समान भागे मिद्धिर काधे मर्दन क-रिबे । वटी ८ पककभाग । शर्ष, । इवीषः क-

आधिकारि । तत्र—कृष्णानुः चित्रकः । तुर्यभागेन चतुर्थभागेन । पाठः—रसस्य तुर्यभागेन द्विभक्त्य प्रकीर्तयेत् । मनःशिला गन्धकाश्च तुर्यं मासिकतात्त्विकं ॥ विषं टङ्गचक्रं सर्वं रसतुल्यं प्रदापयेत् । मर्दयेत्सर्वमिकच खल्लपात्रे च निक्षेपे । जयन्तीभृङ्गराजीत्यैः पाठाया वासकस्य च । अगस्तिलाङ्गलादीनां स्वरसैश्च पृथक् पृथक् । भावयित्वा विभीष्याय पुनश्चाद्रकशरिणा । समधा भावयित्वा च रसः कनकसुन्दरः ॥ गुञ्जाद्वयं त्रयं वास्य राजवस्त्रप्रक्षालये । मधुना पिपपलीभिर्वा मरिचैर्वा घृता-
 न्वितं ॥ सन्निपाते प्रदातव्यमार्द्रकस्य रसेन वै ॥ जयपालरजोभिर्वा गुल्मिने शुलरीणिषे । अस्त्रवर्ज्यं भवेत्यथम् .. ॥ र.सा.सं. । पारा, मन्हाल, भ्रुकक, तूँते, अर्गमाफिक, हरिताल, विष, मोहाग। अत्रोत्तेक समान भाग, पारा ८-तुर्थांश अर्ध । जयन्ती, चिते, वासक, वरु, ऐशनाङ्गुलि, भोगराज, आकुनामि ईशानेन रसेन एक एक भावना । पत्र अन्तर्गत रसेन १ भावना । [कला गाँछ । रा.नि.व.११ ।

कनकस्तम्भा । स्त्री । सुवर्णकदलीवत् । टापा ।
कनकचारः । पुं । टङ्गचचारि । मोहागिरि
 तै । रा.नि.व.१२ ।

कनकक्षीरी । स्त्री । सुवर्णक्षीर्याम् । अश्वत्थ
 कैंटा, मोहागिरिह । पीतकण्टकधुसूरे । सा-
 तलायाम् ।

कनकान्त(र)कः । पुं । कीविदारवत् । त्रुक्त
 काश्चन वृक्ष । रा.नि.व.१० । See काश्चनारः ।

कनकालुका । स्त्री । सुवर्णभृङ्गारे । हला ।

कनकासवः । पुं । द्विजाश्वस्य आसवः । पाठः
 “संस्तुय कनकं शाखामूलपत्रफलैः सह ततस्तुपुत्रं
 साधुं त्वमूलत्वचक्षया । मधुकं मागधी व्याघ्री के-
 शरं विभ्रमेवजं । भार्गी तालीशपत्रञ्च सख्युर्लैषां
 पलहयम् । संयुज्य धातकीप्रस्थं द्राक्षायाः पलवि-
 श्रतिम् । जलद्रोणद्वयं दत्त्वा धर्मरायाभुलां तथा ।
 औद्रक्षांस्तुलाद्यापि सर्वं संमिश्रय यत्नतः । भास्वे
 निक्षिप्य चाहत्य निदध्यान्मासमाचकम्...” ॥ धू-
 रारं कल मूल गज शीथं मिलित ४५ वासक म-
 नेन हान ४ प. भिपुल, यष्टिमधु, कण्टिकारी,
 नाभेधर, सुँटे, वासुनहामि, तालीशगज अ-

त्रोत्तेक हर्ष २ प. धोहेकुल १७ प. शोर्का २०
 प. खल १२८ प. भर्कत १२१० प. मधु ७०
 सेन एकत्र कनसेन १ भाग राधिका होंकिडा
 नहेवे । मेघ ।

कनकाङ्गः (यः) । पुं, स्त्री । श्वेतधुसूरे । त-
 खुलीयशाके । वै.निघ. । जैपालवत् । प.सु. ।
 धुसूरेवत् । रा.नि.व.१० । नागकेशरवत् । रा.
 नि.व.१ । र.मा. ।

कनकोद्भवः । पुं । महासर्जवत् । वै.निघ. ।

कननः । त्रि । काणे । कण । श.च. ।

कनिक्या । स्त्री । समितायाम् । श.चि. ।

कनिकिः । स्त्री । शूरये । उल । प.सु. । गु-
 ज्ञायां । कूँट ।

कनिष्ठकम् । स्त्री । एकवृत्ते । श.च. ।

कनिष्ठा । स्त्री । अङ्गुष्ठान्यधमाङ्गुली । कट्टे
 आङ्गुल । रा.नि.व.१८ ।

कनी । स्त्री । कन्यायाम् । इ.च. ।

कनीचिः । स्त्री । गुञ्जालतायां । कूँट गाँछ ।
 श.र. । सपुष्पलतायां । उषादिकोषः ।

कनीनिका (नी) । स्त्री । अक्षितारके । रा.
 नि.व.१८ । अश्वस्य नासासमीपभागे । ज.द.२५.
 कनिष्ठाङ्गुली । मे.कचतुर्कं ।

कनीयसम् । स्त्री । ताम्बे । इ.च. ।

कनीयान् । पुं । सीमलतामदे । सु.चि.२६
 अ. । See सीमः । त्रि । अरुने । त्रिका. । अल-
 न्ये । मे. ।

कनीयः पञ्चमूलम् । स्त्री । त्रिकण्टकवृद्धी-
 द्वयपृथक्पर्णैर्विदारिगन्धासु । त्रिकण्टकं गोक्ष-
 रे । विदारिगन्धां शालपर्णौ । सु.स.३८५. ।

कनेरा । स्त्री । हस्तिन्याम् । वै.निघ. ।

कन्तुः । पुं । हृदये । वै.निघ. ।

कन्या । स्त्री । सूतकपटे । कौश. । अम. ।
 चौर । तूलपूर्णगाववस्त्रे । लेप ।

कन्यारी । स्त्री । खनामध्यातवत् । कनिष्ठाग-
 मं कं काथारी, कातक, फलीनिवर्तुग कोष्ठये ।
 गुणाः—कटुतिक्तोष्ण वातकफघ्नी श्लेष्मदी दीपनी

चिकरी रक्तप्रयिबजाघ्री ज्वरघ्नी च। रा.नि.व.८।

कन्दः । पुं, स्त्री । (Arum campanulatum.) A bulbous or tuberous root. कलङ्गीनीषधिसूक्ष्म। योनिरोगविशेषे । शोनि-
कन् । रोग । See कन्दरोगः । इन्दीवरी । रा.नि.
व.२३ । रक्तमूलके । कासालुके । श्वेतश्लक्ष्णबहुप-
टकन्दविशेषे । सर्पच्छत्रकमिति लोके । ड.। सु.म्.
३८५.पित्तशमने । हस्तिकन्दे । वै.निघ.अलस.
चि.हस्तिकर्णयोगः । शरणकन्दे । र.सा.सं. । सि.
यो.बाहुशालगुडे । च.द.अ.पि.चि.अधशुद्धिः । शा-
लुके । प.सु. । शलगम इति प्रसिद्धे मूलविशेषे ।
गृह्णने । रा.नि.व.७ । सुगन्धिलविशेषे । द्राग-
कपर्त्र । प.सु. । गुडे, शर्करायां । दन्ता, डूरा ।
च.द.अर्थः चि.काङ्गायनमोदके । पिच्छालुके । सुख-
नीति स्याते कन्दे । शस्यमूले । मे.दर्विकं ।

कन्दकः । पुं । मुखाक्षी । रा.नि.व.७ । वनश-
रणे । दन उन । मैष.कुष्ठ.चि.कन्दपसारतैले ।

कन्दगुडूची । स्त्री । गुडूचीविशेषे । गुणाः —
“कन्दोद्भावा गुडूची च कटूणां सन्निपातहा । विष-
घ्नी ज्वरभूतघ्नी बलीपलितनाशिनौ ॥” रा.नि.व.३ ।

कन्दग्रन्थिः । पुं । पिच्छालुनामकन्दशके । रा.
नि.व.७ । श्वेतराजालुके । वै.निघ. ।

कन्दजविषम् । स्त्री । कन्दजातविषे । तन्ना-
ष्टविषम् । यथा—“शक्तं सुसक्तं कौर्म्यं दर्वीकं
सर्पपं तथा । सैकतं वत्सनाभञ्ज गङ्गी चैव विग्रे-
षतः ॥ इति । एतानि श्रीषधार्थं ग्राह्याणि । अप-
राणि च दश नामानुरूपाणि न भैषज्यरसायने
प्रयोज्यानि । तच्छुद्धिः—“विषभागांश्चणकवत् स्थू-
लान् कृत्वा तु भाजने । तत्र गोमूत्रकं चिक्षा
प्रत्यङ्गं नित्यमूतनं । शोषयेन्निदिनं पूर्वं धृत्वाती-
वातपे ततः । प्रयोगेषु प्रयुज्जीत भागमानेन तद्वि-
षम् ॥” इति । [कोजी इति पश्चिमदेशे । श.र. ।

कन्दटम् । स्त्री । शुक्लीत्यले । च्छेत्तुन्दि ।

कन्दटणम् । स्त्री । दणविशेषे । कुष्ठट्ठण । वै.
निघ. ।

कन्दनालका । स्त्री । गोजिह्वायां । वै.निघ. ।

कन्दपञ्चकम् । स्त्री । तैलकन्दाङ्घ्रिनेत्रकन्द-
सुकन्दक्रीडकन्दश्दन्तीकन्दे । गुणाः—“कन्दस्य

पञ्चकं धीकं तावादिरसमारकं । सर्वरोगहरं प्री-
तनीतवै स्निग्धपञ्चकम् ॥” वै.निघ. ।

कन्दपत्रः । पुं । महातालीपत्रे । वै.निघ. ।

कन्दफला । स्त्री । चूदकारवेणके । उच्छे-
गाह । विदार्थां । डूईकूगड़ा । रा.नि.व.७ ।

कन्दवहुला । स्त्री । त्रिपर्णीनामकन्दे । दन
कपाशौ । रा.नि.व.७ । [रा.नि.व.७ ।

कन्दमूलम् । स्त्री । मूलके । गूना । हिं मूल ।

कन्दरः । पुं । श्वेतखदिर । चूदरोगविशेषे ।
See कदरः । स्त्री । चार्द्रके । शुष्क्यां । रा.नि.व.
६ । गिरिगुहायाम् ।

कन्दरालः (कः) । पुं । मूत्रवचे । पीकूङ्
गाह । गईभाण्डवचे । गान्धीभाट इति भाषा ।

कन्दरूलः । पुं । कटुशरणे । वै.निघ. ।

कन्दरोगः । पुं । An affection of the
feminine organ considered as a
fleshy excrescence, but apparently
prolapsus uteri. योनिरोगविशेषे । शोनि-
कन् । स च वातादिशेदेन चतुर्विधः । तस्य नि-
दानलक्षणे—दिवा निद्रातिमैथुनादिकारणैः दोषाः
प्रकुपिताः पूर्यक्ताभं मन्दारफलसदृशं कन्दमुत्पा-
दयन्ति । “दिवास्त्रादतिक्तीषावायामादतिमैथु-
नात् । चताश्च नखदन्ताद्यैर्वातायाः कुपिता यदा ॥
पूयशोणितसङ्गाश्च लज्जुकाकृतिसन्निभं । उत्पद्यते
तदा योनी नाम्ना कन्दः स योनिजः ॥ क्वचं विवर्णं
स्फुटितं वातिकं तं विनिर्द्दिशेत् । दाहारागज्वरयुतं
विद्यात्पित्तात्मकान् तम् ॥ नीलपुष्पप्रतीकांश्च क-
ण्डूमुलं कफात्मकं । सर्वैलिङ्गसमायुक्तं सन्निपाता-
त्मकं विदुः ॥ मा.नि. ।

कन्दोद्भावा । स्त्री । चूदपाषाणभेदवचे । पी-
थशूत । रा.नि.व.५ । [व.३ ।

कन्दोद्दिष्टी । स्त्री । कन्दगुडूच्यां । रा.नि.

कन्दर्पकूपः । पुं । योनी ।

कन्दर्पजीवः । पुं । कामजवचे । रा.नि.व.५ ।

कन्दर्पज्वरः । पुं । कामे । [विज्ञे । चिका. ।

कन्दर्पसुशलः । पुं । Membrum virile,

कन्दर्पसारतैलम् । स्त्री । कुष्ठाधिकार तै-

जम् । यथा—कटु तैल ४ म. । काथार्थ—
छातिमहान्, कालियाकड़ा, गुल्लू, निम्बान्,
शिरीषहान्, बोड़ानिम् वा तिङ्पलता, ज-
यन्तीपत्र, तिङ्लाट, राखालशशार मूल वा
गौरकचाकुले, हरिद्रा प्रत्येके १० प.
जल ७४ म. शेष. १७म. । गोमूत्र १७ म.
शोणानुपाता, भीमराज, जयन्तीपत्र, धूतुरा-
पाता, हरिद्रा वा आम्ला, सिद्धि, थर्जूर-
पत्र, गोमय, आकन्दपत्र, सिद्धुरपाता प्र-
त्येके श्वस ४ म. । कथार्थ—माकानफल,
बट, ब्रह्मीशक, तिङ्लाट, चितामूल, गोम-
लिया, कूचिला, मनहान्, आम्ला, खुदे नटे,
गैटेला, शोणानि, आकन्द-आटा, काल-
कासन्दा, जैशेर मूल, आउट, मञ्जिष्ठा, बोड़ा-
निम् वा तिङ्पलता, राखालशशामूल, विद्या-
तिमूल, गङ्गातुलसी, हापरमाली, मूली,
छातिमहान्, कुड़ुचिहान्, निम्बान्, बोड़ा-
निम्, गुल्लू, सोमराजोमूल, हाकुचवीज,
चाकन्दावीज, धने, भीमराज, जयन्तीपत्र, कुन्-
रुथोटी (कन्दकमिति पाठे) वनं उल, शटी,
कटुकी, दारुहरिद्रा, तेउड़ी, पद्मकाष्ठ, पि-
पूलमूल, अण्डक, कुड़, कटुक, जटामांसी,
कपूर, सिद्धि पाता, एलाच, शुद्धक,
दुश्चरित्रफल, हरीतकी, बहेड़ा प्रत्येके
२ तोला । सा.कौ.भैष.पाठःसंयुक्तं सत्यः ।

कन्दलः । पुं । कपालि । कनके । धरणिः । ज-
लसारवृत्ते । छे.च. । स्त्री । शिलीमुपुष्ये । त्रिका. ।
कमलबीजे । कदलीपुष्पे । आर्द्रके । रा.नि.व.६ ।
शूरणे । भा.पू.१भ.शा.व. । गण्डखली । अङ्गुरे ।
कीमलशाखायाम् ।

कन्दलता । स्त्री । मालाकन्दे । रा.नि.व.७ ।
चन्द्रकारवल्गाम् । वै.निघ. ।

कन्दलिन् (ली) । पुं, स्त्री । पद्मबीजे । प-
द्मर बीज । रा.नि.व.१० । सु.सू.१६च.पित्तश-
क्ते । मगविशेषे । गुल्ममेदि । नी.लजिकं ।

कन्दलीकुसुमम् । स्त्री । शिलीमु । कोड़-
कहाता । श.च. ।

कन्दवर्गः । पुं । कन्दजातिनाम् । गैटो,
गैटु । यथा—विदारिकन्दजातवीर्यवाग्विष-

करीषयङ्गाटपिष्ठासुमध्यालुहस्यालुकाठालुमह्यालु-
रक्तालुकेन्द्रीवरीत्यलकन्दादिषु । गुणाः—रक्तपि-
तहराणि शीतानि मधुरानि मुक्तानि बहुशुक्रकरा-
णि सन्तःशुद्धिकाराणि च । सु.सू.४६च. । “शूरणः
पिच्छपिष्ठासु पलाशुर्गुणमसथा । ताम्बूलपर्यक-
न्दः स्यात् हस्तिकन्दस्तथा परः । वराहकन्दः अघ्न-
न्यः कन्दस्याङ्गा इमे स्मृताः ॥” अत्रि.१६च. ।

कन्दवर्धनः । पुं । Esculent root. शूर-
णे । रा.नि.व.७ । कटुशूरणे । वै.निघ. ।

कन्दवल्ली । स्त्री । बन्धाककोटक्याम् । रा.नि.
व.२ । भूमिकुम्भाखे । वै.निघ. ।

कन्दविषम् । स्त्री । यस्य कन्दे विषं वर्तते ।
कालकूट-वस्त्रनाभ सर्पप पालक कर्दम-वैराटक-सु-
लक शङ्खी पुष्करिक मूलक हलाहल मङ्गाविष-क-
र्कटकानीति त्रयोदश कन्दविषाणि । एषु वस्त्रना-
भानि चत्वारि, सुलके द्वे, सर्पपाणि षट्, शिष्टा-
नि एकैकमेवेति । “गुणाः—कन्दजानि तु तीक्ष्णा-
णि तेषां वित्यामि विसरं । स्पर्शज्ञानं कालकूटे
वेष्यः सन्ध एव च । शीवास्तम्भी वस्त्रनाभि पीत-
विष्णुमूत्रनेत्रता । सर्पपे वातवैगुण्यमानाद्भी यज्यज-
न्य च । शीवादौर्बल्यवाक्शङ्खी पालकेऽनुमताविह ।
प्रसिक्तः कर्दमाख्ये तु विष्ममेदी नेत्रपीतता । वैरा-
टकेनाङ्गदुःखं शिरोरोगश्च जायते । गात्रस्तम्भी
वेष्युश्च जायते सुलकेन तु । शङ्खीविषेणाङ्गसाद-
दाहोदरविह्वलयः । पुष्करिकेण रक्तत्वमस्त्रीर्हृदि-
स्तथोदरे । वैवर्ण्ये मूलकेऽर्द्धिर्हृदिःकाशीफप्रसूदताः ।
चिरेणीच्छसिति श्यावी नरी हलाहलेन वै । मङ्गा-
विषेण हृदये यज्यशूलोद्गमी भृशम् । कर्कटनीत्य-
तन्युर्हृदं हसन्दृष्टान्दशत्यपि । कन्दजान्युयवीर्याणि
प्रयुक्तानि त्रयोदश । रुचमुष्णं तथा तीक्ष्णं सूक्ष्म-
माशुव्यवायि च । त्रिकाशि विशदक्षैव लघुपाकि
च तत्त्वतः । सर्वान्पि कुशलैर्भोग्येयानि दशभि-
र्गुणैः ॥” सु.कल्प.२च. ।

कन्दशाकः । पुं । See कन्दवर्गः । [वै.निघ. ।

कन्दशालिनी । स्त्री । बन्धाककोटक्याम् ।

कन्दशूरणः । पुं । शूरणकन्दे । उल, कटुउल ।
रा.नि.व.७ ।

कन्दसंज्ञम् । स्त्री । (Prolapsus uteri.)
योन्मर्शः । योनित्रुटोरोगः । त्रिका. । See

कन्दः and कन्दरीमः ।

कन्दा । स्त्री । कन्दगुडूच्याम् । वै.निघ. ।

कन्दाब्धः । पुं । धारणीनाममहाकन्दशके ।
धरणीकम् । रा.नि.व.७ । वै.निघ. ।

कन्दासृता । स्त्री । कन्दगुडूच्यां । रा.नि.व.१ ।

कन्दाहः । पुं । कन्दशरणे । रा.नि.व.७ ।

कन्दातुः । पुं । त्रिपर्णीलतायां । कासातुके ।
धारणीनाममहाकन्दशके । रा.नि.व.७ ।

कन्दिरी । स्त्री । लज्जालुकायाम् । श.चि. ।

कन्दी । पुं । कटुशरणे । रा.नि.व.७ ।

कन्दुः । पुं, स्त्री । लीङ्मयन्युजपात्रे । तां०यां ।
हला । सुराकरणपात्रे । गेष्णुके ।

कन्दुकम् । स्त्री । पूगफले । अरुदे । वै.निघ. ।

कन्दुपक्वः । त्रि । जलोपसेकं विना केवल-
पात्रे अग्निना भट्टतण्डुलादौ । यथा — “कन्दुपक्वानि
तैलानि पायसं दधि शक्तवः । द्विजैरितानि भो-
ज्यानि शुद्धेहकृतान्यपीति” स्मृतिः ।

कन्देक्षुः । पुं । काशभेदे । एकश्च । वै.निघ. ।

कन्दोटः । पुं, स्त्री । शूलोत्पले । कुमुदे । नी-
लोत्पले । श.र. । [र.]

कन्दोतः । पुं । कुमुदे । त्रिका. । श्वेतपत्रे । श.

कन्दोत्थम् । स्त्री । नीलोत्पले । नोनर्तुम् ।
रा.नि.व.१० ।

कन्दोद्भवा । स्त्री । कन्दगुडूच्यां । रा.नि.व.२ ।
चुद्रपाषाणभेदायाम् । रा.नि.व.५ ।

कन्दोषधम् । स्त्री । चार्द्रके । वै.निघ. ।

कन्धरः । पुं । मारिषशके । मध्वे । स्त्री । ससा-
रख दध्नः तन्ने कन्धरमिष्यते । कु.टी. श्रीकण्डः ।
सखेहं दधि कन्धरं । सि.यो.षट्कन्धरतैले ।

कन्धरा । स्त्री । मानविशेषे । वै.निघ. । यौवा-
याम् । रा.नि.व. १८ ।

कन्धिः । स्त्री । यौवायाम् । हारा. ।

कन्धुकः(कः) । पुं । भूमिवदरे । भारण्यवदरे ।
वन कुल । वै.निघ. ।

कन्धम् । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । श.जा. ।

कन्यका । स्त्री । गृहकन्यायाम् । वृत्तकूमात्री ।
रा.नि.व.५ । कन्यायाम् । इटी ।

कन्यसा । स्त्री । कनिष्ठाङ्गुली ।

कन्या । स्त्री । वृत्तकूमात्री । वृत्तकूमात्री ।
रा.नि.व.५ । स्थूलैलायाम् । रा.नि.व.६ । बारा-
हीनाममहाकन्दशके । रा.नि.व.७ । कूमाय्यां ।
रा.नि.व.१८ । नाथ्याम् । मङ्गीषधिविशेषे । See
श्रीषधिः । बन्ध्याकर्कोटिकां । रा.नि.व.१ । (Aloes
perpoliata.) भूषणः इति स्थातद्रव्ये । कन्दा-
यां । गान्धरी । कन्दगुडूच्यां । वै.निघ. ।

कन्याटः । पुं । लम्पटे । काभूक । हारा. ।
आभ्यन्तरगृहे ।

कन्युषम् । स्त्री । वसपुच्छे । हारा. । बन्ध्याक-
र्कोटिकीफले । भा.पू.१भ. ।

कपटम् । स्त्री । चीडादेवदारुणि ।

कपटचीडा । स्त्री । चीडानामदेकदारुविशेषे ।
रा.नि.व.१२ ।

कपटा । स्त्री । क्रसवृक्षायाम् ।

कपटिनी । स्त्री । चीडानामगन्धद्रव्ये देवदारौ
वा । रा.नि.व.१२ । [श.र. ।

कपटी । स्त्री । परिमाणभेदे । एक आंकाङ् ।

कपटेश्वरी । स्त्री । श्वेतकण्टकार्थी । रा.नि.
व.४ । क्रसवृक्षायाम् । वै.निघ. ।

कपर्दः । पुं । बराटके । कड़ि । तत्रेदा यथा
— सुवर्णवर्णां सिंही धूमवर्णां व्याघ्री पीतवृष्टा
सितोदरा सखी श्वेतवर्णां हंसी विदना नाति-
दीर्घा च । गुणाः — कटुतिक्तोष्णकर्षणशूलत्रणगुण-
शूलनेत्रदोषनाशिलानि । रा.नि.व.१२ । “कपर्दः
कटुकशीथी हृष्यथाग्निप्रदीपनः । तिक्तः शीतः
कर्षणशूलत्रणनेत्ररुजापहः । गृहणी गुणशूलानि
परिणामं चयं तथा । वार्तं कर्षं नाशयतीथिवं
प्रोक्तो मनीषिभिः ॥” वै.निघ. । शीघ्रं गृह्यते
सुखम् ।

कपर्दकरसः । पुं । रक्तपित्ताधिकारि रसः ।
“सृतं वा मूर्च्छितं सृतं कार्पासपुष्पजैर्द्रवैः । मर्द-
येद्दिनभिकलु तेन पुण्यां बराटिका । निबध्य चान्य-
सूषार्या भास्वे कदा पुटे पचेत् । द्रव्यं चूर्ण-
याम् ।

कृष्णं मरिचविगुणेः सह । गुञ्जैकैकं घृतैलेन्द्रं
रक्तपित्तं नियच्छति । कपर्दीकरसो नाम असाध्यं
साधयत्यलम् । उद्वन्तरफलं पक्वं घृतैः पाच्यं सि-
तायुतं । भक्षयेन्मरिचैर्युक्तमनु स्याद्रक्तपित्तनुत् ॥”
रस.र. । कापास कृत्तेन रत्नेन एकदिनं गर्दि-
त मूर्च्छित पात्रम् २ तो. कड़िर भित्तत भ-
रिशा कड़िर मूत्र कृत्त करिरेवे । पत्रे मेहे
कड़ि अक्षमूत्रावन्ने राशिशा मूत्रपाक करिरेवे ।
भीतन इहेने तुनिश ४ तो. मरिचैर रत्ने
एकत्र चूर्ण करिरेवे । मात्रा १ कूँट ।

कपर्दी । स्त्री । वराटके । वै.निच. ।

कपर्दीः । पुं । कपर्दीके । रा.नि.व.१२ ।

कपर्दिका । स्त्री । वराटिकायाम् । [श्च. ।

कपाटशयनम् । स्त्री । उत्तानशयने । सु.चि.

कपाटसन्धिकः । पुं । अश्वत्थरदीर्घैकपालि-
रितरात्र्यपालिरित्येवं कर्णवन्धनाकृतिविशेषे । सु.
सू.१६५. । [शक्रकाष्ठेविशेष. रा.नि.व.१२ ।

कपाटिनी । स्त्री । चौड़ानामदेवदारुभेदे ।

कपालः । पुं, स्त्री । मृन्मयघटादिखण्डे । थाप-

ड़ा, थालाकूटि । रा.नि.व.१८ । भा.म.४भ.
सू.रो.चि. । मसकाद्यस्थिषु । तानि च नितम्ब-

तालुदेशासदेश-मलक-गण्डस्थल जानु-शङ्खवङ्कण-
शिरोऽस्त्रीनि । सु.शा.५५. ।

कपालकुष्ठम् । स्त्री । मङ्गाकुष्ठभेदे । अस्य ल-
क्षणम्—“क्षणकपालिकाप्रकाशानि कपालकुष्ठा-
नि ।” सु.नि.५५. । “क्षणाक्ष” कपालाभं यदुच्यं
पर्यं तनु । कपालं तोदबाहुल्यं तत्कुष्ठं विषमं
भृतम् ॥” भा. । [चिका. ।

कपालनालिका । स्त्री । तर्कुल्यां । टेके. ।

कपालरोगः । पुं । शिरीरोगे ।

कपालास्थि । स्त्री । क्षणामख्यातशरीरमध्यस्थ
कर्परसहशास्थिनि । “जानुनितम्बासतालुगण्डशङ्ख-
शिरोऽस्त्रीनि तन्नाम्नाभिधीयते” । सु.शा.५५. ।

कपालिका । स्त्री । दन्तरोगविशेषे । तल्लक्षणं
—कपालस्थिव दीर्घसु दन्तानां खेव शर्करा । क-
पालिकेति पठिता सदा दन्तविनाशिनी ॥ भा.नि.
सू.नि.१६ । श्वकर्परिकायाम् । सु.चि.१५. ।

कपाली । स्त्री । विडम्बायाम् । रा.नि.व.१ ।

कपिः । पुं, स्त्री । वानरे । रत्ना. । सिद्धके ।
शिनात्रम । रा.नि.व.१२ । आमातके । युक्तशि-
म्बाम् । करञ्जविशेषे । श.च. ।

कपिकच्छुः (कच्छूः) । स्त्री । युक्तशिम्बाम् ।
आनाकूनी । सि.यो.उन्मा.चि. । ‘कपिकच्छा-
यवा तमम् ।’ See आत्मगुता ।

कपिकच्छुफलम् । स्त्री । युक्तशिम्बाः फली
आनाकूनीत्र वीज ।

कपिकच्छुफलोपमा । स्त्री । जन्तुकायां ।
जन्तुकारीयि मालवे । रा.नि.व.१ ।

कपिकच्छुरा । स्त्री । युक्तशिम्बाः । प.सु. ।
See आत्मगुता । [शुनी । श.च. ।

कपिकन्दुकम् । स्त्री । शिरोऽस्थिनि । मांशांश
कपिका । स्त्री । नीलसिन्धुवारकचे । रा.नि.व.
४ । अकंठचे । रत्ना. । [शाकूल । र.मा. ।

कपिकोलिः । पुं । शृगालकोलिकायां । क-
पिचूड़ः (डू) । पुं, स्त्री । आमातकठचे ।
आमड़ा गाँह । रा.नि.व.११ ।

कपिचूतः । पुं । अश्वत्थभेदे । पलांशभिप्लुन ।
गजहृच्छसहोरा इति । भा.पू.१भ.वटा.व. । आ-
मातकठचे । चिका. । [१९ ।

कपिजः । पुं । सिद्धके । शिनात्रम । रा.नि.व.
कपिजङ्घिका । स्त्री । तैलपिपीलिकायाम् ।
श.च. ।

कपिञ्जलः । पुं । A bird, the franco-
line partridge. चातकपचिषि । कटिकञ्जल
पाथि । गौरतिमिरी । पाछांनाड़ा पाथि । क-
पिञ्जल इति प्राज्ञैः कथितो गौरतिमिरिः । भा. ।
मांसगुणाः—शीतलं मधुरं लघु अतएव रक्तपित्ते
रक्तश्लेष्मविकारि मन्दवातविकारि च प्रशस्तं । चक्र.
द. । तथा एतस्य मांसं चटकमांसाच्छीतलं । इत्थं
रोचकञ्च । रा.नि.व.१७० । शिलारसे । शिनात्रम ।
ककातया इति ख्याते पक्षिणि । केचित् ।

कपिञ्जला । स्त्री । ब्राह्मिधानविशेषे । सा
क्षीयकारी । अचि.१५५. ।

कपितैलम् । क्ली । शिलारसे । रवा । तुल-
स्नानामकगन्धद्रव्ये । भा. ।

कपि(बि)त्यः (कः) । पुं । (Peronia ele-
phantum.) स्नानामस्थ्यातवचे । कटुश्च ग्राह्य ।
हिं कीदृग् । मं कविठ । कं वेल्लु । तें वेल्लुगचेदु ।
प.सु. । गुणाः—मधुरास्त्रः कषायः तिक्तः शीतलः
वृष्यः पित्तानिलघ्नः संघाही व्रणघ्नः । आमं कपि-
त्यमस्त्रीणं कफघ्नं ग्राहि वातलं । दीपवयहरं पक्वं
मधुरास्त्ररसं गुरु । अपिच । आमं जिह्वाजायकरं
विदीपवर्धनं विषघ्नं रीचकं संघाहि । पक्वं श्वास-
वमिश्रमक्तमहरं हिक्कापनोदनम् । रा.नि.व.११ ।
“कपित्यमस्त्रं मधुरं कषायं विशदं गुरु । कासाति
सारहृद्दोगच्छर्दिक्कफरुजापहम् । कपित्यं मधुरं
शीतं कषायं ग्राहकं लघु” ॥ अत्रि.सू.१७अ. ।
तत्फलमस्त्रं स्नेहायं शमयति रुचवीर्येत्वात् । सू.
सू.४०अ. । अपिच—“कपित्यमामं संघाहि कषायं
लघु लेखनं । पक्वं गुरु तृषाहिक्राशमनं वातपि
तज्जित् । स्यादस्त्रं तुवरं कण्ठशीघ्रनं ग्राहि दुर्ज-
रम्” ॥ भा. । अत्रत्यवचे ।

कपित्यतैलम् । क्ली । कपित्यबीजतैले । गुणाः
—“कपित्यतैलं तुवरं खादु चास्तुविषायहम् ।”
वै.निघ. ।

कपित्यत्वक् । क्ली । एलवाल्के । रा.नि.व.४ ।

कपित्यपत्रा (र्णी) । स्त्री । वृन्वविशेषे । क-
पित्यालीति कंवटपत्रीति मङ्गराष्ट्रे । शकवित्रजात्र
ग्राह्य । रवा. । गुणाः—“कपित्यपत्रा तीक्ष्णोष्णा
पाक्वि कट्वी च तूवरा । रसे तिक्ता क्लमिकफमेदमे
हविषं जयेत् । सायुरोगं नाशयति...” वै.निघ. ।

कपित्यानी । स्त्री । कपित्यपत्राम् ।

कपित्याम्बः । पुं । आम्बमेदे । वै.निघ. ।

कपित्यार्जकः । पुं । श्वेतार्जके । तुलसीमेदे ।
मद.व.२ । [मृत्पण्डा] । त्रिका. ।

कपित्यास्यः । पुं । वानरविशेषे, गोलार्द्धे ।

कपित्याष्टकचूर्णम् । क्ली । यक्षस्थधिकारि ।

अथ यमायादीनां प्रत्येकमेकैकं भागं, मङ्गाद्रका-
दिदाङ्गिमात्मानां प्रत्येकं भागत्रयम्, शर्करायाः
षड्भागम् कपित्ययष्टचूर्णस्य चाष्टभागैकैकं मेल-
येत् । शर्कराया अष्टोत्तरशतभागं इति वा.टी. ।

कश्चिच्च “वज्रुणसिते कपित्याष्टगणे” पठति। सुतरां
तन्मते यमायादीनामेकैकभागस्थले कपित्यस्याष्टौ
भागाः कपित्याश्च वज्रुणाः सिता भवन्ति । अपरे
च सर्वचूर्णापेक्षया वज्रुणसिता अष्टगुणकपित्यचूर्णं
ददति । च.द. । अग्निः चिचके । जलं बालके ।
यगानी, पिपुलमूल, शुद्धशक, तेजपत्र, एनाइच,
नागेश्वर, कुण्ट, गरिष्ठ, चित्तूरमूल, बाला, जीरक, धने, मोवर्तमनवण अत्रोत्तरे
१ भाग, तिष्ठिङ्गो, शार्ङ्गकूल, पिपुल, वेन-
कुण्टा, पाटिग्रा गोक्ष, दाङ्गिगहान अत्रोत्तरे
३ भा. चिनि ७ भा. कपित्यचूर्ण ८ भा. ।

कपिनामा । पुं । शिलारसे । रवा. ।

कपिपिप्पली । स्त्री । रक्तापामार्गे । भा.पू.
१भ. । वानरपिप्पल्यां । वै.निघ. । स्थ्यावर्चक्षुषे ।
र.सा. । [श.र. ।

कपिप्रभा । स्त्री । शुक्रशिल्पां । आनाकुशी ।

कपिप्रियः । पुं । आस्मातकवचे । रा.नि.व.११ ।
कपित्यवचे । भा. ।

कपिभूतः । पुं । पारिशावत्ये । वै.निघ. ।

कपिरसः । पुं । शिलारसे । [व.११ ।

कपिरसाव्यः । पुं । आस्मातकवचे । रा.नि.

कपिरोमफला । स्त्री । कपिकच्छी । रा.नि.
व.२ । [रा.नि.व.६ ।

कपिरोमा । स्त्री । कपिकच्छी । रेणुकायां ।

कपिलः । पुं । शिलारसे । रवा. । कुङ्कुदे ।
हारा. । पितले । सूषिकमेदे । तद्दृष्टे व्रणकोषः
ज्वरः यग्युद्भवः । सु.कल्प.६अ. । त्रि । पिङ्गलवर्णे

कपिलच्छाया । स्त्री । मृगनाभी । भा.म. ।

See कलुरिका ।

कपिलद्राचा । स्त्री । कपिलवर्णवृद्धाचावि-
शेषे । आङ्गुर इति यस्याः प्रसिद्धिः । आङ्गुर ।
गुणाः—मधुरा शीतला हृद्या मदहर्षदा दाहसू-
च्छाज्वरनाशकपाण्डकासघ्नी च । रा.नि.व.२ । अष्ट-
तरसे । [श.च. ।

कपिलद्रुमः । पुं । काशीनामसुगन्धकाष्ठे ।

कपिलफला । स्त्री । कपिलद्राचायाम् । आ-
ङ्गुर । रा.नि.व.२ ।

कपिलसौहम् । स्त्री । पितले । हे.च.वै.निच.।

कपिलशिशपा । स्त्री । Tawny-leaved
sisu. (Dalbergia sisu.) कपिलपत्रशिशपा-
हवे । कपिलपत्र शिशु गाँड़ । मं कं पितला-
शिशव । होवदवीड । गुणाः— तिक्ता शीतवीर्या
अम्ली वातपित्तज्वरघ्नी हृद्दिहिकानिवारणी च ।
रा.नि.व.६ । कटुका तिक्ता कषाया शोषघ्नी उष्ण-
वीर्या मेदःकुष्ठशिववमिहमिहरी वसिष्ठजात्रण
दाहरक्तवलासघ्नी गर्भपातिनी च । भा.पू.१भ.
गटा.व. ।

कपिला । स्त्री । पितले । भा.म.१भ. । राज-
सीती । भित्तनविटणव । गृहकन्यायाम् । रा.नि.
व.५ । रणकायाम् । त्रैलोक्यवीज । रा.नि.व.६ ।
कपिलशिशपायां । काल शिशु । रा.नि.व.६ ।
निर्विषजलायुकायाम् । निर्विषज्जांक । सु.सू.१२
अ. । See जलायुका । स्वर्णवर्णकामधेनुमेदे ।
मै.शक्ति । लक्ष्मसाध्यलूतामेदे । See लूता ।

कपिलाधिका । स्त्री । तैलपिपीलिकायाम् ।

कपिलार्जकः । पुं । कपिलवर्णतुलसीहवे ।
पा.भू.पत्र तूलगौरुक्ष । वै.निच. ।

कपिलाक्षी । स्त्री । कपिलशिशपायाम् । रा.
नि.व.६ । सगैर्वाक्ये । रा.नि.व.७ ।

कपिलिका । स्त्री । शतपदीमेदे । पिपीलि-
काविशेषे । सु.कल्प.८अ. । See शतपदी, पिपी-
लिका । [नाकूनी । रा.नि.व.१ ।

कपिलोमफला । स्त्री । कपिकच्छाम् । आ-

कपिलोमा (ला) । स्त्री । रणकवीजे । त्रै-
लोक्य । रा.नि.व.६ । [रीती । भा.नि.पित्तल ।

कपिलोहम् । स्त्री । पितले । हे.च. । राज-

कपिलकः । पुं । कम्पिलके । कर्मणां छंड़ि ।
वै.निच. ।

कपिलिका । स्त्री । शोषधिविशेषे । गजपि-
पूल वा कर्मणां छंड़ि । र.मा. । [गाँड़ ।

कपिवदन्यः । पुं । आमातकहवे । आम्ड़-

कपिवल्लिका (ली) । स्त्री । गजपिपण्या ।
भा.पू.१भ. । कपिलहवे । [पूल ।

कपिवासः । पुं । पारिशावत्ये । अनाशपि-

कपिविरोचनम् (विरोधि) । स्त्री । मरिचैः
रा.नि.व.६ ।

कपिवीजम् । स्त्री । एकशिश्वीबीजे । आना-
कूनीबीज । भेष.कामिहरमीदके ।

कपिहृत्तः । पुं । पारीशावत्ये । वै.निच. ।

कपिशः । पुं । सिद्धकनामगन्धद्रव्ये । मिना-
त्रज । द्राक्षामये । वै.निच. । चि. श्याववर्णे ।
मै.शक्ति । [माधवीलतायाम् । मै.शक्ति ।

कपिशा(शी,शिका) । स्त्री । सुरायां चिका ।

कपिशायनम् । स्त्री । मयविशेषे । चिका ।

कपिशीर्षकम् । स्त्री । हिमालये । श.च. ।

कपिहस्तकः । पुं । कपिकच्छी । रस.र. ।

कपीकच्छुः । पुं । कपिकच्छुलतायां । आना-
कूनी । श.र. ।

कपीज्यः । पुं । चीरिकाहवे । गटा. ।

कपीतः । पुं । श्वेतवृषाहवे । र.मा. ।

कपीतकः । पुं । सचहवे । रा.नि.व.११ ।

कपीतनः । पुं । उदुम्बरहवे । यक्षडूम्बर । हिं
गुलार । ज.द. । आमातके । आम्ड़ । वा.सू.
१५अ.शयोषादी । च.सू.४अ. । शिरीषहवे । रा.
नि.व.६ । अश्वत्थहवे । मै.नचतुर्थ । गुवाकहवे ।
विलहवे । श.र. । गङ्गसुम्भे । गङ्गाभाङ्गि ।
रजा. । सचहवे । रा.नि.व.११ ।

कपीन्द्रः । पुं । हनुमति । श.र. ।

कपीष्टः । पुं । राजादनीहवे । वै.निच । क-
पित्यहवे । रा.नि.व.११ ।

कपोतः । पुं । पारावतपक्षिणि । गृहकपोते ।
पाश्र्वात्, कश्चेत्तर । मं परेवा । हिं कडुतर । क-
न्यांसगुणाः— बलवीर्यवर्धनं खादुकफपित्ताहृदो-
षजिघ । रा.नि.व.१७ । कपोतमांसं पाष्ठी वष्यं ।
च.द.पाण्डु-च.योगरानि । पारावती गुरुः क्षिप्रः
रक्तपित्तानिलापहः । संयाही शीतलसग्रेः कधि-
तो वीर्यवर्धनः ॥ भा.पू.२भ. । रसे पाके च खादु
कषायं विषदश्च । राज. । कपोतो हंक्षणी वक्षी
वातपित्तविनाशनः । तपणः एकजनी द्विती नृणां
गुणप्रदः ॥ अचि.२१अ. । See पारावतः ।

कचिविशेषः । पुं । मे.विन्.तचिकं । मृषिक-
भेदे । सु.कल्प.६५. । कपोतसमूहे । पारदे ।
कर्जिचारे । पश्चिमाचे । पारीग्रहचे । अनाम-
निभूत । भा. ।

कपोत(क)म् । स्त्री । Antimony. सीबी
राजने । रा.नि.व.११ । कपोताजने । मे.तचिकं ।

कपोतकनिषादी । पुं । अथस्य वातव्याधि
भेदे । लक्षणं यथा—“कृच्छादुत्थापितश्चापि पुनर्यो
याति मेदिनी । कपोतकनिषादीति स ज्ञेयः क-
च्छजीवनः ॥” अ.द.५५.अ. ।

कपोतचक्रः । पुं । कवाटचक्रवृत्ते । रत्ना. ।

कपोतचरणा । स्त्री । नलौनामगन्धद्रव्ये ।
समूक । मटा. । [गोह. रा.नि.व.१२ ।

कपोतपर्णी । स्त्री । एलायाम् । एनाइ८

कपोतपुटम् । स्त्री । शीषपुटविशेषे । लक्ष-
णं यथा—“यत्पुटं द्योतते खाते अटसकौर्वनोप-
लैः । कपोतपुटमेतत् कथितम्...” । भा.स.१७. ।

कपोतपुरीषः । पुं । पारावतविष्टायां । एष
ब्रणदारणः ।

कपोतवक्त्रा (क्त्रा) । स्त्री । काकमाथ्याम् ।
कीडवाडुंठी । कड़. । च.द.भरी.चि.कवायतैले ।

कपोतवक्त्रा । स्त्री । ब्राह्मणां । भा.स.४७.पुत-
ना.यङ्.चि. । “कपोतवक्त्राश्चोष्णाकः ।” खताफट्-
कोति प्रसिद्धायां खतायां । सु.सू.३८.अ. । “कपो
तवक्त्रासुवर्चला । अन्ये “श्रीषसदृशपत्रस्त्वयि-
पठचे” इति द्रव्यान्तरमाहः । ड. । सु.चि.७५. ।

कपोतवर्णा (र्णा) । स्त्री । मूकैलायां । रा.
नि.व.६ । [व.१२ ।

कपोतवाणा । स्त्री । मलकायाम् । रा.नि.

कपोतविष्टा । स्त्री । पारावतपुरीषे । इयं
ब्रणदारणी । सु.सू.३६.अ. । [नि.व.५ ।

कपोतवेगा । स्त्री । ब्राह्मीनामगन्धद्रव्ये । रा.

कपोतसारम् । स्त्री । क्षीतोऽन्धवे । रा.नि.व.
११ । [विशेषे । अम. ।

कपोताक्षिः । स्त्री । मलकायाम्, गन्धद्रव्य-

कपोताज्जनम् । स्त्री । नीलाजने । [वै.निघ.

कपोताण्डोपमफलम् । स्त्री । निम्बभेदे ।

कपोतारिः । पुं । स्निग्धपचिचि । श.र. ।

कपोतिका । स्त्री । चाणक्यसूत्रके । कीमल-
सूत्रके । वै.निघ. ।

कपोलः । पुं. स्त्री । मलके । गन्धद्रव्ये । गी.ग. ।
रा.नि.व.१८ । स्त्री (लौ) । आन्वयभागे ।

कपोलफलकम् । स्त्री । प्रशस्तगन्धद्रव्ये ।

कप्याख्यः । पुं । सिक्कके । निर्गतरज ।

कप्यासः । पुं । वानरगृदे ।

कफः । पुं । Phlegm. शरीरस्थसीम्बधातुवि-

शेषे । [श्री.गो. गुहाः—“शेषा गुरुः स्निग्धद्रु-

प्रसृक्तः स्निग्धः पटुः शीतजडश्च गौल्यवान् ।

शीते वसने च भ्रमं निशामुखे पूर्वोऽङ्गि भुक्तोपरि

च प्रकुप्यति ॥ रा.नि.व.२१ । तत्प्रकोपकारणम्

यथा—“गुरुमधुररसतिस्निग्धद्रुषेक्षुभ्यद्रवदधि-

दिवनिद्रापूपसर्पिःप्रपूरैः । तुङ्घिनपतनकाले श्लेष्-

णः सम्प्रकोपः प्रभवति दिवसादौ भुक्तमात्रे वसन्ते ॥

इति । तत्कथं यथा—क्षौमिषं मधुरास्वता शिशि-

रता शोक्ता प्रसेकी मलप्राचुर्ये स्थिरता रसश्च

लवणं कण्डूयतिस्त्वत्ता । आलस्यं चिरकारिता

कठिणता शोधावचिस्निग्धताः । तन्माहमुपदेह-

कासगुरुता एताः कफोत्था रजः ॥ इति । तच्छा-

न्तिहेतुर्था—“गुरुशीतमृदुस्निग्धमधुरस्थिरपिच्छ-

लाः । श्लेष्मणः प्रशमं यानि विपरीतगुणैर्गुणाः ॥

इति । माधुर्यापिच्छिलत्वाच्च प्रकोदित्वात्तथैव च ।

आमाशये सम्भवति श्लेष्मा मधुरशीतलः । श्लेष्मा

श्वेती गुरुः स्निग्धः पिच्छिलः शीत एव च । मधु-

रस्त्वविदग्धः स्वादिदग्धी लवणः सूतः ॥ सु.सू.२१

अ. । श्लेष्मा श्वेती गुरुः स्निग्धः पिच्छिलः शीतल-

साया । तमोगुणाधिकः स्वादुर्विदग्धी लवणी भ-

वेत् ॥ इति स्वरूपम् । तस्य स्थानभेदेन तस्य ना-

मानि यथा—कोदन आलम्बनी रसनः कोदनवेति

स्थानभेदेन । तानि च स्थानानि यथाक्रमं आमा-

शयद्वयकाष्ठशिरःसन्ध्यः । तदस्थानगतानाञ्च तेषां

कर्माणि यथा—कोदनः कोदयत्नमन्यानि च श्ले-

ष्मस्थानानि उदककर्माणामुद्वेष्टाति । रसमुक्ताख-

वीर्येण हृदयस्वावलम्बनम् । चिकसम्भारश्चापि

विदधात्यवलम्बनः ॥ उभावपि तसः क्षीब्धी तिष्ठत-

स्थानिके यतः । यती रसाम्बिजातीती रसनारसनी

समी ॥ कोदनः कोदरावेन समवेदियतेर्षः ॥

श्लेष्मः सर्वसन्धीनां संश्लेषं विदधात्यसौ ॥ भा.स. १८. । अवलम्बक इवेकः क्लेदकः श्लेष्मोऽपरः । बोधकसर्पकश्चेति श्लेष्मा पञ्चविधः स्मृतः इति ॥ तेषां लक्षणानि—कफधात्वान्यु श्लेष्माणां यत्करी-
व्यलम्बनं । ततोऽवलम्बनमप्यस्ति श्लेष्मा प्राप्नोत्यु-
रःस्थितः । आमाशयाश्रितः सोऽन्नक्लेदनात्क्लेदकः
स्मृतः । श्लेष्मकः श्लेष्मशास्त्रेः स च सन्धी व्यवस्थि-
तः । रसनावस्थितकेषु बोधको रसबोधनात् । शि-
रसि प्रस्थितश्चासौ तर्पकः । वा.टी. । श्लेष्मधात्वान्यु
श्लेष्माणां यत्करीव्यलम्बनं । अतोऽवलम्बकः श्लेष्मा
यत्नामाश्रयसंश्रितः । क्लेदकः सोऽन्नसङ्घातक्लेदना-
द्भसबोधनात् । बोधको रसनास्थायी शिरःसंस्थोऽ-
श्रितपर्यात् । तर्पकः सन्धिसंश्लेषात् श्लेष्मकः सन्धिषु
स्थितः ॥ वा. । कपित्थश्ले. । रा.नि.व.११ । स
सुदुष्पेने । च.द.धर्म.चि.प्रलेपे ।

कफसूर्चिकाः । स्त्री । खालायाम् । मूत्रत्र-
णान, शृङ्ग । छि.च. ।

कफकेतुरसः । पुं । कफरीगाधिकारि रसः ।
मागधी पिप्पली । र.सा.सं. । पाठः—“टङ्गणं
मागधी श्लेष्मं वत्सनाभं समं समं । आर्द्रकखरसेनाय
दाययेद्भावनाचयम् । गुञ्जामात्रं प्रदातव्यम्... ॥”
द्वितीये यथा—“दग्धश्लेष्मं विकटुकं टङ्गणं समभा-
गिकं । विषञ्च पञ्चभिन्नुल्लसार्द्रतोयेन मर्दयेत् ।
वास्त्रयं रक्तिकाञ्च वटो कृष्यादिचक्षणः ।” सायं
प्रातरार्द्रकरसेन दीयं । मेघ.कफज्ज.चि. ।

कफगण्डः । पुं । गलरीगे । तस्य लक्षणम्—
“स्थिरः सर्वर्षां गुरुश्चकण्डूः शीतो महाश्वापि
कफात्मकस्तु । पाक्ययुक्तश्चिरवृद्धिपाको मृदुश्च
या पाकनियात् कदाचिन् । वैरस्यमास्यस्य च तस्य
जलोर्भवेत्तथा तालुगलप्रक्षीवः ॥” भा.नि. ।

कफगुल्मः । पुं । श्लेष्मजगुल्मे । तस्य रूपं—“श्ले-
मिन्धुश्रीतम्बरगावसादहृत्तासकासाक्षाचगौरवाणि ।
श्लेष्मं वगत्या कठिनीघ्नतलं गुल्मस्य रूपाणि कफा-
त्मकस्य ।” शीतं गुरुजिन्धमचेदनञ्च सम्पूर्णं प्रख-
पनं दिवा च । गुल्मस्य हेतुः कफसंभवस्य सर्व्वस्य
दुष्टो निचयात्मकस्य ।” च.चि.प्र.प. ।

कफजः । पि. । श्लेष्मजायके । [नि.व.४ ।

कफघ्नी । स्त्री । यकनासायाम् । हनुषामिदे । रा.

कफज्वरः । पुं । श्लेष्मज्वरः । See ज्वरः ।

कफ(फो)षिः (षी) । पुं, स्त्री । शुक्लमध्व-
यस्यौ । क०हे । रा.नि.व.१८ ।

कफनाडी । स्त्री । दन्तमूलगतरीगविशेषः ।
पौतत्र गोष्ठोऽत्र कफज्जगु नागौ । यथा—“ह-
न्तमूलगता नाद्याः पञ्च श्लेष्मा यथेष्टिताः । श्लेष्मा कः
फाहृघनाजुंनपिच्छिलासा कश्चा सकण्डुरदजा-
रजनीप्रवृद्धा ।” भा.नि. । [लादी । क०कोशोत् ।

कफप्रकृतिः । स्त्री । स्थिरचिततास्त्रिधकेषु-

कफमन्दिरम् । मण्डभेदे । माडु, चकन ।

कफरुहा । स्त्री । मगरमुलायाम् ।

कफरोगः । पुं । कफजन्यरोगमात्रे ।

कफरोहिणी । स्त्री । कफजन्यगलरीगविशेषः ।
तस्य लक्षणं यथा—“श्लेष्मोनिरीधिन्यपि मन्ध-
पाका स्थिरादुरा वा कफसंभवा सा । भा.नि. ।
See गलरोहिणी ।

कफवर्धकः । पि. । श्लेष्मवर्धके ।

कफवर्धनः । पुं । पिच्छीतगरुहके । चिका. ।
पि. । कफवर्धके । [पि. । श्लेष्मरोधके ।

कफविरोधि । स्त्री । मरिचे । रा.नि.व.६ ।

कफसंश्रमनवर्गः । पुं । कफशान्तिकरद्रव्य-
गणेषु यथा—“रुचचारकपायतित्तकटुकव्यायाम-
निष्ठोत्तनं धूमायुष्मशिरिविरिकवमनस्त्रेदोपवासाः
दिकम् । स्त्रीसिवाध्वनियुक्तजागरजलकौङ्काना-
सेवनं पानाहारविहारभेषजमिदं श्लेष्माशुभं जये-
त् ॥” भा.पू.२भ. ।

कफसंभवः । पि. । कफोत्पत्ते ।

कफस्थानम् । स्त्री । कफाशयेषु, आमाशयो-
रःकण्डशिरःसन्धिषु । स.सू. २१ च. ।

कफस्त्रावः । पुं । नेत्रसन्धिगतरीगविशेषः ।
लक्षणं यथा—“पाकः सन्धी संस्रवेद्यस्तु पृथं
पृथक्सावोऽसौ गदः सर्व्वजस्तु । येनं सामं पि-
च्छिलं संस्रवेद्यं श्लेष्मासावोऽसौ विकारी मतस्तु”
भा.नि. ।

कफातिसारः । पुं । कफजन्यातिसारः । सा.
चिकित्सा—“श्लेष्मातिसारी प्रथमं हितं लहृन्ध्याच-
नं । धीन्यश्चासातिसारघ्नी यथोक्ती दीपनी गन्धः ॥”
तस्य लक्षणं यथा—“युक्तं सान्द्रं सकर्षं श्लेष्मज्जगु

मिषं शीतं हृदरीमा ननुषः । मा.नि. ।

कफान्तकः । पुं । वर्वरकवचे । वादनां गोष्ठ ।
रा.नि.व.८ ।

कफापहा । स्त्री । जोरके ।

कफारिः । पुं । चार्द्रके । शृङ्गा । रा.नि.व.१ ।

कफी (इन) । चि । कफयुक्ते । अम. । पुं ।
गजे । शोडी ।

कफेलुः । चि । कफयुक्ते । उणा. ।

कफोत्कटः । चि । कफप्रधाने । च.द.साम्निपा-
तिकञ्च.चि. । “कण्ठया च कफोत्कटे ।”

कफोरिक्षष्टः । पुं । नेत्ररोगभेदे । लक्षणम् —
कफेन पश्येद्रूपाणि खिग्धानि च सितानि च । स-
खिलप्रावितानीव परिजाद्यानि मानवः ॥ मा.नि. ।

कफोरिक्षेशः । पुं । कफस्य वमनायोपस्थितौ ।

कफोदरम् । स्त्री । कफजम्बीरदररीगे । लक्षणं
— “यच्छीतलं शुक्लशिरावनलं गुरु स्थिरं शूलन-
खाननस्य । खिग्धं मृदुच्छोफयुतं ससादं कफोदरं
तच्च चिराभिष्ठिति ॥” सु.नि.७७. । [दरे । मी. ।

कवन्धम् । स्त्री । जले । रा.नि.व.१४ । पुं । उ

कवित्यः । पुं । कपित्थवचे । अ.टी. ।

कम् । अर्थयं । मस्तके । श्र.चि. ।

कमठः । पुं, स्त्री । कच्छपे । भास्त्रविशेषे । मी.
ठचिकं । शल्लक्यां । अंज्जिरु । धरणिः । वंशे । श.र. ।

कमठी । स्त्री । कच्छप्याम् । अम. ।

कमण्डलुः (तरः) । पुं । म्रनवचे । पाकड़
गोष्ठ । प.सु. । करके । मन्नामीत्र पात्र । मी.
लघुतुक्तं । अश्वत्थभेदे । गजहृदसङ्गीरा । पनाम-
पिश्रुन । भा.पू.१भ.वटा.व. ।

कमनः । पुं । अशोकवचे । मी.नचिकं । मदने ।
चि । कामुके । [कौशपचिणि ।

कमनच्छदः । पुं । कङ्कपचिणि । हे.च. ।

कमन्धम् । स्त्री । जले । अ.टी.रा. ।

कमलम् । स्त्री । *Nelumbium speciosum*
or *Nymphaea nelumbo*. पद्मसामान्ये ।
पद्म । तं तामर । तच्च श्वेतरक्तनीलभेदेन त्रिवि-
धम् । कमलगुणाः—शीतलं वर्षाकरं मधुरं पित्त-

कफघ्नं दृष्टादाहरतविस्तीकविषविसर्गहरं । श्वेतं
शीतलं मधुरं कफपित्तघ्नम् । रक्तनीले तु क्क्षा-
दस्यगुणे भवतः । भा.पू.१भ. । पुं । खगविशेषे । मी.
लचिकं । सारसविहङ्गमे । अम. । ताम्बे । क्लीचि ।
मेवजे । मी.लचिकं । पद्मकाष्ठे । कुङ्कुमे । सूचा-
ग्रये । जले । रा.नि.व.१४ ।

कमलकन्दः । पुं । शालूके । पट्मत्र (नैट्ठ) ।
गुणाः—“शालूकः कटुकशोक्तः तुषरी मधुरी गु-
रुः । मलसम्भक्तरी रुचौ नेत्रौ बध्यश्च शीतलः ।
दुर्जरो बह्वी रक्तपित्तं दाहं तृषां कफं । पित्त-
वातश्च गुणश्च पित्तं कार्ष्णं क्षमीक्षया । मुखरीर्म
रक्तदीर्घं नाशयेदिति च कृतः ।” वै.निघ. ।

कमलकर्णिका । स्त्री । पद्मबीजकोशे । प-
ट्मत्र टाकि । गुणाः—“बीजकोशसु मधुरः कु-
वरः शीतलो लघुः । तिक्तो मुखस्त्वक्कारौ रक्त-
दोषतृषाहरः ॥” वै.निघ. ।

कमलकोसरः । पुं, स्त्री । पद्मकिल्लके । पद्म-
कमर । गुणाः—“शीतलः याद्वी मधुरः कटुः
रुचः गर्भस्थैर्यकरः रुच्यश्च ।” वै.निघ. ।

कमलच्छदः । पुं । कङ्कपचिणि । पद्मदले ।

कमलनालम् । स्त्री । पद्मनालायाम् । पट्मत्र
उंठो । वै.निघ. । See क्खालम् ।

कमला । स्त्री । वरस्त्रियि । मी.लचिकं । निम्बु-
कविशेषे । कम्पना जेवु, मत्रवती जेवु । तन्म-
सारः ।

कमलाचः । पुं । कमलबीजे । पद्मबीज ।
गुणाः—“स्वादुरुच्यः पाचनः कटुकः कृतः । शी-
तलसुवरक्षितौ गुरुर्विष्टम्भकारकः । गर्भस्थिति-
करो रुचौ बध्यो वातकरो मतः । कफजलेखनी
याद्वी बध्यः पित्तविनाशनः । रक्तस्त्वमिदाहाना-
पत्यनाशकरो मतः ।” वै.निघ.वर्द्धि.चि.वमनाशत-
योगे ।

कमलिनी । स्त्री । पद्मिनाम् । गुणाः—शी-
तला गुरुः मधुरा लवणा रुचा पित्तास्रकफघ्नी
वातविष्टम्भकारिणी च । भा.पू.१भ.पुण्यव. । तत्-
च्छदः—“शीतलुवरी मधुरी मतः । तिक्तः पाक्षि-
स्तिकटुकः लघुर्वै याद्वकी मतः । वातजलकफवि-
शानां नाशको मुनिभिः कृतः ॥” वै.निघ. ।

कमलोत्तरम् । स्त्री । कुसुमपुष्पम् । ऐ.च. ।

कमोदपुष्पम् । स्त्री । जलपुष्पविशेषः ।

कम्पः । पुं । वैपयौ । रा.नि.व.२० ।

कम्पनः । पुं, स्त्री । कम्पे । मी.नचिके । शिशि-
रकाले । रा.नि.व.११ । तन्नामकप्रेषोल्लङ्घसन्नि-
पातञ्जरे । लक्षणे — “जड़ता गहदा बाधौ रा-
नी निद्रा भवत्यपि । प्रसन्धि नयने चैव सुखमाधु-
र्यमेव च । कफोल्लङ्घस्य लिङ्गानि सन्निपातस्य ल-
क्ष्येत् । ... कम्पनसंज्ञकः ॥” भा.म.ख.१भा. ।

कम्पलक्ष्मा । स्त्री । बायौ । श.र. ।

कम्पवायुः । पुं । वायुरोगविशेषः । “सर्वाङ्ग-
कम्पः शिरसो वायुर्वैपयुसंज्ञकः ।” सा.नि. ।

कम्पाकः । पुं । बायौ । ऐ.च. । [युक्ते ।

कम्पितम् । स्त्री । चलने । श.र. । वि । कम्प-

कम्पिलः । पुं । श्वेतनिवृत्तायाम् । वै.निघ.२भ.

कम्पिला । स्त्री । कुमार्थाम् । घृणकूमात्री ।

कम्पिलः (कः) । पुं । रेलवद्गुह्यारोचन्याम् ।
कम्पिलार्थं । र.मा. । रा.नि.व.१३ । रघुनके ।
वा.म.१५५ विरचने । कुङ्कुमि. च.द.ज्व.चि.सु-
खादिगणे । “नीलोत्पलकम्पिलकं विवृत् । कम्पिलको-
रोचनिकः स्वनामधेयः” । उ. ।

कम्पिलमालकः । पुं । वकुलमेदः ।

कम्पः । वि । कम्पयुक्ते । अम. ।

कम्बलः । पुं । लोणिकाशके । वनभूनिश ।
प.सु. । मेषादिरीमजातवस्त्रादौ । कश्चल । अम. ।
साक्षायाम् । रत्ना. । नागराजि । कृमी । उत्तरास-
ङ्गे । मी.लचिकं । घगमेदे । जटा. स्त्री । जले ।
मी.लचिकं ।

कम्बलिवाद्यकम् । स्त्री । उपवाद्यकटे ।
शंकर गौड़ी । अम. ।

कम्बिः । स्त्री । दन्त्याम् । श.च. । वंशशि ।
वौत्सेनत्र पाव । मी.नचिकं । वंशकुरे ।

कम्बुः (कः) । पुं, स्त्री । शङ्खे । मी.क. । रा.
नि.व.११ । शङ्खे । वलये । नखे । मी.नचिकं ।
शोचितवङ्गनायाम् । शौवायां । मलके । ननि,
शोड़ । ऐ.च. । नागमेदे । ...

कम्बुकुसुमा । स्त्री । शङ्खपुष्पाम् ।

कम्बुका । स्त्री । अश्वगन्धावृत्ते । र.भा. ।

कम्बुकाष्ठा । स्त्री । अश्वगन्धावृत्ते । रा.नि.व.४ ।

कम्बुग्रीवा । स्त्री । शङ्खजतिरेखाचयावृत्तौ वा-
याम् । रा.नि.व.१८ । [प.१ ।

कम्बुपुष्पी । स्त्री । शङ्खपुष्पीलतायां । रा.नि.

कम्बुमालिनी । स्त्री । शङ्खपुष्पीलतायाम् ।
रा.नि.व.३ ।

कम्बूः । स्त्री । शङ्खे । वलये ।

कम्बूपूतः । पुं । शङ्खे । मी.क. । रा.नि.व.११ ।

कम्बोजः । पुं । शङ्खविशेषः । हन्तिविशेषे मी.
जविकं ।

कम्बुतायी(इन) । पुं । शङ्खचिके ।

कम्भारी । स्त्री । गाम्भार्थी । गागत्र गौड़ ।
रा.नि.व.१ ।

कम्भु । स्त्री । उशीरे । रा.नि.व.१२ ।

कम्भः । वि । मेषुनेच्छायुक्ते । अम. ।

कयस्था । स्त्री । हरीतक्यां । कार्कास्थी । अ.
टी.स्वा. । सूक्ष्मायां । अ.द.उन्मा.चि.महापेशाच-
ष्टे ।

कयाङ्कः । पुं । पक्कतालसदृशवर्णाये । लक्षणे
यथा — “पक्कतालनिर्भो वाजी कयाङ्कः परिकी-
र्तितः ।” ज.द.२५५ ।

करः । पुं । आहुत्यक्षुपे । तवर्द्ध इति काश्रीरे
रा.नि.व.४ । वर्षापले । रश्मी । पाणी । युष्मा-
दश्च । मी.रविकं । हन्ते । रा.नि.व.१८ ।

करकः । पुं । दाडिम्बवृत्ते । रा.नि.व.११ ।
पलाशवृत्ते । झारा. । वकुलवृत्ते । कीविदारवृत्ते ।
वृक्षकाक्षनवृक्ष । रा.नि.व.१० । See काष्ण-
सारः । करवीरवृत्ते । रा.नि.व.८ । नारिकेल-
स्थिति । मीना । रा.नि.व.११ । नाटा इति प्रसिद्धे
करवृत्ते । ऐ.च. । कुसुमवृत्ते । पक्षिविशेषे । मी.
कचिकं । स्त्री । करवृत्ते । गोमयवृत्ते । चिक्रा. ।

करकचः । पुं । नखे । वै.निघ. ।

करकटः । पुं । भरवाजपक्षिणि । वै.निघ. ।

करकण्टकः । पुं । नखे । त्रिका ।

करकशालिः । पुं । रसालिनी ।

करका । स्त्री । कारवल्गाम् । कद्रवा । रा.नि. व. ७ । वर्षीपत्नी । अम. ।

करकाजलम् । स्त्री । दिव्यजलभेदे । “दिव्य-
वायुप्रिसंयोगात्संज्ञताः स्थापयन्ति याः । पाषाण-
खण्डवशापताः कारक्योऽष्टतोपमाः ॥ करकाज-
जलं क्वचं विशदं गुरु च स्थिरं । दारुणं शीतलं
साम्द्रं पितृहृत्कफवायुहृत् ॥” वैद्यके ।

करकाश्वु । स्त्री । करकजले । वै.निघ. ।

करकाभाः । पुं । नारिकेलवृक्षे । त्रिका ।
स्त्री । करकजले ।

करकुण्डलम् । स्त्री । करारुण्णी ।

करकण्ठा । स्त्री । जीरके । वै.निघ. ।

करयष्टः । पुं । विवाहे । त्रिका । करयष्टये ।

करघर्षणः । पुं । दधिमन्यनदण्डे । श.च. ।

करघर्षी । पुं । सुद्रमन्यनदण्डे । छेष्टे मडे-
नि । हिं क्षीटीरथी ।

करघाटः । पुं । तन्नामकस्यावरविषभेदे यस्य
त्वचि निर्वासे च विषं वर्तते । अयं मूलविषोऽप्यु-
च्यते । सु.कल्प.२५. ।

करङ्कः । पुं । मसके । विश्व.कविकं । अश्वस्य-
नारिकेलफलास्थिनि । नारिकेलजरा श्वाल, मा-
ग । श.च. । कङ्कालि । रा.नि.व.१८ ।

करङ्कशालिः । पुं । करङ्कनामिनी । मं रस-
दालि । कं रसाललंस । गुणाः — मधुरः शीतलः
बचिहृत् । स्रुः पित्तघ्नः दाहहरः कृष्णः तेजी-
बलवर्धनश्च । रा.नि.व.१४ ।

करङ्गीभूतः । त्रि. अस्थिमात्रेण स्थितः । भा.
म.४भ.गर्भ.चि. । “करङ्गीभूतगोमूर्च्छा ।”

करङ्कदः । पुं । शाखीटवृक्षे । ८९७५ गीह् ।
हिं शिखीडा । भा. । [शाकतरी ।

करङ्कदा । स्त्री । सिन्दूरपुष्पा । रा.नि.व.१० ।

करजः । पुं । करञ्जवृक्षे । डहन्नकरञ्ज गीह् ।
नखे । स्त्री । व्याघ्रनखे । नथी । म.ज.विकं । [रवा. ।

करजास्थः । पुं । नखीनामगन्धद्रव्ये । नथी ।

करज्योडिः । पुं । इत्यज्योडिमहाकन्दशक्तिः ।
हाङ्गजोडि । रा.नि.व.७ । काष्ठपाषाणभेदे ।

करज्योडिकन्दः । पुं । तन्नामकवृक्षकन्दे ।
एषां गुणः रसवत्स्नहृद्यकृष्ण । रा.नि.व.७ ।

करञ्जः (कः) । पुं । (Pongamia glabra
Syn. galedupa Indica.) स्वन्ममस्यातवृक्षे ।
नृश्वं करञ्जं गीह्, डहन्नकरञ्ज गीह् । हिं करं-
जुवा करोदा । कण्टकरेञ्जी । तै कानुगषेडु । स
च वक्रिधः—तत्रैकः डहन्नकरञ्ज, द्वितीयः नाटो-
करञ्ज । तृतीयः कौटो वा गौटोकरञ्ज, चतुर्थः
माङ्ङाकरञ्ज, पञ्चमः विषकरञ्ज, षष्ठः अन्नक-
रञ्ज इति वक्त्रे कथ्यते । कण्टकरेजाकरञ्जः । घो-
राकरञ्जः । भा. । तत्र प्रथमस्य पर्यायः—चिर-
विल्ली नन्मालः करजश्च करञ्जके । द्वितीयस्य
यथा—प्रकीर्यः पूतिकरञ्जः पूतिकः कलिकारकः ।
तृतीयस्य—धङ्गस्यः । चतुर्थस्य—मर्कटी । पञ्चमस्य
—अङ्गारवल्गरी । षष्ठस्य—करमर्द्वी वनेचुद्रा क-
रान्नः करमर्द्वकः इति । गुणाः—कटुकः तीक्ष्णः
वीर्योष्णः अनिलघ्नः कुष्ठोदावर्तगुल्माशत्रिणकृमि-
कफघ्नः । करञ्जपत्रं कफवातार्शकृमिशोथहरं
भेदनं पाककटुकं वीर्योष्णं पित्तलं लघु च ।
तरफलं कफवातघ्नं मेहार्शकृमिकुष्ठघ्नश्च । घृत-
पूर्णकरञ्जोऽपि करञ्जसदृशो गुणैः । भा.पू.१भ.गु.
व. । तत्पुं—उष्णवीर्यं पित्तवातकफघ्नश्च । तद-
जुराः—अग्निदीपना रसे पाके च कटुकाः पाच-
नाः कफवातार्शःकुष्ठकृमिविषघ्नाः शोथहराश्च । वै.
निघ. । केचित्तु मङ्गाकरञ्जघृतकरञ्जपूतिकरञ्जगु-
ल्मकरञ्जकराञ्जकादिभेदानाह । तेषां गुणाः स्व-
स्वपर्याये स्मर्याः । धङ्गराजे । जटा. । करञ्जफलं ।
सि.यो.वृहदप्रमुखचूर्णे ।

करञ्जतैलम् । स्त्री । तन्नामकफलोत्पत्तितैले ।
करञ्जतेज । गुणाः—तिक्तं नालुष्णश्च । वा.टी. ।
नेत्ररोगघ्नं वातरोगघ्नं तीक्ष्णमुष्णं कुष्ठकण्डूतिवि-
चर्षिकाहरं क्षेपेन नानाविधचर्मरोगघ्नश्च । रा.नि.
व.१५ । कटिमघ्नं कृमिघ्नं बचिपित्तदीपकरश्च ।
राज. ।

करञ्जद्वय(युग्म)म् । स्त्री । डहन्नकरञ्ज, ना-
टोकरञ्ज इति द्वये । “एकश्चिरविलः, द्वितीयः
कण्टकीविटपकरञ्जः ॥” डहन्विटपकरञ्जी । सु.व.

१८५. उ. ख्यामादिः । सि. खी. उमा. चि. । “कर-
जी देवदार च ।” (एकः पूतिकरञ्जधिरविलास्यः,
द्वितीयः नक्तमालाख्यः) वा. मृ. १५५. चारुवधादिः ।
“भूमिन्मसैद्यं कपटोलकरञ्जयुष्मम् ।” [नि. व. ११ ।

करञ्जफलः (कः) । पुं । कपित्थवृक्षे । रा.
करञ्जखेहः । पुं । करञ्जतैले । रा. नि. व. ८ ।
See करञ्जतैलम् ।

करञ्जाव्यष्टतम् । स्त्री । उपदेशे । पाठः —
“करञ्जनिम्बार्जुनशालजम्बूवटादिभिः कल्ककषा-
यसिद्धं । सर्पिर्निहन्त्यादुपदेशदोषं सदाहपाकं मु-
तिरागयुक्तम् ।” वटादीनां लक्षणायेन तेषामिव
कल्केन तैलं पात्रं । तैलं ४ श. कायद्रव्यं ४ श.
जलं ६४ श. श. १६ श. कल्कः १ श. । च. द. ।
करञ्जिका । स्त्री । कौंटाकरञ्ज इति लोके ।
गुणाः—कण्टयुक्तः करञ्जस्य पाके कटुश्च त्वरः ।
वाहकक्षीणवीर्यः स्यात्तित्तः प्रोक्तश्च मेहहृत् । कु-
ष्ठार्शत्रिणवातानां कृमीणां नाशनः परः । पुष्पान्
वीर्यं वीर्यं स्यात्तित्तं वातकफापहम् ॥ वै. भि. च. ।
नक्तमालफले । सु. चि. २५. सद्योत्रणे ।

करञ्जी । स्त्री । महाकरञ्जे । श. च. । उद्भ्र-
करञ्ज । हिं अरारि । गुणाः—सन्ध्यानी तित्ता
तुवरी कटुपाका वीर्योष्णा पित्तार्शविमिक्तमि-
ष्टमेहहृत् च । भा. पू. १५. । करञ्जवज्राग्रम् ।

करटः (कः) । पुं । कुसुमवृक्षे । रवा. । क-
रिगणस्थले । हला. । वायसे । मे. । [ह्रि. चि. ।

करटवी । स्त्री । वृक्षमूषिकायाम् । रस. र. च. च.
करटा । स्त्री । दुःखदोद्यायां गवि । हे. च. ।

करटी (टिनी) । पुं, स्त्री । हस्तिनि । ह-
स्तिनाम् । हे. च. । [हे. च. ।

करटुः । पुं । कर्करटुपक्षिणि । कर्करटुश्च पक्षी ।

करणः । पुं । जम्बीरवृक्षे । हला. । स्त्री । हेती ।
गाने । विषयेन्द्रिये । “क्रियाभेदेन्द्रियचेतकायसंवे-
शनेषु च । कायस्य साधने जौवम् ।” मे. भविकं ।

करणचाणम् । स्त्री । मसके । हे. च. ।

करणाधिपः । पुं । जीवे ।

करण्टकः । पुं । पद्मकन्दे । [सु. ।

करण्टः । पुं । खोषिकाशके । वनशनिम् । प.

करण्डः । पुं । मधुकीषे । (मोटाक । हलाटके ।
करण्डां । मूलेन ग्राहि । मे. भविकं । कारण्ड-
वपक्षिणि । हारा. । [नि. व. ११ ।

करण्डफलः (कः) । पुं । कपित्थवृक्षे । रा.

करण्डा । स्त्री । यकृति । कालखण्डे ।

करण्डी (इन्) । पुं । मन्थि । चिकी. ।

करतलः । पुं । हस्ततले । शीतल तेलो ।

हिं हथेली । “कर्वं करतले श्रुतां” रा. नि. व. १८ ।

करतण्डम् । स्त्री । त्रेतकेतके ।

करतोयम् । स्त्री । वर्षोपलजले । नीलग्रन्थना

करद्वयम् । पुं । कारल्लारवृक्षे । कूटिनी । रा.
नि. व. ८ ।

करपत्रम् । स्त्री । क्रकचास्त्रे । कर्पात, कौंठि ।

सु. मृ. ८५. । तत्र केदमलेखनकर्षणि प्रयुज्यते ।

यथा—“भेदेऽस्यां करपत्रान् खरसारं दशाङ्गुलं ।
विस्तारं द्वाङ्गुलं सूत्रदण्डमस्य बन्धनम्” ॥ च. वि. ।

करपत्रवान् । पुं । तालवृक्षे । श. च. ।

करपत्रिका । स्त्री । जलक्रीडायाम् । जटा. ।
तिलपत्र्याम् । [खे. । रा. नि. व. ८ ।

करपर्यः । पुं । भिष्ठावृक्षे । रा. नि. व. ४ । रमोर-

करपल्लवः । पुं । चङ्गुली । शब्दकल्प. ।

करपात्रम् (त्रिका) । स्त्री, स्त्री । जलक्री-
डायाम् । हारा. । [च. टी. सा. ।

करपा(वा)लिका । स्त्री । एकधारास्त्रे ।

करवडावल्ली । स्त्री । चल्मपत्र्याम् । हिं
वल्लीपूरण । रा. नि. व. १ ।

करवालः । पुं । नखे । श. मा. । खरे ।

करभः । पुं । गजपिपपत्र्यां । प. सु. । उड् ।

रवा । उड्ग्रावके । मूर्त्यावर्णे । गजशिशौ । च. टी. १.

सा. करिपुखे । नखीनामगन्धद्रव्ये । रा. नि. व. ११ ।

Secmखः । मणिवन्धात् कनिष्ठाङ्गुलिपर्यन्तद्वन्धा-
वह्निमाने । मे. भविकं । [रा. नि. व. १० ।

करभकाण्डिका । स्त्री । उड्गकाण्डवृक्षे ।

करभक्षि(ण्डि)का । स्त्री । महाकरञ्जे ।

उद्भ्रकरञ्ज । हिं अरारि । भा. पू. १५. । खताक-

रञ्जे ।

करभप्रियः । पुं । चद्रपीलुवृक्षे ।

करभप्रिया । स्त्री । दुरालभायां । चद्रदुराल-
भायां । रा.नि.व.४ । [रा.नि.व.११ ।

करभवल्लभः । पुं । कपित्थवृक्षे । चद्रपीलुवृक्षे ।

करभवारुणी । स्त्री । उद्रकवृक्षगुण्यो । “स्थितं
करभवारुणी ।” रस.र.वाजी. ।

करभा । स्त्री । वृक्षिकान्धां । विह्वलि शोष्ठ ।
रा.नि.व.८ । [भायां । रा.नि.व.४ ।

करभादनिका (नी) । स्त्री । चद्रदुराल
करभी(इन्) । पुं, स्त्री(भी) । वृक्षिनि । उद्रा ।
भा.म.१भ.सू.घा.चि. । ऋक्षमेवयस्याम् । श्रैता-
पराजितायां ।

करभीरः । पुं । सिङ्गे । श.र. ।

करमट्टः । पुं । गुवाकवृक्षे । चिकट. ।

करमध्यम् । स्त्री । कर्षे, २ तो. । प.प्र.१ख. ।

करमर्हः । पाणीयामलकवृक्षे । पाणीशामला ।
अटी.सा. । कृतम् । हिं करैदा इति च भाषा ।
मं कं करवन्दे, करिजिगे । रा.नि.व.११ । स
विविधो मङ्गलचन्द्रभेदेन । गुणाः— “करमर्हफल-
स्वामं तिक्तघाग्निप्रदौषकं । गुरु पित्तकरं ग्राहि
चाक्षुषं रुचिप्रदं । रक्तपित्तं कफश्चैव वर्जयितुं
नाशकम् । तत्पक्वं मधुरं रुच्यं लघुशीतलघु पित्तहं ।
रक्तपित्तं विदीपय विषं वातश्च नाशयत् । तच्छुष्कं
पक्वसहस्रं गुणैर्ज्ञेयं विचक्षणैः । अत्यस्त्रस्य गुणाश्चैव
ज्ञेशामकरवन्दवत् ” वै.निघ. । “पिपासाघ्नं गुरु
रुचिकरं पित्तकरञ्च । राज. । ‘करमर्हहयं
त्वाममर्हं गुरु वृषापहं । उष्णं रुचिकरम्पित्तं
रक्तपित्तकफप्रदम् । तत्पक्वं मधुरं रुच्यं लघु
पित्तसमीरजित् ” भा. । च.सू.४अ. ।

करमर्हकः (का) । पुं, स्त्री । करमर्हवृक्षे ।
लताविशेषे ।

करमर्हिका । स्त्री । पर्वतजद्राचासहस्र्याम् ।
करौदौति लोके ख्यातायाम् । द्राचा पर्वतजा या-
हृक् ताडशी करमर्हिका । भा.पू.१भ.भाषादिव. ।

करमर्ही । पुं, स्त्री । करमर्हवृक्षे । करमर्हवृक्षे ।
रजा. ।

करमालः । पुं । खतमाले । धूमि । हे.च. ।

करमूलम् । स्त्री । मणिमन्त्रे । रा.नि.व.१८ ।

करम्बी । स्त्री । कलम्बीशकं । See कलम्बी ।

करम्भः । पुं । दधिसक्तुनि । प.सु. उत्तमारुणी-
ति । वा.सू.१५अ.वीरतरादिः अरुणः । “भङ्गक-
मीरट्कुरण्टकरम्भपार्थाः ।” स्त्री । तन्नामकत्व-
क्षारनिर्यासस्यावरविषे । प्रियङ्गुफलै । इदं स्थाव-
रविषान्नगंतफलविषं । पुष्पविशेषश्च । सु.कल्प.२
अ. । See फलविषम् । [मिश्रितसक्तुनि । हारा. ।

करम्भकः । पुं । श्वेतकिण्णिद्याम् । स्त्री । दधि-

करम्भा । स्त्री । श्रुतावर्याम् । प्रियङ्गु । रा.नि.
व.१२ । इन्दीवरायां । रा.नि.व.१ ।

कररी । स्त्री । करिदन्तमूले । हला. ।

कररुहः । पुं । नखे । रा.नि.व.१८ । नखी-
नामगन्धद्रव्ये । नखीति भाषा । रा.नि.व.१२ ।
See नखः । अगन्धार्द्रिधूपे । वै.निघ.२भ. ।

कररेखा । स्त्री । करस्थरेखायाम् । “रेखाः
सामुद्रिके ज्ञेयाः शुभाशुभनिवेदकाः ।” रा.नि.व.
१८ ।

करलः । पुं । कपित्थवृक्षे ।

करवालिका । स्त्री । करपालिकायाम् ।

करवी । स्त्री । हिङ्गुपत्र्याम् । तें कीपपु । भा.
पू.१भ.गु.व. । यमायां । राजिकायां । सु.सू.४६अ. ।

करवी(र)भुजा । स्त्री । आदकीवृक्षे । आदे-
री । रा.नि.व.१६ ।

करवीरः । पुं । (Nerium odorum.)

Sweet-scented oleander, उपविषजाती-
यस्वनामख्यातवृक्षे । ऊर्ध्वी शोष्ठ । हिं कर्षली ।
मं कणौक, कल्लेर । कं वाफणलिंमे । तें मन्नेर ।
स चतुर्धा श्वेतरक्तपीतलक्ष्मभेदेन । तच्च श्वेतकरवी-
रगुणाः— कटुः तीक्ष्णः कुष्ठकषून्नः व्रणविषविस्को-
टघ्नः हृद्यबुद्धिप्रदश्च । रा.नि.व.१० । सु.सू.१८अ.
श्रिरीविरेचने । रक्तवर्णः शोधकः स्नात्कटुः पाके
च तिक्तकः । कुष्ठादिनाशको लेपात् इति रक्त-
गुणाः । निचस्थी पाटलभेद उक्तः— अथ पाटल-
वर्णकः । शीर्षपीडां कफं वातं नाशयेदिति की-
र्तितः । रक्तादिचतुर्भेदगुणाः श्वेतघृणारिवत् । वै.
निघ. । ‘चर्जुनवृक्षे । भुजादकीवृक्षे । टोण्डोत्रि

कनात्र ग्रीष् । प.सु. । हिङ्गुपत्रे । सीमन्ताभेदे ।
सु.चि. २६५. । See सीमः ।

करवीरकः । पुं । श्वेतकरवीरकश्च । तन्मूल-
विषे । हि.च. । अर्जुनकश्च । रा.नि.व.६ ।

करवीरकन्दसंज्ञः । पुं, स्त्री । A species
of onion or bulb. तैलकन्दे । भनाधूवि-
लम्ब । रा.नि.व.७ ।

करवीरका । स्त्री । मनःशिलायां । वै.निघ. ।

करवीरणी । स्त्री । करवीरणी ककरखिरणी
इति कौटिल्यदेशप्रसिद्धे पुष्पवृक्षविशेषे । या रक्त
पुष्पा श्रीषे जायते । गुणाः—“तिक्ता चीष्णा च
कटी च कफवातविषापह्ना । आशानवातं हृदिष्य
ऊर्ध्वासङ्गमोन्नयेत् । इत्येवं करवीरण्या गुणाः
प्रोक्ताः” । वै.निघ. । रा.नि.व.१० ।

करवीरभुजा । स्त्री । आटक्वा । हिं रहर ।
रा.नि.व.१६ ।

करवीराद्यतैलम् । स्त्री । भगन्दराधिकारि
तैलम् । पाठः—“करवीरनिशदादनीलाङ्गलीखव-
णाग्निभिः । मातुलुङ्गाकैवत्साद्वैः पचेतैलं भगन्द-
रे” । तिलतैलं ४अ. करवीरादिकल्कः १श. वारि
१६ श. एकत्र पाच्यम् । च.द., रस.र. । अन्वत्
नासारोये—“रक्तकरवीरपुष्पं जाल्यासथाश्रम-
ह्निकायाश्च । एतैः समन्तु तैलं नासारोनाशनं श्रे-
ष्ठम्” । च द. । अशनः पीतशले (पिशिणिग) ।
पाकः पूर्व्ववत् । [वै.निघ. ।

करवीरानुजा । स्त्री । आटक्वा । हिं रहर ।

करवीरिका । स्त्री । मनःशिलायां । र.सा.सं. ।

करवीर्यः । पुं । चिकित्सकविशेषः ।

करशाखा । स्त्री । अङ्गुली । रा.नि.व.१८ ।

करशीकरः । पुं । वमने । करिग्रन्थनिर्गत-
जलकण्ठे । इला. ।

करशूकः । पुं । नखे । त्रिका. ।

करशोथः । पुं । (Oedematous swell-
ing of hand.) हस्तशोथे । हातेन कञ्ज
फोणा । [शवण. रत्ना. ।

करसम्भवम् । स्त्री । रोमकलवणे । गङ्गुत्रि

करसादः । पुं । हस्तदीर्घ्यश्च ।

करहाटः (कः) । पुं । मदनहवे । प.सु.,
रा.नि.व.८ । योगरव.उ.ख.केशरपाके.सु.कल्प०
५. । महापिच्छीतरौ । रा.नि.व.६ । सु.चि. १८५. ।
पद्मकन्दे । मे. । अककर्करायां । आकत्रकत्रा ।
श्वेतमदने । वै.निघ. ।

करायम् । स्त्री । करिपुकरे । इला. ।

करायपल्लवः । पुं । अङ्गुली ।

कराघातः । पुं । हडाङ्गुली ।

कराङ्गणम् । स्त्री । हृदि । हारा. ।

कराचीनः । पुं । खड्गने । हिङ्गुपत्रीषः ।

करामर्दः । पुं । करमर्दकश्च । श.र. ।

कराम्बुकः । पुं । पानीयासलकश्च । श.च. ।

कराम्लः (कः) । पुं । करमर्दकश्च । प.सु. ।

करायिका । स्त्री । पक्षिभेदे । सुद्रवके । वै.निघ. ।

करालः (कः) । पुं, स्त्री । पर्णासे । कुम्भतूलगौ ।
प.सु । भा.पु. १भ. । चि । दन्तुरे, तुम्बे, भीषणे । पुं ।
सर्जरसतैले । गर्ज्जनतोल । मे.खचिकं । तन्नाम-
कदन्नरीषे दन्तीपरिदन्तीहेदनरूपे । दौतत्र उ-
पत्र दौत ७४ । तल्लचषम्—शनैः शनैः प्रकुर्वते
वायुर्दन्तसमाश्रितः । करालान् विकटान् दन्तान्
कराली न च सिध्यति ॥ मा.नि. । कलूरीखने ।
सु.सू. ४६५. । गुणाः—जङ्गलवत् । स्त्री । लष्णा-
जंके । लक्षवर्वरके । तैलेन घृतेन वा कृते विसवारे ।
इति पाकराजः ।

करालकलिकः । पुं । कुन्दपुष्पश्च । प.सु. ।

करालाङ्गम् । स्त्री । विडङ्गे । वै.निघ. ।

करालचिपुटा । स्त्री । लङ्कानामश्विनीधाम् ।
ते०७७ धनि । रा.नि.व.१६ ।

कराला । स्त्री । अनन्तमूले । अनङ्गुल । प.
सु. । विडङ्गायाम् ।

करालास्यः । चि । दन्तुरवदने ।

करालिका । पुं । हवे । हि.च. ।

कराली । स्त्री । अग्निजिह्वायाम् । पुं । (लिङ्)
महादीषान्विताश्च । यस्य नीचत ऊर्ध्वे वा एकी
दन्तुरी दन्ती जायते स कराली । ज.द. १५. ।

करिकः । पुं । विट्खदिरः ।

करिकणा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । भैष. भाजी. कामेश्वरमोदके । [उदे गीह । रा. नि. व. ६ ।

करिकणावल्ली । स्त्री । चविकालतायाम् ।

करिकर्णपलाशः । पुं । हस्तिकर्णपलाशे । भैष. च. पि. सर्वतीभद्रसे ।

करिकवलः । पुं । विधाने । हारा ।

करिका । स्त्री । कारीरवे । कण्टिकात्री । रा. नि. व. ८ । गन्धवते ।

करिकुम्भः । पुं । गजकुम्भे ।

करिकुम्भकः । पुं । नागकेशरचूर्णे । हारा ।

करिकुसुम्भः । पुं । नागकेशरहवे । नागकेशरचूर्णे । हारा ।

करिकृष्णा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् ।

करिकेशरम् । स्त्री । नागकेशरे । वै. निघ. नासचि. चन्द्रावलेहे ।

करिचर्म । स्त्री । गजचर्मणि ।

करिजः । पुं । गजशावके । श. मा. ।

करिणी । स्त्री । हस्तिन्याम् । अम. ।

करिदन्तः । पुं । गजदन्ते ।

करिदन्ताभम् । स्त्री । मूलके ।

करिदमनः । पुं । नागदमने । नागदमन । भैष. स्त्रीरोगचि. ।

करिदारकः । पुं । सिंहे । श. र. ।

करिनासिका । स्त्री । यन्त्रविशेषे ।

करिपत्र(क)म् । स्त्री । तालीशपत्रे । तालीशपत्र । रा. नि. व. ६ ।

करिपिप्पली । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । गजपिप्पली । प. सु. । भा. पू. १ भ. ।

करिपोतः । पुं । करिशावके । हला ।

करिभः । पुं । अश्वत्थहवे । चैत्यहवे । चिका ।

करिमाचलः । पुं । गजमाचले । सिंहे । चिका ।

करिशादः । स्त्री । जलहस्तिनि ।

करिरः । पुं, स्त्री । वंशादुरे । वंशेश्वर कौण्ड । चरुगुण्ये ।

करिशावकः । पुं । दशवर्षपर्यन्तहस्तिमिश्री । श. मा. ।

करिस्तम्भः । पुं । गजास्तम्भे ।

करी (इन्) । पुं । हस्तिनि । रत्ना ।

करीरः । पुं, स्त्री । वंशादुरे । वंशेश्वर कौण्ड ।

गुणाः—कटुतिक्तान्नं कषायं लघु शीतलं पिप्प- रक्तदाहकृच्छ्रं रुचिकरं । एतत्पुष्पं निर्गुणं । रा. नि. व. ७ । (Capparisaphylla.) मरुजे उष्ट्रप्रि-

यहवे । करील, कचड़ा इति लोके । मं नेपती ।

कं निपतिये । ते एतुगदन्तमुमीदतु । रा. नि. व. ८ ।

गुणाः—“करीरमाभानकरं कषायं कटुष- मेतत्कफकारि भूरि । नासानिलारोचकसर्वेयल-

हृदसिखर्जूरपदीषहारि ।” रा. नि. व. ८ । गुह

मेदि श्लेष्मलश्च । मद्. व. ७ । श्लेष्मनाशिलं कषायलं

दाहजनकत्वश्च । राज. । घटे । मे. । स्त्री । करी-

रफले ।

करीरकुणः । पुं । करीरफलकाले । [प्लातफले ।

करीरफलम् । स्त्री । करीरबीजे, टीण्ट् इति

करीरा । स्त्री । हस्तिदन्तमूले । चोरिकायाम् ।

सिंखिं ग्रीका । उच्चा । मनःशिलायाम् । हे. च. ।

करीरिका । स्त्री । हस्तिदन्तमूले । चिका ।

करीरी । स्त्री । हस्तिदन्तमूले । चोरिकायाम् ।

मे. रचिकं ।

करीषः । पुं, स्त्री । शृङ्गागोमये । वनभवकरीषे वा । विनयागि । सि. यो. मदा. चि. । ‘वन्यकरी-

पत्राणात् जलपानात् ।’ [उन । हारा ।

करीषाग्निः । पुं । गोमयाग्नी । घूण्टेय आ-

करुणः । फलितहवे । करुणलु रसे हवे । मे. ।

मल्लिकाहवे । हे. च. । (Citrus Decumana.)

स्वनामख्यातनिम्बकहवे । कुरुणाग्रेवृक्ष गीह ।

प. सु. । गुणाः—कफवायुामभेदोघ्नं पिप्पकोपनश्च ।

राज. १ प. ।

करुण(या)मल्ली । स्त्री । The plant

Jasminum Sambac. नवमल्लिकायाम् । श. च. ।

करुणा । स्त्री । दयायाम् । हगलावे । वै. निघ. ।

करुणी । स्त्री । शीघ्रपुष्पाम् । पुष्पहृत्विशेषे ।

रा. नि. व. १० । See करवीरबी ।

कारुषकम् । ली । फलविशेष ।

करेटः । पुं । नख । त्रिका । [त्रिका ।

करेटव्या । स्त्री । धनरूपचिह्नि । शान्तपक्षी ।

करेटुः (कः) । पुं । कर्कटेरी । कर्कटिग्रं
पांथी । रवा. । नख । त्रिका ।

करेटुकः । पुं । करेटुपक्षिणि । कर्कटे ।

करेणुः (कः) । पुं । गज । स्त्री । इतिन्वा ।
मे. णविकं । कर्णिकारहवे । विश्व. । महीषधि-
विशेष । सवीरगजाकारकन्दहन्तविशेष । यथा —
करेणुः सवह्वीरा कन्देन गजरूपिणी । इति-
कर्णपलाशस्य तुल्यपणो विपरिणो ॥ सा च सीम-
रमन्यगुणा । सु. चि. २० अ. । See श्रीषधिः ।

करेणुमन् । ली । कर्णिकारफले । तत्र विष-
मयमिति ज्ञेयम् ।

करेणुभूः । पुं । पालकाख्यमुनी । त्रिका ।

करेणुसुतः । पुं । पालकमुनी । त्रिका ।

करेनरः (वरः) । पुं । मूषिके । सिद्धके ।
शिवात्मन् । वै. निघ. । रा. नि. व. १२ ।

करोटः (टिः, का, टी) । पुं, स्त्री । शिरो
ऽस्थिनि । रा. नि. व. १८ ।

करोडोजनः । पुं । लक्षसर्वपे । वै. निघ. ।

कर्कः । पुं । शुक्रवर्णश्च । ज. द. कुलीरके । द
पंथे । घटे । मे. कर्किकं । कर्कटहवे । कैंकट्रान ।
रा. नि. व. ११ । कडपक्षिणि । मानभेदे । उच्चवि-
शेष । काके । शिरोऽवचः खने । छे. च. । कडरे ।
वदरोहवे । विलहवे । गन्धके । वै. निघ. २ भ. य-
हवीकवाटरसे । अथौ ।

कर्कचिर्मिटिका (टी) । स्त्री । Small
cucumber. चिर्मिटायाम् । कर्कटीभेदे । रा.
नि. व. ७ । [टकम् ।

कर्कटम् । ली । विषभेदे । प. सु. । See कर्क-

कर्कटः । पुं । The Numidian crane.
कर्कटे । कर्कटि पांथी । गुणाः—वातघ्नः शुक्र-
प्रदः श्रमघ्नश्च । अवि. २२ अ. । खनामख्यातहवे ।
कैंकट्रान । तरफलगुणाः—रुचं कषायं अति-
दीपनं कफपित्तकरं वाहि चक्षुषं लघु शीतलघु ।
पु. नि. व. ११ । श्रावणीफले । बालुक्याम् । मे. ट-

चिकं । कुलीरके । सासुद्रकर्कटे । अ. द. वा. व्य.
एलादितैले । सैन्निपातविशेष । See कर्कटकः ।
पत्रकन्दे । जटा. । विलहवे । रस. र. बाल. चि. ।
गोचुरे । कर्कटशृङ्गे । कैंकड़ाशृङ्गी । अ. द. वा.
व्या. एकादशशतकमहाप्रसारणीतैले ।

कर्कटकम् । ली । काष्ठभग्ननामास्त्रिभङ्गवि-
शेष । तत्र “संयुद्धसुभयतोऽस्थि मध्यमं गन्धिरि-
ज्जीवतम् ।” सु. नि. १५ अ. । See भग्नम् । चयिद-
शविधस्थावरकन्दविपान्यतमविषे । सु. कल्प. १ अ. ।
See कन्दविषम् ।

कर्कटकः । पुं । इक्षी । रा. नि. व. १४ । कर्कटे ।
कैंकड़ा । रवा. । गुणाः—कर्कटः सुष्ठुविष्णुः
सन्धातानिलपित्तजित् । राज. । तामेक्षी । वै. निघ.
२ भ. वा. व्या. एलादितैले । पक्षिविशेष । कर्कटे ।
काष्ठामलके । मध्यहीनप्रवृद्धवातादिजन्यसन्निपात-
ज्वरे । तेन व्यथावेपथ्यादिहृत्पादादिगौरवाग्नि-
मान्धादिरोगा जायन्ते तथानर्दाहवाक्कनिरीधादि-
यश्च भवति । भा. म. १ भ. । कर्कटशृङ्गे । कैंक-
ड़ाशृङ्गी । मेघ. अ. पि. चि. वृहत्पुष्पावतीगुडिकायां ।

कर्कटकास्थि । ली । कुलीरकास्थिनि । कैं-
कड़ात्रे थोला । [कर्कटस्त्रियाम् ।

कर्कटकी । स्त्री । कर्कटशृङ्गाम् । वा. चि. १ अ. ।

कर्कटचरणः । पुं । कुलीरकपार्दे । कैंक-
ड़ात्रे पा । रस. र. बाल. चि. ।

कर्कटच्छदा । स्त्री । पीतघोषायाम् । शीत-
घोषा । वै. निघ. । [अग्राम् । अपामार्गे । वै. निघ. ।

कर्कटवल्ली । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । शुक्रशि-
कर्कटशृङ्गिका । स्त्री । कर्कटशृङ्गाम् । मद.
व. १ ।

कर्कटशृङ्गी । स्त्री । (Rhus succeedanea,
Syn. Acuminata.) खनामख्यातकर्कटदंष्ट्रा-
कारीषधी । कैंकड़ाशृङ्गी । हिं ककड़ाशृङ्गी,
कङ्कुरिं । मं काकड़ासिंगी । कं तं कर्कटशृङ्गी ।
गुणाः—गुरुक्षणा तिका वातघ्नी हिक्कातीसार-
कासघ्नी शसिरक्तपित्तघ्नी च । रा. नि. व. ६ । कषा-
या वमिघ्नी ज्वरघ्नी हृष्या चयकासघ्नी ऊर्ध्ववातघ्नी
च । मद. व. १ । दृष्टावचिघ्नी । भा. पू. १ भ. । महा-
वीषायाम् । दड़ घोषा ।

कर्कटा । स्त्री । कर्कटशब्दम् । भेष.बालचि.
कर्कटादि ।

कर्कटाख्यः (घः) । पुं । कर्कटिकालतायां ।

कर्कटाख्या (ङ्गा) । स्त्री । कर्कटिकायां ।
कौकुड् । र.मा. । रा.नि.व.६ । सि.यो.हि.या.
चि.द्राबालिहे । वै.निघ.ज्व.चि.कुलव्यायघृते । क-
र्कटशब्दां । वै.निघ.चय.चि.लघुशिवगुटी । सु.
चि.१.च. । वा.चि.४.च. । भेष.शिलाजतुवटी ।

कर्कटादिलेहः । पुं । बालरोमे । “कर्कटा-
तिविषाणुहीधातकौविल्वालकं । सुसं मज्जा च
कोलस्य मधुरा सङ्ग लेहयेत् ॥ इति ज्वरमतीसारं
दुर्वारं यक्ष्णीगदम् ।” रस.र.१.ल.चि.भेष. ।
कर्कटेशूरी, आतरेष्ठ, शूटे, धाईकुल, वल-
शूटे, वांला, गुता, कुल आंतिर भय दूर्ग मग-
तांग ।

कर्कटाक्षः । पुं । विल्वचे । रा.नि.व.११ ।

कर्कटाक्षा । स्त्री । कर्कटशब्दां । रा.नि.व.६ ।

कर्कटिः (का) । स्त्री । A kind of
cucumber (Cucumisutilatissimus
Rox.) खनामख्यातलतायां । कौकुड् गीष् । तं
नकदीस । हिं काक्डि । उन्. फुटिकाक्डी । सा
विषा ऋक्षदीर्घभेदेन । गुणाः—स्वादुः गुरुः प-
क्वोष्णकरी शीतला च । तत्पक्वफलं दाहच्छर्दिदृग्णा-
क्षानिघ्नच । राज.१५. । ल.वायां कटुका तित्ता
पाचकाग्निप्रदीपनी । चक्षुष्या यादृशी प्रोक्ता मूत्र-
दोषाशमरीहारा ॥ मूत्रकृच्छं वमिं दाहं शमयैव
विनाशयेत् । सा पक्वा रक्तदोषस्य कारिण्युष्णा
बलप्रदा ॥ इति प्रथमा । द्वितीया त्रपुषी कर्कटी
(तौहेकाक्डी) । गुणाः—रूच्या मधुरा वातकरी
शीता मूत्रप्रदा गुर्वी कफक्ष्वाहनाग्निनी । वमिं
पित्तं भमं मूत्रकृच्छं मूत्राशमरीं हरिन् ॥ वै.निघ. ।
सर्वाः कर्कटिका वर्षाशरदि जाता न हिताः ।
परन्तु हेमन्तजा रक्विकरी पित्तघ्नी च भोज्या ।
सा चार्द्धपक्वा न भक्ष्या तेन पीनसं जनयति ।
सम्यक्पक्वा मधुरा कफघ्नी च । भा.म.१.भ.भस्म.
चि. । See एवांठः । [ख] । रा.नि.व.६ ।

कर्कटिनी । स्त्री । दाहहरिद्रायां । दाश्त्रि

कर्कटी । स्त्री । कर्कटस्त्रियाम् । वनकर्कटिका-

याम् । रा.नि.व.२१ । कर्कटिकालतायां । रा.नि.
व.७ । हे.च. । बालुकीति इला । वदर्याम् ।
कुल गीष् । म.द.व.५ । चक्षुष्यदरे । पक्वकर्णिका-
याम् । कोमलशीफल । वै.निघ. । देवदाख्यां ।
भा.पू.१.भ.गु.व. । गोरचकर्कटिकायाम् । र.सा.सं.
रसशीधने । शाललीफल । मे. । कर्कटशब्दां ।
रा.नि.व.६ । सपें. श्र.र. ।

कर्कटीवीजम् । स्त्री । कर्कटीफलबीज । कू-
टिर् वीज । च.द.भस्म.चि.कुशावलिहे । [श्र.र. ।

कर्कटुः । पुं । करेटुपचिणि । कर्कटे पांथी ।

कर्कडः । पुं । खटिकायां । थडिगति । र.मा. ।

कर्कन्दुः (न्युः, न्युः) । पुं, स्त्री । (Zizy-
phus jujuba.) क्षुद्रवदरश्चे । रा.नि.व.२१ ।
सि.यो.कास.चि.नवाक्षयूषे वचादियूषे च । ‘यवा-
मलकादाडिमकर्कन्दुमूलकशुण्ठकैः ।’ शगालकी-
ल्यां । शिशाकुल । च.सू.४.च. ।

कर्कन्दु(क)म् । स्त्री । वदरीफल । छोटि कुल ।
गुणाः—मधुरं तिग्धं गुरु पित्तानिलघ्नं वातपित्त-
हरच । म.द.व.६ । विल्वफल । वल । वै.निघ. ।

कर्कन्दुकी । स्त्री । वदरीभेदे । म.द.व.६ ।
क्षुद्रवदरश्चे । छोटि कुल । र.मा.रा.नि.व.२१ ।

कर्कफलः । पुं । कर्कटश्चे । कौकुट्रान ।
रा.नि.व.११ ।

कर्करः । पुं । कडरे । कौकुर । सुहरे । हारा. ।
पथिनि । स्त्री । चूर्णजनकपाषाणखण्डे । पुंति ।
दर्पणे । हारा. । तस्थे पशौ । इला ।

कर्करटः । पुं । पचिविशेषे । कर्कटे ।

कर्कराङ्गः । पुं । कालकण्डपचिणि । श्र.मा. ।

कर्कराटुः (कः) । पुं । कटाचे । जटा. । क-
करेटुपचिणि । श्र.र. ।

कर्करान्ध(न्यु)कः । पुं । अन्धरूपे । त्रिका. ।

कर्करालः । पुं । चूर्णकुल । हे.च. ।

कर्कराक्षः । पुं । खल्लनपचिणि । हारा. ।

कर्करिका । स्त्री । चक्षुःखण्डम् । टाक् क-
र्कर कर ।

कर्करी(रिक्का) । स्त्री । समालजलपाने ।

श्री। अम। उषा। तक्षुलधावनपात्रे। गलनि
काया। भास्वविशेषे। घण्टे। दर्पणे। मे.रचिकं।
कर्करेटुः। पुं। करेटुपक्षिणि। कर्कटे पा-
थी। रवा। [व्याम्। शकशिव्याम्। वै.निच।
कर्कवल्ली। स्त्री। अपामार्गवृक्षे। गजपिप-
कर्कगः। पुं। इक्षुमेदे। मे.शचिकं। कम्पिले।
कर्मनाशुं। अम। कासमर्दे। पटोले। प.सु.
रवा। गुडत्वचि। वै.निच। चि। अमसृणं।
निर्हृये। मे.शचिकं।

कर्कशच्छदः। पुं। पटोले। रा.नि.व.३।
पाटलवृक्षे। पांशुन गाछ। शाखीटवृक्षे। त्रिका.
वनी। शकवृक्षे। कृष्णकुषाण्डे। वै.निच।

कर्कशच्छदा। स्त्री। घोषायां। सिङा गच्छ।
हिं लोरर। दम्बावृक्षे। रा.नि.व.६।

कर्कशदलः। पुं। पटोलफलवृक्षे। र.मा.।

कर्कशदला। स्त्री। दग्धिकायाम्। कीदृशे
कृच्छेति ख्याता। रा.नि.व.६।

कर्कशा। स्त्री। वृक्षिकालीवृक्षे। विष्ठाति
गच्छ। रा.नि.व.६। ऋक्षमेवमस्याम्। वनवदरे।
वै.निच। [र.मा.।

कर्कशिका। स्त्री। वनकील्यां। बुना कुल।

कर्कसारम्। स्त्री। दधिशक्ती। हारा.।

कर्ककः। पुं। कर्कटिकायाम्। कैंकूड़। प-
थ्यापथ्ये।

कर्कारः। पुं। (Beniukasa cerifera.)
कुषाण्डमेदे। विनाति कुम्डा। उन्. कखाडु।
कुषाण्डवीजं कुशावलेहं। कलिङ्गलतायाम्। त-
र्रुञ्ज वा थर्मुञ्ज। रवा। अतिचुद्रकुषाण्डे। हिं
कीहड़ी, कीहड़ी। तै. गुम्फडितीने। कुषाण्डो
तु भृशं लघु कर्कारः परिकीर्तिता। गुणाः—
कर्कारः शाङ्गिणी शीतला रक्तपित्तघ्नी गुरुः। पक्वा
तिक्तापिजननी सचारा कफघातघृत्। भा.पू.१भ.
शाकव.। तैलगुणाः विभीतकतेलवत्। स्त्री। कु-
षाण्डलतायाम्। इला.।

कर्कारिकः। पुं। (Convolvulus Pani-
culatus.) कालिन्दवृक्षे। उर्रुञ्ज। मं खडुया।
रवा.। कुषाण्डे। प.सु.। सु.चि.१८५.।

कर्कोरुः। स्त्री। कुषाण्डलतायाम्।

कर्कोतनः (रः)। पुं। रजविशेषे। “कर्कोत-
नाक्षे परमाः पवित्राः।” गारुडे। विषशास्त्रे
बौध्दहृदयमेदे। “कर्कोतनं मरकतं।” वा.उ.१६५.।

कर्कोधुकी। स्त्री। भूषदयाम्। वै.निच.।

कर्कोटः (कः)। पुं। विल्ववृक्षे। मे.कचत-
ष्कं। कौकरोल इति प्रसिद्धफलशकलतायाम्।
च.द.ज्व.चि.शाकविधी। “कर्कोटकं पर्पटकम्।”
एतत्फलञ्च स्यावरविषान्तर्गतफलविधे वर्तते। सु.
कल्प.२५५.। See फलविषम्। एतदुभयगुणाः—
कफपित्तघ्नं शकनाशनं कचिकरश्च। “कर्कोटकं
फलं जंघं कारवेष्टकवद्गुणैः।” राज.३५.। कर्को-
टकं विदीपघ्नं कचिहृन्मधुरं तथा। अचि.१६५.।
इक्षुदण्डे। रा.नि.व.१४.। सर्पविशेषे। मे.।

कर्कोटका (की)। स्त्री। फलशकविशेषे।
गोल कुग्ग। मं कीहले। गुणाः— सूत्राघात-
हरं प्रमंहरं कृच्छास्मरौर्भेदनं विष्मूचस्तपनं दृषा-
तिशमनं पुटिकरं ग्रथं स्वादु अरोचकघ्नं बल्यं
पित्तघ्नं। रा.नि.व.७.। कर्कोटकी कचिकरी
कटुः दीपनी तिक्तोष्णा वातकफघ्नी विषपित्तघ्नी
च। वै.निच.। पीतघोषायाम्। पौठघोषा वा
सिङा। मं कटौली, काकली। रवा.। कौशा-
तक्याम्।

कर्कोटकीफलम्। स्त्री। घोषाफले। उन्-
कुषाण्डे। भिङ्गाफले। वै.निच.। कर्कोटफले।
कैंकूटाल।

कर्कोटपत्रम्। स्त्री। कर्कोटदले। कैंकूटो-
लगाडा। एतदमने हितम्। वा.ज्व.चि.१५५.।

कर्कोटमूलम्। स्त्री। कर्कोटकमूले। कैंकू-
टोलगूल। सि.यो.कास.चि.। “नस्यं कर्कोटमूलं
स्यात्।” च.द.पाण्डु.चि.।

कर्कोटिका। स्त्री। कुषाण्डलतायां। विना-
तिकुम्डा। कर्कोटके। कैंकूटाल। रा.नि.व.७.।

कर्कोटिकाकन्दरजः। स्त्री। खेकसामूल-
चूर्णम्। भा.म.१भ.शीतलाङ्ग.सा.ज्व.चि.। “कर्को-
टिकाकन्दरजः कुलत्यः।”

कर्कोटी। स्त्री। कर्कोटिकायां। कैंकूटोल्।
देवतावृक्षे। मेगाताडा। वै.निच.।

ककीलम् । ली । ककीलि । कट्काल । रा.नि. ५.१२ ।

कर्चरिका (री) । स्त्री । कचुडैति प्रसिद्धे पिष्टकमेदे । पाकराजः । [तालविशेषे ।

कर्चु(चू)रम् । सुवर्णे । मे.रचिक । हरि-

कर्चूरः (कः) । पुं । एकाङ्गीनामवशिष्टद्रव्ये ।

एकान्तो । हिं कचूरा । तं श्रीकान्तो कवेष्टा । मं

कं कचीरा । योग.रत्ना.वाञ्छीक । गुणाः--कटुः

तिक्तोष्णः कफकासघ्नः मुखवैशद्यकरः गलगण्डघ्नः ।

रा.नि.व.६ । दीपनः कष्यः सुगन्धौ कटुपाकः

कुष्ठार्शत्रिणकासघ्नः लघुः श्वासगुल्ममिषघ्नः । भा.

पू.१४ । कर्चूरकन्दे । (कः) आम्बरिद्रायाम् ।

कौटिल्यम् । च.टी.खा. । श्रद्धाम् । मे.रचिक ।

वै.निघ.२४.ज्व.चि. । See शटी ।

कर्णः । पुं । खनामप्रसिद्धदीर्घपत्रहवे । कानः-

थोड़ा गाछ । च.द.वि.ज्व.चि. । "दीर्घपत्रकक-

र्णस्थलेन खदिरसंयुतम् ।" श्वर्णेन्द्रिये । रा.नि.

व.१८ । सुवर्णाली । शोणाल् । "सुवर्णाली शुता-

वपि ।" मे.रचिक । मधुरत्वाच्च । मारुतिनि । अ-

कर्मन्दारे । वै.निघ. ।

कर्णकः । पुं । मत्स्यविशेषे । तन्नामकसन्निपात-

विशेषे । कर्णभूमी । लक्षणे--"दीर्घपत्रकक-

र्णस्थलेन खदिरसंयुतम् ।" श्वर्णेन्द्रिये । रा.नि.

व.१८ । सुवर्णाली । शोणाल् । "सुवर्णाली शुता-

वपि ।" मे.रचिक । मधुरत्वाच्च । मारुतिनि । अ-

कर्मन्दारे । वै.निघ. ।

कर्णकण्डः (खडूः) । पुं, स्त्री । कर्णक्षोतीगत-

रोगविशेषे । तस्य निदानं यथा--"मारुतः कफ-

संयुक्तः कर्णकण्डं करोति च ।" मा.नि. ।

कर्णकिटम् । स्त्री । कर्णमले ।

कर्णकीटा (टी) । स्त्री । (Julus corni-

ficx.) कर्णजलीकायाम् । शतपद्याम् । काण-

काटिनी, कट्कट्टे । हिं काणसलाह । छे.च. ।

कर्णस्नेहः । पुं । कर्णरोगविशेषे । काणेर

भित्तं जर्जरा । ठोँ । ठोँ । अक्ष । तस्य लक्षणं--

"वायुः पिप्तादिभिर्युक्तः वेद्यक्षोषसं खनम् ।

कर्णगूथः । पुं । कर्णमले । काणेर धोणि ।

कारा ।

कर्णगूथकः । पुं । कर्णरोगविशेषे । यथा--

"पित्तोष्णशोषितः श्लेष्मा जायते कर्णगूथकः ।"

मा.नि. ।

कर्णच्छिद्रम् । स्त्री । कर्णरन्ध्रे ।

कर्णजलूका । स्त्री । (Julus.) कर्णजलीका-

याम् । श.र. ।

कर्णजलीका (काः) । स्त्री, पुं । शतपद्याम् ।

काणकाटिनी । हिं काणखजूरा । छे.च. । अ.

टी.भ. ।

कर्णजार्मः । स्त्री । कर्णाशरीरिणे । काणेर

अर्ध । "प्रकुपिता दीषाः श्रीवाचिप्राणवदनेषु अ-

र्शास्युपनिवर्तयन्ति । तत्र कर्णजेषु बाधित्यै पूतिक-

र्णता च ।" सु.नि.२५. ।

कर्णजाहम् । स्त्री । कर्णमूले ।

कर्णजित् । पुं । गुडकेशे ।

कर्णजीरकम् । स्त्री । सुद्रजीरके । रत्ना. ।

कर्णज्यातिः । स्त्री । कर्णक्षोटीयाम् । वै.

निघ. । [श.मा. ।

कर्णदुन्दुभिः । स्त्री । शतपद्याम् । कट्कट्टे ।

कर्णधारिणी । स्त्री । हस्तिन्या । शतिनी ।

कर्णनादः । पुं । कर्णक्षोतीगतरीणे । काण

शो.टी. । काण. । कर्णक्षोतीगतवायुः कर्णे मेरी-

सदृशशब्दवन्नादमहर्निशमुत्पादयति । मा.नि. । "य-

दा तु नाडीषु विमार्गमागतः स एव शब्दाभिव्यङ्गा-

स तिष्ठति । श्रवोति शब्दान् विविधान् तदा नरः

प्रश्नादमीनं कथयन्ति चामयम् ।" सु.उ.२०५. ।

कर्णपाकः । पुं । कर्णक्षोतीगतरोगविशेषे ।

काणपाक । "कर्णपाकस्तु पित्तं कथयित्वा द-

ह्नुते ।" मा.नि. । [काणेर पाता ।

कर्णपात्रकः । पुं । कर्णवाद्यभागविशेषे ।

कर्णपाली । स्त्री । कर्णपालीगतरीणे । काणेर

पातांर काण. । स पञ्चविधः--परिपीटीत्यासीत्के-

न्यदः खर्वानपरिलिङ्गिमेदे, एषा लक्षणाणि स्वस्-

कर्णपुत्रिका । स्त्री । कर्णशृङ्खलाम् । मोरट-
लतायाम् । [रट] । रा.नि.व.१ ।

कर्ण(कीर्ण)पुष्पः । पुं । नीलभिष्टायाम् । मो-
र्णपूरः । पुं । बालयङ् । र.मा. । शिरीषवृक्षे ।
नीलोत्पले । मी. । अशोकवृक्षे । रा.नि.व.१० ।
मन्दोवृक्षे । चिका. ।

कर्णपूरकः । पुं । कदम्बवृक्षे । कदम्ब ग्रीष्म ।
रा.नि.व.६ । अशोकवृक्षे । रा.नि.व.१० । तिलके ।
वै.निच. ।

कर्णपूरणम् । स्त्री । तैलादिभिः कर्णपूरणे ।
कांठेन ११७३ । “कर्णं प्रपूरयेत्सम्यक् स्ने-
हाद्यैर्मात्रया भिषक् । मोक्षेः श्रुतिर्न बाधिर्यं स्या-
न्नित्यं कर्णपूरणात् ॥” रसादौः पूरणरूपेण भोजना-
ग्राह्यं प्रशस्यते । तैलादौः पूरणरूपेण भास्करेऽस्तु-
पायते ॥ स्नेहयुक्तकर्णदेश्च परितर्जनशायिनः ।
मूत्रैः क्षेप्यसेः कोष्णेः पूरणेन ततो भिषक् ॥
स्त्रस्त्रस्य पूरितं रक्षेत् मावाशतमवेदने । शतपत्रं
श्रोत्रनदे शिरोरोगे तथैव च ॥” वैद्यकम् ।

कर्णप्रतिनाहः । पुं । कर्णरोगविशेषे । “स-
कर्णगृही द्रवतां यदा गतो विलायितो घ्राणसुखं
प्रपद्यते । तदा स कर्णप्रतिनाहसंज्ञितो भवेद्विका-
रौ शिरसोऽर्द्धमेदङ्गत् । मा.नि. ।

कर्णफलः । पुं । (Ophiocephalus kur-
rawey.) मत्स्यविशेषे । कांगलि माछ । गुणाः
—अजीर्णकफकरः । राज.१५. ।

कर्णबन्धनाकृतिः । स्त्री । कर्णबन्धनानन्तरं
तद्वन्धनाकृति । सा पञ्चदशविधा । यथा—नेमिस-
न्धानकः, उत्पलमेयकः, बल्लूरकः, आसङ्गिमः,
गच्छकर्णः, आह्वयः, विर्वेधिमः, व्याधोजिमः,
कपाटसन्धिकः, अर्द्धकपाटसन्धिकः, सङ्गिमः, द्वा-
नकर्णः, बल्लोर्कर्णः, यष्टिकर्णः, काकोष्ठक इति ।
सु.सु.१६५. । विशेषाः स्त्रस्त्रपथ्यां धियाः ।

कर्णभूषणम् । स्त्री, पुं । अशोकवृक्षे । नाग-
केशरे । प.सु. ।

कर्णमद्गुरः । पुं । (Silurus unitus.) मत्स्य-
मैद । काणमाछुर । वै.निच. ।

कर्णमूलम् । स्त्री । कर्णगुप्ते । हारा. ।

कर्णमूलम् । स्त्री । कर्णस्य मूलदेशे । कर्णभूमी ।
मा.ज्व.नि. ।

कर्णमोचकः । पुं । कर्णस्फीटायाम् । कांगलि-
छ । वै.निच. २भ. र.पि.चि.दृष्ट्वाद्यतेले ।

कर्णमोटा । स्त्री । वर्धूरवृक्षे । वै.निच. ।

कर्णमोरटः । पुं । कर्णस्फीटायां । कांगलिछ, कानिछ । रसेन्द्र.चि.सूर्यपातकतामि । काङ्गलि-
छाद्यं, “जलस्थलभवः कर्णमोरटः ।” सा.कौ.दृ-
ष्ट्वाद्यतेले ।

कर्णरोगः । पुं । कर्णज्वर्याधौ । कांठेन ११७-
३ । तस्य निदानादि ।—नादोऽतिरुक् कर्णमूलस्य
शीघ्रः श्रावस्तुश्राववणश्च वातात् । श्रवः सुरा-
गोदरणं विदाहः सपीतपूतिस्रवणश्च पित्तात् ।
वैशुत्यकच्छूस्त्रिश्रायणकृच्छिग्रश्रुतिस्रवणश्चः क-
फाच्च । सर्वाणि रूपाणि च सन्निपातात् क्षावश्च
तत्राधिकदोषवर्णः ।” मा.नि. । कर्णरोगाः साक-
न्येनाटाविंशतिविधाः । यथा—“कर्णगूलं प्रधा-
दश्च बाधिर्यं स्नेह एव च । कर्णक्षानः कर्णकच्छुः
कर्णगूथस्यैव च । कृमिकर्णप्रतिनाहौ विद्रधिर्हि-
विधस्तथा । कर्णपाकः पूतिकर्णः तथैवाश्रुतुर्बि-
धम् । तथाबुद्धं सप्तविधं श्लोकशापि चतुर्विधः ।
एते कर्णगतारोगा अष्टाविंशतिरौरताः ॥” वै.
निच. । [कर्णपाली । कांठेन ११७३. । इ.च. ।

कर्णलतिका । स्त्री । Lobe of the ear.

कर्णवंशः । पुं । मच्छे. हारा. । [वंशीने ।

कर्णवर्जितः । पुं । सर्वे. श.च. । चि. क-

कर्णवशः । पुं । मत्स्यविशेषे । कांगवण । तस्य
लक्षणं—उतः गोक्षः कृष्णः श्लेष्माश्च । तन्मांस-
गुणाः—दीपनं पाचनं पथ्यं हृद्यं बलपुष्टिकारश्च ।
वैद्यकम् ।

कर्णविद्रधिः । पुं । Ulceration of the
ear. कर्णलोतोगतस्फीटके । स द्विविधः दीप-
जामनुग्रमेदेन । तेन तीक्ष्णमर्जितमवलीङ्ग दाह-
सनापा अरुणस्वावाश्च भवन्ति । सा.नि. । अपिच
“क्षताभिघातप्रभवस्तु विद्रधिः भवेत्तथा दीपकतो-
ऽपरः पुनः । सरलपीतारुणमलमास्रवं प्रतीदधू-
मायनदाहचोद्यवान् ।” सु.सु.१०५. ।

कर्णविधिः । पुं । कर्णस्नेदनादी । तद्विधिः

वध — “स्नेदयेत् कर्णदेशम् किञ्चिद्भुः पार्श्वशायिनः । सूत्रैः स्नेहेरसैरुच्चैः शीघ्ररश्मिं प्रपूरयेत् । कर्णं च पूरितं रवेत् शतं पञ्चशताब्धिं वा । सङ्घं वापि मात्राणां शीघ्रकण्ठशिरोगदौ । सूत्राद्यैः पूरणं भोजनाग्राक् प्रशस्यते । तैलाद्यैः पूरणं भास्करेऽसुपागते ॥” भा. ।

कर्णवेधनिका (नी) । स्त्री । करिकर्णवेधनास्त्रे । हारा । कर्णवेधनास्त्रे । यथा — “कर्णपालोच्च बहुलां बहुलायाच्च शस्यते । सूचित्रिभाग-सुषिरा चक्रुला कर्णवेधनी ॥” अत्रि. ।

कर्णव्यधः । पुं । कर्णवेधने । काण्डव्यधः । “स च रक्षाभूषणनिमित्तः, षष्ठे समये वा मासि कर्णव्यधः । अथ च न जन्मकालाद्दृष्टं किन्तु संवत्सरादिभद्रपदाद्यः षष्ठः मासः समीपे वा फाल्गुनस्तस्मिन् वेधः ।” सु.सू.१६५. ।

कर्णशकुली । स्त्री । कर्णशूलके । कर्णमध्यवर्तिनि आकाशे । छे.च. ।

कर्णशूलम् । पुं, स्त्री । Ear ache. कर्णस्त्रीतीगतरीगविशेषे । काण शूलन, काण काण्डान । तत्र शीघ्रमाहृतः प्रतिलोभं विचरन् दाह-शूलमुत्पादयति । कुपितरक्तं कफेन पित्तेन वा श्वेन केनचिदाहतं भवेत्, तल्लक्षणमपि प्रदर्शयति । भा.नि. । तदुक्तं — “समीरणः शीघ्रगतीऽन्यथाचरः समन्ततः शूलमतीव कर्णयोः । करीति दीपैश्च यथास्त्रमाहतः स कर्णशूलः कथितो दुराचरः ॥ सु.उ.२०५. । हनुशङ्काशिरोगीवं यस्य भिन्दन्नि-वानिलः । कर्णयोः कुर्वते शूलं कर्णशूलं तदुच्यते ॥” सु.नि.१५. ।

कर्णशूली । त्रि । कर्णशूलयुक्ते ।

कर्णशेखरः । पुं । शालवृक्षे । रवा. ।

कर्णशोथः (कः) । पुं । कर्णस्त्रीतीगतरीगविशेषः । “कर्णशोथार्बुदाग्रांसि जानीयादुक्तलक्षणेः ।” भा.नि. । “तेषु क्वपूतिकर्णत्वं वधिरत्वञ्च नाधते ।” वा.उ.१७५. ।

कर्णसंस्त्रावः । पुं । The discharge of pus from the ear. कर्णस्त्रीतीगतरीगविशेषः । काण्डशूलं । तस्य निदानरूपाणि — “शिरः-भिषातादधवा निमज्जती जले प्रपाकादधवापि

विद्रवः । जवेद्वि पृथं श्वयोऽनिवाहतः स कर्णसंस्त्राव इति प्रकीर्तितः ॥” भा.नि. ।

कर्णसमीपः । पुं । शङ्खदेशे । रा.नि.व.१८. ।

कर्णसूटी । स्त्री । कीटविशेषः ।

कर्णस्फोटा । स्त्री । स्वनामस्थ्यातलतायाम् । काण्डिष्टा, काण्डफाटे । मं काण्फोटी । गुणाः — कटुतिक्तहिमा विषघ्नी गृहभूतादिदोषघ्नी । रा.नि.व.३. । “कर्णस्फोटा तु कटुका चोष्णा चाग्निप्रदीपनी । वातगुणोद्दरणीयककर्णत्रयविषाघ्ना । कफपित्तज्वरानाहकफशूलविनाशिनी । सा तु पीता बुधैर्मेघा चाङ्गने च प्रशक्तिका ॥” वै.निघ. ।

कर्णस्त्रावः । पुं । कर्णसंस्त्रावे ।

कर्णास्थिः । पुं । श्वेतकिण्ट्याम् । वै.निघ. ।

कर्णाञ्जलिः । पुं । कर्णशकुल्याम् ।

कर्णाटी । स्त्री । हंसपादीक्षुपे । रा.नि.व.५. ।

कर्णान्दुः (न्दूः) । स्त्री । कर्णपाल्याम् । काण्डक । इति भाषा । छे.च. ।

कर्णाभरणकः । पुं । आरम्भवृक्षे । वड़ मो-गलू । रा.नि.व.६. ।

कर्णारा । स्त्री । कर्णवेधन्याम् । त्रिका. ।

कर्णारिः । पुं । अर्जुनवृक्षे । नदीसर्ज्जवदे । आजन् इति लोके । रा.नि.व.६. ।

कर्णार्बुदः (र्भुः) । पुं । कर्णस्त्रीतीगतरीगविशेषः । “कर्णशोथार्बुदाग्रांसि जानीयादुक्तलक्षणेः ।” भा.नि. ।

कर्णिकः । पुं । गणिकारिकायाम् । पद्मकीर्षे । सन्निपातज्वरविशेषः । लक्षणं — “दीपवयेण जनिता किल कर्णमूले तीव्रा ज्वरे भवति तु श्वशुश्रूषया च । कण्ठग्रहो वधिरता शसनं प्रलापः प्रस्नेदमोहदहानि च कर्णिकाख्ये ।” भा.म.१५. ।

कर्णिका । स्त्री । दाहणपीडायां । वा.उ.३८५. । महाग्रिमवृक्षे । वड़ आगुगु । रा.नि.व.६. । वै.निघ.१५.कासरोग-वृद्धपण्ड्याम् । करि-शुष्कयभागरूपाङ्गुली । करमध्याङ्गुली । छे.च. । कंसुकादिच्छटांशे । वौटे । श्वे.कषिकं । पश्चिमी-नाले । छे.च. । स्त्रीयोनी कर्णिकाकारे मांसयन्त्रि-रूपरीने । भा.म.४५.योनिरी. । लक्षणं — “क-

‘‘बिंयां कर्षिका योनी श्रेष्ठास्तस्याश्च जायते ।’’
भा.नि.। कठिन्नाम् । शतपथब्राम् । (मेटेति उ-
जाव । बीजमाटका । बीजकोषे । बीजकोषन्तु
कर्षिका । पञ्चजाति वा (फापन । हारा.। गु-
णाः—तिक्ता कषाया मधुरा हिमा मुखवैशद्यजन-
कषी दृष्ट्यासकफपित्तघ्नी च । भा.पू.१भ.।

कर्षिकारः (कः) । पुं । A sort of
cassia (Cassia fistula.) चूदस्त्रचालुहवे ।
हृष्टि (मोर्गान् गौह । मं खपुवाहवा । तं कि-
यहे । गुणाः—तिक्तारसः कटूष्णः कफशूलघ्नः उ-
दरजनिमेघघ्नः श्लेष्मघ्नः गुष्णघ्नः । रा.नि.व.६ ।
(Pterospermum acerifolium.) दुग्मी-
न्यस्त्रे । उगटे कश्मल । हिं कलिषार, कनिषार ।
तं रक्तचेटु, कौङ्गोयुचेटु, गीगुचेटु । गुणाः क-
टुतिक्तः खपुः शोधनलुवरः रञ्जनः सुखदः शोष-
श्रेष्ठास्तस्याश्च जायते । भा.पू.१भ.।
र.मा.। उडुके । उडुषा । रजा.।

कर्षिकारिका । स्त्री । हारिद्राहवे । वै.निच.।

कर्षिकी (हन) । पुं । गजे । जटा.।

कर्षिनः । चिं । विहङ्गकर्म ।

कर्षिणी । स्त्री । Disease of the Ute-
rus or Polypus uteri. श्रेष्ठजन्मस्त्रीबीजि-
नीमविशेषे । यच्च योनी श्रेष्ठास्तस्याश्च जायते । भा.म.४भ.योनिरी.चिं । “कर्षि-
न्यां कर्षिका योनी श्रेष्ठास्तस्याश्च प्रजायते ॥” सु.
उ.१८८. “अकाले बाह्यमानाया गर्भेण पिङ्गि-
योऽनिलः । कर्षिका जनयेद्योनी श्रेष्ठरक्तो न मू-
र्च्छितः । रक्तमार्यविरोधिना सा तया कर्षिनी
मया ॥” च.।

कर्षी । पुं । चारम्बवृक्षे । रा.नि.व.१२ । योवा-
पार्वभावे । मर्षिकारिकायाम् । वै.निच.। चिं ।
प्रशक्तकर्षे । कर्मयुक्ते । [वर्धति, पूजो । च.टी.भ.।

कर्षीरथः । पुं । स्त्र्यवाहयाने । (मोर्गाना,

कर्षीवान् । पुं । चारम्बवृक्षे ।

कर्षेजपमन्त्रः । पुं । विषनाशनमन्त्रविशेषे ।

“सो हर हर गौडवीरयेताहसज्जटाधमस्त्रित-
हृदयेन्दुर्धनमन्त्रप्रदाय विषसुपसंहर उपसंहर
अहं हर हर नास्ति विषं नास्ति विषं नास्ति विषं

उच्छिरे उच्छिरे उच्छिरे । इति कर्षेजपमन्त्रे
वारं वारं तालुमुखं सिञ्चेत् शीतवारिचा वार-
वट्कम् ।” अचि.२५.५.५.।

कर्षेन्द्रियम् । स्त्री । श्ववेन्द्रिये । कर्ण ।

“अत आकाशतन्मात्रनिर्मितम् ।” सु.भा.१५.।

कर्षोर्णम् (र्षी) । स्त्री, स्त्री । कर्षरीणि ।

कर्त्तनम् । स्त्री । छेदने । नि.नचि.कं । तर्कटे ।
विका.।

कर्त्तरी । स्त्री । कपाष्ठाया । कांठात्रि । श्व-
कर्त्तनीपयुक्ते शस्त्रे । कौंटी, कूर्ज् अङ्गुलि । सु.
चि.१५. यथा च “आयुस्त्रिगर्भशल्यानां किंशदौ-
नाश्च कर्त्तने । विविधाजतयो योज्याः कर्त्तव्यः क-
र्त्तरीनिभाः ॥” अचि.।

कर्त्तरीयम् । स्त्री । स्थावरविषाजगर्भतल्लक्षार-
निर्यासविषमेदे । सु.कल्प.२५.। [वृत्त ।

कर्त्तरीयुगम् । स्त्री । सिन्धुवारवधे । निमिक्ता-
कईः । पुं । कईमे । श.र.।

कईटः । पुं । करहाटे । पडे । नि.टचि.कं । ख-
णाले । जलजल्लभमात्रे । [उ.च.।

कईनम् । स्त्री । कुबिषष्टे । (मेटेन डोक ।

कईमम् । स्त्री । गन्धराजे । रा.नि.व.१२ । सु.
चि.२५.५.। मोसे । श.चं.। तयोदशविधकन्दवि-
धान्यतमविषमेदे । प.सु.सु.कल्प.२५.। See कन्द-
विषं । वर्त्मकईमाख्यनेत्ररीये । See वर्त्मकईमः ।

कईमः (कः) । पुं । पडे । कान् । गुणाः—
“कईमी दाहपित्तार्तिशोषघ्नः शीतलः सरः ।”
भा.। शालिधान्यविशेषे । भा.पू.१भ.शाकव.।
See शालिः । पद्मिनीकईमे । “पुमर्षवा कईम-
कष्टकार्यो ।” सु.चि.२५.५.। राजिमसर्पविशे-
षे । सु.कल्प.४५.। See सर्पः । अन्ने । वै.निच.।

कईमविसर्पः । पुं । विसर्परीगमेदे । लक्ष-
यथा—“कफपित्ताम्बरसन्धी निद्रा तन्द्रा शिरो-
रजा । अन्नावसादविशेषी प्रसिपारीचकलमाः ।
शुष्कापिच्छानिर्भेदोऽस्यां पिपासैन्द्रियवीरवम् ।
आमीपवेशनं क्षेपः क्षीतसाध विसर्पति । शालेयी-
माशयं गृह्यवेदिकं न चातिरक्तम् । पीडकैरवकी-
र्षोऽतिपीतक्षोडिनपाच्छरे । शिखोऽसिनी मे-

आभी मखिनः शोफवान् गुरुः । गभीरपाकः
प्राञ्जोष्ठा स्रष्टः क्षिप्तीवदीर्यते । पक्षवच्छीर्षमा-
स्य स्रष्टस्त्रायुशिरागणः । श्वगन्धी च वीसर्पः
कर्हमास्यसुशन्नि तन् ॥” मा.नि. । [२. ।

कर्हमाटकः । पुं । विष्ठादिनिक्षेपस्थाने । श्र.
कर्हमी । स्त्री । सुहृदश्चे । मुक्ताग्रकुण्डल ग्राह ।
रा.नि.व.१० । [नेता, नेकुड़ा, चम, ।

कर्पटः (कः) । पुं । लताके । लता इति लोके ।

कर्परः । पुं । खर्परः । स्रष्टव्यस्थे । ज्वालातम-
कपाले । तथं काटिथोना । वा चि.१५. ।

“क्षमाकारमपूपपचनपाचं न्यूनं कर्पर इत्युच्यते ।”
ता.गो. वा. ८।१० । वा.टी.ह.मा. । कपोले । फि.का.
शर्करायां । उदुम्बरश्चे । श.च. । मत्स्यकास्थिनि
मांशत्र धूनि । कटाहः । अस्त्रभेदे । मिरचिकं

कर्पर्याशः । पुं । मत्स्यपालस्थे । थोनाकूटी
श.र. । [पाकरीट इति भाषा । भा.

कर्परालः । पुं । अचीटश्चे, गिरिजपीलुश्चे ।

कर्परिकातुत्यम् । स्त्री । खर्परः । थांग्र ।
वै.निच. । तुत्यविशेषः । तूँते । हे.च. ।

कर्परी । स्त्री । A collyrium extracted
from the Amomum anthorhiza. का-
थोद्वत्तुत्ये, तुत्याजने । दाक्रश्चिद्रात्र काटथत्र
तूँतिश ।

कर्परीतुत्यम् । स्त्री । खर्परः । कर्परिकातुत्ये,
रसके । तूँतिशविशेषः । हिं खपरियाथोथा ।
“कर्परीतुत्यकं तुत्याद्वत्तु तद्रसकं व्युतं । ये गु-
णाकुत्यके प्रोक्तास्ते गुणा रसके व्युताः ॥” वैद्यकं ।

कर्पांसः (कः) । पुं । खनामव्यातश्चे । का-
पांस ग्राह । हे.च. । मद.व.१ ।

कर्पांसफलम् । स्त्री । कार्पांसबीजे । कार्पा-
सत्र बीज । “कर्पांसफलमित्युक्तं कषायं मधुरं
गुरु । वातश्लेष्महरं रक्तं विशेषेणास्थिवर्जितम् ॥”

कर्पांसी । स्त्री । कार्पांसश्चे । मद.व.१ ।

कर्पूरः (कः) । पुं, स्त्री । (Cinamomum,
camphora,) Camphor. खनामव्यातपण्ड-
इत्ये श्वभतश्चनिर्वासकपे । कर्पूत्र । हिं कापुर ।
हिं कर्पूरसु । स पक्षापकमेदाहिविधः । तथोरपकं

गुणवत्तरं भवति । स च पीतास-भौमसैन-सित-
कर-शङ्करावास-पांशु पिष्ठा अस्सार-हिमबालुका जू-
तिक-गुषार-हिम शीतल-पक्षिकाख्या इति बहु-
भेदाः । गुष्ठाः — शीतलः तिक्तः क्षिप्तीष्णः कटुः
श्लेष्मरक्तपित्तघ्नः तृष्णादाहकण्डूघ्नः । स तिक्तः
सुरभिः शीतः कर्पूरी लघुलेखनः । तृष्णायां सुख-
श्लेष्म च वैरस्ये चापि पुजितः ॥ सु.सू.४६५. ।
तत्र नूतनकर्पूरः क्षिग्धक्षित्त तृष्णासदाहप्रदः ।
पुरातनः दाहशीतघ्नः । धीतः स शुभ्रदः, इति । स
पुनः शिरीमध्यतलजभेदेन त्रिविधः । तत्र शिरी-
जातः कर्पूरः सान्नायजातः । मध्यजः पर्वजातः ।
तलजः तलजातः । तथा सान्नायर्भस्थितः श्रेष्ठः ।
सन्नायवाद्यस्थितौ मध्यमः । तथा शिरीजो भास्वान्
विदर्शपुलकः । मध्यजः सामान्यपुलकः स्खच्छश्च ।
तलजः गौरवर्णः । यक्षश्चमध्यजः स स्खच्छः शुभ-
ईषत् हरिद्राभश्च स्यात् । धी वाद्यजातः स सुहृदः
शुभ्रश्चः पुलकश्च जनयेत् । इति कर्पूरलक्षणम् ।
तदुक्तं पीतासी-भौमसैनश्चदनुसितकरः शङ्करावा-
ससंघः, पांशुः पिष्ठाऽस्सारश्चदनु हिमयुता बा-
लुका नूतिका च । पश्चादस्त्रालुषारसदुपरि सञ्चिमः
शीतलः पक्षिकाख्या (पक्षिकाया) कर्पूरस्येति भेदा
गुणरसमहसा वैद्यदृष्टेन दृष्ट्याः । इति कर्पूरभेदः ।
अपिच कर्पूरी नूतनक्षित्तः क्षिग्धक्षोष्णासदाहदः ।
चिरस्थो दाहश्लेष्मघ्नः स धीतः शुभ्रतत्परः । शिरी
मध्यं तलचेति कर्पूरनिविधं व्युतम् । शिरस्तन्ना-
यसञ्जातं मध्यं पर्वदले तलं । भास्विदर्शपुलकं
शिरीजातलं मध्यमं । सामान्यपुलकं स्खच्छं तले
चूर्णं नु गौरकं । सान्नायर्भस्थितं श्रेष्ठं सान्नायवाद्ये च
मध्यमम् । स्खच्छमीषत् हरिद्राभं शुभं तन्मध्यजं व्यु-
तम् । सुहृदं शुभ्रश्चच पुलकं वाद्यजं वदेत् । अपि
च स्खच्छं शङ्करापचं लघुतरविशदं तीक्ष्णं तिक्तकं
चेत् । स्त्रादौ श्लेष्मं सुहृदं वक्ष्यपरिमलामोदसीरज्ज-
दायि । निःश्लेष्मं दार्ढ्यपचं शुभ्रतरमिति चेत् राज-
योग्यं प्रशस्तम् । कर्पूरं चान्नाया चेत् बहुतरश्चने
स्फीटदायि त्रयाय ॥ रा.नि.व.१२ । कर्चूरकन्दे ।
श्री । चार्दहरिद्रायाम् । कौंटाश्लुम् । श.च. ।
कर्पूरतुलसी । स्त्री । कर्पूरवन्धितुलसीमूले ।
कर्पूत्रगानी तुलसी । वै.निच. ।
कर्पूरतैलम् । स्त्री । कर्पूरश्लेष्म । कर्पूटश्च
तेन । गुष्ठाः — कर्पूरत्वं वातरीगणनं श्लेष्म-

रत्नं दन्तदार्ढ्यकरत्नं पितृहरत्नञ्च । रा.नि व.१५।
जीवेरे । वाग। ।

कर्पूरनालिका । स्त्री । पक्तावविशेषे । क-
पूरनाग्री, न०७शां। इति च ख्याता । यथा—
“छताव्या समितया क्लृता खल्वपुटं ततः । खड्गी-
वणकपूरयुतया सितयान्वितं । पचेदाज्येन सिद्धेया
जेया कर्पूरनालिका । संयावसदृशी जेया गुणैः
कर्पूरनालिका ॥” भा. ।

कर्पूरमणिः । पुं । पाषाणभेदे । अशुभवि-
शेष । गुणाः—“मणिः कर्पूरकक्षितः कटुशीघ्रो
प्रणापहः । लघ्वीषवातदोषादीन् नाशयेत् ॥” रा.
नि.व.१२ ।

कर्पूररसः । पुं । रसविशेषः तिसाराधिकारे ।
“हिङ्गुलम् अङ्गिमिन्धुं सुलकेन्द्रयत् तथा । जाती-
फलञ्च कर्पूरं सर्वं संमर्धं यवतः । जलेन वटिका
काय्यां हिगुञ्जापरिमाचतः ॥” इत्यादि । भेष.अ.
तिसा.चि. । रसकर्पूरे । रसकक्ष्त्र, तत्करणावि-
धिः—“शुद्धसूतसमं कुप्यात् प्रत्येकं गैरिकं सुधीः ।
पुटिकां खटिकां तद्वत् स्फटिकां सिन्धुज्या च ।
बन्धोक्तं चारुलवणं भास्वरज्जकसृजिका । सर्व्वाख्ये
तानि सञ्चूर्ण्य वाससा चापि शोधयेत् । एभिस्सूर्णै
र्युतं सूतं यावद्यामं विमर्दयेत् । तच्च चूर्णं ससुतञ्च
स्थालीमध्ये परिवर्षेत् । तस्याः स्थाल्या मुखे स्था-
लीमपरां धारयेत्समाम् । सवस्त्रं कुट्टितच्छदा सुद्र-
वेदनयोर्मुखं । संशोष्य सुद्रवेज्ज्यो भूयः संशोष्य
सुद्रयेत् । सव्यग्विशेष्य सुद्रां तां स्थालीं पुनरां
विधारयेत् । अग्निं निरन्तरं दद्यात् यावद्दिनचतु-
ष्टयं । अङ्गारोपरि तदयत्नं रञ्जेद्यवादहर्निर्जं । श-
नैश्चाटयेद्यत्नसूर्णस्थालीगतं रसं । कर्पूरवस्तुविमलं
गृहीयाद्गुणवतरम् । तदेव कुसुमचन्दनकसूरीकु-
जुमेरुतुलं । खादन्हरति फिरङ्गं व्याधिं सोपद्रवं स-
पदि । विन्दति वज्रेदीप्तिं पुष्टिं वीर्यं बलं विपुलं ।
रमयति रमणीयतनं रसकर्पूरसर्वकः सततम् ॥”
भा. । गिरिमाटी, बिणुक, झुनथडि, कट्टेकिरि,
मैकवलवन, उहेमाटी, थान्निलवन, राठाभाटी
ः अत्रोक्तं चूर्णं एक एक भाग, एक भाग पा-
त्रात् महितं १ अङ्ग माडिग्रां हानीमध्या
पाकं करिष्वे ।

कर्पूरहरिद्रा । स्त्री । खण्डानाम्नातद्रव्ये । आ.

य आता । हिं कर्पूरहलदी । तं कर्पूरहरिद्रमनी-
बलुविशेष । गुणाः—श्रीतला वातला मधुरा पि-
तघ्नी तिक्ता सर्वकण्डूघ्नी च । भा.पू.१म. ।

कर्पूरा । स्त्री । तरुणा ।

कर्पूरादितैलम् । स्त्री । योनिरोगे हितम् ।
पाठः—“कर्पूरभक्तातकञ्चूर्णं चारो यवानाञ्च
मनःशिला च । तैलं विपक्वं हरितालमिश्रं रोमाञ्च
निर्मूलयति खलेन” । कर्पूरादिभिः कल्कः । सिद्धे
हरितालचूर्णं पादिकं प्रवेद्यम् । त्रिनेत्रेण १ म.
कक—कपूर, तेलान्नं सूटी, अञ्जूर, यवकांर
एवं मनःशाला अत्रोत्तरे ४ तो. जल ४ म. ॥
पाकं मित्रं इहेले हरिताल चूर्णं एक पोता
वा २० तोला अक्षेप दिव ।

कर्पूराश्मा । पुं । उपरजविशेषे । हिं कर्पूर-
चीनिया । स्फटिके । वै.निघ. ।

कर्बः । पुं । सूचिके ।

कर्वरः । पुं, स्त्री । पुच्छकेवी । पूं.डिहेकु. रा.

नि.व.१४ । खर्बे । धुनूरहवे । व्याघ्रा । मे.रचिर्ब ।

कर्वरौ । स्त्री । श्माल्या । व्याघ्रा । मे.रचिर्ब ।

हिङ्गुपत्राम् । जटा. ।

कर्बुदारः (कः) । पुं । नीलकिण्ड्याम् । श-
च. । श्वेतकाश्चने । प.सु., च.सू.४अ. । गुणाः—
शाङ्खिलं रक्तपिप्पे हितत्वं । राज. । श्वेतसु कादनी
यादी तुवरी मधुरः स्मृतः । कथ्यो कथः श्वेतकास-
पितरक्तविकारहा । क्षतप्रदरशुग्रीतो गुणाश्चान्ये
तु रक्तवत् ॥” वै.निघ. । च. । (कः) श्वेतान्तकण्डके ।
ठाज.तागाइ । सु.म.४१अ. ।

कर्बुरम् । स्त्री, पुं । खर्बे । ड.च. । हरिताली ।

अम. । (रः) धुनूरहवे । गन्धशय्या । प.सु. । आं-
महरिद्रायां । कौठा इल्लु. वै.निघ. । जले । मे. ।

कर्बु(र्बू)रः (कः) । पुं । (Curcuma Zer-
umbet Rox.) गन्धशय्या । अम. । आमहरिद्रा-
यां । हिं कञ्जीहलदी । अ.टी.म.श.र. । नदीनि-
यावधान्ये । रा.नि व.१६ ।

कर्बुरफलः । पुं । साकृच्छवे । रा.नि.व.६ ।

कर्बुरा । स्त्री । सविषजलायुक्तभेदे । सु.पू.११
अ. । See जलायुक्ता । पाटलावली । वन्यव्यां. ।
वावूहेडुगमी । मे.रचिर्ब. ।

कर्चूरम् । स्त्री । खर्च । इतिताले । चिकी ।

कर्च । स्त्री । यत् कुर्वन्ति, तत्कर्च । सु.सू.४१
अ. । तच्च चिविधं पूर्वकर्च प्रधानकर्च पञ्चात्कर्च
येति । सु.सू.५५. । [काष्ठतायां । नि.रचतुष्कं ।

कर्चकारी । स्त्री । मूर्च्छायां । वै.निच । विन्नि-

कर्चजः । पुं । बटवृक्षे । जटा. ।

कर्चपुरुषः । पुं । जीवे, “यस्मिन् चिकित्सा
वर्तते स एव कर्चपुरुषश्चिकित्साधिकृतः ।” सु.
श.१.५. ।

कर्चफलम् । स्त्री । कर्चरक्तफले । रत्ना. । क-
र्चविपाके । नि.लचतुष्कं । सुखे । दुःखे । चिकी. ।

कर्चमूलम् । स्त्री । कुशे । कुश. । श.च. । श-
रद्वये ।

कर्चरङ्गः । पुं । (Averrhoa arambola.)
खनामस्थानवृक्षे । काशनांका गांछ । मं कर्म
शर्चं भाङ्ग । फलगुणाः — अम्लत्वम् उष्णत्वं वातहरत्वं
पित्तजनकत्वं । पक्वस्य मधुराम्लत्वं बलपृष्टिकृचि-
करत्वञ्च । रा.नि.व.११ । कटुपाकित्वं अक्षपित्त-
कारित्वं तीक्ष्णत्वञ्च । राज.१५. “कर्मांस्स फल-
स्थानं यावन्नक्तं वातनाशनं । उष्णं पित्तकरञ्चैव त-
त्पक्वं मधुरं मतं । अम्लञ्च बलपुष्टीनां रुचिञ्चैव तु
वर्द्धकम् ॥” वै.निच. । “कर्चरङ्गं हिमं याहि
स्त्रावन्नं कफवातहृत् ॥” भा. ।

कर्चरी । स्त्री । The manna of the
bamboo. वंशलीचनानाम् । वै.निच. ।

कर्चविपाकः । पुं । पूर्वजन्मकृतप्रभासुभ-
फलभूते रोगादी ।

कर्चारः । पुं । वंशे । कर्चरङ्गे । रा.नि.व.७।११ ।

कर्चारकः । पुं । कर्चरङ्गवृक्षे । वै.निच. ।

कर्चारहः । पुं । मनुष्ये ।

कर्चारिकः । पुं । शाखीटवृक्षे ।

कर्चोन्द्रियम् । स्त्री । कर्चसाधनेन्द्रिये पायुदि-
पक्षके अस्ते समके च ।

कर्चः । पुं । मूषके । कामे । उष्णा. ।

कर्चरः । पुं । व्याघ्रे । नि. ।

कर्चरी । स्त्री । हिमपर्वताम् ।

कर्चः । पुं । कर्चूरः । आश्र आश्र । हिं कर्चूर ।
रा.नि.व.६ ।

कर्चः । पुं । जीवधमन्यवादी मानधीमाने । स च
घोडशमाधामकः । १६०. ८. । च. । तोलकद्वयाम-
कपरिमाणादिमाने । “कीलद्वयानु कर्चः स्यात् ।”
प.प्र.१४. । दशमाधकाधककालिङ्गमाने । “कर्चः
स्यादशमाधकः ।” शार्ङ्ग.पू.१५. । शुश्रुतसु पञ्च-
रक्तिकमाधुक्का १६माधामकं, कर्चं कथयति ।
धरणद्वयामकत्रीष्टादिमाने ८०.८. । विभीतकवृक्षे ।
श.र. । स्त्री । सुवर्णे ।

कर्चकः । पुं । अयस्मान्मनसौ ।

कर्चणम् । स्त्री । कशीकरणे । हे. च. ।

कर्चणिः । स्त्री । अतसीवृक्षे । मनिना गांछ ।
उष्णा. । [चित्तवचायां । वै.निच. ।

कर्चणी । स्त्री । चीरिणीचुपे । रा.नि.व.५ ।

कर्चणीया । स्त्री । काशद्वयवीजे । वै.निच. ।

कर्चफलः । पुं । विभीतकवृक्षे । वटवृक्षे । वृक्ष ।
रा.नि.व.११ । भा.पू.१५. । भस्मातकवृक्षे । वै.निच. ।

कर्चफला । स्त्री । आमलकवृक्षे । आमना
गांछ । रत्ना. ।

कर्चाईम् । स्त्री । तोलकपरिमाणे । प.प्र.१४. ।

कर्चिका । स्त्री । काशवीजे । वै.निच. ।

कर्चिणी । स्त्री । चीरिणीचुपे । श्रीरुई गांछ ।
रा.नि.व.५ । वै.निच. । [हिक् ।

कर्चुः । पुं । करोषाग्री । जीविकायाम् । नि.ष-

कर्चुः । स्त्री । अम्यनरप्रशले सङ्कीर्णमुखे स्वात-
विशेषे । च.सू.१४अ. । करोषाग्री । वै.निच. ।

कर्चूखेदः । स्त्री । खेदविशेषे । लक्षणे यथा—“खान-
येच्छयनस्थापः कर्चू स्थानविभागवित् । दीर्घैर-
धूमिरङ्गादेः तां कर्चू पूरयेत्ततः । तस्मात्परि श्रव्या-
यां स्वप्नं लिप्यति ना सुखम् ॥” च.सू.१४अ. ।

कर्चः । पुं । शाखवृक्षे । भागगांछ । रा.नि.व.८।
स्त्री । युक्ते, रितसि । नि.लक्षिकं । बदरीयुक्ते ।
वै.निच.२५. संयङ्गचो.चि.व्योषादिचूर्णे । पि । च-
जीर्णे । नि. ।

कर्चकः । पुं । शङ्खजनकः । हि.च. । वैतचवृक्षे ।

कलकण्ठः । पुं । हंस । पारावते । कीकिले ।

मे.ठवगुणं । शकपक्षिणि । टेप्रा पीथी । प.सु.।

कलकफलः । पुं । दाडिमवृक्षे । [चगुणं ।

कलकलः । पुं । सञ्निधिसि । धूने । मे.ल-

कलघण्टिका । स्त्री । जलधारिवायाम् ।

श्रीमा नठा । भा.पु.१भ. । See चनता ।

कलघोषः । पुं । कीकिले । श.र. ।

कलङ्कः । पुं । लोहमले । क्रीडे । अपवादे ।

मे.कविकं । मध्यमेदे । वै.निघ. ।

कलङ्कपः । पुं । सिंहे । श.मा. ।

कलङ्की । वि । लोहमलयुक्ते ।

कलजः । पुं । कुकुटे । वै.निघ. ।

कलजातः । पुं । कलमशाली । कन्यां धान ।

कलञ्जः । पुं । ताम्रकूटे । मो.कु. ताम्राक,

थर्धान ताम्राक । हिं ताम्राक, सुरती । धूमपथी-

धूमपानगुणाः—“कलञ्जसंवेदनधूमपानात् स्याद्

न्युक्तिमुंखरोगहानिः । कफघ्नमामज्वरहानिञ्च

गान्धर्वविद्याप्रबन्धैकसंख्यम् ॥ इति विश्वसिद्धान्त-

सारावली । संख्याविशेषे यथा—“सञ्चाली प्रीणते

गुञ्जा सा तिष्ठोरूपकं भवेत् । रूपकैर्दशभिः प्रीतः

कलञ्जी नाम नामतः ।” युक्तिकल्पद्रुम. । वेजल-

सायाम् । विषास्त्रहतमृगपक्षिणीः । चिका. ।

कलञ्चम् । स्त्री । श्रीथी । रा.नि.व.१८ । भा-

र्यायाम् । मे.रचिकं । भगे । चिका. । [१२ ।

कलधूतम् । स्त्री । रौप्ये । कृपा । रा.नि.व.

कलधौतम् । स्त्री । रजते । कृपा । खर्षे ।

मो.ग. । रा.नि.व.१२ । [मे.नचगुणं ।

कलध्वनिः । पुं । मयूरे । पारावते । कीकिले ।

कलानः । पुं । वेतसे । वे.ठगाह् । रा.नि.व.८ ।

स्त्री । एकमासिकगर्भे । गर्भवेष्टने । इला. ।

कलानादः । पुं । कलहंसे । वै.निघ. ।

कलान्धुः । पुं । चीलीशके । रा.नि.व.७ ।

कलभः । पुं । पञ्चवर्षपर्यन्तकरिषावके । उ-

द्रे । इला. । धनूरवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

कलभवल्लभाः । पुं । पीलुवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

कलभवल्लभा । स्त्री । पिक्वा । रा.नि.व.११ ।

कलभी । स्त्री । चक्रवृक्षे । रा.नि.व.४ ।

कलमः (शालिः) । पुं । शालिधान्यविशेषं ।

द्रो.३श्री धान । रा.नि.व.१६ । मगधादिषु प्रसि-

द्धे धान्यविशेषे । कन्यां धान । स एव मङ्गातस्तु-

ल इति काश्मीरदेशे ख्यातः । “कलमः कालवि-

ख्यातः जायते स ठङ्गवने । काश्मीरदेश एवीक्री

मङ्गातस्तुल एव च ॥” भा. । गुणाः—अयं मङ्गती

हीनगुणः स्वादुपाकरसत्वादियुक्तश्च । वा.सू.६च.

हिमाद्रि.धान्यवर्गे । पित्तश्लेष्मकरः शब्धः । मधुरश्च ।

रा.नि.व.१६ । कलमीऽस्तुक्चिदीपन्नश्चक्षुषश्च क-

षायवान् । राज.१प. ।

कलमा । स्त्री । शालिधान्ये । सा च श्लेष्मपित्त-

हा । अन्या च लघुः पथ्या वातश्लेष्मवर्दिनी च ।

अवि.१६च. । [रा.नि.व.१६ ।

कलमोत्तमः (मा) । पुं, स्त्री । सुगन्धशाली ।

कलम्बः (कः) । पुं । कदम्बवृक्षे । विश्वः । शा-

कनाडिकायाम् । अम. । शरे । मे.वचिकं । सर्वर्षे ।

धाराकदम्बे । केनिकदम् । रा.नि.व.८ ।

कलम्बशालिः । पुं । शालिधान्यविशेषे । क-

न्यां धान । [वै.निघ. ।

कलम्बिकः । पुं । पक्षिविशेषे । छट्क पक्षी ।

कलम्बिका । स्त्री । कलम्बीशके । कनयी-

शक । श.र. । यीवापशान्नायाम् । इ.च. ।

कलम्बिकी । स्त्री । पक्षिणीमिदे ।

कलम्बी । स्त्री । *Convolvulus repens*.

खनामख्यातजलजशकविशेषे । कनयीशक । हिं

करं पु. । ते तीमेवचक्षिष्टे । प.सु. । गुणाः—

साम्यदुग्धयुक्तश्लेष्मकरत्वं मधुरत्वं कषायत्वं शुक्तर-

त्वं । राज.१प. । “कलम्बी साम्यदा प्रीता म-

धुरा शुक्कारिणी ॥” भा. । उपोदक्याम् । पू.हे-

शक । रा.नि.व.७ । [र. । See कलम्बी ।

कलम्बुः (म्बू) । पुं, स्त्री । कलम्बीशके । श.

कलम्बुका । स्त्री । जलजशकविशेषे । कनयी

शक । मे.व.खचि.शम्बुकादिगुणी । [हान्. ।

कलम्बुटम् । स्त्री । हियन्नवीने । नवनीते ।

कलयजः । पुं । सर्जरसे । धूने । वै.निघ. ।

कालरवः । पुं । गृहपारावते । अम. कीकिले । रा.नि.व.१८ । वनकपीते । वै.निच. ।

काललः । पुं । जरायौ । अम. ।

काललजः । पुं । राखे । भूना । रा.नि.व.१९ ।

काललजीह्वः । पुं । शालह्वे । रा.नि.व.८ ।

। पुं । चटकपक्षिणि । अम.रत्ना.८ । कलिङ्गकह्वे । पारावते । यामचटके । मी.कचतु-
क्तं । कचचटके । सु.सू.४६अ. ।

कालशः (सः) । पुं । द्रोणपरिमाणे । ७२८मृग
घटे । प.प्र.१ख. । [निश] । रत्ना. ।

कालशिः (शी) । स्त्री । इन्निपण्याम् । ङाकु-

कालसिः (सी) । स्त्री । Hemionitis cor-
difolia, इन्निपण्याम् । ङाकुलिश । प.सू. रा.
नि.व.४सू.२८अ.सि.यो.च.द.ज्व.चि.किरातादी.
यज्ज.चि.बलायघृते । वा.चि.१अ. । “कीलस्य
कालसी ।” [सुरसादिव. ।

कालहः । पुं । मुखग्राम् । हिं मुखीरो । वा.सू.

कालहंसः । पुं । राजहंसे । कादम्बे । वाणि-
हंस । रत्ना. । “पचैराधूसरैहंसाः कलहंसा इति
ज्ञाताः ।” हला. । पीतवर्णहंसे । जलकुकुटे ।
वै.निच. ।

कालहंसकम् । क्ली । अरोचकाधिकारे कवल-
मात्रम् । अस्य कवले घृते मुखवैशद्यं रुचिश्च भव-
ति । च.द.अरो.चि. । “अटादशश्रिगुपलानि दश-
मरिचानि विंशतिश्च पिप्पल्यः । आर्द्रकपलं गुड-
पलं प्रस्थत्रयमारचालस्य । विङ्गलवणसहितमेतत्
खजाहृतं सुरभिगन्धार्थं । व्यञ्जनसङ्गच्छाति त्रैयं
त्रैषन्नं मुखशुद्धिजम् ।” रस.र. ।

कालहनाशनः । पुं । कुटजह्वे । पूतीकरञ्जे
नाटो । श.मा. । [पाथी] । रा.नि.व.१८ ।

कालहप्रिया । स्त्री । शारिकायां । शानिक

कलहाकुला । स्त्री । शारिकायाम् । वै.निच. ।

कला । स्त्री । त्रिशलाशालके कालपरिमाणे ।
सू.सू.६अ. । स्त्रीरजसि Cellular tissue and
fascia of the body. शरीरप्रत्यङ्गविशेषे ।
ताः सप्त — मांसधरा (शिराकायादिस्थाने), रक्त-
धरा (मांसानःशिराः यङ्गलीङ्गानी च), मेदीधरा

(सूक्ष्माख्यपरिसररक्तपिच्छलपदार्थे), श्लेष्मधरा (श-
न्धिस्थानेषु श्लेष्मवत्पिच्छलपदार्थेषु), पुरीषधरा
(या पक्वाशयस्थाश्चारज्यमलरक्षिणीः, पित्तधरा
(यत्र भुक्तद्रव्याणि आमाशयात्पक्वाशयं प्राप्य ति-
ष्ठति), शुक्रधरा (सर्वकायव्यापिनी) । सु.शा.५अ. ।
कलास्वरूपं — “लायुभिश्च प्रतिक्रान्त्वा सन्तताश्च ज-
रायुना । श्लेष्मणा वेदितान्नापि कलाभागान्, तान्
विदुः । धालाशयान्तरे धातोर्यः क्षेदस्त्वितिष्ठ-
ति । देहोष्मणाभिपक्वश्च सा कलित्यभिधीयते ॥”
भा.म.१भ. । बाजिनी जङ्गापार्श्वभागे । ज.द.२अ.
मनःशिलायाम् । चन्द्रबीडशशि । वही । त्रिका. ।
अंशे । मी.लङ्किकं ।

कलाकुलम् । क्ली । विषे । रा.नि.व.६ ।

कलाङ्कुरः । पुं । The bird Ardea Sibi-
rica. भारसपक्षिणि । त्रिका. । [२७अ. ।

कलाङ्गुलिः । पुं । शालिधान्यविशेषे । च.सू.

कलाचिका (ची) । स्त्री । प्रकीर्णे । कफो-
शेरधी मणिवन्धपथ्यन्ते । हे.च. । अत्रस्य जातुनी-
ऽयमे भागे । ज.द.२अ. ।

कलाजाजी । स्त्री । कारव्याम् । कृष्णजीरके ।
कानजीर । हिं कलौजी मंगरैला ।

कलाटकः । पुं । गरुडशाली । रा.नि.व.१६ ।

कलाटीनः । पुं । The white water-
wagtail. खञ्जनपक्षिणि । हारा. ।

कलादः । पुं । स्वर्णकारे । त्रिका. ।

कलाधिकः । पुं । कुकुटे ।

कलानुनादी । पुं । कलविद्धे । चटके । का-
तके । भमरे । मी.नषट्कं ।

कलापः । पुं । मयूरपुच्छे । हला. । संहृत्ते ।
काशग्राम् । मी.पत्रिकं । क्ली । पद्मबीजे । वंशबीजे ।
वै.निच. ।

कलापकः । पुं । करिकण्डवन्धे । हे.च. ।

कलापिन् (पी) । पुं । मयूरः । हला. । की-
किले । मचह्वे । प्राकूड् गीह । मी.नचतुक्तं ।

कलापिनी । स्त्री । नागरमुलायाम् । नागत्रि-
भूता । रा.नि.व.६ । राची ।

कलामकः । पुं । कलनधान्ये । हे.च. ।

कलायः । पुं। (Pisum sativum.) Name of various leguminous seeds. मटर इति ख्यातिः शिखीधान्ते । र.मा. । माषकापरना-
मधये शिखीधान्यविशेषे । वैट्टिला मटेर, तेउडा
मटेर । हि केराव । तें पेइइल्ल । स द्विविधः —
त्रिपुचो वत्तलस । गुणाः — अतिवातलः । वा.सू.
शिखीधान्यव । पित्तदाहकफघ्नः शीतः कषायः
कश्चिपुटिप्रदः आमदीषकरश्च । रा.नि.व.१६ ।

कलायकः । पुं । कलमशाली । कलग धान ।
रा.नि.व.१६ । गुणाः — “कश्चित्कषाया मधुराः
प्रदिष्टा रक्तप्रशान्तिं जनयन्ति बल्याः । किञ्चित्
सवातं विनिघ्नन्ति पित्तं कलायका मुद्रसमानक-
पाः ।” अचि.१५५. । [दृब्धायां । वै.निच. ।

कलायका । स्त्री । मस्यात्यां । शि० । गण्ड-
कलायखञ्जः (खण्डः) । पुं । वायुरीगर्भदे ।
खञ्जम् — “कल्पते गमनारम्भे खञ्जमिव च ल-
क्ष्यते । कलायखञ्जं तं विद्यान्मुक्तसन्निप्रबन्धनम् ॥”
सु.नि.१५. । “क्रमः कलायखञ्जस्य खञ्जपङ्गीरव
भूतः । विशेषाद्वेदनं कर्म कार्यमव विचक्षणैः ॥”

कलायशाकम् । स्त्री । शाकविशेषे । हिं के-
राउशाक । गुणाः — “कलायशाकं भेदि स्यात्तु
तिक्तं त्रिदोषजित्” । भा.पू.१४.शाकव. । “कला
यशाकं पित्तघ्नं कफघ्नं वातलं गुरु । कषायानुर-
सञ्चैव विपाके मधुरश्च तत् ॥” सु.सू.४६५. ।

कलायसूपः । पुं । कलायजतयुषे । गुणाः —
“कलायसूपः कथितो लघु वाही सुशीतलः । रु-
च्यो मध्यः पाकवाले खाद्वचगदपित्तनुत् । अरो-
चकहरवाही कफनाशकरो मतः ॥ वै.निच. ।

कलाया । स्त्री । गण्डदृब्धायां । चेतदृब्धायां ।
चेतदृक्षा । रा.नि.व.८. । कञ्चचणके । काल
होना । प.सु. । [व.१० ।

कलायहा । स्त्री । खर्चकेतकीहवे । रा.नि.

कलायापः । पुं । धमरे । रा.नि.व.८ ।

कलाविकः । पुं । कुण्डे । त्रिका. ।

कलाविकलः । पुं । चटके । श.र. ।

कलिः । पुं । विभीतकहवे । भा.म.१४.भेद.
पि. । स्त्री । कलिकायाम् । मे.खणिकं । चेतपुष्-
रके । भङ्गावकहवे । वै.निच. ।

कलिकः । पुं । कौचपक्षिणि । कौचवकं ।
वञ्चधान्यभेदे । वै.नेत्र धान ।

कलिका । स्त्री । कलिकायाम् । विहातिगाह ।
रा.नि.व.८. । शरपुङ्गायाम् । पुष्पकीरके । कल्ल-
नीलिकायाम् । वै.निच. । पुष्पविशेषे । कल्लके फूल ।

कलिकारः । पुं । धूयाटपक्षिणि । फि० ।
पीतमसकपक्षिणि । करञ्जहवे । मे. । जलपिप्प-
ल्याम् । वै.निच. । [जं । नाटीकरञ्ज । अम. ।

कलिकारकः । पुं । पूतिकरञ्ज । लटाकर-
कलिकारिका । स्त्री । लाङ्गलीहवे । विश-
लाङ्गलिया । वै.निच. ।

कलिकोत्तमः । स्त्री, पुं । लवङ्गे । गन्धशाली ।

कलिङ्ग(क)म् । स्त्री । इन्द्रयवे । च.द.पि.ज्व.
कलिङ्गादि. । “कलिङ्गं कटफलं सुखं पाठाक्षि-
त्तकरोहिणी ।” च.द.ज्वराति.चि.श.र. । “दाक्ष-
पाठाकलिङ्गकम् ॥”

कलिङ्गः (कः) । पुं । मञ्जहवे । पाकुड़ गाह ।
कुटजहवे । कुड़ुठि गाह । शिरीषहवे । रा.नि.
व.८. । इन्द्रयवे । रत्ना.८. । र.सा.सं. सि.यो.रावि-
ज्वरे । कलिङ्गकलामलकी । सि.यो.पिप्पल्यादि-
घृते । पूतिकरञ्ज । पक्षिविशेषे । फि० । मे. ग-
त्रिकं । वा.चि.१५. । तरन्जुजि । तत्रमूज । गुणाः
— मधुरः शीतलो हृथो बल्यः पित्तदाहघ्नः सन्त-
पणः वीर्यकरश्च । रा.नि.व.७. । चातकपक्षिणि ।
हला. । विभीतके हवे । त्रिका. ।

कलिङ्गजः । पुं । इन्द्रयवे । वै.निच. ।

कलिङ्गद्रुः । पुं । कुटजहवे । भा.म.१४.काच.
चि. । “कलिङ्गद्रुफलं रजः ।”

कलिङ्गयवः । पुं । इन्द्रयवे । च.द. । सि.यो.
लवणोत्तमायचूर्णे ।

कलिङ्गबीजम् । स्त्री । इन्द्रयवे । रा.नि.व.८. ।

कलिङ्गशुण्ठी । स्त्री । तद्देशज-शुण्ठीविशेषे ।
गुणाः — तिक्ता बलकरी अप्रिदोषनी अजीर्णहरी
वातकातिसारघ्नी । सा यवचारयुक्ता गर्भिण्या
वानिं हरीत् । अचि. । [विहतायां । श.च. ।

कलिङ्गा । स्त्री । कर्कटशृङ्गाम् । र.मा. । चेत-
कलिङ्गादिकाषायः । पुं । “कलिकायाः च-

ःटीलस पवं कटुकरीहिनी” इत्येतद्व्युक्तकवाये ।
स च सनतादीनां श्रमनः । वा. वि. १७. । कवा-
योऽयं पितृवरः । च. द. पितृज. चि. ।

कलिङ्गायुगुङ्गिका । स्त्री । ज्वरातिसारे ।
पाठः—“कलिङ्गविल्ल (निम्ब) जम्बुसकपित्तं सर-
साञ्जनं । खलौ हरिद्रे क्रीवेरं कटुकलं युक्तना-
सिका । खोभं मीचरसं शङ्खं धातकी वटपुत्रकं ।
पिशा तच्छुलतीयेन वटकानचसम्भितान् । काया-
शुष्कान् पिवेत्...॥” इन्द्रयवादीनां प्रत्येकं समभागं
गृहीत्वा तच्छुलोदकेन विमर्शं वटो कायां कायायां
शोषणीया च । युक्तनासिका श्लोषाकत्वक । च.
द. भैष. । चर्चकवेति केचित् । “जलमद्युषं दत्त्वा
पक्षं कश्चित्तच्छुलात् । भावयित्वा ततो शार्खं त-
च्छुलोदककर्षयि ॥” प. प्र. १५. । [द्रव्यज. चि. ।
कलिङ्गः । पुं । कुलिङ्गने । वै. निघ. २ भ. जि-
कलितरुः । पुं । विभीतकवृक्षे । वै. निघ. खर-
भेदचि. ।

कलिद्रुः (मः) । पुं । सरलदेवदारी । भङ्गा-
तकवृक्षे विभीतकवृक्षे । रा. नि. व. ११, भा. म. १ भ.
कण्डकुल. ज. चि. । “किरातकटुकाकषाः कुटजक-
ण्डकारीशटीकलिद्रुकलिमाभयाः ।”

कलिन्दः । पुं । मूयं । विभीतकवृक्षे । रा. नि.
व. १३ । भेलकवृक्षे । सरलदेवदारी । वै. निघ. ।

कलिन्दकः । पुं । कर्कारी । तरन्नुजे । वै. निघ. ।

कलिप्रदः । पुं । मद्यशालायाम् । वै. निघ. ।

कलिप्रियः । पुं । वानरे । श. र. ।

कलिफलम् । स्त्री । विभीतकफले । च. द. ।

कलिमः । पुं । शिरीषवृक्षे । वै. निघ. ।

कलिमारः (कः) । पुं । पूतिकरश्च । कण्ड-
कवति करश्च । च. टी. र. ।

कलिमालः, (ल्यः) कः । पुं । पूतिकरश्च ।
नाटिकरश्च । रा. नि. व. ८ । [पू. १ भ. ।

कलियुगालयः । पुं । विभीतकवृक्षे । भा.

कलियुगावासः । पुं । विभीतकतरी । भा.

कलिहृद्यः । पुं । विभीतकवृक्षे । इ. च. ।

कलिहारी । स्त्री । काङ्गल्याम् । त्रिवर्णाश्रु-

निश्र । हिं करिहारी । भा. पू. १ भ. । वै. निघ. वा.
व्या. महाविषगर्भतेले ।

कली । स्त्री । कलिकायाम् । च. टी. भ. ।

कलुः । पुं । गङ्गशाली । पञ्चिनाञ्ज क्षाञ्ज ।
रा. नि. व. १६ ।

कलुषः (घा) । पुं, स्त्री । मद्भिषे । रा. नि. व. १८ ।
मच्छलिसर्पे । सु. कल. ४ च. । See सर्पः ।

कलुषमञ्जरी । स्त्री । जङ्गिण्याम् । वै. निघ. ।

कलेवरम् । स्त्री । शरीरे । रा. नि. व. १८ ।

कलोद्भवः । पुं । कलमशाली । कलशा धान ।
रा. नि. व. १६ ।

कल्कः (ल्कम्) । पुं, स्त्री । रसपिटद्रव्यपिष्टे ।
ऊटल वाटे । ज्वर । यमिष्ठं रसपिटानां तत्कथं
परिकीर्तितम् । च । मध्यादिपेषितद्रव्ये । “कल्की
मध्यादिपेषितैः ।” रा. नि. व. २० । तस्य मात्रा कर्ष-
मिता । तत्र मधुघृततैलमात्रा द्विगुणा, सितागुडं
समं, द्रवाच चतुर्गुणाः साध्याः । प. प्र. १ ख. । घृत-
तैलादिशेषे । मे. कश्चिकं । घृततैलादिपाके द्रव्यदि-
पेषिते दीयद्रव्ये । “द्रव्यमात्रं शिलापिटं शुष्कं वा
जलमिश्रितं । तदेव सुरभिः पूर्वैः कल्क इत्यभि-
धीयते ॥” प. प्र. १ ख. । द्रव्यमात्रं शिलापिटं शुष्कं वा
रजजलभवेत् । प्रविष्य गालवेष्टले तन्माषकर्षसंख्य-
तम् ॥ भा. । “यः पिष्टश्चाद्रूपिष्टानां स कल्क इति
कीर्तितः । द्रव्यवैयर्थ्यः सात्वात्कल्को द्रव्यदि-
पेषितः ॥ मात्रा पितृमिता तत्र द्विगुणं मात्रिका-
दिकम् । सितां गुडं समं दद्याद्वा दद्याच्चतुर्गुणाः ॥”
इति कल्कविधिः । कर्षमसौ । श. र. । शुक्लानाम-
गन्धद्रव्ये । शिलाजम् । रा. नि. व. ११ । See सि-
ङ्गकः । विद्यायां । किङ् । मे. कश्चिकं । करिदले ।
वै. निघ. ।

कल्कफलः । पुं । दाङ्गिमवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।

कल्करोधः । पुं । पट्टिकारीत्रे । रा. नि. व. ६ ।

कल्किहृद्यः (धर्म्यहृद्यः) । पुं । विभीतकवृक्षे ।
रा. नि. व. ११ । [नि. व. २० ।

कल्पः । पुं । विषी । रीगमुक्षी । कल्पवृक्षे । रा.

कल्पकः । पुं । नापिते । श. मा. । कर्पूरे । भा.
पू. १ भ. ।

कल्पतरुः । पुं । कल्पवृक्षे । क्रसुकवृक्षे । रा. नि.व.११ । तन्नामकज्वरहरसे । पाठः—“रसं गन्धं विषं ताम्रं समभागं विचूर्णयेत् । भावयेत्पञ्चभिः पितैः क्रमशः पञ्चवासरम् ॥ निगुंल्ली खरसेनैव मर्दयेत्सप्तवासरम् । आर्द्रकस्य रसेनैव भावयेच्च त्रिधा पुनः ॥ सर्वपाप्मा वटी कार्या कायया परिशोधिता ।” औषधज्वरे विषमज्वरे च २१ वयः प्रयोज्याः । कज्जलीपिप्पलीयुतमुष्णकलं पावयेत् । शर्करया दधि दीयं क्षापयेच्च । भैष.ज्व.वि. ।

कल्पद्रुः (मः) । पुं । कल्पतरौ । प्रखारवृक्षवृक्षे । गोपालु ग्रीष्म । वै.निच. ।

कल्पनम् । स्त्री । कृतम् । कर्तने । त्रिका. ।

कल्पना । स्त्री । हस्तिसञ्ज्ञायाम् । अम. । रचनायाम् ।

कल्पनी । स्त्री । कर्तव्याम् । कै.ति. । हे.च. ।

कल्पपादपः । पुं । कल्पवृक्षे । विभौतकवृक्षे ।

कल्पवृक्षः । पुं । विभौतकवृक्षे । कल्पपादपे । अम. । रवा. । [मये । वै.निच. ।

कल्पा । स्त्री । श्वेतप्रातीवृक्षे । श्वेत्तामिली ।

कल्पान्तः । पुं । प्रलयकाले । अम. ।

कल्पषम् । स्त्री । पापे । करपुच्छे । त्रिका. ।

कल्पायः । पुं । सुगन्धशाली । रा.नि.व.१६ ।

कल्पम् । स्त्री । सुरायाम् । हला. । प्रभाते । मे. यद्विकं । मधुनि । हे.च. । वि. वाक्शुतिरहिते । जीरीने । सु.चि.२६अ. । “कल्पस्योदयवयसः ।” दवे । मे.यद्विकं ।

कल्पजग्धिः । स्त्री । प्रातर्भोजने । अटा. ।

कल्पद्रुमः । पुं । विभौतकवृक्षे । वै.निच. ।

कल्पवर्त्तः । पुं । प्रातराग्नि । त्रिका. । [श.र. ।

कल्पा । स्त्री । मये । मे.यद्विकं । हरीतक्याम् ।

कल्पाङ्गः । पुं । पर्यटचपे । क्लृप्ताङ्गः । रा.नि.व.५ ।

कल्पाणम् । स्त्री । सुवर्णे । सुखे । रा.नि.व. १२ । पुं । लघुसर्जवृक्षे । शाल ग्रीष्म । वै.निच. ।

कल्पाणकः । पुं । पर्यटके । क्लृप्ताङ्गः ।

कल्पाणगुडः । पुं । यक्ष्णधिकारे । पाठः—

“प्रस्यवयेषामलकीरसस्य शुद्धस्य दत्त्वास्तुलां गुडस्य । चूर्णीकृतैर्यैत्रिकजीरकव्यव्यविभक्त्याऽवुषाजनीदेः । विडङ्गसिन्धुविफलायमानौपाठाप्रिधान्यैश्च पलप्रमाणैः । दत्त्वा विडङ्गूर्णपलानि चाष्टावटी च तैलस्य पचेदयथावत् । तं भक्षयेदक्षफलप्रमाणं यथैष्टचेष्टं त्रिसुगन्धियुक्तम् ।” पाकनियमः—आमलकीखरसाः १२श. इक्षुगुडाः ६।०श. यथाविधि एकत्र पचेत् । शिष्टप्राये पाके पिप्पलीमूलादीनां प्रत्येकं पलं (८ तो.), विडङ्गूर्णस्य शरावं (८ तो.) तैलस्य च शरावं (८ तो.) प्रक्षिपेत् । तथा त्रिसुगन्धस्य पृथक् पलं मिश्रयेत् । तथा विडङ्गता तैलभञ्जिता देया इति वृद्धाः । प्रक्षेपद्रव्याणि—पिप्पलीमूलं जीरकं चयं त्रिकाटु गजपिप्पली वडुषा बलयमानौ विडङ्गं सैन्धवं विफला यमानौ पाठा चित्रकमूलं धान्यकञ्च । अ.द.यक्ष.चि. । रस.र. । भैष. ।

कल्याणघृत(पानीयम्) । स्त्री । विषघ्नघृते

उग्रादे च पाठः—“विडङ्गविफलादन्तीभद्रदारुहरिणवः । तालीशपत्रमन्निष्ठाकेसरीत्पलपञ्चकं दाडिमं मालतीपुष्पं रजन्तौ शारिषे स्थिरे । प्रियङ्गुक्षगरं कुष्ठं वृद्धलौ चैलबालुकं । सप्तमदनवाक्षीभिरतैः सिद्धं विषापहं । सर्पिः कल्याणकं... । राथालशशा, त्रिफला, त्रेणूक, देवदारु, एलवानूक, शालपाणि, तगरपाङ्क, हरिद्रा, दाडिमहरिद्रा, अनन्तमूल, आमांशुता, त्रिशङ्कु, नीलोत्पल, एलाच, मज्जिष्ठा, दन्डी, दाडिम, नागेश्वर, तानीशपत्र, बृहती, मालतीपुष्प, विडङ्ग, टाकूनिशा, कुड, रक्तचन्दन, पञ्चकाष्ठ, अत्रोटक २ तो. घृत ७२ पं. जल १७ शं. । एतच्च घृतं विगुणं जलं चतुर्गुणञ्च दुग्धं दत्त्वा यदा पचेत् तदा चौरकल्याणमुच्यते । सा.कौ.उग्रा. चि. । सु.कल्प.७अ. । भैष. । अन्यत् दाह्याधिकारे मङ्गत् कल्याणकं घृतम् । पाठः—“चतुर्गुणे शतावर्था रसे चौरं चतुर्गुणं । सर्पिः प्रस्थं बलाजाजी मन्निष्ठा पीवरी मिश्रा । काकोल्ली मधुमेदे वे कञ्जी वे देवदारु च । एषामष्टपलेः कल्पाः पञ्चकल्याणकं मङ्गत् ॥ घृत ४ शं. शतमूलैरम १७ शं. दुग्ध १७ शं. । कक्ष—जीरा, श्वेत वेलेण्डा, मज्जिष्ठा, अश्वगन्धा, हरिद्रा, काटकांजी, कीरं काटकांजी, यक्षिमधू, मेदा, महामेदा, शङ्ख

इति, प्रवक्ष्यामि । अथोक्तं ८ तौ । रस.र. ।

कल्याणलेखः । पुं । वातव्याधधिकारे हिक्का-
ज्ञाते च । पाठः—“सहरिद्रा वचा कुष्ठं पिप्पली
विश्वमेधजं । अज्जाजी चाजमीदा च बटीमधुकसै-
न्धवं । एतानि समभागानि श्लक्ष्णचूर्णानि कारयेत् ।
तश्चूर्णं सर्पिषालोऽथ प्रत्यहं भक्षयेन्नरः । एकविंश-
तिरात्रेण भवेच्छ्रुतिधरो नरः ॥” अज्जाजी जीर-
के, अजमीदा यमान्याम्, बटी यटीमधु, मधुकं
मधुकपुष्पे । गडेल फूल । च.द.वा.व्या.चि. । रस.
र. । भैव. ।

कल्याणवीजः । पुं । मसूरवृक्षे । रा.नि.व.१६ ।

कल्याणसुन्दराभ्रम् । स्त्री । राजयक्षणि र-
सः । पाठः—“वस्राभ्रमेकपलिकं पुटनैः सुजीर्णं
धानीपयोदहहतीश्रतमूलकेषु । विल्लाग्रिमयजल-
वासककण्टकारीश्रीषाकपाटलिबलाश्च रसैरमीषां ।
सम्पार्हितं पलमितैः पृथगेकशश्च । गुञ्जासमा सुव-
क्षिता बटिका कृता च ।”.....आरित अत्र ८
तोलो, आम्ला, मूत्रा, बृहती, शतमूली, ईक्षु,
विषपत्र, गणित्ति, वाला, वासरुपत्र, कण्टि-
कारी, शोणो, पारुल, वेलेण्डो अथोक्तं ८
१ पलमिते रसे मर्दिन । भैव. । [व.१३ ।

कल्याणिका । स्त्री । मनःशिलायाम् । रा.नि.

कल्याणिनी । स्त्री । बलानामनुपे । वेले-
ण्डो । रा.नि.व.४ ।

कल्याणी । स्त्री । रालवृक्षे । सर्जवृक्षे । वै.निघ. ।
गवि । रा.नि.व.१८ । माषपर्ण्यां । रा.नि.व.३ ।

कलः । वि । वधिर । त्रिका. । [हे.च. ।

कलता (त्वम्) । स्त्री । बाधिर्ये । खरभेदे ।

कवकः । पुं । चासे । कवले । हे.च. । स्त्री । क-
चाके ।

कवचः । पुं, स्त्री । पर्पटके । “कवचः स्यात्
पर्पटके ।” रा.नि.व.५.१२३ । वचा कवचकच्छु-
रा... ।” गर्हभाण्डवृक्षे । गाक्षीर्भाट इति लोके ।
लक्षि । पात्राणि । भूर्जवृक्षे । मन्दीवृक्षे । मे.च-
त्रिके ।

कवचपत्रम् । स्त्री । भूर्जपत्रे । श.च. ।

कवचीयन्त्रम् । स्त्री । शीषपत्राकार्यं यन्त्रविशे- [

षे । तथाचा—“नातिहस्तां काचकूपीं न चातिम-
हतीं हृदा । वाससा कर्हमान्तिन परिहृत्य समन्त-
तः । संलिय्य कटुस्त्रिधाभिः शीषयेद्गानुरग्निना ।
निधाय भेषजं तत्र सुगन्धमास्त्रादयेत्ततः । कठिन्वा
हृदया वापि ब्रवेद्यन्त्रे विधानतः । कवचीयन्त्रमेत-
द्दि रसादिपचने मतम् ॥” आत्रेयः ।

कवडः । पुं । कवले । गूड्य । रत्ना. ।

कवडयहः । पुं । कर्वे । २ तोला । प.प्र.
१ख. । च.द.खदिरवटी ।

कवयिः (यी) । स्त्री । (Coins coboius.)
मत्स्यविशेषे । कहे माछ । गुष्ठाः—मधुरा श्लिग्धा
कषाया कृत्वा ईषत्पिपकरी बल्या वातघ्नी च ।
भा. । हारा. ।

कवरः । पुं, स्त्री । कवय्याम् । वनतूलनी । त्रि-
का. । लवणे । अस्त्रे । मे. । हे.च. । सामुद्रलवणे ।
र.मा. ।

कवरा (री) । स्त्री । वर्वरायाम् । वांद्हे इति
भाषा । श.र. । वनतुल्लयाम् । अम. । वर्वरकवरे ।
वावला गाछ । रक्तकरवीरे । मनःशिलायाम् ।
ह्रिक्पुत्रायाम् । रा.नि.व.६ ।

कवरीकः । पुं । सुगन्धपत्रवृक्षविशेषे । इलाल
तूलनी । यथा—“कलूरिकास्त्रेडगन्धः कवरीकः
स्वनामकः ।” इति द्रव्याभिधानम् ।

कवरीकला । स्त्री । मनःशिलायाम् ।

कवरीकूटकः । पुं । कवय्याम् । त्रिका. ।

कवलः । पुं । चिलिचिममत्स्ये । वेलेण्डो माछ ।
श.च. । चासे । रत्ना. । गच्छूयहृष्टे । कुलकुटा,
कुलि कत्रा । सा माचा या मुखे धृता सुखं सञ्चा-
र्यते । “सुखं सञ्चार्यते या तु सा माचा कवले
हिता ॥” भैव. । See गच्छूयः ।

कवलयहः । पुं । कर्षपरिमाणे । सु. । मुखे
कवलस्य यष्टौ धारणम् । तस्य विधिर्यथा—“तत्र
त्रिकटुकवचासर्षपहरीतकौकल्यालोऽथ तैलसु-
क्तसुराभूषचारमधूनामन्यतमीन सलवणमभिप्रतप्तसु-
पस्त्रिन्नश्चितं गलकपोलललाटप्रदेशे धारयेत् ।
तावच्च धारयितव्योऽन्यमनसीन्नतदेष्टेन यावद्दी-
पपरिपूर्णकपोलत्वं नासाक्षीतीवयनपरिप्रावच भ-
वति, तदा विनीतव्यः पुनश्चाक्षी गृहीतव्यः”

इति । सु.चि.४०अ. । गुणाः—“कवलः कुर्वते काष्ठां भवेत् इरते कफम् । तृषां तीव्रं वैरस्यं दन्तचालकं नाशयेत् ॥” वै.निघ. । स चतुर्विधः—खेही प्रसादी शोथी रोपणवेति । तत्र वाते खेही क्षिण्धीखेही, प्रसादनी पिते खादुशीतैः । शिधनः कफे कटुस्त्रलवणैः रक्षीणैश्च । रोपणे त्रणे कषायतित्तमधुरैः कटूणैश्च । तस्य मात्रा सा या सुखसञ्चारिणी भवेत् । “चतुर्धा कवलः खेही प्रसादी शिधिरिपणी । क्षिण्धीणैः सैद्धिके वाते खादुशीतैः प्रसादनः । पिते कटुस्त्रलवणैः रक्षीणैः शिधनः कफे । कषायतित्तमधुरैः कटूणैः रोपणो त्रणे । तथा सुखं सञ्चार्यते या तु मात्रा सा कवले कृता ॥” सु.चि.४०अ. ।

कवलिका । स्त्री । Bandage. त्रणवन्धनार्थम् उद्वन्त्रादिवस्त्रले । सु.सू.१८अ. । चि.२अ. ।

कवली । स्त्री । वदरीवृक्षे । हला. ।

कवसः । पुं । कष्टकगुणः ।

कवाटच(व)क्रम् । स्त्री । खनामख्यतवृक्षे । तं कराडिया, कवाटवेष्टु । वेष्टुश्च इति च भाषा । र.मा. ।

कवारम् । स्त्री । पद्मे । त्रिका. । पुं । (Tantalus falcinellus.) पक्षिविशेषः । कुत्रात्र आसीत् । वै.निघ. । [हला. ।

कविः (कम्) । स्त्री, स्त्री । खलीने । लागात्र ।

कविका । स्त्री । केविकापुष्पवृक्षे । केरव इति । कीडणदेशे प्रसिद्धे । रा.नि.व.१० । तं पुष्पादिशेषम्, खलिने । हिं कडिआली । लागात्र । कवयौमख्ये । तं मत्स्यविशेषम् । त्रिका. ।

कविष्णुकः । पुं । पक्षिविशेषः ।

कवि(गि)त्यः । पुं । कपित्थवृक्षे । अ.टी. ।

कवेलम् । स्त्री । उत्पले । नौलपत्र । श.च. ।

कवोडवक्रः । पुं । कवाटवक्रवृक्षे । र.मा. ।

कवोष्णम् । त्रि । ईषद्वे । अम. । स्त्री । उष्णतायाम् । [सरोडिष्ठ्याम् । भा.पू.१भ.गु.व. ।

कश्या । स्त्री । अश्वदिवाङ्माम् । हे.च. । मां-

कशिका । स्त्री । चर्मकषायां । छात्रकृष्ण ।

च.द.२.चि.बोद्धव्ये ।

कश्चिपुः । पुं । भक्तौ । वस्त्रे । रा.नि.व.१० ।

कशेरुः (रुः)कः । पुं, स्त्री । वृष्टकीकसे । वृष्टा-स्थिति । पिच्छैर् दौड । हला. । स्त्री । खनाम-ख्यातघासे । र.कुत्र । र.मा. । See कसेरुः ।

कशेरु(रु)कम् । स्त्री । कशेरुणि । र.कुत्र । प.सु. ।

कशेरु(रु)का । स्त्री । वृष्टास्थिति । वृष्टवंशे । र.मा. । वै.निघ. । कशरी । र.कुत्र । अम. ।

कश्मलम् । स्त्री । मूर्च्छायाम् । मोहः । अम. ।

कश्मीरजम् (न्म) । स्त्री, पुं । कुडुमे । अ.टी. । रा. ।

कश्यम् । स्त्री । मये । पुं । अये । मे.यद्विक । कषाहेत्ये । हे.च. । अयमयभागे । वै.निघ. ।

कश्यपः । पुं । मत्स्यभेदे । विश्वः । सगविशेषे । मे. । [अपक्ते । श.च. ।

कषणः । पुं । शलाटी । स्त्री । कश्युने । चि. ।

कषपाषाणः । पुं । स्पृशमणी ।

कषायः । पुं । कपित्थवृक्षे । महासर्जवृक्षे । वै.

निघ. । मण्डलिसर्पे । सु.कल्प.४अ. । Decoction

of infusion. कषितैर्वल्गुभिः कृते कायमात्रे ।

कीडशगुणाभसा पक्कः चतुर्भागावशिष्टकाष्ठः कषाय

उच्यते । र.मा. । “पादशिष्टः कषायः स्मद यः

कीडशगुणाभसा ।” भा. । अष्टभागावशिष्ट इ-

ति । शार्ङ्ग.१अ. । कषायाः पञ्चविधाः स्वरसकल्पा-

काष्ठदिमफागुभेदेन यथोत्तरं लघवश्च भवन्ति ।

श्लोणाकवृक्षे । शोणा गांछ । धरणिः । धववृक्षे ।

धांउत्रा गांछ । लज्जुचवृक्षे । डेलो गांछ । रा.

नि.व.६ । नियांसि । विलेपने । अङ्गरावे । मे. ।

पुं, स्त्री । An astringent flavour. वज्रसा-

न्यतमरसविशेषः । कषा । स पूगीफलार्दी स्वाद्यः ।

रा.नि.व.२० । स च भूयःप्रगुणवस्तुनः हिमगुरु-

चः, सन्धी शमनः याही सुखयश्चिज्जासम्भादिक्क-

त् तदिपाकोऽपि कटुः । तदिपाकगुणश्च वातज्जत्

कफपित्तघ्नश्च । दीपनः पाचनः शोफरोधकः श्रेयि-

त्यकरः अतिसेवितः पाण्डुं करोति च । यी वक्रं

शोधयति जिह्वां सन्धयति कण्ठं वध्नाति हृदयं

कर्षति पीडयति स कषायकः । सु.सू.४२अ. । अ-

कफशीषितपित्तघ्नी बहः शीतो गुरुस्वापा ॥ राजः ।
वैषयं क्षत्रजाद्यैर्यो रसनं योजयेद्रसः । बध्नातीव
च सः कण्ठं कषायः स विकारश्चपि ॥ च. । अति-
युक्तस्य गुणः — सीऽतियुक्तः श्लाघानहृत्पौडाचे-
पणादिकम् । भा. । कषायस्य कल्पनं पञ्चविधम्
— स्वरसकल्पाश्च शीतफाण्डभेदेन । एषाश्च यथा
पूर्वं बलाधिक्यम् । च. मृ. ४५. । “स्वीरः स्वर-
सः प्रीतः कल्को दृशादिपेषितः । क्षयितस्तु शतः
शीतः शर्वरीसुषितो मतः । चिमौष्णतोये मृदितः
फाण्ड इत्यभिधीयते । पच्येतास्तु ससुष्टिः कषा-
याणां प्रकल्पनाः ॥” प. म. १४. । कषायपाकवि-
धिः । “तत्र केचिदाहुः त्वकपत्रमूलादीनां भाग-
सप्ततुर्गुणजलमावाप्य चतुर्भागावशिष्टं ॥ १ ॥ आप-
हरेत् । अथवा तत्रोदकद्वीषे त्वकपत्रमूलादीनां
तुलामावाप्य चतुर्भागावशिष्टं ॥ २ ॥ आपहरेत् ॥”
सु. चि. ३१५. । त्रि. सुगन्धे । त्रिका. ।

कषायकृतम् । पुं । रक्तलीप्ते । जटा. ।

कषायजलम् । स्त्री । स्रक्वायव्योदुम्बरश्रीष-
वटसिद्धे जले ।

कषायदन्तः (दशनः) । पुं । मूषिकभेदे ।
अस्य शक्नं यत्र पतति तत्र शोथकोथादयो जाय-
न्ते । वा. उ. ३८५. । सु. कल्प. ६५. ।

कषायनित्यः । त्रि. । नित्यमतिमात्रकषायर-
ससंविनि । च. ।

कषायफलम् । स्त्री । पूगफले । वै. निघ. ।

कषाययावनालः । पुं । तुवरयावनालधाने ।
जनान्नविशेषः । रा. नि. व. १६ ।

कषाययोनिः । स्त्री । कषायाधिकारिणी । सा
च पञ्चधा — मधुरकषाः ; अम्लकषायः कटुकषाः ;
तिक्तकषाः ; कषायकषायश्चेति । च. सू. ४५. ।

कषायवर्गः । पुं । कषायरसद्रव्यगणे । कषा-
ज्जिनितश्च वर्गः । त्रिफला शङ्खजी जम्बावृक्षकुल-
तिन्दुकफलानि न्ययीषाद्यम्बादिप्रियङ्गादिषोष्णा-
दिशालसारादीनि कतकशकपाषाणभेदकवनस्प-
तिफलानि कुरवककोविदारकजीवन्तीचिकीपाल-
क्षासुनिषषादिनीवारकादयः सुहादयश्च समासेन
कषायवर्गः । सु. सू. ४२५. । [फलवृत्ते । च. चि. ४५. ।

कषायवृक्षः । पुं । वटामलकादिकषायत्वक-

कषायस्कन्धः । पुं । प्रियङ्गादिकषायद्रव्यजता-
स्थापनविशेषः । च. चि. ८५. ।

कषाया । स्त्री । रक्तदुरालभायाम् । चन्द्रदुराल-
भायाम् । रा. नि. व. ४ । आस्मातके । खर्जूरौष्ठे ।
वै. निघ. ।

कषायी (इन्) । पुं । सर्जवृक्षे । धनत्रि गीष्ट ।
शालवृक्षे । रा. नि. व. २१ जटा. । खर्जूरौष्ठे । च-
खूर गीष्ट । लकुचवृक्षे । रा. नि. व. ११ । शकवृक्षे ।
चन्द्रपनसे । वै. निघ. ।

कषिका । स्त्री । पचिजाती । उषा. । [टी. रा.]

कषेरुका । स्त्री । कशेरुकायां । शृङ्गादि । च.

कष्टम् । स्त्री । पीडायाम् । इ. च. ।

कष्टकारकः । त्रि. । पीडाकरः । त्रिका. ।

कष्टस्थानम् । स्त्री । पीडाजनकस्थाने । हारा. ।

कष्टिः । स्त्री । पीडायाम् । वै. निघ. ।

कठीरम् । स्त्री । रङ्गे । वज्र । रवा. ।

कासका । स्त्री । कासमर्दे । वै. निघ. २५. कुल-
त्यायहृते । [र. पि. चि. ।

कासनम् । स्त्री । कासे । वेदनाविशेषः । च. द.

कासनमर्दनः । पुं । कासमर्दवृक्षे । कानका-
गन्ता । वै. निघ. । [लूता ।

कासना । स्त्री । कृच्छसाध्यलूताविशेषः । See

कासनीत्याटनः । पुं । वासकवृक्षे । वाकम्
गीष्ट । श. च. ।

कासिपुः । पुं । अन्ने । जटा. ।

कासेरुः । पुं, स्त्री । Back bone. वृष्टास्थिनि ।
येरुपुत्रः । रा. नि. व. १८ । सुसायाम् । “कासेरु-
द्रसुसके” । रा. नि. व. ६१२३ (Scirpus kysoor.)
खनामख्यातवृक्षविशेषः । कृ. सुत्र. । नं कं कासेरु-
वा । सेकिनगङ्गे । तुंगगङ्गे । तं इष्टि, कीति । तत्र
द्विविधं राजकासेरुकं चिच्छीदथ । तयोः चिच्छीदं
सुसाकृति लघु च । सा. गुणाः — “कासेरुकाद्यं
शीतं मधुरं तुवरं शुद्धं । पित्तशीषितदाहघ्नं नय-
नामयनाश्रमम् ॥” भा. । कषायः अल्पमधुरः क-
टुतिक्तकः रक्तपित्तघ्नः शीतः दाहघ्नमघ्नः । रा. नि.
व. ८ । पुष्पचास्य कामसाह्वरं पित्तनाशकरश्च । वै.

निघ. । गुरु विष्टम्भि शीतलञ्च । राज १५. । च.
क्र. । [१७५. ।

कसेरुकः । पुं । कसेरी । नागरमुल्लके । सु.चि.

कसेरुका । स्त्री । कसेरी । ककुत्त । रा.नि.
व.८ । वृषास्थिति । पृष्ठमञ्च । रा.नि. व.१८ ।

कस्तीरम् । स्त्री । पिष्टटे । पिष्टूँ । वज्र.
ह.च. ।

कस्तीर्णम् । स्त्री । रङ्गे । रङ्ग. प.सु. ।

कस्तु(स्तू)रिका (री) । स्त्री । मृगनाभी ।
मृगनाभि । हिं कनूरी । तें कनूरिपिणि । सा
विधा—कामरूपोद्भवा, नैपाली, कायसी च ।
तत्र प्रथमा कृष्णा श्रेष्ठा च, द्वितीया नीलवर्णा म-
ध्यमा च, शेषा अथमा । भा. । गुणाः—“कस्तूरी
कूर्हिदीर्गम्यरक्तपित्तकफापह्ना । राज. । कटुः ति-
क्ता उष्णा शुक्ला गुरुः शीतघ्नी वातशोषह्ना सचा-
रा चेति ।” भा. । “चक्षुष्या मुखदोषघ्नी किला-
सकुष्ठघ्नी च ।” मद. । तथा “कपिला पिष्टटा कृ-
ष्णा कस्तूरी विविधा क्रमात् । नेपालेऽपि च का-
श्रीरे कामरूपे च जायते ॥ सायिका खरिका त-
तश्च तिलका श्रेया कुलियापरा पिष्टान्यापि च
नायिकेति च परा या पञ्चभेदाभिधा । सा शुद्धा
मृगनाभितः क्रमवशादेवा चित्तीशोचिता पञ्च
व्यादिदिनत्रयेषु जनिता कस्तूरिका ज्ञयते ॥ चू-
र्णाकृतिलु खरिका तिलकानिलाभा कौल्यवी-
जसदृशी च कुलितिका च । स्थूला ततः क्रिय-
दियं किल पिष्टिकास्या तस्याश्च किञ्चिदधिकं
यदि नायिका सा ॥” इति कस्तूरीनिकरलक्षणं ।
“स्वादं तिक्ता पिष्टरा केतकीनां गन्धं धत्ते लाघवं
तीलने च । यास्तु न्यसा नैव वैवर्धनीयात् कस्तूरी
सा राजभोग्या प्रशस्ता । अपिच या गन्धं केतको-
नामपहरति मर्दं सिन्दुराणाञ्च वर्णे स्वादे तिक्ता
कटुर्वा लघुरथ तुलित मर्दिता चिकृष्णा स्यात् ।
ह्राष्टं वा नैति वज्री शिमिशिमिति चिरं चर्ष्यगन्धा
इतांशे सा कस्तूरी प्रशस्ता वरमृगतनुजा राजते
राजभोग्या ।” इति कस्तूरीपरीक्षाखण्डम् । अ-
न्यत्र “वालि जरति च हरिषे लीये रोगिणि च
मन्दगन्धयुता । कामातुरे च तन्त्रे कस्तूरी बहुल-
परिमला भवति ।” कस्तूरीमृगलक्षणम् । या जि-
ग्न्धा भूमगन्धा वदति विनिहिता पीतता पाषके-

ऽनर्निःशिवं या निविष्टा भवति इतवहे भयसादीक
सद्यः । या च न्यसा तुलायां कलयति गुरुतां
मर्दिता रुचताञ्च श्रेया कस्तूरिकेयं खलु कृतम-
तिभिः कृत्रिमा नैव संख्या ॥” कृत्रिमकस्तूरील-
क्षणम् । रा.नि. व.१२ । (री) धूमूरुचि । वै.निघ. ।

कस्तूरि(री)कः । पुं । करवीररुचि ।

कस्तूरिमृगागण्डजः । पुं । मृगनाभी । रत्ना. ।

कस्तूरीभैरवरसः । पुं । शीताङ्गसन्निपाते
रसः । “हिङ्गुलञ्च विषं टङ्गं जातीकोषफलं तथा ।
मरिचं पिप्पली चैव कस्तूरी च समाश्रिता... ॥
रक्तवर्धयं खादेत् ।” हिङ्गुल, विष, मोहाशगात्र
पेय, छात्रकुल, छत्रिघ्नी, मरिच, पिप्पुल, मृग-
नाभि मृगतांश । कल मर्दन । र.सा.सं. । भैष.
ज्व.चि. । रुचन् यथा—‘मृगमदशशस्यार्था धा-
तकी मृकशिल्पी रजतकनकमुक्ता विद्रुमी लौह-
पाठाः । कमिरिपुचनविश्व वारितालाभधात्रः
रविदलरसपिष्टं कस्तूरीभैरवीशयम् । आर्द्रकस्य
रसेः पेयी विषमज्वरनाशनः । मृगनाभि, क-
पूर्व, ताम्रा, धातुकुल, आलाकुलीवीज, कृ-
ष्ण, मोहा, मुक्ता, प्रवाल, मोह, आकुनादि
मूल, विद्रुज, मूठा, कुंठ, बाला, इतिताल, अज
एवम् आम्ना मृगतांश । आकम्पनपत्रमे
मर्दन । गात्रा १ रति । रस.र.ज्व.चि. । भैष. ।

कस्तूरीमञ्जिका । स्त्री । मृगनाभी । वै.नि-
घ. । मञ्जिकापुष्पवृक्षभेदे (या मृगमदवासा भवति) ।
गुणैः वार्षिकादितुल्या । रा.नि. व.१० ।

कस्तूरीमृगः । पुं । Musk deer. मृगवि-
शेष । यस्याख्ये कस्तूरी जायते । वै.निघ. ।

कस्तूरीमोदकः । पुं । प्रमेहाधिकारे । पाठः
—‘कस्तूरी वनिता सुद्रा त्रिफला जीरकवर्धम् ।
कदलीनां फलं पक्वं खर्जूरं कृष्णतीलकं । कौकि-
लाचस्य बीजञ्च माषमात्रं समं समं । यावन्तोत्तानि
चूर्णानि द्विगुणा सितशर्करा । धातुरसेन पयसा
कुशाखस्तरसेन च । विषलेपाकविह्वेली मन्दमन्दे-
न वज्रिना १..... । माषा अचमिता । अथ
वनिता प्रियङ्गुः, सुद्रा कण्टकारी, जीरकवर्धं जी-
रकं कृष्णजीरकं । सर्वचूर्णात् चतुर्गुणेन धात्रा-
दिरसेन पचेत् । र.सा.सं. । [निघ. ।

कस्तूरीहरिणः । पुं । मृगनाभिहरिणे । वै.

कांशम् । ली । सुरायाम् । हला ।

कक्षकम् । ली । कक्षारे । उन्नि कूल । भा.पू. १भ.गु.व. ।

कक्षारम् । ली । (Nymphaea lotus.) कुमुदपुष्पे । श्वेत्तुन्नि, शान्ति नाल, नीलतुन्नि, नालतुन्नि । ते कोट्टिगाएरगायुंङि वासनगलकलु-व । रा.नि.व.१० । चि.क्र.क.केशरपाके । “कक्षारपशीत्यलवन्दनाम् ।” गुणाः—शीतलं याहि विष्टम्भि गुरु रुच्य । भा.पू.१भ.पु.व. । कषाय-मधुरं शीतलं कफपित्तरक्तघ्न । राज. । “कक्षारं याहि विष्टम्भि चातिशीतं तथा मतं । गुरु रुचं समुद्दिष्टम् ।” वै.निघ. । रक्तोत्पले हृदयचके इति लोके । अन्वे तु सौमन्विकोत्पलमाहुः । सु.सू.३६अ. । ईषत् श्वेतरक्तकमले । कमलसाधारणे । वै.निघ. ।

कक्षारायुष्टम् । ली । हृद्रोगाधिकारि । पाठः — ‘कक्षारमुत्पलं पत्रं कुमुदं मधुयष्टिका । पक्काम्बुनाथ तरकाथे जीवनीयोपकल्पिते । घृतं पक्वं नवं पीतं रक्तपित्तासृगुल्महृत् ।’ रस.र. ।

कक्षः । पुं । वक्कपिणि । अम. ।

कक्षः । पुं । अङ्गाधःकोटरे । कै.कनगल् । र-बा. । मङ्गिषे । लतायां । अम. । मे.षदिकं । गुग्-गुली । वै.निघ. ।

कक्षधरमर्म्भ । ली । मर्म्भस्थानविशेषे । यत्र वैकल्यकारमर्म्भेण हयमधिवसति । यस्य च स्थानं बलः कक्षयोर्मध्यभागः । सु.शा.६अ. ।

कक्षरुहा (चोल्या) । स्त्री । नागरमुस्तायां । रा.नि.व.६ ।

कक्षशयः । पुं । कुकुरे । वै.निघ. ।

कक्षा । स्त्री । बाह्योर्मूलं । रा.नि.व.१८ । पित्त-कोपजन्यक्षुद्ररोगविशेषे । कै.कुविड़लि । लक्ष-णम्—“बाहुपार्श्वसकलेषु कृष्णस्त्रीटां सवेदनां । पित्तप्रकोपसम्भूतां कक्षामित्यभिनिर्दिशेत् ।” मा. नि.क्षुद्ररोग.चि. । तथा यशोपवीतप्रविभाः प्रभू-ताः पित्तानिलाज्जाजनिभासु कक्षाः ।” अ. । क-क्षेति कक्षासम्बन्धे प्राचीदेशेषु सानिस्तात् । वा.उ. ३१अ. । [३. वै.निघ. ।

कक्षाफलुः । पुं । कक्षोदम्बरफले । कांकडू-काक्षा । स्त्री । हृदयिकायां । इ.च. । काक्ष्यां ।

हृदयप्रकीर्षे । अम. । मये । करिवन्धने । अ.टी. भ. । मे.यदिकं । गुञ्जालतायाम् ।

कांश्य(स्य)नीलः । पुं । सूषातुल्ये । इ.च. । तुल्ये । ऊँ.उ. । प.सु. । तुल्याञ्जने ।

कांसपाचम् । ली । आदकपरिमाणे । भा. ।

कांसिका । स्त्री । सुदृष्ट्याम् । रा.नि.व.३ ।

कांसी । स्त्री । सौराष्ट्रस्थिकायां । प.सु. । कां-स्यधातौ ।

कांसीयम् । ली । कांस्यधातौ । रा.नि.व.११ ।

कांस्य(क)म् । ली । पानपात्रे । मे.यदिकं । White copper or brass, Queen’s metal, ताम्ररङ्गयोरुपधातौ । कै.ग. । हिं कां-सा । मं कं कंसे कंचु । भा. । “ताम्रं त्रपुजमा-ख्यातं कांस्यं धौषञ्च कांसकम् । उपधातुर्भवेत्कांस्यं हयोत्तराणिरङ्गयोः । कांस्यस्य तु गुणाः ज्ञेयाः स्व-र्यानि सदृशा जनैः । संयोगजप्रभावेन तस्यान्येऽपि गुणाः स्मृताः । कांस्यं कषायं तित्कोष्णं लिखनं वि-शदं सरं । गुरु नेत्रहितं रुचं कफपित्तहरं परं ।” तच्छोधनम् — “पतलीकृत्य पत्राणि कांस्यस्याग्नौ प्रतापयेत् । निषिञ्चेत्तप्तमानि तैले तत्के च का-ञ्चिके । गामूत्रे च कुलत्यानां कषाये च त्रिधा त्रिधा । एवं कांस्यस्य रीतिश्च विशुद्धिः सम्प्रजाय-ते ॥” मारणविधिः — “अर्कचौरं सप्तिष्टी गन्ध-कलेन लिपयेत् । समेन कांस्यपत्राणि शुभ्रान्यस्त्रद्वैः सुहुः । ततो सूषापुटे धृत्वा पचेद्भजपुटेन च । एवं पुटद्वयात्कांस्यं रीतिश्च स्मियते ध्रुवम् ॥” भा.पू. १भ. । शुद्धस्य गुणाः — “कांस्यतु तित्कमुष्णसत्तुल्यं वातकफविकारघ्नं । रुचं कषायरुच्यं लघुदीपनपा-चनं पथ्यम् ॥ श्वेतं दीप्तं रुदुज्योतिः शब्दाब्जं खि-ग्धनिर्मलं । घनाग्निहृत्पुताङ्गं कांस्यमुत्तममौरि-तम् ॥” रा.नि.व.१२ ।

कांस्यपिष्टीरसः । पुं । पाण्डुधिकारि । पाठः — “मृताप्यश्चार्कतश्चैतं कृत्वा पिष्टिं सगन्धकां । मृतांशैः नागवज्राश्च द्वैः पिष्टा प्रक्षेपयेत् । ताम्र-पत्रौ प्रलिख्येतां रुद्धा गजपुटे पचेत् ॥” विगुहं चूषणेन सेव्यम् । र.वि.८अ. । पात्रा ५ ड. ता-मा १ ड. गङ्गाक ५ ड. । [सायु ।

कांस्यालुकम् । ली । कांस्यालुके । See का-

काकः । पुं । वायसे । वायसमेदे । (डोगकाक) । एती प्रसङ्गजातीयौ । तस्यासगुणाः—चयहरं च-
क्षुषं वृंहणं लघु दीपनञ्च । रा.नि.व.७ । शीषरीमे
हिनः रसवीथ्येविपाकेषु सिंहादिभिः समः । सु.सू.
४६अ. । काकजहायां । कौंटे । गुडकौंटेनी ।
ज्यातिभयाम् । लठाफुट्की । काकीण्या । गु-
ञ्जायाम् । कोकिले । वै.निघ. । पीठसर्पणि ।
र्थाड़ा । परिमाणमेदे । शिरःचालने । काकी-
दुम्बरवृक्षे । ली । काकसमूहे । म.कविकं । का-
कमांसन्तु चक्षुषं लघु चाग्निप्रदीपनम् । धातुव-
ह्निकरं बल्यं क्षतरीयं चयं हरेत् । कृष्णकाकस्य
मांसन्तु ज्ञेयं काकसमं गुणैः ॥ वै.निघ. ।

काककङ्कुः । पुं । चीनक इति प्रसिद्धधान्ये ।
ह.च. । सज्जरसे । वै.निघ. ।

काककर्कटी । स्त्री । खजूरीवृक्षे । भा. ।

काककण्टकः । पुं । जलचरपक्षिविशेषे ।
पानटकोड़ि । वै.निघ. । [छेड़ा । जटा. ।

काककला । स्त्री । काकजहावृक्षे । क.उ.श्री

काककुष्ठलम् । स्त्री । नीलपर्ण । वै.निघ. ।

काककुष्ठम् । स्त्री । कज्जुष्ठे ।

काकग्री । स्त्री । महाकरञ्जवृक्षे । रा.नि.व.६।

काकचिञ्चा (चिः, ची) । स्त्री । गुञ्जायां ।
कूँठ । त्रिका. । रक्तगुञ्जायां । भा.पू.१भ.गु.व. ।

काकच्छदः (दिः, दिः) । पुं । खञ्जनप-
क्षिणि । श.र. । चाषपक्षिणि । नोनकृष्णायी ।
त्रिका. ।

काकजहा । स्त्री । गुञ्जायां । र.मा. (Leea
hirta.) खनामख्यातक्षुपे । क.उ.श्रीछेड़ा, कौंटे ।
गुडकौंटेनी । मसीति पाश्चात्ये । र.मा. । सा
अतीपयोगिनी च । गुणाः—तिक्तोष्णा कृमिघ्न-
कफापहा वाधिर्यघ्नी शुजीर्यघ्नी जीर्णविषमज्वर-
नाशिनी । रा.नि.व.४ । “काकजहा वटा निद्रां
जनयेच्छिरसि स्थिता । हिमा कषाया तित्ता क-
क्षिपतग्री ज्वरपित्तास्रघ्नकण्डूविषक्षमिनी च ।”
भा.पू.१भ. । “एतद्वन्धनं एकाहिकज्वरे हितम् ।”
च.द.ज्व.चि. ।

काकजम्बुः (खूः) । स्त्री । (Ardisia so-
lanaeace.) खनामख्यातजम्बूवृक्षविशेषे । भूमि-

जम्बूवृक्षे । छूँईखाम, वनजाग, छोटे खाम
गाइ । मं नदीतीरजां । कं तीरेनेरिलु । गुणाः
—कषाया अम्ला गुरुः पाके मधुरा दाह्यमाति-
सारघ्नी वीर्यपुष्टिवृद्धदा च । रा.नि.व.११ । र.
मा. । नागरज्जवृक्षे । वै.निघ. ।

काकजानुका । स्त्री । काकजहायाम् । भेष.
स्त्रीरोग.चि. । रस.र.प्रदरे ।

काकडुम्बुरः । पुं । कृष्णडुम्बुरे । कू.प्र.डुम्बुर ।

काकणम् । स्त्री । A leprosy with black
and red spot. महाकुष्ठरोगविशेषे । तल्लक्ष-
णं यथा—काकणन्तिकाफलसदृशानि अतीव रक्त-
कृष्णानि काकणकानि । शीषचीपादीनि सामान्य-
लिङ्गानि । त्वक्कीचमेदस्सपनाङ्गसादाश्च भवन्ति ।
सु.नि.५अ. ।

काकणव्रणटी । स्त्री । कुष्ठघ्नीषधे । पाठः—
लौहभस्म विषं वज्रं कटुका त्रिकटुचयं । तुल्यांशं
चूर्णितं भाज्यं क्षायेनानेन तद्विहं । पथ्यानिम्बवि-
ङ्गानि खदिरं वासकोऽमृता । जलैरष्टावशेषं त-
त्कषायं भावने हितं । मासमात्रं लिङ्गैर्हृद्भिः का-
कणं हन्ति तद्वटी ॥ रस.र. । मोह, विष, ति-
तात्र मूत्र वा डेला, कट्की, जिम्फा, जिक्-
टू एवं जिमद अत्रोत्कृष्टं मगान भाग । भा-
वना ज्वरा—हरीतकी, निमछान, विडङ्ग, थ-
दिर, वासाञ्जन, गुज्जु ।

काकणन्तिका (न्ती) । स्त्री । रक्तगुञ्जायां ।
गुञ्जायां । सु.चि.१८अ. । प.सु. । रक्तकम्बलवृक्षे ।
वै.निघ. ।

काकणान्तकः । पुं । सिन्दूरे । वै.निघ. ।

काकाण्डा । स्त्री । काकनासायां । कू.प्र.धै-
त कूँठ । रा.नि.व.३ ।

काकतित्ताका (ता) । स्त्री । लताकरञ्ज ।
वै.निघ. । वा.सू.१५अ. । काकजहायाम् । भा.पू.
१भ. । श्वेतगुञ्जायां । श्वेत कूँठ गाइ । र.मा. ।

काकतिन्दुः (कः) । पुं । (Diospyros
tomentosa.) तिन्दुकविशेषे । मांड़ु गाँव,
कूठिना गाइ, ठेद, मांड़ु ठेद । भा. । क-
लगुणाः—गुरु कषायाक्षं वातविकारघ्नं मधुरम् ।
पक्वः वमिपित्तघ्नीषक्फकरञ्च । रा.नि.व.११ ।

काकतुण्डः । पुं । कृष्णगुल्फि । द्वि.च. । जलपक्षिविशेषे । वै.निघ. । च.मू.२७अ. । शीवोर्ध्वगतकफतुण्डाकारसन्धी । स च हनुव्यसन्धिः भा. ।

काकतुण्डफला । स्त्री । काकनासायाम् । क्रूय त्रैत कूँठ, त्रैत केउग्रा ठूँटी वा रक्तकश्मल, वड़ त्रैत गुड़काँडेनी । भा.पू.१भ. ।

काकतुण्डा (ण्डिका) । स्त्री । श्वेतगुञ्जायाम् । त्रैत कूँठ । महाश्वेतकाकमाचाम् । वड़ त्रैत गुड़काँडेनी । वै.निघ. । काकचिञ्चायाम् । कूँठ गाछ । इला. ।

काकतुण्डी । स्त्री । गुञ्जायां । वै.निघ. । राजरीती । पिठलविशेष । रा.नि.व.१२ । लघुरक्तकाकमाचाम् । वै.निघ.२भ.भूतज्व.चि. । खनामन्यातलतायाम् । केउग्रार्थूँटी, त्रैत कूँठ । र.सा.सं. । गुणाः—कटुतिक्तोष्णा रसायनी वातदोषघ्नी रक्षा पलितघ्नी च । रा.नि.व.२ ।

काकदन्तिका । स्त्री । काकादनीलतायाम् । त्रैत वा रक्तकूँठ । दन्तौष्ठे । रक्तकाकमाचां । रक्त गुड़काँडेनी । वै.निघ. । [र.मा. ।

काकनामा । पुं । वकवचे । वक्रकूलन्र गाछ ।

काकनासः । पुं । विकण्टकवचे । रा.नि.व.११ ।

काकनासा । स्त्री । (Solanum indicum.) महाश्वेतकाकमाचाम् । वड़ त्रैत गुड़काँडेनी । हिं केउयार्ठूँटी, केउयार्ढाड़ी । मं वङ्गिलिकड्डलि, हिङ्गियाकागेदोडे । तं वेलुमसन्दिचेट्टु, पुसगुलिविन्देचेट्टु, काकिदोड्डेचेट्टु । गुणाः—मधुरा शीतला पित्तघ्नी रसायनी दार्ढ्यकारी विशेषतः पलितघ्नी । रा.नि.व.३ । कषायोष्णा रसपाकयोः कटुः कफघ्नी वान्तिकरी तिक्ता शोथार्शः श्लेष्मकृच्छ्रघ्न । भा.पू.१भ. । (श) वकवचे । रवा. । काकजहायाम् । जटा. ।

काकनासिका । स्त्री । रक्तचिञ्चतायाम् । रा.नि.व.६ । काकजहायाम् । कौंटा गुड़काँडेनी । अम. । रा.नि.व.४ । गलनाफले । जेज्जेट्टेसु वासाफलवदुच्यते । सि.यो.यञ्ज.चि.च्यवनप्राश. । सा.कौ. । “काकोलीकाकनासिका ।”

काकनीला । स्त्री । काकजम्बूवचे । वनजांश । रा.नि.व.११ ।

काकन्ती । स्त्री । कृष्णशिल्प्याम् । कानिभिः । र.मा. ।

काकन्दी । स्त्री । चिञ्चायाम् । ठेँतूल ।

काकपदम् । स्त्री । कपालीपरिशिरःपर्यन्तमुखनं काकपदमुच्यते । “मूर्ध्नि काकपदङ्गत्वा ।” सु.कल्प.२च. ।

काकपर्णी । स्त्री । मुद्गपर्णां । भृगानी । भा. ।

काकपक्षः । पुं । शिखण्डके । जूझि । बालानानु शिखा प्रोक्ता काकपक्षः शिखण्डकः । अम. ।

काकपीलुः (कः) । पुं । काकादनीलतायां । रक्त गुड़काँडेनी । श्वेतगुञ्जायाम् । त्रैत कूँठ । रा.नि.व.३ । रक्तगुञ्जायां । भा.पू.१भ. । काकतिन्दुके । माक्डा गांव, कूठिला, माक्डा केन्द । भा. । अम. । [द्वि.च. ।

काकपुच्छः (ष्टः) । पुं । कीकिले । श.र. ।

काकपुष्पम् । स्त्री । यन्त्रिपञ्च । सुगन्धवत् । वै.निघ. ।

काकप्राणा । स्त्री । काकनासायाम् । महाश्वेतकाकमाचाम् । वड़ त्रैत गुड़काँडेनी । रा.नि.व.२ ।

काकफलः । पुं । निम्ब काकजम्बूम् । वनजांश । रा.नि.व.६।११ । [११ ।

काकफला । स्त्री । काकजम्बूवचे । रा.नि.व. ।

काकबन्ध्या । स्त्री । एकमात्रप्रसवायां नार्थां ।

काकभण्डी । स्त्री । श्वेतगुञ्जायाम् । वै.निघ. ।

काकभाण्डी । स्त्री । महाकरञ्जवचे । रा.नि.व.६ । लघुरक्तमाचिकायां । नाल गुड़काँडेनी । वै.निघ. ।

काकभीरुः । पुं । पंचके । रवा. । त्रिका. ।

काकमहुः । पुं । बायूहपक्षिणि । डाहक । हारा. । त्रिका. । “काकमहुर्जलरङ्गे ।”

काकमईः (कः) । पुं । महाकाललतायाम् । मांकालफलेन्र लता । प.सु. । [कः ।

काकमांसम् । स्त्री । वायसमांसि । See का-

काकमाचिका (ची) । स्त्री । खनामन्यातपत्रशाकविशेष । केउग्रार्थूँटी, कौंटा गुड़काँडे-

ली । । हारा, हिं कवेषा कावड । काके । मं कं कवथा । रा.नि.व.४ । तित्ता रसीषा कफली श्लार्मःश्रीफली कुष्ठली कण्डूली चिदोषली खिन्धीणा खरदा श्रुदा रसायनी श्रोत्रगुणार्शो-ज्वरमेहली कटुः चक्षुष्या दिकाच्छर्दिहृद्रोगली च । भा.पू.१भ. । तित्ता सा पित्तं वर्धयति उष्ण-बीर्यत्वात् । सु.सू.४०अ. । काकमाची श्वेतरक्तमे-देन विधा । तथीः श्वेता महाश्वेता काकमाची (मं काण्डूलीवी धोरश्वेतकावली), द्वितीया लघुरक्त-काकमाची, रक्तकाण्डूली लघुरक्तकावलीति म-हाराष्ट्रादौ ख्याता । तथीः श्वेता—“मधुरा च र-सायनी । श्वेता कषाया कटू च तित्ता चोष्णा वमिप्रदा । तनीर्दाश्विकरी प्रोक्ता कफशोथार्शना-शिनी । बलीपलितपित्तघ्नी श्वेतकुष्ठापहा मता” इति । “तुवरीषा रसायनी । कटू तित्ता रुचि-करी वातकुष्ठविनाशिनी । पाण्डुप्रमेहकफहा ह-र्दिकमिज्वरापहा । पलितस्य च हन्ती स्वात्...” रक्तकाकमाचीगुणाः । वै.निघ. । जीवन्ती वातक-फहतृ पित्तसंशमनी तथा । त्रिदोषशमनी वृथा काकमाची रसायनी ॥ अचि.१६अ. । अ.द.यअ. चि. । सटफला । सु.सू.२७मुरसादि.उ. । गुडफ-ला । वा.सू.१५अ. । चवकसुरसि भार्गी कामुका काकमाची । काण्डूली इति ख्याते शक्ते । काण-डिडे । प.सु. ।

काकमाचीतैलम् । ली. अरुंधिकादौ हि-तम् । पाठः—“काकमाचीरसे मिडं कटुतैलं च-तुष्पलम् । मनःशिलासीमराजीवीजसिन्दूरगन्धकैः । श्यामावैक्षदभ्यङ्गाङ्गन्यवश्यमरुधिकान् ।” रस.र. ।

काकमाता । स्त्री । काकमाचीचुपे । गुडकौ-डेनी । रा.नि.व.४ । [रा.नि.व.३ ।

काकमुद्गा । स्त्री । मुद्गपर्णाम् । भृगानो ।

काकयवः । पुं । शस्यहीनधान्ये । आगुडा । महाभा. । [नामवचविशेषे । वै.निघ. ।

काकयानम् । ली. कीडण्देयख्याते हासा-

काकरिपुः । पुं । उलूके । [प्रेक्षा । [चिक्ता. ।

काकरुहा । स्त्री । वन्दावचे । अत्रगांश ।

काकरुकः । पुं । उलूके । निम्बवचे । चि. भीते । स्त्रीजिते । मे.कचगुप्तं ।

काकलम् । ली. कण्डूली । चिक्ता. । पुं । द्रोणकाके ।

काकलकः । पुं । कण्डूली । शीवाया उन्नत-प्रदेशे । षट्किषायजातिमेदे । गुणाः शालिवत् कण्टकवच । सु.सू.४६अ. ।

काकलीद्राक्षा । स्त्री । द्राक्षाविशेषे । देवता-ना, किम्बिम् अञ्जति । गुणाः—मधुरा अन्ना-रसाला रुचिकरी श्वासहृत्तासघ्नी । रा.नि.व.११ ।

काकलीरवः । पुं । कीकिले । रा.नि.व.१६ ।

काकवल्लभा । स्त्री । काकजम्बूवचे । वनजांश । रा.नि.व.११ । [पीतकाञ्चने । वै.निघ. ।

काकवल्लरी । स्त्री । खर्णवल्लरी । भा.पू.१भ. ।

काकविष्टा । स्त्री । काकमले ।

काकवृन्ता । स्त्री । रक्तकुलत्पके । वै.निघ. ।

काकशालिः । पुं । कण्णशालिधान्ये । वै.निघ. ।

काकशिखी । स्त्री । रक्तगुञ्जायाम् । रक्तकाक-मायाम् । लालगुडकौडेनी । रा.नि.व.३ ।

काकशीर्षः । पुं । बकवदे । वासना गांश्च । प.सु. । See अगस्तिः । [तूण पांथी । वै.निघ. ।

काकसस्यः । पुं । तन्नामकपक्षिविशेषे । काक-

काकसादी । पुं । अयमलक्षणात्रे । चापेये ।

काकस्फूर्जः । पुं । काकतिन्दुकवचे । माकुडा गांव । मं काकटेभुर्णी । वै.निघ. ।

काका । स्त्री । श्वेतचिह्निते । काकीदुम्बरिका-याम् । काकपूयुज । काकीलीवचे । कौकुला गांश्च । काकजहायां । गुञ्जालतायां । मलपूवचे । निर्ग्राण्या । काकमायां । श्वेत गुडकौडेनी । मे.कविकं ।

काकाङ्गा (ङ्गी) । स्त्री । काकनासायां । के-उग्रार्थं, श्वेत गुडकौडेनी । भा.पू.१भ. । काकजहायाम् । वै.निघ. ।

काकाञ्ची । स्त्री । काकजहायाम् । श.र. ।

काकाण्डः । पुं । काकतिन्दुके । माकुडा गांवः महानिम्बे । धोड़ानिम् । रा.नि.व.६ ।

काकाण्डफलम् । ली. शकरशिखीफलम् ।

आनाकुनी फल । काकतिन्दुकफले । माकुड़ा
गोव । सु.सू.४६अ. । कपिकच्छुगुणः ।

काकाण्डा (खडी) । स्त्री । कोलशिल्याम् ।
रा.नि.व.७ । महाज्योतिषतीक्ष्णतायाम् । वड
मठाफट्की । रा.नि.व.३ । असाध्यलूताविशेषे ।
सु.कल्प.८अ. । See लूता ।

काकाण्डोला । स्त्री । कोलशिल्या । आ-
नाकुनी । रा.नि.व.७ । कटभ्याम् । मठाफट्की ।
इयच्च माषवद्गुणविशिष्टा । अरुणः ।

काकादनकः (नी) । पुं, स्त्री । (Ardisia
solanacea.) श्वेतगुञ्जायां । (अथतर्कूट । भा.म.
पूतना.चि. । रक्तगुञ्जायाम् । त्रुणकूट । सु.चि.
३८अ. । र.मा. । उत्. काउथीविष्टया । मं कं
सात्रीकहडिनि । किरियकावेदीडे । गुणाः—क-
टूष्णा तिक्ता रसायनी वातदोषहारी रुग्णा पवि-
तनाशिनौ च । रा.नि.व.३ । विषरोगघ्नी शीघ्रघ्नी
च । राज. । कष्टकपालौलतायाम् । कानिग्राक-
ड़ा । कुमिरके इति च भाषा । प.सु. । सु.सू.
३८अ. कफघ्नमे । रक्तकाकमाख्याम् । लाल गु-
डकौडेली । रत्ना. । काकतिन्दुकायां । सु.चि.
१४।१८अ. । [१भ. ।

काकानन्ती । स्त्री । रक्तगुञ्जायाम् । भा.पू.

काकाम्नः । पुं । समशीलक्षुपे । रा.नि.व.४ ।

काकायुः । पुं । स्पर्शवह्नाम् । श्वेतलता । भा.
पू.१भ. । See स्पर्शवह्नी ।

काकारिः । पुं । पेचके । हे.च. ।

काकालः । पुं । द्रोणकाके । श.र. । वत्सना-
भविषे । हे.च. । [अथ गुडकौडेली । वै.निच. ।

काकास्या । स्त्री । महाश्वेतकाकमाख्याम् ।

काकाह्वा (ह्वाना) । स्त्री । काकमाख्याम् ।
रा.नि.व.४ । सु.चि.८अ. । वनसुद्धे । वै.निच. ।

काकाचा । काकनासायां । रा.नि.व.३ ।

काकिणी । स्त्री । रक्तिकायाम् । कूँड । एक-
बराटिकायाम् । एककड़ा । पञ्चचतुर्थ्यां ६ गं-
७ । मानदन्ते । “काकिणी पञ्चतुर्थ्यां मानदन्ते-
पि दृश्यते । कृष्णलैकवरार्याः सात्वा” मे.खनिर्कं ।

काकी । स्त्री । वायस्याम् । काकीख्याम् । रा.

नि.व.३ । श्वेतकाकमाख्याम् । (अथ गुडकौड-
ेली । वै.निच. ।

काकुः । स्त्री । जिह्वायां । चिका. ।

काकुद् (दम्) । स्त्री । तालुनि । रा.नि.व.१८ ।

काकुदी । पुं । ककुदावर्णे महादीषान्विताश्चे ।
“आवर्ता यस्य ककुदि काकुदौ स उदाहृतः ।”
अ.द.३अ. ।

काकुरतम् । स्त्री । विज्ञतग्रन्थे । [वै.निच. ।

काकुलीमृगः । पुं । चतुर्विधमिलिश्रम्यमृगे ।

काकेलि(क्षु)कः । पुं । रक्तगुञ्जायाम् । खागड़े
थागड़ा । र.मा. । चिका. । कासदन्ते । के.पू. ।
रा.नि.व.८ । कोकिलाचक्षुपे । भा.पू.१भ. ।

काकेन्दुः (कः, की) । पुं । (Diospyros
melanoxylon.) काकतिन्दुके । माकुड़ा के-
न्दु । अम. । कटुतिन्दुके । कूटिनी । प.सु. ।

काकेष्टः । पुं । निम्बवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

काकेष्टा । स्त्री । रेणुकायाम् । काकमाख्याम् ।
वै.निच. ।

काकोचिकः (ची) । पुं, स्त्री । काउथीति
प्रसिद्धे मन्थविशेषे । कांउठ माह । हारा. ।

काकोडु(दु)म्बरः । पुं । काकोडुम्बरिकायां ।
कांकडूम्बर । प.सु. ।

काकोडु(दु)म्बरिका । स्त्री (Ficus his-
pida, opposite-leaved figtree, Syn.
Ficus oppositifolia.) खनामख्यातवृक्षे ।
कांकडूम्बर । हिं तटमिला, (गोडुम्बरा । र.मा.।)
(कटुम्बरी भा.) मं कालाउंव । तं अन्धमेडिचेट्टु ।
गुणाः—क्षिप्रघ्नी उदुम्बरगुणा च । मद.व.५ ।
पक्वफलं शीतलं गीर्णं चर्कं कटु लघ्वीघ्नं रक्त-
पित्तघ्नं । तद्वत्फलं अतिसारघ्नम् । तथा—उदु-
म्बरलक्ष् शीतला कषाया व्रणघ्नी गर्भरक्षणे हिता
सन्ध्या च । रा.नि.व.११ । तिक्ता शीतला तु-
वरा सन्धनकरी कफपित्तव्रणश्चिकुटपाच्छूर्कः का-
मलाहारी च । गुदः माहिणी शीतला खादुः द-
तिकारी च । राज. । फलगुणाः—विटग्नि मधुरं
स्निग्धं तर्पणं गुद च । सु.सू.४६अ. ।

काकोदरः । पुं । सपें । अम. ।

काकोदुम्बरिकाफलम् । ली। चक्षीरे ।
वै.निघ. । [गुणाः प्रववत् ।

काकोनालकः । पुं । प्रवजातीयपक्षिणि ।

काकोलः । पुं, ली । द्रोणकाके । पाँड़ काँक ।
इला. । काकोल्याम् । धरणि. । कृष्णवर्णस्यावर-
विषमेदं । रवा. । काकोलमुपतेजः स्यात् कृष्ण-
च्छवि महाविषम् । वै.निघ. । सपें. वनशूकरे ।
श.र. ।

काकोली । स्त्री । *Berry of the calcu-
lus indicus. It is brought from Na-
pal and Morung. Tizyphus napeca.*
चौरकाकोलीसदृशकन्दविशेषे ककोलतो भिन्ने ।
मेदक्षु केवलं चौरकाकोल्याः किञ्चित्कृष्णता ।
कै.कुला । मं. कट्वतिग्रे, काउली । तें तेलुमणि-
षेडु । उत्त. काकोलि । एषा चौरकाकोल्युत्प-
त्तिस्थान एव जायते । “जायते चौरकाकोली म
हामेदोद्भवस्थले । यत्र स्यात् चौरकाकोली का-
कोली तत्र जायते । पीवरीसदृशः कन्दः स चौर-
प्रियगन्धवान् । सा प्रोक्ता चौरकाकोली काकोली
लिङ्गमुच्यते । यथा स्यात् चौरकाकोली काकोल्य
पि तथा भवेत् । एषा किञ्चिद्भवेत् कृष्णा मेदोऽय-
मुभयोरपि ॥ भा. । गुणाः—शीता मधुरा क्षिप्त्वा
अयपित्तानिखार्त्तिनुत् । रक्तदाहज्वरघ्नी कफशूल-
वर्द्धनी च । रा.नि.व.१ । चौरकाकोल्याम् । फ-
लघृते ।

काकोलीडयम् । ली। काकोली चौरकाको-
ली च । “एका काकोली कवड़ीसंज्ञा, अन्या चौर-
काकोली पयस्विनीसंज्ञा ।” वा.सू.१५अ.जीव-
न्यादि । जीवन्तीकाकोली मेदे वे सुदृभाषपण्यौ ।
एतद्व्याभावे अश्वगन्धामूलं विगुणं शास्त्रम् । भा.म.
४भ.कर्णरीग.चि. ।

काकोल्यादिः । पुं । तन्नामकीवधद्रव्यगणे ।
अयं नाष्ट्यर्गसंज्ञितः । सि.यी.शाल्लणखेदे । “का-
कोलीचौरकाकोलीजीवकर्षभकमुद्गपर्णीमाषपर्णी-
मेदानहामेदाच्छिन्नरुहाकर्कटशङ्खीतुगाचौरीपद्मक-
प्रपीछरीकर्ङ्गिहृद्विषीकाजीवन्यो मधुकक्ष । का-
कोल्यादिरयं पित्तशीणितानिलनाशनः । जीवन्ती
हृद्विषो ह्यथः सान्यः सेष्माकरसामा” सु.सू.१८अ. ।
अपि च । “काकोली चौरकाकोली जीवकर्षभकौ

तथा । शङ्खिर्हृद्विषा मेदा महामेदा गुडूचिका ।
सुद्रपर्णी माषपर्णी पद्मकं वंशलोचना । शङ्खी प्र-
पीछरीकक्ष जीवन्ती मधुयष्टिका । द्राक्षा चैति
गणो नास्वा काकोल्यादिकदीरितः ॥” गुणाः—
“सान्यकृन्मुहणी ह्यथः पित्तरक्तानिलापहः ।” भा. ।

काकोल्यादिष्टतम् । ली। वातरक्ते द्रुतम् ।
काकोलीयुग्ममधुकं सञ्चिवा च धात्री जीवन्ती
मेदयुगलावपि पृथ्निपर्णी । द्राक्षा सपद्मकतुगा च
कुलीरशङ्खी हौ जीरकावपि समस्तचतुष्पलाङ्का
षष्ठौ विचूर्ण्य विपक्षेभ शनैर्वटोपां प्रस्थं द्रुतस्य च
तथा सरसं गुडूच्याः । एतस्य पादं प्ररमेव दत्त्वा
पुनः पचेत् वैद्यवरो विधिज्ञः । रस.र. ।

काको(की)ष्ठः (कः) । पुं । कर्णबन्धनाल-
तिविशेषे । स च निष्ठांससङ्ग्रिमायास्त्रिशीणित-
पालिः । सु.सू.१६अ. ।

कागः । पुं । काके । जटा. । [शणपवे. कांशठ ।

कागदः । पुं । कागज इत्यारव्यीयभाषाप्रसिद्धे

काङ्गायनगुडिका । स्त्री । गुण्णरीगे दृष्टप-
लौषधे । प्रक्रिया स्पष्टा । अन्ववतसः अन्वलीष्ठा-
मिति केचित् । ५० टा, कूड़, दळी, छितामून,
टूगुरि, शूँट, वट, तेउडौ अत्रोत्पन्न १ प.
हिन्नु ७ प. यवकात्र २ प. अन्नवेतस वा
आम्रकूल २ प. धने, यमान, खीरा, मरिच
अत्रोत्पन्न २ तो. कृष्णखीरा ४ तो. वनय-
मान ४ तो. टावारसेन कोलास्थिमानी बटौ
कार्या । च.द. । सा.कौ. । रस.र. ।

काङ्गायनमोदकः । पुं । अशीरीगे । दध्या-
दीनां द्रव्याणां चूर्णानि यथाभागमेकत्र सन्निशृणु
हरीतकी ५ प. जीरक १ प. मरिच १ प. पिप्-
पली १ प. पिप्पलीमूल २ प. चविका ३ प.
चिचकमूल ४ प. शुष्की ५ प. यवकार २ प.
भज्जातक ८ प. गुडकन्द (पाँड़) १६ प. (अभावे
शर्करा वा मत्स्यखी) । सर्वचूर्णविगुणी गुडः । च.
द.अर्थ.चि. ।

काङ्गा । स्त्री । वचायाम् । श.च. ।

काङ्गुवाः । पुं, ली । पठिकधान्यमेदं । कांशी
वेष्टे धानविशेषः । गुणाः—रसे पाके च मधुरः
वातपित्तशमनः शालिवद्रुणश्च । सु.सू.४६अ. ।

काङ्कत् । पुं । क्रीडपक्षिणि । वै.निघ. ।

काङ्का । स्त्री । आहारिकायाम् । सु.नि.६५. ।

काङ्कोरः । पुं । कङ्कपक्षिणि ।

काचः । पुं । Affection of optic nerve

or gutta serena. नराश्रयीः तृतीयपटलगतः

नेत्ररोगविशेषः । नेत्रेण मूत्रारं शत्रं विन्दु । हिं

मोतिशविन्दु । दोषे तृतीयपटलं गते काचसंज्ञ-

को नेत्ररोगः जायते । लक्षणं यथा —“प्राप्नोति

काचतां दोषे तृतीयपटलाश्रिते । तेनोईमीचते

माधः तनु चैलावतीपमं । यथावर्णञ्च रज्जो दृष्टि-

र्जयित च क्रमात् ॥” बा.उ.१२अ. । अस्मिन्नपि त-

मोभूते नातिरुद्धं महगदे । चन्द्रादल्यौ सनच-

चावन्तरि च विद्युतः । निम्नैस्त्राणि च तेजांसि

आजिष्णून्त्यथ पश्यति । स एव चतुर्थपटलगतः

लिङ्गनाशः नीलिकासंज्ञां धत्ते । “स एव लिङ्ग-

नाशस्तु नीलिका काचसंज्ञितः ॥” वातेन चापि

रूपाणि भ्रमन्तीव च पश्यति । आविलान्यरूपाभा-

नि व्याविज्ञानीव मानवः । पित्तेनादित्यखद्योत-

धक्रचापतडिङ्गणान् । नृत्यतथैव शिखिनः सर्व्वे

नीलञ्च पश्यति । कफेन पश्येद्रूपाणि स्निग्धानि

च सितानि च । पश्येदमूलाच्चालयं व्यभनेवाभसं-

भवम् ॥ इत्यादि । सलिलप्रावतानीव परिजाद्यानि

मानवः । पश्येद्रक्तानि रक्तानि तमांसि विविधानि

च । सलिलान्यथ कृष्णानि पीतान्यपि च मानवः ।

सन्निपातेन चित्राणि विभुतानि च पश्यति । बहु-

धा च द्विधा वापि सर्वाण्येव समन्ततः । हीना-

ङ्गान्यधिकङ्गानि ज्योतीष्यपि च पश्यति ॥ भा.

नि. । शिखे । मणौ । मे.चन्द्रिकं । मृत्तिकाविशे-

षे । कां. । गुणाः — चाररसः उष्णवीर्यः अन्नना-

दृष्टिकरश्च । राज. । अश्वस्य वैचिकारिरी । “श्ले-

ष्माभित्यन्दिनोऽश्वस्य शूलं साशुबिलोचनं । काचः

सञ्जायतेऽश्वस्य पाण्डुता चापि चक्षुषः ॥” ज.द.

३०५. । कष्टमेदे । श.च. । चार । हे.च. । स्त्री ।

सिक्थके । काचलवणे । विट्जलवणं । रा.नि.व.२३ ।

काचकम् । स्त्री, पुं । काचलवणे । स्फटिके ।

काचमणौ । वै.निघ. ।

काचकूपी (घटी) । स्त्री । काचनिर्मितस्थ-

ायाम् । कां.उ. । शिभिं । भेष. ।

काचजः । पुं । काचलवणे । वै.निघ. ।

काचतिलिङ्गी । स्त्री । आमतिन्त्रियाम् ।

कौ.उ. । उर्ध्वजुल । भा.पू.१भ.फलव. । [व.६ ।

काचतिलकम् । स्त्री । काचलवणे । रा.नि.

काचभवः । पुं । काचलवणे । वै.निघ. ।

काचभाजनम् । स्त्री । काचनिर्मितपात्रे ।

कां.उ. । वासन । त्रिका. ।

काचमणिः । पुं । काचे । च.शा.८५. ।

काचमलम् । स्त्री । काचलवणे । कालं लवणं ।

रा.नि.व.६ । काकचलवणे । कत्रकट लवणं ।

काचमालिका । स्त्री । मये । त्रिका. ।

काचलवणम् । स्त्री । Black salt, a

medicinal salt prepared by calcin-

ing fossile salt and the fruit of the

emblic myrobalan together. It con-

sists of muriate of soda with a

proportion of sulphur, iron and

lime. खनामल्यातलवणे । काचलवण इति म-

हाराद्रकण्टदेशे ख्यातम् । कृष्णं लवणं, कालां

लवणं । गोत्रा इति ग्रन्. । मं वांगङ्खार । गु-

णाः — रुच्यं ईषत् चारं पित्तलं दाहकं क्षफवात-

घ्नं दीपनं गुणशूलनुष । रा.नि.व.६ ।

काचवकयन्त्रम् । स्त्री । अर्कादिनिष्काशनायं

काचनिर्मितवकयन्त्रे । [चः ।

काचविन्दुः । पुं । नेत्ररोगविशेषः । See का-

काचसम्भव(सौवर्चल)म् । स्त्री । काचल-

वणे । रा.नि.व.६ ।

काचस्थाली । स्त्री । काचपात्रे । पाटलावणे ।

गोत्रल गौ. । अम.प.पु. । श्वेतपाटले । वै.निघ. ।

काचा । स्त्री । काचमणौ । “काचा तु सारका

लघ्वी व्रणनेत्रहितावहा । लिखनी शूलहृत्प्रीता...

वै.निघ. । वयोनिरुपिका अश्वस्य दन्तेषु पञ्चदश-

व्याहारथ समदशपर्यन्तं जाताः सर्वपाकाराः शुभा

रेखाः । ज.द.४५. । [चप.चि. ।

काचाङ्गा । स्त्री । हरिद्रायां । वै.निघ.२भ.

काचाक्षः । पुं । वृद्धके । गुणाः — मधवम् ।

पक्वकन्दे । वै.निघ. ।

काचि(जि)घः । पुं । काञ्चने । मूषिके । मी. चत्रिकं । शिल्पीधात्यादी । वै.निघ. ।

काचिच्चिकः (लिन्दिः) । पुं । काकचि-
शायाम् । कुंठ गण्ड ।

काचितः । त्रि । शिख्यारोपिते (पदार्ये) । मि-
काग्र तोला (द्रवा) । अम. ।

काचिमः । पुं । देवकुलीङ्गवद्वे । त्रिका. ।

काचोत्थम् । स्त्री । काचलवणे । रा.नि.व.६ ।

काजूतः । पुं । जांबीचुपे महाराष्ट्रादी ख्याते ।
गुणाः—“तुवरः मधुरीणो लघुः स्मृतः । धातुव-
द्विकरो वातकफगुन्धीदरञ्चरान् । कमिषणाग्रिमा-
न्यानि कुष्ठश्च श्वेतकुष्ठकं । संयङ्ग्यर्शमानाङ्गान्
नाशयेत्... ।” वै.निघ. ।

काञ्चजम् । स्त्री । काचलवणे । वै.निघ. ।

काञ्चन(क)म् । स्त्री । पुत्रागपुष्पे । वै.निघ. ।
पद्मकेशरे । मी.नत्रिकं । स्वर्णे । नागकेशरपुष्पे ।
रा.नि.व.६ । वै.निघ. २भ.द्विक्का.चि. । हरिताले ।
रा.नि.व.१३ ।

काञ्चनः (काः) । पुं । (*Bauhinia vari-
egata* &c.) खनामख्यातवृक्षे । कांक्षनं वृक्ष ।
प.मु. । हिं कचनार । मं कं काञ्चनु, कीचाने । तं
देवकाञ्चन । स त्रिविधः पीतरक्तश्वेतभेदेन । गु-
णाः—ग्राही रक्तपित्ते पथ्यश्च । राज. । See की-
विदारः काञ्चनारः कर्तुदारश्च । चम्पकवृक्षे । ना-
गकेशरवृक्षे । उदुम्बरवृक्षे । धुमूरवृक्षे । मी. । वै.
निघ. शीतज्व.चि. शीतारिरसे । सु.सु.३८अ. । शा-
लिजातिविशेषे । शूवर्णशालि । भा.पू.१भ धान्य-
व. । See शालिः । श्वेतकाञ्चनवृक्षे । रवा. ।
कीविदारवृक्षे । मद.व.१ । शय्यां । सु.सु.३८अ. ।
पुत्रागवृक्षे । वै.निघ. ।

काञ्चनकदली । स्वर्णकदल्याम् । टांश क-
ला । मं सोषकेल । कदलीविशेषे । कौट् कला ।
रा.नि.व.११ ।

काञ्चनकारिणी । स्त्री । शतमूल्यां । श.च. ।

काञ्चनगुडिका । स्त्री । गलगण्डाधिकारी ।
पाठः—“चिकित्सायास्त्रयो भागाः व्योषाश्च द्विगुणो
मतः । तज्ज्वल चिगुणं श्रेयं काञ्चनारस वल्कलम् ।
प्रकीर्णते तु चूर्णेऽकिन् समी दीर्घोऽथ गुग्गुलुः ।

चीदं दशगुणन्द्यान्निफलाचूर्णंती भिषक् । स-
र्व्वासु गण्डमालासु गलगण्डे तथैव च ।” त्रिफला
अतोके १ तो. करिशा चूर्ण ७ तो., त्रि-
कटू अतोके २ तो. करिशा चूर्ण ७ तो.,
रक्तकांक्षनछाल चूर्ण २२ तो. गुग्गुलु मर्क
समान । रस.र. ।

काञ्चनगैरिकम् । स्त्री । सुवर्णगैरिकधाती ।
मोषा गेरि । सि.यो.द्विक्का.शास.चि. । “तित्ता-
काञ्चनगैरिकम् ।” [निघ. ।

काञ्चनपत्रिका । स्त्री । कण्ठसुषल्याम् । वै.

काञ्चनपुष्पकम् । स्त्री । आहल्यचुपे । रा.
नि.व.४ ।

काञ्चनपुष्पिका । स्त्री । पीताजात्याम् ।

काञ्चनपुष्पी । स्त्री । गणिकारिकायां । गणि-
कारीपुष्पवृक्षे खनाम्ना कीदृशे प्रसिद्धे । मं गश्चैरी
रा.नि.व.१० ।

काञ्चनभूषा । स्त्री । स्वर्णगैरिके । वै.निघ. ।

काञ्चनमाचिकः । पुं । स्वर्णमाचिके । म-
हाद्रावके ।

काञ्चनमोहनरसः । पुं । गुल्माधिकारे र-
सः । पाठः—“मृतं मृतं मृतं ताम्रं काञ्चनं मर्दये-
त्समं । अर्कवज्जीरसिनैव दिनान्ते वटकीकृतं । गु-
ञ्जैकं गुडसंयुक्तं तथा गन्धसुवर्चलं । निष्कैकं गुल्म-
शान्त्यर्थे रसः काञ्चनमोहनः । विशाला कटुका सु-
स्तं कुष्ठमिन्द्रियवं समं । चूर्णयेद्देवदारुश्च कर्षैकं
मधुना लिङ्हेत् ॥” रसमिन्द्र, तामाभ्य ७ अ-
णभ्य समभाग । आं कन्धरग ७ मिजूर रसे
गर्दन । मात्रा १ रति । रस.र. । [गीदलम् ।

काञ्चनरसम् । स्त्री । हरितालविशेषे । See

काञ्चनसूपः । पुं । काञ्चननामक-द्विदलधा-
न्यसाधितसूपे । तद्वान्नं सार्धपतैलेन उदर्यं उष्ण-
शुष्कातज्ज्वलघ्नीनां दालिकामादाय शीतोदकेन
मन्दाग्नी पचयेत् । वै.निघ. ।

काञ्चनचीरी । स्त्री । स्वर्णचीरिणीचुपे ।
चीरिण्यां । थिरुहे, मोषाथिरुहे । हिं चीक ।
मं पिचीरा । रा.नि.व.५ । पीतदुग्धद्वयपचय-
तित्तायां । सु.चि.८अ. । कडुष्ठे । गिरिमाटारि-
शेष । च.द.गुण.चि. । “चिकित्सा काञ्चनचीरी ।”

काष्ठनाभरसः । पुं । यक्षाधिकारी रसः । र.सा.सं. । पाठः—काष्ठनं रससिन्दूरं मौक्तिकं लौहमधकं । विद्रुममभया तारं कसूरी च मनःशिला । प्रत्येकं विन्दुमात्रं सर्वं मर्द्यं प्रयत्नतः ॥ बारिणा वटिका कार्या द्विगुणाफलमानतः । अनुपानं प्रयोक्तव्यं यथादीषानुसारतः ॥ नानारीगप्रश्मनं सर्वोपद्रवसंयुतं । अयं हन्ति तथा काष्ठं श्लेष्मपित्तहरं तथा ॥ विन्दुमात्रं कर्षयित्वा । श्वर्गभञ्ज, रससिन्दूर, मूत्राभञ्ज, मोह, अज, अवाग, हरीतकी, रोप्य, मृगनाभि, मनछाल प्र-
तोते २ तोला । जले मर्दन । र.सा.सं. ।
हृत्काष्ठनाभः यथा—काष्ठनं रससिन्दूरं मौक्तिकं लौहमधकं । विद्रुमं सतवैक्रान्तं तारं ताम्रं च रत्नकम् ॥ कसूरिका लवङ्गश्च जातिकोषैलवा लुकाः । प्रत्येकं विन्दुमात्रं सर्वं मर्द्यं प्रयत्नतः ॥ कन्यानीरे तु सम्मर्द्यं केशराजरसेन च । अजाक्षीरेण सन्ध्याय प्रत्येकं दिवसत्रयम् ॥ चतुर्गुणाप्रमा-
खेन वटिकां कारयेद्विषकम् । अनुपानं प्रदातव्यं यथादीषानुसारतः । श्वर्गभञ्ज, रससिन्दूर, मूत्राभञ्ज, मोहभञ्ज, अजभञ्ज, अवागभञ्ज, वै-
क्रान्तभञ्ज, रोप्य, ताम्रा, वज्र. मृगनाभि लवङ्ग, अग्निद्वी, एलवानूक प्र-
तोते २ तोला । घृतकुमारी, केतुरेण रस, छागदूध प्र-
तोते ३ दिन मर्दन । मात्रा ४ द्रति । र.स.र. ।

काष्ठनारः (कः) । पुं । (Bauhinia variegata &c.) Mountain ebony. रक्त-
काष्ठनरुचे । हिं कश्नार । मं कांचु । कं की-
चाले । गुणाः—कषायः संघाही व्रणरोपणः दी-
पनः कफवातघ्नः सूत्रकृच्छ्रघ्नः । रा.नि.व.१० ।
काष्ठनारो हिमो याही तुवरः श्लेष्मपित्तघ्नः । क-
मिकुष्ठदुग्धशङ्खमालात्रयापहः । पुष्पं लघु सृ-
तं, रुचं संघाहि पिताक्षप्रदरचयकासघ्नः । भा.
पू.१५. । च.द.र.पि.चि. । See कौविदारः ।
श्वेतकाष्ठनरुचे । र.सा. ।

काष्ठनारगुम्लुः । पुं । गच्छमालागल-
गुम्लपुष्पवृन्दादी हितः । पाठः—“काष्ठनारस्य य-
क्षीयात् लवं पञ्चपलोन्मिता । नागरस्य कषायाय
भरिचस्य पलं पलं । पश्चाद्विभीतधात्रीणां पल-
मर्द्यं पृथक् पृथक् । वक्ष्यस्याक्षमेकश्च पञ्चकैलासचं
पुनः । टङ्कं टङ्कं समादाय सर्वाण्येकत्र चूर्णयेत् ।

यावच्चूर्णमिदं सर्वं तावानेवाव गुग्गुलुः । सङ्घ-
सर्वमेकत्र पिष्टकृत्वा विधारयेत् ॥ माना ग्राह्यमि-
ता ।” रक्तकाष्ठनछालचूर्ण ५ प. डूँटे, पिपुला,
मरिचचूर्ण प्र-
तोते १ प. हरीतकी, आमला,
वहेड़ाचूर्ण प्र-
तोते ८ तो. वरुणछालचूर्ण
२ तो. गुडचूर्ण, तेजपत्र, एलाचूर्ण प्र-
तोते १ तो. । सर्षपचूर्ण समानं गुग्गुलु
एकत्र मर्दन करिषे । मात्रा ॥० तो. पर्या-
प्त । भा. । [आरग्वधहृत् । वै.निघ. ।

काष्ठनालः । पुं । श्वेतकाष्ठनरुचे । र.सा. ।

काष्ठनाह्वयः । पुं । नागचर्मरुचे । नाग-
श्च तं टां । नागकीशरुचे । अम. । पक्षकेशरी ।
वै.निघ. । [आ कीदृशे प्रसिद्धे । रा.नि.व.१० ।

काष्ठनिका । स्त्री । गणिकारीपुष्परुचे स्नान-
काष्ठनी । स्त्री । हरिद्रायां । मे. । वै.निघ.
अर्गं चि. । गोरोचनायाम् । रा.नि.व.१२ । स्वर्ण-
चीरिण्याम् । शिकुदे । रा.नि.व.५।२१ ।

काष्ठनीया । स्त्री । हरिताले । श.चि. । गो-
रोचनायां । रा.नि.व.१२ । गुग्गुयां । वै.निघ. ।

काष्ठिः । स्त्री । रसनायां । छलहार । उषा. ।

काष्ठिकम् । स्त्री । काष्ठिके । कौंजि । हे.च. ।

काष्ठी । स्त्री । गुग्गुयां । हे.च. । रसनायां । अम. ।

काष्ठीपदम् । स्त्री । जघनदेशे । हला. ।

काष्ठिकम् । स्त्री । Sour gruel, the
water of boiled rice in a state of
spontaneous fermentation. स्नान-
ख्यातधान्याक्षे । कौंजि । हिं मं कांजी । कुम्भा-
धान्यमखादिसंहितं काष्ठिकम् । शार्ङ्ग. । “आ-
ग्निमयं क्षीरितं च बालमूलानु खल्लवः । कृतं प्र-
स्थमितं पात्रं जलं तत्रादकं क्षिपेत् । तावत्सन्ध्याय
संरक्षेथावदक्षलमागतम् । काष्ठिकं तप्तु विज्ञेय-
मेतत्सर्वं पूजितम् ॥” चर. । “तुलामितं वटिक-
तखलस्य प्रगृह्य चात्र विधिवद्विधाय । द्रोणेऽम्भसि
क्षितमथ त्रियामनस्स रक्षेत् पिष्टितं प्रयत्नात् ।
तत्रैव कल्कं सकलं निरस्येत् तत्काष्ठिकं कथ्यते
आरण्यालम् ।” अचि.११५. । तत्र पुनः सन्ध्या-
नुषोदकसीवीरकसुवीराक्षवर्जकगोधूमसीवीरयव-
सीवीरतुषसीवीरारण्यालधान्याक्षमेदिनं कृत्वा । गु-

काण्डकीलकः । पुं । The tree called
symplocos Recemosa. खीप्रहुमि । बा.जि.
५,६ ।

काण्डखेटः । वि । अथने । हला ।

काण्डगुडः (गुडः) । पुं । गुण्डदणे । रा.नि. व.८ । विधारादणे । वै.निघ. । [१६५.।

काण्डचित्रा । स्त्री । सर्पजातिभेदे । वा.उ.

काण्डणी । स्त्री । स्मपणीलतायाम् । त्रिशदु-
ती । श.च. ।

काण्डतिलः (कः) । पुं । A kind of
gentian. (*Gentiana cheraytra*) किरा-
तिले । छिद्रता । रा.नि.व.६ । [याम् ।

काण्डनी । स्त्री । रामद्वयाम् । नागवल्लीलता-

काण्डनीलः । पुं । लोभे । रा.नि.व.६ ।

काण्डपटः । पुं । तिरस्करिण्याम् । हे.च. ।

काण्डपुष्पा । स्त्री । शरपुष्पायाम् । रा.नि.व.४।

काण्डपुष्पम् । स्त्री । (*Artemisia Indica*)
दीना इति प्रसिद्धे सुगन्धपुष्पविशेषे । दोनांपुष्पा
श.च. ।

काण्डभग्नः । पुं, स्त्री । A fracture or
dislocation of the bones or limbs.
A fracture of either of the extremi-
ties. अस्थिभङ्गविशेषे । तद्वादशविधं — कर्कटका-
श्च कर्णचूर्णितपिच्छितास्थिच्छलितकाण्डभग्नमज्जानु-
गतातिपातितवक्त्रच्छिन्नपाटितस्फुटितभेदेन । तेषां
विशेषं पर्याये दृश्यम् । 'खल्लेत प्रकम्पमानं काण्ड-
भग्नम् । स्त्रययुवाङ्गुल्यं स्यन्दनविवर्तनस्य शंसि-
ण्डुलमवपीड्यमाने शब्दः अस्त्राङ्गता विविधवेदना-
प्रादुर्भावः सर्वास्त्रवस्थासु न शर्म्यलाभश्च ।' सु.नि.
१५५. ।

काण्डभङ्गः । पुं । अस्थिभङ्गे ।

काण्डमध्या । स्त्री । काण्डवल्ग्याम् । वै.निघ.।

काण्डरुहा । स्त्री । कटुक्याम् । प.सु. ।

काण्डवः । पुं । केशुकश्चकन्दे । वै.निघ. ।

काण्डवल्ली । स्त्री । कारवल्लीलतायां । कुरङ्गा,
उच्छे ग्राह । काण्डवेलि इति मङ्गाराश्रादी ख्या-
ता । हिं काण्डवेलि । मं काण्डवेलि, मणिगुडव-
लि । सा विधारा चतुर्वारा चेति विभेदा ।
सा. गुणाः—“कटुका तिक्ता चीष्णा सरा मता ।
पिप्पला च कर्णं गुणं लूतां दुष्टघ्नं तथा । श्रीही-

दराप्रिमाम्बानि शूलं वातश्च नाशयेत् । मलसम्प-
हरा चैव... ॥” विधारागुणाः—“सरा लघ्वृषि-
दीपनी । रुच्योष्णा मधुरा वातकृम्यशःकफनाशनी ।
गुणास्त्वये तु विज्ञेयाः पूर्वोक्तकाण्डवलिवत् ॥”
चतुर्वारगुणाः—“भूतोपद्रवशूलहरा । अत्युष्णाभान-
वातश्च तिमिरं वातरक्तकं । अपस्मारं वातरोगं
नाशयेत् ॥” वै.निघ. । रा.नि.व.२ । See कार-
वेक्षः । [व.२ । सोमवल्ग्याम् । वै.निघ. ।

काण्डशाखा । स्त्री । मन्दिषवल्ग्यां । रा.नि.

काण्डसन्धिः । पुं । गन्धो । शीतं, शिंठे ।
रा.नि.व.७ ।

काण्डहिता । स्त्री । लोभप्रद्वे । वै.निघ. ।

काण्डहीनः । पुं । लोभे । रा.नि.व.६ । स्त्री ।
भद्रमुलायाम् । श.च. ।

काण्डा । स्त्री । सुवल्गां । तान्मूली । प.सु. ।

काण्डिकः (का) । पुं, स्त्री । लङ्गानामधा-
न्यविशेषे । उच्छे उच्छे । रा.नि.व.१६ । अलाव्याम् ।
(का) पलाशीलतायाम् । वै.निघ. ।

काण्डिनी । स्त्री । हस्तिशृङ्गीलतायां । हा-
तिशृङ्गे । प.सु. ।

काण्डीरः । पुं । अपामार्गे । कारवल्लीलतायां
उच्छे लता । रा.नि.व.२ । च.चि.८५५. ।

काण्डीरा (री) । मन्दिषायाम् । र.मा.। का-
रवल्ग्वे । अमृतस्रवायाम् । वै.निघ. ।

काण्डेरः । पुं । तण्डुलीयशके । नट्टे, कौट-
नट्टे । भा.पु.१५.शाकव.। [छेदं ग्राह । र.मा.।

काण्डेरी । स्त्री । नागदन्तीवृक्षे । मांकांल रु-
काण्डेरुहा । स्त्री । कटुक्याम् । र.मा. ।

काण्डेष्टुः । पुं । जेतैची । रा.नि.व.१४ । अयं
तापसेक्षुगुणः वातकोपनश्च । भा.। कण्ठेची ।
कौञ्जल हेक्षु । सु.सु.२८५. । काशद्वयभेदे । र.
मा.। खगुंङ्गे । थागुंङ्गा । प.सु. । कीकिलाच-
वृक्षे । कूलेथाङ्गा । हिं ताक्षमाखना । अम.।
लटा इति । च.सु.४५. ।

काण्डोलः । पुं । उच्छे ।

कातरः (लः) । पुं । (*Cyprinus catla*)
मत्स्यविशेषे । कांला ग्राह । श.र.। गुणाः—

मधुरी बुधः विदीपप्रश्न । रा.नि.व.१६ । उष्णी
मधुरः गुरुपाकः विदीपप्रश्न । राज. ।

काटणम् । क्ली । कतृणे । रोहिषद्वये । अ-
श्वकृत्, राशकपूर । रा.नि.व.८ ।

कातोन्नी । स्त्री । कीहलसुरायां । “यवमाषा-
दिपिष्टीत्या कातोन्नी कीहला सुरा ।” वाचस्पतिः ।

कात्यायनी । स्त्री । काषायवस्त्रे । मे.नचतुष्कां ।

कादम्बः । पुं । कदम्बवृक्षे । वै.निघ. । कलहंसे ।
स च भववर्गीयः कृष्णधूसरपत्रः । दान्दर्श. । हिं
करवा । मांसगुणाः—शीतं क्षिप्तं रक्तपित्तघ्नं वृष्यं
वातघ्नञ्च । सु.सू.४६अ. । वातरक्तपित्तघ्नं मेदकं
शुक्रलञ्च । राज. । स्थावरविधान्तर्गतद्रव्यमकपुष्य-
विधे । सु.कल्प.२अ. । See पुष्पविषम् । क्ली ।
कदम्बपुष्पे ।

कादम्बकरः । पुं । कदम्बवृक्षे । वै.निघ. ।

कादम्बरः । पुं, क्ली । नानाद्रव्यकदम्बकृते मये ।
“नानाद्रव्यकदम्बेन मयं कादम्बरं धृतं ।” राज. ।
गुणाः—मधुरं पित्तघ्नममदघ्नञ्च । रा.नि.व.१४ ।
कदम्बपुष्पोत्पन्नमये । मे. । क्ली । दक्षिणारे । हे.च. ।
श्रीधौ । विश्व. ।

कादम्बरी । स्त्री । नानाद्रव्योत्पन्नमयसामान्ये ।
रा.नि.व.१४ । प्रसन्नायाः सुराया घनतरां काद-
म्बरी । यथा—“कादम्बरी तु कथिता नानाद्रव्य-
कदम्बजा । कादम्बरी समधुरा यमपिप्रप्रणाशि
नी ।” अत्रिः । “तत्र कादम्बरी घना ।” प.प्र.३अ. ।
वाहणीसुरायाम् । कोकिलायाम् । शारिकापचि-
क्षाम् । मे.रचतुष्कां । कदम्बपुष्पोत्पन्नमये । सपुष्पक-
दम्बतरकोटरस्थवृष्टिजले । [मे.ता. । र.मा. ।

कादम्बरीवीजम् । क्ली । सुरावीज । यमेश्वर ।

कादम्बर्थः । पुं । धाराकदम्बे । वै.निघ. ।
कदम्बवृक्षे । रा.नि.व.६ । जटा. । क्ली । पर्णे ।

कादम्बा । स्त्री । कदम्बपुष्पाम् । भू.डी.त्री ।
श.च. ।

कादम्बिकः । त्रि । भीत्यद्रव्यकारके ।

कादिरम् । क्ली । खदिरसार । रा.नि.व.८ ।

काद्रवेयः । पुं । सपें । रत्ने । मे. ।

कानकम् । क्ली । जैपालवीज । अश्वपीन । धु-
र्जनवीज । द्रव्याभिधानम् ।

कानकचूर्णम् । क्ली । सुखरीमे हितं । गृह-
धूमो यवचारः पाठा व्योषं रसाञ्जनं तेजीष्वा वि-
फला लौहं चित्रकचेति चूर्णितं । सचीद्रं धारये-
दास्त्रे... । भूल, यवकात्र, आकनादिभूल, जि-
कट्टे, रसाञ्जन, छे, क्षिकला, क्षात्रितलोह वा
अश्वरु, छिन्नाभूल समभाग । सा.कौ. ।

काननम् । क्ली । वने ।

काननारिः । शमीवृक्षे । भाँडे गीष्ट । श.च. ।

काननौकाः । पुं । कपी । वानरे ।

कानीनः । पुं । लोभवृक्षे । श.च. ।

कान्तम् । क्ली । कुडुमे । कान्तलौहे । रा.नि.
व.१२।१३ । पुं । नन्दीवृक्षे । जून् गीष्ट । रा.नि.
व.१२ । चक्रवाके । रा.नि.व.१६ । तुल्यकलौहे ।
हृष्यकलोह । भा. । वर्षावसन्तयोः । रा.नि.व.२१ ।
हिज्जलवृक्षे । रा.नि.व.८ । चन्द्रे । श.र. । चन्द्र-
कान्तमणौ । सूर्यकान्तमणौ । मे. ।

कान्तः । पुं, क्ली । चन्द्रे । श.र. । चन्द्रकान्त-
सूर्यकान्तायस्कान्तेषु । मे. । कृष्णलौहे । कुडुमे ।
रा.नि.व.१२ । लौहे । रा.नि.व.१३ ।

कान्तपत्नी (इन्) । पुं । मयूर । श.च. ।

कान्तपाषाणः । पुं । Load stone. तु-
ल्यकान्तप्रसारे । हृष्यक गीष्ट । गुणाः—शीतो
लेखनी विषदीपहा । मेदं पाण्डुं चयं कण्डूं मोहं
सूक्ष्मांश नाशयेत् । वै.निघ. । तच्छुद्धिः यथा—
कान्तपाषाणं चूर्णीकृत्य महिषीदुग्धेन गव्यघृतेन च
लौहपात्रे पचेत् । विपाच्य लवणे चारे श्रीभाञ्जन-
रसे च क्षिपेत् । अथ दीलायन्ते महिषीचीरादि-
भिः वारद्वयं पचेत् । अथास्त्ररसेन रौद्रे दिनेनैकं
भावयेत् । “चूर्णितं कान्तपाषाणं महिषीचीरसं-
युतं । विपचेदायसे पात्रे गोघृतेन समाहितं । ल-
वणे च तथा चारे श्रीभाञ्जनरसे क्षिपेत् । अस्त-
वर्गस्य तोयेन दिने चर्मैः विभावयेत् । तथैव दी-
लितायन्ते द्विषारं पाचयेत्सुधीः । कान्तपाषाणशुद्धौ
तु रसकर्म्यं उपाचरेत् ॥” चन्द्रिका । र.सा.सं. ।

कान्तपुष्पः । पुं । कीविदारवृक्षे । रत्नकांक्ष-
न वृक्ष । रा.नि.व.१० । See काञ्चनारः ।

कान्तलकः । पुं । (Cedrela Toona.)
तुल्यवृक्षे । जून् । नन्दीवृक्षे । गङ्गा अश्वथ । प.सु. ।

कान्तलो(लौ)हः । पुं, स्त्री । खनामप्रसिद्ध-
लौह । काष्ठिगोह । तच्च भामकचुम्बकरोमक-
स्वेदजर्मदेन चतुर्धा । तस्य लक्ष्यम्—“यत्पात्रे न
प्रसरति जले तैलविन्दुः प्रतप्ते हिङ्गुर्गन्धं त्यजति च
निजं तिक्ततां निम्बकस्कैः । तप्तं दुग्धं भवति शि-
खराकारकं नैति भूमिं लण्णाङ्गः स्यात् सजल-
चणवः कान्तलोहं तदुक्तम् ॥” रा.नि.व.१२ ।
“स्त्रादुर्यं भवेन्निम्बकस्कौ रात्रिन्दिबोषितः । कान्तं
तदुक्तं यच्च रुष्येणावर्तितं मिलेत् ॥ पात्रे यस्मिन्
विमरति जले तैलविन्दुर्न सितो हिङ्गुर्गन्धं विस्-
जति निजं रुषितं निम्बकस्कैः । पार्थं दुग्धं भज-
ति शिखराकारतां नैति भूमौ कान्तं लौहं तदि-
दमुदितं लक्षणीकृतं न चान्यत् ॥” इति परीक्षा ।
सुखबोधः । गुणाः—“गुल्मीदराशः श्लाममामवातं
भगन्दरं । कामलाशोथकुष्ठानि चयं कान्तमयी ह-
रेत् । श्लीघानमस्त्वपित्तञ्च यक्ष्मापि शिरोरुजम् ।
सर्वाङ्गं रोगान् विजयते कान्तलोहं न संशयः ।
बलं वीर्यं वपुःपुष्टिं कुरुतेऽग्निं विवर्धयेत् ॥” भा.
यू.१भ.धातुव. ।

कान्ता । स्त्री । त्रिसन्धिपुष्पवृक्षे । कृष्णकलि ।
रा.नि.व.१० । श्वेतदूर्वाधाम् । वाराहीकन्दे । आ-
काशवज्रग्राम् । आलोकाकलठ । सूषिकपण्याम् ।
भृशकाशौ । वै.निघ. । प्रियङ्गी । मे.तद्विजं ।
रेणुकायाम् । उरुगु. नागरसुस्तायाम् । स्थूले-
लायां । रा.नि.व.६ । मार्यां । अम. ।

कान्ताक्षि(चरण)दीहदः । पुं । अशोक-
वृक्षे । त्रिका. । [रा.नि.व.१३ ।

कान्ताथसम् । स्त्री । कान्तलोह । अयस्कान्ति ।

कान्तारः (कः) । पुं, स्त्री । रक्तकाञ्चनवृक्षे ।
रा.नि.व.१० । रक्तचुविशेषे । काञ्चनौ आत् ।
हिं कातारि । प.सु. । इक्षुसाधारणे । वंशे । रा.
नि.व.१४ । भारग्वधवृक्षे । वै.निघ. । स्त्री । विलि ।
हिंद्रे । मे. । औपसर्गिकरोगे । पप्रि । हे.च. ।

कान्ताराश्मजम् । स्त्री । कान्तलोह । वै.
निघ. ।

कान्तारिः (रिका) (री) । पुं, स्त्री । म-
लिकाविशेषे । सु.कल्प.८५. । See मलिका । इ-
क्षुविशेषे । काञ्चनौ ऐकू. राज. ।

कान्तारेक्षुः । पुं । इक्षुविशेषे । काञ्चनौ ऐकू. ।

हिं कातारि । तें गोपपयडवि । गुणाः कषाय-
रसः शतपर्षकाहीनगुणः । गुरुः दृष्यः शुक्रः
श्लेष्मलः वृंहणः सरसः । भा. । वंशकेतुगुणः इति ।
सु.सु.४६अ. । मधुरः लघुः चाररसः कफवातक-
रसः । राज. । वा. । [अश्वथ । वै.निघ. ।

कान्तालकः । पुं । नन्दीवृक्षे । तूष्ण, शशी
कान्तिः । स्त्री । वाराहीकन्दे । महासर्जवृक्षे ।
वै.निघ. ।

कान्तिदम् । स्त्री । पित्ते । श.च. ।

कान्तिदा । स्त्री । सीमराज्याम् । शंकू. ।
रा.नि.व.४ । See वाकुची ।

कान्तिदायकम् । स्त्री । कालीयकचन्दनवृक्षे ।
जटा. । त्रि । शोभादायके ।

कान्तिवृक्षः । पुं । महासर्जवृक्षे । वै.निघ. ।

कान्तोली । स्त्री । कुभाण्डसुरायाम् । वै.निघ. ।

कान्दम् । स्त्री । पक्वान्नविशेषे । गिठ्ठांशे । श.च. ।

कान्दपिकम् । स्त्री । बाजीकरणे । श.च. ।

कान्दविकः । त्रि । आपूपिके । अम. ।

कान्दाविषम् । स्त्री । विषभेदे । श.चि. ।

कान्त्यजा । स्त्री । नलीनामगन्धद्रव्ये । श.च. ।

कापथम् । स्त्री । उशीरे । अ.टी.भ. ।

कापालम् । स्त्री । अष्टादशकुष्ठान्तर्गतवातिक-
कुष्ठे । See कपालकुष्ठ । पुं । कण्टकलतायाम् ।
कालियाकडा इति लोके । र.मा. । कपालास्थ-
नि । कर्कटीभेदे । वै.निघ. ।

कापाला । स्त्री । रक्तत्रिसन्धिकायाम् । नांल
दापाणि । वै.निघ. । [शुङ्कांउनी । रत्ना. ।

कापालिः । पुं, स्त्री । अहिंसायाम् । कौंटी

कापालिकम् । स्त्री । कुष्ठरोगविशेषे । See
कपालकुष्ठ ।

कापाली । स्त्री । विष्टे । रा.नि.व.६ । कण्ट-
कपाण्याम् । कौंटी । शुङ्कांउनी । प.सु. ।

कापिकेक्षणः । पुं । कोकिलाचक्षुषे । कुल-
थाड़ा । रा.नि.व.५ ।

कापित्यम् । स्त्री । कपित्यफल ।

कापिशम् । स्त्री । द्राक्षाभयविशेषे । हे.च. ।

कापिशायनम् । स्त्री । मयविशेषे । मधुमि ।
हवा । जटा । द्राक्षाजतमये । वै.निघ. ।

कापिशायनः । वि । द्राक्षानिश्चिते ।

कापिशायनी । स्त्री । द्राक्षायाम् । वै.निघ. ।

कापोतः । पुं । सर्जिचारे । माटिष्कार । र.
मा. । स्त्री । कचकलवणे । मृत्तल मदन । मे.तत्रिकं ।
स्रोतोऽञ्जने । नीलाञ्जने । सूर्या । हे.च. ।

कापोतवक्रकः । पुं । कपोतवङ्गायां । अयं
शरीरपसदृशस्त्वल्पवः । त्रिकोणाक । च.द.वीर
तरादौ ।

कापोताञ्जनम् । स्त्री । सौवीराञ्जने । स्त्री-
तोऽञ्जने । नीलसूर्या । भा. । अम. । [स्थान.२.अ.]

काफलः । पुं । कटफलवदे । श.र. । अत्रि.२

काबाबशर्करा । स्त्री । विडङ्गवत् फलविशेषे ।
कावावटिनि । सुलकादिमोदके ।

कामः । पुं । मदने । इच्छायाम् । रवा. । द
मनकवचे । दना । प.सु. । महाराजचूतवदे । रा.
नि.व.११ । वनितापरिषद्गादौ । च.म.१.अ. । स्त्री ।
शक्ते । मे.मदिकं ।

कामकला (वटी) । स्त्री । वातरक्ते हृता ।
पाठः—“अङ्गीलमूलं त्रिफला कुण्डली मरिचं
निशा। सप्तचक्रा कुटी कुष्ठं प्रत्येकं कार्ष्णिकम् ।
विडङ्गं सुसक्तं काचं तालकं टङ्गणं त्रिवत् । रस-
मन्धकलीहानां प्रत्येकार्कपलं क्षिपेत् ॥ गुग्गुलुं
त्रिपलं दत्त्वा हृतेन परिपेषितम् । वटी कामकला
नाम गहनानन्दभाषिता । चतुर्माषा वटी खाद्या
मीमूत्रेण जङ्गीकृता ॥” अङ्गीलमूलादिचूर्णं प्र. २
तो. विडङ्गादिचूर्णं प्र. ४ तो. शोधितगुग्गुलुः
२४ तो. एकत्र हृतेन मर्द्दनम् । कुण्डली गुडूची,
कुटी सुरामांसी, काचः कृष्णलवणं । रस.र. ।

कामकलास्थिरसः । पुं । वाजीकरणौषधे ।
पाठः—“स्रतसूताश्वकं स्वर्णं वाजिगन्धारासरैः ।
सुषलीकदलीकन्दद्रवैस्तत् मर्द्दयेद्दिनम् । रुद्धा लघु-
प्रिन्ना पथ्यात् मयै पूर्वोक्तकैर्द्रवैः । पुनर्द्वयं पुन-
र्मर्द्दमेवमष्टपटैः पथेत् । शास्त्रांजातनिर्यासैस्तु-
मांषघ्नं भक्षयेत् । गोबीरैर्मर्कटीबीजैः पलाशं पा-
थयेदनु ॥” रस.र.वाजी.चि. ।

कामकान्ता । स्त्री । राजनैपाङ्गा । मृनङ्गा ।

मल्लिकापुष्पवदे । मल्लिकाविशेषः । वै.निघ. ।
कामकाली । स्त्री । जलपक्षिविशेषे । च.सु.
२७अ. । [नि.व.१० ।

कामखड्गदला । स्त्री । सुवर्णकतक्याम् । रा.

कामगा । स्त्री । कीकिलायाम् । वै.निघ. ।

कामचारिणी । स्त्री । सुगन्धलताविशेषे ।
त्राय । वै.निघ. ।

कामचारी (रुन्) । पुं । कलविड् । वै.निघ. ।

कामज्वरः । पुं । कामजन्यज्वरे । लक्षणं—
“कामजे चित्तविभ्रंशस्तन्द्रालस्यमभोजनम् ।” मा.
नि.ज्व. ।

कामजननी । स्त्री । नागवल्लीनाम् । वै.निघ. ।

कामजा । स्त्री । कर्णाटकान्तःप्रसिद्धमहाधुपे ।
तस्या बीजे च । गुणाः—“कामजा मधुरा बल्यो
कामशङ्किकरी मता । इन्द्रियाणां हनिकरी कथ्या
चैव प्रकीर्तिता ॥” वै.निघ. । तर्हीजमपि तदुष्णम् ।
रा.नि.व.५ ।

कामजानः (निः) । पुं । कीकिले । श.र. ।

कामतरः । पुं । वन्दाकवले । अत्रगोष्ठा । वै.
निघ. ।

कामतालः । पुं । कीकिले । त्रिका. ।

कामदा । स्त्री । कामधेनी । नागवल्लीलता-
याम् । हरीतक्याम् । मे. ।

कामदीपकरसः । पुं । वाजीकरणौषधवि-
शेषे । तस्य पाठः—“सितपुनर्नवासूलं शाल्मलीस-
त्त्वभावितं । शाल्मलीसत्त्वनिर्वासं दद्यादत्र रसं स-
मं । गन्धकं तत्समं दद्याद्दालयेत्तुल्यमानकं । अनूपार्ण
प्रकुर्वीत गवां चीरपलहयम् । अयं चाण्डालिको
योगोऽप्यगम्यापि च गम्यते ॥” (अथपूनायार मूलः,
मोचरज, पारा, शङ्खक मगडाग शास्त्रवीर
छांलेर रसे मङ्गिरी वटी करिदेव । रस.र. ।

कामदूतरसः । पुं । वाजीकरणे हितः । पा-
ठः—“सूतं गन्धं कान्तभक्ष्यापि तुल्यं यामं नीरैः
शाल्मलीसम्भवेत् । गोलङ्गवा वेष्टयित्वास्मूये रा-
ज्यं पक्वा काचकृष्या निधाय । भुक्त्याश्वं नागवं-
ल्लीघ पिहा तीर्य दद्याद्रक्तिमेकान्तु यवात् । सिद्धः
सूतः कामदेवस्य बलं मध्याश्याभ्यां योजयेत्तत्क्षिप्तं ॥

खुखं दुग्धञ्चानुपाने च दद्यात् ।”... । रस.र. ।

कामद्रुता । स्त्री । मनःशिलायाम् । वै.निघ. ।

कामद्रुतिः (का) (ती) । स्त्री । मनःशिलायां । पाटलवृक्षे । श.र. । कौकिलायाम् । (का) नागदन्तीवृक्षे । प.सु. ।

कामदेवघृतम् । स्त्री । रक्तपिप्पले । क्लृप्तद्रव्यं—अश्वगन्धा १०० प. गोक्षुरं ५० प. शतावरीभू-मिक्षुभाष्ठाशालपर्णीबलाश्वत्थगुडपद्मवीजपुनर्नवा-गाभारौफलमाषवीजानीति नव द्रव्याणि प्रत्येकं १० प. वारि २५६ श. पाकशेषः ६४ श. । पुष्टकेतु-रसः १६ श. दुग्धं १६ श. । कल्कद्रव्यं—द्राक्षा-दिजीवनीयान्तानां प्रत्येकं २ ती. -शर्करा २ प. एभिर्यथावत् घृतप्रस्थं (४ श.) पाच्यम् । जीवनीयं जीवनीयदशकम् । यथा—जीवक-श्लषभक मेदा-महामेदा-काकीली-चीरकाकीली जीवन्ती मधुक-कट्टि वृद्धयः । द्राक्षा पद्मकाष्ठ-कुष्ठ-पिप्पली रक्त-चन्दन बालक-नागकेसर युक्तशिव्नीवीज नीलीगल-श्यामानलमूलानि च । च.द.र.पि.चि. । रस.र. ।

कामदेवरसः । पुं । वाजीकरणीषधे । रस-सिन्धू ७ तो. शर्गन्ध १ तो. शिबूलभू-लेर रस ७ कलार एटेर रसे एक दिन भाडिबे ; पत्रे उहार सहित चिनि, जाम्बू, तालमूली, गोकुरवीजचूर्ण अत्रोत्तरे ७ तो. मिश्रीशर्षा मधु, दुग्धं ७ ईश्वरसे भाडिबे तापे शुष्क करिबे ; कुलथडावीजचूर्ण, आगलार रस ७ मधु मिलित १२ तोला मिश्रीशर्षा म-मसु शिबूलेर रसे एकत्र गर्दन करिबे । मांदा ८ मा. । अश्वपानं गव्यदुग्धं ।

कामना । स्त्री । वन्द्ये । वै.निघ. । [वै.निघ.]

कामनीडा । स्त्री । कलूरिकायां । शृगनाभि ।

कामपर्णिका (र्णी) । स्त्री । आहुल्यवृक्षे ।

हिं आहुल्यं । वै.निघ. । [नि.व.११]

कामपा(फ)लः । पुं । महाराजचूते । रा.

कामप्रियकारी । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । वै. निघ. ।

कामफला । स्त्री । कदलीवृक्षे । वै.निघ. ।

काममलोलुपः (भः) । पुं । सवैद्ये । वै.निघ. ।

काममोदी । स्त्री । कलूयाम् । शृगनाभि ।

रा.नि.व.१२ । अत्र स्थाने मोदिनीति पुस्तकान्तरे दृश्यते ।

कामयाना । स्त्री । गर्भिण्याम् ।

कामराजमोदकः । पुं । वाजीकरणीषधे । दुग्धं शोधितं मवीजं सिक्किर्चा ॥० मं. घृत ॥० मं. महिषदुग्धं ४ मं. चिनि २ मं. एकत्र पाक करिष्या पाक शेष इहेन खीरक, गुठी, धने, गुडदुग्धं, तेजपत्र, एलाईच, गरिच, खासकल, कम्बुजी, लवङ्ग, मउरी, पिपूलचूर्ण मिलित ७२ तो. बिकडकवीजचूर्ण ७ तो. लोह, अज, पारा ७ गङ्गक (कञ्जलि) अ-त्रोत्तरे २ तो. अक्षेप दिश्या मधुर महित माथिष्या रातिबे । प्रयोगः ।

कामरूपिणी । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । रा.नि.व.४

कामरूपी (रु) । पुं । शूकरे ।

कामरूपोद्भवा । स्त्री । कृष्णकलूयाम् । काल कस्तुरी । वै.निघ. ।

कामलः (ला) । पुं, स्त्री । A complaint called jaundice. रोगविशेषः । श्वावा, कौण्ड-ल । हिं मं कावील । पाण्डुरोगिणोऽतिपित्तकर-द्रव्यसेवनं बाहुल्येन कारणम् । नेत्रत्वक्मूत्रादि-हारिद्रं लक्षणम् । सा हिंसा कीडाशया, रक्तादि-धात्वाशया च । तन्निदानसम्प्राप्तिलक्षणं—“पाण्डु-रोगी च योऽत्यर्थं पित्तलानि निषेवते । तस्य पि-तमसृग्भासं दग्ध्वा रोगाय कल्पते । हारिद्रनेत्रः स शृगं हारिद्रलङ्गुलाननः । रक्तपित्तशक्कलूनी भेकवर्णां हृतेन्द्रियः । दाह्यावपाकदीर्घलस्य सदन-रुचिकर्षितः । कामला बहुविधैषा कीडाप्राणाश-या मता । कालानन्तरात् खरीभूता कृष्णा स्यात्कुम्भ-कामला ॥” मा.नि. । “यवगोधूमशाल्यत्रैरक्षैर्जा-ङ्गलजैर्हृदिः । सुझादकीमम्रादैरेषु भोजनमित्य-ते ॥” पथम् । पुं । वसन्तकाले । मरुदेशे । मे. ।

कामलता । स्त्री । लताविशेषः । श्रिभे. व.च. ।

कामलाव्याधिहन्त्री । स्त्री । नागदन्तीवृ-क्षे । नागदन्तीति लीके । शंतिशुं णे । वै.निघ. ।

कामलिका । स्त्री । कलुधान्ये । श.चि. ।

कामली (रु) । स्त्री । कामलारोगवति ।

कामवती । स्त्री । दाहहरिद्रायां । रा.नि.व.६१

कामवल्लभः । पुं । आसहवे । आश गीह् ।
रा.नि.व.११ । सारसपक्षिणि । रा.नि.व.१८ ।

कामवल्लभा । स्त्री । ज्योत्स्नायां । रा.नि.व.२१ ।

कामवृक्षः । पुं । वन्दाके । गान्द्रा । रा.नि.व.५ ।

कामवृद्धिः । पुं, स्त्री । कामजानाममहाचुपे ।
See कामजा ।

कामवृन्ता । स्त्री । पाटलवृक्षे । श.मा. ।

कामशरः । पुं । आसहवे । आश गीह् । रा.
नि.व.११ । [आसहवे । वै.निघ. ।

कामसखः । पुं । वसलकाले । रा.नि.व.११ ।

कामाग्निसन्दीपनरसः । पुं । वृथाधि-
कारि रसः । पाठः—“कर्षी रसो गन्धकमसकच
द्विचारचित्रं लवणानि पञ्च । शटीयमानौदयकौट-
हारितालीशपत्राण्यपरं द्विकर्षे । जीरं चतुर्जात-
लवङ्गजातीफलञ्च कर्षयन्मेव चान्यत् । सङ्घट्टदारं
कटुकवयञ्च तथा चतुर्कर्मितं विबोध । धन्याक-
यष्टीमधुरी कशेरु फलं पृथक् पञ्च वरी विदारी ।
बलिमकर्षेभत्रलात्मगुणाफलं तथा गीचुरकस्य बी-
जं । सबीजपत्रेन्द्रजः समानं समा सिता क्षौद्रष्ट-
तञ्च तुल्यम् । कर्षेकमिन्दोरपि मोदकञ्च कामा-
ग्निसन्दीपनमेतदुक्तम् । वृथात्यरं वृथतमं प्रदिष्ट-
मेतन्निविध्य मनुजः प्रमदासहस्रं । गच्छेन्न मेद्र-
शिथिललम्बापुयाश्च नागाधिपं विजयते बलतः
प्रसन्तः” इत्यादि । रस, गन्धक, अज, यवक्फार,
साचिक्फार, छितामूल, पञ्चलवण, शटी, यमानी,
वनयमानी, विडङ्ग, तालीशपत्र, अत्रोत्तेक २
तो. क्षीरा, नागेश्वर, शुङ्गुवृक्, तेजपत्र,
एलाहेट, लवङ्ग, जायफल अत्रोत्तेक ४ तो.
बीजताड़कबीज, त्रिकटु अत्रोत्तेक ७ तो.
धने, यष्टिमधु, मोरौ, केतुरिया, त्रिफला
अत्रोत्तेक ८ तो. (मत्तान्तरे त्रिफला १०
तो.) शतमूली, भूमिकुशाण्ड, वेलेडा, हस्ति-
कर्पणलाश, गोरक्षठाकुले, आलाकुशी एवं
गोकुर्वबीज अत्रोत्तेक १० तो. सबीज-
सिक्कि चूर्ण सर्पचूर्ण समान । छिनि, घृत ७ मधु
अत्रोत्तेक सर्पचूर्ण समान । कपूर २ तो. ।
कशेरुसूक्ष्ममिति रथपाठः । प्रयोगा. सा.कौ. ।
मेष. । रस,र. ।

कामाङ्गुशः । पुं । मखे । शिन्ने । त्रिका. ।

कामाङ्गः । पुं । महाराजचूते । जटा. । आस-
हवे । रा.नि.व.११ । खेनपक्षिणि । वाङ्ग मांशौ ।
वै.निघ. ।

कामाङ्गनायकरसः । पुं । वाजीकरणीवधे ।
“शङ्खतं समं गन्धं रक्तीत्यलदलद्रवैः । यामं मर्त्यं
पुनर्मन्धं पूर्वार्द्वं विनिचिपेत् । पञ्चगुह्यामितं
साङ्गं रसोऽयं मदनीदयः । समूलं शक्रबीजञ्च सु-
षली शर्करा समं । गवाङ्गीरेण तत्पथं पलाईमनु-
पानकं” रस,र. ।

कामाची । स्त्री । लघुकाकमाच्याम् । वै.निघ. ।

कामाता । स्त्री । वन्दायाम् । गान्द्रा । का-
कमाच्याम् । वै.निघ. ।

कामान्धः । पुं । कीकिले । रा.नि.व.१८ ।

कामान्धा । स्त्री । कसुर्थ्याम् । मृगनाडि ।
रा.नि.व.१२ ।

कामायुः । पुं । गृध्रे । वै.निघ. ।

कामायुधः । पुं । महाराजचूतवृक्षे । रा.नि.
व.११ । क्षी । शिन्ने ।

कामारिः । पुं । विद्याचीकधाती । द्वि.च. ।

कामालिका । स्त्री । मये । वै.निघ. ।

कामालुः । पुं । रक्तकाचने । श्र.च. ।

कामाह्वः । पुं । राजाश्वे । भा. ।

कामिकः । पुं । कारुण्यवपक्षिणि । श.र. ।

कामिनी । स्त्री । स्त्रियाम् । वन्दाकनामचुपे ।
रा.नि.व.५ । दारुहरिद्रायाम् । मदिरायाम् । रा.
नि.व.१।१४ ।

कामिनीदर्पणः । पुं । ध्वजभङ्गे रसः । पा-
रदः १ तो. गन्धकः १ तो. कज्जलीकृत्य तथा धु-
क्षूरबीजचूर्णं १ तो. मिश्रयित्वा धुक्षूरतैलेन मर्ह-
येत् । मेघ.ध्वजभ. । [कूलेन गीह् ।

कामिनीपुष्पः । पुं । वृक्षविशेषे । कामिनी
कामिनीप्रियां । स्त्री । मयसामान्ये । रा.नि.
व.१४ ।

कामिनीशः । पुं । शोभाञ्जनवृक्षे । श.च. ।

कामी (रन्) । पुं । नृपभक्तचुपे । रा.नि.व.५ ।

অক্রবাকি। পারাবতে। মৈ.নবিক। সারসবিহঙ্গমি।
রা.নি.ব.১৫। মাধবীলতায়াম্। বৈ.নিচ। অটক-
পচিষি। শ.র.। চন্দ্রে। তিকা। তি। কামুকি।

কামীকজীব:। পু। কামজহবে। বৈ.নিচ।

কামীন: (ল:)। পু। রামপুণি। তিকা।

কামুক:। পু। অশোকহবে। পুন্নাগহবে। মা-
ধবীলতায়। মৈ.। অটকি। রা.নি.ব.১৫। অক্র-
বাকি। কপীতে। বৈ.নিচ। তি। কামাতুরি।

কামুককান্তা:। স্ত্রী। অতিমুক্তকলতায়াম্।

মাধবীলতা। রা.নি.ব.১০।

কামুকা (কী):। স্ত্রী। রক্তমন্ডর্যা, অতিমুক্ত-
কলতায়াম্। বা.সু.১৫খ.। “অবকসরসিমাগী
কামুকা কাকমাচৌ।” বকি। তি। বৃষস্বন্যাম্।
অম.।

কামুকা:। স্ত্রী। সুদ্রপর্ণা। শূগানী। রবা.।

কামেশ্বরমোদক:। পু। যদ্ব্যধিকারি।

পাঠ:—“ধাত্বীসৈবকুচকটফলকণাযশ্ঠীযমা-
নৌদ্যং যটীজীরকযুম্মধান্যকশঠীশঙ্কীবচা (যবা)
কৈয়রম্। তালীশং তিসুগম্বিকং সমরিচং পথ্যাদমৈ-
মি: সম। চূর্ণীকৃত্য মনাক্ স্ববীজসহিতং হৃদা
তু শ্রদ্ধাশনং ॥ সর্ব্বাং দ্বিগুণাং সিতাং সুবিমলাং য-
বান্নিষড়্ভিঃ চিপিৎ। চৌত্রশ্যাপি চৃতং প্রশস্তাদিবসি
কৃত্যাত্ যমান্ মোদকান্ ॥ কর্পূরৈবচূর্ণিতানপি
দ্বিতান্ দধ্বা তিলান্ ভর্জিতান্। গীথ্যোঃ স্যং চি-
তিমললুকে নিতধিয়াং পাষাণিনামগত:।” রস-
বাকরৈ অর্থ বাজীকরণে উক্ত:। আমলকী, মৈ-
কর, কুড়, কটফল, পিপুল, শুট, যগানী,
বনযগানী, যষ্টিমধু, ধনে, জীরক, কৃষ্ণজী-
রক, শট, কাঁড়ামুগী, বচ, নাগেশ্বর, তে-
জপত্র, এলা, তালিশপত্র, শুভ্রক, মরিচ,
হরীতকী, বহেড়া প্রত্যেকে চূর্ণ সমভাগ।
ভর্জিত বীজ সহিত সিদ্ধি চূর্ণ সর্ব্ব চূর্ণ স-
মান। ঐ সকলের দ্বিগুণ চিনি। জল পাক-
যোগ্য দিবে। পাকশেষে ঘৃত ও মধু কিঞ্চিৎ
মাথিবে। বটী ১০ তো.। বাসনার্ণ ভাজা
তিল চূর্ণ ও কর্পূর দিবে। অন্য: বাজীকরণা-
ধিকারি। “চূর্ণাং গগনং ঘনাইবিমলং গম্বং
কৃত্যাত্ মৌখী মৌখরসী বিহারিসুখলীমীমুর-
বৈচর:। মৌখবৈব কশীকং যমানিকা (?) তালি-

ভূরং ধান্যকং যটীনাগবলাতিলা মধুরিকা জা-
তীফলং সৈবম্ ॥ মাগী কর্কটশৃঙ্গকং চিকটকং
জীরকং চিত্রকং চাতুর্জাতপুণর্নবাকরিকাশ্রা-
চাশঠীকটফলম্। শাখ্যাদ্বিফলচিত্রকং কপিভং
বীজং সমং চূর্ণয়েৎ চূর্ণাং দ্বিবিজয়া সিতা দ্বি-
গুণিতা মধ্যম্যমিশ্রকৃত্ব তত্। কর্পাং গুড়িকাখ
কর্ম্মমথবা সেব্য সত্য সর্ব্বদা।” কুড়, শুগন্ধ,
মৈতি, মোচরস, ভুঁইকুমড়া, তালমূলী,
গোক্ষুরবীজ, কুলেখাড়াবীজ, শতমূলী, কে-
শুর, যগানী, তালাকুর, ধনে, যষ্টিমধু, গো-
রক্ষচাকুলিয়া, তিলতণ্ডুল, মোরী, জাশফল,
মৈকর, বামনহাটী, কাঁড়ামুগী, শুট, ম-
রিচ, পিপুল, জীরা, কৃষ্ণজীরা, চিত্তামূল,
শুভ্রক, তেজপত্র, এলা, নাগেশ্বর, পুনর্নবা,
গজপিপুল, দ্রাক্ষা, কটফল, শট, শিমুলমূল,
ত্রিফলা, আলাকুম্ভীবীজ প্রত্যেকে চূর্ণ সম-
ভাগ। সর্ব্বচূর্ণ চতুর্থাংশ অন্ন। অল্পে অ-
ধ্বেক গন্ধক। এই চূর্ণ সমষ্টি অধ্বেক সিদ্ধি
চূর্ণ এবং সর্ব্ব দ্বিগুণ চিনি। মাত্রা ১ তো.।
মৈ.।

কামেশ্বররস:। পু। পাণ্ডুরোগি। পাঠ:—

“পলং স্তং পলং গম্বং পথ্যচিত্রকযো: পলং। স্ত্রী-
লাপত্রকাশাশ্রু প্রতি সাই পলং চিপিৎ। চূষণ-
পিপুলীমূলং বিষজৈব পলম্। নাগকৈসরকর্ককং
এরুশস্য পলং তথা। পুরাতনগুড়েনৈব তুল্যেনৈব বি-
মর্দয়েৎ। মর্দয়েৎকনকদ্রাবৈ: যামৈকং বা চুতান্বিতং।
গুড়িকাং বদরাখ্যাভাং কারয়েৎচয়দ্বিগুণি। শোধ-
পাণ্ডুরোগ: সীঃ রস: কামেশ্বর: স্বয়ং।” অত্র ব-
হ্নি: চিত্রক: পলং তেজপত্রম্। তুল্যেন সর্ব্বচূর্ণস-
মেন। কনকদ্রাবৈ: ধূনুরসৈ:। র.সা.সং। রস.র.।

কামেষ্ট:। পু। রাজামহবে। রা.নি.ব.১১।

কামোপজীব:। পু। কামহর্জিনামনছাশ্রুপি।
রা.নি.ব.৫।

কাম্মি (ক):। পু, স্ত্রী। (Malotus
philippensis.) A perfume called
Gundarochani. Syn. Rottlera tin-
ctoria. গুন্ডারোচনী নাম সুগন্ধদ্রব্য। কমলাশ্রু-
ড়ি। হিঁ কঁখীলা। মং কমিলা, কপীলা। গুণ:—
—কক্ষপিত্তরক্তদোষজনিসুখীদরপ্রমদ্রব্যাধি-

वाग्मरीरोगघ्नः । रचकः कटुऋणवीर्यघ्नः । भा.पू. १भ. । रचकः कटुः उष्णः त्र्यक्षकफकासघ्नः क्षमिघ्नः तृषुषः । रा.नि.व.१३ । “गुण्डापितासदाहृती चक्षुष्या मूत्रकृच्छ्रजित् ।” राज. । तैलं मूलकतैलगुणवत् । सु.सू.४५अ. ।

काम्पिलकः । पुं, स्त्री । गुण्डारीचनिकायां । कृगनां गुंङि । सु.सू.१८अ. । काकमाच्यम् । खड्गकौडेनी । ज्व.चि.सुसायटादशङ्कपाचने ।

काम्पिलिका । स्त्री । गुण्डारीचनिकायां । हारा. । [कृगनां गुंङि । श.र. । र.मा. ।

काम्मीलः (कः) । पुं । गुण्डारीचन्याम् ।

काम्बलिकः (यूषः) । पुं । फलमूलैः तिल-कल्कास्त्रपाये खड्गयूषापरनामधेये सम्मानविशेषे । कौश्लिनिशेषः । दधिमस्त्वस्त्रपिष्टयूषे । “दधिमस्त्वस्त्रसिद्धन्तु यूषः काम्बलिकः स्मृतः ।” सु.सू.४६अ. । अपिच “पिशितेन रससत्तत्र यूषो धान्यैः खलः फलैः । मूलैश्च तिलकल्कास्त्रपायः काम्बलिकः स्मृतः ॥” च.द.अतीसा.चि. । तत्रां कपित्थचाङ्गेरी-मरिचाजाजिचित्रकैः । सुपक्वं खरयूषोऽयमयं काम्बलिकोऽपरः । दध्यस्त्रो लवणसंघटितलाघसमन्वितः ॥ तत्पाकविधानम्—तत्कस्य प्रस्थः (४ श) कपित्थचाङ्गेरीशाकमरिचकृष्णजीरकचित्रकाणां प्रस्थेकं पलं (८ ती.) । एभिर्मृद्गयूषः पाच्यः । एष खड्गयूषः । खड्गयूषे दधाम्नीकृते तत्र सैम्भवतिलमाषचूर्णप्रक्षेपेण काम्बलिको भवति ।

काम्बुका । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । र.मा. ।

काम्बोजः । पुं । तद्देशजघोटके । ज.द. । श्वेतखदिरः । पुत्रागवत् । कटफलः । मे.जचिकं । वरुणवत् । स्त्री । पद्मकाष्ठे । वै.निच. ।

काम्बोजिका । स्त्री । श्वेतगुञ्जायां । वै.निच. ।

काम्बो(भो)जी । स्त्री । रक्तगुञ्जालतायाम् । बलखदिरः । भीमपिण्डश्चेश्वरः । रा.नि.व.८ । (भोजी) श्वेतगुञ्जायाम् । वै.निच. । बाकुष्याम् । मोमव्राण, शंकुः । रा.नि.व.१।४ । विटखदिरः । माषपण्याम् । अम. । सु.चि.१६अ. । गन्धसुखे । र.मा. ।

काम्यः । पुं । असनवत् । वै.निच. । [वै.निच. ।

काम्यकम् । स्त्री । काष्ठविशेषे । आग्नेय काष्ठे ।

काम्बः । वि । ईषदस्त्रे ।

कायः । पुं । शरीरः । रा.नि.व.१८ । स चासात्मिकः राजस तामसा इति त्रिविधः । तत्र सात्मिकः समभेदः—ब्राह्मणमाहेन्द्रवारुणकौवेरगा-म्यर्ज्याम्यर्षिभेदेन । राजसः वधेदः—आसुरसार्प-शाकुनराक्षसपैशाचप्रेतभेदात् । तामसाः त्रिविधाः—पाशवमास्यवानस्यत्वभेदेन । सु.शा.४अ. । स्वभावे । मूर्च्छां । मे. । तरुप्रकाशः । स्त्री । मनुष्यतीर्थे । मे.यज्ञिकं ।

कायचिकित्सा । स्त्री । चिकित्साशास्त्राङ्गविशेषः । “कायचिकित्सा नाम सर्वाङ्गसंस्तराणां व्याधीनां ज्वरातीसाररक्तपित्तशोथोन्मादापश्मारकुष्ठ-मेहादीनामुपशमनार्थम् ।” सु.सू.१अ. । अपिच “कषायचूर्णगुटिकाः पद्मानां शोधनानि च । की-ष्ठामयानां शमनी क्रिया कायचिकित्सतम् ॥” अत्रि.२अ. । शरीरचिकित्सायाम् ।

कायफलम् । स्त्री । कट्फले । वै.निच. ।

कायमानम् । स्त्री । लणकुप्याम् । त्रिका. । देहपरिमाणे ।

कायवालः । पुं । कृकलासे । वै.निच. ।

कायसौख्यम् । स्त्री । शरीरसुखे ।

कायस्था । स्त्री । काकोल्यां । अ.टी.वा.चि.६अ. । आमलकां । जटा. । स्थूलैलायाम् । सूक्ष्मैलायाम् । रा.नि.व.६ । इरीतक्याम् । भा.ज्व.चि. कायस्थादिधूपे । तुलसीवृक्षे । रा.नि.व.१० । सिन्दुवारवृक्षे । निम्बिन् । सि.यी.उन्मा.चि.अप. चि.महापैशाचघृते । “कायस्थायकरीच्छवा ।”

कायस्थादिधूपनम् । स्त्री । शीतज्वरे हितं । इरीतकी राक्षा कटुकी गुडूची गुग्गुलुः चीरक-नामगन्धद्रव्यं वाय्वालकं वचो कुष्ठमित्येषां समभा-गेन धूपः लेपो वा देयः । अथ अनेनैव कल्केन स-यवचारलवणैश्च सकाञ्चिकं तैलं यथाविधि पक्वं शीतज्वरघ्नम् । भा.म.१भ.ज्व.चि. ।

कायस्थाली । स्त्री । रक्तपाटलवृक्षे । वै.निच. ।

कायस्थिका । स्त्री । काकोल्यां । भा.पू.१भ. ।

कायाम्निः । पुं । पाषाणप्रो । वैद्यकम् ।

कायिकः । वि । शरीरः ।

कारः । पुं । हिमशिलायाम् । मे. ।

कारकम् । स्त्री । यमान्याम् । वै.निघ.२भ.का. स.चि.पिप्लुत्यादिकषाये । वदरे । वै.निघ. ; व. र्पोपलोद्भवजले । रा.नि.व.१४ ।

कारजः । पुं । गजबालके । वै.निघ. ।

कारञ्जसुधा । स्त्री । करञ्जचूर्णे । कर्जुञ्ज-
हृत् । गुणाः—कारञ्जा तु रुचिप्रदा । वै.निघ. ।

कारणम् । स्त्री । हेती । रोयहेती । तस्य स-
न्निवृत्तिविप्रकटमेदेन द्विविधं । तयोः सन्निवृत्तं वा-
तादि, विप्रकटं विरुद्धाहारादि । मा.नि. । वधि ।
इन्द्रिये । देहि । रवकोषः । ज्ञानेन्द्रिये । वै.निघ. ।

कारणशरीरम् । स्त्री । सत्वप्रधाने अज्ञाने ।

कारणा । स्त्री । गाढवेदनायां । दुःखे । अम. ।

कारण्डवः । पुं । हंसविशेषे । थड़ा हँस ।
दीर्घचरणकृष्णवर्णपक्षिणि । जगन्निधि । भास-
गुणाः भवजातीयपक्षिमांसवत् । सु.सू.४६अ. ।

कारन्धमी (रन्) । त्रि. भ्रातृपरीचके । हारा. ।

कारमिहिका । स्त्री । कर्पूरे । रा.नि.व.१२ ।

कारम्भा । स्त्री । प्रियङ्गी । अम. ।

कारवः । पुं । काके । त्रिका. ।

कारवल्ली । स्त्री । (Momordica, charan-
tia.) चूडकारवेलेके । छोटि करला, उच्छे ।
हिं कोटीकरेली । मं लघुकारली । गुणाः—तिका-
ष्ठणा दीपनी कफवातघ्नी शरीचकघ्नी रक्तदीपघ्नी
च । रा.नि.व.७ । अथवा रुच्या कफपित्तघ्नी च ।
राज. । फलगुणाः—हिमं भेदि लघु तिक्तं अवा-
तलं पित्तरक्तकामलापाखुकफमेहकृन्निघ्नम् । मद. ।
लघुः दीपनी च । भा.पू.१भ. । कटुहृद्यग्राम् ।
उच्छे । रा.नि.व.१२ । तद्रुषा कारवल्ली स्यादि-
शेषादीपनी लघुः ।

कारवारि । स्त्री । करकाजले । शिज्यत्र जल ।
गुणाः—‘कारोदकानु विशदं गुरु रुचं स्थिरं
घनं । कफज्वातलं चातिशीतं पित्तविनाशकं ॥’
वै.निघ. ।

कारवी । स्त्री । कृष्णजीरके । रवा. । कान-
जीरा । हिं कलीजीरक । भा.पू.१भ. । ‘व्योषं
यास्य कारवी ।’ च.द.अभिध्या.ज्व.चि. । मधुरि-

कायाम् । मोत्री । तेजपत्रे । गुडत्वचि । भे.व-
चिकं । शताह्वयाम् । शुल्फा । प.सु. । रा.नि.
व.४ । अन्नमोदायाम् । वनयमानी, त्राकूनी ।
रा.नि.व.२३ । चन्द्रशूरे । भा.पू.१भ. । मेधिका-
याम् । सूक्ष्मजीरके । च.द.गृह्य.चि.आयाम-
काञ्जिके । हिङ्गुपत्राम् । अ.टी.भ. । चूडकारव-
ल्लाम् । रा.नि.व.७ ।

कारवेले : (कः) । पुं । (Momordica cha-
rantia, Syn. M. muricata.) खनामख्या-
तफलशाकलतायाम् । वड़ करला उच्छे गाह् ।
हिं करेली । तें काकरचेट्टु । उत्त. शलरा । तत्फ-
लगुणाः—‘कारवेलेचातितीक्ष्णमिदीपिकरं ल-
घु । उष्णं शीतं भेदकश्च स्वादु पथ्यं समीरितम् ।
अरुचिश्च कफं वातं रक्तदीर्घं ज्वरहृन्मौन् । पित्तं
पाण्डुश्च कुष्ठश्च नाशयेत्... । वृद्धदुक्तं कारवेले कटु
तिक्तञ्च दीपकं । अथर्वं भेदकं स्वादु रुच्यं चारं
लघु श्रुतम् । अवातलं पित्तहरं रक्तकृपाखुरी-
गह्वत्’..... । वै.निघ. । तत्पुथे धारके रक्तापसे
हिते च । ‘कारवेले हिमं भेदि लघुतिक्ष्णमवात-
लं । ज्वरपित्तकफास्रघ्नं पाण्डुमेहकृन्मीहरेत् ॥’
कारवेलेश्च वातघ्नः कफघ्नः पित्तहारकः । उष्णो
रुचिकरः प्रोक्तो रक्तदीपकरी वृषाम् ॥’ अत्रि.
१६अ. । [भा.पू.१भ.शाकव. ।

कारवेल्ली । स्त्री । चूडकारवेले । छोटि उच्छे ।

कारव्यादिः । पुं । कषायभेदे । कषायोऽयम-
भिध्यासज्वरं हितः । ‘कारवीपुष्करैरुष्णायनी-
नागरासृताः । दशमूलीशटीशङ्खीयासभागौपुनर्न-
वः । तुल्या सूत्रेण निष्काष्य’... । भैष. । कृ-
ष्णजीरकं कुष्ठं एरुमूलं चायनी (वगाडूभूर)
शुण्ठी गुडची दशमूलं शटी कर्कटशङ्खी दुरालभा
भागौ पुनर्नवा प्र. दर. गोमूत्रं ३२तो. श्रे. पत्तो. ।

कारस्करः । पुं । कुपीलुहले । विषतिन्दुके ।
कुंठिला । मं काजिरा । कं काजिवार, मकरतं-
दुषा, माकड़ाकेदं । गुणाः—कटुरुषः तिक्तः कु-
ष्ठघ्नः वातरक्तघ्नः कण्डूतिक्तफामाशौत्रघ्नश्च । रा.
नि.व.८ । ‘अस्य चामफलं राशि त्वरं वातज्ज-
घ्न । शीतलश्च समुद्दिष्टं तत्पक्वं विषदं गुरु । पा-
के च मधुरं प्रोक्तं कफं वातं प्रमेहकं । पित्तं रक्त-
विकारश्च नाशयेत् ॥’ वै.निघ. । निश्चिन्तं कामिके

जिमं शुद्धं स्याद्विषतिन्दुकम् । इति शुद्धिः । शी-
तलक्षितः वातमदकरः लघुः वेदनाहरः याही
कफपित्तकृत् । भा. । हृत्सामान्ये । चिका. ।

कारस्कराटिका । स्त्री । कर्णजलीकायाम् ।
कणकोटोत्री, कण्डारे । चिका. ।

कारा । स्त्री । पीडायाम् । दुःखे । हारा. ।

काराधिका । स्त्री । सारसां । बलाकायाम् ।
जटा. ।

कारिका । स्त्री । यातनायाम् । मे । [हे च. ।

कारिवेक्षः । पुं । कठिणकवले । कृतली ।

कारी । स्त्री । स्वनामव्यातचुपे । कष्टकारी
आकारकारीति हिधा । मं कं करीकारि । गुणाः
— कषाया मधुरा पित्तघ्नी दीपनी स्याद्विषी
बल्या गुरुः । कण्ठशीघ्रनी । रा. नि. व. ८८ एतत्फ-
ल्बन् तुवरं पटुत्वं दीपघ्नम् । वै. निघ. ।

कारीरम् । स्त्री । टोट इति प्रसिद्धे करीरफले,
तत्पुत्रे च । गुणाः — “कारीरं कटुकं याहि फल-
मुष्णं रुचिप्रदं । कफपित्तकरं किञ्चित्कषायं वात-
हृत्करम् । कारीरं कुसुमं मेदि कटुकं कफनाशनं ।
पित्तहृत्तुचिरं भयं कषायं पथ्यदं भृशं ।” वै. निघ. ।

कारकः । पुं । कर्मरङ्गवत् । श. चि. ।

कारककर्म्म । स्त्री । संप्रकारकर्मणि । रत्नन. ।

कारजः । पुं । हस्तिप्रिशू । वामलूरे । मे. ।
नागकेशरि । फेने । गैरिकि । हे. च. ।

कारणिका (गुडी) । स्त्री । जलीकायाम् ।
हारा. । श. च. ।

कारुण्यसागरः । पुं । ज्वरातिसाराधिकारे
रसः । गन्धकी द्विगुणः । रसभक्षनीऽभावे शुद्धसू-
तस्य भागैकम् । विपाचयेत् बालुकायान्ने मृत्कपटे
वा पाचयेत् । मार्कवसूत्रं भृङ्गराजसूत्रम् । सम-
भागानि त्रिःचाराद्विडङ्गानानि पञ्चदशद्रव्याणि
प्रत्येकं मलितरसादीनां समानि मिश्रयेदित्यर्थः ।
पारांभश्च १ तो. (अभावे शुद्धपारा १
तो.) गक्क २ तो. अत्र २ तो. सर्षपैतले
मर्दनं करिषा भृङ्गराजसे पेयणं करिषा
प्रेहरं कालं पाकं करिषे । पत्रे तांशाते
यवकांश्च, माचिकान्, मोहांशु, विट, मैकव,
सल, माञ्जरी, करकचलवण, त्रिकटु, चित्तोर

भूत, विष, जीता, विडङ्ग मिश्रित ६ तो.
दिदेव । र. सा. सं. ।

कारोत(त्त)रः । पुं । सुरामखे । अम. ।

कार्कटः (कः) । पुं । कर्कटवत् । कौकुट-
न । रा. नि. व. ११ ।

कार्कणः । पुं । वनकुट्टे । वै. निघ. ।

कार्णम् । स्त्री । कर्णमले । त्रि. । कर्णसम्बन्धीये ।

कार्त्तस्वरम् । स्त्री । सुवर्णे । धूसरफले । अम. ।

कार्तिकः । पुं । स्कन्दे । कृत्तिकायुक्तमासि ।

कार्तिकशालिः । पुं । कार्तिकपक्षे शालि-
धान्यमेदे । कर्तिकशालि धान ।

कार्तिकिकः । पुं । कार्तिके मासि । वै. निघ. ।

कार्पटः । पुं । Lac. जतुनि । ज्यो. गी. नि. ।

कार्पासः (कः) । पुं । कार्पासीचुपे । कार्पास
गोष्ठि । गुणाः — कार्पासी लघुपाकीष्णः मधुरः
वातघ्नः । तत्पलाशं वातघ्नं रक्तजन्तु सूचवर्धनं कर्ण-
पिण्डिकानादपूयसावविनाशकम् । तद्दोजं सान्ध-
द्वयं गुरु च । भा. पू. १ भ. । वनकार्पासां । सु. मृ.
३६ अ.

कार्पासकी । स्त्री । कार्पासां । भा. पू. १ भ. ।

कार्पासतैलम् । स्त्री । नाडीव्रणे हितम् ।
पाठः — “कार्पाससूत्ररजनैककृत् दत्त्वा जले शर्तं
तैलम् । पूरणमात्राधिरजं नाडीव्रणमाशु नाशय-
ति ॥” त्रिनेत्रेन, ४ अ. खल १७ अ. । कक्क
कार्पाससूत्र ७ इति १ अ. । रस. र. । [श. र. ।

कार्पासनासिका । स्त्री । तर्की । टे. के. ।

कार्पासास्थि । स्त्री । कार्पासवृजे ।

कार्पासी (सिका) । स्त्री (Gossypium,
hirsutum, herbaceum.) Cotton plant.
रक्तकार्पासचुपे । तत्तु कार्पास । मं रक्तकापु-
सी । कं हति । तं पत्ति । गुणाः — “कार्पासी म-
धुरा शीता सान्धवृद्धिकरी मता । किञ्चिदुष्णा च
बल्या च कषाया च लघुः स्मृता । कफपित्तदृषा-
दाहभयममवनीहरा । सूक्ष्महरी च सम्प्रीता
चायुर्वेदविशारदेः ॥ कार्पासिकाफलम्योक्तं सूचय
च विवर्धकम् । वातं रक्तजङ्गपिण्डिकां कर्णना-
दकं । कर्णपूयञ्च भ्रमयेत् ॥” रा. नि. व. ४ ।

कार्म(र्म्)कः । पुं । श्वेतखदिर । हिज्जलह-
चे । रा.नि.व.८ । मङ्गानिष्वहचे । रा.नि.व.९ ।
चोपचिनौतिव्यातद्रव्ये । वै.निघ.॥ भाप्रवीलतायां
वंशे । मे. । छे.च. । [मि.णचिकं ।

कार्मणः । वि । मन्त्रतन्त्रादियोजने कर्मठे च ।

कार्मरी । स्त्री । वंशरीचनायाम् । रा.नि.व.६ ।

कार्यम् । स्त्री । हेतु । प्रयोजने । मे. ।

कार्य(प्र)द्वेषः । पुं । चालखे । रा.नि.व.२० ।

कार्यपुटः (ध्वनिः) । पुं । चपणके । वि ।
उन्मत्ते । अनर्थकर । हारा. ।

कार्या । स्त्री । कारीरुचे । रा.नि.व.८ ।

कार्मरी । स्त्री । कार्मरीरुचे । शांशात्र गीछ ।
च.टी.भ. ।

कार्म(र्म्)र्यः । पुं । गाभारीरुचे ।

कार्यः (र्थः) । पुं । कर्चूरके । शंठौ । रा.नि.
व.६ । गाभारीरुचे । लज्जुचरुवे । ढेढेला, उह्यो
गीछ । रा.नि.व.९ । सुद्रपणांसे । शालरुचे । च.
टी.भ. । शारुवे । वै.निघ. । स्त्री । कृशतारोगी ।
तज्जचणं यथा—“वाती रुचात्तपानानि लङ्गनं प्र-
मिताशनं । त्रयातिथीगः शोकश्च वेगनिद्रा विनि-
यहः । नित्यं रोगोऽरतिर्नित्यं व्यायामो भोजनान्प-
ता । भीतिर्धनादिभ्यंस्य कार्मकारणमौरितं ॥”
भा. ।

कार्यहरलोहः । पुं । रसायनाविकारि ।
अत्र सर्वद्रव्यं समभागं, सर्वसमं लौहच । धे-
तुगु, दल्लोभूल, अर्थगक्रामूल, त्रिकला, त्रि-
कट्टे, त्रिमद, शतभूनी, श्वेतवेलनडा प्रोत्तो-
के समभाग । सर्वं समानं लोह । भौमराज-
शरत्स मर्दन ७ उवध मेवम करिवे । र.सा.सं. ।

कार्षापणः । पुं, स्त्री । कर्षपरिमाणे । स्वर्णे
१६ माषकाः । रौप्ये १६ पलानि । तांबे ८० र-
फिकाः । १६ पणे । मे. । [र्क्षणि । वै.निघ. ।

कार्षा । पुं । कृष्णसारमृगे । स्त्री । कृष्णमृगच-
कार्षा । स्त्री । लघुशतावर्ष्याम् । वै.निघ. ।

कार्षायसम् । स्त्री । कृष्णायसी विकारि ।

कार्षी । स्त्री । शतावर्था । रा.नि.व.४ । अम. ।

कार्षा(र्ष)म् । स्त्री । लौहमले । मधुर (लो-
ह । रा.नि.व.११ । वि । कृष्णसारचर्मनिर्यते ।

कार्षायसः । वि । कृष्णायसनिर्मिते । स्त्री ।
लोहे ।

कार्षवनम् । स्त्री । शालवने ।

कार्षुः । पुं । (Sohoria robusta.) सर्जत-
री । अम. । कृष्णसारमृगे ।

कालम् । स्त्री । लोहे । च.टी.भ. । ककीलफ-
ले । रा.नि.व.१२ । कृष्णगुरुणि । श.च. ।

कालः । पुं । कीकिले । रा.नि.व.१९ । रक्त-
चित्रकलुपे । कासमर्द्धलुपे । रा.नि.व.६ । व्याघ्रन-
खे । रा.नि.व.१२ । मृत्वी । मे. । राले । धूना ।
द्रोणकाके । कृष्णगरीरुचनायाम् । कृष्णाघने । अ-
स्थिपञ्जरे । वै.निघ. । सम्भातिरीपाधिकमदे । “नक्तं
दिनं तु मुक्तांशैर्व्याधिकालो यथामलम् ।” मा.नि. ।
समये । मृगश । लणदण्डादौ, द्रव्याणि यदा कुल्वं-
न्ति स काल इति । सु.सू.४१अ. । चक्रवर्द्धमणेना-
विरतगमनशीलत्वस्वभावः सर्वभावपरिणतिहेतुः
कालः । च.द. । अतीतानागतवर्तमानरूपस्त्रिविधः,
वर्षाहिमोणरूपः तथा उदयास्तमध्यमरूपः प्रवर्त्त-
करूपः पालकरूपः संहारकरूपश्च कालः । यथा
—“यः कर्माणि प्रपश्येत् प्रवर्त्तयेत् वर्त्तमानके । का-
लः कालयते लोकं कालः कालयते जगत् । का-
लः कालयते विश्वं तेन कालो विधीयते । कालस्य
वशगाः सर्वे देवर्षिसिद्धकिन्नराः । कालो हि
भगवान्देवः स साक्षात्परमेश्वरः । सर्गपालनसंहर्ता
स कालः सर्वतः समः । येन मृत्युवशं याति कृतं
येन लयं ब्रजति । संहर्ता सोऽपि विश्वेयः कालः
स्यात्कलनापरः । कालः सृजति भूतानि कालः
संहर्तते प्रजाः । कालः स्वपिति जागर्त्त कालो
हि दुरतिक्रमः ।तथा वर्षाहिमोणा-
ख्यास्त्रयः काला इमे मताः । तथा त्रयोऽन्ये वि-
श्वेया उदयमध्यास्तमेव च ॥” अत्रि.४अ. ।

कालकः । पुं, स्त्री । जलसर्पे । जगटोड़ा,
जगटोड़ा । श.र. । जतुके । छेड़ुड़ा । अम. ।
स्त्री । कालश्राके । भा.शाकव. । यजति । छे.च. ।
नेत्रतारके । शस्त्रमेदि । [४१अ. ।

कालकट्टः । पुं । गिलोयफलरुचे । सु.स.

कालकचुः । स्त्री । (Arum colocasia.)

कचुभेदे । कालकचू ।

कालकचूर्णम् । स्त्री । सुखरीमे । पाठः—

“गृहधूमो यवचारः पाठा व्योषरसाञ्जनं । तेजोह्वा
त्रिफला लोहश्चिकवेति चूर्णितं ॥ सचौद्रं धार-
येदास्ये गलरीगविनाशनम् । कालकं नाम तन्मूर्धं
दन्तास्यगलरीगनुत् ॥” च.द. ।

कालकण्टकरसः । पुं । वातश्याधी रसः ।

पाठः—“वज्रमृताभस्मैकार्कतीक्ष्णसुखं क्रमोत्तरं ।
भारितं मईयेदस्त्रवर्गेण दिवसत्रयम् । विचारं प-
ञ्चलवर्णं मर्दितस्य समं मतं । दत्त्वा निर्गण्डिका-
द्रावं मईयेद्विवसत्रयं । शक्नोतेतद्विचूर्ण्यथ विष-
द्यास्याहमाशतः । टङ्गणं विषतन्त्र्यां दत्त्वा जम्बी-
रजद्रवेः । भावयेद्दिनमेकान्तु रसीयं कालकण्ट-
कः ॥” मात्रा २ गुञ्जा चार्द्रकरसेन पेयः । शीतक
७ अ १ भ. पात्रा २ भ. अज ३ भ. शर्ष १ भ.
तामा ५ भ. तीक्ष्ण लोहश्चिकु ७ भ अन्नवर्गे
३ दिन मर्दन । यवफार, सर्जिकार, मोहांगा,
पञ्चनवण उक्त मर्दित ज्ञेयार समान लहेया
हेङ्गुवार रसे एकत्र ३ दिन माड़िवे । कुक
हहेन चूर्ण करिष्या चूर्णर अष्टमांश विषचूर्ण,
मोहांगार थै विदधर समान, हेहाते मिश्रित
करिष्या लेवूर रसे १ दिन मर्दन करिवे ।
र.चि.६५. ।

कालकण्ठः (कः) । पुं । (Terminalia

Tomentosa.) पीतशालि । मयूरे । खञ्जने ।
कलविद्धे । ङड़ाहे । मे. । जलकुकुटे । कासमईह-
चे । अमकाके । वै.निघ. । (कः) दात्राहे । अम. ।

कालकन्दः । पुं । महाकन्दे । रत्ना. ।

कालकन्दकः । पुं । जलसर्पे । खनटोड़ा,
खनटोड़ा । श.र. ।

कालकन्या । स्त्री । जरायाम् ।

कालकमुष्कः । पुं । कृष्णपुष्पघण्टापाटलि-
कायाम् । च.द.पर्व.वि.चारविधाने ।

कालकर्म (क्रिया) । स्त्री, स्त्री । मृत्वी ।

कालकलायः । पुं । (Phaseolus max.)

कृष्णकलाये । कानिकनाम् ।

कालकस्तूरी । स्त्री । (Hibiscus abel-

moschus.) कस्तूरीकविशेषे । कालकस्तूरी ।

कालकुष्ठम् । स्त्री । पार्श्वतीयमृत्तिकाविशेषे ।

रा.नि.व.१३ । See कडुष्ठम् ।

कालकूटः । पुं । Kind of poison. बयहे-

दशविधकन्दविषान्यतमविषे । स मधुवर्णः इति ।

अत्रि.३.स्था.५.६५. । काटेविष । तं कर्कोटकवि-

षसु । प.सु. । सु.कल्प.२५. । See कन्दविषम् ।

तत्स्वरूपं यथा—“देवासुररणे दिवैर्हतस्य पृथु-

मालिनः । दैत्यस्य रुधिराज्जातलहरश्चत्यसन्निभः ।

निर्यासः कालकूटोऽस्य सुनिभिः परिकीर्तितः ।

सोऽहिवेने शृङ्गवरे कोकणे मलय भवेत् ॥” भा.

पू.१भ विषव. । स्त्री । विषसामान्ये । वीले । गङ्ग-

नाले । वत्सनाभविषे । हे.च. ।

कालकूटकः । पुं, स्त्री । कारस्करहृदे फले च ।

कुठिला गाह् । रा.नि.व.६ । [वै.निघ. ।

कालकूटरजोद्भवः । पुं । रालि । रजन ।

कालकृत् (तः) । पुं । मूर्धे । चिका । श.र. ।

कालकेशी । स्त्री । नील्याम् । शेष्ट नील ।

भा.पू.१भ. ।

कालकोठः । पुं । पानशास्त्र इति प्रसिद्धे क-

न्दशाकविशेषे । कोमरभोग कचू । प.सु. ।

कालक्रीतकः । पुं । नीलीहृत्ते ।

कालखञ्ज(न)म् । स्त्री । यकति । हे.च. ।

कालखण्डम् । स्त्री । यकति । रा.नि.व.१८ ।

यकट्रीगभेदे । वै.निघ. । [capella. सर्पविशेषे ।

कालगन्धः । पुं । Kind of cobra de-

कालगन्धिः । पुं । संवत्सरे । हारा. ।

कालङ्कतः । सुवर्णमुष्काम् । वै.निघ. । कास-

मर्दे । कालकागन्त । रत्ना. ।

कालचक्रम् । स्त्री । निमेषादियुगपथ्यन्तः काल-

चक्रवत्परिवर्तमानः कालचक्रमुच्यते । अथवा

भाद्रपदाश्रयुजी वर्षाः, कार्तिकमागंशीर्षौ शरत्,

पौषमाघी हेमन्तः, फाल्गुनचैत्री वसन्तः, वैशाख-

ज्येष्ठी शीर्षः, आषाढश्रावणौ ग्राहर्द्वित च । सु.स-

६५. ।

कालज्ञः । पुं । कुकुटे । रा.नि.व.१६ ।

कालज्ञानम् । स्त्री । चिकित्साशास्त्रविशेषः यन्-

काली शायते । रत्नविनिययशास्त्रविशेषे शम्भुनाथ-
कृते ।

कालतालः । पुं । तमालवृक्षे । रा.नि.व.६।

कालतिन्दुकः । पुं । कुपीली । कृष्णं वा
आद्भूष ।

कालतुण्डम् । स्त्री । कृष्णाग्रकृष्णि । वै.निघ. ।

कालत्रयम् । स्त्री । वर्तमानभूतभविष्येषु ।

कालदोला । स्त्री । नीलीवृक्षे । भा. ।

कालधर्मः (धर्मः) । पुं । मृत्वी । अम. ।

कालनिर्यासः । पुं । गुग्गुली । शुद्धं ।
रा.नि.व.१२ ।

कालपत्री । स्त्री । तालीशपत्रे । वै.निघ. ।

कालपर्णः । पुं । तगरवृक्षे । श.र. ।

कालपर्णिका (र्णी) । स्त्री । कृष्णचित्रिते ।
कृष्णं उड्डी । भा.पू.१भ. । रा.नि.व.१२ ।

कालपालकम् । स्त्री । कङ्कष्टमृत्तिकायाम् ।

कालपाशी । स्त्री । श्यामालतायां । रत्ना ।

कालपीलुकः । पुं । कुपीली । भा. ।

कालपुच्छः (कः) । पुं । कूलचरमृगविशेषे ।
च.वि.१अ. । अर्थं कूलचरगुणः । सु.सू.४६अ. ।
कृष्णचटके । वै.निघ. ।

कालपुष्पम् । स्त्री । ५. नायवृक्षे ।

कालपृष्ठः । पुं । मृगविशेषे । कृष्णमात्र इति-
१ । हे.च. । कङ्कपक्षिणि । मे ठचतुष्कं ।

कालपेशिका । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । कृष्णजी-
रके । वै.निघ. । श्यामालतायाम् । रत्ना ।

कालपेष्ठी । स्त्री । श्यामालतायाम् । भा.पू.१भ. ।
रत्ना ।

कालप्रभातम् । स्त्री । शरद्वती । त्रिका. ।

कालप्रिया । स्त्री । अश्वगन्धायां । रा.नि.व.४।

कालबलप्रवृत्तः । पुं । आधिदैविकरोगमात्रे ।
ये शीतोष्णवातवर्षादिनिमित्ताः, तेषां च विधा
व्यापन्नर्तुक्रताः, अव्यापन्नर्तुक्रताश्च । सु.सू.२४अ. ।

कालबालः (लुकः) । पुं । कङ्कष्ठे । प.सु. ।

कालभण्डि । स्त्री । श्वेतगन्धायाम् । वै.निघ. ।

कालभाण्डिका । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । रा.
नि.व.६ ।

कालभृत् । पुं । मूर्त्युः । [निघ. ।

कालमल्लिका (ल्ली) । स्त्री । कृष्णार्जके । वै.

कालमानम् । स्त्री । कालविपर्ययिण्यपरिमाणे ।
यथा — १८ निमेषे १ काश २० का. १ कला,
२० कलाः १ क्षणः, १२ क्ष. १ मुहूर्तम्, ३० सु.
१ अहोरात्रः (दिनं), १५ दि. १ पक्षः, २ पक्षौ
१ मासः, २ मा. १ ऋतुः, ३ ऋ. १ अयनम्, २
अय १ वर्षः ।

कालमानः (लः, कः) । पुं । कृष्णपत्रक्षुद्र-
तुल्यस्य । काल पातः । छोटो तुलसी । प.सु. ।
कृष्णमल्लिकायाम् वर्वरिकेति लोके । वा.पु.३. । सु.
सू.३७अ. भा.पू.१भ. । च.वि.२अ. । वा.सुरसादिः ।

कालमारिषः । पुं । वृक्षत्रतण्डुलीयशकं ।
क्षुद्रमारिषे । बड़ टांनानटिशा, कौटानटिशा,
छोटो नटिशा । मेघ. । च.द.अक्षपित्त.चि.अभय-
डौ । र.मा. ।

कालमाला । स्त्री । कृष्णार्जके । वा.सू.१५
अ. । “सुरसयुगलण्डितकालमालाविडम्बम् ।”

कालमुखः । पुं । वानरे । रा.नि.व.१६ ।

कालमुष्कः (कः) । पुं । (Bignonia in-
dica) घण्टापाटलवृक्षे । प.सु. । कृष्णपुष्पघण्टा-
याम् । च.द.सि.यो.सारविधिः । “तत्रैव कालमु-
ष्ककस्य विपचेत् ।” श्वेतपुष्पः कृष्णपुष्पः पीतपुष्प-
स्तथैव च । पीतो रस्वी वरक्षेषु कालमुष्काः प्रकी-
र्त्तिताः ॥” कु.टी. । विश्वामित्रः ।

कालमूलः । पुं । रक्तचित्रके । ब्रह्मचि.७ ।
रा.नि.व.६ । [रा. ।

कालमेशिका । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । अ.टी.

कालमेषिका (षी) । स्त्री । श्यामाचित्रता-
याम् । भा.पू.१भ. । मञ्जिष्ठायाम् । वै.निघ.२अ.
उन्मा.चि. । कृष्णजीरके । चित्रतायाम् । रा.नि.
व.६ । वाङ्मयाम् । रा.नि.व.४ । हरिद्रायाम् ।
रा.नि.व.१३ । श्वेतजीरके । वै.निघ. । श्यामाल-
तायाम् । प.सु. । [निभं मेवति । मा.नि. ।

कालमेह्वी । पुं । तन्नामकमेह्वरोने । तेन मल्ली-

कालरात्रिः । स्त्री । भीमरथिनि । हारा ।

काललवणम् । स्त्री । काचलवणे । अठल ल-
वण । रा.नि.व.६ । विडलवणे । विटलवण । प.
सु. । च.शा.८अ. । [लोह । र.मा. ।

काललौहम् । स्त्री । लौहलौह । लोहा

कालवङ्कः । पुं । कालियाकड़ा इति ख्याते
क्षुपे । रसेन्द्र.चि.चुधावतीगुड़ी. ।

कालवस्तिः । पुं । वर्षादी वातायुपशमार्थं
वस्ती । स च पञ्चदशविधः - आदी स्नेहवस्तिरकः,
ततो निहवस्तिरकः पुनः स्नेहवस्तिः ततः निरु-
हवस्तिः, एवं हादशवस्तीनन्यतरङ्गमेष कृत्वा अने-
चयः स्नेहवस्तयः कार्याः । च.सिद्धि. १ अ ।

कालवानरः । पुं । कृष्णमुखवानर । रा.नि.
व.१६ ।

कालवाहनः । पुं । महिषे । वै.निघ. ।

कालविध्वंसनरसः । पुं । पाण्डुरोगे हितः ।

पाठः—“शुद्धपतं हिम तारं तामं तालच मर्दयेत् ।
जम्बीरनौरसंयुक्तं आतपे मर्दयेद्दिनं । सर्वतुल्यं
पुनः स्तं क्षिप्वा पिष्टिं प्रकल्पयेत् । धूम्रफलम-
ध्यम्यं दीलायले चण्डं पचेत् । धूम्ररास्त्रद्रवैरेव
भाण्डे चूर्णं प्रपाचयेत् । आदाय बभ्रयेदस्त्रे इष्टिका-
यन्त्रं पचेत् । जम्बीरेर्गन्धकं पिष्ट्वा अध ऊर्ध्वं प्र-
दापयेत् । तुल्यं तुल्यं पुनर्द्वयं कृत्वा लघुपुटे पचेत् ।
शतधा गन्धकैः लीणैः तदुद्भूतं विचूर्णयेत् । लौह-
भक्ष्यं समांशं दत्त्वा मर्दं द्वैर्दिनम् । कण्टकार्या
ब्रह्म्याश्च तथाग्नीनां द्वैरपि । प्रतिद्वैर्दिनं मर्दं
पुटेत्यष्टभिरुत्पलेः । एवं नवपुटं द्वयं द्रावे द्रावे
त्रिधा त्रिधा । वज्रार्कचिरविलानां द्वैस्त्रिस्त्रिपुटेः
पचेत् । अश्वसूषागतं पश्चात् आदाय चूर्णयेत्पुनः ।
दशांशेन विषं योज्यं गुग्गुलुमात्रं प्रयोजयेत् । का-
लविध्वंसनो नाम रसः पाण्डूमायापहः ॥” शुद्धपा-
रदं स्वर्णं रीप्यं तामं हरितामं समभागं समर्धं
सर्वसमं पारदं पुनर्दत्त्वा जम्बीररसेः आतपे दिनं
पेषयित्वा पिष्टिं कुरु । पिष्टिञ्च धूम्रफलमध्ये सं-
ख्याय दीलायां चण्डः पक्त्वा चूर्णयेत् । तच्च चूर्णं
धूम्ररसेन भाण्डे पक्त्वा बभ्रवर्धं कृत्वा पुनर्द्वि-
कायन्त्रे पचेत् । ततः जम्बीररसपिष्टं गन्धं प्रति-
वारं सर्वसमं ऊर्ध्वं दीत्वा शतवारं लघुपुटे प-
चेत् । तथा चूर्णयित्वा सर्वसमं लौहभक्ष्यं दत्त्वा

कण्टिकार्यादीनां प्रत्येकं रसेन त्रिधा समर्थं पच-
करीषैः ६ पुटा देयाः । पुनश्च प्रत्येकं चित्रकादिर-
सेन मर्दयित्वा ६ पुटा देयाः । अश्वसूषासमदश-
मांशविषं संमिश्र्य १ गुग्गुलुं प्रयोजयेत् । रस.र. ।

कालविपाणिके । स्त्री । काकीलीचीरका-
कोल्थीः । वा.उ. । [वै.निघ. ।

कालबीजकः । पुं । महानिम्बे । काकतिन्दुके ।

कालवृन्तः (क्षः) । पुं । कुलत्पत्रे । कूर्छि
कलायेश्वर गौड । “कुलत्पत्रकः कालवृन्तः” हे.च. ।

कालवृन्ता (न्तिका) । स्त्री । रक्तपाटलव-
चे । राज. । पेटिकायां । पेटिग्री गौड । रत्ना. ।
See कुवेराक्षी ।

कालवृन्ताकः । पुं । पेटिकायां । पेटिग्री ।

कालवृन्ती । स्त्री । पाटलावचे । पोटिल गौ-
ड । रा.नि.व.१० ।

कालवेला । स्त्री । शनैश्चरवेलायाम् ।

कालशाकम् । स्त्री, पुं । A sort of po-
thorb चक्षुशाके । हिं नरिचा । ते करिवेपचे-
द्दु । गुणा - आधेयं गुरु शीथलञ्च । राज.३प. ।
“कालशाकः कटुभिक्तः पटुरग्निप्रदीपनः । पाच-
को भेदको रुच्यो वातलीणः सरः स्मृतः । कफ-
श्लेष्मविषाग्नीनां नाशनः परिकीर्तितः ॥” शरपु-
त्रायाम् । वै.निघ.२भ.उन्मा.चि. । कुलत्पत्राके ।
तुलसीवचे । [रा.नि.व.१६ ।

कालशालिः । पुं । कृष्णशाली । काल शान ।

कालशे(से)यम् । स्त्री । पादजलेन त्रिभाग-
दधिकृते तन्ने । वान. रा.नि.व.१५ । आले ।
इति तान ।

कालसङ्कर्षा । स्त्री । नववर्षीयकन्यायाम् ।

कालसर्पः । पुं । कृष्णसर्पे । त्रिका. ।

कालसारम् । स्त्री । पीतचन्दने । कलवक
इति लोके । भा.पू.१भ. । पुं । कृष्णसारक्षी । क-
णागुबणि । तिन्दुके । वै.निघ. । हरितालके ।

कालस्कन्धः । पुं । (Diospyros embry-
opteris) तिन्दुकवचे । उर्ध्वं गौड, गौर गौ-
ड । र.मा. । गुणाः—“कालस्कन्धश्च मधुरी बल्बी
वृथो गुरुः स्मृतः । पातुवृद्धिकः शीतः श्रमहाह-

कक्षापहः । पितृशेषश्च विस्कीटं पितृशेषं विना-
शयेत् ॥” वै.निघ. । विट्खदिरे । छु.श्रवोवला ।
उदुम्बरहवे । रा.नि.व.८।११ । जीवकद्रुमे । त-
मालपत्रहवे । तत्रप्रोत्तत्र गीष्ट । वै.निघ. ।
कालताले । मे. ।

कालस्करः । पुं । तिन्दुकहवे । अम. । तमा-
लहवे । तर्गल गीष्ट । रा.नि.व.६ ।

कालस्थाली । स्त्री । पाटलहवे । भा.पू.१भ.।

कालहीनः । पुं । लोमहवे ।

काला । स्त्री । त्रिवृति । रा.नि.व.६ । कृष्ण-
त्रिवृति । मे. । पिप्पल्याम् । नागबलायाम् । वै.
निघ.२भ.वा.व्या. । नीलिन्याम् । च.चि.३अ. ।
मज्जिष्ठायाम् । चन्द्रकृष्णजीरके । सु.सू.मिश्र.अ. ।
अहिष्ठायाम् । कानिष्ठकडु । रत्ना. । भेष.ना-
डीव्रणचि. । अश्वगन्धायाम् । पाटलायाम् । भा. ।

कालाग(गु)रु । स्त्री । कृष्णागुरुणि । रा.नि.
व.१२ ।

कालाग्निभैरवः । पुं । ज्वरे रसः । अत्र पा-
रद १ भ. गन्धक २ भ. कज्जलीं विधाय गोक्षर-
काथेन भावयेत् । शुष्के चूर्णयित्वा चूर्णसमं ताम-
चूर्णं, तामसाष्टांशं विषं, हिङ्गुलं १ भ. धुनूरवी-
जं २ भ. हरितालं ५ भ. मनःशिला ३ भ. टङ्गणं
३ भ. खरपं ३ भ. जैपालं ३ भ. स्वर्णमालिकं ३
भ. लौहं १ भ. वज्रञ्च १ भ. सर्वमर्कलोरेण म-
र्हयेत् । पञ्चादशमूलपञ्चमूलयोः काथेन यथाक्रम-
महरिकं सन्धये चणकाभां वटी कार्या । भेष.ज्व.
चि. । रस.कौ. ।

कालाग्निरसः । पुं । भगन्दरे रसः । पाठः
—“शुद्धसूतं समं गन्धं सतनागं सतुल्यकं । जीरकं
सैम्बवं तुल्यं तित्ताकोशतकौद्रवैः । पिष्टं तलेप-
नाहनि भक्षणाच्च भगन्दरम् ॥” मात्रा २ गुञ्जा ।
रस.र. ।

कालाग्निरुद्ररसः । पुं । कुष्ठाधिकारि रसः ।
पाठः —“सूतकान्ताभतीक्ष्णानां भक्ष्यमाक्षिकगन्धकं ।
बभ्याककौटकीकान्दे विषा विषा मृदा बहिः । भू-
धराण्ये पुटे पञ्चाहिनैकं तत्रिचूर्णयेत् । दशमांशं
विषं योज्यं मासमात्रम् भक्षयेत् । रसः कालाग्नि-
रुद्रोऽयं दशाह्निं विस्पर्शयेत् । पिप्पलीमधुसंयुक्त-
मनुपात्रं प्रकल्पयेत् ॥” अन्यः ज्वरे । यथा —“म-

रिचं गन्धतुल्यञ्च विषा पितैर्विभावयेत् । मायूर-
मख्यवाराहकागमाद्विषजैरपि समक्षैरथवा व्यसैः
दिनैकं भावयेद्रसं । संयोज्यं गरलञ्चापि वटिकां
कारयेद्बुधः । रसः कालाग्निरुद्रोऽयं विगुञ्जं भव-
येत्ततः ॥” स्नानं पथं । रस.र.ज्व.चि. ।

कालाजाजी । स्त्री । कृष्णजीरके, मङ्गरैलायां
च । भा.म.१.आगतुज्व.चि. । “कालाजाजी तु
सगुडा ।”

कालाञ्जनी । स्त्री । कृष्णकार्पासचुपे । का-
लाञ्जनीति सर्वत्र प्रसिद्धा । काल कार्पास । गु-
णाः — कटुः उष्णः अस्त्रा आमक्तमित्री अपानव-
र्त्तशमनी जठरासयघ्नी च । रा.नि.व.४ । कृष्णका-
र्पासिका प्रोक्ता कटुौ हृद्दोगनाशनी । मलघ्नाम-
हर्त्रीशैव उदरघातकं हरेत् ॥” नील्यां । वै.निघ. ।

कालाण्डजः । पुं । कौकिलि । [२१ ।

कालादिकः । पुं । वैशाखमासे । रा.नि.व.

कालानुनादी । पुं । कलविङ्गे । ङडाहे ।
कपिल्ले । चातके मे. । वनकुकुटे । वै.निघ. ।
हङ्गलूष्णमक्षिकायाम् ।

कालानुशा(सा)रिवा । स्त्री । कृष्णशा-
रिवायाम् । सु.चि.२०अ. । तगरपादिके । तर्ग-
त्रपाश्रका । शीतलीजटायां । शिडौनी छेपा ।
च.द.सूत्राघात.चि. । “बलाकालानुसारिवा ।”

कालानुसारकम् । स्त्री । तगरपुष्पे । रा.
नि.व.१० । पीतचन्दने । भा.पू.१भ. ।

कालानुसारिः (री) । पुं । शिंशपाहवे ।
सूषिके । वै.निघ. । शैलजे । रा.नि.व.१२ । अगु-
रुणि । सु.चि.१अ. ।

कालानुसारिणी । स्त्री । पिच्छीतगरे । जे-
तशारिवायाम् । कृष्णशारिवायाम् । वै.निघ. ।

कालानुसार्थ(क)म् । स्त्री, पुं । शिंशपाह-
वे । शिउ । मे. । कृष्णचन्दने । मे. । च.चि.२।३अ. ।
(कम्) शैलजे । रा.नि.व.१२ । अम. । पीतचन्दने ।
सु.सू.३६अ. । तगरे । भा. । पिच्छीतगरे । वै.निघ. ।

कालानुसार्था । स्त्री । तगरे । सु.चि.१अ. ।

कालान्तकारसः । पुं । कासाधिकारि रसः ।
पाठः —“हिङ्गुलं मरिचं व्योषं टङ्गणं गन्धकं समं ।
जम्बीररससंयुक्तं मर्हयेद्याममात्रकम् ।.....”

गुञ्जामात्रप्रदानेन सर्वं नाशाय तत्क्षणात्॥” इति।
द्वितीयः यस्माच्चिकारे धृतः यथा—“कुप्यांस्त्रीहम-
यो मूषा ऊर्ध्वतो द्वादशाङ्गुला । मर्दितं खर्षं वारा-
हीगृहकन्यारसैः समम् । लघुनैर्यामसावच्च पि-
च्छङ्गत्वा निवेशयेत् । पूर्वोक्तायाश्च मूषायां सूत-
पादश्च गन्धकम् । निर्गुण्यैरससम्पिष्टं मूषायां तं
विनिचिपेत् । आच्छाद्य लौहचक्रेण वकयन्नेण जा-
रयेत् । एवमष्टपुटैः जीर्णं समुहृत्य विचूर्णयेत् । प-
ञ्चगुञ्जामितं खादेद्दनुषान् सगाह्वत् । देयः का-
लान्तकी नाम्ना रसोऽयं राजयच्छनुत् ॥” रस.र. ।

कालान्तरप्राणहरमन्त्रं । लौ । तन्मन्त्र-
स्थानं यथाहते पचान्ते वा मासान्ते वा मरणं भवे-
त् । तानि च सौम्याग्नेयानि अग्निगुणेषु आग्नेयौ-
गेषु क्रमेण च सीमगुणेषु कालान्तरेण चपयन्ति ।
तानि ३३, तेषां वचसि ८, (स्तनमूले २, स्तनरी-
हिते २, अपलापे २, अपस्तम्बे २,) सीमन्ते ५,
तलहृदये ४, बिम्बे ४, इन्द्रवक्षी ४, कटितकणे २,
यात्र्ययोः २, हृदयां २, नितम्बे च २ । सु.शा.६अ.।

कालान्तरविषः । पुं, लौ । मूषिकादौ । लू-
तादौ च । हे.च. । [पफणायाम् । धरणिः ।

कालापः । पुं । शिरःकेशे । गंशोर फूल । स-
कालान्त्रम् । लौ । शुक्ते । वै.निघ. ।

कालायसम् । लौ । कान्तलौहे । प.सु. ।

कालाह्वः । पुं । काकतुण्डां । काकतिन्दुके ।
वै.निघ. ।

कालि(ली)कः । पुं । जलकुक्कुटे । पानिको-
टि । (कः) कौचर्पचिणि । श.र. । लौ । कण्ठच-
न्दने । श.च. ।

कालिका । स्त्री । वयोनिरूपके वाजिदन्ताय-
रेखाविशेषे । सा वक्रा कृष्णा च । षष्ठे समसेऽष्टमे
बान्धे क्रमाद्भवति । “वक्रा तु कालिका रेखा कृ-
ष्णा दन्तायसंस्थिता । षष्ठे च समसे वर्षे चाष्टमे च
भवेत् क्रमात् ॥” ज.द. । हिमान्यां । काकोल्याम् ।
रा.नि.व.३ । कर्कटशृङ्गाम् । रा.नि.व.६ । यज्ञत्-
खल्ले । कृष्णजोरके । भा.पू.१भ. । खर्षदीपे । ज-
टा. । चीरकीटे । रोमावक्रायाम् । हारा. । ठञ्चि-
कपचह्वे । एलायां । वै.निघ. । पटोलशाखायां ।
कांसां । काकायां । शिवायां । मे. । सौराष्ट्रकृति-

कायाम् । कर्कटोलतायाम् । कालुशाके । वै.निघ. ।
मद्यविशेषे । हे.च. । कृष्णचटके । भा.श. पाथी ।
रा.नि.व.१८ । मौलोहवे । मद. । कुडभटिकायां ।
अ.टी.भ. । विशिरीहरीतक्षां । सा गन्धयोगकरणे
प्रशस्ता । राज. । कर्षंस्त्रीतोविशेषे ।

कालिकाशाकः । पुं । कालशाके । वै.निघ. ।

कालिकास्थि । लौ । नेत्रास्थिविशेषे । वै.निघ. ।

कालिङ्गतः । पुं । कासमर्दहवे । प.सु. ।

कालिङ्गः (ङ्गिन्) । पुं, लौ । Water
melon. कालिङ्गफले । उन्नमूज । अचि. । इन्द्र-
यवे । गजे । वै.निघ. । भूमिकर्कारौ । विनाडि
कूशडा । उत्. । वैताडु । सर्पे । मे. । अक्षीकसारि ।
हे.च. । कुटजह्वे । भा.पू.१भ. । लौहमेदे यथा—
“कालिङ्गो लिङ्गवान् यः स्वाह्नः मूष्माङ्गको म-
तः ।” सुखबीधः ।

कालिङ्गमानम् । लौ । कलिङ्गदेशप्रचलिते
मागधादवरे औषधादिभक्षणविषयिणि मानमेदे ।
यथा—१२ सर्षपाः १ यवः, २ य. १ गुञ्जा, ३ गु.
१ वज्रः, ८ गुञ्जा १ माषः, ४ मा. १ शाणः नि-
क्ताः टङ्गी वा, ६ मा. १ गद्याणः, १० मा. १ क-
र्षः, ४ क. १ पलम् । यवो द्वादशभिर्गौरसर्षपैः
प्रीच्यते बुधैः । यवहयेन गुञ्जा स्यात् विगुञ्जी वज्र-
उच्यते । माषो गुञ्जाभिरट्टाभिः समभिर्वा भवेत्क-
चित् । स्याच्चतुर्माषकैः शाणः इत्यादि । भा.पू.१भ. ।
सर्षपादिमानम् ।

८ सर्षपाः = १ यवः । २ यवौ = १ रक्तिः ।
२ रक्ती = १ वज्रः । ४ वज्राः = १ माषः ।
४ माषाः = १ शाणः । १ शाणौ = १ कर्षः ।
२ कर्षौ = १ युक्तिः । २ युक्ती = १ पलम् ।
२ पले = १ प्रष्टतिः । २ प्रष्टती = १ कुडवः ।
२ कुडवौ = १ मानिका । २ मानिके = १ प्रस्थः ।
४ प्रस्थाः = १ आटकः । ४ आटकाः = १ द्रोणः ।
२ द्रोणौ = १ शूर्पः । १ शूर्पौ = १ सारिका ।
१०० पलानि = १ तुला । १० तुलाः = १ भारः ।
परमाणादिमानम् ।

३० परमाणवः = १ चसरेणुः । ६ च. = १ मरीचिः ।
६ मरीचयः = १ राजिका । १ रा. = १ सर्षपः ।
८ सर्षपाः = १ यवः । ४ यवाः = १ गुञ्जा ।
५ गुञ्जाः = १ पणः । ६ गुञ्जाः = १ माषा ।

४ मावाः = १ आवाः = ॥० तो. ।

२ शशी = १ कीलः = १ तो. ।

१ कीली = १ कर्षः ।

१ कर्षी = १ अर्धपः = २ तो. ।

२ अर्धपी = १ पलं = ४ तो. ।

१ पले = १ प्रस्थतिः = ८ तो. ।

२ प्रस्थती = १ कुडवः = १६ तो. ।

२ कुडवी = १ मानिका = ३२ तो. ।

१ मानिके = १ प्रस्थः = ६४ तो. ।

४ प्रस्थाः = १ आदकः = २५६ तो. ।

४ आदकाः = १ कलसः = १०२४ तो. ।

२ कलसी = १ शर्पः = २०४८ शे. ।

२ शर्पी = १ द्रोणी = ४०८६ शे. ।

४ द्रोण्यः = १ खारी = १६३८४ शे. ।

१०० पलानि = १ तुला = ४०० तो. ।

२००० पलानि = १ भारः = ८००० शे. ।

ब्रीह्यादिमानम् ।

४ ब्रीह्यः = १ गुग्गा । ५ गुग्गाः = १ पणः ।

८ पणाः = १ धरणः । २ धरणौ = १ कर्षः ।

४ कर्षाः = १ पलं । १०० पलानि = १ तुला ।

१० तुलाः = १ भारः ।

कालिङ्गिका (ह्री) । स्त्री । त्रिवृति । उ-
डेड़ी । रा.नि.व.६ । राजकर्कश्याम् । मे.गविकं ।

कालिन्द(क)म् । स्त्री । (Cucumis utila-
tissimus) Water melon. कालिङ्गे । कर्ली-
दा इति ख्याते फलविशेषे । उन्नमूज । हिं तरवू-
ज । उत्. तरपुज । सु.सू.४६अ. । गुणाः—श्रीत-
खं याहि स्वादुपाकरसं गुरु विष्टम्भि । मद्. तस्य
पक्वस्य गुणाः—पित्तवृद्धिकरम् उष्णं कफवातनाश-
नं । वै.निघ. । कालिङ्गं याहि कफपित्तशूलकृच्छी-
तलं गुरु । अचि. । दृष्टिशूलपित्तनाशि कफवात-
कारित्वं । तत्पत्रगुणाः—बधिरस्थापनं तिक्तञ्च ।
“पक्वन्तु सीर्णं सचारं पित्तलं कफवातजित् ।”
भा. ।

कालिन्दिका (न्दी) । स्त्री । अरुणत्रिवृति ।
रा.नि.व.६ । श्वेतकटभीठवे । रा.नि.व.६ । See
कटभी ।

कालिन्दीसूः । पुं । सूयं । त्रिका. ।

कालि(ली)य(क)म् । पुं, स्त्री । (यः) कृष्ण-

सर्पविशेषे । (यकः) कृष्णागुरुणि । कालाशत्रु ।
र.मा. । च.चि.३अ. । पीतचन्दने । कलम्बक इति
लोके । गुणैः रक्तचन्दनसदृशगुणम् विशेषेण व्यङ्ग-
नाशनम् । भा.पू.१भ. । रक्तदीपहरं विशेषेण वा-
तघ्नञ्च । मद्.व.२ । भा.म.४भ. नौलिकाव्यङ्ग.चि. ।
दारुहरिद्रायां । श.र. । वै.निघ.२भ.अप.चि.वा.
व्या.एलादितैले । मल्लिन्द्रीकाष्ठे । मग्नञ्च । देव-
दांरु । “कालीयकरसीपेतम् ।” सि.यो., च.द.वा.
व्या.एलादितैले । सु.सू.३८अ. । शिलाजतुनि ।
वै.निघ. । लौहे ।

काली । स्त्री । नीलिण्यां । राज्ञी । पाटलायां ।
कृष्णत्रिवृतायां । मग्निकायां । कृष्णवेवे । वै.निघ. ।
कृष्णकापांस्याम् । रा.नि.व.४ । कृष्णजीरके । पु-
थीकायां । त्रिवृति । रा.नि.व.६ । वृषिकाल्याम् ।
रत्ना. । चीरकौटे । मे.लक्षिकं । श्वेतजीरके । क-
ण्टकपाल्याम् । क.कलकड़ । भेष.अम्लपि.चि.वृह.
नुधावत्यां । कन्दर्पसारतैले । [वर्क] । श.र. ।

कालीकः । पुं । Heron. कौचे । कौंठ
कालीची । स्त्री । यमविचारभूमी । त्रिका. ।
कालीतनयः । पुं । महिषे । हे.च. ।

कालीयका । स्त्री । दारुहरिद्रायाम् । भेष. ।
कालीयकचोदः । पुं । कुङ्कुमे ।

कालीयागुरु । स्त्री । कृष्णागुरुणि । कलम्ब-
कटु इति लोके । भा.उ.वाजी.चि.चन्दनादितैले ।

कालीरसा । स्त्री । कदलीठवे । वै.निघ. ।

कालुथम् । स्त्री । रजोगुणकर्षकलुषतायाम् ।
रा.नि.व.२१ ।

कालेय(क)म् । स्त्री । कुङ्कुमे । पीतचन्दने ।
मल्लिखीचन्दनमिति लोके । रा.नि.व.१२ । सु.सू.
१६अ. । कृष्णचन्दने । कुष्ठांशुक्र । प.सु. । च.द.
पित्तज्व.चि. । यकृति । मे. । हरिचन्दने । रा.नि.
व.२३ । पुं । दारुहरिद्रायां । रा.नि.व.६ । कुङ्कु-
रे । रा.नि.व.१६ । कामलरोगमेदे । कुष्ठांशुक्र ।
पीतवर्णसुगन्धिकाष्ठे । नौलकमले । शिलाजतुनि ।
वै.निघ. ।

कालोद्यम् । स्त्री । कमलबीजे ।

कालोलः । पुं । द्रोणकाके । विषमेदे । मे. ।

काल्पः (त्यः) (कः) । पुं । (Curcuma zerumbet.) गन्धश्यां । प.सु. । व्याघ्रनखे । नथौ । वै.विच. । चामहरिद्राशं । चाय चादा । चम. । श.र. ।

काव्यम् । स्त्री । प्रत्यये । हे.च. ।

काव्या । स्त्री । गर्भग्रहणप्राप्तकालायां रजःस्त्र-
लायां गवि । वातान् गाहे । प्रतिवर्षप्रसवशीला-
यां गवि । वज्र विडनौ गाहे । हला. ।

कावारम् । स्त्री । An aquatic plant. (Vallisneria.) शैवेले । (म.७न।) हारा. ।

कावारी । स्त्री । दणादिच्छ्वे । टो.क। ।
त्रिका. । [कोकपक्षिणि । मे.कचिकं ।

कावकः । पुं । कुट्टे । पीतमलकपक्षिणि ।

कावेरम् । स्त्री । कुडुमै. । जटा. ।

कावेरी । स्त्री । हरिद्रायां । हलू. । मे.रविकं ।
स्वनामप्रसिद्धभारतवर्षीयदाचिंशाव्यनय.म् । एत-
ज्जलं खादु यमन्नं लघु दीपनं दद्रुकुष्ठं मेधावु-
द्धिचिप्रदश्च । रा.नि.व.१४ ।

काशः (कः) । पुं, स्त्री । A species of
grass. (Saccharum spontaneum.)
स्वनामख्यातदण्डविशेषे । “चामरपुष्पः” इति । सु.
ए.३८३. “त्रैतचामरकः इति ।” वा.सू.१५३. ।
“भोकाष्टकोक्तसहावरवाणकाशः” (के.७
वा.स. । हिं कास । मं कं कांसु, काजलु । ते रे-
लु । कौं कसाङ् । स द्विविधः, तत्र प्रथमः उ-
शैरीति कशाङ् इति च लोके ख्यातः । गुणाः—
मधुरः तिक्तः खादुपाकः हिमः सरः सूत्रकृच्छ्रास्म-
रौदाहरक्तदोषक्षयपित्तरोगघ्नश्च । भा.पू.११३. । शी-
तलः गौल्यः रुचिजनकः ब्रूयः पित्तादहघ्नः दृढि-
करः बल्यः शुक्रलः यमशोथकफघ्नश्च । द्वितीयः—
मधुरः शीतः पित्तादहघ्नश्च । रा.नि.व.८. । पुं ।
कण्टकशूयने । क्षुते । श.र. । रोगविशेषे । See
कासः । काशिराजपितरि सुद्धावे ।

काशनाशनः । पुं । कर्कटशृङ्गाम् । रत्ना. ।

काशपुष्पकम् । स्त्री । स्वावरविधान्तगतकन्द-
विषे । वा.उ.१५३. । [च.टी.रा. ।

काशमर्हः । पुं । कासमर्हश्च । कानकाङ्गम् ।

काशा (शी) । स्त्री । काशदण्डे । च.टी.भ. ।

काशात्मलिः । स्त्री । A kind of silk
cotton tree. (Bombax hepta phyl-
lum.) कूटशात्मल्याम् । कुशिशूल । जटा. ।

काशिः । पुं । धन्वन्नरिपितरि सुद्धीवे ।

काशिकन्या । स्त्री । काशितनयायाम् ।

काशि(शी)काप्रियः । पुं । दिवीदासे, ध-
न्वन्नरी । श.र. ।

काशियहः । पुं । अश्वस्य दुष्टयहविशेषे । ल-
क्षणे यथा—“अकष्यादस्य लोमानि शीर्थेने यस्य
लङ्गति । शूनपश्चिमपादस्य तस्य काशियहं वदेत् ॥
ज.द.५७३. ।

काशि(शी)राजः । पुं । धन्वन्नरी । त्रिका. ।

काशिलः । त्रि । काशदण्डमये । काशनिर्मिते ।

काशी । त्रि । कासरीगणि । राज. ।

काशीश(ष)(स)म् । स्त्री । Green sul-
phate of iron. स्वनामख्यातोपधातुविशेषे ।
शिट्रकम् । हिं मांगफूल, कौशीश । प्रयोगा. व-
ह्निस्वनामखिरसे । काशीषं द्विविधं धातुपुष्पमे-
दात् । धातुकाशीषं हरितं लोहितश्च, अन्यत् शुक्लं
लघुश्च । र.मा. । पुष्पकाशीषं किञ्चित्पीतं, भस्म-
वत् स्तनिकान्तं धातुकाशीषं । गुणाः—“काशीषं
धातुकाशीषं पांशुकाशीषमित्यपि । तदेव किञ्चि-
त्पीततनु पुष्पकाशीषमुच्यते । काशीशमुष्णमसृज-
तिक्तश्च तुवरं तथा । वातश्लेष्महरं केश्यं नेत्रकण्डू-
विषप्रणतु । सूत्रकृच्छ्रास्मरीश्चिचनाशनं परिकीर्ति-
तम् ॥” भा. । “शीतलं स्निग्धं पित्तनेत्ररुजापहं ।
पित्तापघ्नारश्मनं रसवद्गुणकारकम् ॥” संयहः ।
कषायलं विषकुष्ठलमिखर्ज्जुनाशिलं चक्षुर्थं कान्ति-
करश्च । रा.नि.व.११ । तच्छुद्धिश्च भृङ्गराजरसेन
सकृत् स्वेदेन भवति । तस्य निर्मलं स्निग्धं चित्तने-
त्ररोगहरं पित्तापघ्नारश्मं रसवद्गुणकारकम् । र.सा.सं. ।

काशीशचित्तयम् । स्त्री । काशीशधातु-का-
शीशपुष्प-काशीशेषु । मेघ.श्रीहचि.महाद्राविके ।

काशीशाद्यतैलम् । स्त्री । स्त्रीरोगे हितम् ।
“काशीशतुरगगन्धाशवरगजपिप्पलीविपक्वेन । तै-
लेन यानि उक्तिं सनकर्थवराङ्गल्लिङ्गानि ।” का-

शीघ्रं (शिरःकर्म) । तुरगगन्धश्चगन्धः । श्रावरी
रीधः । अत्र तैलस्य श्रावः । कल्कस्य च तैलपा-
दांशः । च.द. । [व्यंतीरसि ।

काशीसम्भूतः । पुं । पारदे । र.सा.सं. । पा-
काशूकारः । पुं । गुवाकवचे । वै.निघ. ।

काशेक्षुः । पुं । काशि । भा.पू.१भ. ।

काश्मरी । स्त्री । कपिलद्राचायाम् । रा.नि.व.
३ । मृगनाभौ । मृगनाभि । भा. । गाभारीवचे ।
रा.नि.व.६ । गाभारीफलम् । च.द.वातपित्तज्व.चि. ।
“काश्मरीपत्रकं लीधम् ।” पुष्करमूले । वै.निघ. ।

काश्मरीफलम् । स्त्री । गाभारीफलमज्यायां ।
सि.यो.पित्तज्व.चि. ।

काश्मर्यः । पुं, स्त्री । गाभारीवचे । गीमात्र
गोष्ठ । रा.नि.व.६ । “सारिवोशीरकाश्मर्यः ।”
कायफलवचे । पुष्करमूले । वै.निघ. । स्त्री । गाभा-
रीफलम् । गीमात्र फल । गुणाः—द्वयं सूत्रविबन्धनं
पित्तास्रग्वानाशनं । केशं रसायनं मेध्यं काश्मर्यं
फलसुच्यते ॥ सु.सू.४६अ. । सि.यो.वा.ज्व.चि.द्रा-
चादी । “द्राचागुडूचीकाश्मर्यंवायमाणाः ।” च.
सू.४अ. ।

काश्मर्यफलकायः । पुं । गाभारीफलक-
षाये । च.द.पि.ज्व.चि. । “काश्मर्यंसायवा पुनः ।”

काश्मर्या । स्त्री । क्रस्त्रगाभारीवचे । वै.निघ. ।

काश्मर्योद्भवपर्णिका । स्त्री । क्रस्त्रगाभा-
रीवचे । छोटो गीमात्र गोष्ठ । वै.निघ. ।

काश्मीरम् । स्त्री । (Costus speciosus.)
कुष्ठभेदे, पुष्करमूले । पद्ममूल वा कूड़विशेष ।
कुडुमे । च.द.एकादशशती.महाप्रसारणीतैले ।
कक्षूर्याम् । रा.नि.व.२१ । पुं । गाभारीवचे ।

काश्मीरजम् । स्त्री । कुडुमे । रा.नि.व.१२ ।
कुष्ठभेदे । मे.जचतुष्कं । पुष्करमूले । विश्वः । अ-
तिविषायाम् । वै.निघ. ।

काश्मीरजम् । स्त्री । कुडुमे । प.सु. । [मि. ।

काश्मीरजा । स्त्री । अतिविषायां । आंठहेट ।

काश्मीरजीरकम् (का) । स्त्री, स्त्री । शुक्ल-
जीरके । रा.नि.व.६ । [चि.१५अ. ।

काश्मीरपुष्पम् । स्त्री । गाभारीकुसुमे । सु.

काश्मीरफलम् । स्त्री । गाभारीफलम् । च.द.
र.पि.चि.श्रावरीवृते ।

काश्मीरा । स्त्री । कपिलद्राचायां । आंठुर ।
रा.नि.व.११ । अतिविषायां । आंठहेट । प.सु. ।
स्थलपद्मिन्याम् । वै.निघ. ।

काश्मीरी । स्त्री । गाभारीवचे । हे.च. । भा. ।
कपिलमृगनाभौ । वै.निघ. । [व.१४ ।

काश्यः । पुं । काशिराजि । स्त्री । मये । रा.नि.

काश्यपः । पुं । मृगविशेषे । मे. । मत्स्यविशेषे ।
स्त्री । मांसे । हे.च. । [षः । भरतः ।

काश्मरी । स्त्री । क्रस्त्रगाभारीवचे । द्विरूपको-

काषायवासिकः । पुं । सविषसौम्यकौटभेदे ।
तेन दष्टे श्लेष्मजन्तरीगा जायन्ते । सु.कल्प.८अ. ।

काषायी । स्त्री । सविषमक्षिकाविशेषे । सु.क-
ल्प.८ । See मक्षिका । [दारुहरिद्रायां । वै.निघ. ।

काष्ठम् । स्त्री । दारुणि । काष्ठे । मे.उद्विक्तं ।

काष्ठकम् । स्त्री । कृष्णागुरुणि । वै.निघ. । अ-
गुरुणि । काष्ठागुरुणि । रा.नि.व.१२ ।

काष्ठकदली । स्त्री । Wild plantain,
(Musa sapientum.) वन्यकदलीविशेषे । दू-
ने । कला । मं काष्ठकेले । गुणाः—रक्त-
पित्तघ्नी शीतला गुरुः मन्दाग्निघ्नी दुर्ज्वरा अति-
मधुरा च । रा.नि.व.११ । दण्डादाहसूत्रकफरक्त-
पित्तघ्नी विस्फोटकास्थिरोगहरौ च । वै.निघ. ।

काष्ठकीटः । पुं । वृषे । हे.च. ।

काष्ठकु(कूटः)टकः (कुटः) । पुं । A sort
of woodpecker, (Picus Bengalis.)
पक्षिविशेषे । काष्ठेकाकुत्रा पायी । चिका. ।
गुणाः—“तथा खड्गवातहरः काष्ठकूटोऽग्निवर्धनः ।
वातश्लेष्माधिको भेयः शीतलः शुक्रवर्धनः । अश्मरौ
हनि विशदो बलकृन्नांसतच्छयः ॥” अचि.२१अ. ।

काष्ठगोधा । स्त्री । तन्नामकौषधिविशेषे ।
काष्ठाकारगोधाधने । च.चि.१अ. ।

काष्ठजम्बुः (म्बूः) । स्त्री । भूमिजम्बूवचे ।
वनजाम् । रा.नि.व.११ । [हारा. ।

काष्ठतनुः । पुं । काष्ठकनी । उटोपोका ।

काष्ठतचकः । पुं । काष्ठतली । श.र. ।

काष्ठदारुः । पुं, स्त्री । The tree Pinus Deodar. (Uvaria longifolia.) देवदारुमेदे । (देवदारुविशेषः । रा.नि.व.१२ । See देवदारुः ।

काष्ठद्रुः । पुं । A tree called Butea Frondosa. पलाशद्रुचे । रा.नि.व.१० ।

काष्ठधात्री । स्त्री । काष्ठामलकौष्ठचे, चुद्रामलके । भा.पू.१भ. ।

काष्ठधात्रीफलम् । स्त्री । The fruit of the plant (Emblia officinalis.) चुद्रामलकफले । गुणाः—कषायं कटु शीतलं रक्तपित्तघ्नं । रा.नि.व.११ ।

काष्ठपाटला (लिः) । स्त्री । सितपाटलिकायाम् । (श्वेत पाटल गच्छ । रा.नि.व.१० ।

काष्ठपुष्पः । पुं । केतकीवृक्षे । (केश गच्छ । प.सु. । [काष्ठं नल्लिका । प.सु. ।

काष्ठमल्लिका । स्त्री । खनामख्यातपुष्पवृक्षे ।

काष्ठमार्जारिका । स्त्री । काष्ठविडालिकायाम् । काष्ठविडालि । भैष. ।

काष्ठरजनी । स्त्री । दारुहरिद्रायां । वै.निघ. ।

काष्ठलेखकः । पुं । घुणे । हारा. ।

काष्ठवन्निका (ली) । स्त्री । कटुकां । (कटुकौ । कटुकवल्ग्रां । लठाविशेषः । रा.नि.व.११ ।

काष्ठवासुकः । पुं । वासुकशाकमेदे । वै.निघ. ।

काष्ठविवरम् । स्त्री । तरुकोटरे । श.चि. ।

काष्ठशारिवा । स्त्री । उत्तरापथप्रसिद्धे शारिवाभेदे, श्वेतशारिवायां, अनन्तायाम् । अनन्तमूल । मद्.व.१ । See शरिवा । [रा.नि.व.१६ ।

काष्ठशालिः । पुं । रक्तशाली । त्राडी शनि ।

काष्ठशारिवा । स्त्री । श्वेतशारिवायाम् । मद्.व.१ । [लाः) । मी.ठविकं ।

काष्ठा (ष्ठी) । स्त्री । कालपरिमाणे (१० क-

काष्ठशुरु । स्त्री । पीतवर्णाशुरुणि । पीतवर्णः । गुणाः—कटुं खण्डं कफघ्नं । रा.नि.व.११ ।

काष्ठामलकी । स्त्री । काष्ठधात्र्यां ।

काष्ठालुः । पुं । शुभालुके । वै.निघ. ।

काष्ठालुकम् । स्त्री । काष्ठवल्कलिने कन्दविशेषे । कठि आन् । वै.निघ. ।

काष्ठश्वनः । पुं । घुणे । रत्ना. ।

काष्ठिका । स्त्री । काष्ठकदलीवृक्षे । वनकदली । रा.नि.व.११ ।

काष्ठिरसा । स्त्री । कदलीवृक्षे । वै.निघ. ।

काष्ठिला । स्त्री । कदलीवृक्षे । राजार्कं । वै.निघ. ।

काष्ठीलः । पुं । राजार्कं । राजार्कम् । रा.नि.व.१० । See राजार्कः । कुलिशमर्त्यं । त्रिका. ।

काष्ठीला (लिका) । स्त्री । राजार्कं । वै.निघ. । कदलीवृक्षे । कर्णा गच्छ । रा.नि.व.११ ।

काष्ठेलुः । पुं । श्वेतेली । रा.नि.व.१४ । गुणाः—कान्तरानुल्यगुणः वातकोपनयः । स.सू.४५अ. ।

काष्ठोदुम्बरिका । स्त्री । काकोदुम्बरिकायां ।

कासः । पुं । तन्नामकरीमे । काशि । हिं खांसि । तस्य निदानलक्षणं—मुखनासिकाधूलिप्रवेशादिना दुष्टोदानवायुनगतप्राणवायोः कफपित्तमेलनम् । स दीपत्रयजः क्षतजः धातुक्षयजन्यति पञ्चविधः । तदुक्तं “धूमीपघाताद्रजससथैव व्यायामरुचान्ननिषेवणाच्च । विमार्गगत्वादपि भोजनस्य वेगवरोधात् क्षवथीसथैव । प्राणो ह्युदानानुगतः प्रदिष्टः सन्निवृत्तकांस्यखनतुल्यघोषः । निरेति वक्त्राक्षहसा सदोषो मनोविभिः कास इति प्रदिष्टः । पञ्च कासाः स्मृता वातपित्तश्लेष्मजतचयैः । क्षयायोपेक्षिताः सर्वे बलिनक्षेत्रोत्तरमिति ॥ तेषां भविष्यतां रूपरङ्गं कश्चरुचकः । शकपूर्णास्यकण्ठत्वं तत्राधो विहृतोऽग्निः । कर्धं प्रवृत्तः प्राण्योरलक्ष्मिन् कण्ठे च संसृजन् । शिरःस्त्रोतांसि सम्युर्थं ततोऽङ्गान्युत्तिष्ठपतन् च ॥” इत्यादि पूर्वोक्तम् । भा. । शेषाणां लक्षणानि स्वस्वपर्याये ऋग्याणि । कफे । काश्मणे । (कृष्ण वासं । अ.टी. भ. । शोभाजनवृक्षे । श.च. । [रा.नि.व.७ ।

कासकन्दः । पुं । कीदृशप्रसिद्धकासालुके ।

कासन्नः । पुं । हरीतकीकषायशुक्लीमरिचयुग्म-

कृते मोदकविशेषे । विभीतकवृक्षे । रा.नि.व.११।
कासमर्दः । कण्टकाय्याम् । वै.निच. ।

कासघ्नधूमः । पुं । पञ्चविधधूमपानान्यतमे धूमे,
येन पीतेन कासी नश्यति । तस्यीपकरणं, वृक्षतीक्ष्ण-
कृत्कारोविकटुकासमर्दहृद्भिर्गुदीत्वञ्जनः शिला प्र-
भृतीनि कासहराणि द्रव्याणि, तैः कल्मीकृतैः धूम-
पानं । सु.चि.४०अ. । [वंशलोचनायां । प.मु. ।

कासघ्नी । स्त्री । भाग्याम् । कण्टकाय्याम् ।

कासजित् । स्त्री । (Clerodendrum
siphomanthus.) भाग्याम् । वाग्निशृङ्गे ।
रा.नि.व.६ ।

कासनाशिका । स्त्री । अरुणविवरिति । जाल
उड्डेडि । रा.नि.व.६ । कर्कटशृङ्गाम् । र.मा. ।

कासनाशिनी । स्त्री । कर्कटशृङ्गाम् । कौकु-
डांशुश्री । प.स. ।

कासन्दीवटिका । स्त्री । कफघ्नीवधे, वेश-
वारविशेषे । कांशुनि । गुणाः—हृद्या कृष्याग्नि-
जननी वातमलानुलोमनी वातश्लेष्मघ्नी च । राज.।

कासभञ्जनः । पुं । पटोले । भा.पू.१भ. ।

कासमर्दः (कः) । पुं । (Cassia or sen-
na esculenta. Cassia sophora.) स्वना-
मख्यातपत्रशाकविशेषे । कालकृमिनाम् । हिं क-

सौदी, कासिंदा । मं कं कासविंदा । तं कासि-
विन्दचेद्दु । प्रयोगः—अन्नरसे । गुणाः—अग्नि-
दीपनः स्वादुश्च । राज. । तिक्तोष्णः मधुरः कफ-
वातघ्नः अजीर्णघ्नः कासपित्तघ्नः कण्ठशोधनश्च ।
रा.नि.व.४ । “विविधवातविट्कृन्ता मूत्रवातकफे

हितः । मधुरः कफवातघ्नः पचनः कण्ठशोधनः ।
विशेषतः पित्तहरः इत्युक्तः कासमर्दकः ॥” अत्रि.

१६अ. । “मधुरः कफवातघ्नः पाचनः कण्ठशोधनः ।
विशेषतः पित्तहरः सतिक्तः कासमर्दकः ॥” सु.सू.

७६अ. । पर्ण—पाके कटु वृष्यमुष्णं लघु श्वासका-
सारविघ्नं । पुष्पान्तु श्वासकासघ्नमूर्ध्वावातविनाशनं ॥
वै.निच. । वेशवारविशेषे । कांशुनी । अ.टी.म. ।

भा.म.४भ. । पटोले । हारा. । कासघ्नीवधे ।

कासमर्दकपत्रम् } स्त्री । कासमर्दकदले ।

कासमर्ददलम् } कालकृमिनाम् पीता ।

कासमर्दनः । पुं । पटोलवृक्षे । रा.नि.व.१ ।

कासमर्दिका । स्त्री । कासमर्दः । वै.निच. ।

कासरः । पुं । मक्षिषे । हारा. ।

कासरोगः । पुं । रोगविशेषे । See कासः ।

काससंहारभैरवः । पुं । कासाधिकारः ।

“रसगन्धकतामाश्रयशटङ्गणलौहकं । मरिचं कुष्ठ-
तालीशं जातीफललवङ्गकम् । कार्ष्णिकं चूर्णमादाय
द्रवैश्चात्र मर्दयेत् । मेकपर्णीनेशराजनिगुंस्त्रीका-
कमाचिकाः । द्रोणपुष्पी च शालबी यीशसुन्दर
एव च । भार्गी हरीतकी वासा कार्ष्णिकैः पत्रजैः
रसैः । वटिकां कारयेद्देव्यः पञ्चगुन्नाप्रमाणाकम् ।
..... । वासाशुष्कीकण्टकारोकाथेन पाचये-

द्बुधः ॥” रस.र. । अत्र मेकपर्ण्यादीनां स्वरसः
प्रत्येकं कर्षपरिभितः । मेकपर्णी = थानकुनि,
थुलकूडि । र.सा.सं. ।

कासहरवर्गः । पुं । द्राक्षाभयामलकपिप्पली-
दुरालभाशङ्गीकण्टकारिकावशौरपुनर्नवातामलक
इति दशद्रव्ये । च.सू.४अ. ।

कासहा । पुं । कण्टिकारीकृतं पिप्पलीचूर्णस-
हितं कासहरकाथं । तन्नामकधूमपानं । तत्र धूम-
नाडी १६ अङ्गुलिमिता । धूमद्रव्यश्च क्षुद्रकोषणं
भाव्यम् । भा. ।

कासान्तकरसः । पुं । कासाधिकारः । पारद-
गन्धक-शङ्खविष शालपर्णी-धान्यकानां चूर्णं प्रत्येकं
समभागं, सर्वचूर्णसमं मरिचचूर्णम् । ४ गुणा म-
धुना सेव्यम् । र.सा.सं. । [पुं । सरीवरे । वै.निच. ।

कासारम् । स्त्री । स्वनामख्यातपत्रात्रविशेषः ।

कासारिः । पुं । कासमर्दवृक्षे । रा.नि.व.४ ।

कासालुः । पुं, स्त्री । An esculent root,
a sort of yam, खंवर इति कोङ्कणदेशप्रसिद्धे
पालुकविशेषे । अस्मदीये च खाम्पालु इति क-
थ्यते । मं कासालु । गुणाः—कण्डूघ्नः विषघ्नः श्ले-
ष्मघ्नः अरोचकघ्नः स्वादुः पथ्यः दीपनश्च । रा.नि.
व.७ ।

कासिका । स्त्री । कफे । वनसुद्धे । वै.निच. ।

कासी । वि. कासरोगवति । वै.निच. ।

कासीमृत्तिका । स्त्री । सीराश्रयनिकायाभू
पुरुषर्षणि । रा.नि.व.११ ।

कासीयम् । स्त्री । कांसे । कौंसा । वै.निघ. ।

कांसीसम् । स्त्री । काशीसे । शिटरकुम् । मा-

चिकसुराविशेषे । तुल्यके । वै.निघ. । कासीसं भक्ष-

सङ्गं किङ्किदक्षं लवणरसं । ड. । See काशीशम् ।

कासीसहयम् । स्त्री । धातुकासीसपुष्पकासी-

सयोः । धातूकाशोमं ७ धूतकाशोमं । वा.म. १५अ. ।

एकं पांशुधातुसंज्ञं, अपरं पुष्पकासीसा-

ख्यम् । एकं भक्षसङ्गं किङ्किदक्षं लवणरसं, द्वि-

तीयं पुष्पकासीसमीपवर्तीतं तुवररसम् । ड. ।

कासु(स्व)न्दः । पुं । कासमर्दं । कालकाश-

भक्तं । भैष.कृष्टचिं.कन्दपसारतैले ।

कासुम्भी । पुं । कौसुम्भीशाली । रा.नि.व.१६ ।

कासुरः । पुं । महिषे । हला. । [हे.च. ।

कासुः । स्त्री । विकलवाक्ये । मे.सङ्किं । रीगे ।

कासेलुः । पुं । कृष्णकासहणे । वै.निघ. ।

कासोली । स्त्री । अतिबलायाम् । गौत्रक

ठाकूले । वै.निघ. ।

कास्तीरम् । स्त्री । तीक्ष्णलोहे । डीथा । र.मा. ।

काहलः । पुं । कुकुटे । हारा. । विडालि । श.

मा. । स्त्री । अव्यक्तवाक्ये । हे.च. । त्रि. । युक्ते । मे ।

काहलापुष्पः । पुं । श्वेतधूलूरुहवे । रा.नि. व.१० ।

काही । स्त्री । कुटजहवे । रा.नि.व.६ ।

काचः । पुं, स्त्री । अपाङ्गदर्शने । त्रिका. ।

काची । स्त्री । गोपीचन्दने । सौराष्ट्रमृत्तिका-

याम् । र.मा. । तुवरिकायाम् । त्रिश्र. । हे.च. ।

काचीरी । स्त्री । वंशलीचनाभेदे । रत्ना. ।

काचीवः (कः) । पुं । श्रीभाञ्जनहवे । अम. ।

श.र. ।

किंशा(सा)रुः । पुं, स्त्री । शल्यशूके । शुंशा ।

अम. । रोटके । वाणे । कङ्कपक्षिणि । मे.रत्निकं ।

किंशुकः । पुं, स्त्री । (Butea frondosa.)

पलाशहवे । गंगाधर गौड । हिं टाक । ते मोडु-

ग । रा.नि.व.१० । च.द.गुप्ता.चि. । “व्याघ्रीकिंशु-

कपातिभद्र ।” नन्दीहवे । रा.नि.व.१० । शाख-

लौहवे । पै.सु. ।

किंशुकतैलम् । स्त्री । पित्तश्लेष्मे पलाशबी-

जतैले । गंगाधर गौड । ठैल । वा. ।

किंशुकचारः । पुं । पलाशचारे । च.चि.१अ. ।

किंशुका । स्त्री । पलाशहवे । ज्योतिषालाम् ।

नन्दीहवे । रा.नि.व.२३ ।

किंशुकादिगणः । पुं । त्रिदीपहरद्रव्यसम्-

ह्ने । यथा—“किंशुकः काश्रुरी विषमप्रिमन्त्रं

त्रिकण्टकः । श्योषाकः शालपर्णी च सिद्धपुष्पी-

हयं स्थिरा । पाटला कण्टकारी च हृत्तौ विल्ल

एव च॥” रसा.सं. । [नीलकण्ठपक्षिणि । वै.निघ. ।

किंशुलुक्तः । पुं । हस्तिकर्णपलाशं । श.र. ।

किकिः । पुं । Blue Jay. चाषपक्षिणि ।

श.मा. । नारिकेलहवे । रा.नि.व.११ ।

किकि(की)दि(दी)वः (विः) । पुं । चा-

षपक्षिणि । सुवर्णचातके । गंगा । छड़ा, गीजकृ

पक्षो ; भरत. । श.मा. । अम. ।

किकिदीधितिः । पुं । कुकुटे । हला. ।

किकिरः । पुं । कोकिले । पक्षिणि । अश्वे ।

वै.निघ. ।

किकी (ङ्) । चाषपक्षिणि । वै.निघ. ।

किकिशः (सः) । पुं । केशादिप्रकीटविशिष्टे ।

टाक्, पोका, पोतत्र, पोका प्रजृति । मांस-

दारणरोगे । च शा.८अ. । [त्य.४अ. । See सर्पः ।

किकिसादः । पुं । राजिमत्स्यपंविशेषे । सु.क-

किखिः । पुं । वानरे । स्त्री । लघुशगाले ।

थाकभिशाली । हे.च. । त्रिका. ।

किङ्किनिः (नी) । पुं, स्त्री । विकङ्कतहवे ।

वैशेति गौड । रा.नि.व.६ । भैष.शरीरोग.चि,

किङ्किनीतैले । आम्बद्राचायाम् । वै.निघ. ।

किङ्किरः । पुं । विकङ्कतहवे । वैशेति गौड ।

रा.नि.व.६ । कौकिले । घोटके । स्त्री । करिङ्क-

न्धे । बृहत्कृष्णमक्षिकायाम् । ज्योतिष । शब्दकल्प. ।

किङ्किरा (री) । स्त्री । रक्ते । सारस्वतः ।

विकङ्कतहवे । वैशेति गौड ।

किङ्किराटः । पुं । वृक्षहवे । वावला गौड ।

गुणाः—“किङ्किराटो भवेच्छीतो मेदको यादको

मतः । कफकुष्ठकृमिविषनाशकः समुदाहृतः ।”
वै.निघ. ।

किङ्किरातः । पुं । (Barleria prionites) Lin, A species of Amaranth, सकण्ट-
कपीतपुष्पारण्यभ्रिष्टीक्षुपे । श्री ठर्यांठे, कंठा-
र्यांठे । हे.च. । वाणपुष्प इति गौडे । हिं कट-
सरैश्च । मं पीवलागोरटा । कं ह्योवणदगोरटे ।
तं कौङ्गौगु । गुणाः—कषायोणः तिक्तः कफ-
वातघ्नः दीपनः शोफकण्डूत्वदीपरक्तघ्नश्च । रा.नि.
व.१० । हिमः तिक्तः कषायः कफपित्तघ्नः रक्त-
दोषवमिहमौन्हनि । भा.पू.१भ. । रक्तास्त्राने ।
नालर्यांठे । जटा. । वर्वरकवचे । दावल्पा गांछ ।
भा. । अशोकवचे । अटनीक गांछ । रक्तमृत्ति-
कायाम् । नाल गांठे । कोकिले । शुक्रपत्तिणि ।
टेटेरा प्राथी सारस्वतः ।

किङ्किरालः (यः) । पुं । वर्वरकवचे । [जटा.]

किङ्किरी । पुं । विकडतवचे । तंहेचि गांछ ।

किङ्किलासः । पुं । अशोकवचे । प.सु. ।

किञ्चनः । पुं । हस्तिकर्णपलाशे । श.र. । व्य ।
बकुनि । वै.निघ. । शंषे । प्रागश्चाक । वै.निघ. ।

किञ्चिचीरितपत्रिका । स्त्री । शकवचवि-

किञ्चित् । त्रि । चतुर्थींशे । वै.निघ. ।

किञ्चित्पाणिः । पुं । कर्षमितमाने । २ तो-
ला । प.प्र.१ख. ।

किञ्चिदुष्णः । त्रि । ईषदुष्णे ।

किञ्चिलिकः {

पुं । Earth worm. गण्डू
पदे । कर्कटो । त्रिका. ।

किञ्चुलुकः }

किञ्जल् । स्त्री । किञ्जल्के । रा.नि.व.१० । ख-
याले । नागकेशरपुष्पे । पद्मकेशरे । वै.निघ. ।

किञ्जलः । पुं । पद्मकेशरे । श.च. । किञ्जल्क-
माने ।

किञ्जल्कः । पुं, स्त्री । कुष्ठे । नागकेशरवचे
तपुषे च । वै.निघ. । च.द.अर्थः.चि.चाक्षेरीष्टे ।
हे.च. । पद्मकेशरे । “किञ्जल्कः केशरः प्रोक्तः ।”
केशाकाररूपार्थमवेष्टने, पद्मवराटे । च.द.वा.व्या.
अथगन्धायतेले । गुणाः—शीतलो हृद्यः कषायो

याही कफपित्तवृणादाहृताशीविषशीथली च ।
भा.पू.१भ. । मधुरः रुचः कटुः सुखव्रणहरः शीत-
लो हृद्यः पित्तवृणादाहृतरश्च । रा.नि.व.१० ।

किञ्जबालुकम् । स्त्री । कडुष्ठे, पर्वतीयमृत्ति-
काविशेषे । वै.निघ. । [राहीकन्दे । वै.निघ. ।

किटिः (टी) । पुं । वनशूकरे । अम. । वा-

किटिदंष्ट्रा । स्त्री । शूकरदंष्ट्रायां । वै.निघ. ।

किटिभः । पुं । केशकीटे । निथि । हे.च ।
कुष्ठरोगभेदे । स्त्री । तुल्यके । वै.निघ. ।

किटिमः । पुं । सौम्यकीटविशेषे । तेन दष्टे
श्लेष्मजन्यरोगा भवन्ति । सु.कल्प.८अ. । स्त्री । चु-
द्रकुष्ठभेदे । तल्लक्षणम्—“श्यावङ्किणमुरस्पर्शं परुषं
किटिमं स्मृतम् ।” मा.नि. । “यत्स्त्रावि वृषं घन-
सुशकण्डु तत्स्त्रिभ्रकणं किटिमं वदन्ति ।” सु.
नि.५अ. । [न्दे, शूकरकन्दे । वै.निघ. ।

किटिमूलकः (लाभः) । पुं । वाराहीक-

किट्ट(क)म् । स्त्री । पुरीषे । रा.नि.व.१८ ।

कर्णमले । शूके । लौहमले । मधूय । तच्च किट्टं
शतवर्षोऽसुप्तं अशीतिवर्षिकं मध्यमं षष्टिवर्षि-
कमधमं ततो हीनं विषतुल्यम् । “आयमानस्य
लौहस्य मलं मण्डुरमुच्यते । यस्मिंश्च यद्गुणम्रीक्तं
तत्किट्टमपि तद्गुणम् ॥” भा.पू.१भ.धातुव. । तस्य
शोधनं यथा—किट्टं विभौतककाष्ठानलेः दग्धव्यं
यदाग्निवर्णं भवति तदा गोमूत्रे निर्व्यापयेत् । एवं
सप्तवारं कृत्वा शोधयेत् । “अचाङ्गारैर्धर्मकिट्टं लौ-
हजं तद्वर्णं जलेः । स्वेदयेत्तप्ततप्त सप्तवारं पुनः
पुनः ॥ चूर्णयित्वा ततः काष्ठे द्विगुणे चैफलीज्वे ।
आलीड्य भर्जयेद्ब्रह्मै मण्डूरं जायते वरम् ॥” सा.
कौ. । गुणाः—“ये गुणा भारिते मुखे ते गुणा
सृण्डकिट्टके । तस्मात्सर्वत्र मण्डूरं रोगशान्त्यै प्रयो-
जयेत् ॥ विचूर्ण्य लौहं मधुना चिरेण कुम्भाहृत्यं
पाण्डुगदं निहन्ति ।” र.सा.सं. । मधुरं कटु लघु
कृमिवातघ्नं पित्तशूलवायुशूलमेहगुणशोफघ्नश्च । रा.
नि.व.११ ।

किट्टवर्जितम् । स्त्री । शूके । हे.च. ।

किट्टालः । पुं । लौहगुणे । मधूय । तावकक-
शे । मे.खचिकं । स्त्री । तावे । वै.निघ. ।

किट्टिमम् । स्त्री । द्रवद्रव्यविशेषे ।

किणः । पुं । मांसयन्त्री । कड़ा, (वैंटे) । अम ।
घुणे । इची । करीरे । कोशाङ्गे । हारा । मयि-
तोपरिस्थफेनाभवस्तुनि । वा.उ.३७अ. । अश्वस्य
बाह्वीरभ्यन्तरभागे । ज.द.२अ. । योनिकन्दरीगे ।
वै.निघ. । चिका. ।

किणिः । स्त्री । अपामार्गचुपे । श.र. ।

किणिहिः (ही) । स्त्री । *Achyranthes*
aspeaa. श्वेतापामार्गे, अपामार्गे । हिं चिरचटा ।
रा.नि.व.४ । च.सू.४अ. । कृष्णकटभीष्टचे । रा.
नि.व.६ । सु.सू.३६अ. । श्वेतगीकर्णाम् । च-
तापत्राजिता । वै.निघ. ।

किण्व(क)म् । स्त्री, पुं । सुरावीजे । मृदप्र
मेठा । प.प्र.३ख. । पक्वो हतसारः मृदकः कि-
ण्वः । सु.सू.३६अ. । भा.म.४भ.योनिरोगे । तस्या-
वशिष्टं तथोक्तं सुरावीजन्तु किण्वकम् ॥ वैद्यकम् ।
पिण्याकि । रत्ना. ।

किण्वमूलकः । पुं । वकुलवृक्षे । वै.निघ. ।

किण्वी । पुं । अश्वे ।

कितवः । पुं । रोचनानामगन्धद्रव्ये । रा.नि.
व.१२।२३ । धुलूरवृक्षे । रा.नि.व.१०।२३ । य-
स्यिष्ये । वै.निघ. । [लणा.चि. ।

कितवराजः । पुं । धुलूरवृक्षे । वै.निघ.२भ.

किनी । स्त्री । क्रूरवृक्ष्यां । वै.निघ. । [का. ।

किन्तनुः । पुं । ऊर्ध्वनाभे । माकड़्या । वि-

किन्दी (न्दी) (इन्) । पुं । घाटके । चिका. ।

किम्पाकः । पुं । महाकाललतायां । माकाल
मठा । र.मा. । विषतिन्दुकवृक्षे । कूटिनी । रा.
नि.व.६ । See कारस्करः । रोगे । ज्वरे । मला-
दिनिर्गमे । रत्ना. । वि । अपक्वे । स्त्री । महाका-

किम्बरा । स्त्री । नलीनामगन्धद्रव्ये । श.च. ।

कियाहः । पुं । शृगाले । रत्नवर्णाश्वे । “पक्व-
तालनिभो वाजी कियाहः परिकीर्तितः ।” ज.
द.२अ. । हि.च. ।

किरः । पुं । वराह । अम. ।

किरटा । स्त्री । कुसुम्बीजे । वै.निघ. ।

किरमालः । पुं । आरम्बधवृक्षे । सु.चि.६अ.

किराटिका । स्त्री । सारिकापत्रिणि ।

किरातः (कः) } पुं, स्त्री । The
किराततित्तः (कः) } plant *Agatho-*
tes chirayta. भूनिम्बे । छिन्नता । हिं चि-
राइता । तं नेलवेसु । “किराततित्तममृता ।”

च.द.पि.ज्व.चि. । गुणाः—वातिकः तित्तः कफ-
पित्तज्वरघ्नः व्रणरोपणः पथ्यः कुष्ठकण्डूशोषघ्नश्च ।
रा.नि.व.६ । सारकः रुचः शीततित्तः लघुः स-
न्निपातज्वरश्वासकफपित्तरक्तदाहकासशोथदण्डाकु-
ष्ठज्वरव्रणक्रमिघ्नश्च । भा.पू.१भ. । सि.यो. । च.द.ज्व.
चि. । “किराताद्वाय्वतीदीच्य ।” हारीत. । “कि-
रातं विश्वभेषजम् ।” वि । अल्पशरीरे । “स्या-
क्किरातस्तु भूनिम्बे क्नेच्छे चात्यतनावपि ।” विश्व. ।
अश्वरचके । [रचन्दने । रा.नि.व.१२ ।

किरातकान्तम् । स्त्री । कीङ्कणप्रसिद्धे श्व-

किराततित्तादिः } पुं । वातपित्तज्वरे क-
किरातादिः } धायविशेषे । “किरात-

तित्तममृता द्राक्षामामलकीं शर्षपं । निष्काप्य
पित्तानिलजे कायन्तं सगुडमिवेत् । अयं चतुर्भद्र-
कोऽप्युच्यते ।” भा.म.१भ. । अपिच—“किरातकी
महानिम्बः कुसुम्बुरुः शर्षपावरी । पटीलं चन्दनं
पद्मं शाल्मल्यौ दुस्वरीजटा ॥” रस.च. । अन्यः—
“किरातं नागरं मुला गूडचै चेत ।” सि.यो.सा.
ज्व.चि. । भा. । “किराताद्वाय्वतीदीच्य वृक्षतीक्ष्ण-
गोचुरं । शालपर्णी वृश्निपर्णी शुष्कीति ।” कषा-
योऽयं वातज्वरे—छिन्नता, मूत्रा, शुक्ल, वाता,
गृह्णते, कण्टिकारी, गोक्षूर, शानपाणि, छाकु-
ले, गुट्टे अतोऽतः १७ रजि.जल ७२ तोना,
शेष ८ तोना । अन्यथ कण्टकुलसन्निपाते हि-
तः । चिरायिताकटुकीपिप्पलीकुटजकण्टकारीश-
टीविभीतकदेवदारुहरीतकीमरिचसुजाकटुफला-
तिविषामलकीपुष्करमूलचित्रककर्कटशङ्खीवासानां
तोलकद्वयं कषायङ्गला शुष्कीचूर्णं ॥० ती. म्रक्ष्य
भक्षयेत् । भा.म.२भ.ज्व.चि. ।

किरातादिचूर्णम् । स्त्री । दुर्जलदीपज्वरे
हितम् । चिरायिता चित्रतावाय्यालकं पिप्पली
विडङ्गं कटुकी शुष्की चेत द्रव्याणि । एषां सम-
भागचूर्णं मधुना खेद्यम् । भा.म.१भ.ज्व.चि. ४ ।

किरातादितैलम् । क्ली । ज्वरे सप्ततसत तादी हितम् । मूर्च्छितकटुतैलं ४ श. दधिमतु ४ श. काञ्चिकं ४ श. किराततिक्तकाषः (टिटर-ताव काथ) ४ श. । कल्कार्यै—मूर्ध्नामूलं लाचा हरिद्रा दारुहरिद्रा मञ्जिष्ठा इन्द्रवारुणी (त्राथान-भमात्र मूल) कुष्ठं बालकं (बाला) रास्ना गजपि-प्पली त्रिकटु पाठा इन्द्रयवः सैन्धवं सचललवणं विट्त्वणं वासात्वक् शैतार्कमूलत्वक् श्यामालता देवदारु महाकालफलञ्च (मीकाल फल) मिलितं १ श. । भैष.ज्व.चि. ।

किरातिनी । स्त्री । जटामांसा । श.र. ।

किरिः । पुं । शूकरे । रत्ना. । वाराहीकन्दे । वै.निघ. ।

किरिटिः (टी) । पुं । अर्जुनवृक्षे । रा.नि. व.६ । खर्जूरवृक्षे । शङ्खपुष्पग्राम् । अपराजितः । क्ली । हिमालफल । त्रिका. ।

किरीटः । पुं । कुम्भवृक्षे । वै.निघ. ।

किर्मी । स्त्री । पलाशवृक्षे । मे.मदिकं ।

किर्मीरः (त्वक्) । पुं । कर्वूरे । नागरज्व-क्षे । लेनवृ ग्राह् । मे., त्रिका. ।

किर्याणी । स्त्री । वनशूकरे । [वै.निघ. ।

किलपादिका । स्त्री । चूदलज्वालुकायाम् ।

किलाटः । पुं । Inspissated milk. शो-षितचौरपिण्डे । हारा. । छान। । गिजरी इति प्रसिद्धे दुग्धविकारे । र.मा. । कूर्चिकाभूतस्य ची-रस्य घनभागः । सु.सू.४५अ. । कूर्चिकाचौरशाक-चीर्घनभागः पृथग्भूतः किलाटः । वा.चौरव. । तथा “नष्टदुग्धस्य पक्वस्य पिण्डः प्रोक्तः किलाट-कः । अपक्वमेव यश्चनं चौरशाकं हि तस्ययः ॥” भा. । “पक्वं दध्ना समं चौरं विज्ञेया दधिकूर्चिका । तन्नेष तत्तत्कूर्चां स्यात्तथीः पिण्डः किलाटकः । शुक्रः किलाटोऽनिलहा पुंसनिद्राप्रदः क्षृतः ॥”

किलाटी (इन्) । पुं । वंशे । रौभ. । एरु-वृक्षे । हारा. । स्त्री । चौरविहती । हे.च. ।

किलातः । त्रि. । वामने, फले ।

किलाखम् । क्ली । गोमूत्रे । वै.निघ. ।

किलासम् । क्ली, पुं । A blotch, a white

leprous spot. चूदकृष्टरीगविशेषे । छूनी, श्वेत, लालपांरुङ्ग । रा.नि.व.२० । तन्निविधं वातादिभेदेन । लक्षणम्—“कुष्ठैकसम्भवं श्वितं किलासं वारुणं भवेत् । निर्दिष्टमपरिखावि वि-धातृवसंशयं । वातादुच्चारणं पित्तात्तामं कमल-पत्रवत् । सदाहं रोमविध्वंसि कफाच्छ्रुतं घनं शु-क्र ॥” मा.नि. । [हे.च. ।

किलासघ्नः । पुं । कर्कोटके । कौकुट्रान ।

किलासनाशनः । त्रि. किलासघ्ने । [अम. ।

किलासी (इन्) । त्रि. किलासरोगिणि ।

किलि । व्य. । कण्ठकूजिते ।

किलिञ्चम् । क्ली । सूक्ष्माष्ठे । जटा. ।

किलिञ्चनः । पुं । राले । वृक्षन । मीनभेदे । वै.निघ. ।

किलिञ्जः (कः) । पुं, क्ली । वीरणादिकटे । सूक्ष्माष्ठे । त्रिका. । सु.चि.१०अ. महाकुष्ठे ।

किलिमः । पुं, क्ली । A kind of Fir or Pine. देवदारुवृक्षे । देवदाक्र ग्राह् । भा.म. १भ.ज्व.चि. । च.शा.८अ. । “कलिदुक्किलिमाभ-या ॥” धून्के । वै.निघ. । तैलदेवदारुणि । च.द. वा.व्या.प्रसारणीतैले ।

किस्त्रियम् । क्ली । रोमे । पापे । मे.षविकं ।

किस्वी । पुं । घोटके । त्रिका. ।

किशरा । स्त्री । कशरायाम् । हिरूपकोषः ।

किशरोमा । पुं । शुकशिल्पग्राम् । वै.निघ. ।

किशलः (यः) । पुं, क्ली । कीमलपद्मे । त्रिका. ।

किशोरः । पुं । घोटकशिरी । रत्ना. । तक्ष-वस्यायाम् । शिरी । तैलपट्नी । मे.रत्निकां सूर्ये ।

किष्कुः । पुं, स्त्री । (Arundo Tibialis) द्वादशाङ्गुलपरिमाणे । इक्षी । वितसी । रत्ना. । प्रकोष्ठे । मे.कविकं । शालवृक्षे । वंशे । इक्षुभेदे ।

किष्कुपर्वा । पुं । इक्षी । वंशे । गले । मे. ।

किसरम् । क्ली । सुगन्धिद्रव्यविशेषे ।

किसलः (यः) । पुं, क्ली । कीमलपद्मे । अम. ।

कीकटः (कः) । पुं । घोटके । विश. । तदे-वजात्रे । विश. ।

कीकटी (इन्) । पुं । वन्यवराह । वै.निघ. ।

कीकशः (सः) । पुं, स्त्री । कृमिजाती । मी. ।
चखनि । रा.नि.व.१८ । [हारा. ।

कीकसमुखः (सास्यः) । पुं । पक्षिणि ।

कीकिः । पुं । चावपक्षिणि । च.टी. ।

कीचकः (काक्षयः) । पुं । रम्बवंशे । फां.प. ।
वै.नि. । नल. । नलथा.गु. । रा.नि. व.७, ८ ।

कीटः (कः) । पुं । लोहकिट्टे । विष्ठायां ।

कृमिजाती । श.र. । ते सर्पाणां शुक्रविष्मन्त्रव-

यूख्यसम्भवत्वाद्दिविधाः वायुगम्यन्मुपक्रमतयः । तत्र

चतुर्विधाः सुघोराः । "कुक्षीनसन्मुखिकेरी शङ्खी

शतकुक्षीरकः । उच्छिष्टिङ्गीश्विनमा च चिच्छि-

टिङ्गी मयूरिका । आवर्तकस्योरभसारिका मुख-

वैदली । शरावकुर्होऽभीराञ्जी परुषश्चित्रशीर्षकः ।

शतबाहुश्च यथापि रक्तराजिः प्रकीर्तितः । अष्टा-

दशैति वायव्याः कीटाः पवनकोपनाः । इति ।

कौशिल्यकः कणभको वरटौ प्रवृत्तश्चिकः । विना-

सिका ब्रह्मणिका विन्दुलो धमरलया । बाह्यकी

प्रिष्टिः कुक्षी वर्चःकीटोऽरिमेदकः । पञ्चकीटो

दुन्दुभिको मकरः श्वपादकः । पञ्चालकः पाक-

मखः कृष्णतुण्डोऽय गृह्णी । क्लीतः कृमिसरारी

च यथायुरक्लेशकः स्मृतः । एते ह्यग्निप्रकृतयः च-

तुर्विंशः प्रकीर्तिताः । तैर्भवन्तीह दष्टानां रोगाः

पित्तनिमित्तजाः ॥ इति । विश्वम्भरः पञ्चशुक्रः प-

ञ्चकृष्णोऽय कीकिलः । सैर्यकः प्रचलको बलभः

किटिमसथा । सूचीमुखः कृष्णगीषा यस काषाय-

वासिकः । कीटगर्हभक्त्यैव तथा चोटक एव च ।

त्रयोदशैते सौम्याः सुः कीटाः श्लेष्मप्रकोपणाः ।

वैर्भवन्तीह दष्टानां रोगाः कफनिमित्तजाः । इति ।

ब्रह्मीबासी विचिन्नकसाक्षकी बाह्यकसथा । की-

ष्ठानारी कृमिकरी यस मखलपुच्छकः । तुङ्गना-

भः सर्पपिण्डोऽवलगुली शृणुकसथा । अग्निकीटश्च

घोराः सुः द्वादश प्राणनाशकाः । तैर्भवन्तीह द-

ष्टानां वेगशानानि सर्पवत् । सामान्यतो दष्टलिङ्गैः

साध्यासाध्यक्रमेण च ।...इति । चिकित्सकः कुक्षी

चापि हस्तिकचीऽपरजिनः । चत्वार एते कणभा

चापि पञ्च गीधिरकाः जृताः ॥" इत्यादि । सु.कल्प. ८५. ।

कीटगर्हभक्तः । पुं । सीम्बकीटविशेषे । तेन
दष्टे श्लेष्मजन्यरोगा जायन्ते । सु.कल्प. ८५. ।

कीटघ्नः । पुं । गन्धके । रा.नि.व.१२ । [द्रव्ये ।

कीटजम् । स्त्री । त्रेणम्, तम्बुर इति ख्याते

कीटजा । स्त्री । लाक्षायां । लां.श. । र.मा. ।

कीटनामा । स्त्री । रक्तलज्जालुकायाम् । वै.
निघ. ।

कीटपादिका (दी) । स्त्री । The plant

(Cissus Pedita.) इंसपादीलतायाम् । ग्री-
शाले लता । रा.नि.व.५ । रक्तलज्जालुकायाम् ।

वै.निघ. । [अञ्जापति । खद्योते ।

कीटमणिः । पुं । Butterfly. पतङ्गमेद ।

कीटमर्दरसः । पुं । कृत्स्नधिकारे रसः । अथ

ब्रह्मदण्डो भार्गो तद्दीजम् । र.सा.सं. । विषमुष्टिः

कूटिना । "शुद्धसूतं शुद्धगन्धमज्जमोदा विडङ्गकं ।

विषमुष्टी ब्रह्मदण्डो यथाक्रमगुणोत्तरं । चूर्णयेत्

मधुना मिश्रं निकैकं कृमिनिहनेत् ॥ सुस्ताप्ताय-

मनुपिवेत्..... ।" भैष. ।

कीटमाता (री) । स्त्री । इंसपादीलतायां ।

भा. । रा.नि.व.५ । (री) रक्तलज्जालुकायाम् । वै.

निघ. । [अयं नदीतीरे सिकतामध्ये जायते ।

कीटमेषः । पुं । शृगचिरा इति प्रसिद्धे कीटे ।

कीटरिपुः (शत्रुः) (हारिः) (टारिः) ।

पुं, स्त्री । विडङ्गे । वै.निघ.संग्रहणी.चि.कल्याणगुह्ये ।

कीटारिरसः । पुं । कृमिघ्नौषधे । पाठः—

"शुद्धसूतमिन्द्रियवञ्जामोदा मनःशिला । पलाश-

वीजं गन्धश्च देवदाह्या द्रवैर्दिनं । सध्वं भक्षयेन्निर्मलं

सुद्वपणोरसैः सह । सितायुक्तं पिबेच्चान् कृमिपातो

भवत्यलम् ॥" भैष. ।

कीटारिष्टम् । स्त्री । अथस्य कीटवधरोगे ।

"कीटवधं प्रवक्ष्यामि यथाशास्त्रं समासतः । शरन्नि-

दास्योचैव वाहानां चर्मसेवनात् ॥ वाजिनां कीट-

वधस्तु भवेन्निरुपचारात् । घनकाले च तीथानां से-

वनाच्छालया विना ॥ कीटकाष्ठासदाश्चानां भव-

न्ति जठरे स्थिराः । ज्यैष्ठ्यशुक्लतीथ्यायां तेभ्यः

‘कीटा भवन्ति च ॥’ ज.द.२५अ. । [भा. ।

कीडेरः । पुं । तण्डुलीयशाके । कैंठानटिग्र ।

कीतनिका । स्त्री । यटीमधुनि । वै.निघ. ।

कीनम् । स्त्री । मांसघाती । वै.निघ. ।

कीनाशः । पुं । धानरविशेषे । अ.टी.स्त्रा. ।

कीरम् । स्त्री । मांस । रा.नि.व.१६ । पुं । श. कपचिणि । इला. ।

कीरकः । पुं । वृक्षमेदे । धरणिः ।

कीरटः (टा) । पुं, स्त्री । वृक्षघाती । वै.निघ. ।

कीरतनूफला । स्त्री । तूलकवृक्षे । आ.क.न. । वै.निघ. ।

कीरनासा । स्त्री । शुकनासायाम् । वै.निघ. ।

कीरमणिः । पुं । धूम्राटपचिणि । फि.७ । वै.निघ. । [गौ.ठिग्राना । रा.नि.व.१२ ।

कीरवर्णकम् । स्त्री । स्त्रीष्यकनामगन्धद्रव्ये ।

कीरेष्टः । पुं । निम्बवृक्षे । रा.नि.व.६ । आम. वृक्षे । आखोटवृक्षे । जलमधूके । रा.नि.व.११ ।

कीर्णपुष्पः । पुं । क्षीरमोरटे । लठाकड़ा । रा.नि.व.९ ।

कीर्त्तनी । नीलीवृक्षे । वै.निघ. ।

कीर्त्तिः । स्त्री । यशसि । पङ्के । विश्वः ।

कीर्त्तिशेषः । पुं । मरणे । जटा. ।

कीलः (काख्यः) । पुं । योनी संसृते मूत्र- गर्भविशेषे । भा.म.४भ.गर्भ.चि. । “सङ्गी च यो भवति कीलकवत्स कीलः ।” मा.नि. । शस्त्रज्वा- लायाम् । कफौषी । शङ्खौ । मे. । भग्नसन्धानार्थे काष्ठफलके ।

कीलकः । पुं । कङ्काले । वै.निघ. । [नि.व.३ ।

कीलपादिका । स्त्री । हंसपादौष्ठपे । रा.

कीलशायी । पुं । कुकुरे । छि.च. । [छ. । श.च. ।

कीलसंस्पर्शः । पुं । तिन्दुकवृक्षे । गौ.व.गौ.

कीलाटः । पुं । शीघ्रतक्षीरपिण्डे । इरा. ।

कीलालम् । स्त्री, पुं । शलकीरसे । “कुन्द- कीलगन्धः स्वात्कीलालः शलकीरसः” इति शब्दा- र्णवः । मधुनि । श.र. । जले । रत्ने । रा.नि.व.१८ ।

कीशः । पुं । वानरे । इला. । पचिणि । श. र. । तूर्ये । वै.निघ. । [श.र. । अम. ।

कीशपर्णः (र्णी) । पुं, स्त्री । अपामार्गवृक्षे ।

कीशफलम् । स्त्री । कङ्काले । वै.निघ. ।

कीशरोमा । स्त्री । कपिकच्छी । आ.गा.कूष्मी. रा.नि.व.३ ।

कुक्कः । पुं । शक्रवाकपचिणि । वै.निघ. ।

कुक्कभम् । स्त्री । मद्यविशेषे । श.च. ।

कुक्क(कु)रः । पुं । यन्त्रिपर्णीलतायाम् । त्रि. रोगादिना कुक्षितङ्गले । त्रिका. । अम. । पुं । (करः) । कुकुरे । उणा. ।

कुक्काञ्चनम् । स्त्री । पितले । प.सु. ।

कुक्कुटः । पुं । (Marsilea quadrifolia) सितारवृक्षपे । उषनिर्णीक । शास्त्रीवृक्षे । रा. नि.व.४ । [रा.नि.व.८ ।

कुक्कु(क्व)टी । स्त्री । ऋषभके । शास्त्रीवृक्षे ।

कुक्कु(र)दुः । पुं । कुकुरदुमे । कूकुरर्णीक । वै.निघ. ।

कुक्कुन्दः (रः) । पुं । कुकुरदुमे । कूकुरर्णी- का, कूकुरवृत्ता । हिं कुकुरौदा । भा.पू.१भ. । स्त्री । ‘The cavities of the loins. पार्श्व- जघनयोः वह्निर्भागे पृष्ठवंशमुभयतो नातिनिक्षे मर्त्यद्वये, नितम्बस्थकूपकद्वये, पृष्ठवंशाधो गर्भद्वये । सु.शा.६अ. । अम. । [निघ. ।

कुक्कुन्दनी । स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् । वै.

कुक्कुन्दरमेचकः । पुं । गीरचतण्डुल्या । गौ- वृक्षछा.कूनिग्र । रस.र.सनरोगचि. ।

कुक्कुभः । पुं । कुक्कुभपचिणि । वै.निघ. ।

कुक्कुरजिह्वा । स्त्री । Acheiris Kookor zibha. मत्स्यविशेषे । [वै.निघ. ।

कुक्कुन्दः । पुं । कुकुरदुमे । कूकुरर्णीक ।

कुक्कुवाक् । पुं । कुक्कुभपचिणि । वै.निघ. ।

कुक्कुटम् । स्त्री । मयूरपुच्छे । वै.निघ. ।

कुक्कुषकः । पुं । Weakness of the eyes in infants. शिशूनां नेत्रवर्त्मगतरीमे । क.७ । हिं कीयभाह । भा.म.४भ. । “कुक्कुषकक्षीरदोषा-

विष्णुनामिव धर्मनि । जायते सर्वजं नेत्रं कण्ठूरं
“प्रसवेदुः । शिशुः कुप्यात्तलाटाचिकूटनासाप्रघर्ष-
चं । शक्ती नार्कप्रभां द्रष्टुं न चात्युन्मीलनचमः॥”
भा.नि. । पादरीगभेदे । [हारा. ।

कुक्कूलः । पुं । कुम्भनली । रवा. । ली. श्रमे ।
कुकीलम् । ली. कीलीहवे । कून ग्राह. ।
श.च. ।

कुक्कुटः (कः) । पुं । ताम्रचूडपक्षिणि । कू-
कड़ा । हिं सुगो. । तें कीड़ि, कुक्क । भा.पू.१भ. ।
Sec अग्रिचूडः । कुकुभपक्षिणि । कूटका पाथी
मे. । श.र. । अग्रिकसे । हे.च. । (कः) सुनिष
कशके । भा.पू.१भ.शाकव. । सुणसुणा रान्माठ
इति कीड़णे । प्रा. कुरुडु, देवकुबडु । गुणाः—
“कुक्कुटशोक्तसुवरो याहकोणरसायनः । मेधाकचि
करः शीतः रुचचाग्रिप्रदीपकः । अविदाहो लघुः
खादुः ह्रयो वृष्यस्त्रिदोषजित् । ज्वरमेहश्वासदाह
मेदःकुष्ठभमापहः । अरोचकं नाशयतीत्येवमुक्तं
पुरातनैः ॥” वै.निघ. । Sec सुनिषणः । शाश्व
लिहवे ।

कुक्कुटपादपः (पादी) । पुं, स्त्री । देवसर्पणे ।
गुणाः—“सरा कुक्कुटपाद्युक्ता मूले रक्ता च रुच-
दा । गन्धे चोषा सन्निपातकफवातविनाशिनी ॥”
वै.निघ. । कटूणः कफघ्नः क्षमिदोषघ्नः रुच्यः सु-
खरोगघ्नश्च । रा.नि.व.८ ।

कुक्कुटपुटः । पुं । हस्तप्रमाणखाते दशवनकरी-
षकतीषधपुटे । मतान्तरे लक्षणं यथा—“वितन्नि-
माचके खाते कथितद्वौकुटं पुटम् ।” मतान्तरे तु,
“दोडशाङ्गुलके खाते कस्यचित्कोकुटं पुटम्” इति
भा. । अपरे तु, “अधः षडङ्गुलं खातं चतुर्द्विच च
तादृशं । एतत्कुक्कुटनामानं पुटं विद्याद्विषग्वरेः ॥”
वैद्यकान्तरं ।

कुक्कुटपुटभावना । स्त्री । मिलितपलद्वय-
सेन भावनां दत्ता कुक्कुटपुटेन शोषणे । वैद्यकम् ।

कुक्कुटपेटकः । पुं । कुक्कुटपिच्छे । वै.निघ. ।

कुक्कुटमञ्जरी । स्त्री । चविकायाम् । छे ।
रा.नि.व.६ । [वै.निघ. ।

कुक्कुटमईका । स्त्री । चारामशीतलायाम् ।

कुक्कुटमस्तकम् । ली. चन्वे । रा.नि.व.६ ।
भरिषभेदे । वै.निघ. ।

कुक्कुटशिखः । पुं । कुसुमहस्ते । श.च. ।

कुक्कुटा । स्त्री । पीतभिण्ड्याम् । वै.निघ. ।

कुक्कुटाण्डः (कः) । पुं । तद्वत्तुल्यतण्डुले ब्री-
हिधान्ये । कुक्कुटाण्डाक्षतित्रीहिः कुक्कुटाण्डक उच्य-
ते । भा.पू.१भ.धान्यव. । ली. । कुक्कुटिन्ने ।

कुक्कुटाण्डसमः । पुं । तदाकारवर्णवार्त्ताकी
वै.निघ. ।

कुक्कुटाभः (हिः) । पुं । कुक्कुटसदृशवर्णचर-
णसंपभेदे । कुक्कुटाक्षिरिति लोके । हे.च. । ली. ।
कुक्कुटिन्नेकपाले । कूकड़ा डिमेत्र थोला ।
प्रणोत्सादने हितम् । सु.म.३१च. ।

कुक्कुटी (रु) । पुं । कुक्कुटे । कुक्कुभपक्षिणि ।
तदग्राकारकन्दे । मे. । स्त्री । Silk cotton
tree. शान्त्वलिहवे । रा.नि.व.८, भा.पू.४भ.मू-
चाटकतेले । श्रितिवारके । वा.उ.५च. । कुक्कुटप-
त्न्याम् । मुरगी । रुद्रगृहगोधिकायाम् । टिकटि-
कि । श.र. । उत्कटहवे । थैठ उकुड़ा, कानि-
शानिस्त्र । प.सु. । उबटामूले । “उबटा बहुजि-
ह्वी स्यात्सैवोक्ता कुक्कुटी क्वचित् ।” रवा. ।

कुक्कुटीमूलम् । ली. । शान्त्वलिमूले । ज.द. ।

कुक्कुटीरगः । पुं । गीणससर्पे ।

कुक्कुभः । पुं । A wild cock. (Phasia-
nus Gallus.) पक्षिविशेषे । कूटका पाथी वा
पां९कूका । अम. । वनकुक्कुटे । हारा. ।

कुक्कुरः । पुं । सारमेये । कूकूर । हिं कुत्ता ।
रवा. । ली. । यन्त्रिपणें । ग्रेटेल्ला । मे. ।

कुक्कुरदुः । पुं । वृचविशेषे । कूकूरभौका ।
गुणाः—कटुत्वं तिक्तत्वं ज्वरगोणितकफघ्नत्वं । म-
द. । तन्मूलमाद्रे सुखे धृतं सुखशोपहृष । भा. ।

कुक्कुरमेखुका (ण्डुकः) । स्त्री । गीरचत-
ण्डुलायाम् । गीरचकण्डाकुलिशा । भेष.स्त्रीरोग-
चि. । “कुक्कुरमेखुकमूलम् ।”

कुक्कुरी । स्त्री । कुक्कुरपद्माम् । श.र. ।

कुक्कुवाक् । पुं । सारङ्गद्वये । रा.नि.व.१६ ।

कुग्रामः । पुं । कुक्षितयामे । “धनिनः श्रीचिन्ने
राजा नदी वैद्यन्तु पञ्चमः । पञ्च यव न विद्यन्ते
तत्र वासं न कारयेत् ॥”

कुङ्कुमम् । स्त्री । Saffron. (Crocus sativus.) तन्नामकवृक्षे । खनामख्यातगन्धद्रव्ये ।
 कूङ्कुम् । हिं जाफरान् । मं कुम्कुमकैसर । तें
 कुंकुम । कुङ्कुमं काश्मीरजमेव सूक्ष्मकेशरं रक्तवर्णं
 पद्मसुगन्धिं श्रेष्ठम् । यस्य बाह्यीकदेशजातं तत्पाण्डु-
 वर्णं केतकीगन्धं सुगन्धश्च तन्मध्यमम् । पारस्यजश्च
 मधुगन्धमौषत्पाण्डुवर्णं स्थूलकेशरश्च तदधमम् । गु-
 णाः—कटुकं तिक्तं क्षिप्तं शिरीरीगव्रणक्षमिहरं
 वर्षाकरं वनिहरं व्यङ्ग्यं विदोषघ्नश्च । भा.पू.१भ.।
 रेषकं वैषर्ष्यकच्छूघ्नश्च । राज. । हास्यकरमुष्णं ब-
 ल्यश्च । मद.व.३ । सुरभित्तकटूष्णं कासवातक-
 फक्षण्णरोगघ्नं । शिरःशूलविषदीषघ्नं गीचनं का-
 निकारश्च । रा.नि.व.११ ।

कुङ्कुमरेणुः । पुं, स्त्री । कुङ्कुमगुण्डके ।

कुङ्कुमशालिः । पुं । खनामख्यातशालिधान्य-
 विशेषे । गुणाः—मधुरः शीतलः रक्तपित्तातिसा-
 रघ्नश्च । रा.नि.व.१६ ।

कुङ्कुमा । स्त्री । शब्बलिहवे । वै.निघ. ।

कुङ्कुमाशुरुकः । पुं । पीतरक्ते हरिचन्दने ।
 गुणाः—“शीतस्निक्तः पित्तश्रमापहः । शोषश्च द-
 न्युच्चैव नाशयेदिति कौर्त्तितः । स्वर्गिभोग्यो मनु-
 ब्याप्तं दुर्लभः परिकीर्त्तितः ।” वै.निघ. ।

कुङ्कुमायतैलम् । स्त्री । नीलिकापिङ्गकादौ
 हितम् । तैलं १ श.। काथार्थं—कुङ्कुम-रक्तचन्दन-
 लाक्षा-मञ्जिष्ठा-यष्टिमधु कृष्णाशुरु वीरणमूल पद्म-
 काष्ठ-नीलीमूल-वटादुर-पर्कटीशुङ्गा-पद्मकेशर-द-
 शमूलानां प्रत्येकं पलं, वारि १६ श. शे. ४ श. ।
 काषेय, मञ्जिष्ठा-यष्टिमधुमधु कलाचार-रक्तचन्दनानां
 प्रत्येकं कर्षमितेन कल्केन छागदुग्धेन शरावहयेन
 च पचेत् । कषायोक्तमपि कुङ्कुमं पाकसिद्धे प्रचि-
 पन्ति केचित् । अन्यथा—“कुङ्कुमं क्षिप्तं लाक्षा
 मञ्जिष्ठा रक्तचन्दनं । कालीयकं पद्मकच मातुलु-
 ङ्गश्च केशरन् । कुसुमं मधुयष्टी च फलिनी मद-
 यनिका । निशे गीरीचनं पद्मसुतपल्लव मनःशि-
 ला । काकील्यादिसमायुक्तैरैतैरक्षमितैर्भिषक् ।
 लाचारसपयोभ्याश्च तैलप्रस्थं विपाचयेत् । कुङ्कुमा-
 यमिदं तैलमथ्यङ्गाल्काञ्चीपमं । करोति... ॥”
 च.द. । रस.र. ।

कुङ्कुनी । स्त्री । महाज्योतिषमतीक्ष्णतायां । वज्रे
 मठाश्लेष्की । रा.नि.व.३ । [नि.व.१८ ।

कुचः । पुं । कने । लगानभागे, चूचके । रा.
कुचण्डिका (ण्डी) । स्त्री । भ्रूवांयां । भूर्गी ।
 श.च. ।

कुचतटायम् । स्त्री । चूचके ।

कुचन्दनम् । स्त्री । (Pterocarpus santa-
 linus, रक्तचन्दनविशेषे । र.मा. । Sappan
 or long wood. पत्राङ्गे । वरुम् कठि । मे. ।
 कुङ्कुमे । श.च. । Leguminus Pavonina,
 मलेन्द्रीचन्दने । सु.सू.१८भ. । प्रियङ्गादि ।

कुचफलः । पुं । Pomegranate. कपित्थ-
 हवे । दाडिम्बहवे । रा.नि.व.११ । स्त्री । तत्फलम् ।

कुचमुख(चाय)म् । स्त्री । चूचके । अम. ।

कुचाङ्गेरी । स्त्री । A kind of wood
 sorrel. (Rumex Vesicarius.) चुम्के । हू-
 काशानर । र.मा. ।

कुचिः । पुं । अष्टसुष्टिपरिमितमने । वै.निघ. ।

कुचिकः । पुं । (Unibranchapertura
 cuchiya.) मत्स्यविशेषे । कूँचिञ्चा माछ । एतद्-
 छे गीर्म्भयते ।

कुचिकर्णः । पुं । तन्नामकर्णरोगमेदं । तत्र
 वातादभ्यन्तरे शङ्खलौ सङ्घुचिता भवति । वा.उ.
 १७भ. । [२भ.वा.व्या.समीरगजकेशरीरसे ।

कुचिलम् । स्त्री । कुचेलि । कूँचल । वै.निघ.

कुचुटकः । पुं । जलशक्कविशेषे । वै.निघ. ।

कुचेलः (ला) । पुं, स्त्री । कनकफलहवे । कूँ-
 चल गीछ । कुष्ठ.चि.कन्दर्पसारतैले । त्रि. कु-
 क्षितवस्त्रे । मे. । [नाति । प.सु. । रा.नि.व.६ ।

कुचेलिका (ली) । स्त्री । पाठायाम् । आक्-

कुच्छम् । स्त्री । कुसुदे । श.च. । चेतपत्रे ।

कुच्छायम् । स्त्री । शरीरे । वै.निघ. ।

कुच्छुटः । पुं । वल्लकवृक्षे । वै.निघ. ।

कुजः । पुं । वृक्षे । रा.नि.व.१ । स्त्री । पद्मे ।
कुञ्ज(ज)शः । पुं । कुङ्जशमर्ष । कूङ्गी
 गाछ । See कुङ्जशः ।

कुञ्जटिः (का) (टी) } स्त्री। कुञ्जटिकाया।
कुञ्जिका (ज्मी) } कृश, कृशाम्।
श.र.।

कुञ्चनम् । स्त्री । नेत्रवर्त्मनोरोगविशेषे । तस्य लक्षणं यथा—“वाताद्या वर्त्मसङ्घीचं जनयन्ति यदा मलाः। तदा द्रष्टुं न शक्नोति कुञ्चनं नाम तद्विदुः ॥” मा.नि. । पादरोगभेदे ।

कुञ्चिः । पुं । अष्टमुष्टिपरिमाणे । “अष्टमुष्टिर्भवेत्कुञ्चिः ।” प.प्र. ।

कुञ्चिका । स्त्री । मेथिकायाम् । रा.नि.व.६ । वै.निघ.चर्म.चि.ह्रस्वा.तकारिटे । कृञ्ज्जीरके । जटा. । गुञ्जायाम् । कश्चिकायाम् । कश्चि. श.च. । वचायाम् । मत्स्यभेदे । कूट ८ माह ।

कुञ्चितम् । स्त्री । तगरपुष्पे । तगरपाङ्कजम् । रा.नि.व.१० । पिण्डीतगरे । चि. वक्रे । अम. ।

कुञ्ची । स्त्री । जीरके । बृहज्जीरके । भा.पु.१भ. ।

कुञ्जः । पुं. स्त्री । निकुञ्जे । वनदेशे । हस्तिदन्ते । मे.जविकं ।

कुञ्जप्रियः । पुं । जवाहवे । वै.निघ. ।

कुञ्जरः । पुं । हस्तिनि । कण्टकुचार इति विख्याते हवे । रत्ना. । अश्वत्थहवे । त्रिका. । किशे. मे. ।

कुञ्जरपादपः । पुं । कुन्दरुकहवे । वै.निघ. ।

कुञ्जरपिप्पली । स्त्री । गजपिप्पल्यां । श.मा. ।

कुञ्जरपुटः । पुं । गजपुटे । र.सा.सं. ।

कुञ्जरचारमूलम् । स्त्री । मूलके । मूला । रा.नि.व.७ ।

कुञ्जरा (री) । स्त्री । धातकीहवे । शार्देङ्ग ग्राह् । र.मा. । पाटलहवे । पारुण ग्राह् । मे.रविकं । (री) हस्तिन्याम् । श.च. ।

कुञ्जरारातिः । पुं । शरमे । वै.च. ।

कुञ्जरालुकम् । स्त्री । चालुकविशेषे । इष्टा. । वृ. श.च. ।

कुञ्जराशनः । पुं । अश्वत्थहवे । अम. ।

कुञ्जरिका । स्त्री । सज्जकीहवे । वै.निघ. ।

कुञ्जलः । पुं । रसुभेदे । स्त्री । काञ्चिके । प.प्र. ।

कुञ्जवल्ली । स्त्री । निकुञ्जिकाहवे । रा.नि.व.८ ।

कुञ्जिका । स्त्री । कृञ्ज्जीरके । जटा. । निकुञ्जिकाहवे । रा.नि.व.८ । [चकहवे । वै.च. ।

कुटः । पुं. स्त्री । कोटे । गड़. । घटे । मे. । चि.

कुटङ्कः (कः) । पुं । गृह्णाच्छादने । छान । (कः) कुटीरे । कूटङ् । तरुलतागङ्गे । अ.टी. ।

कुटचः (जः) । पुं । (Wrightia antidysenterica,) (Holarrhena antidy-senterica,) (Echites antidy-senterica,) खनामस्थानहवे । कूड़चि ग्राह् । हिं मं कवैषा, कुड़ा । कं कीड़सिगैयमरु । तं अंकु-चेद्, अगिगवेद्, तुम्भिकवेद् । उत, कुड़िया । श.र. । स द्विविधः सितासितभेदेन । (चः) गुणाः—कटुतिक्तौषः कषायः असितसारघ्नः । तत्र अ-सितः पित्तघ्नः त्वग्दीपाशौघघ्नः । रा.नि.व.९ । क-फघ्न इति । राज. । “कुटजः कटुको रुची दीप-ननुवरी हिमः । अशौडौसारपित्तासकफघ्नश्चाम-कुष्ठनुत् । तन्पुष्पं वातलं शीतं तिक्तं पित्तातिसा-रजित् ॥” भा.पु.१भ. । तथा, “पुष्पन्तु बल्लकस्थी-क्तं तुवरश्चाग्निदीपनम् । तिक्तं शीतं वातलञ्च लघु पित्तातिसारनुत् । रक्तदीपङ्गफं पित्तं कुष्ठचैवाति-सारकं । कर्मोचैव हरिदत्तदुक्तं पूर्वैश्च स्मरिभिः ॥ कृष्णो कुटजयोक्तो रक्तदीपार्शनाग्शनः । त्वग्दीप-पित्तशमनो गुणास्त्वन्वे तु पूर्ववत् ॥” वै.निघ. । तैलं मूलकतैलगुणं । स्त्री । इन्द्रयवे । सि.यो.च-तिसा.चि. । कमले । वै.निघ. ।

कुटजत्वक् (फलम्) । स्त्री, स्त्री । कुटजमू-लत्वचि । कूड़चिर मूलेण हान । च.द.ज्वराति-सा.चि. । “कुटजत्वक्फलैः शृतम् ॥” इन्द्रयवे । सि.यो.चर्म.चि.कुटजायघृतं ।

कुटजपुटपाकः । पुं । सन्निपातरक्तातीसार-हितः । कुटजमूलत्वक् १२ ती, तखुलोदकेन स-म्पिष्य तङ्गोलकं जम्बूपत्रेणावेध्य सूत्रेणावेधयेत् । अथ तत्पिष्टमीधूमेनालिप्य तदुपरि अलिकाक्षिपनं दत्त्वा कुरीपाशी पचेत् । यावज्जपो रक्तवर्णः नाक-दवतार्य रसं गालयेत् मधुना च पलजिती रसो-हितः । भा.म.१भ.रक्तातिसा.चि. । सा.को. । भेष. । “सिग्धं घनं कुटजवल्कमजनुजम्भनादप्य

सत्त्वबलमयी च पीययित्वा । जम्बूपलाशपुटतन्त्रु-
स्तोयसिक्तं बर्हं कुशेन च वह्निर्चनपद्धतितम् ।
सुस्निग्धमेतदवपीय्य रसे गृहीत्वा क्षौद्रे च युक्तमति-
सारवते प्रदद्यात् । ताम्बाकूडचिरं मूलैश्च ह्यल-
कूटिश्च। चेन्नूनीश्च जटनं माथिश्च। आमपातांश्च
कुशं क्षारां वाक्त्रिश्च। मूत्रिकां। लेपनपूरक-
पाकं करिष्वे । लेपनमूत्रिकां नालं हृद्दे-
पाकं शेषं हृद्दे ।

कुटजमल्ली । स्त्री। हृच्चविशेषः। कूडचिमल्लिका।

कुटजरसक्रिया । स्त्री। अशरीरिणे । कुटज-
त्वक् १०० प. आकाशवारि (अभावे भीमवारि)
६४ श. शि. १६ श. (मतान्तरं अष्टभागशितः) ।
क्वाथे पुनः पक्वा लेहीभूते तत्र नीचरस-वराहका-
न्ता-प्रियङ्गुसुन्दरवानां प्रत्येकं चूर्णं त्रिपलिकं दत्त्वा
पुनः पचेत्, पक्वा च दर्वीलपयोग्ये सन्नाते पाक-
श्रेयस्त्वान्वारयेत् । कूडचिह्नान् १२॥० श. जल
७४ श. शेष १७ श. वा ८ श. । पाकं करिष्ये
नेह्यव हृद्दे लेपनम, वराक्रान्ता, प्रियङ्गु,
इल्लयव प्रत्येकं ३ पलं प्रक्षेप दिवै ।

कुटजलेहः । पुं। अशरीरिणे । कुटजत्वक् १२॥०
श. वारि ६४ श. शि. क्वाथः ८ श.। वस्त्रपूतं क्वा-
थं सपुराणगुडं (२ प.) पक्वा लेहीभूतं, अवतार्य
तत्र मेलकादीनां चूर्णं प्रत्येकं १ प. प्रक्षिप्य य-
थाविधि पाकश्रेयं कुर्यात् । चूर्णानि यथा—रक्त-
चन्दनं विडङ्गं त्रिकटु त्रिफला रसाग्रं चित्रकमू-
लं इन्द्रयवः वचा अतिविषा विलपेशी च । च.द.
अर्ध.चि. ।

कुटजवीजम् । स्त्री । इन्द्रयवे । रा.नि.व.६ ।

कुटजसुधा । स्त्री । कुटजचूर्णं । कूडचिरं
हृत् । “कौटजा शोधनाश्रिनी ।” वै.नि.च. ।

कुटजक्षीरम् । स्त्री । रक्तातीसारं प्रशस्तम् ।
कुटितकुटजमूलत्वक् १६ तो. वारि ४ श. शि. १
श.। कानयित्वा तत्र क्वाथे क्षणीयः पलद्वयं दत्त्वा
पक्वा च क्षीरशेषमवतारयेत् । भा.भ.१भ.अतिसा.
चि. । [रा.नि.व.८ ।

कुटजा (भिधम्) । स्त्री, स्त्री । इन्द्रयवे ।

कुटजादिकाथः । पुं । रक्तातीसारं हितः ।

“कुटजातिविषा मुखा बालकं लीपचन्दनं धातकी-
दाहिर्ग पाठा क्वाथनेषां समाचिकं । पिबेद्रक्ता-

तिसारिषु दाहशूलप्रशान्तये ।” भा.भ.१भ.रक्तालि-
सारः । द्वितीयः—“कुटजं दाहिर्गं सुप्तं धातकी-
विलबालकं । लीपचन्दनपाठाश्च क्वाथं मधुना
पिबेत् ॥” कूडचिह्नान्, आतईच, मूत्रा, वाला,
लोध, रक्तचन्दन, धाईकूल, दाड़िमहान्, आ-
कनादिमूल प्रत्येकं ११५० रति । जल ॥०
श. श. ८ अर्क पोण्ड्रा । द्वितीयं पूर्यव
केवल आतईच शाने वेलगुंटी । भैष. ।

कुटजायष्टतम् । स्त्री । अशरीरिणे । घृतं ४
श. कल्कद्रव्याणां समष्टिरष्टपलं, वारि ४ श. ए-
कत्र पचेत् । द्रवानुक्तौ जलदानविधानात् । अनु-
क्ते द्रवकार्थे तु सन्निव सलिलं मतम् । प.म. ।
घृत ४ श. जल ४ श. । कल्कद्रव्य कूडचिरं ह्य-
ल, इल्लयव, नागेश्वर, नीलोत्पल, लोधका-
र्ष, धाईकूल प्रत्येकं १०॥० तो. एकत्र
पाकं करिष्वे । च.द.अर्ध.चि. ।

कुटजावलेहः । पुं । अतीसारं हितः । कुट-
जमूलत्वक् पलशतं वारि ६४ श. शि. १६ श. पा-
दशितक्वाथः पुनर्लेहवत् पाथः । पाकश्रेषु जाते
अवतार्य सीवर्चलादीनां चूर्णं पलद्वयं प्रक्षिप्यम् ।
“शतं कुटजमूलस्य चूर्णं तीयार्थं पचेत् । क्वाथे
पादावशेषेष्विन्धुं लिङ्गं पूते पुनः पचेत् । सीवर्चल-
यवचारविडसैम्बवपिपल्ली । धातकीन्द्रयवाजाजी-
चूर्णं दत्त्वा पलद्वयं । लिङ्गाददरमावन्तु शीतं क्षौ-
द्रेण संयुतम् ॥” कूटजद्रक् १२॥० श. जल ७४
श. श. १७ श. । ह्यकिश्या ऐ क्वाथं पुनः
पाकं करिष्ये । लेहश्च मत्तं हृद्दे, ताहाते
मल, विट्, सैम्बव, यवक्षार, पिपुल, धाई-
कूल, इल्लयव ७ क्षीरा उहादेर चूर्ण एकत्र
१७ तोला दिश्या नाभाहवे । मात्रा १ तोला,
गुग्गुलु सहित । च.द.अतीसा.चि. ।

कुटजाष्टकम् । स्त्री । अतिसारं क्षीपधम् ।
कुटजमूलत्वक् १०० प. वारि ६४ श. शि. १६
श. । अथ शाल्मल्यादीनां प्रत्येकं पलं गृहीत्वा
एकत्र समिप्य तत्र क्वाथे दापयेत् । अथ पुनः
पक्वा पाकश्रेषु कार्यः । केचित्तु शाल्मल्यादीनां
चूर्णमक्षिपन्ति । अन्ये च पाठादिकं दत्त्वा यावद्-
वर्षाक्षिपन्ति न भवति तावत्पचन्ति । पाकश्रेषु नीचर-
सपूर्णं प्रक्षिपन्ति । प्रक्षेप्यद्रव्यं यथा—आकनादि,
वराक्रान्ता, आतईच, मूत्रा, वेलगुंटी, धाई-

कूल, मोचित्रम अतोत्क ८ त्रौणा । च द. ।

कुटजाष्टकावलेहः । पुं । अतिसारि हितः ।

कुटजलक् ५० प. वारि ६४ श. मे. १६ श. ।

अथ काथं वज्रपूतकृत्वा पुनः पचेत् । पाकशेषमाये अवतार्य लज्जालुका धातकी विल्लशलाटुः पाठा (आक्नाद) मुलकमीचरसी अतिविषा चेति द्रव्याणां चूर्णं प्रत्येकं पलं प्रचेतव्यम् । भा.म.१भ. ।

कुटजीवः । पुं । पुत्रजीवहवे । वै.निघ. ।

कुटजोद्धवः (वा) । पुं, स्त्री । इन्द्रयवे । वा. टी. । हे.च. ।

कुटनी । स्त्री । महाज्योतिष्मतीलतायाम् । मे. ।

कुटन्नक(ट)म् । स्त्री, पुं । भद्रसुतायां । नाग-
त्रभूता । प.म. । केशराजि । केशुत्र । अ.टी. ।
पुं । विकङ्कतहवे । वैदेहि गौह् । श्लीषाकहवे ।
रा.नि.व.६ । सु.सू.२८अ. । कैवर्तमुलके । विनुन्न-
कनाम्नी हचविशेषस्य त्वचि (गुडतजी इति लीके) ।
भा. । स्त्री (टा) । पालङ्गशके । सु.चि.२०अ. ।

कुटपः । पुं । कुडवमानभेदे । गृहसमीपोद्याने ।
कुडवारमाने । हे.च. । स्त्री । पत्रे । रा.नि.व.१० ।

कुटपिनी । स्त्री । पद्मिन्याम् । पटशत्रु बाण्ड ।
रा.नि.व.१० ।

कुटम्बकम् । स्त्री । सुगन्धरोहिषहवे । वै.निघ. ।

कुटर(रि)(क)णा (र(रि)णी) । स्त्री ।
त्रिभतायां । त्रुडेङी । प.मु. । चरुणमूलत्रिभति ।
युक्तत्रिभति । वा.सू.१५अ. । “क्रसुककुटरणी शङ्खि-
नी चर्मसाह्वा ।”

कुटरवाहिनी । स्त्री । श्वेतत्रिभति । वै.निघ. ।

कुटरः । पुं । पटगृहे । कानात् । उषा. ।

कुटलम् । स्त्री । पटले । घटत्रयं चानि । हारा. ।

कुटामोदः । पुं । गन्धमाजाराखे । वै.निघ. ।

कुटिः । पुं । हवे । श.र. । शरीरे । उषा. ।
स्त्री । मुरामाखा । मद.व.२ । गृहे । अ.टी.भ. ।

कटिकः । पुं । मृगफल्पां, कुष्ठे । कूड । हारा. ।

कुंठिचरः । पुं । मलयकरी । उषुक् । श.र. ।

कुटि(ठि)क्षरः । पुं । पक्षशाकविशेषे, वनवा-
कुके । गुणाः—“कुटिक्षरः खादुपाकः चारी ब-

अथ शीतलः । गुरुर्मलसम्भकरी दीधीत्यादनका-
रकः ॥” वै.निघ. ।

कुटि(टी)रम् । स्त्री । चन्द्रगृहे । जटा. ।

कुटिलम् । स्त्री । वनवासूके । वै.निघ. । पि-
ण्डीतगरी, तगरपादिकायां । तर्गत्रपाण्डुक । प.
सु. । पुं । शङ्खे । शम्बुके । रा.नि.व.१२ ।

कुटिलपुष्पिका । स्त्री । तगरपादिके । प.सु. ।
सुक्कानामगन्धद्रव्ये । रा.नि.व.१२ ।

कुटिला । स्त्री । See कुटिलपुष्पिका ।

कुटी । मुरानामगन्धद्रव्ये । मुरांमोश्री । रा.नि.
व.१२ । अन्नादिरहितसिक्थके । प.प्र.२ख. । चे-
तकुटजहवे । मरुवकहवे । वै.निघ. ।

कुटीका । स्त्री । भूशयमृगे । च.सू.४अ. ।

कुटीप्रावेशिकम् । स्त्री । कुटी गृहं, तत्प्रे-
शयोग्ये (द्विविधरसायनान्वयते) । च.चि.१अ. ।
सु.चि.४अ. । वा.उ.१६अ. ।

कुटीखेदः । पुं । खेदविशेषे । च.सू.१४अ. ।

कुटुम्बकः । पुं । भूहवे । गङ्गाङ्गविशेष ।
रा.नि.व.८ ।

कुटुम्बिनी । स्त्री । खनामख्यातमहाचुपे ।
गुणाः—मधुरा ग्राहिणी कफपित्तघ्नी ब्रणरक्तदीष-
कण्डूघ्नी रसायनी च । रा.नि.व.५ । [निघ. ।

कुट्टकः । पुं । पानीयकाके । पानकोट्टी । वै.

कुट्टनम् । स्त्री । छेदने । कोट्टे । कुत्सने ।
तापने । [रा.नि.व.१० ।

कुट्टल(क)म् । स्त्री । नीलोत्पले । नीलकुन्नि ।

कुट्टारम् । स्त्री । सुरते । मे. । [कावात् । श.चि. ।

कुट्टितमांसम् । स्त्री । मांसव्यञ्जनभेदे । मांस-
कुट्टिमः । पुं । दाडिम्बहवे । दाडिम गौह् ।

रा.नि.व.११ । बड्भूमौ वाक्कानि मेष्ये । हला. ।

कुट्टलः । पुं । मुकुले । अम. । कीषे । जटा. ।

कुठः । पुं । चित्रकचुपे । रा.नि.व.६ । हवे । अम. ।

कुठरः । पुं । दण्डविकथे । अम. ।

कुठाकः । पुं । Wild pecker. पक्षिविशेषे ।
काठ्ठीकृत् । हिं खटक्वदैया । उषा. । विश. ।

कुठाटङ्कः । पुं । कुठारे । जटा । [विशेषे ।

कुठारः । पुं । कुठेरकवृक्षे । र.सा.सं. । अस्त्र-

कुठारकतैलम् । स्त्री । शरीरव्रणादी तैले ।

पाठः—“कुठारकात्यस्त्यर्तं काययेदुल्लेखेऽभसि ।
तेन पादावशेषेण तैलप्रस्थं विपाचयेत् । कल्कैः
कुठारापामार्बभोष्ठिकामलिकासु च । एतत्कुठारकं
नाम व्रणशीघ्रनरोपचम् । नाडीषु परमोऽथङ्गः...
...” अत्र मलिकेत्यत्र चिङ्गडीमत्स्य इति केचि-

कुठारच्छिन्ना । स्त्री । कन्दगुडूच्याम् । हिं

कुरिया । वै.निघ.चयरीग.लौहरसायने ।

कुठारिका (री) । स्त्री । कुठारे । कूडून् ।

हिं कुलहाडी । शस्त्रकार्ययोग्यव्यधनास्त्रविशेषे ।
यथा—“पृथुः कुठारी गोदन्तसदृशाङ्गान्जलानना ।
तथोर्ध्वदन्तया विध्येदुपयस्त्रां शिरां स्थिताम् ॥”
सु.शा., सू.८७. । [नरे ।

कुठारः । पुं । कुठेरकवृक्षे । कीशे । मे. । वा-

कुठिः । पुं । वृक्षे । उषा. ।

कुठिकाः । पुं । कुडीषधी । कूड् । हारा. ।

कुठिन्नकः । पुं । रक्तपुनर्नवायाम् । वै.निघ. ।

कुठेरः (कः) । पुं । A kind of Basili-
cum. सितार्जकवृक्षे । कूडूपत्रं त्रैत तूलमी,
वागूरे तूलमी । रा.नि.व.१० । भैष.अग्निदग्ध.चि.
बद्धतैले । पर्णांशे । काल वागूरे, काल तूलमी ।
रा.नि.व.१० । च.सू.२७. । भा. । नन्दीवृक्षे । रा.
नि.व.२३ । तुलसीवृक्षे । उषा. । अम. ।

कुठेरजः । पुं । (Ocimum Gratissicum.)
नेत्रतुल्यसां । वागूरे तूलमी । श.र. । [चिका. ।

कुठेरः । पुं । चामरवाने । ऽग्नयेन वातांश ।

कुडपः (वः) । पुं । परिमाणविशेषे । हाचिंश-
‘भोलके ८ वा ४ प. । प्रसूतिव्यामज्जलिः स्यात् कु-
डपोऽर्धशरावकः । प.प्र.१ख. । सहस्रवेणुकीहादे-
भांश्च यक्षतुरङ्गं । विलोचिंश्च तथोर्ध्वं तन्मानं
कुडपं व्युत्तम् ॥ कुडवाट्टं शरावादिसामानां वैगुण्यं
याद्वम् । निश्चलकरमते तु कुडवस्यापि वैगुण्यम् ।
तत्र दन्तीकृते कुडुमाद्यतैले हृष्यते न नारिकेलख-
ले । “चारुद्रव्यस्य कुडवः पलैरष्टाभिरिव च । य-

कद्रव्यचतुष्केण कुडवः समुदाहृतः ॥” हारीतः ।

कुडली । पुं । काचनारमेदे । मद.व.१ ।

कुडिः । पुं । देहे । उषा. ।

कुडिशः । पुं । (Cyprinus eurchius.) म-
त्स्यविशेषे । कूडूटी माछ, वांटी माछ । गुणाः—
मधुरी हृद्यः कषायोऽग्निदीपनः लघुः क्षिण्णः वाते
पथ्यः रोचनी बल्यः कोष्ठबन्धकरश्च । राज. ।

कुडुहुची । स्त्री । चूडकारवेणुके । छोटो उ-
च्छे । लताफलगुणाः—कटुः उष्णतिबुद्ध्या दीप-
नी वातरक्तकरी च । तत्कन्दः शर्माहरः मलशो-
धनः योनिदोषघ्नश्च । रा.नि.व.७ ।

कुड्मलः । पुं । मुकुले । मे. । स्त्री । नीलोत्पले ।

कुडम् । स्त्री । विश्वेपने । मे. ।

कुड्यकीटकः । पुं, स्त्री । गृहगोषिकायां ।
कुड्यमन्त्री (त्यः) । टिक्टिकी । छे.च. । श.
र. । च.शा.८७. ।

कुणकः । पुं । बालके, सद्योजातशिशौ । श.चि. ।

कुण(णि)ञ्जः (रः) । पुं । A kind of
chenopodium.) अरण्यानामुकविशेषे । दन-
वेतुय । मं कुणजिर, मोरजे । गुणाः—मधुरः
हृद्यः दीपनः पाचनश्च । रा.नि.व.५ । तच्छार्कं
विदोषघ्नं मधुरं हृद्यं दीपनं ईष्यत्कषायं संयाहि
लघु । रा.नि.व.७ । [व.५ ।

कुणञ्जा (ञ्जी) । स्त्री । कुणञ्जरुपे । रा.नि.

कुणटी । स्त्री । मनःशिलाविशेषे । मन्हाल-
विमेष । कुणटी तु मनःशिला । रा.नि.व.१३।२३।
धानके । भा.पू.१भ. ।

कुणपः । चि । शवगन्धे । ‘मन्त्रप्रकाशकुणपं
विदोषम् ।’ भा.म.४भ. । दुर्गन्धे । पुं, स्त्री । यक्ष-
दीपे, आर्तवदीपे । सतशरीरे । अम. ।

कुणपगन्धः । पुं । शवगन्धे ।

कुणपा (पी) । स्त्री । विटशारिकायां । अत्र
नामिक, अत्रयणाकुड़ा । हारा. ।

कुणारी । स्त्री । कुडरीगविहितमषद्रव्ये, यव-
पर्पटीति ख्याते । सु.चि.१०च. । कोषाधिकेति
कथितमिति ।

कुणालः । पुं । पचिविशेषे ।

कुणिः । पुं । The tree cedrela Toona. तुल्यवत् । तूँ म गीह । अम. । मे. । चि. कुस्मि-
नकरे । “कुस्मिन्मृगकहले । कुकरे ।” मे. । तन्ना-
मकमर्थस्थाने, कूर्परे । सु.शा.६अ. ।

कुणी । पुं । कणभन्नातीयकौटे । सु.कल्प.८अ. ।
See कणभः ।

कुण्टम् । स्त्री । चर्चके । गुण्टवणे । वै.निघ. ।

कुण्टकः । चि. स्थूले । मोटे । श.मा. ।

कुण्टकुरण्टः । पुं । भिण्टास् । बाँटे । वै.
निघ. ।

कुण्डम् । स्त्री । मानमेदे । हला. । जलाशयवि-
शेषे । हेन्द्रात्रा, छोवाछा । जलगुणाः — रुचम-
धिकरं कफकरं मधुरं लघु च । रा.नि.व.१४ ।
स्थाल्याम् । शौलो । अम. । पुं । कौखे । हला. ।
जारजपुत्रे । वारिपात्रे । [हे.च. ।

कुण्डगोलकम् । स्त्री । काञ्चिके । कांछि ।

कुण्डङ्गः (काः) । पुं । कुञ्जे । हे.च. ।

कुण्डलः । पुं । रक्तकाञ्चनवत् । र.मा. । स्त्री ।
कर्णभूषणे । पाशे । बलये । मे.लविकं । [निघ. ।

कुण्डलपत्रः । पुं । दन्ता इति ख्यातवत् । वै.

कुण्डलिका (नी) । स्त्री । जिलेश्वी इति ख्याति-
मिशाने । तन्निष्पाणविधिः यथा — “गोधूमप्रस्थवि-
नयस्य कृत्वा सूक्ष्माः कणाः प्रस्थमिताः सुनिष्पायाः ।
दुग्धेन क्षिन्नास्तथैव भाण्डे यावत्सदस्तलमुपेयुरी-
कृतम् । उद्धृत्य दुग्धेन द्रवं सुदृश्यं सक्किद्रपात्रेण च
श्रीफलस्य । धारां घृते कुण्डलिकाकृतिं यजन् प-
ञ्चेदधोद्धृत्य सुशर्करायाः । पाके निमज्जितामाहुः
सर्व्वे कुण्डलिकाभिधाम् । सा शुक्ला ह्रद्यवस्था
इन्द्रियाणां सुदमिता । पुष्टिकान्तिकरी बल्या
द्वितीयास्याकृतिर्भवा ॥” वै.निघ. । गुडूच्याम् । रा.
नि.व.१ ।

कुण्डलिनायकः । पुं । पित्रुवर्षे ।

कुण्डली (इन्) । पुं । सर्पे । हारा. । वरुणे ।
मयूरे । मे. । खगविशेषे । इति अजयपालः । आ-
रम्बवत् । स्त्री (खा, ली) । गुडूच्या । भा.म.१भ.
कार्यकञ्च.चि. । “कटुचिकीयाचनकुण्डलीभिः ।”

काञ्चनवत् । मे. । सर्पिणीवत् । गङ्गुगङ्गे शीक ।
रा.नि.व.५ । कपिकच्छी । रा.नि.व.१ । कुमार्थी ।
शुभकुमारी । कुण्डलिकायां । जिनेवी । भा. ।

कुण्डलीचालनः । पुं । सर्पिणीवत् ।

कुण्डिका । स्त्री । कमण्डली । हे.च. । पिठ-
रे । श.च. । [[इन्) पुं । अश्वे ।

कुण्डी । स्त्री । शृङ्गयूथिकायाम् । वै.निघ. ।

कुण्डीरः । पुं । मनुष्ये । धरणी ।

कुतकम् । स्त्री । रसाञ्जने । प.सु. ।

कुतपः । पुं, स्त्री । Poa Cynosuroides.
दर्भविशेषे । कुश । कागकम्बले । मे. । वृषे । अ-
ग्नौ । सूर्ये । हे.च. । दिवसस्याष्टममुहूर्त्ते । चि ।
ईषदुणे । [भे. । ऊर्णावस्त्रे । वै.निघ. ।

कुतपसप्तकम् । स्त्री । कृष्णतिले । रौप्ये । द-

कुतित्तिरिः । पुं । तित्तिरपचिविशेषे । सु.
सू.४६अ. । [अम. ।

कुतुः (पः) । पुं, स्त्री । चर्मपात्रे । कुण्ठो ।

कुतुम्बा (म्बिका) । स्त्री । द्रोणपुष्पीचुपे ।
रा.नि.व.६ । [श.च. ।

कुतुम्बुर । स्त्री । कुम्भिततन्दुकीफलम् । ठेँद ।

कुतूष्णकः । पुं । बालरोगविशेषे । See कुञ्ज-
णकः । [८ । कुम्भिकायाम् । हारा. ।

कुटणम् । स्त्री । काटणे । शृङ्ग । रा.नि.व.

कुत्तम् । स्त्री, पुं । कुष्ठौषधी । रा.नि.व.१२ ।
सवके । हारे । चिका. ।

कुत्सला । स्त्री । नीलीवत् । नील गीह । श.च. ।

कुत्सशिखी, कुत्सा । स्त्री । शिखीमेदे । इ-
न्द्रमिश्री । वै.निघ. ।

कुत्सितम् । स्त्री । दीर्घरोहिणे । वङ्ग शृङ्ग ।
वै.निघ. । कुष्ठौषधी । रा.नि.व.१२ ।

कुत्सितशाल्मली । स्त्री । कृष्णशाल्मल्याम् ।

कुत्सिताम्बः । पुं । कदम्बवत् । वा.सू.१५अ. ।

कुथः (था) । पुं, स्त्री । कुशवणे । कुश । प.
सु. । शृङ्गदर्भे । वै.निघ. । (था) हस्तिपृष्ठस्यकम्बले ।
हातिप्र पिच्छेन दूल । अम. । [अ. ।

कुथितः । चि. प्रतियुक्ते । गङ्गा । सु.चि.१६

कुदलि: } पुं। अश्वत्थकवृक्षे। चालिता।

कुहारः (लः) } कीविदारवृक्षे। वृक्षकाष्ठेन।

र.मा.। रा.नि.व.६।१०। आरम्भधवृक्षे। वै.निघ.।

कोद्वधधान्ये। कट्फलो धान। प.सु.। [वै.निघ.।

कुदेहः (कः)। पुं। कुक्षितदेहे। महाशालवृक्षे।

कुहलः। पुं। गिरिकाश्वने। [वै.निघ.।

कुद्रवः (वलः)। पुं। कोद्रवे। कट्फलो धान।

कुधरः। पुं। पर्वते। रा.नि.व.२।

कुधान्यम्। स्त्री। वृषधान्ये, सुद्रधान्ये। की-

रद्रूपकस्यामाकनौवारशालानुतुवरकोदालकप्रियङ्गु-

मधुलिकानन्दीमुखकुरुविन्दगवेषकवक्रकोदण्णसु-

कुन्दवैष्णजप्रभृतयस्तद्वर्गाः। गुणाः—उष्णाः कषाया

मधुरा रुचाः कटुपाकाः श्लेष्मघ्नाः स्नावरोधकाः

वातपित्तप्रकोपकराश्च। सु.सु.४६५.। वातात्मकं

शैतलञ्च। रा.नि.व.१५।

कुनखः। पुं, स्त्री। सुद्ररीगविशेषे। तल्लक्ष्यं

यथा—“नखमांसमधिष्ठाय वातः पित्तञ्च देहिनां।

कुष्मांति दाहपाकौ च तं व्याधिं चिपमदादिशत्।

तदेवात्यतैर्दोषैः परुषं कुनखं वदे”दिति॥ मा.

नि.। त्रि.। कुक्षितनखयुक्ते।

कुनखी। त्रि.। कुनखरीगयुक्ते। सङ्कुचितनखे।

कुनटः। पुं। पृथुशिश्वश्याकावृक्षे। वड़

भौंठा शोभा गीष्। रा.नि.व.६। पीतलोष्ठे।

वै.निघ.।

कुनटी। स्त्री। Red arsenic (Corian-

drum Sativum.) मनःशिलायाम्। मनःशिला।

र.मा.। धान्याके। भा.पू.१भ.। नेपालदेशजमनः-

शिलायाम्। भरत.। [गीष्। त्रिका.।

कुनली (इन्)। पुं। वक्रवृक्षे। वड़ वाकग

कुनाभिः। पुं। निषी। इ.व.। वातमण्ड-

ल्याम्। त्रिका.।

कुनालः } पुं। कीकिले।

कुनालिकः }

कुनाशकः। पुं। इरासभावा, रक्तयवासे। अम.।

कुनासः। पुं। उष्ट्रे। वै.निघ.।

कुनीली। स्त्री। तेरसे। रा.नि.व.४।

कुन्तः। पुं। (Coix Barbata.) गवेषकायां,
गड़गड़े। मे.। सुद्रजनौ। विव.।

कुन्तलः। पुं। केशे। रा.नि.व.१८। चषके।

यवे। मे.लघिकं। जीवरे। वां। अम.।

कुन्तलवर्धनः। पुं। भृङ्गराजवृक्षे। डीमराज।

रा.नि.व.४।

कुन्तलिका (ली)। स्त्री। दध्यादिच्छेदव्यां।

दै काठो छूरी। चारा.। वृक्षभेदे। आवृष्टे।

वै.निघ.। [नि.व.१०।

कुन्तलोशीरम्। स्त्री। जीवरे। वां। रा.

कुन्ती। स्त्री। गुग्गुलुवृक्षे। “गुग्गुलुपृथ्वीश्च

शालुक्याम्” मे.तदिकं। शङ्खकीवृक्षे।

कुन्दः (कः)। पुं। (Jasminum Mul-

tiflorum.) खनामख्यातपुष्पवृक्षे। कुन्तकुन्तर

गीष्। मं कुन्दे। कं सुरगि। तं मीक्ष। मे.। स्त्री।

तत्पुष्पे। गुणाः—अतिमधुरः शीतः कषायः केश-

भावनः कफपित्तहरः सरः दोषनः पाचनश्च।

रा.नि.व.१०। पुष्पं शीतं लघु श्लेष्मशरीवेदना-

विषपित्तघ्नञ्च। भा.पू.१भ.। श्लेष्मलं याद्वि च।

राज.। कुन्दरुखीव्यां। भा.पू.१भ.। रा.नि.व.१२।

श्वेतकरवीरवृक्षे। रा.नि.व.१०। मदनवृक्षविशेषे।

कौंठा गयना। प.सु.। See पित्तुकः। निधिवि-

शेषे। यन्त्रभेदे। मे.। (कः) कुन्दरुके। रा.नि.व.८।

कुन्दमः। पुं। मालारिं। त्रिका.।

कुन्दरः। पुं। तन्नामकवृक्षे। कुन्तरा। गुणाः

—“गौल्याङ्कुन्दरमूलञ्च शीतं पित्तातिसारहृत्। प्र-

शक्तं शोधनानाञ्च बलपुष्टिविवर्धनं॥” रा.नि.व.८।

कुन्दरिका। स्त्री। सल्लव्याम्। रा.नि.व.११।

कुन्दसाक्षा, कुन्दा। स्त्री। श्वेतयूथिकायां।

वै.निघ.।

कुन्दालः। पुं। महारम्भधवृक्षे। वै.निघ.।

कुन्दिनी। स्त्री। पद्मसमूहे। त्रिका.।

कुन्दुः। स्त्री। कुन्दरुखीव्याम्, कन्दुवनामगन्ध-

द्रव्ये। रा.नि.व.१२। च.द.वा.व्या.एकादशशती-

प्रसारणीतैले। पुं। मृषिके। श.र.।

कुन्दुकुन्दुकः। पुं। कुन्दरुखीव्यां। रा.नि.व.१२।

कुन्दुखोटी । स्त्री । कुन्दुखोटीयां । भेष, वृद्धि-
विषयैः ।

कुन्दुरः (रः, कः) । पुं, स्त्री (कौ) । सङ्ग-
काम् । धूपभेदे, गुग्गुलुभेदे । हिं वेरीजा । वै.
निघ. । कुन्दुरवले । रा.नि.व.२१ । 'The resin
of the plant (Boswellia thurifera.)
स्नानामख्यातगन्धद्रव्ये, शङ्खकौनिर्यासि । कुन्दुर-
कोटि । गुणाः—मधुरः तिक्तः कफपित्तदाहघ्नः
प्रदरघ्नः पाने लेपे च शीतलः । मधुरतिक्ततीक्ष्ण-
कटुकः लघुः ज्वरस्त्रेदयश्चक्षुर्गदरोगकफवात-
घ्नश्च । भा.पू.१भ. । रा.नि.व.१२ । स्वेदवातश्लेष्म-
घ्नश्च ज्वरहरः । मद.व.२ । [निर्यासि । वै.निघ. ।

कुन्दुरकी । स्त्री । शङ्खकौवले । भम. । शङ्खकौ-

कुन्दुरखोटी । स्त्री । स्नानामख्यातगन्धद्रव्ये, कु-
न्दुरी । प.सु. । सा.कौ शतावरीमोदके ।

कुपः । पुं । भारद्वाजपत्निषि । वै.निघ. ।

कुपथ्यम् । स्त्री । अस्वास्थ्यकरे पथ्ये । [सु. ।

कुपनसः । पुं । पनसवले । कौठाल.गी. ५ । प.

कुपाकः । पुं । कुपीली । वै.निघ. ।

कुपाणिः । त्रि । कुकरे, वक्रहस्ते । को.प. ।
हिं टुण्डा । जटा. ।

कुपिनी । स्त्री । खालुङ्ग इति गौडभाषाप्रसि-
द्धायां स्वल्पमन्त्रधान्याम् । श.र. ।

कुपिन्दः । पुं । वस्त्रनिर्मातरि । वै.निघ. ।

कुपि(पी)लुः । पुं । काकपीली, कारस्करवृक्षे ।
माकड़ा गांव, मधुवन गांव, कूटिला । रा.नि.व.
६ । See कारस्करः ।

कुप्य(क)म् । स्त्री । Tutenag. सीसरङ्गमि-
श्रधाती, अष्टधातुमध्ये दत्ता इति ख्याते धाती ।
सुवर्णरजतभिन्नधाती । रत्ना. ।

कुप्यधौतम् । स्त्री । सीधे । रा.नि.व.१३ ।

कुप्यलवणम् । स्त्री । लवणविशेषे । च.वि.८५. ।

कुप्यशाला । स्त्री । धातुद्रव्यनिर्भाषणशालायां ।

कुवाङ्गुलः । पुं । उद्रे । श.च. ।

कुवे(वे)रः (कः) । पुं । नन्दिवले, गुणवले ।
कुं व । गङ्गा अर्थे । भम. । प.सु. । वै.निघ. ।

२भ.वा.व्या.कुवेरपाके । त्रि । कुशरीरं । त्रिका. ।
कुवेरनेत्रः (राक्षः) । पुं । पाटलावले । लता-
करञ्जे । वै.निघ. । [सी.वि. ।

कुवेरराक्ष्यः । पुं । नन्दिवले । वै.निघ. २भ.यह-

कुवेराक्षी । स्त्री । पाटलावले । प.सु. । काष्ठ-
पाटलायाम् । सितपाटलायाम् । श्वेत पांशुकम् ।
रा.नि.व.१० । पेटिकायां । पेटिकात्रि । रत्ना. ।
सु.पू.३६५. । भा.स.४भ.बाल.चि. । "कुवेराक्षी
च योज्याः स्युः ।" लताकरञ्जे । वै.निघ. ।

कुजः । पुं । वनचटके । (Bola cuja.) मन्त्र-
विशेषे । अपामार्गे । रा.नि.व.४ । तन्नामकवात-
व्याधिविशेषे । कुंज । लक्षणे—“हृदयं यदि वा
पृष्ठमुन्नतं क्रमशः सक्तं । क्रद्धोवायुर्यदा कुप्यन्त-
दा तज्जुलमादिशेत् ॥” मा.नि. । “वातघ्नैर्दशमूल्या
च नरं कुजमुपाचरेत् । केहेर्मासरसैश्चापि प्रवृद्धं तं
विवर्जयेत् ॥” त्रि । उन्नतपृष्ठे । कुंज । हि.च. ।

कुजकः । पुं । An aquatic plant, (Tra-
pa bispinosa.) क्रीडादेशख्यातपुष्पवृक्षविशे-
षे । श्वेत शोभाप । हिं कुजा । मं काटिशेव-
ती । गुणाः—सुरभिः शीतलः रक्तपित्तहरश्च ।
पुष्पं शीतलं बल्यं दाहघ्नं वातपित्तघ्नश्च । रा.नि.
व.१० । “कुजकः सुरभिः स्वादुः कषायः सुरसः
सरः । त्रिदोषशमनी वृक्षः शीतवृत्तां च स स्मृ-
तः ॥” भा. । शङ्खाटके । त्रिका. । पीतभिण्ड्यां ।
र.मा. । [श्वेतखदिरं । रा.नि.व.८ ।

कुजकण्टकः । पुं । White mimosa.

कुजका । स्त्री । कुलकवले । गुह्याव । रा.नि.
व.१० । मद. ।

कुजकिरातः । पुं । कुञ्जे ।

कुजवामनः । पुं । कुञ्जे ।

कुजत्वम् । स्त्री । वायुरोगभेदे । कुंज ।

कुजपुष्पः । पुं । पीतभिण्डोदके । शीतपुष्प-
कोटि । र.मा. ।

कुजप्रसारणीतैलम् । स्त्री । वातव्याध्यधि-
कारे । तिलतैलम् १६ श. काषाय—प्रसारणी-
कायः १०० प. जल ६४ श. शी. १६ श. । दधि
१६ श. काजिर्वा १६ श. दुग्धं ३२ श. । कल्याणं
—चित्रकमूलपिप्पलीमूलवटिमधुसैन्धववाङ्गुल-

पादिवदारवागजपिपलीगन्धभादुलिमूलजटामा-
सोमेलक(अभावे)रक्तचन्दनानां प्रत्येकं २ प. । ग-
न्धद्रव्यं यथा लाभं दियम् । च.द. ।

कुन्ना । स्त्री । वनचटकायाम् । वै.निच. ।

कुम्भुक्तम् । स्त्री । कदर्यान्ने ।

कुमरिचः । पुं । (Capsicum.) मरिचवृक्ष-
विशेषः । लक्षाग्रविष्ट । हिं लालमिरिच । उत्.
नोकीमरिच ।

कुमारः (कः) । पुं । सप्तदशवर्षः त्रिंशद्वर्षपर्यं-
न्तं पुरुषे । रा.नि.व.१८ । पञ्चवर्षीयबालके । हे.
च. । (कः) वरुणवृक्षे । वक्रगं गीष्ट । रा.नि.व.६ ।
समुद्रवृक्षे । गङ्गागमूला । रत्ना. । शकपक्षिणि । अ-
श्ववारके । मे. । स्त्री । जाल्यकाञ्चने । शौटिगोत्रा ।
मे. । नेत्रतारके ।

कुमारकल्याणकष्टतम् । स्त्री । बालरोगा-
धिकारि । पाठः—“शङ्खपुष्पी वचा ब्रह्मी कुष्ठं त्रि-
फलया सह । द्राक्षा सशर्करा शुष्की जीवन्ती
जीरकं बला । शटी दुरालभा विन्तं दाडिमं सुर-
सः स्थिरा । सुभक्तं पुष्करमूलञ्च सूक्ष्मला गजपिप्प-
ली । एषां कर्षसमीर्भागेर्धुतप्रस्थं विपाचयेत् । क-
षाये कण्टकाय्याय चीरे तस्माच्चतुर्गुणे । एतत्कु-
मारकल्याणम् ॥ घृतं ४ श. कल्कानां शङ्खपुष्पा-
दीनां प्रत्येकं २ तो. । कण्टकारी १२१० श. जलं
६४ श. शे. कायः १६ श. दुग्धं १६ श. । च.द. ।

कुमारजीवः (स्त्रीवसंज्ञः) । पुं । पुत्रस्त्रीव-
कवृक्षे । श्रुतजिज्ञा गीष्ट । र.मा. ।

कुमारतन्त्रम् । स्त्री । रावणकृते बालरोगप्र-
बन्धे । प्रथमे दिवसे मासि वर्षे वा नन्दा मातृका,
द्वितीये दिवसे मासि वर्षे वा सुनन्दा, तृतीये दि-
वसे मासि वर्षे वा पूतना, चतुर्थे दिवसे मासि वर्षे
वा सुखसुखितिका, पञ्चमे...कटपूतना, षष्ठे...
शकुनिका, सप्तमे...शुक्रदेवती, अष्टमे...आर्यका,
नवमे...सूतिका, दशमे...निर्गता, एकादशे...
पिलिपिच्छिका, द्वादशे च दिने मासि वर्षे वा
कासुका नाम मातृका शिशुं गृह्णाति । सर्वार्थभरिव
गृहीतमात्रस्य च ज्वरीदयो भवति । च.द. ।

कुमारभृत्या । स्त्री । गर्भिण्याः परिचर्यायां,
बालतन्त्रे । वि.का. ।

कुमारललिता । स्त्री । शिशुश्रीङ्गायाम् ।

कुमारवाही (इत्) । पुं । मयूरे । श.र. ।

कुमारा । स्त्री । त्रिसन्धिपुष्पवृक्षे । वै.निच. ।

कुमारिका (री) । स्त्री । अनागतार्त्तवायां
कन्यायाम् । रा.नि.व.१८ । घृतकुमार्याम् । घृत-
कूमात्री, विकारकनं । हिं घितकुमारी । मं कं
कुवारि, नोयिसर, घिकुवार । तं पित्रगोरिण्टक-
लवंद । विरजाजितोगे । गुणाः—हिमा तित्ता क-
फघ्नी पित्तकासविषश्लेष्मकुष्ठघ्नी रसायनी च । रा.
नि.व.५ । भेदिनी श्रौतला तित्तमधुरा चक्षुष्या र-
सायनी हृदयौ वातविषघ्नी गुल्मश्लेष्मज्वरकफ-
ज्वरयन्त्रिविस्फोटाग्निदग्धरक्तपित्तचर्मरोगघ्नी च ।
भा.पू.१भ. । (री) जियत्षष्ठीति ख्याति वृक्षे । प.
सु. । तरुणीपुष्पवृक्षे । गोलाप । रा.नि.व.१० ।
अपराजितायाम् । मे. । कृष्णचटकायाम् । श्यामा
पांथी । रा.नि.व.१६ । वाराहीकन्दे । स्थूलैला-
याम् । बन्ध्याकर्कोद्याम् । रा.नि.व.२३ । नवमल्लि-
कायाम् । प.सु. । वटपत्रमल्लिकायां । प्लवङ्गूल ।
सप्तपर्णवृक्षे । मन्दाजम्बूवृक्षे । वै.निच. । पतङ्गवि-
शेषे । कुमीरत्र पोका । नेत्रप्रतिफलिते दृष्टवस्तु-
नः प्रतिबिम्बे । च.इन्द्रिय.७अ. ।

कुमारिकावर्त्तिः । पुं । नेत्ररोगे रोपणीवर्त्तः ।
“अशीतिल्लिपुष्पाणि षष्टिः पिप्पलितम्बुलाः ।
जातीकुसुमपञ्चाशत् मरिचानि च षोडश । एषा
कुमारिकावर्त्तिर्गतं चक्षुर्निवर्त्तयेत् ॥” तिलपुष्पं ८०
पिप्पलीरीषा ६० जातीपुष्पं ५० मरिचं १६ ।

कुमारीकन्दः । पुं । कुमाय्याः कन्दे । घृत-
कूमात्रीमूल । वै.निच.२भ.कामला.वि.२स्थे ।

कुमुखः । पुं । शूकरे ।

कुसुत (दम्) । स्त्री । (Nymphaea Escu-
lenta.) (Nymphaea Lotus.) चन्द्रवि-
काशिनि स्त्रनामख्यातपुष्पे । दृष्टा मूल, नागि
मूल, वृक्षं शुक्ति । हिं कीड । मं पादरे उत्पल ।
कं विलियनेइदिलु । च.सू.४अ. । गुणाः—श्रीतलं
खादु पाके तित्तं कफघ्नं रक्तदोषहरं दाहघ्नमपि-
तघ्नञ्च । रा.नि.व.१० । पिच्छिलं क्षिप्तं मधुरं
श्रीतवीर्यं ह्लादनञ्च । भा.पू.१भ. । (Nymphaea
Rubra,) रक्तपत्रे । मे. । रक्तोपले । वि.का. ।

रीथे । हे.च. । पुं । गम्भारीवृत्ते । शाखाधने ।
मि. । अचि.१०.अ. । कुमुदकन्दे । गुग्गुली । सपे-
भेदे । श्वेतोत्पले । हे.च. । कर्पूरे । रा.नि.व.१२ ।
कुम्भिकायां । पीना । कटफलवृत्ते । वै.निघ. ।

कुमुदकः । पुं । प्रपौष्टरीके । शू.उ.वि. । हिं
पुष्टरिया । वै.निघ. ।

कुमुदघ्नी । स्त्री । तन्नामकस्यावरविषे । यस्य
चोरे विषं वर्तते । सु.कल्प.२.अ. ।

कुमुदप्रियः ।

कुमुदबान्धवः । पुं । कर्पूरे । चन्द्रे । वै.निघ. ।

कुमुदसुहृत् ।

कुमुदरागा । स्त्री । धातकौवृत्ते । वै.निघ. ।

कुमुदवीजम् । स्त्री । कुमुदवीज । (उ.वा.)
वि.वि. । हिं भेटवेरा । गुणाः—स्वादु गुरु रुचं
हिमञ्च । भा. ।

कुमुदा । स्त्री । कुम्भिकायां । पीना । गम्भा-
रीवृत्ते । हे.च. । शालपण्याम् । धातक्याम् । शि-
शून् । कटफलवृत्ते । रा.नि.व.४।६।८ ।

कुमुदाभिख्यम् । स्त्री । रुच्ये । हे.च. ।

कुमुदिका । स्त्री । कुमुदिन्याम् । अम. । कट-
फलवृत्ते । भा.पू.१.भ. ।

कुमुदिनी । स्त्री । चन्द्रप्रियायां । (उ.वा.)१.अ. ।
उत्पलिन्याम् । कुम्भीखाडु, छोटे कुम्भी । कुमुद-
लतायाम् । कुमुदखाडु । तं कलुवण्डे कोलितु ।
कलुवपुल्लु । रा.नि.व.१० । इयं कमलिनीगुण-
युक्ता ज्ञेया । भा.पू.१.भ. । कमलिन्याम् । [च. ।

कुमुदिनीवीजम् । स्त्री । कुमुदवीज । वै.नि

कुमुदी । स्त्री । कटफलवृत्ते । मद.व.१ । ग-
म्भारीवृत्ते । रा.नि.व.८ ।

कुमुदेष्वररसः । पुं । यस्याधिकारि । पाठः—
“हेमभस्मरसभस्मतुल्यं कौम्भिकानु रसपादटङ्गणं
गन्धकं कुरुत सर्वतुल्यं कौम्भिकेन परिमर्दं गो-
लकं । मृतस्य च परिवेष्य शोषितं भास्वके स-
लवणे यथा पचेत् ।” द्वितीयस्तुष्ट्याधिकारि । मृत-
ताम्रं १ भ. वज्रभस्म १ भ. यटीमधुकाशेन भाव-
यित्वा शोषयित्वा च माषाह्नं सेव्यम् । र.सा.सं. ।

कुमुदती । स्त्री । कुमुदिन्याम् । कुम्भी वा

कुमुदकुल्लेखं खाडु । रा.नि.व.१० । कुमुदलतेति
प्रसिद्धस्यावरविषानर्गतफलविषे । सु.कल्प.२.अ. ।
See फलविषम् ।

कुमुदतीवीजम् । स्त्री । कुमुदवीज । “भवे-
त्कुमुदतीवीजं स्वादु रुचं हिमं गुरु ।” वैद्यकम् ।

कुमुदान् । त्रि. कुमुदविष्टे (देशे) । मे. ।

कुम्भः । पुं । बाहुकुण्डे । (कां.पी.) जटा. ।

कुम्भम् । स्त्री, पुं । त्रिवृतायां । हे.च. । गुग्गु-
ली । अम. । “निकुम्भकुम्भत्रिफला गवाक्षी ।” (च-
न्द्रप्रभाव्यां ।) पुं । मर्पमाने । ७४ (गुर. प.प्र.१
ख.) जैपालवृत्ते । कटफलवृत्ते । प्रश्नपर्या । पाट-
लावृत्ते । मे. । कलसे । करिशिरःस्थपिण्डयोः । “सू-
र्ध्रिपिण्डौ स्मृतौ कुम्भौ कुम्भयोरनरं विदुः ।” हला.)

कुम्भकरचना । स्त्री । जैपालवृत्ते । वै.निघ. ।

कुम्भकामला (पादः) । स्त्री । A sort
of Jaundice. कामलामेदे । कालाधिक्येन
कामला खरीभूता कुम्भकामलायां परिणमति ।
वस्यरोचकज्वरादिकं तदसाध्यलक्षणम् । मा.नि. ।

कुम्भकारः । पुं । कुकुम्भपचिणि । हे.च. ।

कुम्भकारकुक्कुटः । पुं । (Phasianus
Gallus.) चद्रकुक्कुटविशेषे ।

कुम्भकारिका (री) । स्त्री । कुलत्याज्ञने ।
रा.मि.व.१२ । वनकुलत्यायाम् । प.सु. । मनः-
शिलायाम् । जटा. ।

कुम्भकालुकम् । स्त्री । घीसे । वै.निघ. ।

कुम्भजः । पुं । वकवृत्ते । वककुल्लेखं ग्राह्यं ।
प.सु. । [१६ ।

कुम्भङ्गिका । स्त्री । कुम्भाष्टशाली । रा.नि.व.

कुम्भतुम्बी । स्त्री । वृद्धतुम्बा । (गो.ल. नाडे ।
गुणाः—“कुम्भतुम्बी तु मधुरा शीतला तर्पणी गु-
हः । रुच्या पुष्टिकरी शक्रवर्द्धनी तु बलप्रदा ।
पित्तनाशकरी गर्भपीषणी पित्तनाशिनी । फली तु
वह्नीवप्रीक्ता गुणाय ।” वै.निघ. । शीतपित्तनाश-
कफासज्वरकासनासिका बल्या च । रा.नि.व.७ ।

कुम्भपर्णी । स्त्री । कुम्भाष्टीलतायाम् । प.सु. ।

कुम्भपुटा । स्त्री । श्वेतत्रिवृतायाम् । वै.निघ. ।

कुम्भपुष्पी । स्त्री । रक्तपाटलवृत्ते । वै.निघ. ।

कुम्भफला । स्त्री । महाकुम्भाख्या । रा. नि. व. ७।

कुम्भयोनिः (का) । स्त्री । द्रोणपुष्पीचुपे ।
श्लोक्य । रा. नि. व. ६ । वक्तव्ये । वै. निघ. ।

कुम्भरेताः । पुं । अग्नी ।

कुम्भला । स्त्री । सुखिण्यां । भूषीनी । र. मा. ।

कुम्भवारुणी । स्त्री । सुखिरीमेदे । प. सु. ।

कुम्भबीजः (कः) । पुं । अरिष्टफलहवे ।
बीठां गां । रा. नि. व. ६ ।

कुम्भशालिः । पुं । खनामल्यातशालिधान्यवि-
शेषे । गुणाः—मधुरा स्निग्धा वातपित्तघ्नी च ।
रा. नि. व. १६ ।

कुम्भसन्धिः । पुं । करिकुम्भद्वयमध्यभागे त्रिका ।

कुम्भसर्पिः । स्त्री । एकादशोत्तरशतवार्षिके पु-
राणहृते । गुणः—रचीघ्नम् । सु. सू. ४५ अ. ।

कुम्भा । स्त्री । उखायाम् । कटफलहवे । पुश्नि-
पण्याम् । पाटलाहवे । मे. । द्रोणपुष्पाम् । वै.
निघ. । श्वेतत्रिहतायाम् । तुम्बाम् । वै. निघ. ।

कुम्भाख्या । स्त्री । रक्तपाटले । वै. निघ. । [बा.]

कुम्भाटः । पुं । कुम्भाडुया इति ख्याते हवे । र.

कुम्भाण्डी । स्त्री । Pumpkin Gourd. कु-
म्भाण्डाम् । कुम्भड़ा. गां । रा. नि. व. ७ ।

कुम्भारी (द्रा, द्री) । स्त्री । कुम्भाण्डाम् ।
वै. निघ. । [निघ.]

कुम्भालाबुः । स्त्री । महादुग्धालाव्याम् । वै.

कुम्भाद्वयः । पुं । कुम्भकामलायाम् । च. द. पा-
ण्डु. चि. ।

कुम्भि(म्भी)कः । पुं । पुत्रागहवे । र. मा. ।
भेष. नाडीवण. चि. कुम्भाद्यतैले । समपर्णहवे । प.
सु. । वारिपण्याम् । पाना । भूर्जहवे । भूर्जपत्र
गां । “रीमशः स्रज्जलक् कुम्भीनामा हवी यस्य
लक् वस्त्राकारा भवति ।” सु. सू. ३८ अ. प्रियङ्गादि ।
सु. । See भूर्जः । पाटलहवे । वक्षविशेषे । शि-
खट्त्र । लक्षणं यथा—“स्ते गुदे त्रय्यचर्यादयः
स्त्रीषु पुंष्वप्रवर्तते । कुम्भीकः स च विशेषः ॥”
सु. चि. १७ अ. ।

कुम्भि(म्भी)का । स्त्री । (Pistia stratiotes.)

वारिपर्ण्यां । टोंका पाना । रवा. । वा. उ.
८ अ. । रक्तपाटलायाम् । रा. नि. व. १० । तन्नाम-
कनेत्रवर्त्मजरीगविशेषे । कुम्भीकाबीजसदृशाकार-
त्वात्तथोच्यते । एषा प्रान्तजा विदीर्षा च खवति
पुनश्च पूर्णा भवति । लक्षणं यथा—“वर्त्माने पिङ्ग-
का भाता भिद्यन्ते च खवन्ति च । कुम्भीकबीजस-
दृशा कुम्भिका सन्निपातजा ॥” मा. नि. । कटफल-
हवे । वै. निघ. । पाटलहवे । प. सु. । द्रोणपुष्पां ।
श्लोक्य । रा. नि. व. ६ । गुग्गुली । शुक्रदीपविशे-
षे । लक्षणम्—“कुम्भीका रक्तपित्तोत्था जाम्बवा-
स्थिनिभा गुभा ।” सु. नि. सू. दी. १४ अ. ।

कुम्भिकाद्यतैलम् । स्त्री । नाडीवणाधिकारे ।
तैलं ४ श. । कायार्थ—कुम्भीका (पानात्र भृग)
खर्जूरौकपित्यविल्वानां तथा उदुम्बराद्यपुष्पफलह-
क्षाणां फलशलाटुककल्कं ४ श. वारि ३१ श. शे. ८
श. । उक्तकाथेन मुनादीनां कल्कं शरावभितं (१
श.) दत्त्वा तैलं पाच्यम् । कल्कद्रव्याणि—मुसक-
सरलकाष्ठप्रियङ्गुत्वगेलापत्रनागकेशरमीचरसजाती-
कोषलोप्रधातकौपुष्पाणि । “कुम्भीकखर्जूरकपि-
त्यविल्ववनस्यतीनानां शलाटुवर्गे । क्त्वा कषायं
विपचैव तैलमावाप्य मुस्तासरलप्रियङ्गु ॥ सौगन्धि-
कामीचरसाहिपुष्पलोप्राणि दत्त्वा खलु धातकौ-
च ।” अत्र कुम्भी पल्ली, दुरालभा वा । वनस्यतयो
वटायाः सर्वेषां शलाटु आमफलं । रस. र. ।

कुम्भितित्तिरः । पुं । तित्तिरपलिभेदे । वै.
निघ. । [रा. नि. व. ६ ।

कुम्भिनीफल(बीज)म् । स्त्री । जैपालं ।

कुम्भिपाकी । स्त्री । कटफलहवे । भा. ।

कुम्भिलः । पुं । शालमत्से । मे. लचिकं ।

कुम्भी (इन्) । पुं । हलनि । हला. । गुग्गुलु-
हवे । जटा. । सविषपत्रभेदे । कूशैरुटक ।
मत्स्यभेदे । बालगृहविशेषे । कुम्भीरे । छे. च. ।
स्त्री । पुश्निपण्याम् । पाटलायां । मे. । कटफले ।
रा. नि. व. ६ । वारिपण्याम् । टोंका पाना । रा.
नि. व. ६ । दन्तीहवे । रा. नि. व. ५ । पुष्पहृच्चविशे-
षे कोङ्कणदेशे प्रसिद्धे । गुणाः—कटुः कषाया उ-
ष्णा वातकफघ्नी संघाही च । रा. नि. व. ६ । वात-
पित्तज्वरदाहकफरक्तातिसारघ्नी यीनिदोषविघ्ननी
च । वै. निघ. । अग्निप्रकृतिकौटभेदे । तेन दृष्टे पिं-

तजा रोगा भवन्ति । सु.कल्प.८७. । श्वेतविहति ।
जैपालहवे । वै.निघ.अनकसन्निपात.चि. ।

कुम्भीनसः । पुं । क्रूरसर्पे । से. । वातप्रकृति-
कोटभेदे । तेन दृष्टे वरतनिमित्तजा रोगा जाय-
न्ते । सु.कल्प.८७. ।

कुम्भीपाकः । पुं । सन्निपातज्वरभेदे । लक्षणं
—“घोषाविवरभरद्गुश्रीयासितलोहितं सान्द्रं ।
विलुण्ठनस्तकमभितः कुम्भीपाकेन पीडितं विद्या-
त् ॥” भा.म.१७. ।

कुम्भीपुटः । पुं । गजपुटे । र.सा.सं. ।

कुम्भीफलः } पुं । जैपालहवे । कुम्भीहवे । वै.
कुम्भीबीजः } निघ. । क्ली । जैपालबीजे । रा.
नि.व.६ ।

कुम्भीरः (लः) । पुं । The crocodile of
ganges. जलजन्तुविशेषे । क्रुमीव । रत्ना. ।
अ.टी. । तन्मांसं पाके स्वादु वातघ्नं स्निग्धं शीतलं
पित्तरोगे हितं मलवर्धनं श्रेयकरञ्च । सु. । कुम्भी-
हवे । वै.निघ. । [क्रुमीत्रा णोका । हारा. ।

कुम्भीरमक्षिका । स्त्री । मक्षिकाविशेषे ।

कुम्भीरवल्कः । पुं । कायफलहवे । वै.निघ. ।

कुम्भीवृक्षफलम् । क्ली । कायफले । वै.निघ. ।

कुम्भीस्वेदः । पुं । वातहरकाषादिभिः काष्णि-
कादिभिर्वा घटस्थितैः स्वेदे । भातदासः । च.सू.
१४७. । [शोणं । भा.म.१७.चितविभम.ज्व.वि. ।

कुम्भीवृक्षतण्डुः । पुं । अगस्त्यहवे । वक्रकूलज

कुम्भीलुः (लूकः) । पुं । पेषकभेदे ।

कुम्भीलूखलकः । पुं । गुग्गुली । वै.निघ. ।

कुयवः । पुं । कुक्षितयवे ।

कुरका । स्त्री । सङ्गकोहवे । रा.नि.व.११ ।

कुरङ्ग(कु)रः । पुं । The Indian crane.
सारसपक्षिणि । हे.च. । हारा. । क्रौञ्चपक्षिणि ।
वै.निघ. ।

कुरङ्गः (कः) । पुं । Indian antelope.
खल्वहरिणे । रत्ना. । “न कृण्वे न च तामे हरिण-
विशेषे ।” सु.सू.४६७. । अ.चि.१७. । (कः) अक-
र्करायां । वै.निघ. ।

कुरङ्गनाभिः । पुं । श्वगनाभी । रा.नि.व.१२ ।

कुरङ्गमः । पुं । हरिणविशेषे । कूटज । चिका. ।

कुरङ्गमांसम् । क्ली । श्वगविशेषस्य मांसं । ए-
तन्मांसं रक्तपित्ते हितम् । तथा कफघ्नं मधुरं पि-
तघ्नं मांसवर्धकञ्च । सि.यो.र.पि चि.खण्डकाद्यघृ-
ते । [शान्नी । रा.नि.व.१ ।

कुरङ्गिका (नी) । स्त्री । सुद्वपण्यम् । भू-

कुरङ्गी । स्त्री । कुरङ्गपत्र्याम् । इतिनी ।

कुरचिल्लः । पुं । कर्कटे । हे.च. ।

कुरण्टः । पुं । सतिवारहवे । कुण्टनि भांक ।
वा.सू.१५७. । “भल्लूकमोरटकुरण्टकरभपाथीः ।”
श्वेतभिक्षुणां । रा.नि.व.१० । कुटजहवे । वै.निघ. ।

कुरण्टकः । पुं । पीतभिक्षुण्यैश्चुपे । शौडभूष्णं
सौण्डे शोणं । र.मा. । “पीतपुष्पः कण्टश्लुवा
इति प्रसिद्धः ।” सु.सू.३८७. । ड. । पीतपुष्पाश्चाने,
रक्तभिक्षुण्यम् । से. । वै.निघ. ।

कुरण्टमूलम् । क्ली । पीतपुष्पभिक्षुण्यैर्मूलैः ।
भा.म.४७.योनिरो.चि. ।

कुरण्टिका । कुटजहवे । साकरण्डहवे । रा.
नि.व.१० । सुनिषण्कशकि । वै.निघ. ।

कुरण्टी । स्त्री । सिद्धपिप्पल्याम् । वै.निघ. ।

कुरण्डः । पुं । Hydrocele. मुखहृदिरोगे ।
कोतन्म, णोता । हे.च. । तस्य सम्भ्रामिपूर्वकं
लक्षणं यथा—“कुक्षीऽनूर्ध्वगतिर्वाटुः शोथशूलकर-
शरन् । मुखौ वङ्कणतः प्राप्य फलकोषाभिवाङ्कि-
नीः ॥ प्रपीथ धमनीर्द्विं करोति फलकोषयोः ।
दीषाधमदीमूचानैः सष्ठिः सप्तधा गदः ॥” मा.
नि. । अचोटहवे । वै.निघ. । गुर्जरदेशख्याते सा-
करण्डहवे । रा.नि.व.६ ।

कुरण्डकः । पुं । मदनहवे, श्वेतमदने । वै.निघ. ।
कुरण्टकहवे । अ.टी. । च.द.माषतेले ।

कुरण्ड(ण्ड)का । स्त्री । वृक्षविशेषे । गुष्पाः
—“सरा दद्या गुर्वी चाग्निप्रदीपनी । नाग्निनी
कफवाताग्नां वैद्येषु परिकीर्तिता ॥ वृक्षकुरण्डिका
श्रीता पाके माथी कटुः अमृता । तिक्ता चारा च
दद्या च सरा दद्या जडा मता ॥ वातला पित्तला

वक्षी वातकारी कफापहा । रक्तदीपं सूत्रकूर्चं
नाशयेदिति कीर्तिता ॥” वै.निघ. ।

कुरुवाहुकः । पुं । पचिविशेषे । कूत्रकूत्रा
पाथी । अयं लघुशीतकषायः । सु.सू.४६५. ।

कुरुरः । पुं । An osprey. भवज्जातीयपचि-
विशेषे खनामख्याति, उत्क्रोशपचिणि । कूत्रत,
कर्कटिश्च । हला. । तस्यांसगुणाः—रक्तपित्तं
शीतलं स्निग्धं हृद्यं वातघ्नं रसे पाके च मधुरम् ।
सु.सू.४६५. ।

कुरुरवः । पुं । पारावते । वै.निघ. । [मूलके ।

कुरुराक्षिः । पुं । देवसर्पे । रा.नि.व.२ । रक्त-

कुरुरी (वी) । स्त्री । मेषां । (उड़ती । हे.च.।
कुरुरपचिल्लियां । अम. । (वी) सिंहपिप्पल्यां ।
हे.च. । [कुनली । घरणी ।

कुरलः । पुं । उत्क्रोशपचिणि । हला. । चूर्ण-

कुरवः (कः) । पुं । श्वेताके । रा.नि.व.१० ।
रक्ताक्षानपुष्पवत् । त्रुणुर्वांति । श.र. । भिण्टी-
शाके । कूत्रहे शांक । रा.नि.व.१० । पीतभि-
ण्ट्याम् । हे.च. । षट्कधान्यजातिभेदे । सु.सू.
४६५. । गुणाः कङ्कवत् । केशे । रा.नि.व.१८ ।

कुरसः । पुं । आसवे । मयविशेषे । हारा. ।
कुम्भितरसे । वि । कुरसयुक्ते । [नत । श.च. ।

कुरसा । स्त्री । गोजिह्वालतायाम् । गोजिश्च ।

कुरालः । पुं । कुलाहचोटके, ईषल्याण्डुकणज-
कुराहः । इचोटके । हे.च. ।

कुरी । स्त्री । यमुनातीरप्रसिद्धे दण्डधान्यविशेषे ।
गुणाः—मधुरं बलप्रदं हरितं वा पक्वं वा हृद्यं वा
वाजिपुष्टिदायकच । रा.नि.व.१६ ।

कुरीरम् । स्त्री । मेषुने । उणा. ।

कुरुः । पुं, स्त्री । सिद्धोदने । वै.निघ. । कण्ट-
कारिकायाम् । श.च. ।

कुरुकन्दकम् । स्त्री । मूलके । मूला । श.मा. ।

कुरुचिल्लः । पुं । कर्कटे । वै.निघ. ।

कुरुटः । पुं । सितावरशाकपत्रे । उडुनि शांक ।
रा.नि.व.४ ।

कुरुटी (इन) । पुं । अश्वे ।

कुरुण्टः (कः) । पुं । Yellow amaranth,
yellow barleria. पीतभिण्ट्याम् । पीत र्वां-
ति । रा.नि.व.१० । च.द.प्रदर.चि. । दारुपचर्चा ।
अस्मानहचभेदे । र्वांतिविशेष । मी. । कुटजवत् ।

कुरुण्टका । स्त्री । पीतभिण्ट्याम् । च.द.च-
श्मरी.चि. ।

कुरुण्टका (ण्टी) । स्त्री । साकुबन्धवत् ।
रा.नि.व.१० । कण्टसूक्ष्मफला शिरवालिका इति
स्त्रीके । सु.सू.१८५. । उ. । भिण्ट्याम् । र्वांति ।
हस्तिगुण्ड्याम् । शक्तिगुं डे । रवा. । श्रेफालि-
कामेदे । सु.चि.७५. ।

कुरुण्डः । पुं । कुरुण्टकवत् ।

कुरुनाशः । पुं । उष्ट्रे । वै.निघ. । पीतभि-
ण्ट्याम् । सु.सू.१८५. । [इति पाश्चात्ये । वै.निघ. ।

कुरुवाहुः । पुं । पचिविशेषे । कूत्रत । कुरुकुरु
कुरुम्बम् । स्त्री, पुं । कुलपालके, नागरत्नवि-
शेषे । कश्मालेव । श.च. । [नि.व.५ ।

कुरुम्बा (म्बिका) । स्त्री । द्रोणपुष्पां । रा.

कुरुम्बी । स्त्री । सेंहलीवत् । रा.नि.व.५ ।

कुरुरी } पुं । कुरुरपचिणि । भावस्थचूर्णकुनली ।
कुरलः } हे.च. । वै.निघ. ।

कुरुवकः । पुं । Crimson amaranth,
(Barleria cristata.) रक्तभिण्ट्याम् । लाल
र्वांति । हिं कटसरैश्च । अम. । पीतपुष्पभिण्ट्यां ।
मी. । स्त्री । कुरुवकशाके । प.सू. ।

कुरुविन्दः । पुं । कुरुवेचजव्रीहिभेदे, “कुला-
घे । अयं कुधान्यवर्गीयः । कुलत्ये । सु.सू.४६५. ।
भद्रमुखायाम् । नागत्रयूता । ज.द. । सुखायाम् ।
रा.नि.व.६ । सु.सू.१६५. । माषे । शांशकलाय ।
प.सू. । रा.नि.व.१६ । सु.सू.४६५. । स्त्री । हिङ्गु-
ली । हे.च. । पञ्चरागमणौ । शानिक । काचल-
वत् । रा.नि.व.६ । रवभेदे । रा.नि.व.११ । क-
ण्डलवत् । “जानीयात्कुरुविन्दकं यद्वर्णं स्यात् ।”
ज.द. ।

कुरुविन्दकः (न्दाख्या) । पुं, स्त्री । A
kind of Dolichos Biflorus, बगडुलव-
के । भद्रमुखायां नागत्रयूता । अम. । ज.द.११५. ।

कुरविस्वः (कः, कः) । पुं । नागरसुखा-
याम् । ज.द.१२७. । पञ्चरागमयी । त्रिका ।
वनकुलत्वे । रमा । [चम. ।

कुरविस्वः । पुं । सुवर्णपत्नी । ४ तौ.प्रा.ग ।

कुरवीरकः । पुं । अर्जुनवृक्षे । रा.वि.व.८ ।

कुरुष्यम् । स्त्री । रश्मि । रा.नि.व.१३ ।

कुरुटः । पुं । कुट्टे ।

कुरुर् । पुं । गान्धर्वे । कूकुर । अ.टी.रा. ।

कुर्चिका । स्त्री । सूषाम् । छूँछूँ । त्रिका ।

कुर्णकम् । स्त्री । पटोललतायाम् । अटोल
ग्राह । अ.चि. । [व.६ ।

कुर्णजः । पुं । कुलिजनवृक्षे, गन्धमूले । रा.वि.

कुर्परः । पुं । कफोनी । कूशुहे । हे.च. ।

कुर्पासः (कः) । पुं । स्त्रीणां स्नानाच्छादन-
वस्त्रे । कौटुम्बि । चम. ।

कुलम् । स्त्री । वदरे । देहे । कृष्णानने । त्रिका ।

कु(क्)लकः । पुं, स्त्री । रसनामले । हारा ।
भोग्यवस्तुनि । त्रिका । सा.कौ.ज्व.चि. । सर्पवि-
शेषे । इन्द्रितगर्भे । रा.नि.व.२३ । वल्लीके । मे. ।
कुपीलो । कूँहूल । भा.पू.१३. । च.द.ज्व.चि.
शाकविषी । “कुलकङ्कारवेत्तकम् ।” “निम्बकुल-
कयूषम् ।” मन्त्रकवृक्षे । यशनां ग्राह । र.मा. ।
स्त्री । पटोललतायाम् । अन्त । मे. । [व.७ ।

कुलकर्कटी । स्त्री । चीनकर्कट्याम् । रा.नि.

कुलका । स्त्री । पटोललतायाम् । अन्त ।
मेघ.अम्ब.पि.चि.वृषावतीगुडौ । मनःशिलायाम् ।
(कन्दर्पसारतैले) । [निघ.जिह्वक.ज्व.चि. ।

कुलकत् । पुं । अकर्करे । आकत्रकत्र । वै.

कुलङ्गः । पुं । कृष्णसर्पविशेषे । वै.निघ. ।

कुलङ्गी । स्त्री । शेषश्याम् । कौण्डोर्ग्री ।
वै.निघ. । [प.सु. ।

कुल(लि)ङ्गः । पुं । कुलजनवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

कुल(लि)ङ्गनः । पुं, स्त्री । An aromatic
plant. (Alpinia Galanga.) स्नानमन्त्रा-
द्वये, गन्धमूले । महाभैरवीवचायाम् । कूडवि-

शेष, महाभरी वृक्ष । गुणाः—कटुतिक्तौषः दी-
पनः सुखदीपगुणः । रा.नि.व.६ । कुलङ्गनश्च स्न-
रक्तत् इत्युक्तसुखशोधनः । अर्क.चि. । “कुलिङ्गन-
जटु तिक्तसुखसाधिमदीपनं । इत्थं स्तब्धश्च इत्युक्त
सुखकण्ठविशुद्धिगुणः । सुखदीपकफघ्नैव कासं वा-
तकफं हरेत् । इहल्लुठं गुणैर्मेघं न्यूनमन्त्रादिति
स्मृतम् ॥” वै.निघ. ।

कुलटी । स्त्री । मनःशिलायाम् । र.मा. ।

कुलटणम् । स्त्री । दमनके । नागपत्र । प.सु. ।

कुल(लि)त्थः (कः) । पुं । A sort of
pulse. (Dolichos biflorus, Syn.
Dolichos uniflorus.) शिम्बिधान्यविशेषे ।
कूर्डिकनाम् । हिं कुलत्थी । तं श्रीलवणं । कृष्ण-
वन्धमेदेन स द्विविधः । ताम्रमेतत्कृष्णगुणाः—क-
षायः उष्णः रुचः वातकफघ्नः रक्तपित्तकरः श्वा-
सकासवीर्यवल्लभश्च । रा.नि.व.१६ । “उष्णी मधे-
न्यारुतपीनसांश्च कासप्रतिश्यायविवन्धगुणान् । हि-
क्कां स रक्तानु बलासपित्तं निहन्ति मेदश्च कुलत्थ-
कोऽयं ॥” अचि.१५७. । उष्णवीर्यः पाकेऽरुः शु-
क्राश्रमीपीनसघ्नः काशार्शः कफवातघ्नः पित्तालद-
श्च । वा. । रसतः कषायः विपाके कटुश्च । हेमा-
द्रि.शिम्बीधान्यवर्गे । कषायः कटुक उष्णवीर्यत्वात्
वातं शमयेत् । पाकेन कटुत्वं । सु.सू.४०७. ।

कुलत्थगुडः । पुं । हिक्काशासधिकारे । कुल-
त्थस्य १०० प. दशमूलस्य समन्था १०० प. भा-
ग्याः १०० प. एकत्र प्रथम्वा वारि प्र. द्रोणमितं
(६४श.)पादशिटः कायः कार्यः । गुडस्य ५० प.
एकत्र पक्का लोहभूते, प्रवेदः—मधु ८ प. वंश-
रोचना ६ प. पिप्पली २ प. गुडत्वक् तेजपत्रं
एला प्र. २ तो. । च.द. । “कुलत्थी दशमूलश्च
तथैव द्विजयटिका । शतं शतञ्च संगृह्य जलद्रीणे
विपाचयेत् । पादावशेषे तथैव गुडस्याहृतुलान्नि-
पेत् । शीतौभूते च पक्के च मधुनोऽष्टौ पलानि
च । वटपलञ्च तुगाचीर्याः पिप्पल्याश्च पलद्वयं ।
त्रिसुगन्धिसुगन्धं तं खादिदग्निबलं प्रति ॥” रस.र. ।

कुलत्थयूषः । पुं । आमकुलत्थसाधितकाये ।
प.सु. । गुणाः—वाताग्निलोककः शुक्लसूक्ष्मः अ-
तूष्णीघ्नश्च । वा. । “वीर्योष्णी मधुरीदग्निप्रदीपनः ।
कषायो गुणकफघ्नवायुर्ध्वाः श्वासकासघ्ना । वाताग्नि-

लीमनसूनीमेदमेदविनाशनः ।” वै.निघ. । कुलत्थ-
यूयो मधुरः कषायो भवेत् स वातस्य कफस्य ह-
न्ता । महाश्मरीवायुजमेदहन्ता सन्दीपनी मेदवि-
शोधयश्च ।” अचि. ।

कुलत्थषट्पलष्टतम् । क्ली । हिकाशासा-
कारि । “कुलत्थाद्दशमूलाश्च भाग्याः प्रस्थं पृथक् पृ-
थक् । काथयित्वा जलद्वीये पादशेषे विपाचयेत् ।
द्विचौरं सर्पिषः प्रस्थं सचारैः पञ्चकीलकैः । प-
ल्लिकैर्भाज्येत्सिद्धं..... ॥” काथार्थ—कूलथ २
अं. दशमूलमिति २ अं. भागीमूल २ अं. जल
७४ अं. (अं. १७ अं. घृत ४ अं. छागशुक्र ४ अं.
गवाशुक्र ४ अं. । ककार्थ—पक्ष्मकोण ७ यव-
कोर अत्रोत्प्रेक १ अं. । रस.र. ।

कुलत्थसूपः । पुं । भट्टकुलत्थसिद्धयूषे । गुणाः
—“कुलत्थसूपी वातघ्नः कटुः पाके कषायकः ।
कफाविरोधी शुक्रासकरी भ्रूशसकासनुत् । शुक्रा-
श्मरीहरः पित्तकारकः कथितोऽभिः ॥” वै.निघ. ।

कुलत्था । स्त्री । कुलत्थाञ्जने । कान् ७ अं ।
रा.नि.व. १२ । वनकुलत्थिकायाम् । वनकूलथ ।
मं रानकुलत्था । कं काडङ्गुलिग । गुणाः—कटुः
तिक्ता अर्शःशूलघ्नी विबन्धाघ्नानघ्नी चक्षुष्या व्रणरो-
पणी च । रा.नि.व. ५ ।

कुलत्थाञ्जनम् । क्ली । A blue stone
used as a collyrium. खनामस्त्राताञ्जनवि-
शेषे, कुलत्थाकाराञ्जनप्रसारविशेषे । कृत्रिम अ-
ञ्जनविशेष । हिं कालाशुभा, खापरिया । गुणाः
—“कुलत्थिका तु चक्षुष्या कषाया कटुका हिमा ।
विषविस्फोटकश्छतिव्रणदीपनिर्वर्हिणी ॥” रा.नि.
व. १२ ।

कुलत्थादिलेपः । पुं । कर्णमूलश्रीषे हिते
लेपे । कुलत्थः कटुफलं शुष्की कृष्णजीरकश्च सम-
भागं जलेन पेययित्वा ईषदुष्णी लेपः । भा.म. १४.
अ.चि. ।

कुलत्थाद्यष्टतम् । क्ली । अश्वयधिकारि ।
“कुलत्थसिन्धूयविडङ्गसारं सशर्कराशीतलियावश-
कम् । वीजानि कुष्माण्डकगीचुराणां घृतं पचेद्दे
वरणस्य तोये ।” घृतं ४ अ. वरुणलक् १२० अ.
(मतान्तरं ८ अ.) वारि ६४ अ. पादांशः १६ अ.
कुलत्थादिबल्लः ८ प. एकत्र पाच्यम् । मतान्तरं—

घृत ४ अ. वरुणल्लान् ४ अ. जल १७ अं. (अं.
४ अं. । ककार्थ—कूलथ, मैकव, विडङ्ग, चि-
नि, जिडेनिछोप, यवकोर, कूशांवीज,
गोक्रुवीज अत्रोत्प्रेक ८ तो. । सा.कौ. ।
च.द. ।

कुलत्थान्नम् । क्ली । सक्ततभक्ते । गुणाः—
“कुलत्थान्नन्तु मधुरं तुवरं रचमुष्णकं । लघु दमि-
करं पाके कटुकश्चाग्निदीपनम् । कफनावकनिश्चा-
सनाशनं परिकीर्तितम् ॥” वै.निघ. ।

कुलत्थिका । स्त्री । कुलत्थाञ्जने । रा.नि.व.
१२ । रत्ना. कुलत्थे । वनकुलत्थे । वनकूर्थि ।
र.मा. । हे.च. । रक्तकुलत्थे । भा. । शीतलादे-
व्याम् । वै.निघ. ।

कुलनामः । पुं । उद्रे । हे.च. ।

कुलपत्रः (कः) । पुं । दमनकवृक्षे । दना ।
रा.नि.व. १० । [अ.च. ।

कुलपालकम् । क्ली । कुरुक्षे । कमलां लेव् ।

कुलबधूरसः । पुं । सन्निपातज्वरे । अत्र तुल्या-
शं एकभागतुल्यं । यद्यपि नस्यसुक्तं तथाप्यञ्जनव्य-
वहारः । र.सा.सं. । पारदश्रीषकतामसनःशिला-
तुल्यकानि द्रव्याणि । इन्द्रवारुणी (श्रीशानभमी)
रसेन चणकाभा वटी कार्या । वै.रत्नावली ।

कुलभृत्या । स्त्री । गर्भिणीपथ्युपासनायाम् ।
जटा. ।

**कुलयी } स्त्री । वृचविशेषे । शीतला खादुः वा-
कुली } तक्तं गुरुय । “कुलयी शीतला खादुः
वातला कफकटुकः ।” वै.निघ. ।**

कुलराहः (कः) । पुं । सेराहापरनाभिःपी-
यूषवर्णाश्चे । “कुलराहः कुलराहसु सेराहः सररा-
हकः ।” ज.द. १५. ।

कुलर्कः । पुं । तालमईने । हारा. ।

कुलवर्णा । स्त्री । रक्तमूलायां विवृति । नांज
तेडेडो । रा.नि.व. ६ । [अ.मा. ।

कुलसौरभम् । क्ली । मरुवकवृक्षे । हिं मरुका ।

कुलहण्टः (ण्डकः) । पुं । जलावर्णे । हारा. ।

कुल(ला, हलः) । पुं । (Coryza Terebin-
thina or Celsia Coromandelina.)

भूकदम्बे । कूक्षिमा । र.मा. । “कुलङ्गलविषमु-
ष्टी भूख्यो भूतकेशी ।” वा.सू.१५अ. । महाभा-
वशिकायाम् । गूडीरी । मद.व.१ ।

कुलङ्गला । स्त्री । गोरक्षमुखीचुपे । वै.निघ. ।

कुलङ्गया । स्त्री । कर्पूरश्याम् । वै.निघ. ।
कपिकच्छाम् । श.च. । [शिख्यां ।

कुला । स्त्री । मनःशिलायाम् । वै.निघ. । शुक

कुलाटः । पुं । क्षुद्रमस्यविशेषे । श.मा. ।

कुलायः । पुं । पचिनीडे । स्थानमात्रे । मे. ।
लौ । शरीरे ।

कुलायस्यः । पुं । पचिणि । श.च. ।

कुलायिका । स्त्री । पचिशालायाम् । त्रिका. ।

कुलालः । पुं । वनकुक्कुटपचिणि । कुकुभपचि-
णि । हारा. । मे. । कुम्भीरे । वै.निघ. ।

कुलालिका (ली) । स्त्री । नीलोपलविशेषे ।
अन्ननाम्ने, कुलत्यान्नप्रस्तरविशेषे । मे. । रा.
नि.व.११ । वनकुलालिकायाम् । रा.नि.व.५ ।

कुलासकः । पुं । दुरालभायाम् । प.सु. ।

कुलाहः (कः) । पुं । ईषत्पीतवर्णकण्ठजानु-
घोटके । हे.च. । “ईषत्पीतः कुलाहस्तु यो भवेत्
कण्ठजानुकः” ज.द.३अ. । रक्तकीकित्तये । लाल
कूलेथाड़ा । गुणाः—आमवातघ्नः रक्तरीगघ्नश्च ।
राज. । ककलासि । श.र. ।

कुलाचिका (हुता) । स्त्री । गन्धां । कूडि।

कुलिः (ली) । स्त्री । चविकायां । छे. । रत्ना. ।
कण्टकायाम् । कण्टिकाद्री । मे. । पुं । आसना-
रभेदे । रक्तकांक्षन । ज.द.व.१ । हस्ते । शत ।
त्रिका. । चटकपचिणि । वै.निघ. ।

कुलिकः । पुं । कण्टकपालीवृत्ते । कलक-
ड़ा, कंठा खड्गकौडेली । भैष. । अश्वकर्णशाले ।
गता शान् । रत्ना. । [गोह, जू. । प.सु. ।

कुलिकच्छः । पुं । नन्दीवृत्ते । गंगा अश्वथ

कुलिका । स्त्री । भैषज्याम् । वै.निघ. ।

कुलिङ्गः (कः) । पुं । चटकपचिणि । रत्ना. ।
च.चि.२अ.४अ.योगे । गृहकुलिङ्गमांसं रक्तपित्तहरं
शतिशीतलघु । रा.नि.व.१६ । सविषमूषिकविशे-
षे । तद्दृष्टे बज्रः शीतो राज्ञश्च दंशमण्डले भव-

न्ति । सु.कल्प.६अ. । Fork-tailed shrike,
फिङ्गकपचिणि । किङ्गा पांथी । हिं गरजैवा ।
तन्मांसगुणाः—कुलिङ्गो मधुरः क्षिग्धः कफघ्नक-
विवर्धनः । सु.सू.४६अ. । मधुरं क्षिग्धं कफपित्त-
करश्च । राज. ।

कुलिङ्गा (ङ्गी) । स्त्री । कुलिङ्गपचिस्त्रियाम् ।
कर्कटशङ्खीवृत्ते । कौकड़ागुश्ची गोह । प.सु. ।
च.सू.४अ. ।

कुलिङ्गाक्षी । स्त्री । पेटिकावृत्ते । पेटोत्रि
गोह । श्वेतोच्चटायाम् । (श्चउ उकड़ा । रत्ना. ।

कुलित्या । स्त्री । रक्तकुलित्ये । वै.निघ. ।

कुलित्यिका । स्त्री । वनकुलित्ये । विवतायां ।
मम्रिकादेश्याम् । वै.निघ. ।

कुलिरः । पुं । कर्कटे । कौकड़ा । त्रिका. ।

कुलिशः । पुं । लताशाले । र.मा. । खण्डक-
र्णवृत्ते । “हस्तिकर्णपलाशस्य कुलिशस्य तथैव च ।”
रसेन्द्र.चि.८अ. । अस्थिसंहारवृत्ते । प.सु. । भैष.
अम्रपि.चि. । र.मा.लौहसारणे । हीरकप्रभमस्य-
विशेषे । त्रिका. । मे. । लौ । वज्रे । डीरे । रा.
नि.व.११ । [गता शान् । रा.नि.व.६ ।

कुलिशतरुः । पुं । अश्वकर्णशाललतायाम् ।

कुलिशद्रुमः । पुं । सुहीवृत्ते । मनसा वृक्ष ।
हिं मूहर । वै.निघ. ।

कुलिशमस्यः । पुं । कुडिशमस्य । राज. ।

कुलीनः । पुं । कुनखनामक्षुद्ररोमे । See कु-
नखः । पेटघोटके । हे.च. । [प.सु. ।

कुलीनकः । पुं । वनसुद्धे । गुग्गुली । कर्कटे ।

कुलीनसम् । लौ । जले । हे.च. ।

कुलीयकम् । लौ । नेत्रसन्धौ । वै.निघ. ।

कुलीरः (कः) । पुं । कर्कटशङ्खाम् । वै.निघ. ।
कर्कटे । क्षुद्रकर्कटे । कौकड़ा । रत्ना. । रस.र.
बाल.चि. । कुलीरमांसगुणाः—“कुलीरकस्य मांसमु-
शीतं धातुविवर्धकं । वृष्यं रक्तप्रवाहश्च स्त्रीणां श-
मयति क्षणात् ॥” वै.निघ. । सृष्टिविष्णुं भद्रसन्धा-
नकृत् वातपित्तघ्नम् । “कुलीरोऽतिबली वृष्यः प-
ञ्चुनयविनाशनः । शोफातिसारघृणीश्च विरक्तः ।
स्त्रियां हितः ॥” चवि. ।

कुलीरविषाणिका (णी) । स्त्री । कर्कट-
शस्त्रम् । कैंकड़ाशुक्र । भा.पू.१भ. ।

कुलीरशृङ्गी } स्त्री । कर्कटशस्त्रम् । प.सु ।
कुलीरा } भा.कर्णक.ज्व.चि. । च.सू.४अ. ।

कुलीरात् । पुं । कर्कटशिशू । कैंकड़ा
वाह्य । त्रिका. ।

कुलुकम् । स्त्री । जिह्वामले । हे.च. ।

कुलुकगुच्छा । स्त्री । उल्काश्री । हारा. ।

कुलूलम् । स्त्री । तुषानले । मी. ।

कुलेचरः । पुं । कृचकमेदे । वै.निघ. ।

कुलीत्कटः । पुं । कुलीनघोटके । श.च. ।

कुलीत्यिका । स्त्री । कुलत्ये । वै.निघ. ।

कुल्फः । पुं । गुल्फे । छट्पल्ल । रोमे । उणा. ।

कुल्माषः । पुं, स्त्री । काञ्जिके । रा.नि.व.१३ ।

कुलत्ये । गन्धशाली । प.सु. । यावके । याडे ।

मी. । अर्द्धस्त्रिधात्र्यगोधूमादौ । घृहुनी । “अर्द्ध-

स्त्रिधात्र्यगोधूमा अन्येऽपि चणकादयः । कुल्माष

इति कथ्यते ।” भा. । कौटट्टमाषे । शकधान्ये, यवा-

दौ । वै.निघ. । वंशे । रा.नि.व.२३ । जटामा-

स्यां । वनकुलत्ये । र.मा. । काश्मीरे तुलसीमेदे ।

स्त्री । धान्यविशेषे । वाट्टो धान । राजमाषे ।

वर्षणि । यवौदने । सु.चि.६अ. । यवपिष्टमाषे ।

सु.चि.१०अ. ।

कुल्माषाभिभवम् } स्त्री । काञ्जिके । “कुल्मा-
कुल्माषाभिषुतम् } वैर्यवादिभिरर्द्धस्त्रिधैरभि-
षूयते अ ।” अ.टी.खा. ।

कुल्मासम् । स्त्री, पुं । कुल्माषे । विच. ।

कुल्यम् । स्त्री । अस्थि । हाड़ । द्रोणाष्टकपरि-
माणे । आनिषे । कीकसे । शौंखत्र । मी. ।

कुल्या । स्त्री । द्रोणाष्टकमाने । जीवन्त्याम् । मी. ।
खूलवात्तक्याम् । वड़ वेष्टण । र.मा. ।

कुल्यकम् । स्त्री । जिह्वामले । वै.निघ. ।

कुवम् । स्त्री । वारिजपुष्पमात्रे । पद्मे । हे.च. ।

कुवकालुका । स्त्री । घोषीशान्ते । रा.नि.व.७ ।

कुवङ्गम् । स्त्री । शीवके । नीलग. । रा.नि.व.१३ ।

कुवञ्चकम् । स्त्री । वैजाननमयी । रा.नि.व.१३ ।

कुवरः । पुं । तुवररसे । खानन्नम् । अ.टी. । च.
सू.४अ. ।

कुवलः । पुं । (Zizyphus Jujuba.) वद-
रीवृक्षे । कूल गाछ । र.मा. । स्त्री । पद्मे । उत्पले ।
मी. । वदरफले । कूल । मद.व.६ । वृद्धवदरे । च.
सू.४अ. । सुक्ताफले । प.सु. ।

कुवलकी । स्त्री । शङ्खकीवृक्षे । वै.निघ. ।

कुवलकुणः । पुं । कीलिफलकाले ।

कुवलयम् । स्त्री । उत्पले । नीलोत्पले । नील
उन्नि । हिं कौञ्जी । रा.नि.व.१० । श.र. । “ई-
धनीलधवल कुवलयम् ।” ड. । श्वेतपद्मे । नील-
पद्मे । वै.निघ. । श्वेतकुसुदे । भा.पू.१भ. ।

कुवलयिनी । स्त्री । उत्पलिन्याम् । उन्नि
वा कुसुमेन खण्ड । रा.नि.व.१० ।

कुवला । स्त्री । सुक्ताविशेषे ।

कुवली । स्त्री । कीलिवृक्षे । कूल गाछ । हे.च. ।

कुविडम् । स्त्री । विडुलवृक्षे । रा.नि.व.२३ ।

कुवृत्तिक्तत् । पुं । पूतिकायाम्, करकमेदे ।
कैंटा करज । श.च. । [अम. ।

कुवेणी । स्त्री । मत्स्यधानिकायाम् । थानूरे ।

कुवेलम् । स्त्री । कुवलये । पद्मे । हे.च. ।

कुवेद्यः । पुं । कुक्षितवेद्ये ।

कुशः । पुं, स्त्री । जले । मी. । Sacrificial
grass. (Poa cynosuroides.) खगानम्या-
तवृक्षे । कुश । हिं दम् । कुचदम्, उद्गाकुशि ।
कुशी त्रिविधः क्रस्वदीर्घमेदीन । तयोर्दीर्घपञ्चकुश-
एव सितदर्भ उच्यते । स एवाधिकगुणः । क्रस्वो-
ऽपि प्रायेण सितदर्भतुल्यगुणः । “दर्भो ही च गुणे
तुल्यौ तथापि च सितोऽधिकः ।” यदि श्वेतकुशा-
भावे त्वपरं योजयेद्द्विषक् ॥” रा.नि.व.८ । “दर्भ-
चयं चिदोषन्नं नष्टं तुवरं हिमं । सूचकक्राशरी-
दन्तावलिबन्धप्रदराखजित् ॥” भा.पू.१भ. । “कुशी
क्रस्वदर्भ इति ॥” सु.सू.१८अ. । ड. । दन्तपङ्क-
ले कुशासने च । च.द.मनीष.चि. ।

कुशद्वयम् । स्त्री । खलुमूलादमर्दये । वा.सू. १५
अ.वीरतरादि । “उत्पादनीमलकुशद्वयगुणमुद्राः ।”

कुशनामा । पुं । उड् । हे.च. ।

कुशपः । पुं । पानपात्रविशेषे । उणा. ।

कुशपत्र(क)म् । स्त्री । तदाकारपत्रास्त्रविशेषे । तत्र विस्वावणे प्रयोज्यम् । “कुशाटीवदने सा-
व्ये द्वाङ्गुलं स्यात्तथैः फलमिति ।” सु.सू. ८ अ. ।

कुशपुष्पम् । स्त्री । यन्त्रिपर्णे । गौडिशाल । प.सु. ।

कुशमुत्तौली । स्त्री । कुशमय्यां मुटिकायाम् ।
कुशानां रचनाविशेषो मुषौलीत्युच्यते । वा.कल्. १ अ. अरण. ।

कुशमूढः । पुं । कुशनिर्मितपटके । सु.सू. ४ अ. ।

कुशमूलम् । स्त्री । दर्भमूले । गुणाः — हिमं
रुच्यं मधुरं पित्तघ्नं रक्तज्वरदृष्ट्याशसकामलाहृद्य ।
रा.नि.व. ८ । [कुक्षितशरीरे ।

कुशरीरः । पुं । मृदाशालहृत्वे । वै.निघ. । चि ।

कुशलः । चि । निपुणे । पुं । कुकुरे । हे.च. ।
मृदाजलवेतसे । मत्स्यभेदे । वै.निघ. । स्त्री । प-
य्यांती । अम. ।

कुशली । स्त्री । अमलकहृत्वे । चूद्रास्त्रिकायां,
चाङ्गेत्याम् । आभङ्गन । भा.पू. १ अ. शाकव. । कु-
माय्यां । घृष्टकुमात्री । वै.निघ. ।

कुशस्त्रम् । स्त्री । कुक्षितास्त्रे । शत्रोप अश्रु ।
यथा — “अश्वानलीभाङ्गितवाक्ययोगभयप्रमोहेरप-
रैश्च भावैः । यदा प्रयुञ्जीत भिषक् कुशस्त्रं तदा स
शैवान् कुरुते विकारान् ॥” सु. ।

कुशा । स्त्री । रज्याम् । ने. । मधुकर्कश्याम् ।
अ.च. । बल्गायां । नागाम् । हे.च. ।

कुशादिशालिपर्णः । स्त्री । दण्डपत्रकमूले
विदारिगन्धादिगन्धे च । सि.यो.दाह.चि. ।

कुशाद्यष्टतम् । स्त्री । अमलार्थधिकारे । कुशा-
दिकाण्डद्रव्याणां समष्टिः १२॥० अ. वारि ६४ अ.
धादष्टिः कायः १६ अ. शिलाजलादीनां कल्कः
१ अ. इतप्रस्त्रं ४ अ. पचेत् । कायद्रव्यं यथा —
कुशमूलं काशमूलं शरमूलं इत्यष्टमूलं (हेकडु-
मूलं) इष्टमूलं पाषाणभेदः छलुमूलं भूमिकुशाण्डः
पाराङ्गीकन्दः बराहकान्ता वा शालिधान्यमूलं गो-

चुरं श्लोवाकः पाटला पाठा (आकुनामि) शालि-
काशकं पीतभिक्षी श्वेतपुनर्गवे शिरीषमेवेति ।
कल्कद्रव्यं यथा — शिलाजतु यष्टिमधु इन्दीवरवीजं
(हृष्णावीज) चपुषवीजं (मन्धावीज) कर्कटीवीजं
(कौकूडवीज) । सर्वैरेव कायकल्क इत्यन्ये । च.
द.अमरौ.चि. ।

कुशाद्यतैलं (घृतञ्च) । स्त्री । दाह्यधिकारे ।
तिलतैलं घृतं वा ४ अ. । काथार्थं कुशकाशशरीर-
श्रीरशालपर्णानां मिलितपलशतं वारि ६४ अ.
शिटकायः १६ अ. जीवकादीनां मिलितपलाट-
कमितं कल्कं दत्त्वा एकत्र पचेत् । च.द.दाह.चि. ।
“कुशादिशालपर्ण्यादिजीरकाद्येन साधितं । तैलं
घृतं वा दाहघ्नं वातपित्तविनाशनम् ॥” काथार्थं
कुशादिपञ्चदशं खलपञ्चमूलञ्च मिलित्वा ३२ प.,
कल्कार्थं जीवकाद्यष्टवर्गः १ अ. । रस.र. ।

कुशात्मलिः (ली) । पुं, स्त्री । (Ander-
sonia Rohitaka.) रक्तरीङ्गीतके । रीङ्गीतक-
हृत्वे । त्राटा नृक् । रा.नि.व. ८ ।

कुशावलेहः । पुं । प्रमेहाधिकारे औषधवि-
शेषः । पाठः — “वीरणश्च कुशः काशः कण्ठे च;
खागङ्गस्तथा । एषां दशपलान् भागान् जलद्रोणे
विपाचयेत् । मधुकं कर्कटीवीजं कर्कार्क चापुषण-
या । गुभामलकपत्राणि एलालङ्गागकेशरं । बर-
णास्तप्रियङ्गुनां प्रत्येकमलसन्निभम् ॥” सा.कौ. ।
द्रव्याणि — वीरणमूलं (देवगत्र मूलं) कुशमूलं
काशमूलं कण्ठेचमूलं खग्गङ्गमूलञ्च, एषां प्र. १०
प. वारि ६४ अ. शे. ८ अ. । तेन खल्वं २ अ.
संमिश्र पचेत्, लेहभूते प्रचेपी दीयः । तद्रव्यप-
रिमाणञ्च प्र. २ ती. । प्रचेपद्रव्याणि — यष्टीमधुकं
कर्कटीवीजं (कौकूडवीज) कुशाष्टवीजं चपुषवी-
जं (मन्धावीज) वंशलोचना आमलकपत्रं एला
लक् (नात्रिनि) नागकेशरपुष्पं बरणालक् गुडूची
प्रियङ्गुश्च । च.द. ।

कुशाक्षः । पुं । वानरं । अ.ना. ।

कुशिशपा । स्त्री । कपिलवर्णशिशपायाम् ।
कपिलवर्ण शिष्ठ शीह । रा.नि.व. ८ ।

कुशिकः । पुं । सर्वहृत्वे । शान शीह । ने. ।
विभीतकहृत्वे । हे.च. । अचकर्थहृत्वे । शत शीह ।
रा.नि.व. ८ । तैलशेषे । विश. । फ्रासे । शान् ।

भस्मातकठवे । वदरे । वै. निघ. । नि । वकट्टी ।
टेरा । श. मा. ।

कुशि(षि)तः । नि । जलमिश्रिते । उषा. ।

कुशिविः (स्त्री) । पुं, स्त्री । शिवीविशेषः ।
गुणाः—“शेया विपाके मधुरा रसे च बलप्रदाः
पित्तनिवर्धनाश्च ।” वैद्यकं ।

कुशी । स्त्री । फाले । लौहविकारे । मी. ।

कुशीदम् । स्त्री । फाले । रक्तचन्दने । सुखमा-
लातकम् ।

कुशीपुः । पुं । अत्रे । वै. निघ. ।

कुशूलः । पुं । तुषामी । जटा. । अन्नकोष्ठे, धा-
न्यकोष्ठे । इला. ।

कुशेशयः । पुं, स्त्री । पसे । प. सु. । कर्णिका-
रहवे । कटकूलेश्वर गच्छि । श. च. । सारसपत्रि-
वि । अम. ।

कुषकः । पुं । विभीतकहवे । वै. निघ. । [मि. ।

कुषाकुः । पुं । वानरे । अयो. । विश्व. । अकें. ।

कुष्ठः । पुं, स्त्री । (Sausurea auriculata,
Syn. Aplotaxis auriculata.) स्वनाम-
ख्यातमध्यमगन्धमेवजविशेषः । कूड़. । हिं कूड़. । तं
चंगलिकोष्ठ, चंगलकोष्ठ । प. सु. । गुणाः—“कुष्ठ-
मुष्णं कटु स्वादु शुक्लं तिक्तं लघु । हृत्ति वा-
ताक्षवीसर्पकासकुष्ठमरुत्तफान् ॥” भा. पू. १ भ. ।
विषकस्तूखर्षद्वन्द्वत्वात्कारणम् । रा. नि. व. १२ ।
भा. पू. १५ च. । कुष्ठरोगे । पुष्करमूलं । कूड़विशेष-
य । विषमेदे । हि. च. । कुष्ठजनहवे ।

कुष्ठकण्टकः । पुं । खदिरहवे । वै. निघ. ।

कुष्ठकालानलरसः । पुं । कुष्ठे हितः । पा-
ठः—“गन्धं रसं टङ्गणतामलौहं भस्मीकृतं माग-
धिकासमेतं । पञ्चाङ्गनिम्बेन फलत्रयेण विभावितं
राजतरोलधैव । निषीजयेत्तत्तत्तुल्यमानं कुष्ठेषु
सर्वेष्वपि रोगसङ्घे ॥” र. वि. ८ च. ।

कुष्ठकुठाररसः । पुं । कुष्ठाधिकारे । सूतम-
ज १ भ. गन्धक. १ भ. स्यायः प्रधति-शिलाजल-
कानां प्रत्येकं १६ भ. करञ्जबीजचूर्णं ६४ भ. अ-
धस्य च ६४ भ. । चूर्णानुरूपद्वयतमधुभिः विधीक-
येत् । “मध्यस्तसमी गन्धो स्यात्साधस्यगुग्गुलु-
ः प्रिफला च महातिम्बश्चिकच शिलाजतु । इत्येत-

वृषितकुष्ठाप्रत्येकं शाचपीकृष्टम् । चतुःषष्टि कर-
जस्य बीजचूर्णं प्रकल्पयेत् । चतु षष्टि सतस्रांश्च
मध्याध्याभ्यां विलीङ्गयेत् ॥” रस. र. । र. सा. सं. ।

कुष्ठकेतुः । पुं । भूसाहल्यहृदये । दुर्मिथश्च ।
रा. नि. व. ४ । [भा. पू. १ भ. ।

कुष्ठगन्धा (श्विनी) । स्त्री । अन्नगन्धायाम् ।

कुष्ठगन्धि । स्त्री । (Peronia Elephan-
tum.) एलफालुके । अम. ।

कुष्ठघ्नः । पुं । पटोललतायाम् । रा. नि. व. ३ ।
हितवत्तयाम् । खदिरहवे । वै. निघ. ।

कुष्ठघ्नी । स्त्री । काकीदुम्बरिकायाम् । रा. नि. व.
११ । काकमात्र्याम् । वाकुच्याम् । गोमराज ।
हितवत्तयाम् । वै. निघ. ।

कुष्ठतोदनः । पुं । रक्तखदिरहवे । रा. नि. व. ८ ।

कुष्ठदलनरसः । पुं । कुष्ठाधिकारे रसः । पा-
ठः—“गन्धं रसं वाकुचिकोत्पलबीजं पलाशबीजञ्च
कशानुगुण्यरी । श्लक्ष्णाणि मध्याध्यायुतानि कृत्वा
सेवेत कुष्ठौ च हितान्ननु ॥” शकक, तम्र,
गोमराजौ, पलाशबीज, तिजक, उज्ज्वै अटो-
के हृत्त मयडाग । रस. र. ।

कुष्ठदोषापहा । स्त्री । वाकुच्यां । रा. नि. व. ४ ।

कुष्ठनाशनः । पुं । कुष्ठहरहवे । गीरसर्व-
पे । रा. नि. व. १६ । चोरीशहवे, चौरकचुकीति
लीके । रवा. । वाराहीनाममहाकन्दे । रा. नि.
व. ७ । रक्तखदिरहवे । आरम्बहवे । वै. निघ. ।

कुष्ठनाशिनी । स्त्री । वाकुच्यां । गोमराज ।
प. सु. । काकमात्र्याम् । रा. नि. व. ४ ।

कुष्ठनोदनः । पुं । रक्तखदिरहवे । वै. निघ. ।

कुष्ठरोगः । पुं । Leprosy. (Elephantia-
sis.) मध्याध्यायिनारोगविशेषः । ग्रहांवाणि, कू-
ठवाणि । लक्षणादिकं यथा—मिथ्याहारविहार-
चारस्य विशेषाद्भुक्विहारासाम्याजीर्णाद्विनाशिनः
श्लेष्मपीतस्य वान्तास्य वा व्यायामस्याप्यधर्मोसेविनी
साम्यानूपीदकमांसानि वा पयसाभीष्टमन्नतो दी-
वा मज्जल्यसूपाभितप्तः सद्यवा हर्षि वा प्रतिहन्ति
बल्य पित्तशेषाणां प्रकुपितौ परिष्टञ्चानिलः प्रह-
ञ्जसिर्धगाः शिराः सम्प्रतिपद्य ससृज्य वान्तां
मार्गं प्रति संमत्ताविचिंपति, यच्च यच्च च दीपी.

विचिमी निःसरति, तत्र तत्र मच्छन्नि प्रादुर्भव-
न्ति, एवमुत्पन्नमिव दीपस्तत्र च परिउर्द्धं प्राप्या-
मतिक्रियमाणीऽभ्यन्तरं प्रतिपद्यते धातुन्दुषयन् ।
तस्य पूर्ववृषाणि त्वक्पाक्यादीनि । स महाचूर्द-
भेदेन विविधः, तत्र सप्त महाकुष्ठान्येकादश चूद्रा-
णीति अष्टादश । अरुणीदुम्बरार्थजिह्वकपालकाक-
चकपुष्परीकदद्रुकुष्ठानीति महाकुष्ठानि । स्थूला-
रुक्ममहाकुष्ठैककुष्ठचर्मदलविसर्पसिधपामाविचर्च्चिं
काकिटिमपरिसर्परसकाञ्चेति चूद्राणि । सु.नि.५
अ. । “पुराणधान्यानि च जाङ्गलानि मांसानि सु-
द्वाश्च पटीलयुक्ताः । यवाद्यश्वाच द्विताः पुराणाः
घृतानि शाकानि च तित्तकानि ॥” इति पथ्यम् ।
“अलोमिकां यन्त्रिमतीं तथा वै व्रणसंयुतां । त-
च्चकुष्ठमहारोगः करीत्यश्वस्य दारुणम् ॥ गवां सू-
चपुरीषाभ्यां स्वेदक्षु व्रणिनो हितः । कुष्ठरोगेषु
सर्वेषु समीपे वेषधेष्ठिराम् ॥” इति अश्वस्य कु-
ष्ठम् । ज.द.४८अ. ।

कुष्ठवैरी (इन्) । पुं । वृचविशेषे, चालसुग्रा
इति भाषा । गुणाः—“कुष्ठवैरी शैलरीही महा-
गदमह्वीरुहः । वैवस्वतद्रुमः स स्याद्बलकृश रसा-
यनः । पामाविचर्च्चिकाकण्डूसिधदद्रुविपादिकाः ।
हन्त्यामवातं वातात्मं कुष्ठानि च विशेषतः ॥” अत्रि.

कुष्ठशैलेन्द्रवज्ररसः । पुं । कुष्ठाधिकारि रसः ।
पाठः—“तालकं मरिचकुष्ठं काचटङ्गनिशवचाः ।
निर्गुण्डी निम्बकरलावीजं वा दलमेव वा । प्रत्येकं
सोलकं चूर्णं चूर्णतुल्यन्तु गुग्गुलुः । वाक्त्र्याः प-
लिकं याद्व्यं पलं सूतश्च गन्धकं । लौहस्य द्विपल-
ञ्चात्र त्रिफलाजलशोधितं । घण्टाया वटिका का-
र्या गोमूत्रेण निषेविता । कुष्ठशैलेन्द्रवज्राख्यो
लौहीऽयममृतीपमः ॥” रस.र. । हरितालं मरि-
चं कुष्ठं (कूड़) काचलवणं टङ्गणं (सोशंगा)
हरिद्रा वचा निर्गुण्डी । निम्बकारवेण्योः बीजं
यचं वा, एषां प्र. १ तो. सर्वचूर्णसमं गुग्गुलुचूर्णं
सोमराजीचूर्णं ८ तो. पारदगन्धकयोः चूर्णं मि-
श्रितं १६ तो. त्रिफलागुडलौहं १६ तो. एकत्र
बीसूत्रेण वटी ६ मा. कार्या । [रा.नि.व.८ ।

कुष्ठसूदनः । पुं । आरम्भे । द्रुङ् सोमानी ।

कुष्ठहन्ता । पुं । हस्तिकन्दानामहाकन्दशाके ।
रा.नि.व.७ ।

कुष्ठहन्ती । स्त्री । वाक्त्र्याम् । (सोमराज) ।
हाकुच् । रा.नि.व.४ ।

कुष्ठहरतालेश्वरः । पुं । कुष्ठाधिकारि । र-
सोऽयं तामकीटरे कृत्वा पुटपाकविधिना प्रहरण-
ट्कं पचनीयम् । शुद्धहरितालं १२ भ. गन्धकं
१६ भ पारदः ७ भ. कृष्णामभक्ष ७ भ. एकत्र
अङ्गीटकाधेन सेहसूक्ष्मीरेण अर्कचौरिण करवीर-
काधेन उदुम्बरकाधेन च मर्दनीयः । अथ तामपात्रे
कृत्वा ६ प्रहरं पाच्यः । र.सा.सं. ।

कुष्ठहा । पुं । पटीलवृत्ते । भा.पू.१भ.शाकव. ।

कुष्ठहृत् । पुं । खदिरवृत्ते । थप्रेत्र गीह ।
त्रिका. ।

कुष्ठाद्यतैलम् । स्त्री । ऊरुसन्धे । कटुतैलं
४ श. कल्कभूतकुष्ठादीनां प्रत्येकं ८ तो. वारि
१६ श. तैलपाकविधिना पाच्यम् । शीवेष्टः धूपः ।
अजगन्धा कीफान्दी । अन्यत् कर्षरीगे—“कुष्ठ-
हृद्गुवचादारुशताह्वाविशभेषजैः । पूतिकर्णापहं
तैलं वनसूत्रेण साधितम् ॥” शताह्वा शतमूली ।
तिलतैलं १ श. कुष्ठं (कूड़) हृद्गु वचा देवदारुः
शतमूली गुण्डी मिलितं १६ तो. ह्यागसूचं ४ श. ।
च.द. ।

कुष्ठाद्युहर्त्तनम् । स्त्री । कुष्ठरीगे उहर्षणे ।
“कुष्ठं हरिद्रे सुरसं पटीलं निम्बाशगन्धे सुरदारु-
शिशू । ससर्षपं तुम्बुकाधान्यवल्गं चण्डाच्च चूर्णानि
समानि कुर्यात् । तैलकपिष्टैः प्रथमं शरीरं तैला-
क्रमुहर्त्तयितुं यतेत ।” सुरसं तुलसी, बल्यं केवर्त्त-
सुप्तकं, चण्डा चौरपुष्पी (ठात्रथडूक) च.द. ।

कुष्ठान्तकरसः । पुं । कुष्ठाधिकारि रसः ।
पाठः—“शुद्धसूतं द्विधा गन्धं निर्गुण्डीवागुचौरसैः ।
दिनैकं मर्दयेत्पात्रं यामं जवण्यन्तके । उद्धृत्य
चूर्णयेत्तुल्यैस्त्रिफलावाक्त्रचौफलेः । तुल्यांशं भङ्ग-
चूर्णञ्च सर्वमेकत्र पाचयेत् । पलाशखदिरकाष्ठैः
गोमूत्रैर्लोहभाजने । दिनैकांशे वटीद्वयान्नक्षौकं
भक्षयेत्सदा । कुष्ठं विस्कीटकं हृन्नि नाम्ना कुष्ठा-
न्तको रसः । मर्दनं भानुतैलेन चातपे कारयेत्स-
दा ॥” रस.र. ।

कुष्ठारिः । पुं । (Acacia Farnesiana.)
मिड्खदिर । रा.नि.व.८ । पुटीले. रा.नि.व.९ ।

मन्त्रके । रा.नि.व.११। (Acacia Catechae.)
खदिर । आदित्यपञ्चमे । रा.नि.व.४ । भमरारि-
पुण्ड्रवे मालवदेशे प्रसिद्धे । रा.नि.व.१० ।

कुष्ठारिरसः । पुं । कुठाधिकारे । अत्र बला-
चयं चेतबलापीतबलानामबला आध्याः । ब्रह्मदण्डो
(भागो) । काकडुमुर, वाग्मनशाटोमूल, श्वेत
वेमण्डा, पीत वेमण्डा, गोरक्षचाकूले अ-
त्रोक्तैर्हृन्ममभाग । मधुर सहित चाटिग्न
थाईदेव । र.सा.सं. ।

कुष्ठिकम् । स्त्री । अत्रस्य कृषाधी मध्यभागे ।
“किञ्च तत्रैव मध्यस्थमधीभागे च कुष्ठिकम् ।”
ज.द.२४. ।

कुष्ठी । चि । कुष्ठरोगयुक्ते ।

ः । पुं । सरीसृपज्वरे । गज.वै. ।

कुषुलम् । स्त्री । छिदने । उणा. ।

कुषाण्डः (कः) । पुं । A kind of Pump-
kin gourd. (Benincasa cerifera.) ख
नामख्यातफलशक्रे । कूम्डा गीह । हिं कुंङ्का ।
ते गुम्फाङ्गि । उत्. कखाडु, पानीकखार । कुषा-
ण्डं बल्लौफलश्रेष्ठं, तत्फलं त्रिविधं बालमध्योत्तममि-
ति । गुणाः—“वातघ्नं रीचकं बालं, मध्यमं स्या-
न्निदोषहृत् । श्लेष्मं वातकफं हन्ति रक्तपित्तनिव-
र्हणम् ॥” अत्रि, १६५. । वृद्धयं वृष्यं गुरुलात् श्ले-
ष्मलं पित्तस्रवातघ्नम् । बालं तत्पित्तघ्नं शीतलं, म-
ध्यमं कफकरं । वृद्धं नातिहिंसं खादु सचारं दी-
पनं लघु वल्लिशोधकं चेतोरीगहृत् ॥ भा.पू.१भ.
शाकव. । तन्मध्यफलं कफकरं गुरुपाकि च । त-
त्पुष्पफलं—लघु उष्णं चारुरसं अग्निदीपनं वलि-
शोधनं हृद्यं वित्तविकारिणाञ्च पथ्यम् । तस्य ल-
ताशकौ—मधुरौ सचारी गुरु रुची रुचिकरी
वातकफाग्नीशर्कराहरी च । तन्मज्ज—शुक्लं
पित्तघ्नं वल्लिशोधनञ्च । राज.१५. । सूत्राघातहर्
प्रसिद्धमूलक्याग्नीशर्करा विष्णुचन्दनं शुक्रवृद्धिकरं
वृक्षाहर् जीर्णरूपिकरं खादु अरीचकहर् बल्यं
पित्तघ्नञ्च । रा.नि.व.७. । “कुषाण्डकस्य खरसो
गुह्येन सहयोगितः । कुष्ठकी द्रवसञ्जातं मर्दं पा-
नाद्यापोहति ॥ शार्ङ्ग.म.१भ. ।

कुषाण्डकदृतम् । स्त्री । अमलाप्रधिकारे ।

दृतं ४ श. यष्टिमधुकल्कः १ श. कुषाण्डरसः ७२
श. । च द.अपणा.चि. । [निघ.त्रास.चि. ।

कुषाण्डकशिक्रा । स्त्री । कुषाण्डमूले । वै.

कुषाण्डखण्डम् । स्त्री । रक्तपित्ताधिकारे दृ-
तम् । “कुषाण्डकं पलशतं सुखिन्नं निष्कुलीकृतं ।
पचेत्तमे दृतप्रस्थे शनैस्ताम्बनये हृदे । यदा मधुनि-
भः पाकः तदा खण्डशतं न्यसित् । पिप्पलीशङ्क-
वेराभ्यां द्वे पले जीरकस्य च । त्वनेलापत्रमरिच-
धान्यकानां पलाहकं । न्यसेद्वर्णोक्तं तत्र दम्बां
सहृद्येभ्युनः । तत्पक्वं स्थापयेद्वाखे दत्त्वा चौद्रं दृ-
ताहकं । तद्यथाशिवलं खादित् रक्तपित्ते चतच-
यो ॥” त्वन्वीजान्नेर्विरहितं निष्कुलीकृतमुच्यते ।
निष्कुलीकृतकुषाण्डं १०० प. दृतं ४ श. कुषाण्ड-
जलं १६ श. शर्करा १०० प. पाकसिद्धौ पिप्प-
लीचूर्णं १ प. शृङ्खलीचूर्णं १ प. जीरकगुडत्वक्तेज-
पत्रेलापरिचधन्यकचूर्णं प्र. ४ ती. मधु १ श. ।
सा.कौ. । वा.चि.१५. ।

कुषाण्डगुडकल्याणकम् । स्त्री । यहण्य-
धिकारे । रुदानां वक्त्ररातीतानाम् । निष्कुलत्वचां
उक्तावीजवल्कलरहितानाम् । कुषाण्डं स्तोकजलेन
पिष्टा निष्पीडनेन नीरसहत्वा रौद्रे शोषयेत् । एवं
कुषाण्डं १०० प. दृतं १२ प. तिलतैलं ८ प.
एकत्र भज्ययेत् । गुडः (पुरातनः) २५ प. आम-
लकीरसः १०० प. उक्तारसेन शर्करा गीलयित्वा
भर्जितकुषाण्डेन सह तावत्पेषित् यावत्पाको द-
र्व्वीर्लसति न भवति । पाकशेषे पिप्पल्यादिचूर्ण-
प्रलेपो देयः । यथा—यमानौ जीरकम् । पिप्प-
ली पिप्पलीमूलं चिचकंमूलं गजपिप्पली धान्य-
कं विडङ्गं मरिचं त्रिफला वनयमानौ इन्द्रयवः
सेम्बवं एषां प्रति चूर्णं ८ ती. चित्रमूलचूर्णं ८ प. ।
च.द.यहणी.चि. ।

कुषाण्डग्रहः । पुं । भूतग्रहविशेषे । लक्षणं
—“बहुप्रलापकृषाण्डं प्रविशन्मितायानि । ग्न-
प्रलम्बवपञ्च कुषाण्डाधिष्ठितं वदेत् ॥” वा.उ.४५. ।

कुषाण्डतैलम् । स्त्री । कुषाण्डबीजतैले ।
कूम्डावीठित् तेन । गुणाः—वातपित्तघ्नं श्ले-
ष्मलं गुरु शीतलञ्च । वा.तैलव. ।

कुषाण्डनाडिका (डी) । स्त्री । कुषाण्डक-
नाले । कूम्डात्र उठि । गुणाः—“कुषाण्डक-

हिका गुर्वी शर्कराशरिनाशिनौ ।” राज.२प. ।

कुशाण्डवटकः । पुं । कुशाण्डकृतवटके । कुम्भड़ावड़ि । यथा — “कुशाण्डं कर्त्तव्यत्वात् अलं निष्कार्यं यवतः । कुसुम्बुर्निशामाषं चूर्णं सतिल-
सैम्बवं । निक्षिप्य वटकाः कार्याः शीतपे शीषयेत-
तः । रुचिदा वातहन्तारस्तिलतैले सुपाचिताः ॥”
वै.निघ. ।

कुशाण्डशालिः । पुं स्त्री । खनामख्यातशालि-
धानविशेषः । गुणाः—मधुरा गुरुः सुगन्धा पीता
दुर्गन्धरा खूलतश्चला कोमला च । रा.नि.व.१६ ।

कुशाण्डसुरा । स्त्री । कुशाण्डकृतसुराविशेषः ।
कुम्भड़ा मद् । गुणाः—“कुशाण्डस्य सुरा गुर्वी
शानुवर्द्धकारिणी । अग्निमान्यकरी हृष्या प्रीक्ता
दृष्टिप्रदा रुधेः ॥” वै.निघ. ।

कुशाण्डचारः । पुं । कुशाण्डभक्ष्योत्तारः ।
“कुशाण्डं तनु कृत्वा तु चित्रा घर्णे विग्रीषयेत् ।
स्यात्वा विविध्य तत्सर्वं पिधानेन पिधाय च ।
बुद्ध्या निवेश्य वरिच ज्वालयेत्कुशलो जनः । यै-
दा तत्र भवेद्विषा किन्त्वह्नारो दृढो भवेत् । तदा
बिर्वापयेच्छीतं सर्वथा चूर्णितं तत् ॥” भा.म.
३भ.मूलचि. ।

कुशाण्डी । स्त्री । कर्कोटकायाम् । निपाती
कुम्भड़ा वा कर्कोटगोल । कुशाण्डलतायां । कुम्-
भड़ा गोल । रा.नि.व.७ ।

कुशाण्डीन्मादः । पुं । भूतीन्मादभेदे । स
च कुशाण्डग्रहजातः । शार्ङ्ग.पू.७अ. । लक्षणं—
“बहुप्रलापकृष्णार्धं प्रविलम्बितयायिनं । शून्यप्रल-
म्बवर्णं कुशाण्डाधिष्ठितं वदेत् ॥” वा.उ.४अ. ।

कुसिम्बी । रक्तशिम्बीलतायाम् । भिम् गोल ।
रा.नि.व.१६ ।

कुसुमम् । स्त्री, पुं । पुष्पे । स्त्रीरजसि । Oph-
thalmia. नेत्ररोगविशेषः । मी. । खवङ्गे । वै.
निघ.२भ.पथ.चि. ।

कुसुमफलम् । स्त्री । जातीफल । वै.निघ. ।

कुसुममध्यम् । स्त्री । भक्ष्यफल । जालिता । श.च. ।

कुसुमवती । स्त्री । रजःखलायाम् ।

कुसुमसारः । पुं । मधुनि । “घृतकुसुमसार-
श्लोदः ।” च.द.यज्ज.चि.गर्भाधि. ।

कुसुमा । स्त्री । मालीपुष्पवत् । रक्तपाटला-
याम् । जातीपुष्पवत् । रत्ना. ।

कुसुमाकरः । पुं । वसन्तसमये ।

कुसुमाञ्जनम् । स्त्री । पुष्पाकाररीतिमलसम्भ-
वे अञ्जने । गुप्ताञ्जन । रा.नि.व.१९ ।

कुसुमात्मकम् । स्त्री । कुङ्कुमे । हारा. । पुं ।
केशे । वै.निघ. ।

कुसुमाधिपः । पुं । चम्पकवत् । श.र. ।

कुसुमाधिराजः (राट्) । पुं । महानाग-
केशरचम्पकवत् । नाट्यश्रृङ्गाणि । चिका. ।

कुसुमावलिः । स्त्री । वन्द्यकृतसिञ्चयोगटीका-
याम् । [१४ ।

कुसुमासवम् । स्त्री, पुं । मधुनि । रा.नि.व.

कुसुमोदरम् । स्त्री । भक्ष्यफल । जालिता । प.सु. ।

कुसुम्बः (भः) । पुं, स्त्री । कुङ्कुमवत् । पूती-
करञ्जे । नाट्यकर्मज्ञ । सु. । See पूतीकः ।
(Safflower carthamus tinctorius.)
खनामप्रसिद्धवत् । कुङ्कुमकूटनर गोल । मं कर्कु-
ईचे भाङ्ग । तं लत्तुक, लक्ष, बंगारसु । स चि-
विधः महाह्रस्ववर्णकुसुम्भमेदात् । गुणाः—“कुसु-
म्भो वातली रुचि विदाही कटुकः श्रुतः । सूच-
कृच्छ्रकं रक्तपित्तचैव विनाशयेत् ॥ कुसुम्भपुष्पं
सुखादु चिदोषघ्नं भेदकं । रुचिसुखं पित्तलक्ष-
केशरञ्जनकारकं । कफनाशकरश्चैव लघु प्रीतं म-
नोपिभिः ॥” वै.निघ. । वातलं सूचकृच्छ्ररक्तपित्त-
कफघ्नम् । भा.पू.१भ. । तच्छाकं मधुरं कटूष्णं
विण्मूत्रदोषघ्नं दृष्टिप्रसादनं रुच्यमग्निकरञ्च । रा.
नि.व.७ । “कुसुम्भपत्रं मधुरं नेत्रपुष्पं कटु श्रुतम् ।
अग्निदीप्तिकरश्चातिरुच्यं रुचं गुरु श्रुतं । सरं
पित्तकरश्चाकं शुद्धरीगकरं मतं । कफविण्मूत्रमे-
दानां नाशकं परमं मतम् ॥” वै.निघ. । “कुसुम्भं
रुचिकृतातं हन्ति बल्यं रुचिप्रदं ।खादु
विपाके च कफापहम् ॥ किञ्चिच्चान्नं भवेत्तार-
मशस्तमग्निमान्यके । भेदनं रुच्यमधुरं कषायमति-
वातलम् ॥” अचि.१६अ. । स्वर्णं । मी. ।

कुसुम्भतैलम् । स्त्री । कुसुम्भबीजकेष्टे । कुङ्कु-
मबीजकेष्टे । गुणाः—“कुसुम्भतैलमकं स्वा-
दुष्णं गुरु विदाहि च । चक्षुर्भासयितुं शक्यं रं-

कपितकफापहम् ॥” वै.निघ. । कृमिघ्नं तेजोबल-
कारं राजयन्मग्नं मलघ्नं विदोषकरं पुष्टिनाशनं
बलक्षयकरं दृष्टिकण्डूतिजनकञ्च । रा.नि.व.१५ ।
“कुसुमैतलसुख्यन्तु विपाके कटुकं गुरु । विदाहकं
विशेषेण सर्वदोषप्रकोपनम् ॥” अचि.१४.अ. । [अ. ।

कुसुमपत्रम् । क्ली । कुसुमशक्ते । See कुसु-

कुसुमबीजम् । क्ली । कुसुमवृक्षफले । कुश-
मशूलेन बीज । हिं वरै । गुणाः—कटुपाकं ह-
कशुकहरञ्च । वा.पुष्पव. । मधुरं स्निग्धं रक्तपित्त-
कफघ्नं कषायं शीतलं गुरु त्वयं वातघ्नञ्च । भा. ।

कुसुमला । स्त्री । दारुहरिद्रायां । वै.निघ. ।

कुसुः । पुं । किञ्चुलके, गण्डूपदे । ऐ.च. ।

कुसुम्ब(म्बु)री(रः) । स्त्री । A pungent
seed used in condiment. धन्याके । रा.
नि.व.६ । (रौ) The plant coriander.
आर्द्रधन्याके । कौंठ । शृन । मं कीधिस्वीर ।
“गुडूचीविम्बकुलुम्बरुपन्नकम् ।” सि.यो.अग्निमा.
चि. । “चयं चित्रकपाठां बीरं कुलुम्बरुणि च ।”
च.द.चव्यादिघृते । गुणाः—“आर्द्रां कुलुम्बरी
कृत्यारखादुदौर्गन्धद्वयतां । सा यस्मा मधुरा पाके
स्निग्धा दृष्ट्वाहनाग्निनी । दोषघ्नी कटुका किञ्चि-
त्तिक्ता सीतोविशोधनी ॥” सु.स.४६अ. ।

कुसुमप्रः । पुं । कुसुमितस्रजे ।

कुहम् । क्ली । राजवदरफले । मद.व.६ । प-
थे । बीजपत्रे । वै.निघ. ।

कुहकः । पुं । मण्डूकजातीयकौटभेदे । सु.कल्प.
८अ. । ययिपर्णवृक्षे । गैर्लेला । वै.निघ. ।

कुहकखनः । पुं । Phasianus Gallus.
कुहकखरः । वनकुकुटे । ऐ.च. ।

कुहनः । चि । ईयांली । चारां । पुं । मूषिके ।
सर्पे । ऐ.च. । क्ली । शृङ्गाख्यविशेषे । काचपात्रे । मे. ।

कुहरः । पुं । नागविशेषे । कर्णे । कण्ठे । कण्ठ-
शब्दे । अजयपालः । क्ली । हिन्दे । मे. ।

कुहलिः । पुं । सञ्चिततामूले । मांजांजीन ।
पूगपुष्पिकायाम् । चिका. ।

कुहा । स्त्री । गोपघोषायाम् । अशोकूल ।
वै.निघ. । कटुका । श.च. । वदरवृक्षे । भा. ।

कुहुकम् । क्ली । ययिपर्णे । श.चि. ।

कुहकः (कण्ठः) (मुखः) (रवः) । पुं ।
कीकिले । चिका. । (वा) स्त्री । कीकिलायाम् ।
वै.निघ. । [टिकायाम् । चारां । चिका. ।

कुहेडिका (डी) (लिका) । स्त्री । कुवभ-

कुचः । पुं । कुची । कौंक् । उषा. ।

कुचिः । स्त्री । उदरे । रवा. ।

कुचिम्भरिः । चि । खोदरपूरके । अम. ।

कुचिरन्ध्रः । पुं । नले । रा.नि.व.८ ।

कुचिशूलम् । क्ली । वातव्याघी । मा.नि. ।

कूकुरः । पुं । कुकुरे । वै.निघ. ।

कूचः । पुं । कुचे, सने । उषा. ।

कूचिका । स्त्री । अन्धाह्मिन्ने । चिका. ।
सुद्रकुचिकायां । दुग्धपाचिते कृतभर्जिततण्डुले ।
वै.निघ. । [वै.निघ. ।

कूची । स्त्री । तत्कूचिकायाम् । दुग्धकूचिकायां ।

कूजः । पुं । अत्यन्तशब्दे ।

कूजनम् । क्ली । कुयनम् । भा.म.१भ.ज्व.चि. ।
“कूजनघातिवैगन्धम् ।”

कूटः । पुं । भयमङ्कवृक्षे । इला. । गृहे । श.र. ।
अचि.२०अ. । वृक्षविशेषे । क्ली । खोहसारे । पि-
तले । प.मु. । वारिपात्रे । वै.निघ. ।

कूटकः । पुं, क्ली । मुरानामगन्धद्रव्ये । श.मा. ।

कूटगृहम् । क्ली । जन्ताकगृहे । च.शा.२अ. ।

कूटजः । पुं । कुटजवृक्षे । कूडि ग्रीष् । भा.
पू.१भ. । अतकुटजे । वै.निघ. ।

कूटजीवः । पुं । पुत्रजीववृक्षे । रा.नि.व.२ ।

कूटतुला । स्त्री । कुक्षितुलायाम् । शंभ्रां
निधि. । [निघ. ।

कूटपाकः । पुं । सन्निपाते । वैतकज्वरे । वै.

कूटपाकलः । पुं । इक्षितः वैतकज्वरे । चि-
दीपोल्लससन्निपातज्वरे । लक्ष्यं—“सर्वदीपोल्ल-
सो यस्य सन्निपातः प्रकुप्यति । यथाशामपि दी-
पाणां तस्य रूपाणि लक्षयेत् ।..... । केवलीका-
सपरमः सव्याहः सव्यालोचनः । चिरावीपरमे दक्ष

अनोर्हरति जीवितम् ॥...॥ सन्निपातनिमग्नाः
भिषजः कूटपाकलम् ॥” भा.म.१भ.।

कूटपातकः । पुं । पितृज्वर । कुलालस्य प-
वने । दूमादत्र त्रिंशत् । झरा. । [त्रिका.।

कूटप(पू)र्व्वः । पुं । हस्तिनस्त्रिदोषजज्वरे ।

कूटमानम् । स्त्री । कुक्षितमाने ।

कूटलमस्तकः । पुं । चविकायां । वै.निघ.।

कूटशास्त्रलिः । पुं । रक्तरीहितकवचे । रा.
नि.व.८ । A species of Simul silk
cotton tree. कूटशास्त्रलीहचे । काश्मिरात्
इति भाषा । गुणः—“तिक्तः कटुः भेदकरी मतः।
उष्णः कफश्च वातश्च श्लेष्मां गुल्मं यकृदुजं । विष-
दोषं भूतबाधं मलस्रावं विनाशयेत् । भेदश्च रक्त-
दोषश्च शूलश्चैव विनाशयेत् ॥” वै.निघ.।

कूटस्थम् । स्त्री । नखीनामकगन्धद्रव्ये । व्याघ्र-
नथी । रा.नि.व.१२ । [निघ.।

कूटार्थसिद्धिस्तत् । पुं । पुत्रघ्नोवहचे । वै.

कूषिः । वि । रोगादिना कुञ्चितकर । बूटो ।
अन्टी. । [याम् । श.चि.।

कूषिका । स्त्री । पशुशङ्के । हे.च. । कलिला-

कूथनम् । स्त्री । कुम्बने । वै.निघ.।

कूटालः । पुं । कुट्टालकवचे । अ.टी.र.।

कूपः (कः) । पुं । गम्भीर-सङ्कीर्णलङ्कादिबहु-
पुरुषकृतजलाशये । कूशा, पातकूशा, ईम्नात्रा ।
वा.टी.हेमा.वारिक. । तस्य लक्षणं—“भूमौ खा-
नोऽलविस्तारो गम्भीरो मण्डलाकृतिः । बद्धोऽवद्धः
स कूपः स्थापदभः कोपमुच्यते ॥ जलगुणाः—
कोपपथ्यो यदि खादु त्रिदोषघ्नं हिमं लघु । त-
त्क्षारङ्गकवातघ्नं दीपनं पित्तक्षत्परम् ॥” भा.।
लघु पित्तकरं कफघ्नं क्षारघ्नं । रा.नि.व.१४ ।
वातकफघ्नं दीपनं लघु पित्तकरं सन्धारं लवणरसं
काले काले शीतलमुच्यते । राज. ।

कूपकच्छपः । पुं । कूपकच्छपे ।

कूपजः । पुं । केशे, लोचि ।

कूपजलम् । स्त्री । कूपसलिले । कोशोत्र जल ।
निर्भरजले । M. Williams. .

कूपदुर्दुरः } पुं । कूपस्थमिके । कोशोत्र (२७) ।
कूपमण्डूकः }

कूपाङ्गः (ङ्गः) । पुं । रोमाङ्गे । श.र. ।

कूपिका । स्त्री । नदीजलगतीपले । मे. ।

कूपी । स्त्री । पाचविशेषे । कपिकच्छाम् । आ-
नाकुशी । वै.निघ. ।

कूपोदकम् । स्त्री । कूपजले ।

कूप्यम् । स्त्री । रीप्यं । माणिक्ये. ।

कूभ(म)म् । स्त्री । अल्पसरोवर । जटा. ।

कूरः । पुं । अग्ने, भक्ते । रा.नि.व.२० ।

कूर्चम् । स्त्री, पुं । केशादिकृतमार्ज्जानां । कुँठि ।
मे. । इन्द्रलुमादिरीगेषु प्रयोज्ये यन्त्रविशेषे, यवर्च-
माने वृक्ष इति भण्यते । “कूर्चं हनैकपृष्ठस्थाः
सूचयः ताः सुबन्धनाः । संयोज्यं नीलिकाव्यङ्गकेश-
घ्रातेषु कुटने ॥” अत्रि. । गुच्छे । मस्तके । भुवी-
र्मध्ये नासिकोपरिभागे । श्मश्रुणि । मे. । “कूर्चांश्च
शिरास्त्रायुस्त्रिमांससम्भवा ज्ञेयाः ।” भा. । तन्नाम-
कवैकल्यकरस्त्रायुमर्शषट्के । तस्य च स्थानं अङ्गु-
ष्ठाङ्गुलिमध्यस्थोपरिभागे । हे.च. । त्रिप्रोपर्थ्यभय-
पार्श्वे वा । “त्रिप्रस्थोपरिष्ठात् उभयतः कूर्ची
नाम । कूर्चा हस्तपादयोवानेद्रेषु षट्, हस्तयोर्ध्वं
पादयोर्ध्वं योवानेद्रेयोरेकैकः ।” सु.शा.१७. ।
अथस्य पादहस्तयोरेकतः पञ्चाङ्गाणि । ज.द.१७. ।

कूर्चकः । पुं । जीवके । जाङ्गलपत्रविशेषे ।
अत्रि.२०. । भूमध्यादिदिहांशेषु । स्त्री । दन्वाधा-
वनकुञ्चिकायां । वै.निघ. । [वै.निघ.।

कूर्चपर्णी । स्त्री । मेघशङ्काम् । त्र्यङ्गुलिषु ।

कूर्चभाक् । स्त्री । भूर्जपत्रे । वै.निघ. ।

कूर्चमर्शम् । स्त्री । तन्नामकस्त्रायुमर्शषट्के । See
।

। पुं । प्राणिनां पुनर्दन्तोद्भेदकालि ।

कूर्चशिरः । स्त्री । अत्रिस्तम्बे । षुड्पुड् । त-
न्नामकशिराकरस्त्रायुमर्शषट्के । तस्य च स्थानं
गुल्फस्थेरधीभागे उभयपार्श्वतः । सु.शा.१७. ।

कूर्चशीघ्रे. (कः) । पुं । जीवकौषधी । र.
मा. । ज.द.१२. । नासिकेलवचे । भा. ।

। पुं। नारिकेलवृक्षे । रा.नि.व.१०।

कूर्चिकः (का) । पुं, स्त्री । चीरविक्रती ।
क्रीत्रा । अम. । “दध्ना तन्नेष वा सङ्ग पाकात्
पृथग्भूतचनद्रवभागश्चीरं कूर्चिकेत्युच्यते ।” वा.टी.
हेमा. । च.सू.५अ. । सा द्विविधा — “दध्ना सङ्ग च
यत्पक्वं चीरं सा दधिकूर्चिका । तन्नेष पक्वं यत्
चीरं सा भवेत्तत्तत्कूर्चिका ॥” भरत. । सूचिकायां ।
२८ । वै.निघ. । कुड्मले । कूँडि । तूलिकायाम् ।
कुक्षिकायाम् । कूँटि । हे.च. । मे. । [र.मा. ।
कूर्चिकापिण्डः । पुं । किलाटे । छान ।

कूर्द्धनम् । स्त्री । शिशुक्रीडायाम् । अम. ।

कूर्पम् । । भुवीर्मध्यभागे । हे.च. ।

कूर्परः (रा) । पुं, स्त्री । भुजमध्यभागे । क-
रुहे । रा.नि.व.१८ । कफोष्णी, जानुर्देश । मे. ।

कूर्परमर्म । स्त्री । तत्स्थानस्थिते तन्नामक-
मर्महये । सु.शा.६अ. ।

कूर्पासः (कः) । पुं, स्त्री । अक्षतीलके । चोले ।
स्त्रीणां कञ्चुलिकायाम् । Bodice. हे.च. ।

कूर्मः । पुं । उन्मीलननिमीलनकरे शरीरस्थवा-
युविशेषे । अ.चि. । कच्छपे । रत्ना. । स्त्री (कूर्मी) ।
कच्छप्याम् ।

कूर्मपित्तम् । स्त्री । कच्छपपित्ते ।

कूर्मपृष्ठः । पुं । अस्नानवचं । बाँटि । श.च. ।
स्त्री । कूर्मपृष्ठदेशे । [कोरा । श.च. ।

कूर्मपृष्ठकम् । स्त्री । शरावे । शरा । हिं स-

कूर्मपृष्ठास्थि । स्त्री । कच्छपास्थिनि । काङ्छि-
मेत्र स्थाना । एतस्त्वेदः वातव्याधिहरः ।

कूर्ममांसम् । स्त्री । कच्छपमांसे । See शङ्खः ।

कूर्मशीर्षकः । पुं । जीवकवृक्षे । रा.नि.व.५ ।

कूलम् । स्त्री । तीरे, तटे । अम. । जलाशये ।

कूलकम् । स्त्री, पुं । पटीलपत्रे । “निम्बकूलक-
युक्ल ।” सि.यो.ज्व.चि. । पटोले । भा.पू.१भ.
शाकव. । वष्पीके । उहेटिपि । मे. ।

कूला । स्त्री । रुखदन्तौष्ठे । वै.निघ. ।

कूलालम् । स्त्री । एलाकरवीरे । रत्ना. ।

कूलिका । स्त्री । शीषधिविशेषे । शङ्खशङ्ख ।
तन्मूलनस्नेह. कालदृष्टीऽपि जीवति । च.द. ।

कूलेचरः । पुं । पञ्चविधामूलानर्गतपशुवर्गे ।
स च वर्गः लुलापादिपशुपरः । यथा — “लुलापग-
ण्डवाराहचमरीवारणादयः । एते कूलेचराः प्रीक्ष्य
यतः कूले चरन्त्यपाम् ॥ गुणाः — कूलेचरा मरु-
त्पित्तहरा इत्या बलावहाः । मधुराः शीतलाः स्नि-
ग्धाः सूत्रलाः श्लेष्मवर्तना” इति ॥ भा. । “गजग-
वयमद्विषरुक्चमररुष्टमररीक्षितवराङ्गखड्गिणीकर्ण-
कालपुच्छकीट्यङ्गुवनगवयप्रभृतयः ।” “वातपित्त-
हरा इत्या मधुरा रसपाकयोः । शीतला बलिनः
स्निग्धा सूत्रलाः कफवर्तनाः ॥” सु.सू.४६अ. ।

कूवरः । पुं । कुमके । मे. ।

कूष्माण्डः (कः) । पुं । कुष्माण्डलतायाम् ।
कूम्डां शां. । हे.च. । [लतायाम् । वै.निघ. ।

कूष्माण्डकी । स्त्री । भूमिकुष्माण्डे । कुष्माण्ड-

कूष्माण्डवटिका । स्त्री । कलायकुष्माण्डश-
स्यकृते वटीविशेषे । कूम्डावटि । “कुष्माण्डवटि-
का ज्ञेया पूर्वोक्तवटिकागुष्मा । विशेषात्पित्तरुद्धौ
लघ्वी च कथिता बुधैः ॥” [वै.निघ. ।

कूष्माण्डिका (की) । स्त्री । पीतालाम्बाम् ।

कूष्माण्डी । स्त्री । कर्कारौ । “कूष्माण्डी तु भृशं
लघ्वी कर्कारपि कीर्तिता ।” हे.च. ।

कूहा । स्त्री । कुम्भटिकायाम् । कूशीना । हिं
कूहासा । श.र. ।

ककः । पुं । गले । गला । हे.च. ।

ककणः । पुं । ककरपल्लिषि । कयार इति लो-
के । अम. । कनौ । डारा. ।

ककारः (लः) । पुं । चय्यनामकपत्रे । छहे । रा.
नि.व.६ । (Perdix Sylvatica.) पक्षिविशेषे ।
कर्कटे प्राची । हिं कुवार । मं करदौक । गु-
णाः — “लघुश्च ककरी श्रेयः कायाभिवर्धनी ध-
शम् ।” अचि. । करवीरवृक्षे । रा.नि.व.१० । (लः)
चुत्कारे शरीरस्थवायुविशेषे । तन्मूलम् ।

ककारा (ला) । स्त्री । पिप्पल्या । रा.नि.व.६

कक(कु)लाशः (सः) । पुं । सरटे । भिन्न-
गिटे, कङ्काम् । रत्ना. । यद्वृक्षीपायाम् ।

ककवाकुः । पुं । Gallinaceous fowl.
कुकुटे । रवा. । मयूरे. । चिका. । सरटे. । हारा. ।
स्त्री । गृहगोधिकायाम् ।

ककषा । स्त्री । ककुषहारिकपक्षिणि ।

ककाटिका । स्त्री । शीवापशङ्गागे । बा. पु. ।
रा. नि. व. १८ । तत्स्थानस्थतन्नामकवैकल्यकारम-
र्शवये । सु. शा. ६ अ. ।

ककालिका । स्त्री । पक्षिमिदे ।

ककुबुत्या । स्त्री । मकटे । वै. निघ. ।

ककरः । पुं । करीरे । रा. नि. व. ८ ।

कच्छम् । स्त्री । कटे । मूत्रकच्छरीगे । रा. नि.
व. २० । सनापे । मे. ।

कच्छसाध्यः । चि. । कटसाध्ये ।

कच्छहरः । पुं । पाषाणभेदे । वै. निघ. ।

कच्छारिः । पुं । विल्लान्तरहवे । रा. नि. व. ८ ।

कच्छीन्मीलः । पुं । चक्षुरोगविशेषे । तस्य
लक्षणं यथा — “चलन्तु गरलस्तत्र प्राप्य वर्त्तमानाः
शिराः । सुमीलितस्य कुरुते वर्त्तमानं सवेदनं ।
पांशुपूर्णाभनेनैव लक्ष्मीन्मीलनमस्य च । विमर्द्दना-
ख्याय समः कच्छीन्मीलं वदन्ति तम् ॥” वा. ।

कणञ्जः । पुं । कुणञ्जरे ।

कतम् । स्त्री । फले । हे. च. । हिंसिते । मे. ।

कतक(ण्टक)म् । स्त्री । रसाञ्जने । रा. नि. व.
१२ । विडलवणे । विट्गलवण. । रा. नि. व. ६ ।

कतकः । चि. । कविने । उणा. ।

कतच्छाया । स्त्री । श्वेतकीषातक्षां । रवा. ।

कतच्छिद्रा । स्त्री । कीषातकीलतायाम् ।
शिङ्गा, घोषानता । रा. नि. व. २ ।

कतघ्नः । पुं । कुकुरे । मे. ।

कतत्राणा । स्त्री । चायमात्रायाम् । गोशाले
नडा । रा. नि. व. ५ । [निघ. ।

कतपिण्डीतः (कः) । पुं । शिलारसे । वै.

कतफलम् । स्त्री । ककीलफले । रा. नि. व. १२ ।

कतफला । स्त्री । कीषाश्रिणां । आनाकुन्नी ।
रा. नि. व. ७ ।

कतबन्धनम् । स्त्री । कीषातकफले । घोषां ।
भा. म. ४ भ. प्रस्ता. चि. । “कतबन्धनसर्पदेः ।”

कतमालः । पुं । कृष्णारग्वधे, कर्षिकारहवे ।
गोशाले, गोशाले । च. म. ४ अ. । तत्फलं संसर्गं
(अथात् कीडस्थं श्लिष्टमलादिकमपक्वैव अधी न-
यति) । सहातचारिपक्षिविशेषे । सहातचारिष्ट-
गेषु । सु. स. ४६ अ. ।

कतयूषः । पुं । प्रमथ्यायाम् । वा. चि. ८ अ. ।

कतरसः । पुं । क्षेद्यशृङ्गादिपुक्ते कृते तद्विप-
रीते च अकृते मांसरसे । तदुक्तं — “कागलं सक-
थिजं मांसं निरस्थि तैत्तिरं तथा । चतुष्पलान्वितं
मूत्रं कल्पितकालितं जले । पिप्पलीपिप्पली-
मूलशृङ्गीचित्रकधान्यकैः । दिशाधैः संयुते तोये
काथं साह्यैर्दकीन्मते । मांसैश्चान्द्विपलं तत्र दा-
डिमान् कुडितान् क्षिपेत् । तं रसं मर्दितं पुनं
क्षिद्रुमेनवजीरकैः । युक्तं प्रधूपितमप्यं शङ्गाणां
शङ्खिकाङ्गणाम् ॥” वा. टी. । [घोषां । र. मा. ।

कतवेधः (कः) । पुं । कीषातक्याम् । श्वेत

कतवेधनः । पुं । श्वेतपुष्पकीषातके । श्वेत
घोषां । आरग्वधहवे । सु. म. ३६, ४५ अ. । ज्योत्-
सिकायाम् । नडाकुट्टकौ । च. म. २ अ. । च. द.
गर्भाधि. ।

कतवेधना । स्त्री । Plant with white
flowers, Emittics. राजकीषातकीलतायाम् ।
शिङ्गा, घोषानता । प. सु. । श्वेतघोषायां, कटु-
घोषायाम् । रवा. ।

कताख्ययूषः । पुं । लवणक्षेद्रकटुकादिकत-
यूषे । अयं गुरुगुणः । वैद्यकम् ।

कताञ्जलिः । स्त्री । लज्जावतीलतायाम् । ध-
रणि. । “ब्रह्मदण्डीकताञ्जलिः ।” च. द. ज्व. चि. ।
एतद्वन्धनं एकाङ्गिकज्वरघ्नम् । “रक्तसूत्रेण संवेद्य
बन्धादेकाङ्गिकं जयेत् ।” मेघ. स्त्रीरोग. चि. । र. सु.
र. स्तनरोग. चि. ।

कतान्तः । पुं । यमे । अम. । [अ. च. ।

कतान्ता । स्त्री । रेशुकानामगन्धद्रव्ये । रेणुक

कतानम् । स्त्री । लड्डुकादी ।

कतालयः । पुं । मेके, भण्डके । चिका. ।

कति: । स्त्री । करवे । हिंसायाम् । मे. । (का)
स्त्री । भूर्जवृक्षे । नकुल. ११५. ।

कती (इन्) । वि. कुशले ।

कत्तम् । स्त्री । छिन्ने । चेटिते । हे.च. ।

कत्ति: (का) । स्त्री । जलसारादिचर्मणि ।
लघि । भूर्ज । “कत्तिचर्मलचोर्भूर्ज” । मे. ।

कत्तिवासा: । पुं । शिवे । अम. ।

कत्या । स्त्री । आभिचारिकदेवतायाम् । सि.
यो.उन्मा.वि. । “कत्यालक्ष्मीज्वरापहम्” । क्रि.
यायाम् । मे. । [शार्ङ्ग. ।

कत्योन्मादः । पुं । कत्याजातभूतीन्मादरीगे ।

कन्निम(क)म् । स्त्री । विडम्बणे । रा.नि.व.
६२३. रसाञ्जने, कन्निमरसाञ्जने । रत्ना. । चीन-
कर्पूरे । गन्धराजे । कस्तूरिकायां । रा.नि.व. १२ ।
पुं । सिङ्गके । भिनात्रम् । मे. । पीतचन्दने । वै.
निघ. ।

कन्निमधूपकः । पुं । षोडशाङ्गधूपे । अम. ।

कन्निमरत्नम् । स्त्री । कावे । वै.निघ. ।

कन्निमविषम् । स्त्री । विषदीपे । वै.निघ. ।

कन्म(त्त्र)म् । स्त्री । जले । कुली । मे. ।

कन्तनम् । स्त्री । छेदने । [मे. ।

कपणः । पुं । कमी । “कपणस्तु कमी पुंसि ।”

कपणा । स्त्री । सविषकौटविशेषे । सु.कल्प. ८५. ।

कपाणिका (णी) । स्त्री । कर्कश्यां । काठ-
त्रि । कुरिकायाम् । मे. । [काठे । श.र. ।

कपीटम् । स्त्री । उदरे । तीक्ष्णे । मे. । वने ।

कपीटपालः । पुं । बायो । श.र. ।

कपीटयोनिः । पुं । अग्रौ । हे.च. ।

कमि: । पुं । कौटे । कैटल, पोका । अम. ।
पतङ्गमात्रे । पिपीलिकायाम् । कौटाक्ष्णे लाक्षा-
याम् । “कमिर्ना कमिवत्कौटे लाक्षायां कमिले
खरे ।” मे. । ऊर्ध्वनामे । हे.च. ।

कमिकम् । स्त्री । पूगफले । पुं । सुद्रकमी ।

कमिकण्टकम् । स्त्री । विडम्बे । उदुम्बरे ।
शङ्खुपूत्रे । मे. । चित्रायां । हेमूत्रकणि । हे.च. ।

कमिकरः । पुं । सविषकौटमेद ।

कमिकर्षः (कः) । पुं । कौटविशेषे । काण-
कोटात्रि । कर्षरोगविशेषे । काण काणको-
टात्र । “यदा तु सूक्ष्मव्यथापि क्तमवः सृजन्य-
पत्यान्यथापि मलिकाः । तदञ्जनत्वाच्चरन्ते निरु-
च्यते, भिषग्विरादौः कमिकर्षकस्तु सः ॥” सु.उ.
२०५. । वा.उ. १७५. ।

कमिका । स्त्री । ग्रन्थिपण्याम् । राजिकायां ।
शोथे वा काल मन्त्रिषा । शोथे । वै.निघ. ।

कमिकालानलरसः । पुं । क्रम्यधिकारे ।
विडम्ब २ प. विषचूर्णे १ प. लौह ४ तो. पारद
२ तो. गन्धक २ तो. कागदुग्धे मर्दनं । र.सा.सं. ।

कमिकुम्भा । स्त्री । महाकाललतायाम् ।

कमिकोशः (षः) । पुं । फलविशेषे । मांजू
फल । तस्य संयाहृतितां रक्तरोधनं ज्वरार्शःप्रद-
रातीसारघ्नं कण्ठरोगघ्नञ्च । वै.चन्द्रिका ।

कमिकोष्ठकः । पुं । अश्वस्य रोगविशेषे । ल-
क्षणं यथा—“कशस्य यस्य वाहस्य जन्तुभिः परि-
वेष्टितम् । पुरीषं जायते भिन्नं तं विद्यात् कमि-
कोष्ठकम् ॥” ज.द. ४६५. । [व. १ ।

कमिगुहा । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायां । मद.

कमिग्रन्थिः । पुं । नेत्रसन्धिगतरीगे । लक्षणं
—“कमिग्रन्थिर्वर्मनः पक्ष्मनश्च कण्डूद्वयं कमि-
ग्रन्थिजातः । नानारूपा वर्मण्युक्तस्य सन्धी चरन्ती-
ऽन्तर्नयनं दूषयन्ति ॥” सु.उ. २५. ।

कमिघातिनी (गुडी) । स्त्री । कमी रसे ।

पाठः—“रसगन्धजमोदानां कमिघ्नघ्नघ्नीजयोः ।
एक द्वि त्रि चतुः पञ्च तन्दोर्वीजस्य षट् क्रमात् ।
सप्तम्यर्थं मधुना सर्व्वं गुडिकाह्ममिघातिनीं । खादन्
पिपासुसोयश्च मुस्तानाह्ममिश्राकथे । आशुपर्णी-
कषायश्च पिबेच्चानु सशर्करम् ॥” पात्रा १ ठ. गं-
कक २ ठ. दमयशानौ ७ ठ. विडम्ब ४ ठ. पं-
नामपावड़ा ६ ठ. कैटवीक्ष ७ ठ. । र.चि. ।

कमिघाती । पुं । विडम्बे । वि. कमिनाशके ।

कमिघ्नः । पुं । पारिभद्रवृक्षे । पान्दे गान्धा-
त्र । रा.नि.व. ८. कटुनिम्बे । पलाश्वी । कौलक-
न्दे । बदरमूले । रा.नि.व. ७. भङ्गायकवृक्षे । र.

वि.व.११ । विङ्ङे । प.सु. । हरिद्रायाम् । भा. ।
त्रि । कमिनाशके ।

कमिन्नरसः । पुं । कल्पधिकारि रसः । विङ्ङं
पलाशबीजं निम्बबीजं रससिन्दूरं, एषां चूर्णं समं ।
र.सा.सं. ।

कमिन्ना (घ्नी) । स्त्री । हरिद्रायाम् । लाक्षा-
याम् । विङ्ङायाम् । वै.निघ. । धूमपत्रायाम् ।
तामांक । रा.नि.व.५ । सीमरान्याम् । श.च. ।

कमिज(ग्ध)म् । स्त्री । अगुरुकाष्ठे । अम. ।
लाक्षायाम् । त्रि । कमिजाते ।

कमिजलजः । पुं । कमिशङ्गे । रा.नि.व.११ ।

कमिजा (जाह्वा) । स्त्री । लाक्षायाम् ।
लाश, आलता । र.मा. । [हारावादी ।

कमिजित् । स्त्री । विङ्ङे । वै.निघ.वा.व्या.म-

कमिदन्तः (कः) । पुं । दन्तरीगविशेषे । ल
क्षणं—“कृष्णच्छिद्रश्चलः स्त्रावी ससंरन्धी महा-
रजः । अनिमित्तरजो वाताक्त श्रेयः कमिदन्त-
कः ॥” सु.नि.१६७. । वा.उ.९२७. ।

कमिद्रवः । पुं । लाक्षायाम् । वै.निघ. ।

कमिनाशनम् । स्त्री । विङ्ङे । वै.निघ. ।
त्रि । कमिहरे । [निघ. ।

कमिनाशिनी । स्त्री । अजमीदायाम् । वै.

कमिपाना (मा) । स्त्री । लाक्षायाम् । वै.निघ. ।

कमिफलः । पुं । उदुम्बरवृक्षे । मद.व.५ ।

कमिमक्षिका । स्त्री । क्कमितुल्यमक्षिकायाम् ।
वै.निघ. ।

कमिमुहुरः । पुं । कमी रसः । “क्रमेण वृद्धं
रसगन्धकाजमोदाविङ्ङं विषमुष्टिका च । पला-
शबीजश्च विचूर्णमस्य निष्कप्रमाणां मधुनावलीढं ॥”
पात्रा १ ड. गस्क २ ड. वनस्पतानी ३ ड.
विङ्ङ ४ ड. कूटिला वा निम ५ ड. पलाश-
बीज ६ ड. मांजा ८ मांजा । मेघ. ।

कमिरिपुः । पुं । विङ्ङे । श.र. ।

कमिरीगः । पुं । उदरजकमिजन्तरीशे ।
कृमिप्रांशं । कमिर्द्विविधः बहिरभ्यन्तरभेदेन ।
अन्तरभेदेन चतुर्धा । नामती विंशतिः । मा.नि. ।

एकविंशतिः । शार्ङ्ग. । तदुत्पत्तिकारणं जीर्णभीज-
नादि । “वाह्यालयाभ्यन्तराः सुखेषु युक्ता बहि-
श्वराः । लिङ्गालयाभ्यन्तरचराः कफानि हृदयाद-
काः । अन्नादा उदरावेष्टाचरवच मङ्गान्नादाः ।
सुगन्धा दर्भकुसुमाक्षया रक्ताश्च मातरः । सीरसा
सीमविध्वंसा सीमहीषा उदुम्बराः । केशादाश्च
तथैवाभ्ये ब्रह्मज्वाता मकेश्वकाः । खलिहाश्च सग-
लाश्च सीसुरादाः ककेश्वकाः । तथान्यः कफरक्ता-
भ्यां सञ्जातः क्षायुकः स्मृतः ॥” शार्ङ्ग.पू.७७. ।

कमिलकः । त्रि । कमिविशिष्टे ।

कमिला । स्त्री । अनेकप्रस्थाम्, बहुसन्तानप्रस-
वायाम् । हे.च. । त्रि । कमियुक्ते । [व.११ ।

कमिवारिरुहः । पुं । कमिशङ्गे । रा.नि.

कमिविनाशरसः । पुं । कल्पधिकारि रसः ।
पारद-गन्धक-अश्व-लोह-मनःशिला-धातकी-त्रिफ-
ला-लोभ विङ्ङ हरिद्रा-दारुहरिद्राः, एषां प्रति
समभागः आर्द्रकरसेन ७धा भाज्यः । र.सा.सं. ।

कमिवृक्षः । पुं । कीषाखे । जलपात्रे । भा. ।

कमिशङ्कः । पुं, स्त्री । Fish of the conch.
जीवशङ्गे । कृमिशङ्कः । अयं रसवीर्यादौः शङ्क-
दृशः । रा.नि.व.११ ।

कमिशचुः । पुं । विङ्ङे । प.सु. । वै.निघ.२
भ.ज्व.चि. । पारिजातवृक्षे । पांशुपे शान्दात्र ।

कमिशाचवः । पुं । विट्खदिरि ।

कमिशक्तिः (सूः) । स्त्री । जलशक्ती । त्रिभू-
क । रा.नि.व.१३ । मत्स्यभेदे । वै.निघ. ।

कमिशैलः (कः) । पुं । वल्लीके । श.र. ।

कमिसरारी । पुं । अग्निप्रकृतिकीटि । तेन द-
ष्टे पित्तजन्यरीगा जायन्ते । सु.कल्प.८७. । [निघ. ।

कमिहन्त्री (हा) । स्त्री । विङ्ङायाम् । वै.

कमिह्वरम् । स्त्री । विङ्ङे । भा.म.१भ.तन्दि-
ज्व.चि. । विङ्ङलवणे । मरिचे । वै.निघ. । त्रि ।
कमिह्वे ।

कमिह्वररसः । पुं । कल्पधिकारि । अथ हृ-
दाली हृत्विषोषाफलम् । पारद-गन्धक-इन्द्रयव-अ-
मानौ-मनःशिला-पलाशबीजानि प्र, समभागः ह-

• भिषीषाफलरसेन दिनं समर्थं वटौ कार्या । च-
तुपानं शालपर्णीरसः । र.सा.सं. ।

कमी (इन्) । चि । कमिविशिष्टे ।

कमीलकः । पुं । वनसुद्धे । भृशानौ । रा.नि.
व.१६ । See मकुष्ठकः ।

कशः । चि । दुर्बले । मूत्रे । अम. ।

कशरः । पुं । कसरि तिलतण्डुलमाषकृते मण्ड-
विशेषे । रत्ना.यवाम्बादिव. । तिलमिश्रीदने, तुल्य-
तिलान्ने । हे.च. ।

कश(स)रा । स्त्री । तिलोदने । हारा. । खिच-
रान्ने । थिपूडि, थरग. । “तिलतण्डुलमाषैश्च कशरा
चिसरेति ।” प.प.१ख. । तत्त्वचयं — “तण्डुला दा-
लिसंमिश्रा खवणार्द्रकङ्कभिः । संयुक्ताः सलिलैः
सिद्धाः कशराः कथिता बुधैः ॥” भा. । गुणाः—
“कशरा शुक्ला बल्या गुरुः पित्तकफप्रदा । दु-
र्लभा बृहद्विष्टश्चमलमूत्रकरी स्मृता ॥” वै.निघ. ।
यवागूपाकविधिना पाकः कार्यः ।

कशरोमा । स्त्री । शुकशिम्ब्याम् । वै.निघ. ।

कशला । स्त्री । शिरःकेशे । श.च. ।

कशशकः (खः) । पुं । पर्यटके । (क२प.)-
पूड. । रा.नि.व.५ ।

कशकुः । पुं । उष्णकरणे । वै.निघ. ।

कशङ्गी । स्त्री । प्रियङ्गुलतायाम् । श.च. ।

कशाणुः (तुः) । पुं । चित्रकजुपे । रा.नि.व.६ ।

कशावः । पुं । कर्णनाभौ । वै.निघ. ।

कशि(षि)का । स्त्री । आखुकर्णोत्ततायाम् ।
ईन्द्राणी । रा.नि.व.३ ।

कशीबलः । पुं । काकजङ्गुले । (क७उ३)-
ठेड. । र.सा. । [भ. । See अनन्ता ।

कशीदरी । स्त्री । श्वेतसारिवायाम् । भा.पू.१

कषः । पुं । अरखे । हे.च. । [श.च. ।

कषकः । पुं । फालकर्षके । चिका. । इषे ।

कषिलीहम् । स्त्री । मुखलीहे । रा.नि.व.११ ।

कृष्णम् । स्त्री । खीवीराजने । रा.नि.व.११ ।
गरिषे । प.सु. । यवनाले । कालं जनात्र । खी-
वीरजने । जलाश्रित. । र.सा. । खीहे । जटा. ।

नीलाश्वने । रा.नि.व.२३ । कृष्णगुरुणि । रा.नि.
व.६ । भा. । अगुरुणि । रत्ना. । लौहकिष्टे । विड-
लवणे । शीसके । खीवर्चललवणे । तुल्यके । वै.नि-
घ. । नेत्रतारके । पुं । राजसर्षपे । कालं मत्रिषा ।
रा.नि.व.१६ । कृष्णसारमृगे । रत्ना. । वायसे । भे. ।
मन्दविषवृषिके । मण्डूकाख्यकौटभेदे । सु.कल्प.८
अ. । कीकिले । विष. । करमर्द्धवले । श.र. । “क-
ष्णे प्रवरवासन्हरिमत्यजशिल्पिकाः ।” हे.च. ।

कृष्णकः । पुं । कृष्णसुद्धे । कृष्णतण्डुलायाम् ।
वै.निघ. ।

कृष्णकचुकः । पुं । कृष्णचचके । वै.निघ. ।

कृष्णकदली । स्त्री । महाराष्ट्रप्रसिद्धे कदली-
विशेषे । गुणाः—“कृष्णा तु कदली बन्धा तुवरा
मधुरा लघुः । वातोधातोर्हृदिकरी मेहपित्तदषा-
हरा ॥” वै.निघ. । [चका. ।

कृष्णकन्दम् । स्त्री । रक्तोत्पले । ब्रह्मकर्मण ।

कृष्णकरवीरः । पुं । कृष्णपुष्पकरवीरवृक्षे ।
कालं करवीरं गाह्यं । गुणैः करवीरतुल्यः । रा.
नि.व.१० ।

कृष्णकर्कटकः । पुं । कृष्णवर्णकर्कटविशेषे ।
कालं कौकुड. । गुणाः—“कृष्णकर्कटकक्षेपा ब-
ल्य. कीर्णोऽनिलापहः । शक्तः सन्धानकृत् सृष्ट-
विष्णूयोऽनिलपित्तहः ॥” सु.सू.४६ष. ।

कृष्णकर्म । स्त्री । शक्तस्य त्रणरीपणस्थानस्य क-
ष्णीकरणे । सु.चि.१अ. ।

कृष्णक(के)लिः । पुं । (Mirabilis Jala-
pa.) खनामस्यातपुष्पवृक्षे । कृष्णकणि, मृक्काश-
णि । गुलालफुल इति गौडीयाः । तस्याः शाखा र-
क्ततण्डुलीयनालवत् यन्मिथुक्ता च । पत्रं ताम्बूलवत्
परं चद्रं भवति, तत्पुष्पं श्वेतरक्तपाटलपौताभं युक्त-
पत्रदण्डं षट्केसरमध्यमीषद्वयं सायात्रे विकसति
प्रायेण सुलभं । वीजञ्च तस्य कृष्णं मरिचाभञ्च ।
वै.निघ. । [प.सु. ।

कृष्णका । स्त्री । राजिकायां । त्राहेमत्रिषा ।

कृष्णकाकः । पुं । द्रोणकाके । इषा. ।

कृष्णकातरा । स्त्री । रक्तगुग्गायां । वै.निघ. ।

कृष्णकापो(तिः)ती । स्त्री । महीषधिमिश्रिः ।

“सजीरां रोमशां मदीं रसेनेचुरोपमां । एवं
रुपरसाद्यपि कण्ठकापीतिसादिशेत् ॥” सु.चि.
३०.च. । See चोषधिः ।

कण्ठकायः । पुं । मद्भिषे । वै.निघ. ।

कण्ठकाष्ठ(क)म् । स्त्री । कण्ठागुरुणि । रा.
वि.व. १२ । [निघ.भतिसा.चि.कुटञ्जपुटपाके ।

कण्ठकुटजः । पुं । कण्ठपुष्पकुटजवृक्षे । वै.

कण्ठकुलत्थः (कः) । पुं । कुलत्थभेदे । कान
कूर्धिकनाशः गुणाः—“कण्ठकुलत्थको यादौ रक्त-
पित्तकरी मतः रसे च तुवरः पाके कटुः कफहरी
मतः । वातशुक्राग्नीगुणधीनसन्नासकासजित् ।
आनाहृगदकौलाशौमेदधानुविनाशकः ॥” वै.निघ. ।

कण्ठकुलत्थिका । स्त्री । वनकुलत्थके । वै.निघ.

कण्ठकुसुमः । पुं । कण्ठकरवीरे । रा.नि.व. १० ।

कण्ठगन्धः (गन्धः) । पुं, स्त्री । श्रीभाञ्जनवृक्षे ।
मज्जिना ग्रीष्म । र.मा. । सद. । च म. १, ३.च. ।
वा.चि. ५.च. ।

कण्ठगर्भः । पुं । कटुफलवृक्षे । रा.नि.व. ६ ।

कण्ठगन्धः । पुं । कुङ्कुमपत्रिणि । कूटो प्रा-
ची । वै.निघ. ।

कण्ठगोकर्णी । स्त्री । Black kind of
Múrvá. (Sausseveria Zeylanica.) क-
ण्ठकुसुममूलावतावास् । कान् भूर्गी । हिं का-
न्नासुरहरा । मं सुपली । गुणाः—“कण्ठा गोक-
र्णिका विक्ता रसे क्षिग्धा त्रिदोषहा । शीतवीर्या
वातपित्तज्वरदाहशमापहा । पिशाचवाधारक्ताति-
सारोन्मादसदापहा । अतिकासनासकफकुष्ठजन्य-
क्षयापहा । अन्ये गुणान् सुचेतगोकर्णीसदृशा म-
ताः ॥” वै.निघ. ।

कण्ठगोधा । स्त्री । खविषसौम्यकौटभेदे । त
हृदय श्लेष्मज्वररोगा ज्ञायने । सु.कण्ठ. ८.च. ।

कण्ठचणकः । पुं । कण्ठवर्णचणकचुपे । कान
छोना । मं करिवाचना । कं करिवकडले । गु-
णाः—मधुरः कासपित्तघ्नः पित्तातिसारकाः सघ्नः
बल्यः रसायनश्च । रा.नि.व. १६ ।

कण्ठचक्षुकः । पुं । चणकवृक्षे । छोना ग्री-
ह । रा.नि.व. १६ ।

कण्ठचटकः । पुं । खानाकपक्षिणि । भा.मा.
पाथी । [नि. कान् छन्दन । प.सु. ।

कण्ठचन्दनम् । स्त्री । पीतचन्दने । हरिचन्द-
कण्ठचूडा । स्त्री । The plant Caesal-
pinia Pulcherrima. खनामप्रसिद्धपुष्पवृक्षे ।
कृष्णरूपा ग्रीष्म । गुल्तुरा इति यवनाः । तत्पुष्पं
पीतरक्तवर्णं दीर्घवर्णं दशदलमीयसुगन्धं वर्षास्त्रेव
प्रचुरं भवति । काखनशिखीमुख्यमिति । कल्पद्रु-
मः । रक्तगुग्गायां । रा.नि.व. ३ । [व. ३ ।

कण्ठचूडिका । स्त्री । गुग्गावतायाम् । रा.नि.

कण्ठचूरकः । पुं । चणकवृक्षे । छोना ग्रीष्म ।
प.सु. । [व. १३ ।

कण्ठचूर्णम् । स्त्री । लौहमले । मधुर । रा.नि.

कण्ठजग्धम् । स्त्री । कण्ठागुरुणि । वै.निघ. ।

कण्ठजटा । स्त्री । सुगन्धजटामास्याम् । जटो-
मांश्री । रत्ना. । वा.अञ्जनादिव. ।

कण्ठजयन्ती । स्त्री । कण्ठवर्णजयन्तीचुपे ।
कान् छठी । सा रसायनी । रा.नि.व. ४ ।

कण्ठजिह्वः । पुं । अग्रभागे । ज.द. ३.च. ।

कण्ठजीरः (कः) । पुं । (Nigella sativa
or Indica.) खनामप्रसिद्धे जीरकवृक्षे । कान्
जीरे । हिं मङ्गररत्न । मं काखीजीरे । तं नङ्ग-
जीर । तद्विविधं स्थूलसूक्ष्मभेदेन । गुणाः—“क-
ण्ठजीरश्च चक्षुष्यं दृष्ट्यक्षौण्णं सुगन्धिकं । यादौ कं
कटुकं रुचं दीपकं जीर्णजूर्जितम् । कफं शीथं
शिरीरोगकुष्ठश्चैव विनाशयेत् ॥” वै.निघ. । “ज-
रणा कटुवणा च कफशीफनिकननी । दृष्ट्या
जीर्णज्वरघ्नी च चक्षुष्या याद्विशी परा ॥” रा.नि.
व. ६ । तैलं सूक्ष्मकतैलवत् । जीरकभेदे । हिं सा-
दाजीरा, कर्लोजी । भा.म. ४.म. नासारी.चि. ।

कण्ठतण्डुला । स्त्री । विडङ्गायां । वै.निघ. ।
कर्णस्कीटालतायाम् । रा.नि.व. ३ । पिप्पल्याम् ।

कण्ठताम्बूलवल्ली । स्त्री । कण्ठनालनागव-
ल्ली । कान् पान । गुणाः—“तिक्तोष्णा कटुका
मता । कषाया च मलसलम्भकारिणी दाहकारि-
णी । मुखजाघकरी प्रोक्ता ॥” वै.निघ. ।

कण्ठताम्रम् । स्त्री । गोशीर्षचन्दने । म. मा. ।

कणतारः । पुं । हरिषे । रा.नि.व.१६ ।

कणतिलः । पुं । Black Sesamum.

स्वनामव्यातहवे । कृष्णतिलं गौं । रा.नि.व.१६ ।

See तिलः । [८३ । वै.निघ. ।

कणतीक्ष्णः । स्त्री । कणजीरके । कालं क्षी-

कणतुण्डः । पुं । अग्निप्रकृतिकोटे । तेन दष्टस्य

पित्तजन्यरोगा जायन्ते । सु.कल्प.८५. ।

कणतुलसी । स्त्री । कणपत्रतुलसीहवे । त्राय

तुलसी वा कालं तुलसी । गुणाः—कासवातक-

मिवमिभूतघ्नी । रा.नि.व.१० ।

कणचिह्नत् (ता) । स्त्री । कणभूलचिह्नतायां

कालं तेषु । हिं श्यामपनिलर, कालानिशि-

भोर । गुणाः—श्वेताया ईषज्जीनगुणा, विशेषतस्तु

क्षीत्रविरेचनी मूर्च्छादाहमनतात्मानिकण्ठीलक्षणा-

जननी च । भा.पू.१५. ।

कणत्वक् । पुं । वकुलहवे । वै.निघ. ।

कणदन्ता । स्त्री । काश्मरीहवे । गोमित्र

गौं । रा.नि.व.२ ।

कणदेहः । पुं । भमरे ।

कणधान्यम् । स्त्री । कणवर्णषट्कधान्ये ।

कानिनी धान । श्यामाके । वै.निघ. । च.पू.२७अ. ।

कणधुत्तूरकः । पुं । (Datura fastuo-

sa.) कणपुष्पधुत्तूरहवे । कालं धुत्तूरा, कनक

धुत्तूरा । मं कालाधुत्तूर । कं करियमदकुणिगे ।

अथ गुणैर्धुत्तूरतुल्यः परं गुणाः—“कटुकण

स कान्तिकारो व्रणार्तिनुत् । त्वग्दीपखञ्जकण्डूति-

ज्वरहारी यमप्रदः ।” रा.नि.व.१० ।

कणपर्णी । स्त्री । कणतुलस्याम् । कालं तुल-

सी । र.मा. ।

कणपल्लवा । स्त्री । कणकलम्बग्राम् । कालं

कलगी । प.सु. । [हवे । कत्रक्ष । गौं । श.र. ।

कणपाकः (पाकफलः) । पुं । करमर्दक-

कणपिण्डारः (रुः) । पुं । पियाण इति

प्रसिद्धे फलहवे । र.मा. ।

कणपिण्डीतकः (ण्डीरः) । पुं । कण-

पिण्डीर । पेशात्र गौं । र.मा. । कणमदनहवे ।

कालं यमना गौं । प.सु. ।

कणपिपीलिका (ली) । स्त्री । कणवर्ण-

पिपीलिकायां । कालं पिण्डे, डेडो । रा.

नि.व.१६ ।

कणपुच्छः । पुं । शङ्खहीने हरिणतुल्यवन्ध-

नुविशेषे कोष्ठप्रसिद्धे । हिं लोम्ही । वै.निघ. ।

कणपुष्पः । पुं । कणधुत्तूरके । रा.नि.व.१० ।

कणपुष्पी । स्त्री । प्रियङ्गुहवे । श.च. ।

कणपूतिफला । स्त्री । सीमराज्यां । र.मा. ।

कणप्रियः । पुं । कदम्बहवे । वै.निघ. ।

कणफलः (फलपाकः) । पुं । सरमर्दहवे ।

कत्रक्ष । हिं करोन्दा । अ.टी.भ. । हि.कोषः ।

कणफला । स्त्री । श्वेतशृङ्गशिख्याम् । श्वेत

आलाकुण्ठे । भा.पू.१५.शाकव. । सीमराज्याम् ।

अम. । प.सु. । चन्द्रकरञ्जे । वै.निघ. ।

कणवर्म्बरः । पुं । कणवर्म्बके । कालं वाग्ने ।

रा.नि.व.१० । वैजयन्तीनामतुलसीहवे । वै.निघ. ।

कणबालुकम् । स्त्री । कङ्क्रे । वै.निघ. ।

कणभस्म । स्त्री । Black sulphide of

mercury. पारदस्य भस्मीकरणेन कणतापाद-

ने । धान्याभकं १ प. पारदः १ प. मारकद्रव्यर-

सैः दिमं मर्दयित्वा, ततो मारकद्रव्यकल्मेन बल-

खण्डं लिप्ता तेन वर्तितं कुर्यात् । अथ तां वर्तिं

एरुष्टतेलिनामाव्य पुनः पुनः प्रज्वाल्य च यदधः

पतति, तद्वृत्ताभ्यं यद्वह्नीयात् । तदेव कणभस्मेत्यु-

च्यते । तच्च पुनर्नियामकैः गणैः मर्दयित्वा कन्दु-

काख्ये यन्ने दिनेकं पातयेत् । एतन्मृणाली र.सा.

सं. दृष्ट्या । [आख्ये । श.चि. ।

कणभूकुमाण्डः । पुं । कणहनपत्रभूमिज-

कणभूभवा । स्त्री । कारवेल्लिकायाम् । वै.

निघ. । [दिने । श.च. । रा.नि.व.९ ।

कणभूमः (मिः) । पुं, स्त्री । कणवर्णस्य

कणभूमिजा । स्त्री । गोमृचिकाहवे । रा.

नि.व.८ ।

कणभूषणम् । स्त्री । मरिषे । वै.निघ. ।

कणमेदा (दी) । स्त्री । कटुकायाम् । रा.

नि.व.६ ।

कृष्णमणिः । पुं । राजावर्त्ममयी । वै.निघ. ।

कृष्णमत्स्यः । पुं । कष्टकथुक्तमत्स्यमेदे । सु. सू.४६.च. ।

कृष्णमदनः । पुं । कृष्णवर्णमदनवत् । काल भयना गीष्ट । गुणाः—“कृष्णः श्वेतत्, मदनः श्वेतलो मधुरः कृतः । कटुक्षित्तश्च तुवरः वार्तिकतु कफनाशनः । पक्वामाशयग्रहेषु कारकः पित्तनाशकः ॥” वै.निघ. । [निघ. ।

कृष्णमधुरज्वरः । पुं । मधुरज्वरमेदे । वै.

कृष्णमल्लिका (स्त्री) । स्त्री । कृष्णार्जकवत् । कृष्णपत्रं कृष्णं तुलसी । रा.नि.व.१० । See अर्जक. । पर्णमि । कालं वावृहे । भा.पू.१४ । See वर्वरो । वनवर्ज्येयाम् । कालं तुलसी । वै. निघ. । [ग्रीहि । वै.निघ. ।

कृष्णमल्लिका । स्त्री । मल्लिकाविशेषे । काल

कृष्णमालुकः । पुं । कृष्णार्जके । कृष्णपत्रं कृष्णं तुलसी । रा.नि.व.१० ।

कृष्णमाषः । पुं । कृष्णकलाये । कालकलाय । गुणाः—“कृष्णमाषो बलकरो रूक्षो दीपव्यापहः ।” वै.निघ. । [नि.व.१८ ।

कृष्णमुखः । पुं । वानरः । मूत्रपाटु । रा.

कृष्णमुखा । स्त्री । कृष्णशरिरायां । वै.निघ. ।

कृष्णमुखी । स्त्री । अलगदंजलीकायाम् । सु. सू.१२.च. ।

कृष्णमुद्गः । पुं । (Phaseolus max.) खनामख्यातशिखीधान्ये, सुद्रविशेषे । वसुधैव कुटुम्बकम् । मं करियामुंग । कं करियहिसह । गुणाः—त्रिदीपन्नः मधुरः वातघ्नः लघुः दीपनः पथ्यः बलवीर्याङ्गपुष्टिदह । रा.नि.व.१६ ।

कृष्णमुष्कः । पुं । कृष्णवष्टापाटलिकायाम् । कालं वष्टोपाकृतम् । गुणाः—“कटुश्चाक्षी रुचिकृष्णचकः कृतः । यक्ष्णुश्चोदरहरो गुणाशान्ते च श्वेतवत् ॥” वै.निघ. । [विशेषे । रा.नि.व.११ ।

कृष्णमूला (स्त्री) । स्त्री । कृष्णमूलशरिरवा-

कृष्णमूषिकः । पुं । मूषिकमेदे । “कृष्णेनाद्य-
कृष्णं कर्हयति दुर्दिनेषु विशिषतः । शिरीषफलकुष्ठ-
नु पिबेत्किंयुक्तमप्यग्रा ॥” सु.सू.५.६.च. ।

कृष्णमृगः । पुं । कृष्णहरिणे । कालगात्र ह-
रिण । वै.निघ. ।

कृष्णमृत् (स्त्रिका) (स्त्री) । स्त्री । कृष्णवर्ण-
सुरभिघृतिकायाम् । शृङ्गं कालं माटी । हिं
करियामाटी । मं कालीमाटी । गुणाः—“कृष्ण-
मृत्का रक्तदोषप्रदरक्तदाहहा । मूत्रकृष्ण-
मृत्तं नाशयेदिति कीर्तितम् ॥” वै.निघ. । “कृष्ण-
मृत्तदाहस्रप्रदरश्लेष्मिघ्नान् ॥” रा.नि.व.२ ।
च.चि.१.अ. । वा.चि.८.अ. । कृष्णभूमी । वै.निघ. ।

कृष्णमृत्तिकाः । पुं । कृष्णभूमी । हे.च. ।

कृष्णमेहः । पुं । तन्नामकप्रमेहरीणे । “काल-
मेही मसीनिभम् ।” भा. । मा नि. ।

कृष्णरङ्गम् । स्त्री । शीमधाती । वै.निघ. ।

कृष्णरम्भा । स्त्री । रम्भाविशेषे । काल कला ।
वै.निघ. ।

कृष्णरसः । पुं । पारदस्य कृष्णीकरणे । तत्प्र-
करणं—“लौहपात्रेऽथवा ताम्रे पलैकं शुद्धगन्धकं ।
श्वघ्नना द्रुते तस्मिन् शुद्धं पलत्रयं । सिद्धा च
चान्द्रधेत्किञ्चिन्नौहद्वयं पुनः पुनः । गीमये क-
दलीपत्रं तस्योपरि च ढालयेत् । इत्येवञ्च बद्धन्तु
सर्वरीणेभ्यो योजयेत् ॥” अत्रि. । [नी ग्रीहि ।

कृष्णराजः । पुं । कृष्णशिशुवत् । काल मज्ज-
कृष्णराजिका । स्त्री । कृष्णसर्पे । काल म-
त्रिण । वै.निघ. । [व.३ ।

कृष्णरहा । स्त्री । जतुकालतायाम् । रा.नि.

कृष्णलः (कः) । पुं । रक्तिकायाम् । शक्ति ।
पुं.पुंटी, त्रिरम्टी इति च पाश्चात्ये । गुञ्जायाम् ।
कूट । कृष्णगुञ्जायाम् । वै.निघ. ।

कृष्णलवणम् । स्त्री । Murate of soda
with a proportion of sulphur and
iron. काचलवणे । सौवर्चललवणे । मृत्तल लव-
ण । रा.नि.व.६ ।

कृष्णला । स्त्री । श्वेतगुञ्जालतायां । भा.पू.१४. ।
गुञ्जालतायाम् । रा.नि.व.३ । गुजादकां । ठो-
ङ्गां कलाय । प.सु. । कृष्णगुञ्जायां । वै.निघ. ।

कृष्णलो (स्त्री) हम् । स्त्री । काललोह । रा.
नि.व.१३ । लोहलोह । सु.सू.२.८.च. ।

कृष्णवक्रः । पुं । श्याममुखे वानर । हला ।
कृष्णवनालुकम् । स्त्री । वनजकृष्णालुकवि-
 शेषे । वृन्ना काल आलू । गुणाः—“कृष्णं वना-
 लुकं रथं महासिद्धिकरं परं । सुखजायहरम्प्रीतं
 सुनिमित्तलक्ष्मिभिः ॥” वै.निघ. ।
कृष्णवर्णः । पुं । वाराहमदनवृत्ते । काल म-
 ग्रनां गौह । रा.नि.व.८ । कलूरिकायां । सुता-
 याम् । रौठाकरञ्जे । कालशके । मत्स्यभेदे । स्त्री ।
 जले । खवहे । कृष्णयवणि । वै.निघ. । स्त्री(र्णां)
 असाध्यसविषलूताविशेषे । सु.कल्प.८५. ।
कृष्णवर्मा । पुं । अग्नी । चित्रकवृत्ते । छिन्ते
 गौह । अम. । भङ्गातकवृत्ते । वै.निघ. ।
कृष्णवल्मीकः । पुं, स्त्री । कृष्णवर्णवल्मीके ।
 सु.कल्प.८५. । [नि.व.२. ।
कृष्णवल्गिका । स्त्री । जनुकालतायाम् । रा.
कृष्णवल्ली । स्त्री । (Ocimum pilosum.)
 कृष्णतुल्याम् । काल वांरुहे । प.सु. । कृष्णसारि-
 वायाम् । रा.नि.व.१२ ।
कृष्णवानरः । पुं । गीलाङ्गूले वानर । ग्रूथ-
 पोड़ा वानर । रा.नि.व.१८ ।
कृष्णवार्त्ताकुः । पुं । कृष्णवर्णवार्त्ताकुः । का-
 ल वेणुन । रस.र.ज्वरति.यह.कवाटरसे ।
कृष्णबीजः । पुं । रक्तशियो । नाल मञ्जना
 गौह । जटा. । स्त्री । कालिङ्गे । उन्नयुज । रा.
 नि.व.७ ।
कृष्णवृन्ता (न्तिका) । स्त्री । पाटलावृत्ते ।
 बाभारीवृत्ते । रा.नि.व.२१ । माषपर्णिलतायाम् ।
 प.सु. । कुबेराक्षीचुपे । पेठागि गौह । र.मा. ।
कृष्णवेचः । पुं । केलिलता इति प्रसिद्धलतायां ।
 भैष.महाभङ्गातकगुडे । “कृष्णवेचोष्ठफलम् ॥”
 रस.र.वज्रकवृत्ते ।
कृष्णवीलः । पुं । कृष्णविवीलभेदे । गूश्चरत्र,
 काल गङ्गादाल । गुणाः—“कृष्णवीलः कटुः
 शीतः भेदकी रसशीघ्रनः । शलाघ्नानकफान्नात-
 ह्मिगुणो च नाशयेत् ॥” वै.निघ. ।
कृष्णव्रीहिः । पुं । कृष्णवर्णपुष्पतल्लुके व्रीहि-
 धान्यविशेषे । काल धान, आडेभकेल । स म

सर्वव्रीहिश्रेष्ठ इति । सु. । “कृष्णव्रीहिः स विन्नेयी
 यः कृष्णपुष्पतल्लुकः” इति । भा.पु.१भ. ।
कृष्णगठः । पुं । दुर्लब्धपात्रे । क.द. ।
कृष्णशयः । पुं । कृष्णपुष्पशयवृत्ते । काल भ-
 १ । भेष.सुद्र.रो.चि.महानीलतैले । च.चि.२७अ. ।
कृष्णशारः । पुं । Black antelope, ख-
 नामप्रसिद्धे खगे । कालपात्र इति । अ.टी.र. ।
कृष्णशारिवा । स्त्री । कृष्णसारिवायाम् ।
 आया नत । See कृष्णसारिवा ।
कृष्णशालिः । पुं । खनामख्यातशालिधान्ये,
 कृष्णधान्ये । काल देहमल्ल धान । गुणाः—मधुरः
 बलकृत् पुष्टिवीर्यवर्द्धनः वर्णदः कान्तिदः विदो-
 षघ्नश्च । रा.नि.व.१६ ।
कृष्णशिशपा । स्त्री । कालागुर्वपरनामशिश-
 पावृत्ते । काल शिशु गौह । मं कालार्त्तिसपा ।
 कं करियह्वीड । गुणाः—तिक्ता कटुकृष्णा कफ-
 वातघ्नी दीपनी शोधातिसारघ्नी च । रा.नि.व.८ ।
 “तिक्ता कट्टी चोष्णाग्निदीपनी । तुवरा कफवा-
 तघ्नी शोफातोसारकुहृष्टा । श्वित्रं मेदङ्गमौष्कहिं
 वस्तिरोगममहकं । रक्तदीपं विदोषघ्नं व्रणपीनस-
 गर्भनुत् । अजीर्णनाशिनी प्रोक्ता”... ॥ वै.निघ. ।
 “शिशपा कृष्णसारा ।” सु.सू.१८५. ।
कृष्णशिखिकम् । स्त्री । अगुरुकाष्ठे । वै.निघ. ।
कृष्णशियुः । पुं । शीभाजनवृत्ते । काल म-
 जिना गौह । रा.नि.व.७ । [थ. वै.निघ. ।
कृष्णशिम्बा । स्त्री । कुल्लभभेदे । काल कुल-
कृष्णशिम्बिका (म्बी) । स्त्री । (Dolichos
 virosus.) कृष्णवर्णायां शिम्बिकायाम् । काल
 नौग । र.मा. ।
कृष्णशृङ्गः । पुं । महिषे । ह.च. ।
कृष्णशैरीयकः । पुं । कृष्णपुष्पशिखीचुपे ।
 काल बांजि । भेष.सुद्ररोगचि.महानीलतैले ।
कृष्णखेता । स्त्री । पाटलावृत्ते । बाभारीवृत्ते ।
 वै.निघ. ।
कृष्णसंज्ञकम् । स्त्री । सीपर्वल्लवर्णे । वै.निघ. ।
कृष्णसम्बः । पुं । अजुनवृत्ते ।

कृष्णसखी । स्त्री । जीरके । श.च. । [निच. ।

कृष्णसर्जनः । पुं । अशकृष्णशालवृक्षे । वै.

कृष्णसर्पः । पुं । दर्वीकरसर्पविशेषे । (कउटे
मां । सु.कल्प.४५. । See सर्पः ।

कृष्णसर्पा । स्त्री । कृष्णकापोतिकायाम् ।

कृष्णसर्षपः (पा) । पुं, स्त्री । राजसर्षपे,
राजिकायाम् । कान्तिमित्रा । गुणाः—“कृष्णा
तु राजिका चातितीक्ष्णा ज्ञेया दुधैः सदा । गुष्णा-
स्त्वन्ये राजिकावत् ।” वै.निघ. । रा.नि.व.१६ ।
See राजिका ।

कृष्णसारः । पुं । हरिणविशेषे । कालमात्र
हरिण । रत्ना. । सुहीवृक्षे । शिशपावृक्षे । मे. ।
खदिरवृक्षे । श.र. । वृक्षविशेषे । आवनूय. वै.
निघ. ।

कृष्णसारका । स्त्री । कृष्णशिशपावृक्षे । हारा. ।

कृष्णसारथिः । पुं । अज्जुनवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

कृष्णसारभांसम् । स्त्री । स्वनामख्यातमृग-
भांसि । कालमात्र हरिणत्र गणम् । सि.यो.रक्त-
पि.चि.खण्डकाये । गुणाः—रक्तपित्ते हितम् ।
संयाहि रुचिकरं बलकरं ज्वरघ्नम् । राज. ।

कृष्णसारा । स्त्री । कृष्णशिशपावृक्षे । कान्ति
शिशु गांछ. । हिं सौश्रव. । र.मा. ।

कृष्णसारिवा । स्त्री । श्यामालतायां । श्रीग
लता । हिं कारिआसांवा । मं कालीउपलसरी ।
उत्. शीशाल । कलङ्गेष्टापवसदशब्ददा चन्दन-
गन्धा कालवेलि इति लोके । सु.चि.८५. । ड. ।
इन्द्रजम्बूवृक्षा कृष्णसारिविति । भा.पू.१५. । गु-
णाः—“कृष्णा तु सारिवा शीता वृक्षा तु मधुरा-
वृता । कफघ्नी चैव सम्योक्ता गुणान्यन्ये तु पूर्व-
वत् ॥” वै.निघ. । See अनन्ता ।

कृष्णसूक्ष्मफला । स्त्री । शारिवामेदे । गुणाः
—खादुः क्षिप्त्वा गुरुः शुक्रजननी अग्निमान्द्यारु-
चिश्चासकासामविषनाशिनी दोषघ्नघ्नी रक्तदोष-
प्रहरज्वरातीसारघ्नी च । वै.निघ. । [अ.टी.भ. ।

कृष्णस्त्वन्धः । पुं । तमालवृक्षे । तमाल गांछ. ।

कृष्णस्त्रोतः । स्त्री । रसाक्षने । रत्ना. ।

कृष्णा । स्त्री । कृष्णवर्णी कृष्णवर्ण्येति स्वनामप्र-

सिद्धायां भारतवर्षीयनद्यां । तज्जलगुणाः— जाय-
करं खादु पवित्रं पितालकोपनञ्च । रा.नि.व.१४ ।
सविषजलीकामेदे । सु.सू.११५. । See जलायु-
का । कृष्णशतपादीमेदे । सु.कल्प.८५. । सु.११५. ।
See शतपदी । मरिचे । च.द.वातरक्त.चि. ।
“पिबेत्कृष्णां कफाधिके ।” पिप्पल्याम् । प.सु. ।
“कृष्णा च मधुना सह ।” “भामलकभया कृ-
ष्णा ।” च.द.कफघ्न.चि.भामलकादिः । वृद्ध-
शुके । नीलीवृक्षे । रा.नि.व.४ । द्राक्षाखतायाम् ।
रा.नि.व.२३ । नीलपुनर्नवायाम् । रा.नि.व.५ ।
माध्वारीवृक्षे । रा.नि.व.८ । कृष्णजीरके । कटुका-
याम् । इन्द्रयवे । रा.नि.व.६ । राजसर्षपे । रा.
नि.व.१६ । सीमराज्याम् । रा.नि.व.२३ । कृष्ण-
शारिवाविशेषे । रा.नि.व.१२ । च.द.यक्षा.चि. ।
कृष्णतुलसीवृक्षे । रा.नि.व.१० । शिरीषवृक्षे । प-
टोले । पर्वण्याम् । भा. । शतपत्रां । (गउटेती ।
भा.पू.१५. । जटामांक्षां । वै.निघ.अर्थःचि.कृष्ण-
शिरीषलेपे । कुटजवृक्षे । दूर्व्यायाम् । कृष्णनिर्गु-
ण्डायाम् । वनकलत्थं । कल्लूयाम् । कृष्णचटकायां ।
वै.निघ. । काकोल्याम् । जटा. । [व.५ ।

कृष्णाख्या । स्त्री । नीलपुनर्नवावृक्षे । रा.नि.

कृष्णागुरु । स्त्री । स्वनामख्यातकृष्णवर्णसुगन्धि-
काष्ठे । कृष्णशुक्र. । हिं कालागर. । प.सु. । गु-
णाः—कटुं तित्तं कषायं लेपे शीतलं पाने पि-
तहरं विदोषघ्नं मुखरोगवान्निवातहरञ्च । रा.
नि.व.१२ । [वै.निघ. ।

कृष्णाङ्गम् । स्त्री । जीरकमेदे । हिं कलीजी. ।

कृष्णाजटा । स्त्री । पिप्पलीमूले । वै.निघ.
२५.वा.व्या.पचवध.चि. । [श्री.चि. ।

कृष्णाजाजी । स्त्री । कृष्णजीरके । च.द.संघ-

कृष्णाजिनम् । स्त्री । कृष्णसारचर्मणि ।

कृष्णाञ्जनी । स्त्री । कालाञ्जनीवृक्षे, कृष्ण-
कापांसे । रा.नि.व.४ । वै.निघ. ।

कृष्णादकी । स्त्री । कृष्णपुष्पादक्याम् । कान्ति
वृक्ष. । गुणाः—“कृष्णा तु तुवरी वृक्षा चाग्नि-
दीप्तिकरी मता । पित्तादाहप्रशमनी हृदिभिः प्र-
रिक्तीर्णिता ॥” वै.निघ. ।

कृष्णातण्डुलम् । स्त्री । पिप्पलीबीजे । हिं.

यी.कई.चि. । “सकृन्नातच्छुली लोहः ।” [पौ. ।
कृष्णात्रेयः । पुं । वैद्यकसंहिताप्रणीतारि मह-

कृष्णादिगणः । पुं । पिप्पल्यादिद्रव्यवर्गे ।
यथा—“कृष्णा चित्रकषट्कान्या वासकं विकसा च-
नं । यन्त्रिकैले चातिविषा रेषकश्च कटुचिकम् ।
यमानी गीतानो ब्रह्मी भूनिम्बं विल्वचन्दनं । भार्गी
श्यामा शिवा धानौ स्थिरा मूर्त्वा सजीरका ॥” वा.।

कृष्णाद्यतैलम् । स्त्री । नेत्ररोगे हितम् ।
“कृष्णाविडङ्गमधुषट्कसिन्धुजन्मविशौषधैः पयसि
सिद्धमिदं ह्यगत्याः । तैलं शृणां तिमिरशुकशिरो-
ऽक्षिशूलपाकात्ययान् जयति नस्यविधौ प्रयुक्तम् ।”
तिलतैलं १ श. पिप्पल्यादिकम् १० पी. वारि
४ श. छागदुग्धं १ श. । च.द. ।

कृष्णाद्यमोदकः । पुं । शीपदाधिकारि । अ-
त्र पिप्पलीमूलचूर्णं २ तो. चित्रकमूलचूर्णं ४ तो.
दन्तीमूलचूर्णं ८ तो. हरीतकीचूर्णं १० तो. तम्-
बकच पलवयगुडेन मोदकः कार्यः । मोदका
मधुना लेह्यः । पाठः—“कृष्णाचित्रकदन्तीनां क-
र्षमईपलम्पलम् । विंशतिश्च हरीतक्याः गुडस्य च
पलद्वयम् ॥” रस.र. । सा.कौ. ।

कृष्णाद्यलौहम् । स्त्री । शूल लौहम् । पाठः
—“कृष्णभयालौहचूर्णं निहयेन्मधुसर्पिषा । परि-
णामद्रवं शूलं सर्वं हन्ति त्रिदीपजम् ॥” र.चि.
८५. । रस.र. । रा.नि.व.४ ।

कृष्णाभा । स्त्री । कालाङ्गनां, कृष्णकापसि ।

कृष्णाभ्रम् । स्त्री । नीलाभे । काल अञ्ज ।
See अभ्रकम् ।

कृष्णामिषम् । स्त्री । लोह । हे.च. ।

कृष्णामूलम् । स्त्री । पिप्पलीमूल । वै.निघ.।

कृष्णायः । पुं । कान्तलोह । रा.नि.व.१२ ।

कृष्णायसम् । कृष्णवर्णलोह, पिण्डीव्यादि-
व्यतिरिक्तलोह । कांस्तुलोह, ऐम्पात । रत्ना. ।
तीक्ष्णलोह । तीथा (गोह. र.मा. । सुखलोह ।
रा.नि.व.११ ।

कृष्णार्चिः । अग्नी । चित्रकवृक्षे । वै.निघ. ।

कृष्णार्ज्जकः । पुं । कृष्णपत्रचन्द्रतुलयां । का-
.व. डूगमौ । मं काष्ठाभाजवृक्षा । रा.नि.व.१० ।

कृष्णालुः । पुं । केन्दुवृक्षे । कृष्णवर्णालुके । वै.
निघ. ।

कृष्णालुकः । पुं, स्त्री । नीलाली । गुष्ठाः—
“कृष्णालुकान्तु मधुरं शीतवीर्यं श्रमापहं । पित्त-
दाहहरणैव ऋषिभिः परिकीर्तितम् ॥ एतदेव
बल्यं रुचिकरं सुखजायहरणम् ।” वै.निघ. । मधु-
रः शीतः पित्तदाहश्रमापहण्य । रा.नि.व. ७ ।

कृष्णावासः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । हे.च. । [अम.।

कृष्णि का । स्त्री । राजिकायां । त्रािशेगसिद्धा ।

कृष्णी । स्त्री । रात्री । [दने । सु.चि.१५. ।

कृष्णीकरणम् । स्त्री । श्रेतादिः कृष्णतासम्पा-

कृष्णेन्द्रियम् । स्त्री । कदम्बे । वै.निघ. ।

कृष्णेनुः । पुं । श्यामेक्षी । कांछनि आंश् ।
मं कालाउंस । कं करियकवु । गुष्ठाः—पाके म-
धुरः स्वादुः रसबहुलः कटुकः त्रिदीपघ्नः बलकरः
वीर्यप्रदश्च । रा.नि.व.१४ । “तद्वन्मुकृष्णे भवते गु-
णानां वृथो भवेत्तर्पणदाहहन्ता, चारः स किञ्चि-
न्मधुरो रसेन शीषापहर्ता व्रणशीफकारी ।”
अचि.१०५. । तच्छर्करागुष्ठाः—वृथ्या दृमिजननी
बलदा यमहरा जीवनी च । च.द.प्रमैहचि. ।

कृष्णोदरः । पुं । दर्दनीकरसर्पे । कृष्णशू-
र्ग । सु.कल्प.८५. । See सर्पः ।

कृष्णोदुम्बरः (रिका) । पुं, स्त्री । काको-
दुम्बरिकायाम् । काङ्कडूयुत । रा.नि.व.११ ।

कृसरः । पुं । तुल्यतिलान्ने । “तिलतण्डुलसम्प-
क्तः कृसरः मीढभिधीयते ।” हे.च. ।

कृसरा (यवागूः) । स्त्री । यवागूमेदे । याडे-
विशेष । लक्षणगुणाः—“तिलतण्डुलमाषाणाम-
थवा तिलतण्डुलान् । पञ्चषष्ठं च जलं दत्त्वा साध-
नीया यवागुका ॥ सा जरा दुर्जरा बल्या मदपुष्टि-
प्रदा मता । कफपित्तमलक्ष्मश्रुक्कृष्णतनाशिनी ॥”
वै.निघ. ।

कृतमधूपः । पुं । सिद्धके । शिनांस्रम । कटा. ।

केकरः । पुं । निम्बोन्नताक्षिपुरुषे । टेरा, गङ्गा।
हिं ऐसाताना । अम. ।

केका । स्त्री । मयूरवाण्याम् । अम. । [अच. १

केका(क,का)णः । पुं । तद्देवजातावे । See

दीकाबलः । पुं । मयूर । श.च. ।

केकिकः (की) । पुं, स्त्री । मयूर । रवा. ।

केकिशिखा । स्त्री । मयूरशिखायाम् । रा.नि. व.५ । श्वे.बाल.चि. ।

केसुकः । पुं, स्त्री । (Colocasia Antiquorum.) तन्नामकवृक्षे । कटू ग्राह्य । शाकविशेषे । कटूर भाक । त्रिका. । केसुके । कैंडे ।

केसुकाकन्दः । पुं । केसुके । कटू । सु.चि.६ अ. । “केसुकाकन्दनिर्यासं ।”

केतकः (की) । पुं, स्त्री । (Pandanus odoratissimus.) खनामख्यातसुगन्धपुष्पवृक्षे । कृश ग्राह्य । हिं केवडा । मं केतकौ । तं मोग-लिचेट्टु । कं केदगे । केतकी द्विधा श्वेतखर्षभेदे-व । गुणाः—मधुरत्वं तिक्तत्वं कफघ्नत्वं कटुत्वं लघुत्वञ्च । तत्पुष्पं वर्ण्यं केशदौर्गन्ध्यघ्नं । सुवर्णा—तिक्तीष्णा लघुः नेत्रद्विता कटुः मधुरा विषरीग-क्तफण्नी च । तत्पुष्पं सुखकरं कामोद्दीपकं हृदयं किञ्चिदुष्णं कटुतिक्तं सुगन्धं नेत्रहितञ्च । स्नानः—अतिशीतलः देहदार्यकरः कटुः रसायनो वर्ण्यः पित्तकफघ्नश्च । रा.नि.व.१० । फलं केशरञ्च पू-र्व्याक्तगुणम् । “श्वेतश्च कटुकः स्वादुः लघुः तिक्तः कफापहः । उष्णा तिक्तारसा श्रेया चक्षुष्या हृमके-तकौ ॥” भा.पू.१भ. । श्वेतकेतकीफलं किञ्चिदुष्णं स्वादु मेहवातकफघ्नञ्च । वै.नि.च. । “केतकी वा-तला हृष्या तन्द्रा निद्राकारी मता ।” अचि.१६अ. । आतोपुष्पवृक्षे । टाभिलौशूष्णं नृक्षं । रा.नि.व.१० ।

केतकफलम् । स्त्री । कुचेलके । कूटिल । च. द.अमरीचि.कषा.उते । केतकोफलं । तच्च त्रि-दोषविघ्नम् । च.सू.२७अ. ।

केतकाद्यतैलम् । स्त्री । वातव्याध्यधिकारि । तैलं ४ श. काथार्थ—केतकीमूलं वाय्वालकाति-बलानां प्र. ४२ प. २ कर्ष १० मा. पाकायै जलं १२८ श. शे. १६ श. काञ्जिकं १६ श. यथाविधि तैलं पचेत् । तैलमिदमकल्फत्वात् तुल्येन काथेन तुषीदके सार्थं भवति । च.द.वा.व्या.चि. ।

केतनम् । स्त्री । चित्रे । स्थाने । च.च. ।

केतुः । पुं । अघ्निले । र.मा. । रीगे । पीङ्ग-व्याम् । उत्पाति । चित्रे । मे. ।

केतुग्रहवल्लभम् । स्त्री । वैदूर्यरत्ने । भा.पू.१भ. ।

केतुरत्नम् । स्त्री । वैदूर्यमणी । प.सु. ।

केदरः । त्रि । काथे । टेरके । श.र. । पुं । वन-स्पतिविशेषे । अम. ।

केदारः । पुं । अद्री । कष्टवृक्षे । ५५ । कृत । मालभूमिविशेषे । आलवाले । मे. । केदारशाली । आग्नन । वै.नि.च. ।

केदारकः । पुं । केदारजातषष्टिकधान्यजाति-भेदे । सु.सू.४६अ. । गुणाः—कङ्कुकवत् । See केदारशालिः ।

केदारकटुका । स्त्री । कटुकां । रा.नि.व.६ ।

केदारजम् । स्त्री । पत्रकाष्ठे । रा.नि.व.१२ ।

केदारजलम् । स्त्री । तद्देशस्थजले । गुणाः—विपाके स्वादु गुरु दोषदह । तदेव बह्वसुतां वि-शेषेण दीपदं भवेत् । रा.नि.व.१४ ।

केदारभूमिः । स्त्री । मालवेषे ।

केदारशालिः । पुं । केदारवृक्षजशालिधान्ये । उन्नतभृमिञ्च शालि क्षात्र, आग्नि धान, (सूटे धान । गुणाः—मधुरा हृष्या बल्याः पित्तवर्धनाः ईषत्कषायया अलमला गुरवः कफघ्नाश्च । रा.नि. व.१६ । धान्यं—मधुरं शीतलं कृचिकरं सन्धवर्ज-नम् । वै.नि.च. । “केदारप्रभवा हृष्या वातपित्त-विनाशिनः । रक्तपित्तविकारघ्नाः वातलाः कफ-कारकाः ॥” अचि.१५अ. ।

केना (नी) । स्त्री । पत्रशाकविशेषे । गुणाः—मधुरा शीता हृष्या सन्धवर्धनी च । वै.नि.च. ।

केनारः । पुं । शिरःकपोलसन्धिषु । मे. ।

केन्दुः (कः) (रः) । पुं । (Diospyros Glutinosa.) तिन्दुके । कैंड, गांव । श.र. । श.च. ।

केसुकः (का) । त्रि । केसुककन्दे उत्तरदेश-ख्याते । कैंडे ग्राह्य । हिं कीवी, केसुका । प्र. चिकट्राद्यमोदके । गुणाः—मधुरा हृष्या कटुपाका तिक्ता शीता लघुः पाचिका दीपनी याहिणी हृष्या वातला कफपित्तज्वरघ्नी प्रमेहकुष्ठकासघ्नी रक्तरी-गघ्नी पित्तधमं पिपासाञ्च नाशयेत् । वै.नि.च. । मूलं—“केसुककटुकं पाके तिक्तं याहि हिमं क-

ष । दीपनं पाचनं हृद्यं कफपित्तज्वरापहं । कु-
ष्ठकासप्रमेहस्रनाशनं वातखण्डु ॥” भा.पू.१भ. ।
कफपित्तघ्नं रीचनं चण्डीदीपनञ्च । राज. । मधुरं
रुचमच्छं शीतलं मेदकं यावकं हृद्यं गुरुपित्तक-
फघ्नं वातघ्नञ्च । वै.निघ. ।

केम्बुकम् । क्ली । पूवे । भा.म.१भ.सू.क.चि. ।

केलटम् । क्ली । कुसुम्भबीज । वै.निघ. ।

केलटकः । पुं । केसुककन्द । वै.निघ. ।

केलासः । पुं । स्फटिकमणौ वै.निघ. । [च. ।

केलिकः (किलः) । पुं । अशीकवृक्ष । वै.नि-

केलिकिणः (कीर्णः) । पुं । उद्रे । वै.निघ. ।
हे.च. ।

केलिपिकः । पुं । कीकिलि । [श.र. ।

केलिह्वः । पुं । केलिकदम्ब । केलिकदम् ।

केलूट(क)म् । क्ली, पुं । कन्दशाकविशेष ।
कभूककम् । जलोदुम्बरे । वै.निघ. ।

केवलद्रव्यम् । क्ली । मरिचे । श.र. ।

केवा (विका) । स्त्री । केवार् इति कोङ्कणदेशे
ख्याति पुष्पवृक्षविशेषः । गुणाः—मधुरा शीतला
दाहपित्तप्रमली वातश्लेष्मघ्नी कर्दिघ्नी च । रा.नि.
व.१० ।

केवु(वू)कः (का) । पुं, स्त्री । पत्तूरे । भा.निघ.
सि.यो.कृ.मि.चि. । केशुके । काँडे, केशुकाँडा ।
च.मू.४अ.कृ.मि.गण्ये ।

केशः । पुं । क्रीवेर । वांता । प.सु. । कुन्तले ।
मे. । बाले । पूल । रा.नि.व.१८ । स तु गर्भस्थ
शिशोरष्टाभिर्मासैः जायते । सुखबीधः ।

केशकारः । पुं । इक्षुविशेषः । हिं कुशियार ।
गुणाः—गुरुः शीतः रक्तपित्तचयघ्नश्च । भा. ।

केशकारी । स्त्री । रोहिण्यान् । वै.निघ. ।

केशकीटः । पुं । Louse । उकुथे ।

केशगर्भकः । पुं । कवय्याम् । जि.का. ।

केशघ्नम् । क्ली । इन्द्रजित्परीमे । टीक पोका ।
रा.नि.व.२० ।

केशष्णित् । पुं । नापिते । श.मा. ।

केशटः । पुं । उकुथे । हागे । मे. । श्लोषाक-
वृक्षे । जि.का. ।

केशष्टत् । पुं । मलके । भूतकेशे । श.च. ।

केशनाम । क्ली । क्रीवेर । वांता । चम. ।

केशपचः । पुं । केशसमूहे । चम. ।

केशपर्णी । स्त्री । अपामार्गवृक्षे, रक्तापामार्गे ।
भा.पू.१भ. ।

केशपाशः । पुं । केशभारे । चम. । [चम. ।

केशपाशी । स्त्री । शिरीषवृक्षशिरायां । पू.३ ।

केशभूः (भृत्) । स्त्री, पुं । मलके । रा.नि.
व.१८ । [रा.नि.व.८ ।

केशमयनी । स्त्री । शमीवृक्षे । भां.शे.गो. ।

केशमार्ज्जक(न)म् । क्ली । कङ्कतिकायाम् ।
काँकूहे, चिकुथी । इला. ।

केशमुष्टिः (कः) । पुं । विषमुष्टिनामपत्रशा-
कवृक्षे, महानिम्बे । पो.डा.निम् । मं वकानौ-
निंब । रा.नि.व.४।८ ।

केशयन्त्रम् । क्ली । उपविषादिशीधनाथे यन्त्र-
विशेषः । लक्षणं यथा—“धान्यपूरितसस्याख्यां सु-
मुखायां मुखोपरि । सुदुग्धैर्नारिकेलस्य खर्परे वि-
समर्हयेत् । केशो दुग्धे भूतो यन्त्रात्केशयन्त्रं तथा
स्यूतम् ॥” वै.चन्द्रिका ।

केशरः । पुं, क्ली । नागकेशरवृक्षे । मे. । च.मू.
५अ. । वकुलवृक्षे । सु.मू.२८अ.पलादि. । पुष्पाग-
वृक्षे । हारा. । किञ्चल्के । भा.पू.१भ. । सिंहकेशे ।
मे. । हिङ्गुवृक्षे । च.टी.भ. ।

केशरङ्गिनी । स्त्री । सहदीनीलतायाम् ।

केशरञ्जनः । पुं । भङ्गराजि । लीमराज । रा.
नि.व.४ । नीलकिण्ट्याम् । वै.निघ. ।

केशरपाकः । पुं । वाजीकरणपाकविशेषः ।

केशरा । स्त्री । नागरसुखायाम् । रा.नि.व.६ ।

केशरागः । पुं । भङ्गराजवृक्षे । भा.गङ्गमा.चि. ।

केशराजः । पुं । खनामख्याते शाकविशेषः ।
केशुत्तर । हिं भेगरिया । उत्त. कलाकेशदुरा ।
सा.ची. । गुणाः—तिक्तोष्णः चक्षुष्यः केशरस्यः ।
कफामशीषविघ्नः, त्वक् नीचो रसायनः । रा.नि.

व.४ । आग्नेयः केशः चर्द्धितः पाशुकफत्रः र-
सायनश्च । राज. । भृङ्गराजे । भौमराज । र.मा. ।
केश(स)राजः । पुं । मातुलुङ्गवत् । जटा. ।
केशराज्यम् । स्त्री । बालके । वांग । स.चि.
८५. ।
केश(स)री (इन्) । पुं । पुद्गागवत् । नागके-
शरे । घोटके । मे. । जलचरपक्षिविशेषे । च.स.
२७५. । रक्तश्रियो । रा.नि.व.७ । मातुलुङ्गवत् ।
मद.व.६ । सिंहे । रवा. । वानरभेदे । वै.निघ. ।
केशरुहा । स्त्री । भद्रदन्तीवत् । वड़ पत्नी गा-
छ् । रा.नि.व.६ । महाबलायाम् । गौराक्षकाकु-
निष्ठा । महानील्याम् । वै.निघ. ।
केशरुढकः । पुं । कासमईवत् । वै.निघ. ।
केशरुपा । स्त्री । वन्दाकनामचुपे । अत्रगाछ् ।
रा.नि.व.५ ।
केशवः । पुं । सुरपुद्गागवत् । वायसे । “वा-
यसे केशवेऽर्जुने ।” मे. । नागकेशरवृत्ते । प.सु. ।
केशवप्रिया । स्त्री । गोरोचनायाम् । प.सु. ।
केशवर्द्धिनी । स्त्री । महाबलालतायाम् । रा.
नि.व.४ ।
केशवायुधः । पुं । आसवत् । श.मा. ।
केशवालथः (वासः) । पुं । अथलवत् ।
विका. । जटा. ।
केशशीतारम् । स्त्री । पलिते । रा.नि.व.१८ ।
केशसीमन्तकञ्चरः । पुं । असाध्यञ्चरवि-
शेषे । यस्मिन् ज्वरे केशाः सीमन्तीकृता भवन्ति स
ज्वरः । “ज्वरः क्षीणस्य शून्यस्य गभीरी देर्घरात्रि-
कः । असाध्यो बलवान् यस्य केशसीमन्तकञ्चरः ।”
मा.नि. । “केशाः सीमन्तिनो यस्य सङ्घ्ने विनते
भुवौ । लुबन्ति चाक्षिपन्त्याणि सोऽचिराद्याति मृ-
त्यवे ।” तन्नामरात् । विज.र. । [वै.निघ. ।
केशहन्त्रि(हृत्)फला । स्त्री । महाशमीवत् ।
केशहन्त्री । स्त्री । शमीवत् । रा.नि.व.८ ।
केशा । स्त्री । जटामांस्याम् । वै.निघ. ।
केशाख्यम् । स्त्री । ज्वरे । वांग । रवा. ।
“भृङ्गकेशाख्यनिर्गुण्यी ।” मेघ.चचिन्त्यशक्तिरसि ।

केशादः । पुं । जमी । वै.निघ. ।
केशापहा । स्त्री । शमीवत् । वै.निघ. ।
केशारिः । पुं । नागकेशरे । वै.निघ. ।
केशरुहा । स्त्री । महाबलायाम् । रा.नि.व.४ ।
केशार्हा । स्त्री । महानीलीचुपे । वड़ नौल ।
रा.नि.व.४ । [निघ. ।
केशालिः । पुं । भृङ्गराजे । भौमराज । वै.
केशाक्षम् । स्त्री । बालके । वांग । वै.निघ. ।
केशिकः । पुं । केशरी । केशुत्र प.सु. । त्रि ।
प्रशक्तकेशपुत्रे । अम. ।
केशिका । स्त्री । शतावर्थांम् । रा.नि.व.४ ।
केशिनी । स्त्री । जटामांस्याम् । रा.नि.व.१२ ।
बन्धायाम् । वै.निघ. ।
केशी । स्त्री । युक्तशिव्याम् । आंलाकुनी । र.
सा. । जटामांस्याम् । जूटकम् । रा.नि.व.१२ ।
च.द. । सि.यो.महापैशाचघृते । वा.उ.६५. । म-
हाशतावर्थांम् । आमातके । वै.निघ. । नीलीवत् ।
रा.नि.व.८ । चौरपुण्याम् । अम. ।
केश्यः । पुं । मार्कवचुपे । भौमराज । रा.नि.
व.४ । असनशाले । वै.निघ. । स्त्री । कृष्णायुक्षि ।
रा.नि.व.१२ । ज्वरे । वांग । रा.नि.व.१० ।
केशरम् । स्त्री, पुं । नागकेशरपुष्पे । रा.नि.व.
६ । वै.निघ.वा.व्या.षड्शैतियुगुलौ । किङ्कल्के ।
अग्निकेशर । सि.यो.कल्याणघृते । वकुलवत् ।
रा.नि.व.१० । कासीसे । स्वर्णे । रा.नि.व.११ ।
पुद्गागवत् । अम. । मातुलुङ्गवत् । लेव् गाछ् ।
रा.नि.व.११ । हिङ्गुनि । सिंहच्छटायाम् । मे. ।
केशरवरम् । स्त्री । कुङ्कुमे । रा.नि.व.११ ।
केशरिका । स्त्री । महाबलायाम् । रा.नि.व.४ ।
केशरिसुतः । पुं । हनूमति । द्वि.च. ।
केशरोष्ठटा । स्त्री । मुलाया । नागरमुलाया ।
वै.निघ. । [गङ्गा । स.प्र.२६५. ।
केशुकः । पुं । गरगच्छ इति ख्याति वत् । गङ्ग-
कौटजः । पुं । कुटजवत् । कूड़ि गाछ् । भा.
पू.१५. ।
कौट(ङ्)र्थः । पुं । खनामप्रसिद्धे महानिम्बवि-

श्रीवि। कनिष्ठ ग्रहानिगमिन्मन्त्र, घोडाकुञ्जी। नं
फलिप्तमहानिन्व, गीरानिन्व। कं कथाहेव्वेउ।
वै.निघ.अपञ्चा.वि.वचाद्यष्टते। गुणाः—कटुतिक्त-
कषायः शीतलो लघुः तापघ्नः शोषकृष्टरक्तकृमि-
भूतविषघ्नश्च। रा.नि.व.८। शीतलसिक्तः कटुः
गुणः लघुः दाहार्शः कृमिशूलघ्नः सन्तापविषघ्नश्च।
श्वेतपाटलवर्चे। वै.निघ.। कटुफलवर्चे। रा.नि.
व.८। च.सू.४५। भा.म.बाल चि.। मदनवर्चे।
रा.नि.व.८ मन्त्राभिलातकगुडे। पूतीकरञ्जे। कृष्ण-
कटभीठवर्चे। रा.नि.व.८। घृतकरञ्जे। कासुके।
लघुकाममर्याम्। रा.नि.व.२३।

कैतकम्। क्ली। कैतकीपुष्पे। राज.। शृगाल-
कोल्याम्। अथार्कूल।

कैतवम्। क्ली। कुसुदे। वैदूर्यमणी। रा.नि.व.
१३। राजिकायाम्। ब्राहे। त्रिका०।

कैदारः। पुं। कैदारशालिधान्ये। आग्नि धान।
षष्टिकधान्ये। घाटे धान। गुणाः—कैदारा म
धुरा वृथा बल्ल्याः पित्तनिवर्हणाः। ईषत्कषाया-
क्षरसा श्वरः कफघ्नकलाः॥ सु.सू.४६५। क्ली।
पञ्चकाष्ठे। प.सु.।

कैपीला। स्त्री। कृष्णविवतायाम्। वै.निघ.।

कैरली। स्त्री। विडङ्गायाम्। रा.नि.व.६।

कैरवम्। क्ली। विडङ्गे। कुसुदे। हेली कूल,
भालूक कूल। रवा.। श्वेतपद्मे। हे.च.। श्वेतकु-
सुदे। श्वेत शुक्ति। भा.पू.१५.। रा.नि.व.१०।

कैरविका। स्त्री। कुसुदिन्यां। घाटे शुक्लीर
बाड़। भा.पू.१५.।

कैरविणी। स्त्री। उत्पलिन्याम्। शुक्ली वा
कृष्णकूलनर बाड़। रा.नि.व.१०।

कैरविणीफलम्। क्ली। कुसुदबीजे। उडल
बीटि, उडल। हिं मेट। भा.।

कैरवी। स्त्री। मेधिकायाम्। यति। प.सु.।
चन्द्रिकायाम्। मी.। (विन्) पुं। चन्द्रे।

कैरवीकन्दः। पुं। तैलकन्दे। रा.नि.व.७।

कैराटः (कः)। पुं। करवीरवर्चे, स्थावरवि-
षमेदे। हे.च.।

कैरातः (कः)। पुं। जलपक्षिविशेषे। च.सू.

२७५.। भूनिम्बे। चित्तरेता। रा.नि.व.८। क्लृ-
ति पुरुषे। हारा.। क्ली श्वरचन्दने। रा.नि.व.११।

कैरातचन्दनम्। क्ली, पुं। नातिपीतचन्दने
कीडखे ख्याते। श्वरचन्दनम्। गुणाः—“शीतलश्च
तिक्तः कान्तिकरी मतः। विशर्षिकाकुष्ठकण्डूकफ-
दद्दुविषापघ्नः। रक्तपित्तकृमिबृण्णपित्तहृत्स्वरदा-
हदः॥” वै.निघ.। See श्वरचन्दनम्।

कैरालम्। क्ली। विडङ्गे। वै.निघ.। [नि.व.६।

कैराली। स्त्री। भूनिम्बे। विडङ्गायाम्। रा.

कैवर्त्तः। पुं। महानिम्बे। वै.निघ.।

कैवर्त्तम(मु)स्त(क)म्। क्ली। कैवर्त्तिकायां,
जलजमुसलामेदे। (के.उट्टेशूता, के.उरेशूता। श.र.।
गुणाः—हिमं तिक्तं कषायं कटु कान्तिकरं कफ-
घ्नं पित्तघ्नं रक्तदोषवीर्यसर्पकुष्ठकण्डूघ्नश्च। इदं वि-
गुणकान्तां वृक्षस्य त्वक् मुसलकान्तिः। “मुसल
बल्येखपुटं शुक्राभं स्याद्विगुणकान्तिः” भा.पू.१५.।

कैवर्त्तिका (र्त्ती)। स्त्री। (Cyperus ro-
tundus.) A kind of fragrant grass.
मालवे खनामस्यातजलजमुसलायां। (के.उट्टेशूता,
के.उरेशूता। अ.टी.भ.। गुणाः—लघुः वृथा
कषाया कफघ्नी कासनासघ्नी मन्दाग्निहरी च।
रा.नि.व.२। [कायाम्। भा.पू.१५.।

कैवर्त्ति(र्त्ती)मुस्त(क)म्। क्ली। कैवर्त्ति-
कैवलम्। क्ली। विडङ्गे। र.सा.।

कैषिकी। स्त्री। व्यघनीपयोग्यस्त्रधारायाम्।
सु.सू.८५.। [वयसि। रा.नि.व.१८.।

कैशोरम्। क्ली। एकादशान्यायचदशपर्यन्ते

कैशोरको (गुग्गुलुः)। पुं। वातरक्ते हितः।
पीटलीवडगुग्गुलुः १ श. त्रिफला २ श. गुडूची
४ श. (एकत्र) बारि ८६श. अर्धशिटः कायः (४८
श.) कर्षयः। कायं वल्लपूतकला तेन घृतमर्दित-
गुग्गुलुं गोलयित्वा पुनः पाकं कुर्यात्। घनीभूते
पाके श्वेतार्थं तत्र त्रिफलाचूर्णं प्र. ४ तो. त्रि-
कुटूर्णं प्र. ४ तो. विडङ्गचूर्णं ४ तो. चिडचूर्णं २
तो. दलीमुलचूर्णं २ तो. गुडूचीचूर्णं ८ तो. प्रक्षे-
पो देयः। च.द.। सा.कौ.। [क्षिप्त्वा। च.चि.१५.।
कैषि(षी)का। स्त्री। श्वरचन्दने। श्वरचन्दनवि

। स्त्री । पाठायां । आकनादि । वै.निघ.

कोकः । पुं । खर्जूरीवृक्षे । ज्येष्ठिकायां । भेके । मे. । ईहावृक्षे । (पौर्ण, पौष. । रा.नि.व.१६ । चक्रवाके । त्रिका. ।

कोकडः । पुं । चमरपुच्छे विलेशयस्त्रे । क
कोकवाचः । पुं । इन्द्रावृक्षे । भाषा । तन्मांसगु-
णाः—वासानिलकासहरः पित्तदाहकरश्च । रा.
नि.व.१६ ।

कोकदेवः । पुं । कपोते । रा.नि.व.१६ ।

कोकनदम् । स्त्री । (Nelumbium spe-
ciosum.) रक्तपत्रे । त्रुणपत्रे । रत्ना. । गुणाः
—कटु तिक्तं मधुरं शीतलं रक्तदोषघ्नं कफपित्त-
वातशमनं सन्तर्पणं वृष्यञ्च । रा.नि.व.१७ । “कोक-
नदसुक्तं मधुरं शीतं वष्यं कटुतिक्तं । वृष्यं दमेः
करणं विस्फोटकरक्तदोषदाहहरं । दृढकफपित्त-
विसर्पविषसन्तापवातनाशकरम् ॥” वै.निघ. ।

कोकाहः । पुं । पारुवर्णघोटके । कर्कशपर-
नामधेये शृङ्गात्रे । “श्वेतः कोकाह इत्युक्तः ।” ज.
द.३३. । “सिते तु कर्ककोकाहौ ।” छे.च. ।

कोकिलः । पुं । (Cuculus Indicus.)
खनामख्यातपक्षिणि । कोकिन् । हिं कोइला ।
रत्ना. । गुणाः—“कोकिलः श्लेष्मलो ज्ञेयः पित्त-
संशमनो मतः ।” अत्रि.२१३. । सविषसौम्यकौ-
टभेदे । तद्दृष्टस्य कफनिमित्तजा रोगा भवन्ति ।
सु.कल्प.८३. । स्त्री । बदरीफलं । जटा. ।

कोकिलनयनः । पुं । कोकिलाचक्षुषे । कू-
लिशाथाड़ा । अ.टी.र. । [वै.निघ. ।

कोकिला । स्त्री । काकोल्यां । कोकिलस्त्रियां ।

कोकिलानन्दः (वासः) । पुं । राजास-
वृक्षे । रा.नि.व.११ ।

कोकिलावर्तिः (तीर्ति) । स्त्री । नेत्ररोगे व-
र्तिविशेषे । “व्योषायसूर्णसिन्धुवृक्फिलाग्रनसंयुता ।
गुडिका जलपिष्टेयकोकिला तिमिरपहा ॥” अ.द. ।

कोकिलाक्षः (कः) । पुं । (Hygrophila
spiuosa, Syn. Ruellia longifolia.)
खनामख्यातवृक्षे । कुलथाड़ा, कुलकौठा, अ-
नन्दन । हिं कोलिसाविखरु, कैलया ; तदीज

तालमाखना । भं कोलिसा । कं कुलुगीलिके । तै
गोलिमिडिचेट्टु, गीव्विचेट्टु । चत्. कुइलिरखा,
माखुरेण । मद. । गुणाः—आमवातरक्तघ्नः । राज. ।
मधुरः शीतः पित्तातिसारजित् वृष्यः कफघ्नः ब-
ल्यः रुच्यः सन्तर्पणश्च । रा.नि.व.५ । शीतलः वृष्यः
स्वाह्नपित्तलः तिक्तः आमवातशोषाश्लीटणा-
वातरक्तघ्नश्च । भा.पू.१३. । तदीजगुणाः—शीतलं
खादु कषायं तिक्तं गुरु गर्भस्थापनं वृष्यञ्च । वै.
निघ. ।

कोकिलाची । स्त्री । कोकिलाचवीजे । कू-
लेशाठावीज । हिं तालमाखना । श.र. ।

कोकिलेष्टा । स्त्री । महाजम्बूवृक्षे । वड़
खान गौड़ । रा.नि.व.११ ।

कोकिलेक्षुः (कः) । पुं । कृष्णेची । कांजना
इक्षु । कोकिलाचक्षुषे । रा.नि.व.१४५ ।

कोकिलोत्सवः । पुं । आमवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

कोकुराहः । पुं । मुखपुष्पकयुक्तश्वेताश्वे । “की-
काहः पुष्पकेणाश्वः कोकुराहः ।” ज.द.३३. ।

कोङ्क(ङ्का)णः । पुं । कोङ्कणदेशजीतमाश्वे ।
ज.द.६३. । [चि.पानीयव्यां ।

कोचिला । स्त्री । कुचेलके । कुँहले । भेष.ज्व. ।

कोटः । पुं । कोठरीगे । गुवाकवृक्षे । त्रिका. ।

कोटजः । पुं । कुटजवृक्षे । कूड़ि गौड़ । रा.
नि.व.६ । [त्र. अम. ।

कोटरः । पुं, स्त्री । वृचगह्वरे । गौछेन्न कोटि-

कोट(ठ)रपुष्पी । स्त्री । वृद्धदारकलतायाम् ।
वीजतात्रक । रा.नि.व.३ । [निघ. ।

कोटरवासिनी । स्त्री । श्वेतत्रिवृतायां । वै.

कोट(ट्ट)वी । स्त्री । नयस्त्रियां । नेण्टो (त्रे-
ये, अम. । [भा.क. रा.नि.व.१२ ।

कोटिः (का) । स्त्री । सुकायाम् । पिडिं

कोटिकः । पुं । मण्डूकजातीयसविषकौटभेदे ।
सु.कल्प.८३. । See मण्डूकः । इन्द्रगीपकौटि ।

आवाड़े पोका । जटा. ।

कोटिपालिका । स्त्री । सरटे । वै.निघ. ।

कोटिरः । पुं । नकुले । इन्द्रगीपकौटि । मे. ।

कोटि(टी)वर्षा । स्त्री । पिङ्गिभ्रमके । भि-
ङ्गि भिङ्ग । श.र. ।

कोटिहृचकः । पुं । कुटजहृच । म.द.व.१ ।

कोटिशः । पुं । कोटभेदने । टैम । भरत. ।

कोटी । स्त्री । कुटजहृच । कूङ्गि गीङ् । वै.
निघ. । स्रकायाम् । श.र. । स्रकायभागे । च.टी. ।

कोटीरः । पुं । जटायाम् । त्रिका. । [चि. ।

कोटोडुम्बरः । पुं । यज्ञीदुम्बरे । मैष.स्त्रीरो.

कोट्टारः । पुं । कूपे । हारा. । पुष्करिण्याः
पाटके । मे. ।

कोठः । पुं । A species of Leprosy.
Ringworm. चूदरीगान्तर्गतचर्मरोगविशेषे ।
तस्य लक्षणं यथा—“असंख्यमनोदीर्घपित्तसे-
आन्ननिग्रहे । मण्डलानि सकल्लूनि रागवन्ति व-
ह्मनि च । उत्कोठः सानुवन्धु कोठ इत्यभिधी-
यते ॥” मा.नि. । “वरटीदष्टकल्लूमांतीहितोऽस-
कफपित्तात् । क्षणिकीत्याद्विनाशः कोठ इति वि-
गद्यते ॥” भल्लुकीतन्मात् । [रा.नि.व.८ ।

कोठरः । पुं । अडोलहृच । आँटकाङ्ग गीङ् ।

कोणः । पुं । अस्त्रायभागे । अम. ।

कोणकुणः । पुं । उत्कृष्टे । डेकुण । छे.च. ।

कोथः । पुं । पूतीभावः । भृश । भा.म.४म.ना-
सारो.चि. । “विक्षेदकोथावर्धवापि यव ।” नेचरो-
गभेदे । कटो । मे. । दुर्गन्धभेदे । पाके । सु.नि.
४५. । चि. । मथिते । शठिते । छे.च. ।

कोदकारः । पुं । अश्वाकारमृगभेदे । वै.निघ. ।

कोदण्डः । पुं, स्त्री । भुवि । डूरु । मे. ।

कोदालकः । पुं । (Paspalum scrobicu-
latum.) कीरद्रवकापरनामधे-
यधान्यविशेषे । कटो धाना मं कीद्रव । मं हा-
रक । देशविशेषे तस्य नाना भेदाः कृताः । गुणाः
—वातलो याही हिमः पित्तकफघ्नश्च । भा. । अ-
तिशब्धि वातलश्च । राज. । “कीद्रवी रचो याही
स्यात् रक्तपित्तविशीघ्रणः । नात्यन्तकफज्जयोक्तौ
रुच्यः स्वादुः प्रकीर्तितः ॥” अचि. ५५. । सन्धि-
बन्धशथिलकरत्वात् । बिकाशी याही स्पर्शशीतलो
विषाणश्च । वा.धान्यव. । मधुरः तिक्तः त्रिणिनां

पथ्यः कफघ्निरुचः रुचः वातलः गुरुः मोहलश्च ।
रा.नि.व.१६ । “स्नानिसूर्क्षाकरं सद्यः कीद्रवं न
हितं मतम् ॥” अचि. १२५. ।

कीद्रवमण्डः । पुं, स्त्री । कीद्रवधान्यकृतमण्डे ।
कटो धानेन मण्ड । गुणाः—सूक्षांस्नानिजन-
नः । वै.निघ. ।

कीद्रविकम् । स्त्री । सीवर्द्धलवणे । वै.निघ. ।

कीद्रुभक्तः । पुं, स्त्री । कीद्रवान्ने । कटोत्र
डात । मं हारकाचाभात । गुणाः—“कीद्रुभक्ते
रुचिकरो मधुरानु प्रमेहघ्ना । मूत्रदीपकपाचकहिं-
कफवातामदाहनुत् ॥” वै.निघ. ।

कीनफलम् । स्त्री । रक्ताली । वै.निघ. ।

कीना(नी)लः । पुं । वर्निकाख्ये जलपक्षिणि ।
वै.निघ. । [चि. १०५. ।

कीनालिः । स्त्री । कुष्ठविहितभक्ष्यद्रव्ये । सु.

कीपः । पुं । क्रोधे । अम. ।

कीपनः । पुं । यन्त्रिपथे । गैँटला । चि ।
क्रुडे । जटा. । वै.निघ. ।

कीपनकः । पुं । चीराख्यगन्धद्रव्ये । गैँटला ।
हिं चीरा । रा.नि.व.१२ ।

कीपना । स्त्री । रक्तकरवीरे । वै.निघ. ।

कीपलता । स्त्री । कर्णकोटलतायाम् । कर्ण-
छिद्रं, कर्णकोटङ्ग । रा.नि.व.१ । [व.१८ ।

कीपिनः (पी) । पुं । जलकपीते । रा.नि.

कीमम् । स्त्री । पिपासास्थाने । च.टी. ।

कीमलम् । स्त्री । जले । मे. ।

कीमलकम् । स्त्री । लवणले । गटोत्र डाँटे ।
श.र. । पत्रकाष्ठे । वै.निघ. ।

कीमलकदलम् । स्त्री । बालकदलफले । क-
टि कला । मं कोवलेकेले । गुणाः—शीतमधुर-
कषायरुच्यार्कं पित्तघ्नश्च । वै.निघ. ।

कीमलदलम् । स्त्री । पत्रे । वै.निघ. ।

कीमलनारिकेलम् । स्त्री । बालनारिकेले ।

कीमलपत्रकः । पुं । शिथी । मज्जिना गीङ् ।
रा.नि.व.७ ।

कीमलप्रसवः । पुं । नेतभिष्यता । वै.निघ. ।

कोमलवल्कला (ली) । स्त्री । खवलीवृक्षे ।
गंगाप्रदेशे । भा. ।

कोमला । स्त्री । चौरिकायाम् । शौरुहे । श.
च. । चौरिखा । थिनी । खर्जूरिकायां । वै.निघ.

कोमलेक्षुः । पुं । इक्षुविशेषः । कठि इक्षु ।
गुणाः — “कोमलेक्षुर्मंदकफमेहकारी च कौर्णितः ।
तरुणस्तु मधुः प्रोक्तः किञ्चित्कटुश्च वातहा । पित्तं
नाशयतीत्येवं स इक्षी वीर्यवर्धकः । रक्तपित्तहरो
बन्धी चतनाशकरो मतः ॥” वै.निघ. ।

कोमासिका । स्त्री । जालिकायां । फलत्र
जालि । हारा. ।

कोयष्टिः (कः) । पुं । जलकुक्षिम् । (कौंङ्ग)
पाथी । अयं प्रतुदगुणः । सु.सू.४६अ. । च.सू.२७अ. ।

कोरसन्धिः । पुं । गर्ते । गर्ताकारसन्धिः । “अ-
कुलिमण्डिवश्चगुल्फजागुर्गर्तरेषु कोरसन्धयः ।” सु.
शा.५अ. ।

कोरकः । पुं, स्त्री । काकोल्याम् । कौंकला ।
कुम्ले । कूङ्गि । अम. । मृणाले । मे. । चकोरप-
चिणि । वै.निघ. । चोरनामगन्धद्रव्ये । जटा. ।

कोरकवृक्षः । पुं । इक्षुदीवृक्षे । वै.निघ. ।

कोरङ्गी । स्त्री । मूत्रोलायाम् । रा.नि.व.२३ ।
पिप्पल्याम् । रा.नि.व.६ । [म्. वै.निघ. ।

कोरञ्जी । स्त्री । सौराष्ट्रिकायां । कौंङ्गं नाम-

कोरण्टी । स्त्री । बदरीवृक्षे । मद्र.व.६ ।

कोरद्रुषः (षकः, थ्यः) । पुं । कीद्रवे । रा.
नि.व.१६ । च.द.र.पि.चि. । कीद्रवधान्ये । क-
दो धान वा छोटा मटर । रत्ना. । गुणाः —
“कोरद्रुषस्तु मधुरः श्रौतो याक्षी गुरुर्मतः । तिक्तो
प्रथमश्च कफपित्तविषापहः । सूत्रकृद्धरः
प्रोक्तो जीर्णपायं लघुः स्मृतः ॥” वै.निघ. ।

कोरिमदः । पुं । कासमर्दः । प.सु. ।

कोल(क)म् । स्त्री । तोलकमाने । १ तोला ।
प.प्र. । “अयं तिलव्यूषकोलभागेः ।” सि.थि.
पाण्डु.चि. । मरिचे । चम्पे । रा.नि.व.६ । बदर-
फले । रत्ना. । श्रीङ्गे । मेलके । चित्रके । काकोले ।
मे. । रा.नि.व.१२।१८ । वै.निघ.१अ.पाण्डु.चि.
लोहादिचूर्णे । अङ्गीले । गजपिप्पल्यां । पिप्पल्यां ।

राजबदरे । मखे । पुं । बदरवृक्षे । कूल गीङ्ग ।
र.मा. । वा.चि.१अ. । “कोलसूक्ष्माक्षकलशी ।”
बदरास्थिशले । “कोलत्वक् मज्जा ।” रस.र.वाच.
चि. । च.द.पाण्डु.चि. । “व्यूषकोलभागेः ।” ट-
डव्यपरिमाणे । “तड्व्यूषकोल उच्यते” प.प्र.१ख. ।
बराङ्गे । रत्ना. । कुलत्वे । सा.कौ.गुदमं.चि.चाङ्गे-
रौष्ट्रे । अङ्गीलवृक्षे । बहुवारवृक्षे । जटा. ।

कोलकन्दः । पुं । खनामख्यातमहाकन्दशक-
विशेषः । पुटालुरिति काश्मीरे ख्यातः । गुग्गुलु
आन् । मं.पुटगेडु । गुणाः — कटुः उष्णः क्षमिघ्नः
वातघ्नः कृद्भिघ्नः विषदीपघ्नश्च । रा.नि.व.७ ।

कोलकर्कटिका (टी) । स्त्री । मधुखर्जुरि-
कावृक्षे । रा.नि.व.११ ।

कोलका । स्त्री । शुक्रशुकशिश्याम् । वै.निघ. ।

कोलगजिनी । स्त्री । गजपिप्पल्यां । वै.निघ. ।

कोलङ्कः । पुं । आमलकवृक्षे । वै.निघ. ।

कोलतैलम् । स्त्री । बदरीवीजतैले । गुणः वि-
भीतकतैलवत् ।

कोलदलम् । स्त्री । नखीनामगन्धद्रव्ये । अम. ।

कोलनाशिका । स्त्री । बङ्गिनीवृक्षे । हारा. ।

कोलपुच्छः । पुं । कडपचिणि । “कोलपुच्छकु-
कडः स्यात् ।” हारा. ।

कोलबालुकः । पुं । कुडुष्ठे । वै.निघ. ।

कोलमज्जा । पुं । बदरास्थिशले । कूलत्र
आठिं भांन । सि.थि.हि.वास.चि. । “कोलम-
ज्जानं लाजा ।” गुणाः — “कोलमज्जा तु मधुरः
पित्तच्छर्दिदृषापहः ।” राज. । “कषायी मधुरो
मज्जा कोलानां पित्तनाशनः । दृषाच्छर्दिनिलघ्न-
श्च ।” सु.सू.४६अ. ।

कोलमूलम् । स्त्री । पिप्पलीमूले । रा.नि.व.६ ।

कोलवक्षिका (स्त्री) । स्त्री । (Scindapsus
officinalis. Syn. Pothos officinalis.)
गजपिप्पल्याम् । प.सु. । चम्पे । रा.नि.व.६ ।
च.चि.१अ. ।

कोलशिम्बिः (स्त्री) । स्त्री । कपिकक्षी ।
आनाङ्गुली गीङ्ग । हिं सुरवाशेवि । मद्र.५.१ ।
शिम्बीमेदे । गुग्गुलुत्रे शिम्, कटोत्रा शिम् ।

गुणाः—वातघ्नी गुबद्धा वातकफघ्नी शुक्राग्निमा-
न्यक्तु बल्या रुचिक्तु । भा.। वातघ्नी गुबुः उष्ण
कफपित्तकरी च । रा.नि.व.२ ।

कीला । स्त्री । वदरीवृक्षे । श.र. । पिप्पल्यां ।
रा.नि.व.६ । महाश्रावण्याम् । शोत्रकृशुडी ।
रा.नि.व.५ । चत्रे । भा.पू.१भ. ।

कीलात्मजः । पुं । वदरफले । वै.निघ. ।

कीलादिमण्डुरम् । स्त्री । परिणामशूले हि
तम् । कीला चविका, यत्किं पिप्पलीमूलं, चप-
ला पिप्पली, चारो यवचारः, सुरभिजलं गीमूत्रं,
स्पष्टम् । च.द.परिणामशू.चि. शोधितमण्डुरं १०
तो. शुष्कीपिप्पलीचव्यपिप्पलीमूलयवचाराणं प्र.
२ तो. गीमूत्रं ८० तो. (१ श.) ।

कीलास्थि । स्त्री । वदरास्थिनि । कूलेर औ-
टि । सि.यो.हर्दि.चि. । [निघ. ।

कीलाहलः । पुं । भूकदम्बे । कूक्षिभिः । वै.

कालिः (ली) । पुं, स्त्री । वदरीवृक्षे । कूल
ग्राह । त्रिका. । अ.टी.भ. । [वै.निघ. ।

कालिका । स्त्री । घण्टावदरे । शशिकूल ।

कोविदः । पुं । तिलकवृक्षे । वै.निघ. ।

कोविदारः (काः) । पुं । (Bauhinia va-
riegata.) A species of ebony. काञ्चना-
रमेदे, रक्तकाञ्चनमेदे । भा. । रक्त काञ्चन डे-
प । हिं कचनारमेद । मं कां कांचनु, कोचलि ।
तं देवकांचन । गुणाः—“दीपनः स्यात् कषायो
व्रणरोपणः । संघाही सारकः स्वादुः पर्णशकेषु
श्वोत्तमः । सूत्रकृच्छं त्रिदोषघ्न शीघ्रं दाहं कफं त-
था । वातं हरत्युष्णगुणा रक्तकाञ्चनपुष्पवत् ॥” वै.
निघ. । धारकः रुचिकरः रक्तपित्ते पथ्यश्च । राज. ।
तैलगुणाः विभीतकतैलवत् । See काञ्चनारः ।

कोशः (काः) । पुं । चर्मकोशः । भा.म.४भ. ।
“भनेरवक्षाल्कीशु ।” कुशले । पात्रे । जातिको-
षे । वै.निघ.२भ.चय.चि.सूर्यप्रभागु. । पेशां । श-
ब्दसंग्रहे । मे. । खर्णे । रुच्ये । अम. । (काः) व्रण-
बन्धनविशेषे । स च अङ्गुष्ठाङ्गुलिपर्वसु विधेयः ।
सु.सू.१८अ. । “कोशकश्च स विज्ञेयः व्यधैर्बन्धेन
वर्जितः ।” “व्यधैः सूचीव्यधनैरहितः बन्धेन व-
र्जितः कोशकारः” इति । ड. । अष्टे । श.र. ।

कोशकारः । पुं । कोषकारेण । हिं करियम्,
कुशिया ।

कोशकाली । स्त्री । जलचरपक्षिमेदे । वै.
निघ. । [भा. ।

कोशकृतम् । पुं । कोषकारे । वै.निघ. । कृष्णैः ।

कोशफलम् । स्त्री । चपुष्याम् । अश्वि. । देवदा-
ल्याम् । घोषायां । शशिकूल । रा.नि.व.२१ ।
ककोले । अम. । वदरे । वै.निघ. ।

कोशफला । स्त्री । महाकोषातक्याम् । वड़
घोषा वा धुन्नुल । देवदालीलतायाम् । देश-
ताड़ा । रा.नि.व.२ । पीतघोषायाम् । रत्ना. ।
श्वेतचिह्नतायां, कृष्णचिह्नतायाम् । चपुष्याम् । अश्वि.
ग्रीछ । रा.नि.व.७ । [चि.१८अ. ।

कोशवती । स्त्री । घोषायाम् । घोषा । सु-

कोशस्थः । पुं । शङ्खगत्त्यादौ । सु.सू.४६अ. ।

कोशस्थमांसम् । स्त्री । शङ्खगत्त्यादिमांसे ।
गुणाः—मधुरं शीतलं क्षिप्तं शुक्रकरं हृष्यं विड्-
वहं कं बलशक्तिकरं वातपित्तघ्नं । वै.निघ. ।

कोशा । स्त्री । मये । वै.निघ. ।

कोशाङ्गम् । स्त्री । इल्कटे । ह्यारा. । [मि. ।

कोशा(घा)तकः । पुं । घोषके । घोषा ।

कोशा(घा)तकी । स्त्री । खनामन्थातफल-
शक्ते । घोषा लता । हिं करद्वतरश्च । तं वीर,
उत्तरेणि । मं कड़दीङ्की, काहीरे । श्वेतपीत-
मेदेन हिधा । फलगुणः—कफशोभं । पक्वफल-
गुणः—आमाशयशुद्धिकरम् । तैलं मूलकतैलगु-
णम् । राज. । च.द.अर्थ.चि. । (Luffa pen-
tandra or amara, and L. Acutangula.) अन्यविधफलशकविशेषे, ज्योतिष्कायाम् ।
वि.श्र. । हिं मौकी भिमनी, तकर, घितकर ।
उत्. जनी । गुणाः—शिशिरा कटुः अत्यक्षुधाय
वातपित्तकफघ्नी मलाग्धानशोधनी । रा.नि.व.७ ।
महाकोषातक्याम् । वड़ धुन्नुल । हिं नेतुषा ।
गुणाः—“महाकोशातकी क्षिप्ता सरा पितामि-
लापहा ।” तरफलं स्वादु मधुरं वातपित्तघ्नं पक्व
कफघ्नं ज्वरे शस्तम् । अचि.१६अ. । See राग-
कोषातकी । तिलकफलताविशेषे । त्रि.९पञ्च. ।

महाकाललतायाम् । श्वेतघोषायाम् । रवा । पटो-
ल्याम् । पटेल गाछ । मे । अपामार्ग । वै.निघ.

कोशा(षा)म्रः । पुं । वनाम्रवृक्षविशेषे । सुद्रा-
मे । कलपाटे, के. उड़ा । हिं कोशंभ । मं भा-
रौचांवा । कं जूरिमाचु । गुणाः — “कोषाम्रः कुष्ठ-
शीघ्रास्त्रपित्तघ्नकफापहः । तरफलं याहि वात-
घ्नमस्त्रीणं गुरुपित्तलं । पक्कन्तु दीपनं बल्यं लघु-
ण्डुकवातनुत् ॥” भा. । फलं — अम्रं वातघ्नं कफ-
पित्तकरं गुरु विदाहशीफहरश्च । रा.नि.व.११ ।
विरेचनमिति । सु.चि.११अ. । अस्त्री गुरुः वि-
दाह्यी पित्तलः कफकृत्कीडशोधनश्च । फलं याहि
उष्णं पित्तलं गुरु अम्रं वातघ्नश्च । क्षिप्त्यक्तं अम्रं
बल्यं दीपनश्च । पक्कफलरसः क्षिग्धो रीचनश्च ।
वै.निघ. । तन्मज्जगुणाः — स्वादुपाकीऽग्निबलकृत्
क्षिग्धः पित्तानिलापहः । सु.सू.४६अ. ।

कोशा(षा)म्रतैलम् । स्त्री । केसोडा इति
प्रसिद्धतरुफलजतैले । के. उड़ात्र डैल । गुणाः
— सारकं कृमिकुष्ठघ्नघ्नं तित्तं अरुमधुरं बल्यं
पथं रीचनं पाचनश्च । रा.नि.व.१५ । [नि.व.३]

कोशिला । स्त्री । सुद्रपण्याम् । भूशानी । रा.

कोशी । स्त्री । व्याघ्रनखे । नथी । रा.नि.व.१२ ।
उपानहि । हारा । धान्यादिशुक्रायाम् । हे.च. ।

कोषः (कः) । पुं, स्त्री । जातीकोषे । जाश-
रुण । पावे । मे । कुमले । कूँड़ा वषणे । श.र. ।
शिशे । अण्डे । कृताकृतस्वर्णरीये । अम. । योन्यां ।
शिम्बायाम् । हे.च. । पनसादिफलस्यान्ते । धरणि. ।

कोषकारः । पुं । इक्षी । ऐकू । श.र. । इक्षु-
विशेषे । हिं कुषारि, कुशिया, कुसिन्धार । तं
कोष्वरिषेदु । भा.म.३भ.मूवाघात.चि. । गुणाः
— गुरुः शीतलः रक्तपित्तघ्नघ्नश्च । राज. ।
“कोषकारी गुरुः शीतो रक्तपित्तघ्नघ्नः ॥” भा. ।
अयं मूले मध्ये च मधुरः । सु.सू.४५अ. । कोट-
भेदे । कुटिपोका । जटा. ।

कोषकारजम् । स्त्री । कोषये । त्रिशम् । रजा. ।

कोषचक्षुः । पुं । सारसपक्षिणि । श.मा. ।

कोषफलम् । स्त्री । कर्पूरगन्धिककीले । भा. पू.
१भ. । पुं । कोषकलतायाम् । घोषा । मठा । ज-
टा. । (ला) स्त्री । पीतदेवतावृक्षे । रा.नि.व.६ ।

पीतघोषायाम् । प.सू. । लिम्बाके । पीतिगदू ।
कोषला (ह्वा) । स्त्री । जीवशाके । प.सू. ।

कोषवती । स्त्री । कोषातक्या । घोषा, शि.श्री ।
विधा घण्टालिका । एका धामार्गवः द्वितीया रा-
जकोशातकी । वा.सू.१५अ. । [र.] See वृद्धिः ।
कोषवृद्धिः । स्त्री । कुरखे । कोटोन्न । श.

कोषस्थः । वि । कोषवासिप्राणिमात्रे, यथा—
शङ्खशुक्तिशङ्खखशङ्खककर्कटादी । गुणाः — “शङ्ख-
कूर्मादयः स्वादुरसपाका वातघ्ना श्रौताः क्षिग्धा
पित्ते हिताः श्लेष्मवर्जनाश्च ॥” सु.सू.४६अ. । “को-
षस्था मधुराः क्षिग्धाः पित्तवातहरा हिमाः । वृंह-
णा बहुवर्षकाः वृष्याश्च बलवर्जनाः ॥” भा. ।

कोषा (घिन्) । स्त्री, पुं । पादुकायाम् । श.
र. । शुक्राय । उड़ा । हे.च. । आम्रवृक्षे । श.मा. ।
कोषाग्नी । स्त्री । महाकोषातक्याम् । त्रुष्टा-
कगाश । प.सू. ।

कोषातक्याद्यतैलम् । स्त्री । उपदंशे तैले ।
पाठः — “यस्य लिङ्गस्य मांसस्य शीर्यते कृमिभक्षि-
तम् । तस्य कोषातकीलम्बावीजनागरसाधितं ।
तैले हृत्पचिराद्द्वोरु दुष्टघ्नघ्नभगन्दरं ॥” कोषातकी
घोषकः ((घाशा), लम्बा तिकालाम् । तैले ४ श.
कोषातक्यादिकल्कः १ श. वारि १६ श. । रस.र. ।

कोष्ठम् । स्त्री । कुष्ठौषधी । कूड़ा । गुणाः—
उष्णं कटु तित्तं स्वादु बल्यं युक्तकरं कुष्ठविषविष-
पहरम् । वै.निघ. । See कुष्ठम् । पुं । कुण्डले ।
स्वकुक्षौ हृदयाहतिपर्यन्ते । मे. । Any viscus.
आमाश्रिमूत्रवदधिरस्थानादौ । यथा— “स्थानान्या-
माश्रिपक्वानां मूत्रस्य वधिरस्य च । हृदयकुक्षुः फु-
स्फुषश्च कोष्ठ इत्यभिधीयते ॥” स त्रिविधः स्रुदुः
क्रूरो मध्यमश्चेति । तत्र बहुपित्तो स्रुदुः सुदुग्धेनापि
विरिच्यते । बहुवातश्लेष्मा क्रूरः, स दुर्बिरिच्यः ।
समदोषो मध्यमः स साधारण इति । तत्र स्रुदो
माना स्रुदो, तीक्ष्णा क्रूर, मध्ये मध्या च कर्तव्येति ।
सु.चि.१२अ. ।

कोष्ठपुष्पः । पुं । चौरमूर्खायाम् । वै.निघ. ।

कोष्ठभेदः । पुं । तन्नामकरीमे । वै.निघ. ।

कोष्ठसन्तापः । पुं । अमर्दाहि । रा.नि.व.१० ।

कोष्ठागारिका । स्त्री। क्षतिकाविशेषे । कु-
मीत्रे मात्रे । वै.निघ. ।

कोष्ठागारी (इन्) । पुं । प्राणघातककौटवि-
शेषे । कुमीत्रे पोषक । तेन दृष्टे साग्निपातिक-
रोगा जायन्ते । सु.कल्प.८प. । See कौटः ।

कोष्ठाग्निः । पुं । पाचकाग्निनां योऽग्निर्जठरे
अन्नं पचति । आचकाग्निः । निदानम् ।

कोष्ठाङ्गम् । स्त्री । नाभिद्वयादिपञ्चदशवि-
धाङ्गे । च.भा.७प. ।

कोष्ठिकयन्त्रम् । स्त्री । लोहकारस्य धमन-
यन्त्रविशेषे । कांशात्वेन शपत्र । लक्ष्यं—“यो-
ङ्गशङ्खविस्तीर्णं हस्तमात्रायतं समम् । धातुसत्त्व-
निपातार्थं कोष्ठिकं परिकीर्तितं ॥ परिपूर्णं दृढा-
ङ्गारैरधो वातेन कोष्ठके । मात्रया ज्वालामार्गेण
ज्वालयेच्च हुताग्रम् ॥” अत्रि. ।

कोष्णम् । चि । ईषदुष्णे । रवा. ।

कोहलः । पुं । यवसक्तुक्तमयविशेषे । यत्वेन
मद । गुणाः—“विदोषघ्नश्च हृत्स्थश्च कोहली वद-
नप्रियः । सु. । कोहलः शक्तुभिर्देशे वास्त्रीके क्रियते
यवेः ।” वाचस्पतिः । [चौ गुर्वी च । वै.निघ. ।

कोहली । स्त्री । कुशाखसुरायां । गुणौ—हृह-

कौकिल्यः । पुं । कौकिलाखड्गे । वै.निघ. ।

कौकुटः । चि । कुकुटसम्बन्धिनि । वा.चि.१प. ।

कौकल्यम् । स्त्री । अनुरागे । चिका. ।

कौकुटपुटम् । स्त्री । पुटविशेषे । “वितस्ति-
मात्रके खाते कथितकौकुटं पुटम् । योङ्गशङ्खके
खाते कस्यचित्कौकुटं पुटम् ॥” भा. ।

कौकुटिकः । पुं । अदूरप्रेरिताचे । मी. । प-
क्षिविशेषे । (शोण) अक्षी । वै.निघ. ।

कौकुटिकन्दलः । पुं । सर्पविशेषे । (वाङ्ग)
माप । चिका. ।

कौङ्कः (ङ्किणः) । पुं । कौङ्कदेशे । शं.र. ।

कौटः । पुं । कुटजवृक्षे । भा.पू.१भ. ।

कौटकिः । चि । मांसविक्रेतरि । शं.र. ।

कौटजः । पुं । इन्द्रयवे । प.सु. । कुटजवृक्षे ।
कूङ्गि गिह् । अ.टी.रा. ।

कौटजलेहः । पुं । अर्शोऽधिकारे लेहः । “कु-
टजलक् पलशतं जलद्रीणि विपाचयेत् । अटभा-
गावशेषान् / कषायमवतारयेत् । वस्त्रपूर्तं पचेत्तेन
गुडात् त्रिंशत्पलानि च । घृतस्य कुडवं दत्त्वा ततो
लेहलमागतं । वचाव्योषविङ्गुङ्गेन्द्रविफलाग्निरसा-
ञ्जनं । भस्मातातिविषाविल्लं प्रत्येकञ्च पलं पलं ।
चूर्णाक्त्य प्रदातव्यं मधुनः कुडवं तथा । एष लेहः
शमयति चार्शो रक्तसमुद्भवं ॥” कुटजलक् १००
प. पाकार्थजलं ६४ श. शे. ८ श. पुराणगुडः १०
प. घृतं ८ प. प्रचेपाथं वचादीनां चूर्णं प्र. पलं,
मधु ८ प. अनुपानं घृतं मधु तक्रं जलं दुग्धञ्च ।
सा.कौ. । [दिचूर्णे ।

कौटजवीजम् । स्त्री । इन्द्रयवे । वृहत्सवङ्गा-

कौटिकः । चि । मांसविक्रेतरि । कर्पाशे । अम. ।

कौटिल्यम् । स्त्री । चाणक्यमूलके । रा.नि.व.७ ।

कौटिल्यकः । पुं । अग्निप्रकृतिकौटविशेषे । तेन
दृष्टे वातनिमित्तजारोगा जायन्ते । सु.कल्प.८प. ।

कौटी । स्त्री । कुटजवृक्षे । वै.निघ. ।

कौडविकः । चि । कुडवपरिमिते । ४ अंग ।
च.द.यस्त्र.चि.सर्पिर्गुडे । कुड्वमितवीजवपनयो-
ग्यत्वेन । अ.टी.रा. ।

कौणपः । चि । कुणपगन्धौ । च.इ.१२प. ।

कौण्डिन्या । स्त्री । मांसरोहिण्याम् । वै.निघ. ।

कौण्ड्यम् । स्त्री । कुण्डिले । कूडि । सु.नि.५प. ।

कौतुकम् । स्त्री । भोजनकाले । हि.च. । हर्षे ।
विवाहसूत्रे । मी. ।

कौद्रविकम् । स्त्री । Sochal salt, सौवर्च-
लवणे । मज्ज.नव. रा.नि.व.६ ।

कौन्ती । स्त्री । रेणुकायाम् । त्रैलोक्य. भा.म.
१भ.व्य.चि.लाक्षादितैले ।

कौन्तेयः । पुं । अर्जुनवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

कौप(जल)म् । स्त्री । कूपोदके । पाठकोत्रं
अन । भा. ।

कौपीनम् । स्त्री । उपस्थे । गुह्यदेशे । अम. ।

कौबी(वी)रा । स्त्री । स्यामलक्याम् ।

कौबे(वे)रः । पुं. स्त्री । कुष्ठे । कूड़ । मद.
व.१ । (री) उत्तरदिशि ।

कौबेरयहः । पुं । अश्वजातेर्दृष्टयहविशेषे ।
लक्षणं—“खिन्नाङ्गो विपमानश्च जानुर्भां यश्च ति-
ष्ठति । कौबेरयहसंजुष्टं तं विद्यात्कटजीविनम् ॥”
ज.द.५७अ. ।

कौमारम् । स्त्री । पञ्चवर्षपर्यन्ते काले । “कौ-
मारं पञ्चमाद्यान्तम् ।” रा.नि.व.१८ ।

कौमारभृत्यम् । स्त्री । तन्नामकान्तमतन्त्रे,
बालभृत्यायाम् । शि.उ.८१।। “कौमारभृत्यं नाम
कुमारभरणधानीक्षीदीपसंशोधनार्थं दुष्टसन्त्यय-
समुत्थानानाञ्च व्याधीनामुपशमनार्थं ।” सु.सू.१५.।

कौमारी । स्त्री । वाराहीनामकन्दे । रा.नि. व.
७ । वंशलोचनमन्दे । घृतकुमार्यां । वै.निघ.ज्व.चि.।

कौमुदः । पुं । कार्तिकमासे । त्रिका.। [निघ.।

कौमुदीजीवनः । पुं । चकोरपक्षिणि । वै.

कौमुदीहवः । पुं । दीपहवे । पिलगज ।
हारा. ।

कौम्भष्टतम् । स्त्री । शताब्दिकष्टते । वै.निघ.।

कौलत्यः । त्रि । कुलत्यसम्बन्धिनि । वा.चि.७अ.।

कौलत्थीनः । त्रि । कुलत्थीत्यादके (चित्रादी) ।
अ.टी.भ. ।

कौलीनम् । स्त्री । गुच्छे । उपस्थे । मे. ।

कौलीरा । स्त्री । कर्कटशृङ्गा । कौकूडशृङ्गीः
रा.नि.व.६ ।

कौलेयकः । पुं । कुकुरे । हला. ।

कौल्माषीणः । त्रि । कुष्माण्डीत्यादके (चित्रा-
दी) । अ.टी.रा. । [वि.क.कोषः ।

कौवलम् । स्त्री । Jujube. कौलीफल । कूला

कौशिकः । पुं । गुग्गुली । गुग्गुलु । प.सु. ।
अश्वकर्षशाललतायाम् । लताशाल । रा.नि.व.८।
पेचके । रत्ना. । व्यालि । याङ्गे । नकुले । मे. । को-
शकारे । श.र. । मञ्जायाम् । से.च. ।

कौशिकफलः । पुं । मालिकेरहवे । श.र. ।

कौशिका । स्त्री । रविपक्षीरूपे । र्गै.टै.ला ।
मुरायाम् । वै.निघ. । पानपात्रे । हे.च. ।

कौशिकारातिः (कारिः) । पुं । काके ।
रा.नि.व.१८ ।

कौशिक्यः (क्या) । पुं, स्त्री । शाखोटहवे ।
श्री.७।। गी.ह. । रा.नि.व.८ । गुणाः—“पित्तला
चोष्णा तिक्ता वातविनाशिनौ ।” वै.निघ. ।

कौशीरम् । स्त्री, पुं । नखीनामगन्धद्रव्ये ।

कौशे(षे)य(क)म् । स्त्री । कृमिकीशीत्यवस्थे ।
त्रै.यौ. कौपड़ । रत्ना. । काशहणे । वै.निघ. ।

कौषम् । स्त्री । कमले । पद्म । वै.निघ. ।

कौषिकः । पुं । कौशिके । मे. । आहिमुखि-
के । रत्ना. ।

कौसीद्यम् । स्त्री । तन्त्रायां । आलस्ये । हे.च.।

कौसमम् । स्त्री । पुष्पाञ्जने । रा.नि.व.२२ ।

कौसुम्भम् । स्त्री, पुं । वनकुसुम्भे । रा.नि.व.४ ।
कञ्चिमाञ्जने ।

कौसुम्भतैलम् । स्त्री । कुसुम्भवीजीवतैले ।
कूश्मन्तौल्लेखर उल्लेख । तच्च कटु सञ्चारं वातघ्नं
कफपित्तहरञ्च । वा.टी. । See कुसुम्भतैलम् ।

कौसुम्भशकम् । स्त्री । कुसुम्भशके । See
कुसुम्भपत्रम् ।

कौसुम्भशण्डिकः } पुं । खनामख्यातशाली ।
कौसुम्भीशालिः } गुणाः—लघुपाकः वात-
पित्तघ्नश्च । रा.नि.व.१६ ।

कौस्तम् । स्त्री । दशाब्दिकष्टते । रत्ना. ।

क्रकचः । पुं, स्त्री । करपत्रे । कद्रा९ । केत-
क्याम् । ग्रन्थिलतरी । र्गै.टै.ला । मे. । प्रहङ्गही-
नमध्यवातादिजनितसन्निपातज्वरे । लक्षणम्—“प्र-
लापायाससन्तोहाः कम्पमूर्च्छारतिभ्रमाः । मन्वा-
सन्धेन मृत्युः स्यात् तत्राख्येतद्विशेषतः । भिषग्भिः
सन्निपातोऽयं क्रकचः सम्प्रकीर्तितः ॥” भा.म.१भ.।

क्रकचच्छदः । पुं । केतकीहवे । ककशा गं-
ह । प.सु. । [रा.नि.व.८ ।

क्रकचपत्रः । पुं । शाकहवे । र्गै.उ.न गी.ह. ।

क्रकचपात् (पादः) । पुं । Chameleon.
ककलासे । गिरगिटै । हारा. ।

क्रकचपृष्ठी । स्त्री । (Coius cobjinus.)
कवथीमस्य । कै.गं.ह. । हारा. ।

क्रकचा । स्त्री । केतकीवृक्षे । (कृष्ण) ग्राह् ।
रा.नि.व.१० । ह्रीगुलवृक्षे । (ह्रीगुला) । रत्ना ।

क्रकणः । पुं । तित्तिरपक्षिणि, ककरपक्षिणि ।
कृष्णांशुः । अम. ।

क्रकरः । पुं । क्रकचे । कृष्णांशुः । वंशकरीरे ।
वै.निघ. । कौटिल्ये । प.सु. । करीरवृक्षे । उट्टकट्टि
ग्राह् । अम. । (Perdix sylvatica.) पक्षि-
विशेषे । कर्कटिग्र । हिं कथार । मं करद्वैक ।
गुणाः — “वातपित्तहरा हृष्या मेध्याग्निबलवर्धनाः ।
लघवः क्रकरा हृष्या तथा वै चोपचक्रकाः ॥” सु.
सू. ४६ अ. । तन्मांसगुणाः — लघु हृद्यश्च । रा.नि.व.
१८ । रक्तपित्ते हितं । सि.यो.र.पि.वि.खण्ड्या
यलीह ।

क्रकराटः । पुं । भरद्वाजपक्षिणि । वै.निघ. ।

क्रकौञ्चः । पुं । पक्षिविशेषे । कर्कटिग्र । वै.
निघ. ।

क्रतुपशुः । पुं । घोटेके । हारा. ।

क्रथनम् । स्त्री । मारणे । अम. ।

क्रथनकम् । स्त्री । श्वेतागुरुकाष्ठे । श.च. ।

क्रन्दनः । पुं । विडङ्गे । श.मा. । स्त्री । रोद-
ने । श.र. । [श्रुतौ । कल्पे । आक्रमणे । मे. ।

क्रमः । पुं । पादे । रा.नि.व.१८ । अनुक्रमे ।

क्रमणः । पुं । चरणे । हे.च. ।

क्रमपूरकः । पुं । वक्रवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

क्रमिः । पुं । क्रिमी । भ.क्रमिरीगे । [स्वरे । मे. ।

क्र(क्रि)मिकण्टकम् । स्त्री । विडङ्गे । उदु-

क्रमिन्नम् । स्त्री । विडङ्गे । र.मा. ।

क्र(क्रि)मिजम् । स्त्री । अगुरुकाष्ठे । अम. ।

क्र(क्रि)मिजा । स्त्री । लाचायाम् । र.मा. ।

क्रमिरिपुः (शत्रुः) । पुं । विडङ्गे । र.मा. ।
प्रवालतरी । वै.निघ. ।

क्रमीलकः । पुं । वनसुद्धे । शृङ्गिनी । प.सु. ।

क्रमुः । पुं । गुवाकवृक्षे । भ. ।

क्रमुकम् । स्त्री, पुं । पूगफले, वृक्षे च । मे. ।
रा.नि.व.११ । भद्रमुसके । कार्पासीफले । पट्टि-
कालीमे । देवदारुणि । मे. । रक्तरीमे । पारिषा-

वृक्षे । शृङ्गा अश्वत्थ । अम. । तूतवृक्षे फले च ।
तू०९ ग्राह् वा कृम । भा. । रा.नि.व.८ ।

क्रमुकप्रसूनः । पुं । धूलिकदम्बे । रा.नि.व.८ ।

क्रमुकफलम् । स्त्री । गुवाके । रा.नि.व.११ ।
सन्धिवन्धविशेषकरत्नात् विकाशि । शार्ङ्ग. ।

क्रमुकी । स्त्री । गुवाके । श.र. ।

क्रमेलः (कः) । पुं । उट्टे । प.सु. । हला. ।

क्रमोद्देशः । पुं । वृक्षे । वै.निघ. ।

क्रयशीर्षम् । स्त्री । कपिशिर्षे । विका. ।

क्रयारोहः । पुं । हृष्टे । विका. ।

क्रयिकः (क्रयो) । पुं । केतरि । अम. ।

क्रव्यम् । स्त्री । मासे । रा.नि.व.१७ ।

क्रव्यघातनः । पुं । श्वे । श.च. ।

क्रव्यात् । पुं । रक्षसि । वि । मांसाग्निनि । मे. ।

क्रव्यादः । पुं । राक्षसे । अम. । श्वेनपक्षिणि ।
सिंह । रा.नि.व.१८ ।

क्रव्यादरसः । पुं । अजीर्णाधिकारे रसः । पा-
ठः — “पलं रसस्य त्रिपलं बलिः स्यात् शुलायसी
चाईपलप्रमाणे । सञ्चूर्ण्य सर्वं द्रुतमग्नियोगादेरण्ड-
पत्रे विनिवेशनीयं । पिप्पला तथा पर्पटीकां विधाय
लौहस्य पात्रे वरपूतमखिन्वा जम्बीरजं पङ्क(क)रसं
पलानि शतं तलेऽस्याग्निमथाल्मल्यं । जीर्णं रसे
भावितमेतदेतैः सुपञ्चकोलीहववारिपूतैः । सवेत-
सालैः शतमञ्च योज्यं समं रजटङ्गजं सुशुष्टं ।
विडं तदद्वै मरिचं समञ्च तत्समवारं चणकास्त्रवा-
रा । क्रव्यादनामा भवति प्रसिद्धी रससु अन्यान-
कमेरवीकृतः ॥” भोजनान्ते १ मा. सैन्धवतक्रोण
पेयम् । रसः १ प. गन्धकः २ प. ताब ४ तो.
लौह ४ तो. सर्वं चूर्णयित्वा सर्वं लौहपात्रे मृद-
प्रिना द्रुतमेरुण्डपत्रे ढालयित्वा पर्पटीवत् कायं ।
ततो जम्बीररसस्य पलशतेन शनैः लौहपात्रे पा-
थ्यम् । शुष्के रसे पञ्चकोलकाथिन पञ्चाशत् अञ्ज-
वेतसरसेन च पञ्चाशत् भावना देयाः । ततः स-
र्वचूर्णसमं भट्टटङ्गचूर्णं (४ प.) तदद्वै विडचूर्णं
(२ प.) सर्वद्रव्यसमं मरिचचूर्णं (१० प.) । तत-
श्चणकाचारजलीन ७ भावना दातव्याः । शकलच-
णकशिश्नं चणकजलम् । पञ्चकोलकाथी यथा
— पिप्पलीमूलचव्यवित्रकगुण्डीनां समभागम् च-

दृग्गुणजलेन पक्का चतुर्धावशेषः कार्यः । सा.कौ.।
अथः रसयन्त्राधिकारे । पाठः—“विपलं गन्धकं
शङ्खं द्रावयित्वा विनिचिपेत् । पारदं पलमानेन
सृतशुलायसी पुनः । तेन मानेन सन्निधाय पञ्चा-
ङ्गुलदले चिपेत् । ततो विचूर्ण्य यत्नेन ज्वालये-
न्मृदुनानलम् । पात्रमात्रं रसं सम्यक् जम्बीरस्य प्र-
योजयेत् । सङ्घर्ष्य पञ्चकौलोत्तैः कषायैः चास्त्र-
वेतसैः । भावना खलु दातव्याः पञ्चाशत्प्रमिताश-
या । भट्टङ्गणचूर्णेन तुल्येन सह मेलयेत् । तद-
क्षेपणलवणं सर्वतुल्यं मरीचकं । समधा भावये-
त्पञ्चाशत्तकचारवारिणा । ततः संशोष्य कृष्याम्
जठरे न विनिचिपेत् ॥” रसर. १. पूर्वस्य पाठात्स-
रमेव श्रेयम् । रसायनाधिकारे उक्तः ।

क्रव्यादा (दी) । स्त्री । जटामांस्याम् । रा.
नि.व.१२ ।

क्रश्मिमा । पुं । क्रश्मताग्रम् ।

क्रशीयान् । वि । अतिहृष्टे । क्षीणे ।

क्रान्तः । पुं । वैकान्तमणी । घोटके । त्रिका ।

क्रान्ता । स्त्री । ब्रह्म्याम् । विकृतौ । स्थूलैला-
याम् । रा.नि.व.४।६ ।

क्रान्तिः । स्त्री । सूर्यगत्यर्थे खगोलमध्यस्थति-
र्थ्यंगोलरेखायाम् । सूर्यसि. ।

क्रान्तुः । पुं । पविणि । उष्णा ।

क्रामकः । पुं । क्रमुकमूले । उपोत्रिमूल । र.
सा.सं.लौहपुटपाके । [सं. ।

क्रामणः । पुं । टङ्गणचार । (गोशंश) । र.सा.

क्रिमिः । पुं । पुणे । रत्ना । लाचायाम् । रो-
कविशेषे । क्रमौ । कीटे । अ.टी.भ.- । [८५. ।

क्रिमिकरः । पुं । प्राणहरकीटभेदे । सु.कल्प.

क्रिमिकर्णकः । पुं । कर्णक्षतोत्तोगतरोगवि-
शेषे । कर्णाभ्यन्तरे मांसशोषितपचनान् क्रिमि-
न्ययते । मलिकाभिर्जिम्बप्रसवेन वा । कण्टका-
टोत्रि । मा.नि. । [क्रमिग्रन्थिः ।

क्रिमिग्रन्थिः । पुं । सन्निधनेवरीगे । See

क्रिमिघ्नः । पुं । कोलकन्दी नाम महाकन्द-
जाके । रा.नि.व.७ । See क्रमिघ्नः । स्त्री । विड-
ङ्गे । अ.टी.र. ।

क्रिमिघ्ना (घ्नी) । स्त्री । विडङ्गे । हरिद्रा-
याम् । लाचायाम् । वै.निघ. । भूषपत्रायाम् ।
तांशक । रा.नि.व.५ । सोमराज्याम् । श.च. ।

क्रिमिदन्तकः । पुं । क्रमिजदन्तरोगविशेषे ।
यत्र दन्ते क्रमिच्छिद्रं चलत्वं दन्तमूले शीथो वेदना
लालासावोऽकषादेदनाधिक्यञ्च भवति । मा.नि. ।
सु.नि.१६अ. । See क्रमिदन्तः ।

क्रिमिरिपुः (ग्रन्थः) । पुं । विडङ्गे । सा.
कौ.बाहशल्यगुडे । प्रवालि । पालिधारे । श.च. ।

क्रिमिशात्रवः । पुं । A fetid mimosa.
(M. farnesiana.) विट्छिद्ररे । श.च. ।

क्रमिशिरोरोगः । पुं । क्रमिजशिरोरोगे ।
लक्षणम्—“निनुद्यते यस्य शिरोऽतिमात्रं सन्ध्या-
माणं स्फुरतीव चालः । घ्राणाच्च गच्छेत्सखिलं स-
पुयं शिरोऽभितापः क्रमिभिः स घोरः” मा.नि. ।

क्रमिशैलः । पुं । बन्धोके । त्रिका ।

क्रमिहरम् । स्त्री । मरिचे । विडङ्गे । क्रम-
लवणे । वै.निघ. । वि. क्रमिघ्ने ।

क्रिया । स्त्री । चिकित्सायाम् । रा.नि.व.२० ।
“या क्षुदीर्णं शमयति नाभं व्याधिङ्करोति च ।
सा क्रिया न तु या व्याधिं हरत्यन्यमुदीरयेत् ॥”
भा. । उपाधे । चेष्टायाम् । आरम्भे । सम्प्रधारण-
कर्मणि । ने. ।

क्रियाक्रमः । पुं । चिकित्सोपक्रमे ।

क्रियातियोगः । पुं । वमनाद्यतियोगे । भा.
म.३ख.काश.चि. । [योग्यवक्तिषु । च. ।

क्रियावस्तिः । स्त्री । वमनादिपञ्चकर्मसु प्र.

क्रियासाधनम् । स्त्री । चिकित्सासाधने ।

क्रियोन्द्रियम् । स्त्री । कर्मेन्द्रिये । वाक्पा-
ण्यादिषु । हे.च. ।

क्रोडारत्नम् । स्त्री । मैथुने । त्रिका ।

क्रुड् (घ्नः) । पुं । वकपचिणि । वक । रत्ना. ।

क्रुत् (धा) । स्त्री । क्रोधे । त्रांश । अम. ।

क्रुत्वा । पुं । मृगाले । उष्णा ।

क्रूरः । पुं । चवकवृत्ते । (हृष्टेता) ग्राह । रक्त-
करवीरवृत्ते । कडपचिणि । रा.नि.व.८।१।१६ ।

कणधुरे । श्वेतपुनर्नवायाम् । भक्ते । भा० ।
त्रिका ।

क्रूरकः । पुं । रक्तपुनर्नवायाम् । रा.नि.व.८ ।

क्रूरकर्मा । स्त्री । कुटुम्बिनीनामसङ्घातपे । रा.
नि.व.५ । अर्कपुष्पीक्षपे । भा.पू.१भ. । त्रि । दृ-
शंसाचारिणि ।

क्रूरगन्धः । पुं । गन्धके । रा.नि.व.१३ ।

क्रूरगन्धा । स्त्री । कन्यारिद्वये । रा.नि.व.८ ।

क्रूरदर्शना । स्त्री । श्वेतकाकमाख्या । वै.निघ. ।

क्रूरधूर्तः । पुं । कणधुरे । रा.नि.व.१० ।

क्रूररवः } पुं । काके । कर्करेट पक्षिणि । वै.
क्रूररावी } निघ. । द्रोणकाके । रा.नि.व.१६ ।

क्रूरलोचनः । पुं । श्वेतचरे । हारा ।

क्रूरवः । पुं । श्वगाले । वै.निघ. ।

क्रूरा । स्त्री । रक्तपुनर्नवायाम् । रा.नि.व.५ ।

क्रूरालापि । स्त्री । द्रोणकाके । वै.निघ. ।

क्रोच्चः । पुं । क्रोच्चपक्षिणि । वै.निघ. ।

क्रोडम् । स्त्री । उच्छ्वे । काल । रा.नि.व.१८ ।

क्रोडः (कन्या) । पुं, स्त्री । वाराहीनाम स-
हाकन्दशक्ते । रा.नि.व.७ । वनवराहे । रत्ना. ।

क्रोडकन्दः । पुं । वाराहीकन्दे । वै.निघ. ।

क्रोडकशे(से)रः (कः) । पुं । भद्रसुलायाम् ।
वै.निघ. । [कुड़ि । रा.नि.व.५ ।

क्रोडचूडा । स्त्री । मण्डूकपण्याम् । वण्ड शूल-

क्रोडपर्णी । स्त्री । कण्टकारिकायाम् । श.च. ।

क्रोडपादः । पुं । कच्छपे । हे.च. ।

क्रोडपुच्छी । स्त्री । पुत्रिपर्ण्याम् । वै.निघ. ।

क्रोडा (डी) । स्त्री । वाराहीकन्दे । रा.नि.व.७ ।

क्रोडाङ्घ्रिः । पुं । कच्छपे । त्रिका. ।

क्रोडीकन्या । स्त्री । वाराहीकन्दे । वै.निघ. ।

क्रोडीमुखः । पुं । गण्डके । गण्डात्र । रा.नि.
व.१६ ।

क्रोडिष्टा । स्त्री । सुसायाम् । रा.नि.व.६ ।

क्रोधः । पुं । हनने । हे.च. ।

क्रोधः । पुं । कोपे । स च वातपित्तशोणित-
कीपनः । “क्रोधशोकी स्मृती वातपित्तरक्तप्रकीप-
नी ।” विदेहः ।

क्रोधजः । पुं । मोहे । गीता. ।

क्रोधज्वरः । पुं । क्रोधजन्यज्वरे ।

क्रोधनः । त्रि । क्रोधयुक्ते । हे.च. ।

क्रोधना । स्त्री । अत्यपर्णालतायाम् । वै.निघ. ।

क्रोधमूर्च्छितः । पुं । चोरानामकगन्धद्रव्ये ।
श.र. । त्रि । अतिकुडे । [डि ।

क्रोधी । पुं । महिषे । रा.नि.व.१६ । त्रि । क्रु-

क्रोशः । पुं । ४००० हस्तपरिमाणे । १ क्रीष्ण ।

क्रोष्टपुच्छिका । स्त्री । पुत्रिपर्ण्या । वै.निघ. ।

क्रोष्टा (ष्टुकः) । पुं । श्वगाले । श्वगालकील्या ।
श्वगालकूल । प.सु. ।

क्रोष्टुकपुच्छका (च्छिका, च्छी) (मू-
लिका) (मेखला) । स्त्री । पुत्रिपर्ण्याम् ।
ठाकूनिग्रा, त्राशवांसक । रा.नि.व.४ । गोलीमि-
कायां । हिं पाथरी गोधूमौ । रा.नि.व.५ ।

क्रोष्टुक(क)शीर्षः । पुं । तन्नामकवातव्याधिवि-
शेषे । लक्षणम्—“वातशोणितजः शोथी जानुमथ्ये
महाहजः । ज्ञेयः क्रोष्टुकशीर्षस्तु खूलः क्रोष्टुकशी-
र्षवत् ॥” मा.नि.वा.व्या.वि. । “गुग्गुलुं क्रोष्टुशीर्षे
तु गुडचौ चिकित्साभसा । चौरिचौरखटैलं वा पिबे-
द्वा हज्जेदाहकम् ॥” वै.निघ. । [व.१ ।

क्रोष्टुघण्टिका । स्त्री । अस्थिसंहारके । मद.

क्रोष्टुफलः । पुं । इडुदीवने । रा.नि.व.८ ।

क्रोष्टुविना । स्त्री । पुत्रिपर्ण्याम् । र.मा. । व-
चविशेषे । त्राशवांसक । विडालहाजि, विडाल-
हाचौति यस्याः प्रसिद्धिः । अ.टी.भ. । [ग. ।

क्रोष्टुहितः । पुं । चोरानामगन्धद्रव्ये । गैरिठ-

क्रोष्टूः । स्त्री । वृषिकाण्यां । विशांती । प.सु. ।

क्रोष्टेष्टुः । पुं । पुच्छकेचौ, श्वेतचौ । रा.नि.व.१४ ।

क्रोष्ट्री । स्त्री । शक्रभूमिकुशाखे । अम. । लाङ्ग-
लिकायाम् । श्वगाल्याम् । पिप्पल्याम् । नी. । वा-
राहीकन्दे । रा.नि.व.७ । वृषिकाण्याम् । रत्ना. ।

क्रौञ्चः (कः) । पुं । A kind of heron. (Ardea jaculator.) श्वजातीयवकपक्षिणि । (कौ०वक) अम. । गुणः—ज्वरे हितः । च.द.। “क्रौञ्चो हृष्योऽतिरुचिस्तदग्रमरी इति नित्यशः । शोषमूर्च्छाहरो बन्धी इति कासमरीचकम् ॥” अत्रि.२१च. । पञ्चवीजि । वै.निघ. । कुररपक्षि णि । रा.नि.व.६ ।

क्रौञ्चनायकः । पुं । पञ्चवीजि । वै.निघ. ।

क्रौञ्चलोहितम् । क्ली । हिङ्गुले । वै.निघ. ।

क्रौञ्चा । स्त्री । पञ्चवीजि । रा.नि.व.१० । क्रौञ्चक्षियाम् । जटा. । गुणः—अश्वत्थरौघकदोषघ्नी । अत्रि.२१च. ।

क्रौञ्चादनः । पुं, क्ली । मृणाले । हारा. । पिप्पल्याम् । श.र. । घञ्चुलुके । (चै०) च.चि.२च. । चिञ्चोटके । (चै०) क. । मे. । [रा.नि.व.१० ।

क्रौञ्चादनी । स्त्री । पञ्चवीजि । अष्टाग्रा नीज ।

क्रमः । पुं । क्रान्ती । लक्षणं—“यो आयासप्रमो देहे प्रवडः श्वासवर्जितः । क्रमः स इति विज्ञेय इन्द्रियार्थप्रवाचकः ॥” वैद्यकम् ।

क्रमथः । पुं । आयास । अम. ।

क्रान्तः । वि । शान्ते ।

क्रान्तिः । स्त्री । क्रमे ।

क्लिवः । वि । आर्द्रं । डि०ज. । अम. ।

क्लिववर्मा । पुं । क्लिष्टवर्मरोगे ।

क्लित्रा । स्त्री । श्वेतकण्टकाख्याम् । रा.नि.व.४ ।

क्लित्राक्षः । वि । Blear-eyed. श्लेष्मादिना क्लिन्नचक्षुषि । पि०ट्टि०क. । क्ली (चि) । क्लिन्न नेत्रे । अम. ।

क्लिशितः (क्लिष्टः) । वि । क्लेशयुक्ते । अम. ।

क्लिष्टवर्म् । पुं, क्ली । Excess of the lachrymal discharge. तन्नामकश्लेष्मरक्तजनेत्रवर्म्मजरोमे । लक्षणं—वर्म्मद्वयम् अकस्मात् स्रुद्व्यववेदनं तावत् रक्तवर्षाच्च भवेत् । “स्रुद्व्यववेदनं तावत् यद्वर्म्मं सममेव च । अकस्माच्च भवेद्रक्तं क्लिष्टवर्म्मेति तद्विदुः ॥” मा.नि. । “श्लेष्मरक्तोऽन दुष्टेन क्लिष्टं मांसमिवोन्नतं । बन्धुजीवनिभं वर्म्मं क्लिष्टवर्म्मं तदुच्यते ॥” विदेहः ।

क्लिष्टिः । स्त्री । क्लेशे । सेवधाम् । धरणि. ।

क्लीतः । पुं । अग्निप्रकृतिक्लीटे । तेन दष्टे पित्तज्वररोगा जायन्ते । सु.कल्प.८च. ।

क्लीतकम् । क्ली । यष्टिमधुनि । प.सु. । भा. म.४भ.कर्णरोग.चि. । “शिवक्लीतकं राजवर्त्मम् ।” भा.म.१भ.रक्तछीवीज्व.चि. । “क्लीतकनिम्बयुतं परिपक्वम् ।” A kind of plant with poisonous root. (Glycyrrhiza Glabra.) नीलमूलयष्टिमधुनि । इदं स्यावरविषाचर्गतमूलविषम् । सु.कल्प.२च. ।

क्लीत(ति)का (तनी) । स्त्री । नीलीहवे । रा.नि.व.४ । पृश्निपण्याम् । वै.निघ. ।

क्लीतन(नीय)(क)म् । क्ली । जलजयष्टिमधुभेदे । बली यष्टिमधु । जलजस्थलजभेदेन सा विधा । गुणाः—मधुरं कथं कथं हृष्यं व्रणघ्नं शीतलं शुक्र चक्षुष्यं रक्तपित्तघ्नम् । रा.नि.व.६ । भा. ।

क्लीवः । वि । Impotent. बलहीने । रत्ना. । पुं, क्ली । स्त्रीपुरुषेतरौ । नपुं.म.क. । डि०ज.८. । लक्षणं—“क्लीवः स्यात्सुरताशक्तः तद्भावः क्लैव्यमुच्यते ।” भा. । [वि. आर्द्रं ।

क्लेदः (कः) । पुं । शरीराद्र्दतायाम् । कफे ।

क्लेदनः । पुं । चतुरंशवशिष्टकषाये । “क्लेदनश्चतुरंशुः ।” रा.नि.व.२० । कफभेदे । तस्य स्थानमाशयः तत्कर्म चाश्रयाकः श्लेष्मस्थानानामुदककर्मणाऽनुयाहकश्च । भा. । वि । क्लेदजनने ।

क्लेदा (दुः) । पुं । चन्द्रे । सन्निपाते । उणा. ।

क्लेशः । पुं । दुःखे । क्रोधे । व्यवसाये । मे. ।

क्लैततिकम् । क्ली । मद्यविशेषे । श.च. ।

क्लैव्यम् । क्ली । Absence of virility. पुरुषकारहीनत्वे, स्त्रीपुंभिरत्वे, शोऽऽप्रधतिधातुचयरूपाधैर्ये । तच्च षड्विधं मानसजं, धातुचयजं, शुक्रचयजं, उपधातजं, सहजं, स्थिरशुक्रजमेति । तत्र रिरंसारप्रियभावात् हेत्यस्तीसंयोगाच्च शुष्कं मानसम् । कटुस्त्रीण्यसवणातिसेवनात् सौम्यधातुचयरूपं धातुचयजम् । बाजीकरणं विनातिस्त्रीसिवाज्यं शुक्रचयजम् । वीर्यवाहिशिराच्छेदात् पुष्यकारव्याघातजम् उपधातजम् । आजन्मक्लै-

ध्यात् सहजम् । अतिबलिष्ठस्य अरविकाराश्विन-
विकारि ब्रह्मचर्येण वा शुक्ले रुद्धे स्थिरशुक्रजं क्लैवं
भवति । तदुक्तम्—“तैत्तिरीयैरह्वेषैः रिरंसीर्म-
नसि चते । भ्रंजः पतत्यतो नृणां क्लैवं समुपजा-
यते । वेपथ्वीसम्प्रयोगाच्च क्लैवं तन्मानसं स्मृतम् ॥
कटुकाक्लीणलवणैरतिमावीपसेवितैः । सौम्यधातु-
क्षयी दृष्टः क्लैवं तदपरं स्मृतम् ॥ अतिव्यवायशीलो
यो न च वाजीक्रियारतः । भ्रजभङ्गमवाप्नोति स
शुक्रक्षयहेतुकम् ॥ सहता मेदुरोगेण मर्त्यच्छेदेन
वा पुनः । क्लैवमेतच्चतुर्थं स्यादृष्ट्वा पुंस्त्वोपघात
जम् ॥ जन्मप्रभृति यः क्लैवः क्लैवं तत्सहजं स्मृ-
तम् । बलिनः क्षुब्धमनसो निरोधाद्ब्रह्मचर्यतः ।
षष्ठं क्लैवं मतं तत्तु स्थिरशुक्रनिमित्तजम् ॥” सु-
चि.२६५. । तत्र उपघातजं सहजघासाध्यं ज्ञे-
यम् । इतरेषां हेतुविषयेयः वाजीकरणश्च पथ्यम् ।

क्लोमन् । क्ली । Bladder. पिपासास्थाने फ-
ल्गुसि । तत्र हृदयाधी दक्षिणभागस्थम् । (फाफ-
त्रा, फूलवरा, फूम्फूनि । सु.शा.५.५. । भरतः ।
“अधस्तु दक्षिणे भागे हृदयाक्लोम तिष्ठति । जल
वाहिशिरामूलं दृष्ट्वाच्छादनकृत्यतम् ॥” भा. ।
बाह्योर्द्वयोर्मध्ये वचः तन्मध्ये हृदयं तत्पार्श्वे क्लोम
पिपासास्थानमिति वेद्याः । मक्षिके । रा.नि.व.१८।

काङ्गुः । पुं । कङ्गो । छे.च. । [चिका. ।

काणनः । पुं । जलाधारविशेषः । (शेट्टि शेंडि ।

काणितेक्षणः । पुं । गृध्रे । वै.निच. ।

कायनम् । क्ली । कायकरणे ।

काथिका । स्त्री । काथे वै.निच. ।

काथितः । चि । पक्के, सूते (पाचनादौ) । प.
प्र. । क्ली । माधवीमये । काथे, कषाये ।

काथितजलम् । क्ली । उष्णोदकमिति पारि-
भाषिकं नाम । तन्निविधं—पादावशेषं अर्द्धावशेषं
त्रिपादावशेषश्चेति । गुणाः—पादावशेषं कफघ्नं
लघुप्रेयं, अर्द्धावशेषं पित्तघ्नं, त्रिपादावशेषश्च वा-
तघ्नमिति । एवमेव पादावशेषं वसन्ते, अर्द्धावशेषं
शरदि शीते च, त्रिपादावशेषं हिमले शिशिरे च
प्रयत्नं । अष्टभागशिटं वर्षायां प्रयत्नं । “काथ्यमा-
नन्तु निर्वर्गे निष्फेनं निष्कलञ्च यत् । तत्तत्तयं क-
थितं ज्ञेयं दीपघ्नपाचनं लघु ॥” वैद्यकम् ।

काथितद्रव्यम् । क्ली । अरिष्टे । वै.निच. ।

काथः । पुं । दुःखे । व्यसने । छे.च. । Decoc-
tion. कषाये । स समधा—पाचन-शीघ्रन क्लेदन-
संशमन-दीपन-तर्पण-शीघ्रणभेदेन । तेषु अर्द्धाव-
शेषः पाचनः, द्वादशांशकः शोधनः, चतुरंशकः
क्लेदनः, अष्टांशकः संशमनः, षडंशको दीपनः,
पञ्चमांशकतर्पणः, शीघ्रणश्च षोडशांशकः इति ।
रा.नि.व.२० । ‘क्षुब्धद्रव्यस्य पलं, वारि (द्रव्यापेक्ष-
या) षोडशगुणं सत्पात्रे सृष्टमिना अष्टभागावशे-
षितः काथः । “पानीयं षोडशगुणं क्षुब्धद्रव्यपले
चिपेत् । सत्पात्रे काथयेदशमष्टमांशावशेषितम् ।
तज्जलम्पाययेद्द्वीमान् कोष्णं सृष्टमिनाश्रितम् ।
शृतः काथः कषायश्च निर्युद्धः स निगद्यते ॥ काथे
क्षिपेक्षितानंशैः चतुरष्टकषोडशैः । वातपित्तकफा-
तङ्के विपरीतं मधु स्मृतम् ॥” काथे जीरकगुग्-
गुलुक्षारलवणशिलाजतुहिकुत्रिकटुकानां प्रक्षेपे
उक्ते शाश्वतितं (४ग्रा) याद्यम् । ब्राह्म.म.२
अ. । तथाचोक्तं—“पाचनी दीपनीयश्च शोधनः
शमनलया । तर्पणः क्लेदनः शोधः काथः समवि-
धीतः ॥ पाचनः पचते दीवान्दीपनैर्दीप्यतेऽनलः
शोधनी मलशोधो स्यात् शमनः शमते गदान् ॥
तर्पणल्येतं धातुन् क्लेदो हृत्क्लेदकारकः । वि-
शोषो शोधमादत्ते तस्मात् काथाग्ररीचयेत् ॥ वि-
शोषिकेदिनी ज्ञात्वा वसनं कारयेद्बुधः । पाच-
नोऽर्द्धावशेषः स्याच्छोधनोऽर्द्धसंशकः । क्लेदनश्च-
तुरंशश्च शमनोऽष्टावशेषितः । दीपनीयो दशांशस्तु
तर्पणस्तु षडंशकः । विशोषो षोडशांशश्च काथभे-
दाः प्रकीर्त्तताः ॥ पाचयेदातुरं सायं पाचनं स-
मसेहनि । शमनेनाथ वा दृष्ट्वा निरामं समुपाच-
रेत् ॥ निशापु पाचनो देशो ज्ञात्वा दीपयत्वाव-
लम् । तत्सब्रवज्वरे पीतः दीपकृत्त च दीपहृत् ॥
काथपाने क्लोमो मूर्च्छां वैक्लेशं वा शिरोव्यथा ।
यदा सञ्जायते चाप्युदामयेद्रोगिणं तथा ॥ षोड-
शाष्टचतुर्भागे वातपित्तकफार्त्तिषु । चौरं कषाये
दातव्यं विपरीताञ्च शर्करा ॥” आत्रेयः । “गरुक्षिष-
ण्युष्ट्रादि श्राणिकं हिकु माषिकं । गुडक्षौरसि-
तादीनां कथं काथे विनिक्षिपेत् । नखेषु च प्रयो-
क्तव्यं माषिकं हिकुसैम्बवम् ॥” कश्यपः । व्योषं
शिलाजतु चारं लवणं हिकु जीरकं क्षिपेद्वह्निर्गतं
काथे तैलक्षौरं घृतं गुडम् ॥ पूर्वोक्ते शमनो देशो-

ऽपराधे दीपनक्षया । तर्पणश्रीतुल्लेदनश्च कल्पे पा-
नाय दापयेत् ॥ निशीथे श्रीषणी दीयः शैथिल्ये
प्रथमेऽहनि । दद्यात् सूर्योदयात्पूर्वम् श्रीषणीयं भि-
षक्तम् ॥ वरमाश्रीविषं नैव कथितं ताम्रभाजने ।
पौतमत्यग्निसन्तप्ता भक्षिता वा पयोगुडाः ॥” सु-
शु. । वसनार्थं ताम्रपात्रं प्रसिद्धं । प्रकाश्य श्रीती
निर्व्यूहः पुनस्तप्ता भवेद्यदि । पानीयं वा पुनस्तप्तं
विषवद्भवति मानवम् ॥ घृतं तैलञ्च पानीयं कषायं
व्यञ्जनानादिकं । जलक्षेद्द्वीषधानाञ्च प्रमाणं यत्र नो-

दितं । यत्र स्याद्वीषधात् खेहः खेहानीयं चतुर्ग-
णम् ॥ खेहाश्चतुर्गणं द्रव्यमादाय खेहसंश्लेषी ।
चतुर्गणं जलं दत्त्वा काथः काथ्यसमो मतः ॥ खे-
हाश्चतुर्गणं काथ्यं काथाानीयं चतुर्गणम् । काथः
काथ्यसमः कार्यः कल्कश्च खेहपादिकः । इत्येषा
खेहपाकार्यम्भोक्ता काथस्य कल्पना ॥” चरकः ।

काथोद्भवम् । स्त्री । कर्परीतुल्यके, कृत्रिमर-
साञ्जने, कुलत्याञ्जने । अम. ।

खम् । स्त्री । अभधाती । अत्रुत् । रा.नि.व.११ ।
इन्द्रिये । मे. । [टी.रा. ।

खक्खटः । पुं । खड्गिकायाम् । थडोमाणि । अ.

खखासः । पुं । वृक्षभेदे । पूछु गौह् । प्रयो-
गा.उ.मा.चि.मदनरसि ।

खखोष्कः । पुं । सूर्ये । वै.निच. ।

खगः । पुं । पक्षिणि । मे. । चक्रवाकपक्षिणि ।
पारदे । वै.निच. । श्लमे । अ.टी.भ. ।

खगमः । पुं । पक्षिणि ।

खगवक्त्रः । पुं । लकुचवत् । श.च. ।

खगश्चुः । पुं । पृश्निपण्याम् । श.च. ।

खगस्थानम् । स्त्री । वृक्षकोटरे । श.च. ।

खगान्तकः । पुं । धूम्राटपक्षिणि । फि.७७ ।
वै.निच. । श्वेनपक्षिणि । वाङ्ग प्राथी, शिक्रे ।
रा.नि.व.१६ ।

खगेन्द्रः । पुं । गृध्रे । वै.निच. ।

खगो(ग)ङः । पुं । A kind of reed
(Saccharum spontaneum.) खनामख्या-
तदृषविशेषे । थांगड़ा, कषाड़, के.के. । र.मा. ।

खगाटः । पुं । कीकिलाचवत् । कुंभेथाड़ा
गौह् । वै.निच. ।

खङ्गाहः । पुं । खङ्गाहापरान्ति श्वेतपीताम् ।
“खङ्गाहः श्वेतपीतकः ।” अ.द.१७. ।

खचमसः । पुं । चन्द्रे । त्रिका. ।

[:] पुं । पक्षिणि । बायी । सूर्ये । वै.निच. ।

खजः (कः) । पुं । दर्व्याम् । शंठा । अ.टी.भ. ।
मथ्यनदण्डे । गडेनि । इ.च. । सि.यी.यष्.चि. ।

खजपम् । स्त्री । घृते । उणा. ।

खजलम् । स्त्री । तुषारे । शिशिर । त्रिका. ।
आकाशजले । दत्तु अगस्थीदयाभाक् न सेव्यम् ।
यथा—“वर्षासु चरन्ति घनैः सहोदगाः विद्यति
कीटलूताश्च । तद्विषजुष्टमपेयं जलमगस्थीदयात्
पूर्वम् ॥” राज. ।

खजा (का) । स्त्री । दर्व्याम् । शंठा । अम. ।
मथ्ये । गउत्त । इ.च. । मारणे । श.र. ।

खजाकः । पुं । पक्षिणि । उणा. ।

खज्योतिः । पुं । खद्योते । रा.नि.व.१६ ।

खञ्जः (कः) । पुं । वायुरीगभेदे । तल्लक्ष-
यथा—“वायुः कय्याग्नितः सकृद्भुः कखरामाच्चि-
पेयथा । खञ्जस्तदा भवेज्जन्तुः पङ्क्तुः सकृद्भुर्भयो-
र्बधात् ॥” मा.नि. । वि । विकलगतौ । र्थोड़ा ।
अम. । [रा.नि.व.१६ ।

खञ्जकारिः । पुं । सुखायाम् । र्थेश्वरि ।

खञ्जखेटः (लः) । पुं । खञ्जनपक्षिणि । श.
मा. । त्रिका. ।

खञ्जनः (कः) । पुं । A species of wag-
tail. (Montacilla alba.) खनामख्यातप-
क्षिणि । छठक प्राथी । श.मा. । गुणाः—श्लेष्म-
पित्तघ्नी लघुः रुचः विनश्यन्नश्च । राज. ।

खञ्जना (निका) । स्त्री । चद्रखञ्जनाती
हापुनिकायाम् । कं. । र्थोड़ा । मे. ।

खञ्जनाकृतिः । पुं । खञ्जनायाम् । श.च. ।

खञ्जरीटः । पुं । खञ्जनपत्रिणि । अम. ।

खटः । पुं । कफे । कतृषे । टथे । छे.च. ।

खट(टि)कः । पुं । कुम्भितपाणी । ब्रू.ला. ।
श.मा. । [गाले । वै.निघ. । चि. भचके ।

खटखाटकः । पुं । काके । काचपात्रे । प्र-

खटालः । पुं । तख्नुनीयवृत्ते । कैंटानटे ।
वै.निघ. ।

खटिका (टिनी) । स्त्री । कठिन्यां । थड़ि ।
कर्णरन्ध्रे । गन्धवीरणे । विच. । रा.नि.व.१२ ।
खड़ौटथे । वै.निघ. ।

खटी । स्त्री । Chalk. कठिन्याम् । थड़ि,
ठाथड़ि । हिं खरी, गौरखरी । गुणाः—मधुरा
विक्ता शीतला पित्तदाहघ्नप्रदोषघ्नी कफरक्तनेत्र-
रोगहरी च । रा.नि.व.१२ । “खटिका दाहजि-
ह्वीता मधुरा विषशोषजित् । लेपादेतद्गुणा
ग्रीक्ता भक्षिता स्तनिकासमा । खटी गौरखटी द्वे
च गुणैर्लुण्ठ्ये प्रकीर्तिते ॥” भा.पू.१भ. ।

खट्टनः । चि. । खर्वे । छे.च. ।

खट्टा । स्त्री । खट्टायाम् । थटे । श.च. ।

खट्टाशः (शी) (सः) । पुं, स्त्री । The ci-
vet or zebet cat. (Viverra zibetha.)
सुगन्धमाज्जरी । यस्यान्धेन तैलं सुवासितं क्रिय-
ते । शंक्रुगोक्तम्, थटोश । त्रिका. । जटा. ।
तस्याखं खाटाशी इति उच्यते । तदख्युश्रियथा
—“यथालाभमपामार्गसुहादिचारलेपितं । वाष्प-
स्त्रेदेन संलेप्य पूतिं निर्लभितां नयेत् । दोलापाकं
पच्येत्वायस्यपक्ववारिणि । खलः साधुभिर्वात्पी-
य ततो निःश्वेहतां नयेत् । आजशीभाञ्जनजलेः
भावयेच्च पुनः पुनः । शिशुमूलेन केतक्याः पुष्पपत्रैः
पुट्येच्च तम् । पचेदेवं विग्रहस्य खगनाभिसमी भवे-
त् ॥ स च वृत्ती मांसलश्च प्रशस्तः ।” खट्टाशम्
अपामार्गस्य सुहा वा चारेण संलिप्य वाष्पस्त्रेदेन
लोमरहितं कृत्वा आम्रजम्बूकपित्तमातुलुङ्गविल-
पक्वजले दोलापाकेन पक्ता निःश्वेहं विधाय च
कागशूत्रेण शोभाञ्जनकायेन वा पुनः पुनः भाव-
येत् । अथ शिशुमूलेन केतक्यौपुष्पपत्रैः संपुटीकृतः

शुद्धी खगनाभिसमी भवति । च.द. । भेष वा.व्या.
चि. । [मा. । महिषीचौरफेने ।

खट्टिकः । पुं । शाकुनिके । पार्थीवारा । श.

खट्टिका । स्त्री । चूद्रखट्टायाम् । त्रिका. ।

खट्टेरकः । चि. । खर्वे । श.मा. ।

खट्टा । स्त्री । पर्यङ्के । तत्र शयनं वातकरमिति ।
राज. । हनुशङ्खखट्टेषु व्रणवन्धनाकृतिविशेषे । सु.
सू.१८८. । टणविशेषे । वै.निघ. । कोलशिख्याम् ।
आलूकुशी । रा.नि.व.३ ।

खट्टाङ्गनाम(मि)का । स्त्री । वटपत्रपाषा-
णभेदे । वड़ पाथरकुटा । रा.नि.व.५ ।

खट्टाङ्गपादी । स्त्री । कोलशिख्याम् । आला-
कुशी । वै.निघ. ।

खट्टावन्धः । पुं, स्त्री । व्रणवन्धनाकृतिविशेषे ।
तल्लक्षणं—“खट्टा तु बहुपादा स्याच्चौराभिर्बहुभि-
र्हता ।” सु.ड. ।

खडः (कः) । पुं । लघुटथे । श.र. । खड्यूषे ।

खड्यूषः । पुं, स्त्री । यूषविशेषे । यथा—तत्र
कपित्थाचाङ्गेरीमरिचाजानिचिचकैः । सुपक्वं खड-
यूषोऽयं... । च.द.च.सा.चि. । तत्र ८ ती. जलं
२४ ती. कपित्थादीनां तिलकद्वयं पादावशिष्टक-
थ्यम् । अन्यत्—“सुद्यूषरसं तत्र धान्यजीरकसं-
युतं । सैन्धवं सहितं दद्यात्खड्यूषमिति श्रुतम् ॥”
भा. ।

खड्डिका (ड्डी) । स्त्री । खट्टिकायाम् । कूल-
थड़ि । जटा. । शुक्लचर्तिकायाम् । थड़िनाटे ।
श.च. ।

खड्डुः । पुं । स्तनशय्यायाम् । उषा. ।

खड्डः (कः) । पुं । गण्डके । गोष्ठोत्तर । चि-
का. । गण्डकशङ्के । थोशु. मे. । चौरकनामगन्ध-
द्रव्ये । गैटेलना । रा.नि.व.१२ । अस्त्रे । खग-
ङ्कथे । थोशु. । र.मा. । ली. ली. । तीक्ष्ण-
ली. । रा.नि.व.१२ ।

खड्डकोषः (पञ्चः) । पुं । (Scirpus ma-
ximus.) खड्डलतायाम् । श.च. ।

खड्डटः । पुं । (Saccharum spontane-
um.) इहल्लाम्रटथे । हारा. ।

खङ्गवेनुः । स्त्री । गण्डकस्त्रियाम् । मादि ग-
ङ्गात् । कुरिकायाम् । ने. ।

खङ्गमांस(ङ्गामिष)म् । स्त्री । गण्डकमांसि
गङ्गात्रमांस । See खङ्गी ।

खङ्गशिखी । स्त्री । अशिख्यां । रा. नि. व. ७।

खङ्गिकः । पुं । महिषीक्षीरक्षेने । महिषहृष्टेर
ननो । ने. ।

खङ्गिमारः । पुं । खङ्गकीवलतायां । श. च. ।

खङ्गी (इन्) । पुं । गण्डके । गङ्गात् । गुणाः
—“कफघ्नश्चक्षिपिशितं कषायमन्त्रिणापहं । पैत्रं
पवित्रमायुषं ब्रह्मसूत्रनिवारणम् ॥” सु. म. ४६ अ. ।
कफनातघ्नं कषायं पिष्टतर्पकं पवित्रमायुषं सूत्र-
बन्धकरं कलत्रं । राज. । बलकृत् हृङ्गणं गुरु च ।
रा. नि. व. १७ । [प. सु. ।

खण्डकः । पुं । देवताह्वये । देवताडा ।

खण्डः (कः) । पुं, स्त्री । इक्षुविकारविशेषे ।
शौड, डूरा, दोला, थडोमाकर, मालथण ।
गुणाः —“खण्डस्तु मधुरो हृष्यश्चक्षुष्यो हृङ्गुषो हि-
मः । वातपित्तहरः शिथो बन्धो वान्निहरः प-
रः ।” भा. । हृष्यं चक्षुष्यं वातपित्तहरश्च । राज. ।
वातपित्तहरं शीतं क्षिणं बल्यं मुखप्रियं । चक्षुष्यं
क्षेत्रज्ञबोक्षं खण्डं हृष्यतमं मतम् ॥ अत्रि. १० अ. ।
मषिदीपे । ने. । शर्करावाम् । वै. निघ. । बिड-
लवणे । विट् लवण । रा. नि. व. ६ । इक्षुजातिमे-
दे । अंशे । अम. ।

खण्डकर्णः । पुं । Sweet potatoes, बालु-
विशेषे । मकरकन्द आन् । गुणाः —“कटुपाकी
खण्डकर्णः कफपित्तविनाशनः ।” राज. ३ प. । शा-
कविशेषे । वैट्टेकान्नाक । च. द. ।

खण्डका । स्त्री । यवासशर्करायाम् । वै. निघ. ।

खण्डकादलीहम् । स्त्री । रक्तपित्ते हितम् ।
काषायै—शतावरी गुडूची वासा मुखौरी बला
शालमूली खदिरकाष्ठं त्रिफला भागी पुष्करमूलं
एषां प्र. ५ प. वारि ६४ श. श्रे. ८ श. मनःशि-
खया वा खर्षमाचिकेय वा अरितलीहचूर्णं १२
प. शर्करा १६ प. हृतं १६ प. गुफपाके आयसेन
ना दासमवेच वा पात्रेच सिद्धे त्रिधातुगुलककर्क-
टप्रतीविहङ्गपिचलीशुद्धीजातीफलानां चूर्णं प्र. ८

ती. प्रवेद्यः । मधु २ श. त्रिफलाधान्यपत्राणां प्र.
१ ती. । शतमूली, गुलुङ्ग, वासकछाल, मुञ्जि-
री, वेलेण्डा, तालमूली, धमिरकाष्ठं, त्रिफला,
वामनशटी, कूड अतोत्के ५ प. पाकार्थं जल
७४ अ. श. ८ श. मनःशिखी वा खर्षमाचिक-
योगे क्षारित लोह १२ प. चिनि १७ प.
सुत १७ प. एकत्र पाक करिष्या घन हहेले
शिलाजतू, गुडचक्र, कौकडाशुशी, बिडङ्ग,
पिप्पल, शूट, क्षारकल अतोत्के १ प. त्रि-
फला, धने, तेजपात अतोत्के २ तो. अ-
क्षेप दिवे । मधु २ से. । रस. र. ।

खण्डकालु(क)म् । स्त्री । खण्डकर्णालुके ।
राडी आन् । श. च. ।

खण्डकुष्माण्डम् } स्त्री, पुं । रक्तपित्ते
खण्डकुसाण्डावलेहः } हितम् । खण्डशः
कृतं निष्कलीकृतपुराणकुसाण्डशर्ष १०० प. पा-
कार्थं वारि २०० प. श्रे. १०० प. तस्याहुडूतकु-
साण्डखण्डानि पेषयित्वा रौद्रे शोषयित्वा च घृतेन
२ श. भर्जयितव्यम् । मधुवर्षे तत्र तज्जलं गुजा-
मितशर्करया सह (१०० प.) दत्त्वा लेहवत्पचत् ।
शीते प्रवेपः—पिप्पलीशुद्धीजरकाणां प्र. १६ ती.
लगेलापत्रमरिचधान्यकानां प्र. ४ ती. मधु १ श. ।
अन्यत् रक्तपित्तास्रपित्तयोः हितम् ।—कुषाण्डोदकं
१०० प. गन्धदुग्धं १०० प. शर्करा ८ प. एकत्र
पक्त्वा लेहभूते तत्र धात्रीचूर्णं ८ प. प्रक्षिप्य अव-
तारयेत् । अक्षपित्तीकं अन्यस्मिन् अवलेहे केवलं
घृतस्य पलवयमधिकं दीयते । भा. ।

खण्डखर्जूरम् । स्त्री । खनामस्याति पक्वान-
विशेषे । वैद्यकम् ।

खण्डजः (जा) । पुं, स्त्री । खण्डे । शौड ।
गुडे । (जा) यवासशर्करायाम् । रा. नि. व. १४ ।

खण्डजोद्धवजः । पुं । तवराजोद्धवखण्डे ।
रा. नि. व. १४ । [भा. ।

खण्डधारा । स्त्री । कर्तव्याम् । कौटि । श.

खण्डनम् । स्त्री । छेदने । भेदने ।

खण्डनीलः । पुं । खण्डकर्णालुके । शकट-
कन्द आन् । र. मा. । [अन्ये ।

खण्डपरशुः (पर्युः) । पुं । खण्डामलकश्रे-

खण्डपालः । पुं । मीदके । मग्नता । हारा ।

खण्डपाशः । पुं । घातकीपुष्पशर्कराभाते ब-
धे । वै.निघ. ।

खण्डपिप्पली । स्त्री । अन्नपिते पिप्पलीख-
ण्डे । कषाचूर्णं १२ तो. घृतं ४८ तो. शतावरी-
रसः ६४ तो. ८ श. (५१२ तो.) खण्डं १२८
तो. । पाकसिद्धी—धान्यशुद्धीजीरकद्वयहरीतकी
सुसक्तवंशरीचना जटामांसी वा आमलकौलगेला-
पत्राणां चूर्णं प्र. १२ मा. नागकेशरखदिरमरिचा-
नाम प्र. चूर्णं ६ मा. प्रक्षेपः । मधु २४ तो. । पि-
पूलचूर्णं /१० सेर वा ७२ तो. घृत ४८ तो.
शतमूलैरस ७४ तो. दुग्धं ८ श. शीतं २ श.
एकत्र पाकं करिष्या पाकसिद्धं हईले धनि-
या, गुंठ, जीरे, कृष्णजीरे, हरीतकी, मूत्रा,
बंशलोचन वा जटामांसी, आमला, गुड-
वृक्, एलाइचूर्ण, तेजपत्र, अत्रोत्ते १२ मा.
नागेश्वरचूर्ण, धदिरचूर्ण एवं मरिचचूर्ण अ-
त्रोत्ते ७ मा. अक्षेप दिवै । मधु २४ तो. ।
रस.र. । मांसीस्थाने वंशीति पाठः । नागकेशरस
न घृतम् । जैव. । [अ. । See सर्पः ।

खण्डफणः । पुं । दर्शनीकरसर्पे । सुकल्प.४

खण्डमीदकः । पुं । यवासशर्करायाम्, तव-
राजि । रा.नि.व.१४ ।

खण्डरः । पुं । यवासशर्करायाम् ।

खण्डराजी । स्त्री । वाकुल्याम् । वै.निघ. ।

खण्डलवणम् । स्त्री । विडलवणे । रा.नि.व.६ ।

खण्डवल्ली । स्त्री । काण्डवल्ग्याम् । करला ।
वै.निघ. ।

खण्डविकारः । पुं । शर्करायाम् । वै.निघ. ।

खण्डविन्दुः । पुं । सर्पजातिभेदे । अत्रि.५६
अ.स्थान. । [शर्करायाम् । चिनि । वै.निघ. ।

खण्डशर्करा (सिकता, सितर) । स्त्री ।

खण्डशाखा । स्त्री । मद्भिषवल्ग्याम् । लतावि-
शेष । रा.नि.व.३ ।

खण्डशुण्ठी (शुण्ठीखण्डं) । स्त्री । अन्न-
पिते हिता । शुण्ठीचूर्णं १२ तो. शर्करा १२८ तो.
घृतं ६४ तो. दुग्धं ८ श. । प्रक्षेपः—कषाधानी-

त्वगेलापत्रवंशरीचनजीरकखजीरहरीतकीसुसक्ता-
नकानां प्र. १२ मा. मरिचचूर्णं ६ मा. नागकेश-
रचूर्णं ६ मा. मधु २४ तो. । गुंठचूर्णं ७२ तो.
चिनि १२८ तो. घृत ७४ तो. दुग्धं ८ श. ।
अक्षेप—पिपूलचूर्ण, आमलाचूर्ण, गुडवृक्,
एलाइच, तेजपत्र, बंशलोचन, जीरे, कृ-
ष्णजीरे, हरीतकी, मूत्रा, धनियाचूर्ण अत्रो-
त्ते १२ मा. मरिचचूर्ण ७ मा. नागेश्वरचूर्ण ७ मा.
मधु ७ प. वा २४ तो. । रस.र । [वै.निघ.१४]

खण्डस(सा)रः । पुं । यवासशर्करायाम् । रा.

खण्डा । स्त्री । खण्डे । खांड इति स्त्रीके । वै.
निघ.रक्तपि.चि.कुष्माण्डावलीहे ।

खण्डामलकम् (की) । स्त्री । आम-
लकौखण्डे । आमलार मोररत्ना । वै.निघ. ।
परिणामशुद्धी औषधविमेषे ।—पिष्टनिष्पीडितपु-
राणकुष्माण्डशस्यं ५० प. घृतं १६ प. एकत्र भ-
ज्येत् । शर्करा ५० प. आमलकरसः १२ प.
(खरसाभावे आमलकी २ श. बारि १६ श. शे.
४ श.) कुष्माण्डरसः १२ प. अवलिहवत्येत् । प्र-
क्षेपः—पिप्पलीजीरकशुण्ठीनां चूर्णं प्र. २ प. म-
रिचचूर्णं १ प. तालीशप्रधान्यकलगेलापत्रनागकेश-
रसुसक्तचूर्णं प्र. २ तो. । पिष्टनिष्पीडित पुरा-
तन कुष्माण्डशस्य ५० प. घृत १७ प. चिनि
५० प. आमलकीरस ४ श. (७२ प.) (खर-
साभावे आमलकी २ श. (१७ प.) जल १७
श. (श. ४ श.) । कुष्माण्डरस ४ श. । आसन्न-
पाके—पिपूल, कृष्णजीरा, गुंठ अत्रोत्ते
२ प. मरिच १ प. तालीशपत्र, धने, गुड-
वृक्, एलाइच, तेजपत्र, नागेश्वर, मूत्रा
अत्रोत्ते २ तो. शीतल हईले मधु अक्षेप
२ श. । सा.कौ. ।

खण्डास्त्र(क)म् । स्त्री । वाजीकरौषधभेदे ।
सुपक्वमधुरावरसः ६४ श. शर्करा ८ श. घृत ४
श. शुण्ठीचूर्णं १२ तो. पिप्पलीचूर्णं १६ तो. वा-
रि ८ श. (५१२ तो.) एकत्र पचैत् । खण्डपाक-
सिद्धे प्रक्षेपः—तेजपत्रचूर्णं १२ तो. यमिपत्रचि-
चकसुसक्तधान्यकजीरकद्वयचिकटुजातीफलत्वगेला
नागकेशरचूर्णां प्र. ८ तो. शीते मधु ४ श. ८
मा. ४ तो. । वै.निघ. ४

।। पुं । कवे । कैंथ । हे.च. । क-
सायविशेषे । चेंगारि । भा.पू.१भ. । गुणाः—
“लघवः शीतमधुरा. सकषाया विरुक्षणाः । पित्त-
क्षेमणि शस्त्रने स्पेचासिपनादिषु ॥” च.सू.२७च।

खण्डाली । स्त्री । तैलमानपात्रे । वै.निघ. ।

खण्डिका । स्त्री । खण्डशर्करायां । वै.निघ. ।

खण्डितकर्णः । पुं । खण्डकर्णाली । शकृत्-
कन् । खार्कोष् इति ख्याते प्राक् । रसेन्द्रगुडौ ।

खण्डी (इन्) । पुं । वनसुद्धे । मृगानी । हे.च. ।

खण्डीरः । पुं । पीतसुद्धे । सोमामृग । हे.च. ।

खण्डोपला । स्त्री । खड्गशर्करायाम् ।

खण्डोष्ठः । पुं । ओष्ठरोगमेदे । लक्ष्णं—“तत्र
खण्डोष्ठ इत्युक्तो वातेनीष्ठो दिधा कृतः ।” वा.
च.२१च. ।

खतमालः । पुं । धूमे । मे. ।

खदनम् । स्त्री । भोजने । रा.नि.व.२० ।

खदिका । स्त्री । खद्यो । ऐथ । त्रिका. ।

खदिरः । पुं । (Acacia catechu. Syn.
Minosa catechu.) खनामख्यातवृक्षे । थयैत्र
गाह । उन्. खेर । तें चंडवेट्टु । स त्रिधा श्वेत-
रक्तविड्मदात् । विशेषः तत्त्वयार्थे द्रष्टव्यः । सा.
गुणाः—तिक्तः शीतः पित्तकफघ्नः पाचनः कुष्ठ-
कामासग्रोफकण्डूवृक्षघ्नश्च । रा.नि.व.८ । “खदिरः
शीतलो दन्त्यः कण्डूकासारचिप्रणत् । तिक्तः क-
षायो मेदीघ्नः क्षमिमेहज्वरत्रणान् । श्वित्रशोथाम-
पिनासपाण्डुकुष्ठकफान्दरेत् ॥” भा. । विसर्पवेद-
नामिहमेदीघ्नः । राज.१प. । चन्द्रे । मे. । प्राकमेदे ।
लज्जालुका, वराक्रांता । अ.टी.भ. ।

खदिरपत्रिका (त्री) । स्त्री । अरिखदिरै ।
रा.नि.व.८ । लज्जालुकायाम् । रा.नि.व.५ ।

खदिरवटी । स्त्री । मुखरोगहवटिकायाम् ।
खदिरः १०० प. पाकार्यजलं ६४ श. श्रे. ८ श. ।
पुनः पक्ता घनीभूते प्रलेपः जघ्नीकौर्परयुवाक-
काकीलीजायफलचूर्णानि प्र. ८ तो. । सा.कौ. ।

खदिरवजरी । स्त्री । अरिखदिरै । हि मट्टि-
कफघ्न । (जी) दुमीत्यसौ । वै.निघ. ।

खदिरसारः (रोझूतः) । पुं । खदिरनि-
यांसि । थयैत्र । मं कात । रस.र. । गुणाः—
कटुतिक्तोष्णः कफघातघ्नः व्रणकण्ठरोगघ्नः दन्त्यः
दीपनश्च । रा.नि.व.८ । [५ ।

खदिरा । स्त्री । लज्जालुकालतायां । रा.नि.व.

खदिराङ्गारः । पुं । खदिरकाङ्गारै ।

खदिरादिपञ्चतित्तकष्टतम् । स्त्री । कुष्ठे
ष्टतम् । ष्टतं ४ श. । काथार्थं—पञ्चतित्तकं प्र.
१० प. बारि ६४ श. श्रे. ८ श. । कल्पाथं—ख-
दिरारग्वधयोषविष्ठधिवचदनीपटीलत्रिफलानि-
महरिद्रासोमराजीकटुकातिविषापाठात्रायनीदुरा-
लभाकुष्ठकरञ्जवीजशारिवाहयेन्द्रधवमल्लतकास्थि-
विडङ्गगुग्गुलूनां प्र. २ तो. । घृत ४ श. । काथार्थं
—निमज्जाल, पटोलपत्र, कण्टिकारी, गुग्गुलु,
वासकछाल प्रेतोत्ते १० प. जल ७४ श. । श्रे.
८ श. । कल्पाथं—थदिरकाष्ठ, सोमालेर अटी,
कुष्ठ, पिप्लु, गरिच, तेउडो, चित्तमूल, द-
क्षीमूल, पटोलपत्र, आमला, हरितीक्ष्ण, बहे-
डा, निमबीज, हरिद्रा, वाङ्गुलीबीज, कटूकी,
आतईच, आकनादि, गोश्यालेन लता, झ-
रांगता, कूड, करञ्जबीज, श्यामलता, अन-
सुमूल, हेल्लयव, डेनात मृटी (अतावे रक्त-
चन्दन), विडङ्ग एवम् गुग्गुलु प्रेतोत्ते २
तो. । रस.र. ।

खदिराष्टकः । पुं । ममूरिकाधिकारै कषायः ।
“खदिरत्रिफलारिष्टपटीलाश्वतवासकैः काथोऽष्ट-
काङ्गो जयति रोमानिकममूरिकाः ॥” च.द. ।

खदिरिका । स्त्री । लावायाम् । रा.नि.व.६ ।
लज्जालुकायाम् । वै.निघ. ।

खदिरि । स्त्री । वराहकालायाम् । प.सु । ल-
ज्जालुकायाम् । रा.नि.व.५ ।

खदिरिबीजम् । स्त्री । अशोकबीजे । च.द.
“जलीन खदिरिबीजम् ।”

खदिरोपमः । पुं । (Acacia Arabica.
वर्बूरकह्वे । दात्ता गाह । वै.निघ. । कदरे ।
थेत थदिर । र.सा. ।

खदूरकः । पुं । वामने ।

खद्योतः (तनः) । पुं । ज्योतिर्विज्ञे । ज-

नाकि णोका । हिं पटवीजना । अम. । (तनः)
सूर्ये । जटा. ।

खद्योतकम् । स्त्री । तन्नामकसविषफलभेदे ।
सु. कल्प. २३. । See फलविषम् । [वै. निघ. ।

खनकः । पुं । मूषिके । त्रिका. । वनमूषिके ।

खननम् । स्त्री । विदारणे ।

खनिः (नी) । स्त्री । खर्णाद्याकरे । अम ।

खनिजौषधम् । स्त्री । Inorganic me-
dicine. रसोपरसधातुलवणरत्नाख्येषु पञ्चविधेषु
खनिजद्रव्येषु । वैद्यकम् । [शु. । अम. ।

खनित्रम् । स्त्री । अस्त्रविशेषे । शृङ्गाक्षि, थ-

खनिसम्भवः । पुं । खर्णे । वै. निघ. । त्रि ।
खनिजे ।

खपु(पू)टः । पुं । व्याघ्रनखे । नथी । वै. निघ. ।

खपुरः । पुं । (Areca catechu.) गुवाक-
ह्वे । शुभाग्निं ग्राह् । र. मा. । शल्यदानियांसि ।
वा. टी. हेमा. । भद्रमुल्लके । अलसकरीमं । मं. ।
बालके । वाना । रसीने । वै. निघ. ।

खपुष्पः । पुं । पनसह्वे । वै. निघ. ।

खभ्रान्तिः । पुं । चित्तपक्षिणि । त्रिका. ।

खमणिः । पुं । सूर्ये । वै. निघ. ।

खमीलनम् । स्त्री । तन्द्रायाम् । श. र. ।

खमूलिः (का) । स्त्री । An aquatic
plant. (Pistia stratiotes.) कुम्भिकायां ।
गाना । श. र. ।

खरः । पुं । यासे । छत्रानिडां । रा. नि. व. ४ ।
नखीनामगन्धद्रव्ये । वै. निघ. । कडपक्षिणि । कु-
ररपक्षिणि । काके । रा. नि. व. १६ । अश्वतरं ।
त्रिका. । गर्हमे । त्रि । तीक्ष्णे । अम. ।

खरकः । पुं । जेवपर्व्याम् । रा. नि. व. ४ ।

खरकाष्ठिका । स्त्री । बलायां । रा. नि. व. ४ ।

खरकुटिः (टी) । स्त्री । नापितशालायाम् ।
नापित बाड़ी । त्रिका. ।

खरको(का)णः । पुं । तिलिरपक्षिणि । हे. च. ।

खरगन्धनिका (निभा) (गन्धा) । स्त्री ।

नागबलायाम् । जटा. । रा. नि. व. ४ । वनतुलसी ।
वै. निघ. । [त्रिका. । गेहे । श. र. ।

खरगृहं (ग्रहः) । स्त्री, पुं । गर्हभशालायाम् ।

खरघातनः । पुं । नागकेशरह्वे । श. च. ।

खरच्छदः । पुं । ललुकनामदण्डे । उलूथङ् ।
इत्कटनामचुद्रचुपे । ङकड़ा, डेकड़ा । र. मा. ।
कुन्दुगदण्डे । रा. नि. व. ८ । भूमौसङ्गह्वे । भा. ।
शाकह्वे । शृङ्गुन ग्राह् । शाखाटह्वे । शां. ५-
ड़ा ग्राह् । रक्तापामार्गे । वै. निघ. ।

खरच्छदा । स्त्री । त्रिपुरमल्लिकायाम् । प. मु. ।
चिविल्लिकायाम् । छिल्ली भांकि । रा. नि. व. ५ ।

खरटी । स्त्री । रङ्गधातौ । वै. निघ. ।

खरतुण्डकः । पुं । लज्जालुकायाम् । भा. ।

खरत्वक् । स्त्री । अलम्बुषायाम्, लज्जालुकाभे-
दे । भा. ।

खरदंष्ट्रा । स्त्री । गीचुरचुपे । ज. द. ।

खरदण्डम् । स्त्री । पद्मे । धरणि. ।

खरदला । स्त्री । श्यामालतायाम् । काष्ठीदु-
म्बरे । श. च. । [च. ।

खरदूषणः । पुं, स्त्री । धनूरह्वे फले च । श.

खरधन्विका । स्त्री । गोरचतण्डुलायां । ग्री-
वक्ष्णकुटल । प. मु. ।

खरनादिनी । स्त्री । रेणुके । श. च. ।

खरपत्रः । पुं । चूद्रपत्रतुलसीह्वे । शाकत-
री । शृङ्गुन ग्राह् । र. मा. । ताम्रतुलसीह्वे ।
गङ्गुलमी । भूर्जह्वे । वै. निघ. । यावनाले । रा.
नि. व. ८ । मध्वकह्वे । गङ्गुलमी । रा. नि. व. १० ।

खरपत्रकः । पुं । तिलह्वे । श. च. ।

खरपत्री (रिनी, र्णी) । स्त्री । गोजिह्वा-
नामचुपे । गोजिह्वा । रा. नि. व. ४ । काकीदुम्ब-
रिकायाम् । काकडूयूय । रा. नि. व. ११ ।

खरपल्लवः । पुं । शाखोटकह्वे । शां. ७-
ड़ा ग्राह् । प. मु. ।

खरपाथ्यः । पुं । कपिलह्वे ।

खरपात्रम् । स्त्री । लोहपात्रे । त्रिका. ।

खरपादाब्धः । पुं । कपित्थवृक्षे । श.च. ।

खरपुष्पः । पुं । मरुवकवृक्षे । मरुश्री गीष्ट । र.मा. ।

खरपुष्पा (ष्पी) । स्त्री । वर्ज्य्याम् । वावृष्टे । भा.म.४भ. । “कटफलं खरपुष्पा च ।” वनतुल्यस्याम् । वनवावृष्टेऽङ्गुली । सु.म.२७अ. ।

खरप्रियः । पुं । पारावते । श.मा. ।

खरमञ्जरी । स्त्री । अपामार्गचुम्पे । रा.नि.व. ४रसेन्द्र चि.बुधावतीगुडौ । व्रतापामार्गे । वै.निघ. ।

खरमूचम् । स्त्री । गड्ढंभूवे । शाश्वत भू. २ । गुणाः — कटूष्णं चारं तिक्तं कफघ्नं महावातघ्नं क-
न्योन्मादहरञ्च । रा.नि.व.१५ । “गड्ढं नावनं
मूचं तैलं योज्यं कचिद्वेत् । सचारं तिक्तकटुकमु-
न्मादकुष्ठरीगुणत् । कारभं खरमूचञ्च तैले नस्थं
विधायकम् ॥” अत्रि. ।

खरयष्टिका । स्त्री । लघुवाय्यालके । वै.निघ. ।

खरराहः । पुं । मुखपुण्ड्रकेण युक्ते खड्गराहा
श्चे । “खरराहश्च खड्गराहः ।” ज.द.३अ. ।

खररोमा । पुं । नागविशेषे ।

खरवल्लिका } स्त्री । गोरचतण्डुलायाम् ।
खरवल्लिका } गोत्रकृष्णकुलिश । र.मा. ।

खरवुकः (सः) । पुं । मरुवकवृक्षे । “खरवु-
स वृषकर्णौ कटफलं ।” वा.१.१५अ. , हंभा.टी. ।

खरशब्दः । पुं । कुररपक्षिणि । कर्कटेश ।
रा.नि.व.१८ ।

खरशाकः । पुं । भाग्याम् । भा. ।

खरशूकः । पुं । पीतशाले । वै.निघ. ।

खरसोम्यः । पुं । लौहपात्रभेदे । त्रिका. ।

खरस्तम्बः (स्तम्) । पुं, स्त्री । प्रियालवृक्षे ।
खर्जूरीवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

खरस्पर्शा । स्त्री । पीतदेवदाल्याम् । भा. ।
See चगरी । चि. (शं.) । गोजिह्वादिबन्धरे ।
भा.नि. ।

खरखरा । स्त्री । वनमल्लिकायाम् । र.मा. ।

खरा । स्त्री । पीतदेवताङ्गे । भा. ।

खरागरी । स्त्री । पीतदेवताङ्गवृक्षे । च.टी.११ ।

खराग्निः । पुं । अर्कनिष्काशनार्थं तोलाग्नि-
विशेषे । रा.वण. ।

खराश्वा । स्त्री । रुद्रजटायाम् । च.टी.भ. ।
अजमोदायां । (कृ.अश्वमानौ । भा.पु.१भ. । गुणाः
— “खराश्वा कफवातघ्नी बनिरीगरुजापहा ।”
च.सू.२७अ. । च.द.अश्वरीचि. । [रा.नि.व.६ ।

खराह्वा । स्त्री । अजमोदायाम् । वनशमानौ ।

खरिका । स्त्री । नेपालजचूर्णाकृतिकनूरीभेदे ।
रा.नि.व.१२ । See कनूरी

खरः । पुं । घोटके । दन्ते । चि. श्रुते । त्रिका. ।

खरुवकः । पुं । श्वेतमरुवकवृक्षे । वै.निघ. ।

खर्जिका । स्त्री । अवदंश । छट्टे । श.च. ।

खर्जुः (र्ज्जू) । पुं । पिण्डीखर्जूरवृक्षे । उणा. ।
खर्ज्याम् । रा.नि.व.२० ।

खर्जून्नः । पुं । चक्रमर्दचुम्पे । रा.नि.व.४ । अ-
र्कवृक्षे । आकम्न गीष्ट । धूमूरवृक्षे । (श्रु.धू-
त्र । रा.नि.व.१० ।

खर्जुर्(र्ज्जू)रम् । स्त्री, पुं । हरिताले । छ.च. ।
वृक्षिके । खनामकवृक्षे मं. । रीष्ये । कृपा । प.
सु. । खर्जूरफले । पिण्डीखर्जूरे । च.द.र.पि.चि. ।

खर्जूरपत्रकम् । स्त्री । तदाकारवणच्छेदवि-
शेषे । सु.चि.८अ. ।

खर्जूरफलम् । स्त्री । खर्जूरीफले । तत्र रक्त-
पित्तं हितम् । सि.यो.रक्तपि.चि. । [खर्जूरीफले ।

खर्जूरफलकः । पुं । गोधूमविशेषे । वै.निघ. ।

खर्जूरिका (री) । स्त्री । खर्जूरवृक्षे । प.सु. ।
(श्रु.जूर गीष्ट । मं. मिथी । कं. इचिलु । गुणाः —
अपक्वा कषाया, पक्वा गौल्या कषाया पित्तघ्नी
कफकरी क्षमिजननी वृथा हंक्षणी च । रा.नि.
व.११ । सा मधु-भू-पिण्ड-राजखर्जूरीभेदेन चतुर्धा
भवति । एषां गुणाः खखपर्याये खग्याः । यथा
— “भूमिखर्जूरिका खासी दुरारोहा बहुष्वदा ।
तथा स्तम्बफला काककर्कटी खादुमसका ॥ पि-
ण्डखर्जूरिका त्वन्या सा देशे पक्षिणे भवेत् । ख-
र्जूरी गीशनाकारा पराद्दीपादिहागता । जायते

पश्चिमे देगे सा ह्रीहारेति कीर्तते ॥” सा. गुणाः—
—“खर्जूरीचितयं शीतं मधुरं रसपाकयोः ।
खिग्धं कचिकरं हृद्यं चतस्र्यहरं गुरु ॥ तर्पणं र-
क्तपित्तघ्नं पुष्टिविष्टम्भशकदं । कीष्ठमाकृतजिह्वल्यं
शान्तिवातकफापहम् । ज्वरातिसारक्षुण्णान्नाश-
कासनिवारकम् । मदसूर्क्षाभक्षितमद्योक्ततग-
दानकम् । खर्जूरीतरुतीयन्तु मदपित्तकरं भवेत् ।
वातघ्नेष्वहरं हृद्यं दीपनं बलशुक्रकम् ॥” भा. ।
मलिकगुणाः—खादुः तिक्तः कषायः सूत्रोग्रघ्नः
बलप्राणशुक्रवृद्धिकरश्च । राज । “अपक्वं खर्जूर-
फलं त्रिदोषशमनं मतम् । पक्वमेव हितं श्रेष्ठं त्रि-
दोषशमनं परम् ॥” अत्रि. १७७ । मधुरं शीतलं
गुरु चयाभिघातदाहवातपित्तेषु हितं हृद्यं शुक्र-
करश्च । च.सू. २७७ । कृष्णमुशल्याम् । वै.निघ. ।
खर्पतुल्यम् । क्ली । खर्परीतुल्ये । वै.निघ. ।

खर्परम् । क्ली । खनामख्यातोपधातुविशेषे । थ-
पत्र । हिं खापरिया । मं कलखापरी । प.सु. ।
तस्य शोधनं यथा—“पुष्पाणां रक्तपीतानां रसैः
पिष्टैश्च भावयेत् । नरसूत्रैश्च गोसूत्रैः यवाक्षेन स-
सैश्चैः । सप्ताहं त्रिदिनं वापि पञ्चाक्षुष्यति ख-
र्परम् । तन्मारणं बद्धवत् ज्ञेयम् । खर्परं पारदे-
नैव बान्कायन्मगं पचेत् । चूर्णयित्वा दिनं यावत्
शोभनं भक्ष्य जायते ॥” अथवा पतलीकृतं खर्परं
खवणान्निधाय पचेत् ॥ मतान्तरे गुणाः—ख-
र्परं कटु चारं कषायं वामकं लघु लेखनं मेदनं
शीतलं चक्षुष्यं रक्तपित्तहरं विषाग्मरीकुष्ठकण्ट-
घ्नश्च । भा. । पुं । स्रव्यात्रमेदे । थापत्रा । प.सु. ।
खभाकारापूपपचनादिपात्रे । तांश्या, छात्रे ।
वा.टी.हेमा. । कपालाखनि । गथात्र शूलि ।
रा.नि.व. १८ । नेत्राञ्जनमेदे । छत्रं । त्रिका. ।

खर्परवटिका । स्त्री । यहल्लधिकारि । “पक्वे-
ष्टका हरिद्राभ्यामागारधूमकेन च । शोधितं पार-
दचैव कषाई तुलया धृतम् । भङ्गराजरसैः शुद्ध-
भक्तं रससन्धितं । हाभ्यां कज्जलिकाङ्गला भावये-
त्तनु मेघजैः । सिन्धुवारदलरसि मधूकपर्णिकार-
से (मधूकपुष्पजि रसे इति वा पाठः) । केशराजरसे
चापि यौगसुन्दरजे रसे । रसेऽपरजितायाश्च सो-
मराजरसे तथा । रक्तचित्रकपनीत्ये रसे च परि-
श्रवितम् । रसमानसमावेन द्वायायं शोधयेत्त्रिष-

क् ॥” वटी सर्वपाभा, अतु. दधिमल्ल । हेष्टक-
चूर्ण, हरिद्राचूर्णं ७ शूलैर महिष्ठ शुक्र पोत्रा १
तो. । डीमराजरसे शुक्र गुरुक १ तो. । कज्ज-
लि करिदेव । पत्रे निशिम्लपातां रस, शूल-
कुष्ठिर रस, वा मोलकुलैर रस वा काथ,
केशुरैर रस, गिमे शोकेर रस, अपरा-
जितापातां रस, सोमराजकाथ एवं वृद्ध-
चित्रकपत्ररस प्रत्येके १ तोला द्वारा मा-
डिमा मर्षपत्रुण्य वटी करिदेव । रस.कौ. । मेघ. ।
खर्परालः । पुं । अश्वत्यविशेषे । मं लाखीपिंप-
री । वै.निघ. ।

खर्परिका(री)तुल्यकम् । क्ली । A sort
of collyrium. नेत्रप्रसाधनविशेषे । तुल्याञ्जने,
कृत्रिमरसाञ्जने । गुणाः—कटु तिक्तं चक्षुष्यं रसा-
यनं लम्घिषणं दीपनं बलपुष्टिकरश्च । रा.नि.व.
१३ । खर्परे । थापत्र । मं कलखापरी ।

खर्परीयकम् । क्ली । खर्परीतुल्ये । खर्परे ।
वै.निघ. ।

खर्परीरसकम् । क्ली । खर्परीतुल्ये । कृत्रिम
रसाञ्जन । रा.नि.व. १३ । खर्परे । वै.निघ. ।

खर्व्वः (र्व्वः) । पुं । कुलकपुष्पवृत्ते । रा.नि.व.
१० । त्रि । इस्त्र । अम. ।

खर्व्वगाखः । त्रि । वामने । हे.च. ।

खर्व्वी । स्त्री । नागबलायाम् । रा.नि.व. ४ ।

खर्व्वु(र्व्वू)रः । पुं, क्ली । नदीनिष्ठावे । रा.नि.
व. १६ ।

खर्व्वु(र्व्वू)रा । स्त्री । तरदीवृत्ते । रा.नि.व. ८ ।

खर्व्वजम् । क्ली । तन्नामकफलविशेषे । थर्व्व-
ज । गुणाः—“सूत्रलं बल्यं कीष्ठशुद्धिकरं गुरु ।
खिग्धं खादुतरं शीतं हृद्यं पित्तानिलापहम् । ते-
षु यथाक्षमधुरं सचारश्च रसाङ्गवेत् । रक्तपित्तकरं
तनु सूत्रकण्टकरम्परम् ॥” भा. ।

खर्व्वम् । क्ली । पटवस्त्रे । पीरुवे । नि. ।

खलम् । क्ली । कल्के । नि. । शल्यस्थाने । त्रिका. ।

खलः (कः) । पुं । सूर्ये । ध्रुवरुत्ते । रा.नि.
व. १० । मालवे व्यञ्जनविशेषे । “मालुधानीयपुष्पै-
र्योतिगुणः स खल इत्युच्यते । फलसूत्रैर्चमादानं

व्यसनं पाकती घनं । लेहवरखल इत्यन्वे दीपलाः
खल्योनिवत् । कल्पो विलसखाटूनां तिलकल्पा
तत्त्वमः । दधः सरोऽक्षः सखेष्टः खली इति प्रवा-
हिकाम् ॥” श्रीकुट्टः अपराजितश्च नामापरी
खलावपि । वा.चि.६।१२५.सूच्यः । तमालवृक्षे ।
श.च. । चि । नीचे । अघने । मे ।

खलकाम्बलिकः । पुं । तिलकल्को वै निघ.।

खल(लि)तिः । पुं । इन्द्रजरोगिणि । (टे-
क) । हे.च. । चिका. ।

खलमूर्तिः । पुं । पारदे । श.च. ।

खलयूषः । पुं । खड्यूषे ।

खलाधारा । स्त्री । तैलपायिकायाम् । (उल-
पोंक) । जटा. । [इत्यपि पाठीऽस्ति ।

खलिः । पुं । तिलकिट्टे । रा.नि.व.१६ । खल

खलिद्रुमः । पुं । सरलदेवदारी । वै.निघ. ।

खलि(ली)नः । पुं, स्त्री । खलीने । नागोम ।
अ.टी.रा. । [खलसमूहे । अम. ।

खलिनी । स्त्री । कृष्णतालमूल्याम् । वै.निघ. ।

खलिशः } पुं । (Tricopodus colisa.)
खलेशः } मत्स्यविशेषे । थल.म. ग्रीष्. । हारा.।

ग्राहिलं कषायत्वं वायुकोपनत्वं रुचत्वं लघुत्वं शुल-
हरत्वं किञ्चिदामलत्वं । राज.१५. । रा.नि.व.१६।

खलुरेषः । पुं । मृगविशेषे । श.च. । [जटा. ।

खलेवानी । स्त्री । खले पशुवन्मनदारुणि ।

खलेबाली । स्त्री । खले गोवन्मनकाष्ठे । (महे
कठि) । हे.च. ।

खल्लः । पुं । चातकपत्रिणि । मे. । अर्कणि ।
थोम । चिका. । श्रीवधमईनपात्रे । थल. । स्त्री ।
वाजिदन्तायस्य निबल्लणत्वे । “निबल्लणश्च दन्तायं
खल्लमित्यभिधीयते ॥” ज.द.४५. ।

खल्लकी । स्त्री । शर्करायां । थोड़ । वै.निघ.।

खल्लिका । स्त्री । पिष्टकादिभर्जनपात्रे । श.च.।

खल्लि(ली)टः । चि । खलनी । श.र. । चिका.।

खल्ली । स्त्री । हलादी शिरामीटने । थोमधन्ना ।
सि.यो.विस्.पी.चि. । “खल्ली तु पादजहोदकरमू-
लावमीटनी” सरलदेवदारी । वै.निघ.वा.व्या.चि.।

खल्लीवर्द्धनः । पुं । दन्तवेष्टजरीगविशेषे । मा-
रुतेनाधिको दन्तो जायते तीव्रवेदनः । खल्लीवर्द्ध-
नसंघीऽसौ सञ्जाते रुक् प्रशस्यति ॥ भा.म.४५.
मुखरी.चि. । [निघ. ।

खल्वटः । पुं । कासरीमे । मं खोक्ला । वै.

खल्व्वाटः । पुं । खलती । हे.च. ।

खल्वुका । स्त्री । नाभिग्रहे । र.सा.सं. ।

खवल्ली । स्त्री । आकाशवज्रग्राम् । रा.नि.व.३ ।

खवारि । स्त्री । आनरिचोदके । रा.नि.व.१४।

खवासः । पुं । हिमे । हारा. । [व.१३ ।

खगध्वाङ्कुरः । पुं, स्त्री । वैदूर्यमणौ । रा.नि.

खशा । स्त्री । मुरामांस्याम् । मं मरवा । श.च.।

खशेटः । पुं । खलिसमन्थे । चिका. ।

खश्वासः । पुं । वायौ । चिका. ।

खसः । पुं । पामायाम् । (थोम) (त्रोम) । चौर-
णमूले । वै.निघ.वा.व्या.चि. ।

खसकन्दः । पुं । वाराहीकन्दे । वै.निघ. ।
चौरीशब्दे । श्रीत्रौम ग्रीष्. । प.सु. । चौरकचु-
कीवृक्षे । र.मा. । [डोत्र. । र.मा. ।

खसगन्धः । पुं । चौरकचुकाम् । श्रीत्रक-

खसतिलः । पुं । खल्लसे । (पोख) ग्रीष्. ।
गुणाः—“तिलभेदः खसतिलः कासश्वासहरः श्लू-
तः । स्याद्वा खसफलीकृतं वल्कलं शीतलं लघु ।
ग्राहि तिलङ्घायश्च वातकृत्तत्कासघ्नम् । धातूनां
शोषकं रुचं मदकृत्वाग्निवर्द्धनम् । सुहृन्मोहकारं रु-
च्यं सेवनायुस्त्वनाशनम् ॥” भा. ।

खसफलम् । स्त्री । खल्लसे । (पोख) (टेंडि)
वै.निघ. । [टोमोश्री । रा.नि.व.१२ ।

खसश्मवा । स्त्री । आकाशमांस्याम् । मृक्ष ज-

खसर्पणवटी । स्त्री । गृह्यधिकारे । See
खपरवटिका ।

खसवीजम् । स्त्री । खल्लसे । (पोख) (टेंडि) ।
हिं खाखसदाना । गुणाः—“वर्ष्यं वर्ष्यं सुगुह्यं क-
फकरं वातशमनश्च । भा. ।

खखसः । पुं । खनामा साखवर्द्धने प्रसिद्धः ।

शक्ती, पोखुमानात्र गाछ । गुणाः—पाके मधुरः कान्तिवीर्यबलप्रदश्च । रा.नि.व.४ ।

खखसरसः (सारः) (चीरं) । पुं, स्त्री । अद्विकेने । वै.निघ. । [मषी । वै.निघ. ।

खस्फटिकः । पुं । चन्द्रकालमणौ । सूर्यकाल-
खाखसः (तिलः) । पुं । खसतिने । था-
क्नौ, पोखु गाछ । See खसतिलः ।

खाखसतिलोद्भूतम् । स्त्री । खखसे । पो-
खु । वै.निघ. ।

खाजिकः । पुं । लाजायाम् । देश । हारा ।

खाटिः । स्त्री । किणे । मे. ।

खाड़(गड़)वः । पुं । मधुराम्लवर्णनानासुग-
न्धिद्रव्यकृतखाद्यविशेषः । “खाड़वाः फलमधुराम्ल-
वर्णाः सुगन्धिद्रव्यज्जाः नानाविधा” इति । शिवदा-
सः । दीपालखर्जूरैः । वै.निघ. ।

खात(च)म् । स्त्री । पुष्करिण्याम् । अम. ।

खादनः । पुं । दने । छे.च. । स्त्री । खाहारे ।
वै.निघ. । [तभोजनपात्रे । नकु.१८५५ ।

खादनकोष्ठकम् । स्त्री । अन्नस्य विहस्रोत्र-

खादिरः । पुं । विट्खदिरः । खदिरसारः ।
रा.नि.व.१८ ।

खादिरसारः । पुं । खदिरः । श्वेतत्र । गुणाः—
कटुत्वं तिक्तत्वं उष्णत्वं कफवातघ्नकण्ठामय-
नाशित्वं रुचिकरत्वं दीपनत्वञ्च । रा.नि.व.८ ।

खाद्यम् । स्त्री । अष्टविधाहारान्यतमाहारः ।
थावात्र जिनिष । रा.नि.व.२० ।

खाद्यपत्री । स्त्री । खदिरवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

खानिः । स्त्री । खनौ । छे.च. ।

खानिकम् । स्त्री । कुण्डल्ये । (म ३) शालेन
गुर्ध । चिक्ता. । रवे । वै.निघ. ।

खानिष्कम् । स्त्री । अतिशुष्कमांसं । वै.निघ. ।

खानोदकः । पुं । नारिकेली । चिक्ता. ।

खापगा । स्त्री । गङ्गायाम् । छे.च. ।

खारः । पुं । खारीपरिमाणे ।

खारिः (री) । स्त्री । परिमाणविशेषः । छ च

द्रोणचतुष्टयपरिमाणे, शताधिकाष्टाविंशतिशरा-
वपरिमाणे वा (१२८ श.) । “चतुरादकी भवेद्द्वीचः
खारी द्रोणचतुष्टयम् ।” वै.निघ. ।

खारिकः । पुं, स्त्री । पुष्करतीर्थसमीपे प्रसिद्धे
महापारिवतफले वृक्षे च । वड़् थेजूर । रा.नि.
व.११ ।

खार्जूरसुरा । स्त्री । खर्जूरधातकीपुष्पकृत-
सुराविशेषः । वै.निघ. । खर्जूरमद्यः । थेजूरत्रमेर
मद । गुणाः—“मार्दवाकान्पान्तरं किञ्चित् खार्जूरं
वातकीपनं । तदेव विशदं हृद्यङ्गफलद्रव्यं लघु ।
कषायं मधुरं हृद्यं सुगन्धीन्द्रियवीचनम् ॥” सु.स.
४६५. । पिष्टखर्जूरविकृतिभवं खार्जूरमुच्यते ।
मतान्तरम् । “तालसिन्दीलखर्जूरमूढान्मुच्छिद्य गृ-
ह्यते । यद्रसं तप्तदाह्यं हि विज्ञेयं तत्परायणैः ॥”
तोड.वृद्धशीनकः ।

खालित्यम् । स्त्री । कपालरीमे । टांकत्रागे ।
लक्षणं यथा—“तेजोऽनिलाद्यैः सह केशभूमिं दं-
ग्नाय कुर्यात् खलतिद्ररसः । किञ्चित् दग्धा प-
लितानि कुर्याद्विप्रलुप्तश्च शिरोरुहाणां ॥” च. ।

खाश्मरी । स्त्री । गाभारीवृक्षे । वै.निघ. ।

खिखिः । पुं । शगलविशेषः । थाक्निशानी ।
मं कीडा । मे. ।

खिडि(हि)रः । पुं । खिखी । थाक्नि-
शानी । मे. । बारिवालके । शङ्खुप्रवाविशेषः, अ-
नवाज । विश.छे.च. ।

खिश्वा । स्त्री । खेचरिकाश्वि । वै.निघ. ।

खिदिरः । पुं । चन्द्रे । वै.निघ. ।

खिद्रः । पुं । रीमे । चणा. । [नि.व.४ ।

खिरहिटी । पुं । महासमज्ञानमनुष्ये । रा.

खिलः । वि. । अपहृते (भूय्यादी) । रा.नि.व.२ ।

खिलाहः । पुं । पाशुकेसरपुष्के कपिलवर्णा-
न्ने । “खिलाहः कपिलो वाजी पाशुकेसरवाल-
धिः ।” अ.द.१५. । [नेतपीतकः ।] अ.द.१५. ।

खुल्लाहः । पुं । नेतपीतवर्णांने । “खुल्लाहः

खुल्ला(ज्जा)कः । पुं । देववाङ्मये । र.मा. ।

खुड़ः । पुं । वातरक्तरीमे । वै.निघ. ।

खुडकः । पुं । गुल्फे । सु.नि.१५. ।

खुडवातः । पुं । वायुरोगमिदं । वै.निघ. ।

खुड्डाकः । त्रि । कुट्टे । ऋस्वे । कनिष्ठे । च. ।

खुड्डाकपद्मकतैलम् । स्त्री । वातरक्ते तैलम् ।
पठः — “पद्मकोशीरयथाहरजनौकाथसाधितम् ।
स्यान्पिष्टैः सर्ज्ममञ्जिष्ठावीराकाकीलिचन्दनैः । ख-
ड्डाकपद्मकमिदं तैलं वातासदाहनुत् ॥” रस.र. ।
च.चि.२८५. ।

खु(क्षु)रः । पुं । शफे । पश्चान्तिःशूत्र । श्मश्रु
च्छेदनास्त्रे । कूट । श.र. । कालदले । कूटपातः ।
नखीनामगन्धद्रव्ये । मे. । खट्वादिपादुके । शूत्रे ।
धरणि. ।

खु(क्षु)रकः । पुं । तिलवृक्षे । श.च. । कोष्ठी
खालक्षुपे । कूटलथाङ्ग । स्त्री । उत्तमवस्त्रे । वै.
निघ.२८.जीर्णत्व.चि. । [कगुठु.] अम. ।

खुरणसः । त्रि । विपिटनासिके । ऽष्टके-ना-

खुरसाना । स्त्री । खीरसनीयमान्याम् । वै.
निघ. । पुं । खीरसानदेशीयोधमाश्वे । “ताजिकाः
खुरसानाश्च तुपाराश्वीतमा हयाः ।” नकुलः ।

खुराकः । पुं । यवनास्त्रे । जनात्र । पशौ । वै.
निघ. । [उत्र उाङ् । उपधाने । मे. ।

खुरालिकः । पुं । नापितभण्डग्राम् । नापि-

खुरासनी-वचा । स्त्री । तद्देशीयवचायाम् ।
ऐत ५८ । मं श्वेतवेखण्ड । वै.निघ. ।

खुरासानी-यमानी । स्त्री । यमानीमिदं ख-
रमाण इति महाराष्ट्रादौ । गुणाः — “खुरासानी-
यमानी तु कटुः रुक्षा च पाचिका । याद्विकोष्णा
मादिका च गुर्वी वातकरी मता । कफनाशकरी
घोक्ता गुणाल्पं यमानिवत् ॥” वै.निघ. ।

खुरिकापत्रः । पुं । केनीनामपत्रशक्रे । मं
केनी । वै.निघ. । [अ. ।

खुलकः । पुं । जहापादयोः सन्धी । सु.चि.१८

स्त्री । नाभिश्ङ्गे । र.सा.सं. ।

खुल्लम् । स्त्री । नखीनामगन्धद्रव्ये । श.च. ।

खुल्लकः । त्रि । खल्वे । अ.टी. ।

खेगमनः । पुं । कालकण्ठपक्षिणि । श.मा. ।

खेचरः । पुं । पारदे । पक्षिणि । स्त्री । खेचरा-
न्ने । वै.निघ. । काशीये । शिद्रेकम् । र.सा.सं. ।

खेचरा । स्त्री । चाकाशवह्नग्राम् । वै.निघ. ।

खेचराञ्जनम् । स्त्री । काशीये । शिद्रेकम् ।
वै.निघ. । [पाकराज. ।

खेचरान्नम् । स्त्री । खेचरिकायाम् । थिऊड़ी ।

खेटः । पुं । कफे । मे. । अश्वे । स्त्री । दण्डे । श.र. ।

खेदिनी । स्त्री । अशनपर्णीवृक्षे । श.च. ।

खिला । स्त्री । खनामध्यातक्षुपे । कृन् । गु-
णाः — मधुरा शीता सान्यदा रुचिकृता रा.नि.व.५।

खेसरः । पुं । अश्वतरं । थेट्टात्र । रा.नि.व.१६।

खोङ्गा(ङ्गा)हः । पुं । श्वेतपिङ्गलवर्णाश्वे । छे.च. ।

खोटः (कं) । पुं, स्त्री । यमक, फुट इति स्थाने
रसजारणद्रव्ये । तल्लक्षणं यथा — “खोटकं स्वर्णसं-
तुल्यं समावर्णं च कारयेत् । कुकुटाण्डनिभं मृतं प-
टु भेदि भवेद्यदा । आवर्जितं पुनस्तद्वत् खोटव-
द्धरसाकृति । अचयं कठिनं श्वेतं शिखिना मृदुना
पचेत् । श्वेतपीतगुल्मश्च मृदुसिकथकसन्निभम् ।
अग्रिमध्ये यदा तिष्ठेत्पीटवत्तस्य लक्षणम् । नाना-
वर्णस्तथा खच्छो धृतो योऽग्री जलौकवत् । वर्धते
एतको यस्य जलौकावद्धलक्षणम् ॥”

खोटिः (टी) । पुं, स्त्री । कन्दुरुखीटी । च.द.
वा.व्या.चि. । पालङ्कीवृक्षे । श.च. ।

खोड़ः (रः) (लः) । त्रि । खड्गे । अम. ।

खोरकः । पुं । गर्दभज्वरे । गजवै. ।

खोलकः । पुं । वस्त्रीके । उईटिपि । शिर-
स्त्राणि । पाण्डी । त्रिका. । पूगकीये । गुपान्तिव
थोना । मे. ।

खोलिः । स्त्री । तूष्णे । श.मा. ।

ग

गगनम् । स्त्री । अथधाती । अञ् । मेघे । रा. नि.व.२३ कनकसुन्दररसे । [See अथम् ।

गगनमारकगणः । पुं । अथमारकद्रयेषु ।

गगनसुन्दरः । पुं । गङ्गायां रसः । रसः १ तो. गन्धकं १ तो. अथं ८ तो. जलेन वटी का-
र्या । मा.२ - ४ र. । र.वि. । अन्यः स्वराति-
सारि—टङ्गणहिङ्गुलगन्धकाथं प्र. समम् । क्षीरि-
क्षीरसेन (थिकड़े) ३ भावनाः । मेघ. ।

गगनस्पर्शः । पुं । वायी । वै.निघ. ।

गगनादिलौहम् । स्त्री । सोमरागे । “गगनं
त्रिफला लौहं कुटजङ्गुकवयम् । पारदो गन्धक-
श्चैव विषटङ्गणसर्जिकाः । लगेला तेजपत्रञ्च वङ्गं
जीरकयुष्मकं । एतानि समभागानि श्लक्ष्णचूर्णानि
कारयेत् । तदहं चित्रकं चूर्णं .. ॥” अञ्, जि-
फला, लोह, कुड़ुचि, विकटू, पात्रा, गन्धक,
विष, मोहांगारं थै, माजिगटि, गुडञ्चक,
अला, तेजपत्र, वङ्ग, जीरा, कृष्णजीरा अ-
त्रोत्तरे समभागं चूर्णं । मर्कचूर्णादि चित्रकमूल-
चूर्णं । र.सा.सं. ।

गगनादिवटी । स्त्री । वातरोगे । अथक
पारदगन्धकात्मकमुष्टलौहतीक्ष्णलौहमर्षमात्रिकं
एषां प्र. समभागं यष्टीवासकद्राक्षामुकुष्माण्डकाथिन
मईयेत् । मा. २ र. । अञ्, पात्रा, गन्धक, ताम्रा,
मुञ्जु ७ तीक्ष्णलोह, स्वर्णाक्षिक अत्रोत्तरे
समभाग ; यष्टिगधूर काथ, वांसाकाथ, किम्-
मिसेर काथ ७ भूमिक्वाण्डकाथे गर्दन ।
मात्रा २३ति अन्नपानं द्यूत ७ यधु । र.सा.सं. ।

गगनाम्बु (नोदकम्) । स्त्री । नीहारजले ।
आकाशवारिणि । गुणाः—विदोषघ्नं बल्यं रसाय-
नं मेध्यं रबीघ्नं शीतलम् आह्लादकं ज्वरदाहविष-
घ्नञ्च । सु.स.४६अ. ।

गङ्गाका (ङ्गा, का) । स्त्री । खनामख्यातन-
याम् । तज्जलगुणाः—शीतं खच्छं स्वादु अतिरि-
चकं पथ्यं पाचकं पावनं दृष्णामीहघ्नं दीपनं प्र-
साकारञ्च । रा.नि.व.१४। लज्जालुकायां । वै.निघ. ।

गङ्गाचिञ्ची । स्त्री । चिञ्चविशेषे । गांठीन ।
हारा । [चिका. । See चिञ्चटः ।

गङ्गाटयः । पुं । चिञ्चटमख्यं । चिञ्चि ग्राह्यं ।

गङ्गाधरकाथः । पुं । अतीसारं कच्चटाद्यपर-
नामकषाये । “कच्चटदाडिमजम्बूगङ्गाटकपत्रवर्हि-
ष्ठं । जलधरनागरसहितं गङ्गामपि वेगवाहिनीं
रुन्ध्यात् ॥” कौण्डि, दाडिम, जांभ, शिञ्जाडा
(ईशादर) पांता, वांला, मूला, गुँट अत्रोत्त-
रे २२॥० त्र. । भा. ।

गङ्गाधरचूर्णम् (वृहत्) । स्त्री । अतीसारं
औषधम् । सुसांश्रीणाकशुष्कीघातकीपुष्पलीध-
वालकविल्लशलाटुमीचरसपाठेन्द्रयवकुटजलगाम्ना-
स्थिवराहकानातिविषाणां प्र. चूर्णं समभागम् ।
मूला, श्लोण, गुँट, धाईफूल, लोधा, वांला,
वेनगुँटा, मोचरस, आकनादि, ऐल्यव,
कुड़ुचिहान, आवाहि, वराहकांठा, आतईच
अत्रोत्तरे चूर्णं समभाग । अन्यथा—मुलेन्द्र-
यवमीचरसविल्लशलाटुघातकीलीप्राणि प्र. सम-
भागानि । गुडेन सेयम् । मूला, ऐल्यव, मोच-
रस, वेनगुँटा, धाईफूल, लोधाचूर्णं अत्रोत्तरे
समभाग । अपरं यथा—मीचरसमुस्तकशुष्कीपा-
ठांश्रीणाकघातकीपुष्पाणि प्र. समभागानि । द-
धिमलुना सेयम् । मोचरस, मूला, गुँट, आ-
कनादि, श्लोण, धाईफूलचूर्णं अत्रोत्तरे
समभाग । भा.म.१भ. ।

गङ्गापत्नी । स्त्री । खनामख्यातपत्रशाकविशेषे ।
मं गङ्गावती । कं वटगांधारी । गुणाः—कटुः
उष्ण वातघ्नी व्रणरौपणी च । रा.नि.व.१० ।
र.सा.सं.अथमारणे । लज्जालुकायां । वै.निघ. ।

गच्छः । पुं । वृक्षे । हे.च. ।

गजः । पुं । हस्तिनि । अयं कूलचरत्वात्तद्वृणः ।
नागकेशरवृक्षे । नागेश्वरं गांछ । वै.निघ. । गज-
पिपल्याम् । पञ्चतिक्तघृतम् । गजपुटे । प्रयोगा. ।

गजकणा । स्त्री । गजपिपल्याम् । र.मा. ।
सा.की.वाहशलगुडे । [रा.नि.व.७ ।

गजकन्दः । पुं । हस्तिकन्दनाममहाकन्दशकं ।

गजकर्पा (र्षी) । स्त्री । करिकणवत्पत्रे कन्दशाकविशेषे । हिं हस्तिकर्पा । मं वहस्तीकन्द । गुणाः—तिक्ता उष्णा वातकफहरा पाके खादुः शीतज्वरघ्नी पाण्डुशोथक्षमिणी हृद्यन्मानाहोदरघ्नी वनपूरणवत् ग्रहण्यर्शोघ्नी च । भा.पू.१भ.शाकव.। आसुरकर्णोलतायाम् । रा.नि.व.३ ।

गजकर्णिका । स्त्री । कर्कटिकायाम् । कौकू-
ड । वै.निघ. । इन्द्रवारुणोलतायाम् । राशालम्-
भा । रा.नि.व.३ ।

गजकुसुमः । पुं, स्त्री । नागकेशरुहे तत्पुष्पे
च । नागेश्वरगोष्ठं वा ताशिरं कुम्भ । भेष.
मुखरी.चि.अरिमेदा.गुडी ।

गजकृष्णा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । भा.रुद्रतै-
लं । “गजकृष्णा कटुर्वातश्लेष्मनुद्विग्वर्धनी । उष्णा
निहन्त्यतीसारं श्यासकण्ठामयक्रिमीन् ॥” भा. ।

गजकेश(स)रः । पुं । नागकेशरः । नागेश्वर ।
सि.यो.कर्द्द्वि.चि.एलादिगुडी । “लवङ्गगजकेशर-
कोलमज्जाः ।”

गजकेश(स)रीरसः । पुं । आसज्वरादौ र-
सः । “शङ्खमूतं विषद्वयं व्योषं त्रिफलमिव च । ज-
यपालसमहृत्वा भृङ्गतीयेन मर्दयेत् ॥” भा. १
र. । रस.कौ. ।

गजचिर्भ(र्भि)टः (टा) । स्त्री । इन्द्रवारु-
ण्याम् । राशालम्भा, गोत्रकलाडू । प.सु. ।
रा.नि.व.३ । च.द.गुन्ध.चि. । (ट.) गौडुम्बार्था ।
गोत्रक । त्रिका. ।

गजजातिः । स्त्री । हस्तिजाती । सा त्रिधा
भद्रः मन्द्रः स्रग्धति । रा.नि.व.१२ ।

गजदन्तः । पुं । करिदन्ते । हातिरं मोत ।
वै.निघ. । एतन्मशौ शिवघ्नी ।

गजदन्तफला । स्त्री । डङ्करीनामफलशक-
लतायाम् । रा.नि.व.७ ।

गजदन्तवत् । स्त्री । मूलके । वै.निघ. ।

गजदन्तिका । स्त्री । हस्तिदन्तायाम् । वा.
च.१६भ. । [अश्वंथं हिं बालियापिपल । भा. ।

गजद्रुमः (पादपः) । पुं । नदीवृक्षे । गञ्जा

गजपिप्पली । स्त्री । (Scindapsus offi-

cialis.) Syn. Pothos officinalis. स्व-
नामस्यातवृक्षे । गञ्जपिप्पल । तें गजपिप्पलु । सा
चविकायाः फलमिति केचित् । “चविकायाः फ-
लप्राज्ञैः कथिता गजपिप्पली ।” इति । गुणाः—
दीपनी पाचनी उष्णत्वादसंशोधनी याहिणी कटू-
ष्णा रुचा सत्यविर्वाद्धिनी च । रा.नि.व.६ । तत्-
फलं विष्टम्भि दुर्जरं रुचं शीतलं वातकोपनं वि-
पाके मधुरं रक्तपित्तघ्नं । सु.सू.४६अ. ।

गजपुटम् । स्त्री । श्रीषधपुटनार्थं सपादहस्तप-
रिमितनिष्ठाशतवृत्तखाते । उर्ध्वं १० शत, आ-
शत १० शत । “सपादहस्तमानेन कुण्डे निके
तथायते । वनोपलसहस्रेण पूर्णं मन्थे विधारयेत् ।
पुटनद्रव्यसंयुक्ताङ्गीठिकां सुद्रितां मुखे । अथाङ्गी-
नि करण्डानि अङ्गीतुपार निःक्षिपेत् । एतद्गजपु-
टम्भीकं ख्यातं सर्वपुटोत्तमम् ॥” भा. । “गजप्र-
माणगम्भीरं गपिरं क्रमशस्ततः । त्रितस्त्रितयमुखं
त्रिवितस्त्रितयं तथा । एवं विधाय यत्नेन विशिर-
स्तकरोरवत् । तस्य पादत्रयं सम्यक् पूरयित्वा व-
नोपलेः । भेषज्यकोठिकां तत्र स्थापयित्वा ततः
पुनः । गोपीपलेः संवृणयादिवृजपुटं स्मृतम् ॥”
गर्भोत्तर २ शतं वा १५० शत, ७ विगठ त-
ना, २ विगठ सूत्रेण कौण्ड गर्भं । अचि. । ह-
स्तप्रमाणगर्भो यः पुटः स तु गजपुटः । इति
प्रयोगः । [हि.च. ।

गजप्रिया । स्त्री । शलकीवृक्षे । शालविशेषः ।

गजबला । स्त्री । गौरव्याम् । गौरवृक्षाकु-
लिश । “नयति गजबलामूलं ।” च.द.कास.चि. ।

गजभक्तः (क्ष्यः) (कः) । पुं । तालवृक्षे ।
अश्वत्थवृक्षे । रा.नि.व.६११ ।

गजभक्षा (क्ष्या) । स्त्री । The gum oli-
banum tree, शलकीवृक्षे । प.सु. ।

गजमदः । पुं । हस्तिमदे । वै.निघ. ।

गजमदहरणी । स्त्री । शिवलिङ्गनीलता-
याम् । वै.निघ. । [रा. । श.मा. ।

गजमाचलः (मीटनः) । पुं । सिंह । हा-

गजमुक्ता । स्त्री । करिगण्डस्थमुक्तायाम् । वै.
निघ. । [गोप. भेष.कुष्ठ.चि. । सु.चि.२७. ।

गजल(ले)ण्डः । पुं । हस्तिविष्टायां । शाडीव

गजवल्लभा । स्त्री । गिरिकदलीवृत्ते । वृत्ता-
कला । शल्लकीवृत्ते । रा.नि.व.११ ।

गजवाजिप्रिया । स्त्री । भूमिकुशाखे । डूँ-
हेकुम्भ । वै.निघ. । [विकित्साशास्त्रे । चर. ।

गजवैद्यकम् । स्त्री । पालकाप्य(स्य)कृतगज-

गजाख्यः । पुं । चक्रमर्द्धचुपे । ङाकन्ता गीष्टि ।
रा.नि.व.४ ।

गजाण्डम् । स्त्री । पिण्डमूलके । रा.नि.व.७ ।

गजादनः । पुं । अश्वत्यवृत्ते । र.मा. ।

गजादिनामा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । “ग-
जादिनामाकरहाटकृष्टैः ।” सु.चि.१८अ. ।

गजारिः । पुं । गजमादनशल्लकीवृत्ते । “गजा-
रित्तरुसिंहयोः ।” हड्डचन्द्रः ।

गजाशनः । पुं । कमलकन्दे । वै.निघ. । अ-
श्वत्यवृत्ते । मद.व.५ । शालवृत्ते । र.मा. ।

गजाशना । स्त्री । भञ्जयाम् । डाँड, मिक्कि ।
श.च. । शल्लकीवृत्ते । पद्ममूले । र.मा. । शणवृत्ते ।
वै.निघ. । [च.द.अर्था.चि.बहुशालगुडे ।

गजाह्वः । पुं, स्त्री । नागकेशरवृत्ते तत्पुंये च ।

गजाह्वया । स्त्री । यूथिकाचुपे । श्वेत गूँहे ।
रा.नि.व.१० । गजपिप्पल्याम् । भा.पू.१भ. ।

गजाह्वा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । “गजाह्वा
व्याधिघातका ।” भा.पू.१भ. ।

गजेश्ठा । स्त्री । भूमिकुशाखे । रा.नि.व.७ ।

गजोपकुल्या । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । वै.निघ. ।
२भ.गृहणी.चि. । भेष.कुष्ठचि. । [निघ. ।

गजोपमः । पुं । कुमार्थां । वृत्तकुशरी । वै.

गजोषणा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । रा.नि.व.५ ।

गञ्जा (ह्वा) (ञ्जिका) । स्त्री । मयभाखे ।
श.र. । मदिरागृहे । अम. । रत्नखनी । मे. । गीजा
इति प्रसिद्धे वणिग्द्रव्ये । गुञ्जयाम् । वै.निघ. ।

गञ्जायिका । स्त्री । शक्राशने । मिक्कि, डाँड ।

गठो(डो)त्यम् । स्त्री । साभरापरपथ्यांश्च ल-
वणे । गोमत्र लवण । रा.नि.व.६ ।

गङ्गः (कः) । पुं । मध्यमर्द्धे । गङ्गुहे गङ्ग ।

मे. । गुणाः—मधुरः कचः कषायः शीतः लघुश्च ।
राज.१प. । स्त्री । साभरलवणे । रा.नि.व.६ ।

गङ्गदेशजम् । स्त्री । साभरलवणे । रा.नि.व.६ ।

गङ्गलवणम् । स्त्री । साभरदेशजलवणे । गोम-
त्र लवण । गुणाः—लवणं दृढदन्तं मलघ्नम् उष्णं
दीपनं कफवाताशोषं कोष्ठशोधनञ्च । रा.नि.व.६ ।

गङ्गाख्य(दिलवण)म् । स्त्री । साभरलवणे ।
रा.नि.व.६ । [१६ ।

गङ्गिः । पुं । तरुणवृत्ते । यूता वौड । रा.नि.व.

गङ्गिशः । पुं । तन्नामकमस्यविशेषे । गुणाः—
गङ्गिशो मधुरी यादौ बल्यो वक्रिप्रदी गुरुः । रा-
ज.१प. ।

गङ्गुः (ङूः) । पुं । वृक्षयन्त्री । कुँझ । रा.नि.
व.२० । गलगण्डे । वृष्टगुडे, स-च चाटामसकथो-
र्मध्ये मांसवृद्धिः । अ.म. । शल्याखे । श.र. । कि-
ञ्चुलुके । त्रिका. । मन्वासाभरीमे । वै.निघ. । चि ।
कुञ्ज । मे. ।

गङ्गुरः (लः) । चि । कुञ्ज । कुँझ । श.र. ।

गङ्गु(ण्डू)पदः । पुं । किञ्चुलुके । कैँटा । मं
दाणा । अम. । [शर्करायाम् । वै.निघ. ।

गङ्गुलः । पुं । गुडे । उष्ण । शसि । हि.च. ।

गङ्गु(डू)कः । पुं । सौवर्णभञ्जारि । मेगनात्र
गाङ्गु । श.र. ।

गङ्गा(द्या)ण(ल)कम् । स्त्री । ४८ अथवा
६४ रत्तिकमाने । लीलावती । वैद्यकम् । शाण-
घटके, शताधिकदिनवतिरत्तिकासु वा । २ डो-
ला । “गङ्गाद्यौमाषकेः षड्भिः... । त्रिभिः शाणै-
र्भवेत्तीला षड्विंशत्याणकं विदुः ॥” तोडनानन्द. ।

गणः । पुं । अजसोदायाम् । राङ्गुनी । मं कि-
रमाणीभौम्बा । वै.निघ. । चौरनामगन्धद्रव्ये । मे. ।

गणकर्णिका । स्त्री । इन्द्रवारुण्यां । रा.नि.व.१ ।

गणपीठकम् । स्त्री । वल्लि । श.प. ।

गणरूपः (कः) । पुं । अर्कवृत्ते । आकम्
गाँछ । अम. । श्वेतार्कवृत्ते । र.मा. । मन्दारार्के ।
त्रुङ्गार्क । रा.नि.व.१० । See राजार्कः ।

गणरूपी (इन्) । पुं । श्वेतार्के । श्वेत आक-

नै. रा. मा. । अर्कवृक्षे । वै. निघ. । रक्ताकै. । रा. नि. व. १० ।

गणवतीसुतः । पुं । दिवीदासे । “धन्वन्तरि-
र्दिवीदासः काशिराजः सुधीडवः । पालिकाख्या
गणवती करेणुश्चिरासुतः ।” पालकाये । त्रिका. ।

गणहासः (कः) । पुं । चौरनामकगन्धद्रव्ये ।
चौरा इति पश्चिमदेशे । गै. टै. ग. । मं गटीला ।
रा. नि. व. १२ । चण्डालकन्दे । अजमोदायाम् । द्रा-
कुनी । वै. निघ. ।

गणिका । स्त्री । यूथिकापुष्पवृक्षे । यू. हे. कु. ले. त्र.
गो. छ. । र. मा. । श्वेतयूथिकायाम् । अत्रत यू. हे.
गो. छ. । रा. नि. व. १० । पीतयूथिकायां । वै. निघ.
गणिकारिकायाम् । गणित्ति । श. र. । हस्तिन्यां ।
जटा. ।

गणिकारिका । स्त्री । (*Premna scra-
folia*, Syn. *P. Spinosa*) सुद्राग्रिमल्ये ।
छा. टि. गणित्ति । तै. चिरिनेल्लिवेदु । गुणाः -- क-
टूणतित्तवातकफशोफक्षेष्माग्रिमाल्याश्रमलविष्टभ-
अमहरी । रा. नि. व. ६ । Sec अग्रिमल्यः । गणि-
कारीपुष्पवृक्षे । वै. निघ. ।

गणिकारो । स्त्री । पुष्पवृक्षविशेषे, कीदृश-
देशे खनाम्ना प्रसिद्धे । वामुडोकु. ले. त्र. गो. छ. । मं
गणरी । गुणाः -- अतिसुरभिः । विदीपनी दाह-
शोषहरा कामोद्दीपनी च । रा. नि. व. १० । गणि-
कारिकायाम् ।

गणेरुः । पुं । कणिकारवृक्षे । कलिकाकु. ले. त्र.
गो. छ. । पारिभद्रवृक्षे । वै. निघ. । स्त्री । हस्तिन्यां ।
मे. । [चे । वै. निघ. ।

गणेरुकः (का) । पुं. स्त्री । गणिकारिपुष्पवृ-

गणेशः (कुसुमः) । पुं । रक्तकरवीरवृक्षे । रा.
नि. व. १० । [मूलानि ।] अर्कप्रकाशः ।

गणेशप्रियः । पुं । रक्तकरवीरे । “गणेशप्रिय-

गणेशभूषणम् । स्त्री । सिन्दूरे । रा. नि. व. ११ ।

गणोष्माहः । पुं । गण्डके । ग. उ. त्र. । त्रिका. ।

गण्डः (कः) । पुं । खड्गिने । ग. उ. त्र. । मे. ।
कपीलदेशे । गं. ल. । रा. नि. व. १८ । रोगविशेषे ।
“निवहः श्वययुर्गुणं सुखवहन्त्यते गले । मृद्वान्वा
यदि वा ह्रस्वसं गण्डमिति निर्दिशेत् ॥” सु. नि.

११५. । करिकपीले । अम. । शमी । चित्रे ।
पिटके । मे. । [१६५. ।

गण्डकर्णः । पुं । बाह्यदीर्घकपालकर्णे । सु. स.

गण्डकारी । स्त्री । वराहकान्नायाम् । वरा-
हकायां । श्वेतलज्जालुकायाम् । लज्जावती । र.
मा. । खदिरौष्ठे । अम. । श. च. ।

गण्डकाली । स्त्री । खदिरौष्ठे । अम. । का-
कजहायां । कटशो. टै. छ. । शलकीवृक्षे । वै. निघ. ।

गण्डकी । स्त्री । इक्षुदण्डे । आ. थ. । नकुल.
१२५. ।

गण्डकुसुमम् । स्त्री । गजमदे । हारा. ।

गण्डगात्रम् । स्त्री । (*Annona squamo-
sa*,) आतापिफले । आता, पोना । हिं शरी-
फा । मं शीताफल । गुणाः -- “गण्डगात्रं हिमं वृ-
ष्यं वातपित्तनिमृदं । श्लेष्मलं तर्पणमनं वान्युदक्ले-
शनिपीडनम् ॥” अत्रि. । श. च. ।

गण्डगोपालिका । स्त्री । आमवाटिकास्थ-
कीर्णविशेषे । आ. ग. प्र. का. । हिं गण्डगुयारि । भा. ।

गण्डदूर्वा । स्त्री । जलीपरिजायमानदूर्वावि-
शेषे । दूर्वाविशेष, गै. टै. दूर्वा । हिं गण्डरि
दुविपाच । मं गण्डरदूर्वा गाद्रीहरियाली । कं
मोनगते । गुणाः -- मधुरा शीतला वातपित्तज्वर-
घ्नो हृन्दीपनी भ्रमलशायमघ्नी च । रा. नि. व. ८ ।
“गण्डदूर्वा हिमा लोहद्राविणी ग्राहिणी लघुः ।
तिक्ता कषाया मधुरा वातकृत्कटुपाकिनी । दाह-
लघ्ना बलासास्त्रकुष्ठपित्तज्वरापहा ॥” भा. ।

गण्डफलकः । पुं । प्रशस्तगण्डस्थले । उ. श. छ.
गं. ल. । वै. निघ. ।

गण्डमाला । स्त्री । Inflammation of the
glands of the necks &c. खनामस्थ्यात-
गलरोगविशेषे । ग. उ. त्र. । तस्य सम्प्रतिरूपे --
“कर्कशुकोलामलकप्रमाणेः कक्षांसमन्यागलवङ्गणे-
षु । मेदः कफाभ्यां चिरमन्दपाकैः स्याद्गण्डमाला
बहुभिध गण्डैः ॥” मा. नि. । “मेदस्थाः कण्ठमन्या-
चकचावङ्गणा मलाः । सर्वान् कठिणान् खि-
ग्धान्वाणान् कामलकाज्जतीन् । अवगाढान् बहून् ग-
ण्डान् चिरपाकांश्च कुर्वते । पचन्त्येतेष्वपि जस्तन्वे
सवन्त्येतेष्वपि कण्डुराः । गण्डस्थान्ये भवन्त्येते दीर्घ-

कालानुवन्धिनः । गण्डमालापची चैयं दूर्ध्वं त-
यद्विभाक् । तां त्यजेत्सज्जरच्छर्दिपार्श्वरुक्कासपीन-
सां ॥” वा.उ.२८५. । “छर्दिर्विदेचनं खेदी नखं
धूमः शिराश्चः । अग्निर्कर्म चारयोगः प्रलेपो
लङ्घनानि च । पुराणघृतपानञ्च जीर्णलोहितशा-
लयः ॥” इति पथ्यापथ्यम् ।

गण्डमालिका । स्त्री । गण्डमालायाम् ।
लज्जालुकायाम् । रा.नि.व.५ ।

गण्डरोगः । पुं । अश्वस्य मुखरोगमिदं । “ग-
ण्डाभ्यन्तरगी गण्डः गण्डरोग इति स्मृतः ।” ज.
द.२८५. ।

गण्डशैलः । पुं । ललाटे । हे.च. ।

गण्डस्थलम् । स्त्री । कपोलदेशे । वै.निघ. ।

गण्डाङ्गः । पुं । खड्गिनि । ग.पु.त्र. ३ च. ।

गण्डारिः । पुं । कीर्तिदारवत् । त्रुक्तकांक्षन
गीह । भा. । मत्स्यविशेषे । वै.निघ. ।

गण्डालजी । स्त्री । गण्डजरीये । लक्षणं—
“गण्डालजी स्थिरः शोफः गण्डं दाहज्वरान्वि-
तः ॥” वा.उ.२१५. ।

गण्डालिनी (ली) । स्त्री । गण्डदूर्वायाम् ।
रा.नि.व.८ । श्वेतदूर्वायाम् । अम. । सर्पाद्याम् ।
शृगक्ष दात्रा । भा. । [सु.शा.५अ. ।

गण्डास्थि । स्त्री । कपोलास्थिद्वये । च.शा.७अ. ।

गण्डः । पुं । त्रपुषे । कण्ठमणौ । तदुशाखा-
याम् । वै.निघ. । तदुकाखे । हे.च. ।

गण्डीरः । पुं । शाकविशेषे । गण्डीनी, भाणि-
क्ष, अग्रेष्ठ शाक, गुनछिन्न । अ.टी.भ. । च.सू.४
अ. । मन्त्रिष्ठायाम् । सुहीवत् । रा.नि.व.८ ।
कटुशरणे । वै.निघ. ।

गण्डीराद्यतैलम् । स्त्री । मण्डलकटिमादि-
कुष्ठरीयेषु हितम् । “गण्डीरिकाचित्रकमार्कवाक-
कुष्ठद्रुमलम्बवधैः समूचैः । तैलम्यचेत्”..... ।
तैल ४ भ. । गोमूत्र १७ भ. । कक्ष—शूही-
क्षौत्र वा गण्डी, छिन्नकमूल, छिन्नराज, आ-
कम्-आटा, कूड़, कूटैकषक् वा सोर्गानूशान
एवः तैलकव लवण मिलित १ भ. । च.द. ।

गण्डीरिका (री) । स्त्री । सुहीवत् । मन-
जा मिजूर, तैकैटा मिजूर । रा.नि.व.८ । च.

द.गण्डीराद्यतैले । मन्त्रिष्ठायाम् । प.सु. । शाक-
विशेषे । भा.म.प्रमेह.चि. । इची । रक्तकाञ्चनवत् ।
वै.निघ.संयहणी.चि.चाङ्गेरीघृते । [जटा. ।

गण्डुः । पुं, स्त्री । गन्धी । वै.निघ. । उपधाने ।

गण्डूपदः । पुं । किञ्चुलुके । (कै.८८) । अम. ।

गण्डूपदभवम् । स्त्री । शीषके । हे.च. ।

गण्डूपदाद्यतैलम् । स्त्री । व्रणरीये हितम् ।
कटुतैलं ४ श. पाकार्थजलं १६ श. कल्कार्थगण्डू-
पदः (कै.८८) १ श. । अथवा कटुतैलं १ श.
कल्कार्थगण्डूपददशकं (कै.८८) १०० टा । च.द. ।

गण्डूपदी । स्त्री । जलपिप्पल्याम् । वै.निघ. ।
चुद्रकिञ्चुलुकायाम् । अम. ।

गण्डूली । स्त्री । गण्डदूर्वायाम् । वै.निघ. ।

गण्डूषः (धारणं) । पुं, स्त्री । चुलुके । ग.पु-
य. । स्नेहवीरकषायादिद्रवैर्मृत्वापूरणं गण्डूषः ।
आपूर्य च मुखेन धारणं गण्डूषधारणमुच्यते । त-
स्य द्रव्यमात्रा द्रवद्रव्यं पलमात्रं मृत्तवर्णस्य च की-
लपरिमाणम् । तद्वारणमात्रा—“आसञ्चर्या तु
या मात्रा गण्डूषे सा प्रकीर्तिता ।” च.द. । तच्च
गण्डूषधारणं तावत्कार्थं यावत्कफपूरणस्यता दीष-
च्छंदः नेत्रव्राणसुतिश्च भवेत् । गण्डूषयतुर्विधः स्ने-
हनश्मनशीधनरीपणमिदम् । “सिग्धीणैः स्नेहिको
वाते स्वादुर्गन्धैः प्रसादनः । पिते कटुस्त्रलवणैश्च-
णैः संशीधनः कफे । कषायतित्तमधुरैः कटुस्त्री
रीपणो व्रण । इति । दद्याद्भवेधु चूर्णञ्च गण्डूषे
कीलमात्रकम् । कर्षप्रमाणः कल्कश्च कवले दीयते
तुर्ध्वः । धार्यन्ते पञ्चमाद्वर्षाद्गण्डूषाः कवलादयः ।
व्याघ्ररपचयभुष्टिवैशद्यं वक्त्रलाघवं । इन्द्रियाणां
प्रसादश्च गण्डूषे विधत्ते भवेत् ॥” भा. । आसञ्चारी
मुखे पूर्णं गण्डूषः कवलीऽन्यथा । द्रवेषु दद्याच्चूर्णं
हि गण्डूषे कर्षमात्रकम् ॥ पलमात्रं द्रवं सर्वं ग-
ण्डूषे दापयेद्बुधः । द्रवेण कार्य्यां गण्डूषः कल्केन
कवलः स्मृतः । कल्कः शकलरूपः स्यात् तत् सूक्ष्मं
प्रदापयेत् ॥ एकद्वित्रिचतुःपञ्चवारान् कुर्यादना-
लसः ।” करिग्रन्थाभागे । प्रवृत्तिपरिमिते । मी. ।

गण्डोलः । पुं, स्त्री । गुडे । चिका. । शर्करा-
याम् । यासि । वै.निघ. । [रीप्रादि. ।

गतशोकाः । पुं । अशोकवत् । वा.सू.१५अ.

गतात्तं वा । स्त्री । निहततरजस्कायां हृदायां
स्त्रिवाम् । रा.नि.व.१८ ।

गतिः (कः) । स्त्री, पुं । नाडीभेदे । नाडी ।
नाडीत्रये । मी. । अश्वस्य गतिविशेषे । षोडशोत्र
छान्, कदम् । प्र. । तद्यथा—“सङ्कीर्णा विकटध-
ष्टा वक्रा सीष्ठववर्जिता । अत्यूर्ध्वं बलिता चैव
वाजिनां निन्दिता गतिः ॥ षोडशच्छोटिकाभिस्तु
करवेष्टितजानुभिः । शतं विगुणितङ्गत्वा हस्तानां
पुनरेति यः ॥ स शीघ्रगतिरित्युक्तो वाजी धन्यस्त-
पोधनैः । दशह्वीना भवन्तेति मध्यमाधमगा ह-
याः ॥ दूरसुत्तिक्ष्ण यः पादांस्तदाङ्गारान् स्पृश-
न्निव । पुनर्याति ससंहृष्टी वाजी भद्रगतिस्तु सः ॥
पूजिता वृषमातङ्गसिंहशार्ङ्गलगामिनः । अतोऽन्य
गतयो नेष्टाः सर्वदेव तुरङ्गमाः ॥” ज.द.७अ. ।
“गतयः षड्बुधा धाराः स्तुदितं रचितं सुतम् ।
धीरितकं वलिततच्च तासां लज्ज पृथक् पृथक् ॥”
इति शुक्रः । “धीरितं बलितं मूल्यतेजितोत्तेजि-
तानि च । गतयः पञ्च धाराख्यान्तरङ्गानां क्रमा-
दिमाः ॥” छे.च. । “गतिः मुता चतुष्का च तद
न्मध्यजवापरा । पूर्णवेगा तथा चान्या पञ्च धाराः
प्रकीर्णिताः ॥” “गतिरेका मुता चास्य चातुरीया
द्वितीयका । वेगसन्निवृत्तौ या च धारा वेगवती
तुरी । धारा तु पञ्चमी प्रोक्ता न श्योति न पश्य-
ति । सर्वकर्मकृती वाजी तस्यातां परिवर्जयेत् ॥”
नकुल. ।

गदम् । स्त्री, पुं । विषे । कुष्ठौषधौ । कूड़ ।
रा.नि.व.६।१२ । वै.निघ.अन्तकसन्निपात.चि. ।
रोगे । रा.नि.व.२० ।

गदघ्नः । पुं । नन्दीवले । वै.निघ. ।

गदनिश्चयः । पुं । माधवीयरोगनिशायकग्रन्थे ।

गदसुरारिः । पुं । प्रौढामज्वरे रसः । “रस-
बलिशिल्लौहव्योषतामाणि तुल्यान्वथ सदरदनागं
भागमेतन्मदिष्टं भवति गदसुरारिश्चास्यगुञ्जादयम् ।”
ब्रम्, गङ्गाक, मनहान्, लोह, जिक्कू, ताञ्ज,
हिञ्जुन, नीस थेटोटाक मगडांग । र.सा.सं. ।

गदविनोदनिघण्टुः । पुं । वैद्यकनिघण्टु-
भेदे ।

गदहरः (री इन्) । पुं । वैद्ये । वै.निघ. ।

गदा । स्त्री । पाटलवृक्षे । श.च. ।

गदाख्यम् । स्त्री । कुष्ठे । कूड़ । र.सा. ।

गदागदौ । पुं द्वि. । अश्विनौकुमारौ । त्रिका. ।

गदाग्रणीः । पुं । जयरीगे । रा.नि.व.२० ।

गदारातिः । पुं । औषधे । रा.नि.व.२० ।

गदार्त्तिका । स्त्री । गोजिह्वायाम् । पार्थिव-
कूटि । वै.निघ. ।

गदाह्व(य)म् । स्त्री । कुष्ठे । कूड़ । श.र. ।

गदी (इन्) । त्रि. । रोगिणि । वै.निघ. ।

गददः । पुं । वातव्याधिविशेषे । त्रै.९ल ।
स.स.१अ. । See मिन्मिनः ।

गन्ता । त्रि. । संवरणशीले । सु.शा.३अ. ।

गन्धम् । स्त्री । अगुरुणि । कृष्णागुरुणि । रा.
नि.व.१२ ।

गन्धः (कः) । पुं । Sulphur. खनामध्यात-
खनिजोपधातौ । शक्रक । हिं गन्धक । फार्शि
गोगिर्द । “श्वेतद्वीपे पुरा देव्या क्रौडन्या रजसा-
मुतं । दुकूलं तेन वस्त्रेण स्नातायां चीरभीरधी ।
प्रसृतं यद्रजस्तस्माद्गन्धकः समजायत ॥” भा. ।
स च रक्तपीतश्वेतकृष्णलातु चतुर्विधः । पीतः औ-
षधेषु, श्वेतः चर्मरोगेषु वाक्प्रयोगेषु च व्यवहा-
र्यः । र.सा.सं. । “चतुर्धा गन्धकः प्रोक्तो रक्तः
पीतः सितोऽसितः । रक्तो हेमक्रियामृत्तः पीतश्चे-
तौ रसायने । व्रणादिलिपने श्वेतः कृष्णः श्रेष्ठः सु-
दुर्लभः ॥ गुणाः—कटुकः वीर्योष्णसुवरः सरः ।
पित्तलः कटुकः पाके कण्टूवीर्यसर्पजन्मुजित् । ह-
न्ति कुष्ठक्षयश्लेष्मकफवातान् रसायनः ॥ अशीधि-
तो गन्धक एष कुष्ठं करोति तापं विषमं शरीरे ।
शीघ्रञ्च रूपञ्च बलं तथैजः शुक्रं निहन्तेऽप्य करी-
ति चासम् ॥” भा.पू.१भ. । तच्छुद्धिः—“लौहपात्रे
विनिक्षिप्य घृतमग्नौ प्रतापयेत् । तप्ते तस्य समानञ्च
निःक्षिपेद्गन्धकं रजः । विद्रुतङ्गन्धकं ज्ञात्वा दुग्ध-
मध्ये निधापयेत् । एवं गन्धकशुद्धिः स्यात्सर्वकार्येषु
योजयेत् ॥” एवं त्रिफलाजलधृङ्गराजखरसादौ
निःक्षिपेदिति मतान्तरम् । सा.कौ. । शुद्धगन्धज-
गुणाः—“शुद्धगन्धो हरेद्रोगान् कुष्ठक्षयज्वरादि-
कान् । अग्निकारौ महातुण्यौ वीर्यवृद्धिं करोति

च ॥” र.सा.सं.५५. । आमीदे । विप्र. । छद्रो-
गे । वै.निघ. । शोभाञ्जनवृत्ते । श.र. । गन्धरसे ।
वै.निघ. ।

गन्धककज्जलिः । पुं । सन्निपातज्वरे दीयः ।
पाठः—“कण्टकारी सिन्धुवारत्तया नाटकरञ्जकं ।
अमीषां रसमादाय कृत्वा खर्परखण्डके । प्रक्षिप्य
गन्धकं तत्र ज्वालां सृष्ट्वाग्निना दहेत् । गन्धके खेड-
तापत्रे पारदं तत्समक्षिपेत् । मिथीकृत्य ततो हा-
भ्यां द्रवं तमवतारयेत् । आमर्दयेत्तथा तनु यथा
स्यात्कज्जलप्रभम् । ततस्तु रक्तिकामस्य जीरकस्य
च माषकं । माषकं लवणस्यापि पर्णे कृत्वा प्रदा-
पयेत् । ज्वरे त्रिदोषजे घोरं जलमुष्णं पिबेदनु ॥”
रस.र. ।

गन्धकतैलम् । क्ली । कर्णनाद्यां हितम् ।
“निशागन्धपले हे तु कटुतैलं पलायकं । धूर्तपत्र-
रसे सिद्धं कर्णनाडीजिदुत्तमम् ॥” कटुतैलं ८ प.
धुलूरपत्ररसः ८ प. । कल्कः—हरिद्रा १ प. ग-
न्धकः १ प. एकत्र पचेत् । रस.र. ।

गन्धकन्दकः । पुं । कर्शरी । रा.नि.व.८ ।

गन्धकली । स्त्री । प्रियङ्गी । च.द.विप.चि. ।
चम्पककलिकायाम् । [वै.निघ. ।

गन्धकारी । स्त्री । श्वेतलज्जालुके । शङ्खकोष्ठे ।

गन्धकाष्ठम् । क्ली । अगुरुकाष्ठे । त्रिका. । श-
वरचन्दने, ईषत्पीतचन्दने । रा.नि.व.१२ । कृष्णा-
गुरुणि वै.निघ. । [व्या.एकादशशती.प्र.तैल ।

गन्धकी । स्त्री । सल्लक्याम् । भा.लू.रे. । च.द.वा.

गन्धकुटी । स्त्री । सुरामांस्याम् । रा.नि.व.१२ ।

गन्धकुसुमा । स्त्री । कीडणदेशे ख्याति गणि
कारीपुष्पवृत्ते । रा.नि.व.१० ।

गन्धकेलिका । स्त्री । कलुर्थ्याम् । रा.नि.व.
१२ । गन्धमालत्याम् । वै.निघ. ।

गन्धकोलिका । स्त्री । गन्धमालतीतुल्ये गन्ध-
द्रव्यविशेषे । गुणाः—“स्निग्धीणा कफघ्नतिक्ता सु-
गन्धा गन्धकोलिका । गन्धकोलिकया तुल्या विज्ञे-
या गन्धमालती ॥” भा.क.व. ।

गन्धखेड(क)म् । क्ली । गन्धवीरणे । शक्र (८-
१) । एतच्च सुगन्धि ईषत्पित्तं रसायनं स्निग्धं मधुरं
शीतलं कफपित्तशमहरच्च । रा.नि.व.८ ।

गन्धगर्भः । पुं । विल्ववृत्ते । वै.निघ. ।

गन्धगृहा । स्त्री । सुरामांस्याम् । वै.निघ. ।

गन्धग्राही । स्त्री । नासिकायाम् । वै.निघ. ।

गन्धचेलिका (ली) । स्त्री । लताकलुर्थ्याम् ।

प.सु. । कलुर्थ्याम् । शृगनाभि । त्रिका. । जवा-
दिकलुर्थ्याम् । थाटोनी । वै.निघ. ।

गन्धजातम् । क्ली । तेजपत्रे । श.र. ।

गन्धघ्ना । स्त्री । नासायाम् । हे.च. ।

गन्धतण्डुलः । पुं । सुगन्धशाली । रा.नि.व.१६ ।

गन्धतुलसी । स्त्री । सुगन्धतुलसीचूपा । झूल-
तूलनी, गोलापतूलनी । प.सु. ।

गन्धदण्डम् । क्ली । Andropogon schoe-
nanthus.) खनामख्यातदण्डे सुगन्धभूदण्डे वा ।
शक्र ७१, शृगक्षि ७१ । गुणाः—सुगन्धि ईषत्पित्तं
रसायनं मधुरशीतं कफपित्तशमघ्नञ्च । रा.नि.व.
८ । बालके । वै.निघ. ।

गन्धतैलम् । क्ली । पक्वतैलविशेषे । आवर्त्तमा-
नदुग्धे गन्धकरजी दत्त्वा तज्जातदधिजं घृतं गन्ध-
तैलमुच्यते । इदं गलत्कुष्ठे लिपनभक्षणाद्धितम् ।
“आवर्त्तमाने पयसि दत्त्वा गन्धकजं रजः । त-
ज्जातदधिजं सर्पिर्गन्धतैलं वदन्ति हि । गन्धतैलं
गलत्कुष्ठं हन्ति लेपाच्च भक्षणात् ॥” अत्रि. । म-
तान्तरं यथा—“अर्कचौरैः सुहृचौरैर्वैरुक्लं लेप्यन्तु
समधा । गन्धकं नवनीतेन पिष्ट्वा वस्त्रं प्रलीपयेत् ।
तद्वर्त्तज्जालिता दण्डे धृत्वा धार्या लघोमुखी । तै-
लं पतत्यधः पात्रे यावच्च योगेषु योजयेत् ॥” भैष. ।
अन्यत् भग्नरोगे हितम् । सु.चि.१५.स्रग्धं । अपरं
सत्रणभग्राधिकारे । चतुःशरावोचितकण्ठतिलान्
गृहीत्वा वस्त्रेण पीटलीबद्धान् कृत्वा स्त्रीतोजलि नि-
मज्ज रात्रौ स्थापयेत् । ततो दिवसे आतपे शीष-
येद्दिनसमकं यावत् । तत्तिलतुल्यपरिमाणे ग्रन्थदुग्धे
रात्रौ तिलान् प्रक्षिप्य दिवा प्रसार्य आतपे शीष-
येत् । तदनुभाव्यद्रव्यसमयष्टिमधुक्काशेन ततः पुनः
चौरिण विभाव्य शीषयित्वा चूर्णयेत् । अथ काको-
ल्यादिचूर्णं तिलचूर्णं चतुर्दोशं वा समं वा गृहीत्वा
तिलचूर्णेन मेलयेत् । ततः एलादिगन्धद्रव्ययुक्तं
चौरं तावन्मानं यावच्च यावता पीडनार्थं समस्तं
तिलादिचूर्णम् आद्रे भवेत् । (इति हृद्वीपदेशः ।)

एवंविधं निष्पीडितं तैलं काकील्यादिशतपुष्पानै-
स्तथा एलादिमृदाटकानैः कल्कद्रव्यैः तैलचतुर्गु-
णजलेन यथाविधि पाच्यं । चोरशुक्ला चीरविदारी,
अनन्ता दूर्वा, मधूलिकं नर्कटहस्तितण्डुलम् । च.द.।

गन्धत्वक् । स्त्री । एलबालुके । रा.नि.व.४ ।

गन्धदला । स्त्री । अजमोदायाम् । वनगमानी ।
रा.नि.व.६ ।

गन्धद्रव्यम् । स्त्री । पक्वतैलसुवासनद्रव्ये । शक
ग्रन्थः । तानि यथा — “एलाचन्दनकुङ्कुमागुरुसु-
राकङ्गोलमांसीशटीश्रीवासकन्दयस्थिपर्णेशशम्भवी-
शीश्वजीशोरकम् । कलूरीनखपूतिगन्धजलमुष्णश्री-
खण्डादिकं गन्धद्रव्यमिदं प्रदेयमस्मि नं शोषिण्युतै-
स्त्रादिषु ॥” च.द.। अथ यथा — “कुष्ठञ्च नलि-
का पूतिरुशेरं श्वेतचन्दनं । जटामांसी तेजपत्रं
नखी मृगमदः फलं । कङ्गोलकुङ्कुमश्रीचं लताक-
सूरिका वचा । मूलेलागुरुसुलभं कर्पूरं यस्थिपर्ण-
कं । श्रीवासः कुन्दरुद्वैवकुषुमङ्गस्माहकः । सिद्ध-
को निषिका मेघो भद्रमुक्षं तथा शटी । जाती-
कोषः शैलजञ्च देवदारु सजीवकम् । एतानि ग-
न्धद्रव्याणि ॥” तच्छुद्धादिकं पञ्चपलवतीयेन भव-
ति । “आमजम्बूकपित्यानां वीजपूरकविन्ध्योः ।
रन्ध्रकर्मणि सर्वत्र पत्राणि पञ्चपलवम् ॥” भैष. ।
गुणाः — रुच्यं दीपनं पाचनं सुखदौर्गन्ध्यहरं मेदः-
शमघ्नञ्च । रा.नि.व. ।

गन्धद्रावकम् । स्त्री । अर्कोक्तौषधविशेषे ।
द्रावकविशेषः । साधनविधिः यथा — काशीपं
गन्धकं वापि सन्दहेयलयोगतः । सीरकञ्चापि
(मोरा) सन्दृष्ट्वा इयोर्धूमं विमिश्रयेत् । शीपपात्रे-
ऽम्बुशोषेण द्रावकं तेन जायते ॥ निर्जलं तत्र से-
वेत परं दाहकरं हि तत् । चतुर्दशगुणैस्तोयैर्युतं
विन्दुमितं पिबेत् ॥ अत्रि. ।

गन्धधूमजः । पुं । स्वादुनि अगुरुसारे । श-
ङ् अञ्जु । रा.नि.व.१२ ।

गन्धधूलिः (ली) । स्त्री । कलूय्या । इ.च. ।

गन्धनकुलः । पुं । कुकुन्ध्याम् । छू.८१।
छारा. ।

गन्धनाकुली । स्त्री । रात्रायाम् । अम. ।
(*Ophioxylon serpentinum*.) नाकुली-

नामकन्दशाकभेदे, गन्धरात्रायाम् । शृङ्गक नाकु-
ली, शृङ्गनाम् । हिं नाइ । गुणाः — “नाकुली
तुवरा तित्ता कटुकोष्ठा विनाशयेत् । भोगिलुता-
वृश्चिकाखुविषज्वरकृमित्रणान् ॥” भा. । कटुति-
कोष्ठा विदोषघ्नी विषघ्नी नाकुल्या ईषक्रेष्ठा च ।
रा.नि.व.६ ।

गन्धनामा (ग्नी) । पुं । रक्तपुष्पतुलस्याम् ।
मं सुवासिक औषधिविशेषः । र.मा. । स्त्री (ग्नी) ।
तन्नामकच्छदरोगभेदे । उग्रगतं (फां) । “तादृशी
महती त्वेका गन्धनामिति कीर्तिता ।” वा.उ.३१
अ. । लक्षणं यथा — “एकामेतादृशीं दृष्ट्वा पिङ्गां
स्फोटसन्निभां । त्वग्जातां पित्तकोपेन गन्धनाग्नीं
प्रचक्षते ॥” मा नि. । भा.म.४भ. । [त्रिका. ।

गन्धनालिका (ली) । स्त्री । नामिकायाम् ।

गन्धनिलया । स्त्री । नवमल्लिकायाम् । मं व-
टमीगरी । श.च. ।

गन्धनिशा । स्त्री । गन्धहरिद्रायाम् । आग्-
आदा । मं आविहलद । रा.नि.व.६ ।

गन्धपत्र(क)म् । स्त्री । तेजपत्रे । वै.निघ.अर्थः.
चि.कनकार्णवरसे । सुगन्धपत्रविशेषे । पञ्चांशः ।
“गन्धाख्या सीरभेयी च गन्धपत्रं नपुंसकं ।” गुणाः
— गन्धपत्रं वातहरं शीतलं वज्रिवर्धनम् । रा.नि.
व.१० । प्रसारणीपत्रे । शृङ्गलाङ्गुलत्र पांशः ।
सुदर्शनचूर्ण.ज्व.चि. । पुं । श्वेततुलस्याम् । मरुव-
कवचे । शृङ्गूलमौ, नागदना इति केचित् । व-
र्जरे । कालं वातुहे । रा.नि.व.१० । नागरङ्गव-
चे । विल्ववचे । रा.नि.व.११ ।

गन्धपत्रा (त्रिका) (ची) । स्त्री । मालवे
प्रसिद्धगन्धपत्राश्याम् । पलाशनाश इति दाक्षिणा-
त्याः । शर्तिविशेषः, शृङ्गलाङ्गु, आग् आदा ।
अजमोदायाम् । वनगमानी । रा.नि.व.६ । गङ्गा-
पत्रा । पञ्चांशकविशेषः । रा.नि.व.१० । अश्वग-
न्धायां । अम्बुशायाम् । आकुनादि । रा.नि.व.४ ।

गन्धपर्णम् । स्त्री । काकपुष्पे ।

गन्धपलाशजा (शिनी) । स्त्री । वंशली-
चनभेदे । वै.निघ. ।

गन्धपलाशिका (शी) । स्त्री । (*Curcu-
ma amhalidi zerumbet*) गन्धश्याम्,

तन्नामकसुगन्धद्रव्ये । गन्धपलाशीति काश्मीरे प्रसिद्धा । शक्रभट्टे, आत्रेय आदि । मं कापूरकाचरी, भावेष्टलद । गुणाः—“भवेद्गन्धपलाशी तु कषाया याद्विषी लघुः । तिक्ता तीक्ष्णा च कटुकानुष्णामलनाशिनी । शीथकासत्रणश्वासगुल्हिकायद्वाप ह्य ॥” भा. । कटुः स्वादुः तीक्ष्णोष्ण वातकफघ्नी कासच्छर्दिघ्नी पित्तकोपनी च । रा.नि.व.६ । (का) हरिद्रायां ; हारा. । [८७६] वै.निघ. ।

गन्धपल्लवा । स्त्री । गन्धपलाश्याम् । अङ्गि-
गन्धपाषाणः । पुं । गन्धके । र.मा.। भेष.कुष्ठ. चि. ।

गन्धपिण्डिका । स्त्री । गन्धकजारणमारणार्थं सगन्धकपिष्टौ । “ग्रहसूतपलैकान्तु कर्षेकं गन्धकस्य च । स्निग्धखले विनिक्षिप्य देवदालीरसमुतम् । मर्दयेच्च कराङ्गुल्या जायते गन्धपिण्डिका ॥” र.चि. धू.च. ।

गन्धपिण्डीरः । पुं । कृष्णमदनवत्वे । कान्ति गयनां गांश्च । मं कालिगौल । वै.निघ. ।

गन्धपिशाचिका । स्त्री । धूपे । हि.च. । कुच्छुन्द्याम् । वै.निघ. ।

गन्धपीता । स्त्री । गन्धपत्रायाम् । रा.नि.व. ६ । गन्धश्याम् । वै.निघ. ।

गन्धपुष्पः (कः) । पुं । (Calarpus Rotang.) वेतसवत्वे । वेत गांश्च । बहुवारवत्वे । रा.नि.व.६।११ । अङ्गीकृतवत्वे । आं.काण्ड गांश्च । जटा. । अशोकवत्वे । नीलीवत्वे । वै.निघ. ।

गन्धपुष्पा । स्त्री । गण्डिकारिकापुष्पवत्वे । केतक्याम् । केशां गांश्च । रा.नि.व.१० । नील्यां । रा.नि.व.४ ।

गन्धपूतना । स्त्री । पूतनामेदे ।

गन्धप्रियङ्गुः । पुं, स्त्री । प्रियङ्गुमेदे । प्रियङ्गु-
मत्ता । हिं.फुलप्रियङ्गु. । मं गह्वला । गुणाः—
तीक्ष्णः तिक्तः बन्धः शीतलः केश्यः वान्तिभान्तिदा-
हपित्तरक्तज्वरमोहस्त्रेदकुष्ठमुखत्राव्यष्टणाहरः वातं
शुभं विषं मेदं मेहश्च नाशयेत् । वीजं—कषायं स-
धुरं शीतलं रुचं याद्वि गुरु रक्तपित्तघ्नं मलविष्ट-
श्चि बल्यं पित्तघ्नं कफघ्नम् आधानकरश्च । वै.निघ.

गन्धफणिकः । पुं । रक्तगुलसीवत्वे । र.मा.।

गन्धफलः । पुं । कपित्थवत्वे । विल्ववत्वे । ते-
जःफलवत्वे । रा.नि.व.११ ।

गन्धफला । स्त्री । प्रियङ्गुवत्वे । श.र. । मेघि-
कायाम् । शङ्खकौवत्वे । रा.नि.व.६।११ । सुरामां-
स्याम् । वै.निघ. । [व.६ ।

गन्धफलिका । स्त्री । खूलेलायाम् । रा.नि.

गन्धफली । स्त्री । प्रियङ्गु । वै.निघ. । चम्प-
ककलिकायाम् । टां.गात्र कनि । रा.नि.व.१० ।

गन्धबधूः । स्त्री । श्याम् । मं कापूरकाचरी,
कचोरा । चिरानामगन्धद्रव्ये, चौड़ानामदेवदारु-
मेदे । रा.नि.व.१२ ।

गन्धबन्धुः । पुं । आस्रवत्वे । रा.नि.व.२३ ।

गन्धबह(हु)लः । पुं । सुगन्धशालिधान्ये । वै.
निघ. । सितार्जकवत्वे । चूडपत्र कूप्र दुर्गन्धी ।
रा.नि.व.१० । स्त्री । श्वेतार्जके । वा.तू. । मं
श्वेतभाजवला । गीरचचिन्नायाम् । रा.नि.व.५ ।

गन्धभद्रा । स्त्री । प्रसारण्यां । शक्रभाञ्जनिना ।
मं मधलीलता । श.च. ।

गन्धभाण्डः । पुं । गर्हभाण्डवत्वे । श.र. ।
आमातके । आमिडा । च.सू.४५. ।

गन्धमेदकः । पुं । कटके । काचके । लौहे ।
तिलके । रा.नि.व.२३ ।

गन्धमांसी । स्त्री । A kind of Indian
spikenard. सुगन्धजटांस्याम् । मं कं बहु-
लगन्धजटांसी । गुणाः—तिक्ता शीता कफघ्नी
कण्ठरोगघ्नी रक्तपित्तहरी विषघ्नी भूतज्वरघ्नी ।
रा.नि.व.१२ ।

गन्धमाटका । स्त्री । गन्धमाचेति प्रसिद्धे ब-
ण्डिद्रव्ये । भेष.स्त्रीरोग.उत्पलादिः ।

गन्धमादनः । पुं । गन्धके । भमरे । वानरवि-
शेषे । मे. । लुतादिकौटविषघ्नागदविशेषे । “नत-
रीध्रवचाकट्टीपाठेलापचकुडुमेः ।” वा.उ.३.७५. ।

गन्धमाद(दि)नी । स्त्री । चौड़ानामदेवदारु-
रमेदे । आस्रवत्वे । रा.नि.व.१२।२३ । लाक्षायां ।
रा.नि.व.६ । वन्दाके । सुरामांस्याम् । रा.नि.व.
१२ । सुराविशेषे । चिका. ।

गन्धमाल्लारिः । पुं । The civet cat,

लीमशमाज्जारे । गन्धगोकूल । जटा । मज्जार्ज-
रीनामीषधी ।

गन्धमार्जारवीर्यम् । स्त्री । गन्धमार्जारा-
खीवज्जल्यम् । थाटोनी । गौरसाखभेदे । हिं
चाड़ी । गुणाः—“वीर्यकृत्त्वफवातघ्न । कण्डू-
कृद्धरं नेत्रं सुगन्धं स्वेदगन्धतु ॥” भा. ।

गन्धमालती । स्त्री । गन्धकोकिलानामगन्ध-
व्यविशेषे । भा. । [नाम्नी ।

गन्धमाला । स्त्री । सुदरीगभेदे । See गन्ध-
गन्धमालिनी (ल्या) । स्त्री । सुरामांस्यां ।
जटा । सुगन्धशाली । रा.नि.व.१६ ।

गन्धमुण्डः । पुं । पारीषाथ्ये । पंजीर्णा ।
प्लुन, गन्धभाञ्जलिविभव, गन्धमुण्डः । हिं
गन्धियाभाट, गजमुण्ड । भ. । See पारीषाः ।

गन्धमूलः (कः) । पुं । कुलभ्रनवने । रा.नि.
व.६ । बालके । वाना । वै.निघ. । श्रद्धाम् । श.२ ।

गन्धमूला । स्त्री । श्रद्धाम् । श्रद्धाकीडले । रा.
नि.व.११ । स्थलकमलिन्यां । रासायां । वै.निघ. ।

गन्धमूलिका (ली) । स्त्री । गन्धश्रद्धाम् ।
माकल्याम् । रा.नि.व.६।७ । अम ।

गन्धमूषिकः (षिका) (षी) । पुं, स्त्री ।
कुन्दरे । डूँटा । तिका । हि.च ।

गन्धमृगः । पुं । खडाशे । गन्धगोकूल, थाटो-
नी । मं जवादीमांजार । श.मा. । [वै.निघ. ।

गन्धमृत्पुष्पः । पुं । कदम्बवने । कदम्ब गच्छ ।

गन्धमेदिनी । स्त्री । चम्पककलिकायाम् ।
टांपात्र कलि । वन्दाके । मान्दरा । रा.नि.व.१० ।

गन्धमैथुनः । पुं । वृषभे । बाँड़ । तिका. ।

गन्धमोदनः । पुं । गन्धके । रा.नि.व.१३ ।

गन्धमोहिनी । स्त्री । चम्पककलिकायाम् ।
वै.निघ. । वन्दायाम् । रा.नि.व.१२ ।

गन्धरसः । पुं, स्त्री । सुगन्धवीले । धूनथांता-
पि, कृष्णगन्धकोकिल । तिका. । खाद्याधिक-
याम् । थाटोनी । च.द.वा.व्या.एलादितैले । (सा)
स्त्री । सुरामांस्याम् । वै.निघ. ।

गन्धराजः (कः) । पुं, स्त्री । सुदरपुष्पवने ।

गन्धराज कुलेन गच्छ । रा.नि.व.१० । खनाम-
ख्यतद्रथे । थाटोनी, गन्धराज । See जवादिः ।
कणगुग्गुली । श्रीखण्डचन्दने । श्वेत चन्दन ।
कणागुग्गुलि । रा.नि.व.१२ । नखीनामगन्धद्रथे ।
वै.निघ. ।

गन्धराजतैलम् । स्त्री । वातव्याधी तैले ।
पाठः—“तिलतैलादके सिद्धा तर्क तत्परिमाणकं ।
वचाचतुष्पलं दत्त्वा शुक्तं तत्र चतुर्गुणम् ॥ त्रिफ-
लायाः पलान्यष्टौ मज्जिप्रायामथैव च । पुनरष्ट-
पलान्यस्या अर्धदधानि दापयेत् ॥ पूगचेलशठीप-
त्रशरणाम्बुददारुणः । पलान्यष्टौ विनिक्षिप्य घृत-
स्य तु पलद्वयम् ॥ आथे पाके पचेदित्यं तैलं याव-
च्चतुर्गुणं । गालथिलापरं द्रव्यं तत्र पाकत्रयम्बुधः ॥
चण्डादलमरुक्त्वालकपचीकीलशैलजं । विषाण-
वीरणयस्यैवताकुसुमानि च ॥ प्रत्येकमेवात्र त्वारि
पलान्यादाय गान्धिकः । पाकं त्रितयं तैलस्य का-
रयेत्क्रमयोगतः ॥ प्रकामांसी सुरा बालं मदनं क-
लिकामली । न गुरु काष्ठखीटी च चम्पकुन्दमि-
श्रवः ॥ एषां खडासिकायाश्च प्रत्येकं पलद्वयम् ।
आदाय कारयेत्पाकं तृतीयजन्मकोविदः ॥ फणि-
लावलताकोलफलेलागुरुसिद्धकैः । त्रिकोषार्कैर्हि-
पलिकैरिति पाकश्चतुर्थकः ॥ विधः पलत्रयेनेन्दीर्-
दस्य लष्टभिः पलेः । गन्धराजाह्वयं तैलमिदं वृष-
मनोहरम् ॥” तिलतैल १७ भ. तर्क १७ भ.
कांजि ७० भ. कर्कार्थ—यथाविधि वट ८ पं.
त्रिफला, गजिष्ठ, अर्कृष्टे गजिष्ठे अत्रोत्ते
८ पं. गुवाकपुष्पद्रव, तेजपत्र, शटी, मरु-
काष्ठ, गूता, नवदारु मिलित ८ पं. कुन्द-
कोटी २ पं. इहा द्वारा अथम गन्धपाक क-
रिषे । शोधित चोत्रहनी, तेजपत्र, मरु-
वा मोरी, गुडहृत्, दना, शिलारस, एला,
कुड, देवहनी, गैठेला, उन्नीर अत्रोत्ते
८ पं. पूरकक छींसा इहा द्वारा २५ गन्ध-
पाक करिषे । शुद्ध पिडि, जटोमांसी, मू-
रांमांसी, वाना, नवश, छत्रीपुष्प (छलना),
डूँडे आमला, अण्डक, नववकोटी, चम्पक-
पुष्प, कुन्दपुष्प, प्रियङ्गु, थाटोनी अत्रोत्ते
२ पं. ७५ गन्धपाक । श्वेत चन्दन, नवश्वला,
कञ्जुत्री, ककाल, जाम्बूल, एला, अण्डक,
शिलारस, गुडहृत्, जमिनी, कुङ्कुम अत्रोत्ते

क २ पं. ४र्थ गङ्गपाक । छौकिश कर्पूर
१७ त्तो. गृगनाडि ७७ त्तो. मिशादेवे ।
रस.र. ।

गन्धराजी । स्त्री । गन्धाम् । नधी । श.च. ।

गन्धर्व्वः । पुं । श्वेतकरवीरे । श्वेतैरखे । च.द.
वा.रक्त.चि.अमृतायष्टने । कलूरौमृगे । अश्वे ।
अम. । कीकिले । रा.नि.व.१२ ।

गन्धर्व्वगन्धः (न्या) । पुं.स्त्री । अश्वगन्धायां ।
भा.म.४भ.सायुरोगे । उ.ख.वाजी. ।

गन्धर्व्वग्रहः । पुं । उन्मादविशेषे । “हृष्टात्मा
युलिनवनान्नरोपसेवी स्वाचारः प्रियगीतगन्धमा
ल्यः । नृत्यन् वै प्रहसति चाब चाल्यशब्दं गन्धर्व्व-
ग्रहपरिपीडितो मनुष्यः ।” भा.नि. ।

गन्धर्व्वतैलम् । स्त्री । एरण्डतैले । भा. ।

गन्धर्व्वभूषणम् । स्त्री । सिन्दूरै । वै.निघ. ।

गन्धर्व्वशाका । स्त्री । भार्या । वामनशर्णि ।
र.मा. ।

गन्धर्व्वहस्तः (कः) । पुं । एरण्डहस्ते । हारा. ।

गन्धर्व्वहस्तकतैलम् । स्त्री । व्रधह्वद्राधिकारि
तैलम् । पाठः—“शतमेरण्डमूलस्य पले गुण्या य
बादकम् । जलद्रीणे विपक्तव्यं यावत्पादानशमितं ।
तेन पादावशेषेण पयसा तत्समेन च । प्रस्थमेरण्ड-
तैलस्य तन्मूलाच्च चतुष्पलम् । त्रिपलं शृङ्गवेरञ्च
सर्व्वं दत्त्वा विपाचयेत् ॥” रस.र. ।

गन्धर्व्वा । स्त्री । कीकिलायाम् । वै.निघ. ।

गन्धलता । स्त्री । प्रियङ्गौ । भा.म.१भ.रक्त-
ह्री.चि. ।

गन्धलीलुपा । स्त्री । मलिकायाम् । श.र. ।

गन्धवती । स्त्री । त्रिपुरमलिकायाम् । प.सु. ।
वनमलिकायाम् । मेउती । र.मा. । सुरामांसां ।
रा.नि.व.१२ । सुरायाम् । मे. । तालीशपत्रे । व
नयमान्याम् । वै.निघ. ।

गन्धवर्णा । स्त्री । महाबलायाम् । वै.निघ. ।

गन्धवस्त्रलम् । स्त्री । गुडलङ्गामगन्धव्यं ।
पौत्रिणि । रा.नि.व.६ ।

गन्धवल्लरी (वल्ली) । स्त्री । महाबलायाम् ।
श.सु. । पीतपुष्पदण्डोपलायाम् । डानिपोना ।

र.मा. । [चन्दने । हे.च. । वायौ । रा.नि.व.११ ।

गन्धवहः (वाहः, कः) । पुं । कलूरौमृगे ।

गन्धव(वा)हा । स्त्री । मासिकायां । रा.नि.
व.१८ । हे.च. ।

गन्धवासिनी । स्त्री । सुरामांस्याम् । वै.निघ. ।

गन्धवाही (इन्) । पुं । वायौ । रा.नि.व.११ ।

गन्धविवलः । पुं । गोधूमे । वै.निघ. ।

गन्धवीजः । पुं । कुलिघ्ननहस्ते । वै.निघ. ।
(जा) स्त्री । मेधिकायाम् । रा.नि.व.६ ।

गन्धवीरा । स्त्री । सल्लकौहस्ते । वै.निघ. ।

गन्धवृक्षः (कः) । पुं । शालहस्ते । सर्व्वहस्ते ।
रा.नि.व.८ । शाकतरी । वरुणहस्ते । वै.निघ. ।

गन्धवेधिका । स्त्री । कलूर्याम् । वै.निघ. ।

गन्धव्याकुलम् । स्त्री । कङ्काले । श.च. ।

गन्धशटी । स्त्री । खनामल्यातीषधी । गन्धपला-
श्याम् । गङ्गशर्णि, गङ्गपनाशी । श.र. । See
गन्धपलाशी । [व.७ ।

गन्धशाकम् । स्त्री । गौरसुवर्षशाके । रा.नि.

गन्धशालिः । पुं । सुगन्धशालिधान्यविशेषे ।
सूगङ्ग धान, कनशाशानि । प.सु. । गुणाः—म-
धुरः अतिहृद्यः पित्तदाहकचित्रमरक्तशान्तिकरः
स्तन्यकरः गर्भस्थिरतादायकः ईषहातकरः पुष्टि-
कारः ईषल्फफकरः बलदयः । रा.नि.व.१६ ।

गन्धशुण्डिनी । स्त्री । कुक्कुन्द्याम् । रा.नि.
व.१६ । [हारा. ।

गन्धशेखरः । पुं । कलूर्याम् । गृगनाडि ।

गन्धसम्भवा । स्त्री । सुगन्धशाली । रा.नि.व.१६ ।

गन्धसारः । पुं । चन्दनसामान्ये । प.सु. । श्री-
खण्डचन्दने । श्वेत चन्दन । रा.नि.व.१२ । “घ-
नसारो गन्धसारः ।” सा.कौ. । गन्धशब्द्याम् । रा.
नि.व.६ । सुद्वरपुष्पहस्ते । रा.नि.व.१० । गन्धके ।
वै.निघ. ।

गन्धसारणः । पुं । वृद्धन्नस्याम् । र.मा. ।

गन्धसूची । स्त्री । आवातके । मं चावाड़ी ।
वै.निघ. ।

गन्धसूयि । स्त्री । चद्रकुन्द्याम् । वै.निघ. ।

गन्धसेवि । स्त्री । रोहिषवृत्ते । त्रामकशृङ्ग ।
वै.निघ. । [कमले । त्रिका. ।

गन्धसोमम् । स्त्री । कुसुदे । नानकूल । श्वेत-
गन्धा । स्त्री । मङ्गल्यागुरुणि । श्रद्धाम् । रा.
नि.व.१२ । अजमीदायाम् । रा.नि.व.६ । शाल-
पण्याम् । अ.टी.भ. । वनतुलस्याम् । वंशलोचना-
भेदे । कुक्षुन्द्याम् । प्रियङ्गौ । वै.निघ. । सुवर्ण-
चम्पककलिकायाम् । श.र. ।

गन्धाखुः । पुं । कुक्षुन्द्याम् । हूँ । हारा. ।

गन्धागुरु । स्त्री । मङ्गल्यागुरुणि । वै.निघ. ।

गन्धाजीवः । पुं । गन्धवणिजि । जटा. ।

गन्धान्नता । स्त्री । गन्धाननुभवे । वै.निघ. ।

गन्धाव्यम् । स्त्री । चन्दने । श्रीखण्डचन्दने ।
श्वेत चन्दनम् । गन्धराजि । थाटोणी । रा.नि.व.
१२ । वकुलपुष्पे । वै.निघ. । पुं । नागरङ्गके ।
रा.नि.व.११ ।

गन्धाव्या । स्त्री । स्पर्शयुधिकायाम् । तरणीपु-
ष्पवृत्ते । आरामशोतलायाम् । अत्रशोकविशेष ।
रा.नि.व.१० । वनवीजपूरवृत्ते । बुने । लेवु ।
सुरामांस्याम् । रा.नि.व.११ । सुगन्धशाली ।
रा.नि.व.१६ । गन्धाव्याम् । गौर्धाल । श.च. ।
कलूथ्यां । गुग्गुनाभि । जवादिककलूथ्यां । अरण्य-
श्वेत्यां । कूलविशेष । जातोपत्राम् । वै.निघ. ।

गन्धादि । स्त्री । लणकेशरे । वै.निघ. ।

गन्धाधिकम् । स्त्री । लणकुङ्कुमे । रा.नि.व.१२ ।

गन्धाधि(रि)का । स्त्री । महाशताह्वायाम् ।
कुङ्कुमा, वडिशोप । रा.नि.व.४ ।

गन्धानी । स्त्री । सुगन्धशाली । धूमपत्रायाम् ।
रा.नि.व.१६ । १२ ।

गन्धान्नः । पुं । गन्धशाली । प.सु. ।

गन्धामृतरसः । पुं । बाजीकरणाधिकारे ।
“भक्ष्यतं विधा गन्धं चण्डन्यां विमर्दयत् । रुद्धा
लघुपटे पथ्याजेष्टयेन्मधुसर्पिषा । निष्कमाचं जरा-
स्यू हन्ति गन्धामृतो रसः ॥” रस.र. ।

गन्धारिः (री) । स्त्री । दुरालभायाम् । रक्त-
दुरालभायाम् । गन्धपलाश्याम् । आमहरिद्रायां ।
वै.निघ. ।

गन्धालः (लुः) । पुं । गन्धशाली । रा.नि.व.१६ ।
दण्डालुके ।

गन्धाखा । स्त्री । अग्निमयक्षुपे । वै.निघ. ।

गन्धालिः (लिका) (ली) । स्त्री । गन्ध-
व्याम् । प.सु. । (ली) प्रसारण्याम् । शक्राङ्गुल ।
सा.कौ. । जातौफलायाम् । कौटविशेषे । कुम्भीर
पाक । वै.निघ. ।

गन्धालीगर्भः । पुं । सूक्ष्मायां । रा.नि.व.१२ ।

गन्धाश्मा । पुं । गन्धके । शक्रक । रा.नि.व.१२ ।
यङ्गुलीकवाटरसे । च.द.रसमच्छुरे ।

गन्धाश्वः । पुं । अश्वगन्धायां । भैष.कुष्ठ.चि. ।

गन्धाष्टकम् । स्त्री । सुगन्धाष्टद्वयगणे । तत्र
नानाविधम् । तत्र मांसादियूषसुगन्धीकरणार्थं य-
था — जातोपत्रलवङ्गवेलानागकेशरसरिचमृगना-
भयः । रावण. । देवतादितुल्यार्थं यथा — चन्दन-
कर्पूर-नागकेशर बालक नागरमुखा देवदाह गौरी-
चना कुसुमानि । तथा चन्दनागुरुकर्पूररोचनाकु-
ङ्कुममृगमदचन्दनक्रीवैराणि गन्धपतिप्रोत्थम् । च-
न्दनागुरुकर्पूरतमालक्रीवैरङ्गुलकुम्भीरकुम्भीरिच-
वस्य । “चन्दनागुरुकर्पूरचोरकुङ्कुमरोचनाः । ज-
टामांसी कपिशुता शक्तेर्गन्धाष्टकं विदुः ॥” “चन्द-
नागुरुक्रीवैरङ्गुलकुङ्कुमसंयुक्ताः । जटामांसी सुरा-
चेति विन्धोर्गन्धाष्टकं विदुः ॥”

गन्धाह्वा । स्त्री । प्रियङ्गौ । सु.चि.८५. ।

गन्धि । स्त्री । लणकुङ्कुमे । रा.नि.व.१२ ।

गन्धिकः । पुं । गन्धके । भा. ।

गन्धिनी । स्त्री । सुरामांस्याम् । अम. । पीतमू-
ल्याम् । रेडचिनीति केचित् । रसीमशुरीति च
अन्यः ।

गन्धिपर्णः । पुं । सप्तपर्णवृत्ते । रा.नि.व.१२ ।

गन्धिरसः । पुं । गोपके । निशादल ।

गन्धिला । स्त्री । सुलायाम् । रा.नि.व.६ ।

गन्धी (इन्) । पुं । कलूरीमृगे । वै.निघ. ।

गन्धीया । स्त्री । वचायाम् । च.द.वा.व्या.चि. ।

गन्धीतुः । पुं । सुगन्धमाञ्जारे । शक्र गौ.कूल ।
त्रिका. ।

गन्धीकटः (टा) । पुं, स्त्री । दमनकवृक्षे ।
पनां ग्राह् । रा.नि.व.१०। मुरामांखां । वै.निघ.

गन्धीत्तमा । स्त्री । मदिरायाम् । अम. ।

गन्धीपला । स्त्री । गन्धके । वै.निघ. ।

गन्धीलिः (ली) । स्त्री । श्याम् । श.र. ।
वरटायाम् । वांगता । अम. । मच्चिकाविशेषे ।
कूशौत्रा ग्राह् । कर्कटीभेदे । वै.निघ. ।

गन्धीषधम् (धिः) । स्त्री, पुं । सुगन्धिद्रव्यरू-
पीषधी अगुरुकुठादौ । सि.यी.वा.व्या.चि. । च.
सू.३७. ।

गन्धीलिकः । पुं । मयूरे । हारा. ।

गन्धूर्च्छा । स्त्री । मरुया इति ख्यातवृक्षे । र.सा. ।

गन्धारिका (री) । स्त्री । वृक्षविशेषे । गी-
मात्रं ग्राह् । गुणाः—कटुत्वं तिक्तत्वं उष्णत्वं गुरुत्वं
भ्रमशोथज्वरदृष्ट्याविषदाहनाशित्वञ्च । रा.नि.व.६।
तुवरा तिक्ता वीर्योष्णा मधुरा गुरुः दीपनी पाच-
नी मेथ्या भेदिनी भ्रमशोषघ्नी दृष्ट्यामश्लार्शोविष-
दाहज्वरघ्नी च । भा. । फलगुणाः—तिक्तं गुरु म-
धुरं ग्राहि केश्यं रसायनं मेध्यं शीतलं पित्तदाह-
घ्नं । राज. । वृंहणं वृष्यं गुरु केश्यं रसायणं वात-
पित्तदृष्ट्यारक्तचयसूचिविषहर्त्रं खादुपाकं हिमं
स्निग्धं तुवरास्त्रं दाहदृष्ट्यावातरक्तपित्तक्षतचयघ्न-
ञ्च । तद्दीपनैलं—मधुरं कषायं कफपित्तघ्नञ्च ।
सू.सू.४५अ. । मूलं—अत्युष्णं चित्तरीगं हितञ्च ।
राज. ।

गन्धीरः । पुं । पक्कजम्बीरे । उणा. । शाकुरुण्ड-
वृक्षे । मातुलुङ्गवृक्षे । शिरीषवृक्षे । वै.निघ. । स्त्री ।
पङ्कजे । वत्सनाभविषे ।

गन्धीरकः । पुं । फणिष्मकवृक्षे । वै.निघ. ।

गन्धीरज्वरः । पुं । अन्तर्बैरान्तर्दाहयुक्तज्वरे ।
“गन्धीरस्तु ज्वरो ज्ञेयो ह्यन्तर्दाहेन दृश्यते । आन-
न्दत्वेन दीषाणां त्रासकासीहमेन च ॥” निदान. ।

गन्धीरदृष्टिः । पुं । नेत्ररोगविशेषे । वै.निघ. ।
See गन्धीरिका ।

गन्धीरपाकः । पुं । अन्तःपाके । वै.निघ. ।

गन्धीरा । स्त्री । तन्नामकद्विकायाम् । “नाभि-
प्रवृत्ता या द्विक्रा घोरा गन्धीरनादिनी । शुक्लास-

कण्डजिह्वा स्याच्छ्वासकासस्रजाकरी । अनेकीपद्म-
वती गन्धीरा नाम सा स्मृता ॥” निदान. ।

गन्धीरिका । स्त्री । वातजन्यनेत्ररोगभेदे ।
लक्षणं यथा—“दृष्टिर्विरुपा स्वसनीपक्ष्मटा सङ्कु-
च्यतेऽभ्यन्तरतः प्रयाति । रुजावगाढा च तमचि-
रोगं गन्धीरिकेति प्रवदन्ति धीराः ॥” भा. ।

गरः । पुं । उपविषे । वत्सनाभविषे । रोगे ।
हे.च. । विषघ्नौषधे । निर्विषद्रव्ययोगि कृत्रिम-
विषे । तेनान्तःपाशुः कशोऽन्त्याग्निः कासश्चासज्व-
रार्द्धितश्च भवति । वा. । यथा—“संयोगजन्तु
द्विविधं तृतीयं विषमुच्यते । गरः स्यादविषस्तत्र
सविषकृत्रिमं यतः ॥” वृद्धकाश्याप. । “दंष्ट्राविषे
सूतविषे सगरे कृत्रिमे विषे ।” च. । “नानाप्रा-
ण्यङ्गमलविरुद्धौषधभक्षणं । विषाणाद्यान्पवी-
र्याणां योगी गर इति स्मृतः ॥” वा.उ.१५अ. ।

गरघ्नः । पुं । कृष्णार्जके । कृष्णपत्रं क्लृप्तं तूण-
मी । कृष्णपत्रवर्त्ये । कालं दातुहे । रा.नि.व.
१० । टङ्गणचारे । वैजयन्तीतुलसाम् । वै.निघ. ।

गरघ्नी । स्त्री । मन्थविशेषे । गजरे ग्राह् । गु-
णाः—मधुरा कषाया वातपित्तकफघ्नी रुचिवल्-
वीर्यकरा दीपनी लघुश्च । भा. ।

गरजध्वजम् । स्त्री । अश्वके । वाचस्पतिः ।

गरणम् । स्त्री । निगरणे, वसने ।

गरदम् । स्त्री । विषे, गरले । रा.नि.व.६ ।
त्रि । विषदायिनि । [२अ. ४]

गरदिग्धः । त्रि । कृत्रिमविषलिप्ते । च.सि.स्था.

गरदुमः । पुं । कारस्करवृक्षे । कूटिली ग्राह् ।
रा.नि.व.६ ।

गरनाशिनी । स्त्री । देवदालिकायाम् । पद-
ग्रातापु. । मं देवदङ्करी । वै.निघ. ।

गरभः । पुं । गर्भे । हे.च. ।

गरलम् । स्त्री । अहिफेने । वै.निघ. । विषे ।
अम. । सर्पविषे । दृष्टपुलके । वात्स्र आटि ।
हे.च. । जङ्गमविषे । त्रिका. ।

गरला । स्त्री । मधुमच्चिकायाम् । वै.निघ. ।

गरलारिः । पुं । मरकतमणौ । रा.नि.व.१३।

गरव्रतः । पुं । मयूरे । श.र. ।

गरहा । पुं । कालशकि । चिका ।

गरा (री) । स्त्री । देवताड्डचे । श्रीउत्पांश ।

अ.टी.खा. । निगरणे । धरणी. । [च । श.च. ।

गरात्मकः । पुं, स्त्री । श्रीभाजनड्डचे, तद्दीजि

गराधिका । स्त्री । लाक्षायां । र.मा. ।

गरारिबटिका । स्त्री । कासे हिता । पाठः

—भागेकः चिफलाचूर्णात् द्विभागान् कटुत्रयात् ।

तालीशस्य त्रिभागः स्वादभयायाश्चतुष्टयः । याव-

न्नेतानि चूर्णानि तावानेव गुडी मतः । मधुना

बटिका कार्या त्रिभाषा मुखधारिणी ॥ प्रयोगा.

कास च ।

गरुडः । पुं । स्वनामख्यातपक्षिणि । स्वर्णमा-

चिके । श्वर्णशक्ति । र.सा.सं. । गरुडशाली ।

रा.नि.व.१६ ।

गरुडवलिः । पुं । बालरोगशान्त्रयै वलिवि-

शेषे । श्रीं नमी भगवते गरुडाय त्र्यम्बकाय...

स्वाहा । च.द.बाल.चि. ।

गरुडशालिः । पुं । स्वनामख्यातशालिधान्य-

विशेषे । अक्षिर्नाञ्ज शनि । गुणाः - गन्धकारी

लघुपाककरः कफपित्तहरः स्वादशूलश्रानिवार-

ण्यः गृहणी गुल्मकुष्ठघ्नः गुल्मशोधनः ॥ रा.नि.व.

१६ । "गरुडान्या च वातघ्नी पित्तमूत्रमदापहा ।"

अचि.१५अ. ।

[व.१३ ।

गरुडाङ्कितम् । स्त्री । मरकतमणौ । रा.नि.

गरुडाश्मा पुं । मरकतमणौ । जटा । [अ. ।

गरुडाहृतः । पुं । सोमलतागदे । सु.चि.२६

गरुडी । स्त्री । गुड्याम् । रस.र.विष.चि. ।

गरुडोत्ती(नी)र्णम् । स्त्री । मरकतमणौ ।

रा.नि.व.१३ ।

गरुत् । पुं । पक्षिणि । गोश्वी । अम. ।

गरुत्मान् । पुं । स्वर्णमाचिके । रसकौ. । भेष.

वा.रक्त.चि.बादशायसे । पक्षिणि । मे. । गृध्रे ।

वै.निघ. ।

गरुद्योधी (रुन) । पुं । भारतीपक्षिणि । डा-

रुहे । चिका. । लावपक्षिणि । वै.निघ. ।

गर्गरः । पुं । A kind of fish, (Pimelo-

us gagora.) मस्यविशेषे । गोश्वर गार्ह । स

पीतवर्णः पिच्छिलाङ्गः प्रुष्ठे बहुरेखायुक्तः शल्कयु-

क्तः, तथा गर्गरश्चन्द्रे वशीकरणीयत्वात् गर्गर इ-

त्युच्यते । गुणाः—शीतलः कफवातकरश्च । रा.

नि.व.१७ । मधुरः स्निग्धः वातपित्तघ्नश्च । राज.

३प. । "गर्गरः पित्तलः किञ्चिदातजिल्फकोप-

नः ।" भा. ।

गर्गरकम् । स्त्री । स्थावरविषान्तर्गतस्वनामकसू-

लविषभेदे सु कल्प.२अ. । [म. । कलसे ।

गर्गरी । स्त्री । मस्यन्याम्, दधिमस्यनपात्रे । अ-

गर्गाटः । पुं । गर्गरमस्य । हारा. ।

गर्जकः । पुं । मस्यविशेषे । गंजाड, भील

गार्ह । श.र. ।

गर्जरम् । स्त्री । A carrot. स्वनामख्यातसू-

लशकि । गोश्वरगूल । मं कं वाटुलामूला । वट-

मूलंगि । गुणाः—मधुरं रुच्यं ईषत्कटु कफघ्नं

आभानकृमिशूलघ्नं दाहपित्तघ्नाघ्नश्च । रा.नि.व.

७ । रक्तरसोने ।

गर्जरी । स्त्री । रक्तलगुने । वै.निघ. ।

गर्ज्जाफलः । पुं । विकण्टकवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

गर्तः । पुं । श्वभे । गोडु । जटा. । कुकुन्दरे ।

मे. । रोगविशेषे । श.र. ।

गर्तकलम्बुका । स्त्री । गण्डदूर्वायाम् । म-

त्स्याद्याम् । वै.निघ. ।

गर्ताटकः । पुं । वनमूषिके । वै.निघ. ।

गर्तिका । स्त्री । तन्तुशालायाम् । उँ१९५३ ।

हे.च. ।

गईभः । पुं । स्वनामख्यातपशौ । गोश्वी । मां-

सगुणाः—किञ्चिद्द्रुक् बलप्रदश्च । वनगईभमांसं

रुच्यं शैत्यकरं बहुवीर्यबलकरश्च । सूत्रगुणाः—क-

टुलं तिक्तत्वम् उष्णत्वं चौरत्वं कफमहावातभूतक-

म्प्यन्यादहरलश्च । रा.नि.व.१७ । विकारघ्नं तीक्ष्णं

गृहणिरोगनुत् । "दोषनं गार्हभं मूत्रं कृमिवातन-

कफापहम् ।" सु.सू.४५अ. । गरुमेदीगम्बे । हे.च. ।

स्त्री । कुमुदे । प.सु. । चेतकुमुदे । हे.च. । विडु-

ङ्गे । र.मा. ।

[च. ।

गईभकम् । स्त्री । चेतोत्पले । चेतुः पञ्च । हे.

गर्हभगदः । पुं । ज्वालागर्हभरीने । खच्चं नालगर्हभश्चे द्रष्टव्यम् । रा.नि.व.२० ।

गर्हभगम्बिका । स्त्री । भार्याम् । वाग्मनश-
जि । वै.निघ. । [नि.व.१७ ।

गर्हभमांसम् । क्ली । गर्हभस्य पिशिते । रा.
गर्हभमूत्रम् । क्ली । खरमूत्रे । See गर्हभः ।

गर्हभगावः (का, खा) । पुं, स्त्री । भा-
र्याम् । वाग्मनशजि । जटा. । रा.नि.व.६ ।

गर्हभाण्डः । पुं । (Thespesia populnea.
Syn. Hibiscus populneus.) मृचश्चे ।
पाकूष्णं गीह । रा.नि.व.११ । (Thespesia
populneoides.) पारीषाश्वले । गङ्गा अश्वत्थ,
पञ्जाश पितूल । अम. । स च पत्रकाण्डफलादि-
भिरश्वत्थवृक्षाकारः । गन्धपिप्पल इति च केचित्
भः । गर्हपिप्पलीति सारमुन्दरी । मं पारसपिप-
ल पिंपरी । गन्धमुख इति गन्धीभाट इति सा.
कौ. ।

गर्हभाह्वयः । पुं । कुमुदे । षष्ठे । हे.च. ।

गर्हभिका । स्त्री । वातपित्तज्वद्रोगविशेषे ।
तल्लखणं — “मण्डलं हतमुष्मन्नं सरक्तं पिङ्काचि-
तं । रुजाकरौ गर्हभिकां तां विद्याहातपित्तजां ॥”
भा. ।

गर्हभी । स्त्री । कटभ्याम् । रा.नि.व.२३ । श्वे-
तापराजितायाम् । श्वेतकण्टकाय्याम् । रा.नि.व.
३४ । गर्हभस्त्रियाम् । दुग्धगुणाः — बलकरत्वं वा-
तशसहरत्वं मधुरास्त्ररत्वं रुचत्वं दीपनत्वञ्च ।
दधिगुणाः — रुचीणत्वं लघुत्वं दोषनत्वं पाचनत्वं
मधुरास्त्ररत्वं रुचिकरत्वं वातघ्नत्वञ्च । नवनोत-
गुणाः — कषायत्वं वातकफनाशित्वं बलकरत्वं दी-
पनत्वं लघुपाकित्वं सूत्रदोषकरत्वम् उष्णत्वञ्च । घृ-
तगुणाः — बल्यं दीपनं सूत्रदोषघ्नं लघुपाकम् उ-
ष्णवीर्यं कषायं कफघ्नञ्च । रा.नि.व.१५ ।

गर्हः । पुं । गर्हभाण्डश्चे । श.च. ।

गर्भः । पुं । भूषे । तेजःसंयोगात् शुक्रं तरलीभूतं
च्युतं सत् अनिलसंयोगात् यीनिमुखं पतितम् आ-
र्चवेन युक्तं गर्भसंज्ञां लभते । ततोऽग्निषीमसंयो-
गात् संसृज्यमानो गर्भो गर्भाश्रयमनुप्रतिपद्यते ।
खच्चं यथा — “गर्भाश्रयगतं शुक्रमार्चवं जीवसं-

श्रक्तं । प्रकृतिः सविकारा च तत्सर्वं गर्भसंज्ञकं ।
कालेन वर्द्धितो गर्भः यद्यङ्गीपाङ्गसंयुतः । भवेत्तदा
स मुनिभिः शरीरीति निगद्यते ॥” भा. । कामा-
न्मिथुनसंयोगे शुद्धशीणितशुक्रजः । गर्भः सञ्जायते
नार्याः सञ्जातो बाल उच्यते ॥ शार्ङ्ग.६.३. । आ-
धिक्ये रजसः कन्या पुत्रः शुक्राधिक्ये भवेत् । नपुं-
सकं समत्वेन यथेच्छा पारमेश्वरी ॥ भा. । “प्रथमे
मासि द्रवीभूतं शुक्रार्चवं तिष्ठति, द्वितीये घनः,
तृतीये हस्तपादशिरसां पञ्च पिण्डका निर्बर्जने
अङ्गप्रत्यङ्गविभागश्च सूक्ष्मो भवति, चतुर्थे सर्वाङ्ग-
प्रत्यङ्गविभागः प्रव्यक्ततरी भवति । गर्भद्वयप्रत्य-
क्तभावासेतनाधातुरभिव्यक्तो भवति कक्षात्तरस्था-
नत्वात्तत्त्वाङ्गमचतुर्थं मास्यभिप्रायमिन्द्रियाण्येव क-
रीति, पञ्चमे मनः प्रतिबुद्धतरं भवति, षष्ठे बु-
द्धिः, सप्तमे सर्वाङ्गप्रत्यङ्गविभागः प्रव्यक्ततरः, अ-
ष्टमेऽस्थिरौ भवति श्रीजस्रव जातश्चेद् जीवेन्नरी-
जस्त्वान्नेर्ह्यतभागवत्त्वाच्च, ततो बलिं मांसीदनमस्यै
दापयेत् । नवमदशमेकादशद्वादशानामन्यतमस्मिन्
जायते । अतोऽन्यथा विकारी भवति । मातुलु ख-
लु रसवद्वायां नाद्यां गर्भनाभिनाडी प्रतिबद्धा,
सास्य मातुराहाररसवीर्यमभिवहति । तेनोपेक्षेहे-
नास्याभिर्बुद्धिर्भवति ।... गर्भस्य हि सन्भवतः पूर्व्वे
शिरः सन्भवतीति शौनकः, हृदयमिति कृतवीर्यः
नुडेर्भनसश्च स्थानत्वात् । नाभिरिति पाराशर्यस्ततो
हि बहेते देहो देहिनः । पाणिपादमिति मार्कण्डे-
यः तन्मूलत्वाच्चेष्टाया गर्भस्य । मध्यशरीरमिति सु-
भूतिगीतमलान्नबद्धत्वात् सर्वगात्रसम्भवस्य, तत्तु न
सम्यक्सर्वाङ्गप्रत्यङ्गानि युगपत्सम्भवन्तीत्याह धन्वन्त-
रिः गर्भस्य सूक्ष्मत्वात्प्रोपलभ्यन्ते वंशाङ्कुरवत् चूत-
फलवच्च । तद्यथा चूतफले परिपक्वे केशरमांसा-
स्थिमज्जानः प्रथमदृश्यन्ते कालप्रकर्षात्तान्येव तद्वन्ने
नोपलभ्यन्ते सूक्ष्मत्वात्तेषां सूक्ष्माणां केशरादीनां
कालः प्रव्यक्ततां करोति । एवं गर्भस्य तादृश्ये
सर्व्वेऽङ्गप्रत्यङ्गेषु सत्स्वपि सौम्यादानुपलब्धिः ।
तान्येव कालप्रकर्षात्प्रव्यक्तानि भवन्ति ।... गर्भस्य
केशश्मशुलोमास्थिखट्वन्नाशिरास्त्रायुधमनीरितः प्रथ-
मीनि स्थिराणि पिण्डजानि । मांसशीणितमेदीम-
ज्जहन्नाभियक्तुम्रीहान्मगुदप्रथमीनि वृद्धिनि मात-
जानि । शरीरीपचयी बलं वर्षः स्थितिर्हानिश्च र-
सजानि । इन्द्रियाणि ज्ञानं विज्ञानमायुः सुखदुः-
खादिकक्षात्मजानि । वीर्यमारोम्यं बलवर्षो निषा

च सात्माजानि । तत्र यस्या दक्षिणे स्तने प्राक् प-
थीदर्शनं भवति दक्षिणाक्षिमहत्त्वञ्च पूर्वैश्च द-
क्षिणं सकृद्युत्कर्षति बाहुल्याच्च पुत्रान्तर्धेयेषु द्रव्येषु
दौर्धमभिधायति । खड्गेषु चोपलभते पथीत्यल-
कुमुदामातकादीनि पुत्रामान्वेव प्रसन्नमुखवर्णा च
भवति तां ब्रूयात् पुत्रमियं जनयिष्यतीति तद्विप-
र्यये कथा । यस्याः पार्श्वद्वयमुन्नतं पुरस्ताद्विर्गतमु-
दरं प्रागभिहितलक्षणञ्च तस्या नपुंसकमिति वि-
द्यात् । यस्या मध्ये निम्नं द्रोणीप्रभृतसुदरं सा यु-
ष्मं प्रसूयते । सु.शा.३२५ । तस्य खल्वेवं प्रवृत्तस्य
शुक्रशोणितस्याभिपच्यमानस्य चौरस्तेव सान्त्वानि-
काः सप्तलची भवन्ति । तासां प्रथमा अवभामिणो
नाम सर्ववर्षान्वभासयति, द्वितीया लोहितता
नाम षोडशभागप्रमाणा तिलकालकाद्यधिष्ठाना,
तृतीया श्वेता नाम द्वादशभागप्रमाणा चर्मदलाद्य-
धिष्ठाना, चतुर्थी ताम्राष्टभागप्रमाणा कुठाद्यधि-
ष्ठाना, पञ्चमी वेदिनो नाम त्रीद्विप्रमाणा गण्ड्या-
द्यधिष्ठाना, सप्तमी मांसधरा नाम त्रीद्विद्वयप्रमाणा
भगन्दराद्यधिष्ठाना । कलाः खल्वपि सप्त धात्वा-
श्रयान्तरमन्यादाः । ततश्च गृहीतगर्भाणामातव-
हानां स्त्रीतसां वर्त्मान्ववरुध्यन्ते गर्भेण तस्माद्गृही-
तगर्भाणामातवं न दृश्यते । ततस्तद्वधः प्रति-
हृतमूर्ध्वागतमपरश्चोपचीयमानमपरैर्यभिधीयते ।
श्रीचोर्द्धतरमागतं पथोधरावभिप्रतिपद्यते । तस्मा-
द्गर्भस्थः पौनोन्नतपथोधरा भवति । गर्भस्थ य-
त्कृष्णोद्गानी शोणितजो शोणितफेनप्रभवः फुफ्फुसः
शोणितकिट्टप्रभव उष्णुकः । अष्टजः श्लेष्मणश्चापि
यः प्रसादः परी मतः । तं पच्यमानं पित्तेन वायु-
श्चाप्यनुधावति । ततोऽस्यान्वाणि जायन्ते गुदं व-
स्त्रिश्च देहिनः । उदरे पच्यमानानामाधानाद्गुक्त्रसा-
रवत् । कफशोणितमांसानां सारी जिह्वा प्रजाय-
ते । यथार्थस्रग्णा युक्ती वायुः स्त्रीतांसि दारयन् ।
अनुप्रविश्य पिशितं पेशीर्विभजते तथा । मेदसः
खेहमादाय शिरास्त्रायुलमाप्नुयात् । शिराणाञ्च स-
दुः पाकः स्नायूनाञ्च ततः स्तरः । आश्रय्याभ्यास-
योगेन कारीत्याश्रयसम्भवम् । रक्तमेदःप्रसादाहक्ती,
मांससूक्ष्ममेदःप्रसादाहवणौ, शोणितकफप्रसाद-
जं हृदयं यदाश्रया हि धमन्यः प्राणवहाः, त-
स्माधो वामतः स्त्रीह्वा फुफ्फुसश्च दक्षिणतो यत्कृत्
लोम च । तद्गुदयं विशेषेण चेतनास्थानमतस्तस्मिन्-
क्षमसाठते सर्वप्राणिनः स्वपति । सु.शा.४५५ ।

सद्यी गृहीतगर्भाया लिङ्गाणि यमो ज्ञानिः वि-
पासा सकृद्विषदं शुक्रशोणितयोरवबन्धः स्फुरणञ्च
योनिः । स्तनयोः कृष्णमुखता रोमराजुद्गमस्यथा ।
अक्षिपन्माणि चायस्याः सम्कीर्त्यन्ते विशेषतः ।
अकामतः कर्हयति गर्भादुद्विजते शुभात् । प्रसेकः
सदनश्चापि गर्भिण्या लिङ्गमुच्यते ॥ तदा प्रभृत्वेव
व्यायामं व्यवयमपतर्पणमतिकर्षणं दिवास्त्रग्नं रा-
त्रिजागरणं शीर्षं यानावरोहणं भयमुत्काटकासन-
चैकान्ततः स्नेहादिक्रियां शोणितनीचणं चाकाली
वेगविधारणञ्च न सेवेत । दोषाभिघातैर्गर्भिण्या
यो यो भागः प्रपीड्यते । स स भागः शिशोस्तस्य
गर्भस्थस्य प्रपीड्यते ॥ सु.शा.३२५ । आमुग्रोऽभिमु-
ग्रः श्रुते गर्भौ गर्भाशये स्त्रिः । स योनिं शिर-
सा याति स्वभावात्प्रसवमिति ॥ सु.शा.५५५ । शि-
शौ । समौ । पणसकण्डके । कुक्षौ । ८५८ । नि ।
अथाया गर्भज्ञानलक्षणे—योन्वां वीजयद्दे दृतिः
लोचनाविलता तथा । सगर्भा ताडयेद्वं गर्भस्थ
परिलक्षणम् ॥ काचिन्मूका जडीभूतः निर्विकारा
त्यजिह्वम् । काचित्कण्डूयमानाश्च गर्भस्थपि प्रह-
र्षति ॥ काचिद्रागवशादापि समूचा ताडयेद्वम् ।
रुण्डि परुषा काचित् अश्वा पुच्छेन योनिकाम् ॥
वित्यस्तकर्णौ क्रीडादा वयं दुष्टापमर्षिणी । शूना-
धीयोनिभागा च सदा कान्तिविधारिणी ॥ प्रश-
सरन्मा स्निग्धाङ्गी निविडोदरवन्मना । गर्भोपलि-
प्तपार्श्वं च बद्ध्वा गर्भिणी मता ॥ ज.द.८५५ ।

गर्भकम् । क्ली । रजनीदये । दूहे त्राधि । हे.च.।

गर्भकण्डकः । पुं । पनसव्वे । वै.निघ. ।

गर्भकरः । पुं । पुत्रजीववत् । भा. ।

गर्भकोशः (घः) । पुं । गर्भाशये । वै.निघ. ।

गर्भगृहम् । क्ली । अन्तर्गृहे ।

गर्भघातिनी । स्त्री । लाङ्गलीनामनुपे । ई-
अलाञ्जलि । रा.नि.व.४ ।

गर्भचिन्तामणिः । पुं । गर्भाधिकारि रसः ।
स चतुर्विधः । १मः—सूतिकाविनोदरसं तुल्य-
स्थाने स्पर्शदानेन चिन्तामणिर्भवति । र.सा.
सं. । २यः—जातीफलं टक्कणं (ऽग्रांशं) चि-
कटुं हिङ्गुल प्र. समभागः । जम्बीररसेन वटी
कार्या । ३यः—रसः रौप्यं लौहं प्र. २ तो. अर्धं
६ तो. (मताकारे ४ तो.) कर्पूरं वज्रं तावत् जाती-

फलं जयित्री गीह्वरीञ्च शतावरी बद्धा (ऋतु-
दना) गीरक्षतच्छुला (ग्रीवाक्षुणाकुनिश) प्र. १
तो, जलेन वटी कार्या । मा. २२. । ४र्थः - रसः
गन्धकः स्वर्णं लौहं रौप्यमाचिकं हरितालं वङ्गं
अर्धं प्र. समभागः । ब्रह्मी-वासा-भृङ्गराज-चेवपर्प-
टी-दशमूलानां प्रत्येकं रसेन ७ भावना देवाः ।
वटी १ र. । बृहच्चिन्तामणिः ।

गर्भचर्या । स्त्री । गर्भोपचारकर्षणि ।

गर्भजरोगः । पुं । स्त्रीरोगे । त्रिका. ।

गर्भण्डः । पुं । नाभिगुडके । नाट्यत्र ग्रीडा ।
त्रिका. । [नि.व.६ ।

गर्भदः (दा) । पुं, स्त्री । पुत्रजीवहन्त्रे । रा.

गर्भदात्री । स्त्री । पुष्पदात्रीरूपे । गणाः—
मधुरा शीता स्त्रीपुष्पदीपपित्ताहृत्प्रमथी गर्भदा
त्र । रा.नि.व.४ ।

गर्भद्रुतिः । स्त्री । वक्रियतिरेकेऽपि रसयासी-
कृतानां लोहानां द्रवत्वे । श्रीमान्तरा पात्रात्र
महितं श्रवीदित्रं ज्वत् । “जम्बीरवीजपूरकचा-
ङ्गेरीवेतसास्त्रसंयोगात् । चारा भवन्ति सुतरां ग-
र्भद्रुतिजारणे शलाः ॥” र.चि.३३ ।

गर्भष्टक् । त्रि । गर्भधारिण्याम् । वै.निघ. ।

गर्भनाडी । स्त्री । Umbilical cord. ग-
र्भप्रणाल्याम् । वै.निघ. ।

गर्भनाशः । पुं । गर्भपाते ।

गर्भनाशना । स्त्री । अष्टिकहन्त्रे । त्रिंशो ग्री-
ह । वै.निघ. । [मं कललावी । भा. ।

गर्भनुत् । पुं । लाङ्गलिकायां । विस्नाश्रुनि ।

गर्भपरिस्त्रवः । पुं । (Secondines.) गर्भ-
वेष्टने । गर्भशून् । वै.निघ. । [धान । छे.च. ।

गर्भपाकी (इन्) । पुं । षष्टिकत्रोहौ । षट्ठे

गर्भपातः । पुं । गर्भजरीगविशेषे । येन प-
ञ्चमषष्ठमासिकगर्भस्य पतनं भवेत् । “ततः स्थि-
रशरीरस्य पातः पञ्चमषष्ठयोः ।” सु.नि.१७अ. ।
See गर्भसावः ।

गर्भपातकः । पुं । रक्तशीभाघ्नहन्त्रे । जटा. ।

गर्भपातनः । पुं । रीठाकरञ्जे । त्रिंशो । भा. ।

गर्भपात(ति)नी । स्त्री । कलिकारीहन्त्रे ।
विस्नाश्रुनिश । रा.नि.व.४ ।

गर्भपीयूषवल्लीरसः । पुं । स्त्रीरोगाधिका-
रे रसः । “सूती गन्धं तथा स्वर्णं लौहं रजतमा-
चिके । हरितालं वङ्गभस्माप्यक्षकं समभागिकं ।
भावना खलु दातव्या रसेरेषां पृथक् पृथक् । ब्र-
ह्मी वासा भृङ्गराजपर्पटं दशमूलकं । समधा भा-
वयेद्देव्यः गुञ्जामानां वटीश्चरेत् ॥” रौप्यं स्वर्णमा-
चिकश्च । भैष. । See बृहद्गर्भचिन्तामणिः ।

गर्भपोषणम् । त्रि । गर्भपुष्टिकरणे ।

गर्भभाण्डकः । पुं । मूत्रहन्त्रे । मद.व.५ ।

गर्भवती । स्त्री । ससत्त्वायां स्त्रियाम् । (ग्री-
वाति स्त्री । पुत्रगर्भवतीलक्षणं—पुत्रगर्भयुताया
नार्या द्वितीये मासि गर्भाशयमध्ये गर्भः पिष्टाका-
री लक्ष्यते, दक्षिणाक्षिमहत्त्वं प्राग्दक्षिणसने स्तन्यं
प्रसन्नमुखवर्णता दक्षिणीतोः पुष्टिः, निद्रायां पु-
न्नामधेयद्रव्येष्वभिलाषः आम्नादिफललाभः इति ।
कन्यागर्भलक्षणं उक्तविपरीतलक्षणं ज्ञेयम् । नपुं-
सकगर्भे गर्भोऽर्ज्युदाकृतिः पार्श्वद्वयमुन्नतं पुरस्ताच्च
महदिति । भा. । See गर्भिणी ।

गर्भविच्युतिः । स्त्री । रोगादिना गर्भस्य अ-
कालपतने, गर्भसावादौ । “कृमिवाताभिघातैस्तु
तदेवीपदतं फलं । पतत्यकालेऽपि यथा तथा स्या-
द्गर्भविच्युतिः ॥” सु.नि.८अ. ।

गर्भविनीदरसः । पुं । सूतिकाधिकारे रसः ।
त्रिकटु १ तो. हिङ्गुलं ४ तो. जयित्री लवङ्गश्च
प्र. १ तो. स्वर्णमाचिकं २ तो. जलेन चणकाका-
रा वटी कार्या । र.सा.सं. ।

गर्भविलासतैलम् । स्त्री । गर्भाधिकारे ग-
र्भस्थापनतैले । तिलतैलं मूर्च्छितं १ श. कल्पायं
—भूकृष्णार्णं दाडिमपत्रं चामहरिद्रा (कौंठा इ-
नुद) शङ्खाटकपत्रं त्रिफला जातीपुष्पं शतावरी
नीलीत्पलं पद्मपुष्पश्च प्र. ११० तो. (वा मिलितं
१६ तो.) पाकार्थं वारि ८ श. । भैष. ।

गर्भविलासरसः । पुं । गर्भिणीज्वरे रसः ।
रसगन्धकतुल्यकानां प्र. समं जम्बीरचिकटुरसायां
प्र. दिनत्रयं भावयेत् । पात्रा, गङ्गक, ऊँटो डम्ब
अथोत्प्रेक मयान । जम्बीरत्रये (ग्रीडा नेत्र)

७ दिन ७ विकट्टेय ७ दिन भावन दिव ।
र.चि.८५. ।

गर्भविस्त्राविणी । स्त्री । एलायां । वै.निघ. ।

गर्भशङ्कुः । पुं । मृतगर्भनिःसारणास्त्रे । वै.निघ. ।

गर्भशय्या । स्त्री । Uterus, पक्वाशयमध्यव-
र्त्तिगर्भोत्पत्त्याशये । यथावेष्टितो गर्भः कुक्षी तिष्ठ-
ति । गर्भाशयः । तस्य रूपम्—“शङ्कुनाभ्याकृति-
र्धोनिस्त्रावर्त्ता सा च कौर्त्तिता । तस्याष्टतीये
स्त्रावर्त्ते गर्भशय्या प्रकौर्त्तिता । यथा रोहितमस्यस्य
सुखश्रवति रूपतः । तत्संस्थाच्च तथारूपां गर्भशय्यां
विदुर्मुधाः ॥” भा. । [च.शा.८५. ।

गर्भशय्यम् । स्त्री । गर्भवेदनायाम्, गर्भशुले ।

गर्भशतनम् । स्त्री । भ्रूजनि गर्भपातने ।
पेटे शनान । शतनप्रवृत्तिभिः विशेषैः बन्धना-
न्युच्यते गर्भः ।” सु.नि.८५. ।

गर्भशोषः । पुं । गर्भस्य शुष्कतादौ ।

गर्भसम्भवा । स्त्री । स्त्रूलैलायां । वै.निघ. ।

गर्भस्थानम् । स्त्री । गर्भाशये । अन्तःपुरे । वै.
निघ. । [भरचणयोगे । च.शा.८५. ।

गर्भ(र्भा)स्थापनम् । स्त्री । गर्भरक्षणे । ग-

गर्भस्फुरणम् । स्त्री । गर्भस्यन्दने सु.शा.१०५. ।

गर्भस्त्रावः । पुं । Abortion. गर्भविद्रवे ।
चतुर्थमासपर्यन्तं शीघ्रतिरुपस्य गर्भस्य विभ्रुती ।
गो शना, पेटे शना । स च भयाभिघाततौष्णी-
ष्णपानाशनसेवनादिभिर्भवति । गर्भस्त्रावनिदानल-
क्षणे यथा—“भयाभिघाततौष्णीष्णपानाशननिषे-
वणात् । गर्भे पतति रक्तस्य सशूलं दर्शनम्भवेत् ।
वाय्वधर्माध्वगमनयानायासप्रपीडनैः । ज्वरीपवा-
सपतनप्रहाराजीर्णधावनेः । वमनाच्च विरेकाच्च
कुन्यानाम्भपातनात् । तौष्णीषधारीणकटुकतिक्तकृ-
निषेवणात् । वेगाभिघातादिषमादासनाच्छमनाङ्ग-
यात् । आचतुर्थात्ततो मासाग्रस्रवेर्गर्भविद्रवः ॥”
भा. । [ताज ग्राह । रा.नि.व.६. ।

गर्भस्त्रावी (इन्) । पुं । हिन्नालवृक्षे । इ-

गर्भागारम् । स्त्री, पुं । शयनगृहे । अन्तर्ग-
हे । गर्भाशये । रा.नि.व.१८. ।

गर्भाधानम् । स्त्री । प्रथममृतगर्भानादूर्ध्वमनुष्ठेये

दशसंस्कारान्तर्गतप्रथमसंस्कारे । तत्कर्मः—“अ-
द्यास्त्रे पञ्चविंशतिवर्षाय द्वादशवर्षां पञ्चमावहेत्
पित्राधर्माधिक्यमास्रजः प्राप्त्यतीति । जननीपञ्च-
वर्षायामप्राप्तः पञ्चविंशति । यद्याधत्ते पुमान् गर्भं
कुक्षिस्थः स विपश्यते ॥ जातो वा न पिरञ्जीवे-
ज्जीवेद्वा दुर्बलेन्द्रियः । तस्मादत्यन्तबाह्यायां ग-
र्भाधानं कारयेत् ॥” सु.शा.१०५. । [च.१५. ।

गर्भाश्वः । पुं । गर्भस्थजले । पातलुकि । वा.

गर्भारिः । पुं । सूक्ष्मलायाम् । रा.नि.व.६. ।

गर्भावक्रान्तिः । स्त्री । गर्भावतरणक्रिया-
याम् । सु.शा.१५. । See गर्भः ।

गर्भाशयः । पुं । गर्भशय्यायाम् । जरायू ।
See गर्भशय्या । [चिका. ।

गर्भाष्टमः । पुं । गर्भजननमासादष्टममासे ।

गर्भिणी । स्त्री । चौरावीठक्षे । श्रीकृष्टे ग्राह ।
श.च. । गर्भवत्याम् । लिङ्गं यथा—“क्षान्तीयोर्मुख-
कार्थं स्याद्रोमराज्युद्गमस्तथा । अक्षिपञ्चाणि चा-
प्यस्याः समीलने विशेषतः । कर्हयेत्यर्थं भुक्तापि
गन्धादुद्विजते शुभात् । प्रसेकः सदनचैव गर्भिण्या
लिङ्गमुच्यते ॥” भा. । See गर्भः । तत्कर्म-
यथा—“गर्भिणी प्रथमदिवसात्प्रवृत्तिं नित्यम्ब्रह्मष्टा

शुच्यलङ्कता शुक्लवसना शान्तिमङ्गलदेवताब्राह्मण-
गुरुपरा च भवेन्मलिनविकृतह्रीनगात्राणि न स्य-
शेत् दुर्गन्धदुर्दृशानि परिहरेदुद्वेजनीयाश्च कथाः,
शुष्कं पर्युषितं कुथितं क्षिप्रं चात्रं नोपसृज्यते ।
वह्निर्निष्क्रमणं शून्त्यागारचैत्यश्मशानवृक्षाशयान्
क्रोधभयशङ्करांश्च भावानुच्चेर्भात्यादिकं परिहरेत्
यानि च गर्भं व्यापादयन्ति । न चाभौक्ष्यं तैलाभ्य-
ङ्गोत्सादनादीनि निषेवेत । न चायस्येच्छरीरं पू-
र्वीक्तानि च परिहरेत् । शयनासनं सदास्तरणं
नात्युन्नमपाशयोपेतमसम्बाधं विदध्यात् । ह्यर्थं द्रव्यं
मधुरप्रायं क्षिप्रं दीपनीयसंस्कृतञ्च भोजनं भोज-
येत् । सामान्यमेतदाप्रसवात् । विशेषतस्तु गर्भिणी
प्रथमद्वितीयतृतीयमासेषु मधुरशीतद्रवप्रायमाहा-
रसुपसेवेत्, चतुर्थे पथीनवनीतसंस्कृष्टमाहारयेज्जा-
ङ्गलमांससहितं हृद्यमन्नं भोजयेत्, पञ्चमे चौर-
सर्पिःसंस्कृष्टं, षष्ठे अर्द्धशसिद्धस्य सर्पिषो मात्रां
पाययेत् यवाग्नं वा, सप्तमे सर्पिः पृथक्पृथ्यादि-
सिद्धमेवमाप्यायते गर्भः, अष्टमे वदरीदकेन वला-

तिबलाश्रतपुष्पपल्लवपयोदधिमस्तुतैललवणमदनफ-
लमधुघृतमिश्रेणास्थापयेत् पुराणपुटीषयुद्धार्थम् अ-
नुलोमनार्थश्च वायोः, ततः पयोमधुरकषायसिद्धेन
तैलनानुवासयेदनुलोमे हि वायो मुखमनुपद्वा-
प्रसूयते, नवमे मासि सूतिकागारमीनां प्रवेशयेत् ।
प्राप्तप्रसवालक्षणं—“जाते हि शिथिले कक्षी सुते
हृदयबन्धने । सश्ले जघने नारी ज्ञेया सा तु प्र-
जायिनी ॥ ततोपस्थितप्रसवायाः कटीपृष्ठम्पति-
समन्ताद्देदना भवन्त्यभीर्ष्णं पुरीषप्रवृत्तिः सूर्तं प-
सिच्यते योनिमुखात् श्लेष्मा च ।” सु.शा.१० अ. ।

गर्भिण्यवेक्षणम् । स्त्री । कुमारव्यायाम् ।

Midwifery. गर्भिणीपरिचर्यायाम् । चिकित्सा ।

गर्भी (इन्) । पुं । पुत्रजीवहृत् । वै.निघ. ।

गर्भेपाकणिकः । पुं । षट्कधान्ये । रा.नि.
व.१६ ।

गर्भु(र्भो)टिका (टी) । स्त्री । लवणलण-
विशेषे । माण्डूशा घासविशेष वा शान । हिं-
जरङ्गि । मं गोडालवणलण । गुणाः—मधुरा
शीता सारणी दाहघ्नी रक्तदोषघ्नी कृत्वा पशूनां
दुग्धदायिनी । रा.नि.व.८ । र.मा. ।

गर्भुत् । स्त्री । लणधान्यविशेषे । गण्डगण्ड, ग-
शना । अम. । सुवर्णे । नली । मे. ।

गलः । पुं । कण्ठे । गला । रा.नि.व.१८ । सर्ज-
रसे । धूना । न. । गङ्कमीने । श.र. ।

गलकः । पुं । गङ्कमत्स्यः । श.र. ।

गलकम्बलः । पुं । सास्त्रायाम् । शतत्र गल-
श्चित् कश्चाकृति शस्त्रम् । अम. ।

गलकीलः । पुं । गलगण्डोनामरोगी । वै.निघ. ।

गलगण्डः । पुं । Goitre, गलरोगविशेषः ।
शत्रगण्ड । तस्य निदानं—“वातः कफश्चापि गले
प्रदृष्टौ मध्ये तु संसृत्य तथैव मेदः । कर्ब्वलि गण्डं
क्रमशः खलिकैः समाचिर्तं तं गलगण्डमाहः ॥
लक्षणं—निबद्धः स्वयमुर्धस्य सुम्बल्लम्बते गले ।
महान्वा यदि वा क्रस्वी गलगण्डं तमादिशेत् ॥”
भा.नि. । पक्षिविशेषे । हाङ्गिणल ।

गलगोड़ि(लि)का (ली) । स्त्री । मविष-
कीटविशेषः । यस्य दंशनात् दाहवेदनीदंशोपा-
भवति । “दाहतीदस्त्रेदंशोफकारी तु गलगोड़ि-

का ।” च. । निर्विषसर्पविशेषे । सु.कल्प.४ अ. ।

गलगृहः । पुं । मत्स्यघष्टापरनामधेये व्यञ्ज-
ने । माहुर शब्दे । श.च. । गलरोगविशेषे । ग-
लाश्रता । “यस्य श्लेष्मा प्रकृपितः तिष्ठत्यन्तर्मले
स्थिरः आशु सञ्जनयेच्छीफं जायतेऽस्य गलगृहः ॥”
च.सू.१८ अ. । अश्वस्य गलरोगविशेषे । ज.द. २६ अ. ।

गलग्राहः । पुं । मकरे । वै.निघ. ।

गलत्कुष्ठारिरसः । पुं । तल्लुष्ठे रसः । पार-
दगन्धकतामसलीङ्गगुग्गुलुचिवकशिलाजतुकुचिलाव-
चानां (पाठान्तरे वचास्थाने त्रिफला) प्र. समभा-
गः । अर्धं ४ भ. करञ्जवीजं ४ भ. घृतमधुभ्यां बटी
कार्या । पारा, शक्रक, ताम्रा, लोह, गुग्गुलु,
चितामूलचूर्ण, शिलाजतू, कुचिला, वट (पाठा-
न्तरे त्रिफला) प्रत्येके १ भ. अत्र ४ भ.
करञ्जवीजं ४ भ. घृत ५ मधु द्वारा मर्दनम् ।
मा. १ त्रि. । भा. । र.सा.सं. ।

गलन्तिका । स्त्री । कर्कश्याम् । दशश्रीरा ।
अम. ।

गलमेखला । स्त्री । गलत्वे । हारा. ।

गलरोगः (हिणी) । पुं, स्त्री । कण्ठगतस-
प्तदशरोगभेदे । तत्र वातपित्तकफसन्निपातशोषि-
तजभेदेन रोहिणी पञ्चधा भवति । अपरे गलशा-
लूक-तुण्डिकेरिका-गलौघ-वल्लय-गलायुक्त शतघ्नी-
गलविद्रधि गलार्जुदाः वहिर्गलगण्डः वातज कफ-
ज-मेदीजभेदेन स्वरघ्नयेति द्वादश । रोहिण्यः प-
ञ्च कण्ठशालूकाधिजिह्ववल्लयत्रासैकवन्द्वन्द्वशत-
घ्नीगलायुगलविद्रधिगलौघस्वरघ्नमांसतानविदार्य-
इति अष्टादश । लक्षणं—“गलेऽनिलः पित्तकफौ
च सूर्च्छितौ प्रथक्कमस्ताश्च तथैव शोणितं । प्रदूष्य
मांसं गलरोधिनीऽद्भुरान् सृजन्ति यान् सायङ्करा
तु रोहिणी ॥” सु.नि.१६ अ. । कण्ठास्थशेषकहा-
तात् सा हनुयोत्रकफरी । पित्ताज्ज्वरीषाट्क्लीह
कण्ठधूमायनान्विता । कफेन पिच्छला पाण्डुः अ-
सृजा स्फोटकाचिता । गभीरपाकानिचयात्सर्व-
लिङ्गसमन्विता ॥ वा.उ.११ अ. । लक्षणाणि ख-
लपथ्याये स्रग्यानि ।

गलविद्रधिः । पुं । गलरोगभेदे । कर्षविद्र-
धि । लक्षणं—“सर्वङ्गलं व्याप्य समुत्थितो यः
शीफो रुजो यत्र वसन्ति सर्व्याः । स सर्वदीपी

गलविद्रधिषु तस्मैव तुल्यः खलु सर्व्वजन्यः ॥” सु.
नि.१६अ. ।

गलव्रतः । पुं । मयू१ । त्रिका. । [ज.द.२६अ. ।

गलगालूकः । पुं । अश्वस्य मुखरोगविशेषे ।

गलगुण्डिका (गुडी) । स्त्री । The uvula,
अलिजिह्विकायां । आलजिव, गलार गुंड़ि ।
रा.नि.व.१८ । च.शा.७अ. । जिह्वाप्रवन्धजाः क
खे दारुणा मार्गरोविनः । मांसाङ्कुराः शीघ्रचया
रोहिणी शीघ्रकारिणी ॥ कण्ठगुण्डीत्यपरनामधेये
तालुजरीगविशेषे । लक्षणं यथा—“श्लेष्मासृग्मां
तालुमूलाग्रद्वी दीर्घः शोथो भ्रातवत्प्रकाशः ।
दृष्टाश्वासकासकृतं वदन्ति व्याधिं वैद्याः कण्ठगु-
ण्डीति नाम्ना ॥” भा.म.४भ.मुखरो.चि. ।

गलशोथः । पुं । गलस्फोटी । गंगाटफोटी ।
“सनागरं देवदारु चय्यचित्रकपेषितं । प्रलेपनमिदं
श्रेष्ठं गलशयथुनाशनम् ॥” भैष.ज्व.चि ।

गलस्तनः । पुं । गलगण्ठरोगे । रा.नि.व.२० ।
ह्यागगलस्तने । वै.निघ. ।

गल(ले)स्तनी । स्त्री । ह्याग्याम् । छे.च. ।

गला । स्त्री । अलम्बुवायाम् । भा. ।

गलाङ्कुरः । पुं । A disease of the
throat. रोहिणीत्यपरपर्व्यायि गलरोगविशेषे ।
गण्डमालायाम् । गं.गु.गला । छे.च. ।

गलानि(वि)लः । पुं । गङ्गाटियमल्ये । गं-
लाठिः । त्रिका. ।

गलायुकः । पुं । गलरोगभेदे । लक्षणं—“मां
सकीली गले दीर्घरेकीऽनेकीऽथवात्यरुक् । कृच्छी-
च्छासाभ्यवहतिः प्रथुमूली गलायुकः ॥” वा.उ.
२१अ. ।

गलार्बुदम् । स्त्री । गलरोगभेदे । गलारि
आव् । लक्षणम्—“जिह्वावसाने कण्ठादावपाकं
स्त्रयर्थं मलाः । जनयन्ति स्थिरं रक्तं नीरुजं तद्ग-
लार्बुदम् ॥” वा.उ.२१अ. । [rosy. गलकुष्ठे ।

गलितकुष्ठम् । स्त्री । Incurable lep-

गलितदन्तः । त्रि । दन्तहीने ।

गलेगण्डः । पुं । मर्कटपक्षिणि । त्रिका. ।
गलेगण्ठरोगे । रा.नि.व.१० ।

गलोद्भवः । पुं । रोचमानाग्ने । त्रिका. ।

गलोघः । पुं । गलरोगविशेषे । तस्य लक्षणं
यथा—“शोफो महानन्नजलावरीधी तीव्रञ्चरी
वातगतेर्निहन्ता । कफेन जातो रुधिरान्वितेन गले
गलोघः परिकीर्त्यतेऽसौ ॥” सु.नि.१६अ. ।

गलः (कः) । पुं । गण्डे । गंग । छे.च. ।

गल्लचातुरी । स्त्री । उपधानविशेषे । गंग-
वालिश । जटा. ।

गल्लिरः । पुं । उन्मथ्यनामककर्णपालीगतरीशे ।

गल्वर्जः । पुं । वैदूर्यमणौ । इन्द्रनीलमणौ ।
त्रिका. । सुरापानपात्रे ।

गवयः । पुं । गलकम्बलग्न्ये गोसदृशे कूलचर-
पशौ । तन्मांसगुणाः—“हृच्छं बल्यं रुच्यं हृथ्यञ्च ।
रा.नि.व.१७ । स्निग्धं मधुरं कासघ्नं विपाके मधुरं
व्यवायवर्जनञ्च । सु.म.४६अ. । [नि.व.१६ ।

गवयी । स्त्री । गवयपत्र्यां । तु.नी. ग्राहि । रा.

गवयोद्भवः । पुं । तवचीरे । वै.निघ. ।

गवराजः । पुं । महावधे । श.च. ।

गवलम् । स्त्री । महिषयज्ञे । अम. । पुं । व-
नमहिषे । छे.च. ।

गवाची (टी) । स्त्री । (Macrognaethus
pancalus.) पङ्कालमक्षौ । पौकाल माछ ।
अस्य गुणाः—अजीर्णकारित्वं गुरुत्वं श्लेष्मकीपन-
लञ्च । राज.२प. ।

गवादनम् । स्त्री । घासे । श.च. ।

गवादनी । स्त्री । इन्द्रवाकशीलतायाम् । रा-
शालभाषा । वै.निघ.अपस्मा.चि. । श्वेतापराजिता-
याम् । अलीटवत्ते । वै.निघ. । अपराजितायाम् ।
नीलापराजितायाम् । रा.नि.व.२ ।

गवालूकः । पुं । गवये । त्रिका. ।

गवाषिका । स्त्री । लाचायाम् । र.मा. ।

गवाक्षः । पुं । गोक्षुरके । वै.निघ. । वाताशु-
ने । अम. । [ता । र.मा. ।

गवाक्षिका । स्त्री । गवाक्ष्याम् । अपराजि-
गवाक्षितः । त्रि । विरचिते । “धैर्यवाक्षित-

मिदं शरीरम् ।” भा. ।

गवाक्षी । स्त्री । शाखोटवृक्षे । आ० उ० गी० । रा.नि.व.८ । महाबलायाम् । रा.नि.व.२९ । इन्द्रवारुणीलतायाम् । त्रांशालशशांश्र गी० । सु. कल्प.७५. । भा.म.१भ.तन्द्रिकज्व.चि. । “निकुञ्जश्वचिफलागवाक्षी ।” गी० दुष्प्रायाम् । त्रांशाल-गोशूक । च.सू.२५. । गी० रक्तकर्कशां । त्रांशाल-शशां । सि.यी.कास.चि. । अपराजितायाम् । प. सु. । सु.सू.२६५. । श्वेतपुष्पेन्द्रवारुणायाम् । सु.सू. ३६५. च.च.संश्रमने ।

गविनः । पुं । कीकङ्गनामकविलेशयन्त्रे । जविन इत्यपि पाठः । रा.नि.व.१६ । [अभ. ।

गवेडुः । स्त्री । धान्यविशेषे । गड़गड़, ८५धान ।

गवेधुः (कः) । पुं । घुलुचवृक्षे । ८५धान । च. सू.२५. । गी० रक्तखुलायाम् । गोत्रशृङ्गाकुलि-श । च.द. । सि.यी.वर्द्धि.चि.विण्णतैले, महाना-रायणतैले । स्त्री (कम्) । गैरिके । शि० शि० । रा.नि.व.१२ ।

गवेधुका । स्त्री । (Coixbarbata.) गवेडौ । ८५धान । हिं गरहेडुषा । च.सू.२५.यवाग्वाम् । गुणाः—गवेधुः कटुका स्वादौ कार्यक्षत्कफनाशि-नी । भा.पू.१भ.धान्यव. । नागबलायाम् । गोत्र-शृङ्गाकुलि । रा.नि.व.४ । भेष.वा.व्या.चि.स्वल्प-विण्णतैले । काशमूले । वा.व्या.शता.नारायणतैले ।

गवेरि(रु)कम् । स्त्री । गैरिके । शि० शि० । चिका. ।

गवेश(शि)का । स्त्री । गी० रवीवृक्षे । श.च. ।

गव्यम् । स्त्री । गी० घृते । गी० रचनायाम् । गव्य-दधि । गी० दुग्धे । चिका. । चि. । गी० सम्बन्धीये ।

गव्यष्टतम् । स्त्री । गव्यनवनीतजातघृते । गी०-७३ । शि. । गुणाः—बुद्धिकान्तिष्मृतिदं बलमिधा-वर्धकं पुष्टिकरं वातश्लेष्मघ्नं अमहुरं पित्तघ्नं हृद्यम् । अग्निकरं पाकमधुरं वृष्यं देहस्थैर्य्यकरञ्च । रा.नि. व.१५ ।

गव्यतक्रम् । स्त्री । गी० दुग्धभवघोले । गुरुत्र-घोले । गुणाः—“गव्यं त्रिदोषशमनं पथ्ये श्रेष्ठं तदुच्यते । दीपनं रुचिकरं अशरीरविकारनि-त् ॥” अचि.८५. ।

गव्यदधि । स्त्री । गी० दुग्धजातदधनि । गुणाः—

अतिपवित्रं शीतलं क्षिग्धं दीपनं बल्यं मधुरम् । अरीचकघ्नं याहि वातरीगघ्नञ्च । रा.नि.व.१५ । आनं स्वादुरसं याहि गुरुक्षं वातरीगजित् । मे-दःशूलबलश्लेष्म रक्तपित्ताग्निशीफलम् । क्षिग्धं वि-पाके मधुरं दीपनं रुचिवर्धनं । वातापहं पवित्रञ्च दधि गव्यं रुजाकरम् ॥” अचि.८५. ।

गव्यनवनीतम् । स्त्री । गी० दुग्धजननवनीते । गी० ७३ । ननी । सर्व्वदोषघ्नं बलकृतं पुष्टिवर्धनञ्च । रा.नि.व.१५ ।

गव्यमांसम् । स्त्री । गी० मांसे । सु.सू.४६५. ।

गव्या । स्त्री । गी० रचनायाम् । रा.नि.व.१२ ।

गव्यूतिः । पुं, स्त्री । क्रोशदधे । हे.च. ।

गहनम् । स्त्री । वने । दुःखे । पीडायाम् । वै. निघ. ।

गह्वरम् । स्त्री, स्त्री । विडङ्गे । प.सु. ।

गाङ्गम् । स्त्री । गङ्गीदके । वै.निघ. ।

गाङ्गटः (कः) । पुं । मत्स्यविशेषे । हिं डिङ्गि-गाङ्ग । श.र. ।

गाङ्गटेशः । पुं । गाङ्गटमत्स्ये । श.र. ।

गाङ्गेयम् । स्त्री । भद्रसुभायाम् । गूढा । सुव-र्णे । रा.नि.व.१३ । र.चि.६५. । धुकुरे । कशरी । अभ. । पुं । इक्षोशमत्स्ये । चिका. । स्त्री (यी) । सुस्तके । “अथवा वृषगाङ्गेयी ।” वा.चि.१५. ।

गाङ्गेरिका । स्त्री । नागबलायाम् । गोत्रशृङ्गा-काउनी । वै.निघ. ।

गाङ्गेरुः (कः) । पुं । काकाखीचुपे । गताफ-ट्को, आनाकुणो । वै.निघ. ।

गाङ्गेरुकी । स्त्री । गुडशर्करके । प.सु. । गी०-रक्तखुलायां । गोत्रशृङ्गाकुलि । अभ. । “गाङ्गे-रुकीमूलरसैर्जायते गतवेदनाः ।” भा.म.१भ. । तत्-फलङ्गपायं हिमं स्वादु कफवातघ्नञ्च । सु.सू.४६५. ।

गाङ्गेष्ठी । स्त्री । कटशर्करालतायाम् । नटो । हारा. ।

गाजरम् । स्त्री । गृह्णने । भा० गी० । भा.पू.१ भ.शाकव. । [रा.नि.व.१६ ।

गाञ्जि(स्त्री)कायः । पुं । वर्तिकपर्वाणि ।

गाढम् । वि । बह्मकालजाते । बह्ममूले । सा-
न्द । सु.नि.६७. । [नक्षत्र लक्षण । रा.नि.व.६ ।

गाढलवणम् । स्त्री । सम्वरदेशजलवणविशेषे ।

गाण्डीरम् । स्त्री । शकविशेषे । भग्नं भाक ।
सु.सु.४६७. । [६ ।

गाण्डीवी (इन्) । पुं । अर्जुनवृक्षे । रा.नि.व.

गातुः । पुं । कोकिलः । भस्मरे । मे. ।

गात्रम् । स्त्री । देहे, शरीरावयवे । रा.नि.व.
१८ । करिणः पूर्वजहादिप्रदेशे, अयपादादिस-
म्युखभागे । मे ।

गात्रघर्षणम् । स्त्री । शरीरसांजने ।

गात्रभङ्गा । स्त्री । शूकशिख्याम् । श.च. ।
गन्धश्याम् । वै.निघ. । [गाम्छ ।

गात्रमार्जनी । स्त्री । अङ्गमार्जनार्थवस्त्रे ।

गात्रविक्षेपः । पुं । अङ्गचालने, अङ्गविक्षेप-
णे । वै.निघ. । [पूँत्ये प्रा.७३ । वै.निघ. ।

गात्रशीघः । पुं । पूतनामबालरीगविशेषे ।

गात्रसङ्कोची (इन्) । पुं । जाह्नकजनी ।
क्षणक्षकलासे । कौकलास, वक्रुशी । रा.नि.व.
१६ । गीनससर्पे । वै.निघ. ।

गात्रसम्भवः । पुं । स्रवजातीयपक्षिणि, हं-
सादौ । हे.च. । [वै.निघ. ।

गात्रसादः । पुं । शरीरावसादे । पित्तरीगे ।

गात्रानुलेपनी । स्त्री । गात्रानुलेपनयोग्ये
घृष्टपिष्टे सुगन्धिद्रव्ये । अम. ।

गाधः । पुं । स्थाने । लामेच्छायाम् । हे.च. ।

गानिनी । स्त्री । वचायाम् । वै.निघ. ।

गान्धारम् । स्त्री । गन्धरसे । शकृदेवाज । त्रिका. ।
पुं । सिन्दूरः । मे. ।

गान्धारी । स्त्री । कण्टकार्याम् । वै.निघ. ।
दुरालभायाम् । भा. । रा.नि.व.४ ।

गान्धिकाः । पुं । कीटविशेषे । गौधिं पो.क. ।
श.र. । खेडके । नाना. ।

गान्धारिका (री) । स्त्री । गन्धारीवृक्षे । गी-
मात्रं गौ. । मं कं सोवनी । तं गन्धारि. प.सु. ।

गान्धीर्यम् । स्त्री । गन्धीरतायाम् ।

गायत्री (इन्) । पुं, स्त्री । खदिरवृक्षे । भ. ।
अम. । च.द., सि.यो.रक्त.पि.चि.खण्डकायस्त्री-
हे. "तालमूली च गायत्री ।" खदिरकाष्ठसारे ।
च.द.यस्त्र.चि.एलादिमये ।

गायत्रयः । पुं । सीमलताभिदे । "गायत्रयस्त्रेषु-
भः ।" सु.चि.२८अ. । [भीदने । उणा. ।

गारित्रम् । स्त्री । धान्यविशेषे । वै.निघ. ।

गारुडम् । स्त्री । स्तर्णे । मे. । मरकतमणौ ।
रा.नि.व.१३ । तन्नामविषमन्त्रे । जटा. ।

गारुडिकः । पुं । विषवैद्ये । श.र. ।

गारुडी । स्त्री । पातालगरुडीवृक्षे । रा.नि.व.३ ।

गारुत्मतम् । स्त्री । मरकतमणौ । रा.नि.व.
१३ । वै.निघ.चय.चि. । नवरत्नराजसृगाङ्गे ।

गारुत्मतपत्रिका । स्त्री । गङ्गापत्रां । प्रांठी
लता । रा.नि.व.१० । [रा.नि.व.७ ।

गार्जरम् । स्त्री । गर्जरमूलके । गौक्षत्र मूला ।

गार्जः । त्रि । आयूने । स्त्री (र्ज) । आयूनतायां ।

गार्भः (भिंकः) । त्रि । गर्भसम्बन्धिनि ।

गालः । पुं । मदनवृक्षे । प.सु. । वा.ज्व.चि.१
अ. । "पिप्पलीभिर्युतान् गालान् ।"

गालनम् । स्त्री । वस्त्रपूतकरणे । छां.क. ।

गालफलम् । स्त्री । मदनफले । वै.निघ. ।

गालवः । पुं । खोभ्रवृक्षे । मे. । जेतलीध्रे । अ.
टी.भ. । केन्दुकवृक्षे । के.दं गौ. । श.च. ।

गालोद्यम् । स्त्री । पद्मबीजे । रा.नि.व.१० ।

गाहितः । त्रि । कम्पिते । स्त्राते । वै.निघ. ।

गाक्षीरी । स्त्री । चीरशुक्तायाम् । प.सु. ।

गिरणम् । स्त्री । भक्षणे । वै.निघ. ।

गिरिः । पुं । चक्षुरीगविशेषे । मे. । पर्वते ।
रा.नि.व.२ । स्त्री । गिलने । अम. । बालसूचि-
कायाम् । अ.टी.र. । पारददीपविशेषे । रत्ना. ।

गिरिकः । पुं । गिरिनिम्बे । महानिम्बे । वै.
निघ. । [६ । वा.उ.२अ. ।

गिरिकदम्बः । पुं । धाराकदम्बे । रा.नि.व.

गिरिकदली । स्त्री । पार्वतीयकदलीवृक्षे ।
गुणाः—मधुरा हिमा वल्ल्या वीर्यवर्धनी रुच्या
लघ्नापितदाहशोषहरी गुरुः दुर्ज्वरा च । रा.नि.
व.११ ।

गिरिकर्णः (र्णी) । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् ।
रा.नि.व.२३ । पाण्डुरापराजितायाम् । रा.नि.व.
३ । See श्वेतापराजिता । कृष्णापराजितायाम् ।
काल अपराजिता । गुणाः—श्वेतला तिलो
पित्तोपद्रवघ्नी चक्षुष्या विषदोषघ्नी त्रिदोषघ्नी ।
भा. । अस्फोतायाम् । शपत्रगाली । र.मा. । दु-
रालभायाम् । श.च. ।

गिरिकर्णिका । स्त्री । अपराजितायाम् ।
अपराजिता । सु.म.२६अ. । श्वेतकटभौवृक्षे ।
रा.नि.व.६ । श्वेतकिष्किण्डाम् । आरग्वधवृक्षे । रा.
नि.व.२९ । [अम. ।

गिरिका । स्त्री । बालमूषिकायाम् । छूट्ट ।

गिरिकाणः । त्रि । गिरिरोगैकचक्षुर्वर्धने ।
लणा । [निघ.२भ.अतिसा.चि.सुभादिचूर्णे ।

गिरिकौटजफलम् । स्त्री । इन्द्रयवे । वै.

गिरिगोचरः । पुं । श्वेतमकंटे । वै.निघ. ।

गिरिजम् । स्त्री । शिलाजतुनि । भा. । अम-
धाती । लीहे । मे. । गैरिके । रा.नि.व.१३ । पुं ।
गिरिजमधूकवृक्षे । पार्श्वोऽङ्गुल गोल गाछ । र.
मा. । काञ्चनारवृक्षे । ब्रह्म काकन गाछ । रा.
नि.व.१० ।

गिरिजतु (म्) । स्त्री । शिलाजतुनि । रा.नि.
व.१३ । वै.निघ.चय.चि.सूर्यप्रभागुडौ । [वै.निघ. ।

गिरिजधातुः । पुं । गैरिके । गिरिगाढे ।

गिरिजा । स्त्री । मल्लिकापुष्पवृक्षे । मल्लिका
मूलत्र गाछ । रा.नि.व.१० । मातुलुङ्गवृक्षे । प.
सु. । श्वेतवृक्षायाम् । चायमाणालतायाम् । रा.नि.
व.५ । गिरिकदलीवृक्षे । लघुपाषाणमेदः । लीहे ।
रा.नि.व.२९ । रास्त्रायां । कुन्दपुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।

गिरिजातेजः । स्त्री । अमधाती । वै.निघ. ।

गिरिजामलम् । स्त्री । अमधाती । अ.टी.रा. ।

गिरिजावीजम् । स्त्री । गन्धके । मेघ.यहणी-
काटासि । अमके ।

गिरिजाङ्गयम् । स्त्री । शिलाजतुनि । वै.
निघ. ।

गिरिल्वरः । पुं । वज्रे । श.र. ।

गिरिधातुः । पुं । गैरिकधाती । रा.नि.व.११ ।

गिरिनिम्बः । पुं । महानिम्बवृक्षे, कैटथनि-
म्बे । रा.नि.व.६ । [वकाणनिम्ब । वै.निघ. ।

गिरिपत्रः । पुं । गिरिनिम्बे । यशानिम्ब । हिं

गिरिपादिका । स्त्री । कपिकच्छां । आ-
लाकूशी । मं गोड़ीकुहिड़ी । वै.निघ. ।

गिरिपीलुः । पुं । परूषकवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

गिरिपुष्प(क)म् । स्त्री । शैलजे । शैलज ।
मं दगङ्कूल । रा.नि.व.१२ । [१६ ।

गिरिप्रिया । स्त्री । चमरोगव्याम् । रा.नि.व.

गिरिभित् । पुं । पाषाणमेदच्छेपे । भा. ।

गिरिभूः । स्त्री । क्षुद्रपाषाणमेदः । रा.नि.व.५ ।

गिरिमनोहरः । पुं । आरग्वधवृक्षे । वै.नि-
घ. । [अम. । सि.यो.रत्नाति.चि.कुटजाष्टके ।

गिरिमल्लिका (स्त्री) । स्त्री । कुटजवृक्षे ।

गिरिमानः । पुं । गजे । श.र. ।

गिरिमालः । पुं । आरग्वधवृक्षे । वै.निघ. ।

गिरिमालपञ्चकम् । स्त्री । आरग्वधाद्यप-
रनामयोगविशेषे । आरग्वधादि पाँचन । “आर-
ग्वधयान्यकमुलतिकाहरौतकौभिः कषितः कषा-
यः ।” सि.यो.वातकफज्व.चि. ।

गिरिमृत् (झवम्) । स्त्री, स्त्री । गैरिके ।
विका. । रा.नि.व.११ । [मिद इत्यपि पाठः ।

गिरिमेदः । पुं । विट्खदिर । र.मा. । इरि-

गिरिरम्भा । स्त्री । गिरिकदल्याम् । वीट्ट
कला । रा.नि.व.११ । [णि । वै.निघ. ।

गिरिवर्त्तिका । स्त्री । पार्श्वततिचिरिपक्षि-

गिरिवासी (रन्) । पुं । हस्तिकन्दनाममहा-
कन्दशके । रा.नि.व.७ । [गणे । र.सा.सं. ।

गिरिशान्तकः । पुं । लीहमारकविफलादि-

गिरिशायी (रन्) । पुं । पार्वतपक्षिविशेषः ।
वै.निघ. ।

गिरिशालाह्वः । पुं । प्रतुदपत्तिवि । सु.सू. ४६५. । [पुराणं ।

गिरि(श)शालिनी । स्त्री । अपराजितायां ।

गिरिशेखरः । पुं । महावकुले । वै.निघ. ।

गिरिसर्पः । पुं । दर्वाकरसर्पविशेषे । सु.कल्प.४५. । See सर्पः । [विघ. ।

गिरिसानुमा । स्त्री । नावमाणायाम् । वै.

गिरिसारः । पुं । लौहे वक्त्रे । मे. । [निघ. ।

गिरिसिन्दु(भ्यु)कः । पुं । कृष्णनिर्गुण्ड्यां । वै.

गिरिखेदः । पुं । शिलाजतुनि । वै.निघ. ।

गिरिह्वा । स्त्री । बालमूषिकायां । अ.टी.र. । सु.कल्प.५५. ।

गिलः । पुं । जम्बीरवृक्षे । श्र.च. ।

गिलग्राहः । पुं । नक्षे । वै.निघ. ।

गिलनम् (लिः) । क्ली, स्त्री । गलाधःकरणे, भचणे । अ.टी. ।

गिलायुः । पुं । गलरीये । तल्लवणं यथा — “यश्चिर्गले त्वामलकास्त्रिमात्रः स्थिरोऽल्पकृत् स्यात्कफरक्तमूर्तिः । संलक्ष्यते सक्तमिवाशनच्च स शस्त्रसाध्यस्तु गिलायुसंज्ञः ॥” सु.नि.१६५. ।

गिलोष्ठा । पुं । शणपत्राकारावयवयुक्तफलविशेषे । गिलोट इति लोके । सु.सू.४२५. ।

गीर्लता । स्त्री । महाज्योतिषतीलतायाम् । रा.नि.व.३. । [१२ ।

गीर्वाणकुसुमम् । क्ली । लवङ्गे । रा.नि.व.

गुग्गुलुः । पुं । (Burseraceae. Balsamodendron mukul.) स्नानाम्ब्यातपण्डद्रव्ये । शुशुम्न । तं गुग्गिलमुच्येद् । वा.सू.१५५. । स निविधः—साधारणगुग्गुलुः, कणगुग्गुलुः, भूमिजगुग्गुलुश्च । विशेषाः पर्याये द्रष्टव्याः । रा.नि.व.१२ । महिषाक्ष-महानील-कुमुद-पद्म-हिरण्या इति पञ्चमेदमिच्छन्ति भावमिष्टादयः । तेषु अङ्गाक्षनसवर्णः महिषाक्षः, महानीलवर्णो महानीलः, कुमुदाभः कुमुदः, माणिक्यसवर्णः पद्मः, हेमाभश्च हिरण्य इति । तत्र प्रथमी द्वितीयश्च हस्तिनां, कुमुदी हयानां, पद्म चारोग्ये, कनकश्च

नरस्य हितः । भा. । शुद्धिः—उष्णे पूते च दशमूलकाये गुग्गुलुं मक्षिप्यालोष्य वस्त्रपूतं विषाद्य पञ्चाद्विशेष्य घृतं दत्त्वा पेषितो ग्राह्यः । सा.कौ. । गुणाः—जराव्याधिहरत्वाद्रसायनः । कटुतिक्तोष्णः कफवातकासघ्नः कृमिवातोदरक्षीहृशीफार्शनीघ्नः । रा.नि.व.१२ । नवी वृष्यो वृद्धश्चः सुगन्धः पिच्छलः शुष्को दुर्गन्धः । पुराणश्च अतिखिन्नो वीर्यहीनश्च । भा. । गुग्गुलुपाकः गुडपाकवत् । See गुडपाकः । **गुग्गुलुवटकः (आदित्यपाकः)** । पुं । वातश्याघौ । त्रिफलाचूर्णे प्र. ४ तो. पिप्पलीचूर्णे ४ तो. गुडत्वग्गलाचूर्णे प्र. २ तो. शोधितगुग्गुलुः २० तो. एकत्र दशमूलान्मुना भाव्यम् (दशमूल ४० तो. वारि ६० तो. शे. २० तो.) । “भाव्यद्रव्यसमं कायं कायोऽष्टांशस्तु तेन च ।” च.द. । प.म. ।

गुच्छः । पुं । लवके । त्रिका. । भूटसे । गुच्छा-सिनीटणे । वै.निघ. । मयूरपुच्छे । मे. ।

गुच्छकः । पुं । गुच्छकन्दे । तैलश्राव इति लोके । गज.वै. । रीठाकरवृक्षे । रा.नि.व.६ । क्ली । यश्चिपणे । भा. ।

गुच्छकच्छदः । पुं । यश्चिपण्याम् । वै.निघ. ।

गुच्छकणिशः । पुं । रागीधाम्ने । रा.नि.व.१६ ।

गुच्छकन्दः । पुं । कन्दशके । तैलश्राव इति लोके । मं कुलीहालु । कं मुकुलियागड्डे । गुणाः—मधुरः शीतलः वृष्यः दाहघ्नः तर्पणः । रा.नि.व.७ ।

गुच्छकरञ्जः । पुं । करञ्जवृक्षविशेषे । गुणाः—कटुतिक्तोष्णः विषवातकण्डूविचर्षिकाकुष्ठस्पर्श-त्वग्दीपघ्नश्च । रा.नि.व.६ ।

गुच्छगुल्मिका । स्त्री । सुहीठवृक्षविशेषे । इन्द्रफणिमनमाविदमश्च । वै.निघ. । [व.११ ।

गुच्छदन्तिका । स्त्री । कदलीवृक्षे । रा.नि.

गुच्छपत्रः । पुं । तालवृक्षे । तालं गीह् । रा.नि.व.६ । [नि.व.६ ।

गुच्छपुच्छः (कः) । पुं । गुच्छकरञ्जे । रा.

गुच्छपुष्पः (कः) । पुं । सप्तपर्णवृक्षे । अशीकवृक्षे । रा.नि.व.१० । (कः) रीठाकरञ्जे । रा.नि.व.६ ।

गुञ्जपुष्पी । स्त्री । शिगूडीनामचुपे । धातकी-
हवे । रा.नि.व.४।६ ।

गुञ्जफलः । पुं । रीठाकरञ्जे । रा.नि.व.६ ।
कतकहवे । राजादनहवे । श्लैष्मिन् तृष्ण । रा.
नि.व.११ । जलवेतसे । वै.निघ. ।

गुञ्जफला । स्त्री । अग्निदमनीनामचुपे । का-
कमायाम् । रा.नि.व.४ । द्राक्षायाम् । कदली-
हवे । रा.नि.व.११ । निष्पायाम् । रा.नि.व.७ ।

गुञ्जबुध्ना । स्त्री । गुण्डालाचुपे । रा.नि.व.५ ।

गुञ्जमूल(लि)का (ला) । स्त्री । गुण्डा-
विनीहवे । रा.नि.व.८ । गुण्डालाचुपे । वै.निघ. ।

गुञ्जसङ्गा । स्त्री । क्षुद्रधातक्याम् । वै.निघ. ।

गुञ्जालः । पुं । भूतणे । रा.नि.व.८ । भूक-
द्वये । प.सु. । [व.७ ।

गुञ्जाह्वकन्दः । पुं । गुलुक्ककन्दे । रा.नि.

गुञ्जो । स्त्री । गुञ्जकरञ्जहवे । रा.नि.व.६ ।

गुञ्जः । पुं । गुञ्जे । श.र. ।

गुञ्जकत् । पुं । भमरे । श.र. ।

गुञ्जरत्नमाला । स्त्री । वैद्यकयन्त्रभेदे ।

गुञ्जा । स्त्री । (*Abrus precatorius*.) ख-
न्नामव्यातोपविषजातीयमूलविषलतायाम् । कूँट
गोष्ठ । हिं शीषकांश्च विरमिति । सं के गुलु-
गुञ्जे, एरडु । उत्. रुद्र । सु.क.य.२२.४ । गुञ्जा
दिधा जेतत्तमेदात् । इयगुणाः — फलं तिक्ताणं
श्लवकरं शिरोऽर्भिनाशनञ्च । शिफा वानिकरी ।
प्रचं शूलघ्नं विषहत् । वक्षे जेतच्च शस्यते । रा.
नि.व.३ । “गुञ्जावयन्तु केश्यं स्याद्वातपित्तज्वरापहं ।
सुखशीषभमन्त्रासदण्णमद्विनाशिनं । नेत्रामयहरं
वृथं बल्यं कण्डूघ्नं हरित् । क्लीन्दलुप्तकुष्ठानि र-
क्षा च धवलापि च ॥” भा. । जेतगुञ्जायाम् । र.
सा.सं. । सुतायाम् । रा.नि.व.६ । मयगुञ्जायां ।
श.र. । यवचतुष्टयात्मके माने । गुञ्जा स्यात्तुष्ट-
यम् । प.प्र.१४. । यवचयमाने । क्वचिद्वैद्यके ।
गोधूमवयमाने । रा.नि.व.२१४. ।

गुञ्जाकिनी । स्त्री । गुञ्जायाम् । भैष.ज.चि.
पाणीयभक्तव्याम् ।

गुञ्जागर्भरसः । पुं । हृद्रेण रसः । पाठः—

“निकत्रयं रसस्य स्याद्भस्वकलुर्भागिकः । गन्धकैर्न
जयाचूर्णे निम्बवीजं समानकम् । गुञ्जावीजं तदर्थं
स्यात्तदर्थं जयपालकं । निम्बद्रवेष सन्धर्ष काक-
माया दिनान्तकम् । धूसूरकजयन्तीभ्यां गुञ्जिकां
कारयेत्सुधीः । गुञ्जागर्भरसी नास्ती दातव्यो घृत-
संयुतः । हिङ्गुसैन्धवसंयुतं मण्डं पथ्याय दापयेत् ॥”
पारा. १॥० तो. शक्रक, जयन्तीवीज वा हरी-
तकी, निम्बवीज प्रत्येक ७ तो. कूँट
वीज ७ तो. जयपांन १॥० तो. निम्ब,
काकमाटी, धूसूरा एवञ्ज जयन्ती रसे माडिग्रा
वटी करिदेव । र.चि. ।

गुञ्जातैलम् । स्त्री । कुष्ठे, गुण्डमालायां तैलम् ।
“गुञ्जामूलफलैः तैलं विपकं द्विगुणाभसा ।” क-
टुतैलं ४ श. गुञ्जामूलं फलञ्च प्र. ४ प. वारि ८
श. । भा. । अन्यत् — “गुञ्जाफलैः शृतं तैलं मृद-
राजरसेन च ।” कटुतेज ४ श. कूँटफल ८
प. भोगराजराग ८ श. । सा.कौ. ।

गुञ्जाद्यतैलम् । स्त्री । गलगुण्डाधिकारे । गु-
ञ्जामूलं करवीरमूलं बीजताडकमूलं, अर्कमूलं वा
निर्यासः, सर्वपं । एषां प्र. ४ तो. तैलं १ श.
(८० तो.) गोमूत्रं ८ श. पक्ता शेषयेत् । तत्र पि-
प्लीपञ्चलवणभरिचचूर्णं २० तो. प्रक्षेपः । रस.र. ।
गुञ्जामर्दरसः । पुं । ऊरुलक्ष्मि हृद्रेण च
हितः । पारदः १॥० तो. गन्धकं ६ तो. गुञ्जवीजं
३ तो. जयन्तीवीजं निम्बवीजं जैपालवीजं प्र. अ-
र्कतोलकं । जयन्तीधूसूरपत्रजम्बीरकाकमाचीरसेन
प्रत्येकं विभाव्य घृतेन मर्दयित्वा वटी कार्या । मा.
४ र. । र.सा.सं. । भैषज्यरत्नावल्यां जयन्तीनिम्बं
नास्ति । [परिमाणे । श.च. ।

गुञ्जिका । स्त्री । गुञ्जायाम् । कूँट । विश्व-
गुटिकः । पुं । मन्त्राष्टायाम् । मिष्टि । ज.द.
१२२. । [याम् । कूँट । ज.द. ।

गुटिका । स्त्री । कटिकायाम् । गुणि । गुञ्जा-
गुटिकाञ्जनम् । स्त्री । विविधाञ्जनात्यन्त-
ञ्जने । See अञ्जनम् ।

गुण्डः । पुं । दण्डविशेषे । केकुत्र । रा.नि.व.८ ।
सुगन्धरोहिषदण्डे । वै.निघ. । दक्षिणात्ये ।
“दक्षिणात्यो भवेद्गुण्डो योऽध्वजः सर्ववाजिनः ।”
ज.द.१५. ।

गुड़ः । पुं । इत्यादिरसविकारि । ण्डु । स सामान्यतश्चतुर्भेदः धोताधोतपुराणनवमेदान् । तेषु धोती नातिशेषः सन्तुल्योमनश्च, अधीतः प्रभू-
तकृमिमासृष्टसेदीमांसकरः, पुराणी द्वयः स्व-
स्वहितश्च, नवश्च शेषाग्रिमान्यक्तः । वा.टी.हमा ।
सा. गुणाः—ठण्यो गुरुः क्षिप्तः वातघ्नः मूत्रशो-
धनः नातिपित्तहरः मीदः कफप्रमित्रलक्ष्य । भा. ।
पुरातनस्य गुणाः—अधिकगुणः रक्तपित्तप्रसन्नव-
त्कारो च । राज. । “गुड़ी जीर्णो लघुः पथ्यो
नाभिष्यन्धप्रिपुटिक्तः । पित्तघ्नो मधुरो ठण्यो वा-
तघ्नोऽसृक्प्रसादनः ॥” भा. । यावनालगु-
कटुः चारो मधुरः वातकफघ्नः पित्तजनकः नित्य-
सेवनेन कण्डूकुष्ठं जनयति अश्वविदाहश्च करोति ॥
रा.नि.व.१४ । “बल्यो ठण्यो गुरुः क्षिप्तः वातघ्नो
मूत्रशोधनः । स पुराणोधिकगुणो गुल्माशंसीर-
कापहः । चये कासो चतुर्विधो पाण्डुरोगेऽसृजः
चये । हितो योग्येन संयुक्तो गुड़ः पथ्यतमो म-
तः ॥” “गुदामये कामलशोधमेहे गुन्नामये पाण्डु-
हलीमके च । वाते सपित्तासृजि राजरोगे रुचिप्र-
दो रोगहरो गुरुः स्यात् ॥ कासो शोषो गुड़ो नेष्टः
अन्यत्रापि हितो मतः । योगयुक्तोऽपि सर्वत्र
हितो गुणगणालयः ॥ चामचामधतकजात्रासमू-
च्छानुरोगिणाम् । अश्वशानिग्रममदविषमूत्रह-
न्नास्मरीणाम् । जीर्णवामज्वरविषमगे रक्तपित्त-
प्रक.पे दण्डादाहवयुरधिरगे सर्वरोगान् निह-
न्ति ॥” अवि.१०७. सुहोठवे । मनसाजिह्वु ।
प.सु । कापास्याम् । क.पा.ज. अ.टो. यासे ।
हं च. । [प.प्र.]

गुड़कः । पुं । गुड़पक्वौषधमात्रे । गो.नि.व. ।

गुड़काष्ठः । पुं । इची । वै.निघ. ।

गुड़कुष्माण्डकम् । स्त्री । वाजीकरणाधिकारे
प्रयुक्तम् । लग्नादिहीनं किञ्चिज्जलीतिवृत्तं शिला-
पिष्टं किञ्चिदातपशोषितं पुण्ड्रकुष्माण्डपलशतं तै-
लघृतेन भर्जयेत् यथा मधुवर्णं भवति । स्निग्धगा-
न्धितकुष्माण्डद्रवे पुराणगुडं दध्वालोच्य पुला च
तेन जलेन कुष्माण्डकं पचेत् । बाहुशालोक्तगुड़पा-
कचिह्नेनावतारिते कोषे लक्ष्मणादिचूर्णं प्रवे-
ष्यम् । कुष्माण्डं १०० प. घृतं ८ प. तिलतैलं ८
प. गुड़ १०० प. लक्ष्मणपत्रं धान्यं चिकटु जी-

रकद्वयं एलाद्वयं चित्रकं पिप्पलीमूलं चण्यं गज-
पिप्पली गुल्ली गृङ्गाटकं कशेरु तालादुरं तालम-
सकश्च एषां प्र. चूर्णे ८ प. मधु ८ प. । रस.र. ।

गुड़खण्डः । पुं । गुड़कृतखण्डः । शौ.उ.उ.उ.,
आ.टा.गि. गुणाः—“गुड़खण्डश्च मधुरः सितश्च
वातपित्तघ्नः । किञ्चिच्छीतगुणोपेतो बल्यो ठण्यो
रुचिप्रदः ॥” [व.१४ ।

गुड़गुड़ा । स्त्री । यावनालशर्करायाम् । रा.नि.

गुड़ची । स्त्री । गुड़्याम् । अ.टी.भ. ।

गुड़चुक्रम् । स्त्री । गुड़कृतचुक्रविशेषः । ण्डु-
कृतमिर्कान् । यथा—“गुड़ाम्बुना सतैलिन कन्द-
शाकफलैस्तथा । सञ्चितश्चास्त्रतो यातङ्गुडचुक्रं तदु-
च्यते ॥” भा. । [व.१४ । गुड़दण्डे । श.र. ।

गुड़दणः (त्रिणं) । पुं, स्त्री । इची । रा.नि.

गुड़त्वक् । स्त्री । खनामव्यातगन्धद्रव्ये । दा.त्र-
टिनि. । तत्र लघूणं स्वादु तिक्तं रुचं पित्तवर्धकं
अरुचिकण्डूहृदयवाताशः कृमिपीनसप्तच. भा. ।
कफशुक्रामवातघ्नं मधुरं कटु चेति । राज. ।

गुड़त्वचम् । स्त्री । गुड़त्वचि । जातीकोषे ।
अग्निवी. । श.च. ।

गुड़दारः । स्त्री । इची । त्रिका. ।

गुड़पाकः । पुं । औषधस्य गुड़पाके । तल्लक्ष-
णम्—“यदा दर्व्वीप्रलेपः स्यात् यदा वा तन्तु-
लीभवेत् । तोयपूर्णे च पात्रे तु चितो न प्रवते गु-
डः । क्षिप्तान् निश्चलसिद्धेयतितम् न शीर्यति ।
एष पाको गुड़दीनां सर्वेषां परिकीर्तितः । सु-
खमर्दः सुखस्पर्शो गन्धमर्थोऽसान्वितः । पीडितो
भजते मुद्रां गुड़पाकः सुपाकितः । गुड़वद्गुल्लीः
पाकः रसगन्धविशेषतः । गृष्टमध्यमहीनेषु हाद-
शाटचतुष्टये । माधुर्यः गुग्गुलीतोत्रां व्याधिं
वीक्ष्य प्रयोजयेत् ॥ रसकियाथा ये लेह्या गुड़ाश्चैव
प्रकीर्तिताः । तेषां विन्दुर्जलं त्यक्तो न शीर्यत्याक-
॥” प.प्र.३ख. ।

गुड़पात्रकः । पुं । इची । वै.निघ. ।

गुड़पिप्पली । स्त्री । पिप्पलीनृणं १ भ. गु-
डस्य च भागद्वयं जीर्णज्वरे शक्तम् । अन्या यथा—
विडङ्गं चिकटु कुष्ठं हिङ्गु पञ्चलवर्णं यवचारः स-
र्ज्जिचारः टङ्गपचारः समुद्रफेनः चित्रकमूलचूर्णं

गजपिपली कणजीरकं तालजटाचारः कुसाण्ड-
नालमक्ष अपामार्मचारः तित्तिङ्गीचारः प्र. सम-
भागः । सर्वचूर्णसमं पिपलीचूर्णं । पुनः सर्वं
चूर्णद्विगुणः पुरातनगुडः एकत्र सम्मर्द्यम् । भा.
॥ ० ती. । भेष. । [महुया । र.मा. ।

गुडपुष्पः । पुं । मधूकवृक्षे । मटेल गच्छ । हिं

गुडपुष्पसारः । पुं । मधूकपुष्पसारि । च.द. ।

गुडफलः । पुं । पीलुवृक्षे । भा. । वदरवृक्षे ।
रा.नि.व.११ ।

गुडफला । स्त्री । ऋक्षकाकमायां । वै.निघ. ।

गुडभक्ष्मातकम् । स्त्री । अश्वीरोगे । काथार्थ
—दशमूल, गुडूक्ष, वाग्नशंठो, गोक्षूर, चि-
ता, भट्टो अत्रोत्ते १ प. भक्ष्मातक १०० टो,
खज ७४ म. श. १७ म. । अत्रोत्ते—मधू ८
प. पिपूल ४ प. अत्रोत्ते ८ प. गुडूक्ष, ८
एना, मरिच अत्रोत्ते १ पौ० ३ । च.द. ।

गुडमञ्जरी । स्त्री । जिङ्गिन्याम् । वै.निघ. ।
कणशाक्याम् । एतन्नियांसनस्येन स्त्र्यांसरुक्
नश्यति । वा.उ.४० अ. ।

गुडमण्डूरम् । स्त्री । अन्नद्रव्ये । पुराणगुडः
१ प. आमलकचूर्णं १ प. हरीतकीचूर्णं १ प.
गुडमण्डूर १ प. घृतमधुभ्यां सम्मर्द्य २ ती. भोज-
नाद्यमध्यावसानेषु सेव्यम् । रस.र. ।

गुडमूलः । पुं । खल्पमारिषशके । श.च. ।
इक्षी । भा. ।

गुडयोगफला । स्त्री । मधुरालाव्यां । वै.निघ. ।

गुडलम् । स्त्री । गौडिमदिरायाम् । श.च. ।

गुडवीजः । पुं । मसूरे । रा.नि.व.१६ ।

गुडशर्करा । स्त्री । शर्करायाम् । चिन्ता । गु-
णाः—“व्याः चीरचतुर्विधाः सखेष्टा गुडशर्क-
राः ।” च.मू.२७ अ. ।

गुडशिशुः । पुं । रक्तशोभाञ्जने । श.च. ।

गुडशुक्तम् । स्त्री । सतैलगुडाम्बुना कन्दशाका-
दि एकत्र संहितमस्तरसं गुडशुक्तमुच्यते । प.प्र.३
ख. । गुडाम्बुना सतैलेन सम्भानद्वाञ्जिकलु यत् ।
कन्दशाकफलेयुक्तगुडशुक्तं तदुच्यते ॥” शार्ङ्ग. ।

गुडा । स्त्री । सुहीवृक्षे । र.मा. । गुडिकायां ।

मे. । उशीर्याम् । रा.नि.व.८ । गुडूच्याम् । वै.
निघ. ।

गुडाका । स्त्री । निद्रायाम् ।

गुडाख्यः । पुं । सुहीवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

गुडादिवटिका । स्त्री । शीथे रसः । शुष्की-
चूर्णं ३ प. पिपलीचूर्णं ३ प. गुडमण्डूर १ प.
तिलं १ प. पलत्रयगुडेन वटी कार्या । गुड ३
प. गुंटेरु ३ प. पिपूल ३ प. गुडमण्डूर
३ प. तिल ३ प. भा. ।

गुडाम्बु । स्त्री । गुडकृतजले । “गुडयोगाद्गुडा-
म्बु स्याद्गुडवर्णरसान्वितम् ।” प.प्र.३ ख. । वा.चि.
६ अ. ।

गुडाशयः । पुं । अचोटवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

गुडाष्टकम् । स्त्री । उदावर्त्ते अजोर्णे च । वि-
कटु पिपलीमूलं विठ्ठलमूलं दन्तीमूलं चित्रकमूलं
एषां प्रति चूर्णं तुल्यभागं गुडेन प्रातर्भक्षयेत् । मा-
त्रा यथापिबला देया ।

गुडासवः । पुं । गुडकृतसवे । गुणाः—“सुष्टी
भिन्नशुक्रवातो गौडसर्पणदीपनः ।” च.मू.२७ अ. ।

गुडिका । स्त्री । गुटिकायाम् । प.प्र. ।

गुडि । स्त्री । सुहीवृक्षे । गुडूच्यां । वै.निघ. ।

गुडूची । स्त्री । (*Finospora cordifolia*,
Syn. *Menispermum cordifolium*.)
खनामग्यातपत्रशाकलतायाम् । गुणैर्लघु । हिं
गुडच, घडच । मं गुलवेलि । कं अमरदवेलि ।
ते तिप्यतोमे । कान्यकुब्जे गुरुची । गुर्जरे गलो ।
गुणाः—“गुडूची कटुका तिक्ता खादुपाका रसा-
यनी । संघाहिणी कषायीणा लघ्वी बल्याग्निदी-
पनी । दीपचयामटुदाहमेदःकामांश पाण्डुता ।
कामलाकुष्ठवातासृग्ज्वरकिमिवमौन्दरेत् । प्रमेह-
श्वासकासांशः कण्डूद्वेगवानतुत् ॥” तदुत्पत्तिः—
पुरा यदा राक्षसपरिवृतो रामः सीतापद्धारिणं
रावणं जघान तदा हतान् बानरानिन्द्रोऽसृत्तवर्ष-
येन जीवयामास । तद्वाचयुतारक्तविन्दवः गुडूची
जाताः । भा. ।

गुडूचीघृतम् । स्त्री । वातरक्ते । गव्यघृतं ४
श. क्वाथार्थं—गुडूची १२॥० श. जलं ६४ श. घृ. १६
श. कल्पाार्थं—गुडूची १ श. । अमृतं आम-

वाते—गन्धघृतं ४ श. क्वाथार्थं—गुडूची ६४ प. जलं ६४ श. श्रे. १६ श. कल्कार्थं शुष्की १ श. । च.द. ।

गुडूचीतैलम् । क्ली । वातरक्तौ तैलम् । स्वल्पं यथा—तिलतैलं ४ श. क्वाथार्थं—गुडूची १०० प. जलं ६४ श. श्रे. १६ श. । मतान्तरे गुडूची ४ श. जल १६ श. श्रे. ४ श. । सा.कौ. । भैष. । मध्यमं यथा—तिलतैलं ४ श. गुडूचीक्वाथः १६ श. दुग्ध ४ श. । भैष. । वृहत् यथा—तिलतैलं ८ श. क्वाथार्थं—गुडूची १०० प. जलं ६४ श. श्रे. १६ श. कल्कार्थं—शुल्फा हरितकी त्रिकटु राक्षा सुता वनयमानी हरिद्रा दारुहरिद्रा कुष्ठं धान्यं पत्रकाष्ठं विडङ्गं तेजपत्रं वचा जटामांसी, एषां प्रति ४ तो. रक्तचन्दनं ८ तो. । अपरं यथा—तिलतैलं १६ श. गुडूची १२॥० श. जलं ६४ श. श्रे. १६ श. दुग्धं ६४ श. कल्कार्थं—यष्टिमधु मञ्जिष्ठा ऋद्धिः (अभावे बला) वृद्धिः (अभावे गो-रजचाउली) मेदा (अभावे अश्वगन्धा) महामेदा (अभावे अनन्ता) जीवकः (गुडूची) ऋषभकः (अभावे वंशरीचना; कार्कोली चौरकाकोली जीवन्ती कुष्ठम् एला अगुरु द्राक्षा जटामांसी पद्मनखी शटी रेशकं विकङ्कतजटा (वट्टेष्ट्रि फूम्ब्रि) शुष्की पिप्पली मरिचं शुल्फा श्यामालता अनन्तमूलं गुडत्वक् तेजपत्रं चव्यं वराहक्रान्ता भूष्यामली शालपर्णी तगरपादुका नागेश्वरं पत्रकाष्ठं सीगन्धिकं (अन्नी) रक्तचन्दनं एषां प्रति २ तो. । सा.कौ. ।

गुडूचीपत्रम् । क्ली । पत्रं गुडूच्याः शाकाथे । गुणाः—आप्रियं सर्वज्वरहरं लघु कटु कषायं तिक्तं स्वादुपाकं रसायनं बल्यमुष्णं संघाहि दृषा-घ्नं प्रमेहघ्नं दाहघ्नं कामलाकुष्ठपाण्डुघ्नं । भा. ।

गुडूचीसत्वम् । क्ली । गुडूचीसारं । अनुष्णं । भैष. ।

गुडूच्यादिगणः (कषायः) । पुं । गुडूची-पत्रकारिष्टधानकारक्तचन्दनात्मके गण्ये । स च पित्तश्लेष्मज्वरकृद्दिदाहदृषाघ्नः अपिक्कश्च । वा.सू. १५५. । गुडूचीशारिवाद्राक्षायतपुष्पापुनर्नवाभिः कृते कषाये । च.द. । अन्यः—“गुडूच्यतिविषा-धायशुष्कीविलाद्वालकैः । पाठाभूनिष्कुटजच-

न्दनीश्रीरपत्रकैः । कषायः शीतलः पेयः ज्वराती-सारशान्तये ॥” भैष. ।

गुडूच्यादिलौहः । पुं । वातरक्तौ रसः । पा-ठः—गुडूचीसारसंयुक्तं त्रिकत्रययुक्तमव्य. । वात-रक्तं निहन्त्याशु... । गुडूचीसारः (अनुष्णपाणो) त्रिकटु त्रिफला विडङ्गं सुता त्रिककमूलं—एषां प्र. १ तो. लौहं १० तो. माषप्रमाणा वटी का-र्या । र.चि. ।

गुडेरः (कः) । पुं । घासे । घासे । उष्णः ।

गुडोदकम् । क्ली । गुडाम्बुनि ।

गुडोद्भवा । स्त्री । शर्करायाम् । रा.नि.व.१४ ।

गुड्डकः । पुं । गरुडशाली । रा.नि.व.१६ ।

गुणः (कः) । पुं । इन्द्रिये । मे. । लघ्वादी ध-र्म्ये । ते च लघुगुरुस्निग्धरुचतीक्ष्णा इति यथाक्रमम् आकाशचित्तिजलाग्नीनां गुणाः । तत्र लघु—पथ्यं कफघ्नं क्षिप्रपाकि । गुरु—वातघ्नं पुष्टिश्लेष्मज्वर-रपाकि च । स्निग्धं—वातघ्नं श्लेष्मकारि दृढ्यं ब-ल्यञ्च । रुचं वातकरं कफघ्नञ्च । तीक्ष्णं—पित्तकरं लेखनं कफवातघ्नञ्च । सुयुतस्तु विंशतिगुणानाह यथा—लघुगुरुस्निग्धरुचतीक्ष्णस्थिरसररपिच्छ-लविशदशीतोष्णमृदुकर्कशस्थूलसूक्ष्मद्रवशृक्कालमृदा इति । [रा.नि.व.२ ।

गुणकर्णिका । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायाम् ।

गुणत्रयम् । क्ली । सत्वरजस्तमःसु । लघ्वर्णं—“सत्वं रजस्तमयेति पुंसामुक्तास्त्रयो गुणाः । तत्र सत्वं श्लेष्मा रजः पित्तं तमश्च वायुः । सत्वं श्लेष्मा रजः पित्तं तमश्चापि समीरणः । द्रव्यस्य मानसु-द्रित्तं पुंसि पुंस्त्वनुवर्तते ॥” रा.नि.व.२१ ।

गुणमहोदधिः । पुं । कासाधिकारि । पार-दः गन्धकं लौहं विषं लवक् (गुडत्वक्) ताम्रं वज्रं अभ्यं—एषां प्रति १ तो. त्रिकटु तेजपत्रं सुस्तकं विडङ्गं नागकेश्वरं रेशकं एला पिप्पलीमूलञ्च एषां प्र. २ तो. बालकपिप्पलीक्वाथेन जम्बीररसेन च भावना दातव्या । मात्रा चणकाभा । रस.कौ. ।

गुणवतीवर्त्तिः । स्त्री । व्रणरीने हिता । धू-नकं लोभं सिन्दूरम् अतिविषा हरिद्रा विभीतक-फलं कण्ठिकं श्रीवासः गुग्गुलुञ्च, एषां प्र. सम-भागं घृततैलाभ्यां सम्पिथ्य तं पिच्छं तुल्यसिक्कयुक्तं

(ग्रीक) मृदपिना पक्का सन्निधितं ज्ञात्वा उद्धरे-
त् । रस.र. ।

गुणवत्तरा । स्त्री । जीवनीशक्ति । प.सु. ।

गुणसूः । स्त्री । कार्पासीचुपे । रा.नि.व.४ ।

गुणा । स्त्री । दूर्वायाम् । मांसरीहिण्याम् ।
मयसामान्ये । रा.नि.व.८।१२।१४ ।

गुणाज्यकः । पुं । अङ्गोदहवे । वै.निघ. ।

गुणी (इन्) । पुं । आवर्तक्याम् । आपटे ।
वै.निघ. । त्रि । शब्दावाधारे आकाशदी । च. ।

गुणीज्वला । स्त्री । सुद्रवेतयूथिकायाम् ।
वै.निघ. ।

गुण्डः । पुं । वृत्तदण्डे । वा.सू.१५अ. । “वृत्ताद्-
नीलकुशयगुण्डगुन्द्राः ।” दाक्षिणात्यघोटकमे-
दे । See अत्रः ।

गुण्डः । पुं । (Scirpus kysoor.) कसेरद-
णे । अस्य कन्दः कसेररिति । केकुत्र घास,
गैत्र केकुत्र । केउटीति खोके । मं बलहाती-
नि । कं मूरुगेर । गुण्डस्त्रिविधः—वृत्तगुण्डः ल-
घुस्त्रुलगुण्डौ च । सा. गुणाः—मधुराः श्रिताः क-
फपिनातिसारघ्नाः दाह्ररक्तहराश्च । मध्ये स्थूलत-
रोऽधिकगुणश्च । रा.नि.व.८ । सुगन्धरीहिषदण्डे ।
वै.निघ. ।

गुण्डकः । पुं । चूर्णे । भैष. । [व.८ ।

गुण्डकन्दः । पुं । कमेरी । केकुत्र । रा.नि.

गुण्डता । स्त्री । यावनालशर्करायां । रा.नि.व.
१४ ।

गुण्डसः । पुं । सर्पजातिभेदे । अत्रि.२स्थान. ।

गुण्डा । स्त्री । काशदण्डभेदे । छोटि केकश ।
रा.नि.व.८ । [वै.निघ. ।

गुण्डाफली । स्त्री । देवदास्यां । श्री उद्योषा ।

गुण्डारोचनिका (नी) । स्त्री । खनाम-
ख्यातगन्धद्रव्ये । कर्मणांशुङ्गि । र.मा. ।

गुण्डाला । स्त्री । खनामख्यातसुद्रचुपे । गुंङा-
ला, गोंडाल । गुणाः—कटुतिक्तीष्णा शोधप्रणघ्नी
च । रा.नि.व.५ । गुण्डासिनौदण्डे । रा.नि.व.८ ।

गुण्डासिनी । स्त्री । खनामख्यातदण्डविशेषे ।

गुणाः—स्वादकटुः तिक्तोष्णा पित्तदाहप्रमत्नी य-
शुष्नी व्रणदीपघ्नी च । रा.नि.व.८ ।

गुण्डिकः । पुं । तण्डुलादिचूर्णे । शूङ्गि ।

गुथः । पुं । गवेधुकायाम् । र.मा. । भा.म.
अश्व.चि. । गुडूच्याम् । च.द.अतिसा.चि. ।

गुथकम् । स्त्री । यन्त्रिपर्णे । गै.के.न । र.मा. ।

गुक्तः । पुं । यन्त्रिपर्णहवे । मे. । गुच्छे ।

गुक्तपुष्पः । पुं । सतच्छदहवे । जटा. ।

गुदम् । स्त्री । The anus. मलत्यागहारी । भ-
नवात्र । जटा. । स्थूलान्प्रतिबद्धसाहंपञ्चाङ्गुलं गु-
दपरिमाणम् । तत्र बलयः तिक्तोऽध्यर्द्धाङ्गुलान्तर-
भूताः... । चतुरङ्गुलायताः सर्वार्थसिद्धिकाङ्गुली-
च्छिताः... । सु.नि.२अ. । भावप्रकाशसु साहच-
तुरङ्गुलमाह । तल्लक्षणं यथा—“गुदस्य मानं स-
र्वस्य साहं स्याच्चतुरङ्गुलं । तत्र सूर्यलयस्त्रिष-
ष्टावर्तनिभानु ताः । प्रवाहिणी भवेत्पूर्वा साहार्द्धा-
ङ्गुलमिता मता । उत्तर्जनी तु तदधः सा साहार्द्धा-
ङ्गुलसन्निता । तस्याधः सन्वरणी स्यादेकाङ्गुलसमा
मिता । अर्द्धाङ्गुलप्रमाणसु बुधैर्गुदमुखं मतम् ।
मलोत्सर्गस्य मार्गोऽयं पायुर्देहे विनिश्चितः ॥”
भा. । तदुत्पत्तिरन्तश्चन्द्रे मृग्या । [व.२० ।

गुदकीलः (कः) । पुं । अश्वोरीगे । रा.नि.

गुदकुट्ट(न्दः)कः । पुं । शिशोर्गुदजतामवर्ण-
व्रणविशेषे । लक्षणम्—“मलोपक्षेपात् खेदाद्वा गु-
दे रक्तकफोद्भवः । ताम्रवर्णोऽन्तःकण्डूमान् जायते
भूर्युपद्रवः । केचित्तं मातृकादीषं वदन्यन्तेऽपि पू-
तनम् । प्रष्टारुर्गुदकुन्दश्च केचिच्च तमनासिकम् ॥”
वा.उ.२अ. । [वेदनायाम् । च.इन्द्रिय.१०अ. ।

गुदग्रहः । पुं । उदावर्तरीगे । हे.च. । पायु-

गुदजघ्नः । पुं । कटुशूरणे । वै.निघ. ।

गुदजारिः । पुं । देवताङ्गहवे । वै.निघ. ।

गुदपाकः । पुं । गुदकुन्दरीगे । वै.निघ. ।

गुदबलिः । स्त्री । शङ्खावर्तवत् गजतालुसवर्णाः
प्रायस्त्रयबलिवधे । See गुदम् ।

गुदभ्रंशः । पुं । (Prolapsus ani.) गुद-
निर्गमरोगविशेषे । इतिश्रि । तस्य लक्षणं यथा—
“प्रवाहपातिसाराभ्यां निर्गच्छति गुदं यद्धिः । रू-

चदुर्ध्वलदेहस्य गुदभंशं तमादिशत् ॥” मा.नि. ।
 गुदाङ्कुरः । पुं । अश्वरीणे । हे.च. । म.वि. ।
 गुदामयः । पुं । अश्वसि । र.सा.सं. ।
 गुदामयहरः । पुं । कटुशरणे । वृ.ना. ७८ ।
 वै.निघ. ।

गुदास्थि । स्त्री । पायुस्थनि । च.शा. ७५. ।
 गुदौष्ठः । पुं । मलवारमुखि । “रोमान्तेभ्यो य-
 वाय्वर्द्धौ गुदौष्ठः परिकीर्तितः ।” सु.नि. २५. ।
 गुन्यफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । वै.निघ. ।
 गुन्दगुच्छकः । पुं । गुच्छकरञ्जि । वै.निघ. ।
 गुन्दा(न्द्रा)लः । पुं । जीवजीवपक्षिणि ।
 ८८.कात्र. । हे.च. ।

गुन्द्रः । पुं । पाटरकाख्यशरे । भद्र गी. ६ । हिं
 मंदपटेर । गुप्ताः — कषायत्वं मधुरत्वं हिमत्वं र
 क्तपित्तमूत्रकृन्नाशित्वं सत्यमूत्ररजःशोधकत्वञ्च ।
 भा. । शरदण्ये । अम. । सुसक्तण्ये । वै.निघ. ।

गुन्द्रकः । पुं । गुन्द्रशरे । प.सु. । भा.म.अश्व-
 री.चि. । [दण्ये । वै.निघ. ।

गुन्द्रमूला । स्त्री । एरकादण्ये । भा. । सुसक्त-
 गुन्द्रा । स्त्री । गवेषुकायाम् । पट्टरके, गोदर
 इति लोके । गङ्गुगङ्गु । सु.सू. ३८५. । देवधान्ये ।
 र.मा. । रोचनिकायाम् । सि.यो.कृमि.चि. । भद्र-
 सुसक्ते । त्रिका. । प्रियङ्गौ । अम. । गुडूच्याम् ।
 अ.सू. ४५. । चि.३५. । एरकादण्ये । शिरीषवृक्षे ।
 द.भे. । वै.निघ. । एरकादण्ये । भा. ।

गुप्तगन्धिः । स्त्री । एलबालुके । रा.नि.व. ४ ।
 गुप्तपत्रकः । पुं । मध्वालुके । शो आलू ।
 प.सु. ।
 गुप्तपुष्पः । पुं । सप्तपर्णवृक्षे । वै.निघ. ।
 गुप्तफला । स्त्री । काकजहायाम् । ऋङ्कौंटे-
 नि । वै.निघ. ।

गुप्तवीजम् । स्त्री । वृक्षे । वै.निघ. ।
 गुप्तखेहः (ही(ह्नु)) । पुं । अखीटवृक्षे ।
 आँटकाटे गी. ६ । रा.नि.व. ११ ।

गुप्ता । स्त्री । कपिकच्छी । रा.नि.व. ३ । चन्दन-
 विशेषे । ह्र. । वै.निघ. ।

गुप्ताफलम् । स्त्री । शुकश्रिम्भीवीजे । आनां-
 कूयैर वीज । सु.चि. २६५. ।

गुप्तिः । स्त्री । अवकरस्थाने । रचणे । मी. । य-
 ने । हे.च. ।

गुम्टी । स्त्री । वृणधान्यभेदे । गङ्गुगङ्गु । गुप्ताः
 श्यामाकवत् । च.सू. २७५. ।

गुम्फः । पुं । श्वशुणि । गौं. १ । श.र. ।

गुरवकः । पुं । गरुडशाली । रा.नि.व. १६ ।

गुरुः । पुं । पिष्टशाली । प.सु. । स्त्री । कपिक-
 च्छी । रा.नि.व. ३ । त्रि । अलषुद्रव्ये, दुष्पचद्रव्ये
 पृथिवीसोमगुणभूयिष्ठे । तच्च त्रिविधं — स्वभावगु-
 र्, मात्रागुरु, संस्कारगुरु चेति । स्वभावगुरु तत्
 यत्प्रकृत्या गुरु तच्च माषादिकं, तन्मात्रागुरु यत्
 सुद्रादिकं, संस्कारगुरु च पिष्टान्नादि । यथा—
 “मन्दानलकरं द्रव्यं मात्रागुरु विवर्जयेत् । स्वभाव-
 तश्च गुरु यत्तत्सु संस्कारतो गुरु । मात्रागुरु तु सु-
 द्रादि माषादि प्रकृतेर्गुरु । संस्कारगुरु पिष्टान्नं
 प्रोक्तमित्युपलक्षणम् ॥ गुरु वातहरं पुष्टिप्रोक्त-
 खिरपाकि चेति भा. । शीसधातौ । वै.निघ. ।

गुरुकोष्ठः । त्रि । गुरुपाकिकोष्ठे ।

गुरुगन्धिकम् । स्त्री । अगुरुणि । वै.निघ. ।

गुरुगुणः । त्रि । यस्मिन्नेष पक्वं तद्गुरुगुणं । वा,
 टी.हिमा. ।

गुरुघ्नः । पुं । गौरसर्पे । रा.नि.व. १६ ।

गुरुण्टकः । पुं । तिलमयूरे । त्रिका. । [१६ ।

गुरुतण्डुला । स्त्री । उम्पाशाली । रा.नि.व.

गुरुता । स्त्री । गौरवे । जायि । मा.नि. ।

गुरुपञ्चमूली । स्त्री । बृहत्पञ्चमूली, सा विस्त्र-
 श्लोणाक-गन्धारी-पाटला-गण्डिका-रिका इति प-
 ञ्चमूलान्निका वातकफे हिता । अ.द.ज्व.चि. ।
 “पञ्चमूल्या खद्योयस्मा गुप्या ताभ्यां सधान्यया ।”

गुरुपत्रम् । स्त्री । वृक्षे । हे.च. ।

गुरुपत्रा । स्त्री । तिलिङ्गीवृक्षे । श.र. ।

गुरुपाकः । त्रि । यः पक्वं विष्णुने खजति द्वे-
 षाण्यश्च करोति स गुरुपाकः । वा.टी.हिमा. । ख-
 दविष्णुचतया करोति त्रिभेदानुमीयम् । सु.सू. ४१५. ।

गुरुपुष्पः । पुं । क्रमुकवृक्षे । लुभात्रि ग्राह । वै.निघ. ।

गुरुरत्नम् । स्त्री । पुष्परत्नमयी । रा.नि.व.१२ ।

गुरुवर्चीप्तः । पुं । लिम्बाकवृक्षे । कांशजीवा । पाण्डित्यवृत्त ग्राह । श.च. ।

गुरुवीजः । पुं । मन्त्रे । रा.नि.व.१६ ।

गुरुशिशपा । स्त्री । शिशुपावृक्षे । वै.निघ. ।

गुरुयेष्ठम् । स्त्री । वङ्गघाती । तज्ज । वै.निघ. ।

गुरुसः । पुं । गरुडशाली । रा.नि.व.१६ ।

गुरुस्तम्भः । पुं । चौरिणीवृक्षे । वै.निघ. ।

गुरुस्वेदः । पुं । अश्वस्य स्वेदविशेषे । लक्षणं — “यत्र काथेन यः स्वेदः गुरुस्वेदः स उच्यते ।” ज.द.१८५. ।

गुरुर्वर्चनम् । स्त्री । पूजार्चने । गुणाः — “स्वर्ग्यं यशस्यमायुष्यं फलस्त्रीकविनाशनम् । धनधान्यकरं नित्यं गुरुदेवविजार्चनम् ॥” राज.२५. ।

गुर्विणी । स्त्री । गर्भवत्याम् । रा.नि.व.१८ ।

गुर्वी । स्त्री । गुवाकवृक्षे । गर्भवत्याम् । मे. ।

गुलः । पुं । गुड्डे । मे. ।

गुलकः । पुं । गुण्डहणे । वै.निघ. ।

गुलञ्चकन्दः । पुं । गुल्चकन्दे । कुली । मं कुलीहाल । गुणाः — मधुरत्वं शीतलत्वं दृष्यत्वं तर्पणत्वं दाहघ्नलक्ष । रा.नि.व.७ ।

गुला । स्त्री । कुलीवृक्षे । मे. । [नि.व.८ ।

गुलालः । पुं । मूत्रधे । शक्रार्द्रविशेष । रा.नि.व.१२ ।

गुलिका (स्त्री) । स्त्री । गुडिकायाम् । रोगविशेषे । वसुध द्रोण । मे. । [निघ. ।

गुलिकालवणम् । स्त्री । गुटिकालवणे । वै.निघ. ।

गुलुच्छः (च्छः) । पुं । पुण्यलवके । त्रिका. ।

गुलुच्छकन्दः । पुं । गुल्चकन्दे । वै.निघ. ।

गुलोरिका । स्त्री । गुल्फे । वै.निघ. ।

गुल्फः । पुं । पादयन्त्री । पाण्डित्यवृत्त, ग्रीडाणी । श.च. । “जहाङ्गिसन्धिग्रन्थी तु हटिका गुल्फ इत्यपि ।” रा.नि.व.१८ । जहाङ्गिसन्धिग्रन्थे । वै.सु. ।

गुल्फास्थि । स्त्री । पादवृत्तिकास्थनि । शुद्धेतर हाड । च.भा.७५. ।

गुल्फः । पुं । मीढायाम् । रोगविशेषे । स च पञ्चस्थानेषु पञ्चविधः वातादिभेदेन । कारणपूर्वकं सा.लक्षणं यथा — “दुष्टा वातादयोऽत्यर्थं मिथ्याहारविहारतः । कुर्वन्ति पञ्चधा गुल्फं कोष्ठान्-यन्त्रिकपिणं ॥” सा.लक्षणं — “हृन्नाभ्योरन्तरे यन्त्रिः सद्यारी यदि वाचलः । उत यथापचयवान् स गुल्फ इति कीर्तितः । स व्यस्येर्जायते दीर्घः सम-क्षौरपि चोच्छ्रितैः । पुरुषाणां तथा स्त्रीणां ज्ञेयो रक्तेन चापरः ॥” आर्त्तवजसाह — “आर्त्तवादपि गुल्फः स्यात् स तु स्त्रीणां प्रजायते । अन्यस्तस्मैवः पुंसां तथा स्त्रीणां प्रजायते । तत्स्थानमाह — तस्य पञ्चविधं स्थानं पार्श्वहृन्नाभिवन्त्यः ।” पूर्वैरुप — “उद्धारवाङ्मयपुटीष्वन्त्यदमत्रलम्बान्विकूजना-नि । भाटीपमाभानमपत्तिश्लसासन्नगुल्फस्य वद-न्ति चिह्नम् ॥ अरुचिह्नच्छविष्णुवतल्लक्षान् कू-जनं । आनाहचोर्द्धवातश्च सर्वगुल्फेषु लक्षयेत् ॥” भा. । तस्य चापकृताकारश्च सुश्रुतः । “तुल्यदीर्घ-समुत्थानात् विद्रधिर्गुल्फकस्य च । कक्षान्न पच्यते गुल्फो विद्रधिः पाकमेति च । गुल्फरूपाः स्त्रयं दीर्घा विद्रधिर्मांसशीणिति । तस्मान्न पच्यते गुल्फो विद्रधिः पाकमेति च ॥” इति । ग्रन्थिपर्णवृक्षे ।

गर्गठेना । काण्डशून्त्यहज्जाती । शोण, बाण्डि वन । छद्मभेदे । त्रिका. ।

गुल्फकः । पुं । रक्तकरवीरवृक्षे । वै.निघ. ।

गुल्फकालानलरसः । पुं । गुल्फाधिकारे रसः । पारदं गन्धकं तालं ताम्रकं टङ्गुलं यवचारं प्र. तोलकद्वयमितं सुक्षकं पिप्पली शुष्की हरीत-की वचा कुष्ठं प्र. तोलकं चूर्णयेत् सर्वमेकीकृत्य पर्पटमुलकगुण्डपामार्गपाठाकाथेन भावयित्वा शु-ष्कहृत्वा चूर्णयेत् । मात्रा गञ्जाचतुष्टयं । भेष. । टङ्गुलस्थाने लीहमिति रसेन्द्रसारः । मङ्गान् यथा — गन्धकं तालकं ताम्रं तथैव तीक्ष्णलीहकं समांशं गृहीत्वा घृतकुमारौरसेन दृढं मर्दयित्वा गजपुटे पचेत् । शीते च समुद्धरेत् । मात्रा. २ र. । र. सा.चं. ।

गुल्फकेतुः । पुं । अश्ववेतसे । रा.नि.व.६ ।

गुल्फगणः । पुं । गुल्फवाचां वर्गे । यथा—

“बलाचतुष्टयं पर्णी पञ्चकचाग्रिमन्यकः । पाठाव-
वासावार्ताकौ कीकिलावी गणो दिधा । अपा-
मार्गद्वयं मूर्ध्ना चाहिमान् शरपुङ्गिका । काक-
नासा काकजडा मेषशङ्गी च शङ्ककम् । बन्धाक-
कौटिकी चेधा वर्धरीतुलसी दिधा । वज्रदन्ती दि-
धा जाली नाम्ना गुल्मगणस्तयम् ॥” अर्कः ।

गुल्मगवेधुका । स्त्री । गवेधुकायाम् । गङ्-
गट्टे । प.सु. । देवधान्ये । र.मा. ।

गुल्मघ्नम् । स्त्री । हिङ्गुनि । रा.नि.व.६ ।

गुल्ममूलम् । स्त्री । चार्द्रके । रा.नि.व.६ ।

गुल्मवज्जिणी (वटिका) । स्त्री । रक्तगुम्फे
हिता । “रसगन्धकतामस कांक्षं टङ्गणतालकं ।
प्रथिकं पलिकं बाह्यं मर्द्दधेदतियवतः । तद्यथाप्रि-
बलं खादेत् रक्तगुल्मप्रशालये ॥” रस, गङ्गक,
तामा, कौसा, मोक्षशी, शत्रितान् अट्यट्य
८ तो. अलै मर्द्दन । र.सा.सं. ।

गुल्मवल्ली । स्त्री । सीमलतायाम् । रा.नि.व.१ ।

गुल्मशार्दूलरसः । पुं । गुम्फे रसः । रसगन्ध-
कलौहगुग्गुलुविहतापिप्पलीगुग्गुलीशटीधन्याकजीर-
कानि प्र. ८ तो. जैपालबीजं ४ तो. सचूर्णं घृ-
तेन बटी कार्या । मात्रा २ र. । र.सा.सं. ।

गुल्मिकः । पुं । रक्तकरवीरे । वै.निघ. ।

गुल्मिनी । स्त्री । उलुपे । उलू. विस्मृतल-
तायाम् । अम. ।

गुल्मी (इन्) । पुं । कण्टकपालीहवे । प.सु. ।
स्त्री । आमलक्याम् । एलायाम् । मे. । गृध्रनखी-
हवे । शुङ्गकौडिनी । श.च. ।

गुल्यः । वि. मधुरे । हे.च. ।

गुवाकः । पुं । The betel-nut tree.
खनामख्यातहवे । शुभ्रा शीघ्र । हिं शुपारि ।
गुणाः—कषायत्वं शीतलत्वं दीपनत्वं गुरुपाकि-
लक्ष । राज. । See अकोटः ।

गु(गू)ष्टिः । स्त्री । गाम्भारीहवे । वै.निघ. ।

गुहः । पुं । चपलघोटके । श.र. । कङ्गुधान्ये ।
वै.निघ. २४. अतिसा. चि. गीकण्टकादिकषाये ।

गुहा । स्त्री । सिंहपुङ्गीनामशृङ्गिपर्याम् । मि-
हपुष्पो चाङ्गुलिश्री । रा.नि.व.४ । नकुलः १२५ ।

वा.सू. २६५. । शालपर्णीनामचुपे । भा.पू. १४. ।

गुहाशयः । पुं । गुहाशयमगमात्रे । सिंहव्याघ्र-
हकतरुचुदीष्टप्रचमाज्जीरश्यालमृगेर्वारुकप्रभृतिषु ।
तन्मांसगुणाः—मधुरं गुरु स्निग्धं बल्यं वातघ्नमुष्ण-
वीर्यं नेत्राश्रंसं हितम् । सु.सू. ४६५. । “सिंहव्या-
घ्रहकण्टकतरुचुदीपिनस्तथा । बभ्रुजम्बुकमाज्जीरा
इत्याद्याः सुगुहाशयाः ॥” भा. । वनमूषिके । स-
प्तपर्णहवे । चक्रवाके । वै.निघ. । व्याघ्रे । रा.नि.
व. १६ । वि. गुहाशायिनि ।

गुहिनम् । स्त्री । वने । श.र. ।

गुहिलम् । स्त्री । धने । उणा. ।

गुहेरः । पुं । लौहकारि । उणा. ।

गुह्यम् । स्त्री, पुं । कमठे । मे. । पाथी । भगे ।
त्रिका. । लिङ्गे । अम. ।

गुह्यदीपकः । पुं । खद्योते । श.च. ।

गुह्यनिष्यन्दः । पुं । मूत्रे । रा.नि.व. १८ ।

गुह्यपत्रः (पुष्पः) । पुं । अश्वत्थहवे । रा.नि.
व. ११ ।

गुह्यरोगः । पुं । शुकदीपापरनामसु उपदंशा-
द्विचयीविंशतिविधरीगेषु । तत्र उपदंशाः पञ्च ।
सर्पपिकादयश्चाष्टादश । See शुकदीपः । निदा-
नम्—“स्त्रीश्ववायनिवृत्तस्य सङ्घसा भजतोऽथवा ।
दीपाध्रुपितमङ्गीर्णमलिनानुरजःपथाम् । अन्ध-
योनिमनिच्छन्तीमगस्यां जवस्तिकां । दूषितं सुश्र-
तस्योयं रतास्तेऽपि नैव वा । विवर्द्धयिषया ती-
क्ष्णान् प्रमृपादीन् प्रयच्छतः । सुष्टिदन्तनखोत्पी-
डाविषवच्छुक्रपातनैः । वेगनियहदीर्घातिखरस्य-
ध्रुविघट्टनैः । दीपा दुष्टा गता गुह्यं त्रयोविंशति-
सामयान् । जनयन्त्युपदंशादीन् ॥” वा.उ. ३३५. ।

गुह्यबीजः । पुं । मूत्रणे । गङ्गकृषविशेष ।
रा.नि.व. ८ । दणमात्रे । वै.निघ. ।

गूः । पुं । विष्टायाम् ।

गूढम् । स्त्री । गुह्ये । मे. । वि. संहते । अम. ।

गूढकामी (इन्) । पुं । काके । वै.निघ. ।

गूढगर्भकः । पुं । गर्भजगोमविशेषे । वै.निघ. ।

गूढनीडः । पुं । खड्गरीटपक्षिणि । श.मा. ।

गूढपत्रः (त्रा) । पुं, स्त्री । अङ्गोलवचे । क-
ररीवचे । रा.नि.व.८ ।

गूढपथः । पुं । अन्तरात्मनि । हे.च. ।

गूढपात् (दः) । पुं । सपें । अम. । श.र. ।
कच्छपे । वै.निघ. । [१० ।

गूढपुष्पः (कः) । पुं । वकुलवचे । रा.नि.व.

गूढफला । स्त्री । गृध्रनख्याम् । गुडकौण्डिनी,
कानिशाकड़ा । वै.निघ. ।

गूढमल्लिका । स्त्री । अङ्गोलवचे । “अङ्गोली
गूढमल्लिका ।” रा.नि.व.२३ ।

गूढमैथुनः । पुं । काके । त्रिका. ।

गूढवर्चाः । पुं । मेके । त्रिका. । [नि.व.२३ ।

गूढवज्रिका (स्त्री) । स्त्री । अङ्गोलवचे । रा.

गूढाङ्गः । पुं । कच्छपे । रा.नि.व.१६ । उपस्थं ।
वै.निघ. ।

गूढाङ्गिः । पुं । सपें । रा.नि.व.१६ ।

गूथम् । स्त्री । विष्टायाम् । अम. । [श.च. ।

गूथलक्तः । पुं । पक्षिविशेषे । गुडशानिक ।

गूनः । त्रि. कृतपुरीषीक्षगं । अम. ।

गूवाकः । पुं । गुवाके । श.र. ।

गूषणा । स्त्री । मयूरपिच्छवन्दके । श.च. ।

गृध्नन(क)म् । स्त्री । रक्तमूलकविशेषे । शीत
गन्ध । हिं गाजर । मं सेठीमूल । कं चण्डिकेशमू-
खंगि । गुणाः—कटूष्णं कफवातघ्नं रुच्यं दीपनं
हृद्यं दुर्गन्धगुणघ्नम् । रा.नि.व.७ । विषदिग्धपशी-
मांसि । मे. । वा.चि.४७. । (कम्) हरीतकौमिदे ।
वा.चि.६७. । “यूषं गृध्ननकस्य वा ।” पुं ।
Garlic. रसीने । रक्तारसीने । नाल त्रुणन ।

हिं लसणु । रा.नि.व.७ । गुणाः—दयोरेव उष्ण-
कटुपिक्कलस्निग्धगुरुखादितिवल्यवृष्यत्वं मेधास्वर-
वर्णचक्षुर्भ्रंशस्थिसम्भानकरत्वं तीक्ष्णत्वं हृद्दीगजीर्ण-
ज्वरकुक्षिशूलविषमगुल्माश्चिसूत्रकृच्छ्रत्वं अर्शःकु-
ष्ठवातकृमिकफरोगघ्नत्वम् । रा.नि.व.७ । रक्तशि-
खी । गङ्गायाम् । वै.निघ. ।

गृध्नरः । पुं । गजरे । गाक्षत्र । वै.निघ. ।

गृध्नीवः । पुं । महाश्याले । वड़ शैशान ।
हे.च. ।

गृधूः । पुं । अपाने । उष्णा. ।

गृध्रः । पुं । पक्षिविशेषे । शकुनि, शूथिनौ ।
रा.नि.व.१६ । प्रसङ्गवर्गीयः काकसमगुणश्च । सु.
सू.४६अ. । त्रि. लोभयुक्ते । त्रिका. ।

गृध्रनखी । स्त्री । कण्टकपालीवचे । गुड-
कौण्डिनी, केलकड़ा । तें गेद्गेरुचेडु । र.मा. ।
कीलवचे । कूलगोश । त्रिका. । वै.निघ.२३.वा.व्या.
चि.महाराष्ट्रादौ । नखीनामगन्धद्रव्ये । वै.निघ. ।

गृध्रनखीद्वयम् । स्त्री । श्वेतलोहितपुष्पमेदात्
अहिंसावये, कालीयकवये । श्वेतं वृद्धं केल-
कड़ा, गुडकौण्डिनी । “हे गृध्रनखी राक्षा च ।”
सि.यो.च.द.वा.व्या.वाजिगन्धादिकषाये । वदरी-
द्वये, वदरी वनवदरी चेति । त्रिका. । वै.निघ.
२३.ज्व.चि.दशमूलादिकषाये । [नि.व.५ ।

गृध्रपत्रा । स्त्री । धूस्रपत्रानामङ्गस्तच्छुपे । रा.

गृध्रपुरीषः । पुं । गृध्रपक्षिविष्टायाम् । गुणाः
—व्रणदारुणत्वम् । सु.सू.१६अ. ।

गृध्रसी । स्त्री । Rheumatism, affect-
ing the loins. वातरोगविशेषे । षोडश्री
वात । तलचणम्—“स्निक्पूर्वा कटिपृष्ठीरुजा-
नुजहापदकमात् । गृध्रसी सन्धरुतोदैः गृह्णाति
स्पन्दते मुहुः” । वातावातकफातन्द्रागौरवारीच-
कान्विता ॥” मा.नि. । “यातावातकफाभ्यां सा वि-
जेत्रा द्विविधा पुनः । वातजायां भवेत्तोदी देहस्या-
तीव वक्रता । जानुजङ्घीरुसन्धीनां स्फुरणं सन्धता
भृशं । वातश्लेष्मोद्भवायानुगौरवं वज्रिवर्धनं । त-
न्द्रामुखप्रसेकश्च भक्तवेषस्तथैव च ॥” भा. । “पा-
र्श्वप्रत्यङ्गुलीनानु कण्डूरा यानिलादिता । सक्-
थीः क्षेपं निगृह्णीयात् गृध्रसीति हि सा स्मृता ॥”
सु.नि.१७. । गृध्रस्थानु नरं सम्यक्क्रीकेण वमनेन
वा । शाला निरामं दीमांश्च वस्त्रिभिः समुपाच-
रेत् ॥

गृध्राकारः । पुं । भावपक्षिणि । वै.निघ. ।

गृध्राणी । स्त्री । धूस्रपत्रानामङ्गस्तच्छुपे । रा.नि.
व.५ ।

गृध्रिः (ष्टिका) । स्त्री । वाराहीनाममहाक-

ન્દશકે । ગુપ્તાર આનુ । રા.નિ.વ.૭ । શુકર્યાં ।
સુ.ચિ.૨૬ । ૧૭૭. । સક્ત્યસ્તાયાં ગવિ । હે.ચ. ।
ગાભારીઢવે । રા.નિ.વ.૬ । વરાહકાન્નાયામ્ ।
અમ. । શક્ત્યુક્તખાન્ધે । વૈ.નિષ. । વદરઢવે । મે. ।

ગટ્ટિચીરમ્ । ક્ત્રી । સક્ત્યસવાદુઘેભા.મ.૩૫. ।

ગઢમ્ । ક્ત્રી । નિકેતને । સ્વ. ।

ગઢકચ્છપઃ । પું । પેષણશિલાયામ્ । શ.ર. ।

ગઢકન્યા । સ્ત્રી । કુમાર્યાં । ઘૃતકુમારી ।
રા.નિ.વ.૫ । [ત્રી । ત્રિકા. ।

ગઢકપોતઃ (કઃ) । પું । પારાવતે । પાંચ-

ગઢકર્તા । પું । ધૂસરવર્ણેતિસ્ત્વચટકે । તા ।
રૂ.૨ । રા.નિ.વ.૧૬ । [પોત્તી ।

ગઢકારી (દન્) । પું । કીટવિશેષે । કૂમોર ।

ગઢકુલિઙ્ગઃ । પું । ગઢચટકે ।

ગઢકૂલકઃ । પું । વિવિષ્ટાયામ્ । ટિટિ-
જા । મા.પૂ.૧૫. ।

ગઢગોધા (ધિકા) । સ્ત્રી । જ્યેષ્ઠામ્ ।
ટિટ્ટિકિ । હિં ક્ષિપકલી, વિષખાપરા । ર.મા ।
તદ્વિષલલણમ્ — “વિદાઙ્ શ્રયથું તોદં સ્વદચ ગઢ
ગોધિકા...જનયેત્ ।” મા.નિ. । (લિકા) ક્ત્રી
હે.ચ. ।

ગઢચટકઃ । પું । ગઢપાલિતચટકે । ઊંચા
છડાં । ગુણાઃ — “ગઢસ્ય ચટકો વ્યથઃ બલગ્રક્ષિ-
વર્ધનઃ । સર્વદોષહરશ્ચપિ દોષનો માંસવર્ધનઃ ॥”
અન્નિ ૨૧અ. । “રક્તપિત્તહરી વેદ્યકુલિઙ્ગસ્વતિય-
ક્તલઃ ।” સુ.સ્.૪૬અ. ।

ગઢચૂલ્લિમૃત્ । સ્ત્રી । ચૂલ્લિમૃતિકાયામ્ ।
ઉનનન્ત્ર ગોષે । ચિ.ક્ર.ક. [કે. ત્રિકા. ।

ગઢણી । સ્ત્રી । પલાશી । વૈ.નિષ. । કાન્નિ-

ગઢદ્રુમઃ । પું । મેષઘઙ્ગીનામઢવે । પ.સુ. ૩-
કઢવે । શંશુન ગોષ્ । રા.નિ.વ.૮ ।

ગઢધૂમઃ । પું । આગારધૂમે । ગૂળ. સા.કી. ।
ચઢણી.ચિ. ।

ગઢધૂમાયતૈલમ્ । ક્ત્રી । નાસારીગે તૈલમ્ ।
“ગઢધૂમકળાદારુચારનક્તાઙ્ગસૈશ્વેઃ । સિદ્ધં શિ-
શ્ચરિયૌજૈષ્ઠ તૈલં નાસાર્શસાં ક્ષિતમ્ ॥” તિલ્લેટલ

૧ મ. ગૂળ, ખિપૂલ, નીરુશ્રિજા, ચવજ્જાર,
કરણવીજ, ટૈન્કવ, વાંચૂનશાંતીવીજ અત્યોત્ક
૨ ડો. ૬ મા. ૭ ર. । સા.કી. । અન્ત્ ડપ-
દંશચતે — ગઢધૂમનિશાકિદૈરકદિવંશકૈઃ ક્રમા-
ત્... । ગૂળ ૧ પ. ૨ ડો. ૬ મા. ૭ ર. હ-
રિજા ૨ પ. ૬ ડો. ૨ મા. ૭ ર. સૂરાવીજ ૭
પ. ૧ ડો. ૧ મા. ૭ ર. ટેલ ૬ મ. જલ ૮-
તૂર્ણ । રસ ર. । Sec આગારધૂમાયતૈલ ।

ગઢનાશનઃ । પું । કપોતે । રા.નિ.વ.૧૬ ।

ગઢનીઙ્ઠઃ । પું । ચટકપત્તિણિ । હારા ।

ગઢપુત્રિકા । સ્ત્રી । ઘૃતકુમાર્યામ્ । મૈષ.કુ-
૪ ચિ.કન્દર્પસા.તેલે । જાયમાણાયાં ગોષાંશોળ ।
સા.કી. ।

ગઢબલિપ્રિયઃ) પું । ચટકે । કાકે । વૈ.નિ-

ગઢવલિભુક્) ધ. । વર્કે । શ.ર. ।

ગઢમણિઃ । પું । પ્રદીપે । ત્રિકા. ।

ગઢમાત્રિકા । સ્ત્રી । ચર્મચઢ્યામ્ । ડામ-
ટિકિ । ત્રિકા. ।

ગઢમૃગઃ । પું । કુકુરે । હે.ચ. । વૈ.નિષ. ।

ગઢગાયત્રી (દન્) । પું । પારાવતે । પાંચત્રી ।

ગઢાશ્વ (સ્ત્ર) । ક્ત્રી । કાન્નિકે । ત્રિકા. । પ. ।
દ.ગર્મ.ચિ. । [હે.ચ. ।

ગઢા(હો)લિકા । સ્ત્રી । જ્યેષ્ઠામ્ । હારા ।

ગઢાશયા । સ્ત્રી । તાશ્વૂલીલતાયામ્ । શ.ચ. ।
પૂર્ણીઢવે । વૈ.નિષ. । [ર. ।

ગઢાશ્મા । પું । પેષણશિલાયામ્ । શિલ. શ.

ગઢિણી । સ્ત્રી । કાન્નિકે । ત્રિકા. । માથાઈ-
યામ્ । હે.ચ. ।

ગઢ્યમ્ । ક્ત્રી । ગદે । મે. ।

ગઢ્યકઃ । પું । ગઢાસક્તમૃગાદૌ । અમ. ।

ગેયપ્રિયઃ । પું । સુદ્ધરપુષ્પઢવે । શકુરાંજ ગોષ્ ।
રા.નિ.વ.૧૦ ।

ગેહધૂમઃ । પું । ગઢધૂમે । ગૂળ. ચ.દ. ।

ગેહપત્રી । પું । પારાવતે । વૈ.નિષ. ।

ગૈરિક(રિય)મ્ । ક્ત્રી । સુવર્ણે । રા.નિ.વ.૧૩૫

वै.निघ.हि.हा.चि । शिलाजतुनि । गिरिस्तिका-
याम् । गेतिमाणि । हिं गेरु, सुवर्णगेरु । तच्च
गैरिकस्वर्णगैरिकमेदेन विविधम् । तयोः गैरिकं
स्वर्णगैरिकात् रक्ततरं । गुणाः—“गैरिकवित्तयं
स्निग्धं मधुरं तुवरं हिमं । चक्षुष्यं दाहपित्तासक-
फहृक्काविषापहम् ॥” भा.पू.१भ. । निर्गन्धं स्निग्धं
नेत्रतेजस्करम् । राज. । शोधनं शब्दशोधनवत् ।
भा.४भ.पादस्रोट.चि.मधुसिक्क्यकगैरिकघृत... ।

गैरिकाचः । पुं । जलमधूकवै । रा.नि.व.
११ । [मा. ।

गैरी । स्त्री । लाङ्गलिकवै । विसर्गाङ्गुलि । र.

गोकण्टः (कः) । पुं । छद्रगोचररूपे । रा.
नि.व.४ । च.द.ता.व्या.मापतैले । विकण्टकवै ।
रा.नि.व.११ ।

गोकण्ठी । स्त्री । गोपघोण्यायाम् । वै.निघ. ।

गोकर्णः । पुं । अश्वगन्धायाम् । मद.व.१ । अ-
श्वतरे । मे. । कूलचरस्त्रगमेदि । अम. । गुणाः—
गोकर्णमांसं मधुरं स्निग्धं सृद्धं कफघ्नं विपाके म-
धुरं रक्तपित्तघ्नम् । सु.सू.४६अ. । सर्पविशेषे । मे. ।

गोकर्णी । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । वै.निघ. ।

गोकर्णिका (र्णी) । स्त्री । वाजितस्रगमेदि ।
ज.द.७अ. । सूक्ष्मायाम् । रा.नि.व.३ । तृणविश-
ेषे । काल अणराजिताविशेषः । गुणाः—कटु-
शीता तिक्ता बुद्धिदा चक्षुष्या तुवरा सरा विपद्नी
चिदीषधी शिरःशूलदाहकुष्ठशूलघ्नी आमं पित्तरो
गशोथकमिकफत्रणकफघ्नपौडासर्पविषहरी च ।
वै.निघ. ।

गोकिरा(री)टिका (टी) । स्त्री । सारि-
कायां शालिक पाथौ । हि.च. । रा.नि.व.१६ ।

गोकि(की)लः । पुं । सुपले । हारा. ।

गोकुलिकः । स्त्री । काणे । कानि । वै.निघ. ।

गोक्तम् । स्त्री । गोमये । श.च. ।

गोखरी (खुरः) । पुं । गोचररूपे । श.र. ।
स्त्री । गोशफे । श.च. ।

गोयन्त्रिः । पुं । गोजिह्वकौषधी । मे. । करी-
षे, शुष्कगोमये । चिका. ।

गोष्टम् । स्त्री । गव्यघृते । गौ३यां वि । गु-

णाः—विपाके मधुरं शीतलं वातपित्तविषघ्नं चक्षु-
ष्यं बल्यं श्रेष्ठम् । सु.सू.४६अ. । See गव्यघृतम् ।
वर्षोपले । चिका. ।

गोचन्दना । स्त्री । सविपजलायुक्तामेदि ।
जौंक । सु.सू.१३अ. । सु.चि.२८अ. ।

गोचरविभ्रमः । पुं । रूपस्यायथाग्रहणे ।
भा.म.४भ.नेत्ररो.चि. ।

गोचर्म । स्त्री । गोलचि ।

गोचर्मकण्टकः । पुं । पर्पटके । वै.निघ. ।

गोच्छगलः । पुं, स्त्री । गोमये । वै.निघ. ।

गोच्छालः । पुं । अलम्बुषचपे । कूक्षिग्रे
ग्राह्य । र.मा. ।

गोच्छाला । स्त्री । गोरचसुण्ड्याम् । वै.निघ. ।

गोजलम् । स्त्री । गोमूत्रे । रा.नि.व.१५ ।

गोजा । स्त्री । गोलोमिकायाम् । रा.नि.व.५ ।
भा म.३भ.मू.घा.चि. ।

गोजागरिकः । पुं । कण्टकारीरूपे । मे. ।

गोजापणी । स्त्री । दुग्धफेनीवृक्षे । छदिश ।
रा.नि.व.५ । [सू.चि १८२२अ. । भा. ।

गोजिः (जी) । स्त्री । गोजिह्वालतायाम् ।

गोजिकाणः । पुं । मध्यमाश्वे । See अश्वः ।

गोजिह्वा । स्त्री । Elephantopus sca-
ber. खनामख्यातपत्रशकचपे । दाडि शाक ।
हिं पाथरी, गोभी, दाडीशाक, गोजियालता । तं
येदुनालुकचेदु, भरिलिकचेदु । च.द. । “गोजि-
ह्वां बालमूलकम् ॥” गुणाः—लघुः कुष्ठमेहासक्त-
क्षज्वरघ्नी । भा.पू.१भ.शा.व. । कटुका तीव्रा
शीतला पित्तघ्नी व्रणरोपणी । सर्व्वदन्तविषापह-
वा । रा.नि.व.४ । “गोजिह्वा वातला शीता या-
हिणी कफपित्तनुत् । हृद्या प्रमेहकासास्रवणज्वर-
हरी लघुः । कोमला तुवरा तिक्ता स्वादुपाकर-
सा स्मृता ॥” सु. । गुन्धायाम् । गण्डुगण्डे । दे-
वधान्ये । पक्षानि । र.मा. ।

गोजिह्विका । स्त्री । गोजिह्वायाम् । श.र. ।
जिह्वारूपकायप्रत्यङ्गविशेषे । च.शा.७अ. । [मे. ।

गोडः । पुं । नाभौ संवृद्धमांसगुडके । गौ३ ।

गोडुम्बी । स्त्री । भल्लातकबीज । वै.निघ. ।

गोडुवास्तुकः । पुं । वास्तुकशकविशेष । वै. निघ. । [गोडु । मे. ।

गोडुम्बः । पुं । कालिकुलतायाम् । तद्रगूज
गोडुम्बा (म्बिका) । स्त्री । (Cucumis
madraspatanus, Cucumis melo.)
फलशकलताविशेष । गोमूत्र, राजगोमूत्र ।
र.सा. ।

गोणा । स्त्री । मनःशिलायाम् । रा.नि.व.१३ ।

गोणी । स्त्री । द्रोणीपरिसारि । प.प्र. ।

गोण्डः । पुं । गोडे । गोण्ड । अम. ।

गोतीर्थकः (च्छेदः) । पुं । गोतीर्याकार-
च्छेदने । सु.चि.८अ. । काव्यगतगीमूत्रिकाकार-
च्छेदे । वा.उ.२८अ. । “पाश्चादागतश्चैष छेदी
गोतीर्थको मतः ।” भा.म.भगन्दरे ।

गोतैलम् । स्त्री । गोवसायां । भैष.उद्ररो.वि. ।

गोत्रम् । स्त्री । कुले । गव्ये । त्रिका. । शरीरे ।
कृत्रे । वै.निघ. ।

गोत्रद्वयः (पुष्पः, कः) (विटपी) (वृक्षः) ।
पुं । धन्वन्तरे । भा. । वै.निघ. ।

गोत्रभृत् । पुं । पर्वते । रा.नि.व.२ ।

गोत्रेष्टम् । स्त्री । शीषके ।

गोदः । पुं । मत्तकच्छेदे, मत्तच्छेदे । हे.च. ।

गोदधि । स्त्री । गव्यदधनि । See गव्यदधि ।

गोदन्तम् । स्त्री, पुं । हरिताले । रा.नि.व.१३ ।
तन्नामकहरितालविशेष । गोदण्ड इति तान् ।
भैष.ज्व.चि.कालाग्रिभै.रसे ।

गोदन्ता । स्त्री । दारुमीचभेदे । दागूज । प.
सु. । तन्नामकहरिताले । भैष.सौह.चि.शङ्खद्रावके ।

गोदावरी । स्त्री । विन्ध्यस्थ दक्षिणप्रसिद्धभा-
रतीयनद्याम् । तज्जलगुणाः—पित्तरीगृहं रक्त-
दीपघ्नं वातघ्नं पथ्यम् अतिदीपनं पापघ्नं कुष्ठा-
दिदुष्टरीगृहं दृष्टाहरम् । रा.नि.व.१४ ।

गोदुग्धम् । स्त्री । गोक्षीरे । गोडे दूध । तस्य-
श्रुतता—“निर्वन्धाबालवन्धायाः पयो दीपलमीरि-
तं । वल्केवर्णयोः शस्तं धवलौकण्ठयोरपि । इ

स्नादा माषपर्ण्यादा ऊर्ध्वशङ्खौ च या भवेत् । तासां
गवां हितङ्गीरम् ।” राज.३प. । गुणाः—पथ्यं अ-
तिरुच्यं स्वादु स्निग्धं वातपित्तरीगृहं कान्तिकरं
प्रजाजनकं बुद्धिमिधाङ्गपुष्टिदं वीर्यवर्धकम् । रा.
नि.व.१५ । “गव्यं पवित्रं रसायनं पथ्यं हृद्यं
बलपुष्टिदं स्यात् । आयुःप्रदं रक्तविकारपित्तवि-
दीपघ्नं दीपविषाघ्नं स्यात् ॥” अत्रि.८अ. । गोदु-
ग्धग्रहणकालनिर्णयः—“गव्यं प्रत्यूषसि क्षीरं गुरु
विष्टम्भि दुर्जरं । तस्मादभ्युदिते सूर्ये यामं यामा-
र्द्धमेव वा । सप्तमाहं ततो ग्राह्यं तत्पथ्यं दीपनं
लघु ॥” राज.३प. । [व.८ ।

गोदुग्धदा । स्त्री । चणिकाखट्टणे । रा.नि.

गोदुग्धा । स्त्री । गोदुग्धायाम् । राज.गोमूत्र ।
इन्द्रवारुणीलतायाम् । विभट्टिकायाम् । वै.निघ. ।

गोद्वः । पुं । गोमूत्रे । रा.नि.व.१५ ।

गोधजः । पुं । गोधायाम् । वै.निघ. ।

गोधना । स्त्री । ऋद्धीपथौ । वै.निघ. ।

गोध । स्त्री । खनामखलातज्जलविशेषे । गो-
मात्र । हिं गोहो । सा द्विधा जलजस्थलजभेदा-
त् । अस्या मांसगुणाः—वातकासश्वासनाशिलं ।
रा.नि.व.१० । पाकमधुरत्वं कषायत्वं कटुत्वं पि-
तृघ्नत्वं रक्तयुक्तबलकरत्वं च । राज.३प. । “रक्तपि-
तृहरा हृष्या स्निग्धा मधुरशीतला । आसकासहरा
प्रीता गोधा चाशोहिता तथा ॥” अत्रि.२०अ. ।
च.म.१अ. । वटपत्रीपाषाणभेदे । वै.निघ. । मनः-
शिलायाम् । भा. ।

गोधापदिका (दी) । स्त्री । (Vitis pe-
data, Syn. Cissus pedatus.) हंसपदायां ।
गोत्रात् नञ् । तं हंसपादिवेष्टु । गुणाः—
कटुरुष्णा विषघ्नी भूतघ्नी आनिघ्नी अपस्मारहरा
रसायनी च । रा.नि.व.५ । र.चि.वृह.पानीयभक्त-
गुणायाम् । “हंसपादी गुरुः शीता हन्ति रक्तविषत्र-
णान् । विसर्पदाहातीसारलूताभूताग्निरीहृषिणीः ॥”
भा. । तालमूल्याम् । रा.नि.व.७ । रक्तजम्बालु-
कायाम् । वै.निघ. ।

गोधामांसम् । स्त्री । गोधायां मांसे । गो-
मात्रेण मांसम् । See गोधा ।

गोधावती । स्त्री । वटपत्रीनामपाषाणभेदवि-

शेषे । वै.निघ. । गोधापद्या । गोश्रांत्त । च.द. ।

गोधावल्ली । स्त्री । हंसपदीलतायाम् । प.सु. ।

गोधासुतः । पुं । गौधरे । अयं चतुष्पात् ।

वा.उ. ३६५. ।

गोधास्त्वन्दः (न्धः) । पुं । अरिमेदवृत्ते ।

विष्टेन्द्रि । रा.नि.व.८ । [याम् । श.र. ।

गोधिः । पुं । ललाटे । रा.नि.व.१८ । गोधा-

गोधिका । स्त्री । गोधायाम् । अम. ।

गोधिकात्मजः (सुतः) । पुं । गोधाग्रि-
वदाकारकोटरस्थलगोधायाम् । सा.सु. ।

गोधिकासूदनः । पुं । गोधेरके । जलगो-
धा । वै.निघ. । [नि.व.४ ।

गोधिनी । स्त्री । चविकानामवहत्याम् । रा.

गोधु(धू)मः । पुं । (Triticum vulgare.)

Common wheat. खनामख्यातशुक्रधान्ये ।

ग्रम । हिं गे'हुं । ते गोधुमतु । स त्रिधा — महा-

गोधूम मधुली-निःशुक्रमेदन । “महागोधूम इत्या-

ख्यः पञ्चाद्विंशत्यमागतः । मधुली तु ततः किञ्चि-

दत्या सा मध्यदेशजा । निःशुक्रो दीर्घगोधूमः

क्षुद्रोन्मीलमुखामिधः ॥” “मधुली शीतला स्निग्धा

पित्तघ्नी मधुरा लघुः । शुक्रला हृद्वणी पथ्या तद्व-

न्नन्दीमुखः अतः ॥” भा.पू. १.भ.धान्यव. । गुणाः

—वृष्यः शीतो गुणः स्निग्धः जीवनः वातपित्तघ्नः

सन्धानकारी मधुरः स्त्रैर्यक्तु सरथ । वा.मू. ।

मधुरो गुण विष्टभी वृष्यो बल्योऽप्य हृद्वणः । ईष-

त्कषायमधुरो गोधूमः स्याद्विदीषह ॥ अत्रि. १५

अ. । सन्धानकृद्वातहरः गोधूमः स्वादु शीतलः ।

जीवनो हृद्वणो वृष्यः स्निग्धः स्त्रैर्यक्तो गुणः ॥

च.मू. २७अ. । पित्तदाहकृत् श्लेष्मामजनकः रुचि-

कारकः । रा.नि.व. १६ । तत्काञ्चिकगुणाः — “सन्दी

पनं शूलहरं रुचिप्रदं गोधूमजातं क्षयितं कषायं ।

सन्दीपनं स्याज्जरणं कफघ्नं समीरदीर्घं हरते त-

तोऽपि । पीतं जरयते चामं वाह्यदाहशमापहं ।

आय तत् कुष्ठकण्डूषं तैलयुक्तं समीरजित् ॥”

अत्रि. ११अ. । [रा. गोधूमगुणम् ।

गोधूमचूर्णम् । स्त्री । चूर्णोक्तगोधूमे । ग्रम-

गोधूमकः । पुं । राजिमत्सर्पविशेषे । सु.कल्प.

४अ. । See सर्पः ।

गोधूमजः । पुं । तवचीरे । वै.निघ. ।

गोधूमफलं । स्त्री । गोधूमे । वै.निघ. ।

गोधूममण्डः । पुं, स्त्री । गोधूमकृतमण्डे ।

गन्धश्च गन्धः । गुणाः — “तद्वह्नीधूमसंभूतं मधुरं

पित्तवारणम् ॥” अत्रि. १२अ. । [नि.व. १५ ।

गोधूमसम्भवम् । स्त्री । सीवीरकाञ्चिके । रा.

गोधूमसीवीरम् । स्त्री । गोधूमजातकाञ्चि-

के । वै.निघ. ।

गोधूमचीरिका । स्त्री । गोधूमपायसे । सु-

जित् प्रोक्षितम् । गुणाः — “गोधूमपायसी बल्यः

कफमेदकरी गुणः । शीतलः पित्तशमनी वातकृन्-

नवर्धनः ॥” वैद्यकम् ।

गोधूमाद्यष्टतम् । स्त्री । रसायनाधिकारे ।

ष्टतं ४ श. दुग्धं १६ श. काथार्थं — गोधूमः १००

प. वारि ३२ श. श्रे. ८ श. । कल्पाार्थं — गोधूमः

सुक्राफलं (अभावे तालमसकं) माषकलायः द्राक्ष

परूपफलं काकोली चौरकाकोली जीवन्ती शत-

सूली अश्वगन्धा पिण्डौखर्जूरं मधुकफलं (मूलेन)

त्रिकटु शर्करा भस्मातकं (अभावे रक्तचन्दनं) आ-

त्मगुप्ताफलं मूलं वा (आनांकुम्भे) एषां प्रति ३॥०

तो. ४॥० र. । प्रक्षेपद्रव्यं — गुडत्वक् एला पिप्प-

ली धान्यकं कर्पूरं नागकेसरं एषां प्रति १०॥१०

तो. शर्करा ८ प. मधु ८ प. इक्षुकाण्डेन आलो-

क्येत् । मात्रा १ — २ प. च.द. । [रा.नि.व. ५ ।

गोधूमिका (मी) । स्त्री । गोलोमिकायां ।

गोधेरकः । पुं । गौधेरके । वै.च. ।

गोनन्दी । स्त्री । सारसपक्षिणि । हारा. ।

गोनईम् । स्त्री । केवतंसुलके । मे. । परिपेक्ष-

टणे । रा.नि.व. ८ । पुं । तन्नामकपक्षिणि । मे. ।

च.मू. २७ अ. ।

गोन(ना)सः । पुं, स्त्री । वैक्रान्तमणी । रा.

नि.व. ११ । तन्नामकसर्पे । मण्डलीवीडे । वोड़ा

गांफ, गण्ठौ वोड़ा । विक्रमादिव्यः । मण्डलि-

सर्पे । गोथुरा गांफ । इति केचित् । [धिः ।

गोनसी । स्त्री । महीषधिविशेषे । See भीष-

गोनिथन्दः (नीरं) । पुं, स्त्री । गोमूत्रे । रा.

नि.व. १५ ।

गोपः (कः) । पुं । बणिग्द्रव्यभेदे रक्तवीले ।
अम । शरिवायाम् । वै.निघ. । सारजवर्गीयौषधे
वरसारे । निशान्दल । श.र. । त्रि. उपकारके ।
श.च. ।

गोपकन्या । स्त्री । काष्ठशरिवायाम् । रा.नि.
व.१२ । श्वेतशरिवायाम् । भा.पू.१भ. । वा.उ.
३७अ., चि.२अ. ।

गोपकर्कटिका । स्त्री । गोपालकर्कटिलता-
याम् । कुम्भक, गार्धकौकुड । रा.नि.व.२ ।

गोपघ्ण्टा । स्त्री । गोपघ्नीयतायां । वै.निघ. ।

गोपघ्नीयता (घ्ण्टिका) । स्त्री । विकङ्कतव-
द्धे । वैद्येष्टी ग्राह्य । रा.नि.व.२ । कर्कोद्याम् ।
शशङ्काकुल । काशटकांली । श.र.सू.१८अ. ।
पुनर्भेदे । सु.चि.८अ. । [४षे । मे. ।

गोपतिः । पुं । ऋषभकौषधौ । रा.नि.व.५ ।

गोपदलः । पुं । गुवाकवृक्षे । त्रिका. ।

गोपनम् । स्त्री । तेजपत्रे । यथिपत्रे । वै.निघ. ।

गोपबधूः । स्त्री । शरिवायाम्, कृष्णशरिवा-
याम् । भा.पू.१भ. ।

गोपभद्रम् । स्त्री । शालूके । श.च. ।

गोपभद्रा (द्रिका) । स्त्री । गाम्भारीवृक्षे ।
गामात्र ग्राह्य । प.सु. ।

गोपरसः । पुं । वीले । निशान्दल । श.र. ।

गोपवस्त्रिः (ली) । स्त्री । मूर्ध्वायाम् । अन-
न्तायाम् । अनसुभूल । प.सु. । श्यामालतायां ।
रा.नि.व.११ ।

गोपसुता । स्त्री । शरिवायाम् । वा.सू.१५अ. ।

गोपा (पी) । स्त्री । श्यामालतायाम् । भैष.
कुष्ठ.चि.महाभङ्गातगुडि । अनन्तायाम् । प.सु. ।
काष्ठशरिवायाम् । नि.व.१२ ।

गोपाङ्गना । स्त्री । श्वेतशरिवायाम् ।

गोपानीयम् । स्त्री । गोमूत्रे । वै.निघ. ।

गोपालकर्कटिका (टी) । स्त्री । खनाम-
ख्यातारण्यकर्कटिलतायां । कुम्भक, कौकुड ।
हिं गोबभा, गोपालकर्कडी । गुणाः—शीत-

ला मधुरा पित्तघ्नी सूत्रकृच्छाशरीरेहृदाहशीघ्रघ्नी
च । रा.नि.व.२ ।

गोपालप(पु)त्रिका । स्त्री । चिर्मिटायां ।
“गोपालपत्रिकामूलम्” वै.निघ.१भ.विषमन्त्र.चि. ।

गोपालिका । स्त्री । इन्द्रगोपकौटभेदे । हि.च. ।

गोपाली । स्त्री । गोरचीनाममहावृक्षे । गो-
त्रक्ष्णकूल । रा.नि.व.५ । गोपालकर्कटीलता-
याम् । रा.नि.व.२ ।

गोपिका । स्त्री । कृष्णशरिवायाम् । वै.निघ. ।

गोपित्तम् । स्त्री । गोरोचनायाम् । प.सु. ।

गोपित्तजा । स्त्री । गोरोचनायाम् । वै.निघ. ।

गोपिनी । स्त्री । श्यामालतायाम् । श.च. ।

गोपीचन्दनम् । स्त्री । सीराङ्गस्तिकायाम् ।
शम्भस्तिकायाम् । वै.निघ. ।

गोपीजलः । पुं । गुन्नाधिकारे रसः । “जै-
पालाष्टौ द्विकी गन्धः शङ्खीमरिचचिचकं । एकः
एतः ससौभाग्यः गोपीजल इति स्मृतः” र.सा.सं. ।

गोपीवल्लभः । पुं । प्रबालं । पला । प.सु. ।

गोपुच्छः । पुं । वानरविशेषे । गवां लाङ्गूले ।
वै.निघ. ।

गोपुटः । पुं । चन्द्रमुखायाम् । वै.निघ. ।

गोपुटा (टी) । स्त्री । स्थूलैलायाम् । वडु
एलाटि । रा.नि.व.६ ।

गोपुरम् । स्त्री । कैवर्त्तमुष्मके । मे. ।

गोपुरकः । पुं । कुन्दुरी । कुम्भकटथाणे । रा.
नि.व.१२ ।

गोपुरीषम् । स्त्री । गोमये । रा.नि.व.१५ ।

गोपुष्टम् । स्त्री । परिपेक्षवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

गोप्रियं । स्त्री । पलाले । पोप्रायल थड़ । वै.
निघ. । [महाराष्ट्रे । वै.निघ. ।

गोप्रेरकः । पुं । पक्षिविशेषे । कालवट इति

गोफणा । स्त्री । यन्त्रभेदे फिन्डा इति लोकी,
यया पाषाणगुडिका दूरे क्षिप्यन्ते । तदाकारे चि-
त्रकनाशीष्ठादिगतव्रणवन्धनविशेषे । सु.सू.१८अ. ।
चि.२अ. । वा.चि.२अ. । “पाषाणगुडिकोत्प्रेषका-
रिणी गोफणा विदुः ।” इति ।

गोबन्धना (नी) । स्त्री । गोबन्धनाम्, पीतपु-
ष्पदण्डोत्पलायाम् । डान्कूनी । र.सा. ।

गोबन्धः । पुं । श्वेतयावनालि । वै.निघ. ।

गोबालधी । स्त्री । चमरीसूत्रे । वै.निघ. ।

गोभण्डीरः । पुं । जलकुक्कुभपक्षिणि । त्रिका. ।

गोभिरामा । स्त्री । रामतरण्याम् । वै.निघ. ।

गोभी । स्त्री । गोजिह्वायाम् । वै.निघ. ।

गोमतम् । स्त्री । रक्तवोले । वै.निघ. ।

गोमतसिका । स्त्री । सुशीलायां गवि, गो-
श्रेष्ठे । हला. । [कतैले ।

गोमती । स्त्री । गोरीचनायाम् । वै.निघ. कन-

गोमत्यः । पुं । नादेशगोमीने । Sec मत्स्यः ।

गोमयः । पुं, स्त्री । गोशकृति । गोवित्र । रा.
नि.व.१५ ।

गोमयचूर्णीयः । त्रि । गोमयचूर्णमधिकृत्य
कृते चरकोयाध्याये । च.इन्द्रिय.१२अ. ।

गोमयच्छत्रम् । स्त्री । करके । कौण्डक-
छात । त्रिका. । [हारा. ।

गोमयच्छत्रिका । स्त्री । गोमयच्छत्रे ।

गोमयतैलम् । स्त्री । नेत्ररोगे तिमिरे च तै-
लम् । “गवां शकृत्क्राथविपक्तमुत्तमं हितञ्च तैलं
तिमिरिषु नक्षतः ।” [तिल तैल १ अ. शोभनश-
स्त्र १ अ. भैष. ।

गोमयप्रियम् । स्त्री । भूतग्रे । शकृत्शुद्ध । र.
सा. । बालके । वाग. । वै.नि.घ. ।

गोमयाद्यष्टतम् । स्त्री । तिमिराख्यनेत्ररोगे
ष्टतम् । पाठः—“गवां शकृत्क्राथविपक्तमुत्तमं हि-
तञ्च तैलं तिमिरिषु नक्षतः । षट् हितं केवलमेव
पैत्तिके ह्याजाविकं यन्मधुरैर्विपाचितम् ॥” छाग-
ष्टुत ४अ. शोभनशस्त्र ४अ. कर्काशं काटकाली,
श्रोत्रकाटकाली, जीवक, अश्वत्थ, शुद्धपानी,
मांसाणी, मेदा, गन्धमेदा, शुद्ध, कौण्ड-
शृङ्गो, वंशलोचन, पद्मकाष्ठ, पूष्वरिषा, अक्षि,
वृक्षि, किम्बिन्, जीवडी, यष्टिगन्धु मिलित १
अ. जल १७ अ. । रस.र. । [पौका । छे.च. ।

गोमयोत्था । स्त्री । गोमयजातकौटे । शुद्ध

गोमयोद्भवः । पुं । चारुवधे । श.च. ।

गोमईः । पुं । सारसपक्षिणि । त्रिका. ।

गोमलम् । स्त्री । गोमये । रा.नि.व.१५ ।

गोमक्षिका । स्त्री । मक्षिकाविशेषे । उंभ-
गोक्षी । श.र. ।

गोमांसम् । स्त्री । गोभवमांसे । गोशकृत् मा-
ंस । तच्च पवित्रं गुह्यं वातकफजनकञ्च । रा.नि.व.
१७ । “गव्यं पवित्रमायुष्यं अमघ्नमनिलापहम् ।”
राज.३प. । “गव्यं केवलवातेषु पीनसे विषमज्व-
रे । शुष्ककासश्रमात्यग्रिमांसञ्चयद्वितञ्च यत् ॥”
च.सू.२७अ. । “कासश्वासप्रतिश्यायविषमज्वरना-
शनं । अमात्यग्रिहितं गव्यं पवित्रमनिलापहम् ॥”
सु.सू.४६अ. ।

गोमायुः । पुं । शृगाले । शशाङ्ग । प.सु. ।
(युग्म) स्त्री । वंशलोचनायाम् । वै.निघ. ।

गोमाक्षी । स्त्री । कर्णस्फोटायाम् । वै.निघ.

गोमी (इन्) । पुं । शृगाले । मे. ।

गोमीनः । पुं । मत्स्यविशेषे । [त्रिका. ।

गोमुखः । पुं । नक्षे । छे.च. । स्त्री । लिपने ।

गोमूत्रम् । स्त्री । गोजले । गोम. । गुणाः—
कटु तिक्तम् उष्णं कफवातहरं लघु पित्तकरं दी-
पनं लघ्दीपहरं मेघञ्च । रा.नि.व.१५ ।

गोमूत्रबीजकः । पुं । रक्तबीजासनहन्ते । रा.
नि.व.६ । [कल्प ८अ. ।

गोमूत्राभः । पुं । मन्दविषवृश्चिकमेदे । सु.

गोमूत्रिका । स्त्री । खनामख्यातहृत्ते । तांबडु,
गोदवि इति पश्चिमदेशे । गुणाः—मधुरा दृष्या
गोदुग्धदा । रा.नि.व.८ ।

गोमूत्री । स्त्री । रक्तकुलत्थिकायाम् । वै.निघ. ।

गोमेदः (कः) । पुं । खनामख्यातोपरब्रविशे-
षे । लोहितमणौ । गोशकृत् । वै.निघ. २भ.चय.
चि.नवरत्नराजसृग्गाढे । सु.नि.३अ. । गुणाः—अ-
क्ष उष्णः वातकोपहरः दीपनः पाचनः धारणे
पापघ्नश्च । रा.नि.व.१३ । See माणिक्यम् । स्त्री ।
तेजपत्रे । भा.व्रधरोगे । “पत्रं दलाह्वयं वासी गो-
मेदं वसनाह्वयम् ।” धन्वन्तरिः ।

गोमिदसन्निभा । स्त्री । दुग्धपाषाणे । कून्-
थङ्गि । प.सु. ।

गोऽम्बु (म्भः) । स्त्री । गोसूत्रे । रा.नि.व.१५ ।

गोरकः । पुं । विषधरसर्पविशेषे । अत्रि.२.स्थान ।

गोरकुः । पुं । जलकुट्टे । आनटकोङ्गि । मी. ।

गोरटः । पुं । विट्खदिरवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

गोरण्टकः । पुं । कीडणदेशप्रसिद्धविकण्टक-
वृक्षे । रा.नि.व.११ ।

गोरसः । पुं । दुग्धे । चतुर्थांशजलतन्त्रे । पाणि-
जन्ये । दधनि । हे.च. ।

गोरसजम् । स्त्री । पादजलेन विभागदधिकृते
तन्त्रे । रा.नि.व.१५ । [नागरजवृक्षे । मी. ।

गोरवः । पुं । ऋषभकौषधी । रा.नि.व.५ ।

गोरवकर्कटी । स्त्री । इन्द्रवारुण्यां । राशौल
भग्न । चिर्मटिकायाम् । कौंकुङ्ग । भा. ।

गोरवजम्बूः । स्त्री । घोण्यावदरीवृक्षे । अश्व-
शाकूल । जटा. । बलायाम् । वै.निघ. । गोधूमे ।
गोरवतच्छुलायां । विश्व. ।

गोरवतच्छुला । स्त्री । (Hedysarum
lagopodioides) नागबलायां । गौरवकृष्णकू-
लिशः । प.सु. ।

गोरवतुम्बी । स्त्री । खनामख्यातफलशाक-
विशेषे । कुशतुम्ब्याम् । गोरवतुम्बी, गोरखदुहिने
इति च देशविशेषख्याति । शौल लांटे । गुणाः—
मधुरा शीतला पित्तहृदा गुरुः सन्तर्पणी रुच्या
वीर्यपुष्टिबलदा । रा.नि.व.७ ।

गोरवदुग्धा (ग्धी) । स्त्री । गोरवौनामचन्द्र-
क्षुपे । गुणाः—मधुरा शीतला रुच्या वम्यकरी रसे
सिद्धिदा । रा.नि.व.५ ।

गोरवी । स्त्री । खनामख्यातमहाक्षुपे । तन्ना-
स्त्रेव मालवदेशे प्रसिद्धा । गुणाः—मधुरा तिक्ता
शीता दाहपित्तघ्नी विस्फोटवान्निज्वरातीसारघ्नी
च । रा.नि.व.५ । ऋषभके । कुशतुम्ब्याम् । रा.
नि.व.७ । गोरवदुग्धायां । रा.नि.व.५ ।

गोराटी (गिटका) (रिका) । स्त्री । श्रा-
रिकापत्रिणि । आंगिक पाथी । हे.च. । रा.नि.
व.१६ ।

गोरुची । स्त्री । गोरीचनायाम् । वै.निघ. ।

गोरोचम् । स्त्री । इरिताले । रा.नि.व.१२ ।

गोरोचनम् (ना) । स्त्री, स्त्री । खनामख्या-
तसारजवर्गीयद्रव्ये । सा च न गोसाधारणद्रव्या-
धारा गोविशेषेषु कदाचिन्नभ्यते । प.सु. । गोमस्त-
कस्थगुष्कपित्तमिति साधवः । गोसूत्रनिश्चितमि-
ति केचित् । गुणाः—शीतला विषदीपघ्नी रुच्या
पाचनी क्लमिकुष्ठघ्नी भूतयक्ष्मान्तिकरी शङ्कारम-
ज्जलकरी जननीहनी च । रा.नि.व.१२ । “गोरी-
चना हिमा तिक्ता वम्या मज्जलकान्तिदा । विषा-
खघ्नीहृन्मादगर्भसावचतालहृत् ॥” भा. । वै.
निघ. २भ. सर्वज्व.चि.गोरीचनादिचूषण ।

गोर्दम् । स्त्री । शिरीमले । मल्लिके । माथीत्र
वि । अम. ।

गोलः । पुं । सुगन्धवली । गङ्गाटोऽन । जटा. ।
मदनवृक्षे । र.मा । मणौ । चिका. ।

गोलकः । पुं । कालमुष्ककवृक्षे । चण्टीपाकूल ।
मणौ । चिका. । रक्तसुगन्धवली । र.मा. । कलाये ।
मृते । श.च. । गुडे । हे.च. । सुगन्धरीहृष्यवृक्षे ।
वै.निघ. । पिष्टे । हे.च. । [रा.नि.व.८ ।

गोलफलः । पुं । मदनवृक्षे । मन्नानां गांश्च ।

गोलवत् । स्त्री । पुष्पप्रियङ्गी । हिं फुलप्रिय-
ङ्गु । वै.निघ. ।

गोला । स्त्री । मनःशिलायाम् । मी. ।

गोलाङ्गूलः । पुं । कपौ । मूत्रपाण्डु । चिका. ।

गोलासः । पुं । गोमयच्छक्के । कोङ्कडकृ-
ता । हारा. । [रा.नि.व.८ ।

गोलिका । स्त्री । घोण्यायाम् । अश्वशाकूल ।

गोलिहः (लीङ्गः) । पुं । कालमुष्ककवृक्षे ।
चण्टीपाकूल । अम. ।

गोली । स्त्री । गोजिह्वायां । गजिह्वा । वै.निघ. ।

गोलोमिका (मी) । स्त्री । (Corydalis
govaniiana) खनामख्यातमहाक्षुपे । गङ्गूल ।
हिं पाथरी । हट्गिरि । गुणाः—कटुः तिक्ता हि-
मा विदीपघ्नी मूलरोषामदीपघ्नी दीपनी याहिणी
च । रा.नि.व.५ । बलायाम् । रा.नि.व.६ । जैत-
दूर्वायाम् । रा.नि.व.८ । भा.खन्दापण्या.चि. ।

भूतकेयाम् । जूँइटकम् । प.सु.च.त.४अ. ।
नक्षत्रविशेषे । See ओषधिः । नीलदूर्वायां ।
जटामास्याम् । अकर्करायाम् । वै.निघ. ।

गोवत्सारिः । पुं । ईहास्यगे । घोर्ग । रा.नि.
व.१६ ।

गोवन्दनी । स्त्री । प्रियङ्गुवृत्ते । अम. । पीत-
दण्डोत्पलायाम् । पीठ डानकूनी । र.मा. ।

गोवरपुटम् । स्त्री । ओषधस्य पुटविशेषे ।
“गोष्ठान्तर्गोखरचुम्बं शुष्कं चूर्णितमीमयम् । गोवरं
तत्समाख्यातं वरिष्ठं रससाधने । बृहद्वाण्डस्थितै-
र्यच्च गोवरैर्दीयते पुटम् । तद्गोवरपुटम्योक्तं भि-
षग्भिः सूतभस्त्रजि ॥” भा. ।

गोवर्णी । अश्वगन्धायाम् । वै.निघ. ।

गोवशा । स्त्री । बन्ध्यायां गवि । वै.निघ. ।

गोवारि । स्त्री । गोमूत्रे । वा.उ.१६अ. ।

गोविट् । स्त्री । गोमये । अम. ।

गोविन्दः । पुं । गंमिदमशौ । वै.निघ. ।

गोविन्दिनी । स्त्री । प्रियङ्गी । रा.नि.व.१२ ।

गोविराटी । स्त्री । शारिकापक्षिणि । वै.निघ. ।

गोविषाणाद्वा । स्त्री । बल्लूवृत्ते । वा.उ. ११
श्रीह । वै.निघ. द्विक्का.चि.धूमे. ।

गोविष्ठा । स्त्री । गोमये । रा.नि.व.१५ ।

गोष्टयः । पुं । वृषे । श.र. ।

गोवेष्टम् । स्त्री । शीपके । गोषा । प.सु. ।

गोशक्त । स्त्री । गोमये । जटा. । [वै.निघ. ।

गोशाङ्गुलः । पुं । यन्त्रिपर्याम् । गौँटेना ।

गोशीर्षः (कः) । पुं । (र्षः) प.सु. । (कः)
र.मा. । द्रोणपुष्पाम् । धनवनिश । स्त्री । श्री-
खलचन्दने । चैत ८ न्नन । प.सु. । गोमस्तके ।
चन्दने । रा.नि.व.१२ ।

गोशृङ्गः । पुं । वर्धूरकवृत्ते । वा.उ. ११ श्रीह ।
रा.नि.व.८ । वै.निघ. यष्टणी.चि. । स्त्री । गोशृङ्गे ।

गोष्ठकुक्कुटः (गोचरः) । पुं । भासपक्षिणि ।
काकविशेषे । वै.निघ. ।

गोष्ठीखरः । पुं । उष्ट्रज्वरे । गज-वै. ।

गोसः । पुं । रक्तगन्धकी । धून्थांश्री । वै. ।

गोसङ्गः (गः) । पुं । प्रभाते । हारा. । अ.र.
द्वि.व.८अ. ।

गोसट्टचः । पुं । गवयस्यगे । हे.च. ।

गोसम्भवा । स्त्री । गोलोमिकायाम् । चैत
पूर्वा । रा.नि.व.५ । [अ.टी.रा. ।

गोसशशः । पुं । रक्तवेली । धून्थांश्री ।

गोस्तना । स्त्री । द्राक्षावाम् । अ.टी.च.द सि.
यो.रक्त.पि.चि. । “पथ्याखर्जूरगोस्तनाः ।” [निघ. ।

गोस्तनाकारा । स्त्री । मधुखर्जूरीवृत्ते । वै.

गोस्तनिका (नी) । स्त्री । द्राक्षावाम् । म-
नका । वै.निघ. २भ.पाण्डु.चि.आमलकवलीहे ।
गुणाः—वृथा गुर्वी कफपित्तघ्नी च । भा. ।

गोस्तनीभवः । पुं । द्राक्षासवे । जांश्री
आमव । वै.निघ. ।

गोस्त्रवः । पुं । अनामिकाकुष्ठयुतकरवितारे ।
रा.नि.व.१८ । गोमूत्रे । रा.नि.व.१५ ।

गोहन(ल)म् । स्त्री । गोमये । र.मा. ।

गोहरीतकी । स्त्री । विल्ववृत्ते । प.सु. ।

गोहितः । पुं । घोषालतायां । विल्ववृत्ते ।
श.च. । [स्त्री । पादमूले । हे.च. ।

गोहिरः । पुं । अथमजातीयान्त्रे । नकुल. ।

गोक्षीरः । पुं । गोक्षुरके । गोशृङ्गी । रा.नि.
व.४ । स्त्री । गोदुग्धे ।

गोक्षुरः (कः) । पुं । (Zygophylleae.
Tribulus terrestris. Syn. T. Lanugi-
nosus.) स्वनामख्यातचुपे । गोशृङ्गी । सुदक्षप-
विशेषे । हिं गोक्षुरयल । उत. गोक्षुरा । वेङ्गिली-
सराटी । गोक्षुर इति च प्रसिद्धः । स च महाक्षु-
द्रमेदाहिषा । सा.गुणाः—शीतलं मधुरत्वं बल्यत्वं
हृण्णत्वं कृष्णशरीरमेहविदाहृण्णत्वं रसायनत्वञ्च ।

“गोक्षुरः शीतलः स्वादुः बलवत्तन्निशोधनः । म-
धुरी दीपनी वृष्यः पुष्टिदद्याश्मरीहरः । प्रमेह-
त्रासकाशार्शःकृच्छ्रद्रोणवातहतम् ॥” भा. । चाप-
गुणाः—“चारक्षु गोक्षुराणाम् मधुरः शीतली
मतः । खोतीविशोधनश्चैव वातघ्नी वृष्य एव च ॥”
वै.निघ. । तच्छाकगुणाः—तिक्तं वृष्यं खोतीविशो-

भनञ् । राज.३प. । वीजगुणाः—बीजं गोचुरकं
श्रीतं सूचलं शीघ्रवारणम् । ऋषमायुक्तरं युक्ते-
हगुरुकृष्णशर्नं ॥ वै. निच. ।

गोचुरादिगणः । पुं । लोहमारकवर्गभेदे ।
यथा—“गोचुरः चुरको व्याघ्री सिंहपुष्पी कुश-
लिका । गोचुरादिरिति प्रोक्तो वातश्लेष्महरी ग-
णः ॥” रस.च. ।

गोचुराद्यष्टतम् । स्त्री । सूत्राघाते घृतम् ।
“धान्यगोचुरकक्तायकल्कसिद्धं घृतं हितम् ।” घृतं
४श. क्ताघार्थं धन्याकं २श. जलं १६श. श्रे. ४श. ।
कल्कार्थं धन्याकं ४प. गोचुरः ४प. । घृत ४
अ. क्ताघार्थं घृतं २ अ. जल १७ अ. ल. ८ अ. ।
दक्षार्थं घृतं ४ अ. गोचुर ४ अ. । सा.कौ. ।
अन्यत् राजयक्षणि । गव्यघृतं ४श. क्ताघार्थं दुरा-
लभा गोचुरः शालपर्णी पृश्निपर्णी (ठाकूले) मुद्ग-
पर्णी माषपर्णी श्वेतवाय्यालकं चैत्रपर्पटी एषां प्र.
१प. जल ४०श. श्रे. ४श. । कल्कार्थं श्टो
पुष्करमूलं पिप्पली बला भृगुमालकी चिरायता
इन्द्रयवः अनन्तमूलं एषां प्र. २ तो. दुग्धं ८श. ।
च.चि. ८अ. । [व. ४ ।

गोचुरी । स्त्री । गोचुरे । गोश्री । रा.नि.

गोचुरः । पुं । गोचुरे । ककलासि. ।

गोक्षी(त्वे)ङः (कः) । पुं । गोनर्दपक्षिणि ।
गारग पाथो । सु.सू. ४६अ. ।

गौः । पुं, स्त्री । खनामख्यातपशौ । शक्र. अ-
म. । पुं । खर्गं । मे. । चणिकाढ्ये । रा.नि.व. ८ ।
ऋषभके । रा.नि.व. ५ । स्त्री । लोधि । अ.टी.
भाटु. । स्त्री । नेवे । वाक्ये । रोहिण्यां । जले ।
मे. । भूमौ । त्रिका. । [पाचनी दीपनय । सु. ।

गौडः । पुं । गुडविकारे । षुडेर मद्र । स च

गौड(र)वासुकः । पुं, स्त्री । विल्लीशके ।
हृदपत्ररक्तवासुके । रा.नि.व. ७ । गान वेतो
शक । “तदेव तु हृदयत्वं रक्तं स्याद्गीरवासुकं ।”
भा.पू. १भ.भाकव. । See वासुकम् ।

गौडसीधुः । पुं । गुडकृततीक्ष्णमध्ये । गुणाः—
“कषायो मधुरः सीधुर्गौडः पाचनदीपनः ।” सु.
सू. ४५अ. ।

गौडारसः । पुं । श्ले रसः । रससिन्दूरं ५

भ. मृतलोहं ५ भ. शतावरी आमलकी गुडसी-
काथे मर्दयेत् । रससिन्दूरं ५ भ. मृतलोहं ५
भ. शतावरी, आमलकी एवम् षुडूरीकाथे ७
दिन भावना दिदेव । गोडा ४ र. । अमृषान्
घृत ७ मधु । रस.र. ।

गौडासवः । पुं । गुडकृतासवे । षुडेर मद्र ।
गुणाः—सृष्टसूत्रशक्तं तर्पणी दीपनय । वा.टी.
हेमाद्रिः । धातकौसगुडैर्मद्यभेदे गौडः प्रकीर्तितः ।
तीडः द्रव्यगुणमाला ।

गौडिकम् । स्त्री । गुडकृतमद्यविशेषे । चि ।
गुडसंस्कृते । भा.उदावर्त्त.चि. ।

गौडी । स्त्री । गुडकृतमद्ये । त्रिका. । धातकौ-
रसगुडादिकृतास्त्रमध्ये । गुणाः—तीक्ष्णा उष्णा म-
धुरा वातघ्नी पित्तजननी बलकरि दीपनी पण्या
कान्तिजननी तर्पणी च । रा.नि.व. १४ । “गौडी
कषाया मधुरास्त्रशीता सन्दीपनी श्लमलापहन्त्री ।
हृदा त्रिदोषं शमयत्यजीर्णे पाण्डुमयाशः श्वसनं
निवृत्ति ॥” अत्रि. १८अ. ।

गौणविम्बी । स्त्री । विम्बीभेदे । वै.निच. ।

गौषी । स्त्री । लोणिकाशके । रूनिशाशक ।
प.सु । मनःशिलायाम् । र.सा.स. ।

गौण्यः । पुं । कशेरुके । केशुत्र ।

गौतमः । पुं । स्यावरविषभेदे । हे.च. ।

गौतमी । स्त्री । गोरोचनायां । रा.नि.व. १२ ।

गौधारः (धियः) (धिरः, कः) । पुं । गो-
धिकामर्ज । गोधा इति ख्याते । स च दर्वीकरै-
र्विषेण तुल्यक्षैरेव जातत्वात् । “गौधामुतलु गौ-
धेरो विषे दर्वीकरैः समः । चतुष्पात् व्यन्तरान्
विदादितेषामिव सङ्गरात् ।” वा.उ. ३६अ. । स प-
ञ्चविधः—“प्रतिस्वर्गः पिङ्गभासो बहुवर्णो महा-
शिराः । तथा निरुपसम्भाप पञ्च गौधिरकः स्मृ-
ताः । तैर्भवन्तीह दष्टानां वेगज्ञानानि सर्पवत् ।
रुजश्च विविधाकारा यन्मयश्च सुदारुणाः ।” सु.क-
ल्प. ८अ. । “तदुत्पत्तिर्यथा—कृष्णसर्पेण गोधायां
भवेज्जन्तुषतुषदः । सर्पो गौधिरकोनाम तेन दष्टो
न जीवति । सर्पो गौधिरकोनाम गोधाख्यः स्था-
ञ्जतुषदः । कृष्णसर्पेण तुल्यः स्यात् नामा सुमिश्र-
जातयः ।” च. ।

गौरः । पुं । श्वेतसर्पे । रा.नि.व.१६ । See सिद्धार्थः । धवळचे । शां.ग्री.गोष्ट । रा.नि.व.६ । कर्पूरे । रा.नि.व.१२ । करझठचे । खदिरे । वै. निघ. । गौरधान्ये । च.सू.२७अ. । स्त्री । सीग-
न्विकटये । शिशुकपूत्र । रा.नि.व.८ । हरिताले । रा.नि.व.१३ । पत्रकेशरे । नि. । कुडुमे । रा.नि. व.१२ । खर्णे । रा.नि.व.१३ । गौरसुवर्णशके । वै. निघ. ।

गौरकः । पुं । गिरिस्तिकायां । गेरिशिष्टे । वै. निघ. ज्व. चि. लाक्षातैले । लावपचिणि । वै. निघ. ।

गौरकदम्बः (कः) । पुं । हरिद्रके । हर्दभा कदम्ब इति लोके । भा.न.४भ.रेवती.य.चि. ।

गौरखटी । स्त्री । श्वेतखटिकायाम् । श्वेत थडि । वै. निघ. ।

गौरचणकः । पुं । धवलचणकठचे । भांदा छोणा । मं श्वेतचणा । कं विलियकडले । गुणाः —मधुरः बल्यः रीचनः वातकरः पित्तघ्नः शीत-
लः गुरुश्च । रा.नि.व.१६ ।

गौरजीरकः । पुं । श्वेतजीरके । भांदा जी-
रे । गुणाः —हिमो रुचिकरः कटुमधुरः दीप-
नः क्षमिनिषाभानहरः चक्षुष्यश्च । रा.नि.व.६ ।

गौरतित्तिरः (रिः) । पुं । तित्तिरपचिणि ।
तित्रि पांथी । वै. निघ. । See तित्तिरः ।

गौरत्वक् । पुं । इक्षुदीठचे । जीशंपूठा । रा.
नि.व.८ ।

गौरहुः । पुं । हरिद्राठचे । वै. निघ. ।

गौरधान्यम् । स्त्री । शालिधान्यविशेषे । भांदा
थान । च.सू.२७अ. । [थडि । वै. निघ. ।

गौरपाषाणम् । स्त्री । श्वेतखटिकायां । फूल-

गौरमाख्यः । पुं । गिरिजमधूकठचे । पाशा-
डे गडेल गोष्ट । [कला । रा.नि.व.११ ।

गौररश्मा । स्त्री । सुवर्णकदलीठचे । टां.पां

गौरवम् । स्त्री । कफजरीगे, गुरुत्वे । लक्षणं
यथा — “षाद्र्द्वयविशदं हि यो गात्रमभिमन्यते ।
तथा गुरुशिरोऽप्यथं गौरवं तद्विनिर्दिश्यन् ॥” सु.
शा.४४. ।

गौरवर्णवती । स्त्री । हरिद्रायाम् । वै. निघ. ।

गौरवल्ली । स्त्री । प्रियङ्गुलतायां । रा.नि.व.११ ।

गौरव्रीहिः । पुं । गौरशाली । वै. निघ. ।

गौरशकः । पुं । मधूकठचमेदे । गिरिज
गडेलविशेष । र.मा. ।

गौरशाखी (इन्) । पुं । जलमधूके । वै. निघ. ।

गौरषष्टिकः । पुं । षष्टिकशालिधान्यमेदे ।
श्वेतवर्णं षष्टे थान । गुणाः — बल्यः शीतलः
दीपनः बल्यः पथ्यः दीपनः वीर्यवृद्धिकरश्च । रा.
नि.व.१६ ।

गौरसर्षपः । पुं । (Brassica juncea.
Syn. Sinapis romasa.) श्वेतसर्षपे । श्वेत
मरिचा । चिं राद्र । तें तेलावालु । प.सु. । गुणाः
— कटुतिक्तोष्णः वातरक्तघ्नः ग्रहदीपलघ्दीपविष-
भूतघ्नश्च हरः हृद्यक्षीकफकफक्षूकठकीठक्षमिघ्नः र-
क्तपित्ताग्निवर्धकश्च । भा. ।

गौरसुवर्णशकः । पुं, स्त्री । चिचकूटदेशे ख-
नामप्रसिद्धशकविशेषे । नटिशिविशेष । गुणाः
— शीतलं कफपित्तज्वरघ्नं दाहहारचिक्वाभिरक्त-
शमनश्च । रा.नि.व.७ ।

गौरा । स्त्री । सुवर्णकदलीठचे । टां.पां कला ।
रा.नि.व.११ । श्वेतसर्षपठचे । गीरोचनायाम् ।
वै. निघ. । [रा.नि.व.६ ।

गौराङ्गी । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । गुडगुटी ।

गौराजाजी । स्त्री । श्वेतजीरके । भांदा जी-
रे । रा.नि.व.६ ।

गौराटः । पुं । श्वेतखदिरे । वै. निघ. ।

गौराटिका । स्त्री । शारिकापचिणि । भां-
निक पांथी । वै. निघ. ।

गौराद्यं घृतं (तैलञ्च) । स्त्री । गव्यघृतं ति-
लतैलं वा ४ अ. काषार्थं — चतुर्थः बटीदुम्बर-
स्य श्वेतसानां मिलित्वा लक् ६४ प. वारि ६४ अ.
शे. १६ अ. । कल्कार्थं — हरिद्रा दाहहरिद्रा म-
ञ्जिष्ठा पुण्डरीकं जटामांसी यष्टिमधु बालकं सु-
स्तकं रक्तचन्दनं जातोपत्रं निम्बपत्रं पटीलपत्रं कं-
रझवीजं कटुकी सिकथकं यष्टिमधु अननसमूलम्
एषां मिलित्वा ८ प. । गवायूत वा तिलतेल
४ अ. काषार्थं अथथ, बटे, यळुडुमूर, भक्षक,

वेतन मिलिमा ७४ पं. खल ७४ पं. (मं. १७ पं. । ककार्थ—हरिद्रा, दारुहरिद्रा, मञ्जिष्ठा, पूंउरिमा, जटामांसी, यष्टिमधु, वाणा, मूत्रा, रक्तचन्दन, खातीपत्र, निम्बपत्र, पटोमपत्र, करञ्जवोज, कट्को, मग, यष्टिमधु, अनन्तमूल एहे सकल मिलिमा ८ पं. । च.द. ।

गौरार्द्रकः । पुं । स्थावरविषभेदे । द्वि.च. ।

गौराभः । पुं । हरिद्रावृत्ते । वै.निघ. ।

गौरामलकम् । स्त्री । परिणतामलके । पां. का आमला । रस.र. । प्राचीनामलके । पानि आमला ।

गौरास्यः । पुं । नीलवानरे । रा.नि.व.१८ ।

गौराहिकः । निर्विषसर्पविशेषे । सु.कल्प. ।

गौरिका । स्त्री । जलमधूके । जलज नीउआ । “यवाह्नगौरिकोन्मिश्रैः” सु.चि.२० अ. अलस.चि. । शारिकापविषि । वै.निघ. । अष्टवर्षीयकन्यायां । श.र. ।

गौरिणी । स्त्री । तिरणनुपे । वै.निघ. ।

गौरि(री)लः । पुं । राजकायाम् । श्वेत मरिचा । लौहकिटे, लौहचूर्णे । मे. ।

गौरी । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । रा.नि.व.२१ । हरिद्रायाम् । रा.नि.व.६ । सु.चि.१७ अ. । प्रिय-कौ । रा.नि.व.१२ । दारुहरिद्रायाम् । प.सु. नौ-लदूर्वायां । श्वेतदूर्वायां । रा.नि.व.८ । मञ्जिका-पुष्पचुपे । रा.नि.व.१०/२१ । तुलसीवृत्ते । रा.नि. व.१० । गौरीचनायाम् । रा.नि.व.१२ । सु.चि. १७ अ. । आकाशमांसां । सूक्ष्मजटामांसां । रा. नि.व.१२/२१ । अनागतार्तवायां कन्यायाम् । रा. नि.व.१८ । स्वर्णकदल्याम् । कुल्लुप्याम् । रा. नि.व.२१ ।

गौरीकेशः । पुं, स्त्री । अश्वधाती । प.सु. ।

गौरीजम् । स्त्री । गन्धके । प.सु. । अश्वक-धाती । रा.नि.व.११ ।

गौरीजियम् । स्त्री । अश्वधाती । रा.नि.व.११ ।

गौरीतेजः । स्त्री । अश्वधाती । प.सु. ।

गौरीपाषाणम् । स्त्री । शुक्लपाषाणे । वै. निघ.१ अ. अर्थः चि. ।

गौरीपुष्पः । पुं । प्रियङ्गुवृत्ते । रा.नि.व.११ । श्वेतकरवीरवृत्ते । रा.नि.व.१० ।

गौरीरजः । स्त्री । गन्धके । चि.प्र.कल्प. ।

गौरीललितं । स्त्री । हरिताले । रा.नि.व.१३ ।

गौर्जरः । पुं । मेघश्यामम् । मेघांशुः । वै.निघ. । [संस्थाशतके ।

गौर्यम् । स्त्री । तमालपत्रे । वै.निघ. अर्कचि.गण.

गौर्यश्मा । पुं । शुक्लपाषाणे । कुलथङ्गि । वै. निघ. ।

गौर्यामलम् । स्त्री । अश्वके । अज. । अ.टी. खा. । [रुज । रा.नि.व.११ ।

गौलिकः । पुं । कालमुष्ककवृत्ते । यष्टोप-

गौल्यम् । स्त्री । चित्रणपुगफले । टिकिष्ठ-पात्री । हिं चित्रणीयपात्री । रा.नि.व.११ । See अकोटः । स्त्री । मयविशेषे । रा.नि.व.२० । स्त्री । विम्बिलतायां । तेलोक्त, कुंदककी । वै.निघ. ।

ग्रथितम् । स्त्री । लवङ्गे । वै.निघ. जीर्णज्व.चि. लवङ्गादिकषाये । शूकदोषभेदे । लचर्ण—तत्का-फीलितं श्वत् शूकपूरितञ्च भवेत् । सु.नि.१४ अ. ।

ग्रन्थिः । पुं । वंशादेः सन्धी । गौंशेटे । अम. ।

भद्रमुस्तायाम् । रा.नि.व.६ । पिच्छाली । रा.नि. व.७ । ग्रन्थिपर्ववृत्ते । गौंशेटे । मे. । पिप्पली-

मूले । वै.निघ.२ अ. ज्व.चि. ग्रन्थादिकषाये । पाद-ग्रन्थी । आर्णवदोषे । वै.निघ. । तन्नामकशोध-

रोमे । निदानसम्प्राप्ती यथा—“वातादयो मांस-मसृक् प्रदुष्टाः सन्दूष्य मेदश्च कफानुविद्धाः उष्णोन्नतं

विग्रथितान् शीथं कुल्लेन्यतो ग्रन्थिरिति प्रदिष्टः ॥ आयस्यते व्यथ्यत एति तीर्दं प्रवस्यते कृष्यत एति

भेदं । कृष्यो षट्संस्तिरिवाततश्च भिन्नः सवेद्या-निलजोऽस्त्रमच्छम् । दन्द्यते धूयति चातिमात्रं

पापयते प्रज्वलतीव चापि । रक्तः सपीतोऽप्यथ-वापि पिच्छाद्भ्रष्टः सवेदुश्चमतीव चापि । श्रौती

विवर्षोऽप्यरुजोऽतिकष्टः पाषाणवत् संहननोप-पन्नः । चिराभिहृष्टश्च कफप्रकोपात् भिन्नः सवे-

च्छुक्लचण्ड पूथं । शरीरवृद्धिच्यवृद्धिहानिः क्षि-ग्धी मृदावल्परुजोऽतिकष्टः । मेदःकृती गच्छति

चातिभिन्ने पिण्याकसर्पिःप्रतिमनु मेदः” । सु.नि. ११ अ. । स नवधा भवति दीपाक्षमांसमेदोऽस्थि-

शिरात्रयभवः । वा.उ.२८७ । तेषां रक्तमांसशि-
रास्त्रिष्वभवाणां लक्षणानि स्वस्वपथ्याये मृग्या-
णि । तत्र दीपात्मदीपाः साध्याः । मर्मक-
ण्डीदंरक्षाः स्थूलाः खराः चलात्र न साध्याः ।

ग्रन्थि(न्यी)कम् । स्त्री । पिप्पलीमूले रा.नि.
व.६ । च.द कामला.चि.मखूरवटके । गुग्गुली ।
मि. । पुं । कर्षपाखीगतरीये । सु.स.१६७ । य-
न्त्रिपथे । गेंटेने । भेष.कुष्ठ.चि.कन्दर्पसारतैले ।
च.जुनहवे । चिका. । करीरे । मि. ।

ग्रन्थिका । स्त्री । ग्रन्थिपथे । गेंटेने । वचा-
याम् । वै.निघ. ।

ग्रन्थिकोषः । पुं । ग्रन्थिपथे । गेंटेने । च.
द.वा.व्या.चि. । “ग्रन्थिकोषी मरुवकम् ।”

ग्रन्थिखेटी । स्त्री । गन्धमात्रायाम् ।

ग्रन्थितकः । पुं । शूकरीये । वै.निघ. । See
ग्रथित । [चोरके, ग्रन्थिपथे । वै.निघ. ।

ग्रन्थिदला । स्त्री । मालकन्दे । रा.नि.व.७ ।

ग्रन्थिदूर्वा । स्त्री । वल्लीदूर्वायां । गंगार्द्रा ।
रा.नि.व.८ । [मुण्डीरी । रा.नि.व.५ ।

ग्रन्थिनिका । स्त्री । महाश्रावणिकायाम् ।

ग्रन्थिनी । स्त्री । कदलीहवे । वै.निघ. ।

ग्रन्थिपत्रः । पुं, स्त्री । चोरकनामगन्धद्रव्ये ।
गेंटेने । रा.नि.व.१२ ।

ग्रन्थिपथः । पुं, स्त्री । चोरकनामगन्धद्रव्ये ।
गेंटेने । रा.नि.व.१२ । स्नानामध्यात.वणिग्-
द्रव्ये । गेंटेने । हिं (गण्डवण) । मद. । “य-
न्यिकः पाण्डुरः किञ्चित् कनिष्ठः सर्वसम्पत् ।
उत्तमः लक्षणवर्णो यः स्थूलोऽतीव च निन्दितः ॥”
भेष.ग्रन्थि.चि.शतावरीमोदके । गुणाः—तित्तं
तीक्ष्णं कटूष्णं लघुदीपनं कफघातविषश्लासकण्डू-
घ्नघ्न । भा. । शोधनं गीसूत्रेण । (ष्णं, र्णं) स्त्री ।
जतुकालतायाम् । रा.नि.व.३ । गन्धदूर्वायाम् ।
रा.नि.व.८ । ग्रन्थिपथे । वै.निघ. ।

ग्रन्थिफलः । पुं । मदनहवे । मयनां गीष्ट ।
रा.नि.व.८ । कपिलहवे । कश्यप वेलेत्र गीष्ट ।
रा.नि.व.११ । साकुबखहवे । रा.नि.व.६ ।

ग्रन्थिभा । स्त्री । अस्त्रिंश्वारहवे । शङ्कुजा-
ह्व । वै.निघ. ।

ग्रन्थिमत्फलः । पुं । सुद्रक्तपट्टाविकायाम् ।
वै.निघ. । लकुचहवे । रा.नि.व.८ ।

ग्रन्थिमान् । पुं । अस्त्रिंश्वारहवे । शङ्कुजा-
ह्व । प.सु. । भा. ।

ग्रन्थिमूलम् । स्त्री । तालमूल्याम् । लघुने ।
वै.निघ. । गृह्णने । गीष्टत्र । रा.नि.व.७ ।

ग्रन्थिमूला । स्त्री । वल्लीदूर्वायां । गंगार्द्रा ।
रा.नि.व.८ ।

ग्रन्थिलः । पुं । विकण्टकहवे । रा.नि.व.११ ।
विकण्टकहवे । वैदेहि वृक्ष । रा.नि.व.८ । कर-

वीरहवे । अम. । तण्डुलीयलुपे । कौटानटिग्री ।
रा.नि.व.५ । चोरकनामगन्धद्रव्ये । गेंटेने ।

रा.नि.व.१२ । पिप्पली । रा.नि.व.७ । वंश-
करीरे । वै.निघ. । कौट । प.सु. । स्त्री । पिप्पली-

मूले । रा.नि.व.६ । आर्द्रके । श.च. । करीरा-
ख्योदप्रियगुणे । रा.नि.व.८ । गन्धमात्रायाम् ।

प.सु. । विलहवे । शूकदीपमेदे । वै.निघ. ।

ग्रन्थिला । स्त्री । भद्रमुसायाम् । रा.नि.व.६ ।
वल्लीदूर्वायाम् । गंगार्द्रा । रा.नि.व.८ ।

ग्रन्थिवर्ही (न) । पुं । ग्रन्थिपथे । श.च. ।

ग्रन्थिवि(वी)सर्पः । पुं । विसर्परीगमेदे ।
लक्षणं यथा—“कफेन रुद्धः पवनो भित्वा तं ब-
हुधा कर्म । रक्तञ्च वृद्धरक्तस्य त्वक्शिरास्त्रायुमांस-
मं । दृषयित्वा तु दीर्घानुवृत्तस्थूलसरात्मनां । य-
न्धीनां कुर्वते मालां रक्तानां तीव्रगन्धरां । आस-
कासातिसारांश्च शोषद्विक्कावभिन्मैः । मोक्षवैवर्ण्य-
मूर्च्छाङ्गभङ्गाप्रिसदनैर्युतः । इत्ययं ग्रन्थिवीसर्पो
वातश्लेष्मप्रकोपजः ॥” सा.नि. ।

ग्रन्थिसंहता । स्त्री । नलुकायाम् । वै.निघ. ।

ग्रहजित् । पुं । चीडानामदेवदारुमेदे । गङ्ग-
जवाविट् । रा.नि.व.१२ ।

ग्रहणम् । स्त्री । नेत्रे । इन्द्रिये । रा.नि.व.१८ ।

ग्रहणी । स्त्री । अग्निवह्मन्याम् । प.प्र.४७ ।
तस्याः स्थानं यथा—“षष्ठी पित्तधरा नाम या कु-
ला परिकीर्णिता । पक्कामाशयमध्यस्था ग्रहणी सा
प्रकीर्णिता । ग्रहणीबलमग्निर्हिं स चापि ग्रहणी
मतः । तस्माद्ग्रही प्रदुष्टे तु ग्रहण्यपि प्रदुष्यति ॥
सु.शा.तथा—“अग्न्यधिष्ठानमन्नस्य ग्रहण्यग्रहणी

ନତା । ନାମିରୁପରି ସା ଶ୍ଯାମିବଳୀପକ୍ଷ୍ୟବିଜିତା ।
 ଅପକ୍ଷ ଧାରୟତ୍ସନ୍ନ ପକ୍ଷ ଲ୍ୟଜତି ଚାୟଧଃ । ଚ ।
 ତନ୍ନାମକୀଦରାମଧ୍ୟରୋଗବିଶେଷ । ତସ୍ୟ ସନ୍ନାମିର୍ଯ୍ୟଧା
 —“ଅତୀସାରୀ ନିବ୍ରତ୍ତେଽପି ମନ୍ଦାଗ୍ରେରହିତାଶ୍ମିନଃ ।
 ଭୃୟଃ ସନ୍ଦୃଷିତୀ ବଞ୍ଚିର୍ଯ୍ୟହଣୀମପି ଦୃଷୟେତ୍ ।” ସା-
 ମାନ୍ୟଲକ୍ଷଣ ଯଥା —“ଏକୈକଶଃ ସର୍ବ୍ୟଶଃ ଦୋଷେରତ୍ୟ-
 ଥସ୍ମୂର୍ହିତେ । ସା ଦୁଃଟା ବହୁଶୀ ଗୁଣମାମମେବ ବିଷ୍ଟ-
 ଶ୍ଯାତି । ପକ୍ଷ ବା ସହଜଂ ପୁତି ମୁହର୍ବର୍ତ୍ତ ମୁହର୍ବର୍ତ୍ତ । ଯ-
 ହଣୀରୋଗମାହତ୍ତମାୟୁର୍ବେଦବିଦୀ ଜନାଃ । ପୂର୍ବରୂପନ୍ତୁ
 ତସ୍ମିନ୍ ଢଗ୍ଗାଲକ୍ଷ୍ୟ ବଳକ୍ଷୟଃ । ବିଦାହୀଽଗ୍ନସ୍ୟ ପାକଶ୍ଚ
 ଚିରାତ୍କାୟସ୍ୟ ଗୌରବଂ ॥” ନିଦାନଂ ଯଥା—କଟୁତି-
 କ୍ତକଷାୟାତିରୁଚ୍ଚସନ୍ଦୁଟଭୋଜନେ । ମୁକ୍ତିତାନଶ୍ଯାମାନ୍ୟଧ୍ବ-
 ସେଗନିୟହମୈଶ୍ଯୁନେ । ମାରୁତଃ କ୍ରୁପିତୀ ବଞ୍ଚି ଶଂକାୟ
 କ୍ରୁରତେ ଗଦାନ୍ । ବାତଜାରୁପଂ ଯଥା —“ତସ୍ୟାନ୍ ପଞ୍ଚତେ
 ଦୁଃଖଂ ଶୁକ୍ତପାକଃ ଶ୍ଯାରାଜ୍ଯତା । କଣ୍ଠାସ୍ୟଶୋଷଃ କ୍ରୁତ-
 ଶ୍ଯା ତିମିରଂ କର୍ଣ୍ଣଯୋଃ ଶ୍ଯବନଃ । ପାଞ୍ଚୋଦବଞ୍ଚଣ୍ୟଶୀବାକ-
 ଗମ୍ଭିର୍ଯ୍ୟା ବିଷ୍ଟିକା । ହସ୍ତୀଞ୍ଜା କାର୍ଯ୍ୟଦୌର୍ଭାଗ୍ୟଂ ବୈ-
 ରକ୍ଷଂ ପରିକର୍ତ୍ତିକା । ଶ୍ଯଜ୍ଞିଃ ସର୍ବ୍ବେରସାନଃ ଶ୍ଯ ମନସଃ
 ସନ୍ଦନନ୍ୟଥା । ଜୀର୍ଣ୍ଣେ ଜୀର୍ଣ୍ଣୟତି ଚାନ୍ଧାନଂ ଭୁକ୍ତେ ଶ୍ଯାସ୍ଥ-
 ମୁପେତି ଚ । ଶ୍ଯବାତଗୁଣ୍ଡଫଳୋଗମ୍ଭିଞ୍ଜାଶଞ୍ଜି ଚ ମାନ-
 ବଃ । ଚିରାତ୍ଦୁଃଖଂ ଢ୍ରବଂ ଶ୍ଯକ୍ଷଂ ତନ୍ତରାମଂ ଶ୍ଯଦ୍ଧିଂଶ୍ଯବତ୍ ।
 ପୁନଃ ପୁନଃ ଶ୍ଯଜ୍ଞିର୍ବର୍ଚ୍ଚଃ କାସଞ୍ଜାସାଦିତୀଽଗ୍ନିଲାତ୍ ॥”
 ପିତ୍ତଜାଳକ୍ଷଣ —“କଟୁଜୀର୍ଣ୍ଣବିଦାହ୍ୟଶ୍ଯାଚାରାଭୈଃ ପି-
 ତ୍ତମୁଲକ୍ଷ୍ୟଂ । ଆମ୍ବାବ୍ୟହାନ୍ୟନଳଂ ଜଳସୁମିଶ୍ଯାବନଲମ୍ ।
 ଶ୍ଯୋଽଜୀର୍ଣ୍ଣଂ ନୀଳପୀତାଭଂ ପୀତାଭଃ ସାୟତି ଢ୍ରବଃ ।
 ପୁଲ୍ୟଶ୍ଯୋଽହାରହତ୍କଞ୍ଚୁରଦାହାବୁଚିତ୍ତଃସ୍ପର୍ଦ୍ଧିତଃ । କଫଜୀ-
 ଲ୍ୟତିଃ —ଗୁର୍ଭୈତିଶ୍ଯିନ୍ଧଶୀତାଦିଭୋଜନାଦତିଭୋଜ-
 ନାତ୍ । ଭୁକ୍ତମାତ୍ରସ୍ୟ ଶ୍ଯ ଶ୍ଯସ୍ତାତ୍ ହନ୍ୟଗ୍ନିଂ କ୍ରୁପିତଃ
 କଫଃ ॥” ଇତ୍ୟାଦି । ମା.ନି. । “ଯହଣୀମାସ୍ଯିତଂ
 ଦୋଷମଜୀର୍ଣ୍ଣବଦୁପାଚରେତ୍ । ଲଞ୍ଜନେର୍ଦୌପନୀୟେଷ୍ଯ ସଦା-
 ତୀସାରମେଷଜୈଃ । ଯହନ୍ୟାମ୍ ଆହାରୀ ଯହଣୀସ୍ଥିତ-
 ଯାଚକପିତ୍ତସ୍ଥିନ ବଞ୍ଚିନା ପଞ୍ଚତେ । ପଞ୍ଚମାନଃ ସ
 ଯହଣୀସ୍ଥିତସ୍ୟ କଟୁରସସ୍ୟ ପିତ୍ତସ୍ୟ ସଂଯୋଗାତ୍ କଟୁ-
 ଭବତି ।

ଯହଣୀକପାଟରସଃ । ପୁ । ରସୋଽୟଂ ଯହନ୍ୟା
 ହିତଃ । ସ ଷଡ୍ବିଧଃ । ପ୍ରଥମୀ ଯଥା—ପାରଦ-ଗ-
 ଶ୍ଯକ-ଟଞ୍ଜଣ-ସବ୍ଯବାର ଜାତୀଫଳ-ଶ୍ଯାଦି-ଜୌରକ-ସ୍ଯ -
 ଶ୍ଯଧୁନକମର୍ଜିତୀବୀଜ ଶ୍ଯିଳଶ୍ଯାଟ୍-ବକପୁଷ୍ପାଣାଂ ମ. ୧୦
 ଶ୍ଯି. ଶ୍ଯିଳପଦ-କାର୍ଯ୍ୟାଂ-ଶ୍ଯାଳିଷ-ଶ୍ଯୌରିଶ୍ଯୀ-କଞ୍ଚଡ଼ କୁଟ-
 ଶ୍ଯପକ୍ଷାଂ ରସେନ ମର୍ହୟେତ୍ । ବଟୀ ୧୮. ପାରା, ଗଞ୍ଜ-

କ, ମୋହାଶୀ, ସବ୍ଯବାର, ଜାନ୍ତଫଳ, ଶ୍ଯମିର, ଜୌ-
 ରା, ଶ୍ଯେତଧୁନୀ, ଆଳାକୁଶୌର ବୀଜ, ବେଳଶ୍ଯୁଟା,
 ବକପୁଷ୍ପ ଶ୍ଯତୋକେ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ୧୦ ଶ୍ଯୋନା, ବିଶ୍ଯପତ୍ର,
 କାମ୍ପାମଫଳ, ଆନିଶ୍ଯଶାକ, ଶ୍ଯିରୁହେ, କାଞ୍ଚଡ଼ା-
 ପାତା, କୁଡ୍ଢ଼ିଛାନ୍ ବା ପତ୍ର ଶ୍ଯେହାଦେର ରସେ
 ମର୍ଦ୍ଦନ । ବଟୀ. ୧୮. ରସ.ର. । ମେଘ. ବିତୀଥୀ ଯଥା
 —ପାରଦଗନ୍ଧକଯୋଃ ମ. ୧୦ ଶ୍ଯି. କଞ୍ଜାଳିଃ କାୟାଂ । କୁ-
 ଟଞ୍ଜଳକ୍ଷଣ ୪ ଶ୍ଯି. ସର୍ବ୍ବମିକ୍ଷ ଶ୍ଯାଦିକରସେନ ମର୍ହ-
 ଯେତ୍ । ମାତ୍ରା ୪ ଗୁଣ୍ଡା । ପାରା ୧ ଶ୍ଯୋ. ଗଞ୍ଜକ ୧
 ଶ୍ଯୋ. କଞ୍ଜାଳି କରାଦେ । ପରେ କୁଡ୍ଢ଼ିର ଶ୍ଯାନ୍
 ତସ୍ୟ ୪ ଶ୍ଯୋ. ମିଶାଶ୍ଯେ ଆଦାର ରସେ ମା-
 ଢିବେ । ଶ୍ଯାଗହୁଶ୍ଯ ବା କୁଡ୍ଢ଼ିର କାଥେର ମହିତ
 ୪ ରତି ସେବନ କରାଶ୍ଯେବେ । ଶ୍ଯତୀଥୀ ଯଥା—ପା-
 ରଦଗନ୍ଧକଜାତୀଫଳଲବଙ୍ଗାଣାଂ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ମ. ୧୦ ଶ୍ଯିଲକ୍ଷ
 ଶ୍ଯିଳପଦସ୍ଯାବର୍ଣ୍ଣଶ୍ଯାଟକପକ୍ଷାଂ ମ. ପଲମାନରସେ-
 ନ ଯଥାକ୍ରମଂ ମର୍ହୟେତ୍ । ମାତ୍ରା ୨ ଗୁଣ୍ଡା । ପାରା, ଗ-
 ଞ୍ଜକ, ଜାନ୍ତଫଳ, ଲବଙ୍ଗ ଶ୍ଯ. ୧୦ ଶ୍ଯୋ. ଏକତ୍ର
 ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରାଶ୍ଯା ବିଶ୍ଯପତ୍ର, ହଞ୍ଜହଞ୍ଜିଶ୍ଯା, ପାମିଫଳ
 ପାତା ଶ୍ଯେହାଦେର ଶ୍ଯତୋକେର ରସ ୧ ପଲ ଶ୍ଯାରା
 ସଂଯୋଗେ ମର୍ଦ୍ଦନ କରାଦେ । ମାତ୍ରା ୨ ରତି ।
 ଅଶ୍ଯୁପାନ ଦଧି । ଶ୍ଯତୁର୍ଥୀ ଯଥା—ଶ୍ଯକ୍ଷଧୁନକରସଗ-
 ଶ୍ଯକାଣାଂ ମ. ୪ ମା. ସ୍ଯାବର୍ଣ୍ଣଶ୍ଯାଟକପକ୍ଷ-
 ରସେନ ମ. ପଲମିତେନ ଯଥାକ୍ରମଂ ମର୍ହୟେତ୍ । ମାତ୍ରା
 ୧ ଗୁଣ୍ଡା । ଶ୍ଯେତଧୁନୀ, ପାରା, ଗଞ୍ଜକ ଶ୍ଯତୋକେ
 ୪ମାତ୍ରା ଏକତ୍ର ଚୂର୍ଣ୍ଣକରତ ହଞ୍ଜହଞ୍ଜିଶ୍ଯା, ବିଶ୍ଯପତ୍ର
 ଏବଂ ପାମିଫଳ ପତ୍ର ଶ୍ଯେହାଦେର ଶ୍ଯ. ୧ ପଲ
 ରସେ ମର୍ଦ୍ଦନ କରାଦେ । ମାତ୍ରା ୧ ରତି । ପଞ୍ଚମୀ
 ଯଥା ସଂଯୋଗଂ—ଶ୍ଯକ୍ଷାଭକ୍ଷ-ଶ୍ଯାର୍ଣ୍ଣଭକ୍ଷ-ଗନ୍ଧକ-ପାରଦ-
 ଟଞ୍ଜଣାଭକ୍ଷ କପର୍ଦ୍ଧକଭକ୍ଷ-ବିଷାଂ ମ. ୧୦ ଶ୍ଯି. ଶ୍ଯକ୍ଷଭକ୍ଷ
 ୮ ଶ୍ଯି. ଶ୍ଯତିବିଷାକ୍ରାଥେନ ମର୍ହୟିତ୍ତା ଶ୍ଯିଲକ୍ଷ ବିଷାଂ
 ପୁଟପାକ୍ତିନ ମହରବୟଂ ପଚେତ୍ । ଶ୍ଯକ୍ଷଧୁନକ-
 ଶ୍ଯାଳଶ୍ଯୁଳିରସେନ ମାବୟେତ୍ । ମାତ୍ରା ୨ ଗୁଣ୍ଡା । ଶ୍ଯକ୍ଷା-
 ତସ୍ୟ, ଶ୍ଯକ୍ଷତସ୍ୟ, ଗଞ୍ଜକ, ପାରା, ମୋହାଶୀ, ଅଜ,
 କଞ୍ଜିତସ୍ୟ, ବିଷ ଶ୍ଯ. ୧ ଶ୍ଯୋ. ଶ୍ଯକ୍ଷତସ୍ୟ ୮
 ଶ୍ଯୋ. ଶ୍ଯାତଶ୍ଯେହେର କାଥେ ମାଢିଶ୍ଯା ଶ୍ଯୋନା କ-
 ରାଶ୍ଯା ୨ ଶ୍ଯେହେର ମୁଟପାକ କରାଦେ । ଶ୍ଯିତଳ ଶ୍ଯ-
 ଶ୍ଯେହେର ଶ୍ଯିଲଶ୍ଯା ଶ୍ଯୋହପାତ୍ରେ ଶ୍ଯୁତ୍ରା, ଶ୍ଯିତା ଏବଂ
 ଶ୍ଯାଳଶ୍ଯୁଳିର ରସେ ଶ୍ଯାବନା ଦିଶା ୨ ରତି ବଟୀ
 କରାଦେ । ମେଘ. । ଶ୍ଯତୀ ଯଥା—ରୌପ୍ୟଭକ୍ଷ ୧ ଶ୍ଯି.
 ଶ୍ଯକ୍ଷାଭକ୍ଷ ୧ ଶ୍ଯି. ଶ୍ଯାର୍ଣ୍ଣଭକ୍ଷ ୧ ଶ୍ଯି. ଶ୍ଯକ୍ଷକ ୨ ଶ୍ଯି.
 ପାରଦ ୩ ଶ୍ଯି. ସର୍ବ୍ବ କପିତ୍ଥରସେନ ଶ୍ଯକ୍ଷାଂ ଶ୍ଯକ୍ଷଭକ୍ଷେ

ବିଷା ପବିତ୍ର । ଅଧ ବଳାରସି ୭, ଅପାମାର୍ଗରସି ୧ ।
 ଶିମ୍ରାତିବିଷାମୁକ୍ତାଧାତକୌନ୍ଦ୍ୟବନୁକୃତୀନାଂ ରସି ପ୍ର.
 ୧ ମାଘନା: ଦିଶା: । ରୋଗାତ୍ୟ ୧ ଡ. ଗୁଞ୍ଜାତ-
 ଯ ୧ ଡ. ଅର୍ଦ୍ଧତ୍ୟ ୧ ଡ. ଗୁଞ୍ଜକ ୨ ଡ. ପାରଦ
 ୭ ଡ. କପିତ୍ଥରସେ ମର୍ଦ୍ଦନ କରିଷା ଗୁଣଶୃଙ୍ଖେ ଡ-
 ରିଷା ପାକ କରିବେ । ପରେ ବଳାରସେ ୧, ଅ-
 ପାମାର୍ଗରସେ ୭, ଲୋହ, ଅତିବିଷା, ଗୁଞ୍ଜା, ଧା-
 ତକୌ, ଇନ୍ଦ୍ରବ, ଶୁଦୃଢ଼ୀର ରସେ ପ୍ର. ୭ ଭାବନା
 ଦିବେ । ରସ.ଚି. ।

ଘୃହ୍ୟାମିଜନ୍ଦ୍ରବଟିକା । ଶ୍ରୀ । ଘୃହ୍ୟାଧି-
 କାରି ରସ: । ରସ ଗନ୍ଧକ ଲୌହ ଶୁକ୍ରମୟ ଟଙ୍କୁଣ୍ଡା-
 ହିଞ୍ଜୁ-ଅଟୀ-ତାଳିଶ ମୁକ୍ତ-ଧାନ୍ୟକ ଜୀରକ ସେସବ ଧା-
 ତକୌ ପ୍ରତିବିଷା-ଗୁଞ୍ଜା-ଗୁଞ୍ଜୁଧୂମ ହରିତକୌ-ଭଜାତକା-
 ଣ୍ଡି (ସମାଧି ରକ୍ତଚନ୍ଦନ) ତେଜପତ୍ର ଜାତୀଫଳ ଲବଙ୍ଗ-
 ଲଗିଲା ବାଳକ-ବିଲ୍ୱଶ୍ଳାଟୁ ମିଥିକା ଭଜାନାଂ ପ୍ର.
 ସମୀଭାଗ: । ଛାଗଦୁଧିନ ମର୍ଦ୍ଦନମ୍ । ରସ, ଗୁଞ୍ଜକ,
 ଲୋହ, ଅର୍ଦ୍ଧତ୍ୟ, ମୋହାଗାର ଥି, ହିଞ୍ଜୁ, ଅଟୀ,
 ତାଳିଶପତ୍ର, ଗୁଞ୍ଜା, ଧନେ, ଜୀରେ, ମୈକ୍ତବ ଲବଣ,
 ଧାହିଞ୍ଜୁ, ଆତହିଟ, ଶୁଂଢ଼, ବୁଲ, ହରିତକୌ,
 ଭେନାରମୁଟି, (ସଭାବେ ରକ୍ତଚନ୍ଦନ) ତେଜପତ୍ର,
 ଜାୟଫଳ, ଲବଙ୍ଗ, ଶୁଦୃଢ଼ାକ୍, ଏନାହିଟ, ବାଳା,
 ବେଳଶୁଂଢ଼ା, ମେତି, ମିକ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସମଭାଗ ।
 ଛାଗଦୁଧିନ ସହିତ ମର୍ଦ୍ଦନ । ରସ.୮. ।

ଘୃହ୍ୟାମିହିରତୈଳମ୍ । ଶ୍ରୀ । ଘୃହ୍ୟାମି-
 ତୈଳମ୍ । ତିଳତୈଳ ୪ ଶ. ତର୍କ ୧୫ ଶ. କୁଟଜଲକ୍
 ୨ ଶ. ବାରି ୧୫ ଶ. ଶି. ୪ ଶ.; ଧାନ୍ୟକ ୨ ଶ. ବା-
 ରି ୧୫ ଶ. ଶି. ୪ ଶ. । ମତାନ୍ତରେ କୁଟଜଲକ୍
 ୧୨।୦ ଶ. ବାରି ୫୪ ଶ. ଶି. ୧୫ ଶ. ଧାନ୍ୟକ
 ୧୨।୦ ଶ. ବାରି ୫୪ ଶ. ଶି. ୧୫ ଶ. ତର୍କ ୧୫
 ଶ. ଏବଂ ଘୃହ୍ୟାମିହିରଦ୍ରବ୍ୟାସାମନ୍ୟେଷାଂ ଯଥାଲକ୍ଷ୍ୟଂ ଜ୍ଞାତ:
 ୧୫ ଶ. । କଳ୍ପାର୍ଥ — ଧାନ୍ୟକ-ଧାତକୌ ଲୌହ-ବରାହ-
 କ୍ରାନ୍ତା-ଅତିବିଷା-ହରିତକୌ-ବିରାଜମୂଳ ମୁକ୍ତ-ବାଳକ-
 ଜୀରକ ରସାନ୍ତନ ବିଲ୍ୱଶ୍ଳାଟୁ ନୌକୌତଳପତ୍ର-ନାଗ-
 କେଶର-ପକ୍ଷକେଶର-ଗୁଞ୍ଜୁଧୂମ-ସ୍ଥାମାଳତୀ-ପକ୍ଷକାଞ୍ଚ-
 କଟୁକୌ-ତଗର-ଗଟାମାସୀ-ଧୃଞ୍ଜରାଜ କେଶରାଜ-ପୁନର୍ନ-
 ବାସ-ଜନ୍ମ-କଦମ୍ବ-କୁଟଜଲକ୍ ଯମାନୀ-ଜୀରକାଣାଂ ପ୍ର.
 ୫ ଶି. । ତିଳତୈଳ ୪ ଶ. ବୋଲ ୧୬ ଶ. କୁଞ୍ଜ-
 ଚିହାଣ ୨ ଶ. ଉଲ ୧୬ ଶ. ଫେ. ୮ ଶ. ଧନେ ୨
 ଶ. ଉଲ ୧୬ ଶ. ଫେ. ୮ ଶ. । ଗୁଞ୍ଜାତରେ କୁଞ୍ଜ-
 ଚିହାଣ ୧୨।୦ ଶ. ଉଲ ୬୪ ଶ. ଫେ. ୧୬ ଶ. ;

ଧନିଆ ୧୨।୦ ଶ. ଉଲ ୬୪ ଶ. ଫେ. ୧୬ ଶ. ;
 ବୋଲ ୧୬ ଶ. ଏହିରୂପ ଗ୍ରହଣୀହର ଅଗ୍ରାନ୍ତ ଯେ
 କୋନ ଉପୋର କାଥ ୧୬ ଶ. ଦିବେ । କର୍ଦ୍ଦାର୍ଥ
 — ଧନିଆ, ଧାହିଞ୍ଜୁ, ଲୋହ, ବରାଜାନ୍ତା, ଆ-
 ତହିଟ, ହରିତକୌ, ବେନାର ମୂଳ, ଗୁଞ୍ଜା, ବାଳା,
 ମୋଚରମ, ରସାନ୍ତନ, ବେଳଶୁଂଢ଼ା, ନୌଲୋଂପଲ,
 ତେଜପତ୍ର, ନାଗେଶ୍ୱର, ପଦ୍ମକେଶର, ଶୁନୁଧ, ଇନ୍ଦ୍ର-
 ବ, ସ୍ଥାମାଳତୀ, ପଦ୍ମକାଞ୍ଚ, କଟୁକୌ, ତଗର,
 ଗଟାମାସୀ, ଜୀରାଜ (ବା ମାରୁଚିନି), କେ-
 ଶୁଦ୍ଧ, ପୁନର୍ନବା, ଆମଛାଲ, ଆମଛାଲ, କଦମ-
 ଛାଲ, କୁଞ୍ଜଚିହାଣ, ଯମାନୀ, ଜୀରା ପ୍ରତ୍ୟେକେ
 ୨ ଡୋ. । ଉଦ୍ଦତୀ ଯଦା — ତିଳତୈଳ ୪ ଶ. ତର୍କ
 ୧୫ ଶ. । କାଥାର୍ଥ — କୁଟଜମୂଳଲକ୍ ଧାନ୍ୟକ ପ୍ର.
 ୧୦୦ ପ. ଜଳ ପ୍ର. ୫୪ ଶ. ଶି. ୧୫ ଶ. । କ-
 ଳ୍ପାର୍ଥ — ଧନୀୟକ ଧାତକୌପୁଷ୍ପ ଲୌହ ବରାହକ୍ରାନ୍ତା
 ଅତିବିଷା ହରିତକୌ ଲବଙ୍ଗ ବାଳକ ଶୁଞ୍ଜାଟକପର୍ବ
 ରସାନ୍ତନ ନାଗକେଶରପୁଷ୍ପ ପକ୍ଷକାଞ୍ଚ ଗୁଞ୍ଜୁଧୂମ-
 ମିୟନ୍ତୁକ କଟୁକୌ ପକ୍ଷକେଶର ତଗର ଶରମୂଳ ଧୃଞ୍ଜ-
 ରାଜ: କେଶରାଜ: ପୁନର୍ନବା ଆସଲକ୍ ଜନ୍ମଲକ୍
 କଦମ୍ବଲକ୍ ଏଷାଂ ମିଳିତା ୧ ଶ. ଶ୍ୱେତପାକାବି-
 ଧିନା ପାଚ୍ୟମ୍ । ରସ.୮. । ଶ୍ୱେ. ।

ଘୃହ୍ୟାମିକ୍ । ଶ୍ରୀ । ସଂଘ୍ୟାଘୃହ୍ୟାମ୍ । ଅମ. ।

ଘୃହ୍ୟାମିକ୍ । ଶ୍ରୀ । ସଂଘ୍ୟାଘୃହ୍ୟାମ୍ । ଅମ. ।

ଘୃହ୍ୟାମିକ୍ । ଶ୍ରୀ । ସଂଘ୍ୟାଘୃହ୍ୟାମ୍ । ଅମ. ।
 “ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରାତ୍ମକଂ ଗନ୍ଧଂ ଯବଚାରଂ ସଫଳଂ । ଅଗ୍ନିମନ୍ୟଂ
 ବସଂ କୃତ୍ୟାତ୍ମତୁଷ୍ଟ୍ୟାନିମାନ୍ ସୁଧୀ: । ତତୀ ଜୟନ୍ତୀ-
 ଜନ୍ମୀରହଞ୍ଜୁରାବିର୍ବିମର୍ଦ୍ଦୟେତ୍ । ଚିବାସଂ ତତୀ ଶିଳଂ
 ଜ୍ୱାଳା ସଂଶୋଷ ଧାରୟେତ୍ । ଲୌହପାତେ ଶ୍ରାବହ ଚକ୍ତ୍ୱି-
 ପରି ବିସୁଦ୍ଧୟେତ୍ । ଅଧୌ ବଞ୍ଚି ଶନୈ: କୃତ୍ୟାତ୍ ଯାମାହିଁ
 ତତ ଉଦ୍ଧରେତ୍ । ରସତୁଷ୍ଟ୍ୟାମତିବିଷାଂ ଦୟାନ୍ତୀଚରସଂ
 ତଥା । କପିଳ୍ୟବିଜୟାଦ୍ରାବୈ: ଭାବୟେତ୍ ସମସ୍ତା ପୃଥ-
 କ୍ । ଧାତକୌନ୍ଦ୍ୟବାସୁକାକୌପ୍ରତିବିଷାନ୍ତା: । ଏ-
 ତଦ୍ୱୟୋର୍ବିଷା ଦିନେକସ୍ତ୍ର ବିଶୋଧୟେତ୍ । ରସଂ ବଦ୍ଧ-
 କବାଟାଞ୍ଚ ମାଧିକଂ ମଧୁନା ଲିହିତ୍ । ବଞ୍ଚି ଶୁଦ୍ଧୌ
 ବିଞ୍ଚି ବିଲ୍ୱଂ ଲବଣଂ ଚୂର୍ଣ୍ଣୟେତ୍ ସମମ୍ । ପିବେଦୁଷ୍ଟାନ୍ତୁନା
 ଚାତୁ ସର୍ବଜ୍ଞାଂ ଘୃହ୍ୟାଂ ଜୟେତ୍ ॥” ର.ଚି. ।

ଘୃହ୍ୟାମିକ୍ । ଶ୍ରୀ । ସଂଘ୍ୟାଘୃହ୍ୟାମ୍ । ଅମ. ।

ଜାତୀଫଳ ଲବଙ୍ଗ କୁଞ୍ଜ ଟଙ୍କୁଣ୍ଡା ବିଞ୍ଜୁଲବଂ ଜୀରକ
 ଲକ୍ ଏକା ଧୂଳୁରବିଜଂ ଅହିକିନସ ପ୍ର. ସମଭାଗ
 ଆଦାୟ ପ୍ରସାରବିରସେନ ମର୍ଦ୍ଦୟେତ୍ । ଜାୟଫଳ, ଲବ-
 ଙ, କୁଞ୍ଜ, ମୋହାଗାର ଥି, ବିଟ୍ଟଲବଣ, ଜୀରକ,

सुडुङ्क्, एना, धूङ्गावीक, आफिम् अ. ग.
गडाग, प्रकडाङ्गिनात्र रज्जु गर्दन । भेष ।

ग्रहणीहरम् । स्त्री । खर्वे । अ.च. । वि ।
ग्रहणीहरद्रव्यमात्रे ।

ग्रहद्रुमः । पुं । शाकतरी । रा.नि.व.८ ।

ग्रहनाशः (ग्रनः) । पुं । समपर्णहवे । र.मा. ।

ग्रहपतिः । पुं । चर्कहवे । आकन्ध गाँह ।
अम. । [द्रव्ये । रा.नि.व.१२ ।

ग्रहभीतिजित् । पुं. स्त्री । चीड़ानामगम-

ग्रहागमः । पुं । भूतसञ्चारे । रा.नि.व.२० ।

ग्रहाङ्गम् । स्त्री । स्वर्जरजतताम्रपुत्रणालीह-
वु । रा.नि.व. २१ । See पञ्चलीङ्गम् ।

ग्रहापहा । स्त्री । गीरोचनायाम् । वै.निघ. ।

ग्रहामयः । पुं । ग्रहपीडायां । रा.नि.व.२० ।

ग्रहाशी (इन्) । पुं । समपर्णहवे । अ.र. ।

ग्रहाद्वयः । पुं । भूताङ्गहवे । ई.८८३ ।
रा.नि.व.८ ।

ग्राम(स्य)कन्दः । पुं । ग्रामजीले । ७७ ।
कतुरिति ख्याते कन्दशके । कू. र.मा. ।

ग्रामकोलः । पुं । ग्रामशूकरे । वै.निघ. ।

ग्रामक्रीडः । पुं । ग्रामशूकरे । वै.निघ. ।

ग्रामजनिष्पावी । स्त्री । नखनिष्पाय्याम् ।
वर्षा । रा.नि.व.७ ।

ग्रामजा । स्त्री । खर्जूरहवे । प.सु. ।

ग्रामणीः । पुं । नील्यां । नील गाँह । अ.च. ।

ग्राम(स्य)महुरिका । स्त्री । शङ्खीमरस्ये ।
भिडि गाँह । मे. । हारा. ।

ग्राम(स्य)सृगः । पुं । कुकुरे । अ.र. । ग-
वादिग्रामवासिपशुवर्गे । यथा — अन्धतरोख-
रोहवस्तोरभेदः पुच्छप्रभृतयः । तन्मांसं वातसंय-
ह्यं कफपित्तं रसे पाके च मधुरकं दीपनं बल-
वर्धनञ्च । सु.स.४६च. । [जटा. ।

ग्रामिणी । स्त्री । नीलीहवे । नील गाँह ।

ग्रामीणः । पुं । ग्रामशूकरे । रा.नि.व.१८ ।

ग्रामिणी । पुं । कुकुरे । मे. ।

ग्रामीणा । स्त्री । नीलीहवे । मा.पू.१भ.१ ।
पालङ्कशके । रा.नि.व.७ ।

ग्राम्यकर्कटी । स्त्री । कुशाखे । चिका. ।

ग्राम्यकुक्कुटः । पुं । प्रतुदजातीवपक्षिविशेषः ।
आंगकूङ्गा । तन्मांसं खिण्णं वातघ्नं दीपनं शुद्धं ।
रा.नि.व.१७ । [चिका. ।

ग्राम्यकुङ्कुमम् । स्त्री । कुसुमे । कूश्मण्डून् ।

ग्राम्यकीशा । स्त्री । हस्तिकीशातक्याम् ।
धूमूल । रा.नि.व.७ ।

ग्राम्यधर्मः । पुं । नैघुने । अम. ।

ग्राम्यपशुः । पुं । गवादिग्रामवासिपशुषु ।
See ग्रामस्यम् ।

ग्राम्यवराहः । पुं । ग्रामजशूकरे । गैर्देश्ये
उग्रतर । तन्मांसं मेदीबलवीर्यवर्धकं वनवराहमा-
साद्गु च । रा.नि.व.१७ ।

ग्राम्यवल्लभा । स्त्री । पालङ्कशके । प.सु. ।

ग्राम्यशूकरः । पुं । ग्राम्यवराहे । रा.नि.व.१७ ।

ग्राम्या । स्त्री । नीलीहवे । नील गाँह । नि-
ष्पावे । गटेरा । रा.नि.व.७ । तुलसीहवे । वै.निघ. ।

ग्राम्याखः । पुं । गर्दभे । चिका. ।

ग्राम्योदकम् । स्त्री । ग्राम्यजले । वै.निघ. ।

ग्रावा(न्) । पुं । प्रसरे । अम. । [प.सु. ।

ग्रावारिः । पुं । पाषाणभेदे । शोधनकृति ।

ग्रासः । पुं । घासे । कवले । कल. अम. ।
पारदस्य धातुसंयोज्यजाख्ये । शीतान्नं अर्ध-
शोणं । स चतुर्विधः — “चतुर्विधश्चक्यासात् द-
ण्डधारी भवेद्रसः । जलीका च द्वितीयेन ग्रास-
योगे सुरेश्वरि । ग्रासेन तु तृतीयेन काकविष्टासमी
भवेत् । ग्रासेन तु चतुर्थेन दधिमखसमी भवेत् ।”
र.चि.३च. । (विवरणं पारदशब्दे स्यात्) ।

ग्राहः । पुं । शिग्रुमारे । उट्ठाक । रा.नि.व.०
६८ । नके । शीतान्नं, जलशुद्धी । अ.टी.भ. ।

ग्राहकः । पुं । सितावररूपे । उडुनि भाँक ।
रा.नि.व.४ । घातकपक्षिणि । वाँज शीतौ ।
अ.र. । [नि.व.६ ।

ग्राहलोमशा । स्त्री । त्रिपायाम् । वट. ६ ।

ग्राहिणी । स्त्री । इक्षुदुरालभायाम् । कुष्ठ-
द्रुत्राणाम् । प.सु. । चीरिण्या । शिरुहे । र.मा. ।
शुक्लज्वालुकाया । अथ लज्जाम् । वै.निघ. ।
ग्राहिकफलम् । क्ली. कपिल्यफले । क.प्र.९. व-
न । रा.नि.व.११ ।

ग्राहिवस्तिः । पुं । निरुद्धवस्तिभेदे । पिठ-
कात्रिविधेयः । स च अन्वष्टादिप्रियङ्गादिकायेन
चौद्रघृतयुक्तेन साध्यते । यथा—“प्रियङ्गादिगण-
काधि अन्वष्टायेन संयुताः । सचौद्राः सघृताश्चैव
ग्राहिणी वक्ष्यः स्मृताः । एतेष्वेव च योगेषु स्नेहाः
सिद्धाः प्रथक् तथा । समक्षेण्यधवा संयक् विशेषाः
वेद्यवक्ष्यः ॥” सु. ।

ग्राही (इन्) । पुं । कपिल्यवृत्ते । प.सु. । रक्त-
कार्पासे । वि. । क्षमने । वा.टी.हेमा । धारके ।
मलबन्धकरे । यदपिदौमिकरं पाचकं तत् ग्राही-
स्यते । यथा—“दौपनं पाचनं यस्यादुष्णालाहव-
ग्रीषकं । ग्राहि तत्र यथा शुष्णी जीरकं गजपिप्प-
लौति ॥” भा. ।

ग्राह्यः । पुं । अन्नवेतसे । प.सु. ।

ग्रीवा । स्त्री । कृकाटिकायाम् । वांङ् । अम. ।
भा.म.४भ च्छद्वरोग-वि. । मन्थायाम् । वांङ्द्र
मित्रा । मे. । [आदौ । च.नि.२५. ।

ग्रीवारोगः । पुं । ग्रीवाजातरीने ग्रीवाश-

ग्रीवास्थि । क्ली. कसेरुकोष्ठस्थतदाकारास्थ-
नि । वांङ्द्र शङ् । तानि १५श. । च.शा.७अ. ।

ग्रीवी (इन्) । पुं, स्त्री (विनी) । उट्टे । जटा. ।

ग्रीषः । पुं । घर्मे ऋतौ । शश्विकां । स वै-
शाखज्यैष्ठमासयोः भवति । ग्रीष्मो मेघवर्षी प्रोक्तः ।
शुभाः—ग्रीष्मरुचोऽतिकटुकः पित्तकृत्फणश-

नः । उच्चतायाम् । मे. । तात्कालिकं जलम् अ-
नभिष्यन्दि । रा.नि.व.१४ । [वै.निघ. ।

ग्रीषकर्कटी । स्त्री । ग्रीषमकर्कटीविशेषे ।

ग्रीषका । स्त्री । पुष्पविशेषे । श्लिङ्गिका, वन-
श्लिङ्गिका । वै.निघ. । [अ.ष. ।

ग्रीषजा । स्त्री । खखीवृत्ते । गोमि. ग्रीष् ।

ग्रीषपुष्पी । स्त्री । कोडणदेशे करवीरपौति
प्रसिद्धे पुष्पवृत्ते । रा.नि.व.१० ।

ग्रीषभ(सोङ्ग)वा । स्त्री । नवमल्लिकायाम् ।
मे.उ.ति । रा.नि.व.१० ।

ग्रीषसुन्दरकः । पुं । सुष्पपत्रशाकविशेषे ।
ग्रीष्म भा.क. । शुभाः—तित्तं रुचिकरं कफपित्त-
दोषघ्नम् । राज.२प. ।

ग्रीषहासा । स्त्री । इन्द्रतूलके । विका. ।

ग्रीष्मा । स्त्री । लोभ्रवृत्ते । वै.निघ. । नवमल्लि-
कायाम् । रा.नि.व.१० । [उ.ति । प.सु. ।

ग्रीष्मिका (शी) । स्त्री । नवमल्लिकायाम् । मे-
ग्लानः । वि. । रोगिणि । रा.नि.व.२० ।

ग्लाना । स्त्री । बलदीनताया । हे.च. । रोगे ।
राज. ।

ग्लानिः । स्त्री । व्याधी । रा.नि.व.२० । श्री-
जः चन्द्रादिजन्यदेहजाये । “ग्लानिरीजः स्याद्दुः-
खादजीर्णाच्च अमात्रवेत् ॥” शार्ङ्ग.पू.६अ. । “वक्त्रे
मधुरता तन्द्रा हृदयोद्दिष्टनं भ्रमः । नचान्नं रोचते
यस्य ग्लानिं तस्य विनिर्दिशेत् ॥” भा. । सु.शा.४
अ. । [अम. ।

ग्लान्जुः । वि. । रोगिणि । रा.नि.व.२० । ग्लाने ।

ग्लौः । पुं । कर्पूर । अम. ।

घ

घटः । पुं । कलसे । अम. । द्रोणपरिमाणे ।
६४ श. । प.प. । करिगण्यस्यै । मे. । कुम्भपरि-
माणे, द्रोणविंशती । [मराठी ।

घटकः । पुं । विना पुष्पं फलवति वृत्ते, उडु-

घटदेशजम् । क्ली. गङ्गलवृत्ते । रा.नि.व.६ ।

घटा । स्त्री । मधुरकर्कटिकायाम् । मिष्टे मे.वृ. ।
मद.व.६ ।

घटाभिधा । स्त्री । घटाकारपुष्पाभायाम्, मे.वृ. ।
कुम्भतुल्याम् । गोमि. ग्रीष् । वै.निघ. । [व.७. ।

घटासातुः (बुः) । स्त्री । कुम्भतुल्या । रा.नि.७.

घटालिका । स्त्री । मधुरकर्मव्याम् । मिष्टे
लेव । म.व.६ ।

घटिकम् । स्त्री । गितम् । श.च. ।

घटिका । स्त्री । मुहूर्तपरिमात्रे । दृष्टेन ७ ।
'घटा' । पादयन्त्री । श.र. । [वर्ण । वै.निघ. ।

घटिकालवणम् । स्त्री । विह्वलवणे । विट्-ल-

घटीयन्मग्रहणी । स्त्री । ग्रहणीरीगमेदे ।

लचरं यथा—“प्रसूतिः पार्श्वयोः शूलं तथा जल-
घटीध्वनिः । तं वदन्ति घटीयन्मस्राध्यं ग्रहणी-
गदम् ॥” भा.नि. ।

घट्टगा । स्त्री । दाक्षिणात्यनदीविशेषे । एतज्जलं
गुणैः कृष्णसदृशम् । स्नादुत्तरं पथं कानिदश्च ।
रा.नि.व.१४ ।

घण्टः । पुं । शाकादिमिष्टव्यञ्जनविशेषे । शीटक-
र घण्टे, नेत्रेण घण्टे । गुष्ठाः—बल्यः रुचिकारः
वातघ्नश्च । राज. ।

घण्टकः । पुं । छद्रच्छपविशेषे । थेट्टकूल, घें-
ट्टे गाह । घेंट्टेकाण । सा.कौ. । तस्य मूलगुणाः
—कफघ्नं कटुपाकि पित्तकरश्च । राज. । घण्टा-
पाटलिहवे । ज.द. । [भेष.अश्वपित्तचि. ।

घण्टकर्णः । पुं । छद्रच्छपविशेषे । घेंट्टेकाण ।

घण्टा । स्त्री । अतिबलायाम् । रा.नि.व.४ ।
जवापुष्पहवे । जवा गाह । र.मा. ।

घण्टाकाः । पुं । घण्टापाटलिहवे । घण्टापा-
कूल । ज.द. । जालिन्याम् । त्रि.७७ । वै.निघ. ।

घण्टाकर्णः । पुं । घण्टकच्छपे । घेंट्टे गाह ।
घेंट्टेकाण । प.सु.ग्रहणी.चि.नित्यानन्दरसे ।

घण्टापाटलिः । स्त्री । खनामख्यातहवे ।
घण्टापाकूल । हिं मोखा । प.सु. । See मुक्तकः ।

घण्टारवा । स्त्री । वनशृण्वहवे । शृणु गाह ।
हिं भन्मनिया । भ. । [नि.व.८ ।

घण्टालः । पुं । मदनहवे । मयना गाह । रा.

घण्टालिका । स्त्री । मधुरमातलुहवे । म-
द.व.६ । [रा.नि.व.१ ।

घण्टाली । स्त्री । कीपातक्याम् । घोंवा ।

घण्टाबीजः । पुं । जैपालहवे । जयपाल

गाह । रा.नि.व.६ । शृण्वहवे । वै.निघ. । [नि.व. ।
शृण्वबीज ।

घण्टाशब्दम् । स्त्री । कांस्यपात्री । कौंग ।

घण्टाशीता । स्त्री । अतिबलायाम् । रा.नि.व.४ ।

घण्टाशीला । स्त्री । महाशृण्वहवे । वै.निघ. ।

घण्टिकः । पुं । पादिजलजन्तुविशेषे । अकं.चि. ।

घण्टिका । स्त्री । सूक्ष्मजिह्वायाम् । आनलि-
वि । रा.नि.व.१८ । गलगुहिकारीणे । रा.नि.
व.२० । शृणुपुष्पा । अणकूल । वै.निघ.२.भ.अप-
त्या.चि.द्राचावलहे । कुमारिचे । नक्षत्रांशौ ।
वै.निघ. । [नि.व.६ ।

घण्टिनीबीजम् । स्त्री । जैपालबीज । रा.

घण्टुः । पुं । करिकण्ठभूषणे । उषा. । उष-
तायाम् । वै.निघ. ।

घण्डः । पुं । मधुमच्चिकायाम् । भमरे । उषा. ।

घनः । पुं । सुलायाम् । मूत्रा । रा.नि.व.२१ ।
सि.यो.कास चि.पथ्यादिमुह्ये । नागरमुलायाम् ।
च द.पित्त-चि.विश्यादि । शरीरे । रा.नि.व.१८ ।
अभके । मेषे । रा.नि.व.२१ । कफे । रा.नि.व.
२१ । लचि । गुडुहृक् । रा.नि.व.१२ । वहे ।
गुडे । वै.निघ. । स्त्री । लौहे । हे.च. । वल्कली ।
रा.नि.व.२ । चि । निविडे । भम. ।

घनकफः । पुं । करकायाम् । शिल । त्रिका.

घनकालः । पुं । वर्षर्तौ । श.र. ।

घनगोलकः । पुं । खणै, रीथे च । संश्रि-
तरजतसुवर्णे । हे.च. ।

घनचन्दनादिः । पुं । वातपित्तज्वरे कषाये ।

“घनचन्दनपर्पटकं कटुकं सञ्चालपटीलदलं स-
जलं । शतशीतसितायुतपित्तहरं ज्वरहृदिहृषा-
रुचिदाहहरम् ।” मूत्रा, वल्लुचन्दन, क्लृप्ताव-
डा, कटुकी, वेणार मूल, पल्लु, वाला अ-
तोक्के १४ रति । जल ॥० श. शं. १० पो-
ड्या । अक्लृप्त—ठिन ४ गावा । सा.कौ. ।

घनच्छदम् । स्त्री । तालीशपत्रे । रा.नि.व.६ ।

श्रियुहवे । मञ्जिना गाह । वै.निघ. ।

घनजम्बालः । पुं । तुलुके । गङ्गुव । त्रिका.

घनिता(ती)लः । पुं । चातकपत्रिणि । सा-
रकपत्रिणि । जटा । त्रिका ।

घनत्वक् । पुं । शुक्लरीषि । श्वेत लोथ । वै-
निघ । [नियामके ।

घनध्वनिः । पुं । मुलायाम् । र.सा.सं.रस-

घनपल्लवः । पुं । शिशुवृक्षे । मजिना ग्रीह ।
वै.निघ. ।

घनपाषण्डः । पुं । मयूरे । श.मा. ।

घनपाषाणः । पुं । कान्तपाषाणे । अथके ।
रस.र.महाज्वरादुषे ।

घनप्रभः । पुं । राजावर्त्मणी । वै.निघ. ।

घनप्रिया । स्त्री । काकजम्बूवृक्षे । वनजाम् ।
रा.नि.व.११ । नदीजम्बाम् । वै.निघ. ।

घनफलः । पुं । विकण्टकवृक्षे । रा.नि.व.११ ।
तरन्तुजे । तरुमूख ग्रीह । वै.निघ. । [वै.निघ. ।

घनफेनिला । स्त्री । काकमाच्या । गुडकाभादे ।

घनमूलः । पुं । नीरटलतायां । नतांकड़ा ।
रा.नि.व.३ । [विशेषे । वै.निघ. ।

घनमूला । स्त्री । काकमाच्याम् । चीरमूर्वा-

घनरवः । पुं । मयूरे । वै.निघ. ।

घनरसः । पुं । नीरटे । नतांकड़ा । मे. ।
मूर्वायां । मूत्रा । र.मा. । जले । कर्पूरे । पी-
लुपर्ण्याम् । कषाये । सान्द्रनिर्यासे । सम्यक्सिद्ध-
रसे । मे. । रा.नि.व.१४ । [वै.निघ. ।

घनरूपा । स्त्री । खटीशर्करायां । मूलथण्डि ।

घनवल्लिका (स्त्री) । स्त्री । अमृतसवालता-
याम् । रा.नि.व.३ ।

घनवासः । पुं । कुशाखे । झारा ।

घनशृङ्गी । स्त्री । मेघशृङ्गाम् । वै.निघ. ।

घनसंज्ञा । स्त्री । मुलायाम् । वै.निघ. ।

घनसारः (कः) । पुं । कर्पूरे । रा.नि.व.
१२ । र.सा.सं. । वसन्ततिलकरसे । भा.उ.वाजी. ।

क्व.चि.अमूर्वादिधूपे । वै.निघ.दाह.चि.रसादिग-
द्याम् । भा.ज.३भ.मू.घा.चि. । जले । धरणि. ।
रविषावर्त्मपारदे । मे. । चन्दने । वै.निघ. ।

घनसूतः । पुं । नीरटलतायाम् । नतांकड़ा-
ड । रा.नि.व.३ । [क्यांङ । रा.नि.व.११ ।

घनस्तम्भः । पुं । कोशावृक्षे । जगपीठे,

घनस्वनः । पुं । तक्षुलीयशाकवृक्षे । कौंटी-
नटेन खाड़ । रा.नि.व.३ । [रा.नि.व.३ ।

घना । स्त्री । मधुपर्णीलतायाम् । रुद्रजटायाम् ।

घनाकरः । पुं । वर्षायाम् । वै.निघ. ।

घनाग्निसहम् । स्त्री । उष्णमकाक्षे । वै.निघ. ।

घनाघटा । स्त्री । काकजटायाम् । केउग्रा
टौंड़ी । श.च. ।

घनाघनः । पुं । मत्तकृत्तिनि । अम. ।

घनाघना । स्त्री । काकमाच्यां । श.च. ।

घनात्ययः । पुं । श्रद्धती । छे.च. ।

घनामयः । पुं । खर्जूरवृक्षे । त्रिका. ।

घनामलः । पुं । पुनर्नकायाम् । चन्दनवटे ।
वै.निघ. । (Chenopodium album.) वा-
सूकशाके । त्रिका. ।

घनारावः । पुं । चातकपत्रिणि । वै.निघ. ।

घनावहा । स्त्री । काकमाच्याम् । कर्णस्त्री-
टायाम् । काण्डिड़ा । प.सु. ।

घनाश्रयः । पुं । (Aether.) आकाशे ।

घनाहम् । स्त्री । अमघाती । प.सु. ।

घनोज्ज्वलम् । स्त्री । लौहकिट्टे । मूत्र । वै.
निघ. ।

घनोपलः । पुं । करकायाम् । छे.च. ।

घरटः । पुं । पेषणयन्त्रे । गौडा ।

घर्घटः । पुं (Pimelodus gagora or P.
tengara.) मत्स्यभेदे । ट्याःत्रा ग्रीह । श.र. ।

घर्घरः । पुं । पेषके । पौंठा । त्रिका. । तुषा-
नले । छे.च. । (कः) नदविशेषे । तज्जलं दध्यं ग्री-
तलं दीपनं पथ्यं बल्यं चीकाङ्गपुष्टिकरञ्च । रा.
नि.व.१४ । वि । खरविशेषे । मे. । [दे । छे.च. ।

घर्घरिका । स्त्री । घर्घरनदे । भट्टघात्रे । थ-

घर्घूर्वा (घा) । स्त्री । तन्नासककीटे, यमकीटे ।
मूत्रमूत्रिणा.पौंठा । र.मा. ।

रः । पुं । खेदि । वांम । रा.नि.व.१८ । चात-
ये । उल्लिखि । चिका । योषर्तो । हे.च. ।
चर्मचर्चिका । स्त्री । चर्मचिकायाम् । वा-
भांजे । यथा—“खेदवाहीनि दुष्पन्ति क्रीडन्ती
कमयैलया । ततः खेदः प्रवर्त्तत दुर्गन्धा चर्मच-
र्चिका । राजिकाकृतिकुलीया यती चर्मचि-
र्चिका ॥” प्रयोगाः । [टोन्नी । वै.निघ. ।
चर्मजः । पुं । जवादिक्लृप्तायाम् । था-
चर्मपयः । स्त्री । चर्मजले । उद्योदको । वै.निघ. ।
चर्मविचर्चिका । स्त्री । चर्मचर्चिकायाम् ।
चर्मन्तः । पुं । वर्षर्तो । रा.नि.व.२१ ।
चर्मन्तकामुकी । स्त्री । पत्तिविशेषे ।
चर्माम्बु (अः) । स्त्री । चर्म्ये । वांम । रा.
नि.व.१८ । [च.द.आश्रयितने ।
चर्मः । पुं । कर्करिकायाम् । कर्करं कर्ता ।
चर्मणम् । स्त्री । चर्मचर्मणि । यम् । “चर्मणा-
दभिघाताद्वा ।” नि. । [चिका ।
चर्मणालः । पुं । मुषले, शिलापुत्रे । लोड़ ।
चर्मणी । स्त्री । हरिद्रायाम् । चिका ।
चसिः । पुं । अन्ने । आहारि । हे.च. ।
चस्सरः । पुं । अन्ने । उक्तक । अम. । [मि. ।
चस्त्रम् । स्त्री । कुडुमि । चिका । पुं । दिवसे ।
घाटः । पुं । घाटायाम् । वाड़ । श.र. ।
घाटा । स्त्री । नागबलायाम् । रा.नि.व.४ ।
शिरःपशास्त्री । वाड़ । रा.नि.व.१८ ।
घाटालः । चि । बन्धुरे । सु.नि.२५ ।
घाटिका । स्त्री । घाटायाम् । वाड़ । श.च. ।
घाण्टिकः । पुं । (Datura metel, also
fastuosa.) कुडुमि । चिका ।
घातकच्छम् । स्त्री । सूत्रकच्छरीमे । नि. ।
घात(ति)पक्षी (रत्न) । पुं । A hawk
or falcon. श्वेनपक्षिणि । वाक्त्र पीक्षी । चारा ।
घारः । पुं । ग्रीचये । हे.च. ।
घार्त्तिकः । पुं । घृतपूर । सि०७७ । हे.च. ।
घासः । पुं । द्रव्ये । अन्ने । वांम । अम. ।

घुः । स्त्री । नासायाम् । वै.निघ. ।
घुघुक्त । पुं । वनकपोते । घुघु । वै.निघ. ।
घुघुलारवः । पुं । पारावते । वै.निघ. ।
घुटः । पुं । पादयन्त्री । आदेश्य गौटे । हे.च. ।
घुटिः (टी) (कः, का) । पुं, स्त्री । जहा-
द्विसन्धियन्त्री । उल्लिखि । “जहाद्विसन्धियन्त्री तु
घुटिका गुल्फ इत्यपि ।” हे.च. । रा.नि.व.१८ ।
घुणः । पुं । काठकिनी । यून । लिङ्गसंघे भरे-
तः । भमरे । वै.निघ. ।
घुणदयिता । स्त्री । अतिविषायाम् । आंठ-
हेट । वै.निघ. । च.चि. । चर्कादिः । “पक्षीघणघुणद-
यिता ।”
घुणप्रिया । स्त्री । अतिविषायाम् । कृष्णाति-
विषायाम् । (अष्टतारुवरसे) । वा.सू.१५५ ।
“कटुका मरिचं घुणप्रिया च गच्छीरम् ।” च.द.
पाण्डु.चि. । क्रसदन्तीवत् । वै.निघ. ।
घुणवल्लभा । स्त्री । कृष्णातिविषायाम् । कांल
आंतरे । भा. ।
घुणा । स्त्री । कालातिविषायाम् । वै.निघ. ।
घुण्टः (कः) । पुं । गुल्फे । श.मा. । हे.च. ।
घुण्टा । स्त्री । सुद्रवदरे । वै.निघ. । [श.च. ।
घुण्टिकम् । स्त्री । वनकरीषे । दिनघुंटे ।
घुण्डः । पुं । भमरे । उणा. ।
घुर्धुरः (कः) (री) । पुं, स्त्री । भमरे । कौ-
टविशेषे । घूर्तघूर्तिशः । पोका । चिका. । (कः) ।
शब्दविशेषे । गंगा यड़ यड़ कर्ता । च.द.१०५ ।
घुलघुलः । पुं । गवेषुकायां । गड़गड़ । र.मा. ।
घुलघुलारवः । पुं । पारावतमेदि । रा.नि.व.
१८ । [वा.व्या.चि. । “घुलघुलैः पलायैः ।”
घुलघुणम् । स्त्री । कुडुमि । चिका । सि.यो.च.द.
घूकः । पुं । उल्लूके । हे.च. ।
घूकारिः । पुं । काके । हे.च. ।
घूकावासः । पुं । शकमेदि । वै.निघ. । सु-
चोडवे । आंठडा गच्छ । रा.नि.व.२ ।
घूः । पुं । यौगसुन्दरके । गीया । श.च. ।

हृषिः । स्त्री । हृषणे । हृषणि । ङ.च. ।

हृषावासः । पुं । कुशाखे । चिंता. ।

हृषिः(णी) । पुं । वनशूकरे । वै.निघ. । अत्र । रीगविशेषे । तेनाश्रय नासाभ्यन्तरे व्रणपिडक-
शोफा भवन्ति । “नासिकाभ्यन्तरे यस्य पिडकानां
समुद्भवः । व्रणं वा यदि वा शोफः तस्य वियादु-
षीरजम् ॥” ज.द.२६च. ।

हृतम् । स्त्री । नवनीतजपदावे । वि,ङ्ठ. । हृ-
तं दशविधं गन्धमादिवाजाश्वगार्दभौघाविकैङ्क-
मातुष्यहासिकभेदेन । तेषां गुणादिकं तत्तत्पथ्या-
येषु सङ्गम् । सा. हृतगुणाः—“आयुर्वर्षकं देह-
दाह्यंकरं सौकुमार्यकानिबुद्धिभूतिबलकरं शीत-
घ्नं बाल्ययीवनवार्धक्येषु प्रधानबलकरं पथ्यञ्च ।
रा.नि.व.१५ । पुराणहृतगुणाः—“सर्पिर्जीर्णश्चैव
सन्धुवणे च मूर्च्छाक्रीन्मादकर्णाच्चिरले । शोफा-
र्शसोर्धानिदीवत्रयेषु शर्त्तं सर्पिर्जीर्णश्चैव वृणां स्या-
त् ॥” नवस्य गुणाः—“बलवत्ये तर्पणभोजनेषु श-
मे च पितामहजि रेणुयुक्ते । नेत्रामये कामलपाण्डु-
रीने चये नवं सर्पिर्बुदाहरन्ति ॥ ज्वरे विबन्धेषु
विमृचिकायामरीचके वा श्रुतिरे तथाग्री । पाना-
स्थये वापि मदास्थये वा शर्त्तं न सर्पिर्बहुमन्यते
च ॥” अत्रि,६च. । पक्षहृतं—वर्षात्परं हीन-
नौथ्ये ॥ भा. । तर्पणं नेत्ररोगघ्नं दाहगुणयसा
हृतम् । यथा—हृतप्रत्यमग्निपक्वं निष्केन स्थिरचो-
त्सायं किञ्चित् शीतं हरिद्रामातुलङ्गरससुलामल-
कौहरीतकौविभीतकानां कल्कीकृतामां यथाक्रमं
प्रत्येकं पलेन मूर्च्छयेत् । यथा—“धानौपथ्याविभौ
तेजलधररजनीमातुलङ्गद्रवैर्नु सर्वैरैतैः सुपिष्टैः
पलकपरिमितैर्मन्दमन्दानलेन । आन्यप्रस्थं निष्केन
परिपचनशर्त्तं मूर्च्छयेद्देदविश्रः तस्मादामोपदोषं
त्यजति च सहसा वीर्यवत्सीत्यदायि ॥” भैव. ।

हृतकरञ्जः । पुं । करञ्जविशेषे । विशां क-
त्रमृष्टा । गुणाः—कटूषः वातघ्नः व्रणनाशनः ल-
म्बोषणः अर्शोघ्नश्च । रा.नि.व.६ ।

हृतका । स्त्री । हृतकुमार्याम् । वै.निघ. ।

हृतकुमारिका (री) । स्त्री । खनामख्या-
तचपे । वृत्तकूमात्री । See गृहकन्या ।

हृतपर्यंकः । पुं । हृतकरञ्जे । र.नि.व.६ ।

हृतपशुः । पुं । हृते । वै.निघ. ।

हृतपूरः (कः) । पुं । चन्द्रपुत्रीति विवीक-
इति च ख्याते पिष्टकाविशेषे । तन्प्रणाली—“मर्दि-
तां समितां चौरनारिकेलहृतादिभिः । अवगाह्य
हृते पक्ता हृतपूरीऽयमुच्यते । हृतपूरी गुरुहृथः
कफघ्नः रक्तामांसदः । रक्तपित्तहरी हृथः स्नादुः
पित्तहरीऽपिदः ॥” भा. । प्रकारान्तरं यथा—
“गोधूमचूर्णे सूक्ष्मं खल्वं तस्मिन् हृतं चिपेत् ।
यावत्तत् पिष्टतां गच्छेत् पश्चाद्गुणे विमर्दयेत् ।
फिलयित्वा द्रवीभूते ततः पात्रे हृतं त्यजेत् । सशब्दे
सुहृते तमे तस्य धारामपास्वयेत् । यावच्च व्याप्य
तत्पात्रं प्रसरदहृतपूरकः । यत्किञ्चिन्नामतां याते
खल्वपक्षे निमज्जयेत् ॥” गुणाः—“स हृथो गुरुहृ-
थस्य बलकृतातुवर्धनः । कफाश्लेष्मांसलकरी वात-
पित्तचयं हरति ॥” वै.निघ. ।

हृतमण्डः । पुं । अन्ने, भक्ते । वै.निघ. । सर्पि-
र्मण्डे । गुणाः—मधुरः सरः योनिश्रीचाचिशिरसां
शूलघ्नः वस्तिनस्याचिप्रपूरणेषूपदिश्यते । सु.स.
४५च. ।

हृतमण्डलिका । स्त्री । हंसपादीक्षुपे । रा.
नि.व.५ । रक्तलज्जालुकायाम् । काकजङ्घायाम् ।
वै.निघ. ।

हृतमण्डा । स्त्री । मधूली । गान्कीकृङ्गी,
माकृङ्गात । र.मा.श.च. । रक्तलज्जालुकायाम् ।
वै.निघ. ।

हृतवरः । पुं । हृतपूरे । मीह्नभोगे । ङ.च. ।

हृतहेतुः । पुं । नवनीते । ननि । वै.निघ. ।

हृता । स्त्री । काकजङ्घायाम् । श.च. । काकतु-
ष्टिकायाम् । कटशैर्गुटी । वै.निघ. । [चिंता. ।

हृताङ्कः । पुं । सरलद्रवे । मृगगंगाच्छत्र आदि ॥

हृताची । स्त्री । एलायाम् । वै.निघ. ।

हृताची(गर्भ)सम्भवा । स्त्री । खल्वैलायां ।
वङ्ग एगारेह । रा.नि.व.६ ।

हृताभ्यङ्गः । पुं । हृतमर्द्दने । वृत्तमर्द्दने । तत्र
विधिनियमौ—“वाते पित्ते कफे रक्ते सन्निपाते
कृशाङ्गके । मदमूर्च्छामलापेषु वृणादाहज्वरेषु च ।
समन्ते समन्ते जीर्णैश्चक्षुशान्ते विशिषतः । बाल-
मध्यमकीर्णानां हृताभ्यङ्गः प्रशस्यते ॥” गुणसौधा-

मिश्रदन्तकामलासातिसारिषु । आसकाभीदरक्त-
हिंसाभुसर्वाङ्गशेषिषु ॥ विद्रवी पार्श्वश्लेषु म-
खमालार्जुदादिषु । शीतज्वरे प्रमेहे च घृताभ्यङ्गी
न शस्यते ॥” ब्रह्मा ।

घृताङ्गः । पुं । इक्षुधूपे, ज्वरिणधूपे । चिकी ।

घृतिशः । स्त्री । घृतिपण्याम् । टाकूनिश ।
प.सु. । [क। डे.च. ।

घृतली । स्त्री । तैलपायिकायाम् । तैलापी-

घृष्टम् । स्त्री । सद्योन्नविशेषे । घृष्टत्र नागिन्न
धा वा ऋत । “विगतत्वक् यदङ्गं हि सद्योन्न-
न्यापि वा । उपासावान्मिह तस्य घृष्टमिषुपदि-
शस्यते ॥” सु.चि.२५. । पुं । गोधूमे । वै.निघ. ।

घृष्टतलः । पुं । अश्वस्य पादरोगविशेषे । लक्षणं
यथा — “घृष्टं भूमौ तलं यस्य तावीभवति वाजि-
नः । तस्य घृष्टतली नाम पादरोगः प्रकीर्तितः ॥”
ज.द.२८५. ।

घृष्टिः । पुं । शूकरे । प.सु. । (घी) स्त्री । वरा-
हकालायां । वाराहीकन्दे । टाग्र आन् । अम. ।
घर्षणे । अपराजितायाम् । मे. । [र.मा. ।

घृष्टिला । स्त्री । घृष्टिपण्याम् । टाकूनिश ।

घृष्टिः । पुं । वनवराहे । वै.निघ. ।

घेचुलिका । स्त्री । (Arumorinense.)
कोषादने । बेंडू । र.मा. ।

घोटः (कः) । पुं । चने । प.सु. । See अश्वः ।

घोटकारिः । पुं । महिषे । वै.निघ. ।

घोटकीदुग्धम् । स्त्री । अश्वीदुग्धे । घूडीत्र
दूध । गुणाः — दधमकं लवणं दीपनं लघु देह-
स्थैर्यकरं बल्यं गौरवकान्तिजनकम् । रा.नि.व.१५ ।
See अश्वीचौर ।

घोटगलः । पुं । आसद्ये । वै.निघ. ।

घोटिका । स्त्री । बड़वायाम् । बड़होषीशकि ।
बड़ शूनी । गुणाः — कटूर्षं मधुरं वातघ्नकक-
कुष्ठरक्तशोधकम् । रा.नि.व.५ । See लोषी ।

घोटी । स्त्री । घोषायाम् । अशोकूल । रा.
नि.व.८ । ब्रह्मवदरुचे । वै.निघ. ।

घोषकः । पुं । गीनाससर्पे । वै.निघ. ।

घोषसा । स्त्री । वताविशेषे । वै.निघ. ।

घोषा । स्त्री । मासिकायाम् । रा.नि.व.१८ ।
अश्वस्य नासाच्छिद्रादिमध्यभागे । ज.द.२५. । जि-
क्याम् । (है.उता) । वै.निघ. ।

घोषान्तभेदनः । पुं । आरक्षशूकरे । व-
न शूकर । वै.निघ. ।

घोषी (रु) । पुं । शूकरे । वनशूकरे । प.सु. ।

घोषटा । स्त्री । (Zizyphus jujuba.) गो-
पचण्डायाम् । अशोकूल गांश्च । मं.कं घोंटी ।
गोदधी । गुणाः — कटुः उष्ण मधुरा वातघ्नी ब्र-
ह्मूतिकुष्ठशयधुनी च । रा.नि.व.८ । पूगीरुचे ।
उपात्रि गांश्च । रा.नि.व.११ । वा.सू.१५५. ।
मदनरुचे । नागवलायाम् । आकडुचे । अशुन
गांश्च । वै.निघ. । [गांश्च । रा.नि.व.८ ।

घोषटास्थः (स्थः) । पुं । मदनरुचे । मन्ननां

घोषटाफलम् । स्त्री । पूगफले । उपात्रि ।
वै.निघ. । बदरीफले । सू.चि.१७५. । [च. ।

घोनसः । पुं । गीनाससर्पे । तिलिस्ससर्पे । डे.

घोरम् । स्त्री । विषे । रा.नि.व.६ । पुं । वसि-
कुण्डले । नोहेकुण्डन । वि । मारके । भा. ।

घोरकुष्ठहा । स्त्री । हितालीति श्यातलता-
याम् । वै.निघ. ।

घोरण्टः । पुं । पूगरुचे । उपात्रि गांश्च । मद.
व.६ । [वांश्च । रा.नि.व.१८ ।

घोरदर्शनः । पुं । उलूके । तरुणी । उँ.लो

घोरट्टसिंहरसः । पुं । सन्निपातज्वरे रसः ।

“भागैकं घृततामस्य द्विभागं घृतचौहकं । त्रिभाग-
श्च घृतरसः चतुर्भागं घृताभ्यक्तम् । मासिकं रसव-
न्मौ च तथा यथा मनःशिला । चलाय्येतानि ताम-
सस्य प्रत्येकं तुल्यमेव च । गरलघाततुल्यं स्यात्
त्रिकटुशामतुल्यकः । एतत्सर्वसुप्तं देयं विषमाख्यं
तथैव च । एतत्सर्वस्य द्रव्यस्य द्विगुणं कालकूटकं ।
मास्यमासिषमायूरघृष्टपिप्पैर्विभाषयेत् । चिक-
स्य द्रव्येष्वेव प्रत्येकं याममात्रकम् । सर्पपामा वटी
काय्याः..... दापयेद्वटिकांमिकां पयःपैटीरुसिन
च ॥” मेघ. । विषमाख्यं कुचेलकी । [निघ. ।

घोरप्रदा । स्त्री । गोषायाम् । गोशाप । वै.

घोरदासुनः (दासी) । पुं । मगांश्च । चिकी ।

घोरा । स्त्री । देवहास्याम् । देवाडाङ्ग । रा. नि.व.१ ।

घोलम् । स्त्री । सवेहजलमयिते दधनि । घोल । सु.सू.४५अ. । विजलमयिते दधनि । र. मा. । पादजलविभागदधिकृते तन्ने । रा.नि.व.१५ ।

घोलवटकः । पुं । घोलकृतवटके । घोलव-
ट्ठा । वै.निघ. ।

घोलिः (ली) । स्त्री । पत्रशाकविशेषे । शाक-
विदेश्य । हिं घोली, तोंडघोलि, किर्कगीलि ।
घोली द्विधा चेत्रजारामघोलिमेदात् । गुणाः—
चेत्रशाकं लवणं रुच्यम् अम्लं वातकफघ्नघ्न । आ-
रामघोलिशकम् अम्लं रुच्यं रुच्यं वातघ्नं पित्तघ्नेष-
करं जीर्णज्वरापहम् । रा.नि.व.६ ।

घोलिका । स्त्री । घोलि । वै.निघ. ।

घोषः । पुं । कांसे । ताम्रां उ मृत्ताय निर्वृत्त
धातु । प.सू. । घोषालतायाम् । मे. । मशके ।
पटोले । समरे । त्रिका. ।

घोषकः । पुं । कीशतक्याम् । हस्तिघोषाल-
तायाम् । घोषा, मधूनता । भा.पू.१भ.शाकव. ।
See कीशतकी ।

घोषका । स्त्री । घोषालतायाम् । वै.निघ. ।

घोषकाकृतिः । पुं । घोषायाम् । घोषा न-
ता । र.मा. ।

घोषणः । पुं । कीकिलि । श.र. ।

घोषपुष्पम् । स्त्री । कांसे । रा.नि.व.११ ।

घोषयिद्रुः । पुं । कीकिलि । त्रिका. । [निघ. ।

घोषवती । स्त्री । शताह्वयाम् । कुल्फा । वै.

घोषा । स्त्री । (Anethum sowa.) शता-
ह्वयसुपे । मूडेरी, कुल्फा । रा.नि.व.४ । क-
कटयस्यां । रा.नि.व.६ । विषङ्गे । वै.निघ. ।

घोषातकी । स्त्री । श्वेतकीशतकां । श्वेत
घोषा । र.मा. ।

घोषितः । पुं । श्रियसारि । कुल्फा । वै.निघ. ।

घोषिलः । पुं । वनशकरि । वै.निघ. ।

घ्राणम् । स्त्री । खनामख्यातेन्द्रिये । नासिका ।
रा.नि.व.१८ । घ्राण्ये । मा.नि. । [अम. ।

घ्राणतर्पणः । त्रि । घ्राणेन्द्रियद्विजनके ।

घ्राणदुःखदा । स्त्री । हिकिन्यां । ईंछता ।
भा. । नासारोगे । ईंछि । वै.निघ. ।

घ्राणपाकः । पुं । नासापाके । वा.उ.१६अ. ।

घ्राणेन्द्रियम् । स्त्री । नासिकायाम् । वै.निघ. ।

घ्राणोदकम् । स्त्री । नासारन्ध्रेण प्रातर्निशी-
योदकपाने । नादक खन थांउया । गुणाः—
तार्चनेनत्वं स्वर्गाचार्यसदृशबलशालित्वं बुद्धिमत्त्व-
मश्विनीकुमारसदृशत्वं शिरीरोगनाशित्वं बलिपलि-
तविहीनत्वञ्च । रा.नि.व.१४ ।

घ्रातिः । स्त्री । नासिकायाम् । श.च. ।

चः । पुं । कच्छपे । मे. ।

चकोरः (काः) । पुं । चातकपक्षिणि । छात-
क शांथी । रा.नि.व.१६ ।

चक्रम् । स्त्री । तगरपादिके । तगरपादिका ।
नकुल.१३अ. । सु.कल्प.५अ. । अवि.१स्थान.२अ. । विष-
भेदे । प.सू. । रक्तकुलये । काङ्गीभेदे । कौलि ।
वै.निघ. । पुं । चक्रवाकपक्षिणि । चक्राचक्रि । अम. ।

चक्रकाः । पुं । राजिमत्स्यविशेषे । सु.कल्प.४अ. ।
See सर्पः । [वै.निघ. ।

चक्रकारः । पुं । खलचक्रवाके । भूचक्रवाक ।

चक्रका । स्त्री । खनामख्यातमहीषधी । सु.चि.
१०अ. । See घोषविधगः ।

चक्रकारकाः । पुं, स्त्री । मल्लीनामगमद्रव्ये
नथी । वै.निघ. ।

चक्रकुल्या । स्त्री । पृथ्विपण्यां । छात्रुनिशा ।
श.च. । जलकुल्याम् । वै.निघ. ।

चक्रगजः । पुं । चक्रमहसुपे । छात्रुका । रा.
नि.व.४ ।

चक्रगुच्छः । पुं । अशीकठवे । श.च. ।

चक्रगुल्फः । पुं । उद्रे । वै.निघ. ।

चक्रदन्ता (न्ती) । स्त्री । जैपालवृत्ते । जज्ञ-
पाल । प.सु. । [प्राग्विधि । रा.नि.व.६ ।

चक्रदन्तीजीजम् । स्त्री । जैपालवीजं । जज्ञ

चक्रधरः । पुं । सपें । त्रिका. ।

चक्रधारम् । स्त्री । अङ्गधारास्त्रविशेषे । तच्चा-
ष्टाङ्गलायतम् उरसि अङ्गुलविस्तारं द्वाङ्गुलफलञ्च ।
सु.स.टी.उ.पञ्च. । [द्रव्यं । नथी । रा.नि.व.१२ ।

चक्रनखः (नायकः) । पुं । नखीनामगन्ध-

चक्रनामा(न) । पुं । मात्त्रिकधातौ । शर्व-
गाश्रिक । नखीमेदे । नथी । प.सु. । [श.र ।

चक्रपद्माटः । पुं । चक्रमईचुपे । टाकन्ता ।

चक्रपरिव्याधः । पुं । आरम्भवृत्ते । (आं)-
न्तान् गीष् ।

चक्रपर्णा (र्णी) । स्त्री । कृष्णतुल्यस्य ।
कालं कुलशो । वै.निघ. । घृष्टिपर्णाम् । टाकु-
निश । श.च. ।

चक्रपाणिः । पुं । स्वनामख्यातप्रकटसंयद्वादि-
कारे । स गौडराजस्य पाकशालाध्यक्ष आसीत् ।
“गौडविनायकसवत्यधिकारिपत्रम्” । च.द. ।

चक्रबन्धना । स्त्री । वनमल्लिकायां । वै.निघ. ।

चक्रबाला । स्त्री । आघातकवृत्ते । आग्निङ् ।
गीष् । वै.निघ. ।

चक्रबालिकः । पुं । अश्वस्य पादरोगमेदे ।
“क्षित्यन्ते बल्यो यस्य खुरसन्धिसमुद्भवाः । अक्षिन्ना
बाध स्रजः तं विद्याच्चक्रबालिकम् ॥” ज.द. ।

चक्रमण्डली (इन्) । पुं । मण्डलिसर्पजाति-
मेदे । छे.च. ।

चक्रमईः (कः) । पुं । (Cassiotora.) स्व-
नामख्यातचुपे । टाकन्ता, टाट्काटा, एङ्काकी ।
हिं चक्वड् । मं तरवटा । कं चगचे । तें चुपवि-
शेषम् । गुणाः—कटुः तीव्रः मेदीवातकफघ्नः त्र-
; चक्रकुष्ठदन्तुपामादिहरश्च । रा.नि.व.४ । खड्डः
खादुः दहः वातपित्तघ्नः हृद्यः हिमः कफघ्नश्च-
; ददुकुष्ठमिहरश्च । तत्फलं उष्णं कुष्ठकण्डूदहवि-
; चवातघ्नं गुल्मकासघ्नमिन्धुसर्पघ्नं कटु च । तत्पत्रम्
; चक्रं दहद्वं वातकफघ्नं कण्डूकासघ्नमिन्धुसर्पघ्नम् ।

भा. । (दं) कचटमेदे । श.च. । स्त्री (महिनी) ।
अलक्तके । रा.नि.व.६ ।

चक्रमुखः । पुं । शूकरे । वै.निघ. ।

चक्रयन्त्रम् । स्त्री । औषधपाकार्ययन्त्रविशेषे ।
लक्षणं यथा—“गर्भवाग्ने भवेद्गर्भो मध्यगर्भे रसे
कुरु । चक्रयन्त्रमिदं सिद्धं वाग्ने गर्भे वृद्धपुटम्” ॥
अत्रि. ।

चक्ररथः । पुं । चक्रवाकपक्षिणि । वै.निघ. ।

चक्ररटः (दंष्ट्रः) । पुं । शूकरे, वनशूकरे ।
वै.निघ. । [वै.निघ. ।

चक्ररेणुका । स्त्री । रक्तकरवीरे । रज्जुकर्त्रवीरे ।

चक्रलः । पुं, स्त्री । रक्तकुलत्वे । नालं कुलत्वं ।
वै.निघ. । [नि.व.११ ।

चक्रलतान्नः । पुं । बहुरसालतान्ने । रा.

चक्रलक्षणा (णिका) । स्त्री । गुडख्याम् ।
र.मा. । [नागरमुल्लायाम् । वै.निघ. ।

चक्रला । स्त्री । उच्चटायाम् । उकंङ् । अम. ।

चक्रवर्त्तिः (र्त्ती, र्त्तिनी) । पुं, स्त्री । वा-
लुकशाके । वे.उ. आंक । प.सु. । लाचायाम् ।
जटामांस्याम् । रा.नि.व.११ । [वै.निघ. ।

चक्रवल्लरी । स्त्री । सुहीमेदे । रुग्निशमना ।

चक्रवाकः । पुं । (Anas casarca.) Rudy-
goose, स्वनामख्यातप्रवजातीयपक्षिविशेषे । ट-
काटकी, रागटका । तन्मांसं लघु स्निग्धं बलदं
अधिकरं सर्वशूलघ्नमुष्णं वातरोगघ्नञ्च । रा.नि.व.
१६ । कटु हृद्यम् उष्णवीर्यं कटुपाकि बलवृद्धि-
करञ्च । राज. । अश्वविशेषे । नकुल. । (का, की)
स्त्री । चक्रवाकपर्यायम् । टकवाकी । वृद्ध्याम् ।
विकृती । प.सु. ।

चक्रवीजम् । स्त्री । जैपालवीजं । रा.नि.व.६ ।

चक्रवेधकम् । स्त्री । चुक्रनामककाञ्चिकी । नि-
र्काञ्च । रा.नि.व.१५ । [र.मा. ।

चक्रश्रेणी । स्त्री । अजग्न्याम् । मेङ्गाशुडी ।

चक्रसंज्ञम् । स्त्री । वज्रे । छे.च. ।

चक्रा । स्त्री । कर्कटग्रस्याम् । कौकडाशुडी ।
नागरमुल्लायाम् । नागशुडी । रा.नि.व.६ ।

चक्ररङ्गा । स्त्री । नागरसुलायाम् । रा.नि.व.६ ।
सुदर्शनायाम् । उरतीपूरती । पद्मगुड्याम् ।
पद्मगुड्याम् । वै.निघ. । (स्त्री) हंसपद्माम् । श.र. ।

चक्राङ्गः । पुं । हंस । भम. ।

चक्राङ्गा (स्त्री) (इन्) । स्त्री, पुं । सुदर्शन-
लायाम् । उरतीपूरती । हिं दद्वचति । कटु-
का । कटकी । रा.नि.व.६ । कर्कटशङ्खाम् ।
कौकुड्याम् । प.सु. । हिलमोचिकायाम् । शि-
ट् । चिका. । हंसाम् । श.र. । मञ्जिष्टायां । रा.
नि.व.६ । बालुके । वै.निघ. ।

चक्राटः । पुं । विषवैद्ये । नि. ।

चक्राधवासी । पुं । नागररङ्गवे । टोवा
दृक् । चिका. । [वै.निघ. ।

चक्रालुः । पुं । महारसालावे । थोस आग्र ।
चक्राङ्गः (यः) । पुं । चक्रमहं चपे । टाकन् ।
रा.नि.व.४ । भेष.कुष्ठ.चि. । चक्रवाकपक्षिणि ।
रा.नि.व.२६ ।

चक्रिकः । पुं । रक्तकुलये । वै.निघ. ।

चक्रिका । स्त्री । जानुनि । शंठू । रा.नि.व.
१८ । श्वेतगुलायाम् । मांदा कुंठ । रक्तकापांस्याम् ।
लालकापांसा । चक्रमहं । टाकन् । वै.निघ. ।

चक्रिपत्नी । स्त्री । चक्रवाकस्त्रियाम् । टक्-
वाकी । श्वेततुलस्याम् । वै.निघ. ।

चक्री (इन्) । पुं । कीकपक्षिणि । टक्वाक ।
चक्रमहं । टाकन् । तिनिश्ववे । मांदन गांछ ।
काके । गहंमे । व्याघ्रनखे । नथीविशेषा दधनि ।
रा.नि.व.२३ । स्त्री । लचि । मांरुतिनि । वै.निघ. ।

चक्रीवान् । पुं । गहंमे । भम. । चक्रवाके ।
टक । वै.निघ. ।

चक्रेन्द्रकः । पुं । देवसर्वपठवे । राहे । वै.निघ. ।

चक्रेश्वरी । स्त्री । वत्सनाङ्गिकायां । वै.निघ. ।

चक्रोत्थः । पुं । कुकुटपादीलतायां । लता रु-
टकी । वै.निघ. ।

चक्र(कु)रः । पुं । उवे । नि. ।

चक्रमयम् । स्त्री । भमये । भूनःभूनलक्षण ।
गुणाः — “अनारोग्यमनायुषं चक्रवीरपचातकम् ।
पादाभ्यामनुपानद्वा सदा चक्रमयं वृथाम् ॥” सु.

चि.२४च.१ “यत्तु चक्रमयं नातिदेहपीडाकरं भ-
वेत् । तदायुर्बलमेधाग्निप्रदमिन्द्रियवीर्यमम् ॥ अ-
ध्वमेदःकफस्थीत्यसीकुमार्यविनाशनम् ॥” राज.
२५. । [वै.निघ. ।

चचण्डी । स्त्री । सुद्रजिह्वायाम् । आनखिड ।

चचेण्डा । स्त्री । चिचिख्यायाम् । टिचिङ्गा,
हैं।पा । गुणाः — शीषरोगे हितं पटीलाङ्गीनकु-
ण्ठ । मद. ।

चच्चकुठाररसः । पुं । अर्धसि रसः । रसः
गन्धकः लौहं प्र. २ भ. । चिकटु दन्तीमूलं कुष्ठं प्र.
१ भ. विषलाङ्गलिकामूलं ६ भ. यवचारः सैन्धवं
टक्कणचारः प्र. ५ भ. गोमूत्रं कुङ्गीचीरं प्र. ३२भ. ।
यावन्पिच्छं स्रष्टिना पचेत् । र.सा.सं. ।

चच्चरी (इन्) । पुं, स्त्री (री) । मधुमच्चिकायां ।
भमरे । लुमर । वै.निघ. ।

चच्चरीकः । पुं । भमरे । चिका. ।

चच्चलतैलम् । स्त्री । शिलारसे । चिका. ।

चच्चला । स्त्री । पिपल्याम् । श.च. ।

चच्चिभूचिः । पुं । कारण्डवपक्षिणि । मांरसा
थडा । हैं।पा । चिका. ।

चच्चुः । पुं, स्त्री । चद्रवुचुचपे । ट्छट्छ । आ-
क । गोनाङ्गीचे । नाङ्गीच आक । रा.नि.व.४ ।
रत्नैरखे । रा.नि.व.८ । एरखसामान्ये । नि. । वने ।
श.र. । पक्षिणः चीछे । पाथिर ठौटे । भम. ।

चच्चुकः (का, की) । पुं, स्त्री । चुचुचपे ।
ट्छट्छ । भा.रा.नि.व.४ । स्त्री (का, की) ।
पक्षिचची । श.र. । [न.व.४ ।

चच्चुपत्रः (पत्राख्यः) । पुं । चुचुशाके । रा.

चच्चुरः । पुं । चुचुशाके । रा.नि.व.४ ।

चच्चुलुः । पुं । रत्नैरखे । वै.निघ. ।

चच्चुसूचिः (काः) । पुं । पक्षिविशेषे । कांदा
थौटा । कारण्डवपक्षिणि । चिका. । छे.च. ।

चच्चूः । स्त्री । पक्षितुल्ये । पाथिर ठौटे ।
छे.च. ।

चटकः । पुं । Sparrow. सुद्रपक्षिविशेषे ।
ट्छाहें पाथी । हिं चड्छैया । मं चिमणा । स
दिविधः स्रष्टारखमेदात् । प्रथमस्य मांरुणाः —

शीतं लघु हृष्यं बलदक्ष । द्वितीयस्य मांसगुणाः —
लघु पथ्यदक्ष । रा.नि.व.१७। तदस्य गुणः — ईसी-
बन् श्रेयः । कृष्णचटके । श्यामा प्राथी । राज. ।
स्त्री (का) । पिप्पलीमूले । अ.टी. । चटकस्त्रियां ।
अम. ।

चट(कि)का । स्त्री । चटकपत्न्याम् । शक्ति
चट्टाई । इला. । रक्तगुलायाम् । नान कुंठ । च.
द.उन्मा.चि. । [रा.नि.व.६ ।

चट(टि)काश्रि(शी)रः । पुं । पिप्पलीमूले ।

चटाफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । श.र. ।

चटि(टी)का । स्त्री । चटकस्त्रियाम् । पिप्प-
लीमूले । वै.निच. ।

चटुः । पुं । उदरे । मी. । [निच. ।

चट्टिका । स्त्री । जलीकायाम् । जै.क. । वै.

चट्टुः । पुं । लीहपात्रविशेषे । छाट्टे ।

चणः (कः) । पुं । (Cicerariatinum.)

Gram or chick pea. खनामख्यातश्चिन्वी-
धान्ये । छांतात्र गाह् । हिं चणा, चाणा । मं
चणा । कं कड़ले । गुणाः — रक्तपित्ते हितं ।
सि.यो.र.पि.चि. । “रक्ते कफे पीनसके च कण्ठे
ग्लान्मये वातरुजे सपित्ते । शीतप्रतिश्याय-
ज्जमीन् निहन्ति शुष्कसाधार्यशकः प्रशस्तः ।”
अत्रि.१५अ. । मधुरः रुचः मेहघ्नः वातपित्तकरः
दोषविनाशकरः बलकरः रुच्यः आधानकरश्च ।
तद्युग्गुणाः — मधुरः कषायः कफघ्नः वातविकार-
करः आसीर्जकासपीनसघ्नः क्लृदीपनश्च । रा.नि.
व.१६ । कषायः कटुकशीघ्रो वातघ्नः कफदोष-
घ्नः । रक्तपित्तं निहन्त्याश्च चणानां यूष उच्यते ॥
अङ्गारभट्टसौलभट्टश्च तद्वृण एव । आर्द्रभट्टः बल्यो
रुचिकरश्च । शुष्कभट्टस्तु रुची वातकुष्ठप्रकोपनः ।
स्त्रिघ्नः पित्तघ्नः कफघ्नश्च । तत्पूपः शोभकरः ।
आर्द्रोऽपितीकोमलः रुच्यः पित्तशूलहरः शीतलश्च ।
भा.पू.१भ.धान्यव. । तत्प्राकं रुच्यं दुर्जरं कफ-
वातघ्नं च विष्टभजनकं पित्तघ्नं दन्तशोथहर-
श्च । भा.शाक.व. । पर्युषितचणकजलगुणाः —
शीतं प्रातः पीतं पित्तरसहरं पुष्टिदं सन्तर्पणश्च ।
रा.नि.व.१६ ।

चणकरोटिका । स्त्री । चणकपूष्पजतरोटि-

कायाम् । छांतात्र कृन्ते । गुणाः — रुचा विष्टभ-
करी गुरुः श्लेष्मपित्तरक्तघ्नी च । भा. ।

चणकलीणी । स्त्री । चणकाक्षे । गाह् छां-
ना । छांताशोक । वै.निच. । [छाट्टु ।

चणकशक्तुः । पुं । चणकजतशक्तौ । छांतात्र

चणकचारः । पुं । चणकपुष्पे । रसको.क-
व्यादरसे ।

चणका । स्त्री । अतस्याम् । मन्निना । र.मा.सं. ।

चणकाक्षकम् । स्त्री । पिप्पलीमूले । चणक-
चारे । छांतात्र शोक, गाह् छांता । हिं चण-
कलीणी । गुणाः — “चणकाक्षकमत्यक्षं दीपनं द-
न्तहर्षणं लवणानुरसं रुच्यं शूलार्जोर्णविषमनुत् ।”
भा.र.सा.सं.अस्तवर्गे । [शीतलजले । रत्ना. ।

चणकाक्षवाः । स्त्री । चैत्रस्थफलवृक्षचणकपत्र-

चणक्यम् । स्त्री । चाणक्यमूलके । वैद्यकम् ।

चणदुमः । पुं । चन्द्रगोचरे । छाट्टि गोश्री ।
रा.नि.व.४ ।

चणपत्रकः (पत्री) । पुं. स्त्री । रुदनीवृक्षे ।
रौदनीति उत्कलं । रा.नि.व.५ । गोचुरके ।
गोश्री । वै.निच. ।

चणिका । स्त्री । वृणविशेषे । छांतात्र शोक ।
गुणाः — हृष्या बल्यो मधुरो वीजैस्तृणैश्च पच्यहिता ।
रा.नि.व.८ ।

चण्डः । पुं । तित्तिडीवृक्षे । मी. । रक्तकरवीरे ।
आरण्यशूकरे । वै.निच. । यन्त्रिपर्णे । गर्गोष्ठेना ।
हिं चौरा । रा.नि.व.१२ । [मयूरे । वै.निच. ।

चण्डकः (की (इन्)) । पुं । रक्तकरवीरे ।

चण्डका । स्त्री । वचायाम् । वै.निच. ।

चण्डचुका । स्त्री । तित्तिड्याम् । वै.निच. ।

चण्डरुद्रिका । स्त्री । रसजारणादिशाने ।
वैद्यकम् ।

चण्डहासा । स्त्री । गुड्याम् । रा.नि.व.३ ।

चण्डा । स्त्री । (Andropogon acicula-
tum.) चोरनामगन्धद्रव्ये । छांता । तं लिनि-
दोह । अम. । अजमोदायाम् । वै.निच. । शङ्खपु-
ण्याम् । चोरपुण्याम् । छाट्टुई, डानकूनी । मी.
लिङ्ग्याम् । हिं पचगुडिया । कपिकक्षी ।

आनाकुशी । आखकण्याम् । ईमूत्रकाणि । रा. नि.व.३ । श्वेतद्रव्यायाम् । रा.नि.व.८ ।

चण्डाख्या । स्त्री । दाहृद्विरायायाम् । वै.निघ.

चण्डातः (कः) । पुं । करवीर । अम. रुद-
नीहवे । वै.निघ. ।

चण्डालः (कः) । पुं । रक्तकरवीर । तण्डु-
लीयशक्ते । टापीनटिशा, कौटानटिशा । वै.निघ.

चण्डालकन्दः । पुं । स्वनामख्यातमहाकन्द-
शक्ते । चण्डालकम् । कं माद-
गेगटे । स एकपत्रद्विपत्रत्रिपत्रचतुष्पत्रपञ्चपत्रभेदे-
न बहुधा । गुणाः—मधुरः कफपित्तरक्तदोषघ्नः
विषभूतादिदोषघ्नः रसायनश्च । रा.नि.व.७ ।

चण्डालिका । स्त्री । करवीर । चण्डालवल्ग-
व्याम् । वनटौङ्ग । मे. ।

चण्डाली । स्त्री । शिवलिङ्ग्यायाम् । निश्चिनी
नता । रा.नि.व.१३ । रस.र.प्रमेह-चि.मेहद्विर-
दसिंहरसे ।

चण्डिका । स्त्री । अतस्यां । गणिना । त्रिका ।

चण्डी । स्त्री । चिड़ादेवदारी । शिवलिङ्गिन्यां ।
शिवनिश्चिनी नता । रा.नि.व.३ । [नि.व.१० ।

चण्डीकुसुमः । पुं । रक्तकरवीरवृक्षे । रा.

चण्डीलता । स्त्री । यन्त्रिपर्णभेदे । गेर्गेटेन ।
हिं चोरा । वै.निघ. ।

चण्डुः । पुं । मूपिके । श.च. ।

चण्डेश्वररसः । पुं । नवज्वरे रसः । “रसं गन्धं
विषं ताम्रं मर्दयेदिकयामकं । आर्द्रकस्वरसेनैव म-
र्दयेत्समवारकम् । निर्गुण्ड्याः स्वरसे पश्चात् मर्दये-
त्समवारकम् । गुञ्जैकार्द्रसेनैव दत्ता हलि ज्वरं
चणात् ॥” रस, गुरुक, विष, ताम्र अत्रत्येक-
समभार्ग अतिनिन आदार रसे १ अश्वर मर्दन
करिष्य १ भावना दिवे । ऐरूप निशिका
रसे १ भावना दिवे । मात्रा १ र. अमृपान
आदार रस । रसकौ. ।

चतुरः । पुं । काकि । हे.च. । [निघ.]

चतुरङ्गः । पुं । कलायमभेदे । तेण्डु । वै.

चतुरङ्गा । स्त्री । घाटिकावृक्षे । श्रेष्ठाकुल ।
रा.नि.व.८ ।

चतुरङ्गावलीहः । पुं । ज्वरे अवलीहः । स च
समभागद्राचामलकशुष्कीमधुक्रतः । भा. ।

चतुरङ्गुलः । पुं । आरम्बधविशेषे । वडु मो-
गानु । हिं धनवडुडा । प.सु. । पटोलसदृशफल-
लतायाम् । ति०पन्.डा । सु.सू.३६च. ।

चतुरस्तम् । स्त्री । अस्तचतुष्टये । यथा—कील-
दाडिमवेतसवृक्षास्त्रेषु । कपित्थदाडिमतिनिङ्गीफ-
लवृक्षास्त्रेषु । (वृक्षास्त्रं आमातके ।) अस्तवेतसवृचा-
स्त्रवृक्षज्जम्बीरनिम्बकेषु । अम्लवेतस, आम्रडा,
गोडा, लेवू, कांशकौ नेवू । भा. ।

चतुरुर्द्धपातः । पुं । शरभमृगे । वै.निघ. ।

चतुरुष्पणम् । स्त्री । कणामूलसहिते चूषणे ।
“चूषणं सकणामूलं कथितं चतुरुष्पणम् । व्योष-
स्यैव गुणाः प्रोक्ता अधिकाश्चतुरुष्पणे ॥” वैद्यकम् ।

चतुर्गतिः । पुं । कच्छपे । हे.च. ।

चतुर्जातम् । स्त्री । चातुर्जातके । गुडवृक्ष-
तेजपत्र एनाहेट नागेश्वर । वै.निघ. २भ. वा.
व्या.लग्नपानके । [द्वै दिन अष्टुन ज्वर ।

चतुर्थकः । पुं । विषमज्वरभेदे, चातुर्थिकज्वरे ।

चतुर्थिका । स्त्री । पलमासे ४ वा ८ तो. ।
प.प्र. । [निघ. ।

चतुर्दंष्ट्रा । स्त्री । गोचरचक्षुषे । गोश्रुती । वै.

चतुर्दलः । पुं । सुनिषण्णशक्ते । गुणनिर्णायक ।
भा. ।

चतुर्दंष्ट्राङ्गः । पुं । सान्निपातिकज्वरे कषाय-
भेदे । सदृशमूलकिराततिकादिगणे । दृशमूलं
चिराद्वता गुडचूचै मुला मृण्डी मिलित्वा २ तो. ।
प्रलेपः दृशमूलं ४ माषा । दृशमूल, चिरेता,
गुण्डू, मूत्रा, उट्ट मिलित २ तो. । अक्षेप
तेउडुचूर्ण ४ माषा । सा.कौ. ।

चतुर्दंष्ट्री । स्त्री । श्वेतनिर्गुण्ड्यायाम् । श्वेत नि-
शिका । वै.निघ. ।

चतुर्द्वयः । पुं । चतुर्गुणद्रवद्वये । सि.यो. ।

चतुर्धारी । स्त्री । चतुर्धाराकाण्डवृक्षायाम् । क-
रुणाविशेष । वै.निघ. । [ताडुक । वै.निघ. ।

चतुर्भङ्गा । स्त्री । यक्षवृक्षदारके । श्वेतवीक्ष-

चतुर्भद्रः । पुं । समभागेषु मुलकातिविभाग-
कृत् शब्देषु । वैद्यकम् ।

चतुर्भद्रिकावलेहः । पुं । चतुर्भद्रावलेहः ।

चतुर्मुखः । पुं । वातव्याघ्री रसविशेषे । रस-
गन्धकलीहाभाणि प्र. समभागानि स्वर्णमध्य स्त
तुल्यं कुमारीरसेन मर्दयित्वा एरण्यपत्रैः वेष्ट-
यित्वा धान्यराशौ दिनचर्यं स्थापयेत् । र.सा.सं. ।

चतुर्वर्णः । पुं । कलायमेदे । ते ७७ । वै.
निघ. ।

चतुर्विंशतिकः । पुं । पुरुषे । च.शा.१अ. ।

चतुर्विधानम् । स्त्री । चर्यचौषलेह्यपेयेषु ।
See अन्नम् ।

चतुर्वीजम् । स्त्री । मेथिकादिबीजचतुष्टये ।
“मेथिका चन्द्रमूरश्च कालाजाजी यवानिका ।
एतच्चतुष्टयं युक्तं चतुर्वीजमिति स्मृतम् । तच्चूर्णं
भक्षितं निर्यं निहन्ति नयनामयं । अजीर्णं शूल-
माभानं पार्श्वशूलं कटिग्रयाम् ॥” भा. ।

चतुश्चदः (दा) । पुं, स्त्री । चाङ्गेय्याम् ।
आशकल । सुनिषण्णे । शुभ्रनि । वै.निघ. ।

चतुष्की । स्त्री । मशह्व्याम् । गशात्रि । मे. ।

चतुष्कुवलयम् । स्त्री । कुवलयस्य नालकन्द-
दलकिसरेषु । पद्मोत्र डोंडा, मूल, पाता ७ के-
मर । वा.उ.३६अ., सिद्धरसायनघटे ।

चतुष्पत्रः (त्री (इन्)) । पुं । चण्डालकन्दे ।
रा.नि.व.७ । क्षुद्रपाषाणमेदच्छुपे । छांटे पाथर-
कुटि । रा.नि.व.५ । सुनिषण्णकाशके । शुभ्रनि
भा. । हिं चौपत्तिशाक । “चाङ्गेरीसदृशः पत्रैः
चतुर्दल इति स्मृतः । शाकी जलान्विते देशे चतु-
ष्पत्रीति चीच्यते ॥” भिष्यग्राम् । खंति । अ.टी. ।

चतुष्पदः (प्यात) । पुं । भिष्ठाक्षुपे । रा.
नि.व.४ । पशौ गजाश्वादी । मे. ।

चतुष्पदा । स्त्री । भिष्ठायाम् । वै.निघ. । ज-
लजपुष्पविशेषे । अर्कचि. । [रा.नि.व.५ ।

चतुष्पर्णी । स्त्री । क्षुद्रास्त्रिकायां । आशकल ।

चतुष्पादः । पुं । चिकित्सायाः पादचतुष्टये ।
“भिषग्द्रव्याण्युपस्थाता रोगी पादचतुष्टयम् ॥”
वैद्यकम् ।

चतुष्पटोदरा । स्त्री । पीतपुष्पकरवीरहृत् ।
वै.निघ. ।

चतुष्पुण्ड्रः । पुं । भिष्ठाक्षुपे । रा.नि.व.४ ।

चतुष्फला । स्त्री । नागबलायां । गोत्रक्ष
ठाकुलिशा । रा.नि.व.५ ।

चतुस्समः । पुं । आमज्वरे योगविशेषे । (योग-
विभागः । हरीतकीलवङ्गसैन्धवयवानौसमभागेषु ।
मिलितचन्दनागुरुकलूरीकुङ्कुमेषु । छे.च. । जा-
तीफललवङ्गजीरकटङ्गणेषु । गुणाः—“आमशूल-
विवक्ष्यन् पाचनं दोषशीघ्रणम् ।” च. । आमाति-
सारशूले जातीफलं लवङ्गं जीरकं टङ्गणं समभाग-
चूर्णं माचिकसितासहितं लिङ्गान् ।

चत्वालः । पुं । दर्भमेदे । गभांशये । वै.निघ. ।

चदिरः । पुं । हस्तिनि । कर्पूरे । सपें । उष्णा. ।

चनः । स्त्री । भक्ते । डांठ । वै.निघ. ।

चन्दकः । पुं । मल्लविशेषे । छांटा ग्राष्ट ।
तन्मांसम् अनभिष्यन्दि मधुरं बलकरश्च । रा.नि.
व.१६ ।

चन्दनः । पुं, स्त्री । Sandal. (Sirium
myrtlifolium.) स्तनामख्यातहृत् । यस्य काष्ठं
परमसुगन्धि । चन्दनं ग्रीष्म । स सप्तमेदः—श्री-
खण्डश्वरपीतपत्ररक्तचन्दनवर्वरहरिगन्धमेदेन ।
श्रेष्ठचन्दनलक्षणं—“खादे तित्तां कषे पीतं छेदे
रक्तं तनी सितं । यन्त्रिकोटिरसंयुक्तं चन्दनं श्रेष्ठ-
च्यते ॥” भा. । सा. गुणाः—“चन्दनानि च स-
र्व्वाणि सदृशानि रसादिभिः । गन्धेन तु विश्वो-
दति पूर्वं श्रेष्ठतमं गुणैः । चन्दनं शीतलं रुचं ति-
क्तमाह्लादनं लघु ॥” रा.नि.व.१२ । “हृद्यं बल्यं
विषशेषदृष्टापाप्माहृजित् ॥” म.द. । स्त्री ।
रक्तचन्दने । मे. । पुं । वानरविशेषे । छे.च. ।

चन्दनगोपा (पी) । स्त्री । शारिवाविशेषे ।
कुश भात्रिवा, श्रीमा गता । रा.नि.व.१२ ।

चन्दनद्रुमः । पुं । रक्तचन्दनहृत् । सर्व्वतरी ।
वै.निघ. ।

चन्दनपुष्पम् । स्त्री । खवङ्गे । रा.नि.व.१२ ।

चन्दनमूलम् । स्त्री । चन्दनतन्मूले । इदं क-
क्षमविषमम् । नकुल.१६च. ।

चन्दनमूलिका । स्त्री । जणशरिवायाम् ।
श्रीमानता । वै.निघ. ।

चन्दनशरिवा । स्त्री । गोपीचन्दने । तिल-
कभाटो । जणशरिवायाम् । रा.नि.व.१२ ।

चन्दनसारः । पुं । वज्रचारि । रा.नि.व.६ ।

चन्दना । स्त्री । जणशरिवायाम् । रा.नि.व.
१२ । श्वेतशरिवायाम् । भा. ।

चन्दनादितैलम् । स्त्री । राजयन्त्राधिकारि ।

तिलतैलं ४ श. दधिमलु १६ श. लाचारसः ४
श. (लाचा १६ प. वारि १६ श. श्रे. ४ श.) ।
कक्षार्थं—रक्तचन्दनं बालकं नखी कुष्ठं यष्टिमधु
शैलजं पद्मकाष्ठं मञ्जिष्ठा सरलकाष्ठं देवदारु श-
टी एला खाद्यश्री नागकेशरं तेजपत्रं शिलारसः
सुरामांसी जटामांसी काकोली त्रियम्बुः सुखा ह-
रिद्रा दाहहरिद्रा श्यामालता अनन्ता लताकलूरी
खवङ्गं अगुरु कुङ्कुमं गुडत्वक् रेणुकं नलुका प्र. २
तो. । तिलतैल ४ श. दधिमलु १६ श. लाचारस
४ श. (लाक्षा १६ प. जल १६ श. (श. ४ श.) ।
कक्षार्थं—रक्तचन्दन, बाला, नखी, कुङ्कु, यष्टि-
मधु, शैलज, पद्मकाष्ठ, मञ्जिष्ठा, सरलकाष्ठ,
देवदारु, शटी, एलाइट, थाटानी, नागेश्वर,
देवजगज्ज, शिलारस, सुरामांसी, जटामांसी,
काकोली, त्रियम्बु, मूत्रा, हरिद्रा, दाहहरि-
द्रा, श्रीमानता, अनन्तमूल, लताकलूरी, खवङ्ग,
अगुरु, कुङ्कुम, गुडत्वक्, रेणुक, नानुका प्र-
त्येक २ तोना । च.द. ।

चन्दनादिलौहम् । स्त्री । जीर्णज्वरे । “रक्त-
चन्दनजीवेरपाठीश्रीरकषाश्रिवाः । नागरीत्यलधा-
त्रीभिस्त्रिमदेन समन्वितं । लौहं निहन्ति विवि-
धान् समन्तान् विषमज्वरान् ॥” रक्तचन्दन, बा-
ला, आकनामिमूल, देवदारु मूल, पिपूल, इ-
त्रीतकी, गुण्ट, नीलोत्पल, आमला, मूत्रा,
चिचार मूल, विडङ्ग प्रत्येक २ मगडांग ।
मर्कसमान लोह एकज्ज अले माडिबे ।
र.सा.सं. ।

चन्दनाम्बु । स्त्री । सुगन्धजलमेदि । वैद्यकम् ।

चन्दिरः । पुं । कर्पूर । उषा. । हस्तिनि । मे. ।

चन्द्रः । पुं । निशाकरि । अम. । कर्पूर । जल ।

मे. । काप्यज्जके । कर्मणां गुण्डि । रा.नि.व.१२ ।

भा.म.१भ.सन्धतज्वर चि. । रीये । खर्चे । रा.नि.
व.१२ । रक्तसुताफले । र.चि.२२. । डीरके ।
भा. । गेरिके । शुक्लचिन्तायाम् । वै.निघ. ।

चन्द्रकः । पुं । मन्त्रविशेषे । टांदा माह । गु-
णाः—“चन्द्रकस्तनभित्थन्दी मधुरो बलवर्धनः ।”
राज.३प. । मेचके । मधुरपूष्पे टांदा । अम. ।
नखे । श.च. । स्त्री । श्वेतमरीचि । रा.नि.व.६ ।
चन्दने । स्त्री । मेथिकायां । मेडि । कपिकच्छी ।
आनांकुणै । वै.निघ. । [श.र. ।

चन्द्रकला । स्त्री । वाचामस्त्रे । वांटा माह ।

चन्द्रकवान् । पुं । मयूर । वै.निघ. ।

चन्द्रकान्तः । पुं । खनामध्यातमची । छ-
काष्ठ मणि । गुणाः—श्रीतलः क्षिप्तः रक्तपित्त-
तापहरः शिवप्रीतिकारः यक्षालक्ष्मीदूरकत् स्वच्छ-
श्च । तत्परीक्षा—“क्षिप्तं श्वेतं पीतमावासमं तद्व-
ने चित्ते स्वच्छतां यन्मनीनां । यच्च स्वावं याति च-
न्द्रांशसङ्गाज्जात्यं रत्नं चन्द्रकान्ताख्यमेतत् ॥” रा.
नि.व.१२ । तदुत्पलजगुणाः—लघु गङ्गासुसदृशं
पित्तघ्नं निर्मलं मूर्च्छादाहरक्तपित्तकासमदात्येषु
हितम् । रा.नि.व.१४ । स्त्री । श्रीखण्डचन्दने ।
कैरवे । प.सु. । स्त्री । निर्गुण्या । वै.निघ. । रा-
ची । श.च. ।

चन्द्रकान्ति । स्त्री । रुये । रूपी । वै.निघ. ।

चन्द्रकी (इन्) । पुं । मयूर । चिका. । स्त्री ।
लिङ्गनाशरीने, दृष्ट्युपसर्गविशेषे । यथा—“दृष्टिः
कास्यसमक्षया चन्द्रकी चन्द्रकाकृतिः ।” वा.उ.
१४अ. ।

चन्द्रगन्धा । स्त्री । शय्याम् । शटी । वै.निघ. ।

चन्द्रगोलिका । स्त्री । चन्द्रकमीने । टांदा
माह । वै.निघ. । [शि. सु.चि.८अ. ।

चन्द्रचक्रम् । स्त्री । चन्द्रवक्त्राकारच्छेदकार्थ-

चन्द्रचक्षलः । पुं । खलिशमस्त्रे । थलमिश्रा
माह । चिका. । चन्द्रकमस्त्रे । टांदा माह ।
जटा. । [निघ. ।

चन्द्रचन्दनम् । स्त्री । कुङ्कुमागुरुचन्दने । वै.

चन्द्रजीपलः । पुं । चन्द्रकान्तमची । रा.नि.
व.१२. ।

चन्द्रटः । पुं । चिन्मञ्जुकीव्याख्याकारि ।

चन्द्रतरुः । पुं । महासीमवृक्ष्याम् । वै.निघ. ।

चन्द्रद्युति । स्त्री । चन्दने । वै.निघ. ।

चन्द्रनामा(र) । पुं । कर्पूरे । रा.नि.व.१२ ।

चन्द्रपुष्पम् । स्त्री । रीत्ये । वै.निघ. । (पा, श्री) स्त्री । श्वेतकण्टकाय्याम् । रा.नि.व.४ ।

चन्द्रप्रभा । स्त्री । वाकुच्याम् । (मोमराज) । रा.नि.व.४ । कर्चूरके । शठे । वै.निघ. । पायस विशेषे । पायस विशेष । खद्युषं — “आतमत्तखु-लो धीतो परिच्छेद्यो ह्येतेन च । खल्युक्तेन दुग्धेन पाचितः पायसो भवेत् । भृष्टजीरचतुर्जातचन्द्रविन्दुसूरीचनः ॥” राज.३प. । अर्शसि प्रमेहे च श्री-वधविशेषे — विडङ्गं चित्रकमूलं त्रिकटु त्रिफला देवदारु चवी किराततिलकं पिप्पलीमूलं सुषा शटी वचा शुद्धस्वर्णमालिकं सैम्बवं यवचारः सर्जि-चारः हरिद्रा दारुवीं धान्यकं गजपिप्पली अति-विषा प्र. २ तो. शुद्धशिलाजतु ८ प. (३२ तो.) शुद्धगुरुगुलुः २ प. शर्करा ४ प. वंशरोपनाचिह्न-तादन्तीमूलत्वयेलापत्राणां प्र. १ प. । अत्र पल-प्रमाणं रसगन्धकयोरपि केचिद्ददति । मात्रा नद-रास्त्रिसमा । रस.र. । [३६] अम. ।

चन्द्रवाला । स्त्री । खल्लेलायाम् । वड़ एना-

चन्द्रभस्म । स्त्री । कर्पूरे । त्रिका. ।

चन्द्रभा । स्त्री । श्वेतकण्टकाय्याम् । वै.निघ. ।

चन्द्रभागा । स्त्री । भारतवर्षीयनदीविशेषे । वज्रलंगुणाः — सुश्रीतलं पित्तदाहघ्नं वातकरच । रा.नि.व.१४ ।

चन्द्रभूतिः । स्त्री । रीत्ये । रा.नि.व.१२ ।

चन्द्रमणिः । पुं । चन्द्रकान्तमणौ । द्वे.च. ।

चन्द्रमल्लिका (स्त्री) । स्त्री । मल्लिकामेदे । छत्रमल्लिका ।

चन्द्रमसी । स्त्री । योनिमध्यस्थमाङ्गीविशेषे । यथा — “या चापरा चान्द्रमसी च नाङ्गी कन्दर्प-गर्भे भवति प्रसूता । सा सुन्दरी योषितमेव स्ती-त्युक्ता ॥” भा. ३

चन्द्रमा । पुं । सीमलतामेदे । सु.चि.२८प. ।

चन्द्ररश्मिनः । पुं । चकीरपक्षिणि । वै.निघ. ।

चन्द्रराजी । स्त्री । वाकुच्याम् । शंकुट । रा. नि.व.४ । [वै.निघ. ।

चन्द्ररक् । स्त्री । चन्द्रकमलो । टांदा मोह ।

चन्द्रे(ले)खा । स्त्री । सीमराज्याम् । प.सु. । वाकुचीवीजे । शंकुट । वा.चि.३प. कन्दर्पसारतैले ।

चन्द्रलता । स्त्री । एलालतायाम् । वै.निघ. ।

चन्द्रलोह(क)म् । स्त्री । रीत्ये । रा.नि.व. १२ ।

चन्द्रवपुः । १२ ।

चन्द्रवज्रभा (वज्ररी)(वल्ली) । स्त्री । (री) सीमलतायाम् । रा.नि.व.१२ । ब्राह्मीक्षुपे । त्रा-श्री भाक । च.टी.भ. । (भा, स्त्री) प्रसारण्याम् । गुरुभाङ्गनी । माधवीलतायाम् । रा.नि.व.५।१० । चन्द्रमल्लिकायाम् । वै.निघ. ।

चन्द्रविहङ्गमः । पुं । वक्त्रपक्षिणि । त्रिका. । सारसपक्षिणि । वै.निघ. ।

चन्द्रयकला । स्त्री । वाकुच्याम् । शंकुट । वै.निघ. । [हारा. ।

चन्द्रशालिका । स्त्री । प्रासादश्रीरोम्ये ।

चन्द्रशु(सु)रम् । स्त्री । परमेष्ठनकारिकायां । शानिभ, टांदाश्र । वै.निघ.२भ.ह्रिका.चि.चन्द्र-रकषाये । गुणाः — “चन्द्रशूरं हितं ह्रिकावातघ्ने-आतिसारिणाम् । असृग्वातगदहेषि बलपुष्टिवि-ह्वनम् ॥” भा.ह.वर्गः । वनमेधिकायां । वै.निघ. ।

चन्द्रशेखररसः । पुं । शीताङ्गसन्निपातज्वदे रसः । रसगन्धकमरिचटङ्गणानि प्र. समानि स-र्वतुल्या शुद्धमनःशिला मत्स्यपित्तने १ दिनं भाव-येत् । र.सा.सं. ।

चन्द्रसंज्ञः । पुं । कर्पूरे । अम. ।

चन्द्रसम्भवा । स्त्री । सूक्ष्मलायाम् । श.च. ।

चन्द्रहासम् । स्त्री । रीत्ये । रा.नि.व.१२ ।

चन्द्रहासा । स्त्री । लसिकामेदे । (मोहन-टोङ्ग) । भा. । गुडूच्याम् । रा.नि.व.१ । कन्दगु-च्याम् । प्रसारण्या । श्वेतकण्टकाय्याम् । वै.निघ. ।

चन्द्रा । स्त्री । कर्कटशृङ्गाम् । कौण्ड । शृङ्गी । रा.नि.व.६ । एलायाम् । श.र. । गुडूच्याम् । श-मिपथे । (गुण्टेना) श्वेतकण्टकाय्याम् । वै.निघ. ।

चन्द्रापुरपूगम् । स्त्री । तत्स्थानगीतपूगफली ।
छात्राश्रमौ गुणात्रि । रा.नि.व.११ ।

चन्द्राग्रम् । स्त्री । कुमुदपुष्पे । श्वेत गुम्फि,
श्वेतोत्पल । रा.नि.व.१० ।

चन्द्राभिधा । स्त्री । वाकुच्याम् । वै.निघ. ।

चन्द्रामृतरसः (लौहच) । पुं । राजयन्त्रा-
धिकारे रसः । पारदः १ भ. गन्धकः २ भ. सैन्धवं
१ भ. शमीत्रेतापराजितापन्नरसेन एकत्र सम्यग्
मिलकीकृत्य नागबल्लीदन्तैर्वैद्यित्वा पातालयन्त्रे
पथेत् । दिनान्ते च उडृत्य यन्त्रोर्ध्वलग्नम् औषधं
शास्त्रम् । मात्रा २ रत्तिः । अतु. मृगाङ्गवत् ।
अन्यः कासे—रसः गन्धकः लौहं प्र. २ तो टङ्ग-
यन्त्रारः ४ वा ८ तो. मरिचचूर्णं २ वा ४ तो.
त्रिकटु त्रिफला धान्यकं जीरकं सैन्धवलवणं चवि-
का एषां प्र. चूर्णं १ तो. छागीदुग्धेन पिषयेत् ।
मात्रा ६ र. । र.सा.सं. । अन्यः बृहच्चन्द्रामृतरसः
राजयन्त्राणि—रसः १ तो. गन्धकः १ तो. अम्रं
२ तो. (मतान्तरे ४ तो.) कर्पूरं ॥० तो. स्वर्णभक्ष
१ तो. तावभक्ष १ तो. लौहभक्ष २ तो. बृहदार-
कवीजं जीरकं भृकुष्माण्डः शतमूलौ कीकिलाच-
वीजं बला कपिकच्छुमूलं गोरक्षतण्डुलीमूलं जा-
तीफलं जयित्रौ लवङ्गं सिद्धिवीजं श्वेतधूनकं प्र.
॥० तो. मधुना मर्दयेत् । र.सा.सं. ।

चन्द्रार्धम् । स्त्री । भगन्दरस्य अर्धचन्द्राकारच्छे-
दने । सु.चि.८अ. ।

चन्द्रालोकः । पुं । कर्पूरं । वै.निघ. ।

चन्द्राश्मा (न्द्रिकाद्रावः) । पुं । चन्द्रका-
न्तमणौ । रा.नि.व.११ ।

चन्द्रिका । स्त्री । स्थूलेलायाम् । कर्णस्त्रीटायाम् ।
काशहिङ्ग । श्वेतकण्टकायाम् । रा.नि.व.४ ।

चन्द्रिकापायी (इन) । पुं । चकोरे । रा.नि.
व.१२ ।

चन्द्रिकाम्बुजम् । स्त्री । कुमुदे । श्वेतोत्प-
ल वा श्वेत गुम्फि । रा.नि.व.१० ।

चन्द्रिलः । पुं । नापिते । बालुकशक्ते । मी. ।

चन्द्री । स्त्री । वाकुच्याम् । रा.नि.व.४ ।

चन्द्रेष्टम् । स्त्री । कुमुदपुष्पे । वै.निघ. ।

चन्द्रेष्टा । स्त्री । उत्पलिन्याम् । कुशुपिनी ।
रा.नि.व.१० ।

चन्द्रोदयमकरध्वजः (रसः) । पुं । र-
सायनाधिकारे रसः । शुद्धकण्टकवेध्यसुवर्णपत्रं १
प. शुद्धरसः ८ प. शुद्धगन्धकः १६ प. एतानि रक्त-
कार्पासपुष्पैः मर्दयित्वा पुनः घृतकुमारीरसेन मर्द-
येत् । ततो दृढकाचकूप्यां स्थापयेत् । अथ तां कूपीं
मृत्तिकावस्त्रखण्डेन लिपयित्वा दृढकादिना मुखं
रोधयेत् । ततो मन्दमध्यातिशयवर्जिता यथाक्रमं
दिनत्रयं बालुकायन्त्रेण पथेत् । तत उडृत्य कूपि-
कोर्ध्वलग्नसिन्दूरस्य १ प. कर्पूरं ४ प. जातीफलं
पिप्पली लवङ्गं कलसूरी (मृगनाभिः) एषां प्रति ४
मा. एकत्र मर्दयित्वा माषकप्रमाणा वटिका काय्यां
पर्णानुपानतो भीतव्या च । रस.र. । तद्वद्वत्—
ध्वजमङ्गाधिकारे । शुद्धमूत्रस्वर्णदलं १ प. शुद्धपा-
रदः ८ प. एकत्र सम्यक्कर्म्य १६ प. शुद्धगन्धकेन
एकत्र कज्जली काय्यां । अथ रक्तकार्पासपुष्परसेन
कुमारीरसेन च उक्तां कज्जलिकां सुभाव्य शुक्ली-
कृत्य समतलविलिपितकाचकूपिकायां स्थापयित्वा
खटिकया कूपीमुखं निरोधयेत् । ततस्तां कूपीं
तलमध्ये सच्छिद्रदृष्टिकाभ्यन्तरे संस्थाप्य बालुका-
यन्त्रयोगेन दिवसत्रयं पथेत् । शीते अवतार्य कू-
पीकण्डलग्नसौषधं गृहीत्वा तस्य १ प. कर्पूरस्य
च ४ प. तथा जातीफललवङ्गत्रिकटुमृगनाभीनां
प्रत्येकं ४ मा. गृहीत्वा एकत्र मर्दयेत् । मात्रा ५
र. पर्णेन भक्षणीयम् । स्वल्पः—ध्वजमङ्गे रसः ।
तस्य प्रणाली यथा—कर्पूरजातीफलमरिचलव-
ङ्गानां प्र. १ तो. मृगनाभिः स्वर्णं प्र. तोलकाष्ट-
मभागं (१ मा.) रससिन्दूरं सर्व्वसमं गृहीत्वा ए-
कत्र मर्दयेत् । मात्रा ४ र. अतु. पर्णरसः । भेष।

चन्द्रोदयवर्त्तिः । स्त्री । नेत्ररोगे हिता । दृ-
रौतकी वचा कुष्ठं पिप्पली मरिचं विभीतकास्थि-
मज्जाशुद्धं शङ्खनाभिः शुद्धमनःशिला एषां प्र. सम-
भागः छागदुग्धेन एकत्र मर्दयेत् ।

चन्द्रोपलः । पुं । चन्द्रकान्तमणौ । हि.च. ।

चप(व)लः । पुं । पारदे । चक्रा. । र.सा.सं.
माषिकयरसे । राजमाषे । रा.नि.व.१६ । चोरक-
नामगन्धद्रव्ये । रा.नि.व.१२ । यशदविशेषे । म-
ख । वै.निघ. । मूषिकमेदे । तद्वद्वद्विः मूषका

हृष्या च भवेत् । सु.कल्प.६५. । वा.उ.१८५. ।

चपलतरायः । पुं । चकीर्णरीति । विदा. ।

चपला । स्त्री । पिप्पल्याम् । रा.नि.व.६ । भा. म.४भ.योबिरीग.चि. । विजयाया । त्रिकि. । मय-
शामान्ति । रा.नि.व.१४ । जिह्वाया । भा । पिप्प-
लीमूले । गृहणी.चि.पानीरभक्तवध्याम् ।

चपलाजटा (मूलम्) । स्त्री । पिप्पलीमूले ।
वै.निघ.२भ.कास-चि.मञ्जिष्टायचूर्णे ।

चपेटः । पुं । तले । टा.गङ् । रा.नि.व.१८ ।

चमटः । पुं । खल्लुगोष्मे । वट्गम । वै.निघ. ।

चमत्कारः । पुं । अपमार्दे । श.र. ।

च(चा)मरम् । स्त्री । चामरे । बालव्यवने ।
टांगन । मे. । तदायुगुणाः—भोजस्तरः सचिका-
दिनाशकश्च । राज. ।

चमरः (री) । पुं, स्त्री । चमरीरुवे । चमरी,
चमरी ग्राभि । सं चवरीगाय । कं हं हि । तन्मरं-
सं चिन्धं मधुरं कासघ्नं विपाके मधुरं वातपित्त-
घ्नञ्च । सु.सू.४६५. । (रो) स्त्री । मञ्जुव्याम् । मे. ।
चमरस्त्रियाम् ।

चमरपुच्छः । पुं । कीकडरुवे । रा.नि.व.१८ ।

चमरिकः । पुं । कीविदाररुवे । काश्चन गा-
ह् । अम. ।

चमसः । पुं । पर्पटे । श्रीगङ् । पिष्टकमेदे ।
खड्डके । (अजयपाल.) । (सी) स्त्री । मुद्रममुरा-
दिपिष्टके तमूर्णे च । “चूर्णे यक्तुक्कमाषाणां चम-
सी सभिषोयते ।” भा. ।

चमूतः । पुं । हरिणमेदे । अम. । [श.मा. ।

चम्पः । पुं । कीविदाररुवे । काश्चन गाह् ।

चम्पकः । पुं । (Michelia champaca.)
खनामख्यातपुष्परुवे । टांगीफूलत गाह् । प.सु.
हिं सं चंपा । कं संपमे । गुणाः—कटुः तिक्तः
शीतलः दाहघ्नः कण्ठकुष्ठत्रणघ्नः राजचम्पकादुष्पा-
कश्च । रा.नि.व.१० । “चम्पकः कटुकस्तिक्तः क-
षायी मधुरी हिमः । विषकमिहंरः कण्ठरूपवा-
दाक्षपित्तजित् ॥” भा. । पनसठवे । बागकेसर-
चम्पके । वै.निघ. । स्त्री । चम्पकपुष्पे । खर्षकद-
व्याम् । टांगीफूलम् ।

चम्पककदली (रश्मा) । स्त्री । सुवर्णकद-
ल्यां । टांगीफूलम् । गुणाः—वातपित्तहरं शुद्ध
वीर्यकरम् अतिशीतं रसे पाके च मधुरम् । रा.
नि.व.११ । वातपित्तघ्नं शुद्ध वीर्यकरं अतिशीतत्वं
रसे पाके च मधुरम् । राज. ।

चम्पककलिका । स्त्री । चम्पककीरके । टांगी
फूल कलि । रा.नि.व.१० ।

चम्पकागदः । पुं । लूताकीटादिविषहराग-
दमेदे । यथा—“हरिद्राहयपतङ्गमञ्जिष्ठानतकै-
सरैः । सचीद्रासपिः ।” वा.उ.१७५. ।

चम्पकालुः (सुः) } पुं । पनसठवे । कौठांग
चम्पालुः } गाह् । श.र. ।

चम्पकुन्दः । पुं । मत्स्यविशेषे । टांगिना मा-
ह्, टांगिकड़ा । गुणाः—“चम्पकुन्दो गुरुवृष्यः
मधुरो वातपित्तजित् । यकृतो बलकृष्णोः क्लेशघ्नः
श्लेष्मकीपनः ॥” राज.३५. । [गाह् । चिका. ।

चम्पकीलः (षः) । पुं । पनसठवे । कौठांग-

चम्पलः । पुं । महानागकेशरचम्पके । नाटग-
थं टांगी । चिका. ।

चयः । पुं । विष्टायाम् । रोगहन्तौ । वै.निघ. ।

चरः । पुं । खजुरीटपचिणि । शङ्खेन पांथी ।
श.मा. । कपर्देके । कड़ि । रा.नि.व.११ ।

चरकः । पुं । पर्पटके । (कृ०पावड़ा) । प.सु. ।
तन्नामकवैद्यकसंहितायाम् । खनामख्याते अग्निवै-
शक्ततन्मप्रतिसंस्कर्षि वैद्यकसंहिताकारे । चरक
मुनि । आत्रेयस्य मुनेः शिष्या अग्निवेशादयोऽभ-
वन् । संहितोत्पत्तिः यथा—“मुनयो बहवस्तैश्च
कृतं तन्वं खकं खकम् । तेषां तन्वाणि संखल्य
समाहृत्य विपथिता । चरकैषामनो नाम्ना गन्वी-
ऽयं चरकः कृतः ॥” तन्नादुर्भावः—“यदा म-
त्स्यावतारेण हरिणा वेद उद्धृतः । तदा शेषश्च
तत्रैव वेदं साङ्गं समाप्तवान् । अथर्वाण्यगतं सख्य-
गायुर्वेदश्च लब्धवान् । एकदा स महीवर्तं द्रष्टुं
चर इवागतः । तत्र लीकान् गदिर्यस्तान् व्यथयत्
परिपीडितान् । स्थलेषु बहुषु व्यथान् म्रियमाणान्
दृष्टवान् । तान् दृष्ट्वातिदयायुक्तः तेषां दुःखिन
दुःखितः । अमन्त्रयित्वायास रोगीपद्मकारं-
चम् । संचिन्त्य स खयं तत्र मुनेः पुत्री बभूव

३ ।-प्रसिद्धस्य-विश्वस्य वेदवेदाङ्गवेदिनः । यत-
श्चर इवायातः न ज्ञातः केनचिद्यतः । तस्माच्चरक-
नाम्नासौ विख्यातः चितिमखले ॥” भा. ।

चरटः । पुं । खड्गरीटपविषि । शङ्खन प्रशौ-
श.भा. । [रा.नि.व.२ । जौ । भक्षणे । हे.च. ।

चरणः । पुं । पादे । रा.नि.व.१८ । तद्वमूले ।

चरणग्रन्थिः । पुं । पदगुल्फे । हे.च. ।

चरणायुधः । पुं । कुङ्कुटे । कुक्कुड । चम. ।

चरतिपत्रिका । स्त्री । राज्ञायां । वै.निघ. ।

चरप्रियम् । स्त्री । मरिचे । वै.निघ. ।

चराचरः । पुं । कपर्दके । रा.नि.व.१५ ।

चरिना । स्त्री । तिलिङ्गीवृक्षे । श.र. । [मि. ।

चरुः । पुं । चन्ने । हव्यान्ने । हव्यान्नपाकभाखे ।

चरुका । स्त्री । दण्डधान्यभेदे । गुणाः - श्या-
माकवत् । च.सू.१७अ. ।

चरुव्रणः । पुं । चित्रपूषे, रोटिकायाम् । चि-
तांशे पिठा । त्रिका. ।

चर्चरीकः । पुं । शके । महाकाले । से. ।

चर्चा । स्त्री । नियमापरित्यागे ।

चर्पटी । स्त्री । पूपालिकायाम् । श्रुतिविशेष ।
त्रिका. । [गो. । हला. ।

चर्मटः । पुं । कर्कटिकालतायाम् । कौकुड्

चर्मः (काण्टकः) । पुं । लचि । टांमूडा ।
रा.नि.व.१८ । पर्पटके । क्क९पावडा । वै.निघ.
जिह्वक.ज्व.चि. ।

चर्मकषा (सा) । स्त्री । The plant
Chāmara glāsa, खनामख्यातगन्धद्रव्ये ।
टाम्रकषा, टाम्रवाम । र.मा.च.टी.भ. । मां-
सरोद्दिष्ट्याम् । रा.नि.व.१२ ।

चर्मकारतरुः । पुं । शूलमदनवृक्षे । वै.निघ. ।

चर्मकारालुः (कः) । पुं । वाराहीकन्दे ।

शुश्रार आन् । वै.निघ. ।

चर्मकारिका (री) । स्त्री । चर्मकषायाम् ।
टाम्रवाम । मे.ज.द. ।

चर्मकी (रन्) । स्त्री, पुं । चर्मपत्रिणि । टां-
मूडिकौ । रा.नि.व.१८ ।

चर्मकीलः । पुं । तन्नामकक्षुद्ररोगे । औ.चि-
न । “समुत्थाननिदानाभ्यां चर्मकीलः प्रकीर्ति-
तः ।” सु.नि.१३अ. । “माषेभ्यःक्षुद्रततरान् चर्म-
कीलान् सिताक्षितान् ।” वा.उ.३.१३अ. । अशोभि-
दे । अर्श, शत्रिभ् । सम्प्राप्तिः—“व्यानस्तु प्रकु-
पितः श्लेष्मार्थं परिगृह्य वहिःस्थिराणि कौलवद-
र्शांसि निर्वर्त्तयन्ति तानि चर्मकीलान्यर्शांसि आ-
चक्षते ॥” सु.नि.१३अ. । “वातेन तोदपादस्थे पि-
नादतिसरक्तता । श्लेष्मणा स्निग्धता चास्य यथितत्वं
सवर्णता ॥” भा.नि. । [वै.निघ. ।

चर्मघटिका । स्त्री । जलीकायां । जौ.क् ।

चर्मचट(टि)का (टी) । स्त्री । चर्मचक्यां ।
टांमूडिके । त्रिका. । हे.च.श.र. ।

चर्मचित्रकम् । स्त्री । चित्रकुष्ठे । धवन ।
रा.नि.व.२० । [व.१८ ।

चर्मजम् । स्त्री । रक्तधाती । लोचि । रा.नि.

चर्मजा । स्त्री । मूर्चिकाभेदे । चामरगोटी-
ति लोके । “स्त्रीटानां मिलनादेवा बहुस्त्रीटापि
दृश्यते । एकस्त्रीटा च कृष्णा च बोद्धव्या चर्मजा-
भिधा ॥” भा. ।

चर्मटी । स्त्री । जलीकायां । जौ.क् । वै.निघ.

चर्मखली । स्त्री । कदलीवृक्षे । से. ।

चर्मतरङ्गः । पुं । लवङ्गवृक्षे । मां.सू.लोच-
न । रा.नि.व.१८ । चर्मकीलरोगे । औ.चि.न ।
वै.निघ. ।

चर्मदलम् । स्त्री । क्षुद्रकुष्ठभेदे । लचचं—
“रक्तां सफलं कण्डूभन् सस्त्रीटं दल्यत्यपि । तश्च-
र्मदलमाख्यातं स्वर्शसासहनच यत् ॥” भा. । अ-
न्यच्च—“स्युर्येन कण्डूव्यथनीषचोपासलेषु तश्चर्मद-
लं वदन्ति ।” सु.नि.१३अ. ।

चर्मदूषिका । स्त्री । चर्मरोगविशेषे । कौ-
ठ त्राश । रा.नि.व.२० । खज्जाम् । टून्कुनि ।
वै.निघ. ।

चर्मदुमः । पुं । भूर्जवृक्षे । रा.नि.व.२३ ।

चर्मनाभकः । पुं । चन्द्रग्रे । शनिम । भा. ।

चर्मन् । स्त्री । वृक्षवल्कले । गो.टि.ह.र. हान ।
लग्नित्वे, यत् अस्मद्व्यथानामकलेति संदितासु
ख्यातम् । टांमूडा । रा.नि.व.१६ ।

चर्मपत्रा (ची) । स्त्री, पुं (चः, चः) । चर्म-
चटिकायां । टांमृटिकी । जटा । ख.नि.व.१६ ।

चर्मपिडका । स्त्री । मूर्तिकारोगभेदे । चर्म-
पत्र वगृह्य । लक्षणं—“कण्ठरोधारचित्तमप्रला-
पारतिसंयुताः । दुश्चिक्ष्म्याः समुद्दिष्टाः पिडका
चर्मसंज्ञिताः ॥” मा.नि. । [पिड] । अम. ।

चर्मप्रभेदिका । स्त्री । चर्मप्रभेदनास्त्रे ।

चर्मवन्धनम् । स्त्री । मरिच । वै.निघ. ।

चर्मरङ्गा । स्त्री । अवतंसकौलतायाम् । अं०
गोड़ । रा.नि.व.१ ।

चर्मरी । स्त्री । तन्नामकफलविषभेदे । सु.कल्प.
२५. । See फलविषम् । [विष] । वै.निघ. ।

चर्मविन्दुका । स्त्री । शीतपित्तोदहकौठरी

चर्म(र्म्भि)वृक्षः । पुं । भूर्जवृक्षे । सु.कल्प.
५५. । चर्मलोहे । सु.चि.११५. । [वै.निघ. ।

चर्मव्रणः । पुं । चर्मरोगभेदे, लूतारोगादौ ।

चर्मसम्भवा । स्त्री । एलायाम् । हारा ।

चर्मसा । स्त्री । जलौकायाम् । वै.निघ. ।

चर्मसारः । पुं । शरीरस्थरसधातौ । अमृ-
ज । रा.नि.व.१८ ।

चर्महन्त्री । स्त्री । चन्द्रगरे । शानिम् । भा. ।

चर्माख्यम् । स्त्री । चन्द्रकुष्ठभेदे । “अखेदनं
महावाक् यन्मख्यशकलोपमं । तदेककुष्ठं चर्माख्यं
बहुलं गजचर्मवत् ॥” भा. । (ख्या) स्त्री । सत-
लायाम् । टांमृज्याम् । प.सु. ।

चर्मानुरञ्जनम् । स्त्री । हिङ्गुले । वै.निघ. ।

चर्माभः । पुं । रसधातौ । रा.नि.व.१८ ।

चर्मारकः । पुं । शक्तहिङ्गुले । वै.निघ. ।

चर्माह्वयः । पुं । पर्यटके । क्क२गांवड़ ।
वै.निघ. ।

चर्मा(र्मसा)ह्रा । स्त्री । समलयां । टांमृज-
कवा । वा.सू.१५५. । श्यामादिगण्य । हेमा ।
ब्राह्मणं । वा.टी.चरण. ।

चर्मी (रु) । पुं । भूर्जपत्रवृक्षे । अम. । भृङ्ग-
रीटी । [गो] । श.र. । चर्मपटके । वै.निघ. ।

चर्मणम् । स्त्री । अष्टविधान्नायतने चर्मणे । टं-
र्याम् । रा.नि.व.२० । भचणे । दन्तैर्मचणे । टिं-
वान । हे.च. ।

चर्मितः । वि । दन्तैः भचिते । अम. ।

चर्मणिः । पुं । मनुष्ये । वै.निघ. ।

चलः । पुं । शिलारसे । र.मा. । च.द.वा.व्या.
महाराज.प्र.तेले । सुवर्णचम्पके । नखे । नथी ।
वै.निघ. । वायुरोगे । कौपा । मी. ।

चलघ्नी । स्त्री । स्रक्कायां । पिडि० । वै.निघ. ।

चलचक्षुः । पुं । चक्षोरपक्षिणि । हे.च. ।

चलत्पूर्णमा । स्त्री । चन्द्रकमस्ये । टांमृ-
गाह । चिक्र. ।

चलदङ्गः (कः) । पुं । मल्लभेदे । [चङ्गगाह ।
गुणाः—“चलदङ्गोऽनभिष्यन्ती हिंती वाते च री-
चनः ॥” राज.२५. । [५] । रा.नि.व.११ ।

चलदलः (पत्रः) । पुं । अश्वत्थवृक्षे । मद.व.५

चलद्रुमः । पुं । गीचुरक्षुपे । वै.निघ. ।

चलनम् । स्त्री । कान्धने । अमणे । मी. । पुं ।
हरिणे । जटा. । पादे । हे.च. ।

चलपुच्छः । पुं । खड्गरीटे । वै.निघ. ।

चला । स्त्री । सिद्धके । शिलाजम् । र.मा. ।

चलाचलः । काकी । रा.नि.व.१६ । वि । च-
चले । अम. ।

चलातङ्गः । पुं । वातव्याधी । रा.नि.व.२० ।

चलापहः । पुं । वरुणवृक्षे । वरुण गाह ।
रक्तकुलये । गांन कुठि । वै.निघ. ।

चलुः । पुं । गण्डूषे । हे.च. ।

चलुकः । पुं । प्रसृतिमाने । मी. । [२. ।

चविः (वी) । स्त्री । चविकायाम् । छे । शः

चविकम् । स्त्री । चविकायाम् । भ.वद. ।

चविका । स्त्री । चय्ये । छे । रा.नि.व.६ ।
गजपिप्पलाम् । तन्मूले । वै.निघ. ।

चविकाशिरः । स्त्री । पिप्पलीमूले । वै.निघ. ।

चव्य(क)म् । स्त्री । (Piper chaba. Syn.
Chavica officinarum.) खनामस्यातक-

दृक्तायाम् । छे गीह । तं सेवासु । गुणाः —
उष्णं कटुकं लघु दीपनं रुच्यं श्वसकाशशूलघ्नम् ।
रा.नि.व.६ । पिप्पलीमूलसदृशं गुदजरोमे हितं ।
भा.पू.१भ. । मेदकं कफघ्नञ्च । राज. । हृत्तिपि
प्पलीमूले । सु.सू.३८च. । कापांसि । गजपिप्पल्यां ।
गुञ्जायां । कूट । वै.निघ. ।

चव्यजा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । रा.नि.व.६ ।

चव्यफलम् (ली) । स्त्री, स्त्री । गजपिप्प-
ल्याम् । रा.नि.व.६ ।

चव्या । स्त्री । कापांस्याम् । कापांसि । रा.नि.
व.४ । चव्ये । छे । रा.नि.व.६ । वचायां । मे. ।
पिप्पल्याम् । वै.निघ. ।

चषकम् । स्त्री, पुं । सुरामेदे । मधुविशेषे । मे. ।
सुरापानपात्रे । छे.च. ।

चषतिः । पुं । जीर्णतायाम् । भक्षणे । उष्णा. ।

चक्षणम् । स्त्री । अवदंशे । छट् । छे.च. ।

चक्षुः । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ । मेघशङ्की-
वृत्ते । र.मा. । [प.सु. ।

चक्षुःपुष्पः । पुं । पाठायाम् । आकुभादि ।

चक्षुकः । पुं । तिनिशब्दे । गोदने । प.सु. ।

चक्षुर्धावनम् । स्त्री । नेत्रधावने । छक् क्षो-
उग्र । [शिठे, क्षिण । र.मा. ।

चक्षुर्बहुलः । पुं, स्त्री । मेघशङ्कीवृत्ते । मेढा-

चक्षुष्यम् । खर्परघाती । शोषत्र । प.सु. । प्र-
पीच्छरीकविशेषे । पू.उ.विशेष । र.मा. ।
खर्परौतुले । छुँ.छ. । स्थलपत्रे । सीवीराजने ।
नील शृङ्गी । रा.नि.व.१२ । निरालीवीजि । नि-
श्रीला । पञ्चे । वै.निघ. । पुं । शोभाजनवृत्ते ।
मज्जिना गीह । रा.नि.व.७ । केतकवृत्ते । मे. ।
रसाजने । छे.च. । वि । चक्षुर्हितकरे ।

चक्षुष्या । स्त्री । कुलत्थिकायाम् । कुलथ क-
लात्र । मे. । अरण्यकुलत्थिकायाम् । वन कुलथ ।
रा.नि.व.५ । अजगृह्यां, मेघशङ्काम् । मेढा-
शिठे । रा.नि.व.८ । नीलाजने । ह्रीरकमणौ ।
केतकवृत्ते । चिक्का. । कुलत्थाजने । अजगृहविशेष-
य । रा.नि.व.१२ । [ग. । र.मा. ।

चाकचिचा । स्त्री । श्वेतवृक्षायां । श्वेत वृ-

चाङ्गः । पुं । चाङ्ग्याम् । कटी.रा. ।

चाङ्गेरी । स्त्री । Wood sorrel, (*Oxalis monadelphica*) अम्ललीणिकायाम् । आभ्रकल-
शोक । हिं चैपतिश । मं आववती । कं पुलु-
न्मुषिसे । शाकगुणाः — कटु रीचनं पाचनं रुच्यम्
अत्युष्णं दीपनं कफघ्नताशीयच्छतिसारघ्नम् ।
रा.नि.व.७ । च.सू.३८च. । पित्तला अन्ना कुष्ठघ्नी
च । भा.पू.१भ.शाकव. । उष्णा कषाया मधुरा
अग्निदीपनी च । अवि.१६च. । र.सा.सं.चाङ्गेरी-
वृत्ते । भा.अतिसा.वि. । निम्बकवृत्ते । मेघ.चुद्ररी-
ग-वि. । पालकशके । पालशोक ।

चाङ्गेरीवृत्तम् । स्त्री । चुद्ररीगाधिकारे मुद-
भंशे च । गव्यवृत्तं ४ श. चाङ्गेरीकुलवृद्धां रसः
प्र. १० प. ५ ती. १ मा. । कल्पाथं — शुष्कीयव-
चारयोः प्र. ४ प. । वृत्त ४ श. आभ्रकलत्र
रस, कुलत्थत्र रस एवम् अन्न दधि अत्रोत्तेक
१० प. ८ तै. ७ मा. । कर्कार्थं — छुँ.छ. ७ य-
वकांश अत्रोत्तेक ४ प. । सा.कौ. । च.वि.
द्वितीयो यथा — शुष्की पिप्पलीमूलं चित्रकमूलं
चविका गोक्षुरः पिप्पली धान्यकं विल्वमूलं पाठा-
मूलं यमानौ एषां मिलित्वा १ श. वृत्तं ४ श.
अन्नदधिमल १६ श. चाङ्गेरीरसः १६ श. । च.द. ।

चाङ्गेरीसदृशपत्रः । पुं । सुनिषकशके ।
शुशुनि शोक । भा.पू.१भ.शाकव. ।

चाटकैरः । पुं । चटकशिशौ । वै.निघ. ।

चाटुकर्ता । पुं । पारावते । वै.निघ. ।

चाणक्य(मूलक)म् । स्त्री । चणकमूलीति
ख्याते मूलकमेदे । मूलाविशेष । मं धीरमूला ।
कं दोहमूलजि । गुणाः — उष्णं कटुकं रुच्यं दी-
पनं शुक्र वाहि कफघ्नताश्लिगुञ्जघ्नं । रा.नि.व.७ ।
चाण्डाला (लिनी) । स्त्री । लिङ्ग्याम् ।
रा.नि.व.३ । र.सा.सं.रसमारकवर्गे ।

चातकः । पुं । तन्नामकपविषि । फटिकजल-
पाथी । हिं तीक्ष्ण । तन्नासं लघु शीतलं रक्तपि-
तकफघ्नम् अग्निकरञ्च । राज. । वृषं रुच्यपुष्टिदञ्च ।
रा.नि.व.१६ ।

चातुर्जातकम् । स्त्री । समभागत्वमेलापचके-
सरेषु । शुद्धकृ. एणाट, तेजपात्र, नांश्वर

अशङ्कां । गुणाः—“चातुर्जातमिदं वर्षं वक्रिक-
च विषापहम् ॥” रा.नि.व.२२ ।

चातुर्थ(र्थ)कः । पुं । चतुर्थदिनभवविषम-
ज्वरभेदे । २दिन असुप्त ज्वर । “चातुर्थिकी दर्श-
यति प्रभावं द्विविधं ज्वरः । जहाभ्यां शैथिल्यः पू-
र्व्वं शिरसोऽनिलसम्भवः ॥” मा.नि. । “चातुर्थिकी
नाम गदो दाहणी विषमज्वरः । शोषणः सर्व्वधा
तृणं बलवर्णाग्निनाशनः । त्रिदोषजी विकारः
स्यादस्थिमज्जगतीऽनिलः । कुपितं पित्तमेवमु क-
फश्चैवं स्रक्कालतः । शीतदाहकरभोत्रस्तिकालम-
नुवर्त्तते । स सन्निपातसम्भूतो विषमो विषमज्वरः ।
ऊर्ध्वं कायस्य गृह्णाति यः पूर्व्वं सोऽनिलात्मकः ।
पूर्व्वं गृह्णात्यधःकायं शेषपूर्व्वज्वरश्च सः ॥” हा-
रीतः ।

चातुर्भद्र(क)म् । स्त्री । कफाधिकपित्तश्लेष्मज्व-
रयोगभेदे । शुष्की अतिविषा मुक्ता गुडूची चेति
चतुष्टये । “नागरातिविषा मुक्ता त्रयमेतन्निर्वापि-
कं । गुडूच्या मिलितं तच्च चातुर्भद्रकमुच्यते ॥”
रा.नि.व.२२ ।

चातुर्भद्रकपञ्चमूलम् । स्त्री । तत्पञ्चमूलो-
किरातादिगणकृते सान्निपातिकज्वरे योगविशेषे ।
सि.यो. ।

चातुर्भद्रावलेहिका । स्त्री । कासश्वासहरे
कफघ्नेऽवलेहभेदे । “कट्फलं पीप्लरं शङ्खो कृष्णा
च मधुना सह ।” “घनकृष्णाश्वाशङ्खीचूर्णं चोद्रेण
संयुतं । शिरीर्ज्वरातिसारहृत् ॥” च.द. ।

चान्द्रम् । स्त्री । रौप्ये । पुं । चन्द्रकान्तमणी ।
ह.च. ।

चान्द्रकम् । स्त्री । शुष्कग्राम् । रा.नि.व.६ ।

चान्द्रा । स्त्री । अतिविषाग्राम् । आ०उ०३८ ।
रा.नि.व.६ । [नि.व.६ ।

चान्द्राख्यम् । स्त्री । चार्द्रके । आमा । रा.

चान्द्री । स्त्री । सीमराज्याम् । गोमिश्रजि ।
चेतकष्टकाव्याम् । रा.नि.व.४ । [जटा. ।

चाप(व)पटः । पुं । पियालवृत्ते । पेशाभाज ।

चामरः । पुं । चमरीदण्डे । गच्छस्थले । गाल ।
मे. । यन्त्रिपथे । वै.निच. । चमरीलीनव्यजने । त-

थायुश्याः—भोजनारः मन्त्रिकदिवाकरकश्च । राज.

चामरपुष्पः (कः) । पुं । गुषाकवृत्ते । चाख-
वृत्ते । केतकवृत्ते । केका गीष्टि । (क.) काशे ।
केका घात्र । मे. ।

चामरा (री) । स्त्री । चामरे । अ.टी.भ. ।
(री इन्) पुं । अन्ने । चिका. ।

चामली । स्त्री । अन्नमन्त्रे । प.सु. ।

चामीकरम् । स्त्री । सुवर्णे । रा.नि.व.११ ।
धुलूरे । अम. । नागकेशरपुष्पे । प.सु. ।

चाम्पेयः । पुं । स्त्री । नागकेशरवृत्ते । नागेश-
वृत्त गीष्टि । रा.नि.व.६ । चम्पकवृत्ते । टीपात्र
गीष्टि । प.सु. । च.द.वा.व्या.चि. । पद्मकेशरे ।
भा. । सुवर्णचम्पके, नागचम्पके । नागेशवृत्त टी-
पा । वै.निच. । स्त्री । स्वर्णे । चिका. ।

चाम्पेयकम् । स्त्री । किन्नरके । पद्मकेमत्र ।
रा.नि.व.१० ।

चारम् । स्त्री । कविमविषे । ह.च. ।

चारः (कः) । पुं । पियालवृत्ते । अस्य बीजं
‘चारदाना’ इत्युच्यते । पेशाभाज । देशात्र बी-
जके चात्रदाना, पेशाभाजबीज कट्टे । मं चार-
ली । कं चारवीज । गुणाः—पक्वं फलं हृत्थं गीर्णं
गुरु । तबीजं मधुरं हृत्थं पित्तदाहहृत् । रा.नि.
व.११ ।

चारटिका (टी) । स्त्री । नीलीनामधुपे ।
नील गीष्टि । रा.नि.व.४, पेशाचघृते । नीलीनाम-
गन्धद्रव्ये । रा.नि.व.१२ । गुडायाम् । वा.उ.३६
अ. । भा.उपदंश चि. । (टी) स्थलपद्मिण्याम् ।
स्थलपद्म । वा.उ.६५, च.द.उन्मा.चि.महापेशा-
चघृते । मूस्यामलक्याम् । रा.नि.व.५ ।

चारणी । स्त्री । करवीरपुष्पवृत्ते । स्थलपद्मिण्या ।
स्थलपद्म । वै.निच. ।

चारवायुः । पुं । शीतलसुरभिवाते । चिका. ।

चारवीजम् । स्त्री । पियालबीजे । पेशाभाजि-
ति । हिं चारदाना । रा.नि.व.११ ।

चारिणी । स्त्री । करुणीपुष्पवृत्ते । रा.नि.व.१० ।

चारिना । स्त्री । तिलिङ्गीवृत्ते । श.र. ।

चारिलः । पुं । अश्वघातिनि । अश्वानि । सुं.
२, ७५ ।

चारिवाक् । स्त्री । अजगत्याम् । वै.निघ. ।

चारी । स्त्री । हिलमीचिकायाम् । शि० ।
भा.पू.१भ.शाकव. । [शालतरी । वै.निघ. ।

चारु । स्त्री । पद्मकाष्ठे । केशरी । कूङ्गम् । पुं ।

चारुकाः । पुं । शरबीजे । गुणाः—“चारुकी
मधुरी रुची रक्तपित्तकफापहः । शीतलो लघुह-
ृद्यश्च कषायो वातकोपनः ॥” भा.पू.१भ.धान्यव. ।
स्त्री । रक्तचन्दने । वै.निघ. ।

चारुकेश(स)रा । स्त्री । नागरमुलायाम् ।
तक्षणीपुष्पे । रा.नि.व.१० ।

चारुकेशा । स्त्री । वनमल्लिकायाम् । वै.निघ. ।

चारुदर्शनः । पुं । म्लचहवे । पाकुड़ गीह ।
मद.व.५ ।

चारुदारः । पुं । म्लचहवे । वै.निघ. ।

चारुधाम । स्त्री । आसहरिद्रायां । वै.निघ. ।

चारुनालकम् । स्त्री । रक्तपत्रे ।

चारुपत्रिका (त्री) (र्णी) । स्त्री । प्रसारि-
ण्याम् । गङ्गाशुनिश । रा.नि.व.५ । मद.व.१ ।

चारुफला । स्त्री । द्राचालतायां । रा.नि.व.११ ।

चारुमोदा । स्त्री । पीतयूषिकायां । वै.निघ. ।

चारुयूथी । स्त्री । शुक्लयूषिकायां । वै.निघ. ।

चारुरत्नम् । स्त्री । खट्वे । वै.निघ. ।

चारुलोचनः । पुं । हरिणे । चिका. ।

चारुवर्तिनी । स्त्री । लाचायाम् । वै.निघ. ।

चारुहवः । पुं । म्लचहवे । मद.व.५ ।

चारुशिला । स्त्री । रत्ने । चिका. ।

चालः । पुं । खर्षचूडपक्षिणि । वै.निघ. । द-
न्तचालरीये । [स्थानान्तरनयने । सु.सू.७अ. ।

चालनम् । स्त्री । पिप्पे । वै.निघ. । स्थानान्

चाषः (सः) । पुं । तन्नामकपक्षिणि । कि० ।

। (पथापथे) । अ. । खर्षचातके । गोर्गा७७ । वा
नीनकृष्टे आशौ । अ.टी.भ. । (सः) इवी । मी. ।

चास्तुकः । पुं । तिनिशहवे । प.सू. ।

चिकः (कः) । पुं । कुकुन्दध्याम् । ह्रूँ ।

चिका. । (कस्) स्त्री । गुवाके । टिकि श्शोत्रि ।
वै.निघ. । [चमेदे । चिका. ।

चिक(कु)रः । पुं । केशे । रा.नि.व.१८ । ठ-

चिकित्सकः । पुं । वैद्ये । रा.नि.व.२० । स
द्विविधः—एकः प्राणाभिसरः रोगहन्ता, अन्यः
रोगाभिसरः प्राणहन्ता च ।

चिकित्सा । स्त्री । रोगनिदानप्रतिकारि । “चि-
कित्सा तन्मतीकारः ।” रा.नि.व.२० । “या क्रिया
व्याधिहरणी सा चिकित्सा निगद्यते । याभिः
क्रियाभिर्जायन्ते शरीरे धातवः समाः । सा चिकि-
त्सा विकाराणां कर्म तन्निषर्जां मतम् ॥” भा. ।
सा त्रिधा यथा—“आसुरी मानुषी देवी चिकि-
त्सा त्रिविधा मता । शस्त्रैः कषायैर्लोहाद्यैः कमे-
णान्या संपूजिता ॥” भेष. । सा च पुनरष्टधा—
“क्वचिद्वर्गः क्वचिन्मैत्रं क्वचिद्व्यथः क्वचिद्व्यथः । कं-
श्याभ्यासः क्वचिश्चापि चिकित्सा नास्ति निष्फला ।”
वैद्यकसंख्ये १७. । [शेषे ।

चिकित्साकलिका । स्त्री । वैद्यकसंग्रहवि-
चिकित्साङ्गम् । स्त्री । चिकित्साया अङ्गसम-
के, रोगी दूतो भिषक् आयुः द्रव्यं सेवकः सदी-
पध्वेति । भा. । [व्यापतिकृते ।

चिकित्साञ्जनम् । स्त्री । वैद्यकयन्यभेदे वि-
चिकित्सादीपकः । पुं । धन्वन्तरिकृतचि-
कित्सायन्ये । [चिकित्सासंग्रहे ।

चिकित्सादीपिका । स्त्री । वङ्गसेनकृतचि-
चिकित्साप्राभृतः । पुं । वैद्ये । च.सू.१६अ. ।
चिकित्सा प्राभृतमुपायनं यस्येति विग्रहः ।

चिकित्साभृतम् । स्त्री । चिकित्सासंग्रहभेदे ।

चिकित्सार्णवः । पुं । सदानन्दशक्तकृतचि-
कित्साशास्त्रे ।

चिकित्सितम् । स्त्री । चिकित्सायां । र.मा. ।

चिकित्स्यः । त्रि. चिकित्साहे । टिकि०शोत्रि
शो०श. । तद्गुणाः—“निजप्रकृतिवर्णाभ्यां युक्तः
सलेन चक्षुषा । चिकित्सो भिषजां रोगी वैद्यभ-
क्तो जितेन्द्रियः ॥” भा. ।

चिकूलः । पुं । दन्तीहवे । वै.निघ. ।

चिकणः (पूगः) । पुं । पूगहवे । ७गर्ग

गांछ । ली । पूगफले । रा.नि.व.११ । खिन्धव्य-
ज्जनादौ । टिकुण । अम. ।

चिक्कणा (णी) । स्त्री । पूगफले । टिकि उ-
भात्रि । रा.नि.व.११ । श.र. । [वै.निच. ।

चिक्कसः । पुं । यवचूर्णे । हे.च. । यवपिटके ।

चिक्का । स्त्री । पूगफले । रा.नि.व.११ । See
अकौटः ।

चिक्किणा । स्त्री । पूगहवे । वै.नि.च. ।

चिक्किरः । पुं । सूत्रिकविशेषे । तद्दृष्टे—“चि-
क्किरेण शिरीशुः खं शोफी चिक्कावमी तथा ।”
सु.कल्प.६अ. ।

चिक्कटः (ङः) । पुं । मत्स्याभेदे । मोंटाचि-
ङ्गी, गल्ला चिङ्गी । गुणाः—“चिक्कटस्तु शुक्रयाङ्गी
मधुरी बलवर्धनः । भेदः पित्तास्रजिह्वयो रीचनः
कफवातलः ॥” राज.३प. । श.मा. ।

चिक्कटी । स्त्री । क्षुद्रचिक्कटे । यूशचिङ्गी । गु-
णाः—मधुरा हृद्या वातघ्नी गुरुः श्लेष्मकरी च ।
राज.३प. ।

चिचण्डः (ण्डा) (ण्डिका) । पुं, स्त्री ।
(*Trichosanthes anguinae*.) फलशाकवि-
शेषे । टिचिङ्गा, टिचिङ्ग । गुणाः—वातपित्तघ्नः
बल्यः पथ्यः रुचिप्रदः शोषे हितः गुणैः पटीलत
ईषद्धीनश्च । भा.पू.१भ.शाकव. । शीघरीने हितं
पटीलाश्चून्गुणः । मद. ।

चिचिः । पुं । चित्रकहवे । गुणाः—दीपनः
पाचनः आमपाचनश्च । शार्ङ्ग. ।

चिचिटिङ्गः । पुं । वायव्यकौटविशेषे । सु-
कल्प.८अ. । See कौटः ।

चिञ्चा (चिका) । स्त्री । (*Tamarindus*
Indica.) *Tamarind* tree. तिलिङ्गीहवे ।
तेँतूल गांछ । रा.नि.व.११ । मद.व.६ । नाडी-
चवत्पत्रशाके, चुचुशकि । टेँटङ्ग । वै.निच. ।

चिञ्चातैलम् । स्त्री । तिलिङ्गीबीजभवतैले ।
कौंहेवोळेज तेल । गुणाः—कटुपाकं लिखनं
वातकफघ्नं कथं नातिशीतलं कषायघ्न । रा.नि.
व.१५ ।

चिञ्चास्त्रम् । स्त्री । (*Rumex vesicatori-*

us.) अस्त्रशाके । हूक। भांक । चिञ्चासारि । टेँ-
तूलैर अश्वन । रा.नि.व.११ ।

चिञ्चासारः । पुं । (*Rumex vesicatori-*
us.) अस्त्रशाके । हूक। भांक । अस्त्रसारि । टेँ-
तूलैर मात्र, शत्रवन् वा अश्वन । गुणाः—अ-
त्यन्तः वातघ्नः कफदाहघ्नः । शर्करामिश्रः स पि-
तदाहकफघ्नश्च । रा.नि.व.११ । [१७अ. ।

चिञ्चितिका । स्त्री । तिलिङ्गीहवे । च.सू.

चिञ्ची । स्त्री । गुञ्जायाम् । कुंठ । [निच. ।

चिञ्चुका । स्त्री । चिञ्चोटके । टेँटङ्क । वै.

चिञ्चोट(कः) । पुं । (*Marsilea den-*
tata.) चुचुचुपे, मुत्ताकतिलपुकसीरी मूलशाक-
विशेषे । टेँटङ्ग । गुणैः कसेरुतुल्यः । भा.पू.१
भ.शाकव. । गुणाः—गुरुत्वम् अजीर्णकरत्वं शी-
तललघु । राज.३प. । See चुचुः ।

चिटिका । स्त्री । आरामशीतलायां । वै.निच. ।

चिङ्गा । स्त्री । खनामकदेवदारौ । वै.निच. ।

चित्तम् । स्त्री । मनसि । रा.नि.व.१८ ।

चित्तम्भमसन्निपातः । पुं । खनामख्यात-
सन्निपातज्वरविशेषे । यथा—“गायति द्रव्यति
इसति प्रलपति विकृतं निरीक्षते मुञ्चते । दाह-
व्याधामयासौ नरस्तु चित्तविभ्रमे ज्वरे भवति ॥”
भा.म.१भ. । [च. । अम. ।

चित्तविप्लवः (भ्रमः) । पुं । उन्मादे । हे.

चित्रः । पुं । एरण्डहवे । डेडरेण्डी गांछ ।
पं.सु. । सा.कौ.सिंहनादगुग्गुले । अशोकहवे । रा.
नि.व.१० । श्वेतैरण्डे । रा.नि.व.८ । तरसुजि ।
तरभूज । लावपच्छिणि । वै.निच. । चित्रकहवे ।
रा.नि.व.६ । वृश्चिकविशेषे । सु.कल्प.८अ. । See
वृश्चिकः ।

चित्र(क)म् । स्त्री । चित्रके । तिलके । म. ।

चित्रकः । पुं । (*Plumbago Zeylani-*
ca.) खनामख्यातचुपे । चित्त गांछ । हिं चि-
ता । मं चित्रक । तं चित्रमूलम् । उत्. रक्त-
चिता, ध्रुवचिता । स चिञ्चा शुक्लाश्वमेदिन ।
तयोः रक्तएव प्रशस्तः । वाभटस्तु चिविधं चित्रक-
माह श्वेतपीतलश्वमेदिन । “यथाखं चित्रकः प्रुचैः

चैवः पौतसितासितैः । यद्योत्तरं स गुणवान् नी-
चनाय रसायनम् ॥” वा.उ.१८५. । गुणाः—
कासयद्दशीकफशोषणः रुचः उचः कुष्ठशोषाशः-
कृमिघ्नः वातश्लेष्महरः श्लेष्मपित्तघ्नः पाके कटुकः
अग्निकरः पाचनः लघुश्च । भा.पू.१३. । एरु-
हवे । हे.च. । श्वेतैरुह्ये । अम. । तित्तिरपचि-
चि । तिष्ठति पाथी । सुचकुन्दहवे । मृदूकृन्त ।
वै.निघ. । चित्रवर्णपिण्याग्रे । छिदिवाग । मण्ड-
लिसर्पविशेषे । सु.कल्प.४५. । See सर्पः । शूर-
णे । शूरणमोदके ।

चित्रकजीवी । पुं । जीवके । वै.निघ. ।

चित्रकण्टकः । पुं । गीचुरके । वै.निघ. ।

चित्रकण्ठः । पुं । पारावते । जटा. । सारस-
पक्षिणि । वै.निघ. ।

चित्रकन्धरः । पुं । पक्षिविशेषे । वै.निघ. ।

चित्रकर्मा । पुं । तिमिश्रहवे । श.च. ।

चित्रकाण्डाली । स्त्री । गोनसवल्लग्राम् ।
वै.निघ. ।

चित्रकायलीहम् । स्त्री । शोषाधिकारि ।

चित्रकमूलग्रन्थीवासालपण्ठीसैन्धवगुडूचीतालपु-
ष्पाणां प्र. ६ ती. जारितलीहं यवचारः सीवचं-
खलवणं पिप्पली विट् एषां प्र. चूर्णं ४ ती. गी-
मूत्रं २ श. एकत्र पचेत् । प्रवेपः मधु २ प. ।
भा. १ ती. । सा.कौ. । [रा.नि.व.१८ ।

चित्रकायः । पुं । चित्रकव्याग्रे । छिदिवाग ।

चित्रकूला । स्त्री । क्रस्वदनीहवे । वै.निघ. ।

चित्रकृत । पुं । तिमिश्रहवे । अम. ।

चित्रकीलः । पुं । आञ्जनेये । आञ्जनी । चिका. ।

चित्रगन्धम् । स्त्री । हरिताले । रा.नि.व.१९ ।

चित्रगन्धा । स्त्री । शुकनासायाम् । गीमात्र ।
वै.निघ. ।

चित्रगुड़िका । स्त्री । वातयद्दण्डाम् । “चि-
नकं पिप्पलीमूलं द्वौ चारौ खवसानि च । व्योषं
हिङ्गुजनीदाद्य चव्यचैकत्र चूर्णयेत् । गुड़िका मा-
तुषुत्रस्य दाहिमस्य रसेन वा ॥” च.द. । भा. ।

चित्रग्रीवः । पुं । सारसपक्षिणि । वै.निघ. ।

चित्रटम् । स्त्री । वक्त्रे । वै.निघ. ।

चित्रतण्डुलम् । स्त्री । विङ्कने । प.सु. ।

चित्रतण्डुला । स्त्री । विङ्कनचुपे । रा.नि.व.६ ।

चित्रतनुः । पुं । लावपक्षिणि । वै.निघ. ।

चित्रत्वक् । पुं । भूर्जहवे । रा.नि.व.८ ।

चित्रदण्डकः । पुं । शूरचुपे । उल ग्रीहः ।
र.सा.सं. । वनशूरणे । कार्पासहवे । वै.निघ. ।

चित्रदेवी । स्त्री । महेन्द्रबाह्वीलतायाम् ।
वड् माकान । रा.नि.व.९ ।

चित्रदेहः । पुं । लावपक्षिणि । वै.निघ. ।

चित्रनेत्रा । स्त्री । सारिकायाम् । शानिक
पाथी । हारा. ।

चित्रपत्रः । पुं । भूर्जहवे । वै.निघ. ।

चित्रपत्रकः । पुं । मयूरे । वै.निघ. ।

चित्रपर्णिका । स्त्री । द्रोणपुष्पायाम् । यन्-
वरा । रा.नि.व.५. । शृङ्गिपर्ण्याम् । छाकूनिश ।
वै.निघ. । कपिलपर्णीहवे । र.सा. ।

चित्रपत्री । स्त्री । महाराष्ट्रीनामचुपे, जलपि-
पल्याम् । कैं।छड़ा । रा.नि.व.४ । शृङ्गिपर्ण्याम् ।
वै.निघ. ।

चित्रपदा । स्त्री । गोधापदीलतायां । श.मा. ।

चित्रपर्णिका (र्या) । स्त्री । शृङ्गिपर्ण्याम् ।
छाकूनिश । जलपिपल्याम् । र.मा. । रा.नि.व.
४ । कर्णस्कोटालतायां । काण्.कोड़ा । रा.नि.
व.३ । मञ्जिष्ठायाम् । प.सु. ।

चित्रपक्षः । पुं । वनकुट्टे । तित्तिरपक्षिणि ।
तिष्ठति पाथी । चिका. । जटा. ।

चित्रपाठी (ली) । पुं । चित्रके । वै.निघ. ।

चित्रपादा । स्त्री । शारिकायाम् । हारा. ।

चित्रपिच्छः (कः) । पुं । मयूरे । चिका. ।
च.चि.२०५. ।

चित्रपुङ्गुः । पुं । शरे । चिका. ।

चित्रपुष्पी । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । रा.नि.व.४ ।
पुं । आसातकहवे । वै.निघ. ।

चित्रपृष्ठः । पुं । चटकपक्षिणि । हारा. ।

चित्रप्रिया । स्त्री । हरिताले । वै.निघ. ।

चित्रफलः (कः) । पुं । तरन्मुजठवे । चि-
का । (Mystus chitala.) चित्रलमत्से ।
चिउल मांछ । गुणाः—गुरुः खादुः क्षिप्रः ठण्यः
बल्यः । राज.२५ ।

चित्रफला । स्त्री । महेन्द्रवाइण्याम् । वडु मां-
कां । लिङ्गिन्नाम् । हिं पच्चगुडिया । रा.नि.व.
६ । चिभिंटायाम् । कण्डकायां । भा.४भ.पूतना-
यइ चि । बार्ताकौ । रा.नि.व.४ । पटीले । मल्ल-
भेदे । कनूहे मांछ । श.र. । [अर्कठवे । श.र. ।

चित्रभानुः । पुं । चित्रकठवे । भस्मातकठवे ।

चित्रमेघजम् (जा) । स्त्री, स्त्री । काकोदु-
न्वरिकायाम् । रा.नि.व.११ । मद.व.५ ।

चित्रमण्डलः । पुं । मण्डलिसर्पविशेषे । सु-
कल्प.४७ । See मण्डली ।

चित्रमृगः । पुं । चित्रवर्णमृगे । च. ।

चित्रमेखलः । पुं । मयूरे । चिक्का ।

चित्रयोधी (इन्) पुं । अर्जुनठवे । रा.नि.
व.८ । खावपचिणि । वै निघ. ।

चित्ररञ्जकम् । स्त्री । वङ्गे । वै.निघ. ।

चित्रलता । स्त्री । मञ्जिष्ठायां । रा.नि.व.६ ।

चित्रला । स्त्री । गौरल्याम् । रा.नि.व.५ ।
राजिकायाम् । त्राहे । वै.निघ. ।

चित्रलेखिनी । स्त्री । तूलिकायाम् । हारा. ।

चित्रलोचना । स्त्री । शारिकापचिणि । अटा. ।

चित्रवदालः । पुं । मल्लभेदे । चिउल मांछ ।
जटा. ।

चित्रवर्त्तिनी । स्त्री । रेशकबीजे । वै.निघ. ।

चित्रवल्गिकम् । स्त्री । तरन्मुजफले । तद्र-
मुज । पुं । वदालमत्से । छे.च. ।

चित्रवल्ली । स्त्री । महेन्द्रवाइणीलतायाम् ।
वडु मांकां । रा.नि.व.२ ।

चित्रवीजः । पुं । रत्नैरण्णे । (आ) स्त्री । वि-
ङ्गे । रा.नि.व.८ ।

चित्रवीर्यः । पुं । रत्नैरण्णे । रा.नि.व.८ ।

चित्रव्याघ्रः । पुं । चित्रकव्याघ्रे । रा.नि.व.१८ ।

चित्रशीर्षः । पुं । वायव्यकौटविशेषे । सु.कल्पे.
८७ । See कौटः ।

चित्रशोकः । पुं । अशोकठवे । वै.निघ. ।

चित्रसर्पः । मालुधानसर्पे । श.र. ।

चित्रसारा । स्त्री । हरिताले । वै.निघ. ।

चित्रक्षुपः । पुं । द्रोणपुष्पाम् । वनवनिग्री ।
रा.नि.व.५ ।

चित्रांशुः । पुं । गुग्गुली । अ.द.१२७ ।

चित्रा । स्त्री । इन्द्रवाइण्याम् । त्राथानभना ।
दन्त्याम् । दन्तीमूले । च.द.अपव्या.चि. । च.सू.४
अ । विङ्गुङ्गायाम् । विङ्गुङ्ग । मञ्जिष्ठायाम् ।
गोडुव्यायाम् । त्रांज गौमिक । प.सु. । वङ्गइ-
न्याम् । भा. । आखुकर्णिलतायाम् । मूषांकां ।
रा.नि.व.२ । वा.सू.१५७ । युतयेण्याम् । रा.नि.
व.४ । द्रवल्याम् । रा.नि.व.५ । मण्डूल्यायाम् ।
रा.नि.व.८ । [नि.व.१२ ।

चित्राङ्गम् । स्त्री । हरिताले । छिङ्गुले । रा.

चित्राङ्गः । पुं । चित्रकठवे । रक्तचित्रके । रा.
नि.व.६ । सर्पविशेषे । चित्तिनाप । रा.नि.व.१८ ।
हरिणविशेषे । गुणाः—“चित्राङ्गी वातशमनी हं-
हणी बलकृतमतः । ज्ञेयः । कथितो वापि दुर्जरी
मदवर्धनः ॥” अचि.२० । ठषिके । दिष्ट । वै.
निघ. ।

चित्राङ्गा (ङ्गी) । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । रा.
नि.व.६ । राजसुवण्याम् । गंग्रा कन्नना । प.सु. ।
कर्णजलीकायाम् । रा.नि.व.१८ ।

चित्रान्नम् । स्त्री । खेचरात्रे । वै.निघ. ।

चित्रापूपः । पुं । अपूपविशेषे । चित्तांशे पि-
ठा । चिक्का ।

चित्राम्बररसः । पुं । यङ्गुलधिकारे । पार-
दः १ भ. ताव १ भ. गन्धकः १ भ. दिनं मर्दयेत् ।
अथ हृताभ्यक्तौ लौहपात्रे यङ्गुलिना मङ्गरं पचेत्
लौहदण्डेन चालयेत् । अवतार्य जीरककाथेन
दिनत्रयं भावयेत् । मात्रा ५ माषा ।

चित्रायसम् । स्त्री । तीक्ष्णलोहि । रा.नि.व.१२ ।

चित्राली । स्त्री । तिलकुसुमे । [चिक्का. ।

चित्राक्षी । स्त्री । शारिकायां । आनिकपांक्षी ।

चित्रिकः । पुं । चैत्रमासे । श.र. ।

चित्रोदनम् । स्त्री । चित्रिचित्रे । श्वेतत्रात्र ।

चिन्तामणितुर्मुखः । पुं । वातव्याधी र-
सः । रससिन्दूरं २ तो. लौहं १ तो. अथ १ तो.
स्वर्णं ॥० तो. घृतकुमारीरसेन सम्यग् एरण्डपत्रै-
रावेष्ट्य धान्यमध्ये ३ दिनं स्थापयेत् । भैष. ।

चिन्तामणिरसः । पुं । जीर्णज्वरे रसः । ह-
रितालं शुक्तिचूर्णं (वा ताम्रचूर्णं) तुल्यकं समभावं
जलेन पिष्टा चक्रिका काय्या । अथ शरावसंपुटे
गजपुटेन रात्री पचेत् । र.सा.सं. । [कोषः ।

चिन्तिङा (ङी) । स्त्री । तिन्तिङा । हि.

चित्रः । पुं । चीनधान्ये । चीना धान । श.च. ।

चिपिटः । पुं । अश्वस्य नेत्ररोगविशेषः । ८-
ऋत्र भिष्टूणि रोगा । ज.द.३०अ. । चिपीटके ।
टिङा । हे.च. ।

चिपिटकः । पुं । धृष्टके । टिङ् । हि चूडा-
विका । गुणाः—युक्तः स्निग्धः बृंहणः कफघ्नै-
नश्च । राज. । See धृष्टकः ।

चिपिटा । स्त्री । गुण्डासिनौढये । रा.नि.व.
८ । वनकुलये । वै.निघ. ।

चिपुटः । पुं । चिपिटके । रुद्रकोषः ।

चिप्यटम् । स्त्री । वज्रे । वै.निघ. ।

चिप्यः । पुं । नखमांसाश्रितचन्द्ररीगे । आङ्-
ल हाङ् । वेङ्वा इति भा.म.४म. । चिप्यलक्ष-
णं—“नखमांसमधिष्ठाय वातः पित्तञ्च देहिनां ।
करोति दाहपाकौ च तं व्याधिं चिप्यमादिशेत् ॥”
सु.नि.१३अ. ।

चिमः । पुं । पट्टशके । पांटीशक । श.मा. ।

चिमिः (कः) । पुं । तिमिमल्ले । पट्टशके ।
श.मा. । शुकपचिषि । श.र. ।

चिमिचिमिः । स्त्री । वातजपीडायाम् । भि-
न्मिनीति लोके ।

चिरम् । स्त्री । स्वर्णं । वै.निघ. । [जटा. ।

चिरजीवकः । पुं । असनहवे । जीवकहवे ।

चिरजीविनी । स्त्री । शाकलीहवे । वै.निघ. ।

चिरजी(स्त्री)वी । पुं । जीवके । रा.नि.व.

३ । शाकलीहवे । रा.नि.व.८ । काके । वै. ।
हे.च. । स्वकायाम् । मिडिङ् ।

चिरज्वरः । पुं । दीर्घकाष्ठानुबन्धिज्वरे । वा.
चि.१अ. । वरुणः । [नि.व.१८ ।

चिरटी । स्त्री । प्राप्तरजस्तायां स्त्रियि । रा.

चिरतिक्तः । पुं । किराततिक्ते । टिङ्गता ।
श.र. । (ता) स्त्री । तिक्तकर्कटिकायाम् । तिङ्-
कौकुडी । वै.निघ. ।

चिरन्तनम् । स्त्री । पुष्करमुखे । वै.निघ. ।

चिरपत्रकः । पुं । चन्द्रसर्जहवे, लघुशालहवे ।
वै.निघ. । [जाम् । वै.निघ. ।

चिरपत्रा (त्री) । स्त्री । भूमिजम्बूहवे । वन

चिरपत्रिका । स्त्री । पुच्छशके । वै.निघ. ।

चिरपर्णः । पुं । सर्जहवे । भांन गाङ् । वै.
निघ. । [चि. चिरकालिन पक्के रोगे ।

चिरपाकी । पुं । कपित्थहवे । रा.नि.व.११ ।

चिरपुष्पः । पुं । वकुलहवे । रा.नि.व.१० ।

चिरपोटा । स्त्री । वास्तुकमेदे । वेङ्गशाविम-
य । वै.निघ. ।

चिरमेही । पुं । गर्दभे । चिका. । हे.च. ।

चिरभणः । पुं । चिन्नपचिषि । टिग पांथी ।
चिका. ।

चिरविल्वः (कः) । पुं । करझहवे । डहर
करझ । रा.नि.व.८ । च.सू.४अ. । सु.चि.२अ. ।

चिरा । स्त्री । खनामख्यातगन्धद्रव्ये । टिङ्ग
देवदाङ्क । जलीकायाम् । जौङ्क । वै.निघ. ।

चिराटिका । स्त्री । श्वेतपुनर्गवाधाम् । शश्या
धूणा । रा.नि.व.८ । लौहचटकायाम् । भैष.श-
लचि.विद्याधरावे । चटिकायाम् । पांठाङ्गी ।
वैद्यकसंयष्टः ।

चिरातच्छदा । स्त्री । कदलीहवे । वै.निघ. ।

चिरातिक्तः । पुं । चिरतिक्ते । टिङ्गता ।
श.र. । [वै.निघ. ।

चिरायुः । पुं । तालहवे । रा.नि.व.८ । काके ।

चिरिः । पुं । चिन्नपचिषि । टिग पांथी ।
वै.निघ. । शुकपचिषि । टिग पांथी । चिका. ।

चिरिटी । स्त्री । प्रतुदपचिविशेषे । अ.सू.१०७।

चिरिण्टी । स्त्री । अरुणप्राम् । रा.नि.व.१ ।
युवत्यां । मी ।

चिरिपत्रः । पुं । चद्रकारवेष्टे । वै.निघ. ।

चिरिन्नः । पुं । मङ्गमस्यभेदे । वै.निघ. ।

चिरिविखः । पुं । करञ्जवृक्षे । उद्भृत् करञ्ज ।
अ.टी.भ. ।

चिरु । स्त्री । बाहुसन्धी । अ.च. ।

चिर्भंटी । स्त्री । राजसुष्य्याम् । गङ्गा करुणा ।
प.सु. । फलशाकविशेषे । कं.कूड़, गंगाभूक, कू-
टो । हिं भुक्तुर । मं वेलभेधार्कं अरमेके । गुणाः
—वात्ये तिक्ता ईषदस्त्रा च, पाके दीपनी । शु-
क्ला रुचा श्लेष्मवाताहृषिणी ज्ञाद्यही रोचनी दी-
पनी च । रा.नि.व.७ । “चिर्भंटे मधुरं रुचं गुरु
पित्तकफापहम् । अनुष्णं वाहि विटम्भि पक्कन्नुष-
श्च पित्तलम् ॥” भा.पू.१७.आमव. । पुण्यश्च चि-
र्भंटेव दीपव्यक्तं स्मृतं । अपक्वं जीर्णकफकृत्
पक्वं किञ्चिद्विशिष्यते ॥” अत्रि.१६अ. ।

चिर्भंटे । पुं । स्त्री । चिर्भंटीकायाम् । कूटो ।
रा.नि.व.७ ।

चिर्भंटा (टिका) (टी) । स्त्री । चिर्भंठ्या-
म्, कर्कटिकायाम् । कूटो, कं.कूड़ । रा.नि.व.७ ।

चिलमीलिका । स्त्री । खद्योते । मी. ।

चिलि(ली)चि(ची)मः (मिः) । पुं । मत्स्य-
भेदे । ननां टला, वेलेण गुड् गुडि माह । स
लघुः रुचः अनभिष्यन्दी वातकारः कफघ्नश्च ।
चेद्रमीने । ट्यां माह । गुणाः — लघुः रुचः अ-
नभिष्यन्दी वातवर्धकः कफघ्नश्च । राज.१प. । अ.
टी.भ. । इक्षुके । एं ट्ना माह । म. ।

चिलिमीलकः (लिका) । पुं । स्त्री । चि-
लिचिममत्स्य । अ.टी.भ. । [वै.निघ. ।

चिलिखः । पुं । मृचवृक्षे । कं.कूड़ माह ।

चिन्नः । पुं । तन्नामकपचिष्णि । टिग आशी ।
अयं प्रसङ्गजातीयः काकसमगुणः । सु.सू.४६अ. ।
अन्तमवृक्षे । वै.निघ. । क्षिप्रनेत्रोमि । अम. ।

चिन्नका । स्त्री । क्षिप्रिकायाम् । अ.च. ।

चिन्नभक्ष्या । स्त्री । गलीनामकद्रव्ये । अ.च. ।

चिन्निः (क्षि(ली)का) (ली) । स्त्री । ख-
नामख्यातपत्रशके, लघुपत्रवीरवाङ्मूके । भांदा
वेतो भांक । हिं चिन्नी । सा विधा श्वेत-
रक्तगुणकमेदेन । श्वेतचिन्नीगुणाः — मधुरा अचारा
शीतला चिदोषघ्नी पथ्या ज्वरघ्नी च । इयं भागी-
रथीतीरे ख्याता । रक्तचिन्नीगुणाः — बालूकतुल्या
सलवल्या श्लेष्मपित्तघ्नी प्रमेहमूत्रकृच्छरी पथ्या रु-
चिरा च । गुणकचिन्नीगुणाः — कटुः तीक्ष्णा क-
ण्डूघ्नी वणघ्नी च । रा.नि.व.७ । लघुपत्री तु चिन्नी
या सा बालूकसमा मता । च.द. । “तद्विन्नी तु
विज्ञेया वातपित्तविकारिणाम् ।” अत्रि.१६अ. ।
लोभ्रवृक्षे । चिन्नपचिष्णि । गंगा टिग, अश्व टि-
ग । वै.निघ. । क्षिप्रिकायाम् । अ.च. । भुवि ।
रा.नि.व.१८ ।

चिविः (वुः) । पुं । चिवुके । जटा. । म. ।

चिविटः । पुं । चिपिटे । अ.टी. ।

चिविन्निका । स्त्री । शाकपत्रविशेषे । मं कं
चिविलि । किरुंगोलि । गुणाः — कटुः कषाय
ज्वरे अतिसारे च हिता रसायनी च । रा.नि.व.३५ ।

चिवुकः । पुं । सुतुकुन्दवृक्षे । रा.नि.व.१० ।
स्त्री । शोष्ठाधरभागि । थूँति । रा.नि.व.१८ ।

चिक्कम् । स्त्री । रूपे, लक्षणे । अ.टी.भ. । “ल-
क्षणं चिक्कमाकृतिः ।” मा.नि. ।

चिक्कधारिणी । स्त्री । श्यामालतायां । अ.च. ।

चिह्नः (कः) । पुं । वृचविशेषे । टिस्ला ।
हिं चिल्ह । गुणाः — “चिह्नको वातनिर्हारः श्ले-
ष्मघ्नी धातुपुष्टिजनः । आग्नेयो विषवदस्य फलं म-
न्यनिन्दनम् ॥” भा. ।

चीडा । स्त्री । खनामख्यातदेवदारुविशेषे । सा
पञ्चावदेशीया अतिसुगन्धिः । चीडा देवदारु,
गुरुद्रवादिशेष । गुणाः — कटूष्णा कासघ्नी दी-
पनी, अतिसेविता पित्तशमहरा । रा.नि.व.११ ।
चीडागन्धः । पुं । शीवेष्टनामकगन्धद्रव्ये । रा.
नि.व.१२ ।

चीनम् । स्त्री । शीषके । पुं । लोहविशेषे ।
ओक्क गोश् । हरिणभेदे । मी. । पटिकाक्षीमगुणे

आलिधान्यविशेषे । चीनांशुः । च.सू.१७७. ।
अपाङ्गवन्धनमेदि । स.सू.१८५. ।

चीनकः । पुं । काककङ्गी । कांशी धानवि-
शेष । गुणाः—शोषणं वायुवर्धनं पित्तश्लेष्मं र-
क्ष । रा.नि.व.१६ । काङ्गुसमगुणः । भा. । धूम-
के । चीनकर्पूरः । चीनेन कर्पूरः । रा.नि.व.१२ ।
चीनकर्कटिका (टी) । स्त्री । कर्कटीविशे-
षे । चीनांकाकूड़ । वै.निघ. ।

चीनकर्पूरः । पुं । खनामख्यातकर्पूरः । चीनेन
कर्पूरः । गुणाः—तिक्तः कफक्षयकुष्ठकाण्डूनिह-
रः कटुतिक्त ईषण्यौतः पाचनश्च । रा.नि.व.११ ।

चीनजम् । स्त्री । तोल्यलीह । रा.नि.व.१३ ।

चीनपिष्टम् । स्त्री । सीसके । रा.नि.व.१३ ।
सिन्दूरः । हे.च. ।

चीनबन्धः । पुं । अपाङ्गवन्धनविशेषे ।
चीनां कांशुः । बहुभिचीराभिर्वती यन्त्रिवन्धनर-
हितशीराभिरेव वेष्टिताभिर्वन्धनयुक्तचीनबन्धः ।
छ. । “चीनबन्धं विजानीयात् चीराभिर्वहुभिर्वत”
इति लक्षणम् । [व.१३ ।

चीनवङ्गम् । स्त्री । शीषके । गिस । रा.नि.

चीना (काः) । स्त्री, पुं । चीनकर्कट्याम् । स
अंरसे । धुन । वै.निघ. ।

चीनाकर्कटी । स्त्री । चित्रकूटदेशप्रसिद्धखना-
मख्यातकर्कटिकायाम् । चीनां कांकाकूड़ । गुणाः—
रुच्यं शीतलं पित्तदाहशोषघ्नं मधुरं तृप्तिदं हृद्य-
श्च । रा.नि.व.७ । [श्विगृह्ये । भैष.वाजी. ।

चीनीचापः । पुं । तोपचीनी इति ख्याते ब-

चीरम् । स्त्री । वल्कले । गांछेर छान । जी-
र्यवस्त्रखण्डे । (सुभूतिः) । सीसके । हे.च. । गोला-
ने । नि. । [चुचुशाके । रा.नि.व.७ ।

चीरपत्रा (त्रिका) । स्त्री । चिल्लीशाके ।

चीरपर्यः । पुं । सर्जहवे । गांछ गांछ । रा.
नि.व.६ ।

चीरिः । स्त्री । नेवांशुके । श.र. ।

चीरिका (री) । स्त्री । भिल्लाम् । हे.च. ।

चीरितच्छेदा (पत्रिका) । स्त्री । पाखड-
शाके । पांनं भांक् । भा. ।

चीरकम् । स्त्री । चेंउर इति ख्याते फले । गु-
णाः—रुचिकरं दाहकरं कफकरं पित्तकरं अ-
क्षय । राज.३प. ।

चीर्यपर्णः । पुं । निम्बहवे । खर्जूरहवे । नि. ।

चीलिका । स्त्री । चीरिकायाम् । श.र. ।

चीलका । स्त्री । भिल्लां । श.र. ।

चील्लिका । स्त्री । चिल्लीशाके । वै.निघ. ।

चीवरम् । स्त्री । शाकविशेषे । उणा. ।

चुक्रम् । स्त्री । Distilled vinegar, अक्ष-
काञ्जिकविशेषे । मिर्कः । “विनष्टमक्षं मयं वा मधु-
रद्रवः पुनः संक्षितचुक्रम् ।” शार्ङ्ग. । गुणाः—
तिक्ताक्षं खादु कफपित्तघ्नं नासारोगशिरोगदु-
र्गन्धघ्नश्च । रा.नि.व.१५ । सम्मानविशेषे । मधु-
सूक्तः । “यन्मस्तादि शुची भाखे सगुडचौद्रकाञ्जि-
कम् । यद्यर्चुं धान्यराशिस्थं सुक्तं चुक्रं तदुच्यते ॥”
प.प्र.१ख. । “गुडमाचिकधान्यास्त्रमस्तत्सुविगुणं क-
मात् । संशन्ति चुक्रसिद्धयर्थं किञ्चित्समधुकाञ्जि-
तम् ॥” तोड. । इच्छाक्षे, मद्गात्रके । मश. आंन ।
रा.नि.व.६ । जटा. । चुक्रवास्तूकनामपत्रशाके ।
फूका वेतो । मं चुक्रावडिलि । आववती, इ-
लिकक्रीत इति कर्णाटादौ ख्यातम् । गुणाः—अ-
क्षयपत्रं लघु उष्णं वातगुणघ्नं रुच्यं दीपनं पथ्यम्
ईषपित्तकरश्च । रा.नि.व.७ । अक्षवेतसे । भा. ।

चुक्रः । पुं । अक्षरसे । अक्षपालडे । टंक पां-
नं । प.मु. । अक्षवेतसे । मद.व.६ ।

चुक्रकम् । स्त्री । चुक्रे । फूका पांनं । प.मु. ।
गुणाः—दुर्जरं मेदि वातघ्नं पित्तकरं गुरु च ।
राज.३प. । पुं । अक्षवेतसे । वै.निघ. ।

चुक्रकेतुः । पुं । अक्षवेतसे । वै.निघ. । [६ ।

चुक्रचण्डिका । स्त्री । तिन्निङ्गीहवे । मद.व.

चुक्रफलम् । स्त्री । इच्छाक्षे । आम्फा । रा.
नि.व.६ । [पांनं । भा. ।

चुक्रवास्तूकम् । स्त्री । महाक्षवास्तूके । फूका

चुक्रवेतसः । पुं । अक्षवेतसे । वै.निघ. ।

चुक्रवेधकम् । स्त्री । काञ्जीविशेषे । मिर्कः ।
रा.नि.व.१० । [वै.निघ. ।

चुक्रशाकः । पुं । चुक्रपाखडे । फूका पांनं

बुका (क्री) । स्त्री । Indian sorrel. (Rumex vesicarius.) चाङ्गेर्याम् । आश-
कण । रा.नि.व.५ । अक्षपालङ्गे । ठूका पाण्ड ।
हिं बुका । गुणाः—“बुका लक्षतरा स्वाही वात-
घ्नी कफपित्तहृत् । कष्या लघुतरा पाके ठनाके
मातिरोचनौ ॥” भा.पू.१भ.शाकव. । तिन्त्रिद्या ।
रा.नि.व.११ ।

बुक्राक्षम् । स्त्री । ब्रह्माक्षे । ढैङ्गुल । रा.नि.
व.६ । विद्याक्षे । ढैङ्गुलत्र अक्ष । रा.नि.व.
११ । अक्षकाञ्चिके । गिर्काङ्ग ।

बुक्राक्ष्वा । स्त्री । अक्षलोणिकायाम् । See
चाङ्गेरी । विद्यायाम् । काञ्चिकमेदे । गिर्काङ्ग ।
वै.निघ. ।

बुक्रि(क्री)का । स्त्री । बुक्रनामककाञ्चिके ।
गिर्काङ्ग । रा.नि.व.१५ । अक्षलोणिकायाम् । रा.
नि.व.५ । भा.पू.१भ.शाकव. । कुठारिया इति
च.द.ढष्ठा.चि. । “बुक्रोका बुक्रिकारसः ।” बु-
क्रपालङ्गे । ठूका पाण्ड । र.मा. । भा.पू.१भ.
शाकव. । तिन्त्रिद्याम् । रा.नि.व.११ । मद.व.६ ।
आस्वातकफले । वै.निघ. ।

बुबु(चू)कम् । स्त्री । सनायभागे । रा.नि.व.
१८ । श.र. ।

बुबुन्दरः । पुं । कुबुन्दरे । छूँट । वै.निघ. ।

बुबूः । पुं । सुनिषलकशके । चिका. । पत्रशाक-
मेदे । गुणाः—पाके लघुः जलुघ्नः पित्तिली त्र-
णिनां हितः कषायः मधुरी याही विदीपका च ।
स.सू.४६अ. ।

बुबुः । पुं, स्त्री । (Marsilea dentata.)
पत्रशाकविशेषे । ढैङ्गुल । हिं चिबुना । तं चि-
नचेटु । सा विधा बुद्रबुबुमहाबुबुमेदेन । सा.
गुणाः—मधुरा तीक्ष्णा कषाया मलशोधनी गुल्मी-
दरविषमार्शोयहणीहरी च । महाबुबुः कटूणा
कषाया मलशोधनी गुल्मशूलदरार्शोविषघ्नी रसा-
यनी च । बुद्रबुबुः मधुरा कटूणा कषाया दीप-
नी शूलगुल्मार्शो विषमृक्कञ्च । महाबुबुवीजं कटु
उष्णं गुल्मशूलदरघ्नं विषघ्नं त्वग्दीपघ्नं कण्डूघ्नं
कृष्णघ्नं आसुविषघ्नं च । रा.नि.व.४ । रत्नैरखे ।
रा.नि.व.८ । कुकुन्द्याम् । हारा. ।

बुबुपत्रः । पुं । बुबुपत्रे । रा.नि.व.४ ।

बुबुरः । पुं । बुबुपत्रे । रा.नि.व.४ ।

बुगटा (गटी) । स्त्री । रुदे । जचिमजलाशय-
मेदे । हे.च. । कूपे । चिका. । [श.र. ।

बुतः (तिः) । पुं, स्त्री । अपानहारे । मलघात्र ।

बुम्बकः । पुं, स्त्री । कान्तलीहविशेषे । ठूचुक ।
हिं बुम्बक । रा.नि.व.१९ । गुणाः—शीतली स्नि-
खनी मेदोविषगरघ्नश्च । भा.पू.१भ.उपरस.व. ।

बुम्बला । स्त्री । मुम्बरा । भूतीरी । वै.निघ. ।

बुरवः । पुं । जनी । वै.निघ. ।

बुरी । स्त्री । उपकूपे । खल्यजलाशये । हे.च. ।

बुलुकः । पुं । प्रसूतिपरिमाणे । हे.च. । ग-
खूपे । घनपङ्के । चिका. । स्त्री । माषमज्जनजले ।

बुलुकी (रुन) । पुं । गोषामक्षेत्रे । बड़िगाल
माछ । श.र. ।

बुलुम्भः । पुं । बाललालने । जटा. ।

बुलुम्भा । स्त्री । काग्याम् । चिका. । [श.र. ।

बुलुम्भी । पुं । शिशुमारारक्तमत्से, उत्पलमत्से ।

बुल्लः । पुं । क्षिप्रनेत्रतारोने । अम. । [श.र. ।

बुल्लकी । स्त्री । शिशुमार । कीलीमेदे । मी. ।

बुल्लिः । स्त्री । पाकायमग्नस्थाने । उन्नान ।
अ.टी. । [वै.निघ. ।

बुल्लिका । स्त्री । शिशुमारविशेषे । उषुक ।

बुल्लिकालवणम् । स्त्री । लवणविशेषे । वै.
निघ. । [राजप्र.तैले. । चितायाम् । मी. ।

बुल्ली । स्त्री । गुवाकपुष्पे । च.द.वा.व्या.महा-

बुबुकः । पुं । अधरोष्ठाधीभागे । मुखे । वै.निघ. ।

बुस्तः । पुं, स्त्री । ख्यालीपक्कमासे । पनसफल-
आसारभागे । डूँति । लिङ्गसं.भ. । कूपे । चिका. ।
मथूरशिखायाम् । अम. ।

बूचुकम् । स्त्री । सनायभागे । रा.नि.व.१८ ।

बूडा । स्त्री । मलके । श्वेतगुप्तायाम् । वै.निघ. ।

बूडामणिः । पुं । गुप्तालतायाम् । रा.नि.व.
१ । रक्तगुप्तायाम् । वै.निघ. ।

चूडास्त्रम् । स्त्री । वृषाक्षे । रा.नि.व.६ ।

चूडालम् । स्त्री । मलके । श.र. । स्त्री । चेत-
गुह्यायाम् । रा.नि.व.३ । उच्यतायां । अम. । ज.
द.१२अ. । नागरमुक्तायाम् । रा.नि.व.६ ।

चूतः (कः) । पुं । आम्बुद्वे । रा.नि.व.११ ।
पाथी । श.र. । कूपे । नि. ।

चूर्णः । पुं, स्त्री । चूषवस्तुनि । उं.डा । “चूर्ण-
न्तु वस्तुभिः चूषैः ।” अम. । रा.नि.व.२० । लच-
णं — “अत्यन्तशुष्कं यद्व्यं सुपिष्टं वस्त्रगालितम् ।
तस्याचूर्णं रजः क्षीदस्तस्यावाकर्षसम्भिता । चूर्णे
गुडः समो देयः शर्करा द्विगुणा भवेत् । चूर्णेषु भ-
र्जितं द्विगु देयं नोत्क्रोदतद्भवेत् । लिहेचूर्णे द्रवैः
सर्वैः घृताद्यैः द्विगुणोन्मितैः । पिबेच्चतुर्गुणैरेव चू-
र्णमालोडितं द्रवैः ॥” शार्ङ्ग.६अ. । चारविशेषे ।
हृन् । गुणाः—वातश्लेष्मन्तः मेदोघ्नः । शङ्खचूर्ण-
गुणाः—कटुः चारः उष्णः क्षमिन्नश्च । राज. । चूर्ण-
जलगुणः—“सदुष्यं चूर्णसलिलं मधुमेहे हितं
मतं । अस्त्रपित्ते च श्लेष्मि च पथ्यमप्यौषधश्च तत् ।”
तत्कारणविधिः—“चतुःकर्षमिते चूर्णे तोयपञ्चश-
रावके । चित्ते चूर्णादिकं तस्याप्यहरद्वयसंस्थितम् ॥”
अत्रि. ।

चूर्णकः । पुं । भटतण्डुलकृतपिष्टे । वै.निघ. ।
षट्कधाव्यभेदे । स त्रीहेर्हीनगुणः । सु.सू.४६
अ. । च.सू.२०अ. । धान्यज्वरे । गजवैद्यकम् । स-
स्त्री । छात्र. । त्रिका. । स्त्री । गुह्यायां । उं.डा ।
च.इ.१०अ. ।

चूर्णकीलः । पुं । अश्वत्थ पादरोगभेदे । “स-
स्त्रचूर्णतलयेव चूर्णकीलः ।” ज.द.३२अ. ।

चूर्णकुन्तलः । पुं । अलके । अम. ।

चूर्णखण्डः । पुं, स्त्री । कडरे । कौकर ।
शुंषम् । हारा. । [१३] भा. ।

चूर्णपारदः । पुं । हिङ्गुलि । रा.नि.व.

चूर्णवज्रम् । स्त्री । वैकान्तमणी । रा.नि.व.१३ ।

चूर्णमशी । स्त्री । मसीविशेषे । लक्षसर्पे द-
क्षमानो यदा लक्षत्वं गच्छति तदा चूर्णमसीत्युच्य-
ते । सु.वि.२अ. । [नि.व.७ ।

चूर्णशकाङ्कः । पुं । गौरसुवर्णशके । रा.

चूर्णास्त्रनम् । स्त्री । त्रिविधास्त्रनाम्यतमे अस्त्र-
ने । उं.डा काञ्चन । भा. ।

चूर्णिः (णी) । स्त्री । कपर्दके । उष्णा. । नि. ।

चूर्णिका । स्त्री । सती । छात्र. ।

चूर्णितम् । स्त्री । तन्नामककाष्ठभग्नेऽस्थिभङ्ग-
रीमे । See भग्नम् ।

चूर्धरः । पुं । ऋषभके । रा.नि.व.५ ।

चूलः (कः) । पुं । केशे ।

चूलिकम् । स्त्री । लोचिकायाम् । नृत्ति । श.
च. । गुणाः—याहि वातश्लेष्मन्तं पाके किञ्चिदन्न-
कारि रुच्यम् आमशहणीकासघ्नश्च । वैद्यचन्द्रिका ।

चूलिका । स्त्री । हस्तिकर्णमूले । अम. ।

चूलिकालवणम् (चारः) । स्त्री । बुद्धि-
कालवणे । नकुल.१३अ. । वै.निघ.२भ.अर्थ.वि.
राजवल्लभरसे ।

चूषणम् । स्त्री । चोषणे, पाने । रा.नि.व.२० ।

चूषा । स्त्री । चूषणे । कट्यायां । काश्च दडि ।
अम. ।

चेउलपूगम् । स्त्री । कोङ्कणदेशस्थिते पूगफल-
विशेषे । रा.नि.व.११ । See अकीटः ।

चेतः । स्त्री । चित्ते । अम. ।

चेत(न)की । स्त्री । हिमालयजत्रिशिरहरीत-
क्याम् । प.सु. भा. । See हरीतकी । जात्याम् ।
जाउं फूल । रा.नि.व.१० ।

चेतनः । पुं । मनुष्ये । आत्मनि । रा.नि.व.१६ ।
स्त्री । त्रिशिरहरीतक्यां । भङ्गातकवृक्षे । वै.निघ. ।

चेतनाधिष्ठा(स्था)नम् । स्त्री । हृदये । च.
शा.७अ. । [नि.व.११ ।

चेतनिका । स्त्री । चेतकीहरीतक्याम् । रा.

चेतनीया । स्त्री । ऋद्धौ । शक्ति । रा.नि.व.५ ।

चेतिका । स्त्री । जातीपुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।

चेदारः । पुं । सरटे । वै.निघ. ।

चेलकत्वक् । स्त्री । गुवाकपुष्पत्वचि । उपात्रि
फूलन वाक्डा । च.द.वा.व्या.चि. । “व्याघ्रीच-
चाचेलकत्वक् ॥”

बेलानः (लः) । पुं । लतापण्ये । उन्नयुज्ज ।
चिका । गुणाः—गुरु मधुरं विट्थि कफवातक-
रञ्च । राज. २५ ।

बेलीम । पुं । मत्स्यविशेषे । वै. निघ. । [श.च.]

बेष्टकः । पुं । तपस्विमत्स्ये । तपूणि भाँछ ।

बेष्टा । स्त्री । कायिकव्यापारी । आयासे । वास-
नःशरीरप्रवर्णनी । [नि.व. २० ।

बेष्टानाशः । पुं । इन्द्रियस्त्रापे । प्रलये । रा.

बेष्टितम् । स्त्री । चेटायाम् । मे. । [व. २० ।

बैतन्यम् । स्त्री । चेतनायाम् । प्रकृतौ । रा. नि.

बैतसष्टतम् । स्त्री । उन्मादे घृतविशेषे । पा-

ठः—“पञ्चमूल्यावकाशमर्थ्यौ व्याघ्रैररुण्डविह्वलाः ।
मूर्त्वां शतावरी चेतं कायेर्द्विपलिकैरिमैः । कल्या-
णकस्य चाङ्गेन तद्वृतं चेतसं स्मृतम् । सर्वचेतोवि-
काराणां शमनं परमं मतम् ॥” काशार्थ—कण्ट-
कादौ, शालपाणि, वृहती. टांकुले, गोकुल,
बेलछान, शालाङ्गल, पाकलछान, गवित्रि-
छान, रात्रा, अरुणमुल, तेडेडो, बेलेडो,
मूर्त्ता, शतमूर्त्ता, अत्रोत्के २ प. जल ७४ अ.
शे. १७ अ. घृत ४ अ. । कर्कार्थ—राशालश-
ला, त्रिफला, रेणुक, देवदाङ्क, एलवानुक,
शालपाणी, तगरपाङ्कका, हरिद्रा, दाङ्कहरि-
द्रा, अनन्तमूल, आशालता, प्रियङ्गु, नी-
लोत्पल, एलाहेट, मञ्जिष्ठा, दन्ती, दाडिम,
नागेश्वर, तालीशपत्र, मालतीफल, विडङ्ग,
टांकुले, कूड, रक्तचन्दन, पद्मकाष्ठ अत्रोत्के
२तो. २मा. ४३. । सा. को. भैष. च. द. भा. ।
बैत्यद्रुः (मः) (वृक्षः) । पुं । अश्वत्थवृक्षे ।
प. मु. । रा. नि. व. ११ । र. मा. ।

बैत्रः (कः) । पुं । चित्रानलवपुक्तमासे । अम. ।

बैत्रवृक्षः । पुं । आसवृक्षे । वै. निघ. ।

बीक(ख)म् । स्त्री । खर्चबीरीमूले । शैवाल-
कांठार मूल । “कटुपर्णी हैमवती हैमबीरी हि-
मावती । हैमाहा पीतदुग्धा च तन्मूलं बीकमुच्य-
ते ॥” भा. ।

बीचम् । स्त्री । लचि । षुडङ्क. । र. मा. ।

(खर्चबीचद्रव्ये) । कदलीफल । (सारमुन्दरी) ।

नारिकेली । भा. । तालफली । भ. । पत्रे । (तुल्य-
वृक्ष) । चर्मणि । धरणिः । वल्कले । लवङ्गे । हीम-
खर्जूर । वै. निघ. । भुक्तफलाद्यवशेषे । टिवा,
टोटा ।

बीचकम् । स्त्री । वल्कले । श. र. ।

बीदनी । स्त्री । दुरालभायाम् । वै. निघ. ।

बीरः । पुं । बीरके । (गैटेल) । कृष्णश्याम् ।
(हड्डचन्द्रः) । पारसीकयमान्याम् । वै. निघ. कृमि.
चि. निम्बादिचूर्णे । शिरीरीगविशेषे । लक्ष्मं—
“हलैकदातिशरणं वमनं तथैव आधानचूर्णं नरज-
घ शिरीर्विधाय । यः त्रासमात्रपरिचितजीवयो-
गी रोगी बधूभिर्दितः स हि बीरनामा ॥” र-
स. र. बाल चि. ।

बीरकः । पुं । प्रकायाम् । प. मु. । चङ्गायां ।
टोत्रकौटिकि । वा. उ. ६ अ. । च. म. ४ अ. । खना-
मत्स्यातगन्धद्रव्ये । शत्रुपण्यस्यैव भेदे, भट्टर इति
नेपालदेशे, गाडिवना इति महाराष्ट्रादौ, बीरा
इति पार्वत्यदेशादौ प्रसिद्धे । वा. उ. २ अ. म-
हालाचर्मदितैले । गुणाः—तीव्रगन्धः उष्णः तिक्तः
वातकफघ्नः नासारोगमुखरीगघ्नः अजीर्णक्षमिद-
घ । रा. नि. व. १२ ।

बीरकण्टकः । पुं । शङ्खिनीवृक्षे । वै. निघ. ।

बीरकपत्रः । पुं । लाजावृक्षे । सु. म. १८ अ. ।

बीरका । स्त्री । बीरपुण्याम् । टोत्रहनी ।
च. द. उन्मा. चि. महापेशाचष्टे ।

बीरपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । शङ्खिन्याम् ।
टोत्रहनी । श. र. । वा. व्या. महाराजप्रसारणीतैले ।

बीरभण्डि(ण्डि)का । स्त्री । वार्त्ताकी । वै.
निघ. ।

बीरशण्डी । स्त्री । श्वेतकिणिका । वै. निघ. ।

बीरस्त्रायुः । स्त्री । श्वेतकाजहायाम् । काक-
नासायाम् । रा. नि. व. १ ।

बीरा । स्त्री । बीरपुण्याम् । श. च. ।

बीलकम् । स्त्री । वल्कले । श. र. ।

बीलकी । पुं । शङ्खिन्याम् । वै. निघ. । करीरे ।
नारके । किष्कुपर्वणि । मे. ।

बीलण्डुकः । पुं । शिरीवेष्टने । चिका. ।

चोलीपूगम् । स्त्री । आम्बुदेशभवपूगफले । मं
चोलीपीफल । कं चोलियभङ्गे । रा.नि.व.११ ।
See चकोटः । [याम् । भा. ।

चोषः । पुं । चूषणवत्पीडायाम् । पार्श्वज्वाला-
चोष्यम् । स्त्री । अष्टविधाप्रात्ययतमे अत्रे । रा.नि.
व.२० ।

चौञ्ज(ण्टा, ण्डा)म् । स्त्री । जलाशयविशेषे ।
तस्य लक्षणं यथा—“शिलाकीर्णं स्वयं श्वं नीला-
ञ्जनसमीदकं । लतावितानसम्पन्नं चौञ्जमित्यभिधी-
यते ॥” भा. ।

चौरः (कः) । पुं । खर्परं । वै.निच । यन्त्रि-
पर्णे । गैंटेन । रा.नि.व.२० । वै.निघ.अपञ्चा.
चि वचाद्यष्टते ।

चौरिकः । पुं । चोरानामगम्यद्रव्ये । चौरपु-
ण्याम् । ङांरहली । च.द.वा.व्या.चि.अष्टादश-
शतीप्र.तैले ।

चौरी । स्त्री । यन्त्रिपर्णवत्त्वे । वै.निघ. ।

च्यवनप्रायः । पुं । राजयन्त्राधिकारे । दश-
मूलं बला मुद्रपर्णी माघपर्णी पिप्पली कर्कटशङ्खी
भूम्यामलकी द्राक्षा जीवनी कुष्ठं अगुरु हरीतकी
अद्विः (अभावे बला) द्विः (अभावे मद्बाबला)
जीवकः ऋषभकः (अभावे गुडूची वंशरीचना) श-
टी मुला पुनर्नवा मेदा (अभावे अश्वगन्धा) सुद्रेला
उत्पलं रक्तचन्दनं भूकृष्णखण्डं वासामूलं काकोली

काकजडा म. १ प. पीटलीवडा आमलकी ५००
शतं, काथार्थं जलं ६४ श. शि. १६ श. । अथ
काथं गालयेत् । आमलकानि निम्बुलीकृतपिष्टा-
नि कारयेत् । आमलकभर्जनार्थं तिलतैलं ६ प.
घृतं ६ प. सिता ५० प. एकच पक्का लीहपाके
सिद्धे शीतले च प्रक्षेपः मधु ६ प. वंशलीचना ४
प. पिप्पलीचूर्णं २ प. लगेलापचनागकेशराणां चू-
र्णं म. २ तो. । दशमूल, वेलेण्डा, मृगानी,
माषाणौ, पिप्पल, कौकड़ाशृङ्गी, डूँडे आम-
ना, डांफा, जीवली, कुडू, अण्डक, हरीतकी,
अकि, वृकि, जीवक, अश्वक, शटी, मूला,
पुनर्नवा, मेदा, छोटि एलाच, उदपल, रक्त-
चन्दन, भूमिकृष्णांशु, वासकमूल, काकोली,
काकूँटी अतोके १ प. पोटीलीवक आ-
मलकी ५०० शत, काथार्थं जल ७४ श. शि.
१७ श. । छान्किश काथ लहेवे । एवं
पोटीलीवक आमलकी आटी फेलाहेया दि-
या शय वाटिया लहेवे । आमलकी भर्जनार्थ
तिलतैल ७ प. घृत ७ प. मिहिर ५० प.
एकत्र पाक करिया लेहपाक सिद्ध लहेले
एवं शीतल लहेले अत्रेफ मधु ७ प. वंश-
लोचन ४ प. पिप्पल २ प. गुडुडूक, एलाच,
तेजपत्र, नागेश्वर अतोके चूर्ण २ तो. ।
च. । सा.कौ. । [श.र. ।
च्युतिः । स्त्री । भगे । छ.च. । पाथी । मलधार ।
च्युरवः । पुं । कफजलनिभेदे । च.वि.७ष. ।

छ

छगः । पुं । छागे । त्रिका. ।

छगणः । पुं. स्त्री । करीषे । त्रिका. ।

छगलः (कः) । पुं, स्त्री । छागे । अम. । नि. ।

छगला । स्त्री । हृद्ददारकलतायाम् । वीजता-
ङ्क । श.र. ।

छगलाह्वी (ण्डी) । स्त्री । हृद्ददारकलता-
याम् । र.मा. । स.सू.१८ष. । छगलानीलवायाम् ।
छागनवेंटे । अ.टी.र. ।

छगलान्निका (न्नी) । स्त्री । हृद्ददारकल-

तायाम् । रा.नि.व.२ । नीलवृद्धायाम् । प.सु. । सु.
सू.२८ष. । गुथाः—कषाया त्रिका खादुः रक्त-
पित्तघ्नी लघुः कफघ्नी वातवर्धनी संघाह्विणी च ।
सू.सू.४६ष. । [विश्व. ।

छगली । स्त्री । हृद्ददारके । प.सु. । छाग्याम् ।

छच्छिका । स्त्री । सनवनीतक्रे । ननि ठू-
निवार चोण । वै.निघ. ।

छटाफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । मालववृक्षे ।
वै.निघ. । गुवाकवृक्षे । चिका. ।

छचम् । स्त्री । आतपवे । छाता । तथ हृद्दाम-

पनिवारणार्थं व्यवह्रियते । छत्रधारणमुखाः—उ-
च्चातपभूलिवायुहिमनाग्निं वर्णकरं चक्षुष्यं गुह्या-
वरणमङ्गलकारि च । राज.२प. । “वर्षानिलरजी-
चर्कहिमादीनां निवारणम् । बल्यं चक्षुष्यमौजस्यं
शङ्करं छत्रधारणम् ॥” सु.चि.२४अ. ।

छत्रः (कः) । पुं । रक्तकीकिलाचवत् । जाल
कुलियाथाङ् । मूलिन पत्रेषु वचाकारवत् । छा-
त्राग्निश्च विष । र.मा. । जलकाके । मत्सररूप-
क्षिण । माहुराडा पाथी । अ.च. । भूटथि । ग-
क्रुण । रा.नि.व.८ ।

छत्रकी । स्त्री । लिङ्गनाशरीरे, दृष्ट्यपसर्गविशि-
ष्टे । यथा—“छत्राभा नैकवर्णा च छत्रकी नाम
नीलिका ॥” बा.उ.१४अ. । [नि.व.८ ।

छत्रगुच्छः । पुं । गुच्छदथे । हिं बलहा । रा.

छत्रधान्यम् । स्त्री । धन्याके । धनिश । वै.निघ.

छत्रपत्र(क)म् । स्त्री । स्थलपत्रे । त्रिका ।

पुं । भूर्जपत्रवत् । भूर्जपत्रं गांश्च । र.मा. । स-
मपण्डवत् । मानके । कश्चित् ।

छत्रपर्णः । पुं । समपर्णवत् । रा.नि.व.२२ ।

छत्रपर्पटी । स्त्री । सीराद्वन्द्विकायां । अङ्ग-
पपर्पटी । प.सु. ।

छत्रपुष्प(क)म् । स्त्री । तिलकपुष्पे । वै.निघ.

छत्रपुष्पी । स्त्री । स्तूलशतान्नायां । वै.निघ. ।

छत्रप्लवः । पुं । खनामख्यातवत् । छात्राग्निश्च
विष । र.मा. ।

छत्रा । स्त्री । खनामप्रसिद्धीपथी । सु.चि.१०
अ. । See श्रीवधिरणः । शतान्नाख्यचुपे । शुल्-
फा । रा.नि.व.४ । वा.सू.२२अ. । अजाज्यां । मधु-
रिकायाम् । गोत्री । रा.नि.व.४ । च.वि.८अ. ।
“अजाजी मधुरिका वा ।” च.द. । सि.यो.उन्मा.
चि.महापैशाचघृते । “कायस्था शूकरौ छत्रा ॥”
भूटथि । गक्रुण । शिलीन्धु । कौण्डकछात्रा ।
मि. । धन्याके । धनिश । “छत्रा धान्यं वितुत्र-
कम् ॥” मद.व.२ । मञ्जिष्ठायाम् । रा.नि.व.६ ।
आमलक्यां । वै.निघ.२भ.चरीच.चि.छत्रादिचूषे ।

छत्राकः । पुं । जालवर्चुरकावत् । वांत्लावि-
, णेश । रा.नि.व.८ । आमलकवत् । वै.निघ. ।

छत्राकी (ची) । स्त्री । राक्षायाम् । अम. ।

छत्राङ्गम् । स्त्री । हरितालविशिष्टे । गौर्मिङ्ग
हरिताल । प.सु. । See गोदकम् ।

छत्रातिच्छत्रः (त्रा) । पुं, स्त्री । सुगन्धा-
ख्यदणविशिष्टे । स जलजः छत्राकारश्च भवति
काश्मीरस्थदिव्यश्चरसि दृश्यते । श.र. । (त्रि) द्रो-
णपुष्पीवये । छोट्टि वड़ चल्चनिश । सि.यो.
उन्मा.चि.पैशाचघृते । श्रीकण्ठः ।

छत्रिका । स्त्री । शिलीन्धु । कौण्डकछात्रा,
पातालकोण्ड, भूई कोण्ड । सा नानास्थानज-
भेदेन बहुधा । सा. गुणाः—शीता कषाया स्वादुः
पिच्छिला कर्बतीसारज्वरकफरीगकरी गुरुश्च ।
पलालजा तु स्वादुपाका रुचा च । तथा रेणुज-
गोष्ठजश्चक्षिस्थानजकाष्ठजश्चेत्छत्रिकाश्च दीपकार्थः
निन्दिताश्च । राज. ।

छत्री (रन्) । पुं । समपर्णवत् । वै.निघ. । ना-
पिते । श.र. । चि । छत्रविशिष्टे ।

छद्दः । पुं । गयिपर्णवत् । गौंठेला । तमाल-
वत् । पत्रे । पांठा । मि. । तेजपत्रवत् । भैष.वा.
व्या.गन्धकथने ।

छद्दनम् । स्त्री । तमालपत्रे । तेजपत्र । रा.
नि.व.६ । लचि । शुद्धवृक् । वै.निघ. । पत्रे ।
मि. ।

छद्दपत्रः । पुं । भूर्जवत् । र.मा. ।

छद्दवल्गुः । पुं । गयिपर्णमूले । गौंठेलात्र
मूल । वै.निघ. । [मि. ।

छद्दद्विजः । पुं । कडपक्षिणि । कौक पक्षी ।

छद्दा । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । रा.नि.व.६ ।

छद्दिका । स्त्री । गुडव्याम् । रा.नि.व.१ । म-
ञ्जिष्ठायाम् । वै.निघ. ।

छद्दरः । पुं । दन्ते । वै.निघ. ।

छद्दः । पुं । विषे । श.र. ।

छद्मिः । पुं । ऊर्णनाभौ । गार्कड्डी । वै.निघ. ।

छद्मिषा । स्त्री । दाहहरिद्रायाम् । वै.निघ. ।

छर्द्दम् । स्त्री । वमनवेगे, वमने । इ.च. ।

छर्द्दनः । पुं । निम्बवत् । मदमवत् । यन्नना
गांश्च । प.सु. । स्त्री । वान्नी । मा.नि. ।

हर्दिः (सु) । स्त्री, ली । वाक्सी । वग्न । रा. नि.व.२० । सा पञ्चधा । यथा—“दुष्टैर्द्वैः पृथक्त्वे, बीभत्सालोकनादिभिः । हर्दयः पञ्च विभ्रयास्तासां लक्षणमुच्यते । अतिद्रवैरतिस्निग्धैरह्वैर्लवणैरपि । अकाले चातिमात्रैश्च तथासात्वैश्च भोजनैः । अमाश्रयाद्यधिद्विगादजीर्णात् कृमिदोषतः । नाट्याद्यापन्नसत्वायास्तथातिद्रुतमग्रतः । वीभत्सैर्हेतुभिश्चान्वैर्द्रुतसुरक्षितेति बलात् । कादयन्नाशनं वेगेरर्दयमङ्गभञ्जनैः । निरुच्यते हर्दिरिति दीपो वक्त्रं प्रधावितः । हृत्तासीद्भारसंरोधैः प्रसेको लवणस्तनुः । द्विपोऽन्नपाने च भृशं वमीनां पूर्वैलक्षणम् ॥” मा.नि. ।

हर्दिका । स्त्री । विष्णुकान्तायाम् । अण्ग्राजिड । रा.नि.व.५ । काली ।

हर्दिकारिपुः } पुं । सूक्ष्मलायाम् । श.च. ।
हर्दिन्नरिपुः } वै.निघ. ।

हर्दिन्नः । पुं । निम्बूवले । र.मा. ।

हृदयानिका (नी) । स्त्री । कर्कटिकायां । कौ.कूड । वै.निघ. ।

हृत्तिः (स्त्री) । स्त्री । चर्मणि । छां. । श.र. । हृदविशेष । भवरसालीति महाराष्ट्रे । वै.निघ.२भ. अतिसा.चि.जम्बादिचूर्णे । पुष्पविशेषे । मी. ।

हृविपत्रकः । पुं । हृषिकात्याम् । विशाति । भैव.कुष्ठ-चि.कन्दपसारतैले ।

कागः । पुं । स्वनामख्यातपशौ । छांगल । गुणाः—“नातिशीतो गुरुः स्निग्धः मन्दपित्तकफः शृतः । कृगलत्वनभिष्यन्दी तेषां पीनसनाशनः ॥” सु.सू. ४६अ. ।

कागकणः । पुं । सर्जंतरौ । भां.ग.गो. । शक्रतरौ । भां.ग.गो. । वै.निघ. ।

कागष्टतम् । स्त्री । कागीदुग्धजतजष्टते । छांगशूठ । गुणाः—चक्षुष्यं दीपनं बलवर्धनं कास-श्वसकफरीगराज्यक्षुषु हितम् । रा.नि.व.१५ ।

कागणः । पुं । करीषाग्री । शू.टेट्र.आं.गु. । त्रिका. ।

कागदधि । स्त्री । कागीदुग्धजतदधनि । छांग-शू.टेट्र.ग.गो. । गुणाः—वातकफघ्नं लघु उष्णं नेत्र-रोगे हितं अग्निश्वसकासघ्नं रुच्यं दीपनं पाच-

नम् । रा.नि.व.१५ । “वाजं दधि भवेद्योषं चक्षु-वातविनाशनं । दुर्गन्धश्वसकासेषु हितमग्निप्रदीप-नम् ॥ विपाके मधुरं हृष्यं रक्तापित्तप्रसादनं । ब्रह्मं प्राभातिकं प्रोक्तं वातपित्तनिवर्हणम् ॥” अचि.८अ. ।

कागदुग्धम् । स्त्री । अत्रादुग्धे । छांगलशूठ । मं शैलीदुध । कं पुष्टभाङ्गिनाहालु । गुणाः—कषा-यं मधुरं शीतं याहि लघु पित्तक्षयापह्नारि कास-श्वरघ्नं रुधिरातिसारे हितं त्रिदोषघ्नम् । अचि.८अ. । लघुकायत्वात् नानाद्रव्यनिषेवणात् नात्य-म्बुपानात् व्यायामात् सर्वव्याधिहरं क्षीषाजदुग्धं गोदुग्धवीर्यादधिकगुणं क्षीणदेहेषु पथ्यतमम् । स्थूलाजदुग्धं गुणैः किञ्चिद्रूढम् । रा.नि.व.१५ ।

कागनवनीतम् । स्त्री । कागीदुग्धोत्पन्नवनी-ते । छांगलशूठ.र.ननौ । गुणाः—लघु मधुरं क-षायं त्रिदोषघ्नं चक्षुष्यं दीपनं बल्यं सदाहितम् । प्रत्ययनवनीतं चयकासनेत्ररोगकफघ्नं बल्यम् अ-तिदीपनम् । रा.नि.व.१५ ।

कागभोजी (इन्) । पुं । ईहासगे । इके । रा.नि.व.१६ । चि. कागभक्षके ।

कागमांसम् । स्त्री । कागलमांसं । सि.यो. । गुणाः—लघु स्निग्धं नातिशीतं रुचिप्रदं निर्दोष-वातपित्तघ्नं मधुरं बलदं पुष्टिदम् । कागपीतभवं मांसं लघु शीतलं प्रमेहघ्नम् । तृणचारिक्कागपीत-मांसम् ईष्यजघ्नं बलदम् । रा.नि.व.१७ । “काग-मांसं परं हृद्यं हृद्यं बलवर्धनं । स्निग्धं सृजनभि-ष्यन्दि नात्युष्णं धातुसाम्यकृत् ॥” राज. । निष्का-सिताष्टक्कागमांसगुणाः—कफघ्नं गुरु क्षीतः शु-द्धिकरं बलकरं मांसवर्धकं वातपित्तघ्नम् । इक्ष-क्कागमांसगुणाः—वातलं रुच्यं । तदहं रुचि-प्रदम् । भा. । शुक्रवर्धकमिति दृष्टफलम् ।

कागलः (कः) । पुं । कागे । रा.नि.व.१६ । मत्स्यविशेषे । आ.ग.गो. । तस्य लक्षणं—“श्वेतं सुकायं समदीर्घवर्णं निःशल्कं कागलकं वदन्ति । गले द्विकण्ठः किल तस्य पृष्ठे कण्ठः ।” तन्मांसगु-णाः—सुपथ्यः रुचिदः बलप्रदः । रा.नि.व.१७ ।

कागला (न्रिका, ग्नी) । स्त्री । इक्षुदार-कलतायाम् । प.सु. । रा.नि.व.१ । [व.१६ ।

कागलान्तः (रिः) । पुं । ईहासगे । रा.नि.

कागलाक्षः । पुं । मल्लिकाजसुमनस्ये । प.सु. ।

ছাগশক্তৃ । লী । ছাগবিজ্ঞায়াম্ । ছাগল-
নাড়ি ।

ছাগশত্রু । পু । ইচ্ছাক্কে । বৈ.নিঘ. ।

ছাগশৃঙ্গী । স্ত্রী । শব্দশাস্ত্রাম্ । ভা.ম.২ম.
সূত্রকল্প চি. ।

ছাগাচ্যুতম্ । লী । যক্ষারোগে হিতম্ ।
পাঠ: —“ছাগমাংসতুল্যং যস্য সাধয়েদ্রীণতীযত: ।
পাদশেষেণ তেনৈব সর্পি.প্রস্রং বিপাচयेत् । ঋজি-
হৃদ্বিষ মেদে হে জীবকর্ষমকৌ তথা । কাকৌলী
চীরকাকৌলী পৃথক্ কল্কৈ: পলৌন্মিতৈ: । সম্যক্
মিহৈ চাবতায়্য শীতে তস্মিন্ প্রদাপयेत् । শর্করা-
য়া: পলান্বষ্টৌ মধুন: কুঙ্করং চিপেৎ ॥” ছাগমাংস
১০০ প. বারি ৬৪ শ. শে. ১৬ শ. পৃ. ১২ প. ।
কল্কার্থ—ঋজি: হৃদ্বি: মেদা মহামেদা জীবক:
ঋষমক: (উক্তদ্রব্যানাংমহাবে বলা গীরজতলুলা
অশ্রগম্মা অনন্তমূলং গুড়ুচী বংশরোচনা) কাকৌলী
চীরকাকৌলী প্র. ১ প. । ছাগমাংস ১০০ প.
জল ৬৪ শ. শে. ১৬ শ. পৃ. ৩২ প. । ক-
কার্থ—ঋজি (অভাবে বেলেড়া), রুজি (অ-
ভাবে গোদক্ষ চাকুলিয়া), মেদ, মহামেদ
(অভাবে অশ্রগক্কা, অনন্তমূল), জীবক, ঋষ-
ভক (অভাবে গুলুঞ্চ, বংশলোচন), কাকো-
লী, ক্ষীরকাকৌলী প্রত্যেকে ১ প. । সা.
কৌ. । চ.দ. । বহুযথা—“ছাগমাংসতুল্যম্
দশমূল্য: শতং পলং । অশ্রগম্মাপলশতং তায়্যা
লকশতলম্ । জলদ্রীণে বিপাক্তব্যং প্রত্যেকং পাদশে-
ষিতং । চূতাঢকং পচিচেন চীরং সর্পি:সমং তত: ।
শতাবরীরসলব্ধ দাতব্যৌ চূততুল্যক: । তাশপাতি
হৃদে চৈব শনৈর্মৃদপ্রিনা পচিৎ । অস্বীষষস্য সিদ্ধ-
স্য কল্ক: স্যাক্কৃতিসম্মিত: । জীবনী মধুকং দ্রা-
চা কাকৌলী নীলমূল্যং । সুসল চন্দনং রাচা
পর্ণিনীদ্রয়শারিবে । মেদে হে চ তথা কুঞ্চ জীবক-
র্ষমকৌ শটৌ । দাব্বী প্রিয়ঙ্গু: ত্রিফলা নতং তালী
শপমকৌ । এলা পঞ্চ বরী নাগং জাতীকুমুমদান্য-
কে । মজ্জিষা দাড়িমং দারু এলবালুকরৈকৌ ।
বিড়ঙ্গ জীরকম্বেব পেথয়িতা বিনিচিপেৎ । বহু
পুতে সুশীতে চ শর্করাপ্রস্রসংযুতম্ ॥”..... ।
মুষ্টিত গব্য যুত ১৬ শ. নগ্নংসক ছাগেত
মাংস ১০০ প. কাথার্থ দশমূল প্রত্যেকে ।

১০ প. অশ্রগক্কা ১০০ প. বেলেড়া ১০০ প.
জল প্র. ৬৪ শ. শে. ১৬ শ. । উক্ত ছাগ-
মাংসাদি প্রত্যেক কাথ যুতের সঙ্গে পাঁচ
করিবে । মুষ্টি ১৬ শ. শতমূলীর ১৬ শ. ।
ককার্থ—জীবকৌ, যষ্টিমধু, ঋজি, কাকো-
লী, ক্ষীরকাকৌলী, নীলোৎপল, যুতা, রুজ-
চন্দন, রাশী, শালপাণি, চাকুলে, শ্রাগা ল-
তা, অনন্তমূল, মেদ, মহামেদ (অভাবে অ-
শ্রগক্কা, অনন্তমূল), কুড়, জীবক, ঋষভক
(অভাবে গুলুঞ্চ, বংশলোচন), শটৌ, দারুহরি-
দ্রা, প্রিয়ঙ্গু, ত্রিফলা, তগবপাশকা, তানীশ-
পত্র, পদ্মকাষ্ঠ, এলাইচ, তেজপত্র, শতমূলী,
নাগেশ্বর, জাতীপুপ, দানয়া, মজ্জিষ্ঠা, দাড়ি-
ম, দেবদারু, এলবালুক, রেণক, বিড়ঙ্গ,
জীরা প্রত্যেকে চূর্ণ ৪ তো. বস্ত্রে ছাঁকিয়া
প্রক্ষেপ শর্করা ১৬ প. । সা.কৌ. রস.র. । অ-
ন্যত্ব বাতব্যাধৌ । “স্রাজং চর্ম্মবিনির্ম্মিতং ত্যক্তম্
সুরাদিকম্ । পঞ্চমূলীদ্রয়ম্বেব জলদ্রীণে বিপাচ-
য়েৎ । তেন পাদাবশেষে চূতপ্রস্রং বিপাচयेत् ।
জীবনীয়ে: সম্যগ্ধাহ্নৈ: চীরম্বেব শতাবরীং । ছাগ-
নাত্যমিদং নান্না সর্ব্ববাতবিকারনত্ । দ্রীণে দ্রব্য-
তুলা শুল্যে স্যাক্কাগদশমূল্যযো: । পৃথক্ তুলাই
যথ্যাহ্নবয়ং দৈয়ং দ্বিধীকিত: ॥” ছাগমাংস ৫০
প. দশমূল ৫০ প. জীবনীয়াদি দশক প্র. ৪
তো. ১ মা. ১ র. যষ্টিমধু ১০ তো. ১ মা.
১৩ র. । চ.দ.বা.ব্যা. । ছাগলচর্ণং যথা—
“নাতিবালো ন স্তাত্য ন হস্তা ন চ রোগিণ: ।
মধ্যস্থ্যাসুরায়া দ্বাভ্যা ল্ভ্যা বিশেষত: ॥ তু-
লাদ্রব্যে জলদ্রীণ ইতি বাক্যবলাদিহ । পৃথক্
তুলাই চক্রেটং দশমূল্যজমাংসযো: ॥” তুলাই প-
চাশত্যালানি । ছাগমাংস ৫০ প. দশমূল ৫০ প.
জল ৬৪ শ. শে. ১৬ শ. । “কাথ্যাস্তুতুর্গুণং বাতী-
ত্যাদিবাক্যবলাত্ পুন: । চতু:ষষ্টিপলং কাথ্যং বহু-
কুঙ্কল্য সম্মতম্ ॥” এতন্মতেন ছাগমাংস ১২ প.।
এতস্মাত্তিলোভাদিতি বক্রল: । দশমূলস্য প্রত্যে-
কমষ্টরক্তিকৌপিত্বাদশমাধাধিকপলত্বম্ । যত
দশমূলস্য প্র. ১ প. ১২ মা. ৮ র. । জলং পূর্ব্ব-
বত্ । চক্রমতেন প্রায়: প্রচার: । পৃথগেব জলদ্রী-
ণাহ্নে ন মাংসকাথযমেকাহ্নে কলা ব্যবহরন্নি হস্তা:।
দশমূলেন সহ কাথকারণে তু ব্যুপিতৌষধি মাংস-
কাথৌ ন দোষল: । যদুক্তং “কেবলনীতিদ্রাব্যস্রজকা-

जी व्युत्पन्न दीपल" इति । चीरं घृतसमं । चीर-
साङ्गवर्थात् शतावर्था रसीऽपि घृतसमः । जीव-
नीयं जीवनीयदशकं । अत्र प्रविष्टमपि यष्टिमधु
पुनरुक्तं भागवययवृणार्थं । यदुक्तं "घृततेले च
योगे च यद्वयं पुनरुच्यते । तज्ज्ञातव्यमिद्वयैरेण
भागती द्विगुणेन च ॥" इति । जलस्थलजमिदं
यष्टिमधुवययवृणमिति तु चक्रः । रस.र. ।

छागिका (गी) । स्त्री । छागस्त्रियाम् । दाडि
छांगल । मांसगुणाः—मधुरं शीतलं याद्वि दीपनं
रक्तपित्तहरं क्षयकासहरं कषायं लघु अतिसार-
ज्वरघ्नञ्च । अप्रसूतामांसं पीनसर्पं शुष्ककासेऽरुचौ
शोथे च हितम् अग्निदीपनञ्च । भा. ।

छागीतकम् । स्त्री । छागीचीले । छांगलद्रुक्षत्र
लोचन । गुणाः—"छागलं लघु सन्निधं त्रिदीप-
शमनं परं । गुणशोथहरणीश्लपाशुमयविनाश
नम् ॥" अत्रि.८५. । See अजातकम् ।

छागीमूत्रम् । स्त्री । अजामूत्रे । See अजा-
मूत्रम् । [श्री०७७ गीह् । वै.निघ. ।

छागीचीरविनाशनः । पुं । शाखोटवृक्षे ।

छात्र(क)म् । स्त्री । सरघामिः वरटाभिर्वा कृते
छात्राकारपटलसन्धिरे मधुनि । दोन्तांटाकत्र
मधु । तत्र आपीतवर्णम् । "छात्राकारान् पटलं स-
रघाः पीतपिङ्गलाः । यत्कुर्वन्ति तदुत्पन्नं मधु छा-
त्रकमीरितम् ॥" गुणाः—विविधमेहक्षमिहरं गु-
णोत्तरञ्च पौष्टिकात् । रा.नि.व.१४ । क्षमिश्रिच-
रक्तपित्तहरं गुरु च । राज. । "वरटाः कपिलाः
शीताः प्राथो हिमवती वने । कुर्वन्ति छात्रकाकारं
तज्जं छात्रमधु स्यूतम् । छात्रकं स्थात्र कपिलं पि-
च्छिलं शीतलं गुरु । स्वादुपाकं क्षमिश्रिचरक्तपि-
तप्रमेहजित् । भमकन्योद्विषक्तं तर्पणञ्च गुणा-
धिकम् ॥" भा. । [ति. टैटिका श्रुत । श.च. ।

छात्रदर्शनम् । स्त्री । प्रत्ययघृते, दैत्यवृक्षोद-
घृते ।

छात्रशर्करा । स्त्री । छात्रमधुक्रतशर्करायाम् ।
गुणैश्चात्रमधुसदृशा । रा.नि.व.१४ ।

छादनम् । स्त्री । पत्रे । अ.टी.भ. । पुं । नीला-
खानवृक्षे । नील खौटो । रा.नि.व.१० ।

छाया । स्त्री । प्रभायाम् । वर्षप्रमाश्रिता या सा
छाया । सा बिल्याद्याश्रयभेदेन पञ्च भवति । ज्ञ.

३.०५. । छायाः छावलोहितनीलपीतादयो री-
गिणी मरुत्सृचकाः भवन्ति । सु.सु.२१५. । रौद्र-
शब्दतायां । छाया । सा. गुणाः—शीतला मधुरा
दाहशमहरा । वा. । श्रमभयमूर्च्छासन्नापक्षीति
मेघच्छाया । राज.२५. । वटच्छाया वलवर्णप्रसा-
दनौ । अ. । [त्रिका. ।

छायातरुः । पुं । छायाप्रधानवृक्षे, वटादी ।

छायामित्रम् । स्त्री । कवे । श.र. ।

छायावृक्षः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । वै.निघ. ।

छिक्क(ण)म् (क्का) । स्त्री, स्त्री । चतुर्थी ।
होति । वै.निघ. । [भा. ।

छिक्कणी । स्त्री । छिक्क्याम् । (ई०८०) गीह् ।

छिक्करः । पुं । जाडलजीवविशेषे । गुणाः—
"छिक्करी लघु वृद्धौ च मधुरी दीपनाशनः । तुल्यी
हरिणमांसेन ज्वरेष्वपि प्रशस्यते ॥" अत्रि.२०५. ।

छिक्किका (नी) । स्त्री । (Artemisia
sternutatoria.) खनामख्यातलतायां । (ई०८०-
ता) गीह् । हिं नाक्किकनी । गुणाः—कटुका
रुखा तीक्ष्णोष्ण वक्रपित्तकृत् वातरक्तहरी कुष्ठ-
क्षमिवातकफापहञ्च । भा. । [वै.निघ. ।

छिक्किपत्रा । स्त्री । छिक्क्याम् । (ई०८०) ।

छित्तिः । पुं । करध्रुववृक्षे । श.च. ।

छिद्रम् । स्त्री । सीतसि । रा.नि.व.१८ । रन्ध्रे ।

छिद्रवेदेही । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । गजपि-
पुल । रा.नि.व.६ ।

छिद्रान्तः । पुं । नले । नन गीह् । रा.नि.व.८ ।

छिद्राफलः । पुं । मायाफलवृक्षे । वै.निघ. ।

छिद्रोदरम् । स्त्री । चतोदररीगे । कृत खण्ड
उदरौ । तस्य लक्षणं चरके यथा—"तदधी ना-
भ्याः प्रायोऽभिनिर्वर्तमानमुदकोदरस्य च यथाव-
लम्ब दोषाणां रूपाणि दर्शयति । अपिचातुरः
सलोहितपीतपिच्छिलकुण्ठपगन्धमवर्चं उपवेष्टते
द्विक्कात्रासकासदृशाप्रमेहारीचकाविपाकदौर्बल्य-
परीतश्च भवति । एतच्छिद्रोदरं विद्यात् ।"

छिन्नम् । स्त्री । सद्योन्नविशेषे । "तिरस्त्रीन-
ज्जुत्रापि यो व्रणश्चयती भवेत् । गात्रस्य पातनं
चापि छिन्नमित्युपदिश्यते ॥" सु.चि.२५. । स्त्री ।

काण्डभग्रास्थिनामभङ्गरोगमेदं । अन्यतरपार्श्ववि-
शिष्टमिति तल्लक्षणम् । सुनि.१५५. । तच्च विधा
एकं विदीर्षं संलप्य । अन्यत् विदीर्षं विधाभू-
तच्च । भा.म.२५. ।

छिन्नग्रन्थिनिका । स्त्री । त्रिपर्यंकायाम् ।
रा.नि.व.७ । गोरचसुष्ठ्याम् । वै.निघ. ।

छिन्नपत्रा (त्री) । स्त्री । अन्वष्टायाम् । भू-
दिना । रा.नि.व.४ । [वै.निघ. ।

छिन्नपत्रिका (त्री) । स्त्री । षासातकवत् ।

छिन्नपुष्पा । स्त्री । तिलकवत् । त्रिण गांछ ।
वै.निघ. ।

छिन्नरुहः । पुं । तिलकवत् । रा.नि.व.१० ।

छिन्नरुहा । सल्लकीवत् । रा.नि.व.११ । गुडू-
च्याम् । रा.नि.व.२ । “छिन्नरुहातिक्तरीहिणी ।”
सि.यो.कफज्व.चि. । स्वर्णकेतकीवत् । रा.नि.व.
१० । [उग्रा धान । See ब्राह्मि. ।

छिन्नरुद्धमालिः । पुं । रोपितशाली । त्रि-

छिन्नरोहा । स्त्री । गुडूच्याम् । वा.सू.श्यामा-
क.व. । [काशचि.त्रिकटुकादिचूर्णे ।

छिन्नलता । स्त्री । गुडूच्याम् । वै.निघ.२५.

छिन्नवेशिका । स्त्री । पाठायाम् । आक-
नादि । श.च. ।

छिन्नश्वासः । पुं । पञ्चविधश्वासाव्यतमे श्वास-
रोगे । छिन्न श्वांगत्त्रांग । लक्षणं — “यसु श्वासिति
विच्छिन्नं सर्वप्रायेण धीडितः । न वा श्वासिति दुः-
खात्तो मर्त्यच्छेदरुगर्हितः । आनाहस्तेदमूर्च्छात्तो
दह्यमानेन वक्षिना । विमुताद्यः परिशीषः श्वसन्
रक्तौकलोचनः । विचेताः परिशुक्लासी विवर्णः प्र-
त्यपन्नः । छिन्नश्वासेन विच्छिन्नः स शीघ्रं विन-
हात्यसून् ॥” मा.नि. ।

छिन्नांशुका । स्त्री । लिङ्गनाशरोगे, दृष्युपस-
र्गविशेषे । “विषमच्छिन्नदग्धाभा सरुक् छिन्नांशुका
भृता ।” वा.उ.१४५. ।

छिन्ना । स्त्री । गुडूच्याम् । रा.नि.व.२ । महा-
भोलकण्डरसे । महाबावणिकायाम् । रा.नि.व.५ ।
सल्लकीवत् । रा.नि.व.११ । कन्दगुडूच्याम् । वै.
निघ. ।

छिन्नाङ्गी । स्त्री । गुडूच्याम् । वै.निघ. ।

छिन्नोद्भवा । स्त्री । गुडूच्याम् । रा.नि.व.२ ।
सि.यो.जीर्णज्वर ।

छिन्नोन्नतकुक्षिः । स्त्री । सविषजलीकामेदं ।
छिन्न ज्वां क । सु.सू.१२५. ।

छिलिहिण्टः (ण्डः) (ण्टी) । पुं, स्त्री ।
पातालगरुडीलतायाम् । हिं छिरिहिटा । मद. ।
भा. ।

छिल्ली । स्त्री । छिलिहिण्टायाम् । वै.निघ. ।

कुकुन्दरः (री) । पुं, स्त्री । चुचुन्दर्याम् ।
हू.८५ । हिं कुकुन्दर । तद्दृष्टे विज्ञेदः शीवासश्चो
जृम्भनञ्च भवति । सु.कल्प.६५. । [मृग । वै.निघ. ।

कुरम् । स्त्री । कपिकच्छुमूले । आनांकुमैत्र

कुरा । स्त्री । सुधायाम् । हू.१ । हारा. ।

कुरिकः । पुं । समपण्डवत् । प.मु. ।

कुरिका । स्त्री । बभ्यायां गवि । पालङ्गशाके ।
भा. । अस्त्रमेदं । छूत्रि । [व.५ ।

कुरिकापत्री । स्त्री । चेतानामक्षपे । रा.नि.

क्रेकः । पुं । गृहासक्तपक्षिणि । श्वगे । मी. ।

क्रेदः । पुं । खल्ले । त्रिका. । व्रणादिच्छेदने । स
चतुर्विधः गोतीर्थकः सर्वतोभद्रः दललाङ्गलकः
लाङ्गलकाख्यः । “पार्श्वं गतेन शस्त्रेण क्रेदो गो-
तीर्थको मतः । सर्वतः सर्वतोभद्रः पार्श्वच्छेदी-
ऽङ्गलाङ्गलः । पार्श्वद्वये लाङ्गलकः ॥” तच्च गोती-
र्थकः काव्यगत-गोमूत्रिकाकारः । सर्वतोभद्रः
भद्रकाव्याकारः । य एकस्मिन् पार्श्वे क्रेदः स द-
ललाङ्गलकः । कुटासहितदृषाकारः पार्श्वद्वये द-
च्छेदः स लाङ्गलकाख्यः सम्पूर्णदृषाकारः । वा.
उ.२८५. अरणः ।

क्रेदकम् । स्त्री । कान्तलीहि । रा.नि.व.११ ।

क्रेदनम् । स्त्री । विधाकरणे, कर्तने । वायुज-
न्यव्रणवेदनायाम् । सु.सू.२२५. । कफादिनाशकौ-
बधवर्गे । यथा त्रिकटु । [नि.व.११ ।

क्रेदनीयः । पुं । कतकवत् । निर्मलाग्न । रा.

क्रेदी । वि । विशेषकरे । वा.सू.टी.हेमा. । पुं ।
कतकवत् । वै.निघ. ।

छेद्यः । त्रि । निःशेषं छेदाहं । ते च भगन्दरा-
दयो रोगाः । सु.सू.५५. ।

छेलुः । पुं । सीमराज्याम् । श.च. ।

छांटिका । स्त्री । अङ्गुलिध्वनौ । तूङि । हिं
चुटकी । भा. । [नञ्छीदवारिणा ।]

छोदः । पुं । चूर्णे । सि.यो.दाह.चि. । “चन्द-

छोलङ्गः । पुं । मातुलुङ्गवचि । टोवा (नव ।
प.सु. ।

छोहारा । स्त्री । शुक्लमहाखर्जूरः । “खर्जूरौ
गोक्षनाकारा परव्रीपादिह्यगता । जायते पश्चिमे
देशे सा छोहारति कौत्स्यते ॥” भा. । Scc ख-
र्जरी ।

ज

जः । पुं । सत्यत्रये । मे. । विषे । तेजसि । श.र. ।

जकुटम् । स्त्री । वार्ताकुपुष्पे । (वकुनकुल ।
अभि.३स्थान.५६.अ. । पुं । कुकुरे । मे. ।

जगत् । स्त्री । सौराष्ट्रमत्तिकायाम् । पङ्क पर्प-
जि । मेघ.ज्व.चि.प्राणेश्वररसे ।

जगदुन्मादका । स्त्री । सुरायाम् । वै.निघ. ।

जगन्नुः । पुं । अग्रौ । कौटभेदे । विश्व. । श.र. ।

जगलः । पुं । कादम्ब्याः सुराया घनतरभागे ।
भेदे वा प्रोचि मन् । शार्ङ्ग. । गुणाः — पाचनी

बाही रुचः मेदःकृत् विष्टम्भी दीपपाचनश्च । वा.
टी.हेमा. । सुराकल्म । मदनत्र (मैठा) । गुणाः —

“बाह्यस्थौ जगलः प्रोक्ता रुचस्तृक्कफशोफहृत् ।
हृद्यः प्रवाहिकाटीपदुर्नामानिलशोषहृत् ॥” सु.सू.

४६.अ. । मदनवृत्ते । गगना ग्राह् । पिष्टकसुरा-
याम् । मे. । स्त्री । गोमये । र.मा. ।

जग्धिः । स्त्री । भोजने । रा.नि.व.२०. ।

जघनः । पुं । शरीरावयवे, कटिप्रदेशे । “नि-
तन्वश्चरमं शोषेः स्त्रीणां जघनमयतः ॥” रा.नि.
व.१८. । कथ्यधःस्थाने । वै.निघ. ।

जघनकूपकौ । पुं । सम्बिल्लहये । हला. ।

जघनेफला । स्त्री । काकीदुन्मरिकायाम् ।
‘काकुडूयूत । अम. । ज.द.१९.अ. ।

जघन्यम् । स्त्री । शिन्ने । मे. ।

जङ्गमकुटी । स्त्री । टणादिच्छ्वे । त्रिका. ।

जङ्गमविषम् । स्त्री । सर्पादिविषे । तन्नाशय-
भेदेन बीडशब्दा । ते चाशयाः दृष्टिनिःश्वसदंश्चा-

शुक्लसूत्रपरीषयकलालातं वसुखसन्दंश्च विषशर्द्धितगुदा-
स्थितपित्तशब्दादयः । तत्र दृष्टिनिःश्वसविषाः,

दिव्याः सर्पाः, भीमा दंष्ट्राविषाः, मार्जारश्वान-
रादयो दंष्ट्रानखविषाः, क्षिपिटादयो मूत्रविषाः,
मूषिकाः शुकविषाः, लूताश्च लालामूत्रपरीषय-
क्रातृवादिषाः. हस्त्रिकादयश्चालविषाः. विषह-
तास्थिसर्पकण्टकवरटासम्प्राप्त्यै चिति अस्थिवि-
षाणि, शकुलीसम्प्रादयः पित्तविषाः । सु.कल्प.
३.अ. ।

जङ्गलम् । स्त्री । मांसि । निर्जनदेशे । त्रिका. ।

जङ्गालम् । स्त्री । रज्जनद्रव्यभेदे । क्षात्रांश त्र. ।
अर्क.चि.६.शतकं । [श.र. ।

जङ्गुलम् । स्त्री । विषे । त्रिका. । जालिनीफलै ।

जङ्गा । स्त्री । गुल्फीर्दंष्ट्रानधीभागे । जा.७. ।
रा.नि.व.१८. । काकजङ्गायाम् । च.चि.६.अ. ।

जङ्गापर्वम् । स्त्री । ऊरुमध्यस्थपर्वणि । वै.निघ. ।

जङ्गापिण्डिका । स्त्री । जङ्गाहये । उडुग अ-
ज्य । च.शा.७.अ. । इन्द्रवल्ली । पा.उत्तर डिम् ।

जङ्गालः । पुं । जङ्गलमृगभेदे, एणहरिण्यङ्क-
रङ्गकरालकृतमालशरभश्चदंष्ट्रपुत्रचारुक्करमृगमा-
तृकाप्रधत्तिषु मृगेषु । तन्मांसञ्च कषायं मधुरं लघु
वातपित्तघ्नं तीक्ष्णं हृद्यं वल्लिशोधनञ्च । सु.सू.४६.अ. ।

जङ्गाशूलम् । स्त्री । वालव्याधिभेदे । नि. ।

जङ्गास्थि । स्त्री । अज्ञानलकास्थिनि, ते च हे ।
जङ्गात्र नवा । च.शा.७.अ. ।

जटरः । पुं । उदरे । द्वि.कोषः ।

जटा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । रा.नि.व.५. ।
रुद्रजटालतायाम् । रा.नि.व.३. । जटामांसाम् ।

रा.नि.व.१२. । शतावल्याम् । रा.नि.व.४. । वा.उ.
५.अ. । तरुमुखे । वै.निघ. । कपिकच्छी । र.सू.४. ।

जटान्ता । स्त्री । जटामांसां । भूयामलकां ।
वै.निघ. ।

जटामांसी । स्त्री । (Valeriana jatā-
māmsī.) खनामख्यातगन्धद्रव्यविशेषे । जटो-
मांसी । सा विधा -- साधारणजटामांसी सुगन्ध-
जटामांसी सूक्ष्मजटामांसी चेति । विशेषाः पथ्यां वि-
ष्ट्याः । सा गुणाः - सुरभिः कषाया कटुः शीत-
त्वा कफहृत् भूतघ्नी दाहघ्नी पित्तघ्नी च । रा.नि.
व.१२ । तदनुलेपनं ज्वरघ्नं रुचताघ्नञ्च । राज.
तिका कषाया मध्या कान्तिदा बल्या स्वादुर्हिमा
त्रिदोषरक्तदाहवीर्यपक्वघ्नी च । भा. । रूपं यथा
— “समूष्णकेसरा स्निग्धा मांसी पिङ्गजटाकृतिः ।”
भैष. ।

जटामांस्यादिः । पुं । कफरोगे तदादिसुर-
भिद्रव्यगणे । जटामांसी नखी-पत्री लवङ्ग-तगर-
शिलारस-गन्धपाषाणेषु । रा.नि.व. ।

जटामूला । स्त्री । शतमूल्याम् । शतमूली ।
रा.नि.व.४ ।

जटायुः । पुं । गुरुगुलौ । शुग्गुल । प.सु. ।

जटारुद्रा । स्त्री । रुद्रजटायाम् । रा.नि.व.३ ।
सुगन्धजटामांस्याम् । शङ्खमांसी । रा.नि.व.१२ ।

जटालः । पुं । कर्बूरे । गुग्गुलौ । रा.नि.व.
१२ । मुक्तकवचे । घण्टापाकृते । वटवचे । रा.
नि.व.११ ।

जटाला । स्त्री । जटामांस्याम्, गन्धमांस्याम् ।
सुगन्ध जटोमांसी । रा.नि.व.१२ ।

जटावती । स्त्री । जटामांस्यां । रा.नि.व.१२ ।

जटावल्ली । स्त्री । रुद्रजटायाम् । रा.नि.व.३ ।

जटिः (टी (इन्)) । स्त्री, पुं । मन्त्रद्वये । पी-
कूडं ग्राह्यं । श.र. । प्रतुदपचिविशेषे । जटोयु ।
च.सू.२७५. । स्त्री । जटामांस्याम् । प.सु. ।

जटिका । स्त्री । गुञ्जालतायाम् । वै.निघ. ।

जटिलः । पुं । वटवचे । मन्त्रवचे । गुग्गुलौ ।
वै.निघ. । कर्बूरे । रा.नि.व.६ । दमनकचुपे । रा.
नि.व.१० । तिले । रा.नि.व.१६ । सिंहे । श.च. ।
स्त्री । पिप्पल्याम् । मे. । उष्टायाम् । र.मा. ।
शुद्धवचायाम् । वचायाम् । रा.नि.व.६ । श्वेतपुन-
र्नगायाम् । सुगन्धजटामांस्याम् । वै.निघ. । जटा-

मांस्याम् । रा.नि.व.१२ । वा.उ.६५. महावैशाख-
हृते । च.सू.४५. । [च. ।

जटु(डु)लः । पुं । पिप्प्री । जक्रुड । अम. । हे.

जठरः । पुं, स्त्री । कुक्षी, उदरे । रा.नि.व.१८ ।
कर्कटे । मे. । उदररोगे । त्रि. हृदये । मे. ।

जठरघ्नः । पुं । जलीदरे । रा.नि.व.२० ।

जठरज्वाला । स्त्री । उदरशूलि । पेटज्वाला ।
वै.निघ. । [छ. । श.च. ।

जठरनुत् । पुं । आरग्वधवचे । शोणान गी-

जठरव्यथा । स्त्री । उदरशूलि । उदर-वेदना ।
वै.निघ. । [जल उदरी, उदरी । रा.नि.व.२० ।

जठरामयः । पुं । जलीदररोगे, उदररोगे ।

जठ(ड)री । स्त्री । गर्भाटिकादये । जृगवि-
शेष । रा.नि.व.८ ।

जडम् । स्त्री । शीषके । रा.नि.व.१३ । जले ।
अ.टी.रा. । पुं । शरदि । वै.निघ. ।

जडता । स्त्री । जाड्ये । रा.नि.व.२० ।

जडसम्भवम् । स्त्री । शीतलजले । वै.निघ. ।

जडा । स्त्री । शकशिख्याम् । आनाकुली । प.
सु. । भूयामलक्याम् । र.मा. ।

जतु(क)म् । स्त्री । जतुके । (को) लाचायाम् ।
लाश । मे. । वै.निघ.२भ.चय.चि लक्ष्मीविलासतै-
ले । शिलाजतुनि । (कम्) ह्रिडुनि । हिं. भा. ।

जतुका । स्त्री । लाचायाम् । हारा. । वाकूके ।
वै.निघ. । चर्मचय्याम् । टाशटिकौ । श.र. । च.
द.चपस्या.चि. । जनीनामगन्धद्रव्यं । अ.टी. । प-
र्पटीनामगन्धद्रव्यं । भा. । मालवे प्रसिद्धलतावि-
शेषः । रा.नि.व.३ । See जतुका । [निघ. ।

जतुकाजननी । स्त्री । मल्लिकाविशेषे । वै.

जतुकारी । स्त्री । जलकालतायाम् । रा.नि.
व.३ । अलक्तके । आनुडा । वै.निघ. ।

जतुकाश्मीरम् । स्त्री । कुडुमे । वै.निघ. ।

जतुकाह्वा । स्त्री । लाचायाम् । वै.निघ. ।

जतु(न्तु)कत् । स्त्री । जनीनामगन्धद्रव्ये । अम. ।
लाचायाम् । वै.निघ. । [कालतायाम् । भा. ।

जतुवण्या । स्त्री । पर्पटीनामगन्धद्रव्ये, जतु-

जतुनी । स्त्री । चर्मचटिकायाम् । त्रिका ।

जतुपत्रिका । स्त्री । चाङ्ग्याम् । सुद्रपाषाण-
मेदे । वै.निघ. ।

जतु(न्तु)मणिः । पुं । सुद्ररीणविशेषे । कडूक,
अरुण्ड । लक्षणं यथा—“नीरुजं सममुत्पन्नं मण्डलं
कफरक्तजम् । सहजं रक्तमीषश्च शृङ्खलं जतुमणिं
विदुः ॥” सु.नि.१२५. ।

जतुमुखः । पुं । रक्तमुखशालिधान्यविशेषे ।
लक्षणं यथा—“लाक्षावर्णं मुखं यस्य त्रयी जतुसु-
खन्तु सः ।” भा.पू.१भ.धान्यव. । अयं ग्रीहर्हानि-
गुणः । [व.६ ।

जतुरसः । पुं । अलक्तके । आन्त । रा.नि.

जतुशिला । स्त्री । शिलाजतुनि । वै.निघ.२भ.
कृमि चि.विडङ्गादितैले ।

जतुर्कणः । पुं । तन्त्रकारमेदे । [पांथी ।

जतूका । स्त्री । अजिनपत्रायाम् । टांशटिका
श.र. । जनौहवे । अम. । बालूकमेदे । वै.निघ. ।

जत्रु(क)म् । स्त्री । स्तम्भकचयोः सन्धी । पांथु-
त्रा । रा.नि.व.१८ ।

जत्रुस्थि । स्त्री । स्तम्भकचासन्धस्थानि । पांथु-
त्रा शङ् । ते च हे । च.शा.७च. ।

जत्वश्मक(ज)म् । स्त्री । शिलाजतुनि । रा.
नि.व.१२ । मनःशिलायाम् । वै.निघ. ।

जनः । पुं । लोके । मनुष्ये । अम. ।

जनकम् । स्त्री । पत्राङ्गचन्दने । वक्रमउद ।
रा.नि.व.१२ ।

जनकारी (रन्) । पुं । अलक्तके । रा.नि.व.६ ।

जनचा । स्त्री । हवे । वै.निघ. ।

जननम् । स्त्री । जन्मनि, उत्पत्तौ । मे. ।

जननिः (नी) । स्त्री । मज्जिष्ठायाम् । कटुका-
याम् । अलक्तके । रा.नि.व.६ । जटामांस्याम् ।
रा.नि.व.१२ । जन्तुकालतायाम् । रा.नि.व.१ ।
जनीनामकगन्धद्रव्ये, पर्यंटीनामकगन्धद्रव्ये, पर्यं-
ती उत्तरदेशे । जटा. । श.र. । चर्मचट्याम् ।
टांशटिका । त्रिका. । बालूके । मज्जिकायाम् । वै.
निघ. । यूथिकायाम् । यूथे कुलेन ग्रीह । श.ष. ।

जनप्रियः । पुं । शोभाजनवत् । मज्जिना गी-
ह । रा.नि.व.७ । गोधूमे । नागरङ्गवत् । नात्रञ्ज-
नेतु । वै.निघ. । धान्यके । धने । रा.नि.व.६ ।

जनप्रिया । स्त्री । कुलन्तुयां । कौंटा धने ।
हिं कीथन्वीर । रा.नि.व.२२ ।

जनरञ्जकः । पुं । वनबालूके । वै.निघ. ।

जनरञ्जनी । स्त्री । जन्तुकालतायाम् । जनी-
नामसुगन्धद्रव्ये । वै.निघ. ।

जनवज्जभः । पुं । श्वेतरोहितकवत् । श्वेत
त्रोड़ा । रा.नि.व.८ ।

जनाशनः । पुं । ईर्ष्यामृगे, हके । रा.नि.व.१६ ।

जनिः (नी) । स्त्री । बालूके । वेत्ता । वै.
निघ. । उत्पत्तौ । अम. । खनामख्यातगन्धद्रव्ये । अ.
टी.रा. । जन्तुकायाम् । कटुकायाम् । कटूकी ।
रा.नि.व.६ । (नी) सातलायाम् । वै.निघ. ।

जनिनीलिका । स्त्री । महानील्याम् । वडु
नील । रा.नि.व.४ ।

जनिष्ठा (नेष्टा) । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा.
नि.व.६ । जातीपुष्पवत् । रा.नि.व.१० । ऋद्धी ।
रा.नि.व.५ । जन्तुकालतायाम् । रा.नि.व.१ ।

जनेष्टः । पुं । गन्धराजपुष्पवत् । गन्धराज कु-
लेन गाह । रा.नि.व.१० ।

जनीसमः । पुं । शाकवत् । श्वेतुन । प.सु. ।

जन्तवम् । स्त्री । विडङ्गे । वै.निघ.२भ.अर्थः-चि. ।

जन्तुः । पुं । बाह्याभ्यन्तरक्रिमा । वा.टी.हंभा. ।
प्राणिमात्रे । अम. । [याम् । वै.निघ. ।

जन्तुकः । पुं । हिङ्गौ । ज.द.१२५. । जन्तुका-

जन्तुकम्बुः (कः) । पुं । कृमिशङ्के । रा.नि.
व.१६ ।

जन्तुका । स्त्री । लाक्षायां । रा.नि.व.६ ।
मालवदेशप्रसिद्धखनामख्यातलतायाम् । हिं पायं-
ङ्गी । गुणाः—शिशिरा तित्ता रक्तपित्तकफघ्नी
दाहदृष्ट्यावमिहारा रुचिहृत् दीपनी च । रा.नि.
व.३ । नाडीहिङ्गी । पत्रदात्रायाम् । अमर्याम् ।
त्वचि । रा.नि.व.२१ ।

जन्तुकारी । स्त्री । जन्तुकालतायाम् । रा.नि.
व.१ । नाडीहिङ्गी । अलक्तके । रा.नि.व.६ ।

जन्तुघ्नम् । स्त्री । हिङ्गुनि । विङ्गु । प.सु. ।
पुं । बीजपूरकचे । टैवा ग्राह् । रा.नि.व.११ ।
(त्रोः स्त्री । विङ्गुजायाम् । रा.नि.व.६ । जन्तुका-
लतायाम् । वै.निघ. । [रा.नि.व.११ ।

जन्तुजित् । पुं । जम्बीरकचे । जाम्बीर ग्राह् ।

जन्तुतन्तुः । पुं । शण्वीज । वै.निघ. ।

जन्तुनाशनम् । स्त्री । हिङ्गुनि । डिं । रा.
नि.व.६ । विङ्गु । पारसीकयाम्बाम् । वै.निघ. ।

जन्तुपादपः । पुं । कोषामकचे । जलपाहे ।
रा.नि.व.११ ।

जन्तुफलः । पुं । उदुम्बरकचे । यङ्गुडूषू ।
रा.नि.व.११ । स्त्री । उदुम्बरफले । चि.क्र.क.
अर्धवमेद.चि. । [वै.निघ. ।

जन्तुमत्फलः । पुं । उदुम्बरकचे । यङ्गुडूषू ।

जन्तुमाता । स्त्री । लाचायाम् । वै.निघ. ।
रक्तजलमिमेद । च.वि.७७. ।

जन्तुमारी । स्त्री । निम्बुकचे । गोंडांलेव
ग्राह् । रा.नि.व.११ । [व.६ ।

जन्तुरसः । पुं । अलक्तके । आन्त । रा.नि.

जन्तुला । स्त्री । जन्तुकालतायां । जनीनता ।
वै.निघ. । काशकणे । त्रिका. ।

जन्तुवृक्षः । पुं । कोषामकचे । जलपाहे ।
उदुम्बरकचे । वै.निघ. ।

जन्तुशत्रुः । पुं । विङ्गु । चि.क्र.क.केशरञ्जने ।

जन्तुहनन(रण)म् । स्त्री । विङ्गु । वै.निघ. ।

जन्तुहन्त्री । स्त्री । विङ्गुजायाम् । रा.नि.व.६ ।

जम्बबलप्रवृत्तः । पुं । असौ रोगविशेषो यो
मातृरूपचारान्तरज्वात्यम्बवधिरसूक्ष्मिष्णवामन-
प्रभृतयो जायन्ते । स पुनर्द्विविधो रसकृती दीह-
दापचारकृतयेति । सु.सू.२४७. । एष आध्या-
त्मिकः ।

जम्बवर्म् । स्त्री । भगे । त्रिका. ।

जपा (ख्या) । स्त्री । ओडुपुण्ड्रके । जवा
मूत्रे ग्राह् । सा द्विधा श्वेतरक्तमेदेन । गुणाः
— कटूष्ण । रन्ध्रलुषघ्नी । क्षमिष्कृदिकरी च । रा.
नि.व.१० ।

जपाकुसुमसन्निभम् । स्त्री । हिङ्गुले । वै.
निघ. ।

जपापुष्प(प्रसून)म् । स्त्री । जवायाम् । जवा
मूत्रे । तच्च अगर्भसम्पादनगुणं । चि.क्र.क.गर्भ-चि. ।

जपारक्तम् । स्त्री । जवापुष्पे । पुं । जपाकचे ।

जमनम् । स्त्री । भोजने । च.टी.भ. ।

जम्बः । पुं । जम्बीरकचे । जाम्बीर ग्राह् । र.
सा सं ।

जम्बा । स्त्री । जम्बूफले । जाम् । अम. ।

जम्बालः । पुं । केतककचे । श.र. । शैवाले । प-
ङ् । त्रिका. । हारा. । स्त्री । सुगन्धके । वै.निघ. ।

जम्बि(म्बी,म्भी)रः (कः) । पुं । (Cit-
rus medica. Citrus acida.) स्वप्न-
ख्यातफलकचे । गोंडांलेव ग्राह्, जाम्बीर ।
हिं जम्बीरी, निम्बू । मं इङ् । कं कंचिले । तै
निम्बचेट् । मद.व.६ । स द्विविधः जम्बीरस्वल्प-
जम्बीरमेदेन । गुणाः—“जम्बीरः पाचनक्षीष्णः
क्षमिवातकफापहः । सुरभिर्दीपनो हृद्यः मुखवै-
शद्यकारकः । कफानिलविषयासकासदीर्गम्यना-
शनः । पित्तकृत् पार्श्वशूलघ्नः सुरसः समुदाह-
तः ॥” सु.सू.४६७. । “स्वल्पजम्बीरिका तद्वत् द-
ष्णाच्छर्दिनिवारणी” भा. । तरफलमन्त्रमधुरं वातघ्नं
पित्तकृत् पथ्यं पाचनं रीचनं बल्यमाद्यथं । पक्वं
तत् मधुरं कफघ्नं पित्तरक्तदोषघ्नं वषण्णं वीर्य-
वर्धनं रुचिकृत् पुष्टिकृत् तर्पणञ्च । रा.नि.व.११ ।
अत्यन्तं गुरु सुगन्धि दुर्ज्वरञ्च । राज. । मरुवकक-
चे । गङ्ग तूलमौ, नागदना । अर्जककचे । कूट
तूलमौ । सितार्जके । श्वेतपत्र कूट तूलमौ ।
रा.नि.व.१० । च.द.बाल.चि. ।

जम्बुः । पुं, स्त्री । जम्बूकचे । जाम् ग्राह् । च-
द्रजम्बूकचे । वन जाम् ग्राह् । र.सा.सं. । नाग-
दमन्याम् । ‘गोलापजाम’ इति ख्याते कचे । वै.
निघ. । स्त्री । जम्बूफले । जाम् । अम. ।

जम्बुकः । पुं । ‘गोलापजाम’ इति ख्याते कचे ।
श.र. । केतककचे । प.सु. । शैवाले । रा.नि.व.
१६ । श्लोषाकमेदे । रा.नि.व.६ । [तस्मै ।

जम्बुङ्गिका । स्त्री । खिन्नमाषे । रावणकुमार-

जम्बु(म्बू)लः । पुं । केतककचे । केश ग्राह् ।

र.मा. । जम्बूद्वे । जम्बूद्वे । कर्णपाली
गतरीगविशेषे । सु.सू. १६५. ।

जम्बुवनजम् । स्त्री । श्वेतजवापुष्पे ।

जम्बू । पुं, स्त्री । (*Ugenia jambolana*,
Syn. *Syzgium jambolanum*.) खना-
मख्यातमहातरु । जाम गाछ । हिं जामूं । मं
जाम्बुक । कं नेरिलुसा । तें नेरडुचेट्टु । राजज-
म्बूकाजम्बूमिजम्बूमेदेन त्रिधा । तासां विशे
षास्तत्त्वार्थायै द्रष्टव्याः । सा. गुणाः—कषायमधु-
रा अमपित्तदाहकण्ठशोषघ्नी क्षमिघ्नी आसातिसा
रकफकासघ्नी विष्टम्भिनी पाचनी च । रा.नि.व.
११ । तत्फलगुणाः—“अत्यर्थं वातलं याद्वि जा
म्बवं कफपित्तजित् ।” सु.सू. ४६५. । गुरु स्वादु
श्रोतलम् अग्निदुष्टिकरं रुचं वातलम् । राज. ।
“जम्बूपांक्षी मधुरकफघ्ना रोचनी वातहारौ ।”
अनि. १७५. । च.द.ज्वरातीसा.चि.कलिङ्गाय गु.
जम्बूस्त्रिषले । पृथुश्लिम्बस्थोष्णाकट्वे । वडुःशोण
गाछ । रा.नि.व. १० । नागदमन्याम् । रा.नि.व. ५ ।

जम्बूकः । पुं । शगलि । ब्राह्मणं । लक्ष्मी शी-
रु । मत्स्याज्यां । वाराहीकन्दे । रा.नि.व. २२ ।
पीतलोम्बे । वै.निघ. । (का) स्त्री । कपिलद्राचा-
यां । रा.नि.व. ११ ।

जम्बूद्वयम् । स्त्री । महाजम्बूः राजजम्बूश्चेति द्व-
ये । अरुणलु एका जम्बूद्वन्द्वफला अन्या ऋक्षफ-
ला काकजम्बूथ । “जम्बूद्वयार्जुनकीपीतनसीमव-
ल्काः ।” वा.सू. १५५. । सु.सू. १८५. न्ययोधादिः ।

जम्भः (कः) । पुं । जम्बीरवृक्षे । जामौत्र गा-
छ । रा.नि.व. ११ । श.च. । वै.निघ.कास चि.
षीकनाथपीठलीरसे । शुक्लमरुवके । हनुदेशे । हे.
च. । दन्तं । चिक्का । मे. । स्त्री । अन्ने । पुं (कः)
पीतलोम्बे । वै.निघ. । [रा.नि.व. २० ।

जम्भका । स्त्री । जृम्भायाम् । शंई तोंला ।

जम्भनः (लः) । पुं । चर्कवृक्षे । आरुण गाछ ।
रा.नि.व. १० । मरुवकवृक्षे । डूनगीडेड । वै.
निघ. । (लः) जम्बीरवृक्षविशेषे । प.सु. । चिक्का ।
मद. । रा.नि.व. ११ ।

जम्भला । स्त्री । सुखप्रसवकरणरालसीविशेषे ।
यथा—“समुद्रक्षीतरं तीरं जम्भला नाम राक्ष-
सी । तस्याः करणमात्रेण विशल्या गर्भिणी भवे-

त् ॥” राजमार्गस्थः । तुलके । डूला । वै.निघ. ।
जम्भा । स्त्री । जृम्भायाम् । शंई तोंला । क-
श्चित् । रा.नि.व. ११ ।

जम्भी (इन्) । पुं । जम्बीरवृक्षे । श.च. ।

जयः । पुं । अग्रिमयक्षुषे । गणित्ति । भा. ।
पीतमुद्गे । सोर्णा भृग । वै.निघ. ।

जयकारिका । स्त्री । लम्बालुकायाम् । ल-
ज्जावती लता । वै.निघ. ।

जयतरुः । पुं । नन्दीवृक्षे । वै.निघ. ।

जयदेवः । पुं । रसावृतसंग्रहकारे ।

जयद्रुमः । पुं । वन्दायां । गन्डू । वै.निघ. ।

जयनालः । पुं । यावनालि । जनात्र । वै.निघ. ।

जयन्तिका । स्त्री । हरिद्रायां । रा.नि.व. ६ ।

जयन्ती । स्त्री । (*Eachynomene ses-
ban or Sesbania aculeata*.) खनाम-
ख्याततिक्तशकौषधिचुपे । ऊष्ठिर गाछ, धनूच
गाछ । मं कं सीरैरि, तीगरसे । गुणाः—गलंग-
णानिलभूतघ्नी तिक्ता कटुः उष्णा च । रा.नि.व.
४ । तत्पत्रं गरदोषघ्नं चक्षुष्यं मधुरं हिमघ्नं । राज.
३५. । See बलमोटा । (कन्दर्पसारतैले, महा-
भवयाम्) । सा.को. । कपिकच्छी । आर्णाकुशी ।
रा.नि.व. ३ । हरिद्रायाम् । जयायाम् । विजया-
याम् । रा.नि.व. २३ । अग्रिमयं । आंगुष्ठ ।
भा. । श्वेतरक्तकाश्चनद्वये । वचायां । मज्जिष्ठायां ।
काञ्जिके । हरीतक्यां । श्वेतनिर्गुण्डाम् । श्वेतजय-
न्तीमूलस्य शिरसि धारणात् सर्वज्वरनाशो भव-
ति । च.द.ज्वर.चि. । “मूलं जयन्त्याः शिरसि
धृतं सर्वज्वरापहम् ।”

जयपालः । पुं । खनामख्यातवृक्षे । जयशोण
गृक्ष । जेपाल, जामालगीटा इति च भाषा ।
वीजगुणाः—तीक्ष्णमुष्णं सारकम् उत्कृष्टकरम् ।
कटुवृणः क्षमिघ्नः विरेचनः दीपनः कफवातघ्नः
उदरामयघ्नश्च । रा.नि.व. ६ । “जयपालवीजशस्यं
तमे श्लथगीमयस्वरसे च । सन्नापितमुष्कूनं वि-
द्यादनवद्यतां तदैवास्ति ।” अनवद्यतां शुद्धलम्,
उष्कूनं सिद्धमित्यर्थः । सा.को. । अपि च । “खि-
न्नं गोमयतीथे वा दुग्धे वा जयपालकं । खर्पदे
जदु भृष्टं तत् निःश्रेष्ठं शुद्धिसिद्धतिः ॥” अनि. १ ।

जयपालीजं निलुं हिधाकृत्य लौजमध्यस्थपत्रं
परित्यज्य अष्टमांशटङ्गचूर्णेन विमिश्र्य च केश-
यन्त्रेण दुग्धसंयुतं त्रिवारं भाव्यम् । तत्तैलं सार्धं
पादितैलवत् तैलपीडनयन्त्रे निकास्यम् । गुणाः
—अयुधरेवकम् आनाहोदरघ्नं धनुस्तन्त्रसंन्यास-
शिरीरोगघ्नं ज्वरघ्नमुन्मादहरमामवातशोथमेका-
ङ्गरोगघ्नं मर्दानात् हन्ति कासश्च हरति । अत्रि, ।
एरुह्वये ।

जयमङ्गलरसः । पुं । विषमज्वरघ्ने शीघ्र-
विशेषे । पाठः—हिङ्गुलसम्भवं मृतं गन्धकं टङ्गणं
तथा । ताम्रं वज्रं मालिकञ्च सैन्धवं मरिचं तथा ।
एतत्समासमाहृत्य द्विगुणं स्वर्णभक्ष्यकं । तदङ्गे
कान्तमीहृद्य रूप्यभक्ष्यं च तत्समं । एतत्सर्वं वि-
चूर्ण्यार्ध भावयत्कनकद्रवैः । शफालिकादलैर्वापि
दशमूलरसेन च । किराततित्तकैः क्वाथैस्त्रिवारं
भावयेत् सुधीः । भावयित्वा ततः पश्चात् गुञ्जा-
हयवटीकृता । अनु.मधु जीरकचूर्णं च । मा.कौ. ।
अन्यः—हिङ्गुलीत्यपारदः गन्धकः टङ्गणचारः
ताम्रं वज्रं स्वर्णमालिकं सैन्धवलवणं मरिचचूर्णं प्र-
समं, स्वर्णभक्ष्य एतत्सर्वं द्विगुणं स्वर्णभक्ष्याङ्गं का-
न्तलीहं तदङ्गं रौप्यं च । एकत्र धुक्षूरपत्ररसेन श्रे-
फालिकापत्ररसेन दशमूलक्वाथेन किराततित्तकैः
द्विगुणक्वाथेन च प्र. वारचयं भावयेत् । दशमूलं
भाव्यद्रव्यपारदादिसमं वारि अष्टगुणम् अष्टमांश-
श्रितं शास्त्रम् । एवं किराततित्तकादेरपि । अपरः
—रससिन्दूरं अम्रं रौप्यं सुखलीहं तीक्ष्णलीहं ह-
रितार्णं स्वर्णमालिकं विचकमूलं टङ्गणचारं त्रि-
कटुकं प्र. समभागं । पाठानिगुण्डीयष्टिमधुविलम्ब-
लक्षणाधिष्ठा दिनं मर्दयित्वा मूषया भूषरे पुटे पचे-
त् । अनु. दशमूलक्वाथः । अस्याञ्जनं नस्यमपि हि-
तम् । र.चि.रस.कौ. ।

जया । स्त्री । विजयायाम् । जिक्लि । भा.नासा-
रोगवि. जवापुष्पवत् । ब्राह्मणा । महादन्तीवत् ।
कपिकण्ठाम् । वै.निघ. । अग्निमयवत् । रा.नि.
व.८ । भा.कर्णकज्ज.चि. । वा.उ.६५. । शमीव-
त् । रा.नि.व.८ । नीलद्रुव्यायाम् । जयन्तीवत् ।
रा.नि.व.४ । भेष.कुष्ठ.चि.कन्दर्पसारतैले । च.द.
अप्प.चि.रसिन्दुगुडी । हरीतक्याम् । रा.नि.व.११ ।
वै.निघ.संयज्जणी.चि.माखीशचूर्णं । अपराजिता-

याम् । मद.व.१ । शाकलीवत् । वै.निघ.१५.अव.
चि.कनकसिन्दूरः ।

जयाञ्जन(मल)म् । स्त्री । क्षीतोऽञ्जनविशेषः ।
जहरपाथर इति पश्चिमदेशे । “क्षीतोऽञ्जनं गदी-
जश्च कृष्णक्षीतो जयाञ्जनम् ।” प.सु. ।

जयाहयम् । स्त्री । तकारी हरीतकी विति
हये । वा.सु.१५अ. ।

जयापुष्पम् । स्त्री । जपापुष्पे । वै.निघ. ।

जयावटी । स्त्री । ज्वराधिकारि । “विषं त्रि-
कटुकं मुतं हरिद्रा निम्बपत्रकं । विडङ्गमष्टमं
चूर्णं ह्रागमूत्रैः समं समम् । चणकाभा वटी कार्या
स्याज्जया योगवाहिका ॥” अत्र जयन्तीमूलचूर्णं
तुल्यांशं देयं योगवाहिकत्वात् । र.सा.सं. ।

जयावहा । स्त्री । नीलद्रुव्यायां । रा.नि.व.
८ । भद्रदन्तीवत् । प.उ. । रा.नि.व.६ ।

जयायया । स्त्री । गर्भूटिकावत् । रा.नि.व.८ ।

जयाह्वा । स्त्री । भद्रदन्तीवत् । रा.नि.व.६ ।

जरकम् । स्त्री, पुं । हिङ्गुनि । वै.निघ. ।

जरठः । त्रि । पाष्ठी । कठिने । मे. । जीर्णे ।
हे.च. । [हिं जहर । रा.नि.व.८ ।

जरङ्गी । स्त्री । गर्भूटिकावत् । घातविशेषः ।

जरणः । पुं, स्त्री । स्थूलजीरके । वड़ खोत्रा ।
रा.नि.व.६ । च.द.वातश्लेष्मज्ज.चि. । कृष्णजीरके ।
कासमर्दे । कालकान्तम् । हिङ्गुनि । रा.नि.व.
२३ । स्त्रीवर्धलवणे । मठल लवण । श.र. । ऊ-
ष्णीषधी । कूड़ । र.मा. । पीतजीरके । च.द.ज्व.
चि. । स्त्री । कृष्णजीरके । रा.नि.व.६ ।

जरणद्रुमः । पुं । अश्वकर्षणामलताशालि ।
लठा शालि । रा.नि.व.६ ।

जरती । स्त्री । वडायाम् । रा.नि.व.१८ ।

जरत्पित्तशूलम् । स्त्री । परिणामश्ले । “वा-
नमात्रे जरत्पित्ते शूलमाय प्रशस्यति ।” रस.र. ।

जरन्तः । पुं । महिषे । त्रिका. ।

जरमानः । पुं । मनुष्ये । छणा. ।

जरा । स्त्री । वार्धक्ये । अम. ।

जराक्षौव्यम् । स्त्री । जराजंघनक्षौव्यरोगविशेषः ।

तस्य निदानलक्षणं यथा—“अथ प्रवयसां शुक्रं प्रायशः क्षीयते वृषां । रसादीनां क्षयाच्चैव तथैवा-
वृष्य सेवनात् । बलवीर्येन्द्रियाणाञ्च क्रमेणैव परि-
क्षयात् । परित्ययादायुषश्चाप्यनाहाराच्छमात्कृमा-
त् । जरासम्भवजं क्लैब्यमित्येतैर्हेतुभिर्नृणाम् । जा-
यते तेन सोऽत्यर्थं क्षीणधातुः सुदुर्बलः । विवर्णो
विह्वली दीनः क्षिप्रं व्याधिमथाश्रुते ॥” च. ।

जरायुः । पुं । अग्निजारहवे । रा.नि.व.६ ।
गर्भाशये । गर्भस्थलि दा औं ७७ । रा.नि.व.१८ ।
स चर्माकारः सूक्ष्मश्च । तस्य स्थानञ्च गुदमूत्राशय-
मध्यभागः । यथा—“गुदमूत्राशयान्तःस्थो जरायु
गर्भमन्दिरं । जरायुपाश्वे नाडी द्वे डम्बिनाडौ
प्रकीर्तिते ॥” अत्रि. । “या तु चर्माकृतः सूक्ष्मा
जरायुः सा निगद्यते ।” तन्नात्तरम् ।

जरायुजः । त्रि. । जरायुजाने प्राणिमात्रे, प-
ञ्चमनुष्यस्यालादौ । अम. । “शुक्रशोणितयोर्योगस-
न्धिन् सञ्जायते यतः । तत्र गर्भो भवेद्यस्यात्तेन प्रो-
क्तो जरायुजः ॥” तन्नात्तरम् ।

जरायुदोषः । पुं । गर्भजरीगमदे । वै.निघ. ।

जरालक्ष्म । स्त्री । पलिते । रा.नि.व.१८ ।

जराशोषः । पुं । वार्षिक्यजन्मक्षीणतारोगी ।
लक्षणं—“जराशोषी कृशो मन्दवीर्यशुद्धिलेन्द्रि-
यः । कम्पनोऽरुचिमान् भिन्नकांस्थपात्रहृतस्तरः ।
क्षीवति श्लेष्मणा ह्रीनं गौरवाक्षिपौडितः । सम्प्र-
सुतास्यनासाक्षः शुष्कलक्ष्मलक्ष्मिः ॥” मा.नि. ।

जरुथम् । स्त्री । मांसि । त्रिका. ।

जर्जरः । पुं । रक्तरमोने । मृद.व.७ । स्त्री ।
शैवाले । शैलज । मे । त्रि. । वृद्धे । रा.नि.व.१८ ।

जर्जरीकः । त्रि. । बहुच्छिद्रद्रव्ये । खं ३१० । मे. ।

जर्णः । त्रि. । जीर्णे । हे.च. ।

जर्तः (र्तुः) । पुं । करिणि । योनी । उणा. ।

जर्त्ति(र्हि)लः । पुं । आरण्यतिलके । तूना
डिल । हे.च. । रा.नि.व.२२ ।

जलम् । स्त्री । बालके । बाला । च.मृ.३५ ।
भा.बालज्व.चि. । वा.मृ.१५ अ. एलादौ । जलवेत-
से । उदके । जल । जलस्य षड्दीपा भवन्ति—
स्यार्थं रूप-रस-गन्ध-वीर्ये विपाकाख्याः । तत्र स्यार्थ-

दीपे खरता पैक्षित्यसृष्टता, रूपदीपे पङ्कसिकता-
शैवालबहुवर्णता च, रसदीपे व्यक्तरसता, गन्धदीपे
अनिरगन्धता, वीर्यदीपे दृष्टादिकं सेवनात्,
विपाकदीपे च विष्टभादिकं जनयति । जलस्य
कलुषताऽसाधनं सप्त—कतक-गोमेद विसर्ग-
शैवालमूल वस्त्र-सुक्ता-मणय इति । जलस्य निवे-
पणं पञ्च । फलादिशैतोकरणञ्च सप्त प्रवातस्थाप-
नादि । सु.मृ.४५ अ. । सा. गुणाः—मधुरं शीतलं
दृष्टान्नं शोषमोहभानिघ्नं सुक्ताप्रापकं निद्रा-
लस्यहरं विषघ्नं श्महरं रुचिजनकं धीबलवीर्य-
तुष्टिपुष्टिकरणञ्च । “साधारणं जलं रुच्यं दीपनं
पाचनं लघु । श्मलदृष्टापहं वातकफमेदघ्नपुष्टि-
दम् ॥ पात्रदेशादिभेदेन जलगुणाः यथा—“जातं
ताम्रदृष्टादेव सलिलं वातादिदोषप्रदं देश-
ज्जायकरञ्च दुर्ज्वरतरं दीषावहं धूसरम् । वातघ्न-
न्तु शिवाशिरौत्यममलं पथ्यं लघु स्वादु च श्रेष्ठं
श्यामदृष्टदोषशमनं सर्वामयघ्नं पयः ।” रा.
नि.व.१४ । “तच्चादी द्विविधमान्तरौचभीमभेदेन ।
तयोरान्तरिचं जलमनिर्देश्यरसम् एवान्ततः पथ्य-
तमञ्च । तदेवावनिपतितमन्यतमं रसमुपलभते
स्थानविशेषाद्वादिबवस्थितमिति । तत्र स पृथि-
व्यादीनामन्योन्यानुप्रवेयजतः सलिलरसः भवत्युल्क-
षीपकर्षेण, तत्र स्वगुणभूयिष्ठायां भूमौ लवणम-
स्त्रञ्च भवति, अन्तुगुणभूयिष्ठायां मधुरं, तेजोगुण-
भूयिष्ठायां कटुकं तिक्तञ्च, वायुगुणभूयिष्ठायां क-
षायं, आकाशगुणभूयिष्ठायां मध्यक्तरसञ्चेति ।” सु.
मृ.४५ अ. । अन्तरीक्षोद्भवं जलं पुनः धारं कारकं
तौषारं हेममिति चतुर्धा । तत्र धारमष्टविधम्—
“धारं पृथिव्यां पतितं पयसु तत्रैव जातं गुणमे-
दभिघ्नं । नानाविधैर्भेदगुणैश्च सम्यक् जातं जल-
ञ्चाष्टविधं वदन्ति । नदीोद्भिदं प्रास्ववणञ्च चौष्टं
कौपं तडागं सरसीभवञ्च वायुद्भवं तत्प्रवदन्ति धी-
राः ।” नदीजलम् औद्भिदादिकञ्च पथ्याथे दृश्यम् ।
तत्र कारं जलं यथा—“स्वर्णदाः शीतवातेन मे-
घविस्फूर्जसकुलम् । शीताम्बु कठिनं भूला शिलं
जातं हिमेन तु । पश्चात् सुसूयंसनापात्किञ्चिद्
द्रवते जलम् । वमनि मेघाः सलिलं शकलं शीत-
लं मतम् ॥ गुणाः—कारं शीतगुणैः श्मोपशमनं
शोषार्निनिनाशनम् सूक्ष्मोहोहशिरौऽर्निनाशनकरं
हिक्कावमेवारणं । शोफानां त्रिणिनानु दोषशमनं
पित्ताग्निनागां हितं संसक्तु प्रवरं गुणैः प्रतिदिनं

तस्मान्न दूरे ज्ञतम् ॥” इति । “तीषारं लघु शीतलं
 अमहंरं पित्तार्तिशान्तिप्रदं दीषाणां शमनं जला-
 तिंहननं सर्वाभयघ्नं परं । कुष्ठशीपदवर्चिकावि-
 षहरं पामाविषर्पापघ्नं क्षीणानां क्षतशीषिणां
 हितकरं संसेव्यते मानवैः ॥” हेमजलगुणाः—
 “हेमं घनञ्च मधुरञ्च कफात्मकञ्च सूक्तार्तिसंशम-
 नमामविनाशनञ्च । पित्ताष्टजः प्रशमनं रुधिरच-
 तञ्च शान्तकरोति हिमसम्भववारि सद्यः ॥” भूमि-
 विशिषे जलगुणाः—“भूमिः पञ्चविधा ज्ञेया कृष्णा
 रक्ता तथा सिता । पीता नीला भवेद्यान्या गुणा-
 स्तासां प्रकीर्तिताः । सघनं मधुरं नीरं कृष्णभूमि-
 परिशुतं । पीताश्रितरूपायञ्च रक्तायाः चारमाधु-
 रम् । सितायाममममधुरं भूमिभागेन लघ्वेत् ॥”
 गुणाः—“ताड्यां वातलं स्वादु कषायं कटुपाकि
 च । कौष्ट्याद्याधिकं रुचं मधुरं कफकारकं ।
 नैर्भरं लघुपाकञ्च दीपनं कफनाशनं । सारसं लघु
 दृष्टान्नं बल्यं स्वादु कषायवत् । पाल्लवं गुल्मभि-
 ष्यन्दि विट्भिषि दीषलं परं ॥” इति । अथ स्वच्छ-
 जलगुणाः—लघु द्वयं गुणवञ्च । अथाविलजलगु-
 णाः—पिच्छिलं कृमिलं विषणं क्लिप्तं सान्द्रं विर-
 सं दुर्गन्धं अहितञ्च । अथ शरदादिजलगुणाः—
 शरदं लघु अनभिष्यन्दि च । हेमन्तं सिग्धं हृद्यं
 बल्यं गुरु हितञ्च । शैशिरं वातकफघ्नं हेमन्तादौ
 घृणञ्च च । वासनं मधुरं कषायं बल्यं रुचञ्च ।
 यैषञ्च अनभिष्यन्दीति । सुगन्धजलगुणाः—दृष्टान्नं
 सुशीतलम् अव्यक्तरसञ्च । शीतलजलगुणाः—मद-
 घ्नं सूक्तार्तिहरं कृद्दिनाशनं पित्तज्वरशमकमदृष्टा-
 दाहमदात्ययविषघ्नञ्च । श्रतशीतजलगुणाः—त्रि-
 दीषघ्नम् । सुवासितमृत्पात्रस्थितजलं रुचिकरं
 अजीर्णं क्षौषधतुल्यं जीर्णं बलदं भोजनकाले आ-
 युष्यम् । रात्रौ च भुक्तान्नोपरि अहितम् । राज् ।
 हेमन्तादौ जलपानविधिः—हेमन्ते ताड्यां सारभं
 वा हितं । इदमेव शिशिरे प्रशस्तम् । शीषवसन-
 योः वायं वा कौपं वा नैर्भरं वा प्रशस्तम् । नादे-
 यञ्च साकल्यती वर्ज्यम् । औद्भिदं वानरीचं वा
 कौपं वा प्राष्ठकाले । शरदि नादेयम् अंशुदकञ्च
 हितम्, तथागच्छीदयात् सूच्छं अलं प्रशस्तम् ।
 “पौषे वारि सरो जातं माषे तपु तड्यागजं । फा-
 एगुने कूपसम्भूतं चैवे चीष्टं हितं मतम् । वैशाखे
 नैर्भरं नीरं क्येष्ठे शलं तथौद्भिदं । आषाढे शस्यते
 कौपं शयणे दिव्यमेव च । भाद्रे कौपं पयः शस्य-

माश्विने चीष्टरसिव च । कार्तिके मार्गशीर्षे च
 जलमात्रं प्रशस्यते ॥” वारियङ्ककालः—भीमा
 नामभसां प्राये यङ्कणं प्रातरिष्यते । शीतलं
 निर्मलत्वञ्च यतस्तेषां महान् गुणः ॥ बृहत्सुश्रुतः ।
 पुनश्च जलं चतुर्विधम् । पापोदकं रोगोदकम्
 अंशुदकम् आरोग्योदकञ्च । पापोदकं यथा—
 “विष्टायुक्तं याहि नीरकृमिकौटसमाकुलम् । समलं
 नीलशैवालं पापान् नर्हति तच्च यत् । स्नाने पाने च
 तच्छस्तं नराणां वाह्वेषु च । स्नानेन त्वम्भवान्
 रोगान् कच्छूकृष्टविषपङ्कत् । पानेन कफगुणानां
 कमीणां वरसम्भवान् । करोति विविधान् रोगान्
 तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥” रोगोदकं—“बृहत्चलता-
 कुञ्जे कायाकूपोऽथवा सरः । अव्ययश्चेदधोऽप्येवं
 क्लमिशैवालसंयुतम् । क्लिप्तं सपिच्छिलकृष्णं बृहत्सू-
 लाश्रितं भवेत् । बृहत्चलपण्युक्तं दुर्गन्धं सूचनम्भ-
 त् । रोगोदकं विजानीयात्करोति विषमान् गदा-
 न् । श्लङ्कुष्ठञ्च कच्छूय सेवितेन करोति हि ॥”
 अंशुदकं पय्याये दृश्यम् । आरोग्योदकं—“पाद-
 शेषान् कथितं तच्चारोग्यजलं विदुः । कासश्वासह-
 रं पयं मारुतचापकर्षति । सद्योज्वरं हरत्यागु स-
 भेदकफनाशनम् । प्रतिश्यायं पाचयति श्लेष्मगुल्मा-
 र्शनाशनम् । दीपनञ्च हुताशस्य पाण्डुशीकोदराप-
 हम् । अजीर्णञ्च अरत्यागु पीतमुष्णोदकं निश्चिः”
 अत्रि.७अ. । गवोगर्भाशये । वै.निघ. ।

जलकण्टकः । पुं । शङ्खाटके । पां.वि.क. ।
 प.सु. । कुम्भीरे । हारा. ।

जलकदली । स्त्री । स्नानामप्यातजलजकन्द-
 विशिषे । जगदली । प.सु. ।

जलकन्दः । पुं । शङ्खाटके । पां.वि.क. । वै.
 निघ. । (न्दा) स्त्री । जलकदल्याम् । प.सु. ।

जलकपिः । पुं । शिशुमारः । कु.कु. । हारा. ।

जलकपोतः (कः) । पुं । जलपक्षिविशिषे ।
 जगपिपि । वै.निघ. ।

जलकरङ्कः । पुं । नारिकेलफलं । पद्मे । श-
 ङ्गे । त्रिका. । हारा. । जललतायाम् । मे. ।

जलकर्णा । स्त्री । कर्णमीटायां । काण्डिडा,
 कान्दिडि । च.द.य.प्र.चि.रसैन्द्रगुडौ ।

जलकल्पाः । पुं । जम्बाले । अ.७अ. । यौ.वि. ।
 हारा. ।

जलकाकः । पुं । जलपक्षिशिषे । भान्-
कोड़ी । तन्मांसगुणाः—स्निग्धं गुरु हिमं वात
हरम् । रा.नि.व.१७ । [हारा ।

जलकाङ्गः (ङ्घ्रिः) । पुं. स्त्री. हलनि ।

जलकामः । पुं । जलवेतसे । ज.द.१२अ. ।

जलकामा । स्त्री । अन्वाहल्याम् । वै.निघ. ।

जलकामुकः । पुं, स्त्री (का, की) । कुटुम्बि-
नीनामनुषे । रा.नि.व.५ ।

जलकिराटः । पुं. नके । शिशुमारे । हारा. ।

जलकुक्कुटः । पुं. उहके । डाक पाथी । का-
रणवे । वै.निघ. । [थी । छे.च. ।

जलकुक्कुभः । पुं जलकुक्कुटे । कोड़ा पा

जलकुक्कुटी । स्त्री । गङ्गाचिल्लीपक्षिणि ।
गोश्ठीन । हारा. ।

जलकुण्डलः । पुं । शैवालि । भूरिप्र. ।

जलकुञ्जका । स्त्री । शङ्काटके । पाणिफुल ।
कुम्भीरे । वै.निघ. ।

जलकूपी । स्त्री । पुष्करिण्यां । हारा. ।

जलकूर्मः । पुं । शिशुमारे कुञ्जक । त्रिका. ।

जलकेशः । पुं । शैवालि । हारा. । [हारा. ।

जलगुल्मः । पुं । सुद्रसरोवर । म. । कच्छपे ।

जलगोजकम् । स्त्री । पिप्पा इति ख्याते का-
बेलदेशजफले । वै.निघ. ।

जलङ्गः । पुं । महाकाले । रा.नि.व. ।

जलचरः (चारी (इन्)) । पुं । शङ्के । म-
त्स्ये । श.च. । पुं, स्त्री । जलचरप्राणिमात्रे हंस-
सारसकादम्बवककौशादी । प.मु. । “कुररवकम-
काराः कङ्कटकपिकथङ्गसारसाः । आङ्गिदाल्यूह-
हंसा जलकरटिकपिङ्गटिह्मिमायाश्च । जले चरा-
विहङ्गाले ॥” अचि.१०अ. । मांसगुणाः—गुरुणं
स्निग्धं मधुरं वातघ्नं शूललघु । रा.नि.व.१७ ।

जलजः । वि । जलवासिजनुमात्रे । पुं । हि-
मालवे । रा.नि.व.८ । मत्स्ये । श.च. । शैवालि ।
जलवेतसे । कुचेलके । काकतिन्दके । जलमधूके ।
रा.नि.व.२१ । स्त्री । मौक्तिके । चारे । लवणे ।

लवङ्गे । देवधान्ये । वै.निघ. । पद्मे । शङ्के । नवर-
जराजम्बुगङ्गे । वै.निघ.१भ.क्षय.चि. ।

जलजन्तुः । पुं । जलवासिप्राणिमात्रे । जम. ।

जलजन्तुका । स्त्री । जलीकायां । भ. ।

जलजन्म । स्त्री । पद्मे । छे.च. ।

जलजम्बूका । स्त्री । भूमिजम्बूक्षे । वन-
जाम । भा. । See सुद्रजम्बू. ।

जलजसुमनाः । स्त्री । शङ्खपुष्पां । वै.निघ. ।

जलजा । स्त्री । वल्लीयष्टिमधुनि । रा.नि.व.६ ।
सीमराज्याम् । वै.निघ. ।

जलजातः । पुं । जलवेतसे । वै.निघ. ।

जलजाता । स्त्री । कुङ्कुमशाली । भाणिधाञ्च-
विदम्ब । रा.नि.व.१६ ।

जलजिह्वः । पुं । शिशुमारे । कुम्भीरे । हारा. ।

जलजीविनी । स्त्री । जलीकायां । जौक ।
वै.निघ. । [शामूक । हारा. ।

जलडिम्बः । पुं । शुकती । सिङ्गुक । शम्बूके ।

जलतण्डुलीयम् । स्त्री । कच्छटे । कौण्डि-
दाय । भा. ।

जलतापिकः (तापी) । पुं । मत्स्यविशि-
ष्टे । ऐतिहासिके । काचकमत्स्ये । श.र. ।

जलतालः । पुं । इलीशमत्स्ये । त्रिका. ।

जलतित्त(क्ति)का । स्त्री । शङ्खकौष्ठवे । रा.
नि.व.११ ।

जलत्रा । स्त्री । कवे । छांठा । हारा. ।

जलदः । पुं । मुलके । च.द.वा.व्या.चि.एला-
दितैले । पीतबालके । पीत वांग । कारस्कर-
वे कूटिला गांश्च । भा. ।

जलदागमः । पुं । वर्षाकाले । रा.नि.व.११ ।

जलदाशमः । पुं । शके । शालवे । श.च. ।

जलधरः । पुं । मुलायां । जम. । च.द.चति-
सा.चि.कच्छटादिः । तिनिशङ्खे । रा.नि.व.८ ।

जलधराधारः । पुं । पीतीश्वरे । वै.निघ. ।

जलमकुलः । पुं । जलमाख्यां । उडिङ्गा-
न । त्रिका. ।

जलनीलिका (ली) । स्त्री । शैवाले । रा.

नि.व.८ । भा.४४.नाडीत्रणे ।

जलनेत्रः । पुं । जलमधूके । वै.निघ. ।

जलपत्रिका । स्त्री । पत्रिन्याम् । अष्टात्र
वांङ् । वै.निघ. ।

जलपची । पुं । हंसादिजलचरपक्षिषु । तन्मांसं
स्निग्धं हिमं गुरु इत्थं वातहरञ्च । रा.नि.व.१७ ।

जलपाकः । पुं । वारिपाके । त्रिफलं ।
“कथं गृह्येता द्रव्यस्य काथयेन्नास्थिकेऽभ्यसि ।
अहं श्रुतं प्रयोज्यं जलपाके त्वयं विधिः ॥” वा.
चि.२४. ।

जलपादपः । पुं । हंसे । वै.निघ. । [१६ ।

जलपारावतः । पुं । जलकपोते । रा.नि.व.

जलपिप्पली । स्त्री । महाराष्ट्रीक्षुपे । कै.६५ ।

वांङ् । हिं पायिसगा, जलपिपरी । रा.नि.व.४ ।

गुणाः — जलपिप्पलीका हृद्या चक्षुष्या शुक्ला ल

घुः । संयाहिणी हिमा रुचा रक्तादाहव्रणाहृदा ।

कटुपाकरसा रुचा कषाया वज्रवर्द्धनी ॥” भा

पू.गुणव. । कटुः तीक्ष्णः कषाया मलशुद्धिकरी

व्रणकौटादिदोषरसदोषघ्नी च । रा.नि.व.४ ।

जलपुष्पम् । स्त्री । जलजातपुष्पं । यथा — “अ-

ष्टधा कमलानि सुजलवासी चतुष्पदा । जल-

जीवी च कुम्भीका जलपुष्पगणस्तयम् ॥” अर्क. ।

जलपृष्ठजा । स्त्री । शैवाले । श.च. ।

जलप्रदः । पुं, स्त्री । पीतबालके । वै.निघ. ।

जलप्राणी । पुं । जलजन्तौ । वै.निघ. ।

जलप्रायम् । स्त्री । अनूपदशे । अम. ।

जलप्रियः । पुं । धन्याके । रा.नि.व.६ । चा-

तकपक्षिणि । श.र. । मत्स्ये । श.च. । स्त्री ।

हिलमोचिकायां । शि.६. । प.सु. । [हारा. ।

जलप्लवः । पुं । जलमाज्जरे । उद्भिड़ान ।

जलफलम् । स्त्री । मृङ्गाटके । पाणिफन । भा. ।

जलफेनः । पुं । समुद्रफेने । वै.निघ. ।

जलबन्धः (बन्धुः) । पुं । मत्स्ये । श.च. ।

जलब्रह्मी । स्त्री । वाक्प्याम् । ज्ञानावज्ञा ।

वै.निघ. । हिलमोचिकायां । शि.६. । त्रिका. ।

अप. ।

जलभूः । पुं, स्त्री । कच्छटे । कै.६५ । श.च. ।

जलमण्डपिका (पी) । स्त्री । शैवाले । वै.

निघ. । वारिपण्याम् । पाणि । रस.कौ.ज्वाला-

सुखरसे । [हारा. ।

जलमद्गुः । पुं । मत्स्यरङ्गपक्षिणि । मांशत्राडः ।

जलमधु(धू)कः । पुं । जलजातमधूकवृक्षे ।

जलगण्डेश । गुणाः — मधुरः व्रणघ्नः रान्तिघ्नः

बलशुक्रवर्धनः रसायनः शीतलश्च । रा.नि.व.११ ।

“मधूकपुष्पं मधुरं शीतलं गुरु वृद्धयं । बलशुक्र-

करं प्रीतं वातपित्तविनाशनम् । फलगुणाः — शीतं

गुरु स्वादु शुक्लं वातपित्तनुत् । अद्वयं हनि

पित्तासदाहश्वासचतचयान् ॥” भा. ।

जलमक्षिका । स्त्री । वारिमक्षिकायाम् ।

जलकर्मो । त्रिका. । [त्रिका. ।

जलमार्जारः । जलविडालि । उद्भिड़ान ।

जलमूर्त्तिका । स्त्री । करकायाम् । श.च. ।

जलमीनः । पुं । मत्स्यभेदे । वै.निघ. ।

जलमुस्तम् । स्त्री । जलजमुस्तायाम् । वै.निघ. ।

जलमोदम् । स्त्री । उशीरे । रा.नि.व.१२ ।

जलयष्टिः । पुं । वल्लीयष्टिमधुनि । वै.निघ. ।

जलरङ्गः (ज्जः) । पुं । वकंपक्षिणि । वरु

पाथी । हे.च. ।

जलरङ्गुः । पुं । हरिणे । वै.निघ. । दाबू हप-

क्षिणि । डाक पाथी । हारा. ।

जलरण्डः । पुं । जलसर्पभेदे । जलविन्दौ ।

हे.च. । श.र. । ८ [वणे । चारलवणे । हारा. ।

जलरसः । पुं । लवणे । हारा. । सौवर्चल-

जलरुट् (हम्) । स्त्री । पद्मं । हे.च. ।

जलरुहा । स्त्री । कुङ्कुमशालौ । देशगुणिक

धांशुविशेष । रा.नि.व.१६ ।

जलरूपः । पुं । मकरे । त्रिका. ।

जलवरण्टः । पुं । जलवसन्तरीणे । पानवन्-

सु । हारा. । [हारा. ।

जलवत्कलः । पुं । कुम्भिकायां । पाना ।

जलवल्ली । स्त्री । मृङ्गाटके । पाणिफन । रा.

नि.व.७ ।

जलवायसः । पुं । जलकाके । पानकोष्ठि ।
हे.च. ।

जलवासः (साः) । पुं । विष्णुकन्दे । रा.
नि.व.७ । गुण्डासिनीदण्डे । रा.नि.व.८ । स्त्री ।
उशीरे । रा.नि.व.१२ । [११]

जलविक्रमा । स्त्री । सल्लकीद्वये । रा.नि.व.

जलविडालः । पुं । जलमाज्जारे । उद्विडान ।
हारा । [रा.नि.व.१४]

जलविन्दुजा । स्त्री । यावनालीशर्करायाम् ।

जलवित्थः । पुं । कर्कटे । पञ्चाङ्गे । जलवत्क
ले । पाना । हारा । [शृङ्ग । हारा ।

जलवृश्चिकः । पुं । इच्छाकमलस्य । अंठना

जलवेतसः । पुं । जलजातवेतसविशेषे । ज-
लवेत । मं वज्जालु । कं वैसियमरण । प.सु. गु-
णाः—तिक्तशीतलः ब्रणशोधनः कफरक्तपित्तघ्नः
संघाही कषायी रक्षीघ्नश्च । रा.नि.व.८ ।

जलव्यधः । पुं । कङ्कचोटमत्स्यभेदे । कं-
किना नाह्न वा गान्नाडा । हारा ।

जलव्यालः । पुं । जलसर्पे । अम. ।

जलगिरीषः (षिका) । पुं, स्त्री । शिरीष-
भेदे । हिं टिटिनी । “त्रिदोषविषकुष्ठार्शोहरौ
वारिशिरीषिका ।” भा. ।

जलशुक्तिः । स्त्री । शम्बुके । भायूक, शिङ्गुका
जलसिंपी इति च ख्याते । गुणाः—“कटुः क्षि-
ग्धा दीपनी गुणशूलविषदोषहरौ रक्त्या पाचनी
बल्या च ।” रा.नि.व.१३ ।

जलशुचिः । पुं । शङ्काटके । पार्श्विकम् ।

जलशूकम् । स्त्री । शैबाले । हे.च. ।

जलशूकरः । पुं । शिशुमारे । कुशुक । हा-
रा । कुशीरे । हे.च. । [—श्यामाकवत् ।

जलश्यामाकः । पुं । दण्डधान्यविशेषे । गुणाः

जलसर्पिणी । स्त्री । जलीकायाम् । जैक ।
हे.च. । [श्वेन जलं दृष्ट्वा वसति । वा.चि. ।

जलसन्वासः । पुं । कुकुरदंशजरोरविशेषे ।

जलसम्भवः । पुं । जलवेतसे । रा.नि.व.८ ।

जलसूकरः । पुं । कुशीरे । वनसूकरे । वै.निघ.

जलसूचिः । पुं । कौशुपचिणि । कङ्कचोटम-
त्स्य । जटा । शङ्काटके । शिशुमारे । मे. । काके ।
हे.च. । स्त्री । जलीकायाम् । जैक ।

जलस्था । स्त्री । गण्डदुर्व्यायां । रा.नि.व.८ ।

जलहासः । पुं । समुद्रफेने । त्रिका. । [श.र. ।

जलाका । स्त्री । जलीकायाम् । जैक ।

जलाखुः । पुं । जलमूषके । त्रिका. ।

जलाख्या । स्त्री । जलमधूकद्वये । वै.निघ. ।

जलाञ्चलम् । स्त्री । शैबाले । अ.७.१ । मे. ।

जलाटनः । पुं । कङ्कचिणि । कौक पाथी ।
स्त्री (नी) । जलीकायाम् । मे. । रा. ।

जलाण्टकः । पुं । शिशुमारे । नक्रराजि । हा-

जलाण्डकम् । स्त्री । रोहितादिशिशौ । मा-
हेत पोषा । हारा ।

जलामिका । स्त्री । जलीकायाम् । श.र. ।

जलाधारम् । स्त्री, पुं । पीतोशीरे । वै.निघ. ।
जलाशये । अम. ।

जलाबु(म्बु)का । स्त्री । जलीकायां । वै.निघ. ।

जलामीदम् । स्त्री । उशीरे । रा.नि.व.१२ ।

जलायु(वु)का । स्त्री । जलमस्या आयुरिति
जलीकायाम् । जैक । मं जलू । स.सू.१३.च. ।

सा हादशविधा । सविषाः षट्, तावत् एव नि-
र्विषाः । तत्र सविषाः कृष्णा कर्बुरा अलगदा इ-
न्द्रायुधा सामुद्रिका गोचन्दना चेति । तासु अञ्जन-
चूर्णवर्णां पृथुशिराः कृष्णा । वर्त्ममत्स्यवदायता
क्षिप्रान्नतकुलिः कर्बुरा । रोमशा महापात्रां कृ-
ष्णमुखी अलगदा । इन्द्रायुधवदूराजिभिश्चिता
इन्द्रायुधा । ईषदसितपीतिका विचित्रपुष्पाकृति-
चित्रा सामुद्रिका । मोहवर्णवदधीमणे द्विधाभू-

ताकृतिः अणुमुखी गोचन्दनेति । आभिर्दंष्ट्रे ज्व-
रादिर्भवति । निर्विषाः—कपिला पिङ्गला शङ्कु-
मुखी मूषिका पुष्करीकमुखी सारविका चेति ।
तत्र मनःशिलारक्षिताभ्यामिव पात्राभ्यां पृष्ठे क्षि-
ग्धमुद्गवर्णा कपिला । किञ्चिद्रक्ता वनकाया पि-
ङ्गायुगा च पिङ्गला । यक्षवर्णा शीघ्रपायिनी दी-
र्घतीक्ष्णमुखी शङ्कुमुखी । मूषिकाकृतिवर्णा अग्नि-
दग्ध्या च मूषिका । मुद्गवर्णा पुष्करीकमुष्णवर्णा

पुच्छरीकमुखी । जिम्भा पद्मपत्रवर्णाष्टादशाङ्गुलप्र-
माणा सावरिका पञ्चर्षे । सु.सू.१३५. ।

जलाद्रिः (द्री) । पुं. स्त्री । चार्द्रवस्त्रे । डिङ्ग
कापङ् । चिका.। हे.च. । चार्द्रतालहने । माघ.।

जलावृन्दः । पुं. । वातकफश्रीठरांशे । “जलवृ-
न्दवशातकफादौष्ठे जलावृन्दम् ।” वा.उ.११५. ।

जलालुः । पुं. । पानीयालुके । रा.नि.व.७ ।

जलालुकम् । स्त्री । पद्मकन्दे । भा.पू.१४.शा-
क व. । [अ.टी.भ. ।

जलालु(लो)का । स्त्री । जलौकायाम् । श.र.।

जलाग्रयः । पुं. । सरीवरे । शृङ्गाटके । स्त्री ।
उशीरे । अम. । खामञ्चके । शकृ. ८७१ । रा.नि.
व.८ । स्त्री । गुष्णालायाम् । रा.नि.व.५ ।

जलाग्रयः । पुं. । शृङ्गाटके । रा.नि.व.७ ।
गुष्णदण्डे । रा.नि.व.८ । ईहाग्रये । रा.नि.व.१६ ।
स्त्री । गर्भाटिकादण्डे शूलोदण्डे । रा.नि.व.८ ।
स्त्री । खामञ्चके । रा.नि.व.१२ ।

जलाष्ठीला । स्त्री । पुष्करिण्याम् । हारा. ।

जलाह्व(य)म् । स्त्री । बालके । वागा । उत्प-
ले । अन्ति कून । रा.नि.व.१० । [श.र. ।

जलाची । स्त्री । जलपिप्पल्याम् । पाणिमर्गा ।

जलिः (का) । स्त्री । जलौकायां । अ.टी.भ.।

जलु(लू)का । स्त्री । जलौकायाम् । श.र. । हे.
च. । चम्बकटिकायाम् । वा.उ.६५. ।

जलेच्छया । स्त्री । हस्तिगुण्डीहचे । श.र. ।

जलेजात(रह)म् । स्त्री । पद्म । श.र. ।

जलेरहा । स्त्री । कुटुम्बिनीचुपे । रा.नि.व.५ ।

जलेवाहः । पुं. । जलकुकुटे । वै.निघ. ।

जलेग्रयः । पुं. । जलचारिमत्स्यादी ।

जलोका । स्त्री । जलायुकायां । हारा.। अम.।

जलोदरः । पुं, स्त्री । तन्नामकीदररोगमेदे ।
अम. उग्रश्री । निदानलक्षणं यथा—“यः खेहपी-
तोऽप्यनुवासितो वा बालो विरिक्तोऽप्यथवा निरु-
दः । पिवेज्जलं शीतलमाय तस्य क्षीतसि दूष्यन्ति
हि तदङ्गानि । खेहपीक्षितेष्वथवापि तेषूदकोदरं
पूर्ववदभ्युपैति । जिम्भं मङ्गलत्परिहृतनाभिं समाततं

पूर्णमिवाभ्युना च । यथा हतिः क्षुभ्यति कम्पते,
शब्दायते चापि दकोदरं तत् ॥ अन्यनैवोदरं सर्व्वं
प्रायः क्लृप्तमं मतं । बलिनसदजातान्मु यत्रसाध्यं
नवोत्थितम् ॥” इति । मा.नि. ।

जलोदरारिरसः । पुं. । जलोदराधिकारि र-
सः । रसगन्धकौ प्र. २ ती. (मतान्तरे गन्धकः ४
ती.) मनःशिला हरिद्रा जयपालश्रीजं विफला
विकटं पित्रकमूलं एषां प्रति १ ती. दन्तीरसेन
सुह्रीचोरिण (मिशूर आठा) शृङ्गराजसेन च पृ-
थक् ७ भावयित्वा संशोष्य च बटों कुर्यात् । भावा
२ र. ।

जलोद्भवः । पुं. । शङ्खे । शौंक । वै.निघ.। स्त्री ।
लघुव्रज्जीशाके । कुङ्कुमशाली । रा.नि.व.५।१६ ।

जलोद्भूता । स्त्री । गुष्णालायाम् । रा.नि.व.५।

जलोदगी । स्त्री । जलौकायाम् । शौंक ।
अ.टी. ।

जलोलूका । स्त्री । पद्मबीजे । रा.नि.व.१० ।

जलौकः । पुं. । जलवेतसे । वै.निघ.। स्त्री(का)।
जलायुकायाम् । हारा. ।

जलौकाविधिः । पुं. । तथा रक्तमीचणका-
र्थे । शौंक धर्मान । “अथ जलौकावसेकसाध्य-
व्याधितमुपवेश्य संवेश्य वा विरुच्य चास्य तमव-
काशं शृङ्गोमयचूर्णैर्यद्यरुजः स्यात् । गृहीताश्च
ताः सर्षपरजनौकल्लोदकप्रदिग्धगात्रौः सलिल-
रसकमध्ये मुहूर्तस्थिता विगतक्लमा जाला ताभी-
रीगं ग्राहयेत् । सूक्ष्मश्लाघ्रपिपुमीतावच्छर्मा कृत्वा
मुखमपाठशुयादगृह्णन्त्यै चौरविन्दुं शोणितवि-
न्दुं वा दद्याच्छपदानि वा कुर्व्वीत । यदेवमपि
न गृह्णीयात् तदान्यां ग्राहयेत् । यदा च निवि-
शतेऽत्रखुरवदाननं क्लोन्नमस्य च स्वार्थं तदा जा-
नीयात् गृह्णातीति गृह्णन्तीच्चाद्रवस्त्रावच्छन्नां धार-
येत् सेचयेच्च ।” इत्यादि । तस्य गुणाः—“शीता-
धिवासा मधुरा जलौका वारिसम्भवा । तस्मात्पि-
प्तोपसृष्टे तु हिता सा लवचनेन ॥” सु.सू.१३५.।

जलोदनम् । स्त्री । सजलात्रे । भा.कुष्ठ.चि. ।

जवनः । पुं. । अश्वे । श्रीकारिहरिणे । रा.नि.
व.१६ ।

जवनालः । पुं, स्त्री । धान्यविशेष । अनांश ।

जगुणाः—स्वादु शीतलं वातलं कफपित्त-
क्षयः राजः ।

जवली । स्त्री । कषायफलवत् । जउशर । त-
थाः फलगुणाः—“कषायं कफपित्तं किञ्चित्त-
क्तं कषिप्रदम् । द्वयं सुगन्धि विशदं जवलीफलमु-
च्यते ॥” सु. ।

जवसम् । स्त्री । लघे । घासे । श.र. ।

जवसाह्वा । स्त्री । यमान्याम् । मद.व.२ ।

जवा । स्त्री । शोडपुष्यवत् । जवाकुलेश गीष्ट ।
रा.नि.व.१० । दृढमर्जितजवापुष्पम् आर्तवकरम् ।
च.द. ।

जवादि । स्त्री । गन्धराज । गङ्गात्राङ्ग, थांटीनी ।
मं जवादीकस्तूरी । गुणाः—स्निग्धसुष्णं सुखकरं
वातहितम् । तल्लक्षणं—“जवादि नीलं सुस्निग्ध-
मौषपातं सुगन्धिदं । आतपे बहलामोदं राज्ञां
योगं न चान्यथा ॥” रा.नि.व.१२ ।

जवानो । स्त्री । यमान्याम् । मद.व.२ ।

जवापुष्पम् । स्त्री । शोडपुष्ये । जवा कुल ।
श.र. ।

जवाह्वा । स्त्री । यमान्याम् । मद.व.२ ।

जविनः । पुं । विलेशयद्यगविशेषे, कोकडम्बने ।
रा.नि.व.१६ ।

जवी (इन्) । पुं । अश्वे । उष्ट्रे । रा.नि.व.१६ ।

जसदम् । स्त्री । यशदे । दण्ड । वै.निघ. ।

जहा । स्त्री । मुष्टितिकायां । शूङ्गीत्री । श.च. ।

जक्षणम् । स्त्री । भक्षणे । रा.नि.व.२० ।

जक्ष्मः (क्ष्मा (न्)) । पुं । क्षयरोगे । यक्ष्म ।
द्रोण । अ.टी.भ. । See यक्षा ।

जागतः । पुं । सोमलताभेदे । सु.चि.२६अ. ।

जागरः (णम्) (री) । पुं, स्त्री, स्त्री । निद्रा-
भावे । जागिश्रं थांका । अम. ।

जागुडम् । स्त्री । कुडुमे । रा.नि.व.१२ ।

जाघनी । स्त्री । ऊरी । त्रिका. ।

जाङ्गमद्रव्यम् । स्त्री । जाङ्गमजातद्रव्यगणेषु, म-
धुमीमूत्रपित्तवसामज्जास्त्रांसविष्मूत्रचर्मरैतांस्थि-
स्त्रापुष्पकनखखरकेशरीचमालीमसु । च.सू.१अ. ।

जाङ्गलः । पुं । कपिञ्जलपत्रिणि । गौर ति-
त्रि पाथी । मे. । मरुप्रायवातलदेशे । मरु-प्रांश
वेतो देश । “मरुप्रायस्तु यो देशः स चीको
जाङ्गलाभिधः ।” रा.नि.व.२ । “अलीदकोऽन्य-
क्ष्य पितरक्तामयान्वितः । ज्ञातव्यो जाङ्गलो दे-
शः ॥” गुणाः—वातपित्तकरः उष्णः रुच्यः ।
राजः । अपिच—“आकाशगुप्त उच्चश्च ततश्च स्त्र-
ल्यपादपः । शमीकरीरविलार्कपीलुर्कर्मसुङ्गुलः ।
हरिणेष्वर्षपतगोकर्णखरसङ्गुलः । सुखादुफलवा-
न्देशो वातलो जाङ्गलः स्मृतः ॥” भा. । तज्जलगु-
णाः—स्वादु त्रिदोषघ्नं रुच्यं पथ्यम् आयुर्वलवीर्य-
पुष्टिकान्तिकरम् । रा.नि.व.१४ । स्थलजपशुर्वर्ग ।
सीष्टविधः यथा—जङ्गला विक्षिराः प्रतदा गु-
ह्यशयाः प्रसङ्गाः पर्णमृगा विलेशया याम्याश्च ।
तत्र जङ्गलविक्षिरौ प्रधानतमौ तावेणहरिणव्य-
कुरङ्गरालकृतमालशरभश्चन्द्रप्राप्यतच्चारक्षरश्च-
मातृकाप्रभृतयो जङ्गलाः कषाया मधुरा लघवश्च ।
“शशलावकवाताटा गीघा हरिणकूटकाः । छिन्न-
रायाभयाचान्ये तित्तिरायाश्च कूर्चकाः । भारद्वा-
जाक्षया श्येना मूषका वरवारणाः । इत्येते जाङ्ग-
ला जीवा ये जलेन विना स्थिताः ॥” अत्रि.२०
अ. । स्त्री । मांसे । रा.नि.व.१७ ।

जाङ्गलमांसम् । स्त्री । शिखिखरपदिजन्तुमां-
से । रा.नि.व.१७ ।

जाङ्गलयुक्तम् । स्त्री । जाङ्गलपशुयुक्ति । तश्च
रक्तपित्तहरम् । वा.चि.२अ. । [गोकूर्ण] । मे. ।

जाङ्गला (ली) । स्त्री । शुक्रशिम्भ्याम् । आ-

जाङ्गुडम् । स्त्री । कुडुमे । त्रिका. ।

जाङ्गुलिः । पुं । विषवेद्ये । मांशुष्टे । श.र. ।
(ली) स्त्री । विषविद्यायाम् । हे.च. ।

जाङ्गिकः (काङ्गयः) । पुं । श्रीकारिण्ये ।
मे. । उष्ट्रे । रा.नि.व.१६ । चि । जङ्गाजीविनि ।

जाजी । स्त्री । जीरके । भा.म.४भ.प्रद.चि. ।
“दध्ना सीवर्षलं जाजी ।”

जाटलिः । पुं । पटीललतायाम् । अम. ।

जाठरः । पुं । जठरानले । वै.निघ. ।

जाठरग्रन्थिः । पुं । गुल्मरोगे । रा.नि.व.२० ।

जाघम् । स्त्री । अङ्गजफतायाम् । रा.नि.व.२० ।

জাভারি: । পুং । জম্বীরক্কে । গোঁড়া নেবু
গাছ । রা.নি.ক.১১ ।

जातकध्वनिः । पुं । जलौकायाम् । वै.निघ.

जातकर्म । ली । शिशौ भूमिष्ठे कर्णव्ये कर्म
णि । नाडीदृष्ट्वा । सूतिकापूजादौ ।

जातघ्नी । स्त्री । पुत्रघ्नीनामयोनिदीपे । वा.उ.
३३अ । Sec पुत्रघ्नी । [कुरे । अम. ।

जातरूपम् । क्ली । सुवर्णं । रा.नि.व.१३ । धु-

जातरूपप्रभम् । क्ली । हरिताले । वै.निघ. ।

ज। तवेदाः । पुं । अग्रौ । चित्रकवृत्ते । अम. ।

जातसारा । स्त्री । जिङ्गिन्याम् । वै.निघ. ।

जातापत्या । स्त्री । प्रभूतायां स्त्रियि । अम.

ज.ति. । स्त्री । जन्मनि । आमलक्याम् । माल
तोपुष्पलतायाम् । जार्ताफले । मे. । च.चि.३३.
गुष्ठारोचन्याम् । काम्प्लके । कगलां छुंड़ि ।
विश्व. । रोगसम्प्राप्तौ । मा.नि. । जातोपुपहचे ।
च.द.वा.व्या.चि. ।

जातिकोश(ष)म् । क्ली । जातीपत्रां । जशि-
खो । जातीफले । भा. । सु.सू.४६अ. । हे.च. ।

जाति(ती)कोशा (षी) । स्त्री । जातीप
त्राम् । अग्निद्वौ । रा.नि.व.१२ । वै.निघ.२भ.
सुदर्शनचरणे ।

जातिजम् । क्ली० । जातीफलं । वै. निघ. ।

जाति(ती)पत्र(क)म् । क्ली । जातोफले ।
 “जातीपत्रसुपत्रपत्रकयुतं ।” भा.उ.वाजी.चि. ।
 वै.निच.२भ.वा.व्या.चि.एरण्डपाके । जातीहृत्प-
 त्रे । ङागिनीर प्रातः । रस.र.बाल.चि. ।

जातिपत्रिका (त्री) (र्णी) । स्त्री । जा-
तीफलचि । अग्निजो । हिं जावची । क
जाइपची । गुणाः- कटुतिक्तसुरभिः कफजाश-
हरी मुखवैशद्यजननी च । रा.नि.व.१९ । दुर्ग-
महरी । राज. । “जातीफलस्य लक् प्रोक्ता जा-
तीपत्री भिषग्वरेः । जातीपत्री लघुः स्वादुः कटू-
ष्ण कचिवर्णकृत् । कफकासवमिश्रसंश्लेष्णान्नि-
विषापहा ॥” भा. ।

(ती)प्रबालः । पु० । जातिकिसलये ।

পাতা। বঙ্গ. ৪ অ. ৮

जातिफलम् । क्ली । जातीफले । अग्निशतः
है.च. ।

जाति(ती)फलत्वक् । स्त्री । जातीयत्रयम् ।
अग्निहोत्रौ । वै.निघ. । [ल. वै.निघ. ।

जाति(ती)रसः । पुं । रक्तशोले । निशान-

जाति(ती)शस्यम् । ली । जातीफले । काश-

फल । रा.नि.व.१२ । वै.निघ.२भ.अतिसा.धि.
मीचरसपुटपाके । [नि.व.१२ ।

जाति(ती)सारम् । क्ली । जातीफल । र.

जाति(ती)सुतः । पं। जातीफल । वै.निघ.।

जातिहिङ्गलकम् । क्री । हिङ्गलि । वै.निघ.।

जाती । स्त्री । (*Jasminum Grandiflorum*.) खनामख्यातपुष्पवृक्षे । जाति वा जामिनी फूलव गच्छ । हिं चम्बली, चम्पकाती । मजाइ । कं जाजि । गुणाः—श्रीता तिक्ता कफघ्नी मुखपाकघ्नी च । तत्कुक्ष्यं नेत्ररोगघ्नं व्रणविस्फीटकघ्नं कुष्ठघ्नञ्च । रा.नि.व.१० । “जातीयुग्मं तिक्तमुष्णं त्वरं लघुं दोषजित् । शिरोऽक्षिमुखदन्तातिविषकुष्ठानिलासजित् ॥” भा. । मालव्याम् । सु.सू.३८७. । जातीफलवृक्षे । वै.निघ्न. ।

जातीकन्दः । पुं० जातीमूले । सु.सू.मिश्र.च.।

जातीको(श)षम् । क्ली । जातीफल । हि.च.।

जातीकोषफलम् । ली । जातीपत्राम्
जातीफलं च । षष्ठ्यो, खाग्रफल । वै. निघ. अ-
नीर्णचि. वज्रिरी । [निघ. ।

जातीजातम् । क्ली । जातीकाषफले । वै.

जातीतैलम् । क्षी । कर्णरीगाधिकारि । “जा-
तीपत्रसे तैलं विपन्नं पूतिकर्णजित् ।” कटुतैलं
४ ग्र. जातीपत्रसः १६ ग्र. (ध्वंजीपदशात्, क-
ल्कथं जातीपत्रं १ ग्र. । सा.कौ. ।

जातीदलम् । क्ली । जातीकोषे । जैष्ठ्ये ।
वै.निघ.२भ.रक्तपि.चि.कर्पूरादिचूर्णे । जातीपत्रे ।

जातीद्वयम् । क्ली । जातीकीषफलि । खाश्र-
फन, खाश्रद्वी । जीवकद्वयमिति तालीशादिचूर्णं
हृद्वीपदेशः । [कीष । भा.उ.वाजीकरणे ।

जातीपत्रिका (त्री) (र्णी) । स्त्री । जाती-

जातीफलम् । स्त्री । खनामल्यातसुगन्धफले ।

खांग्रफल । “जातीफलं सशब्दं खिग्धं गुरु च श-
स्यते । लघुको शब्दहीनश्च रुचाङ्गमतिनिन्दितम् ॥”
भैष. । गुणाः—तिक्तं कटु कफघ्नं लघु तृणाग्रं
मुखकोददौर्गन्धघ्नं । सु.सू.४६५. । कषायोष्णं क-
टु कण्ठामयघ्नं वातातिसारमेहघ्नं त्वयं लघु दीप-
नश्च । रा.नि.व.१२ । तृणाशूलघ्नम् । राज. । रसे
तिक्तं तीक्ष्णं रीचनं ग्राहि खरकरं श्लेष्मवातमुखवै-
रस्यमलदौर्गन्धघ्नं कृमिकासवमिन्त्रासशोषपीनसह-
द्रोगहरश्च । भा. । “तेलं जातीफलोज्झतं समुत्तेज-
नमग्निदम् । जीर्णातिसारशमनम् आपानालेपय-
लहत् । आमवातहरं बल्यं दन्तवेष्टनार्तिगुत् ॥”
अचि. । जातीकोषवृद्धणम् । सु.सू.४६५. ।

जातीफला । स्त्री । आमलकौष्ठवे । आग्ना
गोष्ठ । रा.नि.व.११ ।

जातीफलादिवटी । स्त्री । अजीर्णं वटी ।
जातीफलं लवङ्गं पिप्पली निर्गुण्डी (निशिन्ता)
विषं शुण्ठी धुनूरबीजं हिङ्गुलं टङ्गणचारः (ऽमो-
हांशोत्रं थै) एषां प्र. समभागः जम्बीररसेन वटी
कार्या । मा. २३ रक्तिः । र.सा.सं. ।

जातीफलाया (वटिका) । स्त्री । गृह्ण्य-
धिकारे । शुद्धपारदः ४मा. गन्धकः ४मा. कज्जली
कार्या । जातीफलं मोचरसः सुलकं टङ्गणचारः
(ऽमोहांशोत्रं थै) अतिविषा जीरकं मरिचं एषां
प्र. ४ मा. विषं १ मा. एकत्र सञ्चूर्ण्य, वंश आमः
कञ्चटः (कौण्डो) प्रसारणी (शक्रुडांशुनि) निर्गुण्डी
विजया (निक्कि) जम्बू (जाम) जयन्ती (खलि)
दाडिमः केशराजः (ऽककुट) पाठा (आकनादि)
भङ्गराजः एषां पत्ररसेर्भावयित्वा सम्मर्द्य च को-
लास्थिमात्रा वटी कार्या । अन्या यथा—जातीफ-
लं टङ्गणचारः अथ धुनूरबीजं एषां प्र. १ ती.
अहिपिं २ ती. प्रसारणीरसेन सम्मर्द्य वटी चण-
काभा कार्या । प्रथमे अथकस्यापि माषचतुष्टयं
दीयते । र.सा.सं. ।

जातुकम् । स्त्री । हिङ्गी । श.च. ।

जात्यन्धः । वि । जन्मान्धे । अन्धकाणां ।

जात्युत्पलम् । स्त्री । श्वेतरक्तकमले । वै.निघ. ।

जानु । स्त्री । जरीरुमध्यभागे, चक्रिकायां, च

हीवङ्गागे वा । शैट्टे । “जान्वभीवश्च चक्रिका ।”
रा.नि.व.१८ । [शङ् । ते च ३ । च.भा.७५. ।

जान्वस्थि । स्त्री । जानुदेशस्थनि । शैट्टे
जामाता । पुं । गजपिप्पल्याम् । प.सु. । स्-
थ्यावर्त्ते । छुड्छुड् । मे. । भैष.अक्षपि.चि.चुषा-
वत्यां ।

जाम्बवम् । स्त्री । खर्खे । रा.नि.व.१३ । ज-
म्बूफले । खांग्र फल । अम. । पुं । जम्बूासवे ।
जाम्बेज्र आम्रव । “जाम्बवः शौद्रसङ्घिता जम्बू-
रसगुडांश्वः ।” तीड.वृद्धसु. । गुणाः—“जाम्बवी
बद्धनिसन्दलुवरी वातकोपनः ।” सु. ।

जाम्बवती (वी) । स्त्री । नागदमन्याम् । ना-
गदना । रा.नि.व.५ ।

जाम्बवौष्ठम् । स्त्री । क्षतविशीधनशलाकावि-
शेषे । “जम्बूफलायसदृशसुखायाः कटुपाषाणरचित-
वर्त्ता ।” सु.सू.५५. ।

जाम्ब्वौष्ठम् । स्त्री । जाम्बवौष्ठे । सु.चि.१८५. ।

जाम्बूनदम् । स्त्री । सुवर्णे । रा.नि.व.१३ ।
धुनूरि । रा.नि.व.१० । [मिचन्दने । अम. ।

जायकम् । स्त्री । कलिया इति ख्यातपीतसुग-
जाया । स्त्री । शमीष्ठवे । वै.निघ.२५.कर्णक-
ज्व.चि. ।

जायाघ्नम् । स्त्री । तिलकालके । वै.निघ. ।

जायानुजीवी (रु) । वक्पक्षिणि । मे. ।

जायुः । पुं । औषधे । रा.नि.व.२० ।

जारगर्भा । स्त्री । क्षुद्ररोगविशेषे । वै.निघ. ।

जारणः । पुं । कासमर्दक्षुपे । कालकांशना ।
रा.नि.व.४ । जीरके । वै.निघ. । स्त्री । स्थूलजी-
रके । शोणो जीरे । रा.नि.व.६ ।

जारणवीजम् । स्त्री । रसजारणार्थं बीजद्रव्य-
भेदे । र.चि. । [जाडि । मे. ।

जारी । स्त्री । जाडीतिख्याते औषधविशेषे ।

जालः । पुं । कदम्बवृक्षे । मे. । (कः) शकृगत-
नेत्ररोगभेदे । See जालसंज्ञितः । सु.उ.४५. ।
स्त्री । लोषकपित्ते । शरीरस्थजालवत् पदार्थे ।
तानि च शिरासायुक्षिमांसीभ्यः सम्भवन्ति । तेषां

प्रत्येकं चलारि चलारि संख्यया बीडश्च भवन्ति ।
भा. । चारके । जालि कुण्ठे । मे. ।

जालकम् । स्त्री । कुष्माण्डायतिष्ठद्रफले ।
जालि । सा.सु. । कुटुम्बिनीचुपे । वै.निघ. । मो
चकफले । मे. । [हे.च. ।

जालकारकः । पुं । मर्कटे । ग्राकड्भा ।

जालकिनी । स्त्री । मेष्याम् । त्रिका. ।

जालगर्दभः । पुं । चूडरीगविशेषे । अग्नि-
वात । तस्य लक्षणं यथा—“विसर्पयत्सर्पति यो
दाहज्वरकरकानुः । अपाकः स्वययुः पित्तस्य ज्ञेयो
जालगर्दभः । सु. ।

जालपात् । पुं । हंसे । त्रिका. ।

जालमोटा । स्त्री । शुक्लयूथिकायां । वै.निघ. ।

जालवर्वूरकः । पुं । वर्वूरककठचमेदे । वाव्-
ना । निघ. । पुलङ्ग, जालि । गुणाः—रुच वा-
तरीग्नः पित्तकृत्कषायोष्णः कफहृत् दाहकरश्च ।
रा.नि.व.८ । [निघ. ।

जालवव्वूलिका । स्त्री । वव्वूलविशेषे । वै.

जालविन्दुजा । स्त्री । यावनालीशकरायां ।
रा.नि.व.१४ ।

जालसंज्ञकः । पुं । शुक्लगतनेचरीगविशेषे ।
उत्थे जालि पङ्क । लक्षणं —“जालाभः कठिन-
शिरोमहान् सरक्तः सन्तानः स्मृत इह जालसंज्ञि-
तनुः ।” सु.उ.४अ. ।

जालचीरम् । स्त्री । तन्नामककठचस्य चीररूप-
विषे । सु.कल्प.२अ. । See चीरविषं ।

जालिः । स्त्री । स्वायद्रव्यविशेषे । जालि । हिं
जारी । “आमसामफलं पिष्टं राजिकालवषान्वि-
तं । भृष्टहृद्भुयुतं पूतं घोलितं जालिच्यते ॥”
गुणाः—जिह्वाकण्डूनी कण्ठशोधनी रीचनी दीप-
नी च । भा. । [श. । हे.च. ।

जालिकः (कारः) । पुं । मर्कटे । ग्राकड्भा-

जालिका (की) । स्त्री । कोषातक्यां । सि-
ङ्गा । रा.नि.व.१ । जलीकायां । लीङ् । वस्त्र-
भिदि । मे. ।

जालिनी । स्त्री । महाकोषातक्यां । सिङ्गा ।
रा.नि.व.१ । वै.निघ.काम्बला-चि. । घोषालता-

याम् । (घोषालता । रा.मा. । सु.वि.१अ. । दीर्घं
दाह्याम् । (प्रशोताङ्गा । दाहहरिद्रायाम् । वै.
निघ. । प्रमेहपट्टिकामेदे । लक्षणं—“जालिनी
तीव्रदाहा तु मांसजालसमावृता ।” सु.नि.१अ. ।
असाध्यलूतामेदे । सु.कल्प.८अ. । See लूता ।

जालिनीफलम् । स्त्री । घोषाफले । (घो-
षाकृत्तरौ वीटि वा सिङ्गतरौ वीटि । च.द.पाण्डु-
वि. । गुणाः—शिरीरीगपाण्डुरीगहरं चवकरश्च ।
अवि. ।

जाली । स्त्री । पटोललतायाम् । रा.नि.व.७ ।
घोषायाम् । प.मु. ज्योत्स्नायाम् । सिङ्गा । अम. ।

जावकः । पुं । अलक्तके । वै.निघ. ।

जापकम् । स्त्री । कालीयचन्दने । प्रीत चन्द-
न । अ.टी.सा. ।

जाहकः । पुं । कणसरटे । काल शिरशिष्टे ।
रा.नि.व.१६ । गोनाससर्पे । जलीकायाम् । वै.
निघ. । बिडाले । श.र. । त्रिका. । घीहे । (घो-
ग् । मे. । [कायां । (जोङ्क । हारा. ।

जाहकध्वनिः । पुं । घीहे । (घोङ्क । जली-
जिगतुः । पुं । उच्छ्वासे । प्राणवायी । उष्णा. ।

जिघ्रत्सा । स्त्री । चुधायाम् । हे.च. ।

जिह्विनी । स्त्री । गुडमज्जनिकायाम्, गुल्म-
दुली इति ख्याता । भैष.योगिन्यापत्तचि. । सु.सू.
लीप्रादि. । “जिह्विनी कण्ठशास्त्रली ।” वा.सू.१५
अ.रीप्रादिः, च.वि.८अ. । गुणाः—“मधुरा सी-
ष्णा कषया यो निशीधनी । कटुका वण्डद्रोणवा-
तातीसारहृत्पटुः । तमालशालवह्वयो दाहविस्फो-
टहृत् पुनः ॥” भा.वटादि. ।

जिह्विः (ङ्गी) । स्त्री । मज्जिष्ठायाम् । प.मु.
कन्दर्पसारतैले । च.द.मिह.चि. । गुडमज्जनिका-
याम् । सु.सू.१८अ. ।

जिह्वासा । स्त्री । परीचायां । यथा—“मेष-
जपरीचीतरकालमुपदेह्यते ।” च.वि.८अ. ।

जितेन्द्रियाङ्गः । पुं । कामहृदिनामचुपे ।
रा.नि.व.४ ।

जिनयोनिः । पुं । हरिणे । श.र. ।

जिभमोहनः । पुं । भेके । श.र. ।

जिभशल्यः । पुं । खदिरः । रा.नि.व.८ ।

जिम्बा (म्बिका) । स्त्री । जृम्भिकायाम् ।
श.इ. रा.नि.व.२० ।

जिवाजिवः । पुं । जीवजीवपक्षिणि । श.र. ।

जिविः । पुं । पक्षिणि । उणा. ।

जिह्वम् । स्त्री । तगरपादुके । प.सु. । रा.नि.
व.१० । ज.द.१२अ. । पिच्छीतगरे । वै.निघ. ।
पुं स्त्री । जिह्वायाम् । अटी.भ. ।

जिह्वगः । पुं । सपें । जिह्वकसन्निपाते ।

जिह्वकः । पुं । तन्नामकसन्निपातञ्चरविशेषे ।
लवणम् — “असनकासपरितापविह्वलः ऋठिनक-
यकवतोऽतिजिह्वकः । बधिरभूकबलहीनलक्षणी
भवति कष्टतरसाय एष वै ।” वै.निघ. । अस्य
तन्नालरीकलक्षणं भावप्रकाशे स्यूयम् ।

जिह्वा । स्त्री । रसनेन्द्रिये । जि.उ. रा.नि.व.
१८ सा च उदरे पचमानकफशोषितमांसमार-
भूता । सु.शा.४अ. । तत्परीक्षा यथा — वातेन —
श्राकपत्रनिभा रुवा स्फुटना च । पिसेन — रक्ता
श्यावा च । कफेन — लिप्ता आर्द्रा धवला च ।
त्रिदोषेण — परिदग्धा खरस्यर्शा कृष्णा च । दोष-
हयाधिक्येन — दोषहितयलक्षणा च । भा. ।

जिह्वानिलेखनम् । स्त्री । जिह्वामलहरद-
श्राङ्गुलकष्ठिकायाम् । चियङि जिह्वकीला इति
लोकैः । “जिह्वानिलेखनं रौघं सौवर्णं वार्चभिव-
च । तन्मलापहरं शर्भं मृदुयुष्मं दशाङ्गुलम् ॥”
सु.चि.२४अ. । “निहन्ति वज्रवैरस्यं जिह्वादन्ता-
श्रितं मलम् । आरोग्यं रुचिमाघते सद्यो दन्तवि-
शोधनम् ॥” राज.१प. ।

जिह्वापः । पुं । विडालि । कुकुरे । भल्लूके । श.
र. । चित्रकव्याघ्रे । विश. ।

जिह्वाप्रबन्धः । पुं । जिह्वामूले । वा.उ.२१अ. ।

जिह्वामलम् । स्त्री । रसनामले । चिका. ।

जिह्वारदः । पुं । पक्षिणि । हारा. ।

जिह्वारोगः । पुं । जिह्वगतरीगे । जिह्वेन वा
पृथङ् । नि. । स पञ्चधा — “वातजः पित्त-
जश्चापि कफजोऽलाससंश्रक्तः । उपजिह्विका च
मदा जिह्वायाः पक्ष कीर्तिताः ॥ जिह्वानिलेख-सु-

टिता प्रसूता भवेच्च श्राकच्छदनप्रकाशा । पित्ताक्ष-
दाहैरुपचयते च दीर्घः सरत्तैरपि कण्ठकेश ।
कफेन गुर्वी बहुलाचिता च मांसीच्छयैः शब्ध-
लिकण्ठकाभैः । जिह्वातले यः श्वयथुः प्रगाढः सी-
ऽलाससंश्रः कफरक्तमूर्त्तिः ॥” इत्यादि । मा.नि. ।
अधिजिह्विकोऽपीति षड्विंशमाह वाभटः । यथा —
“श्राकपत्रखरा सुप्ता स्फुटिता वातदृषिता । जि-
ह्वा पित्ताक्षदाहोषा रक्तैर्मांसाङ्कुरैश्चिताः । शाल्य-
लीकण्ठकाभैस्तु कफेन बहुला गुरुः । कफपित्ता-
दधःशोफी जिह्वास्तम्भकदुन्नतः । मत्स्यगन्धिर्भवेत्य-
क्तः सीऽलसी मांसशतानः । प्रबन्धनेऽधी जिह्वा-
याः शोफी जिह्वायसन्निभः । साङ्कुरः कफपित्ताक्षैः
लालोपास्तम्भवान् खरः । अधिजिह्वः सरक्कण्डूवा-
क्याहारविघातकृत् । ताटगेरीपीजिह्वस्तु जिह्वाया
उपरिस्थितः ॥” वा.उ.२१अ. ।

जिह्वालिट् । पुं । कुकुरे । वै.निघ. ।

जिह्वास्तम्भः । पुं । खनामख्यातशतव्याधी ।
जि.उ. एङादेशा योऽङा । “वाग्वाह्नीशिरासं-
स्थी जिह्वां स्तम्भयतेऽनिलः । जिह्वास्तम्भः स तेना-
न्नपानवाक्येवनीशता जिह्वास्तम्भे यथावस्थं वात-
व्याधिक्षिक्तितम् । सामान्योक्ताः क्रियाश्चात्रा-
र्द्धितस्यापि हिता मताः ॥” अथस्य सुखरीगे ।
ज.द.२६अ. । See सुखरीगः ।

जीनः । पुं । वड्डे । रा.नि.व.१८ ।

जीमूतः (कः) । पुं । सुतायाम् । भूतः । रा.
नि.व.६ । पीतदेवदाल्याम् । भा. । देवदाल्याम् ।
देशातोऽङा । रा.नि.व.३ । घोषकलतायाम् ।
देशा लठः । हे.च. । स्त्री । घोषाफले । च.सु.२अ. ।

जीमूतकतैलम् । स्त्री । कोशतकीतैले ।

जीमूतमूलम् । स्त्री । शय्याम् । प.सु. ।

जीमूताह्वा । स्त्री । देवदाल्याम् । देशातोऽ-
ङा । जलसुतायाम् । वै.निघ. ।

जीरः (कः) (णः) । पुं, स्त्री । (Cuminum
cyminum.) Cumin seed. खनामख्या-
तज्ञपे । वड् जीरे, शोभा जीरे । हिं जीरा ।
तं जीलकर्कर । गुणाः — कटुश्चणः वातघ्नः दीप-
नः गुल्माध्मातिसारघ्नः यक्ष्णीकृमिहृत् । रा.नि.
व.६ । जीरकाः पञ्च सप्त श्वेतकृष्णस्थूलसूक्ष्ममेदा-
श्चतुर्धा, वनजीरकश्च इति पञ्च । भावप्रकार्यसु

त्रिभेदानाह शुक्लकणकक्षीमैदेन । गुणाः—दी-
पनं पाचनम् उष्णत्वाद्वयोषकं याहि च । शार्ङ्गः ।
लघु संयाहि गर्भाशयशुद्धिकरं ज्वरघ्नं पाचनं हृष्यं
बल्यं रुच्यं कफघ्नं चक्षुष्यमतिसारघ्नम् । भा. । वि-
शेषाः पथ्याये दृश्याः । एतत्तैलं मिथितैलगुणं ज्ञे-
यम् । अत्रि. ।

जीरकद्वयम् । क्ली । शुक्लपीतजीरके । गुणाः—
“तीक्ष्णोष्णं कटुकं पाके रुच्यं पित्ताग्निवर्धनम् ।
कटु श्लेष्मानिलहरं गन्धाढ्यं जीरकद्वयम् ॥” स.सू.
४६अ. । [वातपित्तघ्नी । अत्रि. १५ ।

जीरका । स्त्री । शालिधान्यविशेषे । सा च
जीरकादिमोदकः । पुं । गृहण्यधिकारे ।
जीरकचूर्णं ८ प. घृतमर्जितसिद्धिवीजचूर्णं ४ प.
‘लौहम् अमं वङ्गं मधुरिका तालीशपत्रं जयित्री
जातीफलं धान्यकं आमलकी हरीतकी विभीतकं
गुडलकं तेजपत्रम् एला नागकेशरं लवङ्गं शैलजं
सारचन्दनं रक्तचन्दनं जटामांसी द्राक्षा शटी ट-
ङ्गणक्षारः कुन्दुरुखोटी यष्टिमधु वंशरोचना का
कोली बालकं गोरक्षी शुण्ठी पिप्पली मरिचं धा-
तकीपुष्पं विन्धपेशी अर्जुनलकं शुलफा देवदारु
कर्पूरं प्रियङ्गुः जीरकं मीचरसः कटुकौ पद्मकाष्ठं
नलिका एषा प्रतिचूर्णं २ तो. सर्वचूर्णद्विगुणा
शर्करा एकच पचेत् । मात्रा १ तो. ।

जीरकाद्यष्टतमम् । क्ली । त्रणशोधाधिकारे ।
“जीरकपत्रं पश्चात्सिकथसर्जरसमिश्रितं हनि ।
घृतमभ्यङ्गात्पावकदग्धजदुःखं चणाद्धेन ॥” गव्य-
घृतं ४ श. पाकार्थजलं १६ श. । कल्कायंजीरकं
८ प. सिद्धे सिकथसर्जरसयोः (गग ७ धुनौ) ४
प. प्रचेपः । अन्यत् अस्त्रपित्ताधिकारे—“पिष्टा-
जार्जौ सधान्याकां घृतप्रस्थं विपाचयेत् ।” गव्यघृतं
४ श. कल्कः १ श. जलं १६ श. । च.द. ।

जीरिका । स्त्री । वंशपत्रीद्वये । रा.नि.व.८ ।

जीर्णः । पुं । जीरके । रा.नि.व.६ । क्ली शैलजे ।

रा.नि.व.१२ । त्रि. वृद्धे । पक्के । रा.नि.व.१८ ।

जीर्णज्वरः । पुं । पुरातनज्वरे । पुरातन ज्वरा
द्वादशदिवसातीते वा तद्विगुणातीते वा एक-
विंशदिवसातीते वा तनुभावं गतो यी ज्वरः काये
तिष्ठति । तच्च द्वादशदिवसातीते ज्वरः जीर्णः
इति आतृकार्यः । एकविंशदिवसातीते इति सि.

यी. । र.सा.सं. । “त्रिसप्ताहे स्थीतीते तु ज्वरीयस्त-
नुतां गतः । औद्वाग्निसादं कुरुते स जीर्णज्वर उ-
च्यते ॥” “यो द्वादशभ्यो दिवसेभ्य ऊर्ध्वं दीप्तचय-
स्तद्विगुणेभ्य ऊर्ध्वं । तृणां तनौ तिष्ठति मन्दवेगो
भिषग्भिरुक्तो ज्वर एष जीर्णः ॥” भा. ।

जीर्णदारुः । पुं । वृद्धदारुकाविशेषे । कान
विठठाङ्क । बीजगुणाः—गौल्यं पिच्छिलं कफ-
वातकासामदीषघ्नं बल्यम् । रा.नि.व.२ ।

जीर्णपत्रः । पुं । पट्टिकारोधे । रा.नि.व.६ ।

जीर्णपत्रिका । स्त्री । वंशपत्रीद्वये । रा.नि.
व.८ । [त्रिका. । पुरातनपत्रे ।

जीर्णपर्णः । पुं । पट्टिकारोधे । कदम्बद्वये ।

जीर्णफञ्जी । स्त्री । कृष्णवृद्धदारके । रा.नि.व.३ ।

जीर्णबालः (लुकः) । पुं । कृष्णवृद्धदारके ।
रा.नि.व.३ । स्थूलजीरके । रा.नि.व.६ ।

जीर्णवु(ब्र)ध्नः । पुं । पट्टिकारोधे । आष्टि-
शालाकोशे । रा.नि.व.६ । सुसायाम् । वै.निच. ।

जीर्णवुध्नकम् । क्ली । परिपेलद्वये । एक ओष्ठ
भूता । रा.नि.व.८ ।

जीर्णवज्जम् । क्ली । वैक्रान्तमणौ । रा.नि.व.११ ।

जीर्णा । स्त्री । स्थूलजीरके । रा.नि.व.६ ।

जीर्णाहारः । पुं । आहारस्य जीर्णावस्थायां ।
आशान्नं पत्रिपाकं अवष्टम् । लक्षणम्—“उद्गार-
शुद्धिरुत्साहो वेगोत्सर्गो यथोचितः । लघुता क्षुत्पि-
पासा च जीर्णाहारस्य लक्षणम् ॥” भा. ।

जीर्विः । पुं । शरीरे. काये । सङ्क्षिप्त-उष्णा. ।

जीवः । पुं । जीवकद्रुपे । जिह्वसृष्टिः । प.सु. ।
प्राणिनि, जन्तौ । त्रिका. । कर्णे. धरणिः । जी-
विते । मे. ।

जीवकः । पुं । (Pentaptera tomento-
sa.) A medicinal plant, commonly
called jīvaka. अष्टवर्गान्तर्गतस्त्रनामस्यातङ्ग-
स्त्रद्रुपे । जीवक । हिं जीवक । तं वेगिसपुच्छे ।
गुणाः—मधुरः शीतः रक्तपित्तघ्नः वातघ्नः चयदा-
हज्वरघ्नः शुक्लश्लेष्मवर्धनम् । रा.नि.व.५ । See
सूक्ष्मभक्तः । एतदभावे गुडूची बाध्या । असनद्वये ।
पेम्ब्रांशान् । तन्नामकपचिचि । मे. ।

जीवकद्रुमः । पुं । जियत्पष्टीतिव्याले द्रुमे ।
प.सु. ।

जीवकादिः । पुं । जीवनीयगणे । स च जी-
वकर्षभकमेदामहामेदहर्हृद्विकाकोलीचौरकाको-
लीसुर्पपर्णीइयात्मकः । रा.नि.व.२२ । जीवकर्ष-
भककाकोलीचौरकाकोलीसुद्रपर्णीमाषपर्णीमेदाह-
रुहाजटिलाकुलिङ्गाः । एतानि शुक्रजननानि
प्रभावात् । च.सू.४५. ।

जीवजी(ञ्जी)वः । पुं । स्रवजातीये चकोरप-
क्षिणि । त्रिका. । वृचमेदे । मे. ।

जीवत्तोका । स्त्री । जीवत्युत्रिकायाम् । हे.च. ।

जीवथः । पुं । मयूरे । कच्छपे । प्राणे । उणा. ।

जीवदः । पुं । वैद्ये । जीवके । वै.निघ. ।

जीवदा (त्री) । स्त्री । जीवत्याम् । रा.नि.व.
२ । चड्डी । रा.नि.व.५ ।

जीवद्वन्द्वम् । स्त्री । जीवके ऋषभके च । “जी-
वद्वन्द्वनविश्वसूचणम् ।” । भैष.वाजी. ।

जीवनः । पुं । वाते । जीवकचुपे । रा.नि.व.
४ । वैद्ये । स्त्री । अत्रे । रा.नि.व.२० । जले । प्रा-
णधारणे । मे. । मञ्जायाम् । रा.नि.व.१८ । स-
द्योष्टते । श.च. । दुग्धे । शरीरजीवयोः संयोगे ।
त्रि । आयुर्वर्द्धने ।

जीवनकम् । स्त्री । अत्रे । हे.च. ।

जीवनदशकम् । स्त्री । जीवनीयगणीकदश-
द्रव्येषु । वा.सू.१५५. ।

जीवनपञ्चमूलम् । स्त्री । अभीरुर्वीरा जी-
वन्ती जीवकर्षभकौ चेति । वा.सू.१५५. ।

जीवना । स्त्री । सिंहपिप्पल्याम् । रा.नि.व.६ ।
मेदायाम् । मे. । जीवन्तीलतायाम् । जिज्ञातो ।
अम. । [च. ।

जीवनाघातम् । स्त्री । वस्त्रनाभे विषे । श.

जीवनार्हम् । स्त्री । दुग्धे । धान्ये । वै.निघ. ।

जीवनिका । स्त्री । जीवत्याम् । हरीतक्यां ।
काकोल्याम् । रा.नि.व.११ ।

जीव(वि)नी । स्त्री । मेदायां । मम । महा-
मेदायां । महामम । रा.नि.व.५ । काकोल्याम् ।

जीवनीशाके । रा.नि.व.३ । जीङ्गीचुपे । रा.नि.
व.४ । यूथिकायां । सू.हे । श.च. ।

जीवनीयम् । स्त्री । घृते । जले । हे.च. ।
वि । प्राणधारणे । वा.टी.हे. ।

जीवनीयगणः । पुं । जीवन्त्यादिगणे । स च
जीवन्ती काकोली चौरकाकोली मेदा महामेदा
सुद्रपर्णी माषपर्णी जीवकः ऋषभकः मधुकचेति ।
च.सू.४५. । “अष्टवर्गं पश्चिन्वी जीवन्ती मधुकं
तथा । जीवनीयगणः प्रोक्ता जीवन्तश्च पुनस्ततः ॥”
प.प्र.१४. । गुणाः—स्वादुः गर्भसन्धानकृत् गुरुः
सन्धकृत् हृहणः वृष्यः स्निग्धः शीतः दृढाग्नः रक्त-
पित्तचयशीघ्रज्वरदाहवातघ्नश्च । शार्ङ्ग.म.६५. ।

जीवनीया । स्त्री । स्वर्णजीवन्त्यां । रा.नि.व.
३ । हरीतक्याम् । मद.व.१ । [रा.नि.व.६ ।

जीवनेत्रा (त्री) । स्त्री । सिंहलीपिप्पल्याम् ।

जीवनीषधम् । स्त्री । जीवनीयौषधे । अम. ।
अत्रे । वै.निघ. । [औषधे । प्राणे । उणा. ।

जीवन्तः (कः) । पुं । जीवशाके मालवदेशप्र-
सिद्धे । गुणाः—मधुरः हृहणः वस्तिशोधनः दीप-
नः पाचनः बल्यः वृष्यः पित्तहरश्च । रा.नि.व.७ ।

जीवन्तिका । स्त्री । वृक्षोपरिजातवृक्षे । मा-
नू.५ । गुडूच्याम् । जीवशाके । मे. । भा.शिरी-
रोग-चि. । हरीतकीमेदे । रा.नि.व.११ । “जीव-
न्तिका स्यादथ जीर्णरोगजत् ।”

जीवन्ती । स्त्री । खनामव्यातशाकविशेषे,
जीवशाक इति लोके । या शर्करावन्मधुरपुष्पा ब्र-
ततिः, “जियत्पष्टी” सा रक्तपिप्पे वर्ज्या इति ।
भा. । खर्णनाड इति चक्रपाणिः । तन्मते मधुरा-
मधुरमेदेन द्विविधा, तत्र मधुरायाः त्रिदोषहन्तृ-
त्वम् अमधुरायाः सञ्जातपित्तहरत्वम् । आयुष्य
रसो मधुरः वीर्यं शीतलं तथा पाकोऽपि मधुरः
एव । प्रभावश्चतुर्थः सर्वदोषघ्नश्च । एषा शक्तिषु
श्रेष्ठा ‘वरा शक्तिषु जीवन्ती’ इति । वा.सू.१५५. ।
वै.निघ.त्रास.चि.शुष्कादिचूर्णे । गुडूच्यां । रा.
नि.व.१२१ । वन्दायाम् । हरीतक्यां । भा. । जी-
ङ्गीशाकचुपे । रा.नि.व.४ । मेदायां । काकोल्यां ।
हरिण्यां । रा.नि.व.११ । मधुकवचे । शनीवचे ।
वै.निघ. । (Celtis orientalis,) अतापिशेषे ।

जीवञ्छो, जीवरे, जिवाती । मं कं लाहानिह-
रिणबेलि, किरियह्वाले । सा ऋक्षदीर्घस्वर्णवर्ण-
जदेन विधा । “जीवन्ती स्वर्णवर्णाभा सुराष्ट्रजा
च । जीवनोद्योगात् जीवन्ती नाम ।” सद्.व.१ ।
गुणाः—सधुरा शीता रक्तपित्तवाततथ्यदाहज्वरघ्नी
कफवर्धनी वीर्यवर्धनी च । अन्धा रसवीर्ययोः ऋ-
क्षतुल्या भूतविद्रावणी रसनियामिका च । स्वर्ण-
वर्णा इत्या चक्षुष्या मधुरा शीतला वातपित्तरक्त-
दाहघ्नी बलवर्धनी च । रा.नि.व.३ । अंघ्रिच आस-
कासधातुचक्षुघ्नी स्वरकरी च । राज. । “जीवन्ती
शीतला स्वादुः क्षिप्वा दीपवयापहा । रसायवा
बलकरी चक्षुष्या बाहिणी लघुः ।” भा. । “चक्षुष्या
सर्वदोषघ्नी जीवन्ती मधुरा हिमा ।” अत्रि.१६
अ. । तैलगुणः विभीतकतैलवत् । जीवन्तीयाख्ये
गर्भे । वा.सू.१५अ. । See जीवनीयगणः ।

जीवन्यादिवर्गः । पुं । जीवनीयगणे । वा.
सू.१५अ. । [ह्रस्वे । वै.निघ. ।

जीवपुत्रकः । पुं । इहृदीहवे । श.र. । हि

जीवपुष्पा । स्त्री । इहृजीवन्त्यां । रा.नि.व.७ ।

जीवपृष्ठा । स्त्री । जीवन्तीशक्ते । इहृजीवन्त्यां ।
रा.नि.व.३ ।

जीवप्रिया । स्त्री । हरीतक्याम् । रा.नि.व.१२ ।

जीवभद्रा । स्त्री । इहृजीवधी । रा.नि.व.५ ।
जीवशक्ते, जीवन्तीलतायाम् । रा.नि.व.३ ।

जीवमन्दिरम् । स्त्री । शरीरे । श.र. ।

जीवरत्नम् । स्त्री । पुष्परागमयी । प.सु. ।

जीववती । स्त्री । चौरकाकील्याम् । वै.निघ. ।

जीववत्सा । त्रि । जीवत्पुत्रायाम् । च.शा.८अ. ।

जीववर्द्धनी । स्त्री । ऋद्धौ । शक्ति । वै.निघ. ।

जीववल्ली । स्त्री । चौरकाकील्याम् । रा.नि.
व.३ । काकील्याम् । वै.निघ. ।

जीववृक्षः । पुं । जीववृक्षे । जियापुता इति
श्लोके । द्रव्याभिधानम् ।

जीवशाकः । पुं । शाकविशेषे । खीषरा इति
श्लोके । प.सु. । जीवशाक इति मालवदेशे । गु-
.शा.ः—बल्यः मधुरः दीपनः पाचनः हृदयः व-
-विमोचनः पित्तघ्नः । रा.नि.व.७ ।

जीवशुक्ला । स्त्री । चौरकाकील्यां । रा.नि.
व.३ ।

जीवशोणितम् । स्त्री । जीवनपीपकशुद्धशी-
णिते । जीवनरोगोपक विषुक्त शूल । जीवशो-
णितरक्तपित्तयोः जिज्ञासार्थं पिबुमीत वा क्षिपे-
त्, यद्युष्णोदकप्रचालितमपि वस्त्रं रक्षयति त-
ज्जीवशोणितमवगन्तव्यम् । सभक्तश्च घृने दद्यात्
शक्तुमिष्टं वा, स यद्युपभुञ्जीत तज्जीवशोणितमव-
गन्तव्यम् । सु. ।

जीवश्रेष्ठा । स्त्री । ऋद्धौ । रा.नि.व.५ ।

जीवसंज्ञः । पुं । कामवृद्धिचक्षुषे । रा.नि.व.४ ।

जीवसाधनम् । स्त्री । धान्ये । धनिष्ठा । रा.
नि.व.६ । [रा.नि.व.१८ । हृदये । वै.निघ. ।

जीवस्थानम् । स्त्री । मर्मस्थि । गर्भस्थानम् ।

जीवा । स्त्री । जीवन्तीलतायां । रा.नि.व.३ ।
ऋद्धौ । प.सु. । वचायां । मे. । जीवके । रा.नि.
व.२३ । हरीतक्याम् । वै.निघ. ।

जीवागारम् । स्त्री । मर्मस्थाने । रा.नि.व.१८ ।

जीवातुः । पुं । जीवन्तीयौषधे । अत्रे । मे. ।

जीवात्मा । पुं । देहिनि । हे.च. ।

जीवादानम् । स्त्री । जीवशोणितनिर्गमे । च.
सू.१५अ. ।

जीवाधारः । पुं । क्षेत्रे । हे.च. । [४अ. ।

जीवापगमः । पुं । षड्धातुविभागे । च.शा.

जीवाला । स्त्री । सैहलीपिप्पल्यां । रा.नि.व.५ ।

जीविका । स्त्री । जीवन्त्यां । मे. ।

जीवितम् । स्त्री । जीवने । प्राणधारणे । हे.
च. । च.सू.१अ. ।

जीवितकालः । पुं । आयुषि । अम. ।

जीवितज्ञा । स्त्री । शरीरान्तःस्थमायां, जि-
रायाम् । रा.नि.व.१८ ।

जीविता । स्त्री । जलपिप्पल्याम् । वै.निघ. ।

जीविताभिसरः । त्रि । जीवनरक्षाकर्तृभि-
(वेद्ये) । च.सू.११अ. । [डोडीलुपे । रा.नि.व.४ ।

जीविनी । स्त्री । काकील्यां । रा.नि.व.३ ।

जीव्यः । पुं । जीवकौषधी । रा.नि.व.५ ।
 जीव्या । स्त्री । जीवन्त्या । रा.नि.व.२ । हरी-
 तक्याम् । गोरक्षदुग्धायाम् । रा.नि.व.११५ ।
 जुगुप्सितम् । स्त्री । श्वेतलघुने । वै.निघ. ।
 जुग्धम् । पुं, स्त्री । यवनाले । खनात्र । वै.निघ. ।
 जुह्वः (कः) । पुं । बृहदारकलतायां । रा.नि.
 व.९ ।
 जुह्वा । स्त्री । बृहदारकलतायां । प.सु. ।
 जुष्ककः । पुं । यूषे । श्वेतान । श.च. ।
 जूटिका । स्त्री । कर्पूरविशेषे । भौमसेनो ।
 रा.नि.व.१२ । [न्ये] । प्रधानं । रा.नि.व.१६ ।
 जून(र्त्त)लः । पुं । धवलयावनालाख्यशिम्वीधा-
 जूनाख्यः । पुं । उलूकवृत्ते । डेजू । प.सु. ।
 जूर्णाङ्गः (यः) । पुं । धवलयावनाले । प्रधा-
 न । रा.नि.व.१६ । हे.च. । च.सू.२७७ ।
 जूर्णः (र्त्तः) । पुं । शरीरे । उषा । ज्वरे ।
 चम. ।
 जूपः । पुं, स्त्री । क्रावे । भ. ।
 जूषणम् । स्त्री । धातकौपुषे । श.च. ।
 जृम्भः (णम्) । पुं, स्त्री । जृम्भायाम् । शंहे ।
 श.र. । मा.ज्व.नि. ।
 जृम्भा (भिका, नी) । स्त्री । जृम्भकायां ।
 शंहे । रा.नि.व.२० । “चैतन्यश्रितिललायपीलै-
 कं श्वासमुदसेत् । विदीर्षयदनः श्वासं जृम्भा सा
 कथ्यते वृधेः ॥” शार्ङ्ग.पू.६७ । “पीलैकमनिलो-
 ष्ठासमुद्वेष्टन् विव्रताननः । यन्मुञ्चति सनेवाचं सा
 जृम्भा इति संज्ञितः ॥” सु.शा.४७ । एलापण्यां ।
 श.च. ।
 ज्येन्ताकः । पुं । खेदविशेषे । च.सू.१४७ ।
 ज्येनम् । स्त्री । लेपे । वै.निघ. । आहारि । चम. ।
 ज्येष्ठः । पुं । पारदे । रा.नि.व.११ । स्त्री । भी-
 षधे । रा.नि.व.२० ।
 ज्येष्ठी । स्त्री । ज्येष्ठीवृत्ते । श.र. ।
 ज्येष्ठा । पुं । ज्येष्ठावृत्ते । विरूपकौषधे ।
 र. । पुं । कर्पूरे । चन्द्रे । चम. । दम्भे ।

भीषधे । हे.च. । वि. लक्ष्मि । दीर्घायुषि । चिका. ।
 जोङ्गकम् । स्त्री । अगुर्वणि । चिका. । वा.चि.
 ६७ । काकमायाम् । च.चि.१७ ।
 जोङ्गटः । पुं । गर्भस्थभिलाषे । मांश । हारा. ।
 जोङ्गलः । पुं । कृष्णवृद्धदारके । वै.निघ. ।
 जोन्ताला । स्त्री, पुं (लः) । देवधान्ये । प्रधानं ।
 हे.च. । [लिकायाम् । कृति, खानि । श.र. ।
 जोषिका । स्त्री । नवाङ्गुरे । वै.निघ. । ज्य-
 ज्ञानेन्द्रियम् । स्त्री । नेत्रादिषड्बुद्धीन्द्रिये ।
 ज्येष्ठतोयास्तम् । स्त्री । काष्ठिके ।
 ज्येष्ठवला । स्त्री । महाबलायाम्, सङ्घट्टायाम् ।
 रा.नि.व.४ ।
 ज्येष्ठा । स्त्री । कदलीवृत्ते । गृहगोषिकायाम् ।
 टिक्टिकि । चिका. । तर्ज्ज्याम् । वै.निघ. ।
 ज्येष्ठामलकः । पुं । निम्बवृत्ते । रा.नि.व.८ ।
 ज्येष्ठामूलीयः । पुं । ज्येष्ठमासे । वै.निघ. ।
 ज्येष्ठाम्बु (भः) । स्त्री । तण्डुलीदके । टेनु-
 नित्र खन । च.द.उन्मा.चि. । “श्वेताज्येष्ठाम्बुनि-
 श्चितम् ॥” मण्डे । चिका. । वा.उ.१६७ ।
 ज्येष्ठी । स्त्री । गृहगोषायां । टिक्टिकि । चिका. ।
 ज्येष्ठीमधु । स्त्री । यटिमधुनि । वै.निघ. ।
 ज्योतिः (स्) । पुं । चित्रकवृत्ते । स्त्री । रक्त-
 चन्दने । वै.निघ. । मेधिकायाम् । रा.नि.व.६ ।
 ज्योतिःसोमम् । स्त्री । रक्तचन्दने । मद. ।
 ज्योतिरिङ्गः (णः) । पुं । खद्योते । श.र. ।
 धूम्राटपचिचि । वै.निघ. ।
 ज्योतिर्लता । स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् ।
 गङ्गाकुरी । रा.नि.व.३ ।
 ज्योतिर्वीजम् । स्त्री । खद्योते । चिका. ।
 ज्योतिष्कः । पुं । अग्निमन्त्रे । गवित्रि । र.मा. ।
 चित्रकवृत्ते । मेधिकायाम् । रा.नि.व.६ । स्त्री
 (का) । ज्योतिष्मताम् । च.टी.खा. । सु.चि.८७ ।
 वचायाम् । वै.निघ. ।
 ज्योतिषती । स्त्री । (Cardiospermum
 halicacabum.) खनामस्यातलतायाम् । ज-

लङ्कादेकी. वन उच्छ्र। तं वेककुडुतीने ।
हिं मं मालकंगुणी, काकुमईनिका । ककुन्दलीति
कः । सु.सू.१८५. सा विधा लघुदीर्घभेदेन ।
सा. गुणाः—अतितक्ता किञ्चित्कटुः रुचा वात-
कफघ्नो दाहप्रदा दीफनी च । विशेषेण द्वितीया
मेधाप्रज्ञावृद्धिकरी । रा.नि.व.७ । तीक्ष्णा व्रणवि-
स्फोटघ्नी । राज. । “ज्योतिष्मती कटुतिक्ता सुरा
कफसमीरजित् । अयुष्मा वामनी तीक्ष्ण वक्त्र-
वृद्धिप्रदा ॥” भा. ।

ज्योतिष्मतीतैलम् । क्ली. तट्फलीत्यतैले ।
लङ्कादेकीर तैलम् । गुणाः—तिक्तोष्णं वातघ्नं
पित्तघ्नं मेधाप्रज्ञावृद्धिवर्धनम् । रा.नि.व.१५ ।

ज्योतीरथः । पुं । निर्विषसर्पविशेषे । सु.कल्प.
४५. । See सर्पः ।

ज्योत्स्ना (स्निग्धा) (स्त्री) । स्त्री । ज्यो-
तिष्मत्याम् । लङ्कादेकी । रेणुकबीजे । श.च. ।
चन्द्रिकायाम् । छल्लिकित्तम् । गुणाः—विदोषघ्नी
दाहाष्टकपित्तनाशिनी । राज. । कीपातक्याम् ।
प्रेत (वाय) । र.मा. । पटोलिकायां । वि.३७ ।
अन. ।

ज्योत्स्नाप्रियः । पुं । चकीरे । हे.च. ।

ज्वरः । पुं । सर्वरोगप्रधानरोगविशेषे । ज्वर ।
हिं बीखार, ज्वर । ज्वरीत्यनिः—दृषापमानसं-
क्रुद्धरुद्रिःशरीरे सभूतत्वात् ज्वरः स्वभावात् पै-
त्तिकः इति बोध्यः, यत उक्तं चरकेण । “क्ली-
धात्पित्त”मित्यादि । तेन सर्वज्वरेषु पित्तोपशमनी
चिकित्सा कर्तव्या । भा. । ज्वरस्य मूर्तिः—सर्व-
भूततापनः त्रिपात् त्रिशिराः महीदरः कपिलव-
र्णो व्याघ्रचर्मवासाः माण्ड्यधारी पिङ्गलनेत्रः सुद्र-
तरजङ्घः विहताकारो भस्मभूषिताङ्गो महाबल-
वान् लोकनाशाय लोकेऽवतिष्ठते । सु. । तस्य प्र-
कृतिः—“तस्य प्रकृतिरुद्दिष्टा दीपाः शरीरमा-
नसाः । देहिनां न हि निर्द्दीपं ज्वरः समुप-
वते ॥” ज्वरस्य संख्यारूपसम्प्राप्तिः—ज्वरोऽष्टधा,
वातिकः पैत्तिकः श्लैष्मिकश्चेति त्रयः, इत्युक्तं
त्रयः—वातपैत्तिकः वातश्लैष्मिकः पित्तश्लैष्मिकश्चे-
ति, सान्निपातिकः आगन्तुकश्चेति साकल्येन षष्ट-
धा । सान्निपातिकज्वरः त्रयोदशविध इति । चर. ।
See सान्निपातज्वरः । शार्ङ्गधरस्तु पञ्चविंशतिभि-

दामाह यथा—पृथग्दीपैस्त्रिधा, इत्युक्तं भेदेन च
तथा, सान्निपातेन चैकः ; विषमज्वरः पञ्चधा—
सन्ततसतताम्येषुष्णकटतीत्येकचतुर्थकभेदेन ; आग-
न्तुरेक एवेति त्रयोदशविधः ; आगन्तुः पुनस्त्रिधा,
अभिघातजः चतुर्धा, अभिषङ्गजश्च पञ्चविध इति
पञ्चविंशतिधा । शार्ङ्ग.पू.ख.७५. । ज्वरस्य विप्रक-
ष्टकारणं—मिथ्याहारविहारोदि—तेन वातादय-
भामाश्रयगता ज्वरं जनयन्तीति सम्प्राप्तिः । तस्य
रूपं—अभारतिविवर्णतासुखवैरस्यनैत्रम्रवताजृम्भा-
ङ्गमर्द्दगुक्तारोमहर्षाकचित्तमोऽप्रहर्षश्चैतादिकं शी-
तवातातपेषु सुहृदिच्छादेषौ च भवन्ति । तस्य
सामान्यलक्षणं—स्वेदावरीधादि । सामान्यतो ज्व-
रचिकित्सा—सामान्यतो ज्वरे पूर्व्वं निवातनिल-
ये वासः । व्यञ्जानिलः तालपत्रवातः वंशव्यञ्जन-
जवायुः चामर वस्त्र-मधूरपुच्छ वेतसव्यञ्जनवायुश्च ।
तथा गुरुण्ववसनावरणं यथर्तुं पक्वपानीयव्यवहार-
श्च । ज्वरे वर्ज्यं खानप्रदेहादिकम् । भा.म.१४. ।
ज्वरादौ लङ्घनं मध्ये पाचनं अन्ते च भिषजं प्रयो-
क्तव्यम् । प्राणिभेदे तदसाध्यता—“असाध्योऽयं
ज्वरो व्याधिः गीमहिषायकुञ्जरे । किञ्चित्कृच्छ-
तमो नृणामन्येषां जीवघातकः ॥ यथा मृगाणां
मृगयुर्बलिष्ठः तथा गदानां प्रबलो ज्वरोऽयम् ।
नान्योऽपि शक्नो मनुजं विहाय सोढुं भुवि प्राण-
भृतः सुराद्याः ॥” नरस्य ज्वरसह्यत्वे कारणं—
“कर्मणा लभते यस्माद्देवत्वं मानुषो दिवि ।
ततश्चैवाभ्युतः स्वर्गान्मानुष्यमभिवर्त्तते । तस्यास्य
देवभावानु सङ्गते मानुषो ज्वरमिति ॥” अत्रि. ।
प्राणिविशेषे ज्वरनाम यथा—“पातकः स तु ना-
गानामभितापस्तु वाजिनाम् । गवामीश्वरसंज्ञस्तु
मानवानां ज्वरो मतः । दारिद्र्यो मद्दिषाणाञ्च मृ-
गरीगो वरेषु च । अजावोनां प्रलापाख्यः करमे-
ष्वलसो भवेत् । शुनोऽलकः समाख्यातो मत्स्यप्रि-
न्दमसो मतः । पक्षिणामभिघातस्तु व्यालैश्चैस्त्रिनसं-
ज्ञितः । गुह्यस्य नलिका प्रायो मूर्मेरुषरनामतः ।
वृक्षस्य कीटराख्यस्तु ज्वरः सर्वत्र दृश्यते ॥” अ-
त्रि.२.स्थान.२५. ।

ज्वरकुञ्जरपारीन्द्ररसः । पुं । विषमज्वरे
रसः । यथा—“मूर्च्छितं रसकर्वकं तदहं आरि-
तायकं । तारं ताम्यश्च रजतं रसकं तामकं तथा ।
नीत्तिकं विद्रुमं लौहं गिरिजं गैरिकं शिला ।

गन्धकं हेमसारच पलायच पृथक् पृथक् । चीरा-
ग्री सुरजग्री च शीथग्री गणिकारिका । आटाम-
ला ज्योत्स्निका च सतिक्ता च सुदर्शना । अग्नि-
जिह्वा पूतितैला सूर्यपर्णी प्रसारणी । प्रत्येकं स्त्र-
रसं दत्त्वा मर्दयेच्चिदिनावधि । भक्षयेत्पर्णखण्डेन
चतुर्गुणाप्रमाणतः ॥”..... । मूर्च्छित रस २
तो. खारित अत्र १ तो. श्वर्णमाफिक, श्वर्ण-
रौपा, थापत्र, तात्र, मूत्राभय, अवाग-
भय, लोहभय, शिलाजतु, गिरिगोटी, मन-
छाण, गन्धक, तूतैभय अ. २ तो. । थिरुई.
तुलसी, श्वेतपुन्ना, गणिरि, तूई आमला
चिराता, पद्मशुल्ल, जैशनाशुलिश, लता-
कट्की, पटोल, गुगानी, गन्धडाशुलिश अ-
त्रोक्तेर रसे ७ दिन माडिबे । र.सा.सं. ।

ज्वरघ्नः । पुं । वालुकमेदे । स्त्री । गुडूच्याम् ।
रा.नि.व.७।११ । मज्जिष्ठायाम् । वालुके । वै.निघ.

ज्वरघ्नी(वटिका) । स्त्री. ज्वरे रसः । शुद्धजै-
पालवीजं १ तो. कटुकी २ तो. गैरिककं १ तो.
घृतकुमारीरसेन मर्दयेत् । शुक्र जयपालवीज १
तो. कटुकी २ तो. गैरिकगोटी १ तो.
घृतकुमारीरसेन मर्दन । वटी १ कलाय । भा.
अन्या—रसः १ तो. शिलाजतु पिप्पली हरीतकी
अकर्करा(वचा) कटुतैलशुद्धगन्धकं इन्द्रवारुणीफलं
प्र. ४ तो. इन्द्रवारुणीरसेन मर्दयेत् । पारा १
तो. शिलाजतु, पिप्पल, हरीतकी, आकर-
करा वट, कटुतैले शुद्ध गन्धक एव राधा-
लशवार फल अत्रोक्ते ४ तो. राधालश-
शामूलैर रसेन मर्दन । वटी १ मायकडाई ।
शार्ङ्ग. । अपरा—पारदः १ तो. गन्धकः २ तो.
हिङ्गुलं १ तो. जैपालवीजं ४ तो. दन्तीकाथेन
मर्दयेत् । पारा १ तो. गन्धक २ तो. हिङ्गुल
७ तो. जयपालवीज ४ तो. दन्तीकाथेन म-
र्दन । रस.र. । [यष्टे शार्ङ्गधरकते ।

ज्वरनिग्रही । स्त्री । ज्वरनिदानविक्रिस्तासं-

ज्वरनाशनः । पुं । पर्यटके । क्षेपणावड़ा ।

स्त्री (शिनी) । मज्जिष्ठायाम् । गुडूच्याम् । वै.निघ.

ज्वरहन्त्री । स्त्री । मज्जिष्ठायाम् । रा.नि.व.६ ।

ज्वराङ्गी । स्त्री । भद्रदन्त्याम् । दण्डी । रा.नि.
व.६ ।

ज्वरातङ्कः । पुं । ज्वररीगे । रा.नि.व.१० ।

ज्वराधिष्ठानम् । स्त्री । शरीरे मनसि च ।
“केवलं समनस्कञ्च ज्वराधिष्ठानमुच्यते ।” च.चि.
१३. ।

ज्वरान्तकः । पुं । किराततिलके । छिन्नरत्न ।
आरग्वधवे । रा.नि.व.६ ।

ज्वरान्तकरसः । पुं । ज्वरे रसः । ताम्रं ग-
न्धकः पारदः सौराष्ट्रवत् (पक्षपर्णैः) लौहं स्त्र-
णमाधिकं हिङ्गुलं टङ्गणचारः (मोहागारं शै)
रसाञ्जनं स्वर्णभय प्र. समभागं चित्रकाशीनां
(क्विक-गुडूची मुला-गुडूचीनां प्र ॥० तोलं धारि
॥० श.) पादावशिष्टेन काथेन मर्दयेत् । रस.कौ. ।

ज्वरारिः । पुं । गुडूच्याम् । रा.नि.व.२१ ।
ज्वरे रसविशेषः । पारदः गन्धकः हिङ्गुलं ताम्रं
शीघ्रं टङ्गणं (मोहागारं शै) विडलवर्णं मनः-
शिला एषां प्र. समभागः । आरग्वधपत्ररसेन १०
भावना दद्याः । भेष. । अन्यः—पारदः १ भ.
गन्धकः २ भ. हिङ्गुलं ३ भ. धुल्लूवीजं ४ भ.
दन्तीकाथेन मर्दयेत् । रस.कौ. ।

ज्वरारि (अभ्रम्) । स्त्री । जीर्णज्वरे रसः ।
अभ्रं ताम्रं पारदः गन्धकः विषं, एषां समभागः ।
धुल्लूवीजम् एकभागपिचया दिगुणं चिकटु मि-
लित पद्मगुणं जलिन वटी काथ्याः अत्र, ताम्रा,
पारा, गन्धक, विष अत्रोक्ते समभाग धुल्लू-
रावीज २ भ. चिकटु मिलित ५ भ. जले
माडिबे । र.सा.सं. ।

ज्वराशनः । पुं । विषमज्वरे रसः । रसः ग-
न्धकः सैन्धवं विषं ताम्रं प्र. समभागः, सैन्धवसं लौ-
हचूर्णं लौहसमम् अभ्रम् । लौहपात्रे लौहदण्डेन
निगुण्डीरसेन सम्यर्थं तेन सह पारदसमभागं म-
रिचचूर्णं मिश्रयेत् । रस, गन्धक, सैन्धव, विष,
ताम्रा अत्रोक्ते समभाग । सर्वसमान लोह-
चूर्, लोहसमान अत्रभय । लोहपात्रे लो-
हदण्डे निशिकारसेन माडिशा ताहार सहित
पारांर समान मरिचचूर्णं मिश्रितं करिबे ।
र.सा.सं. ।

ज्वरी (रुन्) । त्रि । ज्वरयुक्ते । [निघ. ।

ज्वरप्रभा (स्त्री) । स्त्री । ज्वरसर्पणे । वै.

ज्वलनः । पुं । विचकटचे । अम. । भा.४भ.
जाडोत्रय-चि. । [प.सु. । रा.नि.व.१३ ।

ज्वलनात्मा (भ्मा) । पुं । सूर्यकान्तमणी ।

ज्वलनाभः । पुं । गन्धर्षे । वै.निघ. ।

ज्वल(लि)नी । स्त्री । मूर्त्वायां । भूर्गी । रा.
नि.व.३ । [निघ. । दग्धान्ने । श.च. ।

ज्वाला । स्त्री । धातकौष्ठे ॥ चिचकटचे । वै.

ज्वालाखरगदः । पुं । जालगर्दभकरीमे ।
रा.नि.व.२० ।

ज्वालागर्दभकः । पुं । जालगर्दभकरीमे ।

ज्वालानलरसः । पुं । अजीर्णाधिकारे ।
सर्जिलारः यवचारः पारदः गन्धकः पञ्चकोलम्
इति नवद्रव्यं प्र. समं, सर्वतुल्या जया (मिक्लि)
जयाई शिशुलक् (गजिनार छान) चूर्णं । जया

शिशुचिचकटकरः जरसेन प्र. दिनचयं भावकित्वा
युष्कः लघुपुटेन पाच्यः । उज्ज्वल चार्दकरसेन ७
भावना देशः । र.सा.सं. । मताकरे टङ्गमपि
वाद्यम् । भावप्रकाशे चारचयं पाठः ।

ज्वालामरिचकः । पुं । कटुवीरायां । शीश्
मरिच । See कटुवीरा ।

ज्वालामुखरसः । पुं । यङ्गणधिकारे । “शु-
द्धसत् समङ्गत्वं सुवर्णं मरिचं समं । रक्तचिचकं जै-
द्रवैः जलमण्डपिकाद्रवैः । दिनैकं मर्दयत् खल्ले
चतुर्गुञ्जाच्च भवयेत् ॥” पारत्र, शक्रक, श्वर्ग, म-
रिच शोथोत्क मगठागं तन्मृष्टितेन रसं ७
पानात्र रसेन १ दिनं मर्दनं करिष्ये । रस.कौ.।

ज्वालारासभकः । पुं । जालगर्दभकरीमे ।
रा.नि.व.२० ।

भ

भटा (आमला) । स्त्री । भूयामलक्याम् ।
डूँहे आगवा । सा.नि. । वै.निघ. ।

भण्टी । स्त्री । कुन्दटणे । वै.निघ. ।

भम्पाकः (रुः) । पुं । वानरे । मर्कटे । वै.
निघ. । श.र. ।

भम्पाशी (इन्) । पुं । जलकाके । पानटको-
डौ । वै.निघ. । मत्सरङ्गे । जटा. ।

भम्पी (इन्) । पुं । वानरे । श.र. ।

भर्भरिका । स्त्री । धूमस्याम् । दांले कृते ।
गुणाः धूमसीशब्दे स्रग्याः ।

भर्भरीकः । पुं । शरीरे । उणा. ।

भला । स्त्री । भल्लिकायाम् । वै.निघ. ।

भलिः । स्त्री । क्रसुके । उपोत्रि । वै.निघ. ।

भल्लकण्ठः । पुं । पारावते । हारा. ।

भल्लिका । स्त्री । उद्दसनपटे मले च । नि. ।

भषः । पुं । मस्ये । अम. । जलचरमेदि । वा.
उ.५च. ।

भषलोचना । स्त्री । मस्योच्याम् । वै.निघ. ।

भषा (सा) । स्त्री । गीरचतच्छुलायाम्, नाग-
बलायाम् । प.सु. । अम. ।

भषाशनः । पुं । शिशुमारे । त्रिका. ।

भाटः । पुं । व्रणमार्जने । नि. । [ल. । अम. ।

भाटलः । पुं । चण्डापाटलायाम् । शण्टोपाङ्क-

भाटा (आमला) । स्त्री । भूयामलक्याम् ।
अम. । ज्वरकृञ्जरपारीन्द्रसे स्रग्या । यूधिकायां ।
डूँहे । श.च. ।

भाटिका (टी) । स्त्री । भूयामलक्याम् ।
श.च. । जातीपुष्पटचे । वै.निघ. । [टि. । हारा. ।

भामकम् । स्त्री । दग्धेष्टकायाम् । शीमा ऐ-

भालिः । स्त्री । व्यञ्जनमेदे, भारीति भाषा ।
तत्साधनं यथा—“आममात्रफलं पिष्टं राजिकाल-
वणान्वितं । मृष्टं हिङ्गुयुतं पूतं घोलितं आलिङ्ग-
यते । आलिङ्गति जिह्वाया कुण्डलं कण्ठशीष-
नी । मन्दं मन्दं निपीता सा रीचनी वज्रशीष-
नी ॥” भा. । [शोडे गाह्य । श.र. ।

भावुः (कः, का) । पुं, स्त्री । हृद्यविशेषे ।

भिक्षाकम् । स्त्री । कर्कटीमेदि । फलशाकवि-

शिवे । त्रिंशो गाँह । खटर, भिमनीति पाशाले ।
गुणाः - तित्तं मधुरम् आमवातमन्दाधिकारश्च ।
रात्र.१प. । [त्रिं.७ । भा. । वै.निघ. ।

भिक्षिणी (क्री) (क्री) । स्त्री । जिज्ञिन्वा ।
भिक्षिणी । स्त्री । जिज्ञिन्वाम् । त्रिं.७ ।
वै.निघ. ।

भिक्षिरिणिका (ष्टा) (रीटा) । स्त्री ।
खनामख्यातचपविशेषे । भिक्षिरीटा इति लोके ।
गुणाः - शीता कषाया रक्तातिसारघ्नी सन्तर्पणी
हृष्या बल्या मक्षिवीदुग्धवर्द्धनी च । रा.नि.व.४ ।
भिरिका (ष्टी) (रीटिका) । स्त्री ।
(Barlaria cristata, or B. Prionitis.)

टगरः । पुं । टङ्गणचारे । मोशंगी । वि ।
केकराचे । मे. ।

टङ्गः (कः) । पुं । धरणे । शाणमाने, २४ र
क्तिके वा । प.प्र.१ख । क्री । मौलकपित्ते । मे. ।
गुणाः - “शीतं कषायं मधुरं टङ्गं मारुतकृद्गुणम्”
सु.सू.४६ष. । टङ्गणचारे । मे. । ज्व.चि.पञ्चवक्त्र-
से । जहायाम् । हे.च. । राजासे । थोम आग ।
भा. । रजतमुद्रायाम् । पाषाणदारणे ।

टङ्गणः । पुं । टङ्गणचारे । मोशंगी । हे.च. ।
वै.निघ.ज्व.चि.स्रतसञ्जीवक्याम् ।

टङ्गदेशजः (शीयः) । पुं । क्री । वास्तुकशा
कविशेषे । ऐ.दे.नै.ग्र.वे.७.७ । प.सु. ।

टङ्गनलः । पुं । चासे । वै.निघ. ।

टङ्गा । स्त्री । जहायाम् । मे. ।

टङ्गानकः । पुं । हृषविशेषे । ब्रह्मदाकृष्टे ।
तुं.९ गाँह । श.च. ।

टङ्गारी । स्त्री । खनामेव प्रसिद्धे चपविशेषे
टेकारतीति भाषा । गुणाः - “टङ्गारी वातजि-
पित्ता श्लेष्मघ्नी दीपनी लघुः । शोथोदरव्याघ्रघ्नी
हिता पीठविसर्पिणाम् ॥” भा. ।

टङ्गणः (नः) । पुं, क्री । खनिजोपरसविशे-
षे । मोशंगी । त्रिं मं टङ्गणचारे । रस.र.यह-

पुष्पहृषविशेषे । खोणो.गाँह, कूनखो. । त्रिं
कटसरेषा । सा. गुणाः - कटुकाः तित्ता दन्त-
रोगघ्नाः शूलघ्नाः वातकफशोफकासलब्दीघ्नम-
न्यस्य । रा.नि.व.१० । “सैर्यः कुष्ठवातासक-
फकण्डूविषापहः । तित्तांश्चो मधुरीऽनन्तः सुस्निग्धः
केशरञ्जनः ॥” भा. । हृषधान्यमेदे । गुणाः श्यामा-
कवत् । च.सू.२७ष. ।

भिक्षिकण्डः । पुं । पारावते । त्रिका. ।

भूनिः । पुं । क्रसुके । उपात्रि गाँह । मे. ।

भेण्डूः । स्त्री । तन्नामकचुपे । रा.नि.व.५ ।

भोड़ः । पुं । क्रसुकृष्टे । उपात्रि गाँह । भू
रिप्र. ।

शीकवाटरसे । स द्विविधः साधारणश्चेतमेदेन ।
प्रथमगुणाः - अघ्निकरी रुचः कफघ्नः वातपित्त-
क्षय । भा.पू.१भ.धातव. । कटुः उष्णः कफघ्नः
स्यावरादिविषघ्नः कासश्वासघ्नश्च । द्वितीयगुणाः -
स्निग्धः कटुरुष्णः वातकफघ्नः आमचयहरः श्वा-
सविषकासमलहरश्च । रा.नि.व.६ । श्लेष्मवातघ्नः
चाररसः तीक्ष्णः उष्णः अघ्निवर्धकः रुचः भेदकः
बलवर्द्धनश्च । “टङ्गणः कामणष्टङ्कः सम्यक् चारश्च
पाचनः । सुभगो मालतीजातो द्रवी लौहविशु-
द्धिदः ॥” तच्छुद्धिः - “पादौ टङ्गणसादाय का-
ञ्जिकान्ने विनिःचिपेत् । एकरात्रात् समुद्धृत्य रौद्र-
यन्त्रे विभावयेत् । नरमुद्गन्तं टङ्गं गवां मुद्गन्तं
तथा । दिनान्ते तत्समुद्धृत्य जम्बीराभ्युगन्तं ततः ।
जम्बीराभ्याममुद्धृत्य बारिकेलस्य पात्रके । मरीच-
चूर्णसंयुक्तं चालयेच्छीतलाभ्युना ॥” र.सा.सं. ।

टङ्गाणः (कः) । पुं । हृषविशेषे । तून् गाँ-
ह । श.र. ।

टङ्गिणी । स्त्री । पाठायाम् । श.च. । [त्रिका. ।

टङ्गनी । स्त्री । गृहगोधिकायाम् । टिक्.टिक्. ।

टण्टुकः । पुं । पीतलोघे । वै.निघ. ।

टलनम् । क्री । हद्रोगे । वै.निघ. ।

टारः । पुं । चवे । हे.च. ।

टिटि(ट्टि)भः (कः) । पुं । पत्तिविशेषः ।
तिष्ठति प्राची । अ.टी. । [भा. ।

टिण्डनिका (नी) । स्त्री । जलशिरवी ।

टिण्डुकः । पुं । स्त्रीणाकडवे । वा.उ.१०अ. ।
पीतलोभे । वै.निघ. । [टिङ्गशी । भा. ।

टिण्डिशः । पुं । डिण्डिशे । टेंडुङ्ग । हिं

टीटिभकः । पुं । टिटिभपविधि । श.र. ।

टुण्डु(ण्डु)कः । पुं । स्त्रीणाकडवे । अम. ।
स्त्रीणाकमेदि । रा.नि.व.२३ । अ.द.१२अ. । च.

द.माषवैषे । खर्बुलीडवे । टांगान् । वै.निघ. ।
पत्तिविशेषे । टुन्टुनी प्राची । श.र. । कण्ठ-
दिरे । श.च. । [हिण्डीडवे । श.च. ।

टुण्डुका । स्त्री । पाठाधाम् । आकनादि । ट-

टुनाका । स्त्री । तालमूल्याम् । श.च. ।

टेन्दुकः । पुं । स्त्रीणाकडवे । टांगान्, टांगान् ।
वैयकम् । [श.र. ।

टेरः (कः) । वि । काणे । बकनेत्रे । टेट्रा ।

टोलाफलः । पुं । मधुकडवे । वै.निघ. ।

ठः । पुं । शिषे ।

ठकदेशीयः । पुं । बाकूके । तिका.

ड

डङ्ग(ङ्गा)रिः (री) । स्त्री । फलशाकलतावि-
शेषे । (है)पी, टिटिङ्गा । मं डांगर । कं डंग-
र । गुणाः—श्रीतला बन्धा वातपित्तरक्तदोषघ्नी
शोषघ्नी जाड्यमूत्ररोधहरी तर्पणी गौल्या । बाल-
फलगुणाः—सुमधुरं श्रीतलं पित्तघ्नं दण्णादाहघ्नं
बन्धं सन्तर्पणं पुष्टिकरं वीर्योदिककरं बलकरं
अमघ्नं अमहरं । पक्वं तत् गुरु दण्णादाहरक्तघ्नं
कुरुते । रा.नि.व.७ । See चिचिण्डः ।

डण्डमत्स्यः । पुं । मत्स्यविशेषे । दाण्डिका मा-
छ । वै.निघ. । [कारयन्त्रविशेषे ।

डमरुयन्त्रम् । स्त्री । शोषधपाकार्थं डमरुका-

डल्लकम् । स्त्री । बंशनिर्मितपात्रे । डाला ।

डल्लणः । पुं । निषम्बसंघकारि ।

डडुः (ङ्गः) । पुं । लङ्गुचडवे । डेडुङ्गा कल,
डेडोला भान्द्र । श.र. । फलगुणाः—गुरु विष्ट-
म्भि चिदीषघ्नरक्तदोषकरघ्न । राज. ।

डाङ्गरः (री) । पुं, स्त्री । अलानूविशेषे । वै.
निघ. । डङ्गरीफल । (है)पी । रा.नि.व.७ ।

डालिमः । पुं । दालिन्डवे । दाण्डिम गोछ ।
अ.टी.भ. । [लूङ्गपविधि । जटा. ।

डाडुकः । पुं । हरिचविशेषे । वै.निघ. । दा-

डिडि(ण्डि)माणकः । पुं । प्रतुदपचिजा-
ती । सु.सू.४६अ. । च.सू.२०अ. ।

डिण्डः (ण्डिकः) । पुं । रक्तोरखे । वै.निघ. ।

डिण्डिमः । पुं । करङ्गडवे । वै.निघ. ।

डिण्डि(ण्डी)रः । पुं । समुद्रफेने । हि.च. ।
नकुल.१३अ. ।

डिण्डिशः । पुं । फलशाकविशेषे । टेंडुङ्ग ।
मं डेङ्गशफल । वै.निघ.२भ.अतिसा.पथ्य. । गुणाः
—रुचिकृत् मेदनः पित्तश्लेष्मघ्नः श्रीतली वातलः
मूत्रलः अमरीहरी रुचय । भा.पू.१भ.शाकव. ।

डिण्डीरमोदकम् । स्त्री । गृङ्गने । गांखर ।
रा.नि.व.७ । लघुने । रक्तमूलके । वै.निघ. ।

डितिका । स्त्री । बालरीगे । वै.निघ. ।

डिम्बः (भः) । पुं । शिशी । रा.नि.व.१८ ।
उदररीगे । सूत्राशये । गर्भाशये । वै.निघ. । स्त्री ।
फुल्लुसे । हारा. । अखे । मोरि । पिटल । मी. ।

डिम्बिका । स्त्री । जलमचिकायां । वै.निघ. ।
श्रीणाकडवे । कासुक्याम् । श.र. ।

डिम्भा । स्त्री । पतिवालििकायां । रा.नि.व.१८ ।

डङ्गरी । स्त्री । अलानूमेदि । टेंडुङ्ग । वै.निघ. ।

दुग्धः । पुं । हिमखसर्पे । त्रिका ।
 दुग्धभः । पुं । जलसर्पे । ङँ ड। ग। प । अम ।
 दुग्धुलः । पुं । चद्रपेचके । रा. नि. व. १८ ।
 दुन्दुकः । पुं । हरिणभेदे । पक्षिभेदे । डाक
 थायी । वै. निघ. ।
 दुलिः । स्त्री । कच्छप्याम् । अम. । [अटा. ।
 दुलिका । स्त्री । खञ्जरीटाकारपक्षिविशेषे ।
 डली । स्त्री । चिल्लीशके । रा. नि. व. ७ ।

ढकः । पुं । अभिलाषे । वै. निघ. ।
 ढङ्गणम् । स्त्री । शैवालं । वै. निघ. ।
 ढ(डा)मरा । स्त्री । हंसे ।

डोडी । स्त्री । जीवनीचुपे । गुणाः - मलवक्ष-
 करी वातला रुचा दुर्जरा च । राज. ।
 डोड़ि(ण्ड)का । स्त्री । फलशकविशेषे ।
 हिं करेवका । मं हरणदीडी । गुणाः - पुष्टि-
 करी रुचा दीपनी लघुः पित्तकफार्शोघ्नी कृमिगु-
 लघ्नी च । भा. पू. १ भ. शाकव. ।
 डारडी । स्त्री । बह्व्याम् । रा. नि. व. ४ ।
 डोलफलम् । स्त्री । फलविशेषे । वै. निघ. २
 भ. वा. व्या. ।

ढिण्डणिका (णी) । स्त्री । जलशिरिषे ।
 वै. निघ. ।
 डीलसमुद्रिका । स्त्री । डीलसमुद्र इति ख्या-
 ते वृक्षविशेषे । सा कौटादिविषहरी । अचि. ।

तकिलम् (ला) । स्त्री, स्त्री । औषधे । वै.
 निघ. । उषा. ।
 तक्कालम् । स्त्री । कक्कीले । कंकला । वै. निघ. ।
 तक्रम् । स्त्री । पादजलधौले । र. सा. । प. प्र ३
 ख. । रा. नि. व. १५ । घोलसामान्यं । (घोल । तक्रं
 चतुर्विधं मनुमथितोदञ्चिद्वीलभेदेन । क्विका चे-
 तित पञ्च । तेषां नामगुणाः - “ससरं निर्जलं घोलं
 मथितं त्वसरीदकं । तक्रं पादजलमोक्तमुदञ्चिद-
 ङ्गवारिकं । क्विका सरहीनं स्यादच्छा प्रचुरवारि-
 का ॥” तक्रम्गुणः - “तक्रं त्रिदोषशमनं रुचि
 दीपनीयं रुच्यं वमिशमहरं कृमहारि मणु । वर्षा
 प्रदं पवननाशमुदञ्चिदाख्यं शकं कफशमनरुहमनेषु
 घोलम् । अस्मेन वातं मधुरेण पित्तं कफं कषायेषु
 नैहन्ति सद्यः । आमातिसारे च विमूचिकायां
 वातज्वरे पाण्डुषु कामलैषु । प्रमेहगुल्मीदरवातशूले
 नित्यं पिबेत्तक्रमरोचके च ॥ शौतकालेऽग्निमान्द्ये
 च कफे पाण्डुमयेषु च । मार्गोपरीधे कुष्मादिष्व्या-
 धी तक्रं प्रशस्यते । वातोदरी पिबेत्तक्रं पिप्पली-
 खण्णान्वितं । शर्करामरिचोपेतं स्नादु पिमोदरी
 पिबेत् । अवानौसैववाज्जात्रीष्योयुक्तं कफोदरे ।

सन्निपातोदरे तक्रं त्रिकटु चारुसैन्धवम् ॥ इति त-
 क्रसेवनस्थानम् । तक्रं दद्यात् चते गोष्णकाले नो
 दौर्बल्ये भो लघामूर्च्छिते च । नैव भान्ती नैव
 पित्तासदोषे नैतद्व्यात् सति कायां विशेषात् ॥”
 इति वर्जस्थानम् । “तक्रं स्नेहान्वितं तुन्दनिद्राजा-
 डाप्रदं गुरु । अर्द्धावशिष्टं सामान्यं निःशेषं लघु
 पथ्यदम् ॥” रा. नि. व. १५ । “समुद्रतृप्तं तक्रं पथ्यं
 लघु विशेषतः । बल्यं लोकोद्भूतघृतं गुरु वृष्यं क-
 फावहम् । अनुद्रुतघृतं सान्द्रं गुरु पुष्टिकफप्रदम् ॥”
 इति उद्भूतानुद्भूतस्त्रलीभूतघृततक्रम्गुणाः । आमप-
 क्ततक्रम्गुणाः - “तक्रमामङ्गफलोष्ठे हन्ति कफे क-
 रति च । पीनसञ्चासकासादौ पक्वमेव प्रयुज्यते ॥”
 गव्यादितक्रविशिष्टगुणाः - “यान्युक्तानि दधीन्यष्टौ
 तद्रूपं तक्रमदिशेत् ॥” भा. ।

तक्रमूर्च्छिका (र्ची) । स्त्री । दुग्धविकारवि-
 शेषे । शीनः । गुणाः - यादृशी वातला रुचा
 दुर्जरा च । सु. सू. ४५ अ. दधिव. । “तन्त्रेण पक्वं य-
 त्शीरं सा भवेत्तक्रमूर्च्छिका ॥” प. प्र. ३ ख. ।
 तक्रमजननी । स्त्री । घौले । वै. निघ. ।
 तक्रमजम् । स्त्री । दधनि । वै. निघ. ।

तक्रपय्याया । स्त्री । तक्राचुपे । रा.नि.व.४ ।
तक्रपिण्डः (पिण्डका) । पुं, स्त्री । तक्रा-
 चिंकायाम् । छाना । नटदक्षिपिण्डे । नट् दुध
 इति देशभेदे । लक्षणं यथा — “दद्या तक्रेण वा
 नष्टं दुग्धं बह्वं सुवाससा । द्रवभावेन सहितं तक्र-
 पिण्डः स उच्यते ॥” गुणाः—हृण्यः हृहृण्यः बल-
 वर्धनश्च । भा. ।

तक्रभच्चा । स्त्री । तक्रायाम् । रा.नि.व.४ ।

तक्रभिक् । पुं । कपिच्यवत् । वै.निघ. ।

तक्रमांसम् । स्त्री । यवनदेशप्रसिद्धव्यञ्जनविशे-
 षे । ‘एसनी’ इति पारस्यभाषा । तस्माधनविधिः
 —“पाकपात्रे घृतं दत्त्वा हरिद्रादिद्रु भर्जयेत् ।
 छागादेः सकलस्यापि खण्डान्यष्टौ च भर्जयेत् ।
 सिद्धयोग्यं जलं दत्त्वा पत्रेभ्योदुतरं यथा । जीर-
 णादियुते तन्ने मांसखण्डानि धारयेत् ॥” गुणाः
 —“तक्रमांसन्तु वातघ्नं लघु रुच्यं बलप्रदं । कफघ्नं
 रितलङ्घिस्त्रिदोषघ्नं हारस्य पाचनम् ॥” भा. ।

तक्रा । स्त्री । खनामख्यातचुपे । गुणाः—कटुः
 लामिनी त्रणघ्नी च । रा.नि.व.४ ।

तक्रारिष्टम् । स्त्री । यहण्यामरिष्टीवधम् । “य-
 मानी आमलकं हरीतकी मरिचानि प्र. त्रिपला-
 शकानि पञ्चलवणानि पलांशानि एकत्र चूर्णयित्वा
 नक्राटकयुतानि तक्रारिष्टं भवति ।” च.द. ।

तक्राह्वा । स्त्री । तक्राचुपे । रा.नि.व.४ ।

तगर(पादिक)म् । स्त्री, पुं । (Taber-
 naemontana coronaria.) जलजातजल-
 चुपे । तगतर्पाङ्गुली, मिठेनि छात्र । हिं त-
 गरचण्डी । तं नन्दिबर्धनचन्द्र, गन्धितगरपुचैद् ।
 उत्. पाणिफलरा । तच्च द्विविधं तगरं पिण्डीत-
 गरश्च । पिण्डीतगरं कीदृशदेशे प्रसिद्धम् । गुणाः
 —उष्णं क्षिप्तं स्वादु लघु विषापसारमुखालिरी-
 गविदीपघ्नश्च । शीतलं तिक्तं टिड्ढीषघ्नं पथ्यश्च ।
 रा.नि.व.२० । तगराभावे कुष्ठं यावन्म । च.सू.४
 अ. । च.द.एलादितैले । वा.सू.१५ अ. । आहुल्य
 चुपे । मदनवत् । रा.नि.व.४८ । पुण्यवविशेषे ।
 तैग्न गोज्ज । श.र. ।

तण्डी । स्त्री । हिमपत्रायाम् । रा.नि.व.६ ।

तण्डाकः (गः) । पुं, स्त्री । पुरुषकृतसरीसरी ।

श.र. । तण्डाकं — “प्रञ्जलभूमिभायस्थी बहुसंख्य-
 रीषितः । जलाशयसङ्गाः स्यात् ताङ्गां तण्डाकं
 भूतम् ॥” भा. । जलं स्वादु कषायं वातकारकं ।
 रा.नि.व.१४ । पाके कटु शीतलं हेमन्ते प्रशस्-
 तं । राज. । यत्नकूटके । मे. । [कटू. प.सु. ।

तण्डागजः । पुं । कालकोटे । कोमलभोजन
 तण्डित्वान् । पुं । सुलके । शू.ता. । अम. ।

तण्डकः । पुं । फेने । खञ्जनपत्रिणि । मे. ।
 रोगे । वै.निघ. । [तण्डुलजले । मे. ।

तण्डुरीणः । पुं । कौटसामान्ये । वै.निघ. ।

तण्डु(न्दु)लः (कः) । पुं । तण्डुलीयशाके ।
 कौटानट्टे । श.र. । भा.म.४भ.प्रद.चि. । विडङ्गे ।
 मे. । (Oryza sativa.) Rice. धान्यनिकरे ।
 टान । हिं चाउल । मं ताण्डुल । तं विययम ।
 गु. चीखा । दा. चन्नीयल । ता. अविशि ।
 गुणाः—मेहघ्नः क्षमिघ्नः । नवः सान्तिदुर्जरश्च ।
 भा. । मृष्टं तत् सुस्निग्धं कफघ्नं कलं पित्तकारकं ।
 राज. । अष्टसर्षपमितमाने । च.कल्प.१२ अ. ।

तण्डु(न्दु)लधावनम् । स्त्री । तण्डुलीदके ।
 टेलूनिजल । रा.नि.व.१५ । वै.निघ. ।

तण्डु(न्दु)ला । स्त्री । विडङ्गायाम् । रा.नि.
 व.६ । महासमझायाम् । [व.१५ ।

तण्डु(न्दु)लाम्बु । स्त्री । तण्डुलीदके । रा.नि.

तण्डु(न्दु)ली । स्त्री । तण्डुलीयशाके । टांणी
 नटिशा । रा.नि.व.५ । यवतिक्तायाम् । यवची
 इति लोके । रा.नि.व.३ । शशाण्डुलीककव्याम् ।
 रा.नि.व.७ ।

तण्डु(न्दु)लीयः (कः) । पुं, स्त्री । विडङ्गे ।
 मे. । (Amarantus(thus) spinosus or
 Amblogina polygonoides) Prickly
 Amaranth. खनामख्यातपत्रशाकचुपे । वन-
 तण्डुलीयके । कौटानट्टे, गोग्राग नट्टे, शू.दे
 नट्टे । हिं अल्पमरुसा, चवड़ा । मं तांदुलि-
 जा । कं किक्कुशालि । दा. काण्डेमाट । ता.
 सुलुकिर । गुणाः—शिरिरमधुरविषघ्नः रुचिह-
 दीपनः पित्तदाहभमघ्नश्च । रा.नि.व.५ । मृष्टमल-
 मूत्री विषहारकश्च । भा.पू.१२ शाकव. । रसे म-
 धुरः, बीथी शीतपाकी मधुरः, प्रभावश्च रक्तपिच-

विषहरः । च.द. । “मधुरी रसपाकाभ्यां रक्तधि-
 तमदापहः । तेषां शीततमी रक्तलण्डुलीयी वि-
 षापहः ॥” सु.सू.४६च. । तण्डुलगुणाः—“तण्डु-
 लीयकमूलं स्यादुष्णं श्लेष्मविनाशनं । रजोरोधकं
 रक्तपित्तप्रदरसंहरम् ॥” अचि. । विशेषतः शूल-
 जम् । तच्छाकगुणाः—हिमम् अर्शःपित्तरक्तविष-
 कासघ्नं याहि मधुरं दाहशोषघ्नं रुच्यञ्च । रा.
 नि.व.७ । “स्नादुपाकमसृक्पित्तविषघ्नं तण्डुलीय-
 कम् ॥” अचि.१६च. । [उज्ज. रा.नि.व.६ ।
 तण्डु(न्दु)लीयका । स्त्री । विडङ्गायाम् । वि-
 तण्डुलीयदलम् । स्त्री । तण्डुलीयशके । रा.
 नि.व.७ । [कौटानट्टेन शिकुडु. अचि. ।
 तण्डुलीयमूलम् । स्त्री । तण्डुलीयकजटायां ।
 तण्डु(न्दु)लीवीजः । पुं । तण्डुलीयशके ।
 भा.पू.शाकव. ।
 तण्डुलीयशाकम् । स्त्री । शाकभेदे । कौटो-
 नट्टिनात्र शाक । रा.नि.व.७ । सि.यी.र.पि.चि. ।
 तण्डुलुः । स्त्री । विडङ्गे । श.र. ।
 तण्डु(न्दु)लेरः (कः) । पुं । तण्डुलीयशके ।
 भा.पू.१भ.शाकव. ।
 तण्डु(न्दु)लीय(दक)म् । स्त्री । प्रचालित-
 तण्डुलजले । ङनूनित्र जलं । तस्य विधिः—तण्डु-
 लपलं कथशः जला चतुर्गुणजलेन चाख्यम् । प.
 प्र.१ख. । शीतकषायमानेन वा तण्डुलीदककल्य-
 ना इति केचित् । अष्टगुणजलमिति शार्ङ्ग. ।
 “कुट्टितं तण्डुलपलं जलेऽष्टगुणिते क्षिपेत् । भाव-
 यित्वा जलं यावद्बभूव ॥” “जलमष्टगुणं दत्त्वा पलं
 कण्डिततण्डुलात् । भावयित्वा ततो दीयं तण्डुली-
 दककम्बुपि ॥” तन्मात्रम् । गुणाः—कषायं म-
 धुरं लघु संघाहि विषच्छर्दिष्टपादाहवाशनम् ।
 रा.नि.व.५ । [श.च. ।
 तण्डुलीघः । पुं । वेष्टकवंशे । (वेड्डेडु कंश. ।
 ततः । पुं । वायी । वै.निघ. ।
 ततपत्नी । स्त्री । कदलीवृक्षे । श.च. । [निघ. ।
 तत्कालखवणम् । स्त्री । सीवर्चलखवणे । वै.
 तत्पद्मः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । वै.निघ. ।
 तत्फलः । पुं । श्वेतपत्रे । कुष्ठे । कूडु । श्रीरा-
 जामगन्धद्रव्ये । धरणि. । रोहिषवृक्षे । वै.निघ. ।

तत्त्वम् । स्त्री । परमात्मनि । खरूपे । वस्तुनि-
 चिका. । चित्ते । धरणि. । [रा.नि.व.१५ ।
 तद्द्रव्यम् । स्त्री । पातवृद्धनि । आ१२ग। दहे ।
 तद्विषयसम्भावा । स्त्री । विजिगीषुषा स्वई-
 या सारीहारपूर्व्यं गुणार्थप्रकटने । च.वि.८च. ।
 तनयः । पुं । पुत्रे । स्त्री । कन्यायाम् । कण्ठ-
 लस्याम् । श.च. । पृश्निपर्ण्याम् । वै.निघ. ।
 तनुः (नूः) । स्त्री । लचि. । डक् । नार्थ्याम् ।
 भे. । शरीरे । रा.नि.व.१८ । (स्) स्त्री । शरीरे ।
 चि. । अत्ये. । क्रशे । भे. ।
 तनुकम् । स्त्री । घातकीपुष्पे । विभीतके । ल-
 चि. । दांरुचिनि । वै.निघ. ।
 तनुकूपः । पुं । रोमकूपे । वै.निघ. ।
 तनुच्छायः । पुं । ज्वालावर्धूरकवृक्षे । कूट-
 वारणा । रा.नि.व.८ ।
 तनुत्वक् । पुं । तलाशार इति ख्याते वृक्षे ।
 प.सु. । सूक्ष्मलचि. । दांरुचिनि । वै.निघ. ।
 तनुत्वचा । स्त्री । चूडान्नमये । छाटे गनि-
 त्रि. । रा.नि.व.८ ।
 तनुपत्रः । पुं । इक्षुदीवृक्षे । रा.नि.व.८ । स्त्री ।
 वंशपत्रहरिताले । वै.निघ. ।
 तनुभस्त्रा । स्त्री । नासिकायाम् । श.र. ।
 तनुरसः । पुं । खेदे । पांम । हारा. ।
 तनु(नू)रुट्(हम्) । स्त्री । रीक्षि । केशे । श.
 र. । भे. । [रा.नि.व.११ ।
 तनुवीजः । पुं । राजवदरे । नांरुकोण कूल ।
 तनुव्रणः । पुं । वलीकनामरीगे । श.र. ।
 तनु(नू)रुदः । पुं । पायी, गुदे । गणघात्र ।
 चिका. । [श. रा.नि.व.११ ।
 तनुक्षीरः । पुं । आमातकवृक्षे । आमाङ्गा शी-
 तनूनः । पुं । वायी । वै.निघ. ।
 तनूनपम् । स्त्री । हृते । श.च. ।
 तनूनपात् । पुं । पिचकवृक्षे । अघी । अल. ।
 तनीनुः । पुं । पट्टिकझाडी । वेष्टे धानवि-
 शेष. । वै.निघ. ।

तन्तुः (कः) । पुं । वनशूकरे । चायुरोगे । भा.न.४भ. । जलजन्तो । छे.च. सन्ततो । सूत्रे । अम. । मन्त्रलिसर्पभेदे । सु.कल्प.४च. । सर्वपङ्खे । अ.टी.रा. ।

तन्तुकी । स्त्री । शिरायाम् । शरीरान्तर्नाद्यां । रा.नि.व.१८।१९ । नाडीशकभेदे । राजिकायां । रा.नि.व.१८ । वै.निच. । [अटा. ।

तन्तुकीटः । पुं । कीटविशेषः । शृंगैर्नाका ।

तन्तुणः (नागः) । पुं । गाहे । शङ्खत्र । छे.च. ।

तन्तुनाभः । पुं । ऊर्णनाभौ । गोकुण्डला ।

तन्तुनिर्यासः । पुं । तालवृक्षे । श.र. ।

तन्तुभः । पुं । श्वेतसर्वपङ्खपे । प.सु. ।

तन्तुर(ल)म् । स्त्री । सफालं । श.र. । छे.च. ।

तन्तुवापः (यः) । पुं । लूतायां । गोकुण्डला । अम. ।

तन्तुविग्रहा । स्त्री । कदलीवृक्षे । त्रिका. ।

तन्तुसारः । पुं । गुवाकवृक्षे । त्रिका. ।

तन्त्रम् । स्त्री । औषधे । मी. । द्रव्ये । अग्निवेशा-
दिज्ञतपटसंख्यवैयकशास्त्रभेदे । च.सू.१५ । व-
स्त्रे । पुं । ऊर्णनाभौ । पुत्रे । वै.निच. ।

तन्त्रकारः । पुं । अग्निवेशादिपटसंख्यतन्त्रका-
रेषु । यथा—“अग्निवेशश्च भेदय जतुकर्णः पराश-
रः । हारीतः चारपाणिश्च जगद्गुह्यमुनेर्वचः । त-
न्त्रस्य कर्ता प्रथममग्निवेशो यतोऽभूत् । अथ भेदा-
दयश्चतुः स्वं स्वं तन्त्रज्ञतानि च । यावयामासुरा-
चेयं सर्वसिद्धं सुमेधसः ॥” च.सू.१५. ।

तन्त्रयुक्तिः । स्त्री । असत्त्वाद्विप्रयुक्तावाक्यप्रतिषे-
धनेन स्ववाक्यपीषकशास्त्रयुक्ती । तस्याः प्रयोजनं
वाक्ययोजनमर्थयोजनञ्च । “असत्त्वाद्विप्रयुक्तानां वा-
क्यानां प्रतिषेधनम् । स्ववाक्यसिद्धिरपि च क्रियते
तन्त्रयुक्तितः ॥ व्यक्ता नीक्ताश्च ये चर्त्ता लीना ये
आप्यनिर्यक्ताः । कीशोक्ता ये किञ्चित्तन्त्रे तेषां चापि
प्रसाधनम् । यथाभ्युज्ज्वनास्यार्कः प्रदीपो वेद्यमो-
यथा । प्रबोध्यस्य प्रकाशार्थोऽस्य तन्त्रस्य युक्त-
यः ॥” सु.उ.६१५. । [टी. ।

तन्त्रवायः । पुं । लूतायाम् । गोकुण्डला । अम.

तन्त्रिका (स्त्री) । स्त्री । गुह्याम् । अ.र. १२५. । र.सा.सं.पुटपाकप्रकरणे । कर्णपालीमत-
रोगविशेषः । लक्षणं—“कृशा दृढा च तन्त्रोद-
पाली वातेन तन्त्रिका ।” वा.उ.१०५. । सैहली-
पिप्पल्या । वै.निच. । ग्रीष्मिन्तवाहिशिरायां । मी. ।

तन्द्रा । स्त्री । विषयाज्ञाने । रा.नि.व.२० । स्या
च श्वेततमोऽनिलसङ्गता । “तन्द्रा श्वेततमोऽनि-
लैः ।” शार्ङ्ग.पू.६५. । लक्षणं—“इन्द्रियार्थेष्वसं-
वित्तिः गौरवं जृम्भणं क्लमः । निद्रार्थेष्वेव यस्तीव्रा
तस्य तन्द्रा विनिर्दिशेत् ॥ मा.नि. । निद्रावत्क्ला-
न्ती । च.सू.१६५. । [निदानम् ।

तन्द्राकफः । पुं । तन्त्रजनकशैथिल्यरोगभेदे ।

तन्द्रालुः । पुं । निद्रालौ ।

तन्त्रिः (का) । स्त्री । निद्रायां । आलस्ये ।
उषा. । च.सू.१६५. ।

तन्त्रिकः । पुं । तन्त्रमकसन्निपातज्वरे । लक्षणं
—“प्रभूता तन्त्रानिज्वरकफपिपासाकुलतरा भवे-
ज्ज्यामा जिह्वा पृथुलकठिना कण्टकवता । अती-
सारः श्वासः क्लमथुपरितापी श्रुतिकर्जो भृशं कण्ठे
जाय शयनमनिद्रं तन्त्रिकगदे ॥” ज्वरे प्रथमसु-
त्पन्ने च चतुर्थ्यां नैव पश्यति । निदा. ।

तन्त्रिः (न्विः) । स्त्री । अक्रान्त्यावनश्यती ।
काल तुल्यगी । र.मा. ।

तन्त्री । स्त्री । शालपर्ण्यां । भांजपाणि । हिङ्गु-
पत्रां । रा.नि.व.४६ । त्रि. । कृशाज्ञाम् ।

तपः । पुं । शीघ्रर्तौ । शीघ्रे । अम. । [श.र. ।

तपःकरः । पुं । तपस्त्रिमन्त्रे । तपनी भाष्ट ।

तपनः । पुं । शक्ताकवृक्षे । (पुत्र आकम् ।
रा.नि.व.१० । भस्मातकवृक्षे । रा.नि.व.११ । मृ-
त्युकालमणौ । रा.नि.व.१२ । शीघ्रर्तौ । छे.च. ।
तपनकः । पुं । शालिधायभेदे । वा.सू.६५. ।
See शालिः । [छे. । रा.नि.व.४ ।

तपनच्छदः । पुं । आदित्यपत्रपत्रे । छे.उ-

तपनतनया (येष्टा) । स्त्री । महाशंखीवृ-
क्षे । रा.नि.व.८ । वै.निच. । [१२ ।

तपनमणिः । पुं । मृत्युकालमणौ । रा.नि.व.

तपना । स्त्री । चद्राग्रिमये । छोटि गमिति ।
रा.नि.व.६ ।

तपनी । स्त्री । पाठायाम् । वै.निघ. ।

तपनीय(क)म् । क्ली । खणं । अम. । रा.नि.
व.११ । अत्रे । पुं । शालिधान्यभेदे । च.म. २७अ. ।

तपनेष्टम् । क्ली । तामे । रा.नि.व.११ । (ष्ट)
स्त्री । शमीभेदे । इय अग्नी । वै.निघ. ।

तपस्यः । पुं, क्ली । कुन्दपुष्पवृत्ते । श.च. । पुं ।
फाल्गुने मासि । अम. ।

तपस्वी । पुं । घृतकरञ्ज । रा.नि.व.६ । मत्स्य-
भेदे । उपग्री नाह । श.च. । हिङ्गुपत्रां । दम्-
नकवृत्ते । वै.निघ. ।

तपस्विनी । स्त्री । जटामांस्याम् । रा.नि.व.
२३ । कटुकां । हे.च. । सुण्डीयां । भू.भौ.वै. ।
भा. । जिङ्गण्यां । वि.० । वै.निघ. ।

तपस्विपत्रः । पुं । मदनकवृत्ते । दनं । रा.
नि.व.१० । [मि. । शरदि । च.गु.१अ. । च.द. ।

तपाः । पुं । शीघ्रतां । अ.टी. । माघमासे ।

तपात्ययः । पुं । वर्षाकाले । हे.च. ।

तपोधनः । पुं । यावन्तीनाममहाचुपे । मदन
कवृत्ते । रा.नि.व.५।१० । स्त्री (ना) । सुण्डीयां ।
भू.भौ.वै. । मे. ।

तप्त(क)म् । क्ली । रौप्ये । रा.नि.व.१३ । मा-
चिकनामीपधाती । अत्रा, अत्रा, अत्रा । रा.सा.सं. ।

तप्तखलः । पुं । कागशक्तान्मयतुषाघी उष्णी-
कतखले । गतम अत्र । तद्यथा — “अत्राशक्ततुषा-
घिच चालयित्वा भुवि चिपेत् । तस्यापरिस्थितः
खलस्तप्तखल इति स्मृतः ॥” अत्रि. ।

तप्तराजतैलम् । क्ली । शिरीरीमे तैलम् ।
सर्वपतैल ४ श. गीमूत्रं १६ श. कायार्थं — धूसूर-
करञ्ज-भिक्षी-जयन्ती निर्गुण्डी शिरीष हिज्जलवी-
ज-शियु-दर्शमूलानां प्र. २ श. जलं ६४ श. शि.
१६ श. । कल्कद्रव्यं — मयनफल चिकट कुष्ठ-
काजीरक-शुण्ठी कटफल वरुणत्वक् सुता हिज्जल-
विल्ल-हरिताल-जवापुष्प विष मन शिला कर्कटश-
ङ्गी रक्तवन्दन शियु यमानी विकडतलचां प्र. २
तो. । मेघ. ।

तप्तरूप(क)म् । क्ली । रौप्ये । रा.नि.व.१३ ।

तप्तलोमशः । पुं । काशीषे । शिर्षाकम् ।
वै.निघ. ।

तप्ताभः । क्ली । उष्णसलिले ।

तप्तः । पुं । कानि । अ.टी. ।

तप्तः । पुं । तमालवृत्ते । श.च. । अम्बकारी ।
अम्बकारदर्शने । सु.चि. २२अ. । क्ली । वातकफवि
प्रकृतेरन्यतमगुणे । वै.निघ. । चित्तीन्नेषहृद्दाव-
रणे । विमोहने । रा.नि.व.२१ । व्याघ्रौ । रा.नि.
व.२० । [विभी । मा नि. ।

तप्तः प्रवेशनम् । क्ली । अम्बकारप्रविष्टस्त्रेवास-

तप्तकश्वासः । पुं । आसरीगभेदे । उग्रक
शाम । लक्षणं — “प्रतिलोमं यदा वायुः स्त्रीतांसि
प्रतिपद्यते । शीवां शिरस्य संगृह्य श्लेषाणं समुदी-
र्य च । करोति पीनसं तेन रुद्धो घृष्टुरक्तं तथा ।
अतीव तीव्रवैगद्य आसं प्राणप्रपीडकं । प्रताप्यति
सर्वेमेव तस्यते सन्निरुध्यते । प्रमोहकासमानश्च स
गच्छति मुहमूढः । श्लेषणमुच्यमाने तु भृशं भव-
ति दुःखितः । तस्यैव च विमोह्यन्ते मुहूर्तं लभन्ते
सुखं । तथास्योडंसने कण्ठः क्लृप्ताच्छक्नोति भाषि-
तुम् । न चापि लभते निद्रां शयानः आसपीडि-
तः । पाने तस्यावगृह्णाति शयानस्य समीरणः ।
आसीनो लभते सौख्यमुल्लसैवाभिनन्दति । उच्छि-
ताचो ललाटेन स्निग्धता भृशमर्षिमान् । विष-
कास्यो मुहुः आसो मुहुश्चैवावधम्यते । मेघाम्बुशी-
तप्राग्वातेः श्लेषलेश विवर्धते । स याश्चक्ष्मकः
आसः साध्यो वा स्यान्नवीक्षितः ॥” मा.नि. ।

तप्तका । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । वै.निघ. ।

तप्तरम् । क्ली । शीघ्रघाती । वङ्गे । हे.च. ।

तप्तराजः । पुं । शर्कराविकारे । “नवात् गुड”
इति भाषा । गुणाः — दृष्टान्तरदाहरक्तपित्तघ्नः ।
राज. । [अम. ।

तप्तस्विनी । स्त्री । निशाशाम् । हरिद्रायाम् ।

तप्ता । स्त्री । भूषात्राम् । ऊँ हे आगमा ।
काकोल्यां । कौंक्या । राची । हे.च. । तमाश-
वृत्ते । श.च. ।

तमालः (कः) । पुं । (Xanthochymus

Pictorius.) खनामख्यातहवे । तमाल ग्राह् ।
मं तमालु । कं कूदालउ । गुणाः—मधुरः बल्यः
हृद्यः शीतलः गुरुः टण्णादाहकरः कफपित्तकारः
श्रमशान्तिकरश्च । वरुणहवे । वरुण ग्राह् । रा.
नि.व.६ । कणखदिरि । श.च. । खलपत्रे । कण-
तिले । त्रिका. । वंशलचि । वै.निघ. । चक्र. । अ.
म. । श.र. । यवासशर्करायाम् । खड्गे । तापिन्धे ।
त्रिका. । क्ली. । श्वेतसुनिषण्णकशके । तेजपत्रे ।
रा.नि.व.६ । मे. । सु.म. ३६ अ. शिरीषिरेके । त्व-
चि । शुद्धचक्र. । वै.निघ. ।

तमालका (की) । स्त्री । भूषात्रायाम् । डू-
दे आनगा । वै.निघ. ।

तमालच्छदम् । क्ली. । तेजपत्रे । वै.निघ. ।

तमालपत्र(क)म् । क्ली. । तेजपत्रे । रा.नि.
व.६ । च.चि.३७. । तमालहवे, दारुचिनीति
ख्याते । तिलके । मे. ।

तमालिका (नी) (ली) । स्त्री । भूष्याम-
लकाम् । रा.नि.व.५ । ताम्रवल्ग्याम् । ग्राह् ।
रा.नि.व.३ । “भूषात्रायाम् तमालिनी ।” रा.नि.
व.२३ । (ली) वरुणहवे । रा.नि.व.६ ।

तमाह्वयम् । क्ली. । तालीशपत्रे । वै.निघ. ।

तमिः (मी) । स्त्री । हरिद्रायाम् । रात्रौ ।
अम. ।

तमिस्रा । स्त्री । हरिद्रायाम् ।

तमोज्योतिः (भित्) । पुं । खद्योति ।
आनांकि णोकि । वै.निघ. । श.र. ।

तमोदर्शनम् । क्ली. । पित्तजरीगे अन्धकारद-
र्शने । भा. । [द्योति । त्रिका. ।

तमोमणिः । पुं । गोमिदरवे । प.सु. । ख-

तमोविकारः । पुं । रोगे । रा.नि.व.२० ।

तमोव्रणः । पुं । बलीके । त्रिका. ।

तम्पा । स्त्री । गवि । छे.च. । [नि.व.११ ।

तम्बुरुः । पुं । तुम्बुरी । नेपाणि धने । रा.

तरः । पुं । हवे । भूरिप. । [वै.निघ. ।

तरटः । पुं । चक्रमईचुपे । चाकन्दा ग्राह् ।

तरटी । स्त्री । शीलापुरादी खनामख्यातरक्त

बीजकण्टकहवे । मं तरडि । कं रीउडे । गुणाः—
तिक्ता मधुरा गुरुः बल्या कफघ्नी । रा.नि.व.८ ।

तरणिः । पुं । अर्कपत्रहवे । आकन्दा ग्राह् ।
अम. । ताम्बे । स्त्री । कण्टकसेवत्याम् । (मडेती
गोनाप । रा.नि.व.१० । छतकुमार्याम् । अम. ।

तरणिरत्नम् । क्ली. । माणिक्ये । रा.नि.व.१३ ।

तरणी । स्त्री । छतकुमार्यां । प.सु. । कृषद-
नीचुपे । रा.नि.व.६ । पञ्चवारिण्यां । श.च. ।
खनामख्यातपुष्पहवे । मं तरणी । कं चेंवडे ।
शेडेती गोनाप । गुणाः—शीतला स्निग्धा
पित्तादाहन्त्रघ्नी मधुरा मुखपाकहरी टणाच्छि-
घ्नी च । राजतरणी कषाया कफकरी चक्षुष्या ह-
द्या सुगन्धिष्य । रा.नि.व.१० ।

तरणीवल्ली । स्त्री । कण्टकशतपुत्रीपुष्पहवे ।
बुनो गोनाप । वै.निघ. ।

तरन् । पुं । कारण्डवपलिणि । मे. ।

तरत्तलः । पुं । टणाघ्नी । वै.निघ. ।

तरदी । स्त्री । तरध्याम् । रा.नि.व.८ ।

तरन्तः । पुं । पक्षिविशेषे । भके ।

तरम्बुजम् । क्ली. पुं । (Lupinus albus
or Citrullus vulgaris. Syn. Cucur-
bita citrallus.) तरसुज इति ख्यातफलं । हिं
तरम्बुजा । प.सु. । तहवे । वै.निघ. । बीजं शैत्य-
करम् ।

तरलः । पुं । माणिक्ये । रा.नि.व.१३ । श्वेत-
धूलूरके । हारमथ्यमणौ । वै.निघ. । (ला) स्त्री ।
यवाग्याम् । त्रिका. । काञ्जिके । मद्यविशेषे । मे. ।
मधुमन्त्रिकायाम् । छे.च. । [नि.व.४ ।

तरवटः । पुं । आहुल्याख्यचुपे । हिं रग । रा.

तरसं (तरः, स) । क्ली. मांसे । बले । वेगे ।
त्रिका. ।

तरचः (चुः) । पुं । प्रसङ्गजातीयधगादनव्या-
घ्रे । ठेठेदा वाघ, नेकठे वाघ । हिं तरख ।
रा.नि.व.१६ ।

तरिता । स्त्री । रसीने । तर्जन्याम् । श.च. ।
यज्जने । ग्राह् । “तारिका तरिता तथा ।”
कुलार्णवतन्त्रे ।

तरी । स्त्री । धूमि । त्रिका ।

तरुः । पुं । वृक्षे । अम ।

तरुकूणिः । पुं । वारगुदपत्तिणि । त्रिका ।

तरुजः । पुं । त्रेतखदिर । प.सु. ।

तरुजीवनम् । स्त्री । तरुमूले । अ.च. ।

तरुटः । पुं । नीलोत्पलमूले । राज.३प. । च. सु.२७च. ।

तरुणः । पुं । एरुखवृक्षे । प.सु. । त्रेतखदिर-
वृक्षे । भा. । रा.नि.व.८ । स्खलजीरके । गोटी-
जोत्र । रा.नि.व.६ । युवके । रा.नि.व.१८ ।
चीड़ादेवदारो । स्त्री । कुलकपुष्पे, कुम्भपुष्पे ।
म. । प्राणनेत्रयोवास्थनि । वै.निघ. ।

तरुणज्वरः । पुं । नवज्वरे । नव ज्वर, नूतन
ज्वर । “आसमरात्रं तरुणं ज्वरमाहुर्मनीषिणः ।”
च.द. ।

तरुणज्वरारिरसः । पुं । ज्वरे मलयजिक
रज्ज्वरलाघवकररसविशेषे । पारदगन्धकविषजैपा-
लवीजानि समभागानि कुमासीरसेन एकत्र म-
यानि । पात्रा, गुरुक, विष, क्षुपानवौषध प्र-
तोटके मग्नानि । सा.कौ. ।

तरुणदधि । स्त्री । पञ्चादिनातीतदधनि ।

तरुणदारुः । पुं । वृक्षदारो । वोजताडुक ।
वै.निघ.सम्भिकज्व.चि. । [निघ. ।

तरुणपीतिका । स्त्री । मन.शिलायाम् । वै.

तरुणाभासः । पुं । कर्कश्या । कैंकूड़ । वै.
निघ. । [लासिपु । सु. । भा. ।

तरुणास्थि । स्त्री । प्राणकर्णादिगुदेष कोम-

तरुणिः (णी) । स्त्री । स्खलज्ज्वलीरके । च-
द्रदन्त्याम् । रा.नि.व.६ । चीड़ादेवदारुणि । रा.
नि.व.१२ । तरुणीपुष्पवृक्षे । शेडेती गोलाप
जुल्लेर गोष्ठ । सु.सू.४६च. । रा.नि.व.१० ।
हतकुमार्याम् । रा.नि.व.५ ।

तरुणीकटाक्षमालः । पुं । तिलकचुपे ।
डिल गोष्ठ । रा.नि.व.१० । [हारा. ।

तरुतू(दू)लिका । स्त्री । वाडुली । वांश्ड ।

तरुगखः । पुं । कण्टके । कैंटी । हारा. ।

तरुमुक् । पुं । वन्दाके । पत्रगोष्ठा । वै.निघ. ।

तरुमालिनी । स्त्री । भूम्यन्तलक्षा । वै.निघ. ।

तरुमृगः । पुं । वानरे । वै.निघ. ।

तरुरागम् । स्त्री । कोमलपद्मवे । हारा. ।

तरुराजः । पुं । तालवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

तरुट्ट (हा) (रोहिणी) । स्त्री । वन्दा-
के । गन्तवा । रा.नि.व.५ ।

तरुवल्ली । स्त्री । अनुकालतायाम् । खनीनाम
गुरुद्रवा । रा.नि.व.३ ।

तरुशायी (रुन्) । पुं । पत्तिणि । हारा. ।

तरुसारः । पुं । कर्पूरे । हारा. । [व.५. ।

तरुस्था । स्त्री । वन्दाके । पत्रगोष्ठा । रा.नि.

तरुटः । पुं । कमलमूले । उत्पलकन्दे । गुणाः
— गुरुः विष्टभिः श्रौतलक्ष्य । राज. ।

तर्कारी । स्त्री । (Sesbania aculeata.)
जयन्तीवृक्षे । धनिष्ठा गोष्ठ । हिं वृक्षकर्मदे । मं
रान्शेवरि । तं तर्कपुच्छे । ता. एराजिलगना ।
देवतावृक्षे । रा.नि.व.३ । अग्निमन्थ । भा.म.१
भ.ज्व.चि. । रा.नि.व.८.१२३ । जुद्राग्निमन्थे । जी-
मूते । रा.नि.व.१२ । वै.निघ.सा.ज्व.चि.अर्का-
दि । शिंशपावृक्षे । वनकर्कश्याम् । वै.निघ. चक्र-
मर्हचुपे । वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि. ।

तर्किणः (लः) । पुं । चक्रमर्हचुपे । टाकन्ना
गोष्ठ । प.सु. । वै.निघ. । [न. त्रिका. ।

तर्कुपीठी । स्त्री । वर्तन्त्या । टेटेकार वैट्टे-

तर्कुशायः । पुं । शायके । टेटेकार भाग ।
त्रिका. । [सा तु गर्भस्थ चतुर्थे मासि भवति ।

तर्जनी । स्त्री । प्रदेग्निनामकुली । रा.नि.व.१८ ।

तर्णः (कः) । पुं । शालिधान्यविशेषे, काश्मीरे
आजव इति प्रसिद्धे । तूर्णक इति अरुणदन्तः ।
स कलमाक्षीनगुणः खादुपाकरसलादियुक्तः । वा.
सू.टी.६.१२च.हेमा. “तर्णकः शकुनाहतः ।” जी-
वस्ते । कमले वाञ्छित । अम. ।

तर्दकः । पुं । काष्ठद्रव्याम् । अ.द.११च. ।

तर्दूः । स्त्री । काष्ठद्रव्याम् । काष्ठेय शक्ति ।
अम. ।

तर्पणम् । स्त्री । दत्ती । जम. । तीर्थमुत्तमम् ।
 सि.यो.वर्द्ध.चि. । आहारविशेषे । स त्र द्राक्षा-
 दादिमखर्जूरदिज्वररूपफलरसैः समधुशर्करं ला-
 जाचूर्णं मिश्रयित्वालीक्ष्य कृतः सदात्ययादिज्वरे
 यथागुण्यले दयः हितश्च । “तत्र तर्पणमेवादी प्रदेयं
 लाजशक्नुभिः । ज्वरापह्ने. फलरसैर्युक्तं समधुशर्क-
 रं । द्रवेषालोडिताक्षे स्युसर्पणं लाजसक्तवः”
 छन २ ज्ञे. आक्रान्त १ छ. दाडिमाम्बित्त १
 /॥ ८॥ थडेट्ट ८ ठो. । च.द.ज.चि. । ने-
 चतर्पणानुष्ठाने । यथा—“वातातपरजोहीने वे
 श्मन्नुतानशशिवः । अभितो माषचूर्णेन क्षिप्त्वेन
 परिपिण्डितौ । समौ दृढौ च सम्बोधी कर्तव्यौ
 नेचकोशयोः । पूरयेद्भृतमख्येन विलीनेन सुखोद-
 कैः । सर्पिषा शतधीतेन चौरजेन घृतेन वा ।
 निमग्नान्निषिपन्नाणि यावत्प्रास्तावदेव हि । पूर-
 येन्मौलिते नेचे तत उन्मौलयेच्छमैः । भिषग्भिरिव
 विख्यातसर्पणस्थीदितोविधिः ॥” भा.पू.१५. ।
 चि. नेचपूरणे । दमिजगने । वा.टी. ।

तर्पणकषायः । पुं । पञ्चमांशवशिष्टकषायः ।
 “तर्पणपञ्चमांशके ।” रा.नि.व.२० । यत्र यत्र त-
 र्पणकषायविधिसत्तत्र तत्रैवं कल्पनीयम् ।

तर्पणी । स्त्री । पित्तत्रेषु लाजयवधानलतान्नेषु ।
 “लाजाश्च यवधानाश्च तर्पणी पित्तनाशिनी ।”
 रा.नि.व.१६ । गुक्कल्लवणे, श्लेष्माण्डले । श.मा. ।

तर्पिणी । स्त्री । पञ्चचारिण्याम् । शूलपत्रम् ।
 श.च. । [२१ ।

तर्प्यटः । पुं । चक्रमहं । ठाकुरम् । रा.नि.व.

तर्प्यः । पुं । दन्तावा । लिप्तायां । चिका. ।

तर्पणम् । स्त्री । पिपासायाम् । जटा. ।

तर्पुः । पुं । तरुच्छने । श.र. ।

तर्प्यः । पुं । यवचारि. र.मा. ।

तलः । पुं । तालवृक्षे । ने. । वै.निघ.१५.वा.
 व्या.चि. । वक्षसि । खुरसाधीसामे । ज.द.२५. ।
 चपेटे । रा.नि.व.१८ । मूले । यत्ने । चिका. ।
 आहारि । हे.च. । [वै.निघ. ।

तलकम् । स्त्री । पुष्करिण्यां । हि तांसाव ।

तलसारकम् । स्त्री । जम्बस वचःखलरज्ज्वी ।
 तल इति भाषा । हे.च. ।

तलहृदयम् । स्त्री । मध्यमाङ्गुलीमनुपूर्व्वेण या-
 दतलस्य मध्ये । हे.च. । तन्नामकसकथिमर्कचि ।
 सु.शा.६५. ।

तला । स्त्री । गोधायाम् । जम. ।

तलामणिः । पुं । प्रवालि । चिका. ।

तलाहम् । स्त्री । तालीशपत्रे । रा.नि.व.६ ।

तलिका । स्त्री । तलसारके । हे.च. ।

तलित(मांस)म् । स्त्री । सन्तलितमांसं । भा-
 षा गोऽंश । यक्ष—“शुद्धमांसविधानेन मांसं स-
 म्यक् प्रसाधितम् । पुनस्तदानीं संभटं तलितं प्रो-
 च्यते मुषैः ॥” गुणाः—“तलितं बलमेधाग्निमां-
 सीजःशक्नुवद्विकत् । तर्पणं लघु सुस्निग्धं रीचनं
 दृढताकरम् ॥” भा. ।

तलिन(म)म् । स्त्री । शय्यायां । चि. तुच्छे ।
 हारा. । दुर्लभे । हे.च. । ने. ।

तलेक्षणः । पुं । शूकरे । वै.निघ. ।

तल्पः । पुं, स्त्री । शय्यायां । जम. ।

तल्पकीटः । पुं । कीटभेदे । शार्ङ्गलोका ।

तल्पनम् । स्त्री । पृष्ठवंशमांसं । मेरुपट्टे
 मांसं । हारा. । हस्तिपृष्ठे । वै.निघ. ।

तल्लः । पुं । तड्ढागे । वै.निघ. ।

तवराजः । पुं । यवासशर्करायां । मेना इति
 भाषा । रा.नि.व.१४ । वै.निघ.चय.चि.तवराज-
 चूर्णे ।

तवराजखण्डः । पुं । यवासशर्कराजातख-
 ण्डे । मालथञ्जीविमेष । मं खण्डतवराज, मेना-
 र खांड । गुणाः—दाहहरः तापशान्तिकरः द-
 मिजगकः सूक्ष्मोमीहहरः आसन्नः इन्द्रियतर्पणः
 शीतलः सुमधुरश्च । रा.नि.व.१४ ।

तवराजोद्भवः । पुं । तवराजखण्डे, नवात्
 इति ख्याते मिष्टान्ने । वै.निघ. ।

तवराजोद्भवखण्डः । पुं । तवराजखण्डे ।
 रा.नि.व.१४ ।

तवर्णकम् । पुं । शरटे । शिग्रगिठे । वै.निघ. ।

तवचीरम् । स्त्री । खनामख्यातपिष्टकविशेषः ।
 तल यवजं गवयचौरपकं चौरजलं । हि गोधा-

चीरः । गुणाः - मधुरं शिशिरं दाहपित्तघ्नं चय-
कासकफनासन्नं रक्तदीपहरम् । रा.नि.व.६ ।
गन्धपचायाम् । वै.निघ.चर्षः चि.चन्द्रप्रभायां ।
तवचीरी । स्त्री । गन्धपचायां । रा.नि.व.४।६ ।
१० । तवचीरे । वै.निघ. । [यां । वै.निघ. ।
तवचीर्यैः कपचिका । स्त्री । आसहरिद्रा-
तवीषः । पुं । सुवर्णं । मे. ।
तसरः । पुं । स्ववेष्टने । उषा. ।
तस्करः । पुं । सृक्कायां । पिङ्गिः शीक । प.
सु. । मदनवृत्ते । मग्नतां गीह् । जटा. । चोरके ।
छात्रांगक गक प्रया । वै.निघ. । [व.३ ।
तस्करस्त्रायुः । पुं । काकनासायां । रा.नि.
तस्करी । स्त्री । काकनासालतायां । यन्त्रिप-
क्षां । श्वेतलज्जालुकायां । वै.निघ. ।
तचकः । पुं । सर्पविशेषे । सु.कल्प.५५. । व
चमिदि । छि.च. ।
तक्षणम् । स्त्री । कशीकरणे । [त्रिका. ।
तक्षणी । स्त्री । अस्त्रविशेषे । वादेन प्रवृत्ति ।
ताङ्गः । पुं । कणतालौ । तगालं गीह् । हिता-
ले । ईशानं । शीतालौ । कण्टकतालौ । वै.निघ. ।
ताङ्गकम् । स्त्री । वृद्धदारकवीजे । भेष.शिरी-
रोग-चि.महादशमूलतैले ।
ताङ्गका । स्त्री । देवदाल्यां । देवताङ्ग ।
वै.निघ. । र.चि.८५. ।
ताङ्गकाफलम् । स्त्री । स्थूलैलायां । प.सु. ।
ताङ्गनम् । स्त्री । वायुअन्यत्रणवेदनाविशेषे ।
सु.सू.११५. । मारणे ।
ताङ्गिः (ङ्गी) । स्त्री । तालरसे । ताङ्गी । गु-
णाः - "तालजं तरुणं तीयमतीवमदकृन्मत्तं । अ-
स्त्रीभूतं तदा तु स्यात्पित्तकृशतदीपकम् ॥" भा.
आमव. । वृचविशेषे । उड्डेः गीह् । चटी.भ. ।
ताण्डवम् । स्त्री । वृचविशेषे । मे. ।
तातनः । पुं । खञ्जरीटपविधि । त्रिका. ।
तातलः । पुं । रोगे । पाके । मे. ।
तानीयकः । पुं । यावनालवृत्ते । अनारग्रीह् ।
वै.निघ. ।

तानूरः । पुं । बहुवारवृत्ते । 'तानूडा' गीह् ।
वै.निघ. ।
तान्त्रिकः । पुं । तन्नामकसन्निपाते ।
तापः । पुं । अग्निस्नापैर्वस्त्रादिभिः कृते स्वे-
दे । वा.टी.हेमा. । स्नापि । रा.नि.व.२० । क-
च्छे । मे. ।
तापकः । पुं । ज्वरे । श.र. ।
तापनः । पुं । सूर्यकान्तमणी । रा.नि.व.११ ।
तापसम् । स्त्री । तेजपत्रे । उड्डपात । रा.
नि.व.६ । त्वचि । दाकटिनि । वै.निघ. ।
तापसः । पुं । मदनकवृत्ते । वकपचिणि । रा.
नि.व.१८ ।
तापसजम् । स्त्री । तेजपत्रे । वै.निघ. ।
तापसतकः । पुं । इक्षुदीवृत्ते । अम. । हिं
इक्षुषा । पुत्रव्रीवकवृत्ते । सु.सू.३८५. ।
तापसद्रुमः । पुं । इक्षुदीवृत्ते । विज्ञाश्रुतां ।
रा.नि.व.८ । स्वर्णमात्रिके । र.सा.सं.मिहवज्रसे ।
वकवृचवृत्ते । वै.निघ. । [रा.नि.व.४ ।
तापसद्रुमसन्निभा । स्त्री । पुत्रदात्रीचुपे ।
तापसपत्रः । पुं । दमनकचुपे । दना । रा.
नि.व.१० ।
तापसप्रियः । पुं । इक्षुदीवृत्ते । प.सु. । र.
मा. । चारवृत्ते । पेशालं गीह् । इक्षु । रुद्राचे ।
स्त्री । द्रालालतायाम् । रा.नि.व.११ ।
तापसष्टकः । पुं । इक्षुदीवृत्ते । सु.सू.३७५.,
चि.१८५., वा.सू.१५५. अर्कोदिः । "श्वेतायुष्मं ता-
पसानां वृचः ।"
तापसा । स्त्री । द्राक्षायाम् । वै.निघ. ।
ताप(म)सी । स्त्री । जटामांसां । आसहरि-
द्रायां । आम आद । वै.निघ. ।
तापसेष्टः । पुं । प्रियालवृत्ते । पेशांशालं
गीह् । रा.नि.व.११ ।
तापसेक्षुः । पुं । इक्षुविशेषे । गुणाः - "ताप-
सेक्षुर्भवेन्मृद्वी मधुरा श्लेष्मकीपनी । तर्पणी वृचि-
कृष्यापि वृष्या च बलकारिणी ॥" भा. । कान्ता-
रेचगुण्य । सु.सू.४५५. ।

तापखेदः । पुं । खेदविशेषः । अलक्षिते
काये अस्त्रसितेः खदिराकारप्रतयेर्वाणुकावस्त्रकां
स्त्रकन्दुकपात्रपात्रिभिः श्रयामस्य बहुशोऽङ्गता
ये । भा. । सु.चि.३२५ ।

तापहरी । स्त्री । व्यञ्जनविशेषः । ताडडी, ता
ताडोरी इति भाषा । तस्माधनविधिः—“घृते ह-
रिद्रासंयुक्ते माषज्जा मज्जवेष्टटीः । तम्बुलांश्चापि
निर्धोतान् सङ्घेव परिभज्येत् । सिद्धयोग्यं जलं
तत्र भविष्य कुशलैः पूरयेत् । खण्डार्कचिह्नं
मात्रायां तत्र निक्षिपेत् । एषा सिद्धिं समायाता
भोक्ता तापहरी भूषेः । भवंतापहरी ब्रह्मा ब्रह्मा
श्रेष्ठाश्चाचरेत् । ब्रह्मणी तर्पणी ब्रह्मा गुर्वी पि-
तहरी धृता ॥” भा. ।

तापिञ्चः (ञ्चः) (ञ्चः) । पुं । तमालवृक्षः ।
अ.टी.भ. । (ञ्चं) क्ली । स्वर्णमाचिके, धातुमा-
चिके । रा.नि.व.१३ ।

तापिनी । स्त्री । भारतवर्षीयनदीविशेषः । सा
च पश्चिमदेशे प्रसिद्धा । तज्जलं मेघवतीजलतुल्य-
गुणम् । रा.नि.व.१४ ।

तापि(पी)समुद्भवम् । क्ली । माचिकामा-
पधातौ । अत्राश्लिष । र.सा.सं. ।

तापीजम् । क्ली । स्वर्णमाचिके । रा.नि.व.१३ ।

ताप्य(क,ज)म् । क्ली । धातुमाचिके, स्वर्ण-
माचिके । छे.च. । र.मा. । गुत्यके । तूँतिश्र ।
रा.नि.व.१३ । सि.यो.यच्छ.चि. ।

ताप्यत्यसंज्ञकम् । क्ली । माचिकधातौ ।
अत्राश्लिष । र.मा. ।

तामरम् । क्ली । घृते । जले । भ रुद्रः ।

तामरसम् । क्ली । कमले । रा.नि.व.१० ।
नीलपत्रे । वै.निघ. । स्वर्णे । त्रिका. । ताम्बे ।
ने. । सारसपक्षिणि । अम. ।

तामलकी । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । तूँहे
अंशना । च.द.सि.यो.यच्छ.चि. अथवनप्राप्ते ।

तामसः । पुं । पित्तके । रा.नि.व.१८ । सपें ।

मे. । तमोगुणे । स्त्री । जटामांसा । रा.नि.व.११ ।

ताम्बूलम् । क्ली । (Piper Betle, Syn.
Chavica Betle.) नागवल्लीदले, पर्णे ।
पाँन । हिं पान । तें तामलपाक । ता. वेदिकी ।

वम्. नागवेल । गुणाः—“ताम्बूलं विशदं बन्धं
तीक्ष्णीणं तुवरं सरं । वश्यं तिक्तं कटु क्षारं
रक्तपित्तकरं लघु ॥ बल्यं श्लेष्मास्रदौर्गन्ध्यमल-
वातश्यामापहम् । सुखवैशद्यसौगन्ध्यान्तिसौष्ठव-
कारकम् । हनुदन्तमलध्वंसि जिह्वेन्द्रियविशोधनं ।
नवं तदेव मधुररूपायानुरसं गुरु । वलासजननं
प्रायः पत्रशाकगुणं स्मृतम् । वज्रदेशीहवं पर्णं परं
कटुरसं सरम् । पाचनं पित्तजननसुषुणं कफहरं
स्मृतं ॥ पर्णे पुराणमकटु सुलकं तनु पाण्डुरम् ।
विशेषाद्गुणवैद्यमन्यङ्गीनगुणं स्मृतम् ॥” भा. ।
“शिरा पर्णस्य श्रेयित्वं कुर्यात्तस्यास्रहृदसः । शी-
र्णं लघ्वीषदन्तास्यभक्षिते तु सितासिते । अनिधाय
मुखे पर्णे पूगं खादयते नरः । मतिभंशो दरिद्रः
स्यादने न धारते हरिम् ॥ कृष्णपर्णस्य गुणाः—
तिक्तोष्णं कपायं दाहसुखजाद्यमलनाशनम् । शु-
भपर्णे श्लेष्मवातामयघ्नं पथ्यं रुच्यं पाचनन्दीपनञ्च ।
सद्यस्त्रोटितस्य गुणाः—मुखजाद्यारीषककरम् ।”

रा.नि.व.११ । ताम्बूलभक्षणिनिष्ठता यथा—
“ताम्बूलमहितम्योक्तं शरीरे रुचदुज्वले । ज्वरास्य-
शोषपित्तास्रमदमूर्च्छाचिरोगिषु ॥” तदनुपयोग-
गुणाः—“ताम्बूलातुपयोगाख्यात् श्लेष्मपित्तानिला-
न्वितः । देहदृक्केशदन्ताग्रिसौत्रवर्णमलचयः ॥”
राज.३प. । गुवाके । त्रिका. । [तांटे] । छे.च. ।

ताम्बूलकरङ्कः । पुं । ताम्बूलपात्रे । पाँनत्र
ताम्बूलपत्रः । पुं । नागवल्लीलतायाम् । वै.
निघ. । पिण्डाली । रा.नि.व.७ ।

ताम्बूलपत्र(र्ण)कन्दः । पुं । कन्दशाके,
पिण्डाली । शीम आलू, हूवडि आंशू । रा.नि.
व.७ । गुणाः—शुक्लो विशदः लघुश्च । अत्रि. ।

ताम्बूलपर्णिका (र्णी) । स्त्री । नागवल्ली-
लतायाम् । पाँनत्र गौह । वै.निघ. ।

ताम्बूलरागः । पुं । मसुरे । हारा. ।

ताम्बूलवल्गिका (ल्ली) । स्त्री । नागवल्ली-
लतायाम् । पाँनत्र गौह । श.र. ।

ताम्बू(क)म् । क्ली । (Cuprum.) Copper.
खनामख्यातधातौ । र.मा. । ताम् । हिं तौवा ।
तें रागि । ता. सेनड । तामलक्षयम्—“जवा-
कुसुमसङ्गांश्च सिग्धं यदु घनं चमं । लौहनायो-
भिक्तं ताम्बे मारणाय प्रशस्यते ॥” इति । ताम्ब-

दीपा चटी—अमी सूक्ष्मा विदाहश्च उत्प्लेदः शो-
धवान्त्यः । अरुचिश्चित्तसन्नाप एते दीपा विषोप-
माः ॥” र.सा.सं. । ताम्बीत्यतिः—“शुक्लं यत्का-
निकेयस्य पतितं धरणीतले तस्मात्ताम्रं समुत्पन्न-
मिदमाहुः पुराविदः ॥” गुणाः—“ताम्रं कषायं
अधुरश्च तिक्तमम्लश्च पाके कटु सारकश्च । पिता-
पङ्कं श्लेष्महरश्च शीतं तद्रीपणं स्यात्तुषु लिखनश्च ।
पाण्डूदरार्शोश्चरकुष्ठकासश्वासश्चयान् पीनसमम्ल
पित्तं । शोथं कृमिं शूलमपाकरोति प्राहुः परे वं-
हणमल्पमेतत् ॥” भा.पू.१ भ.धातुव. । “ताम्रं सु-
पक्वं अधुरं कषायं तिक्तं विपाके कटु शीतलश्च ।
कफापङ्कं पित्तहरं विदम्बशूलघ्नपाण्डूरगुणना-
शि ॥” इति शोधितताम्रगुणाः । “घनघातसहं
स्निग्धं रक्तपत्रामलं मृदु । शुद्धाकरसमुत्पन्नं ताम्रं
शुभमसंस्कारम् ॥” तस्य लक्षणम् । ताम्रमारणम्—
“गोमूत्रेण पचेयामं ताम्रपत्रं दृढाग्निना । शुध्यते
नात्र सन्देही विषदीपनिवृत्तये । जम्बीररससंयुक्तं
रसगन्धकलीपितम् । ताम्रपत्रं शरावस्थं त्रिपुटे
म्रियते ध्रुवम् । सूताब्जानि भिषग्युक्त्या वाच द्धि-
लमर्पयेत् ॥” इति । यथैवं मारितं ताम्रं ताम्र-
मस्त्रेण मर्हयेत् । तद्गोलं शरणस्थाने रुद्धा मृद्धिः
प्रलीपयेत् । शुष्के गजपुटे पाथ्यं सर्वदीपहरं भवे-
त् । पतलीकृतपत्राणि ताम्रस्याग्नौ प्रतापयेत् ।
निषिञ्चेत्तप्तमानि तैले तस्मै च काञ्जिके । गोमूत्रे
च कुलत्थानां कषाये च विधा विधा ॥ एवं ताम्र-
स्य पत्राणां विशुद्धिः सम्प्रजायते । तथा—“गोमू-
त्रे च पचेयामं ताम्रपत्रं दृढाग्निना । शुध्यते नात्र
सन्देही मारणश्चात्र कथ्यते ॥” इति अन्यविधशी-
घ्नम् । “सूतमेकं विधा गन्धं यामं मर्यान्तु कन्यया ।
इयोस्तुल्यं ताम्रपत्रं लिङ्गा स्थाल्यां निधापयेत् ।
सम्यक् शरणजैः साजैः पाथैः भक्ष निधापयेत् । च-
तुर्यामं पचेत्तुल्यं पात्रपृष्ठे सगीमये । जलं पुनः-
पुनर्देयं साङ्गशीतं विमर्हयेत् । म्रियते नात्र स-
न्देहः सर्वरीगेषु योजयेत् ॥ जम्बूभासा सैम्बवसं-
युतेन सगन्धकं स्थापय शूलपत्रम् । पक्वायमानं पु-
टयेत् समुत्था वान्ध्यादिदकं यावदुपैति शान्तिम् ॥”
इति अन्यविधमारणम् । र.सा.सं. । अन्नपिष्टं
सूतं ताम्रं शरणस्थं बहिर्मुदा । पुटेत् पञ्चासूतै-
र्वापि विधा वान्ध्यादिशान्तये ॥” र.चि.६ अ. ।
रक्तचन्दने । चि । ताम्रवर्णे । पुं । कुष्ठरोगभेदे ।
वै.निघ. ।

ताम्रकण्टकः । पुं । रक्तखदिरवर्णे । रा.
नि.व.८ ।

ताम्रकल्पः । पुं । श्लीहाधिकारे कल्पविशेषः ।
“अक्षपारदगन्धश्च कर्षद्वयमितं धृषक् । सर्वैः समं
भवेत्ताम्रं जम्बीरास्त्रेण मर्हयेत् । सूर्यावर्णरसेः प-
श्चात् कणाभीचरसेन च । क्षीजयेत्तीव्रघर्षेण तु या-
वत्सर्वम् जीर्यति । जम्बीरस्य रसेर्भूयो रसं दस्त्रे-
न चाशयेत् । दृढे श्लेष्मामये पात्रे चूर्णयेदतिशो-
भनम् ॥” स्नात्रा २ रतिः । विष्मैतक-पारद-गन्ध-
काः प्र. २ तो. आरितताम्रं ६ तो. जम्बीररसेन
मर्हयेत् । अथ सूर्यावर्णरसेन कणाभीचरसक्वाथेन
च संमिश्रं यावत्स्वरणं रीद्रे धारयेत् । पुनश्च ज-
म्बीररसेन सम्यग्यं शुष्के सति चूर्णयेत् । भा. २ र. ।
र.सा.सं. । [टि.] आषाढं पोषाकं । हारा. ।

ताम्रकिलिः (कमिः) । पुं । इन्द्रगोपकी-

ताम्रकुट्टकः (कूटः) । पुं । (Nicotiana
rustica or tabacum. Latakia to-
bacco.) Tobacco. कलञ्जे, ताम्रकूटे । ता-
म्राक । पुं, किं तमाकु, चिलासीतमाकु । तै पो-
गाकु, धूमपत्रम् । ता. पुगद इल्लद । वम्. तम्ब-
खु । तन्नम् ।

ताम्रगर्भम् । स्त्री । तुल्ये । रा.नि.व.११ ।

ताम्रचक्षुः । पुं । कपोते । वै.निघ. ।

ताम्रचूडः । पुं । कुकुटे । प.सु. । च.सू.२ अ. ।
कुकुरवर्णे । कूक्षिमा । रा.नि.व.५ ।

ताम्रतुण्डः । पुं । श्वेतमर्कटे । वै.निघ. ।

ताम्रपुञ्जम् । स्त्री । कांस्यधाती । भा. ।

ताम्रदुग्धा । स्त्री । गौरचदुग्धीनामक्षुपे । रा.
नि.व.५ ।

ताम्रद्रुः । पुं । रक्तचन्दनवर्णे । वै.निघ. ।

ताम्रधातुः । पुं । गिरिखनिकायां । वै.निघ. ।

ताम्रपत्रः । पुं । जीवशाके । रा.नि.व.७ ।
स्त्री । ताम्रस्य पत्रे । ताम्रात्र पाठ ।

ताम्रपत्रकः । पुं । चावर्णकीलतायाम् । औ-
९८माड । वै.निघ. ।

ताम्रपत्री । स्त्री । हंसपादीनामक्षुपे । खज्जा-
विशेषे । रा.नि.व.५ ।

ताम्रपर्णी । स्त्री । गन्धमुखे । गङ्गाश्रुति
विशेष । प.सु. । मञ्जिष्ठायां । वै.निघ. ।

ताम्रपल्लवः । पुं । अशोकवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

ताम्रपाकी (इन्) । पुं । मलवृक्षे, गर्दभाख
वृक्षे । र.मा. । [पायाम् । रा.नि.व.३ ।

ताम्रपादी । स्त्री । रक्तलज्जालुकायाम्, हंस

ताम्रपुष्पः (कः) । पुं । आरम्भवृक्षे । रक्त-
काचने । वै.निघ. । काचनवृक्षे । जटा । भूष
यके । ऊँ हे टां । श.च. ।

ताम्रपुष्पा (षिका) (षी) । स्त्री । रक्त-
पाटलवृक्षे । प्राङ्मन गाह् । रा.नि.व.१० । (षि-
का, षी) रक्तचिह्नि । घातकौवृक्षे । रा.नि.व.६ ।
प.सु. चय.चि.खर्जूरासके । नागरवृक्षे । नात्र-
श्र । ज.द.१२३. ।

ताम्रप्रयोगः । पुं । उदराधिकारि । “केवलं
जारितं ताम्रं शृङ्गवेरसैः सह । दिगुन्नं भलये-
त्प्रातः..... ॥” रस.चि. । अन्यः गृहण्यादौ ।
शोधितपारदगन्धकयोः प्र. २ तो. कज्जलीकृत्य
अतिसृज्यताम्रपत्रेण तिलकचयेन एकत्र समिश्र
मृत्वाचं संस्थप्य यावता प्रावितं भवेत् तावत्परि-
माणं पक्वजम्बीररसं दत्त्वा तावत्कालं घातये स्था-
पयेत् यावता शीघ्रं पक्वभूतं भवेत् । अथ हस्तेन
मर्दयित्वा वटी कार्या । रस.र. ।

ताम्रफलः । पुं । अङ्गुलीवृक्षे । आंकाङ्
गाह् । रा.नि.व.८ ।

ताम्रमूला (लिका) (ली) । स्त्री । ल-
ज्जालुकायाम् । रा.नि.व.५ । चौरिणीमदे ।
शिकृहे । र.मा. । मञ्जिष्ठायां । दुरालभायां । रा.
नि.व.४ । भा.म.११.ज्व.चि. । “सिंहो व्याघ्री ता-
ममूली ।” रक्तदुरालभायां । प.सु. ।

ताम्रमृगः । पुं । हरिणे । वै.निघ. ।

ताम्ररसायनी । स्त्री । दुग्धिकायां । वै.निघ. ।

ताम्रवर्णः (कः) । पुं । पक्षीवाहवृक्षे । रा.
नि.व.८ । गोधूममदे । हरिणे । गिरिचिकायां ।
वै.निघ. ।

ताम्रवर्णा । स्त्री । जपावृक्षे । श.च. ।

ताम्रवल्ली । स्त्री । मञ्जिष्ठायां । प.सु. चि

चकूटदेशे प्रसिद्धायां खनामख्यातलतायां । सु.शा.
१०३. । गुणाः — कषाया कफघ्नी मुखकण्ठदोषघ्नी
श्लेष्मशोधनी च । रा.नि.व.३ ।

ताम्रबीजः । पुं । कुलये । प.सु. ।

ताम्रवृन्तः । पुं, स्त्री (ना) । रक्तकुलये ।
त्रिका. । हे.च. ।

ताम्रवृक्षः । पुं । कुलये । रक्तचन्दने । र.मा. ।

ताम्रशालिः । पुं । रक्तशाली । दादथानि ।
प.सु. । [कूङ्गा । जटा. ।

ताम्रशिखी (इन्) । पुं, स्त्री । ताम्रचूडे ।

ताम्रसार(क)म् । स्त्री । रक्तचन्दने । प.सु. ।
(कम्) रक्तखदिरि । रा.नि.व.८ ।

ताम्रा । स्त्री । ताम्रवल्लीलतायां । सिंहलीलता-
यां । रा.नि.व.३६ । मञ्जिष्ठायां । रक्तगुञ्जायां ।
मद. । देहाभ्यन्तरचतुर्थीकलायाम् । या प्रौष्टेष्ट
भागप्रमाणा कृष्टाद्यधिष्ठाना । सु.शा.४३. ।

ताम्राभम् । स्त्री । रक्तचन्दने । श.च. ।

ताम्रार्चम् । स्त्री । कांस्थे । कौंगी । त्रिका. ।
वै.निघ. ।

ताम्राक्षः । पुं । कीकिलि । त्रिका. । रा.नि.
व.१८ । चकोरपक्षिणि । (क्षी) कीकिलायाम् ।
वै.निघ. ।

ताम्रिका (म्नी) । स्त्री । गुञ्जायाम् । रा.
नि.व.३ । रक्तगुञ्जायाम् । मञ्जिष्ठायां । वै.निघ. ।

ताम्रोपधातुः । पुं । तुल्यके । ऊँते । भा. ।

तारम् । स्त्री । कर्पूरे । वै.निघ. । रीष्ये । मी-
क्तिके । रा.नि.व.१३ । शुद्धभौक्तिके । पुं । वान-
रविशेषे । त्रि । निर्मले । धरणिः । अतुल्यखरि ।
त्रिका. ।

तारकम् । स्त्री । नेत्रे । ने. ।

तारका । स्त्री । देवतावृक्षे । मद. । पञ्चला-
रि । र.सा.सं. । चन्द्रवाक्शीलतायां । रा.नि.व.३ ।
कनीनिकायां । ने. । त्रिका. । सुक्तायां । मलके ।
वै.निघ. ।

तारकीश्वररसः । पुं । प्रमेहाधिकारि रसः ।
रसविन्दून् वक्त्रं लोहम् अथवा प्रथेकं समं मधुम
मर्दयित्वा मधुना बहुमूत्रे लिहयेत् । अनुपानं पक्वो-

दुम्बरवीजचूर्णं यथाबलमात्रं मधुना लेह्यम् । रस.
र. । अथः सूत्रकृच्छ्रे रसः । गन्धकः लोहं वज्रम्
अभं दुरालभा यवक्षारः गीचुरवीजं हरीतकी ए-
षां प्रति समभागः । कुष्माण्डसलिलेनैकच मर्दयि-
त्वा कुशादिदणपञ्चमूलगीचुरयोः काथेन च भाव-
यित्वा रक्तिहया वटी कार्या । उदुम्बरवीजचूर्णस्य
लेहः ।

तारजम् । क्ली । रौप्यमाचिके । वै.निघ. ।

तारटी (दी) । स्त्री । तरटोवृत्ते । रा.नि.व.८ ।

तारतण्डुलः । पुं । धवलयावनाले । अथ
खवात्र वा खण्डात्र । रा.नि.व.१६ ।

तारतालकीवीजम् । क्ली । रसजारण्यार्थं
बीजमेद । र.चि.३५. ।

तारपुष्पः । पुं । कुन्दपुष्पवृत्ते । रा.नि.व.१० ।

तारमाचिकम् । क्ली । Iron pyrites.
रूप्यमाचिके, रूप्यस्योपधातौ । त्रोगाशाक्षि ।
प्र.मु. । रूप्याभावे तन्माचिकं शब्दम् । लक्षणम्—
“तारमाचिकमन्यतु तद्वैद्वजतोपमम् । किञ्चिद्र-
जतसाहस्यतारमाचिकमीरितम् । अनुकल्पतया
तस्य ततो हीनगुणाः स्मृताः । न केवलं रूप्यगुणाः
वर्णन्ते तारमाचिके । द्रव्यान्तरस्य संसर्गात् सन्त्य-
न्येऽपि गुणा यतः ॥” गुणाः—“स्वासारमाचिकं
खादु तित्तं हृथं रसायनम् । चतुर्थं वल्लिस्तु-
पाखुमेहविपीदरान् । अर्थः शोधं चयङ्गलं त्रिदो-
यमपि नाशयेत् । अशुद्धं तत् स्वर्णमाचिकवद्दोषान्
करोति च ॥” तच्छोधनं यथा—“कर्कटीमेषश-
ङ्गुलीर्द्रवैर्जम्बीरजैर्दिनं । भावयेदातपे तीव्रे विम-
ला श्रूयति ध्रुवम् ॥” तन्मारणं यथा—“कुलत्पस्य
कषायेण घृष्टा तैलेन वा पुटेत् । तैलेन वाजमूत्रेण
तारमाचिकमृच्छति ॥” भा. ।

तारविमला । स्त्री । रौप्यमाचिके । वै.निघ. ।

तारवीजम् । क्ली । रौप्यादिजतरसनिबन्धन-
बीज । “कुटिलं विमला तीक्ष्णं समचूर्ण्यकल्पयेत् ।
पुटितम्यञ्चवारन्तु तारे वाह्यं शनैर्धमन् । यावद्-
शयुषं तत् तावद्बीजमवैच्छुभम् ॥” र.चि.३५. ।

तारशुद्धिकरम् । क्ली । सीसके । रा.नि.व.१२ ।

तारा । स्त्री । चीड़ानामदेवदारुमेद । नेत्रक
त्रौणिकायाम् । रा.नि.व.१२।१८ ।

ताराभः । पुं । यशदमेद । दत्ताविशेषः । फ-
रदे । वै.निघ. ।

ताराम्बः । पुं । कर्पूरे । रा.नि.व.१२ ।

तारारिः । पुं । माचिकघातौ । श्वर्गशाक्षि ।
विड्माचिके । वै.च. ।

तारारिष्टम् । क्ली । रौप्यारिष्टे । र.चि.३५. ।

तारिका । स्त्री । ताशा । ताड़ि । तन्मम् ।

तारिणी । स्त्री । मातरि । अक्षिमध्यभागे ।
त्रिका ।

तारीपम् । क्ली, पुं । खर्णे । वै.निघ. । मे. ।

तारुण्यम् । क्ली । यौवने । अम. ।

तारुण्यजनवज्रभा । स्त्री । उन्माशाली ।
रा.नि.व.१६ ।

तारुण्यपिड्का । स्त्री । मुखद्रविकायाम् ।
वृषमत्फोड़ा । मैव.चुद्ररीग.चि. ।

तारेश्वररसः । पुं । राजयन्त्राणि रसः । पार-
दः १ ती. रौप्यं १० ती. मनःशिला गन्धकः प्र. ४
ती. गीचुररसेन प्रह्वरद्वयं सम्मर्शं बालुकायन्त्रेण
प्रह्वरद्वयं पचेत् । शीते सति चूर्षयेत् । मात्रा २
र. । रस.कौ. ।

तार्ची । स्त्री । वत्सादनीलतायाम् । पांताङ्ग-
गुरुङ्गी लता, शिनिक्का । रा.नि.व.१ ।

तार्च्य(क,ज)म् । क्ली । रसाञ्जने । भा.म.४५.
नेत्रविडालरी.चि. । सि.यो.अपक्षा.वि.सिद्धतम-
योगे । See माणिक्यम् । पुं । अश्वकर्णलतायाम्,
लताशाले । शिशाङ्गि लता । र.मा. । वा.उ.३६
अ. । सर्वतरी । अत्रे । सर्पे । मे. । खर्णे । श.र. ।

तार्च्यनायकः । पुं । गरुडे । रा.नि.व.१६ ।

तार्च्यप्रसवः । पुं । अश्वकर्णनामकलताशाले ।
लताशाल । रा.नि.व.६ ।

तार्च्यशैलम् । क्ली । रसाञ्जने । र.मा. ।

तालः । पुं । (Borassus flabelliformis.)
The Palmyra tree. खन्नामस्यातड्वे ।
तांन गाह । प्र.मु. । र.मा. । हिं ताल, ताड़ ।
उत्. ताड़ । गुर्ज. तड़ । ता. पञ्चम । खरतालं
इति अन्ध्रप्रदेशे । सु.सू.१७५. । गुष्पाः—खादुद्वि-

कलपायः सूत्रोद्योगः बलप्राणशुद्धिकरश्च ।
राजः । “पञ्च तालफलं पित्तरक्तश्लेष्मविवर्धनं ।
दुर्जरत्नमूत्रश्च तन्दाभिष्यन्दशुद्धम् ॥ तालमज्जा
तु तरुणः किञ्चिन्मदकरो लघुः । श्लेष्मलो वातपि-
तघ्नः सलेहो मधुरः सरः ॥” भा.आम्रव. । ताल-
प्रलम्बगुणाः—रुचः चतुरोद्योगश्च । तालास्थिमज्जा-
(कन-यौटौ-मौम्)गुणाः—मधुरं शीतं मूत्रलं गुरु-
च । तालाम्बुगुणाः—पित्तघ्नं शुक्लं सन्धिवर्धनं गु-
रु च । तालफलं शीतलं कल्यं क्षिप्रं स्वादुरसं गु-
रु विष्टम्भि वातपित्तरक्तचतदाहृद्यघ्नश्च । रा.नि.
व.६ । तालरसगुणाः—तरुणो रसो मदकारी ।
अस्त्रीभूतः स पित्तकृत् वातदीपहरश्च । भा. ।
क्री. । हरिताले । लौह. । त्रिका. । तालीशपत्रे ।
रा.नि.व.६ । तालफले । तुवरिकायां । श.र. ।
मत्स्यशक्ते । सु.सू.७७. ।

तालकः । पुं । प्राणनाशककीटविशेषः । सु.
कल्प.८७. । See कौटः ।

तालकन्दः । पुं । तालवृक्षस्य कन्दः । चि.क.
क.सीमरी.चि. । [सारलौह. ।

तालकरीरः । पुं । तालादुरे । च द.अमृत-

तालकाफलम् । क्री. । स्यूनेलायां । ज.द.
१२७. ।

तालकाभम् । क्री. । नीलरङ्गे । वै.निघ. ।

तालकी । स्त्री । ताम्बा । ताडो । त्रिका. ।

तालजटा । स्त्री । तालवृक्षस्य जटायां । ता-
लेन जटो । चि.क.क.सीमरी.चि. ।

तालती । स्त्री । तालसुरायां । त्रिका. ।

तालद्रुमः । पुं । अश्वदेशे खरताल इति ख्याते
वृक्षे । रा.नि.व.६ । [वै.निघ. ।

तालपत्रम् । क्री. । तालच्छदे । मेथिकायाम् ।

तालपत्रा (त्री) । स्त्री । मिश्रेशानामनुपे ।
भट्टेरी गांश्च । रा.नि.व.४ । तालमूल्यां । सु.सू.
३६७. । चि.११।२४७. । वा.उ.१२७. । कृष्णसु-
षल्यां । कृष्ण तालमूली । सु.चि.१८७. । सूषक-
पण्यां । मे. । वनशताब्दायाम् । वै.निघ. ।

तालपत्रिका । स्त्री । तालमूल्यां । रा.नि.
३.७. ।

तालपर्णम् । क्री. । सुरानामगमद्रव्ये । भूती।
भा.१०. । श.च. ।

तालपर्णी । स्त्री । मधुरिकायाम् । रा.नि.व.
४ । सुषल्यां । तालमूली । सुरामांसां । अम. ।
वृक्षशताब्दायाम् । वै.निघ. ।

तालपुष्प(क)म् । क्री. । तालजटायाम् । ता-
लेन योऽ । (कम्) प्रपौष्टरीके । श.र. ।

तालप्रलम्बम् । क्री. । तालजटायाम् । गुणाः
—“तथा तालप्रलम्बश्च रुचं चतरुजापहम् ।”
राज.३५. ।

तालमण्डिका । स्त्री । तालरसमये । ता-
लेन मदे, ताडो । गुणाः—“श्लेष्मदीपकरी वृष्या
वातला श्लेष्मवर्धनी । कासहृत्तासविध्वंसकरणी
तालमण्डिका ॥ पूर्णे कषायपित्ते च योग्यता सुरा-
हिता । बहुदीपहरा चैव श्लेष्मरीमे विशेषतः ॥”
अचि.१६७. ।

तालमस्तकम् । क्री. । कटुशूरे । दृढो ७-
ल । वै.निघ. । तालवृक्षमन्त्रके । तालेन गांति ।

तालमूलिका । स्त्री । तालमूल्यां । अम. ।

तालमूली । स्त्री । (Curculigo orchi-
oides or Hypoxis orchioides. Syn.
Curculigo orchioides.) खनामख्यातकन्द-
शके । तालमूली, तलूर. दा. हिं कालीमुषली ।
ते निलप्तलिङ्गडलु, निलतारि । सुषलीकन्द इति
भाषा । सा श्वेतकृष्णभेदाद्विधा । श्वेता स्वल्पगुणा,
अन्या रसायनी च । श्वेता शफेदमुषली, कृष्णा
कालीमुषली । सा. गुणाः—मधुरा शीतला वृष्या
बलपुष्टिदा पिच्छिला कफकारी पित्तदाहृन्मघ्नी
च । रा.नि.व.७ । अपिच—“तालमूली च विष्ट-
म्भी सुषली परिकीर्तिता । सुषली मधुरा वृष्या
वीर्याणां वृंहणी गुरुः । त्रिका रसायनी हनि
गुदजाननिर्लासया ॥” भा. ।

तालर(ल)ण्डः । पुं । तालजटायां । तालेन
योऽ । र.सा.सं. ।

तालवृन्त(क)म् । क्री. । तालव्यजने । ताल
पाठांशं प्राथ । तत्र त्रिदीपशमनं लघु । राज,
१५. । पुं । सीमलताभेदे । सु.चि.२६७. । See
सीमः ।

तालमयम् । क्ली । तालास्थिमज्जायां । ताल-
मौग । गुणाः—वृद्धिं स्निग्धं शीतलं बल्यं मधु-
रञ्च । च.सू.२७अ. । [चि. ।

तालसत्त्वम् । क्ली । हरितालभक्षणि । रस.

तालचीर(क)म् । क्ली । तालगतवचीरे ।
रा.नि.व.६ ।

तालाख्या । स्त्री । सुरामांखां । श.च. ।

तालाङ्गः । पुं । शाकभेदे । हे.च. ।

तालिः । स्त्री । तालभेदे । त्रुट्ठे.वै.निघ. ।
भूम्यामलक्यां । र.मा. ।

तालिकः । पुं । प्रसारिताङ्गुलिपाणी । हे.च. ।

तालिका (ली) । स्त्री । ताम्रवल्लीलतायाम् ।
रा.नि.व.२ । तालमूल्याम् । प.सु. । सु.चि.१७अ. ।
भूम्यामलक्याम् । रा.नि.व.५ । तालवृक्षभेदे ।
ताडिग्रं. । अम. । मनःशिलायाम् । तालीश-
पत्रे । वै.निघ. । तुवरिकायाम् । श.र. ।

तालिश(स)(पत्र)म् । क्ली । तालीशपत्रे ।
भूरिप. । [सु.चि.१७अ. । ड. ।

तालीतलम् । क्ली । सुवलीकन्दे । तालमूली ।

तालीपत्रम् । क्ली । तालीशपत्रे । रा.नि.व.६ ।

तालीश(क)म् । क्ली । तालीशपत्रे । रा.नि.
व.६ ।

तालीश(स)पत्रम् । क्ली । (Abies web-
biana or Pinus webbiana or Fla-
courtia cataphracta.) भूम्यामलकौसट्टशे
स्वनामस्यातपण्ड्रव्ये । तालीशपत्र । भा. । दा.
हिं तालिपत्रि, तालिशपत्र । तें ता. तालिशप-
त्रि । दा. पनिपत्र । वम्. ताल्पठ । तदभावे क-
ष्टकारीजटा बाह्या । गुणाः—तिक्रोणं मधुरं क-
फवातघ्नं हिकान्नासचयकासच्छर्दिघ्नञ्च । रा.नि.
व.६ । लघु अरुचिघ्नं गुळामाग्निमान्यहरञ्च । भा. ।
भूम्यामलक्यां । मे. ।

तालीशादिमोदकः । पुं । यक्षाधिकारि ।
तालीशपत्रं १ ती. जरिचं १ तो. गृच्छी १ ती.
पिप्पली ४ ती. गुडलक ॥० ती. एला ॥० ती.
वंशबीचना ५ तो. शर्करा १२ ती. । सा.कौ. ।
च.द. ।

तालु (कम्) । क्ली । जिह्वाविष्ठानभूतप्रदेशे ।
तानू, टांक्रा । रा.नि.व.१८ ।

तालुकण्टकः । पुं । तालुगतरीगभेदे । त्रु-
ट्ठे.ना. । अयञ्च प्रायः शिशीरेव भवति । लक्ष-
णं यथा—“तालुमांसं कफः क्लृप्तः क्लृप्ते तालुक-
ण्टकम् । तेन तालुप्रदेशस्य निम्नता मूर्द्धि जाय-
ते । तालुपातात् सनदेषः कृच्छ्रात्पानं शक्नुवन् ।
लङ्घिककण्ठास्थिरजा यौवादुर्धरता वमिः ॥” भा. ।

तालुजिह्वः । पुं । कुशीरे । हे.च. ।

तालुपाकः । पुं । पित्तजन्यतालुरीगविशेषे ।
त्रुट्ठे.ना. पां. । तत्र पित्तम् अतिघोरं तालुपाकं
जनयति । “पित्तं कुर्यात्पाकमत्यन्तघोरं तालुन्येवं
तालुपाकं वदन्ति ।” भा.म.४भ.सुखरी.चि. ।

तालुपातः (पीडकः) । पुं । तालुरीगभेदे,
तालुकण्टके । त्रुट्ठे.ना. ।

तालुपुष्पः । पुं । तालुदेशे भेदः कफजन्ये
रीगविशेषे । तत्रावेदनः स्थायी केवलमात्रः शोथो
जायते । लक्षणम्—“नीरुक् स्थायी कीलमात्रः
कफात्मा भेदोयुक्तः पुष्पः तालुदेशे ।” भा.म.४भ.
सुखरी.चि. ।

तालुयन्त्रम् । क्ली । कर्षणासानाङ्गीशल्याना-
माहरणार्थयन्त्रविशेषे । तत्र मौनतालाकारं दाद-
शाङ्गुलपरिमितम् । तद्विधा—तथोरेकं मस्यतालु-
वदेकतालं नाम, अन्यत् द्वितालं नाम । सु.सू.
७अ. ।

तालुरीगः । पुं । सुखरीगभेदे तालुदेशस्य-
रीगे । स नवधा यथा—गलशुद्धी तुष्टिकेरी अ-
भूषः कक्षपः तालर्जुदः मांससहातः तालुपुष्पः
तालुशीषः तालुपाकश्चेति । भा.म.४भ.सुखरी.
चि. । एषां विशेषाः स्वस्वपथार्थे न्ययाः ।

तालुविद्रधिः (धी) । स्त्री । तालुशीषे ।
“स्यात्तालुविद्रध्यपि दाहरागयुता भवेत्तालुनि सा
त्रिदीपात् ।” अ. ।

तालुशीषः । पुं । तालुदेशे वायुजन्यरीगवि-
शेषे । तत्र तालुदेशे विदारणवत्पीडा नासञ्ज जा-
यते । “शोथोऽत्यर्थं दीर्यते वापि तालु नासो वा-
तात्तालुशीषोऽयमुक्तः ।” भा.म.सुखरी.चि. ।

तालुसंहतिः । क्ली । तालुरीगविशेषे । भा.

सुमधे निदसांसं सद्धतं तालुसंद्धतिः ।” वा.उ. २१अ. ।

तालेखररसः । पुं । कासरीगे रसः । रसः २ तो. लोई २ तो. गन्धकः ४ तो. अर्धं ८ तो. हरितालं १ तो. मनःशिला ॥० तो. जयकी (ज-छी) पररुः चाङ्गेरी (आमरुग) तण्डुलीयं (कौ-टोनटे) केशराजः (ककुट) भङ्गराजः (भीम-राज) पत्रसेन प्र. विधा भावयेत् । रस.कौ. ।

ताल्वर्द्धम् । स्त्री, पुं । तालुशोधरीगे । टो-कुरा फेना । लक्षणं—पञ्चाकारं तालुमध्ये तु शीघ्रं विद्याद्रक्ताद्वर्द्धं पित्तलिङ्गम् । भा. ।

ताल्वस्थि । स्त्री । तालुदेशस्थे अस्थनि । ते च द्वे । च.श.७अ. ।

तित्तः (कः) । पुं । पटोललतायां । भञ्जता नति । प.सु. । भा. । वरुणहवे । वरुण गाछ । श.मा. । कुटजहवे । कूड़ो गाछ । श.च. । कि-राततित्तके । छिद्रता । श.र. । वा.उ.२अ. । कुरवकशाके । कूरुश शीक । पर्यटकचुपे । क्कणपापडा । प.सु. । छे.च. । वायुकाशभूयि-ष्ठषड्मान्यतमरसे । तेटता रस । “यो गले ची यमुनादयति मुखवैश्वं जनयति भक्तविसुत्या-दयति हर्षश्च स तित्तः ।” सु.सू.४२अ. । स नि-म्बादौ स्वायते । गुणाः—कृमिघ्नः कुष्ठघ्नः अति-सेवनात् राजयन्माणं करोति । रा.नि.व.२० । शीतलपुरुषः दीपनः पाचनः शोधनः अरीचक विषघ्नश्च । तद्विपाकीऽपि कटुः । स च विपाकी वातकृत् कफपित्तघ्नश्च । सु.सू.४२अ. । “प्रतिहन्ति निपाते यो वमनं खदते न च । स तित्तो मुख-वैश्वशीघ्रप्रह्लादकारकः ॥” चर. । स चातियुक्तः शिरःशूलमन्यास्तम्भग्रमान् जनयति । तथा कम्प-सूर्च्छादेषावलयक्रचयकरश्च भवति । इडुदीहवे । भा. । निम्बहवे । वै.निघ. । स्त्री । तेजीझायाम् । तेलज्वल । वै.निघ.चयरी.चि.गोचुरहते । पि-ने । विडुलवणे । कृष्णखदिरे । श.मा. ।

तित्तकष्टतम् । स्त्री । कुष्ठे कष्टम् । गव्यहृतं ४ श. । क्षाघार्थं त्रिफला हरिद्रा दाहहरिद्रा वा-सा दुरालभा चैवपर्यटी पटोलपत्रं चायमाणा क-टुकी निम्बलक् एषां प्र. २ प. बारि ६४ श. श. १६ श. । कल्कार्थं—पिप्पली मुल्लकं रक्तचन्दनं

चायमाणा (तला मठा) इन्द्रयवः भूमिन्धः एषां प्र. ४ तो. मतानरी ६ तो. । सु.चि.२अ. । च.द. । हृतं ४ श. । कल्कार्थं—सप्तपर्णलक् अतिविषा स-न्धाकः ((मान्दान) कटुकी पाठा मुल्लकम् लक्ष्मीरं त्रिफला पटोलपत्रं निम्बलक् चैवपर्यटी दुरालभा रक्तचन्दनं पिप्पली गजपिप्पली पञ्चकाष्ठ हरिद्रा दाहहरिद्रा वचा इन्द्रवारुणी (ताथानमना) सुरा वा शतावरी श्यामालता अनन्ता इन्द्रयवः वासा मूल्यां गुडूची भूमिन्धः (छिद्रता) यष्टिमधु चाय-माणा एषां मिलित्वा १ शरावः (१) (२) । जलं ३२ श. आमलकफलरसः ४ श. । च.द. । रस. र. । महातित्तकमिदम् ।

तित्तकन्द(न्दि)का । स्त्री । आमहरिद्रायां । मालवे पलाश इति ख्याते गन्धपत्रहवे । रा.नि.व. ६ । तित्तदनकापीति क्वचित् निघण्टौ पाठः ।

तित्तकरोहिणी । स्त्री । कटुत्वाम् । कटु-की । च.द.पित्तज्व.चि.कलिङ्गादौ ।

तित्तकर्कोटकी । स्त्री । तित्तकर्कोटिकायां । त्रि९कैकडौ, कैकट्रान । श.चि. ।

तित्तका । स्त्री । तुम्बा, कटुत्वाम् । त्रि९ लाडे । प.सु. । काकजडायाम् । करञ्जलतायां । चुसुशाके । वै.निघ. ।

तित्तकांघातकी । स्त्री । तित्तकांघायाम् । त्रि९भञ्जता । भेष.कुष्ठ चि. । [निघ. ।

तित्तगन्धा । स्त्री । राजिकायाम् । त्राहे । वै.

तित्तगन्धिका । स्त्री । वराहकान्तायाम् । व-राक्रांछा । श.मा. ।

तित्तगुञ्जा । स्त्री । करञ्जहवे । हारा. ।

तित्ततण्डुला । स्त्री । पिप्पल्यां । रा.नि.व.६ ।

तित्ततुण्डी । स्त्री । कटुतुण्डीलतायाम् । त्रि९ कूर्मक, तेलीकूडा । हिं कटुतराह । रा.नि.व.१ ।

तित्ततुम्बी । स्त्री । कटुतुम्बा । त्रि९ लाडे । प.सु. । [कैकडाम्बी । रा.नि.व.५।२ ।

तित्तदुग्धा । स्त्री । चीरिख्याम् । अजयग्राम् ।

तित्तधातुः । पुं । पिने । रा.नि.व.२१ ।

तित्तानित्यः । चि । निम्बं तित्तभक्ष्यशीघ्रं । च.द. ।

तित्तपत्रः (ची) । पुं, स्त्री । कर्कोटकवृक्षे ।
कर्कोटकात् नञ् । से.च. । भेष.उपदं.चि. ।

तित्तपर्व्या । स्त्री । गडूच्याम् । यष्टिमधुनि ।
हिलमोचिकायां । मे. । ब्राह्मीभेदे । दूर्वायाम् ।
जटा. ।

तित्तपुष्पा । स्त्री । पाठायां । रा.नि.व.६ ।

तित्तफलः (ला) । पुं, स्त्री । कतकवृक्षे ।
निर्गन्धः । रा.नि.व.११ । (ला. कतकबीजं ।
वै.निघ. । यवतित्तालतायां । रा.नि.व.३ । वा-
त्तांक्षां । पद्भुजायां । उ.१७५ । रा.नि.व.७ ।

तित्तभद्रः (कः) । पुं । पटोललतायां । श.च. ।

तित्तमरिचः । पुं । कतकवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

तित्तयवा । स्त्री । यवतित्तालतायां । रा.नि.
व.३ । शङ्खिन्याम् । वै.निघ. ।

तित्तरोहिणिका (णी) । स्त्री । कटुकां ।
कटुकी । रा.नि.व.६ । र.मा. । सि.यो.कफज्व.
चि. । च.द.कफज्व.चि. । [द.१२५. ।

तित्तला । स्त्री । शङ्खिन्यां । नवशालिका । ज.

तित्तवर्गः । पुं । तित्तरसद्रव्यगणे । तद्यथा —
मण्डूकपर्णी (थुलकूडि) वेचकरीर (वेतत्र कौं-
ड) हरिद्राद्य (हरिद्रा दाकृष्टिजा) इन्द्रयव व-
रणस्वादुकण्टक (वैशेठी) ममपर्णवृक्षतीक्ष्ण (वृक्ष-
ती, कण्टकारौ) शङ्खिनी (शङ्खिनी) द्रवन्ती
(इन्द्रकान्ति) चित्रत् कतवेधन (धोवा) कारवेण
(उच्छे) वार्त्ताक-करीर (वन्शाकूट) सुमनः (ना-
टो) शङ्खपुष्पी (डानकुनी) अपामार्ग त्रायमाणा
(गोशानिया) शीकरोहिणी (कटुकी) वैजयन्ती
(कड्डी) सुवर्चला (हृदहृद) पुनर्नवा वृक्षिकाली
(विहता) ज्योतिष्मती (नटाकटुकी) —प्रभृतीनि
द्रव्याणि । सु.सू.४६५. ।

तित्तवल्ली । स्त्री । मूर्वायां । मूर्गा । र.मा. ।

तित्तवार्त्ताकुः । पुं । The egg plant,
the fruit of which is bitter. वार्त्ताकुभे-
दे । उत उ वेञ्ज । हिं तीत् भय्दा । ज.द.१२५. ।

तित्तबीजा । स्त्री । कटुतुम्बायां । रा.नि.व.३ ।

तित्तशाकः । पुं । वरुणवृक्षे । प.सु. । पत्रसु-
न्दरवृक्षे । मे. । खदिरवृक्षे । चि.का. ।

तित्तशाकद्रुमः । पुं । वरुणवृक्षे । वै.निघ. ।

तित्तषट्पलकं (घृतम्) । स्त्री । कृष्णाधि-
कारे । क्वाथार्थं — निम्बत्वक् पटोलपत्रं दावी दु-
रालभा कटुकी त्रिफला पर्यटकः त्रायमाणा प्र.
४ ती, जलं ३२ श. शे. ४ श. । कल्कार्थं — रक्त-
चन्दनं भूनिम्बः पिप्पली त्रायमाणा (वर्णा नञ्) ।
सुप्तकम् इन्द्रयवः प्र. १ ती. । च.चि.७५. ।

तित्तसारः । पुं । बिट्खदिरवृक्षे । प.सु. ।
See अरिभेदः । स्त्री । दीर्घरोहिणे । वटु त्राय-
कपूत्र । रा.नि.व.८ ।

तित्तस्त्वन्धः । पुं । वृद्धिदास्यापनस्त्वन्धेषु तित्त-
वर्गीयद्रव्यक्रतास्यापनविशेषे । च.चि.८५. ।

तित्ता । स्त्री । लताकनूरिकायाम् । नटाकशु-
रिका । सि.यो.यक्षा.चि.चन्द्रादितैले । “हरिद्रे
शारिवे तित्ता ।” कटुकां । रा.नि.व.६ । सि.
यो.हिकान्यामलेहे । च.द.शूल चि. । वा.उ.२५. ।
“तित्ताकाश्चनगैरिकम् ।” किकिन्यां । भा. । मू-
र्वायाम् । मूर्गा । रा.नि.व.३ । सि.यो.कास चि. ।
कटुरोहिण्यां । पाठायाम् । रा.नि.व.६ । यवति-
क्तायां । कटुतुम्बायां । रा.नि.व.३ ।

तित्तास्या । स्त्री । कटुतुम्बीलतायाम् । कटु
तत्राहे । रा.नि.व.३ । [निम्ना । रा.नि.व.३ ।

तित्ताङ्गा । स्त्री । पातालगरुडीलतायाम् । सि-

तित्तादयम् । स्त्री । एका कटुका अन्धौ काक-
तित्ता च । वा.सू.१५५. ।

तित्तामृता । स्त्री । गडूच्याम् । वै.निघ. ।

तित्तालानूः । स्त्री । तित्ततुम्बायां । ति९ ला० ।
ज.द.१२५. । [निघ. ।

तित्तास्यता । स्त्री । पित्तजन्यमुखरोगे । वै.

तित्तिका । स्त्री । कटुतुम्बायां । श.र. । काक-
माष्यां । रा.नि.व.४ । तित्तपटोल्यां । ति९ अन्-
ता । सा.कौ.अभसारणे ।

तित्तोत्तमा । स्त्री । पटोले । वै.निघ. ।

तित्तुदः । पुं । इक्षुदीवृक्षे । वै.निघ. ।

तिण्डी । स्त्री । श्लोणाके । चित्रतायां । श.च. ।

तित्तिभः । पुं । इन्द्रगोपकीटे । से.च. ।

तित्तिलम् । स्त्री । तिलपिष्टे । वै.निघ. ।

तित्तिङ्गीकः (रीका) । पुं, स्त्री । आम्र-
वेतसे । तिनिया । वै.निघ.

तित्तिरः (रिः) । पुं । पचिविशेष । तित्तिर
पाथी । तं तीमुकविष्ट । वसन्तगीर इति च ।
औरक्षणभेदेन तित्तिरी द्विविधः । तयोः कृष्यः
तित्तिरिरिति, गीरः प्रसक्तः कपिलश्च इति कथ्य-
ते । मांसगुणाः—वर्षदं वाहि हिक्काक्षं विदोषघ्नं
आसक्तासम्बररुम् । भा.सांख. । रक्तपित्ते हि-
क्कम् । सि.यो.र.पि.वि. । श्विघ्नं लघु बलवीर्यकरं
कषायं मधुरं शीतलं हिदाषघ्नम् । रा.नि.व.१७ ।
“तित्तिरिः कृष्यवर्णः स्वादिभोऽन्यो गीरतित्ति-
रिः । तित्तिरिर्वलदी याक्षी हिक्कादीषघ्नपापहः ।
आसक्तासम्बरहरकाम्नाक्षीरीऽपिको गुणैः ॥” अ-
पिच “तित्तिरिः सर्वदोषघो याक्षी वर्षप्रसादनः ।
हिक्काश्वासानिषहरी विशेयाक्षीरतित्तिरिः ॥” सु.
सू.४६५. । “तथैव तित्तिरी द्वयः संधाप्रियल-
वङ्गनः । सर्वदोषघ्नो बल्यो बलाकासमता गु-
णैः ॥ गीरतित्तिरीऽन्योऽपि सामान्यगुणलक्षणेः । स
वातलोऽतिबलकृद्भवः किञ्चिदसायनः ॥” अत्रि.११
अ. । सारसपचिणि । जैपालवृत्ते । वै.निघ. ।

तित्तिरीफलम् । स्त्री । जैपालबीजे । वै.निघ.

तिद्विधः । पुं । द्विविधः । टेंडुल । वै.निघ.

तिनामकः । पुं । तनिशब्दे । आक्रम गा-
ह । श.र. ।

तिनिः । पुं । तनिशब्दे । आक्रम गाह ।
“कट्फलं तनिसेव्यम् ॥” सु.चि.१६५. ।

तिनिका । स्त्री । यवनालवृत्ते । जनात्र गा-
ह । वै.निघ. ।

तिनिशः । पुं । (*Lagerstroemia flos-
Reginae* or *Dalbergia oujeineis*.)
खनामख्यातवृत्ते । आक्रम गाह, नाशम गाह ।
प.सु. । हिं तिरिच्छ । खन्दन इति मद्याराष्ट्र क-
णांटे अनूपदेशे च प्रसिद्धः । च.वि.१५. । गुणाः
—कषायः उष्णः कफरक्तानिसारघ्नः शोषकः दा-
हजनकः वातरीमे हितम् । रा.नि.व.६ । “ति-
निशः स्नेहपिनालमिदः कुष्ठप्रमैहजिन् । तुषरः श्वि-
चदाहघ्नो व्रणपाण्डुनिघ्नश्च ॥” भा. ।

तिन्तिङ्गः । पुं । हचाक्षे । विश. ।

तिन्तिङ्गि(ङ्गी)कः (कम्) (का) । पुं, स्त्री,
स्त्री । *The tamarind tree or its fruit.*
(*Tamarindus Indica*.) खनामख्याताम्रफ-
लवृत्ते । टेंडुल गाह, टेंडुल । हिं अम्ली, द-
म्ली । मं दम्ली, चिञ्चा । कं लुनिसे । तं चि-
यट । उत्. कंभ । ता. पुलि । वम्. टिम्टम् ।
गुणाः—आमा (कौंठा) गुरुवातहरा पित्तकफर-
क्तघ्नी । पका (पांका वा गोचर) सरा कष्या
वक्रिक्तत् वल्लिशीघनी । शृङ्गा (उक्ना) द्रव्या लघुः
यमभानिषट्पाहरी च । मद.व.६ । अन्ना वातघ्नी
गुरुः पित्तकफाशक्त, पका दीपनी हवा सरा उ-
ष्णा वातकफघ्नी च । भा.पू.१भ. । आमं वातघ्नम्
उष्णम् श्रुतिगुरु च । पक्वं लघु संघाहि गह्वरी क-
फवातजिघ । मद.व.६ । आमतिन्तिङ्गी (कौंठा)
टेंडुल अथवा । पका (पांका टेंडुल) मधु-
रास्त्रा वातघ्नी पित्तदाहरत्तकफप्रकोपकरी । ति-
न्तिङ्गीकम् आममल्लक्षं लघु पित्तकृत् । पक्वं फलं
मधुराक्षं भेदनं विटम्भवातघ्नम् । अक्षं कटु कषायं
कफार्शघ्नमुष्णं वातीदरदृष्टाद्वीगयन्नातिसार-
घ्नम् । रा.नि.व.६ । पक्वचिञ्चाफलरसः मधुरा-
स्त्रः रुचिदः शोथपाककरलेपः व्रणदीपघ्नम् । चि-
ञ्चापत्रं (टेंडुलपात्रा) शोफघ्नं रक्तदोषव्याहर-
च । तस्य शृङ्गालक्चारः (शुक टेंडुलह) लेनत्र
क्रात्र) श्लाघिमाम्नाहरः । रा.नि.व.११ ।

तिन्तिङ्गीकम् । स्त्री । हचाक्षे । टेंडुल ।
अम. । सि.यो.खरमेद-वि.चव्यादिहृष्टे । पुं ।
अन्नवेतसे । वै.निघ. ।

तिन्तिङ्गी(ली)फलम् । स्त्री । हचाक्षे । टें-
डुल । मश आमा । रा.नि.व.६ । जैपालबीजे ।
प.सु. ।

तिन्तिषी (ला) (लि(ली)का) (ली) ।
तिन्तिषा । अ.टी. । श.र. । वै.निघ.यह्वी चि.
यमानादिपूर्णे ।

तिन्द्विधः । पुं । द्विविधः । रा.नि.व.७ ।

तिन्दुः (कः) । पुं, स्त्री (कम्) । (*Diospyros
glutinosa* or *D. Cordifolia* or *D.
Embryopteris*.) खनामप्रसिद्धवृत्ते तरफुष्टे

च । गीव, तैद, माकुड़ा केँडू । हिं तेँद, माकुड़ा केँद, गाव् । मं टेम्बकयणि । कं कंडुव । तेँ तमिक् । ता, तुम्बिक । वम्, तिम्योरी । च, व्.४५. । सु.सू.१८५.न्ययीधारिः । फलगुणाः— स्यादानं तिन्दुकं याहि वातलं शीतलं लघु । पक्वं पित्तप्रमेहाद्यश्लेष्मघ्नं मधुरं गुरु ॥ भा.भाष्यव. । अन्नीयं लघु संयाहि स्निग्धं पित्ताग्निवर्द्धनं । आमं कषायं संयाहि तिन्दुं वातप्रकोपनम् ॥ सु.सू.४६. च. । “तिन्दुकामं कषायं स्यात् संयाहि वातहृत्पूरं । पक्कनु मधुरं स्निग्धं दुर्गन्धं श्लेष्मलं गुरु ॥” रा.नि.व.११ । (Diospyros melanoxylon.) Ebony tree. काकतिन्दुके । तिन्दुकमिदे । केँद, आवनुण । हिं केन्दु, तेन्दु । तेँ तुमि, तुम्कि । ता, तुम्बि । कुचेलके । तिच्छिमे । टेडुण । वै.निघ. । क्ली । कपे, २ यो. । प.प्र. १ ख. ।

तिन्दुकाकतिफलः । पुं । ह्रीपातरखज्ज्वरी-
तिन्दुकाभफलः । १ ठवे । पिडीथेकुत्र ।
वै.निघ. । [लत्र दीज ।

तिन्दुकास्थि । क्ली । तिन्दुकवीजे । तैद फ-
तिन्दुकिः । क्ली । तिन्दुकठवे । श.र. ।

तिन्दुकिनी । क्ली । आवर्तकीलतायां । आँ९-
मोड़ा । रा.नि.व.१ । [ह । र.मा. । श.र. ।

तिन्दुकी (इन्) । पुं । तिन्दुकठवे । गीव गी-

तिन्दुजः (कः) । पुं । लोप्रठवे । प.सू. । च.
द.परिणामश्ले ।

तिन्दुलः । पुं । तिन्दुकठवे । श.र. ।

तिन्दुवीजम् । क्ली । केवुकवीजे । केँडे दी-
क् । र.चि.कमि.चि. ।

तिमिः । पुं । सागरजमहानक्षेत्र । तिमि ग्रीह ।
गुणाः—“सामुद्रा गुरवः क्षिप्त्वा मधुरा नातिपि-
चलाः । उष्णा वातहरा हृष्या वर्षस्याः श्लेष्मवर्द्ध-
नाः । बलावहा विशिषेण मांसाग्निबलात्समुद्रजाः ॥”
सु.सू.४६.च. ।

तिमिङ्गिलः । पुं । सागरजे तिमितीऽपि म-
हति मक्षेत्र । अयनिमिभक्षकः तद्गुणश्च । अम. ।

तिमिङ्गिलगिलः । पुं । राघवमक्षेत्र । अयं

तिमिङ्गिलभक्षकः । राघव बोधोऽन । वै.च.१०.

तिमिरः (रोगः) । पुं, क्ली । लिङ्गनाशप-
रनामधेये ज्वररोगविशेषे । शोथकाणां । हिं न-
जला । तस्य अक्षिधं वातपित्तकफरक्तसंसर्गसन्निपा-
तमेदेन । निदानादि यथा — दीपाश्चतुर्थपटलम-
श्लिष्य मिमिरमुपादयन्ति । तेन साकल्येन दृष्टि-
रधी भवति । गादे च तस्मिन् तेजःपदार्थमपि न
दृश्यते । “तिमिराख्यः स वै दीपश्चतुर्थपटलं य-
तः । रुषाङ्गि सर्वतो दृष्टिं लिङ्गनाशमतः परम् ।
अक्षिन्नपि तनीभूते नातिरुद्धे मद्भागदे । चन्द्रा-
दिष्वी समञ्चवाचनरीचे च विद्युत् । निर्धालानि
च तेजांसि भाजिष्यन्त्य पश्यति ॥ शिरानुसारि-
णि मले प्रथमं पटलं श्रिते । अव्यक्तनीचते रूपं
व्यक्तमप्यनिमित्ततः । प्राप्ते त्रितीयं पटलमभूतम-
पि पश्यति । भूतानु यन्नादासन्नं दूरे सूक्ष्मं नेच-
ते । दूरान्निकलं रूपञ्च विपर्ययसिन् मन्यते । दो-
षे मण्डलसंस्थाने मण्डलानीव पश्यति । द्विषेकद-
ष्टिमध्यस्थे बहुधा बहुधास्थिते । हृष्टेरभ्यन्तरगते
ऋक्षवृक्षविपर्ययम् । नान्निकलमधःस्थे दूरगं
नोपरिस्थितं । पात्रे यस्मिन् पात्रस्थे तिमिराख्यो-
ऽयमामयः ॥” वातजे यथा — “...वाते तु सङ्गी-
चयति दृक्शिराः । दृक्स्थलं विश्वलानो गभीरा
दृग्वी कृता ॥” पित्तजे यथा — “पित्तजे तिमिरे
विद्युत्स्थोतीथीतदीपितम् । मिथितित्तिरपि-
च्छामं प्रायो नीलञ्च पश्यति ॥” कफजे यथा —
“कफेन तिमिरे प्रायः स्निग्धं जेतञ्च पश्यति । श-
ङ्गेन्दुकुन्दकुम्भैः कुम्भैरेव चाचितम् । रक्तेन ति-
मिरे रक्तं तनीभूतञ्च पश्यति । संसर्गसन्निपातेषु
विद्यात्सङ्गीर्णलक्षणम् ॥” वा.उ.११५. । अत्रस्थ
ज्वररोगविशेषे । बाष्प । लक्षणं — “कदाचिद्वि-
चते रूपं कदाचिच्च न वीक्ष्यते । तिमिरं तं वि-
जानीयात् लिङ्गेनामेन बुद्धिमान् ॥” अ.द.१०५. ।
लौहिकटे । तामे । चिका. । [चि.विषतिन्दुकतैले ।
तिमिरा । क्ली । हरिद्रायाम् । भेष.वातरक्त-
तिमिरिः । पुं । मल्लमिदे । वै.निघ. ।
तिमिरी (रुग्) । पुं । इन्द्रनीपकीटे । वै.निघ. ।
तिमिषः । पुं । कुशाखलतायाम् । कृम्फ ।
शीह । चिका. । शाल्यकर्कटिकायाम् । चिका. ।
तरन्मुजलतायाम्, नाटावे । हारा. ।

तिमी । स्त्री । तिमिमस्त्रे । विरूपकीर्षः ।

तिमीरकः । पुं । नखरञ्जकवृक्षः । (महेन्द्रि
गोष्ठ । प.सु. ।

तिरुक्षी । स्त्री । पद्मपक्षिलियाम् । गीति ।

तिरिजिह्विकः । पुं । पारिजातवृक्षे । आ-
नः । वै.निघ. ।

तिरिष्टः । पुं । इक्षुदले । वै.निघ. ।

तिरिष्टिः । पुं । इक्षुयन्त्री । श.मा. ।

तिरिणीकण्टः । पुं । पारिजातवृक्षे । आन-
तः । वै.निघ. ।

तिरिमः (रियः) । पुं । शालिधान्यभेदे ।
गुणाः - मधुरः स्निग्धः शीतलः दाहपित्तघ्नः वि-
दोषघ्नः रूच्यः पथ्यश्च । रा.नि.व.१६ ।

तिरीटः । पुं. स्त्री । लोभ्रवृक्षे । प.सु. । रा.नि.
व.६ । भैष.नेत्ररी.चि. ।

तिरीटकः । पुं । पट्टिकालीने । सि.यो.रक्ता-
र्जः.चि. । भा.म.४भ. । [न्यभेदे । वै.निघ. ।

तिरीपशालिः । पुं । मासचयपक्वे शालिधा-

तिर्यक् । पुं । चञ्चलभ्रातृ । आरा । पक्षि-
जाती । वै.निघ. ।

तिर्यक्पातनम् । स्त्री । पारदस्य पातन-
क्रियाविशेषे । तत्सामान्यविधिः — “घटे रसं विनि-
क्षिप्य सजलं घटमन्यकम् । तिर्यक्सुखं दधौः कृत्वा
तन्मूलं राधयेत् सुधीः । रसाधो ज्वालयेदग्निं या-
वत् सूतीजलं विशेत् । तिर्यक्पातनमिच्छतां सिद्धे-
र्नागाजुनादिभिः ॥” र.सा.सं. ।

तिर्यक्फला । स्त्री । जलकालतायाम् । आ.९-
गोष्ठ । रा.नि.व.१ । [See भग्नम् ।

तिर्यक्क्षिसम् । स्त्री । अस्थिमज्जविशेषे ।

तिर्यग्गतः । चि । सन्निवृत्तान् त्यक्त्वा वक्रं गते ।
भा.म.३भ.भग्न.चि. ।

तिर्यग्गा । स्त्री । पूतनीशक्तिं भूतिना । प.सु. ।

तिर्यग्गामी (इन्) । पुं । कर्कटे । वै.निघ. ।

तिर्यग्यन्त्रम् । स्त्री । पारदस्य तिर्यक्पात-
नार्थं यन्त्रविशेषः । “अधःपाते त्वधीभास्त्रे चिभ्रा-
गजलपूरिते । तीयमन्यर्धभास्त्रस्य तन्नाश्वरीर्धवि-

स्यतं । विधेष्टं ज्वालयेदग्निं तस्योपरि च गीमयेः ।
तिर्यक्पातच तदन्तं तिर्यग्यन्त्रमुदीरितम् ॥” रस-
चि. ।

तिर्यग्यवोदरम् । स्त्री । यवधान्ये । वै.निघ. ।

तिर्यग्यानः । पुं । कर्कटे । चि.का. ।

तिलः (कः) । पुं, स्त्री । (Sesamum In-
dicum.) खनामस्यातच्छुपे । तिल गीष्ट ।
प.सु. । हिं मिठातिल । मं तिल । कं एलु । तें
नुम्बुलु, मधिनूने नुम्बुलु । ता. वाग्नेयेय । फा.
कुञ्जद । दा. वारिक तिल । श्वेतकृष्णरक्तवन्धमेदेन
चतुर्धा । सा.गुणाः — स्निग्धः वर्षाकलाघ्नित्तिकारः
कान्यघ्नः वातघ्नः गुरुः उष्णः पित्तकरः मूत्रलाघ-
वकरः ब्रूये हितः पथ्यः । संग्राही मधुरः
कषायः तिक्तः कटुविपाकः पथ्यतमश्च । इति
कृष्णतिलगुणाः । सितः अत्यगुणदः । रा.नि.व.
१६ । “कृष्णः श्रेष्ठतमलोषु शुक्लो मध्यमः स्नि-
ग्धः । अन्ये हीनतराः प्रोक्तास्तत्रैः रक्तादयस्ति-
लाः ॥” भा.पू.१भ.धान्यव. । “तिलो विपाके म-
धुरो बलिष्ठः स्निग्धो व्रणालेपनपथ्य उक्तः । ब-
ल्योऽग्निमिधाजननी वरेण्यो मूत्रस्य दोषाहरणो
गुरुश्च । तिलेषु सर्वैश्चसितः प्रधानो मध्यः सितो
हीनतरास्तथाप्ये ॥” अत्रि.१५च. । तच्छाकगुणाः
— “वातलं कटु तिक्ताम्बुमधीमार्गप्रवर्त्तकम् ।”
च.सू.२०च. । (कः) लोभ्रवृक्षे । गोष्ठि गीष्ट ।
रा.नि.व.६ । मरुवकवृक्षे । मरुगां कूटन गीष्ट ।
गुणाः — मधुरः शीतः वातपित्तकफघ्नः बलपुष्टि-
करः द्रव्यः लघुः मेदोवृद्धिकरश्च । रा.नि.व.१० ।
कटुपाकः उष्णः रसायनः कफकुष्ठकृमिघ्नः वस्ति-
दनसुखरीगन्धश्च । भा. । केतकीवृक्षे । गुडूच्याम् ।
सुषव्याम् । उच्छ । रा.नि.व.२१ । सूत्राशये ।
अश्वविशेषे । मे. । तिलकालकारीमे । अम. ।
(कम्) स्त्री । सौवर्चलवणे । रा.नि.व.६ । कान-
लीष्टे । गुडु । कृष्णतिले । वै.निघ. । मत्तिलके ।
स्त्री । रा.नि.व.१८ । कृष्णसौवर्चलवणे । का-
चलवणे । चित्रकी । चि.का. । [वै.निघ. ।
तिलकटः । पुं । तिलपुष्परेणो । तिलचूर्णे ।
तिलकाणः । पुं । मार्जिततिले । गोष्ठि ति-
न । च.सू.४च. ।
तिलकत्वक् । स्त्री । तिलवल्कले । तिलेन

शृंग। गुणाः—कषाया उष्णा पुंसस्त्री दन्तदीप
हरी कनिशीफत्रणरी रक्तदीपनी । रा.नि.व.१० ।

तिलकन्दः । पुं । विपरीकन्दे । रा.नि.व.७ ।

तिलकल्कः (जः) । पुं, स्त्री । पीडिततिलपि
ण्याके । डिगेन टोण । रा.नि.व.१६ ।

तिलकालकः । पुं । च्छद्वीरोगमेदे । तिल ।
लक्षणं—“कृष्णानि तिलमात्राणि नीरुजानि स-
मानि च । वातपित्तकफोद्रेकात्तान् विद्यातिलका-
लकान् ॥” भा.नि. । शूकरीरोगमेदे । “कृष्णानि
चित्राण्यथवा शूकानि सविष्णुणि च । पातितानि
पचन्याथ मेढ्रं निरवशीयतः ॥ कालानि भूत्वा मां-
सानि शीर्यन्ते यस्य देहिनः । सन्निपातसमुत्थानं
तं विद्यातिलकालकम् ॥” सु.नि.१४५. ।

तिलकाश्रयः । पुं । ललाटे । जलाटे । अ-
श्रयार्थकल्पतः ।

तिलकिटम् । स्त्री । तिलकल्के । डिगेन
थरेण । गुणाः—लेखनं रुचं विष्टम्बि दृष्टिदीप-
करश्च । भा.पू.१४. ।

तिलकी (रु) । वि । तिलकालकपुत्रे ।

तिलचित्रपत्रकः । पुं । तिलकन्दनामक-
कन्दशके । रा.नि.व.७ ।

तिलचूर्णम् । स्त्री । तिलकल्के । तिलकूटो ।
गुणाः—मधुरं रुचं रक्तपित्तबलपुष्टिकरश्च । रा-
नि.व.१६ ।

तिलच्छकः । पुं । ईहाशने । वै.निघ. ।

तिलजम् । स्त्री । तैले । वै.निघ. ।

तिलजटा । स्त्री । तिलमञ्जव्याम् । दुग्धेने-
तत्कायः शाखविषद्वरः । वा.उ.२८५. ।

तिलजा । स्त्री । तिलवासिनीशाली । ऐश्व-
र्यरुधाञ्च विटगव । रा.नि.व.१६ ।

तिलतण्डुलकम् । स्त्री । पालिकम् । अ.मा. ।

तिलतैलम् । स्त्री । तिलभवतैले । डिगेन
टोण । गुणाः—तीक्ष्णं लम्बीघट्टत् चतुर्थं सूक्ष्मे-
रुचं कफघ्नत् वल्वपिट्कं कनिष्ठं क्षीतः शीघ्रकं कृश-
स्य धातुपुष्टिकरश्च । वा.तैलव. । केषां मधुरं तिक्तं
कषायम् उष्णं तीक्ष्णं बल्यं कफवातजन्तुखर्जत्रणक-
ख्विह्वरं कानिकरश्च । रा.नि.व.१५ । “कषायान्-

रसं स्वादु सूक्ष्मरुचं व्यवायि च । पित्तघ्नवातघ्नमर्क-
श्लेष्मरोगादिवर्धनं । अल्पं रुचिकरं मध्यं कण्ठकुष्ठ-
विकारघ्नम् । उष्णं यमाफहं श्रेयं तिलतैलं विदुः-
कुंभाः । क्लिप्ते भिन्ने श्रुते दृष्टे भग्नेऽपि दाहकीः पि-
च । वाताभिष्यन्दिष्णुटने चाभ्यङ्गे तिलतैलकम् ।
विषे व्याख्ययुनः सर्पे भेकेऽभ्यङ्गावगाहने । पाने क-
क्षी वलासे च तिलतैलं विधीयते । तिलतैलं वि-
धेयं स्वात् सर्व्वरीगनिवारणे ॥” अ.नि.१४५. ।

तिलनामा । स्त्री । तिलवासिनीशाली । रा-
नि.व.१६ ।

तिलनालभूतिः । स्त्री । तिलनालवारि ।
डिगेन श्वात्र । गुणः—अश्वरीघ्नः । च द.पञ्च-
चि. । [व.१६ ।

तिलनी । स्त्री । तिलवासिनीशाली । रा.नि.

तिलपर्णः । पुं, स्त्री । शीवेष्टे । पदमात्रनि-
र्वाप । रा.नि.व.१२ ।

तिलपर्ण(क)म् । स्त्री । रक्तचन्दने । भा. ।
श्रीखण्डचन्दने । चेतनमन । रा.नि.व.१२ ।

तिलपर्णिका । स्त्री । श्रीखण्डचन्दने, श्रीके-
टके । अजगन्नायाम् । रा.नि.व.१२ ।
रक्तचन्दनवत् । छि.च. ।

तिलपर्णी । स्त्री । रक्तचन्दने । प.सु. । वै.
निघ.२४.ज्व.मैरवीगुण्याम् । तिलवासिनीशाली ।
रा.नि.व.१६ । “तिलीनी” नामकशकमेदे । र.
सा.सं.रसमारणे । गुणाः—लघुः कफशीघ्रहरी
च । सु.र.७६५. । चन्दने । वै.निघ. ।

तिलपिष्टम् । स्त्री । तिलपिटके । डिगेन
कूटो । कश्चित् ।

तिलपिङ्गः । पुं । केतिलकवत् । भा.नि.
डिग. निष्कलतिलवत् । अम. । वन्यतिले ।
कफेतिग । वै.निघ. । [ग. प.सु. ।

तिलपिण्डी । स्त्री । तिलकल्के । डिगेन थरे-

तिलपिष्टकम् । स्त्री । पलले, कुट्टितिल-
कतपिटके । डिगेन कूटो, डिगेन मन्मथ । गुणाः
—“पल्लवगु लमाकायं लैलवं तिलपिष्टकम् ।
पल्लवं मलककण्ठं वातघ्नं कफपिष्टकम् । ईश्वरं
गुरु दृष्यच्च किञ्चन सूचनित्वकम् ॥” भा. । ;

तिलपुष्पकः । पुं । विभीतकवत् । वै.निघ. ।

तिलपेजः । पुं । तिलपिञ्जे । (अथ तिल,
निष्कल तिल । वै.निघ. । [नि.व.१० ।

तिलभाविनी । स्त्री । जातीपुष्पवत् । रा.

तिलभेदः । पुं । खाखसवत् । (आख ग्राह्य ।
वै.निघ. । [विका. ।

तिलमयूरः । पुं । पक्षिभेदे । तिलेन गयुत्र ।

तिलमोदकः । पुं । तिललड्डुके । वै.निघ. ।

तिलरसः । पुं । तिलतैले । वै.निघ. ।

तिलवासिनी (सी) । स्त्री, पुं । खनामख्य
तत्रालिषान्यविशेषे । टैश्मखिक धात्रुविशेष ।
गुणाः — पित्तकफघ्नी स्निग्धा कासश्वासहरा शीघ्र-
पाककारी लघुः हृद्या शक्रवर्धना महागुणा पाण्डु
श्लामवातेषु प्रशस्ता च । रा.नि.व.१६ ।

तिलशालिः । पुं, स्त्री । तिलवासिशाली ।
रा.नि.व.१६ । [प.सु. ।

तिलश्राणा । स्त्री । कषरायाम् । शिर्गम् ।

तिलसम्भवम् । स्त्री । तैले । वै.निघ. ।

तिलस्नेहः । पुं । तिलतैले । (शब्दकल्पतरुः) ।

तिलाङ्कितदलः । पुं । तैलकन्दे । रा.नि.
व.७ ।

तिलापच्या । स्त्री । कणजीरके । श.च. ।

तिलिलः । पुं । गीनाससर्पे । अम. ।

तिलौदनम् । स्त्री । तिलात्रे । हारा. ।

तिल्यम् । स्त्री । तिलचेने । रा.नि.व.२ ।

तिल्लः (स्वः) (कः) । पुं । मयवकवत् । म-
रुश कूलेन ग्राह्य । र.मा. । रोध्रवत् । अम. ।
श्वेतरोध्रे । रक्तरोध्रे । अ.टी.समूति.स्त्रा. । रोध्रा-
कारे वृहत्पत्रे रक्तवैरेचनिकवत् । सु.सु.१८५.
श्यामादिः ड. । वा.सु.१५५. । खल्लरोध्रे । सु.सु.
१८५. । अथःसंशमने । इहुदीवत् । वै.निघ.वि-
षमज्व.कीलादिष्टे ।

तिल्वकतरुः । पुं । लोध्रवत् । वै.निघ. ।

तिल्वनी । स्त्री । कर्षकोटायाम् । कर्षहि-
ष्ठा । वै.निघ. ।

तिथ्यः (काः) । पुं । पीपमात्रे । श.र. । आम-
कवत् । असनवत् । वै.निघ. ।

तिथ्यपुष्पा (फला) । स्त्री । आमलकीवत् ।
श.च. । अम. ।

तिथ्या । स्त्री । आमलकीवत् । श.र. ।

तिस्रा । स्त्री । शङ्खपुष्पीलतायाम् । वै.निघ. ।

तिह्वा(न्) । पुं । तण्डुले । त्रि. रोगिणि । उषा. ।

तीरः । पुं, स्त्री । वक्त्रे । म. ।

तीरणः । पुं । करञ्जिकायाम् । वै.निघ. ।

तीर्णपदी । स्त्री । सुषलोक्तम् । ठानभूमी ।
श.च. ।

तीर्थम् । स्त्री । स्त्रीरजसि । म. । यीनी । छे-
च. । अशी । निदाने । उषा. । स्त्री । कदलीव-
त् । रा.नि.व.११ ।

तीर्थवाकः । पुं । केशे । छे.च. । [व.१६ ।

तीर्थसेवी इन्) । पुं । वक्रपक्षिणि । रा.नि.

तीव्रम् । स्त्री । लौहे । तीक्ष्णलौहे । रा.नि.व.
१३ । वक्त्रे । उषा. । त्रि. तीक्ष्णे । कटुनि । त्रि.
का. । [वृत्ता. ७८ । रा.नि.व.७ ।

तीव्रकन्दः । पुं । शरवे । ७८ । कटुशरवे ।

तीव्रगन्धा । स्त्री । यमान्याम् । रा.नि.व.६ ।

तीव्रज्वाला । स्त्री । धातकीवत् । रा.नि.व.६ ।

तीव्रवेदना । स्त्री । अतिवेदनायाम् ।

तीव्रसन्तापः । पुं । श्वेनपक्षिणि । वाङ्ग भू-
थी । वै.निघ. ।

तीव्रा । स्त्री । महान्द्योतिष्मतीलतायाम् । वङ्ग
मठाकुट्टे । तरटीवत् । तुलसीवत् । रा.नि.
व.६।८।१० । धातकीवत् । पाण्डुशिशपायाम् । वै.
निघ. । गण्डदूर्वायाम् । राजिकायाम् । त्राहरे ।
कटुक्याम् । म. ।

तीक्ष्णः । पुं । कणसर्पणे । विषे । अम. । तिक्त-
तायाम् । यवचारे । चाणक्यमूलके । रचनधूमपा-
नविशेषे । तत्र धूममाडी २४अहुल्यः, धूपद्रव्याणि
च तीक्ष्णानि भाव्यानि । शङ्खकीवत् । श्वेतशिर्या ।
हृत्किन्ना । श्वेतमयवत् । कणशिशपाया । पुंरिमे ।
वै.निघ. । सितदर्भे । कुन्दुरी । कूम्बकटाङ्गी ।
रा.नि.व.८।१२ । स्त्री । शनिमालवत् । तीक्ष्ण-
मुनि । ह्रीरकादी । खर्परधाती । वै.निघ. । कर्ष-

जे । लीङ् । प.सु. । तीक्ष्णलीङ् । र.मा. । खवञ्जे ।
शुष्कञ्जे । मी. । मरिचि । वै.निघ.२३. चतिसा.चि.
देवदार्यादिः । चविकायां । रा.नि.व.६ । मूलके ।
चम. । वि. तीक्ष्णगुणभूयिष्ठे । तदाशयद्रव्यं पित्त-
करं वातकफघ्नं लेखनञ्च । सु. । [नि.व.१६ ।
तीक्ष्णकः । पुं । सिद्धार्थे । श्वेत मन्त्रिषा । रा.

तीक्ष्णकण्टः (कः) । पुं । यासञ्चपे । कृद्र
ज्जराण्ड । रा.नि.व.४ । इन्द्रदीहवे । करीरहवे ।
चर्वूरकहवे । रा.नि.व.८ । धुलूरहवे । जटा. ।
कुहोहवे । वै.निघ. । क्ली. धुलूरफले ।

तीक्ष्णकण्टका । स्त्री । कयारीहवे । रा.नि.
३.८ । फलवञ्जीहवे । रुग्णिग्रनसा । वै.निघ. ।

तीक्ष्णकन्दः । पुं । पलाखी । रा.नि.व.७ ।

तीक्ष्णकल्कः । पुं । रेचनाख्यवूमपानकल्के ।
स च चूषणादिः । भा. । कुलम्बहवे । ताश्चून
कन, नेपालि धटन । रा.नि.व.६ ।

तीक्ष्णकीलः (कः) । पुं । चककंदे । शुक्लम-
दनहवे । वै.निघ. ।

तीक्ष्णगन्धः (कः) । पुं । पलाखी । भैरवी-
वचायां । श्रीभास्त्रनहवे । गन्धतुलसां । प.सु. ।
चवकहवे । है.उठ । रा.नि.व.६ । कृष्णशि-
खी । एलायां । कृष्णार्जके । फणिककहवे । वै.
निघ. । कुन्दरुखीटी । शब्दार्णवः । महाराजप्र-
सा.तैले ।

तीक्ष्णगन्धा । स्त्री । सूजैलायां । र.मा. । जे
तवचायां । कयारिहवे । रक्तसर्षपे । ब्राह्मे । रा.
नि.व.६।८।१६ । वचायां । मी. । भा.म.४३.सुदरी.
चि. । जीवन्त्याम् । श.च. । श्वेतजीरके । वै.निघ. ।

तीक्ष्णगन्धाया । स्त्री । शुक्लवचायां । वै.निघ. ।

तीक्ष्णगुणकर्म । क्ली. तीक्ष्णद्रव्यगुणक्रिया-
याम् । तत् दाहपाककरं क्षावणं चटुञ्च । सु. ।

तीक्ष्णतण्डुला । स्त्री । पिप्पल्याम् । प.सु. ।
रा.नि.व.६ । भा.पू.१३. ।

तीक्ष्णतदः । पुं । पीलुहवे । वै.निघ. ।

तीक्ष्णतैलम् । क्ली. मये । सर्जरसे । कुही-
चौर । श.र. । ज्योतिषतीतैले । गडाफट्कौर
उठन । रस.र. ।

तीक्ष्णत्वक् । पुं । तुम्बुरी । नेपालि धटन ।
वै.निघ. ।

तीक्ष्णदंष्ट्रः (कः) । पुं । व्याघ्रे, चित्रकव्या-
घ्रे । रा.नि.व.१६ । [खहवे । वै.निघ. ।

तीक्ष्णदग्धा । स्त्री । कीङ्कणे ख्याते यावना-
तीक्ष्णद्रुः । पुं । पीलुहवे । वै.निघ. ।

तीक्ष्णपत्रः । पुं । कुमरिचि । लङ्गागत्रिष्ट ।
प.सु. । तुम्बुरहवे । रा.नि.व.११ । रक्तेची । इ-
न्द्रदीहवे । वै.निघ. ।

तीक्ष्णपुष्पम् (धा) । क्ली. स्त्री । खवञ्जे । रा.
नि.व.१२ । (धा) श्वेतकीतकीहवे । रा.नि.व.१० ।

तीक्ष्णप्रियः । पुं । यवे । वै.निघ. ।

तीक्ष्णफलः । पुं । तुम्बुरहवे । रा.नि.व.११ ।
क्ली. तेजःफले । वै.निघ. ।

तीक्ष्णफला । स्त्री । राजसर्षपे । काल मन्त्रि-
षा । रा.नि.व.१६ ।

तीक्ष्णमञ्जरी । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् ।
पाटनत्र गाह् । वै.निघ. ।

तीक्ष्णमूलः । पुं । कुलघ्ननहवे । रा.नि.व.६ ।
शियुहवे । मञ्जिने गाह् । रा.नि.व.७ ।

तीक्ष्णरसः । पुं । यवचारे । र.मा. ।

तीक्ष्णलीङ्गम् । क्ली. रक्तलीङ् । इत्यात,
विदरीति भाषा । गुणाः — रक्तम् उष्णं तिक्तं वा-
तपित्तकफप्रमेहपाण्डुशूलघ्नं संख्याधिकगुणञ्च । र.मा.
नि.व.१२ ।

तीक्ष्णवल्कः । पुं । तुम्बुरहवे । रा.नि.व.११ ।

तीक्ष्णवृक्षः । पुं । पीलुहवे । वा.टी.हेमा,
चवणञ्च । सू.१५.च.श्यामादिः ।

तीक्ष्णशूकः । पुं । यवे । प.सु. । रा.नि.व.१६ ।

तीक्ष्णसारः । पुं । मधूकहवे । मडेन गाह् ।
कृष्णमिश्रपायाम् । घण्टापाटलायाम् । घण्टापी-
रुग । लीङ् । वै.निघ. । क्ली. कृष्णमिश्रपायां ।
काल भिष्ठ वा अशुक्र । रा.नि.व.६ ।

तीक्ष्णा । स्त्री । अत्यक्षपर्ण्याम् । वचायाम् ।
सर्पकडालिकालतायाम् । प.सु. । चविकायाम् ।
रा.नि.व.६ । महज्जीतिषतीलतायाम् । गडाफि-

टुकी । कपिकच्छी । आनाकुनी । रा.नि.व.१ ।
हिक्किष्णाम् । टै.८८७ । वै.निघ. ।

तीक्ष्णान्निः । पुं । जाठराम्यन्यतमे अग्नी ।
पाचक अग्निविशेष । “माषातिमाषाद्यशिता
तीक्ष्णाग्नेः पच्यते सुखं । अतएव हि केनापि म-
तस्तीक्ष्णाग्निश्चतस्रः ॥” भा. । See अग्निः ।

तीक्ष्णायसम् । स्त्री । तीक्ष्णलीह । तिथि वा
हेम्पा । रा.नि.व.११ ।

तुका(गा)चीरी । स्त्री । वंशलोचनायाम् ।
हे.च. । रा.नि.व.६ । च.द.यज्ज.चि.सितीपला-
दिचूर्णे ।

तुगा (ख्या) । स्त्री । वंशलोचनायाम् । वंश-
लोचन । रा.नि.व.६ । च.द.सि.थो.स्व.भ.चि. ।
वा.सू.१५५. ।

तुङ्गः । पुं । पुन्नागवृक्षे । पून्नागं गाह्य । र.मा. ।
च.सू.४५. । वृद्धदारकवृक्षे । सु.कल्प.८५. । नारि-
केलवृक्षे । भा. । गण्डके । गङ्गात्र । रा.नि.व.१८ ।
पद्मकेसरे । वै.निघ. । त्रि । उये । प्रधाने । उये ।

तुङ्गकः । पुं । पुन्नागवृक्षे । श.र. । वृद्धदारक-
वृक्षे । पद्मकेसरे । वै.निघ. ।

तुङ्गकेशरः । पुं । पुन्नागवृक्षे । प.सु. ।

तुङ्गभट्टा । स्त्री । दक्षिणदेशप्रसिद्धनद्यां । त-
ज्जलं क्षिणं निर्मलं स्वादु गुरु कण्डूपित्तजनकं
साक्षेयं पथ्यकरञ्च । रा.नि.व.१४ ।

तुङ्गवृक्षः । पुं । नारिकेलवृक्षे । वै.निघ. ।

तुङ्गस्त्वन्मफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । भा.अ-
सवर्णे ।

तुङ्गा । स्त्री । वंशलोचनायाम् । रा.नि.व.६ ।
वै.निघ. अ.सा.चि.वृद्धवृक्षादिचूर्णे । शमीवृक्षे ।
रा.नि.व.८ । अल्पशमीवृक्षे । च.वि.८५. ।

तुङ्गाचीरी । स्त्री । वंशलोचनायां । वै.निघ. ।

तुङ्गिनी । स्त्री । महाशतावस्थां । रा.नि.व.४ ।

तुङ्गी । स्त्री । कर्णस्त्रीटायां । कागहिङ्ग । वै.
निघ. । वनतुलस्यां । हरिद्रायाम् । मी. ।

तुङ्गीनसः । पुं । प्राचनाराककौटविशेषे । सु.
कल्प.८५. ।

तुच्छम् । स्त्री । पुलाकजे, तुषे । ड्रुवि । उषा ।

तुच्छदुः । पुं । एरुवृक्षे । श.च. ।

तुच्छधान्यकम् । स्त्री । नीवारधान्ये । उडि
धान । पुलाके । आगङ्गा । र.मा. ।

तुच्छा । स्त्री । नीलीवृक्षे । तुष्यके । भा. ।

तुटुमः । पुं । मूषके । चिका. ।

तुडी । स्त्री । चादक्यां । अत्रहर । र.मा. ।

तुणः (णिः) कः । पुं । नन्दिवृक्षे । जूग गा-
ह्य । च.टी.खा. ।

तुण्डम् । स्त्री । मुले । रा.नि.व.१८ ।

तुण्डकी । स्त्री । करञ्जवृक्षां । वै.निघ. ।

तुण्ड(ण्ड)केरिः (रिका) (री) । स्त्री,
पुं । कार्पाशाम् । कार्पाशं गाह्य । विष्णिकायां ।
तेलाकूट । च.टी.खा. । रा.नि.व.४ । वनका-
पांसीफले । (कः, का) तन्नामकतांलुरोगविशेषे,
शिशिरगलरोगभेदे । लघुचणम्—“शोधः खूलो-
ददाहप्रपाको श्लेष्माद्यभ्यां कौर्मिता तुण्डके-
री ॥” भा. । सु. । “इतुसन्ध्याश्रितः कण्ठे कार्पा-
सीफलसन्निभः । पिच्छिलो मन्दश्च शीफः कठि-
नतुण्डकेरिकः ॥” वा.उ.२१५. । वायव्यकौट-
विशेषे । तद्वृष्टे वातजन्यरोगा भवन्ति । सु.कल्प.
८५. ।

तुण्डाहतदष्टकम् । स्त्री । अर्द्धशततदंशे ।
होत्रानि । “यत्र लालापरिकेदमात्रं गात्रे मृद-
यते । न तु दंशजतो दंशः तनुच्छाहतमादिशे-
त् ॥” वा.उ.२६५. ।

तुण्डिः (ण्डी) । पुं, स्त्री । मुले । पञ्चिचची ।
पाथीर । हो.८ । उषा. । स्त्री । शिशिराभिनन्द-
रोगे । गोंगड़ । लघुचणं यथा—“वातेनाभापिता
नाभिः स्रज्जा तुण्डिरुच्यते ॥” भा. । सु.शा.१०
अ. । नाभी । श.र. । अरण्याविष्णिकायाम् । रा.
नि.व.१२ । देवधान्ये । वै.निघ. ।

तुण्डिका । स्त्री । पीलुपर्णाम् । रा.नि.व.१५ ।
विष्णिकायाम् । तेलाकूट । नाभी । श.र. ।
कार्पाशाम् । काकजहायाम् । कुन्दुवृक्षतायाम् ।
कून्करी । वै.निघ. ।

तुण्डिकेरि(री)फला । स्त्री । कुन्दुवृक्षता-
याम्, मधुरविष्णाम् । कून्करी । वै.निघ. ।

तुम्बिकेरुफला । स्त्री । तन्नाममखरीजवि-
शेषे । वै.निघ. ।

तुम्बिकेशी । स्त्री । विम्बिकायां । च.टी. ।

तुम्बिभः (लः) । वि । पुटे । उद्ग्राभियुक्ते ।
अम. ।

तुल्य(क)म् । स्त्री । Sulphate of copper.
तामसोपधावी खनामख्यातपण्यद्रव्ये । जूँति-
श । र.मा. । तुल्यं विविधं मयूरं खर्परौतुल्यञ्च ।
मुषाः —“तुल्यं कटु कषायीष्णं शिववेचामयाप-
हं । विषदीपेषु सर्वेषु प्रशस्तं वान्तिकारकं । ख-
र्परौ कटुका तित्ता चक्षुष्या च रसायनी । लन्दी-
षश्मनी रुष्या दीप्या पुष्टिविवर्धनी ॥” रा.नि.व.
१९ । “तुल्यं ताम्रोपधातुहिं किञ्चित्तामेण तद्वेत् ।
किञ्चित्ताम्रगुणं तद्धात् वक्ष्यमाणगुणञ्च तत् ॥”
भा.पू.१भ. । चारं निर्यलं लघु मेदकं कसिकण्डू-
कुष्ठकफपित्तघ्नम् । राज. । “गन्धकेन पचेत्तुल्यं
तुल्यार्द्धेनार्द्धयामकं । वान्तिभानी यदा न खः तदा
शुद्धिं विनिर्दिशेत् ॥” इति शुद्धिः । सा.कौ. ।
अन्वयः—“विष्टया मर्द्दयेत्तुल्यं माप्स्यारककपोत-
योः । दशांशं टङ्गं दत्त्वा पचेत्तुल्यपुटे ततः । पुटे
दध्ना पुटङ्गद्वैः दीयं तुल्यविशुद्धये ॥” भा. । कचि
मरसाधने । उषा. ।

तुल्यखर्परिका (री) । स्त्री । खर्परिकायां ।
थापत्र. । वै.निघ. । [निघ. ।

तुल्यनी । स्त्री । एलायां । शिवलिङ्गिण्यां । वै.

तुल्या । स्त्री । नीलीवर्चे, महानील्यां । रा.नि.
व.४ । उद्ग्रेखायां । अम. ।

तुल्याञ्जनम् । स्त्री । तुल्ये । अम. ।

तुम्बुभः । पुं । सर्वपत्रचे । भा.पू.१भ.धान्यव. ।

तुन्दम् । स्त्री । उदरे । रा.नि.व.१८ । [विका. ।

तुन्दः । पुं । खविरे । रा.नि.व.२० । नाभी ।

तुन्दकूपिका (पी) । स्त्री । नाभ्याम् । ई.
च. । विका. । [च.टी.र. ।

तुन्दपरिमार्जः (सृजः) । वि । अलसे ।

तुन्दि । स्त्री । उदरे । ई.च. । स्त्री । नाभी ।
विका. । [अ.र. ।

तुन्दिकः । पुं । इष्टदरमाशुषे । स्त्री । नाभी ।

तुन्दिकरः । पुं । नाभी । विका. । [अ.र. ।

तुन्दिभः (लः) । वि । इष्टपुटे । जूँटो ।

तुन्दिलफला । स्त्री । चपुषीजतायाम् । रा.
नि.व.७ ।

तुन्दी । स्त्री । नाभी । अ.र. ।

तुन्नः (कः) । पुं । (Cedrela Toona.)

वृक्षविशेषे, तूणीवर्चे । जून् गाछ । हिं महा-
निम्, तुन् । उत. महालिम्बु । पं. द्रावी । अ.म. ।
वि । पीडिते ।

तुन्नकारिका । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । वै.
निघ. । [पु. सु.भा.५.च. ।

तुन्नसेवनी । स्त्री । शिरःकटीकपालसन्निदेशे-

तुभः । पुं । वकर्णे । वोंका छागल । वै.निघ. ।

तुमुलः । पुं । विभीतकवर्चे । मी. । [अ.र. ।

तुम्बः (कः) । पुं । अलाव्याम् । नाडे । प.सु. ।

तुम्बकम् । स्त्री । धन्याके । धनिश्री । कन्दर्पसा.
तैल । [निघ. ।

तुम्बकः । पुं । तुम्बुरी । नेपालि धने । वै.

तुम्बा । स्त्री । अलाव्याम् । प.सु. । तित्तुम्बाग्राम् ।
वै.निघ. । [अ.र. ।

तुम्बिः । स्त्री । तित्तुम्बाग्राम् । अलाव्याम् ।

तुम्बिका । स्त्री । कटुतुम्बाग्राम् । रा.नि.व.१ ।

तुम्बिनी । स्त्री । कटुतुम्बाग्राम् । रा.नि.व.१ ।

तुम्बी । स्त्री । अलाव्याम् । प.सु. । कटुतुम्बा ।

ति९नाडे । भा. । पुं (इन) । सरलवर्चे । रा.नि.
व.१२ ।

तुम्बीतैलम् । स्त्री । गलगण्डाधिकारे तैलम् ।

कटुतैलं ४ अ. पुराणतित्तालावूरसः १६ अ. ।
कल्पाय—विडङ्गं यवचारः सैन्धवं वचा रास्ना
चिचकमूलं चिकटु देवदारु एषां प्रति ८ ती. ।
मेघ. । च.द. । [हारा. ।

तुम्बीपुष्पम् । स्त्री । अलाडपुष्पे । कृतानुमे. ।

तुम्बुकः । पुं, स्त्री । अलाव्याम् । नाडे । इड्ड-
चन्द्रः ।

तुम्बुरः (री) । पुं, स्त्री । तुम्बुरवर्चे । र.मा. ।

आर्द्रधान्यके । विका. । कुम्बुरलिङ्गा । मी. ।

तुम्बुरः । पुं, स्त्री । (Xanthoxylon alatum. Syn. Z. hostile.) खननमन्त्रतुल-
वचविशेष । त्रेकवनेन ग्राह्य, नेपाणि धने,
तांशुन फल । हिं तेजबल, तुम्बुर । मं तेन्दु ।
कं तुम्बुर । तरफलं मरिचवत् । च.पु.१५. । ए-
तदभावे धान्यकं याच्यम् । गुणाः—मधुरः तिक्तः
कटुश्चः वातकफघ्नः शूलगुल्मीदराभानजनिघ्नः अ-
ग्निदीपनश्च । रा.नि.व.११ । “तुम्बुरं प्रथितं तिक्तं
कटुं पाकेऽपि तत्कटुं । रुच्यं दीपनं तीक्ष्णं रु-
च्यं लघुं विदाहि च । वातघ्नेष्वाविकर्षोऽग्निरो-
त्तमगुताहनीन् । कुष्ठशूलारविश्रससीहृक्काणि
नाशयेत् ॥” भा. ।

तुर(ग,ङ्ग)गन्धा । स्त्री । अत्रगन्धायां । प.सु. ।
तुरग(ङ्ग)हिष(हेषि)णी । स्त्री । महिष्या ।
रा.नि.व.१८ । वै.निघ. ।

तुरग(ङ्ग)प्रियः । पुं । यवे । रा.नि.व.१६ ।

तुरगशिफा । स्त्री । अत्रगन्धामूले । च.द.वा.
व्या.चि. ।

तुरगाह्वा । स्त्री । अत्रगन्धायाम् । मद.व.१ ।
घोष्यायां । शैत्राकुल । रा.नि.व.८ ।

तुरगी (इत) । वि । अश्वरीहे । हे.च. । स्त्री ।
अत्रगन्धायां । घोष्यायां । रा.नि.व.४।८ । अत्रयां ।

तुरङ्गः (मः) । पुं । घोटके । अम. । चिसे ।
श.र. । स्त्री । गन्धके । र.सा.सं. ।

तुरङ्गकः । पुं । हलिघोषायां । र.मा. ।

तुरङ्गरिपुः (ङ्गारिः) । पुं । करवीरवृक्षे ।
र.मा. । वै.निघ. २४. विषमज्ज.चि. । महिषे ।

तुरङ्गा (ङ्गा) (ङ्गी) । स्त्री । अत्रगन्धायां ।
वै.निघ. । मद.व.१ । प.सु. । घोष्यायाम् । घो-
ष्टावम्र । रा.नि.व.८ ।

तुरङ्गिका । स्त्री । देवदालीलतायां । प्रज्ञा-
ताङ्ग । रा.नि.व.३ । See अगरी ।

तुल्यः । पुं । मित्रके । निनात्रंग । प.सु. ।
सु.सु.३८. । वा.टी.हेमा. । अरुणलु लज्जिमनि-
यौसविशेषमाह । वै.निघ. अतावरौनारायणतैले ।
च.द.वा.व्या.चि. १८३. इतिकमङ्गाराजमंसारणीतै-
ले । तद्देशीयां । अ.द.६५. । चट्टापाटलवृक्षे ।

घट्टापाटल ग्राह्य । श्रीवासि । तार्पिन त्रेमेन
ग्राह्य । प्रास्थके । त्रिका. ।

तुलसी । स्त्री । (Oci(y)mum sanctum.)
Holy basil. खननमन्त्रतुल्यरूपे । तुलसी
ग्राह्य । हिं वरुणा, तुलसी । मं तुलसीविभाह ।
तं क्रुण, गम्गेरवेदु, इतुलसी, तुलसीवेदु । रा.
तुलसी । दा. तुलसी । वम्. तुलस । अन्धा—
(O. gratissimum.) त्रायतुलसी । हिं रा-
मतुलसी । तं त्रिभुतुलसी । ता. एलुमिच्छमती-
लसी । दा. रामतुलसी । अपरा—(Ocimum
Basilicum.) See त्रिभुतुलसी । सुद्रपचतुल-
सी-गन्धतुलसी-क्रुणतुलसी-विल(श्च)गन्धतुलसी-श्रे-
तुलसी वर्त्येतुलस इति प्रवेदा तुलसी । सा.
गुणाः—कटुः तिक्तोष्ण वातघ्नेष्वाग्नी सुरभिः क्लि-
मिघ्नी भूतघ्नी रुच्या वातशान्तिकरी । “तुलसी
उभया च कासवातक्रमिवमिभूतापहृरिणी प्रु-
ता ।” इति श्रेतङ्गणगुणाः । रा.नि.व.१० ।
“तुलसी कटुका तिक्ता हृद्यीष्णा दाहपित्तहृत् ।
दीपनी कुष्ठकृच्छापार्श्वरुक्कफवातजित् ॥” श्रेत-
ङ्गणगुणाः—“शुक्ला कृष्णा च तुलसी गुणैस्तुल्या
प्रकीर्तिता ।” भा. ।

तुलसीच्छद(पत्र)म् । स्त्री । वृक्षालीशप-
त्रे । वै.निघ. । [श्री । र.मा. ।

तुलसीहेमा । स्त्री । वर्त्य्याम् । वादूहे तुल-
तुला । स्त्री । ४०० तोलकपरिमाम्, पलशत-
माने । तुलामाने । निहि. मे. साहस्ये । त्रिका. ।

तुलाकोटिः (टी) । स्त्री । परिमाणमर्दे ।
अर्जुदे । हे.च. । कोटिसंख्यायाम् । वै.निघ. ।

तुलावीजम् । स्त्री । गुणायाम् । त्रिका. ।

तुलिका । स्त्री । हापुत्रिकापविधि । थङ्गन
पाथी । त्रिका. । [तायां । च.सु.१५. ।

तुल्यार्थता । स्त्री । एकसामान्यरूपायां नुयोगि-

तुवरः (कः) । पुं । तुवरयवनाले । लाल कंश
अनात्र । रा.नि.व.१६ । आदकाम् । अत्रहर ।
(कः) कुधान्यमर्दे । “पत्रैस्तु केशरांकारैः कलायुः
सहस्रैः फलेः । वृक्षस्तुवरको नाम पश्चिमार्थवती-
रजः ॥ आरुक्करं तीवरकं कवायं कटुपाकि च ।
उत्तमिज्वरानाहमीहोदावर्णनाशनम् ॥” सु.सु.

तूलः । पुं । तूलीकवृक्षे । तुल गीष्ट ।

(कः । पुं । (Cedrela Toona.)
कीरुषे नन्दीवृक्ष इति ख्याति इवे । तुल गीष्ट ।
हिं तूषि, महानिम् । उत्त. महालिम् । पं द्व-
वी । गुष्पाः—कटुः तिक्तः पीतः रक्तपित्तदाहघ्नः
शिरावेदनाघ्नः श्वेतकुष्ठघ्नः सुगन्धिः पुष्टिकरः बी-
र्यकरश्च । रा.नि.व.१२ ।

तूली (इत्) । पुं । नन्दीवृक्षे । तुल गीष्ट । रा.
नि.व.१२ । “तूली रक्तः कटुः पाके कषायो मधु-
रो लघुः । तिक्तो याक्षी हिमो वथो ब्रह्मकुष्ठाल-
पित्तजित् ॥” भा. । नीलीवृक्षे । वै.निच. । स्त्री ।
वातव्याधिविशेषे । लघुश्च यथा—“अथो याक्षी-
ना याति वर्षासूत्राश्रयोत्पिवा । सिन्दूरीव गृही-
पुष्पं सा तूलीपुपदिह्यते ॥” सु.वि.१५. ।

तूतः (दुः) । पुं, स्त्री । तूलकाष्ठे । गुष्पाः—“तूतं
पक्वं गुरु स्वादु हिमं पित्तानिखापहन् । तदेवामं
गुरु चरमस्त्रीणं रक्तपित्तघ्नम् ॥” भा.भा.व. ।
मचवृक्षे । रा.नि.व.२ ।

तूतकम् । स्त्री । तुल्ये । श.च. ।

तूरी । स्त्री । शूलधूलुरके । भा. ।

तूर्यकः । पुं । शालिधान्यविशेषे । काश्मीरे प्रा-
जव इति प्रसिद्धे । वा.सू.६५. । [निच. ।

तूर्यिः । स्त्री । विद्यायां । उष्णा । मनसि । वै.

तूलः । पुं, स्त्री । (Morus Indica or
Morus Nigra.) । खनामस्तुतकाष्टविशेषे ।
तूँ, अनाम निगूल, आवलूष इति कथित् ।
हिं तूरी, साहज । नं पारिसपिपलु, वंगरलि ।
ते कम्बलिषेदु । रा. मनुकाष्टवृष्टि । गुष्पाः—
मधुरास्त्रं ज्ञातपित्तघ्नं शरी दाहघ्नं कषायं वृष्यं
कफघ्नम् । रा.नि.व.२ । मधुरास्त्रं वृष्यं दाहघ्नं क-
षायं कफघ्नं गुरु सादकम् । अकम् उष्णं रक्तपित्त-
घ्नम् । भा. कापांसि । श्वेतधूलुरके । गुष्पावत्ये ।
भम. ।

तूलकम् । स्त्री । कापांसि । इ.च. ।

तूलपन्थिसमः । स्त्री । अजिनामकीवृक्षी ।
वै.निच. । [अ.देख. निच. ।

तूलन(सिक्का) (स्त्री) । स्त्री । प्रिशिकण्या ।

तूलपिपुः । पुं । कापांसि, तूले । तूला । क.
टी.भ. । [रा.नि.व.१७ ।

तूलफलः । पुं । अकंवृक्षे । अकम्प गीष्ट ।

तूल(लि)फला । स्त्री । शाकलीवृक्षे । रा.मा. ।

तूलवती (गय्या) । स्त्री । तूलगय्यानाम् ।
तोवक । भम. ।

तूलवृक्षः । पुं । शाकलीवृक्षे । रा.नि.व.७ ।

तूलशर्करा । स्त्री । कापांसवीजे । श.मा. ।

तूला (ली) । स्त्री । रक्तकापास्याम् । रा.नि.
व.४ । नीलीवृक्षे । भा. । बर्ध्याम् । श.र. ।

तूलिः (लि(ली)का) । स्त्री । नील्या । र-
क्तकापास्या । वै.निच. । चित्रलिखत्या । तुलि ।
भम. । नीरणादिशलाकार्या । अग्नीपक्वरी ।
तोवक । मे. । कर्मी । श.र. ।

तूल(लि)नी (फला) । स्त्री । शाकलीवृक्षे ।
निगूल गीष्ट । प.सु. । रा.मा. । भा. । लक्षणा-
कन्द । रा.नि.व.७ ।

तुवरः । See तुवरः । [श.र. ।

तुस्तम् । स्त्री । धूलौ । तुला । मे. । सुस्ते ।

टखम् । स्त्री । जातीफलै । श.च. ।

टट् । स्त्री । टणायां । टङ्गायां । मे. ।

टणम् । स्त्री । कचूके । गृकट् । रा.नि.व.५
खटे । नडादी टणवर्णे । “विधा वंशः कुशः का-
सलिधा.....नलः । गृही गृही दर्भमेधौषध-
कादिगणलणम् ॥” अकं. ।

टणकतैलम् । स्त्री । कुष्ठाधिकारे तैलम् । पा-
ठः—“मन्त्रिष्ठारुद्रिशाचक्रमदोरज्यधपल्लवे । ट-
णकखरसे सिद्धं तैलं कुष्ठघ्नं कटु ॥” कटुतैलं ४
ग्र. चीनघासखरसः ४ ग्र. जलं १६ श. । कल्का-
थै—मन्त्रिष्ठा कुष्ठं (कूटं) हरिद्रा चक्रमर्दपथै
(चाकन्नात्र-पाठा) सीनालुपथै (गान्नालुपाठा)
एषां मिश्रित्वा शरावः (१ सेर) । रा.स.८. ।

टणकुङ्कुमम् । स्त्री । काश्मीरदेशे खनाम
प्रसिद्धे सुगन्धवृक्षे । कुङ्कुमघास् इति भाषा । नं
टणकेयर । गुष्पाः—कटूष्णं वातकफघ्नोपघ्नं क-
क्षुतिप्रामाण्यदाहघ्नं दीप्तिकरम् । रा.नि.व.
११ ।

[१. पुं. चेतालाब्ध्या । वै. निघ. । अ. मा. ।

दृष्टकीर्तकी । स्त्री । वंशलोचनविशेष । वै. निघ. । [व. ७.]

दृष्टकीर्तुः (कः) । पुं । वंश । वी. म. । रा. नि.

दृष्टकीसरम् । स्त्री । दृष्टकुमुम् । रा. नि. व. १२ ।

दृष्टगन्धा । स्त्री । दृष्टदारकालताया । वै. निघ. ।

दृष्टगोधा । स्त्री । सरटे । गिरिगिटे । लक । लासि । मे. । दृष्टजलोकायाम् । शब्दकल्प. ।

दृष्टगोधूमः । पुं । खनामप्लुतागोधूमे । वा. नि. गम । प. सु. ।

दृष्टगौरम् । स्त्री । दृष्टकुमुम् । रा. नि. व. १२ ।

दृष्टग्रन्थिः । पुं । स्वर्णजीवन्त्या । रा. नि. व. ३ ।

दृष्टग्राही (इन्) । पुं, स्त्री । नीलहीरके । प. सु. । मोलमणौ । काकूतमाना । रा. नि. व. १२ ।

दृष्टचरः । पुं । गीसेदमणौ । वै. निघ. ।

दृष्टद्रुमः । पुं । तालवृक्षे । केतकीवृक्षे । पूग । वृक्षे । खर्जूरीवृक्षे । ताडूद्रुमे । तेटाडुं ग्राह । नारिकेलवृक्षे । हिमालवृक्षे । दैहान ग्राह । एषा मञ्जनिर्गताः लघवः शीतला वल्गा नीचना ह्या दृष्टतापहराश्च । रा. नि. व. ६ ।

दृष्टधान्यम् । स्त्री । दृष्टीव्यवस्थामाकादी । आशान् शान् अङ्गुति । गुणाः—“श्यामाकः शी- वणौ वचः वातलः श्लेष्मपित्तहा । जडिका कीद्र- वणैव दृष्टिश्यामाकचौनकौ । पीनसश्चासकासीरु- क्षन्मकण्ठगदान् जयेत् । कङ्गुकांश्चापि जानीयात् एतान् श्यामाकवङ्गुणैः । जडिका तत्र कथिता व- लासस्य विवाहनी । कीद्रवच परं ग्राही वातलः कफनाशनः ॥” राज. ३५. । See कुधान्यम् ।

दृष्टध्वजः । पुं । वलजाया । उन् । रा. नि. व. ८. । वंश । चम. । [रा. नि. व. ६.]

दृष्टनिम्बः । पुं । नेपालनिम्बे । छिटव्रता ।

दृष्टपञ्चमूलम् (ली) । स्त्री, स्त्री । कुशका- सशरेषुदम्भे । दर्भं ललपः । शरेषुदर्भकासशालय- इति चरकः । “शतबीरं पिबेद्यपि पञ्चमूल्या दृ- ष्यान्मया ॥” सि. यो. र. पि. चि. । गुणाः—दृष्टादा- र्पिनरक्तमूत्रघ्नहरी । “कुशः काशः शरीरं दर्भं-

इत्येवेति दृष्टीव्यं । मितकृष्णं पञ्चमूलं त्रिभिः विशेषणम् ॥” भा. सू. क. चि. ।

दृष्टपञ्चमूलाद्यष्टतम् । स्त्री । चञ्चल्यधि- कारि दृष्टम् । गव्यदृष्टं ४ श. । कायायै—कुशः काशः शरः इत्युः दर्भमूलं गीचरः एषा प्र. १० प. वारि ६४ श. श्रे. १६ श. । कल्पायै—गुड- गीचरबीजं प्र. ४ प. । भा. ।

दृष्टपत्रिका (ची) । स्त्री । इक्षुदर्भायाम् । ईक्षुदुर्भा । उन् । (ची) गुच्छासिनीवृक्षे । रा. नि. व. ८. । [दृष्टे । रस. र. मञ्जाम्लान्तकगुडि ।

दृष्टपर्यम् । स्त्री, पुं । चीनाखड्ग इति प्रसिद्ध-

दृष्टपुष्पम् । स्त्री । दृष्टकुमुम् । रा. नि. व. १२ ।

दृष्टपुष्पी । स्त्री । सिन्दूरपुष्पीवृक्षे । रा. नि. व. १०. । [चि. २५.]

दृष्टपूली । स्त्री । चङ्गाम् । छि. । हारा. । च.

दृष्टमणिः । पुं । नीलहीरके । हारा. ।

दृष्टमुद्गः । पुं । श्यामाकधान्ये । आशान् शान् । प. सु. । [रस. र. रससारणे ।

दृष्टमुस्तिका । स्त्री । मुस्तवृक्षे । मुस्तायाम् ।

दृष्टमूलम् । स्त्री । गन्धदृष्टमूले । भा. म. १५. सू. क. चि. ।

दृष्टराजः (कः) । पुं । तालवृक्षे । उन् । गी- ह । नारिकेलवृक्षे । वंश । रा. नि. व. ६. ११. २१. । इत्युवृक्षे । वलजायाम् । वै. निघ. । [नि. व. ११.]

दृष्टराजाह्वः (यः) । पुं । तालवृक्षे । रा.

दृष्टवक्त्र (ल) जा । स्त्री । वलजाया । उन् । रा. नि. व. ८. । [आशान् शान् । र. मा. ।

दृष्टवीजः (जोत्तमः) । पुं । श्यामाकवृक्षे ।

दृष्टवृक्षः । पुं । नारिकेलवृक्षे । तालवृक्षे । पूगवृक्षे । केतकीवृक्षे । खर्जूरीवृक्षे । रा. नि. व. ६. । वै. निघ. । [प. सु. ।

दृष्टशिखी । स्त्री । निपावे । नीम ग्राहि ।

दृष्टशीतः । पुं । श्वेताङ्गवृक्षे । वै. निघ. । स्त्री । कर्तुषे । गन्धदृष्टे ४ र. मा. । स्त्री । मञ्जारी- व्रीक्षतायाः । कलमिषल्या । कै. छि. । [र. नि. क. ४.]

दृष्टशून्यम् । स्त्री, पुं । श्यामाकवृक्षे । क. छि. ।

च. वि. १५. । सु. वि. १८५. । चेतकेतुका । च. सु. २५५. । मङ्गिकायां । चेतकीफल । मी. । [११.]
 दणशोषितम् । स्त्री । दणकुमुदी । रा. नि. व. ११. ।
 दणशोषकः । पुं । राजिनम्पर्वविशेषे । सु. कथ. ४५. । See सर्पः । [मङ्गल. चिका.]
 दणषट्पदः । पुं । कौटविशेषे, वरीये । डी. दणसार । स्त्री । कदल्या । हारा. । [व. ८.]
 दणाख्य(ज्य)म् । स्त्री । पञ्चतदये । रा. नि. दणाक्षिपः । पुं । मन्वानकदये । रा. नि. व. ८. ।
 दणाञ्जनः । पुं । ककलासे । कै. कु. ग. नि. चिका. ।
 दणाधिपः । पुं । मन्वानकदये । रा. नि. व. ८. ।
 दणाञ्जम् । स्त्री । देवधान्ये । नौवारधान्ये । भा. पू. १ भ. धा. व. ।
 दणाञ्जम् । स्त्री । खवणदये । रा. नि. व. ८. ।
 दणारिः । पुं । पर्यटके । क. ९ पा. पड़ । वै. नि. च. ।
 दणावर्त्तः । पुं । गुच्छासिनीदये । वै. नि. च. ।
 दणासृक् । स्त्री । दणकुमुदी । रा. नि. व. ११. ।
 दण्णी । स्त्री । भावहरिद्रायां । वै. नि. च. ।
 दणेशुः । पुं । बलत्रायाम् । डे. नू. रा. नि. व. ८. ।
 दणोत्तमः । पुं । कषरदये । रा. नि. व. ८. ।
 दणोत्थम् । स्त्री । दणकुमुदी । रा. नि. व. ११. ।
 दणोद्भवः । पुं । नौवारि । वा. ट. १ धन । रा. नि. व. १६. । [वा. ट. १७५.]
 दणोलुपम् । स्त्री । उलपदये । डे. नू. थ. ड. ।
 दणौकः । पुं । दणष्ठादितगृहे । थ. डू. वा. च. ।
 दणौषधम् । स्त्री । एलवालुके । श. च. ।
 दण्माण । वि. । दणायुके । वा. वि. १५. ।
 दृतीयकः । पुं । निषमज्वरविशेषे । एकदिन अक्षत अत्र । “दिनमेकमतिक्रम्य यो भवेत् स दृतीयकः ।” भा. । “कफपित्ताग्निदोषाही प्रकाश-
 ककालका । वातपित्ताग्निदोषाही विविधः प्रकाश दृतीयकः ।” मङ्गल. चिका. ।

दृतीयकविपर्ययः । पुं । दृतीयकक क्व-
 रस्य भेदे । अथम उ. अथ नि. ट. होडिश
 विडोय नि. नेत अत्र । यथा—चादावने च-
 चति मध्ये एकं दिनं ज्वरयति भा. ।
 दृतीय(या)प्रकृतिः । पुं । मधुसके । च. टी. ।
 दृप(फ)ला । स्त्री । लतायाम् । चिफलायाम् ।
 उणा. । चिका. ।
 दृतिः । स्त्री । सत्यपि भीजनसामर्थ्ये अनन्नाधि-
 खाये । भा. म. १ भ. ज्व. चि. । “सम्पत्तिरथापि
 वा ।”
 दृतिघ्नः । वि. । दृतिजनके । सुधामान्यकरे ।
 दृतिघ्नवर्गः । पुं । नागरचित्तकचव्यविडम्-
 ज्वागुडवीवचामुकपिप्पलीपटीलिषु । च. सु. ४५. ।
 दृमः । पुं । घृते । उणा. ।
 दृफुः । पुं । सपे । उणा. ।
 दृवता । स्त्री । चिहति । उ. डे. डी. । शुक्लवि-
 तायां । श्व. उ. उ. डे. डी. । वा. चि. २५. । [प. सु.]
 दृषती । स्त्री । शुक्लशम्भ्याम् । आ. ग. कृ. नी. ।
 दृषा । स्त्री । दृषायाम् । रा. नि. व. २०. । ला-
 क्तिकलतायाम् । श. च. ।
 दृषाभूः । स्त्री । सूत्राये । का. वि. । श. च. ।
 दृषाह(क)म् । स्त्री । जले । श. च. । वै. नि. च. ।
 दृषाहा । स्त्री । शताह्वायाम्, मधुरिकायाम् ।
 श. च. ।
 दृषितोत्तरा । स्त्री । नीकशीनामवह्नाम् ।
 वै. नि. च. । अन्नपर्वणलतायाम् । श. च. ।
 दृषाक् । वि. । दृषावति । वा. ज्व. चि. १५. ।
 लु. च. । चम. ।
 दृषा । स्त्री । पानिकायां । पि. पा. ग. । मी. ।
 तपये । जटा. । पिपासारीने । रा. नि. व. २९. ।
 “भयप्रमाणां बलसङ्ख्यायां ऊर्ध्वस्थं पित्तविष-
 नैश्च । पित्तं संवतं कुपितं नरोऽपि तांलुपपद्मा
 जनयेत्पिपासाम् ॥” “सततं यः पिबेतीयं न दृषि-
 मधिगच्छति । पुनः काकति तीव्रं तं दृषादित-
 नादिशेत् ॥” “क्षीतः स्त्रवांवाहिषु दृषितेषु दीर्घे
 दृष्टः स्वधवतीह ज्ञातोः । निचः क्षुत्तासाः क्षमता
 चतुर्षां यथापयाससमुद्भवा. च । भङ्गीहवा अ-
 तः

निकेति त्रासा निषीधं जिज्ञासुपुर्वकम् । ज्ञाया-
स्वता मावतसन्धयायां तीक्ष्णया गङ्गाशिरःसु चा-
पि । शीतोनिरीषी विरस्य वनं शीताभिरक्षि-
विहङ्गिनीति । मूर्च्छाप्रविषेयविज्ञापदाङ्गा रक्षेय-
ज्ञं प्रतप्त्य शीघ्रः । शीताभिन्ना सुखतिक्ताया च
पित्तान्मिकायां परिदृश्यन् । वाष्पावरीभात् कफ-
संघतोऽप्यौ दृष्या वलासेन भवेत्तथा तु । निद्रागुरुत्वं
मधुरास्वता च दृष्टादितः शुष्यति चातिमात्रम् ।
क्षतस्य रुक्मोक्षितनिर्गमभायां दृष्ट्या चतुर्थी क्षतभा-
मता तु । रसस्ययाया-चयसन्धया सा मयाभिभूतय
निद्रादिनेषु । पेयीयतेऽन्धः स सुखं न याति तां
सन्निपातादिति कैचिदाहुः ॥” इत्यादि । मा. नि. ।
प्रथं—“शीघ्रं वनं निद्रा खानं कवलधारयं ।
क्रोद्धवाः शालयः पेया विलेपी लाजसक्तवः । च-
क्रमखो धन्वरेसाः सितामुद्रादिजा रसाः । ख-
जूरं दाडिमं धात्री कंजीलं नलदन्तु च । जन्मी-
रं करमईच बीजपूरं गवां पयः । मधूकपुष्पं
तिष्ठानि मधुराणि विज्ञेयतः । बालतालकशीता-
न्तु माजिर्लं सरसीजलं । चनसारी गन्धसारः
श्रीसुदी शिशिराणि च । एषा जातीकपयश्च
कुसुम्युच च टङ्गयम् । चन्दनाद्रिधियासेवी रवाभ-
रन्धधारयं । हिमालुलेपनश्च स्वाप्यमेतत् दृष्यात-
रे ॥” पथ्यापथ्यम् । [नि. व. ५]

दृष्ट्यादिरिः । पुं । पपंटके । (क. २ भा. व. ५) । रा.
तेजः । स्त्री । मज्जायां । रा. नि. व. १० गुणाः—
दृष्ट्यश्चानिद्रासमैषुनेषु । रस. र. ज्व. चि. । पित्ते ।
रा. नि. व. २१ । हृते । कान्ती । स्वर्णे । रा. नि. व.
१२ । इक्षे । शि. । नवनीते । अश्री । इ. च. ।

तेजःफलः । पुं । तेजफलद्वये । (उज्जयन्त ।
रा. नि. व. ११ ।

तेजनः (काः) । पुं । शरे । प. सु. । वंशे । भा. ।
मुञ्जद्वये । उज्जयन्तद्वये । अ. द. ११ च. । रा. नि. व.
८ । स्त्री । भोजने । रा. नि. व. २० । [व. ८]

तेजनाह्वयः । पुं । मुञ्जद्वये । मूष । रा. नि.
तेजनी । स्त्री । सुर्वायां । यम. । धीरसूच्याम् ।
ककुषाम् । वै. निच. । वचायां । भेष. सु. री. चि. ।
ज्योतिषातीक्ष्णतायां । अ. र. ।

तेजपत्रम् । स्त्री । खगावस्थापत्रम् । (उज्जयन्ती-
क. १ प. सु. । See चङ्गकम् ।

तेजफलः । पुं । हिमालयादी स्थानि. खगाव-
स्थापत्रद्वये । मं. का. द. फल. । मं. गावटे । गुणः—
कटुः तीक्ष्णः सुगन्धः शीपताः शठशिराश्चक्षिः
बालहवाकारकः । “तेजफलः कटुस्तीक्ष्णः स-
भिर्दीपनः परः । वातत्रेष्माश्चिघ्नश्च बालरचाका-
रः परः ॥” रा. नि. व. ११ ।

तेजसः । पुं । कपिप्रलपचिचिः । छिचिचि प्र-
थी । रा. नि. व. १८ ।

तेजवती । स्त्री । जलपिण्या । कै. छ. ५ ।
वै. निच. २ भ. च. चि. । गजपिण्या । अ. र. ।
तेजवत्फलं, तेजवत् इति च ख्याते द्वयी । गुणाः—
“तेजस्विनी कफघ्नसकासास्थामयवातघ्ना ।
पात्रन्मुष्णा कटुस्निग्धा क्वचिर्बहिर्दीपनी ॥”
भा. । वचायां । व. ४ । भेष. सु. री. चि. ।

तेजसाह्वयः । स्त्री । मुञ्जद्वये । वै. निच. ।

तेजस्वारः । चि. । तेजोवर्धके ।
तेजस्विनी (जिनी) । स्त्री । सुर्वायाम् ।
चविकायाम् । महाज्योतिषतीक्ष्णतायाम् । रा. नि.
व. २१ । च. वि. ८ च. । तेजोवत्त्वये । वै. निच. ।
ज्योतिषातीक्ष्णतायाम् । गङ्गाशिरः । अ. र. ।

तेजोद्वेष्टः । पुं । पित्तजरीरे । भा. ।

तेजोधातुः । पुं । पित्ते । वै. निच. ।

तेजोमन्यः । पुं । जस्ताधिमन्यश्च । छ. ५ ।
गतिवि. । प. सु. । गुणाः—“तेजोमन्यगुणः शी-
ताश्चाग्निमन्यसमा गुणैः । विशेषाद्वातक्षीके च शी-
ताः पुर्व्वैश्च सुरभिः ॥” वै. निच. ।

तेजोमयम् । स्त्री । पित्ते । वै. निच. ।

तेजोवती । स्त्री । महाज्योतिषातीक्ष्णतायाम् ।
व. ४ गङ्गाशिरः । हिं उमिजिज्ञा । भेष. सु. री.
चि. प्र. च. वि. कटुद्वये । वै. निच. २ भ. जीर्णान् चि. । सु-
विकायाम् । छ. ५ । प. सु. । भा. । सा. की. च. चि.
वि. बाहुशालगुणे । गजपिण्या । अ. र. । वचा-
यां । सि. यी. चि. चास. चि. आहुशालगुणे । विहङ्गि-
नीवक्षी दन्ती ॥” यत्र जमी तेजोवती चास्ति जल-
मिलोवती ज्योतिषातीक्ष्णतायां । ज्योतिषातीक्ष्ण-
तायाम् । (उज्जयन्त । खगावस्थापत्रम् । भा. नि. व. २०
सू. री. चि. । सु. चि. २१ च. । मरिचि. । वै. निच. २ भ.)

द्रावी श्रोतृः, रसवन्धकारी, च । तद्वर्णनं यथा—
 “पञ्चादिप्रवृत्तानाम् तिष्ठन्तिन्मु समन्वितः । सन्नि-

भाष्यसूत्रिस्तिलैकान्दीतिविश्रुतः । रा.नि. व.७ । [व.१६ ।

तैलकल्काजः । पुं । तैलकिट्टे । शनः । रा.नि.

तैलकिट्टम् । स्त्री । पिष्टाके । थनः । गुणाः—
कटुकं गौर्यं कफघातप्रमेहघ्नम् । रा.नि. व.१६ ।

तैलचो(चौ)रिका । स्त्री । तैलपायिकायां ।
श.च. ।

तैलद्रोणी । स्त्री । तैलमानपात्रे । (उत्तमत्र
प्राणः) । तैलपूर्णकाष्ठपात्रे । चाकण्डमन्त्रनाथं तै-

लपूर्णकाष्ठपात्रे । (उत्तमत्र द्रोणी) । तत्र स्त्रि-
तिगुणाः—वातव्याज्वरिणीगण्डवाधिर्यमिच्छिनम-
हृदधन्वज्जलसम्पृष्टप्रचलितपवनगात्रकम्पनीवाभक्ता-
पतन्मकलयरुधिरंजसूचकृष्णवसिरीगु प्रशस्ता ।

राजः ।

तैलधान्यम् । स्त्री । तिलादिबीजवर्गे । यथा
—तिलातली च तोरी च विविधस्यापि सर्वपः ।

विधा राजी खाखसख बीजं कौमुदसम्भवम् । ए-
तानि तैलधान्यानि पठितानि च पूर्व्ववत् ॥ अर्कः ।

तैलनिर्यासः । पुं । गन्धराजः । रा.नि. व.१२ ।

तैलनी । स्त्री । तिलकिट्टे । वै.निघ. ।

तैलपञ्चकम् । स्त्री । द्रव्यपञ्चकसिद्धतैले । य-
था—“तैलं प्रसन्नागोमूत्रमारणात् यवायजः । गु-
ल्माजठरमानः हृपोतमेकच साधयेत् ॥” च. ।

तैलपर्यः (कः) । पुं, स्त्री । यन्त्रिपर्यवहे ।
गै.ट्टेण । भा. । चन्दनवहे । वै.निघ. ।

तैलपर्यिकम् । स्त्री । तैलचन्दने । तसु शीत-
लं धवलं तिलपर्यंतवजातम् । भ. । हरिचन्दने ।
अम. ।

तैलपर्या । स्त्री । लवणलीव्याम्, देवदारुनि-
र्यासे । प.सु. । रक्तचन्दने । चन्दने । शिलारसे ।
भ. । [प्राक.] । रा.नि. व.१६ ।

तैलपा । स्त्री । पचके । तैलपायिनि । (उत्तम-
त्र प्राक.) ।

तैलपाकः । पुं । तैलसाधने । (उत्तम प्राक
कत्र । See खेडपाकविधिः ।

तैलपातनम् । स्त्री । सर्वबीजातैलनिःसारणे ।
यथा—“सुपक्वतालपत्राणां रसमादांश्च भावयेत् ।
समस्तबीजपूर्णं यदुक्तानुक्तं पृथक् पृथक् । आतये-

मुच्यते तैलं साध्यासाध्यं न संशयः ॥” रा.नि. व.१६ ।

तैलपायिका । स्त्री । तैलपायाम् । (उत्तम-
त्र प्राक.) । आत्राणां । अम. । [व.१६ ।

तैलपिष्टः । पुं । भरतिलकवहे । वै.निघ. ।

तैलपिपीलिका । स्त्री । तैलपायिपिपीलि-
कामेदे । रा.नि. व.११ ।

तैलपोतः । पुं । तैलपिची । च.द. ।

तैलफलः । पुं । इष्टदीवहे । रा.नि. व.८ । वि-
भीतकवहे । रा.नि. व.११ । तिलवहे । वै.निघ. ।

तैलभाविनी । स्त्री । जातीपुष्पवहे । रा.नि.
व.१० । [श.मा. ।

तैलमाली । स्त्री । वर्ष्णाम् । भन्ते, वाति ।

तैलमूर्च्छा । स्त्री । तैलस्य मूर्च्छनायां । (उत्तम
मूर्च्छा कत्र । यथा—“तैलं कृत्वा कटाहं हृदतर-

विमलि मन्दमन्दानलैस्तत् तैलं निष्केनभावं गतमि-
ह हि यदा श्लेष्मयुक्तं तदैव । मञ्जिष्ठारात्रिलोभेज-

लधरनलिकैः सामलैः साक्षपथ्यैः, सूचीपुष्पादिनीरै-
रुपहितमथितैर्गन्धयोगं जहाति ॥” तथा—तैलस्ते-

न्दुकलाशिकी विकसिकाभागलं मूर्च्छाविधी यं
चान्ये त्रिफलापयोदरजनीक्रीवरलीध्रान्विताः । सू-

चीपुष्पवटावरीकनलिकासलाश पादाशिका दुर्ग-
न्धं विनिहन्ति तैलमरुतं सौरभ्यमाकुर्वन्ति ॥”

भैव. । मूर्च्छाद्रव्यमानं यथा—मञ्जिष्ठा ५ तो. ।
अन्येषां मात्रा मञ्जिष्ठाचतुर्थांशा इति ।

तैलवीजः । पुं । भग्नातकवहे । रा.नि. व.११ ।

तैलसाधनम् । स्त्री । कसूरिकायां । वै.नि.
घ. । काकोल्यां । कौकुला । श.च. ।

तैलस्फटिकः । पुं । दणमणी । इ.च. ।

तैलस्यन्दा । स्त्री । मूत्रिज्जुषाखे । काकोल्यां ।
श्रितापराजितायाम् । वै.निघ. । [व.१२ ।

तैलाग(गु)ह । स्त्री । दाहागुहवि । रा.नि.

तैलाङ्गः । पुं । वकुलवहे । प.सु. ।

तैलाटी । दणपट्टपदे । वरटायां । (वाम्.तां ।
इ.च. । [प्रा.मा. । वेदा. ।

तैलायुक्ता । स्त्री । तैलचोरिकायां । आत्र-

तैलिनी । स्त्री । तैलपायिकायाम् । रा.नि. व.
१६ । दशावर्ष्णाम् । श.मा. ।

तैलियाखा । स्त्री । तैलिकयः । दानिपत्र ।
३.५. ।

तैलीनम् । स्त्री । तिलवे । रा.नि.व.२ ।

तैलु(स्व)कः । पुं । लोभे । च.द.पाशु-चि. ।
वा.चि.६५. ।

तैल्यपूगम् । स्त्री । पूगफलविशेषे । मेल्यन्
इति भाषा । रा.नि.व.११ । See अकीटः ।

तैषः । पुं । घोषनासे । अम. ।

तोकः । पुं । बालके । चिका. ।

तोक्कः । पुं । चापपश्चि । नौगरुठे । वै.
निच. । चातकपश्चि । च.म. ।

तोक्कः (क्वः) । पुं । अपकयवे । इरितनिः-
शकचद्रयवे । जहे । “तोक्कसहस्रहरितः ततः
स्वल्पश्च क्रीर्तितः ।” सीऽतियवाञ्जीनमुषः । भा.
पू.१३.वा.च. । पञ्जवाद्यदुरे । भागवतम् ।

तोङ्गिमल्लः । पुं । मल्लविशेषे । ठाङ्गहे मा-
छ । वै.निच. ।

तोदः (नम्) । पुं, स्त्री । सूचीव्यधनेनेव श्ले-
नेव वा व्यधायाम् । र.मा. भा.म.१३.चागनुज्ज. ।
तोमवेदनायाम् । पुं । बायी । वै.निच. ।

तोदनः । पुं । फलजाकविशेषे । तटफलं कषायं
इत्थं वातकपश्च । सु.सू.७६५. । अस्त्रीषं लघु सं-
याहि किम्बं पिनाधिकरश्च । च.सू.२७५. ।

तोदपर्णी । स्त्री । तोयपर्ण्याम् । पीना । उ-
षाभमेद । सु.सू.४६५. ।

तोमरधरः । पुं । अघी । वै.निच. ।

तोमरिका । स्त्री । सीराद्रुतिकायां । श.र. ।

तोयम् । स्त्री । जले । रा.नि.व.१४ । बालके ।
वांन । वै.निच. ।

तोयकामः । पुं । जलवेतसे । म.द.व.५. ।

तोयकुम्भा । शैवाले । वै.निच. ।

तोयगर्भः । पुं । गारिकीलहले । वै.निच. ।

तोयजः । पुं । उशीरे । सामञ्जके । वै.निच. ।

तोयडिभः । पुं । चनीपले । डारा. ।

तोयङ्गः । पुं । उशीरे । नागरमुखायाम् । वै.
निच. । मेषे । स्त्री । इते । मी. ।

तोयधरः । पुं । मलावा । नागरमुखायाम् ।
सुनिषक्तशक्ते । मेषे । मी. ।

तोयधिप्रियम् । स्त्री । लवके । श.च. ।

तोयपर्णी । स्त्री । दण्डधान्यविशेषे । गुणाः
श्यामाकवम् । च.सू.२७५. । वारिपर्ण्या । पीना ।
तोयपाषाणजमलम् । स्त्री । खर्परे । श-
पत्र । वै.निच. । [नि.व.४.]

तोयपिप्पली । स्त्री । कष्टटे । कौण्ड. । रा.

तोयपुष्पी । स्त्री । पाटलहले । श.मा. ।

तोयप्रष्टा । स्त्री । पाटलहले । वै.निच. ।

तोयप्रसादन(फल)म् । स्त्री । कतकफले ।
निर्गन्गा । र.मा. । [कूङ् । रा.नि.व.७.]

तोयफला । स्त्री । बालककटिकायाम् । कौ.

तोयमञ्जरी । स्त्री । जलापामार्गे । वै.निच. ।

तोयमलम् । स्त्री । समुद्रफेने । वै.निच. ।

तोयवती । स्त्री । अमृतवज्रायाम् । वै.निच. ।

तोयवह्निका (स्त्री) । स्त्री । अमृतसवाल-
तायाम् । चित्रकूटे रुदन्तीति ख्यातायाम् । अमु-
तवह्नी मता । कारवेह्नके । उट्ट. । रा.नि.व.१ ।
महादुग्धायाम् । रा.नि.व.२१ ।

तोयवृत्तिः । पुं । जलापामार्गे । वै.निच. ।

तोयवृद्धः । पुं । शैवाले । वै.निच. ।

तोयशाला । स्त्री । वारिशालायाम् ।

तोयशुक्तिका । स्त्री । जलशुक्ती । जल उ-
ठाहे । रा.नि.व.१२ ।

तोयशूकः । शैवाले । वै.निच. ।

तोयसर्पिका । स्त्री । मेक्याम् । वै.निच. ।

तोयसूचकः । पुं । मच्छके । शब्दार्थकल्पः ।

तोयस्त्रावः । पुं । अत्रल्य नेत्रतो जलस्रावरी-
ने । “अजलं पश्यतां व्यस्य स्त्रावं खवति चक्षुषः ।
तोयस्रावीति तं विद्याधिकारं साहताकम् ॥”
म.द.१०.५. । जलस्रावे ।

तोयाधिवासिनी । स्त्री । पाटलहले । प.सू. ।

तोयापामार्गः । पुं । जलापामार्गे । वै.निच. ।

तोयोद्भवर । स्त्री । जलापामार्गे । वै.निच. ।

तीरणम् । क्ली । बीषायाम् । हारा ।

तीलः (कः) । पुं, क्ली । टङ्गपरिमाणे । १
टोना । अशीतिरुक्तिकमाने । ६६ रक्तिकमाने ।
प.प्र. । आषडयमाने । अ.सा. ।

तीक्ष्णम् । क्ली । कर्षणम् । चिन्ता ।

तीतिकः । पुं, क्ली । शक्ती । विशूक । प.सु. ।
मुक्तायाम् । रा.नि.व.११ ।

तीषारम् । क्ली । तुषारजले । रा.नि.व.१४ ।

चपुकर्कटी । स्त्री । कर्कटिकाभेदे, चपुष्याम् ।
अभा । रा.नि.व.७ । [र.मा. ।

चपुटी । स्त्री । मूलीषायाम् । छांटे एणां ।

चपुलम् । क्ली । वस्त्रे । रक्ते । भ.वि. ।

चपुष(स)म् । क्ली । कर्कष्याम् । कौकूड ।
प.सु. । कृष्णचिह्नि । कालं त्रैलोक्यं । र.मा. ।
वस्त्रे । रा.नि.व.११ । चपुषीफले । अभा । भा. ।

चपुषतैलम् । क्ली । चपुषवीजीव्यतैले । अभा-
वीक्षत्र तैलम् । गुणाः—वातपित्तहरं केश्यं स्ने-
हणं गुरु शीतलम् । वा.टी.हिमा. । मधुरं गुरु
शीतलं केश्यं कफपित्तघ्नं कान्तिजनकम् । रा.नि.
व.१५ ।

चपुषा (बी) (सा,सी) । स्त्री । (Cucu-
mis sativus, Syn. C. Hardwickii.)
The cucumber. खनामख्यातफलशकविशि-
ष्टे । अभा शीर्ष । हिं खीरे, लघुखीरा, बालम-
खीरा । मं तीक्ष्णकर्कटी । कं तस्यैकायि । तं
दीजकश्च । उत्. कण्टमारि काकुडि । ता. म-
होदहिरि कीरुषे । फलगुणाः—रुच्यं मधुरं शी-
तलं गुरु भ्रमपित्तविदाहवानिघ्नं बहुसूचकरम् ।
रा.नि.व.७ । “चपुषं लघु नीलम् बलवत्कृमिना-
हकम् । खादु पित्तापहं शीतं रक्तपित्तहरं परम् ।
तत्पाण्डु कफज्जीर्णमर्कं वातकफापहम् । तत्प-
कमलसुखं स्यात्पित्तलं कफवानलुत् । तबीजं सू-
चलं शीतं रुच्यं पित्ताहकञ्च जित् ॥” भा.आमव. ।
कृष्णचिह्नि । कालं त्रैलोक्यं । र.मा. । महोद-
हान्तराम् । रा.नि.व.१ । कर्कटिकायाम् । हि.च. ।

चपुसिनी । कर्कटिकायां । वै.निघ. ।

चपुस् । क्ली । वस्त्रे । भा.म.४भ.कर्षरी.चि.सु.रु.

१८८.चपुदिः । जीवके । रा.नि.व.११ । मी. ।
प.सु. । पुं । चपुषलतायां । अभा शीर्ष ।

चप्यादिः । पुं । रक्तादिसमधातुषु । चपुशीष-
तामरजतल्लघुलौहसुवर्णलोहमलानि । गुणाः—
गरलमिहृरः तृणाविषहृद्दीगपाण्डुमिहृष । सु.रु.
१८८. ।

चयी । स्त्री । सीमराज्या । अ.च. ।

चयादयाङ्गुगुलुः । पुं । वातव्याधी । आ-
ह(भा)वा इति ख्यातं वणिग्द्रव्यं (अभावे मुला
लघुनं विस्फुल्लं वा) अश्वगन्धा हृषवा (हृष्यफलं)
गुडुची (शुल्लम्) शतावरी गोक्षुरवीजं बीजताङ्ग-
कबीजं राज्ञा गुलुफा शटी यमानौ गुष्ठी एषां
प्र. चूर्णं १ प. शङ्खगुगुलुः १२ प. घृतं ६ प. ।
रस.र. । सा.कौ. । “आह्वय लघुने प्रीतः आही
विस्फुल्ले तथा ।” विच. ।

चसरेणुः । पुं । त्रिंशत्परमाख्यातकमानधमाने ।
स जालालगरतरविकिरणेयु इत्यने । “चसरेणु
विशेषः त्रिंशता परमाणुभिः ।” प.प्र.१ख. ।

चाणम् । क्ली । चायमाणालतायाम् । मी. ।

चाणा (शी) । स्त्री । चायमाणालतायां । व-
ना लता वा डूयूर । रा.नि.व.५ । मी. ।

चायन्ती । स्त्री । चायमाणायाम् । वना डूयूर ।
वन भाः शिवा । रा.नि.व.५ । भैष.कुष्ठ चि.महा-
भजातकगुडे । सि.थी.मुखाद्यद्यते । “चायन्ती तु-
वरा तिक्ता सरा पित्तकफापहा । ज्वरहृद्दीगगुण-
शोभनशूलविषप्रणत् ॥” भा. । च.द.सध्या.ज्व.
चि. । सि.थी.च.द.यष्प.चि.जीवन्त्याद्यद्यते । बाल,
ज्व.द्राचादिः । च.द.ज्वर.चि.पिप्पल्याद्यद्यते ।
गखरञ्जके । मीहृदीत लोके । वै.निघ.चयरी.चि.,
गलाद्यद्यते । च.द.शूल चि. ।

चायमाणा (शिका) । स्त्री । हिमवत्प्रसि-
द्धखनामख्यातमहाशुषे । वनाडूयूर, वना लता,
वह्ना, वन भाः शिवा । हिं चायमाणा । गुणाः—
शीतमधुरा गुणज्वरकफरक्तघ्नी । भ्रमहृन्नाश-
यविषहृद्दीर्घी च । रा.नि.व.५ ।

चायमाणादिः । पुं । पित्तज्वरप्रसिद्धकफा-
यमेदे । च.द.ज्व.चि. । “चायमाणा च मधुरं
पिप्पलीमूलमिव च । क्षिराततिक्तं सुखं मधुरं
सविभीतकम् ॥”

वासदष्टः । पुं । कुक्षरदष्टरीगमेदे । यथा—

“योऽग्न्यस्त्रेदष्टोऽपि शब्दसंस्पर्शदंष्ट्रैः । कल-
सन्नासनामानं दष्टं तमपि वर्जयेत् ॥” वा.उ.१८
च. । [अ.मा. ।

त्रिंशत्पञ्चम् । स्त्री । कुसुदपुष्पे । नागि फूल ।

त्रिकम् । स्त्री । त्रिफलायां । त्रिकटुनि । त्रिम
दे । (मुखवीथः) । कटिप्रान्तभागे । रा.नि.व.१८

“स्निग्धकृष्णः पृष्ठवंशास्थीर्यः सन्धिलक्षितं म-
तम् ।” पुं । गीचुरके । शङ्काटके । वै.निघ. ।

त्रिकग्रहः । पुं । वातरोगमेदे । त्रिकट्वमना ।
च.सू.२०च. । [सा.नि. ।

त्रिकग्राही । त्रि । वेदनया त्रिकव्यापिणि ।

त्रिकाटः । पुं । शङ्काटके । गीचुरके । श.र. ।

त्रिकटु । स्त्री । शुष्कीपिप्पलिनिरिचेषु । तं शु-
ण्डि.पिप्पलि मिरियालु । गुणाः—दीपनं श्वास-
कासघ्नं चर्मरोगगुग्गुमेहकफस्थीत्यभेदः श्लेष्मदीपन
सादिकं हृदि । भा. ।

त्रिकटुगुडिका । स्त्री । प्रमेहपिडकायाम् ।
त्रिकटु त्रिफला गुग्गुलु प्रत्येकं समभागः । गीचु-
रकाथेन मर्द्या ।

त्रिकट्वादिवर्तिः । स्त्री । नेत्ररोगाधिकारि
वर्तिः । “त्रौणि कटूनि करञ्जफलानि दे रजनौ
सह सैन्धवश्च । विन्धतरीर्वंशस्थश्च मूलं वारिचरं
दध्मं मदन्ति ॥” वारिचरः शङ्कनाभिः । र.स.र. ।

त्रिकाण्ड(क)म् । स्त्री । कण्टकारी दुरालभा
गीचुरकश्चेति चुपचये । सि.यो.सन्निपातज्वरे । व-
हतीगणिकारीदुरालभासु । रा.नि.व.२२ । गुणाः
—“त्रिकाण्डकानां ज्ञाथः स्थापितज्वरविनाशनः ।
नेत्ररोगं वमिषैव मलकाल्मजं तथा ॥” वै.
निघ. । पुं । मल्लविशेषे । टोऽन्ना गाड, ग्रागत्र
माह । चिका. । गुणाः—पित्तघ्नः कफघ्नः रुचः
क्षुधः दीपनश्च । राज.१५. । गीचुरके । र.मा. ।
च.द.व्व.चि.यस्त्रि.चि.नागवलाहते । शङ्काटके ।
शुष्क्याम् । कण्टकार्याम् । शृङ्गाम् । वै.निघ. ।
बुद्धीवचे । (तेकं) टो जिङ् । श.च. । कणभ-
जातीयकीटविशेषे । सु.कल्प.८५. ।

त्रिकाण्डका । स्त्री । त्रिभुजायां । (तेडेडी ।
च.द.१५. ।

त्रिकाण्टकादिष्टतम् । स्त्री । सूत्रकक्षाधि-
कारि ष्टतम् । गीचुरः एरुसमूलं कुशमूलं काश-
मूलं शरमूलं इक्षुमूलं उलुपमूलं शतमूली कर्क-
टिवीजं एषां प्र. खरसः ४ श. । खरसाभावे गी-
चुरैरुसमूलकुशादिपञ्चमूलं प्र. १४ प. ५ तो. २
मा. ७ र. । जलं ४४ श. श. ११ श. । शतसू-
लीरसः कर्कटीरसः इक्षुरसः प्र. १९ प. २ तो.
५ मा. २ र. घृतं ४ श. । प्राक् सिद्धे प्रचेपः पु-
रातनगुडः । सा.कौ. । त्रिकाण्टकादीनां मिलित्वा
४४ प. वारि ४४ श. श्रे ११ श. शतावर्षादीनां
रसः मिलितः ५ श. । र.स.र. । भा. । गव्यघृतं
४ श. गीचुरादीनां प्र. २ श. क्षाथार्थजलं प्र. १६
श. श. ४ श. । शतावरीचुकुभाख्डानां खरसः प्र.
४ श. । प्रचेपः शर्करा २ श. । भैव. । [निघ. ।
त्रिकाण्टाख्यः (कः) । पुं । शङ्काटके । वै.

त्रिकवयम् । स्त्री । समत्रिकटुत्रिकलात्रिमदे ।

त्रिकचयादिलौहम् । स्त्री । पाण्डुरोगे हि-
तम् । शोधितमखुरं १ प. गव्यघृतं १ प. शर्करा
१ प. मधु १ प. कान्तलीहं १ तो. त्रिकटु त्रिफ-
ला मूलं त्रिकमूलं विडङ्गं एषां प्र. १ तो. एषां
काथेन लौहपात्रे ताम्रपात्रे वा सप्त भावयित्वा
ततः घृतेन च सप्त भावयित्वा रौद्रे शिशिरे च
स्याप्यम् । सा.कौ. ।

त्रिकर्ष(र्षिक)म् । स्त्री । नागरातिविषासु-
क्षासु । उष्टे, आतुदेह, भूत । “नागरातिवि-
षासुक्षा त्रयमेतत्त्रिकर्षिकम् ।” रा.नि.व.२२ ।

त्रिकशूलम् । स्त्री । वातव्याधिमेदे । कटि-
प्राण्ड मूल । लक्षणं—“स्निग्धकृष्णः पृष्ठवंशा-
स्थीर्यः सन्धिलक्षितं कृतं । तत्र वातेन या पीडा
त्रिकशूलं तदुच्यते ॥ कारयेत्तुलास्त्रेदं त्रिकश-
ली प्रयत्नतः । खट्वाधलात्कारीषाग्निं धारयेत्ततस्त-
वरः ॥” भा.म.२४. ।

त्रिकसन्धिः । पुं । स्निग्धकृष्णपृष्ठवंशास्थि-
स्थाने । च.शा.७च. । [७च. ।

त्रिकसम्यस्थि । स्त्री । त्रिकास्थिनि । च.शा.

त्रिकूट(खण्ड)म् । स्त्री । सासुद्रलं च । क-
रकठ लवण । प.सु. र.मा. । द्रोणीखण्डे । रा.
नि.व.६ ।

चिकुटाद्वयम् । स्त्री । काचलवणे । वै.निघ. ।
चिकूर्चकम् । स्त्री । ब्रह्मविद्यावधार्यम् षड्कु-
 लशस्त्रविशेषे । सु.सू.८८५ । “षड्कुलानि तथाष्टैव
 शस्त्रद्वार्यं चिकूर्चकं । फलैरन्तर्मुखाकारैरङ्गुलैर-
 न्वितं चिभिः । एकैकस्य फलस्यैवामन्तरं त्रौहिस-
 न्वितं । इत्थं पञ्चाङ्गुलायामद्वार्यं रुचकभूषितं ॥”
 सु.टी.उ. । [चिधारद्वये । वै.निघ. ।

चिकोणम् । स्त्री । योगी । शृङ्गाटकै । पुं ।

चिकोणकः । पुं । गुच्छद्वये । रा.नि.व.८ ।

चिकोणफलम् । स्त्री । शृङ्गाटकै । प्रापिक-
 न । भा. पुं । चिधारद्वये । वै.निघ. ।

चिकोणा । स्त्री । योगी । शृङ्गाटक-त्वे । वै.
 निघ. । [पुषे । श.च. ।

चिखम् । स्त्री । कर्कटिकायाम् । वै.निघ. । च-

चिगन्ध(क)म् । स्त्री । लगेलापत्रेषु । वै.निघ.
 २भ.यङ्.चि.दाङिमाष्टकै । [रिकायां । मे. ।

चिगर्ता । स्त्री । सुक्तायाम् । वै.निघ. । सुवृ-

चिगुणम् । स्त्री । सत्त्वरजसमःसु ।

चिगुणाख्यरसः । पुं । वातव्याघ्री रसः । ग-
 न्यकः १ भ. पारदः ८ भ. (मतान्तरे गन्धकः १
 भ. पारदः २ भ.) खड्गिना पक्कावतार्यं सच्चूर्णं
 च तेन समभागं हरीतकौचूर्णं मिश्रयेत् । रस.
 की. । चमः शूले—टङ्गणं (टोण्डीगात्र थड़े)
 खगशृङ्गखण्डगन्धकरससिन्दूरं समभागं चार्द्रकरसे-
 न पिष्टा रुद्धा गजपुटे पचेत् । मात्रा १ मा. अमु.
 मधु । र.सा.सं. ।

चिजटा । स्त्री । विलहणे । तन्मम् ।

चिजात(क)म् । स्त्री । मिलिततुल्यत्वमेलाप-
 तेषु । दाक्षिणि, एमाच, तेलजपत्र मगडाग्र ।
 रा.नि.व.२२ । तं दक्षिणीचक्र, एलकुलु, चाकुप-
 चीक । “लगेलापत्रकौलुख्यैस्त्रिसुगन्धि चिजातकम् ।
 नागकेशरसंयुक्तं चातुर्जातकमुच्यते ॥” प.प्र.१ख. ।
 गुणाः—“तद्वयं रीचनं रुचं तीक्ष्णं मुखगन्ध-
 त् । लघु पितामिकद्वयं कफवातविषापहम् ॥”
 भा. ।

चिणम् । स्त्री । द्रवे । श.र. । [रीरी.चि. ।

चितयम् । स्त्री । सप्रिपाते । भा.म.४भ.चि-

चिदला । स्त्री । गोधापदीकतायाम् । (श्री-
 शानिशा गता । प.सु. । रक्तलज्जालुकायाम् ।
 वै.निघ. । यष्टिमधुनि । ज.द.१२५. । [च. ।

चिद(दा)लिका । स्त्री । चर्ककायाम् । श.

चिदशगोपः । पुं । इन्द्रगोपकीटे । वै.निघ. ।

चिदशदारु । स्त्री । देवदारुकाष्ठे । चि.क.क.
 स्त्रीरी.चि. । [व.१० ।

चिदशमञ्जरी । स्त्री । तुलसीवृक्षे । रा.नि.

चिदशवरभोज्यम् । स्त्री । चन्दते । चि.क.
 क.केशररसे ।

चिदशसर्षपः । पुं । देवसर्षपवृक्षे । वै.निघ. ।

चिदशाहारः । पुं । चन्दते । इला. ।

चिदिवा । स्त्री । एलायां । गङ्गायां । वै.निघ. ।

चिदिवोद्भवा । स्त्री । खल्लैलायाम् । वड़ ए-
 गाच । रा.नि.व.६ ।

चिदिवोद्भूता । स्त्री । सुल्लैलायाम् । वै.निघ. ।

चिदीप्यम् । स्त्री । यमानौचये, यमानौ खी-
 रामानौ अजमीदा च । वै.निघ. २भ.चङ्. चि.भ-
 लकव्याम् ।

चिदोषजः । चि । चिदोषजनिते ।

चिदोषदावानलकालमेघः । पुं । सन्नि-
 पातञ्चरे रसः । हरितालपुटितवक्त्रं मनःशिलापु-
 टितशीघ्रं शीघ्रपुटितस्पर्शरीष्यतावाचि प्रत्येकं पु-
 नः छिद्रुलपुटितानि कृत्वा प्र. समभागी यावत्
 एतत्समष्टितुल्यः पारदः गन्धकः तुल्यकश्च द्विगुणः
 (मतान्तरे उत्तद्रव्याणां प्र. एकैकी भागः, गन्धक-
 तुल्ययोः द्वौ भागौ) एकत्र निम्बुकरसेन सम्यग्यं
 गोलकश्च कृत्वा यथाविधि पुटेत् । अथ तत्र तुल्य-
 भागं पुनः गन्धकं दत्त्वा चिचकरसेन मर्दयेत् ।
 तदनु बीजशंभं विषं सन्निधाय पुनः तद्रससिक्तं
 कृत्वा पचेत् । अथ रीक्षितमन्त्रपितेन आचक्षित्वा
 रक्षिद्वयमिता वटी कार्या ।

चिदोषदावानलरसः । पुं । ज्वराधिकारी
 रसः । चर्कमूर्तिरसः यदि तावदापि लब्धोरादि-
 रक्तैः पुनरपि भावितः स्यात् तदा चिदोषदावान-
 लो भवति । मेघ. । [विशेषे । वै.निघ. ।

चिदोषरोहिणी । स्त्री । वैदोषिकगणरोह-

चिदीषसमम् । स्त्री । समदीषवये । रा.नि. व.२२ ।

चिदीषसम्भवः । पुं । सन्निपाते । वै.निच. ।

चिदीषहारी (रसः) । पुं । अन्तराधिकारि रसः । “बलिशिलातालताप्यतुल्योदधिमलटङ्गनिष्ठ-
अजास्रतास्यं । दलितं महिषपित्तस्त्रिधा स्याद्दु-
धिरगतः शिरसि चिदीषहारी ॥” र.चि.६७. ।

चिधातुः । पुं । गणपती । त्रिका. । स्त्री । धातुवये ।

चिधारकः । पुं । कुक्षीभेदे । (तेकै) मन् ग । गुष्ठाः—कुक्षीसमी विशेवात् रभसिद्धिकरः । गुच्छद्वये । रा.नि.व.८ ।

चिधारकाण्डवल्ली । स्त्री । चिधारकारवे-
ज्जगाम् । (तेमिट्टर) उच्छे । वै.निच. ।

चिधारकुक्षी । स्त्री । चिधारवज्रीववे (ते-
कै) जिङ् । रा.नि.व.८ ।

चिनेत्ररसः । पुं । पित्तकासे रसः । ताम्रभक्ष
असभक्ष तीक्ष्णलोहभक्ष समभागम् । कासमर्द-
तालास्त्रवेतसरसैः दिनैकं मर्दयित्वा दिग्गुग्गु वटी
कार्या । रस.र. । अपरः परिणामशुल्ले—टङ्गणं
(नोशंग्रार थै) स्रगयङ्गं खल्लं रससिन्दूरम्
एषां प्र. समभागं दिवा आर्द्रकरसेन पिष्टा गज
पुटेन पचेत् । घृतमधुभ्यां सेव्यम् । रस.र. । अन्यः
शोधे—पारदः गन्धकः भट्टटङ्गणं तावत् लोहम्
एषां प्र. समभागं आर्द्रकरसेन मर्दयित्वा लघु
पुटे पचेत् । अनुपानं—एरण्डरसः अषामार्गरसः ।
अन्यः वृष्याधिकारे—पारदगन्धकताम्राणि सम-
भागानि निर्गुच्छीरसैः दिनैकं मर्दयित्वा शुष्कीक-
ृत्य सूषामध्यगतं बालुकायन्त्रे प्रहरण्यं पचेत् ।
पर्णखल्लेन सेव्यः । र.चि.६७. । अपरः सन्निपा-
तज्वरे—पारदगन्धकताम्राणि समभागानि द्रव्य-
चयतुल्यैः गव्यदुग्धैः शिपूरसैश्च दिनं सकार्यं गो-
लकं कृत्वा खरातपे शुष्कीकृत्य च अन्यसूषागतं
बालुकायन्त्रे प्रहरण्यं पचेत् । र.चि.६७. । अन्य-
श्च सन्निपातज्वरे—रसः १ भ. गन्धकः १ भ. ता-
वत् चतुर्थीशं सर्वतुल्येन गव्यदुग्धेन निर्गुच्छीरसेन
शिपूरसेन च खरातपे दिनैकं मर्दयित्वा शोधये-
त् । भा. । अपरः ऊरुसन्त्रे—ज्वारितस्त्र्यंभात्रिकं

चिद्रुचं कीदं पारदः वङ्गं गन्धकः तावत् चर्च-
सुद्रफेनः गिरिकतिका खर्चं शीघ्रं चिककमूलं चि-
द्रु चिकटु चिकला शिपूनीजम् अजमीदा (ब्रू-
नी) यमानौ पिप्पलीमूलं भागी (वाशनशठौ) क-
यनं जीरककृष्णजीरके एषां प्र. समभागः आर्द्र-
करसेन मर्दयः । रस.र. । अपरः सूत्रकण्ठे रसग-
न्धकवङ्गाणां प्र. समभागः । दूर्वायटिमधुगोशुर-
शास्त्रलिरसेभां वयित्वा भूधरयन्त्रे पक्ता च पुनस्ते-
भां वयेत् । सा. २ र. । र.सा.सं. ।

चिनेत्रा (त्री) । स्त्री । वाराहीनाममहाकन्द-
शक्ते । रा.नि.व.७ ।

चिपटु । स्त्री । विडसेन्धवकाचलवयेषु । वै.निच. ।

चिपचः । पुं । चण्डालकन्दभेदे । रा.नि.व.७ ।
चिदलविल्लवये । रा.नि.व.११ । स्त्री । चिदलवि-
ल्लपत्रे ।

चिपचकः । पुं । पलाशवृक्षे । वै.च. ।

चिपदा । स्त्री । हंसपदीलतायाम् । रा.नि.व.
५ । रत्नलज्जालुकायाम् । वै.निच. ।

चिपदी । स्त्री । हंसपदीलतायाम् । छोटि
गोशनिग्रा लता । प.सु. । रा.नि.व.५ ।

चिपर्णः । पुं । पलाशवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

चिपर्णा । स्त्री । वनकापांस्याम् । वन कां-
ग । इन्द्रिपर्ण्यां । छाकूनिग्रा । र.मा. । वनगच्छा-
याम् । वै.निच. । तिलपर्णिकाकन्दे । रा.नि.व.७ ।
शालपर्ण्याम् । भा.म.ख.१भ. ।

चिपर्णिका । स्त्री । यासद्वये । दूत्रालता ।
रा.नि.व.४ । खनामख्यातकन्दशाकविशेषे । ति-
लपर्णी मूरेक्षल इति कीदृशदेशे अनूपदेशे च प्र-
सिद्धा । तिलकम् । तल्लचयं यथा—“अन्तरिप-
चसङ्गायः तिलविन्दुसमन्वितः । सन्निधापल्लभू-
मित्यः तिलकान्दोऽतिविद्यतः ॥” गुष्ठाः—मधुरा
शीता त्रासकासत्री पित्तशमनी विषहारी प्रक्षत्री
च । रा.नि.व.७ । तण्डुकागुष्ठाः—शार्कं गुडं च
रुचक्ष प्रायो विष्टम् जीर्येति । मधुरं शीतवीर्यं च
पुरीषश्च च भेदनम् ॥ च.सू. २७च. ।

चिपर्णी । स्त्री । शालपर्ण्याम् । भा. । वनका-
पांस्याम् । प.सु. । “चिपर्णी कलसीविल्लैः ।” सू-
त्रायाम् । रा.नि.व.१ । आर्यगञ्जिकायाम् । वै.

निच. । त्रिपुर्वीकन्दे । त्रिगकम् । रा.नि.व.७ ।

त्रिपला । स्त्री । त्रिपलायाम् । भ.वि. ।

त्रिपात् । पुं । ज्वरे । वैद्यकम् ।

त्रिपादः । पुं । यन्त्रिपण्मूले । वै.निच. ।

त्रिपादिका । स्त्री । त्रिपादीलतायाम् । रा. नि.व.५ ।

त्रिपादी । स्त्री । त्रिपादीलतायां, कीटमारिकायाम् । वा.सू.१५.च.विदार्थादिः । “इ पञ्चके गोपसुता त्रिपादी ।” रत्नलज्जालुकायां । वै.निच. ।

त्रिपिवा (न्) । पुं । लम्बकण्ठे कान्ते । वै.निच. ।

त्रिपुटः (क्) । पुं । तालके । श.र. । गोचरद्वये । प.सु. । मटर इति ख्यातचिद्वचस्पृष्टे । र.मा. । शिखीधान्धमेदि । (यथात्रि कनादे । हिं खेसारि । गुणाः—“त्रिपुटी मधुरस्निग्धस्तुवरी रुच्यो मधुम् । कफपित्तहरी रुच्यो यावकः शीतलक्षणा । किन्तु खञ्जलपञ्जलकारी वातातिकोपनः ॥” भ.पू.१भ.धा.व । “रुच्यो विशोषी मधुरः प्रदिष्टः स्नायुं करोत्यस्त्रिगतं बलिष्ठं । विबन्धशूलभ्रमशीफकक्षां दाहार्श्वद्वीगविकारकारी ॥” अ.त्रि.१५.च. । तत्सूत्रगुणाः—“त्रिपुटानां कलायानां सूपः स्वादुश्च वातलः । आशानशूलजनकः पित्तान्तरविबान्निहा ॥” द्रव्यगुणः ।

त्रिपुटकी । स्त्री । त्रैतत्रिवृति । वै.निच. ।

त्रिपुटा । स्त्री । त्रैतत्रिवृति । रा.नि.व.६ । कर्णास्कीटालतायाम् । रा.नि.व.३ । त्रिष्ठम्भात्रे । जलचरणके । प.सु. । स्थूलैलायाम् । सूक्ष्मैलायाम् । रा.नि.व.६।१२ । वार्षिकमल्लिकायाम् । मल्लिका विटम्ब । रा.नि.व.१०।१२ । जातीवृक्षे । गोचरके । कुलत्थिकायाम् । वै.निच. ।

त्रिपुटी (इन्) । पुं । एरण्डे । श.मा. । स्त्री । त्रिवृति । उडुडि । अ.टी.भ. ।

त्रिपुटीफलः । पुं । एरण्डवृक्षे । हारा. ।

त्रिपुरभण्डिका । स्त्री । त्रिपुरायां । भाट्ट इति भाषा । भैष.पानीयभक्तवध्याम् ।

त्रिपुरभैरवरसः । पुं । ज्वरे रसः । शुद्धविषं १ भ. टक्कणवारः (ऋग्वेदार्श्वं २ भ. ग. अ.३. १ भ. त्रिपुल (मत्तान्ते वाचं) ३ भ. द-

न्द्रीवीजं ५ भ. । दन्तीकाधिन मईयेत् । माचा १ र. । अतु. चार्द्रकरसः । रस रं. । रस.कौ. । अन्वः यथा—विषं १ भ. पिप्पली २ भ. मरिचं ४ भ. तावत् ५ भ. त्रिपुलं ६ भ. चार्द्रकरसेन मईयेत् । माचा ॥० र. । भा.म.ज्व.चि. ।

त्रिपुरमल्लिका (मालिका) । स्त्री । त्रिपुरमल्लिकायाम् । रा.नि.व.१० । चिका. ।

त्रिपुषा । स्त्री । त्रिपुषायाम् । जलचित्रवृति । श. च. । स्त्री । त्रिपुषफले । त्रिपुषीवैजि । कुशावलेहे ।

त्रिपुष्पा । स्त्री । त्रिपुष्पायाम् । वै.निच. ।

त्रिफला (ली) । स्त्री । Three myrobalans. फलत्रये । त्रिफला । सा चतुर्धा महती कृत्वा सुगन्धा मधुरा च । तथोर्महती आमलकादीनां प्रत्येकमल्लभागाः । तदुक्तं—“पथ्या विभीतकं धात्री त्रिफला महती स्मृता ।” सि.थी.पानीयकल्याणहृते । आमलकहरीतकीविभीतकेषु । रा.नि. व.२२ । द्वितीया—काश्मर्थ्यमृद्वीकापरुषकफलेषु । गंगात्रि फल, किम्बुम्, अरुण फल । “कृत्वा काश्मर्थ्यमृद्वीकापरुषकफलानि च ।” श्रीकण्ठः । त्रिफलायां द्रव्यत्रयं समभागं देयम् । पूषा योगेषु प्रधाना । गुणाः—दीपनी पित्तकफघ्नी । विषवर्धनी रुच्या मलशोधनी मेहकुष्ठविषमज्वरनाशिनी च । भा.पू.१भ. । मङ्गाकुष्ठविषमज्वरपित्तघ्नी च । रा.वणः । सुगन्धत्रिफला यथा—जातीफलवल्गुपुष्पेषु । मधुरत्रिफला यथा—द्राक्षादाडिमखजूरैषु ।

त्रिफलाघृतम् । स्त्री । पाखुरीगे । गव्यघृतं ४ श. । पाकार्थं गोमूत्रं १६ श. । कल्कार्थं त्रिफला दन्तीत्रिवृत्सूलवचाकम्पिज (कम्पाङ्गुलि) मिलित शरावः । रस.र. । इदं खलम् ।

त्रिफलाद्यघृतम् । स्त्री । त्रैतरीगधिकारी घृतम् । गव्यघृतं ४ श. । कायार्थं—त्रिफलारसः १२ श. खरसाभावे त्रिफला २ श. जलं ४८ श. शि. १२ श. । दुग्धं ४ श. । कल्कार्थं—त्रिफला त्रिपुल यष्टिमधु कटुकी पुष्करिकी चूदेला विषमं नागेश्वरं नीलोत्पलम् अननसूलं श्यामालता रक्तचन्दनं इन्द्रिदा दाहहरिद्रा एषां प्र. १ती. । सा.कौ. १ भा. । इदं मध्यमम् । अपरं—गव्यघृतं ४ श. । कायार्थं—त्रिफला २ श. चारि १६ श. शि. ४ श. । खरसाभावे ४ श. । चारि १६ श. । खरसाभावे

भासासूत्रं १ श. वारि १६ श. मे. ४ श.। शतसू-
लीरसः ४ श. छागदुग्धं ४ श. गुडूचौरसः ४ श.
अभावे जायः आमलकीरसः ४ श.। कल्पाथै—
पिपली शर्करा द्राक्षा हरीतकी आमलकी विभी-
तकं नीलोत्पलं यष्टिमधु काकीबी गाम्भारीत्वक्
कष्टिकारी एषा मिलिला शरावः (१ मेर)।
मेघ.। रस र.। इदं दृष्टत्। स्वल्पं यथा घृतं
४ श.। जायार्थं—त्रिफला ८ श. वारि ६४ श.
मे. १६ श.। गव्यदुग्धं ४ श.। सव्यायां तिमिर-
नाशायं पेयम्। अन्यत्—घृतं ४ श. शतावरीजा-
यः १६ श.। कल्पाथै—त्रिफला यष्टिमधु १ श.।
पाकशेषे मधु प्रसेपः १ श.। अन्यत् योनिरोगे—
घृतं ४ श.। कल्पाथै—त्रिफला भिष्टीहयं गुडू-
चौ पुनर्नवा श्लोणाकः हरिद्रा दावीं राक्षा अश्व-
गन्धा शतावरी एषां मिलितशरावः (१ मेर)।
गव्यदुग्धं १६ श.। भा.। [वड़। भूरिप्र.।

त्रिबलिः। स्त्री। जठरावयवविशेषे। पेटेट्र
त्रिबलीकम्। स्त्री। गुदहारे, पायी। से.च.।
त्रिभङ्गी (गुटी) (गुटी)। स्त्री। त्रिहतायां।
तेतेडौ। प.सु.। “सशर्करा कामालनां त्रिभङ्गी
हितम्” सि.यो.कास वि.। न.द.कास.चि.।
स.सू.४४च.। चि.१०च.।

त्रिभण्ड(द्र)म्। स्त्री। मेषुने, सुरते। त्रिका.।

त्रिभण्डला। स्त्री। त्रिभण्डालावयवविशेषे।

त्रिमदः। पुं। विडङ्गमुलचिककेषु। “विडङ्गमु-
लचिकैश्च त्रिमदः” प.प्र.३ख.चिकवयलोडि।

त्रिमदहितयम्। स्त्री। त्रिमदस्त्रिफला चेति
इये। प्रयोगा.यष्ट.चि.कषादिलोडि।

त्रिमधु। स्त्री। मधुरचये, मधुघृतशर्करासु।
रा.नि.व.२९। गुणाः—“मधुरचितयश्चाप्रदोपनं
कान्तिदायकं। त्रिपदीषं रक्तपिणं द्रव्याश्चैव वि-
नाशयेत् ॥” वै.निघ.।

त्रिमल्लभट्टः। पुं। योगतरङ्गिणीकारे। [सु.।

त्रियष्टिः। स्त्री। पर्यटके। के०९पावड़। प.

त्रिसामा। स्त्री। हरिद्रायाम्। रा.नि.व.६।

। नीलाः। कषाचिह्नि। उभा.।

त्रिलवणम्। स्त्री। सीवर्चलसेव्यवशिष्टानीति
अवचयधे। सि.बो.साप्तिपादिकञ्ज.। “नामुषु

त्राद्वरसं केचित्रिलवणान्वितम्” च.द.ज.चि.
नखे। रा.नि.व.२२।

त्रिलिङ्गगतिः। स्त्री। त्रिदोषजननायां। भा.
म.४भ.सु.रो.चि.। “त्रिलिङ्गगतिस्त्रीषरी”।

त्रिलोहकम्। स्त्री। स्वर्णरजतताम्रेषु। सुव-
र्णं रजतं ताम्रं त्रयमेतन्त्रिलोहकं। रा.नि.व.२२।
गुणाः—त्रिलोहस्य गुणाः प्रोक्ताः पञ्चलोहसमा
गुचैः। वै.निघ.। [च। सु.चि.२च.।

त्रिवर्गः। पुं। त्रिकटुनि, त्रिफलायां, त्रिमदे
त्रिवर्गहितयम्। स्त्री। त्रिफलात्रिमदे। जि-
कना ७ त्रिमद.। रस.र.कषायलोडि।

त्रिवर्णकम्। स्त्री। गोक्षुरके। त्रिफलायां।
त्रिकटुके मे.। त्रिजातके। सु.सू.४४च.।

त्रिवर्णकान्। पुं। शरटे। कौंकानाम्। वै.निघ.।

त्रिवल्ली। स्त्री। इन्दीवरायां। वै.निघ.।

त्रिविक्रमरसः। पुं। अश्वत्थधिकारे रसः।
ताम्रभक्ष तुल्येन छागदुग्धेन पक्वा, छागदुग्धप्रक्ष-
ताम्रभक्ष १ तो. पारदः १ तो. गन्धकः १ तो.
निगुण्डी(निशिका)रसेन दिनं मर्दयित्वा गोलकु-
कुला बालुकायन्त्रे दिनैकं पचेत्। शीते उबुल्य
हिगुञ्जा मात्रा देया। रस.र.।

त्रिविधायतनम्। स्त्री। इन्द्रियार्थातिशय-
कामार्थातिशयोगकालातिशयोरुपेयु रोगाणां त्रिविध-
कारणेषु। च.सू.११च.। [नि.व.१६।

त्रिवीजः। पुं। श्यामाके। श्यामा धान। रा.

त्रिहतादिगणः। पुं। तदावधीभागहरद्र-
व्यसमूहे। यथा—“त्रिहता श्यामा दन्ती द्रवकी
(हेन्दूत्रकाणी) समला (चामरकवा) शङ्खिनी
(श्वेत वृक्षः) विषाणिका (कर्कटेश्वरी, मेढ्रा-
शिष्ठ) गवाक्षी (गोभूक, राधानमना) हगला-
की (विषताडक) मुक्क (मनसा निज्) सुवर्ण-
चौरी (उर्वविशेष वा शिशालकांटा) चित्रकः
किण्ठि (आपां) कुशः काशः तिलकः कण्ठि-
कः (कमलाकुण्डी) पाटला पूगः हरीतकामल-
की विभीतकं नीलिनी (नील) चतुरहुलः (गो-
कान) एरवः पूतिका (करञ्ज) मन्दाहचः (ते-
कांटा निज्) समस्तदार्कान्योतिषल्यचेति त्रि-
भावहराणि” सु.सू.१८च.।

विहृतिका । स्त्री । विहृताया । रा.नि.व.६ ।

विहृत् (ता, ज्ञया) । स्त्री । (Ipomoea turpethum. Syn. Convolvulus turpethum.) Turpeth Root. खनामख्यातल-
तायाम् । (तेउडो) । हिं तर्बद. निशोत, नक्-
पतर, पिथोरी । मं तिथङ् । कं तिगङ् । तं चा-
खतेगङ् । ता. शिवदङ् । वम् फुट्कुरी, निशोथो
२ । सा. गुषाः—कटुश्चा कृमिघ्नेषीदरार्तिकुष्ठ-
कण्ठत्रण्णी विरेचने प्रयुक्ता च । रा.नि.व.६ । च-
क्षुषागुषाः—खादुः कषाया खदुः रेचनी रक्षा क-
टुका पित्तकफापह्ना च । राज. । च.द.चिरञ्च.
चि. । कृषागुषाः—त्रेतायाः ह्रीनगुषा विरेचनी
तोत्रा मूच्छांदाहमदभानिकच्छील्कारिणी च ।
त्रेतागुषाः—विरेचनी खादुः उष्णा वातला रक्षा
पित्तज्वरश्लेष्मपित्तशोफीदरघ्नी च । भा. । रेचनी
चर्षात् विपक्वमविपक्वं वा मलादि द्रवतां नयेत्
रेचयति च । शार्ङ्ग. । एषा रक्तमूलैव यास्या । सु.
सू.३८।३८च. । सि.यो.च.द.र.पि.चि. । विहृता-
मीदके ।

विहृत्यत्रम् । स्त्री । वटपत्रे । रस.र. । वक्र-
मज्ञातके ।

विहृत्यर्णी । स्त्री । हिलमीचिकायां । श.च. ।

विहृतः । पुं । पलाशवृक्षे । वै.निघ. ।

त्रिवेला (ली) । स्त्री । विहृतायां । (तेउडो) ।
रा.नि.व.६ ।

त्रिशङ्कुः । पुं । चातकपत्रिणि । त्रिका. । सुग-
न्धमाङ्गारि । गङ्गशकुल । वै.निघ. । विङ्गाले । श-
खमे । मे. । खद्योते । श.भा. । [निघ. ।

त्रिशतपत्रम् । स्त्री । पुष्करिके । पञ्च. । वै.

त्रिशर्करा । स्त्री । गुडोत्पन्ना हिमोत्पन्ना मधुरा
येति मिलितशर्करायाम् । “गुडोत्पन्ना हिमोत्पन्ना
मधुरा येति मिश्रिता, त्रिशर्करा ।” रा.नि.व.११ ।

त्रिशाखपत्रः । पुं । विलहवे । रा.नि.व.११ ।

त्रिशिखः । पुं । विलहवे । रा.नि.व.११ ।

त्रिशिखिद्धा । स्त्री । मालाकन्दे । रा.नि.
व.७ ।

त्रिशिरा । स्त्री । पोटायां । रा.नि.व.६ ।

त्रिशूली (इन्) । पुं । पारदे । रस.र.उष्णा,
चि.चक्षुभेरवरसे । [छ. । शब्दकल्पतः ।

त्रिशृङ्गी (इन्) । पुं । रीक्षितमन्त्रे । क्रहे म-
त्रिसन्धिः । स्त्री । पुष्पवृक्षविशेषे । कृष्ण (क-
नि । मं त्रिसन्धि । कं त्रिसङ्गि । यस्य कुसुमानि
सन्धिकाखे एव विकसन्ति । सा रक्तसितासितक-
सुमभेदात् त्रिधा । परन्तु गुणैश्चक्षुष्या । गुषाः—
कफकासहरा रक्षा त्वग्दीपघ्नी च । रा.नि.व.१० ।

त्रिसन्धिपुष्पदा । स्त्री । त्रिसन्धिवे । वै.निघ. ।

त्रिसन्धी । स्त्री । युक्तत्रिसन्धी । वै.निघ. ।

त्रिसन्ध्यम् । स्त्री । त्रिसन्धिपुष्पे ।

त्रिसन्ध्यकुसुमा । स्त्री । त्रिसन्धिपुष्पवृक्षे ।
रा.नि.व.१० ।

त्रिसन्ध्या । स्त्री । त्रिसन्धिपुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।

त्रिसमम् । स्त्री । समभागा इरीतकी यन्त्रो
गुडूची च । रा.नि.व.१२ । गुषाः—“समवर्णं
वर्चिकरं चक्षुष्यं मलशोधनम् । वातं पित्तं नाश-
यति ॥” वै.निघ. ।

त्रिसरः । पुं । तिलीदने । वै.निघ. । छे.च. ।

त्रिसरा । स्त्री । कसरायाम् । “तिसप्तशुक्लमा-
वेश कसरा त्रिसरति ।” प.प्र.१४. ।

त्रिसरी । पुं । यस्यावस्य सन्ध्याङ्गं भिन्नवर्णं के-
वलं शिरः कर्णं स त्रिसरी । “अन्यवर्णस्य वाङ्मस्य
शिरः कर्णं यदा भवेत् । त्रिसरी नाम स प्रोक्तः
भर्तुः कुलविनाशनः ॥” ज.द.१५. ।

त्रिसवनम् । स्त्री । त्रिसन्ध्यस्थाने । च.शा.१५. ।

त्रिसिता । स्त्री । त्रिशर्करायां । रा.नि.व.११ ।

त्रिसुगन्धम् (न्धि) । स्त्री । मिलितसमभाग-
त्वनिष्ठापनेषु । रा.नि.व.११ । च.द.वासाखद्यु-
षाखे । गुषाः—“तदर्थं सुखदुर्गन्धयोर्दनी मलमि-
दनः ।” चर्क. ।

त्रिसूत्रः (स्त्र्यः) । त्रि । हेतुविहीनवर्ण-
नक्षत्रे (चातुर्वर्णे) । नीचि हेलादीनि स्थाने वै-
जिन् । यथै हेलादयः स्त्र्यरूपा यत्र इति । च.
सू.१५. ।

त्रिचारम् । स्त्री । चारवर्णे । रा.नि.व.११ ।

समयवधारसजिहारटङ्गबधारिषु । कामाग्रिसन्दी-
पनरसि । च.द. । [नथोड़ा गीह । र.मा. ।

चिह्नुरः । पुं । श्वेतकीकिलाचववे । षष्ठ कू-
चिह्नुरी । स्त्री । गोचुरे । वै.निघ.२भ.र.पि.
चि.कुशाखावलेह ।

चुटिः (टी) । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । छोटि ए-
नां । रा.नि.व.६ । वा.सू.१५५.मुसादिः । “कुष्ठं
चुटी हैसवती ।” चि.क्र.क.चर्चा.चि. । च.द.रा.
य.चि.खवजायचूर्णे । “चुटिसकृत् ।” कट्फलि ।
वै.निघ. । [मा. ।

चुटिवीजः । पुं । कषीठले । कटू गीह । श.
चुटीद्वयम् । स्त्री । सूक्ष्मायां सूक्ष्मायाश्च ।
वा.सू.१५५. शिरीशिरचने । “चुट्यो पृथ्वीका
शोधयन्तुपत्तमाहम् ।” [कण्ठस्थे ।

चैकटु । स्त्री । चिकटुके । चि.क्र.क.स्त्री.चि.म-
चैफलम् । स्त्री । चिकलायाम् । श.चि. ।

चैलोक्चचिन्तामणिरसः । पुं । ज्वराधिकार-
र रसः । पारदः हीरकं स्वर्णं रौप्यं ताण्डं लोहम्
अथं सुक्ता गन्धकः शङ्खभक्ष प्रवालं हरितालं मनः-
शिला प्र. समभागं चिचकमूलकाधेन ७ दिनानि
भावयेत् । अर्कनिर्वासेन (आकल्मश अर्था) नि-
र्गुण्डीरसेन चोत्तरसेन सुहीचोरीष (मनसात्र
अर्था) च प्र. १ दिनानि भावयित्वा पीतकपर्द-
काभ्यन्तरे दत्त्वा अर्कचोरीष टङ्गनं समर्घं तेन क-
पर्दकमुखाणि संलिप्य अथ कपर्दकानि भास्वमध्ये
संस्थाप्य भास्वमुखं कृत्वा बालुकायन्त्रेण पचेत् ।
शीते सख्यं चूर्णतुल्यं रससिन्दूरं तच्चतुर्धाशं वै-
क्रान्तञ्च सन्धिश्या शिथुरसेन ७ चित्रकमूलरसेन
च भावनाद्यं दीयम् । मात्रा ४ र. । भेष. ।

चैलोक्चङ्गखररसः । पुं । नवज्वरे हितः ।
पारदः गन्धकः ताण्डं पिप्पली जैपालं कटुकी ह-
रीतकी चिह्नं मधुरतिन्दुकफलं, एषां प्र. समभागं
सुहीचोरीष मर्दयेत् । मात्रा १ गुच्छा । अतुपानं
मधु । अन्धः—रसः २ भ. गन्धकः ४ भ. अर्धचि-
चकविषङ्गगुडूचीसारशीवकज्वजीरकचिकटुसैन्ध-
वयवचारवां प्र. १भ. निर्गुण्डीबीजपूररसेन मर्द-
येत् । मात्रा १ र. । हृतेन दीयः । अन्धः वातव्या-
धी—हीरकभक्ष-स्वर्णं विषं प्रचसुताः कामाचीर्हं,

एषां प्र. १ ती. अक्षभक्ष ४ ती. रससिन्दूरं ४
ती. कुमारीरसेन मर्घः । र.सा.सं. ।

चैलोक्चविजया । स्त्री । शक्राग्रनववे । मि-
क्रि गीह । श.च. ।

चैलोक्चविजयापत्रम् । स्त्री । विजयापत्रे ।
मिक्लि । (मदनमोदके, लघुविद्यासरसे) ।

चैलोक्चसुन्दररसः । पुं । उदररोगे रसः ।
पारदः १ ती. गन्धकः १ ती. अथं सैन्धवं विषं
ज्वणीरकं विडङ्गं गुडूचीसारः वचा यवचारः प्र-
त्येकं ॥ ती. निर्गुण्डीरसेन बीजपूररसेन च दिनं
मर्दयित्वा शीषयेत् । मात्रा २ गुच्छा । हृतेन से-
व्यः । रस.चि.८५. । अन्धः—रसः १ मा. गन्धकः
२ मा. कज्जलीकृत्य कुटजतालमूलीधूसूरकेशराज
(८८७८८) हस्तिघोषक (धूसूल) जयन्तीमण्डूकपर्णी-
या (धूगकूडि) प्र. शाणभितपत्ररसेन खड्गयेत् ।
र.सा.सं. । [See सीमः ।

चैष्टुभः । पुं । सीमलताभेदे । सु.चि.१८५. ।

चोटकः । पुं । श्लेष्मप्रकृतिक्वोटविशेषे । See
क्वोटः । सु.कल्प.८५. ।

चोटिः (टी) । स्त्री । पक्षिचक्षी । कट्फलि ।
पक्षिणि । मन्थभेदे । मे. । [रा.नि.व.१२ ।

चरञ्जनम् । स्त्री । अञ्जनचितये । शूर्माञ्ज ।

चरम्बकम् । स्त्री । ताम्बे । ताम् । रा.नि.व.
११ । [व.११ ।

चरम्बकफलाः । पुं । नारिकेलवृक्षे । रा.नि.

चरष्टकम् । स्त्री । प्रसाधनार्थं जलरक्षणाधार-
विशेषे । सु.सू.४५५. । पुं । राजिकायाम् । षष्ठ
मन्त्रिषा । रस.र.सू.चि. ।

चरस्रः । पुं । चिपटवृक्षे । मट्टर गीह । र.मा.।
व्याघ्रनखे । नशीविषेण । रा.नि.व.१२ । स्त्री ।
शुक्लचिह्नित । वै.निघ. । वार्षिकमञ्जिकायाम् । म-
ञ्जिका । रा.नि.व.१० ।

चरस्रफला । स्त्री । शङ्खकीठवे । वै.निघ. ।

त्युहिकः । पुं । ज्वरविशेषे । यो ज्वरः तृतीये
दिने भवति । “तृतीयेऽङ्गि तृतीयकः” इति । मा.
नि. । [वै.निघ. ।

त्युधफलाः (ला) । पुं, स्त्री । नारिकेलवृक्षे ।

त्युद्धरः । पुं । नागवीट । चिका ।

चूरा(चूरा)मं(ष)म् । स्त्री । चिकटुनि । उ० टे
भिभूत मतिष्ठ । रा.नि.क.२२ । "पिप्लवी शङ्क-
वेरश्च मरिचं चूषणं विदुः ।" प.प्र.२४. ।

चूषणाद्यष्टतमम् । स्त्री । चक्षुषां हृतम् । न-
व्यष्टतं ८ पं. । कल्पायै—चिकटु-त्रिफला-मिलितं
पलं गुकपलं जलं १२ पं. । "चूषणचिकलाकल्के
विलम्बे गुह्यात् पलं । सर्पिषोऽष्टपलं पक्वा मा-
षा मन्दानिलः पिबेत् ।" च.वि.१६५. । चय-
त्कासि—“चूषणं चिकलां द्राक्षां काशमथ्याणि प-
रुषकम् । हे पाठे सरलं व्याघ्रौ खगुतां चित्रकं
शटी । ब्राह्मीं ताम्रकीं मेदां कानानां शताव-
री । चिकटुकां विदारीच पिष्टा कर्पूरं घृता-
त् । प्रस्थं चतुर्गुणचौरं सिद्धं कासहरं पिबेत् ॥”
कल्पायै—चिकटुदादीनां प्र.२ तो.दुग्धं १६५.हृतं
४ श. । च.वि.२२५. ।

चूषणाद्यमण्डुरम् । स्त्री । पाण्डुरोगे । चि-
कटु त्रिफला मुला विडङ्गं चनौ (छे) चित्तकमूलं
दारुहरिद्रा गुडलक खर्षमशौ पिप्लवीमूलं देव-
दारु, एषां प्र.चूर्णं २ प. चूर्णसमष्टिगुणं शुद्ध-
मण्डुरं बीमूर्धं मण्डुरात् ८ गुडम् । बीमूर्धे मण्डुरं
पक्वा चनौभूते चूर्णप्रलेपे दीयः । भैष. ।

चूषणाद्यलोहम् । स्त्री । स्त्रीत्याधिकारि ।
चिकटु त्रिफला चयं काचलवणं (कक्रकृ) सैन्ध-
वलवणं विटलवणं खीरर्षलवणम् (मठ्ठा) चयं
सोमराजी लोहभक्ष, एषां प्र.समभागः । रस.२ ।

चूषणम् । स्त्री । चूषणे । वै.निघ. ।

त्वक् । स्त्री । त्वक्ले । छां. । मे. । इन्द्रियविशि-
ष्टे । अर्धेखिप्र । गुडलवि । दारुचिनि । रा.
नि.व.६ । तालीशपत्रे । वै.निघ. । चर्कणि । छ-
मूढ । यथा—“बीरस्य पथ्यमानस्य यथा सना-
निका भवेत् । पथ्यमानस्य शुक्लस्य रजसस्य तथा
त्वचः । पूर्वार्वाभासिनी तासां सिध्दस्थानस्य सा
श्रुता ॥ शरीरे षट् त्वचः—तवाथा—उदकधरा
चक्षुष्वरा सिध्दकिलाससम्भवाधिष्ठाना-कुष्ठसम्भवा-
धिष्ठाना चक्षुषीविद्रधिस्थम्भवाधिष्ठाना वस्त्रां हि-
स्त्राणां कम्बलान् इव च तमः प्रविशति यां चाव्य-
धिष्ठाय चर्कवि जायते पर्यसन्धिषु कृष्णरक्तानि
कूलसूक्ष्मनि दुर्ध्रुविकल्पतमान्नीति षट् त्वचः एषाः

षडङ्गं शरीरमवतस्य तिष्ठति ।" च.प्र.३७. ।
सुसुतलु सप्त त्वच आह । १ अवाभासिनी २ स्त्रीहि-
ता ३ श्रेता ४ तावा ५ वेदिनी ६ रीतिनी ७
मांसधरा चेति । तत्र १मा सर्ववर्णावभासयति
श्रीहिः अष्टादशभागप्रमाणा सिध्दपत्रकाधिष्ठाना ।
२या श्रीहिः बीडशभागप्रमाणा तिलकालकम्ब-
लकाधिष्ठाना । ३या वादशभागप्रमाणा चर्कदन्ता-
धिष्ठाना । ४वी अष्टभागप्रमाणा किलासकुष्ठस्य-
धिष्ठाना । ५वी पञ्चभागप्रमाणा कुष्ठविसर्पाधिष्ठा-
ना । ६थी त्रीहिप्रमाणा वग्व्याध्याधिष्ठाना । ७वी
त्रीहियप्रमाणा भगन्दरविद्रव्यधिष्ठाना च । सु.
प्र.४५. ।

त्वक्कण्डुरः । पुं । त्वक् । हारा । [च.वि. ।

त्वक्कन्दः । पुं । वनशूरये । दू.ने । ७८ । भैष.

त्वक्कृदः । पुं । चीरीश्वरे । कौत्तिकशूकी ।
र.मा. । [चर्ककौले । वै.निघ. ।

त्वक्तरङ्गः (कः) । पुं । बल्याम् । रा.नि.व.१८ ।

त्वक्पद्मकम् । स्त्री । न्योधीदुन्द्यरावल्गव-
वेतसवल्गुलिषु । रा.नि.व.२२ ।

त्वक्पत्रम् । स्त्री । दारुचिनीविशिष्टे । कण्ठमि-
षाकृतिनि । तेजपत्रे । मे. । पुं । हिङ्गुहृदे । वै.
निघ. ।

त्वक्पत्री । स्त्री । हिङ्गुपत्रान् । हिङ्गुहृदे ।
तमालपत्रे । वै.निघ. । कारव्याम् । कृष्णकौश ।
मे. ।

त्वक्पाकः । पुं । शूकरोमे । तद्वत्त्वचं यथा—
“पितरक्तकृती ज्ञेयः त्वक्पाको ज्वरदाहवान् ।”
स.नि.१४५. । [से । छूमी । छ.क. ।

त्वक्पुष्पम् । स्त्री । रोमाचे । चिका. । किला-

त्वक्पुष्पिका । स्त्री । शिख्याम् । निम् ।
त्रिषकुष्ठे । किलासे । श्वन, छूनी । चिका. ।

त्वक्पुष्पी । स्त्री । चित्रागे । किलासे । श्वन,
छूनी । जटा. ।

त्वक्शून्यता । स्त्री । अस्माद्वयायाम् । त्वक्-
माना त्वचा या तु शीतोत्पन्नं कृदं कर्कशं । त.का-
नाति बुधैस्त्वक्का शून्येति परिकीर्तते । विद्रु. ।

त्वक्शारः । पुं । त्वक्शरे । अमर्षा । रा.नि.

व.४। रभुवंशे। रा.नि.व.७। वंशलोचनायाम्।
वन्मनोऽन। गुडत्वचि। सु.सू.४४५। वंशे।
चम.।

त्वक्कारनिर्वासविषम्। स्त्री। स्नावरवि-
षमेदे। त्वक् त्वक्कारः निर्वासक विषम्। तानि
सप्त वधा—त्वक्पाचककर्तरीयसीरीयककरकाट-
कारभनन्दनवराटकानीति। “त्वक्कारनिर्वासविषे-
रपद्रुतोर्भवन्ति हि। आस्यदौर्गन्ध्यपादव्यथिरीयक-
पसंभवाः॥” सु.कल्प.२५। [नि.व.४।

त्वक्कारमेदिनी। स्त्री। शुद्धचुचुपे। रा.

त्वक्कारा। स्त्री। वंशरीचनायाम्। रा.नि.
व.६। [गद्रु गच्छ। भा.।

त्वक्कुसुमम्। पुं। नागररक्तवले। नांराज।

त्वक्कुसुमा (न्धिका)। स्त्री। सूक्ष्मायाम्।
एलनालुके। वै.निच.। जटा.। [निच.।

त्वक्स्वाही। स्त्री। त्वक्कारे। दांरुचिनि। वै.

त्वक्स्वापः। पुं। स्वर्गज्ञतायाम्। निदा.।

त्वक्क्षीरम्। स्त्री। तवक्षीरे, वंशलोचनायां।
वै.निच.२भ.कास-चि.। [याम्। रा.नि.व.६।

त्वक्क्षीरी। स्त्री। क्षीरयुक्तायां, वंशरीचना-

त्वग्दुरः। पुं। रोमाचे। चिका.।

त्वगाक्षीरा (री)। स्त्री। वंशलोचनायाम्।
जटा.। चम.। [रा.नि.व.१८।

त्वग्गुर्भिः। स्त्री। वल्गाम्, मांसलोचनायाम्।

त्वग्गन्धः। पुं। नागररक्तवले। नांराज। रा.
नि.व.११। [चि.। रा.नि.व.१८।

त्वग्जम्। स्त्री। रक्तधातौ। व्रक्तु। कैशे, री-

त्वग्दीपः। पुं। चर्मरोगे, शीतपित्तीददं कुष्ठ-
कोठादी। चर्म रोग, कोठादि। बिदा.।

त्वग्दीपापहा। स्त्री। सीमरायाम्। रा.नि.
व.४।

त्वग्दीषारिः। पुं। हलिकन्दे। रा.नि.व.७।

त्वग्मी। स्त्री। चर्मचटके। छात्रिचि। वै.निच.।

त्वग्मेदः। पुं। व्रणे। वै.निच.।

त्वच्चम्। स्त्री। गुडत्वचि। दांरुचिनि। गुष्ठा-
—गुरु शीतं कफकासघ्नं शुक्लामशमनं कण्ठशोथ-
नघ्नं। रा.नि.व.६। सि.यो.र.पि.चि.खण्डखाण्ड-
लोह.।

त्वचा। स्त्री। मिष्टवल्कले। दांरुचिनि। श.र.

त्वचाङ्गः। पुं। नागररक्तवले। रा.नि.व.११।

त्वचापचः। पुं। ह्रिद्रुवले। स्त्री। त्वचायाम्।
दांरुचिनि। श.र.।

त्वचिसारः। पुं। वंशे। मद.व.७।

त्वचिसुगन्धा। स्त्री। शुद्धेलायाम्। हारा.।

त्वच्यगणः। पुं। त्वक्प्रसाधनवर्गे तैलादी।
यथा—“तैलानु नवधा प्रीतं वाकुची चक्रमर्दकं।
स्त्रीण्यं पर्पटी सुक्ता त्वच्योऽयं गण उच्यते॥”
चर्म.।

त्वरारोहः। पुं। पारोक्ते। वै.निच.।

त्वरिमन्त्रा। स्त्री, पुं (कः)। शीघ्रपाकिशास्त्रि-
धान्यमेदे। सु.सू.४६५।

त्वष्ट्रम्। स्त्री। तावे। वै.निच.।

त्वष्टा (ट्टी)। स्त्री। ब्राह्मीशाके। वै.निच.।

त्वाचम्। स्त्री। त्वक्तेले। दांरुचिनित्र तेज।
गुष्ठाः—“वक्रिमद्यानिलहरमाधानाक्षेपनाशनम्।
वानुग्रहेश्वरप्रशमनं संयाहि दशनार्तिभिन्। त्वाचं
तैलं रजःसावि तीये चित्तं निमज्जति।” अचि.।

य

यः। पुं। पर्वते। नै.। रीयविशेषे। भचक्षे। श.र.

युक्कारः। पुं। निष्ठोपनयनागुकरप्रशब्दे।

युक्कुटम्। पुं। पश्चिमिधेये। धूर्जनि गौरी।
वै.निच.।

योङ्गनम्। स्त्री। अण्डादने। वै.निच.।

यीनेयकः। पुं। यन्त्रिपथे। गौटिशाना। च.

चि.२५.चण्तेले। च.द.विच.चि.।

दंशः । पुं । दन्ते । हे.च. । मक्षिकाविशेषे ।
 डोम । अम. । शोभाजनहवे । मक्षिणे । सर्पयते ।
 मर्षयि । विश. । त्रिका. । वै.निघ. । दंशने । नी.

दंशकः । पुं । कर्कटे । कुङ्कुरे । वै.निघ. । म-
 क्षिकायाम् । डोम । हारा. ।

दंशनम् । स्त्री । दन्तेन कर्तने । कायडान ।
 हे.च. ।

दंशनाशिनी । स्त्री । तैलकौटे । वै.निघ. ।

दंशभीरुः (कः) । पुं, स्त्री । मत्स्ये । मक्षि-
 ने । त्रिका. । [रा.नि.व.७ ।

दंशमूलः । पुं । शिरःपृष्ठे । मञ्जिना गाँह ।

दंशवदनः । पुं । कङ्कपक्षिणि । वै.निघ. ।

दंशिका । स्त्री । वनमक्षिकाविशेषे । डोम
 मांशे, रौंशानौ । वै.निघ. ।

दंशी (इन्) । पुं, स्त्री । कुङ्कुरे । वै.निघ. । वन-
 मक्षिकायाम् । शुद्रदंशे । रौंशानौ । अम. ।

दंष्ट्रः । पुं । शूकरे । प.सु. ।

दंष्ट्रकम् । स्त्री । सर्पदंष्ट्रविशेषे ।

दंष्ट्रा । स्त्री । हृदयदन्ते । दांड़ा । हे.च. । विषद-
 ने । वै.निघ. । [निघ. ।

दंष्ट्रायुधः (द्राक्षः) । पुं । वनशूकरे । वै.

दंष्ट्रिका । स्त्री । दादिकायाम् । हे.च. ।

दंष्ट्री (इन्) । पुं, स्त्री । वनशूकरे । अम. । सर्पे ।
 श.र. ।

दक्षम् । स्त्री । जले । त्रिका. । वा.चि. १५. ।

दक्षलावणिकः । पुं । यूषविशेषे । “नाति-
 मांसात्तनुवसा दक्षलावणिकाः व्यृताः” । अन्यथ
 “अल्पमांसपटुलेष्टा दक्षलावणिकाः व्यृताः ।” वा.
 टी. १५. अक्षयः ।

दक्षीदरम् । स्त्री । उदररोगभेदे । अरुणाद-
 त्री । “यः क्षेप्यपीतोऽप्यनुवासितो वा बालो विरि-
 त्तोऽप्यथवा निरुदः । पिबेज्जलं शीतलमाद्य तस्य
 क्षीतांसि दुष्यन्ति हि तद्वह्निनि । क्षेप्यपलितेष्वथ-
 वापि तेषु दक्षीदरं पूर्व्ववदभ्युपैति । स्निग्धं मज्जत्

सम्परिहृतनाभिः शरीरतः पूर्व्वमिवानुना च । यथा
 इतिः क्षुध्यति कम्पते च शब्दाद्वते चापि दक्षीदरं
 तत् ॥” सु.नि.७५. ।

दग्धकः । पुं । मङ्गाशतावर्ध्याम् । रा.नि.व.४ ।

दग्धकाकः । पुं । डीमकाके । डोम काक ।
 हे.च. ।

दग्धभूमिजशालिः । पुं । दग्धलेवजशाली ।
 गुणाः—“दग्धायामवनी जाताः शालयी लघुपा-
 किनः । किञ्चित्कालात् मधुराः पाचना बलवद्-
 नाः ॥” रा.नि.व.१६ । “दग्धशालाचली जाताः
 शालयी लघुपाकिनः । सुपण्या मक्षविष्णूणा कक्षाः
 श्लेष्मापकर्षिणः ॥” अचि. १५. अ. ।

दग्धमत्स्यः । पुं । अग्निदग्धमीने । पोण्डा
 माह । तस्य विवरणम् । “पलानैर्वैष्टी मत्स्यः
 कर्हमीन च लीयितः । दग्धोऽङ्गारे सलवण्यो दग्धम-
 त्स्यः प्रकीर्तितः ॥” वैद्यकम् । गुणाः—“दग्धम-
 त्स्यो गुरुर्हृथो रुच्यः प्राणवर्द्धनः । चीरशक्राद्य
 ये केचित् भक्षणार्ज्वरिताश्च ये । गित्वा क्षीरसिनि
 ये च चीरतेजस एव च । दग्धमत्स्यो हितलोभा
 सतैललवणान्वितः । तस्याङ्गीनगुणः किञ्चिद्वटम-
 त्स्य उदाहृतः ॥” राज. । [रा.नि.व.१० ।

दग्धरुहः । पुं । तिलकचपे । तिल गाँह ।

दग्धरुहा । स्त्री । दग्धारुहे । हिं कुङ्कुरे ।
 रा.नि.व.८ । [वै.निघ. ।

दग्धवर्णकः । पुं । रीङ्गिपट्टे । त्रामरुभूत्र ।

दग्धहीरम् । स्त्री । वैक्रान्तमणौ । भैष.ज्य.पा-
 नीयभक्तव्याम् ।

दग्धा । स्त्री । कुङ्कुरे इति कीरुणे प्रसिद्धे
 रुच्यविशेषे । गुणाः—कषाया उष्णा वातकफघ्नी
 अपिदीपनी पिपकोपनी च । रा.नि.व.८ ।

दग्धास्यः (स्याहः) । पुं । कुमरिचपट्टे ।
 लङ्काश्रित गाँह । प.सु. ।

दग्धाहः । पुं । तिलकपुण्ड्रये । वै.निघ. ।

दग्धिका । स्त्री । दग्धायाम् । कुङ्कुरेति कीरु-
 णे । रा.नि.व.८ । दग्धाम् । शरा वा औंका
 ड्वा । चांशीति केचित् । भ. ।

दृग्नेष्टका । स्त्री । अपिदृग्नेष्टकायाम् । पाक ।
हेटे, वासा । हारा ।

दृण्डः । पुं । ४ वृक्षानि । चत्रे । यष्टिकायाम् ।
गाठी, छड़ि ।

दृण्डकः । पुं । वातव्याधिविशेषे । तत्रलघुं —
“पाणिपादशिरःपृष्ठशीर्षिकान्मातिसारतः । दृण्ड-
कत् सस्यगात्रस्य दृण्डकः सोऽनुपक्रमः ॥” भा. ।
शरी । सु.कल्प.७अ. । वा.उ.५.अ. ।

दृण्डकन्दः (कः) । पुं । धरणीकन्दे । रा.नि.
व.७ । [काक । हे.च. ।

दृण्डकाकः । पुं । खनामख्यातकाके । मौड़-

दृण्डधारणम् । स्त्री । यष्टिधारणे । गुणाः —
“शुनः सरीसृपव्यालविषाणिभ्यो भयापहं । अम
खलनदीषन्नं स्थविरे च प्रशस्यते । सत्वोत्साहजल
ख्यैर्यथैर्यथैर्विवर्धनं । अत्रष्टम्भकरश्चापि भय
न्नम् ॥” सु.वि.२४अ. । खलतः सम्प्रतिष्ठानम्
अवष्टम्भनं शत्रुवारणं भयन्नमायुष्यश्च । राज. ।

दृण्डपातः (ती) (इन्) । पुं । सन्निपात-
ञ्चरविशेषे । लघुं — “नक्तं दिवा न निद्रासुपेति
मृक्काति मूढधीर्नभसः । उखाय दृण्डपाती भना
तुरः सर्व्वती भमति ॥” भा.म.१भ. ।

दृण्डपालः । पुं । अश्वैश्वर्यमख्यविशेषे । डा-
नृकाणां गाह । हारा ।

दृण्डपालकः । पुं । दृण्डमत्स्ये । डानृकाणां
गाह । शकुलमत्स्ये । अडेण गाह । हारा ।

दृण्डपाली । स्त्री । गुलायक । मौड़िपाला ।
च.सु.१५अ. ।

दृण्डबालाधः । पुं । हस्तिनि । श.र. ।

दृण्डमत्स्यः । पुं । खनामख्यातमत्स्ये । मौड़ि-
का गाह । हिं दृण्डारी । गुणाः — “दृण्डमत्स्यो
रसे तिलः पितरक्तकफं हरत् । वातसाधारणः
प्रोक्तः शुक्रलो बलवर्धनः ॥” भा. । कफनायुपित्त-
घ्नः तिलः लघुश्च । राज.१प. । [वै.निघ. ।

दृण्डमातङ्गः । पुं । तगर, पिच्छीतगर ।

दृण्डयामः । पुं । दिवसे । वै.निघ. ।

दृण्डवृक्षः (कः) । पुं । कुडीवृक्षे ।
। रा.नि.व.८ ।

दृण्डवृक्षः (स्त्री) (इन्) । पुं । तगरपुष्पे ।
टिगत्र कुल । रा.नि.व.१०।२२ । पिच्छीतगर । उ-
ग्रप्रपांशुका । वै.निघ. ।

दृण्डा । स्त्री । नागबलायाम् । वै.निघ. ।

दृण्डापतानकः । पुं । वातव्याधिमर्दे । ल-
घुं — “कफान्विती यदा वायुर्धमनीषेव तिष्ठ-
ति । स दृण्डवृक्षश्चयति कृच्छ्री दृण्डापतानकः ॥”
सु.नि.१च. ।

दृण्डालुः । पुं । खनामख्यातालुविशेषे । थाम
आन् । प.सु. । “ताम्बूलपात्रा दृण्डालु”रिति ।
द्रव्याभिधानम् । [कृते तन्ने । रा.नि.व.१५ ।

दृण्डाहतम् । स्त्री । पादजलीन विभागदधि-
दण्डिकाः । पुं । दृण्डमत्स्ये । डानृकाणां
गाह ।

दृण्डिका । स्त्री । श्लेष्माकवृक्षे । वै.निघ. ।

दृण्डी (इन्) । पुं । दमनकवृक्षे । दना । रा.
नि.व.१० ।

दृण्डीत्पलम् । स्त्री । वृक्षविशेषे । मण्डुकलग्न,
डानकूनि, डानृपाणा । हिं डानिकुनुहि । मं
सहदेवी । तच्च पीतश्वेतारक्तपुष्पमर्देन विधा भ-
वति । र.मा. । गुणाः — श्वासकासघ्नयन्त्रम् अपि-
दीप्तिकरश्च । राज. ।

दृण्डीत्पला । स्त्री । पीतपुष्पदृण्डीत्पले । डान-
पाण, डानकूनी । र.मा. । शैव.अ.पि.चि.३इत्
शुवतीगुह्याम् । “दृण्डीत्पलाया मूलानि ।” सा.
कौ.दृष्याद्यते । वै.निघ.अजी.चि.भङ्गातकलीहि ।

दृत् । पुं । दन्ते । श.च. ।

दृहुः (कः) । पुं । क्षुद्रकुष्ठमर्दे । मौड़ । लघुं
यथा — “सकच्छ्रागपिङ्गकं दृहुमण्डलमुन्नतम् ॥”
मा.नि. । (कः) कच्छपे । श.र. ।

दृहु(दृ)घ्नः । पुं । अक्रमहृच्छुपे । टाकन् । गाह ।
रा.नि.व.४ । भा.कुष्ठ.चि. ।

दृहुघ्नपत्रम् । स्त्री । दृहुमहृच्छुपे । श.चि. ।

दृहु(दृ)णः । चि । दृहुरीमिचि । अम. । अ.
टी.र. । [नी । तैत्तिरीकोटे । रा.नि.व.१८ ।

दृहुनाग्निनी । स्त्री । वृक्षविशेषे । पादमर्द-
दृहुमर्दी (इन्) । पुं । (Cassia alata)

दहन्मन्त्रविशेषः ॥ नाशमर्कमी, उवधिविदुषुः । हिं
हादमर्दन । तं सिमन्त्रविधि । अतः आदुमारि
ता. सिमन्त्रवगति । "नगदी दहन्मर्दीं स्नात् क्री-
टारिषाहृत्पुनः ।" इति किञ्चित्तन्म ।

दहुरोगी (रु) । वि । दहुरोगयुक्ते ।

दहूः । डु । दहुरीमे । अ.टी.भ. ।

दधि । क्री । शीघ्रसि । मन्त्रन निर्वाण । वसने
अ.र. । कपिले । वै.नि.व. । दुग्धविकारि
नरे । हिं.दही । नं दहिं । नं मौसव । तन्नेदाः

—मन्त्रकादधि मधुरदधि मधुराक्षदधि चन्ददधि
अत्यक्षदधि चेति । "आदौ मन्दं ततः स्नादु स्ना-
दक्षतः परं । अन्नं चतुर्थमत्यक्षं पञ्चमं दधि
पञ्चथा ॥" तत्सूक्तपगुणाः—“मन्दं दुग्धं यदव्य-
क्तारसं किञ्चिदन्नं भवेत् । मन्दं स्नादुद्विषभूचं
दोषभयविदाहृत् । यत्सम्यक् घनतां यातं व्यक्त-
स्नादुरसं भवेत् । अत्यक्ताक्षरसं तत् स्नादु विज्ञै-
रदाहृतम् । स्नादु स्नादत्यभिष्यन्दि इयं मेदःक-
फापई । वातघ्नं मधुरं पाके रक्तपित्तप्रसादनं ।
स्नादक्षं सान्द्रमधुरं कषायागुरसं भवेत् । स्नाद-
क्षस्य गुणा श्रेयाः सामान्यदधिवर्जनैः । यतिरोहि-
तमाधुयै व्यक्ताक्षलं तदक्षकम् । अक्षन्तु दीपनं
पित्तरक्तघ्नैवतिवर्जनं । तदत्यक्षं दन्तारोमहर्षक-
श्चादिदाहृत् । अत्यक्षं दीपनं रक्तवातपित्तकरं
परम् ॥” इति । निःसारदुग्धदधिगुणाः—“असा-
रं दधि संघाहि शीतलं वातलं गुरु । विष्टम्भि
दीपनं हृद्यं गृहणीरोगनाशनम् । दधि पक्वं दुग्ध-
भवं हृद्यं क्षिणं गुणीतमं । पित्तानिलापहं सर्व-
घालप्रिवलवर्जनम् । सञ्चर्करं दधि श्रेष्ठं तृणा-
पित्तक्षदाहृत् । सगुहं वातगुह्यं हृह्यं तर्पणं
शुभ ॥” भा.पू.२५.द.व. । भा. । “न नक्तं दधि
भुञ्जीत न चाप्यधिकशर्करं (अष्टतमशर्करम्) ।
नामुद्रस्यं नाग्नीद्रं नोष्णं नामल्लक्षैर्विज्ञा ॥”
इति । राशिदधिशेवनविधिविधी । भा. पू.२५. ।
अ.र. । सु. । “पीनसं चातिसारे च शीतके विष-
मज्वरे । चरणी सूचकके च कार्थे न दधि
श्रूयते । रक्तपित्तविकारेषु कफोत्थे न तद्धितं ।
अराक्षक्षपित्तवीर्यपुण्ड्रपाक्ष्मायान् क्रमात् । प्रा-
नुवान् कामसाद्यापि विधिं हिला दधिमयः ॥”
राज.२५. । दधिविधयुग्माः—अक्षपयथ्येयुः च-
न्या । सुत्तात्तात्तन्मन्त्रानामेति निवेदि कि-

दासजतमेदाः । सा. गुणाः—अक्षविपाकं रज्ज्वा-
गुरु अक्षगुहं वातघ्नं युक्तेदीपलक्ष्मैकपित्तरक्तप्रि-
वर्जनं सुखरीचनं शीघ्रकरम् । अक्षविघ्नं विषमज्वर-
भूचकशपीनसञ्च । मन्त्रकाम चममिव्यक्तानि
दधि, मलभूचनिःसारकं विदग्धपाकं विदोषवर्-
कच । मधुरदधि कफकरं बलकरं मेदीवर्जनम् ।
तृतीयं दधिसामान्यगुणम् । चतुर्थमाधेयं पित्तरक्त-
कफवर्जनम् । पञ्चमं दन्तहर्षरीमाचक्षणाहृत्क-
रम् । वा.सू.५.अ. । शारददधिगुणाः—“शारदं
दधि गुल्मं रक्तपित्तविघ्नं । शीफकं चाम्य-
तांनां करोति विषमज्वरम् ॥” हेमन्तदधिगुणाः
—“गुरु क्षिणं सुमधुरं कफक्षयवर्जनं । इयं
मध्यक्ष हैमन्तं पुष्टिदं तुष्टिद्विदम् ॥” वसन्तदधि-
गुणाः—“वातलं मधुरं क्षिणं किञ्चिदन्नं कफा-
त्यक्तं । बलकरीत्यक्तमीतं वसन्तं न प्रशस्यते ॥”
शीतदधिगुणाः—“लघु चान्नं भवेद्वीर्यं चात्यु-
रक्तपित्तकृत् । शीघ्रमपिपासाकृत् दधि शीतं न
वैषिके ॥” तथा—“दध्यक्षं गुरुवातदोषशमनं
संघाहि सूत्रावहं वक्ष्यं शीफकरम् हृद्यशमनं
वज्रेश्च भानिप्रदं । कासे श्वास अपीनसिषु विघ्ने
शीतज्वरे स्नादितं रक्तोट्टिककरं करोति सततं शु-
क्लस्य इष्टिं पराम् ॥” राज.व.१५. । स्नादु हृद्यं
रीचनं माक्षस्थम् । राज. । दधिसरः । मत्तत्र
याथ । “दध्नूपरि यी भागो घनः केहसमन्वि-
तः । स लीके सर इत्युक्तः..... । सरः स्नादु-
गुरुस्थो वातवज्रप्रणाशनः । साक्षी वल्लिप्रथमनः
पित्तश्लेष्मविवर्जनः ॥” भा. । दधि नवधा गव्या-
दिभेदेन—अग्निमान्द्यकरं कासश्वासशीतज्वरेषु
हितम् । लवणमरिचपुष्टतर्करासुक्तामल्लक्षपुष्पर-
क्षीनं न नित्यमन्नीयात् । तथा शरदि वसन्ते वीर्ये
रात्री कफविकारे पित्तदोषे च प्रायात् । इति
दधिवर्जस्थानम् । चिकित्सुतं सर्ववर्ज्यं निद्रं
दधि कफघ्नं वातघ्नमग्निदीपनम् । तुष्टिद्विद्वि-
रकाक्षे चातिपथ्यं देहदाक्यं कान्तिप्रदं करोति ।
इति संयोगदधिशेवनकावः । “दधि मधुरमी-
दक्षं मधुराक्षं वा दितं न चाहृतम् । शान्दाश-
मधुरं दीप्तहर्षं त्राकदुक्तमिदम् ॥” राज.व.१५. ।

दधिकः । डु । शीघ्रदहके । मन्त्रन, नागादि ।
हिं शालाह । ज.२.१२५. ।

दधिकर्षिका । क्री । दधा.सू. मन्त्रे, पयसि ।

हानि । र.मा. । “दधो सद्यः पयः मङ्गं वा भवेद्दधिचूर्चिका ।” प.प्र.१६. । अथ दधि दुग्धं समा न भव्यम् । गुणाः—“वातघ्नी वाहिणी रक्षा दुर्जरा दधिचूर्चिका ।” राज. ।

दधिचारिः । पुं । दधिमयजदखे । शारा. ।

दधिजम् । स्त्री । दधनि । नवनीते । रा.नि. व.१५ । [रा.नि.व.१५ ।

दधिजलम् । स्त्री । मलुनि । दधेयं या ९ ।

दधित्यः । पुं । कपित्थद्वये । र.मा. । च.स. १५. । स्त्री । कपित्थफले । ज.द.१२५. । सि.यो. छड्दाह-चि. । च.द.विदाय्यादिलेपे । “दधित्यं वीजपूरकम् ।”

दधित्याख्यः (ह्रः) । पुं । धूपविशेषे, सर- खद्वये । खोवान् इति लोके । र.मा. ।

दधिनाम (कम्) । स्त्री । कपित्थफले । क- ये ९ वेन । सि.यो.द्विज्यास-चि. । “काशीयं दधिनाम च ।” पुं (मा) । कपित्थद्वये । च.द. ।

दधिपुष्पिका (घी) । स्त्री । कटभीठवे । कटुश्चाम् । रा.नि.व.१२ । श्रेतापराजितायाम् । रा.नि.व.३ । शूकशिल्प्याम् । आनाकुशौ । वै. निघ. । तन्नामकफलमाकविशेषे । छिछिडा, छै- पा । छिं कुङ्किरी । मं गीडीकुङ्किली । कं काक- षोला, कुगरी । गुणाः—कटुः मधुरा शीतला सनापपिण्णो वातकरी गुरुः शरीरकषी च । रा.नि.व.७ । वीजगुणाः—गुरु हृद्यं रूच्यं मलसा- यकं कफाधिमन्यकरं वातपित्तहरम् । वै.निघ. ।

दधिधूपः (काः) । पुं । दधिवटके । दधेयं वडा । वै.निघ. ।

दधिफलः । पुं । कपित्थद्वये । रा.नि.व.११ ।

दधिभवम् । स्त्री । नवनीते । ननि । वै.निघ. ।

दधिमण्डः (स्तु) । पुं, स्त्री । दधिमण्डे । दधि- त्र १५ । र.मा. । गुणाः—“मसु त्रिलहरण्यं लघु भक्ताभिलाषकम् । क्षीतीविशीघ्रं त्रादि क- पदधोभिलाषकम् । अठ्यग्रीधनं शीघ्रभिनति न- केसद्वयम् ।” भा. । “उष्णं दधिपित्तदं जलहरं रूच्यं कषायं सरं मुक्तिदकरं दधीदरगदहीदा- र्शना आननं । क्षीतः दधिकरः कफाभिलाषं विह-

भयसापहं पाण्डुवासविकारगुणजननं मसु- म- र्गं लघु ॥” रा.नि.व.१५ ।

दधिमण्डातकम् । स्त्री । दधिमलुनि । च. चि.१८५.पञ्चकीलहते । [वै.निघ. ।

दधिमण्डोज्ज्वलम् । स्त्री । नवनीते । ननि ।

दधिलेहः । पुं । दधिसरे । दधेयं मत्र, मा- था । र.मा. ।

दधिवटी । स्त्री । शीघे । हेटेरं शूङ्गा, द- त्रिज्जारं शूङ्गा, ७ बुले पांरा, तीरताज्जरेने गक्क, मोधन करिबे । पांरा १ तो. ग- क्क १ तो. ईशार कञ्जलि, हरितालं, विह, तूँते, एगवान्क, अल, थांगर, श्वशाक्की, काञ्जमोह प्रतोके ॥० तो. निजिन्का, न- ताकटेकी, अपराजिता, खरडी ७ छितार मूल, ईशादेर रसे भावना । बत्ती १ मरिवा. । मेव. । कञ्जलिः १ तो. हरितालं, विहं तुल्यम् ए- लवालुकम्, अमकम्, खपरं खर्षमाधिकं खोई एषां प्रति ॥० तो. । निर्गुण्डीजयनीज्योतिषती- चिकरसेन क्षाधिन वा भावयेत् ।

दधिवासुका । स्त्री । गीदन्तहरिताली । दु- रालभाभिदे । वै.निघ. ।

दधिशीघः । पुं । गृह्णवानरे । दधीकरसर्प- विशे । सु.कल.४५. । See सर्पः । गीलाङ्ग- वानरे । गृह्ण पोड़ा । चिका. ।

दधिसक्तवः । पुं (बहु) । दध्युपसिक्तसमुपु. । दधेमाथा छातु वा रगांता । चम. ।

दधिसक्तः । पुं । रसालायाम् । प.सु. ।

दधिसरः । पुं । दध्यभागे । दधिप्र मत्र । वै.निघ. । See दधि ।

दधिसारम् । स्त्री । नवनीते । वै.च. ।

दधिसेहः । पुं । दधः सेहभागे, दधिसरे । चिका. । [See तैषपर्वी. ।

दधिस्रवा । स्त्री । नवनीते । वै.चि. ।

दधिलेहः । पुं । तले । चोम । जटा. ।

दधीचा(अ)स्त्रि । स्त्री । क्षीरके । चिका. ।

दध्ययम् । स्त्री । दधिसरे । वै.निघ. ।

दध्यङ्गः । पुं । सरखद्वये । चिका. ।

दध्यानी । स्त्री । कटुकां । कटुकी । वै.निघ. ।

दध्याली । स्त्री । सुदर्शनालतायाम् । मत्स्यशतम्, उत्रतिभूति । हि मदनमलु । र.मा. ।

दध्यान्नः । पुं । कपिलवृक्षे । वै.निघ. ।

दध्युत्तर(क)म् । स्त्री । दधिसारे । र.मा. । सु.सू.४१५. ।

दन्तः । पुं । तरुप्रकाशे । रा.नि.व.२ । चर्वण-साधनास्त्रनि, दशने । दौत । स च शिशोः षष्ठे मासि जायते । सुखबोधः ।

दन्तकडुमडिः । पुं । तन्नामकबालरोगे । यत्र बालकः निद्रितोऽपि दन्तशब्दं करोति । रस.र. बाल.वि. ।

दन्तकरालः । पुं । दन्तरीगमेदः । “करालः सुकुमाराणां दशनानां समुद्रवः ।” बा.उ. २१५. ।

दन्तकर्षणः । पुं । निम्बवृक्षे । जेवुगोष्ठि । श.र. ।

दन्तकाष्ठः । पुं । चर्कवृक्षे । खदिरवृक्षे । अ-ख्युनवृक्षे । करञ्जवृक्षे । वै.निघ. । विकटवृक्षे । वेहेटी गोष्ठि । रा.नि.व.६ । स्त्री । दन्तधावनकाष्ठे । दौतन काठि । तच्च बादशाकुलं कनिष्ठाकु-लिख्युलम् ऋजु अयन्ति कौटाद्यक्षतं यावन्तम् । त-दुक्तं—“बादशाकुलमायतम् । कनिष्ठिकापरीणा-श्चञ्जयधितमत्रयम् । निम्बखदिरयष्टिमधुकरञ्ज-भवन् ऋतुवीर्यरसदोषविशेषेषु प्रशस्तम् । अवेच्य-सुच दोषश्च रसं वीर्यञ्च योजयेत् ।” सु.चि.२४ अ. । “कषायं मधुरं तिक्तं कटुकम्प्रातस्त्यजितम् । निम्बश्च तिक्तके श्रेष्ठः कषाये खदिरस्तथा । मधु-की मधुरे श्रेष्ठः करञ्जः कटुके तथा ।” सु.सू.५ अ. । “केऽप्यत्र करवीरामकरञ्जवकुलासनान् । दन्तकाष्ठार्थमन्ये तु सर्वान् कष्टकिनोऽभ्यधुः । गु-वाकतालहिनालखर्जूरैः केतकीयुतैः । नारिके-लीन ताद्या च न कुप्याद्दन्तधावनम् । आर्दिती क-र्णशूलौ च दन्तरीगौ नवज्वरी । शोथौ कासी च सूक्ष्मांती दन्तकाष्ठं विवर्जयेत् ।” राज.१५. ।

दन्तकाष्ठकम् । स्त्री । पाण्डुवृक्षे । रा.नि. व.४ । दन्तधावनकाष्ठे । [वै.निघ. ।

दन्तकेतुः । पुं । लघुनिम्बवृक्षे । जेवुगोष्ठि ।

दन्तकर्षणम् । स्त्री । दन्तमार्जने । दौतमांशु ।

दन्तघातः । पुं । निम्बवृक्षे । शिशोर्दन्तकडुम-डिरीगे । वै.निघ. ।

दन्तचालः (नः) । पुं । दन्तरीगविशेषे । दौ-त नड । “चालचलद्दिदर्शनैः भक्षणादधिकव्य-थैः ।” बा.उ. २१५. ।

दन्तच्छदः । पुं । भीष्टे । इला. ।

दन्तच्छदा । स्त्री । मधुरविम्ब्यां । विम्ब्याम् । कुम्भूक । तेलीकूट । वै.निघ. ।

दन्तच्छदोपमा । स्त्री । कुन्दुरी । विम्ब्याम् । रा.नि.व.७ ।

दन्तध(धा,प)वनम् । स्त्री । दन्तमार्जने । दौत मांशु वा दौतन कर । दन्तधावनकाष्ठे । दौतन काठी । दन्तधावनविधिः—“प्रातर्भङ्ग-श्च मध्यं कषायकटुतिक्तकम् । भक्षयेद्दन्तपवनं दन्तमांसान्यधावनम् । केऽप्यत्र करवीरामकरञ्ज-वकुलासनान् । दन्तकाष्ठार्थमन्ये तु सर्वान् कष्ट-किनोऽभ्यधुः । निषिद्धं यथा—गुवाकतालहिनाल-खर्जूरैः केतकीयुतैः । नारिकेलीन ताद्या च न कु-प्याद्दन्तधावनम् ॥ इति । दन्तधावने दिक्—“श-ल्युः स्याद्दन्तिनास्येन पश्चिमास्येन चामयः । पूर्वो-स्येनोत्तरास्येन सम्यदो दन्तधावनात् ॥” इति । द-न्तकाष्ठव्यवहारे निषिद्धजनाः यथा—“अर्दिती कर्णशूलौ च दन्तरीगौ नवज्वरी । शोथौ कासी च सूक्ष्मांती दन्तकाष्ठं विवर्जयेत् ॥” इति राज.१५. ।

दन्तधावनः । पुं । खदिरवृक्षे । ज.द.१२५. । रा.नि.व.८ । गुच्छकरञ्जे । रा.नि.व.६ । वकुल-वृक्षे । श.च. ।

दन्तनाडी । स्त्री । दन्तमूलगतनाडीनामरीगे । मूत्रनालो । सा पञ्चविधा वातपित्तकफसन्निपाता-गन्तुजनिमिता । “दन्तमूलगता नाड्यः पञ्च त्रैया यथैरिताः ।” भा.म.४भ.सु.री.चि. ।

दन्तपत्रकम् । स्त्री । कुन्दपुष्पे । श.च. ।

दन्तपातनयन्त्रम् । स्त्री । दन्तोत्पाटनयन्त्रे । दौततोना मीडांनि । “शरपुङ्खं यन् दन्त-पातनमुच्यते ।” अचि. ।

दन्तपाली । स्त्री । शिशोर्दन्तरीगे । बा.उ. २५५. ।

इक्ष्वापीठकम् । स्त्री । इक्ष्वावेष्टे । ढौंतेत्र
माङ्गि । ज.द.२५. ।

इक्ष्वापुष्पुटः (कः) । पुं । इक्ष्वावीगविशेषे ।
ढौंतेत्र माङ्गि फोला वा ढौंतेत्र गोंडा
फोला । “इक्ष्वायस्त्रिषु बाप्यत्र श्रयधुर्जायते म-
हान् । इक्ष्वापुष्पुटकी नाम स वराधिः कफरक्त-
जः ।” भा.म.४भ.सु.री.चि. । “इक्ष्वायस्त्रिषु वा
यस्य श्रयधुः सरजो महान् । इक्ष्वापुष्पुटकी ज्ञेयः
कफमास्तपित्तजः ।” सु. । “इक्ष्वायस्त्रिषु वा श्री-
मो वदरास्त्रिभिर्भो घनः । कफास्त्रात्तीव्ररक्तं श्रीघ्नं
पृथ्वे इक्ष्वापुष्पुटः ॥” वा.उ.२१५. ।

इक्ष्वापुष्पः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । वै.निघ. । स्त्री ।
कतकफले । श.च. ।

इक्ष्वा(न्ता) फलः । पुं । पिप्पल्याम् । “इक्ष्वा-
फलं पिप्पल्याम् ।” रा.नि.व.२१. । स्त्री । कतक-
फले । निम्बोत्पल फले । श.च. ।

इक्ष्वा(न्ता)फला । स्त्री । पिप्पल्याम् । रा.
नि.व.६. । अश्वत्थिकावृक्षे । वै.निघ. ।

इक्ष्वाभागः । पुं । इक्ष्वायभागे । अम. ।

इक्ष्वाभेदः । पुं । इक्ष्वावीगविशेषे । लक्ष्णम्—
“इक्ष्वाभेदे विजातोदमेदरकस्फुटनान्विताः ।” वा.
उ.२५. । [ता वा पाथुरि । हारा. ।

इक्ष्वामूलम् । स्त्री । इक्ष्वावमूले । ढौंतेत्र मञ्ज-

इक्ष्वामूलम् । स्त्री । इक्ष्वावमूलरोगे । रा.नि.व.
२०. ।

इक्ष्वामूलिका । स्त्री । इक्ष्वावमूले । श.र. ।

इक्ष्वास्त्रजन्मम् । स्त्री । काशीधे । शिरेरुम् ।
उ.सा.सं. ।

इक्ष्वावीगः । पुं । इक्ष्वावीगमुखरोगे । स अष्ट-
विधः । यथा—दाहजः कृमिदन्तः भस्मजः दन्त-
हर्षः इक्ष्वाविद्रधिः इक्ष्वावर्करा कपालिका श्वावद-
न्तश्चयेति । भा. । इक्ष्वाविद्रधिमगणय्य हनुमीच-
माह सु.नि.१६५. । अश्वत्थ इक्ष्वावतरीगे । ज.
द.१८५. । See मुखरोगः ।

इक्ष्वावीगी (इक्ष्वा) । वि । इक्ष्वावीगमुक्ते ।

इक्ष्वावैखनम् । स्त्री । अश्वत्थविशेषे । ढौंतेत्र
माथुरि होला । यथा—“एकधारं चतुष्कोणं

प्रवृत्ताकृति चेकतः । इक्ष्वावैखनकं तेन श्रीधरे-
इक्ष्वावैखनम् ॥” अत्रि. ।

इक्ष्वावलः । पुं । इक्ष्वावि । वै.निघ. ।

इक्ष्वावस्त्रम् (वासः) । स्त्री, पुं । जीरे । रा.
नि.व.१८. ।

इक्ष्वाविद्रधिः । पुं । इक्ष्वावेष्टगतरीगविशेषे ।
ढौंतेत्र गोंडा फोला, ढौंतेत्र गोंडा । यत्र इक्ष्वा-
वेष्टगतदोषेण सरक्तेन हेतुना वास्तुतो दाहवजा-
युक्तः महान् श्रयधुः भिन्नः पूयं सवेत् स इक्ष्वावि-
द्रधिः । “इक्ष्वावासमलैः सलैः वाह्यतः श्रयधुर्मा-
हान् । सदाहवक् सवेष्टिन्नः पूयसं इक्ष्वाविद्र-
धिः ॥” भा.म.४भ.सु.री.चि. ।

इक्ष्वावीजः (कः) (जा) । पुं, स्त्री । दाहि-
नवृक्षे । भा. । रा.नि.व.११. । (जा) अलाव्याम् ।
वै.निघ. ।

इक्ष्वावेष्टः । पुं । इक्ष्वावेष्टनमांसं, इक्ष्वामादिका-
याम् । ढौंतेत्र माङ्गि । दुष्टशोणितजे तन्नामक-
इक्ष्वावेष्टजरीगे । यदि पूयरुधिरं सवेत् इक्ष्वा-
चला भवन्ति तदा इक्ष्वावेष्ट इत्यभिधीयते । “अव-
न्ति पूयं रुधिरं चला इक्ष्वा भवन्ति च । इक्ष्वावेष्टः
स विज्ञेयो दुष्टशोणितसम्भवः ॥” भा.म.४भ.सु.
री.चि. ।

इक्ष्वावेष्टजरीगः । पुं । इक्ष्वावेष्टनमांसगतसू-
खरोगे । स षोडशविधः (ढौंतेत्र माङ्गि १७
त्रोत्र) यथा—इक्ष्वावेष्टः सौखिरः महासौखिरः
परिदरीपकुशी वैदर्भः खलि(स्त्री)वर्धनः (अष्टकं
पञ्च) अधिमांसकः करालकः, पञ्चइक्ष्वावः वा-
तादिभेदेन, शीतादः इक्ष्वापुष्पुट इति । “शीतादो
गर्दितः पूर्व्वं इक्ष्वापुष्पुटकस्तथा । सूर्य्यावोद्योर्द-
न्तसूखे तु दश वट् तथा । इक्ष्वावेष्टः सौखिरश्च म-
हासौखिर एव च । ततः परिदरः प्रोक्तस्तत्तल्लुप-
कुशः श्रुतः । वैदर्भश्च ततः प्रोक्तः खलि(स्त्री)वर्ध-
न एव च । अधिमांसकनामा च इक्ष्वावः पञ्च
च । इक्ष्वाविद्रधिरप्यत्र इक्ष्वावेष्टेऽपि षोडश ॥” भा.
म.४भ.सु.री.चि. । मा.नि. । करालस्थाने इक्ष्वावि-
द्रधिमाह भावमिश्रः । संयुतस्तु करालकं न गण-
यति । एषां लक्षणानि तत्तत्पर्याये ख्यातिः ।

इक्ष्वावैदर्भः । पुं । इक्ष्वावमूलगतसूखरोगे । See
वैदर्भः ।

दन्तशङ्कुः । पुं । तीक्ष्णकण्टकप्रथमयवपत्रमुखे दन्ताहरणार्थं शस्त्रमेवे । “शङ्कुवच्च मुखं तस्य का-
र्यमङ्गाङ्गुलयतम् । चतुरस्रं समचैव तीक्ष्णधारं
समाहितम् । इत्याद्यं तस्य कर्तव्यं शस्त्रं त्रीहस्त-
स्त्राकृति । कपालिकां शर्करास्य दन्तानां तैव शो-
षयेत् ॥” सु.सू.८७. । सु.टी.३. ।

दन्तशठः । पुं । दन्तशठे । अ.टी.म. ।

दन्तशठः । पुं । कपित्थवृक्षे । जम्बीरवृक्षे ।
रा.नि.व.११।२२ । चाक्रियां । आमातकवृक्षे ।
कर्शरवृक्षे । म. । तिलिङ्गीवृक्षे । वै.निघ. ।

दन्तशठा (ठी) । स्त्री । चाक्रियां । आम्-
कृन् । रा.नि.व.५ । तिलिङ्ग्याम् । भा. ।

दन्तशब्दः । पुं । बह्वृष्टमालकस्य दन्तपीडन-
रोगे । नाँत कड़मड़ रोग । लक्षणम्—“ऊर्ध्वं
निरीक्षते दन्तान् खादेल्कजति वृश्चते ।” मा.नि. ।

दन्तशर्करा । स्त्री । दन्तगतमुखरोगे । नाँ-
तेत्र पांशूनि । लक्षणं यथा—“मली दन्तगती
यत्न पित्तमाकृतशीघ्रतः । शर्करैव खरस्यशो सा
मेया दन्तशर्करा ॥” मा.नि. ।

दन्तशाणम् । स्त्री । दन्तवर्षणे, दन्तनिष्कु-
ण्डल्ये । मांजन, मिश्रि । त्रिका. । [श.र. ।

दन्तशिरा । स्त्री । दन्तवेष्टे । नाँतेत्र मांङि ।

दन्तशूलम् । स्त्री । दन्ततोदे । दन्तावृन्दे । नाँ-
तेत्र मूलूनि । रा.नि.व.२० ।

दन्तशैथिल्यम् । स्त्री । वातजदन्तरोगविशेषे ।
नाँत आन्गं । च.सू.२०७. ।

दन्तशीफः । पुं । दन्तावृन्दरोगे । रा.नि.व.२० ।

दन्तहर्षः । पुं । दन्तगतमुखरोगे । नाँत नि-
हत्रा, टेक । लक्षणं—“शीतवृक्षप्रवातास्त्रस्यशां-
नामसहा विजाः । पित्तमाकृतकोपेन दन्तहर्षः स
नामतः ॥” मा.नि. । “दशनाः शीतमुष्णस्य सञ्जने
स्पर्शनं न च । यस्य तं दन्तहर्षम् व्याधिं विद्यात्स-
मीरणात् ॥” सु. । “शीतवृक्षप्रवातास्त्रस्यशां-
सहा विजाः । तच्च सुर्वातपित्ताभ्यां दन्तहर्षः स
कीर्तितः ॥” भा. । [का. । जटा. ।

दन्तहर्षकः (णः) । पुं । जम्बीरवृक्षे । चि-

दन्ताघातः । पुं । निम्बकवृक्षे । गोंडा ले-
वुर गाह । रा.नि.व.११ ।

दन्तायुधः । पुं । वनशूकर । त्रिका. ।

दन्तावृन्दः । पुं. स्त्री । दन्तरीगविशेषे । नाँतेत्र
गोंडांत्र आं । रा.नि.व.२० ।

दन्तावलः । पुं । करिषि । अम. । [श.र. ।

दन्तिका (जा) । स्त्री । दन्तीवृक्षे । अम. ।

दन्तिनी । स्त्री । दन्तीचुपे । रा.नि.व.६ । वै.
निघ.२४. क्रमि-चि. चित्रकादितैश्च ।

दन्तिनीबीजम् । स्त्री । जैपालबीजे । अम-
पाल । रा.नि.व.६ । [सु.सू.२७७. ।

दन्तिला । स्त्री । नागदन्त्यां । हातिवृं ।

दन्ती । स्त्री । (Baliospermum monta-
num. Syn. Croton polyandrum.)

खनामख्यातद्रव्यवृक्षे । दन्ती गाह । हिं । इकुम् ।
मं दान्ति । कं दन्ति । तं दन्तिवेष्टु, कीटवृक्षम-

दुम् । वम्. जामालगोटा । इक्षदीर्घमिदेन दन्ती
विधा । तथोक्त्वा उदुम्बरदलाकारा, अन्त्या ए-

रवृक्षदला । सा. गुणाः—कटूणा शूलघ्नी अर्शत्रि-
णाश्मरीघ्नी दीपनी च । अन्त्या कटूणा रोचनी

क्रमिघ्नी शूलकुष्ठामघ्नी तुदामयघ्नी च । रा.नि.व.
६ । “दन्तीवृक्षं सरं पाके रसे च कटु दीपनं ।

गुदादुराशमशलासकच्छुकुष्ठविदाहृतम् । तीक्ष्णं
हन्ति पित्तास्रकफशोथोदरक्रिमिन् । सुदृढदन्तीफलं

तु स्यात् मधुरं रसपाकयोः । शीतलं स्रष्टविष्णू-
चगरशीथकफापहम् ॥” भा. । वा.सू.१५५. अ. श्ला-

मादिः । “श्लामा दन्ती द्रवन्ती ।” सु.सू.१२७. ।
च.सू.२७. वमने । जैपालबीजे । वै.निघ.२४. शी-

तज्व.चि. । “काथेन दन्तीचिहतीहनेन ।” वा.
या.चि.महानाराचरसे । ४४५ विषगर्भतैश्च । पुं

(इन्) । इतिनि । प.सू. । [वै.निघ. ।

दन्तीफलम् । स्त्री । पिप्पल्याम् । दन्तीबीजे ।

दन्तीफलसमाकृतिः । पुं । पिप्पलावृक्षे ।
गेल्ला गाह । वै.निघ. ।

दन्तीबीजम् । स्त्री । जैपालबीजे । रा.नि.व.६ ।
वै.निघ.२४. अर्श.चि.मघ्नीदधिवन्त्याम् । वा.सू.१५५.

वृत्तसञ्जीवनीरसे, वातगजकेशरीरसे ।

दन्तीहरीतकीशुङ्गः । पुं । गुणाधिकारि ।
पाठः—“जलद्वीपे विपक्षार्थं विंशतिः पञ्च चाम्भ-
याः । दन्त्याः पलानि तावन्ति चित्रकस्य दधैव

च । तेजाटभानमिवेष पचेद्दन्तीसमं गुडं । तशीभ
यं पिष्टवूर्णानैलाद्यापि चतुष्पलं । पलमेतलं कषा-
यच्छुद्धीः सिद्धे सिद्धे च शीतले । शीतं तैलसमं द-
द्याद्यातुर्जातपलनया । ततो लेहपलं सिद्धाजम्भ्या
चैकां हरीतकीम् ॥” घोटलीयहृरीतकी २५
दन्तीमूलं २५ प. चिचकमूलं २५ प. जलं ६४
श. श्रे. ८ श. । पुरातनगुडस्य २५ प. क्वाथेन गुडं
गोलयित्वा पचेत् । पाके सिद्धे अवतार्य स्निग्धे
सति त्रिद्वयूर्णं ४ प. कषायशुद्धीः प्र. पलं तिल-
तैलं ४ प. प्रवेप्यम् । शीते मधु ४ प. गुडत्वक्
एलातेजपत्रनागकेसरार्षां प्र. २ तो. मिश्रणीयम्
मात्रा २ तो. हरीतकी १० श. । रस. र. ।

दन्तुरः । चि । उच्चदन्ते । नतानते । मे. ।

दन्तुरच्छदः (त्वक्) । पुं । मातुलुङ्गहवे ।
टोवा गाह् । रा.नि.व.११ । [निघ. ।

दन्तोच्चला । स्त्री । श्वेतज्वातीपुष्पहवे । वै.

दन्तोद्भेदः । पुं । बालदन्तोद्भमे । नां त उँ ।
“दन्तोद्भेदः शिशोः सर्व्वेरीगाणां कारणं श्रुतं ।
विशेषाश्वरविद्भेदकासच्छर्द्दिशिरीरुजाम् । अभि-
थन्दस्य पीयक्या विसर्पस्य च जायते ॥” भा.म.
ख.४भ. । [तानि २० । च.ग्रा.७अ. ।

दन्तोलूखलम् । स्त्री । दन्ताधिष्ठानास्थनि ।

दन्दशः । पुं । दन्ते । वै.निघ. ।

दन्दशूलः । पुं । सर्पे । वै.निघ. ।

दमः । पुं । दमनकद्रुपे । वै.निघ. ।

दमनम् । स्त्री । दमनपुष्पे । दनां कून । सि.
यो.च.द.वा.व्या.चि.महाराजप्र.तैले । पुं । कुन्दपु-
ष्पहवे । कूटफूलैर गाह् । रा.नि.व.१० । दम-
नकहवे । चिका. । “दमनकुवरसिक्तो ह्रद्वी वृष्यः
सुगन्धिकः । यद्वणात् विषकृच्छाललेदकशूविदी
पजित् ॥” भा. ।

दमनकः । पुं । (Artemisia Scoparia
or A. Indica.) दना इति ख्याते पुष्पद्रुपे ।
दनां गाह् । प.सु. । हिं दवणा । पं दीणा । गु-
ष्मः—शीतलः तिक्तः कषायः कटुकः हृन्दीप-
विदीपघ्नः विषविस्सीटघ्नश्च । अन्यथ वन्यदमनः
कीर्यलक्षनकारी बलदायी आमदीपहारी च ।
रा.नि.व.१० ।

दमनी । स्त्री । अग्निदमनीनामद्रुपे । [मार्गानां
रा.नि.व.४ । नागदमन्याम् । नागमना । वै.निघ. ।

दमयन्ती । स्त्री । भद्रमल्लिकापुष्पहवे । मल्लि-
क । कूलैर गाह् । रा.नि.व.१० । कर्कटिका-
याम् । वै.निघ. ।

दम्पती । पुं (दि.) । जायापत्नीः । वै.निघ. ।

दम्भः । पुं । अतीसाररोगे दाहकार्यविशेषः ।
“नाभेर्वाङ्गुलकादधोर्ध्वश्रिवर्धशास्थिमूले तथा ।
दाहः प्रज्वलितायसस्य कथितो दम्भो यद्वह्ण्यतु-
रे ॥” तन्त्रान्तरम् ।

दम्भाफलः । पुं । सेवहवे । प्र.७ । वै.निघ. ।

दम्भीरः । पुं । लावपचिणि । (भक्तः) महिषे ।
वै.निघ. ।

दम्यः । पुं । पण्डे । हवे । वै.निघ. ।

दरः । पुं । शङ्खे । वै.निघ. २भ. मधुरज्व.विष्णु-
चिकादिकषाये । विषे । वै.निघ. । [४ ।

दरकण्टिका । स्त्री । शतावर्ध्याम् । रा.नि.व.

दरदः । पुं । उत्तपत्रशाके । नटे शीक । प.
मु. । स्त्री । हिङ्गुलधाती । रा.नि.व.११ । र मा ।

दर्दराम्नः । पुं । मीनास्नीने, वाञ्छनविशेषे ।
श.मा. ।

दर्दरीकः । पुं । भेके । सेवे । उणा. ।

दर्दुरः । पुं । पुनर्नवायाम् । इन्द्रगोपकीटे ।
वर्षाभ्याम् । रा.नि.व.२१ । कृष्णाम् । नीलाश्वमेदे ।
रा.नि.व.११ । र.चि.३अ. । “बलिदर्दुरपूतिलीह-
तापम् ।” भेके । मे. । शालिधान्यमेदे । अथं प-
टिकाङ्गीनगुणः । च.सू.२७अ. ।

दर्दुरच्छदा । स्त्री । ब्राह्मिद्रुपे । वै.निघ. ।

दर्दुरदला । स्त्री । मण्डूकपर्ण्याम्, सा च ब्रा-
ह्मी, ब्राह्मी, वरभीति महाराष्ट्रे ख्याता । थूलकृष्ट
उभे । भा.म.१भ.चित्तमम.ज्व.वि. । “हनुवि-
तकजीय दर्दुरदला ।”

दर्दुरपर्णी । स्त्री । ब्राह्मिद्रुपे । वै.निघ. ।

दर्दुः (द्रूः) । पुं । लकृचहवे । उडलो गाह् ।
रा.नि.व.८ । महाकुष्ठमेदे । दाद । मा.नि. स्त्री ।
दहुरीगे । उणा. ।

दर्दुन्नः । पुं । अक्रमर्दहणे । टांकनां ग्रीष्म-
श.र. ।

दर्दुन्नपत्रम् । स्त्री । पत्रशाकविशेषः । प्राप्रय-
क्षिनी । अक्रमर्दहणे टांकनां पाठा । छिं च-
कवङ् । गुणाः—दीपहरम् अस्त्रं वातकफघ्नं क-
क्षूकासकृमिनासदद्गुक्छन्नं लघु च । भा.पू.१भ.
शा.व. । See दद्रुग्री ।

दर्दु(द्रू)णः । त्रि । दद्रुरोगिणि । अ.टी.भ. ।

दर्दु(द्रू)रोगी (इन्) । त्रि । दद्रुरोगयुक्ते ।
अ.टी.भ. । [चिका.]

दर्पः । पुं । कलूरिकावृक्षे । मे. । उफणि ।

दर्पणम् । स्त्री, पुं । नेत्रे । जटा. । आदर्शं ।
आर्शि. । गुणाः—आयुःश्रीकारित्वं पापशमनत्व-
ञ्च । राज.२प. ।

दर्पपत्रकः । पुं । काशहणे । वै.निघ. ।

दर्पा । स्त्री । कलूथ्याम् । वै.निघ. ।

दर्भः । पुं । (*Poa cynosuroides*, Syn.
Eragrostis cynosuroides.) कुशहणे ।
कुश ङण । छिं दाभ् । तें दुभ । अम. । सु.सू.
१८भ. । (*Imperata cylindrica*, Syn.
Saccharum cylindricum.) उलुके । डे-
नू, शंगङ्गा । प.सु. । वा.सू.१५भ. वरुणादिः ।
“वहलपल्लवदर्भरुजाकराः ।” च.सू.४भ. । काश-
हणे । श.र. ।

दर्भकः । पुं । अश्वस्य पादरोगविशेषः । लक्षणं
—“मण्डूक्या विवरं यस्य दर्भमुञ्चकरं भवेत् । त-
स्य दर्भक इत्युक्ती वराधिः कष्टचिकित्सितः ॥”
ज.द.१२भ. । [कृमिज्जाति । वै.निघ. ।

दर्भकुसुमः । पुं । कृमिजाती । तन्नाकार

दर्भपत्रः । पुं । काशहणे । रा.नि.व.८ ।

दर्भपुष्पः । पुं । तन्नामकदर्वीकरसर्पविशेषः ।
राजिमच्छर्पविशेषः । वैकरञ्जजातीयसर्पे । सु.कल्प.
४भ. । See सर्पः । कफजकृमिभेदे । अ.वि.७भ. ।

दर्भमूलम् । स्त्री । कुशमूले । उलुमूले । अ.
द.हद्रो.चि. ।

दर्भरः । पुं । लावपचिणि । वै.निघ. ।

दर्भवटम् । स्त्री । अमर्दह । चिका. ।

दर्भाह्वयः । पुं । सुन्नहणे । गूङ् । रा.नि.व.८

दर्विः (र्वी) (कः) । स्त्री । सर्पफणायाम् ।
दर्विकायाम् । हांता । अम. । श.र. ।

दर्विका । स्त्री । दर्व्याम् । हांता । अ.टी.
रा. । कञ्जलभेदे । कांजल । तच्च सौवीरजाव-
लतुल्यमयूरश्रीकरदर्विकासीवानीलभेदेन षट् भव-
ति । तन्नक्षत्रणम् अन्नमशब्दे द्रष्टव्यम् । पुराणम् ।
गोजिह्वायाम् । वै.निघ. ।

दर्विपत्रिका । स्त्री । गोजिह्वायां । दांड़िग्र-
भां । ज.द.१२भ. ।

दर्वीकरः । पुं । सर्पजातिविशेषः । कणधर
मर्ष. । लक्षणं यथा—“रथाङ्गलाङ्गलच्छत्रसन्नि-
काङ्गुशधारिणः । फणिनः शीघ्रगतयः सर्पां दर्वी-
करा मताः ॥” वा.ज.२६भ. । दर्वीकरभेदाः—
क्षणसर्पमहाक्षणक्षणोदरश्चेतकपीतवलाङ्कमहास-
र्पशङ्कपाललोहितालगतवेधुकपरिसर्पखण्डफणककु-
दपन्नमहापन्नदर्भपुष्पदधिसुखपुण्डरीकमुकुटीमुख-
विकिरपुष्पाभिकीर्णगिरिसर्पऋतुसर्पश्चेतोदरमहा-
शिरालगदांशीविषाशेति । दर्वीकरस्य मध्यमे विष-
वेगे श्वाववर्णं दुष्टञ्च रक्तं स्यात् । तथा सुखादौ
श्वावता स्यात् । द्वितीये गन्धयः, तृतीये शिरीश-
रुवादयः, चतुर्थे धीवनादयः, पञ्चमे सन्धिविश्रे-
षणं तन्द्रा पर्व्वभेदः दाहः हिक्का च, षष्ठे हृत्पौ-
डायाः, सप्तमे च शुक्लं प्राप्य स्त्रन्वादिभङ्गः सर्व्वचे-
ष्टानिर्व्वत्तिञ्च स्यात् । वा.टी.अरण्यः ।

दर्शः । पुं । अवलीकने । मे. ।

दर्शतः । पुं । मूर्त्यै । चन्द्रे । उषा. ।

दर्शनम् । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ । दर्पणे ।
स्वप्ने । मे. ।

दर्शनी । स्त्री । तैलकोटके । वै.निघ. ।

दर्शनीयः । पुं । अर्कहणे । श्वेताकं । वै.निघ. ।

दर्शनीज्वला । स्त्री । श्वेतजातीहणे । वै.
निघ. ।

दर्शविपत् । पुं । चन्द्रे । हारा. ।

दलम् । स्त्री । तेजपत्रे । रा.नि.व.६ । वा.ज.५
भ. । अ.द.सि.यो.समशर्पारचूणे. । “शुष्कीकृषी-

भरिषनामदललगीला ।” पत्रे । पीता । चिका ।

दलकीमलम् । स्त्री । पत्रे । वै.निघ. ।

दलकीषः । पुं । मल्लिकापुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।
कुन्दपुष्पवृक्षे । श.मा. ।

दलनिष्पीकः । पुं । भूर्जवृक्षे । श.मा. ।

दलपः । पुं । सुवर्णे । उषा. ।

दलपुष्पा । स्त्री । केतकीवृक्षे । कृष्ण ग्राह. ।
रा.नि.व.१० । श्वेतकेतक्याम् । श्वेत कृष्ण । वै.
निघ. ।

दल(अर्ध)लाङ्गलकः । पुं । तदाकारच्छेद-
विशेषे । य एकस्मिन् पात्रे हिदः स दललाङ्गल-
काख्यः । वा.उ.१८८. । “अस्मैकतरं यच्च सी-
र्षलाङ्गकः स्मृतः ॥” सु.चि.८८. ।

दलशालिनी । स्त्री । कस्युकशके । कटू भा-
क । वै.निघ. ।

दलसायसी । स्त्री । श्वेततुलसीवृक्षे । वै.निघ. ।

दलसारिणी । स्त्री । केसुकवृक्षे । कृष्णे ग्रा-
ह. । र.मा. । [कण्टके । कै.टि. । हारा. ।

दलसूचिः । पुं । कण्टकवृक्षे । कै.टि. ग्राह. ।

दलस्रसा । स्त्री । पत्रशिरायाम् । पीतात्र
मित्रा । हे.च. । [भा. ।

दलहीनफला । स्त्री । सुखेमानौखर्जूयाम् ।

दला । स्त्री । नगवल्ग्याम् । नानिता । प.सु. ।
अजमीदायाम् । राकुनी, वनयमानौ । रा.नि.
व.६ ।

दलायलोहिता । स्त्री । चिल्लीनामपत्रशा-
के । रा.नि.व.७ । पलाशलोहितापि पठ्यते ।

दलाढकः । पुं । नागकेशरवृक्षे । नागेश्वर
ग्राह. । मै.रि.के । अत्रिमाटि । समुद्रफेने । चार-
ण्यतिलकवृक्षे । वन तिल । काके । अग्निपण्यां ।
ठाकूले । चक्रवाके । मे. । करिकर्णे । कुन्दवृक्षे ।
श्रीरवृक्षे । हे.च. ।

दलाढकी । स्त्री । फलिष्मकवृक्षे । वै.निघ. ।
अग्निपण्याम् । ठाकूले । मे. ।

दलाढ्यः (कः) । पुं । कुन्दपुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।
पद्मकवटे । पद्मनिशा कदा । चिका. ।

दलामलम् । स्त्री । सूर्यायाम् । पूर्णा । निघ-
वकवृक्षे । मरुग्रा. । दमनकवृक्षे । पना । मे. । म-
दनवृक्षे । मयना ग्राह. । श.र. ।

दलाम्लम् । स्त्री । चुक्रनामपत्रशके । कृष्ण
भा.क । रा.नि.व.७ । [व.१. ।

दलाहम् । स्त्री । तमालपत्रे । तेषपत्र । मद्.

दलिकम् । स्त्री । काष्ठे । हे.च. । [चिका. ।

दलेगन्धः । पुं । समपर्णवृक्षे । शान्तिम् ग्राह. ।

दवः । पुं । अघी । अ.टी.नी. । उपतापे । द-
वघी, मुखतालीछानां दाह्ये । वै.निघ. ।

दवदग्धकम् । स्त्री । कतुणे । शक्रतृण वा
शामकपूत्र । रा.नि.व.८ ।

दवधुः । पुं । दवे, चक्षुरादिभ्यस्तीव्रीश्वप्रवृत्तौ ।
वा.ज्व.चि.१८. । “उद्रिक्तपित्ते दवधुः ।”

दशजटा । स्त्री । दशमूले । वै.निघ.१८.वा.
व्या.चि.रास्त्रादिचूर्णे ।

दशनः । पुं । दन्ते । अ.टी.भ. ।

दशनवासः । स्त्री । शीते । अम. ।

दशनबीजः । पुं । दाडिमवृक्षे । वै.निघ. ।

दशनाभ्या । स्त्री । चाङ्गेय्याम् । आश्रकन ।
चक्रशके । कृष्णपाल९. श.च. ।

दशनोच्छिष्टः । पुं । निःशसे । मे. ।

दशपु(यू)रम् । स्त्री । जलमुलायाम्, कैवर्तमु-
लके । अम. । अ.टी.भ. ।

दशमूचकम् । स्त्री । दशविधमूचे । हस्तिम-
हिषोद्भवाजमेवाश्वगर्दभनरनारीणां मूचे । रा.
नि.व.२२ ।

दशमूलम् । स्त्री । विलादिदशविधवृक्षमूले,
पद्ममूलौवधे वा । “विलम्बोपाकगाभारीपाटला-
गणिकारिकाः । शालपर्णौ अग्निपर्णौ वृक्षौवध-
गोचरम् ॥” रा.नि.व.१२ । वर्गोऽयं वातघ्नः ।
वा.सू.१३५.भद्रदाय्यादौ । गुणाः—दशमूलं त्रि-
दोषघ्नं श्वासकासशरीरघ्नः । तन्द्राशीथञ्जराणां-
पार्श्वपीडाहवीर्हरेत् ॥” भा. । शक्तिकारोगहरम् ।
अर्क. ।

दशमूलघृतम् । स्त्री । गुणे घृतम् । मयघृतं

४३. । काषाये—दशमूलं ६४ प. वारि ६४
श. श्रे. १६ श. । कल्कार्यै—शुद्धी पिप्पली मरि-
चं यवचारः सैन्धवखवचम्, एषां प्र. २ प. । च.
चि. ५ प. ।

दशमूलतैलम् । स्त्री । कर्पूरीगे तैलम् । पा-
ठः—“दशमूलैकपाथेन तैलप्रसन्नं विपाचयेत् ।
एतत्कल्कं प्रदायेव वाधिर्ये परमौषधम् ॥” तिल-
तैलं ४ श. दशमूलं ४ श. वारि १६ श. श्रे. ४
श. । काषाये—दशमूलं १ श. । च. द. । सा. कौ. ।
अथत् शिरीरीगे—दशमूलं प्र. ६ प. करञ्जनि-
गुण्डी जयन्ती धुलूराणां प्र. ६ प. जलं ६४ श.
श्रे. १६ श. । कटुतैलं ४ श. । कल्कार्यै—दश-
मूलधुलूरकरञ्जनिगुण्डीजयन्तीनां प्र. ६ ती. ।
अवाटाङ्गावलेहककम्पि ददति वृद्धाः । सा. कौ. ।

दशरथः । पुं । शरीर । वै. निच. ।

दशशतकरदुग्धम् । स्त्री । चर्कचिरे । आ-
कम्प आठि । वै. निच. २ भ. कर्णक, ज्व. चि. ।

दशशताक्षिः । स्त्री । शतावय्याम् । शतमूली ।
वै. निच. । [यर्कापकच्छूर्पटककुमारीषु ।

दशशाकः । पुं । लक्ष्मणमूलफलदण्डाङ्कुरपु-

दशसारवटी । स्त्री । वातव्याधी वटी । “य-
ष्टि धात्री बला द्राक्षा एला चन्दनबालुकं । मधू-
कपुषं खर्जूरं दाडिमं पेथयेत्सदा । दशसारवटी
सिता योज्या पलाशं भक्षयेत्सदा । दशसारवटी
ख्याता..... ।” र. सा. सं. ।

दशा । स्त्री । बाल्यायवस्थायाम्, बाल्ययौवनप्रौ-
ढवर्षेभ्यः । अथस्य चेचफलदशविधकालपरिमा-
णे । सा च समाख्यं सदादशदिनं वर्षचयं ज्ञेयम् ।
“वासराः सप्ततिः द्वी च वर्षाणाञ्च तथाचयं ।
दशप्रमाणं वाङ्मानां शालिहोत्रेण कीर्तितम् ॥”
ज. द. ५ प. ।

दशाङ्गगुगुलुः । पुं । मेदीरीगे । चिकटु-
चिचकमूलं त्रिफला मुस्ता विडङ्ग एषां प्र. चूर्णं
१ ती. गुग्गुलु ६ ती. । भा. ।

दशाङ्गधूपः । पुं । दशविधद्रव्याङ्गतधूपविशेषः ।
यथा—“पञ्चाशद्भस्मापाषाणापाषाण्द्विधगुग्गुलुः ।
चतुरंशं चन्दनञ्च जटामांसी च तावती । चिभागः
सार्वकः सारः तावदेव हि बालकं । उशीरगु-
विभागं आधुतक्षुष्टनखं समम् । कर्पूरी चगनाभिषं

एकभाजी प्रकीर्तनी ॥” अथः—“वृषाक्षिभुवि-
कृद्भानि सैन्धवं नजपिप्पली । पाठा प्रतिक्लिप्तं
वयोषं दशाङ्गः कश्चपीदितः ॥” अथ धूपः सर्व-
यक्षिन् । वा. उ. १ प. । [गोह. भा. ।

दशाङ्गुलः । पुं, स्त्री । खर्व्मूनायाम् । धूम्रं

दशाक्षिः । पुं । दशमूले । वा. वा. मङ्गाराखा-
दी ।

दशानिकः । पुं । दन्तीवृक्षे । श. च. ।

दशारुहा । स्त्री । कैवर्त्तमुखायां । रा. नि. व. ६ ।

दष्टपीडितम् । स्त्री । दंशनविशेषः । “दंष्ट्राप-
दानि चत्वारि तद्वदष्टनिपीडितम् ।” वा. उ. १५
प. । [तुङ्घिने । उषा. ।

दस्तः । पुं । अश्विनीकुमारि । गर्दभे । मी. स्त्री ।

दस्तौ । पुं (द्वि.) । अश्विनीकुमारी । अम. ।

दहनः । पुं । चित्रकवृक्षे । रा. नि. व. ६ । १२ ।

वा. सू. १५ प. । भस्मातकवृक्षे । रा. नि. व. ११ । सि.
यो. स्त्र. मे. चि. चव्यादिलेहे । “तालीशजीरकतुगा-
दहनेः ।” वा. सू. १५ प. वरुणादिः । “दहनमीरट-
विल्लविषाणिकाः ।” च. द. प. च. चि. । उषिका-
ल्याम् । विष्टातौ । रा. नि. व. ११ । गुग्गुली ।
पथिविशेषे । भास्वरा । रा. नि. व. १२ । स्त्री । दा-
हे । अगुरुणि । काञ्जिकमेदे । वै. निच. ।

दहनकेतनः । पुं । धूमे । हे. च. । [व. १२ ।

दहनाग(गु)रु । स्त्री । दाहगुरुणि । रा. नि.

दहनारातिः । पुं । जले । रा. नि. व. १४ ।

दहनी । स्त्री । मूर्वायां । भूगी । रा. नि. व. १ ।

दहनोपलः । पुं । सूर्यकान्तमणौ । हे. च. ।

दहरः । पुं । कुकुटे । बालके । मूषिके । मी. ।

दधः । पुं । कुकुटे । त्रिका. । सि. यो. कास-चि.
दशमूलहते । उच्चमेदे । विच. ।

दद्यान्धत्वक् । स्त्री । कुकुटाखलचि । कूक्-
फार डिमेत्र थोना । भैष. नेच. चि. । भा. म. ४ भ.
कर्णती. चि. । “दद्यान्धत्वक् च सा ।”

दद्यायः । पुं । गृध्रे । वै. निच. ।

दक्षिणदेशजा । स्त्री । जनाकसूर्याम् । अ-
ताकशुद्धी । गु. चि. ।

दक्षिणवायुः । पुं । मलयमावते । दक्षिणवा-
यु । गुणाः—“मधुररसाविदाही च कषायालुरसी
लघुः । दक्षिणी मावतः श्रेष्ठः चक्षुषी बलवर्धनः ।
रक्तपित्तप्रशमनी न च वातप्रकोपनः ॥” सु.सू. ।

दक्षिणायनम् । स्त्री । रवेर्दक्षिणती गती ।
यदा रविः कर्कटराश्ववस्थितो भवति तदा तदा-
रभते । तच्च श्रावणादिमासषट्के भवति । “कर्क-
टावस्थिते भानी दक्षिणायनमुच्यते ॥” सु.सू. ।

दक्षिणावर्त्तकी । स्त्री । वृक्षिकाख्या । वि-
क्षाति गाह । रा.नि.व.२ । मेघशृङ्गा । वै.निच. ।

दक्षिणावर्त्तफला । स्त्री । वृक्षीषधे । वै.
निच. ।

दक्षिणावर्त्ता । स्त्री । मेघशृङ्गा । रा.नि.व.६ ।

दवेयः । पुं । गन्धे । वै.निच. ।

दाडकः । पुं । दन्ते । शब्दार्थकल्पतः ।

दाडिमः । पुं । एलायाम् । मे. । (Punica
Granatum.) The Pomegranate. ख-
नामख्यातफलवृक्षे । दाडिम ग्रीष् । हिं भानार ।
मं दाडिम । कं दाडिम । तं डानिमवेदु । उत्.
दाडिम । ता. मादलइचेहेडि । गुर्ज. डालम ।
फलगुणाः—मधुरास्त्ररसार्थं कासवातकफपित्तघ्नं
वाहि दीपनं लघुषणं शीतलं यमघ्नं रुचिकरम् ।
दाडिमम् अक्षमधुरमेदेन द्विविधं, तयोः प्रथमं
वातकफहृदि, द्वितीयं तापहृदि लघु पथ्यञ्च ।
रा.नि.व.११ । खादुखावक्त्रकीबलाक्षमेदेन त्रिमेद-
निष्कृति भावप्रकाशः—खादु तन्निदीपहरं दृष्या-
दाहज्वरघ्नं हृत्काष्ठसुखदुर्गन्धघ्नं तर्पणं शुक्लं लघु
कषायालुरसं वाहि क्षिणं मीधावलाहरम् । खाद-
कं—दीपनं रुच्यं लघु क्षिणित्पित्तकरञ्च । अक्षन्तु
—पित्तजनकं वातकफघ्नञ्च । तन्मूलञ्च कृमिहरम् ।
भा. । इयम् अक्षं त्रासदक्षिदृष्याहरं कण्ठशोधनं
पित्तकफविघ्नोन्नकम् । राज. । “श्रेष्ठं वातादिकव-
जहरं दाडिमखानयन्नम् ॥” अचि.१७७. । स्त्री ।
दाडिमफले । सि.यो.टङ्गदाहज्व.चि. ।

दाडिमत्वक् । स्त्री । दाडिमफलवल्कले । दा-
डिमेत्र धोना । सि.यो.च.सा.चि.उत्पलादिः ।

दाडिमपत्र(पुष्पः)कः । पुं । रोहितकवृक्षे ।
मोहा, वृन्ना ग्राह । रा.नि.व.८ ।

दाडिमप्रियः । पुं । कीरी लक प्रकी । इ.र. ।

दाडिमभक्षणः । पुं । शुकपक्षिणि । श.च. ।

दाडिमाष्टकम् । स्त्री । गहण्यां हितम् । “अ-
र्वाग्नित्ता तुगाचीरी चातुर्जातं हिकार्थिकम् । अ-
मानीधान्यकानाजीयन्यव्योषं पलाञ्चिकं । पला-
नि दाडिमादटी सितायाश्चैकतः कृतम् ॥” च.द. ।

दाडिमी । स्त्री । दाडिमवृक्षे । वै.निच. ।

दाडिमीरसः । पुं । दाडिमाष्पुनि । च.द. ।

दाडिमीविषम् । स्त्री । दाडिमीपनामकविष-
मेदे । पात्रूज । प.सु. । [११ ।

दाडिमीसारः । पुं । दाडिमवृक्षे । रा.नि.व. ।

दाडि(डी)म्बः । पुं । दाडिमवृक्षे । प.सु. ।

दाडा । स्त्री । दंष्ट्रामेदे । पाडा । इ.च. ।

दाडिका । स्त्री । दाडी इति ख्याते मुखव-
यवे । इ.च. ।

दाट्यूहः । पुं । शुकपक्षिणि । प.सु. । उडूह-
पक्षिणि । डाक पांथी । गुणाः—वातघ्नः वृष्यः
बलदः शुकदः यमघ्नश्च । अचि.११७. । चातक-
पक्षिणि । चिका. ।

दाट्यूहः । पुं । जलकाके, दाट्यूहे । श.र. ।

दात्रम् । स्त्री । अस्त्रविशेषे । दा ।

दाधिकः । चि । दक्षिणस्थानिनि । स्त्री । दक्षि-
संक्रतमक्ते । भा.म.१३.अत्रद्र.गु.चि. ।

दानम् । स्त्री । कुङ्कुमे । च.द.वा.व्या.चि.१८३-
शती.प्रसारणीतैले । गजमदे । मे. । तरुकोटरजम-
धुनि । कुट्टेरे मधु । गुणाः—रुचं दीपनं कफ-
हृदिमेहघ्नञ्च । राज. । [निच. ।

दानवप्रिया । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् । वै.

दान्तः । पुं । दमनकवृक्षे । दन्ना ग्रीष् । रा.
नि.व.१० ।

दामनः । पुं । दमनकवृक्षे । वै.निच. ।

दामवन्धः (नः) । स्त्री । प्रचवन्धवृक्षे ।
लक्षणं—“दामाकृतिचतुष्पादी वन्धः खादामर्ष-
श्रितः ॥” इति । सु.सू.१८७. । दाम अनेकबीज-
वृक्षोऽयम् । पौक । तदाकारः चतुष्पादशुक्लः ।
दामवन्धः । च.द. ।

दामाक्षलम् । स्त्री । अशार्दः पादवन्धनरञ्जी ।
दे.च. ।

दामोदरः । पुं । व्याघ्रगंलाप्यवेदकयन्त्रप्रवे-
तरि । [नि.व.१८ ।

दाभिकः । वि । वाचाले । पुं । वके । रा.

दायकः । पुं । बालके । मे. । पुत्रे । दे.च. ।

दारकः । पुं । गाम्यशूकरे । रा.नि.व.१८ । वि-
विदारके । वै.निघ. । हरिवर्णस्यावरविषभेदे ।
अभि.१स्थान ५६च. ।

दारकर्म । स्त्री । विवाहे । विका. ।

दारणम् । स्त्री । कतकफले । निर्माला । श.
च. । व्रणविदारकद्रव्ये । (फाड़) गर्गान् ज्वय ।
यथा — “चिरविलोऽग्निर्को दन्ती चित्रको हयमा-
रकः । कपोतग्न्यप्रकङ्कानां पुरीषाणि च दारणम् ।
चारद्रव्याणि यामौह चारी वा दारणम्परम् ॥”
सु. । पुं । कतकवृक्षे । वै.निघ. ।

दारदः । पुं । हिङ्गुले । विका. । पारदे । मे. ।
दरददेशीयविषे । विषमात्रे । अम. । [१८ ।

दारबलिभुक् । पुं । वक्त्रपचिणि । रा.नि.व.

दारी । स्त्री । पाददारिनामचुद्ररीणे । “परि-
क्रमणशीलस्य वायुरत्यर्थरुचयोः । पादयोः कुरुते
दारौ सर्वा तलसंयुताम् ॥” सु.नि.११च. ।

दार । पुं, स्त्री । काष्ठे । अम. । स्त्री । दार्याम् ।
प्राक्रश्त्रिज्ज्ञ । र.सा.सं.मेहमुद्गररसे । च.द.पा-
ञ्चु.चि. । वै.निघ.१भ.च.सा.चि.पाठादिकषाये ।
वा.वा.खलनारायणतैले । देवदारुणि । प.सु. ।
सि.यो.सा.ज्व.चि.अष्टादशाङ्गे । “भूनिम्बदारुदश-
मूल... ।” च.द.ज्व.चि.अपराजिताधूपे । वा.ज्व.
राखादिः । “राखाष्ठचादनीदारु ।” दारुसूत्रे ।
प्राभूज । र.सा.सं. । पित्तले । मे. ।

दारुकम् । स्त्री । देवदारुणि । रा.नि.व.१९ ।
वा.व्या.चि. । तैलदेवदारुणि । शीघ्रपित्तले । वै.
निघ. । [कना । रा.नि.व.१९ ।

दारुकदली । स्त्री । काष्ठकदल्याम् । वन
दारुगन्धा । स्त्री । शीङ्गानामकदेवदारुभेदे ।
रा.नि.व.१९ । [दारुचकरीमे ।

दारुणः । पुं । चित्रकवृक्षे । रा.नि.व.६।११ ।

दारुणकः । पुं । कुडीभेदे । वक्त्रवृक्षे । वै.
निघ.१भ.मूर्च्छा-चि. । स्त्री । तन्नामकचुद्ररीणे ।
क्रमौ भूजकी । लक्ष्यं यथा — “दारुणा कच्छुरा-
रुणा केशभूमिः प्रपाद्यते । कफमारुतकीपेन चि-
याद्दारुणकानु तम् ॥” सु.नि.११च. । [सु. ।

दारुणकर्म । स्त्री । चतुर्व्रणानां कठिनीकरणे ।

दारुनिशा । स्त्री । दारुहरिद्रायाम् । प्राक्रश्-
त्रिज्ज्ञ । रा.नि.व.६ । वै.निघ.१भ.मध्यमलाक्षा-
तैले । च.द.वा.र.चि.मेह.चि. । “वत्सादनीदारु-
निशा ।”

दारुपत्री । स्त्री । हिङ्गुपत्रायाम् । रा.नि.व.६ ।

दारुपीता । स्त्री । दारुहरिद्रायां । रा.नि.व.६ ।

दारुफलम् । स्त्री । पेसा इति ख्याति फले ।
वै.निघ. । [गोगांश । रा.नि.व.१८ ।

दारुमत्स्या (द्वया, द्वा) । स्त्री । गोधायाम् ।

दारुमूषा । स्त्री । दामुंज इति प्रसिद्धे स्थाव-
रविषभेदे । प्राभूज । भा.म.१भ.ज्व.चि. ।

दारुमोचः । पुं । खनामख्यातविषभेदे । प्रा-
भूज । प.सु. ।

दारुविषम् । स्त्री । दारुमोचविषे । “भवेदा-
खुविषं दारुविषं पाषाणसंज्ञकम् । तत्रेदाः शृङ्ग-
गोदन्तदारुमोक्षटिकादयः ॥” प.सु. ।

दारुसिता । स्त्री । (Cinnamomum
zeylanicum.) दारुचिनीतिख्यातायां मधुरल-
चि । प्राक्रश्त्रिज्ज्ञ । हिं जालचिनि । तें सनसिंजु ।
ता. करुषा । गुणाः — “उक्ता दारुसिता स्नाही
तिक्ता चानिलपित्तहृत् । सुरभिः शुक्रला वस्त्रां
मुखशीघ्रवापहा ॥” भा.उ.वाजी.चि. ।

दारुहरिद्रा । स्त्री । (Cosciniun fenest-
ratum. [Berberideae] Berberis
Asiatica and other species.) खनाम-
ख्यातपीतकाष्ठविशेषे । प्राक्रश्त्रिज्ज्ञ । हिं दां
दारुहरिद्रा, शारकेहरिद्रा । कं मरनरिसिम् । तें
मनिपसुपु । ता. मरमन्त्रिज्ज्ञ । गुणाः — तिक्ता क-
टूषा व्रणघ्नी मेहघ्नी कच्छुविसर्पत्वग्दोषकर्षाक्षिरी-
गघ्नी च । रा.नि.व.६ । “दारुचिनिशगुणाः किन्तु
मेवकर्षाक्षिरीरोगहृत् ॥” भा. । कफपित्तशोथघ्नी
विशेषेण कफाभिष्यन्दहरी च । राज. ।

दादहस्तकः । पुं । दर्श्या । कांठेन हाता ।
सु.सू.७५. । [जलि । शब्दार्थकल्पतरुः ।

दादुरः । पुं । दक्षिणमुखरश्मे । लाघावान् ।

दाद्व्यंष्टः । पुं । मयूरे । वै.निघ. ।

दाद्व्यंघाटः (तः) । पुं । काष्ठकुट्टपविधि ।
कांठेठांक्रा पांथी । अम. । श.र. ।

दाद्व्यंका । स्त्री । खर्परघाती । थांनत्र । प.
सु. । गोविन्दाक्षपे । रा.नि.व.४ । रसाञ्जने । वै.
निघ. । [जिज्ञांशक । र.मा. ।

दाद्व्यंपत्रिका । स्त्री । दाद्व्यंशके । प्रो-

दाद्व्यं । स्त्री । दादहस्त्रिद्यान् । प.सु. ।

दाद्व्यंकाथसमुद्भवम् । स्त्री । कृत्रिमरसा-
ञ्जने । रा.नि.व.१२ ।

दाद्व्यंकाथोद्भवम् । स्त्री । कृत्रिमाञ्जने । र-
सोत् इति पारस्वभाषा । प.सु. ।

दाद्व्यंत्वक् । स्त्री । दादहस्त्रिद्यान् । वि.यी.
काम.चि.मण्डुरवटके । “दाद्व्यंलिङ्गिफलाव्योष ।”
त्वक् एव प्राशस्यम् । अभावे काष्ठम् । श्रीकण्डः ।

दाद्व्यम् । स्त्री । रसाञ्जने । वै.निघ. ।

दाद्व्यादिः । पुं । कषायविशेषे । “दाद्व्यंरसाञ्ज-
नकिरातवषाब्दविलसच्चौद्रचन्दनदिनेशभवप्रसूनैः ।
काथः कृती मधुयुतो विधिना विनीतः रक्तं सि-
तञ्च सखं प्रदरं निह्मति ।” भा. । “दाद्व्यं र-
साञ्जनवषाब्दकिरातविलभञ्जातकैरवकृती मधुना
कषायः ।” च.द. ।

दालम् । स्त्री । अष्टविधमध्यन्तममधुविशेषे ।
कूट्टरे मधु । एतदापीतवर्णं सूक्ष्मलिकाभिः इ-
न्द्रनीलवर्णाभिः तबकोटरादौ उत्पाद्यते । “इन्द्र-
नीलदल्लकाराः सूक्ष्माश्चिन्ति मलिकाः । यहञ्च-
कोटरान्ध्रः मधु दालमिदं स्मृतम् ॥” गुणाः --
कटु कषायमहं मधुरं पित्तकरञ्च । रा.नि.व.१४ ।
पुं । कोदरे । छे.च. ।

दालकशर्करा । स्त्री । दालकमधुकृतशर्करा-
याम् । शानभक्षुरं तिनि । सा तन्मधुतुल्यगुणा ।
रा.नि.व.१४ ।

दालनः । पुं । बायुजलदन्तगतमुखरीमे ।
“दीर्घमाधेयिव राजा यस्य दन्तेषु जायते । दाल-

नो नाम स व्याधिः सदानतिनिमित्तजः ॥” भा.
नि. । तथा “दाह्यने बहुधा दन्ता यजिन् सौत्र-
रुग्मिताः । दालनः स इति श्रेयः सदानतिनि-
मित्तजः ॥” सु.सू.४५५. ।

दालवः । पुं । स्थावरविषमदे । छे.च. ।

दाला । स्त्री । आरिखदिरि । रा.नि.व.८ । इ-
न्द्रवारुण्यम् । वै.निघ. । मङ्गाकाले । मांकां ।
भा. ।

दालिः । स्त्री । ह्रिदले । दां । “स्कीटसु चष-
कादीनां दालिषु परिकीर्णिता ।” रा.नि.व.१६ ।

दालिका । स्त्री । दाह्यम् । डां । मङ्गा-
काले । मांकां । भा. ।

दालिमः । पुं । दाङ्गिन्वचे । अ.टी.भ. ।

दाली । स्त्री । देवदालीलतायाम् । पीत पो-
शान्ता । हिं घघरवेत् । रा.नि.व.१ । See अ-
गरी । ह्रिदले । दां । “दलितसु शनौधान्यं
दालिदांली स्त्रियासुमे ।” तत्पाकविधिः — “दाली
तु सलिले सिद्धा लवणार्द्रकङ्किकुम्भिः । संयुक्ता सू-
पनाक्षी स्नात्कथ्यन्ते तद्गुणा अथ । स्यो विष्टम्भकी
रुचः श्रौतसु स विशेषतः । निलुपौ भृष्टसंसिद्धौ
लाघवं मृतरां व्रजेत् ॥” भा. । विट्खदिरवचे ।
शुद्धवावण । रा.नि.व.८ ।

दासः । पुं । नीलकिण्ट्याम् । छे । वै.निघ. ।

दासपु(पू)रम् । स्त्री । जलमुलके, परिपेक्ष-
वणे । नांशत्र्यूता । श.र. । रा.नि.व.८ ।

दासिका । स्त्री । दासीकुण्डके । नीलपुष्पं
यांति । श.चि. ।

दासी । स्त्री । पीतपुष्पकिण्टीचुपे । पीतयांति ।
नीलकिण्ट्या । कूणयूते, नीलयांति । रा.नि.व.
१० । काकजङ्घायाम् । कंकुयां । रा.नि.व.४ ।
See नीलान्नान ।

दासीकुण्डकः । पुं । नीलपुष्पकिण्टीचुपे ।
नीलयांति । सु.सू.१८५. । See नीलान्नान ।
“नीलपुष्पः स एव दासीकुण्डकः ।” उल्लसः ।

दासेरः (कः) । पुं । छे । नि. ।

दास्यादिः । पुं । विषमज्वरे कषायमदे ।
“दासीदाहकलिङ्गलोहितलताश्यानाकपाठाशठीप्र-

धूम्रशीरकिरातकुञ्जरकणात्रयन्तिकापशकैः । व
जीधान्यकनागराब्दसरलैः श्रियुष्मसिंहीशिवाय्याग्री
पटदर्ममूलकटुकानकायतापुष्करैः । धातुस्थं वि-
षमं विदोषजनितं..... ।” मेघ. ।

दाहः । पुं । भजीकरणे । “सर्वाङ्गीणसौत्र उ-
या दाहः ।” अरुणः । वा.ज्व.चि.१७. । तन्नामक-
पित्तकरीणे । ज्वन्ति त्रां । “त्वचं प्राप्य समा-
नोष्मा पित्तरक्ताभिमूर्छितः । दाहं प्रकुरुते घोरं
पित्तवत्तत्र मेघजम् ॥” दाहः दृष्टारोघजरक्तपूर्ण-
कोष्ठजधातुत्तयजपित्तजलतजरक्तजभेदेन षड्विधः,
मर्माभिघातजयैक इति समविधः । [नि.व.६ ।

दाहकः । पुं । चिचके । रक्तचिचकहले । रा.
दाहकर्षितः । चि । दाहपौडिते ।

दाहकाष्ठम् । स्त्री । दाहागुरुणि । वै.निघ. ।

दाहग(गु)ह । स्त्री । अगुरुविशेषे गुर्जरदेश-
प्रसिद्धे । अगुरुविशेष । गुणाः—दाहागुह क-
टुकोष्णं केशवर्द्धनं वषण्करं केशदोषघ्नं सीगन्धप्रद-
च । रा.नि.व.११ ।

दाहज्वरः । पुं । दाहपूर्वके ज्वरे । मांशपूर्व-
क ज्वर । “करीव्यादौ तथा पित्तं लक्ष्यं दाह-
मतीव च । तथिन् प्रशान्ते त्वितरौ कुतः शीत-
मन्ततः ॥” मा.नि. ।

दाहदा । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् । वै.निघ. ।

दाहनिःश्वासः । पुं । सुगन्धार्जकहले । वै.
निघ. ।

दाहसरः । स्त्री । श्मशाने । चिका. ।

दाहहरणम् । स्त्री । उशीरे । श.च. ।

दाहायणम् । स्त्री । खणें । वै.निघ. ।

दाहाय(या)णी । स्त्री । दन्तीचुपे । र.मा. ।

दाघिणायः । पुं । नारिकेलहले । रा.नि.व.
११ ।

दिक् । स्त्री । तीती । गितन । सु.सू.४१७. ।

दिक्कः । पुं । करिशावके । श.र. ।

दिक्पालसङ्ग्राम । स्त्री । अष्टसंख्यायाम् ।
आठि । भा.ज्व.कल्पतरी । [विष.चि. ।

दिग्धविधः । चि । विषाक्तवाणविधे । च.द.

दिङ्कः । पुं । लिख्याया । ८ वा । ८ ज्ञमत्रेण ।
शब्दार्थकल्पतरुः ।

दितः । चि । छिन्ने । अम. ।

दिनम् । स्त्री । दिवसे । रा.नि.व.२१ ।

दिनकरः । पुं । सूर्ये । छे.च. ।

दिनकेशान्तकः । पुं । वटपत्रपाषाणभेदे ।
वटु पांथत्रकुटा । वै.निघ. ।

दिनचर्या । स्त्री । दिवसे यीविधिः स्वास्व-
करसथाचरणे । तत्र ब्राह्मसुहृत्तोल्यानाभीष्टदेव-
तास्मरणम्, दध्याव्यादर्शविलगीरोचनादिदर्शन-
स्मर्शनादि, छते स्वमुखदर्शनम्, उषसि मलादि-
विसर्जनम्, दन्तधावनजिह्वानिलेखनमुखप्रचा-
यतैलाभ्यङ्गस्नानभोजनादि च । भा.च.द. ।

दिनदुःखितः । पुं । चक्रवाके । स्त्री । तनु-
पत्राम् । श.र. ।

दिनमणिः । पुं । सूर्ये । चिका. ।

दिनादिः । पुं । प्रभाते । रा.नि.व.२१ ।

दिनान्तः । पुं । सायंकाले । अम. ।

दिनान्धः । पुं । पेचके । वै.निघ. ।

दिनेशः । पुं । सूर्ये । अर्कहले । वै.निघ.१७.
वा.व्या.चि.शतपुष्यालेपे ।

दिनेशपुष्पम् । स्त्री । कैरवपुष्पे । नीमकुक्षी
शूष्णे । चि.क्र.क.प्रदरचि. ।

दिलीरम् । स्त्री । शिलीर्म् । कोंफुक छांता
हारा. ।

दिवसः । पुं, स्त्री । दिने ।

दिवसमुखम् । स्त्री । प्रभाते । कला. ।

दिवा । व्य, पुं (न) । दिवसे । अम. ।

दिवांकरः । पुं । काके । सूर्यपन्ने । श.च. ।
अर्कहले । अम. ।

दिवाकीर्तिः । पुं । पेचके । नापिते । छे.च. ।

दिवादनः । पुं । काके । शब्दार्थकल्प. ।

दिवान्धः । पुं । पेचके । रा.नि.व.२१ । चि ।
दृष्टिरोगयुक्ते । दिनकां । लक्षणं—“प्राते छं-
तीयं पटलच दीपे दिवा न पश्येत् निशि दीपके

सः । रात्री स शीतानुग्रहीतदृष्टिः पितामहाबा-
दधि तानि पश्येत् ॥” भा. नि. । (आ) स्त्री । व-
ल्गुलापचिधि । रा. नि. व. १८ ।

दिवाभ्यकी (न्यका) । स्त्री । कुकुन्दधी ।
ह्र. ८८ । वै. निघ. ।

दिवाभीतः (तिः) । पुं । पेचके । त्रिका ।
श. र. । स्त्री । श्वेतपद्मे । वै. निघ. ।

दिवामध्यम् । स्त्री । मध्याह्ने । छ. च. ।

दिवास्त्रापः । पुं । दिवानिद्रायाम् । जिह्म
ध्यान । तस्य विधिः—“सर्व्वं तुंषु दिवास्त्रापः प्र-
तिषिद्धः अन्यत्र योष्मात् ॥” सु. शा. ४७. । “दिवा
सामौकृतं येन रात्री वा यदि वा दिवा । न ते-
षां स्वपतां दीपो जायतां वा विधीयते ॥” “दि-
वास्त्रापं न कुर्व्वीत यतोऽसौ स्वात्कफावहः । यी-
श्वर्यासु कालेषु दिवास्त्रप्री निषिध्यति ॥” भा. ।

दिवास्त्रापा । स्त्री । पचिचिशिषे, वल्गुला
इति लोके । रा. नि. व. १८ ।

दिविः । पुं । चाषपचिधि । श. मा. ।

दिविजम् । स्त्री । कुकुमागुरुचन्दने । वै. निघ. ।

दिवी । स्त्री । उपजिहिकाकोटि । हारा. ।

दिवोकाः । पुं । चातके । मे. । हरिणे । वै.
निघ. ।

दिवोदासः । पुं । काशीराजधन्वन्तरौ । यः
चन्द्रवंशीयभीमरथनरपतेः पुत्र आसीत् । त्रिका. ।

दिवोद्गवा । स्त्री । एलायां । शब्दार्थकल्पतरुः ।

दिव्यः । गुग्गुली । रा. नि. व. १२ । यवे । रा.
नि. व. १६ । अर्जुनहवे । वै. निघ. । स्त्री । कान्त-
लौहे । प. सु. । लघुह्ने । रा. नि. व. १२ । चन्दने ।
वै. निघ. । बालके । वांग । ज. द. १२७. । [४७.]

दिव्यकः । पुं । निर्विषसर्पविशेषे । सु. कल्प.

दिव्यगन्धः । पुं । गन्धके । रा. नि. व. १२ ।
स्त्री । लवङ्गे । रा. नि. व. १२ ।

दिव्यगन्धा । स्त्री । स्थूलैलायाम् । वड़ ए-
नाहेठ । रा. नि. व. ६ । महाबुधुलपे । रा. नि. व.
४ । लवङ्गलतायाम् । श. चि. । [वै. निघ. ।

दिव्यचन्दनम् । स्त्री । हरिचन्दने । लवङ्गे ।

दिव्यचक्षुः । पुं । वानरे । श. मा. । उपचक्षु-
षि । छत्रा । सुगन्धमेद । मे. ।

दिव्यतुम्बी । स्त्री । अलावूमेद । वै. निघ. ।

दिव्यतेजाः । स्त्री । ब्राह्मीनाममहाक्षपे । रा.
नि. व. ५ ।

दिव्यपञ्चामृतम् । स्त्री । समभागव्यष्टम-
दधिदुग्धमधुशर्करासु । “गन्धमाज्यं दधि क्षीरं
माषिकं शर्करान्वितम् । एकत्र मिलितम् ॥”
रा. नि. व. २२ । [व. १०.]

दिव्यपुष्पः । पुं । श्वेतकरवीरहवे । रा. नि.

दिव्यपुष्पा (ष्पी) । स्त्री । देवद्रोण्याम् ।
वड़ घनघमा । रा. नि. व. ५ ।

दिव्यपुष्पिका । स्त्री । देवद्रोणक्षपे, महाद्रो-
ण्याम् । वड़ घनघमा । वै. निघ. । रत्नाकहवे ।
र. मा. ।

दिव्यरसः । पुं । पारदे । रा. नि. व. १२ ।

दिव्यलता । स्त्री । मूर्ल्यायाम् । रा. नि. व. ३ ।

दिव्यसारः । पुं । सज्जहवे । भाग वा धूना-
त्र गीह । रा. नि. व. ६ ।

दिव्या । स्त्री । महाभेदायाम् । ब्रह्मग्राम् । विं-
शौ भांरु । बस्याककोटिकां । शतावर्था । स्थूल-
जीरके । वड़ क्षीत्रा । रा. नि. व. ५ । श्वेतदूर्वा-
यां । रा. नि. व. ८ । आमलकां । मे. । हरीतक्याम् ।
रा. नि. व. ११ ।

दिव्यान्नम् । स्त्री । उत्तमान्ने । वै. निघ. ।

दिव्येलकः । पुं । राजिलवहैकरज्जसर्पविशेषे ।
सु. कल्प. ४७. ।

दिव्यौषधिः (धी) । स्त्री । मनःशिलायां ।
च. द. । श्वेतलौहे । भा. । च. द. सि. यी. र. पि. चि.
खण्डखाद्यलौहे । “दिव्यौषधिहतस्यापि ।” शमी-
मूले ।

दिष्टम् । स्त्री । दाहहरिद्रायाम् । श. मा. ।

दिष्टान्तः । पुं । श्वधी । अम. ।

दिष्टिः । स्त्री । परिमाणे । मे. ।

दीधिका । स्त्री । विप्रतघनुःपरिमितकलाश-
थे । जिधि । “पल्लवं दीधिका वायी यष्टिका नी-
नगोधिका ।” त्रिका. ।

दीदिवि । स्त्री । चने । प.सु. ।

दीनम् । स्त्री । तगरपादिके । रा.नि.व.१० ।

दीना । स्त्री । कुकुन्द्याम् । वै.निघ. । मूषिकायां । निका. ।

दीनारः । पुं । माषचतुष्टयमाने । ४ माषा । अम. । खर्णमुद्रायां । मोक्षत्र. । खर्णकर्षणये । अ.टी.सा. ।

दीपकः । पुं । कासमहंनुपे । ङाकन् । रा. नि.व.४ । चित्रकट्वे । वै.निघ.२भ.वा.व्या । य-मान्यां । र.मा. । अजमोदायाम् । जीरके । वै. निघ. । श्वेनपल्लिषि । वाङ्ग प्राथी । छे.च. । स्त्री । कुकुम्बे । अर. ।

दीपकर्पूरजः । पुं । कर्पूरे । वै.निघ. ।

दीपकट्टम् । स्त्री । दीपकज्जले । श.मा. ।

दीपकूपी (खोरी) । स्त्री । दीपवर्णाम् । अन्ते । श.मा. । [रा.नि.व.१२ ।

दीपतरुः । पुं । सरलतरी, सरलदेवदारो ।

दीपध्वजः । पुं । कज्जले । जटा. ।

दीपनम् । स्त्री । रसस्य संस्कारविशेषे । तन्ना-मकरससाधनकार्यविशेषे । तद्यथा—“काशीर्षं पञ्चलवर्षं राजिका मरिचानि च । भूश्रियुवीज-मेकत्र टङ्गणेन समन्वितं । आलोच्य काञ्चिके दी-खायन्ने पाकाद्भिन्नैस्त्रिभिः । दीपनं जायते सम्यक् सूतराजस्य जारणे ॥” अथवा चित्रकट्ठावैः का-ञ्चिके त्रिदिनं पचेत् । र.सा.सं. । मण्डोदके । चि. का. । See पारदः । कुकुम्बे । निका. । तगरमू-ले । र.मा. । पुं । पलाखी । रा.नि.व.१७ । श-लिचशके । मांके शौक. श.च. । षष्ठांशव-श्लिष्टकषाये । “दीपनस्तु षडंशश्च ॥” रा.नि.व.२० । चक्रमहंठवे । काशमर्दठवे । रा.नि.व.४ । अपि-गुणभूयिष्ठे द्रव्यमाने । “पचेन्नामं मङ्गल्यदीपनं तद्यथा निशिः ।” भा. । चि. । पाचने । अपिगु-णभूयिष्ठे । सु.सु.४१५. ।

दीपनी । स्त्री । मेधिकायां । मति. । पाठा-यां । आकृनादि । यमान्याम् । रा.नि.व.६ । क-कंठिकायाम् । कौकुडौ । वै.निघ. ।

दीपनीयः । पुं । यमान्याम् । रा.नि.व.६ ।

हरितपलाखी । वै.निघ. । चि. । अपिदीप्तिकरी ।

दीपनीयवर्गः । पुं । तन्नामकाशेयमहाक-षायवर्गे । यथा—“पिप्पलीपिप्पलीमूलचव्यचिच-कप्रशवेराकवेतसमरिचाजमोदाभक्तातकास्त्रिहि-कुनिर्थासा इति दशैमानि दीपनीयानि भवन्ति ।” पिप्पूल, पिप्पूलमूल, छे, छिडा, छुंटे, अम्लदेव-तम वा शैकल, मतिष्ठ, यमानो, तेलार मूले, हिमू । च.सु.४५. । “द्विविधचिचकीचान्नमजमो-दा च जीरकम् । चतुर्धा हवुषा वेधा गणोऽयं दीपनः स्मृतः ॥” अर्क.चि. ।

दीपनीया । स्त्री । यमान्याम् । मद्.व.२ ।

दीपनीयौषधम् । स्त्री । आग्नेयौषधे, पञ्च-कोलादौ । सि यो.मदा.चि. । अ.द. ।

दीपपुष्पः । पुं । चम्पकठवे । रा.नि.व.१० ।

दीपवृक्षः (कः) । पुं । सरलदेवदारुठवे । वै.निघ. ।

दीपशिखा । स्त्री । कज्जले । शब्दार्थकल्प. ।

दीपसंज्ञः । पुं । चित्रकठवे । वै.निघ. ।

दीपास्यभक्ष्य । स्त्री । दग्धदीपशिखायाम् ।

अनौपेय (पोड़ा) शौच । रस.र.खनरो.चि. ।

दीपिका । स्त्री । वचायाम् । वै.निघ. ।

दीप्त(क)म् । स्त्री । हिमूनि । हि. । रा.नि. व.६ । कांक्षपाती । कौमा. । सुवर्णे । रा.नि.व.१९ । जम्बीरे । वै.निघ. । पुं । सिंहे । रा.नि.व.१८ । नासारोगविशेषे । नाकज्जाला । लक्ष्यं यथा—“प्राप्ते भ्रमं दाहसमन्विते तु विनिःसरेहून इवेह वायुः । नासा प्रदीप्तेव च यस्तु जन्तोर्व्याधिन्तु न दीप्तमुदाहरन्ति ॥” सु. । निम्बूकठवे । रा.नि. व.११ । [कौमा. । रा.नि.व.१२ ।

दीप्तकंसम् । स्त्री । यक्षकांक्षपाती । शौंटी

दीप्तजिह्वा । स्त्री । उल्कामुखीयगान्धा । निका. ।

दीप्तपिङ्गलः । पुं । सिंहे । रा.नि.व.१८ ।

दीप्तपुष्पा । स्त्री । लाङ्गलीठवे । विवशाज्जि-या । वै.निघ. ।

दीप्तरसः । पुं । किचुलुके । कै.टि. । अ.व. ।

दीप्तलोचनः । पुं । विषाखे । रा.नि.व.१८ ।

दीप्तलोहम् । स्त्री । कांस्यधातौ । प.सु. ।

दीप्ता (सिः) । स्त्री । लाङ्गलिकापुपे । विश-
नाङ्गनिश । रा.नि.व.४ । व्योतिषतोऽन्तायाम् ।
गताङ्गुटी । रा.नि.व.३ । लाङ्गयाम् । रा.नि.
व.६ । मनःशिलायाम् । वै.निघ. । कांस्यधातौ ।
रा.नि.व.१९ । दीप्तनामनासारोगभेदे । वा.उ.
१८५. । See दीप्तः ।

दीप्ताग्निः । वि । दीप्तजठराग्नी । मा.नि. ।

दीप्ताङ्गः (चः) । पुं । मयूरः । श.र. । विङ्ग-
ले । श.र. ।

दीप्तानलम् । स्त्री । सुवर्णं । रा.नि.व.१९ ।

दीप्ताक्षः । पुं । विङ्गले । चिका. । मयूरः ।
वै.निघ. । [निघ. ।

दीप्तिकः । पुं । दुग्धपाषाणे । कूल थडि । वै.

दीप्तोपलः । पुं । सूर्यकान्तमणौ । प.सु. ।

दीप्यः (कः) । पुं.स्त्री । मयूरशिखायां । रुद्र-
जटायाम् । अम. । रक्तचित्रके । कुङ्कुमे । तमरे ।
निम्बकण्डवे । श्वेतपल्लवि । भ. । जीरके । रा.
नि.व.६ । रस.र.सूतिका.चि.पञ्चजीरकगुङ्गे । भेष.
कुष्ठ.चि. । च.द.पञ्चतिक्ताष्टतगुग्गुली । उन्मा.चि.
लघुनायघृते । अजनीदायाम् । त्राकुनि । भा.पू.
१७. । यमान्या । च.द.सि.यी.कास.चि.दशमूल-
वटपलकघृते । “तालीशवज्रिदीप्यकम् ।”

दीप्यका । स्त्री । यमान्याम् । अजनीदायाम् ।
त्राकुनि । भा.पू.१७. ।

दीप्यवल्ली । स्त्री । अजनीदायाम् । वै.निघ. ।

दीप्या । स्त्री । कृष्णजीरकभेदे । शोणो कृष्ण-
जीरे । रा.नि.व.६ । यमान्याम् । भा. ।

दीर्घः । पुं । रामशरी । रा.नि.व.८ । लताशाले ।
र.मा. । कीदृशदेशप्रसिद्धे माङ्गलवे । रा.नि.व.
८ । रक्तकशाली । रा.नि.व.१९ । इत्कटे । र.मा. ।
उड् । रा.नि.व.१८ । वि । भायते ।

दीर्घकम् । स्त्री, पुं । कृष्णजीरके । मद.व.२ ।
शरद्वे । श्वेतजीरके । उशीरे । उड् । शाकलवे ।
.८१७७न गाँह । वै.निघ. ।

दीर्घकणा । स्त्री । गौरजीरके । भा.पू. जी-
त्रा । रा.नि.व.६ ।

दीर्घकण्टः (कः) । पुं । वर्वरुद्वे । वारिणी
गाँह । रा.नि.व.८ ।

दीर्घकण्टः (कः) । पुं । वकपल्लवि । श.च. ।

दीर्घकन्दः (कः) । पुं । मालाकन्दे । वै.
निघ. । मुखाली । यो आनू. (कम्) स्त्री । मू-
लके । भृगा । रा.नि.व.७ ।

दीर्घकान्तिका । स्त्री । तालमूल्याम् । रा.नि.
व.७ । कृष्णतालमूल्याम् । वै.निघ. ।

दीर्घकन्धरः । पुं । वकपल्लवि । रा.नि.व.
१८ । स्त्री । वकस्त्रियाम् । वै.निघ. ।

दीर्घकाण्डः । पुं । गुच्छद्वये । रा.नि.व.८ ।

दीर्घकाण्डा । स्त्री । वल्गादनीलतायाम् ।
पाताङ्ग गङ्गुडी । रा.नि.व.३ ।

दीर्घकीलः (कः) । पुं । चङ्गीकण्डवे । धन
आंकोड़. आंकोड़ गाँह । रा.नि.व.८ । ज.
टा. । “चङ्गीले दीर्घकीलकः ।” रा.नि.व.१९ ।

दीर्घकूरकम् । स्त्री । उपान्ननामकशालिधा-
न्यभेदे । राज अन्न. रा.नि.व.१६ । [नि.व.१६ ।

दीर्घकणा । स्त्री । तिलवासिनीशाली । रा.

दीर्घकेशः (शी) । पुं । भङ्गुके । रा.नि.व.१८ ।

दीर्घकोशा (षा) । स्त्री । पङ्क्युत्ती । शुग्नि,
सिङ्गुक । हारा. । गङ्गूपयाम् । र्कट. वै.निघ. ।

दीर्घकोशि(षि)का (शी) । स्त्री । पङ्क्यु-
त्ती । हारा. । गङ्गूपयां । वै.निघ. । [प.सु. ।

दीर्घखरच्छदः । पुं । इत्कटे । हेङ्कड़ ।

दीर्घगतिः । पुं । उड् । रा.नि.व.१८ ।

दीर्घगोधूमः । पुं । महागोधूमे । वै.निघ. ।

दीर्घग्रन्थिः । पुं । गजपिप्पल्यां । रा.नि.व.६ ।

दीर्घग्रीवः । पुं । उड् । इ.च. । मौलक्रीच-
पल्लवि । रा.नि.व.८ ।

दीर्घघाटिकाः । पुं । उड् । वके । वै.निघ. ।

दीर्घवक्षुः । पुं । पल्लिविशेषे । वम्. दखीङ्गा ।
वै.निघ. । [वक्षी । भा. ।

दीर्घच्छदः । पुं । शाकलवे । ८१७७न गाँह ।

दीर्घजङ्गलः । पुं । मत्स्यविशेषे । भा.पू.न गा-
ह । श.मा. ।

दीर्घजङ्घः । पुं । उद्रे । जटा । वक्त्रपक्षिणि ।
चिक्रा ।

दीर्घजिह्वः । पुं । सपें । हे.च. ।

दीर्घजीरकः । पुं । खूलजीरके । भा.पू.१भ. ।

दीर्घतन्वी । स्त्री । आलुक्रमेदे । वै.निघ. ।

दीर्घतरुः । पुं । तालवृक्षे । शब्दार्थकल्प. ।

दीर्घतिमिषा । स्त्री । कर्कटिकायाम् । कूट
तेते । कौकूड । श.भा. । [छूँछा] । वै.निघ. ।

दीर्घतुण्डा (ण्डी) । स्त्री । कुकुन्दयाम् ।

दीर्घदण्डः । पुं । पल्लिवाह्वये । वम्. पोकल-
दण्ड । रा.नि.व.८ ।

दीर्घदण्डः (कः) । पुं । श्वेतैरह्णे । रा.नि.व.
८ । जटा । तालवृक्षे । रोहीतकविशेषे । वै.निघ. ।

दीर्घदण्डी । स्त्री । गोरक्ष्यां । गोरक्ष कृ-
कृले । रा.नि.व.५ । [निघ. ।

दीर्घदलः । पुं । मालाकन्दे । श्यामाके । वै.

दीर्घदर्शी (दृष्टिः) । पुं । गृध्रे । श.र. ।
भङ्गके । रा.नि.व.१६ ।

दीर्घद्वुः । पुं । तालवृक्षे । श.च. ।

दीर्घद्वुमः । पुं । शाल्विलिवृक्षे । निमूल ग्रीष्म ।
रा.नि.व.८ । [१६ ।

दीर्घनादः । पुं । शङ्खे । भौक । रा.नि.व.

दीर्घनालः । पुं । दीर्घरोहिषे । वड़ गङ्ग-
कुण । गुल्मवृक्षे । रा.नि.व.८ । आलुके । शालि-
धाम्यमेदे । वै.निघ. । यावनालनामशिवीधाम्ये ।
रा.नि.व.१६ ।

दीर्घनिखनः । पुं । शङ्खे । वै.निघ. ।

दीर्घपटोलिका । स्त्री । पटोलाकारदीर्घफ-
लशकाविशेषे । धूमूल । वम्. गोडपरवत् । गु-
णाः—गुरु खिण्णं विष्टम्भि कटुकं मधुरं शीतलं
वातघ्नितमैश्मारुचिकारकम् । राज.१प. ।

दीर्घपत्रः (कः) । पुं । पुनर्नवायाम् । श्वेत
शृङ्गा । रा.नि.व.५ । राजपलाखी । विष्णुकन्दे ।
रा.नि.व.७ । शरपत्रदर्भे । कुन्दवृक्षे । रा.नि.व.
८ । तालवृक्षे । रा.नि.व.६ । हरितकुशे । रत्नपु-
नर्नवायाम् । सज्जवृक्षे । मिश्रवर्षेची । हि.वही-

वा । गुणाः—सुकटिनः सखारकः । भा. १ वातक-
रः कफपित्तघ्नः कषायः विदाहो च । सु.सू.४५
अ. । कुपौली । कूटिला । भा. । मधूकवृक्षे । वै.
निघ. । (कः) । वेतसवृक्षे । मन्द.व.५ । रत्नरसीने ।
नाग वृक्षे । रा.नि.व.७ । एरण्डवृक्षे । हिमाल-
वृक्षे । रा.नि.व.८ । शृङ्गारसीने । श्वेत वृक्षे ।
हे.च. । जलमधूके । जटा । करीरवृक्षे । श.च. ।
दीर्घपत्रा । स्त्री । वृद्धतीक्ष्णपत्रे । द्रोणपत्रायाम् ।
शलवसा । रा.नि.व.४।५ । शालपत्रायाम् । भा. ।
सुद्रजम्बूवृक्षे । वन जाम ग्रीष्म । रा.भा. । केतकी-
वृक्षे । रा.नि.व.१० । घृतकुमार्याम् । श्वेतपुनर्न-
वायाम् । आम्बहरिद्रायां । कदलीवृक्षे । श्वीष्ण-
कवृक्षे । कुम्भतुम्बा । गोल लाडे । वै.निघ. ।
विद्यायां । छेछड़ा । भा.पू.१भ.शा.व. ।

दीर्घपत्रिका । स्त्री । श्वेतवचायाम् । श्वेत
वच । रा.नि.व.६ । घृतकुमार्याम् । घृतकुमात्री ।
रा.नि.व.५।२३ । शालपत्रायाम् । आलपाणि । रा.
नि.व.४ । भा. । केतकी । रा.नि.व.२३ । पाट-
रूपके । वसिक । मातुलुवृक्षे । छोनन लेवू ।
लणतालमूल्याम् । कदलीवृक्षे । वै.निघ. ।

दीर्घपत्री । स्त्री । पलाशीलतायाम् । हापंर-
शाली । रा.नि.व.३ । महावृक्षपत्रे । कूक्ष् आंक ।
रा.नि.व.४ ।

दीर्घपर्णः । पुं । अश्वकर्णनामकशाले । लता-
शाल । रा.नि.व.६ । 'तोपचिनी' इतिख्याते द्वये ।
वै.निघ. ।

दीर्घपर्णी । स्त्री । पत्रिपर्णायाम् । टांकुलित्रा ।
रा.नि.व.४ । शालपर्णायाम् । आलपाणि । वै.निघ. ।

दीर्घपर्वा । पुं । इक्षी । वै.निघ. ।

दीर्घपलाण्डुः । पुं । विष्णुकन्दे । राजपला-
ण्डी । तालवृक्षे । रा.नि.व.७।८ । हरितकुशवृक्षे ।
कुचिलवृक्षे । कूटिला ग्रीष्म । भा. । [नि.व.४ ।

दीर्घपल्लवः । पुं । शण्डपत्रे । अल ग्रीष्म । रा.

दीर्घपत्रः । पुं । मल्लविशेषे । वै.निघ. ।

दीर्घपात् (दः) । पुं । कौशवके । कौट व-

क । कडपक्षिणि । कौक पाशी चिक्रा । हे.च. ।
दीर्घपादपः । पुं । तालवृक्षे । रा.नि.व.६ ।
गुवाकवृक्षे । रा.नि.व.११ । Nees वकीटः ।

दीर्घपुष्पः । पुं । सुषकुन्दवत् । शुक्लम् । प. सु. । श्वेतमन्दारको । रा.नि.व.१० ।

दीर्घपृष्ठः । पुं । सपें । अम. ।

दीर्घफलः (कः) । पुं । खलारखवत् । वड़ सोपांगू । रा.नि.व.२ । पलाशवत् । अर्कवत् । वै.निघ. । (कः) अगतिपुष्पवत् । वासन। फूलैर्गोष्ठ । रा.नि.व.१० ।

दीर्घफला । स्त्री । कोषातन्नाम् । सि.७ अ.३ । रा.नि.व.७ । अनुकालतायाम् । रा.नि. व.३ । कपिलद्राक्षायाम् । रा.नि.व.११ । मेघश- ज्ञाम् । तिक्तालाव्याम् । वै.निघ. ।

दीर्घवाला । स्त्री । चमरीवत् । वै.निघ. ।

दीर्घवालुकः । पुं । वृद्धदारकलतायाम् । वीरुताडक । रा.नि.व.३ ।

दीर्घमासतः । पुं । हजिनि । चिका. ।

दीर्घमूलः । पुं । मीरटलतायाम् । रा.नि. व.३ । यासवत् । दूरांगता । रा.नि.व.४ । २३ । वेल्लनरवत् । रा.नि.व.८ । २३ । विल्लवत् । ल- ज्जालुकायाम् । लामज्जके । रा.नि.व.१२ । २३ । विभीतकवत् । देवसर्षपे । इन्द्रवत् । स्त्री । मूल के । वै.निघ. ।

दीर्घमूलकम् । स्त्री । मूलके । भृगु । रा.नि. व.७ । पुं । खलशरे । रा.नि.व.८ ।

दीर्घमूला (लिका) । स्त्री । शालपर्णीवत् । वै.निघ. । श्यामालतायाम् । प.सु. । (ला) दुरा- खमायाम् । सु.स.३८५ । शरवत् । अत्र गोष्ठ । कीरमूल्यां । मेघशङ्खां । वेल्लनरवत् । वै.निघ. ।

दीर्घमूली । स्त्री । दुरालभायाम् । श.मा. । काकमाथ्याम् । काकजहायाम् । वै.निघ. ।

दीर्घरक्षा । स्त्री । हरिद्रायाम् । वै.निघ. ।

दीर्घरतः (दः) । पुं । शकरे । चिका. ।

दीर्घरसनः । पुं । सपें । श.च. ।

दीर्घरागा । स्त्री । हरिद्रायां । रा.नि.व.६ ।

दीर्घरोमा । पुं । भङ्गके । वै.निघ. ।

दीर्घरोहिष(क)म् । स्त्री । रोहिषभेदे । वड़ गकड़न । गुष्पाः—तिक्तं कटूश्च कफघातजित् वतरोः । रा.नि.व.८ ।

दीर्घलता । स्त्री । व्याघ्रवत्यायाम् । निशीर्षि- गता । वै.निघ. । [वै.निघ. ।

दीर्घलोहितयष्टिका । स्त्री । रक्तबी ।

दीर्घवंशः । पुं । नलि । नल । रा.नि.व.८ ।

दीर्घवक्त्रः । पुं । हजिनि । श.मा. ।

दीर्घवच्छिका । स्त्री । कुशीरे । शब्दार्थकल्प. ।

दीर्घवर्षाभूः । स्त्री । श्वेतपुनर्नवायां । वै.निघ. ।

दीर्घवल्ली । स्त्री । महेन्द्रवारणीलतायां । वड़ माकाल । वत्सादनीलतायां । पाताल गकड़ । पलाशीलतायां । हांअत्रमावी । रा.नि.व.३ । [प.सु. ।

दीर्घवीजा । स्त्री । अलाव्याम् । शिखीभेदे ।

दीर्घवृन्तः (कः) । पुं । पृथुशिव्शशीलावत्- वत् । सोपांगोपाठ । प.सु. । पीतलीधे । वै.निघ. ।

दीर्घवृन्तफला । स्त्री । दुग्धालाव्यां । वै.निघ. ।

दीर्घवृन्ता (न्तिका) । स्त्री । इन्दीवराल- तायां । देहउठिउठे । रा.नि.व.३ । कपर्दकभेदे । र.सा.सं. । एलापर्ण्यां । श.च. । [वै.निघ. ।

दीर्घवृक्षः । पुं । तालवत् । लताशालवत् ।

दीर्घशरः । पुं । यावनालनामकशिखीधान्ये । जनार्ग गोष्ठ । रा.नि.व.१६ ।

दीर्घशाखः । पुं । शखवत् । अत्र गोष्ठ । रा. नि.व.४ । शाकतरौ । अश्वत्थ गोष्ठ । वै.निघ. । शालवत् । श.च. । [लाक्षीवत् । रा.नि.व.४ ।

दीर्घशाखिका । स्त्री । कणपीठीजीवत् । नौ-

दीर्घशिखा । स्त्री । शिखीविशेषे । प.सु. ।

दीर्घशिखिकः । पुं । राजमाषे । वरवृत् । रा.नि.व.१६ ।

दीर्घशूकः (कः) । पुं, स्त्री । शूकाकारशालि- धान्यविशेषे । स सारामुखाहीनगुणः स्वादुपाकर- सलादियुक्तः । च.सु.२७५ । राजान्ने । रा.नि.व. २३ ।

दीर्घसमुन्नयः । पुं । नलवत् । प.सु. ।

दीर्घसस्यः । पुं । तिलुकवत् । उँन गोष्ठ । वै.निघ. ।

दीर्घसुरतः । पुं । कुकुरे । शकरे । चिका. ।

दीर्घस्तम्भः । पुं । तालवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

दीर्घा । स्त्री । शत्रुपण्याम् । रा.नि.व.४ ।

दीर्घाङ्कुरः । पुं । राजशाली । उज्ज्वलम् ।
वै.निघ. ।

दीर्घाङ्गी । स्त्री । शालपण्याम् । भा.पू.१४. ।

दीर्घाङ्गुः । स्त्री । शालपण्याम् । वै.निघ. ।

दीर्घाध्वगः । पुं । उष्ट्र । त्रिका. ।

दीर्घायुः । पुं । शालवृक्षे । भिभुल ग्रीष्म ।
रा.नि.व.८ । जीवकौषधी । काकि । मे. । रा.नि.
व.५ । त्रिका. ।

दीर्घायुधः । पुं । वनशूकरे । श.मा. ।

दीर्घायुधः । पुं । जीवके । मे. । श्वेतमन्दा-
राके । रा.नि.व.१० । [१० ।

दीर्घार्कः । पुं । महाश्वेतार्कवृक्षे । रा.नि.व.

दीर्घिका । स्त्री । हिङ्गुपत्राग्नम् । रा.नि.व.६ ।
गोजिह्वायाम् । वै.निघ. । त्रिशतधनुःपरिमितज-
लाश्रये । तज्जलं गुरु कटु चारं पित्तकरं कफवा-
तघ्नम् । रा.नि.व.१४ ।

दीर्घवर्तः । पुं । महालाव्याम् । दीर्घकर्कटि-
कायाम् । रा.नि.व.७ ।

दीविः । पुं । चापपक्षिणि । श.मा. । [१२ ।

दुःकूलः । पुं । चौरनामकगन्धद्रव्ये । रा.नि.व.

दुःखम् । स्त्री । रोगे । मानसधर्मभेदे । दुःखं ।
तत्तु सप्तविधे व्याधादुपनिपतति । सु.सू.१४५. ।
See व्याधिः ।

दुःखकोट्रवा । स्त्री । मृत्तिकाभेदे । “कि-
ञ्चिदुपनिमित्तेन जायते राजिकाकृतिः । एषा
भवति बालानां सुखं शृण्वति च खयम् ॥” भा. ।

दुःखचयम् । स्त्री । आध्यात्मिकमाधिभौतिक-
माधिदेविकश्चेति त्रिविधदुःखे । सु.सू.१४५. ।

दुःखदशनः । पुं । गन्धपक्षिणि । भूकूनि । वै.
निघ. ।

दुःखदिरः । पुं । विट्खदिरः । रा.नि.व.८ ।

दुःखवर्त्तनः । पुं । कर्णपालीरीमे । खल्लम्
—“वर्त्तमाने यदा कर्णे कण्डूदाहवृण्वति ।

शीघ्री भवति पाकस्य त्वक्खोऽसी दुःखवर्त्तनः ॥”
सु.सू.१४५. ।

दुःसहा । स्त्री । नागदम्ब्याम् । रा.नि.व.५ ।

दुकू(गु)लम् । स्त्री । शल्लपत्रे । त्रिका. । वै.च. ।

दुग्धम् । स्त्री । कनूये । त्रामकपूत्र । रा.मा. ।

चौरः । दुग्धं । रा.नि.व.१५ । तद्वृषादि—“चौ-
रं खिन्धं तथा रक्तं पित्तेन पाकतां गतं । रक्तं
श्वेतत्वमायाति तथा चौरं सितं भवेत् । चौरनाङ्गी
कुमारीणां बभ्यानाश्च कथं भवेत् । बभ्यानातुबलं
यस्मात् तस्मात् चौरं न जायते । बभ्यानां चौर-
नाङ्गुलं वातेन परिपूरिताः । चौरश्च न भवेत्त-
स्मात् आर्तवस्याधिकं यतः । प्रसूतासु च नारीषु
बलेन सह सृयते । तेन क्षीतोविशुद्धिः स्यात् चौर-
रमासु प्रवर्त्तते । तस्मात् सद्यः प्रसूतायां जायते
क्षैभिकं पयः । तेन कठिनतां याति तस्मात्तत्
परिवर्जयेत् । क्षीतोविशुद्धिकरणं बलकृद्दीपना-
शनं । पयस्त्रिदोषशमनं हृष्यचाग्निप्रवर्धनम् ॥”
तच्च श्वेतादुग्धं श्लेष्मकरं, रक्ताया वातलं, पीतायाः
पित्तसंशमनं विशिष्टं, कृष्णायाश्च पित्तलम् । अग्नि-
८५. । दुग्धं बहुविधं गव्यादिभेदात् यथा—गा-
वन्तु दशधा कालौ त्रिधाजौ त्रिविधा मता । ख-
ग्य एकास्त्रिधा मेवी त्रिषोढौ दशधा हयौ । प-
क्षधा करिणी नारी दशधा शूकरौ द्विधा । व्याघ्री
शूनी चर्दष्टौ च रासभी पक्षधा पृथक् । त्रिधा ह-
क्वष्टधा मत्स्यौ गवयौ खड्गिनी वृद्धौ । दुग्धं घृतञ्च
तक्रञ्च दधि ताभ्यः प्रजायते ॥ अर्क. । गवादिदु-
ग्धगुणाः स्तब्धपथ्यायेषु स्रग्माः । दुग्धमात्रगुणाः
—आमं गुरु कासश्वासप्रकोपकं रोगजनकञ्च ।
तप्तमावर्त्तितञ्च तत् पथ्यम् । नारीचौरन्तु आममेव
रोगघ्नं भवति । धारीणं गव्यादिदुग्धम् असृती-
पमं सर्वरोगघ्नं । चिरसंस्थं दीपदक्ष । तथा—
“केऽप्याविकं पथ्यतमं श्रुतीणं चौरं त्वजानां श्रुत-
श्रीतमाहुः । दीहान्तश्रीतं मज्जिषीपयश्च गव्यन्तु
धारीणमिदं प्रशस्तम् ॥” पूर्वार्द्धपीतं दुग्धं हृष्यं
हृङ्गमप्रायेयञ्च, मध्याह्नपीतं बलदं कफघ्नं कृष्ण-
घ्नञ्च । बाल्ये अपि कर्णं यौवने बन्धं वीर्यदक्ष वा-
हकं भवति । रात्री नानादोषशमनं यतः चौरं
सदा सेव्यम् । सुहृत्तयपथ्युपितमततं न सेवेत ।
वृद्धीवितं दीपकरं तद्वर्धञ्च विषीपमं श्रेयम् । ज्वरे
तद्वृषाः—“जीर्णज्वरे कफे चौरं चौरं खादद्यौ-

धमम् । तदेव तद्वत् पीतं विषयवद्भिर्मानवम् ।
चतुर्थभावं सखिलं निधाय यदाद्यदावर्तितमुत्तमं
जत् । सञ्ज्ञामयन्न बलपुष्टिकारि वीर्यप्रदं चौरम-
तिप्रशस्तम् ।” इति दुग्धकथाः । “नव्यमूर्ध्नाङ्गकालि
स्यादपराङ्गे तु माह्वम् । चौरं सञ्ज्ञकं पथं यदा
साम्ने च सर्वदा । पित्तघ्नं श्रुतश्रीतलं कफहरं
पक्वं तदुष्णं भवेच्छीतं यत् न पाचितं तदखिलं
विष्टश्लेष्मप्रदं । धारीणं त्वष्टतं पयः श्रमहरं नि-
द्राकरं कान्तिदं वृष्यं वृंहणमग्निवर्धनमतिस्वादु
चिद्विषापहम् ॥” श्रुतश्रीतादिचौरगुणाः — “चौरं
न भुञ्जीत कदाप्यतमं तमं न चैतन्नवर्जनेन सार्धम् ।
पिटात्रसम्मानकमावसुक्तकोशातकौकन्दफलादिक्कै-
श्च ।” तथाच, “मस्त्रमांसगुडसुद्विगुलैः कुष्ठमावह-
ति सेवितं पयः । शाकजात्ववरसैश्च सेवितं मार-
यत्यनुधमायु संप्रवत् ॥” इति चौरवर्जनस्थानम् ।
“क्षिग्वं शीतं गुरु चौरं सर्वकालं न सेवयेत् ।
दीर्घाग्निं कुरुते मन्दं मन्दाग्निं नष्टमेव च । नित्यं
सैत्राग्निना सेव्यं सुपक्वं माह्विषं पयः । पुष्पानि
घातवः सर्वे बलपुष्टिविवर्धनम् ॥” इति चौरसेवन-
स्थानम् । “चौरं गवाजकाद्वैभधुरं चारं नवप्रसूता-
नाम् । इत्थं न पित्तदाहं करोति रक्तामयं कुरु-
ते ॥ मधुरं त्रिदोषशमनं चौरं मध्यप्रसूतानाम् ।
त्वणं मधुरं चौरं विदाहजननं चिरप्रसूतानाम् ॥
गुणहीनं निःसारं चौरं प्रथमप्रसूतानां । मध्यस-
रसयनसुक्तमिदं दुर्वलन्तु वृद्धानाम् ॥ तासां
मांसवदादूर्ध्वं गुर्विणीनाञ्च यत्पयः । यदाह्नि लवणं
चौरं मधुरं पित्तदाहकृत् ॥ गवादीनां वर्णभेदाद्गुणा
दुग्धादिके प्रथक् । कैश्चिदुक्तो विशेषाच्च विशेषो
देशभेदतः ॥” तथा उक्तञ्च । देशेषु देशेषु च तेषु
तेषु तृणाभ्युनी यादृशदोषयुक्ते । तत्सेवनादेव गवा-
दिकानां गुणा हि दुग्धादिषु तादृशत्वम् । शीत
क्षिग्वं गुरु गौलं वृष्यं पित्तापहं परं । ज्ञेयश्चैवा-
भिधीतस्य कोलाटन्तु पयस्त्वदः ॥” रा.नि.व.१५ ।
प्रभातदुग्धं — “निशाशीतांशुसंशीतं निद्रालस्यशमा-
नुगं । सघनं शीतकफकृत् चौरं प्राभातिकं भवे-
त् ॥” अचि.८८, १ ।

दुग्धकन्दगुणः । पुं । दुग्धप्रधाने अन्नगन्धा-
दिद्रव्यगणे । यथा — “अन्नगन्धा च सुशली विदा-
री च शतावरी । चौरवाराहिका चेति दुग्धकन्द-
गणस्तथम् ॥” गुणाः — “बालको वर्धते वीर्यैरि-

सर्वालयो सह । एतदकंस्य पानेन कन्या धोइश-
वार्षिकी ॥” अर्क. ।

दुग्धकूपिका । स्त्री । घृतदुग्धमिश्रिततण्डुल-
चूर्णकृतपिष्टकविशेषे । तन्निर्माणविधिः यथा —
“तण्डुलचूर्णमिश्रिततण्डुलचौरेण सान्द्रश्रिटेन । ह-
दकूपिका विदध्यान्नाञ्च पचेत् सर्पिषा सम्यक् ।
अथ तां कोरितमध्यां घनपयसा पूर्यगर्भाञ्च । स-
द्वकमुद्रितवदनां सर्पिषि सपक्ववदनाञ्च । अथ पा-
ण्डुवृष्टपाके क्षापयेत् कर्पूरवासिने कुशले ॥”
गुणाः — “अथ दुग्धकूपिका सा बल्या पित्तानि-
लापहा । वृष्या शीता गुर्वी शुक्रकरी वृंहणी रु-
च्या । विदधाति कायपुष्टिं दूरप्रसारिणीं सुचि-
रम् ॥” भा. । [गन्धे । चौरफेने । मी. ।

दुग्धतालीयम् । स्त्री । दुग्धसारि । ह.च. । दु-
दुग्धतुम्बी । स्त्री । चौरालाव्याम् । वै.निघ. ।
दुग्धत्रयम् । स्त्री । गीमह्विष्कागदुग्धेषु । र.
सा.मं. ।

दुग्धदा । स्त्री । चणिकाद्वये । रा.नि.व.८ ।

दुग्धनिका । स्त्री । रक्तापामार्गे । अर्कवृक्षे ।
वै.निघ. । [गन्धपाकपात्रे । हारा. ।

दुग्धपाचनः । त्रि. । दुग्धपाककरि । स्त्री । दु-

दुग्धपाषाणः (कः) । पुं । खटिकाविशेषे ।

मूलशङ्खि, शङ्खिमांसे । हिं शिरसीला । गुणाः —
रुच्य ईषदुग्धः ज्वरपित्तद्वेदोगकासशूलभ्रानहर-
य । रा.नि.व.१२ । [लथङ्गि । रा.नि.व.२ ।

दुग्धपाषाणिका । स्त्री । दुग्धपाषाणे । मू-

दुग्धपुच्छी । स्त्री । वृक्षविशेषे । शृङ्गपत्रा ।
श.च. ।

दुग्धफेनः (कः) । पुं, स्त्री । चौरफेने । शृङ्ग

फेना । रा.नि.व.१५ । गुणाः — “कृष्णगोऽन्नपयः-
फेनमजानां वेति शस्यते । मन्दाग्रीनाङ्गशानाञ्च
विशेषादतिसारिणां । उत्साहदीपनम्बल्यं मधुरं
वातनाशनं । सद्यो बलकरचैव तत्र चौरविलो-
डितं । चौरज्वरातिसारे च सामे च विषमज्वरे ।
मन्दाग्री कफमाश्रित्य पयःफेनमशस्यते । चौरं
गवाङ्गौरफेनं तत्र वा हितमेव च । पक्तासभक्षणा-
दापि यद्वृणी तस्य नश्यति । ताम्बूलं नैव सेवेत
चौरपीला तु मानवः । यावत्तत्र द्रव्यैरुत्प्रेक्ष्यता-
नादापि शस्यते ॥” अचि. ।

दुग्धफेनी । स्त्री । खनामख्यातवृत्ते । मं कं दुग्धफेनी, हलुगोलवि । गुणाः—कटुः तिक्ता हिमा विषघ्नी त्रणघ्नी रूचा । रा.नि.व.५ । पक्ता-न्नविशेष । वै.निघ. ।

दुग्धवटी । स्त्री । शीघ्रे वटी । विषं हिङ्गुलं धुनूरवीजं समभागं गृहीत्वा धुनूरपत्ररसेन प्रहृतं मईयित्वा मुद्गमाना वटी कार्या । भेष. ।

दुग्धबीजः (जा) । पुं, स्त्री । यावनालादिक-तद्विपीठके । अनंतर वा क्षोशांतरे त्रिंशु । “ये चान्ये यावनालायाश्चिपिटास्तमतच्छुलाः । अ-तमतच्छुलाभे तु दुग्धबीजाः प्रकीर्तिताः ॥” गुणाः—“दुग्धबीजा सुमधुरा दुर्जरा वीर्यपुष्टिदा । शालेययावनालायाः चिपिटाः पुष्टिवर्धनाः ॥” रा.नि.व.१६ ।

दुग्धसन्तानिका । स्त्री । दुग्धसरे । वै.निघ. ।

दुग्धहरणी । स्त्री । दुग्धवहनाद्याम् । रस.र. सनरी.चि. ।

दुग्धचीरिका । स्त्री । दुग्धतच्छुल्लतश्कर्णा-कृतपायसं । यथा—“दुग्धाष्टमांशभागेन तच्छुलान् छतसंस्कृतान् । शुद्धेऽर्धपके दुग्धे तु क्षिप्वा सिद्धा हि चीरिका । पायसं शर्करायुक्तछतप्रक्षेपणाहवे-त् ॥” गुणाः—“सा गुरुर्वातकृद्गुह्या मलावस्थका तथा । अरुचिं मेदवृद्धिञ्च कफमग्नेश्च मन्दताम् । कृत्वा च रक्तपित्तं हि वातपित्तञ्च नाशयेत् ॥” द्रव्यगुणः ।

दुग्धा (ग्धी) । स्त्री । चीरिकायां । किराहे । र.मा. । भेष.चुद्ररी.चि. । काकील्याम् । पला-शीलतायाम् । शारिवायाम् । वै.निघ. । दुग्धपा-षाणे । फूलथङ्गि । रा.नि.व.१२ ।

दुग्धास्त्रम् । स्त्री । दुग्धतालीये । आँदवत् मृज्ज-द्रव । गुणाः—“दुग्धासं शीतलं खादु धर्षं वर्ण-करं गुरु । वातपित्तापहं रुच्यं वृद्धशब्दवर्धनम् ॥” रा.नि.व.१५ । [रा.नि.व.१२ ।

दुग्धाश्मा । पुं । दुग्धपाषाणे । फूलथङ्गि ।

दुग्धाक्षः । पुं । चीरकटिके । शब्दार्थकल्पतरुः ।

दुग्धिका । स्त्री । चुद्रचीरिकायाम् । छाटि-थिराहे । मं दुधि । कं दुधले । तं पित्तपावलेधु । गुणाः—“दुग्धिकीणा गुरु रूचा वातला गर्भका-

रिणी । खादुचीरा कटुतिक्ता सृष्टसूचमलापहा । खादुर्विदग्धिनौ वृथा कफकुष्ठकमिप्रणत् ॥” भा. । चि.क.क.प्रदर-चि. । रस.र.ज्वराति.चि. । इन्दो-वरायाम् । हेल्छिडिजे । शुक्लकटुकालाव्याम् । तिरं गांठे । वै.निघ. । वृक्षभेदे । शिर्षो ग्राह्य । र.मा. ।

दुग्धिनि(नी)का (नी) । स्त्री । रक्तापा-मार्गवृत्ते । रा.नि.व.४ । शुक्लदुग्धालाव्याम् । वा. च ३७च. । [चि. वै.निघ. ।

दुच्छकः । पुं । सुरामांस्याम् । मे. । तालीशप-

दुडिः (लिः) । स्त्री । कच्छपिकायां । अ.टी. रा. । मे. ।

दुण्डुभः । पुं । सर्पभेदे । टोंडां गांठे । उष्णा.

दुण्डुभा । स्त्री । सर्पपत्रवे । वै.निघ. ।

दुदुमः । पुं । कन्दविशेषे, हरितपलाखी । अम. ।

दुन्दुभिः । पुं । सर्पदण्डेन्दुरादी, दन्दुर इति लोके । सु.कल्प.७च. । प्रतुदपक्षिविशेषे । च.सू. २७च. । विषे । हे.च. ।

दुन्दुमारः । पुं । विडाले । वै.निघ. ।

दुम्बकः । पुं । खनामख्यातमेषे । दृष्ट । वै.निघ. ।

दुरभिग्रहः । पुं । अपामार्गवृत्ते । रा.नि.व.४ ।

दुरभिग्रहा । स्त्री । दुरालभायां । कपिकच्छी । अपामार्गं । रा.नि.व.२२ । अलाव्यां । वै.निघ. ।

दुराधर्षः (र्षा) । पुं, स्त्री । सिद्धार्थे । चैत्र-मित्रिया । कुटुम्बिनौवृत्ते । रा.नि.व.५ ।

दुरारुहः । पुं । नारिकेलवृत्ते । विलहवृत्ते । रा.नि.व.११ ।

दुरारुहा । स्त्री । खर्जूरीवृत्ते । चैत्रज ग्राह्य । नारिकेलवृत्ते । तालवृत्ते । वंशे । रा.नि.व.२२ ।

दुरारोहः । पुं । तालवृत्ते । शाललीवृत्ते । खर्जूरीवृत्ते । वै.निघ. । शरटे । रा.नि.व.१८ ।

दुरारोहा । स्त्री । शीवर्ज्जीवृत्ते । रा.नि.व.८ । शरटे । शिरगिटे । रा.नि.व.२३ । पिच्छीखर्जू-र्याम् । भा. । शाललीवृत्ते । चिक्ता. ।

दुरालभा (लभा) । स्त्री । (Alhagi maurorum. Syn, Hedysarum Al-

hagi.) खनामख्यातनुपे । हिङ्गुया इति ख्याता ।
द्रुतांग(गी)डा । हिं वम् । जवासा दुराखा, धमा-
सा । मं वेलिकामूली । कं वज्रिदुर्वे । तें पिलरे-
गटि टुलर्गेडि । सा विधा खूलम्भमेदात् । गु-
णाः - कटुः तिक्ता उष्णा चारान्निका मधुरा वा-
तपित्तघ्नी ज्वरगुल्मप्रमेहघ्नी च । रा.नि.व.४ । “य-
वासस्य गुणैरुक्ता बुधैलुल्या दुरालभा ।” भा. ।
वा.चि.१अ. । सि.यो.कास.चि. । “दुरालभास्त्ववेत-
सैः ।” कार्पासचुपे । सङ्कायां । पिङ्गिः भाक ।
श.चि. ।

दुरालभादिः । पुं । दुरालभास्यतासुप्तानाग-
रक्ततः कषायः वातज्वरे हितः । दुरालभादिरथं
पित्तज्वरतृणारक्तपित्तदाहघ्नः । वा.चि.१अ. । “दु-
रालभापर्वटकप्रियङ्गुभूमिस्त्ववासाकटुरोहिणीनाम् ।
ज । पिबेत् शर्करयावगादम् ।” च.द.पि.ज्व.चि. ।
दुरितद(श)मनी । स्त्री । शमीवृक्षे । रा.नि.
व.८ ।

दुरिष्टकृत् । पुं । अभिचारकर्त्तरि ।

दुरूराहः । पुं । पुण्ड्रकयुक्तदुष्कुलाह्वये । “दु-
कुलाहो दुरूराहः पुण्ड्रकैश्चैव कीर्तितः ।” ज.द.
३अ. ।

दुरोहः । पुं । नागकेशरह्वये । वै.निघ. ।

दुर्गः । पुं । गुग्गुली । रा.नि.व.१२ ।

दुर्गकारकः । पुं । तरुमेदे । श.मा. ।

दुर्गन्धम् । स्त्री । सौवर्चलवर्णम् । हि.च. ।

दुर्गन्धः । पुं । आसह्वये । श.च. । पलाखी ।
भा. । वि. । पूतिगन्धयुक्ते । [निघ. ।

दुर्गन्धा । स्त्री । बाकुच्याम् । (गोशोऽङ्ग । वै.
दुर्गन्धास्यः । पुं । सुखरोगमेदे । मृत्थ दुर्गक
इति । [चललवर्णम् । वै.निघ. ।

दुर्गन्धिः । पुं । आसह्वये । दुर्गन्धे । स्त्री । सौव

दुर्गपुष्पी (इन्) । पुं । वनस्पतिमेदे । केशपुष्टा
इति लोके । श.च. ।

दुर्गलङ्घनः । पुं । उद्रे । हि.च. ।

दुर्गा । स्त्री । श्यामपल्लवि । आभांभाधि । रा.
नि.व.२१ । लणचटके । लणशरिवायाम् । आंश

लता । नील्या । मे. । कोकिलायाम् । वै.निघ. ।
अपराजितायां । श.च. ।

दुर्गाह्लादः । पुं । भूमिजगुग्गुली । वै.निघ. ।

दुर्गाह्वः । पुं । भूमिजगुग्गुली । रा.नि.व.१२ ।

दुर्ग्रहः । पुं । अपामार्गचुपे । रा.नि.व.४।१३ ।

दुर्ग्रहा । स्त्री । सुप्तायाम् । रा.नि.व.१३ । अ-
पामार्गे । भा.पू.१भ. ।

दुर्घटा । स्त्री । पृष्ठयथी । वै.निघ. ।

दुर्घोषः । पुं । भल्लके । रा.नि.व.१८ ।

दुर्जरः । वि. । दुष्यचे । वै.निघ. ।

दुर्जरफलम् । स्त्री । कर्कटिकायाम् । वै.निघ. ।

दुर्जरा । स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् । जटांफ-
ट्को । रा.नि.व.३ । घोलि । वै.निघ. ।

दुर्जलजिता (रसः) । पुं । ज्वरे रसः । पा-
ठः—“विषं भागद्वयं दग्धं कपर्दं पञ्चभागकं ।
मरिचं नागरञ्चैव चूर्णं वस्त्रेण शोधयेत् । आर्द्रक-
स्य रसेनास्य कुर्यात्सुद्वनिभां वर्टी । वारिणा व-
टिकायुग्मं प्रातः सायञ्च भक्षयेत् ॥” विषं २ भ.
वराटकभक्ष्य मरिचचूर्णं श्रुद्धीचूर्णं प्र. ५ भ. । भा.
म.१भ. ।

दुर्दग्धम् । स्त्री । अग्निदग्धरोगे ।

दुर्दर्पः । पुं । भल्लातकह्वये । वै.निघ. ।

दुर्द्रिता । स्त्री । लतामेदे । जटा. ।

दुर्दुमः । पुं । हरित्यलाखी । रा.नि.व.७ ।

दुर्धरः । पुं । ऋषभकौषधी । मे. । भल्लातकह-
व्ये । अनङ्गुहि । रा.नि.व.२३ । पारदे । वै.निघ. ।

दुर्धर्षा । स्त्री । नागदन्ध्याम् । नागदन्धा । रा.
नि.व.५ । कन्यारीवृक्षे । कर्णभनशा । रा.नि.व.८ ।

दुर्नाम(क)म् (मा) । स्त्री, स्त्री । अश्वीरोगे ।
रा.नि.व.२० । स्त्री । पङ्कजौ । विष्क । हारा ।
गङ्गूपदे । वै.निघ. ।

दुर्नामारिः । पुं । शूरके । उज । रा.नि.व.७ ।

दुर्नाम्नी । स्त्री । अश्वीरोगे । श.र. ।

दुर्न्यासः । पुं । असम्यक्स्थापने । भा.म.३भ.५

दुर्बला । स्त्री । जलशिरिषे । भा. ।

दुर्भरा । स्त्री । व्योतिषतीलतायाम् । वै.निघ.।

दुर्भिन्वा । स्त्री । काकजहायाम् । वै.निघ. ।

दुर्भनाः । स्त्री । शतावर्था । रा.नि.व.४ ।

दुर्भरः । पुं । पिप्पलवृक्षे । अथथ ग्रीष् । वै. निघ. ।

दुर्भरा । स्त्री । शतमूल्यम् । रा.नि.व.४ । श्वेतदुर्व्याया । रा.नि.व.८ । दूर्व्यायां । जटा. ।

दुर्भाषा । स्त्री । शकगुञ्जायाम् । मद.व.२ ।

दुर्मुखः । पुं । वानरे । घोटके । सपें । त्रिका.।

दुर्मुखा । स्त्री । शकगुञ्जायाम् । वै.निघ. ।

दुर्भाका । स्त्री । श्वेतगुञ्जायाम् । वै.निघ. ।

दुर्भाहा । स्त्री । काकादनीलतायाम् । (श्वेत कूँठ । रा.नि.व.९ । रक्तगुञ्जायाम् । वै.निघ. ।

दुर्लभः । पुं । कर्चुरे । शी । वम्. कचोरा । रा.नि.व.६ । वै.निघ. । श्रास.रो.चि.श्रासकालेश्वरे । दुरालभायाम् । रा.नि.व.४ । अर्जुनवृक्षे । वै.निघ.।

दुर्लभा । स्त्री । जीवन्त्याम् । प.सु. । श्वेतकण्टकायाम् । रा.नि.व.४ । रक्तदुरालभायाम् । वै. निघ.२भ.मधुरज्ज.चि.मधुकादिः । श्रय्याम् ।

दुर्वर्ण(क)म् । स्त्री । रौप्ये । प.सु. । एलवालुके । रा.नि.व.४ । [दा] । वै.निघ. ।

दुर्विधेया । स्त्री । कर्पूरश्रय्याम् । आश्र आ-

दुश्क्रमः । पुं । गीचुरके । रा.नि.व.४ ।

दुश्(ष्क)रः । पुं । भल्लूके । रा.नि.व.१६ । शम्भूके । हारा. ।

दुश्श्या । पुं । त्वग्दीपरीगे । श्वक्प्राश । ते च शीतपित्तोददकोठरीगाः । रा.नि.व.२० ।

दुष्कुलः (लीनः) । पुं । चौरकनामगन्धद्रव्ये । रा.नि.व.१२ । श.र. ।

दुष्वदिरः । पुं । अरिमेदि । विट्थनित्र । गुणाः—कटुतिक्तोष्णः रक्तव्रणकण्डूविषवीसर्पवृक्कुक्षीन्मादभूतघ्नश्च । रा.नि.व.८ ।

दुष्टम् । स्त्री । कुष्ठीषधी । कूड़ । श.च. ।

दुष्टपीनसः । पुं । पीनसरीगे । वै.निघ. ।

दुष्टप्रतिश्यायः । पुं । नासारीगविशेषे । "प्र

क्षिप्यते पुनर्नासा पुनश्च परिश्रय्यति । पुनरानक्षते चापि पुनर्विप्रियते तथा । निश्चासी वाति दुर्गन्धी नरी गन्धं न वेति च । एवं दुष्टप्रतिश्यायं जानीयात् कण्डूसाधनम् ॥" मार्.नि. । [पि चि. ।

दुष्टाचम् । स्त्री । विषादिदुष्टे चक्षुः । भा.च.

दुष्टाचु । स्त्री । दुष्टजले । मे. ।

दुष्पत्रः । पुं । चौरकनामगन्धद्रव्ये । चीरा इति पार्वताः । रा.नि.व.१२।२३ । चण्डालकन्दे । यमानौमेदि । वै.निघ. ।

दुष्प्रधर्ष(र्षि)णी । स्त्री । कण्टकायाम् । रा. नि.व.४ । वार्त्तायाम् । प.सु. । वृहत्यां । भा. ।

दुष्प्रधर्षा । स्त्री । दुरालभायाम् । रा.नि.व.४ । खर्ज्जुरीवृक्षे । थैजूर ग्रीष् । रा.नि.व.११ ।

दुष्प्रवेशा । स्त्री । कथारिवृक्षे । कृमिभ्रमना । रा.नि.व.८ । गृहकन्यायां । वै.निघ. ।

दुस्पर्शः । पुं । दुरालभायाम् । अ.टी.भ.। सि. यो.वातकासलेह । च.द.वातकफ.ज्व. । "व्याघ्री-दुस्पर्शंगीचुरेः ।" भा. । लताकरञ्जे । रा.नि.व.८ ।

दुस्पर्शा । स्त्री । कपिकच्छाम् । आलांकुणी । रा.नि.व.३ । रक्तदुरालभायाम् । रा.नि.व.४ । पाटलवृक्षे । आकाशवल्लीलतायाम् । आलांकुलता । वनवदरे । वै.निघ. । कण्टकायाम् । रा. नि.व.४।२३ ।

दुस्फोटः । पुं । दुष्टव्रणे । शस्त्रमेदि । हे.च. ।

दूः । पुं । रोगे । वै.निघ. ।

दूतः । पुं । वैद्यानेतारि । गमनाय प्रन्नाय वा गते पुरुषे । सु.सू.१०अ. । तन्मन्त्रणम्—"यश्चिक्षत्सकमानेतुं याति दूतः स कथ्यते । दूताः सुजातयोऽव्यङ्गाः पटवी निर्मलान्वराः सुखिनीऽवृषावृद्धाः शम्भुपुष्पक्षैर्युताः । सजातयः सुचेष्टाश्च सजीवदिशि सञ्जताः । भिषजं समये प्राप्ता रोगिणः सुखहेतवे ॥" भा. ।

दूतघ्नी । स्त्री । कदम्बपुष्पाम् । श.च. ।

दूति(ती)का । स्त्री । सारिकायाम् । भा. नि.क । रा.नि.व.१६ । श्वेतकण्टकायाम् । वै.निघ. ।

दूती । स्त्री । रक्तपाटलायाम् । शारिकापक्षिणि । रा.नि.व.१६ । वै.निघ. ।

दूरगः (मः) । पुं । उट्टे । गर्दभे । रा.नि.व. १८ । वै.निघ. ।

दूरजम् । स्त्री । वेदार्थमणी । भा. ।

दूरदर्शी (दृक्) । पुं । गृध्रे । चिका. । प-
च्छिते । छे.च. । [वै.निघ. ।

दूरमूला । स्त्री । सुञ्जे । भूञ्ज । दुरालभायाम् ।

दूरेरितेक्षणः । चि. । केकरे । टेन्ना, गञ्ज ।
श.भा. ।

दूर्यम् । स्त्री । विष्टायाम् । श.र. ।

दूर्वा । स्त्री । (Cynodon dactylon, Syn. Agrostis cynosuroides, or Panicum dactylon.) खनामख्यातघासवि-
शेषे । दूर्वा । हिं उट्, दुब् । तें गरिकेगडिड,
गरिककसुव । ता. अरुगम् पुल्लु । दूर्वा बहुधा
श्वेतनीलमालागण्डमेदेन । तासां विशेषाः स्वस्वप-
थ्याये स्रग्याः । सा. गुणाः—कषायाः मधुराः शो-
तपिततण्णारीचकवमिघ्राः दाहसूक्ष्मायहभूतशा-
न्तिश्लेष्मश्रमश्वंसिन्धव । रा.नि.व.८ । वा.सू.१५
अ. । “दूर्वानन्तानिन्धवासाः ।” श्वेतदूर्वायां ।
भा.४भ.बालरी.चि. । “श्वेता दूर्वा छतं मधु ।”
श्रग्याम् । रा.नि.व.६ ।

दूर्वादिवर्गः । पुं । दूर्वानन्तानिन्धवासात्म-
गुभागन्द्राभीरुशीतपाकौमियङ्गवधेति वर्गे । गुन्द्रः
शरः, अभीरुः शतावरी मुसलतणं वा, शीतपाकौ
गुञ्जा । अयश्च वर्गः पित्तघ्नः न्ययोधपन्नकादिवत् ।
वा.सू.१५अ. ।

दूर्वाद्यष्टतम् । स्त्री । रक्तपिने छतम् । का-
गष्टं ४ श. । कक्षार्थं—दूर्वासूलं उत्पलसूलं
कुडुमं मञ्जिष्ठा एलबालुकम् उशीरं मुस्ता रक्तच-
न्दनम् एषां प्र. २ तो. । पाकार्थं—चातपतण्डुल-
जलं १६ श. क्वागदुग्धं १६ श. । (तण्डुलीदकार्थं
तण्डुलं जलं १६ श.) । भैष. । भा. । [च. ।

दूर्वासीमः । पुं । सीमलतामिदे । स.वि.२८

दूलकम् । स्त्री । तूलके । तूण । रस.र.बाल.
वि. । [श.र. ।

दूलि(ली)का । स्त्री । नील्या । नील ग्राह ।

दूषकः । पुं । शालिधान्यमिदे । गुणाः शालि-
वत् । सु.सू.४६अ. । भा.पू.१भ.भा.व. ।

दूषिः (घि[घी]का) । स्त्री । मेवमली । छ-
त्त्र गिहूटो । रा.नि.व.१८ । श.टी.भ. । श.र. ।
सुखदूषिकारीगे । वा.उ.११अ. । तूलिकायां । मी.

दूषीविषम् । स्त्री । शीषधादिज्जतावीर्यविषे ।
भोजनादिदोषेण निद्रया वा दूषितं चोषविषं धा-
तूनपि काये दूषयत् दूषीविषमित्युच्यते । “दूषितं
देशकालान्नदिवास्त्रप्रेरभीक्ष्णशः । यस्माद्दूषयते धा-
तून् तस्माद्दूषीविषं स्मृतम् ॥” तस्य चि.अजिषष्ट-
तादौ । सु.कल्प.२अ. । तच्च विषं प्राणहरम् ।
यथा—दूषीविषं प्राणहरमिति सङ्केपतो मतम् ।
लक्षणं—“गात्रं रक्तं सितं रक्तं श्यावं वा पिङ्ग-
कान्वितं । सकण्डूदाहवीसर्पपाकि स्यात् कीधनं
तथा ॥” च. । गुणाः—“उदरगुल्मकुष्ठप्रमेहघ्नम् ।”
राज. ।

दूषीविषारिः । पुं । दूषीविषविषघ्ने भगद-
विशेषे । “पिप्पल्यो ध्यामकं मांसौ रोषमिला सुव-
र्चिका । कुटत्रटं नत कुष्ठं यष्टीवन्दनगैरिकम् ।
दूषीविषारिनाम्नायं न चाय्यपापि वार्यते ।” वा.
उ.१५अ. । सु.कल्प.१अ. । [च. । वस्त्रे । मी. ।

दूष्यम् । स्त्री । रक्ते । वा.सू.१५अ. । पूवे । छे.

दूष्यजलम् । स्त्री । विष्मूत्रादिदुष्टवारिणि ।
विष्ठादिदुष्टे जल । यथा—“विष्मूत्रादणनीलि-
काविषघ्नं तप्तं घनम्फेनिलं दन्तशाल्यमनार्तवं
सलवणं शैवालकैः संवृतम् । जन्तुघातविमिश्रितं
गुरुतरं पर्णौघपङ्काविलं चन्द्राकौशुतिरोहितं च
न पिबेत् नौरं जङ्ग दूषितम् ॥” रा.नि.व.१४ ।

दूष्युदरम् । स्त्री । विदोषजोदररीगे । निदान-
लक्षणं यथा—“स्त्रियोऽन्नपानं नखरीमसूत्रवि-
ह्वार्तवैर्युक्तमसाधुवृत्ताः । यस्मै प्रयच्छन्त्यरयो गराश्च
दुष्टास्तूदूषीविषसेवनादा । तेनायु रक्तं कुपिताश्च
दोषाः कुर्वन्ति घोरं जठरं चिलिङ्गम् ।...प्रकी-
र्तितं दूष्युदरम् घोरम् ॥” सु.नि.७अ. ।

दृक् । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ ।

। स्त्री । छिद्रे । उषा. ।

दृक्कटः । पुं । इत्कटे । चिका. ।

दृक्कर्णः । पुं । सपें । छे.च. ।

दृक्प्रदम् । स्त्री । सीवीराञ्जने । रा.नि.व.११ ।

दृक्प्रसादः । पुं, स्त्री । कुलत्यायाम् । वनदी-
भृता । रा.नि.व.५ । कुलत्याञ्जने । रा.नि.व.११ ।

दृक्श्रुतिः । पुं । सपें । हला ।

दृक्शेकः । पुं । आश्रयितने । वै.निघ. ।

दृग्योनिः । पुं । ईर्ष्यकक्षीवे । निदा. ।

दृग्विषः । पुं । सपें । हे.च. ।

दृग्व्याधिहतम् । स्त्री । रक्ताञ्जने । वै.निघ. ।

दृङ् । पुं, स्त्री । एलबालुके । रा.नि.व.४ । शा-
खलीहवे । धवहवे । लीह । श.च. । हीरके । वै.
निघ. ।

दृङ्कण्टकः (का) । पुं, स्त्री । खर्जूरहवे ।
वै.निघ. । अङ्गीटहवे । धल अङ्कड़ गाछ ।
श.च. ।

दृङ्काण्डम् । स्त्री । दीर्घरोहिषहवे । वड़
गकृ ठण । रा.नि.व.८ । पुं । वंशे । वींश । रा.
नि.व.७ । [ताग गकृड़ो । रा.नि.व.१ ।

दृङ्काण्डा । स्त्री । बसादनीलतायाम् । पा-

दृङ्गर्भम् । स्त्री । हीरके । प.सु. ।

दृङ्ग्रन्थिः । पुं । वंशे । वींश । रा.नि.व.७ ।

दृङ्गर्हदः । पुं, स्त्री । तालहवे । रा.नि.व.६ ।
दीर्घरोहिषे । वड़ गकृ ठण । रा.नि.व.८ ।

दृङ्गतः । पुं । धवहवे । धाँश गाछ । रा.
नि.व.६ । [लजया । उेनू । रा.नि.व.८ ।

दृङ्गटणः । पुं, स्त्री । सुञ्जटणे । भूख । (णा) व-

दृङ्गत्वक् । पुं । यावनालशरे । रा.नि.व.८ ।
सुञ्जटणे । वै.निघ. ।

दृङ्गदंशकः । पुं । जलचरविशेषे । हाँश्र ।
वै.निघ. । शब्दार्थकल्पतरुः । [नि.व.११ ।

दृङ्गनीरः (लः) । पुं । नारिकेलहवे । रा.

दृङ्गपत्रः । पुं । वंशे । वींश गाछ । रा.नि.व.
७ । सुञ्जटणे । वै.निघ. ।

दृङ्गपत्री । स्त्री । बलजायां । उेनू । रा.नि.व.८ ।

दृङ्गप(पा)दा (पादी) । स्त्री । भूम्यामल-
काम् । यवतिकायाम् । रा.नि.व.१५ । [व.५ ।

दृङ्गपदी । स्त्री । वन्दाने । पत्रगाछ । रा.नि.

दृङ्गपुष्पा । स्त्री । गुलुष्ककन्दे । वै.निघ. ।

दृङ्गपृष्ठकः । पुं । कच्छपे । रा.नि.व.१६ ।

दृङ्गप्ररोहः । पुं । मलहवे । पाकूड़ गाछ ।
रा.नि.व.११ ।

दृङ्गफलः । पुं । नारिकेलहवे । गुवाकहवे ।
रा.नि.व.११ । कतकहवे । निम्बाला । वै.निघ. ।

दृङ्गबन्धिनी । स्त्री । श्यामालतायाम् । श.च. ।

दृङ्गबालुकम् । स्त्री । एलबालुके । रा.नि.व.४ ।
वै.निघ. । [See वज्रम् ।

दृङ्गभार्गवकम् । स्त्री । हीरके । रा.नि.व.११ ।

दृङ्गमाला । स्त्री । भूषात्रां । वै.निघ. । भा. ।

दृङ्गमूलः । पुं । सुञ्जटणे । भूख । मन्यानकट-
णे । रा.नि.व.८ । नारिकेलहवे । शब्दार्थकल्पतरुः ।

दृङ्गद (ङ्गा) । स्त्री । स्फटिकारिकायां ।
भा. । रा.नि.व.११ ।

दृङ्गरजाः । स्त्री । प्रीदस्त्रियाम् । वै.निघ. ।

दृङ्गलता । स्त्री । बसादनीलतायाम् । पाताल
गकृड़ो । रा.नि.व.१ ।

दृङ्गलोमा (न) । पुं, स्त्री । शूकरे । श.च. ।

दृङ्गवल्कः (लः) । पुं । कसुकहवे । रा.नि.
व.११ । लकृषहवे । डह्या गाछ । रा.नि.व.६ ।
(ल्का) स्त्री । अम्लशायी । रा.नि.व.४ ।

दृङ्गवल्लः । पुं । सुञ्जटणे । वै.निघ. ।

दृङ्गबीजः । पुं । वर्जूरहवे । चकमह्वे । रा.नि.
व.८ । नारिकेलहवे । बदरहवे । रा.नि.व.११ ।

दृङ्गवृन्तः (लः) । पुं । नारिकेलहवे । वै.
निघ. । [च. ।

दृङ्गसूत्रिका । स्त्री । सूत्रायाम् । भूर्गा । श.

दृङ्गस्कन्धः (न्धा) । पुं, स्त्री । राजादनहवे ।
क्रौर्गी । जटा. । रा.नि.व.११ । [११. ।

दृङ्गस्थितिः । पुं । नारिकेलहवे । रा.नि.व.

दृङ्ग(दे)चुरा । स्त्री । बलजायां । उेनू । रा.
नि.व.८ ।

दृङ्गचुरः । पुं । सुञ्जटणे । वै.निघ. ।

दृङ्गा । स्त्री । सुषल्यां । तालभूनी । प.सु. । भू-
षात्रां । वै.निघ. ।

दृढाङ्गम् । स्त्री । जीरके । रा.नि.व.१३ ।

दृढारङ्गा । स्त्री । स्फटिकारिकायां । भा. ।

दृढम् (ता) । स्त्री, स्त्री । जीरके । वै.निघ. ।
श.च. । [मस्यविशेषे । मे. ।

दृढिः । पुं । भस्त्रायां, चर्मपुटके । सु.स.२७. ।

दृढिधारकः । पुं । तरुभेदे । आकनपाता
गाह् । श.च. ।

दृढिहरिः । पुं । कुकुरे । व्याक. । [ह.च. ।

दृढः (म्फुः) । स्त्री । सपें । मे. । वज्रे । सूयें ।

दृढ(ष)त् । स्त्री । प्रसरे । अम. । पेषणशिला-
यां । निग. मे. ।

दृष्टा । स्त्री । चक्षुषि । श.च. ।

दृष्टाकाङ्क्षम् । स्त्री । पत्रे । श.च. ।

दृष्टिः (शी) । स्त्री । लोचने । श.र. ।

दृष्टोपमम् । स्त्री । श्वेतपत्रे । श.च. ।

दृष्ट्या । स्त्री । कपिकच्छौ । आलाकुली । वै.
निघ. । [शिशुङ्गति । रा.नि.व.४ ।

दृष्ट्यन्त्री । स्त्री । शिष्ट(यु)द्याम् । वम्. सेगुड़ी,

दृष्टसारम् । स्त्री । सुखलौहे । रा.नि.व.१३ ।

दृष्ट(ञ्जे)दः । पुं । कर्ज्योडिपाषाणभेदे । शाङ्-
खोडा । हिं हायाजोड़ी । वै.निघ. ।

दृष्टरजाः । स्त्री । प्राप्तवयस्त्रायां, मध्यमायां
स्त्रियि । रा.नि.व.१८ ।

दृष्टान्तः । पुं । दृष्टान्तोनाम "सूखविदुषाम्बुद्धि-
साध्यं यो वर्ण्यं वर्णयति - यथागिरुणी द्रवसुदकं
स्थिरा दृष्टिवी चादित्यः प्रकाशक इति । यथावा-
दित्यः प्रकाशकः, तथा साङ्ख्यवचनं प्रकाशकमि-
ति ।" च.वि.८७. । मरणे । मे. । [शने । मे. ।

दृष्टिः । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ । शने । द-

दृष्टिस्तत् (तम्) । स्त्री । खलपत्रे । श.च. ।
श.र. । [अन्वपूतनायाम् । वा.उ.१७. ।

दृष्टिपूतना । स्त्री । बालानां स्त्रीवद्विशेषे,

दृष्टिप्रदा (वर्त्तिः) । स्त्री । नेत्ररोगे वर्त्तिः ।

विफला, कुकुटाखलक (कुकुटार डिमर के-
श) काशीसं (हिरांकम) खीसं नीलीयलं विफलं

समुद्रकीर्णं प्र. समं पेषयित्वा तावपात्रे कागदुन्नेन
समाहं भावयेत् । अथ पुनश्चागदुन्नेन संनिपत्र
वर्त्तिः कार्या । भा. ।

दृष्टिवन्धुः । पुं । खद्योति । श.र. ।

दृष्टिमण्डलम् । स्त्री । दर्शने । वै.निघ. ।

दृष्टियोनिः । पुं । ईर्यकलीवे । सु. ।

दृष्टिरोगः । पुं । नेत्ररोगे ।

दृष्टिवर्त्म । स्त्री । नेत्रवर्त्मनि ।

दृष्टिविषः । पुं । सपें । वै.निघ. ।

दृष्टिसन्धिः । पुं । नेत्रकोणे । वै.निघ. । [मे.]

देवः । पुं । पारदे । रा.नि.व.१३ । स्त्री । इन्द्रिये ।

देवकर्हमः । पुं । पञ्चसुगन्धौ । समभागश्रीख-
णचन्दनागुरुकर्पूरकुडुमेषु । रा.नि.व.२२. ।

देवकाष्ठम् । स्त्री । देवदारुणि । प.सु. । का-
ष्ठदारुणि । सि यो. काम.चि.मखुरवटके । गुणाः
—तीक्ष्णोष्णं रुचं श्रेयवातघ्नघ्न । रा.नि.व.१९ ।

देवकुक्कुटकः । पुं । सुनिषण्णकशाकभेदे । उ-
त्तुनि शोक । वम्. कुरडु । गुणाः—शीतो दृष्यः
सूत्ररोगहरः अग्निरीनाशकः । वै.निघ. ।

देवकुतुम्बकः । पुं । महाद्रोणपुष्प्याम् । वडू
बलपमित्रा । वै.निघ. ।

देवकुम्भः (म्भा) (म्भी) । पुं, स्त्री । खना-
मत्स्यातवचविशेषे । हिं तुम्बा, दण्डला । गन्धप्र-
सारणी कुम्भेति कोङ्कणे । वम्. श्वेतवडू । गुणाः—
कटुः तिक्तः मध्यः पारदशीघ्रकः पिशाचबाधाक्-
फघ्नः वाताग्निमान्द्यघ्नः द्रोणपुष्पीगुणश्च । वै.निघ. ।

देवकुरुम्बा । स्त्री । महाद्रोणपुष्प्याम् । रा.नि.
व.५ ।

देवकुसुमम् । स्त्री । लवङ्गे । रा.नि.व.१९ ।

देवगन्धकम् । स्त्री । रोहिषतण्डले । गङ्गादृणं ।
वै.निघ. । [आरामश्रीतलायाम् । वै.निघ. ।

देवगन्धा । स्त्री । महामेदायाम् । रा.नि.व.५ ।

देवयङ्गः । पुं । भूतयङ्गविशेषे । उक्तादौ । त-
द्वचनं यथा—"समुद्रः शुचिरतिदिव्यमाल्यगन्धो
निसर्गो जयितव्यसंस्कृतप्रभाषी । तेजस्वी स्थिरन-
यनी वरप्रदाता ब्रह्मण्यी भवति नरः स देवकु-

ः। संस्नेदी हिजगुदेवदीपवक्ता जिह्वाची वि-
प्रतभयो विमार्गदृष्टिः । समुष्टी न भवति चाह
पानजातैः दुष्टात्मा भवति स देवश्चुलुष्टः ॥”
निदा ।

देवचिक्षिप्तकी । पुं । अश्विनीकुमारी । हला ।
देवजम्ब(क)म् । स्त्री । रोहिषदण्डे, कनूये ।
शृङ्गकृष्ण । अम. । [हारा ।

देवद्वी । स्त्री । चित्रपक्षिविशेषे । गीर्णिल ।
देवतरणी । स्त्री । राजतरणीपुष्पद्वये । वै.
निघ. ।

देवतकः । पुं । अश्वत्थद्वये, चैत्यद्वये । त्रिका ।
विकङ्कतद्वये । वै.निघ. । मन्दारद्वये । पारिजात-
द्वये । हरिचन्दने । अम. ।

देवता । स्त्री । धूम्रद्वये । वै.निघ. ।

देवताकुसुमम् । स्त्री । लवङ्गे । देवहुली इति
ख्याते गन्धद्रव्ये । च.द. ।

देवताङ्गः (कः) । पुं । देवदालीद्वये । देवता-
ताङ्ग । घःपालतायाम् । प.सु. । विश्व. ।

देवताण्डः । पुं । देवदालीद्वये । मद.व.१ ।

देवतामणिः । पुं । महामेदे । वै.निघ. ।

देवदग्धम् । स्त्री । रोहिषदण्डे । श.चि. । रो-
हीतकमेदे । वै.निघ. ।

देवदण्डा । स्त्री । नागबलायाम् । रा.नि.व.४ ।

देवदण्डोत्पला । स्त्री । नागबलायाम् । वै.
निघ. । [हस्तुदवाय । र.मा. ।

देवदानी । स्त्री । देवदाल्यां । पीतघोषायां ।

देवदारु । स्त्री । (Cedrus deodara, Syn.
Pinus deodara.) खनामख्यातसुगन्धिकाष्ठवि-
शेषे । देवदारु । हिं देवदारु । तच्च द्विविधं
स्निग्धदारुकाष्ठदारुमेदेन । तयोः स्निग्धदारु ति-
क्तां स्निग्धीणं वातश्लेष्मघ्नम् आमदीपविबन्धार्थः प्रमे-
हज्वरघ्नश्च । काष्ठदारु तिक्तीणं श्लेष्मवातघ्नं भूत-
दीपघ्नश्च । रा.नि.व.१२ । “सुगन्धिः लघु रसश्च
सुरदारु प्रकीर्तितम् ।” भेष. ।

देवदालिका (स्त्री) । स्त्री । (Andropo-
gou serratus.) मूषिकविषघ्नपीतदेवताङ्गाख्य-
सदाविशेषे । अस्याः खखासवत् फलपुष्पद्वया,

फलस्य कर्कोटकौवत् । ग्रीड (घोषा), देवताङ्गी-
डा । हिं घघरवेल् सनैया । भा.पु.१भ. । मं
देवदाली । कं देवङ्गरो । तें डानरगङ्गि, लतावि-
शेषम् । देवलि इति । सु.टी.३६च.७. । गुणाः—
तिक्तीणा कटुका पाण्डुकफघ्नी अश्वःश्लासकासका-
मलाभूतघ्नी च । रा.नि.व.१ । तत्फलं मलसञ्चर्चं
खस्यानात् ऊर्ध्वम् अघो वा बह्निर्नयेत् । र.सा.सं.१.
वा.सु.१५अ. । चायमाचामायम् । वै.निघ. ।

देवदासी । स्त्री । वनवीजपूरद्वये । रा.नि.व.११ ।

देवदीपः । पुं । नेत्रे । वै.निघ. ।

देवदुन्दुभिः । पुं । रक्ततुलस्याम् । र.मा. । कृ-
णतुलस्याम् । वै.निघ. । [नि.व.११ ।

देवदूता (ती) । स्त्री । वनवीजपूरद्वये । रा.

देवद्रुमः । पुं । देवदारुद्वये । भा.म.१भ.हा-
चिंशत्काथि । [व.५ ।

देवद्रोणी । स्त्री । महाद्रोणपुष्पीद्वये । रा.नि.

देवधान्यम् । स्त्री । धवलयावनालाख्यशिष्नी-
धान्ये । देधान । हिं पीनरी, जुहुल । रा.नि.व.
१६ । गुणाः—हिमं खादु श्लेष्मपित्तघ्नम् अठथ्यं
तुवरं रुचं क्लेदनं लघु च । भा. । [निघ. ।

देवधूपः । पुं । गुग्गुली । प.सु. । रालि । वै.

देवनम् । स्त्री । पद्मे । श.च. । तेजसि । वै.
निघ. ।

देवन(ना)लः । पुं । महानलि । वड़ नल गी-
छ । हिं नर्कट । मं थोरुदेवनलु, हरिचन्देदना-
ल । गुणाः—अतिमधुरः दृढ्य ईषत्कषायः रस-
क्राव्यं शूलः नलादधिकगुणश्च । रा.नि.व.८ ।

देवनिर्मिता । स्त्री । गुडूयाम् । वै.निघ. ।

देवपत्नी । स्त्री । रक्ताक्षी । मध्वाक्षी । त्रिका. ।

देवप(पु)त्रिका (त्री) । स्त्री । सङ्कायां । वै.
निघ. ।

देवपर्णम् । स्त्री, पुं । सुरपर्णाभिषपचशक्ती ।
सङ्कायाम् । गिड़िः शीक । रा.नि.व.१० ।

देवपुष्पम् । स्त्री । लवङ्गे । वै.निघ.गीर्णच.चिं.
लवङ्गादिकषाये ।

देवपुष्पी । स्त्री । वृक्षविशेषे । देवहुली इति
लीके । च.द.वा.व्या.चि. । “देवपुष्पी नीलपद्मम् ।”

देवप्रियः । पुं । पीतवस्त्रराजि । रा.नि.व.४ ।
See मार्कवः । कावे । चिक्रा । पीतीश्वरी । अम
लिहवे । (या) स्त्री । नानवस्त्रीलतायाम् । वै.निघ.।

देववस्त्रा । स्त्री । महावस्त्रायाम् । नानवस्त्रायाम् । रा.नि.व.४।५ ।

देवभवन्म । स्त्री । अत्रत्यहवे । अ.च. ।

देवमणिः । पुं । महामिदायाम् । प.सु. । रा.
नि.व.५ । मिदायाम् । वै.निघ. । अत्रत्य विनाला-
वर्ते । हारा. ।

देवमर्त्या । स्त्री । महामिदायाम् । वै.निघ. ।

देवमातृकः । पुं । इत्यन्तुपाक्षिते देशे । रा.
नि.व.२ ।

देवमानकः । पुं । कौलुभमणौ । अ.र. ।

देवमासः (कः) । पुं । गर्भाष्टमे मासि ।
चिक्रा. ।

देवमित्रः । पुं । अर्जुनहवे । वै.निघ. ।

देवराजाग्रनाथः । पुं । सेविदायां । मिक्लि ।
रस.र. ।

देवरातः । पुं । सारसपक्षिमिदं । शब्दार्थकल्प. ।

देवलता । स्त्री । वटपत्रमल्लिकायां । नवगन्धि-
का । अ.च. ।

देवलाङ्गुलिका । स्त्री । इक्षिकाख्यां । विष्णु-
ति गौड । रा.नि.व.६ । इक्षुमेवग्रहां । छोटि
मेडाशिङ्गे । वै.निघ. ।

देववस्त्रभः । पुं । पुत्राग्रहवे । अम. ।

देवहृत्तः । पुं । गुग्गुलुहवे । मे. । गीपघोष्ठा-
यां । अशकूल । वै.निघ. । सप्तपर्णहवे । चि-
क्रा. । मन्दारहवे । मन्दात्र गौड । मे. ।

देवशालिः । पुं । शालिधान्यविशेषे । वै.निघ. ।

देवशेखरः । पुं । दमनकच्छपे । मन । रा.नि.
व.१० ।

देवश्रेणी । स्त्री । मूर्त्त्याम् । रा.नि.व.१ ।

देवसर्षपः । पुं । कुङ्कुटपायां । मन्त्रिवादिभे-
दः । मं देवसिरसः । कं देवसिरसमेदः । गुष्ठाः—
कटूषः कफघ्नः कनिदीपघ्नः दन्त्यः सुखरोगघ्नश्च ।
रा.नि.व.६ । दन्तके । मातुलुङ्गहवे । विभीतके ।
कलिङ्गके । ऐङ्गवव । रा.नि.व.११ ।

देवसहा । स्त्री । सहदेवायाम् । महावस्त्रायाम् ।
रा.नि.व.४ । दक्षीणवस्त्रायाम् । चिक्रा. । पायमाणा-
यां । रा.नि.व.५ ।

देवसृष्टा । स्त्री । मदिरायां । इ.च. ।

देवा । स्त्री । अशनपर्ण्यां । पञ्चचारिण्यां । अ.च. ।

देवाका । पुं । अत्रत्यहवे । अ.च. ।

देवाहयम् । स्त्री । एका सहदेवा (महावना)
द्वितीया विवेदेवा (नागवना) । वा.सु.१५च.वि-
दायादी । देवाहवमिति षाठद्वयमात् । अ.च. ।

देवानाम्निथः । पुं । कावे । चिक्रा. ।

देवाभीष्टा । स्त्री । पूगहवे । वै.निघ. । ताम्बू-
ल्यां । पीन । अ.च. । [व.१० ।

देवार्हम् । स्त्री । सुरपर्णनामपत्रशक्ते । रा.नि. ।

देवार्हा । स्त्री । महावस्त्रायाम् । शीत वेले-
ङ्गा । रा.नि.व.४ ।

देवावासः । पुं । अत्रत्यहवे । चैत्यहवे । चिक्रा. ।

देवाह्नः (यः) । पुं, स्त्री । देवदाहवे । वा.सु.
१५च.वचादि, विदायादिः । वै.निघ.२५.अय-चि.
सूर्यप्रभागुल्याम् । अ.द.उ.स.वि. । वा.उ.२च. ।

देविता । पुं । धुलूरहवे । भा. ।

देवी । स्त्री । लिङ्गिनीलतायां । बन्धाकर्कोटकां ।
मूर्त्त्यां । रा.नि.व.१ । श्रीराष्ट्रसन्निधायाम् । ग-
ङ्गापर्वते । र.सा.सं. । रस.कौ.ज्वरान्तकरसे ।
प्रकायां । पिङ्गि शोक । रा.नि.व.१२ । शाल-
पर्ण्याम् । पाठायाम् । रा.नि.व.४।६ । चादिस्थ-
कायां । हृङ्गुङ्गिशा । वस्त्रायां । वेलेङ्गा । म-
हाद्रीणायां । वङ्ग ज्ञानपुष्पी । नागरसुखायां ।
रा.नि.व.२३ । अतसीहवे । हरीतक्यां । पक्षि-
विशेषे । शृङ्गा गौडी । रा.नि.व.११।१६।१८ ।

देवीलता । स्त्री । अनन्तमूले । ज.द.१४च. ।

देवीवीजम् । स्त्री । गन्धके । मेघ.अ.वि.चक्री-
रसे ।

देवेष्टः (ष्टा) । पुं, स्त्री । गुग्गुली । रा.नि.
व.१२ । सर्वहवे । वै.निघ. । महामिदायां । रा.
नि.व.५ । वनवीजपूरहवे । रा.नि.व.११ ।

देवीश्लाघः । पुं । देवकतीश्लाघी । लघु-
—“अमर्त्यश्लाघिकमवीक्ष्येष्टकी श्लाघादिविज्ञान-

देवादिपुत्रः । प्रकीर्णवादी नियतवः यस्य देवा
दिव्यत्वा मन्त्री विकारः ॥ भा. ।

देव्या । स्त्री । सुरामांसां । ब्राह्मीरूपे । वै. निघ. ।

देव्यः । पुं । स्थाने । स त्रिविधः, चानूपजाङ्गल-
ऋषयमेतन् । विधेयाः पर्याये ह्यस्याः । [निघ. ।

देवसमाख्यबीजम् । स्त्री । इन्द्रयवे । वै.

देहिनी । स्त्री । तर्कन्याम् । अ. र. ।

देहः (कः) । पुं. स्त्री । शेषने । शरीरे । रा. नि.
व. १८ । स खलुलक्षणमथ इति त्रिविधः—“कर्षये-

पुंश्चयेवापि सदा खलुलक्षणी नराः । रचयन्त्यैव मध्येष्व-
खल्वीति सततं भिन्नम् । यस्याहलवतः सत्येति सा प्र-
तिज्ञायाहलमथानमधिकरणानाम् । कैचित्कुशाः
प्राचयन्तः खलुसाखल्वन्त्या नराः । तस्मात् स्थिरल-
व्यायामेनैवं वैद्यः प्रतर्कयेत् ॥” सु. स. ३५५. ।

देहकोषः (चर्म) । पुं । त्वचि । छात्रे, छात्रे,
पृक् । वै. निघ. । पत्ते । पौंथी । अ. च. ।

देहत्वक् । स्त्री । चर्मणि । वै. निघ. ।

देहदः । पुं । पारदे । रा. नि. व. १२ ।

देहदुर्गन्धता । स्त्री । शरीरदोर्गन्धे । शरीरे
दुर्गन्धे । तन्नाशकोषं यथा—चर्मण्युषं जम्बूपं
क्षोत्रमेति समभागं लिपेत् । पुराणम् ।

देहधारक(ण)म् । स्त्री । चरणि । डे. व. ।
चाहरी । वै. निघ. ।

देहधिः । पुं । पत्ते । पौंथी । अ. च. ।

देहधृक् । पुं । वायी । वै. निघ. ।

देहभृत् । पुं । जीवे, प्राणिनि । वै. निघ. ।

देहयात्रा । स्त्री । मत्तो । चने । भीमने ।
चिका. ।

देहला । स्त्री । सुरायाम् । वै. निघ. ।

देहवस्त्रसम् । स्त्री । वसायाम् । छसि । रा.
नि. व. १८ ।

देहसारः । पुं । मज्जायाम् । रा. नि. व. १८ ।

देहचयः । पुं । रीने । अ. च. ।

देहिका । स्त्री । उपनिषिकाकोटे । पेटो
पौंथी । चिका. ।

देही (रन्) । वि. शरीरिणि । चिका. ।

दैत्यः । पुं । लीहि । रस रत्नचर्मजातुः ।

दैत्यग्रहः (त्योन्मादः) । चतुरग्रहः । सचच
यथा—“जिह्वाहटिं दुरात्मनं गुरुदेवविजयिणं ।
निर्भयं मानिणं शूरं शीघ्रं व्यवसाविणं । अद्रः स्त-
न्दी विशाखीऽहमिन्द्रीऽहमिति वादिनं । सुरामा-
सवर्षिं विद्यात् दैत्यग्रहग्रहीतकम् ॥” वा. उ. उ.
न्या. चि. । दैत्यावेग्रज्योन्मादरीणि । सचच—
“संखेदी विजगुरुदीधवता जिह्वाषी विगतभयो
विमार्गहटिः । सन्तुष्टी भवति गृहापानकान्तेः
दुष्टात्मा भवति स देवग्रन्थुगुटः ॥” भा. ।

दैत्यमेदजः । पुं । भूमिजगुरुगुकी । मन्त्रि-
चगुरुगुली । रा. नि. व. १२ ।

दैत्यरक्तकम् । स्त्री । हिङ्गुले । र. मा. स. ।

दैत्या । स्त्री । सुरामांसां । रा. नि. व. १२ । स-
ये । चिका. । यमानीमेदे । वै. निघ. ।

दैत्येन्द्रः । पुं । मन्त्रके । भैर. पञ्चाननरसे ।

दैत्येन्द्ररक्तम् । स्त्री । हिङ्गुले । सा. की. वि-
दीपनीहाररसे ।

दैत्यम् । स्त्री । क्षीयचिततायाम् । भा. ।

दैर्घरात्रिकः । वि. मारात्रके । च. वि. १५ ।

दैवम् । स्त्री । पूर्वजतकर्मणि । “दैवं पुरा यत्
कृतमुच्यते तु ॥” च. मा. २५. ।

दैवच्छिद्रम् । स्त्री । कर्मच्छिद्रे । वा. उ. १४५. ।

दैवदार । स्त्री । देवदारुणि । र. मा. ।

दैवदीपः । पुं । लीचने । चिका. ।

दैवबलप्रवृत्तः । पुं । आधिदेविकरीनेषु । ये
देवद्वीपादभिग्रसका अथर्वकृता उपसर्गकृताः ।
तेऽपि विधा, विद्युदग्रनिजताः पिशाचादिकृताश्च ।
सु. स. २४५. ।

दैवव्यपाययः । वि. मन्त्रिन्नीयधपूजीप-
हारकपीपधवाचके । च. वि. ८५. ।

दैवी । स्त्री । बलिपूजादिके चिकित्साविशेषे ।
यथा—“चातुरी मातुरी दैवी चिकित्सा त्रिविधा
मता ॥” वैद्यकम् ।

दैवीदासिः । पुं । दिवीदासापत्ने । अ. चि. ।

दोः । पुं । वायी । रा. नि. व. १८ ।

दोःशिवरम् । पुं । स्तम्भे । रा.नि.व.१८ ।

दोःशिका (ली) । स्त्री । तरदीलतायाम् ।
कीपातक्याम् । वै.निच. ।

दोः । पुं । गीवसे । (कन्दःशालम्) ।

दोर्गङ्गः । कि । बाहुकुले । सू.ग। । त्रिका. ।

दोर्दण्डः । पुं । बाही । भूरिप. ।

दोर्मध्यम् । स्त्री । बाहुमध्यभागे । इतिउत्र वा-
ङ् । अन्धार्धकल्प. ।

दोर्मूलम् । स्त्री । बाहुमूले । दशम. । वै.निच. ।

दोला (लिका) । स्त्री । नीलीहवे । वै.निच. ।
कीडार्थे काठादिमये हिन्दोलके । (हैमना । त-
न्त्रमशुभार्थः—वातकीपनलम् अङ्गस्थैर्यवलाग्निका-
रितम् । राज. ।

दोलायन्त्रम् । स्त्री । रसखेदनायै यन्त्रविशेषे ।
तस्य लक्षणम्—“निबद्धमीषधं गुतं भूजं तन्निगुणे
वरे । रसपोटलिकां काष्ठे हृदं बद्धा गुणेन हि ।
सन्धानपूर्वकं कम्बालः स्थावलान्वनसंस्थितम् । अपला-
ज्ज्वालयेदग्निं तप्तदुक्तकर्मिणं हि । दोलायन्त्रमिदं
भोक्तं खेदनास्त्रं तदेव हि ॥” भा. । “द्रवद्रव्येषु
भास्वर्य पूरितार्द्धादिरस्य च । सुखे तिर्य्यक्ते द्रव्ये
द्रव्यं त्वेष लब्धयेत् । खेदश्रेष्ठान्तरगतं दोलायन्त्र-
मुदीरितम् ॥” अत्रि. ।

दोषः (कः) । पुं । वातपित्तकफरजस्तमोकरेषु ।
अ.च. । तत्र आद्यस्यैव शरीरदोषः । त्रितीयौ
मानसी तत्र त एव धातुमलप्रदवात्याः । “तेषु क्र-
मादमी दोषाः कफपित्तानिलाः स्थिताः” रा.नि.
व.११ । “मामसः पुनरुद्दिष्टो रजस तम एव च ।”
च.सू.४४ । तन्निवृत्तिः—“धातवश्च मलाश्च पित्त-
व्यभिर्भयतस्ततः । वातपित्तकफा एते च यो दोषा इति
श्रुताः । ते धातवोऽपि विवर्तिगदिता देहधारणा-
त् । मलाश्च ते रसादीनां मलिनोकरवाक्यताः ॥”
भा. । उक्तञ्च यथा—“दोषधातुमलसूत्रं हि शरी-
रम्” । तत्र प्रथमदोषरजनपूरणविवेकधारण-
लक्षणो वायुः पञ्चधा प्रविभक्तः शरीरे धरयति ।
सन्निवृत्तेश्वरवत्खेदनीपञ्चपूरणवत्सौम्यं ज्ञेया
पञ्चधा प्रविभक्त उदककर्मधातुयुग्मं करोति ।
रागपक्षीजलोजीवीधोषलपित्तं पञ्चधा विभक्तम्
अपिकर्मधातुयुग्मं करोतीति । एषां विधिवत् प-

रिवचं कुर्वीत ॥ एषां च ये मन्दप्रेष्टा मन्दी-
यता-रुचतादिदेहानिरायाति । तत्र स्वोनि-
वर्गद्रव्याख्ये प्रतीकारः । एषां हृदौ लक्ष्मपादयो-
दिकं भवति । तेषां यथास्वं संशोधनं चपञ्च-
यमद्विषयैः क्रियाविशेषः प्रतिकुर्वीत ॥” सु.सू.
१५५. । गीवसे । अ. र. । [प.सू. ।

दोषकरः । पुं । लङ्घनहवे । शान्तिप्र शीघ्रः ।

दोषघ्नः । पुं । वैद्ये, चिकित्सके । ऐ.च. । नि. ।
दोषवेतरि. । [कफे] । रा.नि.व.१३ ।

दोषत्रयितयम् । स्त्री । मिलितवातपित्त-

दोषपाचनः । पुं । कपिशब्दे । प.सू. ।
त्रि. । दोषपाचके ।

दोषप्रकृतिः । स्त्री । दोषाणां स्वमार्गव्याप्तिः ।
भा.ज्य.चि. । वातादीनां यथाक्रमं वर्षाशरवसन्त-
प्रकीपे वसन्तशरज्जोपे वा । “यद्यप्युत्पत्तिः दोषो
दोषप्रकृतिरुच्यते ।” वि.र. ।

दोषबलप्रवृत्तः । पुं । रोगविशेषे । ते च ते
रोगा ये धातुसमुत्पन्ना मिथ्याकाराचारभवाश्च ।
तेऽपि पुनः विधा नामाश्रयोत्याः पक्षाश्रयोत्याश्च ।
एतएवाध्यात्मिकरोगाः कथ्यन्ते । सु.सू.१४५. ।

दोषलः । त्रि. । दोषशुक्लः ।

दोषशमनवस्तिः । पुं । निरुद्धवस्तिर्मेदि ।
यथा—“प्रियङ्गु मधुकं सुता तथैव च रसाशमना
सर्षपं शल्लते वस्तिः दोषाणां शमनः परम् ॥”
भा. ।

दोषहरवस्तिः । पुं । तन्नामकनिरुद्धवस्ती ।
“शतान्ना मधुकं विलं कौटजं फलमेव च । सका-
ञ्जिकः सगीसूची वसिर्दोषहरः श्रुतः ॥” भा. ।

दोषा । स्त्री । बाही । रा.नि.व.१८ ।

दोषा(धोत)क्षेत्री । स्त्री । वनवर्धरिकायाम् ।
वन वातुहे । रा.नि.व.१० ।

दोषातिलकः । पुं । हीमे । त्रिका. ।

दोषान्धः । पुं । हृष्टिरीममेदि । लक्षणम्—“अ-
कौसमसकान्तज्ञानमहीः सन्धमागताः । स्वमयमि
हं दोषाः दोषान्धः स गदोऽपरः ॥ दिवाकरकु-
रखटा बंटा हृष्टिपथान्धलाः । विलीनलीना ध-
क्कलि व्यक्तमवात्रि दर्शनम् ॥” अथ रोगिणो
दिवाकरं पश्यन्ति । वा.ज.१२५. ।

दोषिकः । पुं । रोगी । श.च. । [निघ. ।

दोहः । पुं । दोहने । दोहनपाने । दुग्धे । वै.

दोहजम् । स्त्री । दुग्धे । शब्दार्थकल्पतरुः ।

दोहदः (लः) । पुं । गर्भिणीदोहदे । माध.

६.च. । गर्भचित्रे । भरतहृतकीषाकरम् ।

दोहदलक्षणम् । स्त्री । गर्भधारणे । गर्भे ।

वयःसन्धी । मी. ।

दोहदवती । स्त्री । गर्भवत्या स्त्रियां । ६.च. ।

दोहनम् । स्त्री । सनादुग्धनिःसारणे । (म-

मा । [नभाण्डे । चिका. ।

दोहनी । स्त्री । धातकीहवे । वै.निघ. । दोह-

दाहलवती । स्त्री । दोहदवत्या । शब्दार्थकल्प.

दोहली । स्त्री । अशीकहवे । रा.नि.व.१० ।

दोहापनयः (पयनम्) । पुं, स्त्री । गव्यदु-

ग्धे । चिका. । वै.निघ. । [न. वा.उ.१७अ. ।

दोम्धिकम् । स्त्री । दुग्धिकामूले । शिब्रदेशू-

दोण्डिका । स्त्री । कीषातक्षां । वै.निघ. ।

दोर्गन्धम् । स्त्री । दुर्गन्धतारुपपित्तजरीगविशे

षे । दुर्गकठ । तम्राशकतेल — “चन्दनं कुडुमं

मांसी कर्पूरी जातिपत्रिका । जातीककोलपुगानां

खवत्तस्य फलानि च । अगुरुश्रीकाशमयं कुष्ठं

तगरनालिका । गोरीचना म्रियदुष्य चीलं मदनकं

नखं । सरलः समपर्णस्य साक्षा चामलकी तथा ।

कर्पूरकः पद्मकस्य एतैर्लैलं प्रसाधितम् ॥” गारुडे

प्रसिद्धम् ।

दोर्वन्धम् । स्त्री । दुर्बलतायाम् । वै.निघ. ।

दोर्वीणम् । स्त्री । दृढपथे । दूर्वारसे । मी. ।

दोर्द्धम् । स्त्री । गर्भे । दोहदे । ६.च. ।

दोलेयः । पुं । कण्ठपे । ६.च. । [निघ. ।

दोष्कुलेयः । पुं । यन्त्रिपर्णमूले । (गोट्टेया । वै.

युक्तः । पुं । पेषके । वै.निघ. ।

युकारिः । पुं । काके । वै.निघ. ।

युगः । पुं । पक्षिणि । रा.नि.व.१८ ।

युतरः । पुं । कल्पतरी । वै.निघ. ।

यु(ति)मणिः । पुं । चक्रहस्ते । अम. । र.मा.

सं.विद्याधररसे । मारिततावे । भा.म.१भे.ज्व.चि.

चिपुरभैरवरसे । “युमशिरक्तकमार्द्रकमर्हितम् ।”

युक्कम् । स्त्री । वले । मी. ।

यूतवीजम् । स्त्री । कपर्देकी । चिका. ।

यूतनम् । स्त्री । दन्तने । ६.च. ।

यूभूमिः । पुं । पक्षिणि । श.च. ।

यूचम् । स्त्री । बीजे । उणा. ।

द्रक्षणम् । स्त्री, पुं । दृक्द्रव्यमाने । (इति कालि

हमानम्) । “सुद्रमीरटकस्यापि द्रक्षणः स निगद्य-

ते । शाणो ह्यो द्रक्षणः...” । (इति मागधमानम् ।

प.म.१ख. । तोलके । श.मा. ।

द्र(द्रा)प्स[प्स]म् । स्त्री । तरलदधनि । वक्त्रा-

पदे । अम. । अ.टी.भ. ।

द्रवः । पुं । तक्ते । रा.नि.व.१५ । तरले । पां९-

ना । गुणाः — केदकरः व्यापकश्च, युक्तः विपरीत-

गुणः । भा. । रसे । विच. । स्त्री । जले । सि.यी.

उन्मा.चि.महापैशाचघृते ।

द्रवजः । पुं । शर्करायाम् । गुडे । रा.नि.व.१४ ।

द्रवत्पत्री । स्त्री । शिखड़ीहवे । रा.नि.व.४ ।

द्रवद्रव्यम् । स्त्री । तरलद्रव्ये ।

द्रवन्तिका (न्ती) । स्त्री । (Anthericum

tuberosum.) खनामख्यातकृत्तुपे । भूनांती

नता, वृद्धिगुणपान, भूयाकांगी । मं भौषणे ।

कं वल्लिहर्दे । ते एलुकषेविषेदु । गुणाः — मधुरा

शीता रसवन्धकरी ज्वरकृन्मिश्रलघ्वी च । रा.नि.

व.५ । कण्ठदन्तीह्वपे । र.मा. । उद्धृत्याम् । ची-

रितपचदन्तीमेदे । च.सू.१९८. । सु.सू.१८९. । यु-

तन्त्रेणीनाममहाह्वपे । हेनूत्रमांशे । रा.नि.व.४ ।

क्रुत्वाखुकीलतायाम् । रा.नि.व.१ । वा.सू.६मा.

टी.१५अ.श्यामादिः । “श्यामा दन्ती द्रवन्ती ।”

क्रुत्तदन्त्याम् । च.सू.१९८. ।

द्रवरसा । स्त्री । लाषायाम् । रा.नि.व.६ ।

द्रवशूलः । पुं । अमद्रवशूले ।

द्रवस्त्रिदः । पुं । वातहरस्त्रिदविशिषे । स च द्र-

व्यक्तायपूरे कटाह, वक्त्रिभक्त्युत्सायानोष्णकथुले

चतुष्कीले लीवर्णादिकोष्ठके वा चयनाक्षीपविष्य

च गृह्यते । “द्रवस्त्रिदं वातघ्नी द्रव्यकाषीनं वृद्धि-

ति । कटाई कोठके बापि सपविटेऽवमाहयेत् ।
 शीतलं राजतं बापि तावत् शीतलं दाहयन् ।
 कोठके तत्र कुर्वीतोऽहमे पक्वमिदं द्रव्यम् । आ-
 दासि वा तदेव खाद्यन्तु शीतलं चिकणम् ॥” भा. ।

द्रव्यः । शी । निदायान् । रा. नि. व. ५ ।

द्रविडी । शी । एलायान् । वै. नि. च. १ भ. वा.
 व्या. चि. प्रतावरीतैलि । [नि.]

द्रविणम् । शी । सुवर्णे । रत्ने । वलि । अम. ।

द्रविणनाशनः । पुं । श्रियुद्धवे । नञिना
 गाह । श. र. ।

द्रवीकरणम् । शी । तरलतापादने ।

द्रव्यम् । शी । वसुनि । पित्तले । मये । जले ।
 विलेपने । जतुके । जा । मे. । औषधीपकरणे ।
 औषधे । विका. । तत्र द्रव्यमात्रं द्रव्यव्यादिभूत-
 समुदायादुच्यते । तदुत्पत्त्याभिप्रेत्यकत्वात्, त-
 त्वस्य विधं—प्राथम्यं प्राप्य तैजसं वायव्यमाकाशी-
 यश्च । तत्र “स्थूलसारसाम्भ्रमन्दस्वरगुरुकठिनगन्ध-
 बहुलमीषल्लवायन्यायशी मधुरस्पर्धिवम्, तत्र
 स्त्रीर्यवलादिकरं विशेषतश्चाधीनतिस्त्रभावम् । य-
 च द्रव्यं शीतस्निग्धगुरुसरसाम्भ्रं पिच्छिलेष्वा-
 यस्त्रलवणं मधुररसमायं तदायम्, तत्र खेदनाह्वा-
 दनादिकरम् । यद्रूपगुणबहुलम् ईषदस्त्रलवणं क-
 टुरसमायं विशेषतश्चाधीनतिस्त्रभावं तत्तैजसं, तत्र
 दहनपचनदारणादिकरम् । सूक्ष्मकचस्त्रलविशदं
 स्पर्शबहुलमीषपित्तं विशेषतश्च कषायं वायव्यम्,
 तत्रैषद्यलाववादिकरम् । अल्पसूक्ष्मद्रव्यवायुवि-
 वित्तमव्यक्तं रसद्रव्यलमाकाशीयम्, तत्र मा-
 ईषलाववादिकरम् । अनेन निर्दर्शनेन नानौषधी-
 भूतं जगति किञ्चिद्रव्यमस्तीति ज्ञात्वा तं तं युक्त-
 विशेषमर्थं वाभिसमीक्ष्य स्वबोध्यगुणयुक्तानि द्रव्या-
 णि कर्मकराणि भवन्ति । तानि यदा कुर्वन्ति स
 कालः, यत्कुर्वन्ति तत्कर्म, येन कुर्वन्ति तदीयं,
 यत्र कुर्वन्ति तदधिकरणं, यथा कुर्वन्ति स उपा-
 यः, यन्निष्पादयति तत्फलमिति । तत्र विरेचनद्र-
 व्याणि द्रव्यव्यन्तुगुणभूतिष्ठानि द्रव्यव्यापी गुर्वी
 गुरुत्वादधीगच्छन्ति । तस्मादिदं जगत्तन्मौगुणभूतिष्ठ-
 नमुजानात् । यमनद्रव्यास्त्रिवायुगुणभूतिष्ठान्यधि-
 वायु हि लघु लघुत्वात् तान्मूर्तुतिष्ठति तस्माद-
 नमभ्यर्गुणभूतिष्ठतुम् । उभयगुणभूतिष्ठतुम् ।

तीभाम् । आकाशगुणभूतिष्ठं संश्रमन् । तस्य
 मनिलगुणभूतिष्ठमनिलस्य औषधमात्मकत्वात् । औ-
 पनमप्रिगुणभूतिष्ठं । खेदनमनिलानलगुणभूतिष्ठं ।
 दहनं द्रव्यव्यन्तुगुणभूतिष्ठं । एवमीषधकर्मस्थानु-
 मानासाधयेत् । भवन्ति चात्र—भूतेजीवार्तिर्जैर्द्र-
 व्यैः शर्म याति समीरणः । भूयन्नुदायुजैः पित्तं
 क्षिप्रमाप्नोति निर्धतिं ॥ स्त्रतेजोऽनिलजैः स्नेह-
 शर्ममति शरीरिणां । वियत्पवनजाताभ्यां दह्निमा-
 प्नोति साकतः ॥ आग्नेयमेव यद्द्रव्यं तेन पित्तमुदी-
 र्यते । वसुधाजलजाताभ्यां वलासः परिवर्धते ॥
 एवमेतद्गुणाधिकं द्रव्यं द्रव्यं विनिश्चितं । विशो
 वा बहुशो वापि ज्ञात्वा दीपेऽवधारयेत् ॥” सू. सू.
 ४१ प. । दीपशमनधातुद्रव्यस्त्रलवणं तत्तत्तत् द्रव्यं
 त्रिविधमाह चरकः ॥ तत्र पुनस्त्रिविधं जातस्त्री-
 द्विदपार्थिवमेदात् । तत्र जातमसूतवंशतिः, मौ-
 मं वंशतिः, उद्भिदम्वह । तत्र त्रिविधं वनस्प-
 तिवीरुहानस्पत्यौषधयः । इति । च. म. १ प. । द्रव्यं
 पुनः द्विविधं शुक्लमाद्रक्षेति । तयोः शुक्लद्रव्यपिच-
 यार्द्रस्य द्विगुणा मात्रा यास्या । “शुक्लद्रव्यं तु द्वा
 मात्रा आर्द्रस्य द्विगुणा हि सा ।” तदपवादमाह
 —“वासानिलपटोलकेतकवलाकुशाश्चकैन्दीवरी-
 वर्षाभूकुटजात्रगन्धसहितः । ताः पूतिगन्धताः ।
 मांसीनागवलाकुबह्वकपुटीहिङ्गार्द्रकं चैव च आ-
 क्षास्त्रलवणमेव न द्विगुचता ये चैवजाता गन्धाः ॥”
 इन्द्रीवरी शतावरी । पूतिगन्धा प्रसारणी । कुबह्व-
 कः पीतकिष्ठी । इक्षुजाता गुडादयः । गन्धाः द-
 शमूलादयः । “वासाकुटजकुशाश्चतस्रस्तुपासहस्र-
 ताः । प्रसारण्यश्चगन्धा च नामाख्यातिवलावलाः ।
 नित्यमाद्राः प्रयोक्तव्याः न तासां द्विगुणी भवेत् ॥”
 शार्ङ्ग. । “शुक्लं नवीनं द्रव्यं यीर्यं सकलकर्मसु ।
 आर्द्रं द्विगुणं विद्यादेष सर्वत्र निश्चयः । द्रव्या-
 ष्वभिनवान्येव प्रशसानि क्रियाविधी । ऋते हृत-
 गुक्चीद्रवात्यज्ज्वाविकृष्टतः ॥” प. म. १ ख. ।

द्रव्यकारकः । पुं । इवदि पेषितद्रव्यं ।

द्रव्यगुणाकरः } पुं, स्त्री । द्रव्यगुणसंयुक्तविशेषः ।
 द्रव्यरत्नावली }

द्रव्यसङ्ग्रहः । पुं । करचरणरीतकादिद्रव्य-
 सङ्गेषु । च. म. १ प. । [च.]

द्रव्याभिधानम् । शी । औषधादीनां नामसं-

द्राविडम् । जी । दीर्घरोहितवर्षे । यङ् गङ्क-
छन् । रा. नि. व. ८ ।

द्राविठासः । पुं । मञ्जुके । रा. नि. व. १८ ।

द्रावः । वि । सुमे ।

द्रापः । पुं । पटे । मन्थार्थकम् ।

द्रावः । पुं । उच्चतावान् । वै. नि. व. ।

द्रावकम् । जी । सिक्कवर्षे । रा. नि. व. १३ ।
खीङ्गुवर्षे । वै. नि. व. । शीर्षीवर्षविशेषे । महाद्रा-
वकादी । पुं । प्रसारविशेषे । छत्रकाष्ठमणि । मे.
रसविशेषे । श. र. ।

द्रावकजम्बुः । पुं । तैलजम्बु । रा. नि. व. ७ ।

द्रावकरम् । जी । त्रेतङ्गवर्षे । मोहाग । रा.
नि. व. ६ ।

द्रावकवर्गः । पुं । द्रवकरद्रव्यपञ्चके । यथा—
“गुग्गुलुद्रव्यमप्यगुग्गु द्रावकपञ्चकाः” । र.
सा. सं. । [ना । र. मा. ।

द्रावण(फल)म् । जी । कतकफल । निर्भी-

द्रावणकः । पुं । टङ्गवर्षे । वै. नि. व. ।

द्राविका । जी । खालावान् । नान, थूङ् ।
श. र. ।

द्राविङ्गः (कः) । पुं । वेधमुख्ये । जिज्ञासुश्छी ।
अम. । मे. । गन्धशब्दान् । प. मु. । चामडरिद्रा-
यान् । कै. ञ । हनुम् । श. र. । जी । विङ्गलवर्षे ।
रा. नि. व. ६ ।

द्राविङ्गभूतिकः (मिजः) । पुं । चामडरि-
द्रायान् । कै. ञ । हनुम् । श. र. ।

द्राविङ्गी । जी । स्रैलवान् । प. मु. । भा. म.
४ म. सीभाग्यशब्दीनीदके । “द्राविङ्गीनां पलम् ।”
सु. स. २८ प. ।

द्राविङ्गीश्वरः । पुं । सुगन्धवर्षे । सुगन्धप्रिय-
जी । (वा) जी । एलायान् । वै. नि. व. ।

द्राविषः । पुं । टङ्गवर्षे । मोहाग । र. सा. सं. ।

द्राविषी । जी । काकजहावा, काकजान्वा ।
वै. नि. व. ।

द्रावी (द्रु) । पुं । टङ्गवर्षे । र. सा. सं. टङ्ग-
मञ्जुपने । चक्रवेतसे । वै. नि. व. ।

द्राक्षा । जी । (Vitis vinifera.) Dried
fruits called Kismis. खानमन्थातस्तता-
यान् । किम्बुमि, यत्नेका । पिं दाख, चादुर ।
मं द्राक्षा । तं द्राक्षपीडु, द्राक्षपिडु । ता. कीर्तिम-
खिरिप्यमान् । गुणाः — पक्का सा सरा शीता क-
सुष्या हृदयी । चपक्का कस्यगुणा गुर्वी । च-
सा रक्तपित्तकृत् । “द्राक्षा पक्का सरा शीता च-
सुष्या हृदयी गुः । खादुषाकरसा खर्ष्या सुपरा
सुटसूचविट । कीटमाकतकृष्ण कफपुष्टिदधि-
प्रदा । इति द्रव्याञ्जरेणासवातवाताकामंसाः ।
कफपित्तसन्धीहृदाहृदीयमदान्धयान् । इत्या-
स्याङ्गीसनी द्राक्षा गुर्वी च कफपित्तगुत् । चवी-
जान्वा खल्यतरा गोसनीसहशी गुके । द्राक्षा पक्व-
तजा लघ्वी साक्षा स्नेहासपित्तकृत् । द्राक्षा पक्व-
तजा वाहताहृदी करमर्दिका ॥” भा. द्राक्षाव. ।
“द्राक्षाफलं मधुरममकपायशुभं चारिष पित्तमहतां
कफहारि शीघ्रम् । येन निहति रुचिरामयदाह-
शीघ्रमुक्ताञ्जरेण नकासविनाशकारि । कपायाक्षा
विपाके च द्राक्षा चैव कफे हिता ॥” अवि.
१७ प. । एतदभावे गाभारीफलं वाञ्छम् । सि. यी.
ज्व. वि. पिपल्यादी । वा. स. १५ प. पक्वकादिः ।
“पक्वकं वरा द्राक्षा” । च. द. वा. ज्व. वि. पिप-
ल्यादिः । वा. ज्व. वि. द्राक्षादिः । रसालायां ।
रा. नि. व. २३ ।

द्राक्षादिः । पुं । वातञ्जरे कपायः । “द्राक्षागु-
डूचीकाश्चैवायमाक्षाः सञ्चारिवाः । निष्कृष्य
सगुडं क्षायम्...” । च. द. वा. ज्व. वि. । चन्वः —
द्राक्षाभयापर्वटकाव्यतिक्ताकृतः कपायः पैनिकञ्जरे
प्रलापमुक्ताञ्जमन्तः । च. द. पि. ज्व. वि. ।

द्राक्षाफलः । पुं । पियालवर्षे । वै. नि. व. ।

द्राक्षायथी । जी । दन्तीवर्षे । प. मु. ।

द्राक्षारिष्टः । पुं । यक्षाधिकारे परिटविश्रिते ।
पाठः — “द्राक्षातुषार्थं चिद्रीषे जलस विपरीत
सुधीः । पादशेषे कपाये च पूते शीते विनिर्मिषे-
त् । गुडस्य विटुलां तप जलेक्षापनवेसरं । मिम-
सुमरिचङ्गुला विक्षेति विचूर्णयेत् । पृथक् प-
क्षोन्मतेभावेर्धृतमाखे निधापयेत् । समन्ततो ज-
हयित्वा पिवेज्जातरसं ततः ॥” मेघ. ।

द्राक्षासम्भूतः । पुं । द्राक्षावर्षे । वै. नि. व. ।

ह्रस्वासवः । पुं । श्रावाकृतसर्वे । गुणाः—री-
पनी दीपनी हृष्यः पक्वः पिपासिरीनी विवस्त्रः
कफघ्नः खडुः खल्यमावतय । च. द. २७७. ।

ह्रस्वासुरा । स्त्री । श्रावाकृतसर्वे । पीठे ।
च. द. २७७. ।

ह्रस्वीत्यः । पुं । श्रावासवे । वै. निघ. ।

ह्रस्विलिमम् । स्त्री । देवदावधि । प्र. सु. ।

ह्र(द्र)वनः । पुं । भूमिचम्पकश्चे । द्रुं हे ठा-
गा । अ. च. ।

ह्र(द्र)वः । पुं । भमरी । ह्रिचिके । धूय्याटपचि-
वि । किंठे । हे. च. । मधुमचिकायां । वै. निघ. ।

ह्रषी । स्त्री । कर्षजलायुकायाम् । कांशको-
टात्रि । कच्छपिकायाम् । अमं. भ. ।

ह्रतः । पुं । हरिषे । म्रमके । ह्रवे । धरवि. ।

ह्रतमांसम् । स्त्री । म्रमादिहरिषादयः ख-
यं ह्रतगमनाम् ह्रतसंज्ञकाः कृताः, तेषां मसि ।
गुणाः—पथं बल्यं खडु वीर्यकारि च । रा. नि.
व. १७० ।

ह्रमखः । पुं । कच्छके । कौंटे । चिका. ।

ह्रपदी । स्त्री । वन्दे । मान्मङ्ग । वै. निघ. ।

ह्रमः । पुं । ह्रवे । चिका. । कुटजह्रवे । भार-
व्यह्रवे । च. द. कुट-चि. मन्त्रीरायतैले । पारिजात-
ह्रवे । मे. ।

ह्रमजिलः । पुं । देवदावधे । वै. निघ. ।

ह्रमगः । पुं । खल्यज्वरिषे । वै. निघ. ।

ह्रमत्वक् । स्त्री । कुटजवल्कले । च. द. कुट-चि. ।

ह्रमध्वजः । पुं । तालह्रवे । वै. निघ. ।

ह्रमगखः । पुं । कच्छके । हारा. । पारिजा-
तह्रवे । मे. । [मांटे । वै. निघ. ।

ह्रमनिर्वासः । पुं । तवनिर्व्ये । गांहेर

ह्रमरः । पुं । कच्छके । हारा. ।

ह्रमव्याधिः । पुं । खाषायाम् । रा. नि. व. ६ ।

ह्रमशयः । पुं । भानरी । वै. निघ. ।

ह्रमयेठः । पुं । तालह्रवे । वै. निघ. ।

ह्रमरमयः । पुं । खाषायाम् । प्र. सु. ।

हुमारिः । पुं । हलिनि । वै. निघ. ।

हुमारुहा । स्त्री । जैवर्तमुकायां । रा. नि. व. १ ।

हुमाश्रयः । पुं । सरटे । भिन्नगिटे । रा. नि.
व. १८८ ।

हुमेखरः । पुं । तालह्रवे । रा. नि. व. ११ ।

हुमोत्पलः । पुं । (Abroma augusta.)
कर्षिकारह्रवे । उगटे कश्म । अम. । अतुयले
हितः ।

हुयवम् । स्त्री । परिमावे । वै. निघ. । [र. ।

हुसन्नकाः । पुं । पियालह्रवे । पेशानां । अ. ।

हुः । स्त्री । खर्चे । वै. निघ. ।

ह्रैकः (का) । पुं, स्त्री । निम्बविशेषे । पोड़ो
निम् । हिं वकाचनिम् । भा. म. ४४. महाभक्ष्मा-
के । चीकड़ा इति ख्याति क्षये । च. द. दाह्यादिक-
वाये । “सरलाद्रिकास्तथासकैः ।”

ह्रौषः । पुं । ४०० धनुःपरिमितजलाशये । का-
कविशेषे । ढाड़ कांक, डोम कांक । मे. ।

ह्रौषपुष्पह्रवे । पलवसे । ह्रिचिके । रा. नि. व. १८८ ।

पुं, स्त्री । आदकमाने । ८ पेश. । खारीवीक्षशे ।

नीलावला । आदकचतुष्टये (१२ अं.) । “चतुर्भि-
रादकैर्दोषः ।” प्र. म. १४. । स्त्री । हरिचन्द्रे ।

ह्रौषीलवधे । वै. निघ. । [कांक । अम. ।

ह्रौषकाकः । पुं । तन्नामककाके । डोम

ह्रौषकुतुम्बका । स्त्री । देवकुम्भायाम् । देव-

ह्रौषा । वडु धनवसाविशेष । वै. निघ. ।

ह्रौषगन्धिका । स्त्री । राक्षायाम् । जटा. ।

ह्रौषपर्णी । स्त्री । ह्रौषपुष्पान् ।

ह्रौषपुष्पिका । स्त्री । ह्रौषपुष्पान् । धन-

वसा । वै. निघ. ।

ह्रौषपुष्पी । स्त्री । चलवसा हलवसा दलक-

खस इति ख्याति सेपजलखस्ये । ह्रौषपुष्पीति भा-

षा । र. मा. । मं कुंवा । कं तुंवे । हिं गुणा, गु-

मा । तं एतुगुत्ति । गुणाः—कटूषा रक्षा वात-

कफघ्नी क्षयिमाश्वकरी पथ्या च । रा. नि. व. १ ।

च. द. सि. यो. काम. चि. चक्षु. । “चक्षुः कामला-

तांतां ह्रौषपुष्पीरसः शमः । ह्रौषपुष्पीरसीर्येव
निहति विषमज्वरान् ।” भा. म. व. ६५. । क-

कामैः कामकाजमित्रीपत्नी । राजः । द्रोणपुष्पी पु
नः खादुपाका कट्टी मदिनी कफामकामलाश्रीव-
तमकवासुक्रमित्री च । भा. ।

द्रोणपुष्पीदलम् । स्त्री । द्रोणपुष्पीपत्रे । व-
नवमत्र पाठा । गुणाः—खादु रसं मुख प्रित-
करं मेदनं कामलाश्रीवमिहज्वरहरं कटु च । भा.
पू. १ म. भा. व. ।

द्रोणा । स्त्री । द्रोणपुष्पान् । वनवना । भा.
वा. उ. १५५. । इन्दीवराखतायाम् । वै. निच. ।

द्रोषिः । स्त्री । संप्रवयमाने । १२८ अ. । प. म.
१ ख. ।

द्रोषिका । स्त्री । नील्याम् । अ. र. । [व. ६ ।

द्रोषि(स्त्री)जम् । स्त्री । द्रोषीलवणे । रा. नि.

द्रोषिनी । स्त्री । उत्तरिष्ठाम् । वै. निच. २ भ.
मस्त्रिष्टायहते ।

द्रोषी । स्त्री । इन्द्रविर्मण्या, इन्दीवरायाम् ।
रा. नि. व. १ । द्रोषीलवणे । अ. र. । नील्याम् । स-
पंप्रवयमाने । १२८ अ. । “संप्रव्यास भवेद्द्रोषी ।”
प. म. १ ख. । [६] हारा. ।

द्रोषीदलः । पुं । केतकीपुष्पदले । (कमला गी-

द्रोषीलः । पुं । केतकदले । वै. निच. ।

द्रोषीलवणम् । स्त्री । वारिजलवणे । नं दी-
षीचनीट । नं दीषीय उपु । गुणाः—मेदनं क्षिणं
शूलघ्नं नातिपित्तं पाकि नात्युष्णम् । रा. नि. व. ६ ।

द्रोष्यम् } स्त्री । वारिजलवणे । रा. नि. व. ६ ।
द्रोषम् }

इन्द्र(म्)म् । स्त्री । मिथुने । युगले । सुखदुः-
खाद्री । पुं । रोगमेदि । अ. र. ।

इन्द्रगः । पुं । चक्रवाके । वै. निच. ।

इन्द्रगदः । पुं । इन्द्रजरीने ।

इन्द्रचरः (चारी) । पुं । चक्रवाकपक्षिणि ।
६. च. । चिका. । [वै. निच. ।

इन्द्रचरीसहायः । पुं । चक्रवाकपक्षिणि ।

इन्द्रजः (दीक्षीयः) । पुं । विषमज्वरे । रा.
नि. व. २० । विदीपरीने । वि. विदीपीले । भा.
ज. नि. ।

इयान्निः । पुं । त्रिपलकसे । हि. र्. । अ. र्. ।
हादशपञ्चिका । स्त्री । शताहास्यपुष्पे । उ-
न्का गाह, मउरी ।

हादशाङ्गकायः । पुं । त्रिपलातज्वरे कषा-
यः । दशमूलीकषायसु पिप्पलीपीप्लराश्वितः । त-
त्रिपलातज्वरे दीयः नासकाससमन्विते ॥ भा. म. १ भ. ।

हादशाङ्गुलः । पुं । वितली । विगृह्य । अ. म. ।

हादशाङ्गा । पुं । सूर्ये । चक्रदले । अ. म. ।

हादशायसकः । पुं । कबलाचिकाकारे रसः ।
चिमेनाख्यरस एव । रस. र. । See चिमेचरसः
वातरक्ते ।

हादशायुः । पुं । कुङ्कुरे । अ. मा. ।

हारम् । स्त्री । उपवि । निगमे । चिका. ।

हारका । स्त्री । कार्पास्याम् । वै. निच. ।

हारदाहः । पुं । शाकदले । वै. निच. । भूनी-
सहदले । भा. ।

हारदलिभुक् । पुं । काकविशेषे । चिका. ।

हिकः । पुं । काकि । चिका. । चक्रवाके । मी. ।

हिककारः । पुं । काकि । अ. र. ।

हिककुत, हिकपृष्ठः । पुं । उद्रे । ६. च. ।

हिकाकोली । स्त्री । काकोलीचौरकाकी-
ल्योः । वा. उ. २५. ।

हिखुरी (इन्) । पुं । मीखुरवत् विषाविभक्तस-
रायभावे । “हिखुरं मीखुराकारहुरैर्विषाविचच-
णः । अथवा सीवनीयुक्तैर्निबन्धयेत् । निर्दिशेत् ॥”
ज. द. १५. । [यो. भद्रिमा. चि. ।

हिचिचकम् । स्त्री । नेतरक्तविचकयोः । छि.

हिजः । पुं । दने । रा. नि. व. १८५११ । तुम्बु-
दले । रा. नि. व. ११ । ब्राह्मणे । चन्द्रिये । वै. र्. ।
मी. सपे । चखजे । अ. म. ।

हिजकुक्षितः । पुं । बडवारदले । छानिडा
गाह । रा. नि. व. ११ ।

हिजकेतुः । पुं । जनीरविशेषे । वै. निच. ।

हिजम्भा (मन्) । पुं । पक्षिणि । दने । अ.
रा. भाद्रिपान् । मीक्षिके । चखजे । वै. निच. ।

द्विकप्रियाः । स्त्री । सीनखतावा । रा.नि.व.१ ।

द्विजभक्तः । वि । देवे भक्तिमति (रोमिषि) । वै.विच. ।

द्विजयष्टिः (ष्टिका) । स्त्री । भाग्याम् । शुभ्रनशो । वै.निच. २ भ.वा.व्या.वि. ।

द्विजशमः । पुं । राजमावे । वर्धते । अ.च. ।

द्विजखेहः । पुं । पक्षाग्रहवे । वै.निच. ।

द्विजा । स्त्री । शिखावा । त्रगृक । रा.नि.व. ६ । भाग्याम् । मे. । खोवान् इति ख्याते गम्भ्र-
ज्ये । वै.निच. । पालक्यशक्ति । अ.च. ।

द्विजाङ्गिका (ङ्गी) । स्त्री । कटुत्वाम् । क-
ङ्गी । रा.नि.व.६ । [मि.]

द्विजातिः । पुं । दन्ते । चण्डले । पचिषि ।

द्विजायनी । स्त्री । यज्ञोपवीते । त्रिका ।

द्विजालयः । पुं । तरुकोटये । अ.च. ।

द्विजिह्वः । पुं । सपे । चम । चधिजिह्वनामक-
कृशरीये । आनजिह्वे त्रिश । सु.नि.१२ च ।

द्विजेन्द्रकः । पुं । निम्बूहवे । नेत्र शीष्ट ।
वै.निच. । [टी.हेमा.मुक्तकादिः ।

द्वितिता । स्त्री । कटुत्वा, करजिकायाश्च । वा.

द्वितीयचिफला । स्त्री । द्राक्षाखर्जूरमाखा-
रीफलेषु । किमग्नि, थेज्ज, गामार कम ।
वै.निच. ।

द्वितीयाभा । स्त्री । (Curcuma zantho-
orrhiza.) हचविशेषे । दाबहरिद्रायाम् । अ.च. ।

द्विदलः । पुं । चर्मनकहवे । चापटा इति
ख्याते । आदुटे । वै.निच. । स्त्री । द्विदलमावे ।
वयुषगुणाः — “वृषः कृती विदलानामष्टादशगुणे-
त्यसि । स एव सचिकटुकः सर्पिःसैन्धवसंयुतः ।
अवेष्टुवतरसैव कृतमित्येव तं विदुः । सिमैष्ट्यैर्वि-
चासिहमकृतम् । खडुं वदेत् । फलाखपायतमैश्च
कृता सुवतरा मताः । वातघ्ना रुचिदाः प्रोक्ताः ।
शूलैषाश्च विशारदैः ॥” द्रव्यगुणः ।

द्विधामतिः । पुं । शिवमारे । उष्णोष्ण ।
वै.निच. । कपीरे । कुमीर । अ.च. ।

द्विधातुः । वि । प्रियकतिका ।

द्विधात्मकम् । स्त्री । जातोफले । वै.निच. ।

द्विधालेख्यः । पुं । हिमालयवे । दौडाक-
शीष्ट । रा.नि.व.८ । [र.मा.]

द्विपः । पुं । इतिनि । प.सु. । नागकेशरहवे ।

द्विपचक्रः । पुं । अष्टाक्षकन्दे । रा.नि.व.७ ।

द्विपदः । पुं । मनुष्ये । पचिषि । मन्त्रसारः ।

द्विपमला । स्त्री । नगमलाया । वै.निच.वा.
व्या.वि.अतावरीतैश्च ।

द्विपमदः । पुं । करिमदकले ।

द्विपर्षी । स्त्री । बालपर्षी वृश्चिपर्षी चेति
द्वे । भागपाणि, छाकुनिनी । च.द.बह.वि. ।

द्विपाथ्यः । पुं । नागकेशरहवे । प.सु. ।

द्विपादिकः । पुं । नागकेशरहवे । प.सु. ।

द्विपायी (इन) । पुं । करिषि । हारा ।

द्विपिनखः । पुं । व्याघ्रनखे । नथारिमेव ।
रा.नि.व.१२ ।

द्विपी (इन) । पुं । चिचकमेदे । च.वि.पच. ।

द्विपुटः । पुं । (Impotiens Balsamina.)
पुष्पचपविशेषे । दोषाणि । अ.चि. ।

द्विपुटी । स्त्री । मल्लिकावा । मे. ।

द्विपुनर्नवम् । स्त्री । शुक्लरीक्षितलतामैदेन पु-
नर्नवाद्ये । चैतशूला, शान्ताशूला । सि.यो.
काम.चि.व्योपाद्यद्यते । “चिफला द्विपुनर्नवम् ॥”

द्विब्राह्मी । स्त्री । कृष्णदीर्घब्राह्मीरये । छोटि
उ वड् डाश्री । सु.भा.१० च. ।

द्विभावम् । स्त्री । मुद्रपर्षीमाषपर्षीः । शुर्गा-
नी उ भावाणि । च.द.उन्मा.वि.महाकल्याणद्यते ।

द्विमुखः (खादिः) । पुं । द्विमुखसर्पविशेषे,
राजसर्पे । ब्राह्मण, शूद्रयो माण, नीचिनी
माण । वम. दुंदुब. हवा. । रस.र.विच.वि. ।
वि । मुखद्वययुक्ते ।

द्विमुखा । स्त्री । आरिकाया । गाडू । जली-
कायाम् । लो.क. हला. ।

द्विमुखोरगः । पुं । द्विमुखसर्पे । अटा. ।

द्विरजनी । स्त्री । हरिद्राया दन्तहरिद्रायाश्च ।

त्रिधा, त्रिह्रिडा । वि. यी. काम. पि. श्रीवा-
चयते ।

हिरदः । पुं । हृदिनि । प. सु. ।

हिरदपिप्यक्षी । स्त्री । गजपिप्यक्ष्याम् । वै.
निच. १ भ. वा. व्या. चि. धार्मिष्यकगुगुक्षी ।

हिरदान्तः (काः) । पुं । हिरे । रा. नि. व.
१६ । [व. वै. निच. ।

हिरद्वारातिः । पुं । हरमे । निः ६ विटम-

हिरदाशनः । पुं । अश्वत्थवे । वै. निच. ।

हिरव्युदम् । स्त्री । अर्व्युदमेद । तस्य लक्षणं
—“यह्नवभावं युगपत् क्रमाद्वा हिरव्युदं तत्र भ-
वेदसाध्यम् ।” सु. नि. ११ च. ।

हिरसनः । पुं । सवें । चिका. ।

हिरापः । पुं । हृदिनि । म. मा. ।

हिरिताः । पुं । मर्मे । वै. निच. । स्त्रीपुंसलिङ्गी-
पुंसके । “बीजात्ममांशदुपतप्तबीजात् स्त्रीपुंसलिङ्गी
भवति हिरिताः ।” च. मा. १ च. ।

हिरफगणसम्पत्तिता । स्त्री । पुण्ड्रच-
मेद । वन (मै) डेती । वै. निच. ।

हिलम्नकः । पुं । दुर्धर्षि । हे. प. ।

हिवर्षा (र्विका) । स्त्री । विहायस्यां गवि ।
चन. । हे. प. ।

हिवार्ताकी । स्त्री । उद्यतीवधे । उद्यती, क-
टि कात्री । भा. म. ४ भ. वा. चि. । “हिवार्ताकी-
फलरसम् ।”

हिविषम् । स्त्री । पाण्डुज्जातिविषायां । (च-
उ ७ रुक्म आउहेट । वै. निच. १ भ. वा. व्या. चि. ।

हिवन्तः । पुं । नखरजकचवे । (मै) गी ।
प. सु. ।

हिवहती । स्त्री । कष्टकारिणावहती । क-
टिकात्री ७ विक्रती । वा. सु. १५ च. । “हिवह-
ती विकरजजयाचयम् ।”

हिशफः । वि । विश्वरूपशमार्थे । “गीरजी म-
चिवः कचः शूलरी गवयी रुचः । विशफाः पञ्च-
वधेभ्यो च विवहृच ॥” भा. म. वतम् ।

हिमृष्टिका । स्त्री । मेघशृङ्गा । (मङ्ग) नि-
क्षी । वै. निच. ।

हिमृष्टी (रन्) । पुं । मन्त्रविशेषे । निक्षी म-
ह । वै. निच. ।

हिमा । स्त्री । एखायाम् । वै. निच. ।

हिष्टम् । स्त्री । तामे । च. टी. वा. ।

हिल्लिकानम् । स्त्री । हिल्लितकुले । निफ टा-
उम । पुराणम् ।

हिल्लदया । स्त्री । गर्भवत्यां स्त्रियां । वै. निच. ।

हिल्लारम् । स्त्री । यवसन्धिचारकी । वि. की-
चप्रिमा. चि. ।

हिल्लीरम् । स्त्री । गव्याजदुग्धयोः । गौदेश्च
७ हागश्च । च. द. यका. चि. सपिर्मुके ।

हीपः । पुं । ककीलठवे । वै. निच. । स्त्री । व्य-
प्रचर्षि । म. । [नि. व. १२४]

हीपकर्पूरः (जः) । पुं । चीनकर्पूर । रा-

हीपखर्जूरम् } स्त्री । महापारिवते, हीपान्तर-
हीपजम् } खर्जूर । रा. नि. व. ११ ।

हीप(पि)ग्रन्थुः । पुं । मृतावय्याम् । रा. नि. व.
४ । अटा. ।

हीपसम्भवः । पुं । ककीलठवे । कौकुना ।
जीरके । (वा) स्त्री । महाखर्जूरठवे । वै. निच. ।

हीपान्तरवचा । स्त्री । तोपचिनीति स्लानि
सूत्रे । गुणाः—“हीपान्तरवचा किलिपिनीका
वक्रिदीप्तिकत् । विषव्याधानशूलघ्नी शूलान्धूवविशी-
धिनो । वातव्याधीनपकारमुन्नादं तनुवेदनाम् ।
व्यपोहति विशेषेण फिरङ्गामयनाशिनो ।” भा. ।

हीपिका । स्त्री । अतसूत्र्याम् । रा. नि. व. ३ ।

हीपिमुखः । पुं । व्याघ्रमुखि । नशी । वै. निच. ।

हीपिनी । स्त्री । वटपत्रपाकाचमेद । वै. निच. ।

हीपिपलाशः । पुं । हृत्तिकर्षपलाशे । वा.
द. १५ च. मुष्ककादिः । “मुष्ककचुक्षुपलाशरीपि-
लाशवर्धमिषपाः ।” [रा. नि. व. ६१६]

हीपी (रन्) । पुं । व्याघ्रविशेषे । चिचकचवे ।

हीप्यः । पुं । कावे । स्त्री । ककीले । वै. निच. ।

हीप्या । स्त्री । मृतावय्याम् । रा. नि. व. ४ । चि-
कीखर्जूरठवे । रा. नि. व. ११ ।

देवः । पुं । अवलामिहवे । रसः र. लीरी. चि. ।

देवम् । स्त्री । कहीले. रा. नि. व. १२ ।

देमादकः । पुं । नदीद्वयमुपासिते देवे ।
रा. नि. व. २ ।

देवपीया । स्त्री । नागवह्नीमिश्रिते. सोमयले

इत्येव इति धीरसमुद्देशे ख्याता । त्रिसर्गीया इति
उक्तत्वात् परे पाठः । रा. नि. व. ११ ।

द्वयम् । पुं । जातिद्वयसंयुते सर्वे । दो
औम्ला गां । सु. कल्प. टी. ।

द्वयम् । स्त्री । तावे । अम. । [१] मा. नि. ।

द्वयद्विकः (द्वीनः) । पुं । एकदिनात्तरज-

ध

धटः (कः) । पुं । धनरुधे. धा० उ० गां ह
वे. निच. । तुलामाने । उ० गां ह. धा० । अम. ।
१४ वलमाने । ४२ इति । लीलावती ।

धटी । स्त्री । वल्कले । वे. निच. । जीर्णवस्त्रख
खे । धड़ि । मे. ।

धत्तूरः । पुं । धुनूरुधे । रा. नि. व. १० ।

धनम् । पुं, स्त्री । मरिचे । अर्थे. वे. निच. ।
लेहपात्रे । अ. र. ।

धनकम् । स्त्री । धान्यके । धनिश । वे. निच. ।
२४. सर्वस्य. चि. गुरुत्यादिः ।

धनच्छः (च्छूः) । पुं, स्त्री । पक्षिमिश्रिते ।
धानस पाथी, कर्कटिश पाथी । चिका. ।

धनक्षयः । पुं । अर्जुनरुधे । रा. नि. व. ८ ।
वे. निच. २४. अजी. चि. पञ्चाग्निर्वृत्ते । अग्नी । अम. ।
चिचकधे । र. मा. । [अनरात् ।

धनदः । पुं । हिज्जलरुधे । रा. नि. व. ८ । पा-

धनदाक्षी । स्त्री । पाटलरुधे । रा. नि. व. १० ।
खताकरुधे । रा. नि. व. ८ । [चिका. । हारा. ।

धनप्रियाची (चिका) । स्त्री । दद्याय ।

धनप्रिया । स्त्री । काकजम्बूधे । वन जाय ।
रा. नि. व. ११ । [वे. निच. ।

धनसूः । पुं । घूलाटपक्षि । फि० उ० पाथि ।

धनस्र(स्र)कः । पुं । नीचरुधे । अ. च. ।

धनहरः । पुं । यन्त्रिपर्वधे । वे. निच. । पा-

रुधीकयमानाम् । वे. निच. ।

धनह(हा)री । स्त्री । पारसीकयमानाम् ।
यन्त्रिपर्वधे । अम. ।

धनहृत् । पुं । चण्डालरुधे । वे. निच. ।

धना (नी) । स्त्री । चार्द्रधान्यके । वे. निच. ।
धान्यके । वे. निच. २४. वा. व्या. चि. वडमीति युग्मली ।
अचि. २. खान. २. च. ।

धनिकाः । पुं । धान्यकचुपे । धने गां ह । रा.
नि. व. ६ । स्त्री । धान्यके । धने । च. द. सि. बो. ।
समिपताञ्ज. अटाङ्गकाधे । "तिक्तेन्द्रवीजधनिके" ।

धनिका । स्त्री । धान्यके । धने । अचि. २. खान. ।
प्रियङ्गुलतायाम् । अ. च. । [धनिश । अ. र. ।

धनीयकम् । स्त्री । चार्द्रधान्यके । धान्यके ।

धनुः (स्) । पुं । भग्नातकरुधे । चारुधे ।
प्रियाशान । मे. । [११] अम. ।

धनुःप(ष)टः । पुं । प्रियालरुधे । रा. नि. व.

धनुःशङ्खा । स्त्री । सूक्ष्माया । शृंगी । अ. च. ।

धनुःश्रेणी । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । प. सु. । महेन्द्र
वाक्या । वड मां काल, राधाशान्ता । रा. नि.
व. १ ।

धनुर्गुणा । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । अ. च. ।

धनुर्दुमः । पुं । वंशे । वीन । रा. नि. व. ७ ।

धनुर्माला । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । अ. च. ।

धनुर्व्यासः । पुं । दुरालभायाम् । प. सु. ।

धनुर्वीरता । स्त्री । सीमवक्त्रायाम् । गोमलज्ज ।

रा. नि. व. १ ।

धनुर्वीरतः । पुं । बलव्याधिमिश्रिते. यत्र सर्व
सन्निधु वेदनाश्चिच भवति. "अनिच्छन्त्यकता
यस्य उपसृज्जते परस्त्रियं । बलादाक्रम्य स नरः
सर्वसन्निधु वेदना । तीव्रानश्रोत्यश्चिचिनाम् धनु-
र्वीरयुतो भवेत् ॥" इति कथंविपाकः ।

धनुर्वीजः । पुं । भग्नातकरुधे । रा. नि. व. ११ ।

धनुर्वेद्यः । पुं । धनस्य वेद्यः । धानमि ग्राह । र.मा. । रा.नि.व.८ । वंशि । भोजातकवृक्षे । अथ-
व्यवहारे । रा.नि.व.११ ।

धनुषः । पुं । कुक्षुरे । वै.निच. ।

धनुष्यः । पुं । वंशि । वी.नि. । रा.नि.व.७ ।

धनुस्तम्भः । पुं । कातव्याधिविशेषः । धनु-
स्तम्भः । स बाह्याभ्यन्तरायामनेदाहिविषः । लक्षणे
—“धनुस्तम्भो नमोयन्तु स धनुस्तम्भस्तजितः । वि-
षयमवदधनः ससाहो नष्टकृतनः । प्रक्षिप्य ध-
नुस्तम्भो दधराचं न जीवति ॥” मा.नि. । [म.]

धनेयकम् । स्त्री । धन्याके । धनिश । अ.टी.

धनेयशा । स्त्री । एषणामु नरस्य वित्तियेषणा
याम् । धनं प्रार्थना । “प्रायेभ्यो ज्ञानन्तरं धनमेव
पृथ्येष्टव्यं भवति । तदुपकरणानि च क्षिप्याशुपा-
रुष्याणिन्यराजोपसेवादीनि । यानि चान्यान्यपि
सतामविगर्हितानि कर्माणि इतिपुष्टिकाराणि
विद्यात् ॥” अ.पु.११अ. ।

धन्यः । पुं । अथकर्णशालि । लता । भा.नि. । रा.
नि.व.८ । स्त्री । द्रव्ये । वै.निच. । कौवर्तमुलायां ।
ज.व.१२अ. ।

धन्यवृक्षः । पुं । अथवृक्षे । वै.निच. ।

धन्या । स्त्री । धन्याके । धन । हे.च. । उप-
मातरि । वै.निच. । आमलक्याम् । मी. । निर्जल-
प्रदेशे । वै.निच. ।

धन्याकम् । स्त्री । (Coriandrum sati-
vum.) Coriander plant. खगामस्थलप-
थद्रव्ये । प.मु. । धन । हिं धनिया । तं कीचि-
मिरवेष्टु, धनियलु । ता. कोटमज्ञि । अ.द.सहि-
पातज्व.च.नागरादिः । “धन्याकं वृक्षोदयम् ॥”
पि.ज्व.चि. । “अध्वितं धन्याकजलम् ॥” पि.जे.प-
ज्व.चि.गुड्यादिः । गुणाः — तुवरं लिङ्गम् शठ-
म् मूलं । लोहं तिक्तं कटुश्णवीर्यं दीपनं पाचनं
स्वरसं शीतकं वाहिं स्नादुपाकं चिदीपकं दृष्ट्वा
दाहपित्तासवासकाश्यांजनिघ्नं च । आर्द्रं तत् तदु-
पसप्तं स्नादु विशिषतः पित्तघ्नं च । भा.पू.१भ. ।
म.द.व.१ ।

धन्यः । पुं । दुरालभायाम् । वै.निच. ।

धन्यकाः । पुं । धामनवृक्षे । अ.द.मै.चि. ।
“पाठास्तुनधन्यकानां ॥”

धन्यकः । पुं । धामनवृक्षे । धानना ग्राह । गु-
णाः — “धन्यकः कफक्षित्तलाकासघ्नगर्वरी लघुः ।
वृंहणी बलकटुघ्नः सन्निवृण्णरीपघ्नः ॥” भा.म.३
भ.प्र.मै.चि. । वंशि । वै.निच. ।

धन्यचारी । चि । निर्जलदेशचारिणि । वा.
चि.७अ. ।

धन्यतकः । पुं । सीमवृक्षाम् । वै.निच. ।

धन्यदुर्गम् । स्त्री । निर्जलदेशे । पुराणम् ।

धन्यनः । पुं । धामनवृक्षे । धानना ग्राह । र.
मा. । हिं धानिनी । मं धमानु । कं उदुवे । गु-
णाः — कटुः उष्णः कषायः कफघ्नः दाहशीघकरः
संघातो कण्ठदीपघ्नश्च । रा.नि.व.८ । एतत्फलं
कषायं हिमं स्नादु वातकफघ्नं च । सु.सू.४६अ. ।

धन्यन्तरिः । पुं । वैद्ये । चित्ती आयुर्वेदप्रखे-
तरि देवतावैद्ये । तन्मादुर्भावः — “एकदा देवरा-
जस्य दृष्टिर्नपतिता सुवि । तत्र तेन नरा दृष्टा
व्याधिभिः परिपीडिताः ॥ तान् दृष्ट्वा हृदयं तस्मै
दयया परिपीडितम् । दयार्द्रहृदयः शक्तो धन्य-
न्तरिमुवाच ह ॥ धन्यन्तरे सुरयेष्ठ भगवन् कि-
ञ्चिदुच्यते । योग्यो भवसि भूतानामुपकारपटो
भव ॥ उपकाराय लोकानां केन किं न कृतमुच्यते ।
वैलोक्याधिपतिर्विष्णुश्चरभुम्भस्यादिकपवान् ॥ तस्य
त्वं पृथिवीं याहि काशीमध्ये नृपो भव । प्रती-
काराय रोगाणामायुर्वेदम्यकाशये ॥ इत्युक्त्वा सु-
रशार्दूलः सर्वभूतहिते संदा । समस्तमायुषो वेदं
धन्यन्तरिमुपादिशत् ॥ चवीर्य वायुवी वेदनि-
न्द्रावन्तरिः पुरा । आगत्य पृथिवीं काश्याः ज-
तो बाहुजवेष्मनि ॥ नाथा तु सोऽभवत् श्यातो
दिवीदास इति चित्ती । बाल एव विरक्तोऽभूत्
चार सुमहत्तपः ॥ यत्नेन महता ब्रह्मा तं काश्या-
मं करोमपम् । ततो धन्यन्तरिकैः वाशिराजै-
रभिधीयते ॥ हिताय देहिनां स्त्रीया संहिता वि-
हितामुना । अयं विद्याधिनी लोकान् संहित-
ः कामप्रादयत् ॥” भा. । चिकित्सादीपकनिर्वा-
नघट्टादिप्रवेतरि । [म.च. ।

धन्यन्तरिप्रस्ता । स्त्री । कटुका । कटुका ।

धन्यन्तरिप्रसक्तम् । स्त्री । धन्यन्तरिप्रसक्तम् ।
विशेषः ।

धन्यन्तरिभागः । पुं । धन्यन्तरिभागः ।
धन्यन्तरिभागः । पुं । धन्यन्तरिभागः ।
धन्यन्तरिभागः । पुं । धन्यन्तरिभागः ।

धन्यमांसम् । स्त्री । निर्मलदेशपशुमांसं । वा.
चि. १३५. । See जाङ्गलमांसम् ।

धन्यवासः (कः) । पुं । दुरालभायाम् । रा.
धन्यवासः । नि. व. ४ । सि. यो. रक्ता-
र्ध-चि. । "धन्यवासः सनागराः कथिताः ।"
च. व. ४५. । सि. यो. सन्निपात-ज्व. चि. चटादशाङ्ग-
कथाये । [चि. १५. ।

धन्या (न) । पुं । मन्त्रभूमी । रा. नि. व. २ । च.
धन्यामिषम् । स्त्री । जाङ्गलपशुमांसं ।

धन्यो (इन्) । पुं । दुरालभायाम् । रा. नि. व. ४ ।
अर्जुनवृक्षे । रा. नि. व. ८ । वकुलवृक्षे । रा. नि. व.
१० ।

धमनः । पुं । मलवृक्षे । नग गाँह । रा. नि. व.
८ । निम्बवृक्षे । निम्ब गाँह । रा. नि. व. ८ ।

धमनिः (नी) । स्त्री । पृथिव्याम् । ङाकू-
टम् । रा. नि. व. ४ । उत्तरापथप्रसिद्धनलिकानाम
गन्धद्रव्यं । भा. । हे. च. । नलीनामगन्धद्रव्यं ।
हरिद्रायां । शिरायाम् । रा. नि. व. १८ । शिरा-
विकार एव धमनी । धमन्यश्च नाभिजाः, तत्-
संख्या च २४ । तेषु दशोर्ध्वाः, शेषास्त्रिंशद्भागाः ।
ते पूर्वभागाः ऊपरसगन्धद्रव्यं शब्दप्रज्ञासोक्तासल्लस-
सुतहास्यमाषकरोदनगानादिकस्य सम्पादयन्ती
देहं धारयन्ति । ताश्च हृदयं गत्वा प्रत्येकं
शाखात्रयं वितारयन्त्यः ३० संख्या भवन्ति । तासु
प्रत्येकं देहं गत्वा दश धमन्यो वातपित्तकफप्रो-
चितरंजान् वहन्ति । अष्टौ च कपादीनि गृह्ण-
न्ति । शिष्टासु द्वादशसु बाह्या वाङ्मयन्ति, बा-
ह्याः धीमयः, बाह्याः निद्रा, बाह्याः जागरणं, बा-
ह्याः रक्तवहनं भवन्ति । शिष्टेन सप्तसंख्यितेन ध-
मेन च श्लेष्माः सान्धवहनं पुंस्य एकवहनं कन्या-
या भवति । अर्धोवातः दश पित्ताशयमधियस्य
विशङ्क्यन्त्यः । तासु देहं वातपित्तकफरक्तसा-
न्धवतः । शिष्टाभ्यश्च धमन्याः सम्पादयन्ति ।

देहं जलं वहतः, देहं वक्षिमात्रित्वं सूक्ष्मं वक्षन्ति ।
बाह्याः पुरुषस्य, धर्मं स्त्रियः चार्धवत् प्रादुर्भवन्ति,
देहं च तद्वयं निःसारयतः । देहं स्त्रियाम्निवृत्ते भूत्वा
पुत्रीयं निःसारयतः । अवशिष्टांशटी त्रिव्येगा-
नित्यो स्वेदं निःसारयन्ति । एतां बाह्यानां धमन्यः
पक्षाशयकटिभूतपुत्रीयगुह्यवक्षिमेदपादधमन्या-
नित्यं तेषां पोषणं सम्पादयन्ति । त्रिव्येगाश्च धम-
नीचतुष्टयं प्रत्येकमसंख्यशाखाविभक्तं देहं रक्तसू-
यिष्ठं करोति । एतासां च सुखानि प्रतिक्षीमन्तुं
संलग्नाः । तेष्वपि मुखेभ्यः स्वेदा निर्गच्छन्ति,
देहस्यो वहिरनस्य सन्तर्पयति । अथवादिना च
तेलादिवीर्यमनःशरीरं प्रविश्य त्वक्पाकादिकं
करोति तेनैव च शुभाशुभसंज्ञानं भवति ।" सु.
शा. ८५. । भा. ।

धमिः । स्त्री । धन्ये । धमन्याम् । शिराः ।

धयनम् । स्त्री । पाने । रा. नि. व. २० ।

धरः । पुं । काष्ठांसतुल्यः । मी. ।

धरणः । पुं । तुलायां । सने । धान्ये । हे. च. ।
तण्डुले । वै. नि. च. । स्त्री । कालिकचतुर्मासमिते-
माने । प. प्र. १४. । पलदशमांशे । १४ रत्तिक-
माने । रौप्यपौडशमांशे । वै. नि. च. ।

धरणी । धारणीकन्दे । रा. नि. व. ७ । शिरायां ।
रा. नि. व. १८ । खदिरवृक्षे । रा. नि. व. १२ । पुष्प-
नवायाम् । सिदायाम् । वै. नि. च. । शाकलिहृत् ।
श. च. ।

धरणीकन्दः । पुं । धारणीकन्दे । रा. नि. व. ७ ।

धरणीधरः । पुं । पर्वते । कच्छपे । रा. नि.
व. १८ ।

धरणीवन्धः । पुं । अरिष्टवन्धे । गर्भीवात-
वक्षन्विनेन । स शाखादृष्टस्य दंशदेशाचतुरङ्गुलि-
न्यायः । यदाह कभटः—“दंशलोपरि चर्मीवा-
हरिणा चतुरङ्गुलि । श्रीमादिमिर्बलकया खिलैर्भ-
क्ष्य मन्त्रित् ॥” च. द. वि. च. नि. ।

धरा । स्त्री । शिरायाम् । नाशाम् । रा. नि. व.
१८ । कसायाम् । गर्भीवन्धे । मी. ।

धराकदम्बः (कः) । पुं । कदम्बवृक्षे । शिराः ।

धराङ्कुरः । पुं । भूचक्रात् । वै. नि. च. ।

धराजकुशाक्षः । पुं । धूमिकुशाक्षे
कृष्णः । वि.क्र.क.जीरी.वि. ।

धरिमा (न) । पुं । गुवावान् । उत्राङ् । आ-
करे । वै.निघ. ।

धरुषः । पुं । जसे । मी. ।

धर्तूरः । पुं । शक्तधुर् । वै.निघ. ।

धर्मः । पुं । स्वभावे । आचारि । गुप्ते । मी. ।

धर्मज्ञः । पुं । विभीतकहवे । वै.निघ. ।

धर्मव्यः । पुं । धनव्यहवे । धामना गीह् । र.
मा. । सपनेदे । ऽऽमना माप । मी. ।

धर्मदेवी (रु) । पुं । विभीतकहवे । वै.निघ. ।

धर्मपत्तनम् । स्त्री । मटिचे । रा.नि.व.६ ।

धर्मपत्रः । पुं, स्त्री । उदुम्बरहवे । श.च. ।

धर्महृदयः । पुं । चन्द्रहवे । रा.नि.व.११ ।

धर्मसूः । पुं । धूम्राटपचिचि । श.र. ।

धर्मिणी । स्त्री । रेषकायाम् । त्रैलोक्य । रा.
नि.व.६ । [अंकाङ् । श.च. ।

धमलः (कः) । पुं । खनानख्यातहवे । शन।

धर्मः (धर्मतम्) । पुं, स्त्री । मैथुने । चिका. ।
जयो ।

धवः । पुं । (Anogeissus latifolia. Syn.
Conocarpus latifolia.) खनानख्यातहवे ।

शोभा गीह् । र.मा. । नं धानीडा । नं सिरि-
चर । तं नारिजवेदु । गुष्पाः—कटुः कषायः क-

फणः वातघ्नः पित्तकोपनः रुच्यः दीपनः । राज. ।
“धवः शीतः प्रमेहार्मः फाल्गुपित्तकफापहः । मधु-

रसुवरसस्य फलस्य मधुरं मनाक ॥” भा. । अन्यथ
—“धवः कषायः कटुकः कफघ्नोऽग्निखनान्नः ।

पित्तप्रकोपनो रुच्यो विषेयो दीपनः परः ॥” फ-
ल्गुनीयन्मधुरम् । रा.नि.व.६ । काकि । चिका. ।

अनुवे । चन. । खदिर । र.सा.सं.च.मुसयवीडे ।
धवनी । स्त्री । इतिपण्याम् । ञाङ्निश । वै.
निघ. ।

धवलः । पुं । चवहवे । शोभा गीह् । रा.नि.
व.६ । शङ्गे । चीनकपूर । रा.नि.व.१२ । धातकी-

हवे । वै.निघ. । स्त्री । चेतनरिचे । रा.नि.व.६ ।
वि । यजे । सुन्दरे । चिका. ।

धवलपत्रः (ची (रु)) । पुं । रुहे । रा.
नि.व.१६ । [गोङ्ग । रा.नि.व.१० ।

धवलपाटली । स्त्री । शङ्कपाटल्याम् । चण्ड

धवलसृत्तिका । स्त्री । खटिकायाम् । कृम-
वृद्धि । रा.नि.व.१२ ।

धवलयावनाक्षः । पुं । चेतवर्षयावनाक्ष-
से । भा. । खनीत्र । नं चेतनुवारी । नं विशि-

यजीह । अयं शिन्धीभावे वर्तते । गुष्पाः—ने-
ल्यः कल्यः त्रिदोषघ्नः हृष्यः रन्निप्रदः अमोघः

पथ्यः गुणत्रयप्रय । रा.नि.व.१६ ।
धवलशारिवा । स्त्री । शङ्कशारिवायाम् ।

अननुगुण । वै.निघ. ।

धवला । स्त्री । चेतशारिवायाम् । See चनसो
चेतस्यारिवा च । भा.पू.१३. । गवि । गीह् गक्रः ।

चिका. । वचायाम् । चैतापराजितायाम् । र.चि.
पापरीगानकरसे ।

धवली । स्त्री । शङ्कगवि । चन. ।

धवलेष्टुः । पुं । चैतेची । रा.नि.व.१४ ।

धवलोत्पलम् । स्त्री । कुसुदपुष्पे । नानकून,
हाला कून । रा.नि.व.१० ।

धविचम् । स्त्री । धनचर्मनिर्मितव्यजने । चन. ।

धाकः । पुं । हवे । स्त्री । चने । उषा. ।

धातकी । स्त्री । (Woodfordia floribun-
da. Grislea tomentosa.) खनानख्यात-

पुष्पहवे । शङ्गे कूटन गीह् । हिं चावद, आ-
चोला । नं धायटी । तं चारिपुष्प, जार्गि । उत्त.

जातिको । गुष्पाः—कटुः उष्ण मद्गृहिणी
प्रवाहिकातिसारघ्नी विसर्पत्रघ्नी च । रा.नि.

व.६ । “धातकी कटुका शीता स्रुजसुवरा कटुः ।
वृक्षतिसारपित्तकफिषण्णिविसर्पनिम् ॥” भा. ।

शीता रक्तपित्तघ्नी च । राज. ।
धातकीकुसुम(पुष्प)म् । स्त्री । धातकीपु-

ष्पे । शङ्गे कून । सु.पू.१८. च.चण्डादिः । च.पू.
४५. ।

धातक्यभिपुतम् । स्त्री । धातकीपुष्पजवसु-
रामेदे । गुष्पाः—हृष्यं रुचं रीचनं दीपनः । च.
पू.१७. ।

भातकादिबुर्चम् । जी । बावरीवाधिका-
री पीवन्नम् । पाठः—“भातकीविल्लवन्माकलोमे-
न्द्रयववाचकम् । शेषः बीद्रेष बावाणां अराजी-
सारवानिजित् ॥” बाईकून, वेनडुंटा, धन,
गोश, हेखेवव, यंगो अडोत्क हून मगडांग
मधु शारा नेहन । सा.की. ।

धाता । पुं । खट्टि । शरीरादिसंयोगस्य धा-
रचयिती । सु.भा.१५. ।

धातुः । पुं । खनिजिषु स्वर्णादिसप्तविधाद्विष-
मविधपदार्थेषु । धात । यथा—काचनं रजतं
तावत् कास्यं पित्तं नागं वक्त्रं लौहखेलटी । रा.
नि.व.१८ । स्वर्णरीप्यताम्रवक्त्रयमृदसोसलीहावीलि
सप्त । भा. । तथा—“इमतारानामाद्य तावद्वक्त्रे
च तीक्ष्णकम् । कास्यकडानलौहच धातवी नव-
कीर्तिताः ॥” सुखवीधः । “जिविधेषु सुवर्चं स्वा-
दृष्टधा रजतं भवेत् । पञ्च प्रकारकं तावत् वक्त्रं
जिविधं धातुस् । यमदं जिविधं धीकं भवेन्नगलु
चक्षुः । अदृष्टा लौहसुहृद्वेते सवेव धातवः ॥”
चक्र.वि. । गुणाः—“बलोपलितस्त्रास्त्रिकाश्या-
मल्यज्वरामयान् । निवार्यं देहं दधति नृणां त-
धातवी मताः ॥” भा.पु.१५.धातुव. । देहधारक-
बलुविशेष । स च वातपित्तकफरूपः देहस्य धार-
णास्य धातुश्चवाच्यता । यथा—“धारणाद्वात-
वले सुर्वातपित्तकफास्त्रयः ॥” वैद्यकम् । गैरिक-
मनःशिलायमग्निकारि । प.सु. । शरीरस्थसप्तधा-
तुषु रसरक्तमांसवेदीऽस्त्रिमज्जशुक्रेषु । “रसाद्वक्त्रं
मतो मांसं मांसान्वेदीऽस्त्रि तद्वक्त्रं । अस्थीमज्जा
ततः शुक्रमित्यग्निषां जिविधमनः ॥” रा.नि.३.१८ ।
धातूनाञ्च कर्माणि श्रीवनजीवनसिपक्षेधधारणपूर-
णमर्थादादमाणि । गिरिचिन्तिकायां । रा.नि.व.१२ ।

धातुक(ज)म् । जी । शिलाजगुनि । वै.निच. ।

धातुकाशीय(सीस)म् । जी । काशीये
, शिद्रेकम् । रा.नि.व.११ ।

धातुकी । जी । धातवीद्वये । वै.निच. ।

धातुवाही (रन्) । पुं । खट्टि । वै.निच. ।

धातुजम् । जी । काचिके । वै.च. ।

धातुपेतनकरम् । जी । इन्धे । चामरके ।
विद्वे । वै.निच. ।

धातुद्रावकम् । जी । टक्कचारी । गोशं-
गा । वै.निच. ।

धातुनाशनम् । जी । काचिके । पिक्वा. ।

धातुपः । पुं । युके । रसे । प्र.च. ।

धातुपाकः । पुं । रसादिधातुद्रावे । तद्वक्त्र-
चम्—“निद्रानामी इदिलक्ष्मी विद्वधी गौरवा-
दधी । परतिर्वल्लामिष धातूनाम्पाकलचचम् ॥”
वैद्यकम् । [प.सु. । भा. ।

धातुपुष्पिका (यी) । जी । धातवीद्वये ।

धातुमलः । पुं । शीपके । रसादिमलेषु । त्र-
मरकागिर मग । “मलिनीकरवाग्लताः ॥” वै-
द्यकम् । “कफः पित्तं मलः क्षेपु प्रवेदी मल्लक्ष्मी
च । नेत्रविट् लक्ष्म च खेदी धातूनां क्रमशी म-
लाः ॥” भा. ।

धातुमारिणी । जी । टक्कचारी । प्र.च. ।

धातुमारी (रन्) । पुं । गन्धके । वै.निच. ।

धातुमाचिकम् । जी । स्वर्णमाचिके । रा.
नि.व.११ । धातुकाशीये । शिद्रेकम् । वै.निच. ।

धातुराजः (कम्) । पुं, जी । वीर्ये । सु-
ज्ज । वै.निच. । प्र.च. । [प.सु. ।

धातुवक्त्रभम् । जी । टक्कवे । गोशंगा ।

धातुवादी (रन्) । पुं । खनिजविषयानिधः ।

धातुविट् । जी । शीपके । वै.निच. ।

धातुविषम् । जी । इरितालादी । र.सा.सं. ।

धातुवृद्धिः । जी । रसादिवृद्धी, रसादिधातु-
सामे । च.सु.११५. । [धातुपक्षीमवर्ण्यादी ।

धातुवृद्धिकारः । पुं । धातुवर्धकद्रव्ये, चचन-

धातुवैरी (रन्) । पुं । गन्धके । प्र.च. ।

धातुवैषम्यम् । जी । विकारामनरूपकार्य-
योगी । च.वि.८५. ।

धातुशेखरम् । जी । Green sulphate
of Iron. धातुकाशीये । शिद्रेकम् । वै.च. ।

धातुशोधनम् । जी । शीपके । वै.निच. ।

धातुशोधनकरी । जी । शरीतत्ताम् । वै.
निच. ।

धातुसाम्यम् । ली । जीवन् । वे. निघ. ।

धातुसाम्यम् । ली । विकारीपञ्चमरूपकार्ये ।
च. निघ. ८५ । धात्रीन् । च. निघ. १५ । [निघ.]

धातुसाम्यमकारम् । ली । जातीकले । वे.

धातुहा (न) । पु । गन्धके । वे. निघ. ।

धातुचयकासः । पु । धातुचयकरकासरीये ।
कन्नकास । निदा । [निघ.]

धातूपलः । पु । खडिकायाम् । थङ्गि । वे.

धानिका । ली । चामलक्याम् । रा. निघ. ११ ।

धानी । ली । चामलक्याम् । आगना । रा.

निघ. ११ । भा. पु. १५ । See प्रकरा । उपमा-

सहि । माहे । तत्त्वचम्—“पीताय यदि बालस्य

विदध्यादुपमातरम् । सुविचार्यं शुषान् दीधान्

कुर्व्यान्नामीं तदेदशीम् । सर्वस्य मध्यवयसां सः

स्त्रीणां मुदितां सदा । शुद्धदुग्धां बहुवीरां सव-

त्तानतिवसलाम् । स्वाधोनामलसमुष्टी कुलीनां

सम्पन्नात्मजाम् । कैतवेन परित्यक्तां निजपुत्रद्वयं

मिश्री ॥” भा. । धात्रीकर्म । यथा—“धात्री तु

यदा स्नातु बहुलशुद्धदुग्धां स्नातु, तदा धातातु-

लितां शुक्लवस्त्रं परिधाय त्राक्ष्याधोवधं धारयन्ती

कुमारं प्रासुखं प्रथमं दक्षिणं स्ननं पाथयेत् ।”

। इत्यादि । च. भा. ८५ । [चामलकीपने ।

धात्रीपञ्चम् । ली । ताक्षीशपने । रा. निघ. ६ ।

धात्रीफलम् । ली । चामलकफले । आम्ला ।

। सह. व. १ । (का) ली । चामलक्याम् । आम्ला

। गौह । रा. निघ. ११ ।

धात्रीकौहम् । ली । ग्लाधिकारि । प्रथमः

प्रातः—युद्धमखुरं ६ प. यवः ४ प. पाकार्थजलं

१ श. श्रे. ॥ ०३ । शतावरीरसः ८ प. चामलकी-

कौहः ८ प. दधि ८ प. दुग्धं ८ प. भूमिकुशाष्ट-

कोरसः ४ प. हतं ४ प. हस्तरसुः ४ प. । एकत्र

पक्वा पाके सिद्धे प्रथमः—जीरकचूर्णं धान्यकचूर्णं

मन्त्रचूर्णं तिक्तचूर्णम् । एषाचूर्णं गुणपिप्पलीचूर्णं

शुषाचूर्णं हरीतकीचूर्णम् । चमलक लोहमज्ज रेश-

रस ४ प. घृत ४ प. ईर्ष्वरस ४ प. । एकत्र

पाके सिद्धं हरेण अक्षेप—जीरा, धन,

उडुङ्गक, तेजपत्र, एगारोट, गजपिप्ल, मू-

ता, हरीतकी, अज, लोह, रेणुंक, त्रिकला,

तानीनपत्र, नागेश्वर अत्रोक्तं चूर्णं २८० ।

र. सा. सं. । सा. की. । द्वितीयः—धात्रीचूर्णं ८ प.

मन्त्रचूर्णं ४ प. वटिमधुचूर्णं १ प. गुडुकीका

समवारं भावयेत् । भावनाकायाश्च क्वाथद्रव्यम्

जीवधतुल्यमादाय ऽगुणे वारिणि साधयेत् ।

आमलकीचूर्णं ८ प. मधुरलोहचूर्णं ४ प. वटि-

मधुचूर्णं २ प. । गुडुकाकाथे सप्ताहं भावनां-

स्तुरं शुक्लं करिष्या घृतताण्डे रात्रिरेव । भाव-

नां काथं ऽवधेरं तुल्यं लहेरा ८ शुणं जले

अस्रुतं करिष्येव । तृतीयः पाण्ड्य—चामल-

कलीहृत्किटुमनःशिलाचूर्णं मधु घृतं शर्करा प्र.

समम् । आमलाचूर्णं, लोह, त्रिकटु, मनहान,

मधु, घृत, त्रिनि अत्रोक्ते समान । चतुर्थः

वाजीकरये—चामलकचूर्णं ८ प. त्रिकलाकाथेन

११ भावयित्वा चय सतलीहमधुघृतशर्कराः प्र. १

प. मिश्रयेत् । आमलाचूर्णं ८ प. त्रिकलाकाथे

२१ भावनां दिव । मूतलोहं २ प. मधु २

प. घृत २ प. शर्करा २ प. एकत्र मिश्रितं

करिष्येव । रस. र. । अन्यः पिप्पलीने—“धात्रीचूर्ण-

स्याटी पलानि चत्वारि लोहचूर्णस्य । यटीमधुकर-

जस्य विपलं दद्यात् पुष्टिं घृष्टम् । धात्र्याश्च क्वाथेन

तद्वर्णं भाव्यच्च सप्ताहं । चत्वारोपेन संशुष्कं भूयः

पिष्टे घटे स्थितं । घृतेन मधुना युक्तं भीजनादन्-

मध्यतः । चीन् वारान् भक्षयेन्नित्यं..... ।” र.

सा. सं. ।

धात्रीषट्पलकघृतम् । ली । गुणे घृतम् ।

“धात्रीफलानां खरसैः षट्पलं विपरीतम् । मू-

कंरा सैववीपेनं तद्विप्तं सर्वगुणिनाम् ॥” धात्री-

रसः घृतसमा । रस. र. । भेष. ।

धात्रेयि(यी)का । ली । चामलक्याम् । रा.

निघ. ११ । उपमासहि ।

धात्र्यादिष्टम् । ली । प्रासुरीने । “धात्रीकच-

सहजे वे पीडयित्वा रसमु तं । पीडाटमिव संयु-

क्तं क्वाथार्थक्येन च । शर्करावैतुलीमिश्रं पक्वं

क्षिप्वे घटे स्थितं । प्रपिप्पल्याववा प्रातिः..... ।

च. निघ. १०५ ।

शान्धरादिः । पुं । शान्धर्विज्ज्वरके ककीसुखा-
चतवीरुते कषाधि । वा.चि.१५. ।

शानकः । पुं । माषपरिमाणे । च.कल्प.१२५. ।
श्री । धन्याके । मद.व.२ ।

शाना (नाः) । स्त्री । शिपीटके । ङिङ् ।
प.सु. भट्टयवादी । भा.श. यवादि । हिं बहुधा ।
गुणाः—विष्टभिनी रुचा तर्पणी खिनी गुरुय ।
वा. । “यवादयश्च ये भट्टा शानाके परिकीर्ति-
ताः ।” रा.नि.व.६ । “शानाः सुदुर्गं रा रुचाच्छ-
ट्प्रदा गुरुषु ताः । तथा मेदकफकृद्भिर्माश्लिष्यः
सम्प्रकीर्तिताः ॥” धन्याके । शनिश । भा. । य-
क्कष्टयवे । सु.चि.१०५. ।

शानाकाः । स्त्री । धान्याके । धन । वा सु.
१५५.गुड्यादिः । “शानाकारक्तचन्दनम् ।” (ब-
हुवचनाकोः) । [दिश्र छात्र । ड.च. ।

शानाचूर्णम् । स्त्री । भट्टयवादिचूर्णे । यवा-
शानिका । स्त्री । धान्यके । धन । वै.निघ.
अ.सा.चि.यवाद्यादी । [लुडवे । रा.नि.व.११ ।

शानी । स्त्री । धान्यके । धन । मद.व.२ । यौ-
शानुष्का । स्त्री । अपामार्गहवे । भा.प.११ ग्रां-
ह । श.च. ।

शानुथः । पुं । वंशे । रा.नि.व.८ ।

शानेय(क)म् । स्त्री । धन्याके । रा.नि.व.६ ।
आर्द्रधान्यके । कै.श. शनिश । वै.निघ. ।

शान्या । स्त्री । एलायाम् । श.च. ।

शान्यम् । स्त्री । ४ तिलमाने । ६ गुञ्जामाने ।
धान्याके । धन । रा.नि.व.६।११ । भूयामलक्यो ।
रा.नि.व.११ । (Oryza sativa.) Common
rice plant. शाखादिष्वे । सतुषतखुले ।
शान । धान्यं त्रिधा शाखिषट्कान्त्रीहिमेदतः ।
यथा—“शाखयो द्वैमनास्य षट्का वैषिका अ-
पि । त्रीहयस्त्राश्वः ख्याता प्राष्टत्तालसमुद्र-
वाः ॥” राज.१५. । शूकशिम्लीदणधान्यमेदेन
विधा । रा.नि.व.१६ । शाखित्रीहिशूकशिम्ली-
सुद्रधान्यमेदेन पञ्चविधम् । “शाखयो रक्तशा-
ख्याया त्रीहयः षट्कादयः । यवादिकं शूकधान्यं
सुद्राण्यं शिम्लीधान्यम् । कङ्गादिकसुद्राण्यं द-
ण्डधान्यं तत्पञ्चमिति ॥” भा.पु.१३.५।५. ।

शटादशविधम् । यथा—“रक्तशाखिर्गङ्गाशाखिः
कलमा षट्कापरा । खल्लरीटीपद्माशी च जीर-
काया कपिञ्जला । सीगन्वी शुक्ला धान्या
तिलवासी कचोरका । मरुका रुक्मवनी च कच-
मान्या तथापरा । विल्ला मागधी पीता ता च-
टादश शाखयः ॥ कङ्गुसतुविधः प्रीक्तः श्यामाक-
शीनकः कटः । कीद्रीयो द्विविधः प्रीक्तो वंशवीजं
शरीरुवं । कुसुमवीजं तीक्ष्णं च वीनरी च गवेधु-
कः । विजाङ्गला राजनी च सुद्रधान्यमश्वत्थम् ॥”
सुद्रधान्यम् । विधा यवश्च गीधूनी सुद्रः पङ्क्ति-
ईरितः । द्विविधः प्रीच्यते माघी राजमाषजिघा-
मतः । मकुष्ठसुवरी वेधा निषावकमसूरकी । वि-
धा चणक उद्दिष्टः कलायश्च त्रिपुष्पकः ॥” भवि. ।
एषां गुणाः क्लृप्तपथ्याये श्रम्याः । शरङ्गीभीरुवधा-
न्यगुणाः—“धान्यं शरङ्गीभभवं पाकेऽर्कं पित्तजु-
रु ॥” ऋतुसन्धिजधान्यगुणाः—“ऋतुसन्धिमव-
शीर्णं पित्तं कफनाशनम् ॥” राज.१५. ।
स्थलजधान्यगुणाः—“स्थलजं कफपित्तं क-
षायं कटुपाकि च । किञ्चित् तित्कमधुरं पद-
नानलवर्धनम् ॥” वापितावापितधान्यगुणाः—
“वापितं गुरु तद्धान्यं किञ्चिद्जीनमवापितम् ॥”
रीप्यातिरीप्यधान्यगुणाः—“रीप्यातिरीप्ये लघुनी
शीघ्रपाके गुणोत्तरे । अदाहिनी दीवहरे बल्ये मू-
त्रविवर्धने ॥” यक्षूकसमन्वितं त्रीक्षादिकं तक्षू-
कधान्यम्, शिम्लीनिगुडं सुद्रमकुष्ठकादि शिम्लीधा-
न्यम् । दण्डीभवतया दण्डधान्यम् । इति । “पक्वं
हरितलूनश्च धान्यं सर्वगुणावहम् । शुक्लं लून्यु
निःसारं रुचं तत्सत्त्वमाशनम् ॥” इति हरितलू-
न्नाश्रयलूनान्नगुणाः । “कीशधान्यं नवम्बल्यं म-
धुरं वत्सरीवितं । निर्दोषं लघु पथ्यं तद्वर्षाद-
चिरम्बवेत् । नवं धान्यमभिश्यन्दि लघु संवत्सरी-
वितं । दण्डीवितं लघु पथ्यं विवर्षादलम्बवे-
त् ॥” इति नवधान्यजीर्णधान्यगुणाः । धान्यं वा-
पितम् उत्तमं, तदेव क्षित्रीजं मध्यमम् । दण्ड-
भूमौ वने-वा वापितं क्षित्रीजं धान्यं विष्णुष-
व्यकरम् । शारीदकसमुत्पन्नं श्लेष्मरीगन्धम् । सुषि-
ग्धभूमिजम् षोडशव्यकरम् । बालुकाभूमिजम्
लघुष्टिहरम् । रा.नि.व.१६ ।

शान्यकम् । स्त्री । खगामस्यातपयद्रव्ये । श-
ने । हिं कीधुम्बुरि । शनिश । मद.व.२ । शु-

भा. — मधुरं शीतलं कषायं पित्तं ज्वरकासह-
न्वाग्निजनकं दीपनम् । रा.नि.व.६ । अ.सू.४
अ. । च.द.ज्वराति.वि. । “विल्लिधान्यकनागरैः ।”
पुं । माषमितमाने । ७ कूट । प.प्र.१ख. ।

धान्यकक्षुकी (द्रव) । पुं । धान्यत्वचि । धा-
नेन त्रं धाना । गुणाः — धान्यगुणयुक्तः । रा.नि.
व.१६ ।

धान्यकतण्डुलः । पुं । कण्डितधन्याकतण्डु-
ली । धनेन त्रं धाना । भा.म.१भ.अन्तकज्व.वि.धान्य-
ककाये । “प्रातर्धान्यकतण्डुलकायः ।”

धान्यकल्कः । पुं । तुषे ।

धान्यचतुष्कम् । स्त्री । अतीसारं धान्यसुलक-
बालकविल्लिगतकषायविशेषे । वैद्यकसं. । [का. ।

धान्यचमसः । पुं । चिपीटके । छिंछे । चि-
धान्यजम् । स्त्री । धान्ये । रा.नि.व.६ ।

धान्यतुषोदम् । स्त्री । धान्यतुषजतसन्धानवि-
शेषे । एतदभावे काष्ठिकम् । सि.यो.अजी.वि. ।

धान्यतेलम् । स्त्री । ग्रीष्मशयवनालत्रोद्धियवा-
दिजतेले । गुणाः — चिदीपशनं कण्डुकुहादिह-
रं चतुष्पञ्च । रा.नि.व.१५ ।

धान्यपञ्चकम् । स्त्री । आमश्लादी कषाये ।
“धान्यकं नागरं सुखं बालकं विल्लिमेव वा । आ-
मश्लविषमन्त्रं पाचनं वज्रिदीपनम् ॥” वैद्यकसं. ।
पञ्चविधधान्येषु शालित्रीद्विशकशिन्नीचूद्रास्त्रेषु ।
“शालिधान्यं त्रीद्विधान्यं शकधान्यं तृतीयकं । शि-
न्नीधान्यं चूद्रधान्यमित्युक्तं धान्यपञ्चकम् ॥” भा. ।

धान्यपटोलः । पुं, स्त्री । पित्तत्रैपज्वरं योग-
विशेषे । अथ धान्यस्य १० भावाः पटोलस्य च ६
भावाः । सि.यो.ज्व.वि. ।

धान्यपानकम् । स्त्री । धान्यजतपानकविशे-
षे । धनेन त्रं धाना । तस्य साधनविधिः — “शिला-
यां साधु सम्पिष्टं धान्यकं बल्लगाहितं । शर्करा-
दकसंयुक्तं कर्पूरादिसंयुक्तं । नूतने सृज्यते पात्रे
स्थितं पित्तहरं परम् ॥” भा. ।

धान्यपिप्पली । स्त्री । आमज्वरं । ज्वरं दीप-
नी पाचनी च । धान्यादीनां प्रत्येकं ६ भावा ४
रतिः । बी.रवा. ।

धान्यमण्डः । पुं, स्त्री । धान्यजतमण्डे । धानेन त्रं

मण्डः । गुणाः — “धान्यमण्डं पित्तहरं ज्वरघ्नकाम्नी-
रीहरं । वातलं रक्तशनं यादृक् सन्दीपनम्परम् ॥”
अचि.१२अ. ।

धान्यमयम् । स्त्री । धान्यजतमण्डे । धानेन त्रं
मदः । गुणाः — शुष्क विष्टम्भि च । रा.नि.व.१४ ।

धान्यमाषः । पुं । कषाये, माषे । वै.निच. ।
घोषशसर्षपपरिमाणे । च.कल्प.१२अ. ।

धान्यराजः । पुं । यवे । रा.नि.व.१६।१२ ।

धान्यवीजम् । स्त्री । धन्याके । रा.नि.व.६ ।

धान्यवीरः । पुं । माषे । माषं कनात्रं वा
वित्रि कनात्रं । रा.नि.व.१६ ।

धान्यशाकम् । स्त्री । धन्याकशाके । धनेन त्रं
शाकः । र.चि.२अ. । [उड वा गौष । जटा. ।

धान्यशीर्षकम् । स्त्री । धान्यकण्डिने । धानेन त्रं

धान्यश्रेष्ठम् । स्त्री । हैमनशालिधान्यमेदि, दृ-
पात्रे । देहशुद्धिं कं शोणविट्पय । रा.नि.व.१५ ।

धान्यखेदः । पुं । धान्याक्षैः खेदे । माषादि-
कोषधान्यैः खेदे । सु.वि.२अ. ।

धान्या । स्त्री । धान्यके । अचि.१स्थान.१अ. ।

धान्याकम् । स्त्री । धान्यके । मद.२व. । वै.
निच.२भ.कृदि.वि. ।

धान्याग्रम् । स्त्री । धान्यकण्डिने ।

धान्याभ्र(क)म् । स्त्री । अमकविशेषे । रुजि-
म अलुविट्पय । तत्त्वरूपप्रशाली भावप्रकाशे —
“पादांशं शालिसंयुक्तमथं बद्धा च कण्डले । चिर-
ञ्च स्थापयेत्तैरि तत् क्षिप्रं मर्दयेत्करैः । कण्डला-
ङ्गाहितं सुखं बालुकारहितञ्च यत् । तद्वान्याभ्र-
मिति प्रोक्तमवमारणसिद्धये ॥” इति । तद्वान्-
प्रकरणम् — “वज्राभ्रञ्च धनेचैव ततः चोरी दि-
निक्षिपेत् । मित्रपचन्तु तत् कृत्वा तन्मुक्तम्याद्य-
योर्द्वेवैः । भावयेदष्ट्यामनदेवं शृज्यति चाभ्रकम् ।
कृत्वा धान्याभ्रकं तपु शीघ्रयित्वा तु मर्दयेत् । अ-
र्कचोरेर्दिनं मर्दामर्कमूलद्रवेष वा । वेद्येदकंपचैषु
सम्यग्गण्डे पचेत् । पुनर्मर्दये पुनः पार्थ सप्तवारं
प्रयजतः । ततो वटजटाकापैसपदेयं पुटययम् ॥”
र.चि.४अ. ।

धान्याम्बवम् । स्त्री । मधुमन्वीरजतसन्धानकः

विशेषे । जेवून जात्रक । मधुभाण्डं जम्बीररसै-
रापूर्वकं धान्यरात्री नासं स्थापयेत् । वै.निच. ।

धान्यान्धु । ज्ञी । धान्योदके । वा.चि.६५. ।

धान्यान्ध(क)म् । ज्ञी । रसखेदनकाञ्चिकवि-
शेषे । यथाशब्दनिषुधान्यानि जलीन भाण्डम-
ध्ये तावद्वेत् यावदन्तं नायानि । ततश्च तन्मध्ये
धन्वराजमुष्णपराजिताहंसपादौचित्रकं समूलं य-
थाशब्दं कुट्टयित्वा देयम् । “नानाधान्यैर्यथाप्राप्तैस्सु-
वर्णैर्जलान्वितैः । सन्नाहं पूरितं रचेत् यावदन्त-
त्वमाप्नुयात् । तन्मध्ये धन्वरा मुष्णो विष्णुक्रान्ता पु-
नर्नवा । भीमाक्षौ चैव संपादौ सङ्गदेवी शतावरौ ।
त्रिकला गिरिकर्णौ च हंसपादौ च चित्रकं । स-
मूलं कुट्टयित्वा तु यथाशब्दं विनिःक्षिपेत् । पूर्वा-
न्धभाण्डमध्ये तु धान्यान्धकमिदं शृतम् । खेदना-
द्विषु सर्वत्र रसराजस्य योजयेत् ॥” भा.२भ. ।
च.द.दृष्टा-चि. । काञ्चिके । कौञ्चि । रा.नि.व.
१५ । तन्माधनप्रणाली यथा—“धान्यान्धं शालि-
चूर्णं च कोद्रवादिभक्तं भवेत् । धान्यान्धं धान्ययी-
नित्वात्प्रणमं लघु दीपनं । चरुसौ वातरोगेषु स-
र्व्वेवास्थापनेषु च ॥” भा.पू.२भ. ।

धान्यारिः । पुं । वनसूत्रके । रा.नि.व.१६ ।

धान्यासवः । पुं । धान्यजतासवे । गुडधानी-
धातकीसुरासीवीरकसेरियेमदकधान्यान्धेषु षट्सु ।
च.सू.२५५. । [व.१६ ।

धान्योत्तमम् । ज्ञी, पुं । शालिधान्ये । रा.नि.

धान्यः । वि । जाङ्गले । वा.चि.३५. ।

धान्यन्तरष्टतम् । ज्ञी । प्रमेहाधिकारि षट्तम् ।
गव्यघृतं १६ श. । काथार्थ—दन्तीमूलं चित्रक-
मूलम् एषां प्र. ८ प. हरीतकी २० प. देवदा-
ह-कदम्ब-केलिकदम्बलक्-वक्रणलक्-आरम्बलक्-
आम्रलक्-पुनर्नवा-करञ्जलक् प्र. ६ प. दशमूलं
मिश्रित्वा ६४ प. वारि चतुर्गुणं श्रे. चतुर्धाशः ।
कल्कः—पञ्चलवर्णः पञ्चकोलं प्र. १ ती. । इति
ब्रह्मन्मन्त्रम् । सा.की. । श्रुत १७ भ. । का-
थार्थ—दण्डोमूल, छिन्नामूल. अतोऽयं ८ प.
हरीतकी. २० प. देवदाह ७ प. कदम्ब,
केलिकदम्ब, वक्रण, नौपात्र, अम्र, पुनर्नवा,

करञ्ज अतोऽयं ७ प. दशमूलं मिश्रित
७४ प. अत्र चतुर्गुणं ८ प. चतुर्धाशः । कथार्थ—
पञ्चलवर्ण, पिप्लु, पिप्लुमूल, छे, छिन्ना-
मूल, श्रुत अतोऽयं २ ती. । द्वितीयम्—
गव्यघृतं ४ श. । काथार्थ—दशमूलं करञ्जलक्
फलं (तदभावे लक्) देवदाह हरीतकी युक्तपुन-
र्नवा वक्रणमूलं दन्तीमूलं चित्रकमूलं पुनर्नवा क-
दम्बलक् केलिकदम्बलक् सुष्टौलक् विल्वलक् भ-
ज्जातकं शटी पुष्करमूलं कणामूलम् एषां प्र. १०
प. यवकोलकुलत्यानां प्र. १६ प. वारि ११० श.
श्रे. ५४ श. ४ प. । कल्काथ—हिमालयमूलं चि-
फला भर्गो रोहितकमूलं गजपिप्पली शुष्की वचा
विडङ्गं गुल्मारीचनी एषां प्र. ५०० ती. । च.द. ।
श्रुत ४ भ. । काथार्थ—दण्डमूल, करञ्ज, वक्र-
ण, देवदाह, हरीतकी, चेतपुनर्नवा,
वक्रण, दण्डो, छिन्ना, पुनर्नवा, कदम्ब, केलि-
कदम्ब, मिषु, विष, डेल, शटी, पुष्करमूल,
पिप्लुमूल अतोऽयं १५ प. यव, कूल, कू-
लथ अतोऽयं १७ प. अत्र २१० भ. ८ प.
६४ भ. ४ प. । कथार्थ—हिमालयमूल, त्रिकला,
वागुनशर्मा, वननामूल, गजपिप्लु, श्रुत, वट,
विडङ्ग, कणामूलं अतोऽयं ५०० ती. ।
रस.र. । [वि.]

धाम (न) । ज्ञी । शरीरे । अम. । जन्मनि ।

धामकम् । ज्ञी । कणुषे । गच्छन् वा त्रिम
कपूत्रं । रा.नि.व.८ । पुं । नाभपरिमाणे । “हृ-
मन्ध धामकस्यैव ।” प.प्र. ।

धामनी । स्त्री । शोचितावाहिशिरायां । श.च. ।

धामार्गवः । पुं । पीतघोषायाम् । गीत घो-
षा । धूम्रम् । हिं नेतुषा । प.सु. । सु.सू.१६५. ।
च.सू.११५५. । अपामार्गे । रक्तापामार्गे । भा.पू.१
भ. । महाक्रीडातक्याम् । सि.६७ । हिं तोरय ।
तं उत्तरिषि, वेतिवीर । रा.नि.व.७ । राजकी-
धातक्याम् । वा.टी.हेमा. ।

धारः । पुं । पाषाणविशेषः । समस्यै । द्रवद्रव्य-
मात्रे । ज्ञी । द्रव्यदके । दृष्टिर्जन । तत्र विविधं
गाङ्गं सासुद्वेति । “धारामिः पतितं तीर्थं गङ्गीतं
स्मृतवाससा । शिलायां वसुधायां वा धीतायां प्र-
तितश्च यत् । सौवर्णे राजते तानि स्फटिके वाक्

निर्मिति । भाजने स्रव्ये वापि स्थापितं धारस्तु-
च्यते ॥” गुणाः जलशब्दे ख्याः । भा. ।

धारकाः (षः) । वि । संक्राष्टिद्रव्यभावे । सु.
सू.४५५. ।

धारणी (या) । स्त्री । खनामख्यातमहाकन्द-
शाकविशेषे । धारणीकन्द, नैलगङ्गे इति च यन्-
पदेशे ख्याता । धत्रणीकम् । गुणाः—मधुरः क-
फपित्तघ्नः सुखदीपनः कण्ठकुष्ठघ्नश्च । रा.नि.व.७।
आज्झाम् । शरीरानार्नाडीविशेषे । मे. ।

धारा । स्त्री । द्रवद्रव्यस्य सन्ततरण्ये । गुण्यम् ।
वै.निघ.१भ.जीर्णं ज्व.चि.सेवनीपाके । हरिद्रायां ।
चिका. । आमलक्याम् । धौरकाकोल्याम् । वै.
निघ. । शस्त्राणां शान्तीकृत्यायाम् । धात्र । हिं
तेज । सा च शस्त्रधारा मासूर्यहंमासूरी कौशिक्य
हं कौशिकी चेति चतुर्धां शस्त्रकर्त्रेविशेषेषु भिन्नप्र-
कृतिका । तत्र भेदनानामस्त्राणां मासूरी (मसूर-
धारातन्वी) मण्डलस्थादिलिखनानाम् अहंमासूरी
(मसूरदलधाराहंतन्वी), सूचीकुशपचादिव्यधनानां
विस्त्रावधानाच्च कौशिकी (केशप्रमाणातन्वी), ठडि-
पचादिच्छेदनानामहंकौशिकी (अहंकेशप्रमाणातन्वी)
चेति । सु.सू.८५. ।

धाराकदम्बः । पुं । (Adina cordifolia.
Syn. Nauclea cordifolia.) खनामख्यात-
वृक्षविशेषे । एकनिकुम्भम् । हिं हल्दु । मं धारा-
कलंड । कं धारयकड्ड । तं मोगुलुकडिनि ।
गुणाः—कटुः वर्णः हिमः कषायः तिक्तः पित्त-
घ्नः वीर्यवृद्धिकारः विषशोषहरश्च । रा.नि.व.६ ।

धाराङ्कुरः । पुं । लघुवृष्टौ । शीकरे । घनोप-
ले । मे. ।

धाराटः । पुं । चातकविहङ्गे । घोटके । श.र. ।

धाराफलः । पुं । मदनवृक्षे । मयूना गीह ।
रा.नि.व.८ (ला) स्त्री । कीषातक्याम् । बिट्ठो
रा.नि.व.७ ।

धारायन्त्रम् । स्त्री । वारिसिचनयन्त्रे । (का-
शांश । सुगन्धवारिरक्षणपात्रे । गौणां वि प्रोथं ।
अवि. ।

धारासखम् । स्त्री । गुण्डीखरसी । कुलूक-
त्र त्रय । वै.निघ.१भ.चय.चि.सेवनीपाके ।

धाराकुडी । स्त्री । विचारकुडीभेदे । डे-
कैटि । जिङ्गु । रा.नि.व.८ ।

धारि । स्त्री । आयुषि । (धारयति शरीरं पूति-
तां गन्तुं न ददातीति) । च.सू.१५. ।

धारिणी । स्त्री । शाकलीवृक्षे । श.च. ।

धारी (इन्) । पुं । पीलुवृक्षे । आर्द्राट्टे ।
जटा. ।

धारः । वि । सन्धपायिनि । जटा. ।

धारोष्णम् । स्त्री । दीहनेनोष्णधारया पतिते
दुग्धे । धाट्रासु दुध. गुणाः—“धारोष्णम् अमृत-
मयी भ्रमहर्त्रे निद्राकरं कान्तिदं वृष्यं वृंक्ष्यमग्नि-
वर्धनमतिस्वादु चिदोषापहम् ।” रा.नि.व.१५ ।
वि । धारया उष्णं, यस्य मुखमेव पाचम् । “धा-
रोष्णममृतोपमम् ।” वा.टी.हेमा. ।

धार्तराष्ट्रः । पुं । द्रुपच्छुक्तराजहंसे । कण्ठ-
चक्षुचरणहंसे । गर्गडि ईश । अम. । सपुंभेदे ।
मे. ।

धार्तराष्ट्रपदी । स्त्री । हंसपादौलतायाम् ।
रा.नि.व.५ । रत्नलज्जालुकायाम् । वै.निघ. ।

धाव(वि)निः (नी) । स्त्री । द्रविण्यम् ।
ठाकूनिश । प.सु. । वा.चि.१५. । “धाविनीश्री-
फलैः कृतम् ।” कण्टकाय्याम् । धातकौवृक्षे ।
रा.नि.व.५।६ । कपिकच्छाम् । आंगाकुली । च.
द.सि.यो.यस्म.चि. । शणवृक्षे । वै.निघ. ।

धावनिका । स्त्री । कण्टकाय्याम् । प.सु. ।
वै.निघ.१भ.मुप्रमेवसन्निपातज्व.चि. । [वा. ।

धीः । स्त्री । बुद्धौ । अम. । उपदिष्टवृक्षे शक्ती ।

धीतिः । स्त्री । पिपासायाम् । छे.च. ।

धीन्द्रियम् । स्त्री । ज्ञानेन्द्रिये । तस्य मनः केचं
श्रीचं त्वक् रसना प्राणचेति षट् । अम. ।

धीमोदिनी । स्त्री । मये । रा.नि.व.१४ ।

धीरः । पुं । जवभके । रा.नि.व.५ । स्त्री । कु-
ङ्कुमे । चिका. । पुष्करसूले । वै.निघ. ।

धीरस्तम्भः । पुं । वनशूकरे । वै.निघ. । न-
हिवे । छे.च. ।

धीरा । स्त्री । नैरायाम् । प.सु. । मन्त्राव्योति-

भतीलतायाम् । वड़ गताकर्की । काकील्या
रा.नि.व.२ । बीरकाकील्याम् । वै.निच. । शिं
पाठ्ये । निष्ठ गांश्च । प.सु. । कृष्णशिशपायां,
काननिष्ठ वा कान अक्षर । रा.नि.व.२ ।
सुक्ष्मवर्णायाम् । कष्टकसेवत्याम् । वै.निच. । मय-
विशेषे । रा.नि.व.१४ ।

धीरावी । स्त्री । दीतशिशपायाम् । वै.निच. ।

धीवरी । स्त्री । श्वसूत्याम् । रा.नि.व.४ ।

धीहरा । स्त्री । कुन्दुरी । वै.निच. ।

धूकः (का) । पुं, स्त्री । भूमिवदरुचे । वै.
निच. ।

धूकन्धुकम् । स्त्री । वदरीफलम् । मद.व.६ ।

धुकी । स्त्री । भूवदरे, इलिकील्याम् । अय-
कांनौ । मद.व.६ । [यटधूमे । भून । मे.]

धुन्मारः । पुं । इन्द्रगोपनामकौटविशेषे ।

धुरणीफलः । पुं । सुद्धवे । प.सु. ।

धुरन्धरः । पुं । धवले । प.सु. । र.मा. ।

धुर्वरः, धुर्यः । पुं । क्षपभक्ते । रा.नि.व.५ ।

धुसु(स्तूर): । पुं । (Datura fastuosa)
कृष्णधुसुरे । (Datura elba.) चेतधुसुरे ।
(Datura metel.) उपविषपर्यायखनामख्या-
तकृष्णधुपे । धुसुरागांश्च । र.मा. । शिं धातुरा ।
मं धनूर । कं मदकुण्ठिने तं उन्मोत्तपेष्ट, नल
उन्मोत्त । ता, कारुउभते । गुणाः—कटुरुचः
कान्तिकारो व्रणघ्नः तन्दीषखर्जुनखण्डव्रणः भम-
जनकश्च । रा.नि.व.१० । मूर्च्छाजनकः क्षयिष्ठः
पित्तघ्नश्च । राज. । “धुसुरादिषु यद्दीजमन्यवीप-
विषश्च यत् । बीरेण पाचयेद्दीलायस्त्रेण शृङ्गिमापु-
यात् ।” इति शोधनम् । सा.कौ. । चण्डाकर्ण
धुपे । वैट्टे गांश्च । रुद्रतेले । सा.कौ. ।

धुस्तूरतैलम् । स्त्री । कर्षरीमाधिकारि पकते-
लम् । “निशागन्धपले पक्वं कटु तैलं पलाटकं ।
धुसुरपचनरसे कर्षणाङ्गीजदुतमम् ।” कटुतैलं
८ प. धुसुरपचरसः १६ प. । कल्याण—हरिद्रा-
वन्धकयोः मलेकं १ प. । सा.कौ. । इदमेव रसर-
भाकरि गन्धकतैलम् । [निच. ।

धूकः । पुं । वायी । वज्ररुचे । विष्णवे । वै.

धूनकः (नः) । पुं । शास्त्रनिर्वासे । धूना ।
चिका । स्त्री । कम्पने ।

धूनराजः । पुं । वृक्षविशेषे । इतिमनुसूति प-
श्चिमदेशे । गुणाः—मूलकः वाही कफघ्नः दन्त-
रोगघ्नो बन्धः मेघासृग्दरघ्नश्च । क्षयि. ।

धूनिः । स्त्री । कम्पने । व्याक. ।

धूपः । पुं । उष्णस्वेदे । भांगरा । सुगन्धीकरणे
गन्धद्रव्याव्यूषमे तद्वर्णं च । छि.च. । माहिरादी ।
धूपार्थं द्रव्यगणो यथा—“दिवागुदेंवदाकश्च गन्ध-
पाषाणकस्त्रिधा । गुग्गुलुः पञ्चधा सर्जो निर्धासः
सरलश्च च । पञ्चकाष्ठं मीचरसी निर्धासः सक्तक-
श्च च । राखं नेपालकश्चेति गन्धीष्यं धूपसंघ-
कः ॥” अर्क.चि. ।

धूपकम् । स्त्री । मूलकाष्ठे । रा.नि.व.२ ।

धूपद्रुमः । पुं । रक्तखदिरम् । रा.नि.व.८ ।

धूपनम् । स्त्री । धूपाधिवारणे । धूपेन घर्षाक-
र्षणे । भांगरा । fumigation, त्रयादीनां
क्रियाविशेषे । उटकां घनम् । स च त्रयशोधन-
नन्तरं विधेयः । तद्व्यं यथा—“श्रीवेष्टके सर्जर-
से सरले देवदारुणि । सारेष्वपि च कुर्वीत नति-
मान् त्रयधूपनम् ॥” स. ।

धूपनः । पुं । धूनके । धूना । श.मा. ।

धूपवृक्षः (कः) । पुं । रक्तखदिररुचे । रा.नि.
व.८ । देवदारुवे । सरलरुचे । चिका. । श.र. ।

धूपसरला । स्त्री । धूपान्नसरलरुचविशेषे । वै.
निच. । [१२ ।

धूपाग(गु)रु । स्त्री । दाहागुरुणि । रा.नि.व.८.

धूपाङ्गः । पुं । श्रीवेष्टनामकसुगन्धकाष्ठे । टा-
र्पेण्टोहेन गांश्च । रा.नि.व.१२ ।

धूपार्हम् । स्त्री । कृष्णागुरुणि । रा.नि.व.१२ ।

धूप्यः । पुं । नखीनामगन्धद्रव्ये । रा.नि.व.१२ ।

धूमः । पुं । शिलारसे । यटधूमे । भून । मेचके ।
धौ०ग्रा । गुणाः—“सद्यः श्लेष्मकरो धूमी नेचयी-
रक्षितो भृशम् । शिरीगीरवक्रश्चापि वातपित्तश्च
कीपयेत् ॥” भा. । वातपित्तवर्धकः । राज.१प. ।
अथः पानार्थं पञ्चविधः—प्रायोगिकः खेदनः री-
चनः कासघ्नः वातनीयश्चेति । पञ्चविधा एव धू-

जननः । त्वैवादिना कुहमगरवर्ज्येन स्रज्जपि
 टेन दादशकुलं शरकाष्ठं चैनेषाटाकुलं परि-
 वेष्टाक्षिपयेत् । एषा प्रायोगिकधूमवर्तिः । के-
 ष्वलसारमधूच्छिष्टसर्ज्जरसगुगुलुप्रभृतिभिः । के-
 ष्वनिश्रेः केचने । शिरोनिरेचनद्रव्यैर्वैरेचने । कासत्रे
 कासहरेण्डतीकष्टकारिकात्रिकटुकासमर्दहृदि-
 कुदीलक्षणः शिलाच्छिन्नरुक्ताककटप्रज्ञीप्रभृतिभिः ।
 वामनीये वामनीयेः क्षायुचर्मखुरग्रज्जककटकास्त्रि-
 श्यक्तमस्त्रवर्ज्जरुक्तामिप्रभृतिभिर्द्रव्यैश्च वर्तिः कात्या ।
 तत्र प्रायोगिकनेत्रं कनिष्ठिकापरिणाहमे कला-
 यमार्चं स्वीतो मूलेऽकुष्ठपरिणाहं धूमवर्तिप्रवेश-
 स्वीतोऽकुष्ठान्यष्टचत्वारिंशत् । चार्तिंशत् केचने ।
 चतुर्विंशतिर्वैरेचने । षोडशकुलं कासत्रे वामनीये
 च । एते अपि कोलास्थिमात्रच्छिद्रे भवतः । त्रय-
 नेचमटाकुलं त्रयधूपनार्थं कलायपरिमण्डलं कुल-
 लवाङ्गिस्तेन इति । सू.चि.४०५. See धूम-
 पानम् । [पू.त्र. भा.]

धूमगन्धिकम् । स्त्री । रौद्रिषट्ये । त्राशक-

धूमजाङ्गजम् । स्त्री । वज्रकचारे । रा.नि.व.१।

धूमदर्शी । पुं । नेत्ररोगविशेषः । “शोकज्वरा-
 यासशिर्रोऽभितापैरभ्याहता यस्य नरस्य दृष्टिः ।
 धूमांस्तथा पश्यति सर्वभावां स धूमदर्शीति नरः
 प्रदिष्टः ॥” सा.नि. ।

धूमनाडी । स्त्री । प्रायोगिकादिधूमप्रयोगार्थं
 नलाकारयन्त्रे । धूमपात्रेन नल । लघ्वणं —“धू-
 मनाडी भवेत्तत्र त्रिलङ्का च त्रिपर्विका । कनि-
 ष्टिकापरीणाहा राजसावागमानन्तरा ॥” भा. ।

धूमपानम् । स्त्री । धूमसेवाश्रमं । चूत्रटे था०-
 ३। वा धूमपानं । तत्र षड्विधं श्रमनहंश्चरेचन-
 कासहावामनत्रयधूपनानीति । एषां विशेषाः
 स्त्रुक्षपण्यांश्च श्रम्याः । तद्विधिः —अत्र सर्वसांनिव
 धूमनाडोनां छिद्राणि कलायस्थूलानि भाव्यानि ।
 दादशकुलानीषिका यथास्वधूमद्रव्यकार्पणितकल्के-
 नास्त्रिष्याटाकुलपर्व्यन्तं क्षायुचर्मार्चं कारयेत् । अथ
 तां केडाक्तामङ्गारदीपितां कृत्वा नेचरन्तुं हत्वा च
 वदनेन धूमं पिबन् तैवैव सक्तयेत् । ततो नासि-
 काभ्यां पीत्वा वदनेन वनेत् । तथा शरावसंपुटे
 कल्कं निधायङ्गारदीपितां कृत्वा छिद्रे नेत्रं निवे-
 ष्य त्रयश्च धूपयेदिति । भा. । अथ सुखीपविष्टः

सुमना षट्पथीदृष्टिरतन्द्रितः केडाक्तां प्रवीतार्थां
 वर्तिं नेत्रस्वीतसि प्रक्षिप्य धूमं पिबेत् । “सुखेन
 तं पिबेत्तुल्यं नासिकाभ्यां ततः पिबेत् । सुखपीतं
 सुखेनैव वनेत् पीतञ्च नासया । सुखेन धूममाटाञ्च
 नासिकाभ्यां न निर्वरेत् । तेन हि प्रतिलोमिण दृ-
 ष्टितान् विह्वल्यते ।” विशेषतस्तु प्रायोगिकं प्राये-
 नाददीत । केचनं सुखनासाभ्यां । नासिकया वैरे-
 चनं सुखेनैवेतरि । तत्र प्रायोगिके वर्तिं व्यपगत-
 शरकाष्ठां निवातातपयस्काम् चकाराश्ववदीप्य ने-
 त्रमूलस्वीतसि प्रयुज्य धूममाहरेति ब्रूयात् । एवं
 केचनं वैरेचनिकञ्च कुर्यादिति । इतरथोर्व्यपगत-
 धूमोऽङ्गारस्थिरे समाहिते शरावे प्रक्षिप्य वर्तिं
 मूलच्छिद्रेष्वन्येन शरावेण पिपाय तस्मिन् छिद्रे
 नेत्रमूलं संयोज्य धूममासेवेत । प्रशान्ते धूमे वर्ति-
 मवशिष्टां प्रक्षिप्य पुनरपि धूमं पाययेदादोषविधु-
 षेः । एष धूमपानीपायविधिः । गुणाः —दन्तप्र-
 क्षालननखक्षानभोजनशूलकर्मानीषु प्रायोगिका इ-
 ति । तत्र केचनी वार्तं श्रमयति, केडादुपलैपाश्च
 वैरेचनः श्लेष्माणसुतुल्लेष्मापकर्षति, रौद्र्यानेष्वङ्ग-
 दीपाद्वाहैश्याश्च प्रायोगिकः श्लेष्माणसुतुल्लेक्षकमु-
 त्कृष्टं चापकर्षति साधारणत्वात् पूर्व्याभ्यामिति ।
 भवति चात्र —“नरो धूमोपयोगाच्च प्रसन्नेन्द्रियवा-
 सनाः । दृढकैश्वजिज्ञासुसुमन्त्रिविश्रदाननः ।”
 काससासारीचकास्योपलैपखरमेदसुखासाववमधु-
 तन्द्रादिद्राहनुमन्यासकपीनसशिर्रोरीरोगकर्णाक्षि-
 लवातकफनिमित्तासास्य सुखरीगा न भवति । प्रा-
 योगिकं चैलीनुष्कासानाददीत सुखनासिकाभ्याश्च
 पण्यांस्त्रींश्चतुरी वेति सैद्धिकं यावदसुप्रवृत्तिः ।
 वैरेचनिकमादोषदर्शनात् । तिलतश्चलववागूपीतेन
 पातव्यो वामनीयः । सासानरेषु कासत्र इति ।
 सू.चि.४०५. [चिका.]

धूममहिषी । स्त्री । नीहारे । कूशाभा ।

धूममृत्तिका । स्त्री । खर्षशोधनयोग्यज्जलच्छ-
 त्तिकायाम् । श.चि. ।

धूमयोनिः । पुं । सुखके । अम. ।

धूमरः । पुं । दृष्टिमण्डलगतरीगविशेषः । दर्शना-
 नेषा । लघ्वणं —“शोकज्वरशिर्रोरीरोगसक्तमेष्टा-
 निलादयः । धूमाविलां धूमदर्शीं दृष्टं कुर्यात् ।
 धूमरः ॥” वा.च.११३५. ।

भूमरजः । स्त्री । गृहधूमि । भूग । भेष. कर्षं रो. वि. ।

भूमसः । पुं । शकतरी । वै. निघ. ।

भूमसारः । पुं । गृहधूमि । भूग । र. सा. सं. ।

भूमसी । स्त्री । मुद्गदलादिकतरीटिकायाम् । गाण्ड, माणवडि, फूनि । प्रणाली यथा—
“माषाणां दाखयसीधे स्थापिताख्यतकचुका ।
जातये श्रीविता पात्रे पिष्टाला भूमसी क्षुता ।
चूमसीरचिरा सेव प्रोक्ता मुर्भरिका मुषे । मुर्भूरी
कफपित्तघ्नी किञ्चिदातकरी क्षुता ।” भा. ।

भूमा(ङ्गः) । स्त्री, पुं । जम्बुद्विपयायाम् । वै. निघ. । [सङ्गजातीयपत्तिवि. च. ।

भूमिका । स्त्री । कुम्भटिकायां । विका. । प्र.

भूमोत्थम् । स्त्री । वज्रकारे । रा. नि. व. ६ ।

भूमोद्धारः । पुं । पित्तजरीगमेदे । भा. ।

भूम्या(म्ना)टः । पुं । कुलिङ्गपत्तिवि. फि. ७७ ।
चन. । [नि. व. १२ । उट्टे । जटा. ।

भूम्नः (कः) । पुं । सिङ्गके । निगारज. । रा.

भूम्नपत्रा । स्त्री । खनामख्यातचुपे । तामाक ।
नं गांधानी । कं कतगिरि । उत्. धूयापतर ।
गुणाः—तिक्ता श्रीफली जमिनी उष्णा कासघ्नी
रूक्षा दीपनी च । रा. नि. व. ५ ।

भूम्नपत्रिका । स्त्री । धूमपत्रायाम् । रा. नि. व. ११ । गन्धद्वये । गन्धद्वयमेदे । वै. निघ. ।

भूम्नमूलिका । स्त्री । शूलोदये । रा. नि. व. ८ ।

भूम्नलोचनः । पुं । कपोते । रा. नि. व. १८ ।

भूम्नवर्णः (कः) । पुं । सिङ्गके । निगारज. ।
रा. नि. व. १२ । कीकडमामविशेषयस्ये । रा. नि. व. १८ ।

भूम्नवर्णा । स्त्री । वराटिकाभेदे । रा. नि. व. ११ ।

भूम्नशूलः । पुं । उट्टे । वै. निघ. ।

भूम्ना । स्त्री । शशाङ्कुष्या । रा. नि. व. ७ ।

भूम्नाङ्गा । स्त्री । धूमपत्रायाम् । रा. नि. व. ५ ।

भूम्नाविः । स्त्री । धूमसुतायाम् । वै. निघ. ।

भूमिका । स्त्री । जम्बुद्विपपात्रे । कांजलि ७
दा. व. ७४ । रा. नि. व. ८ ।

धूर्तः । पुं । चेतनचक्षुरव्ये । प. सु. । चक्षु-
नव्ये । कुशाखे । वै. निघ. । चीरक नामगन्ध-
द्रव्ये । गै. टे. ग. । रा. नि. व. १२ । स्त्री । लौहकि-

ट्टे । वै. च. । विङ्गलव्ये । रा. नि. व. ६ । [श. र. ।

धूर्तकाः । पुं । कैलिकदम्बे । प. सु. । शगाखे ।

धूर्तकान् । पुं । धूलूरव्ये । श. मा. ।

धूर्तजन्तुः । पुं । मनुष्ये । श. च. ।

धूर्तमानुषा । स्त्री । राक्षायाम् । श. च. ।

धूर्तरः । पुं । पारदे । रा. नि. व. १२ ।

धूर्ता । स्त्री । शुक्लकण्टकाय्याम् । वै. निघ. ।

धूर्तरः, धूर्त्यः । पुं । ऋषभके । वै. निघ. ।

धूलकम् । स्त्री । विषे । श. च. । [चन. ।

धूलिः । पुं । परागे । गह्वमे । प्रार्थिवरजसि ।

धूलिका । स्त्री । धूली । पुष्पपरागे । वै. निघ. ।
कुम्भटिकायाम् । श. र. । [त्र. विका. ।

धूलिगुच्छः (कः) । पुं । पिष्टातके । आर्वी-

धूलिजङ्घः । पुं । काके । कां. क. । वै. निघ. ।

धूलिपुष्पिका । स्त्री । केतकीव्ये । के. रा. ।
गाह. । रा. नि. व. १० । चेतकेतके । वै. निघ. ।

धूलीकदम्बः (कः) । पुं । कदम्बवृक्षविशेषे ।
शार्ङ्गकमष । मं धूलिकदम्बु । कं धूलिगुच्छ । गु-
ह्येः धाराकदम्बतुल्यः । रा. नि. व. १० । तिगिङ्ग-
व्ये । वरुणव्ये । मे. ।

धूसरः । पुं । गह्वमे । उट्टे । वनचटके । कपी-
ते । रा. नि. व. १८ । मुद्गे । वै. निघ. । वि. पाण्डु-
वर्णे । मे. । [युक्तपुष्पराकायाम् । वै. निघ. ।

धूसरच्छदा । स्त्री । चेतवृक्षायाम् । प. सु. ।

धूसरपत्रिका (ची) । स्त्री । वृषिकायाम् ।
विष्ठाति । शिवब्रह्मीशाके । प. सु. । हलियुष्णी-
नामचुपे । हाति ७८५ । रा. नि. व. ५ ।

धूसरसुम्नः । पुं । धूसरवर्णसुम्नविशेषे । मं धू-
सरसुम्न । कं पीयरसुम्न । गुणाः—रसवीर्यविपाकेषु
हरिमुद्गमः कषायः सधृष्टः रुष्यः पित्तजन्तु स-
तविषयज्वर । रा. नि. व. १६ ।

धूसरा । स्त्री । पाण्डुरवर्णीनामचुपे । रा. नि. व. ५ ।

धूसराक्षयः । पुं । गर्दभे । वै.निघ. ।

धूसरी । स्त्री । गर्दभा ।

धूसूरः । पुं । धूसूरक्षपे । प.सु. । [दि.च. ।

धृतराष्ट्रः । पुं । हंसमिदे । हंसजातीयपक्षिणि ।

धृतराष्ट्री । स्त्री । हंसविशेषपक्ष्याम् । मी. ।

धृतिः । स्त्री । धैर्ये । वेगविधाते । भा.म.२भ. उदा.चि. ।

धृष्टः । स्त्री । कक्षिकायां । कक्षि । श.च. ।

धेनिका । स्त्री । धान्याके । धन । भा. ।

धेनुः । स्त्री । दुग्धवत्यां गवि । अम. ।

धेनुका । स्त्री । धान्यके । धन । मद.व.२ ।

हस्त्रियां । गवि । मी. ।

धेनुकारिः । पुं । नागकेसरहस्त्रे । वै.निघ. ।

धेनुजिह्वा । स्त्री । गोजिह्वानामक्षपे । रा.नि. व.४ । [गोदुग्धे ।

धेनु(का)दुग्धम् । स्त्री । विभंध्याम् । भा. ।

धेनुदुग्धकरः । पुं । मज्जरहस्त्रे । रा.नि.व.८ ।

धेनुमक्षिका । स्त्री । गोमक्षिकायाम् । उंमं माहि । वै.निघ. ।

धौडः । पुं । डुडुमि । ङांङांमि । श.र. ।

धौतम् । स्त्री । रौप्यधाती । रा.नि.व.१२ ।

नीलकाशीसे । नील शिद्रकम् । वै.निघ. ।

धौतकौशियम् । स्त्री । धौतकौषजे । पचीये । श.र. ।

धौतखण्डी । स्त्री । खण्डशर्करायां । वै.निघ. ।

धौतशिलम् । स्त्री । क्कटिके । चिका. ।

धौमतम् । स्त्री । रक्तबीले । धूनथात्राणि । वै. निघ. ।

धौरः । पुं । धवहस्त्रे । धां०ग्री ग्रीह । भा. ।

आङ्गः । पुं । काके । वके । जलकाके । गान- कोड़ी । अम. । जलपक्षिमात्रे । तचके । वै.निघ. ।

आ(ध्वा)ङ्गजङ्गा । स्त्री । काकजङ्गयाम् । रा.नि.व.४ । [मज्जु. रा.नि.व.११ ।

आ(ध्वा)ङ्गजम्बूः । पुं । काकजम्बूहस्त्रे । ज-

आ(ध्वा)ङ्गतकुलफला । स्त्री । काकज- ङायाम् । वै.निघ. ।

आ(ध्वा)ङ्गतुण्डा (खी) । स्त्री । काका- दनीलतायाम् । काकनासाक्षतायां । कूँठ ग्रीह । रा.नि.व.१ ।

आ(ध्वा)ङ्गदन्ती (मखी) । स्त्री । काका- दनीलतायाम् । काकनासाक्षतायाम् । रा.नि.व.१ ।

आ(ध्वा)ङ्गनामा (नाम्नी) । स्त्री । का- कीदुल्भरिकायाम् । रा.नि.व.११ ।

आ(ध्वा)ङ्गनाशिनी । स्त्री । हनुषामिदे । हनुषं कज । रा.नि.व.४ । भा. ।

आ(ध्वा)ङ्गनासा (सिका) । स्त्री । का- कनासाक्षतायाम् । कूँठ ग्रीह । रा.नि.व.१ ।

आ(ध्वा)ङ्गपुष्टः । पुं । कीकिले । हारा. ।

आ(ध्वा)ङ्गमाची । स्त्री । काकमाचीक्षपे । रा.नि.व.४ । [रा.नि.व.४ ।

आ(ध्वा)ङ्गवल्ली । स्त्री । काकजङ्गयाम् ।

आ(ध्वा)ङ्गादनी । स्त्री । काकादनीलता- याम् । रा.नि.व.१ ।

आ(ध्वा)ङ्गारातिः । पुं । पेचके । हला. ।

आ(ध्वा)ङ्गी । स्त्री । काकील्याम् । कौकुला । मी. । काकजङ्गयाम् । वै.निघ. ।

आ(ध्वा)ङ्गोली । स्त्री । काकील्याम् । कौकु- ला । प.सु. । रा.नि.व.१ ।

आपनम् । स्त्री । अग्निसन्मुख्ये ।

ध्यामम् । स्त्री । दमनकहस्त्रे । मी. । कतृसे । त्रायकपूत्र । प.सु. । सु.चि.२२५. । च.द.सन्नि- पातत्र.चि.अपराजिताधूपे । च.द.वा.व्या.१८३- ती-प्रसारणीतेले । वै.निघ.१भ.गुग्गुलादिधूपे । तुलके । सु.सू.२५५. ।

ध्यामकम् । स्त्री । कतृसे । त्रायकपूत्र । प. सु. । च.सू.५५. । सु.सू.१८५.एखादिः । रोहिणे । वा.सू.१५५.ईमा. (अभावे उग्रोरं) । भा.म.४भ. विष.चि. । “पिप्पली ध्यामकं मांसी ।” भा.म.१ भ.ज्व.चि. । [वटहस्त्रे । मद.व.५ । चिका. ।

ध्रुवः । पुं । धवहस्त्रे । धां०ग्री ग्रीह । रा.म.५ ।

भुवा । स्त्री । शालपण्याम् । रा.नि.व.४ । मू-
र्वायाम् । मी ।

भ्रंसः । पुं । मयधिकाररीति । लक्ष्यं यथा —
“स्येयप्रसिद्धः कण्ठास्थिषः शब्दासङ्गता । त-
न्नानिद्राभियोगश्च ज्ञेयं भ्रंसकलचक्षम् ॥” च. ।

भ्रंसी । स्त्री । मानविशेषे, वसरेणपरपर्याये
मागधमाने । “वसरेणसु पर्यायनाम्ना भ्रंसी निग-
द्यते ॥” प.प्र.१ख. । पुं (इन्) । विरिजपीक्षी ।
श.र. ।

ध्वजः । पुं. स्त्री । शिघ्रे । भा.म.उ. । “ध्वजः
पतत्यतो नृणां जैव्यं समुपजायते ॥” “ध्वजं चित्रे
पताकायां मीहने ॥” विश्व. । तालहवे । रा.नि.व.८ ।

ध्वजदुमः । पुं । तालहवे । रा.नि.व.८ ।

ध्वजप्रहरणः । पुं । वायी । श.र. ।

ध्वजभङ्गः । पुं । खिरपातकृतजैव्यरीगविशेषे ।
ध्वजभङ्गः श्रेष्ठः । निदानलक्षणे यथा — “अति-
व्यवायशीलो यो न च वाजीक्रियारतः । ध्वजभङ्ग-
संवाग्नीति स युक्तचयहेतुकः । अत्यस्त्रलक्षणकारवि-
रुद्धाजीर्णभोजनात् । अत्यल्पपानादिव्रमात् पिष्टा-
जगुहभोजनात् । दधिचीरानूपमांसस्येवनाद्राधि-

कर्षणात् । कल्याणीगमनाद्यापि विज्रीनिगमनाद्य-
पि । दीर्घरीर्षीं विरोरुष्टां तथैव च रजःखला ।
दुर्मन्त्रां दुष्टयोनिश्च तथैव च परिसृता । ईदृशीं प्र-
मदां मोहात् यो गच्छेत् कामहर्षितः । अतुषदा-
दिगमनाच्छेदसयाभिघाततः । अथावनादा मीदु-
स्य शस्त्रदन्तनखक्षतात् । काष्ठप्रहारनिषेधयुक्ता-
नाश्च निवेवणात् । चेतसश्च प्रतीघातात् ध्वजभङ्गः
प्रवर्तते ॥” च. । See जैव्यम् ।

ध्वजवृक्षः । पुं । माङ्ग इति कीदृशदेशख्यात-
हवे । रा.नि.व.८ । [पें. मी. ।

ध्वजी (इन्) । पुं । मयूर । रा.नि.व.१८ । स-

ध्वनिग्रहः । पुं । कर्षे । त्रिका. ।

ध्वनिबोधक(न)म् । स्त्री । सुगन्धरोहिषह-
वे । वै.निघ. । [चम. । जलपचिमात्रे ।

ध्वाङ्गः । पुं । काकि । वके । मन्त्रादपदिशि ।

ध्वान्तवित्तः । पुं । खद्योते । श.र. ।

ध्वान्तग्रात्रवः । पुं । श्लोणाकहवे । श.च. ।

ध्वान्तोष्मेष्टः । पुं । खद्योते । जनाकि पौ-
क । त्रिका. ।

नः । पुं । रवे । ए.की. ।

नःक्षुद्रः । त्रि । क्रूरनासिके । थान् । हे.च. ।

नकुटम् । स्त्री । नासिकायाम् । श.मा. ।

नकुलः । पुं । (The bengal mongoose,
Viverra ichneumon.) खनामख्यातजलौ ।
नेडेल । हिं वेत्री । सं वेतरा । कं मंगल ।
लक्ष्यं — यः स्थूलपुच्छी रक्तनेत्रो बहुदेहः स न-
कुलः । शालिहोत्र. । नकुलमांसगुणाः — पिच्छिलं
वातघ्नं श्लेष्मपित्तघ्नं च । रा.नि.व.१७ । “गुरुश्लि-
न्धमधुरत्वलोपचयवर्द्धनम् । इत्थं परं वातहरम्...
॥” च.सू.२७प. । [श. । रा.नि.व.७ ।

नकुलाव्या । स्त्री । गन्धनाकुल्याम् । गुरु त्रा-

नकुलान्धम् । स्त्री । नेत्ररोगमिदं । लक्ष्यं —
“विद्योतते यत्र नूरस्य दृष्टिर्दोषाभिपन्ना नकुलस्य
वधत् । चित्राणि रूपाणि दिवा च पश्येत् स वै

विकारी नकुलान्धसंज्ञः ॥” भा.म.४भ. । नकुला-
न्धो दिवा चित्रं पश्यति न तु मिश्रि । अरुण. ।

नकुलारिः । पुं । विडालि । वै.निघ. ।

नकुली । स्त्री । शालावीहवे । वै.निघ. । शङ्खि-
न्वाम् । धरणि. । कुकुने । हे.च. । नकुलपदगाम् ।
मांसा । जटोशांशुः । कुकुन्याम् । शूर्भि. । मी. ।

नकुलेष्टका (ष्टा) । स्त्री । राक्षायाम् । अम. ।

नक्तकः । पुं । नेत्रपटले । वै.निघ. । कर्पटे ।
लेकुडा । अ.टी.भ. । [त्रिका. ।

नक्तचारी (इन्) । पुं । पेचके । विडालि ।

नक्तचरः । पुं । गुग्गुली । ७५७ग. । पेचके ।
जटा. । सोमराज्या । दुष्टुमे । रा.नि.व.२२ ।

नक्तमालः । पुं । उहक्करहवे । उहक्कर-
ज. । रा.नि.व.८ । सु.सू.२८अ. उहक्करिचाद्यतैली ।
सि.यो.उन्मा.वि. ।

नक्तमूलकम् । स्त्री । करञ्जमूले । पुं । मङ्गा-
करञ्जे । वै.निघ. ।

नक्ता । स्त्री । साङ्गलीचुपे । दिवनाङ्गुलिग्र ।
रा.नि.व.४ । दृष्टविशेषे । गुलवास इति लोके ।
गुणाः—वातला शीता गलगण्डहरी च । अपक्ता
स्या चर्षणी । वै.निघ. ।

नक्ताम्यः । चि । रात्राम्ये । त्रांतकां । रात्र-
म्यास्य लक्षणं यथा—“दिवा पश्यति यः स्वर्णं
रात्रौ नैव च पश्यति । नक्ताम्य इति तं विद्यात्
विकारं पवनोद्भवम् ॥” ज.द.१०.अ. ।

नक्ताम्यम् । स्त्री । रात्राम्यतारीगे । निदा. ।

नक्ताङ्गः । पुं । करञ्जवृक्षे । भैष.ने.रा.चि. ।
“नक्ताङ्गवीजवर्णिः ।” च.द.त्र.श्री.चि. । भा.वा.
२.चि.चिफलायुग्गुली ।

नक्रम् । स्त्री । नासिकायाम् । मे. ।

नक्रः । पुं । ग्राहे । वै.निघ. । कुक्षीरे । अम. ।

नक्रराजः (ट्) । पुं । मङ्गाग्रियमारे, ग्राहे ।
शङ्कर. चिका. । [याम् । श.र. ।

नक्रा । स्त्री । मल्लिकार्दंशस्याम् । नासिका-

नक्राण्डम् । स्त्री । कुक्षीराण्डे । च.वि.२.अ. ।

नखम् । स्त्री, पुं । शरीरोपधातुविशेषे, करजे ।
नथ. । रा.नि.व.१८ । तत् गर्भस्थस्य षष्ठे मासि
भवति । सुखबीधः । नखीनामगन्धद्रव्ये । नथी ।
तं नखमुच्यते । च.द.चन्दनाद्यतैले । नखीमेदे ।
प.सु. । च.सु.५.अ. । सुद्रनिषावे । वर्तते, छे-
टे निम् । वै.निघ. ।

नखकुटः । पुं । नापिते । चिका. ।

नखगु(पु)च्छ[ञ]फला । स्त्री । वृत्तनि-
ष्पाविकायाम् । श्वेत निम्, श्वेत वर्तते । रा.
नि.व.७ ।

नखच्छेदनम् । स्त्री । नखस्य कर्तने । नथ-
काटे । गुणाः—“पीटिकं बल्यमायुष्यं शीघ्ररूप-
विराजन् । केशश्मशुनखादीनां क्लान्तं सम्पसा-
धनम् ॥” राज.१.प. ।

नखच्छेद्या । स्त्री । निदायाम् । रा.नि.व.५ ।

नखनामा । पुं । नीलवृक्षे । वै.निघ. ।

नखनिकृन्तनम् । स्त्री । नखच्छेदनाखे ।
नक्रन । श.चि. ।

नखनिष्पावः (विका) । पुं, स्त्री । शिन्धो-
मेदे । छोट निम्, श्वेत वर्तते । रा.नि.व.७ ।
See निषावी । [रा.नि.व.५ ।

नखपर्णी । स्त्री । वृक्षिकाशीचुपे । विहाति ।

नखपुङ्गी (षी) । स्त्री । सङ्कायां । पिङ्गि. ।
रा.नि.व.१२ ।

नखपूर्विका । स्त्री । शिन्धोधान्यविशेषे । इ-
रित वर्तते । रा.नि.व.७ । [च.सु.१०.अ. ।

नखमेदः । पुं । वातरोगमेदे । कुलत्यादौ ।

नखरः । पुं । नखे । अम. ।

नखरञ्जकः । पुं । नखरञ्जनीवृक्षे । मेहेनौ
ग्राह. । “तिमिरः कीकदन्ता च शिवनी नखरञ्ज-
कः ।” वै.द्रव्याभि. ।

नखरञ्ज(स्त्रि)नी । स्त्री । (Myrtus com-
munis.) वृक्षविशेषे । मेहेनौ ग्राह. । वै.द्रव्या-
भि. । नखकलन्यां । नक्रन । उडटः ।

नखरायुधः } पुं । नखशस्त्रजन्तुमात्रे । चिंहे ।

नखायुधः } तामचूडे । व्याघ्रे । रा.नि.व.१६ ।
“शशकशङ्खकीर्णो धामार्जाराद्याः ।” अचि.१०.अ. ।

नखराङ्गः । पुं । श्वेतकरवीरवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

नखरी । स्त्री । नखीनामगन्धद्रव्ये । श.मा. ।
लघुशिख्याम् । वै.निघ. । [चि. ।

नखविष्कारः । पुं । नखायुधपक्षिमात्रे । श.

नखवृक्षः । पुं । नीलवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

नखशङ्खः । पुं । सुद्रशङ्खे । श.र. ।

नखशस्त्रम् । स्त्री । नखच्छेदनार्थम् अर्धकौशि-
कीधारायुक्ताङ्गुलशस्त्रविशेषे । नक्रन अङ्गुति ।
“वृद्धिपचनखशस्त्रमुद्रिकीप्लवपचकार्धधाराणि छे-
दने भेदने च ।” सु.सु.८.अ. । तस्य फलं वृङ्गु-
लायामम् एकाङ्गुलविस्तृतम् । सु.टी.७. । तस्य
छेदनमेदनयोः प्रशंसं नवाङ्गुलम् । तत्ताविः ।
“वक्रजं धारं विमुखं नखशस्त्रं नवाङ्गुलं । मूत्रश-
खीकृतिच्छेदमेदप्रच्छादक्षिखने ॥” इति ।

नखाङ्गम् । स्त्री । नखीनामगन्धद्रव्ये । श.र. ।
नखचते ।

नखाङ्कुरः । पुं । नखे । वै.निच. ।

नखाङ्गम् । स्त्री । नखीनामगन्धद्रव्यं । र.मा. ।

नखाभ्यङ्कः । पुं । नखे तेलमईवे । “तद्विशेषो नखाभ्यङ्कः शिरीशांसास्थि(चि)तापजित् ।” प्रयो-
गपारिजातः ।

नखालिः । पुं । क्षुद्रशङ्खे । श.च. ।

नखालुः । पुं । नीलीहवे । रा.नि.व.५.८ ।

नखाशी (इन्) । पुं । पेचके । त्रिका. ।

नखी । स्त्री । स्वल्पनखाख्यगन्धद्रव्यं । छोटि न-
थी । “नखं स्वल्पं नखी प्रोक्ता ।” भा. । सा र-
चोद्गीति राजवल्गमः । नखीमात्रे । “नखी पञ्च-
विधा प्रोक्ता गन्धाद्या गन्धवत् परैः । काचिददर-
पत्राभा तथोत्पलदलीपमा । काचिदश्वखुराभा च
गजकर्णसमा तथा । वराहकर्णसङ्काशा पञ्चमी प-
रिक्तीर्तिता ॥” च.द.टी. । तत्र वराहकर्णाभा न
ब्राह्मा । सा विधा एका शङ्खनखा अथवा शृङ्गागत्या
वद्दीच्छद । र.मा. । सा. गुणाः—यहृद्रेषवा-
तास्रज्वरकुष्ठघ्नी लघुः उष्णः वर्णां शुक्ला स्वादुः
व्रणविषालम्बीमुखदीर्गम्यहरी पाके रसे च कटुः ।
भा. । उष्णः कटुः विषघ्नी कुष्ठकण्डूघ्नघ्नी भूत-
विद्रावणी च । रा.नि.व.१२ । शुद्धिः यथा—गो
विट्काञ्चिकचित्रसुखिन्ना मधुपाचिता नखी शुध्य-
ति । सङ्केपात् यथालाभं गीमयादिषु गीमयजले
वा पक्तव्या । ब्रह्मपदेशेन घृतेन भर्त्सयित्वा चूर्णी-
कृतव्या । ततः कुङ्कुमादिगन्धद्रवेषु भावना क्रा-
व्या । सर्वेषां गन्धद्रव्याणां गन्धतोयेन प्रक्षालनभा-
वने तत्त्वा रौद्रशुष्कं कर्षव्यम् । सा.कौ. । च.द. ।

नखीवयम् । स्त्री । त्रिविधनख्यां । नखी, उ-
त्पलपत्राभा, अश्वखुराभा चेति । च.द.वा.व्या.चि.
महाराजप्रसारणीतैले ।

नखीद्वयम् । स्त्री । कामागङ्, कुरकरावो,
इति द्वे । च.द.वा.व्या.चि. । “विश्वट्प्रनखी
द्वयम् ।”

नगः । पुं । हवे । पर्यते । अम. ।

नगकर्णी । स्त्री । श्वेतापराजितायां । वै.निच. ।

नगगन्धा । स्त्री । रास्त्रायाम् । वै.निच. ।

नगजः । पुं । हस्तिनि । श.टी.सा. ।

नगजा । स्त्री । कृत्तपाषाणभेदे । रा.नि.व.५.१ ।

नगजित् । पुं । पाषाणभेदके । रा.नि.व.५.१ ।

नगगा । स्त्री । पारावतपद्याम् । वनडेष्ट-वा-
नडाफटेकौ । र.मा. ।

नगपतिः । पुं । तालहवे । वै.निच. ।

नगपर्यायकर्णी । स्त्री । अपराजितायाम् ।
वै.निच. ।

नगभित् । पुं । पाषाणभेदे । प्राशत्रकूटि ।
रा.नि.व.५.१ । करज्योडिपाषाणभेदे । वै.निच. ।

नगभूः । पुं । पाषाणभेदे । रा.नि.व.५.१ ।

नगभेदनः । पुं । करज्योडिपाषाणभेदे । वै.
निच. । [खित् । अर्क.चि. ।

नगमालः । पुं । शालिधन्यभेदे । गुणाः शा-
नगरघ्नतः । पुं । हस्तिनि । व्याकरणम् ।

नगराहम् । स्त्री । शुष्काम् । उट । रा.नि.
व.६ ।

नगरीवकः । पुं । काके । त्रिका. ।

नगरीत्या । स्त्री । नागरमुस्तायां । रा.नि.व.६ ।

नगरौषधिः । स्त्री । कदलीहवे । श.च. ।

नगवृत्तिकः । पुं । गुडमन्त्रनिकायां वृत्ति-
काव्यां वा । सु.चि.२०अ. ।

नगवृत्तिका । स्त्री । सप्तकौहवे । सु.चि.१५
अ. । कल्प.५अ. ।

नगाटनः । पुं । वानरे । त्रिका. ।

नगाशयः । पुं । हस्तिकन्दनामके महाकन्द-
शके । रा.नि.व.७.१ । [पक्षिणि । अम. ।

नगौकाः । पुं । सिंहं । मी. । काके । श.च. ।

नगनङ्गः । पुं । स्त्रीती । नानाद्रव्यकृतसुरावीजे ।
वाखर इति लोके । भ. । [नि.व.१८ ।

नग्निका । स्त्री । अनागतार्तकन्यायाम् । र.रा.

नटः । पुं । अशोकहवे । रा.नि.व.१०।२२ । श्वी-
णाकहवे । अम. । लोभहवे । देवनालि । जटा. ।
स्त्री । परिपेक्षहवे । रा.नि.व.८ ।

नटपत्रिका । स्त्री । वानाङ्कहवे । वै.निच. ।

नटपर्णम् । स्त्री । लचि । छागुडा । वै.निच. ।

नटभूषणम् । स्त्री । हरितालि । र.मा. ।

नटमण्डनम् । स्त्री । हरितालविशेषः । (गो-
पडा । प.सु. । हरितालि । रा.नि.व.१६ ।

नटसंज्ञकः । पुं । हरितालि । त्रिका. ।

नटी । स्त्री । नलिकानामगम्यद्रव्ये । रा.नि.व.
१२ । अशोकवृक्षे । वै.निघ. ।

नङ्गः । पुं । नलि । नलथांगुड़ा । रा.नि.व.८ ।

नङ्गकीयः (प्रायः) । त्रि । नलमयदेशे । छे.च. ।

नङ्गमीनः । पुं । चिलिचिमलस्यै । अम. ।

नतम् । स्त्री । तगरपादिके । उग्नग्रांठिका ।
प.सु. । रा.नि.व.१० । वा.सू.१५ च.भद्रदाभ्यांदिः ।
“भद्रदाभ नतं कुष्ठं ।” च.द.सि.यो.यञ्च.चि.अत-
पुष्पादिलेपे । “अणुपुण्यं नतं कुष्ठम् ।” सि.यो.
पानीयकल्याणहृते । “स्त्रिरा नतं हरिद्रे वे ।”
भा.म.४भ. । “नतवार्ताकिनीकुष्ठ..... ।”

नतद्रुमः । पुं । लताशाले । र.मा. ।

नतनाडिका । स्त्री । महरदयात् मध्यरात्रि-
पर्यन्तं काले । वै.निघ. । [अम. ।

नतनासिकः । त्रि । क्षुद्रनासायुक्ते । शै.दि. ।

नताङ्गी । स्त्री । कर्कटग्रज्याम् । मद.व.१ ।

नदनुः । पुं । सिंहे । श.मा. ।

नदीकदम्बः (खा) । पुं, स्त्री । गीरक्षसु-
ख्या, महाश्रावणिकायाम् । रा.नि.व.५ ।

नदीकान्तः । पुं । हिज्जलवृक्षे । शिखर गीह ।
रा.नि.व.८ । जलवेतसे । वै.निघ. । सिन्धुवारवृक्षे ।
मै. ।

नदीकान्ता । स्त्री । काकजहाज्ये । रा.नि.व.
४ । इक्षकारवेक्षके । छोट्टे उ.७६ । जम्बूवृक्षे ।
लाय गीह । मै. ।

नदीकुठेरकः । पुं । नदीवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

नदीकूलप्रियः । पुं । जलवेतसे । जटा. ।

नदीजम् । स्त्री । सीतोन्नने । पुं । अर्जुनवृक्षे ।
प.सु. । यावनालि । हिज्जलवृक्षे । रा.नि.व.८ ।
नदीनिष्पावे । रा.नि.व.१६ । खर्जूरीवृक्षे । वै.
निघ. ।

नदीजलम् । स्त्री । नद्या जले । नदीत्र जलम् ।

सर्वा एव नद्याः प्रास्नुखगा गुरुजलाः पश्चिममुख-
गा लघुसलिलाः, देशविशेषगुणानुसारं गुरुज-
लजलाश्च भवन्ति । तथा विव्यात्रिगल्य पूर्वमुखगा
वाताटोपं पश्चिममुखगा पित्तश्लेष्मनाशं दक्षिणमु-
खगा पित्तोद्रेकम् उत्तरमुखगाः पथपातञ्च कुर्व-
न्ति । हिमवद्विष्यमलयसद्यादिप्रभवा नद्याः शिरो-
रीगादीन् जनयन्ति । पारिष्यत्रप्रभवाश्च तान् ना-
शयन्ति । इति देशविशेषाद्नदीजलगुणाः । सामा-
न्यनदीजलगुणाः—स्वच्छं लघु पाचनं दीपनं हृद्यं
लघ्नाघ्नं पथं मधुरम् ईषदुष्यञ्च । कालमिदामदी-
जलगुणाः—यथा प्रावृत्कालीननदीजलसेवनात्
पीनसकफशसकासा जायन्ते, शारदीयनदीजल-
पानं पथ्यं वातकफघ्नञ्च, हैमन्तनदीजलपानं बुद्धि-
प्रदम्, शिशिरवसनकालीननदीजलं सन्तापशमनं
लघ्नादाहवमिश्रमप्रशमनं, तथा शीघ्रनदीजलं स-
हृणमेव करोति । रा.नि.व.१४ । “तथा प्राच्यज-
माशान्याः पश्चिमानुगमाक्षया । ससैकता सपाषाण्य
द्विविधा चाम्बुवाहिनी । एवं चतुर्विधा नद्यो वा-
तपित्तकफालिकाः ॥” अथ पाषाणनदीगुणाः—
“घनविमलशिलानां स्फालनाज्जातफेनं बहुलसज-
लवीचीच्छत्रसङ्गीभट्टसम् । ननु लघु च सुशीतं
नाति चीघ्नं घनञ्च हरति पवनपित्तं श्लेष्मज्ज्वारि
सम्यक् ॥” सवालुकनदीगुणाः—“न घनविमल-
तोयं सैकतायाः प्रवाहो न च भवति लघुत्वं श्ले-
ष्मज्ज्वलितं पित्तम् । भवति मधुरमेवं किञ्चिदुष्णं
कषायं भवति पवनकारौ शीघ्रमूर्च्छां निहन्ति ॥
गङ्गा सरस्वती शोणो यमुना सरयूः सची । वेणु
सरावती नीला उत्तरा पूर्ववाहिनी । हिमवत्प्रभ-
वा ह्येता हिमसम्भवशीतलाः । समाः सर्वगुणैर्नदी
वातश्लेष्महरा वृणाम् ॥ आसां नवशतैर्युक्ता गङ्गा
प्रोक्ता मनीषिभिः । तथा चम्बलती वेनावती पा-
रावती तथा । क्षिप्रा महानदी धीता भूखकन्या
मनस्विनी । श्वेतती शैबलिन्याश्च सिन्धुयुक्ताः समुद्र-
गाः । वातपित्तहरं नीरं त्रिदोषघ्नं मत्तं परम् ।
अमलानिहरं हृद्यमुत्तराशालुगामि च ।” इति ज्यो-
त्तरानुगाः । “तापी तापा च गीष्मी गीमती
सलिला मही । सरस्वतीयुता नद्यो नन्धेदापश्चि-
मानुगाः । आसां जलं घनं पीतं पित्तघ्नं कफक्षय-
या । वातदोषहरं हृद्यं कण्डूकुष्ठविनाशनम् । पं-

त्रिमासिसंज्ञता गीतमी पुच्छभावना । आसां
शीतं जलं वापि कफवातविकारनुत् । पित्तदं म-
ननं बन्धं सूत्रदीपविकारनुत् । पुष्पां पयस्विनी
वेता प्रणीता च वरागना । द्रोणा गीतवैनी वात्या
कीतस्यमुद्यता इमाः । कावेरी वीरकान्ता च भी-
मा चैव पयःस्विनी । विभावरी विद्याला च गी-
विन्दी मदनलया । पार्वत्यन्तापरा नन्दी दक्षिणो-
द्दिग्गता इमाः ॥” अत्रि, ७७. ।

नदीजा । स्त्री । जलशक्त्याम् । त्रिगुक् । वै.
निघ. । अग्रिमन्त्रवे । रा.नि.व.६ ।

नदीनिष्पावः । पुं । शिखीधान्यविशेषे, क
टुशिख्याम् । मं नदीचेर्ये । कं तोरे आवरे । गु-
णाः—तित्तः कटुः गुरुः रक्तकरः वातकफदः
रुचः कषायः विषदीपहरश्च । रा.नि.व.१६ ।

नदीमहलः । पुं । मेषश्याम् । वै.निघ. ।

नदीभजातकः । पुं । भजातकविशेषे, पानी-
यभजातके । प.सु. ।

नदीभवः । पुं । चन्द्रशङ्के । वै.निघ. ।

नदीमातृकः । पुं । देशभेदे । यो नद्यन्तुभिः
पात्यते । “नद्यन्तुभिर्वेताधान्यैः नदीमातृक उच्य-
ते ।” रा.नि.व.२ ।

नदीमाषकम् । स्त्री । शाकभेदे । गुणाः—
“विषदं गुरु शीतञ्च समभिष्यन्दि चाच्यते ।” च.
सू.२७७. । [व.६ ।

नदीया । स्त्री । अग्रिमन्त्रे । गगिनि । रा.नि.

नदीवटः । पुं । वटीवृक्षे, जलपत्रवटवृक्षविशे-
षे । नदीवटे । मं दुंजावट । कं गालिवाल । गु-
णाः—कषायः मधुरः शीतलः पित्तघ्नः दण्डादह-
यमन्त्रासच्छर्दिहरश्च । रा.नि.व.११ ।

नदीसर्जः । पुं । अज्जुनवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

नदेयी । स्त्री । जलवेतसे । वै.निघ. । भूमिज-
न्त्याम् । अ.च. ।

नद्यम् । स्त्री । जलानने । वै.निघ. ।

नद्यास्त्रः । पुं । समशीलरूपे । मं कीटुल्या ।
रा.नि.व.४।२१ । गुणाः—कटुः उष्णः रुच्यः सुख-
शोधनः । दाही दीपनः कफवातघ्नश्च । वै.निघ. ।

नद्यावर्तः । पुं । मत्स्यभेदे । वै.निघ. ।

नन्नी । स्त्री । चर्मवन्ध्या, चर्मरस्त्री । अ.च. ।

नन्दकः । पुं । नन्दीवृक्षे । कुन्दुरी । भेके । चि-
का. ।

नन्दकिः । स्त्री । पिप्पल्याम् । अ.च. ।

नन्दगोपिता । स्त्री । राक्षायाम् । अ.च. ।

नन्दनः । पुं । मधुनिष्पावे । मूकूटेनिम् । प.सु. ।
भेके । अ.र. । स्त्री । सरणदेवदारी । रत्नाञ्जने ।
वै.निघ. ।

नन्दनजम् । स्त्री । हरिचन्दने । रा.नि.व.१२ ।

नन्दनविषम् । स्त्री । तन्नामकवृक्षस्य त्वक्षार-
निर्यासविषे । सु.कल्प.१७. । See त्वक्षारनिर्या-
सविषम् ।

नन्दा । स्त्री । सुरसायाम् । दाबूहेडुजनी । प.
सु. । योनिरोगविशेषे । बालस्य तन्नामकमातृका-
यङ्के । तथा च प्रथमे दिने मासि वर्षे वा बाल
आक्रान्ता भवति । तेन च ज्वरादिर्भवति । अ.६. ।

नन्दा(न्या)वर्तः । पुं । तगरपुष्पवृक्षे । उगत्र
कूजत गाह् । र.मा. । मत्स्यविशेषे । गुणाः—न-
न्दावर्तलु संयाही कफपित्तविनाशनः । राज.१५. ।

नन्दिकः । पुं । नन्दिवृक्षे । अ.र. ।

नन्दितरः (द्रुः) । पुं । धववृक्षे । भा. ।

नन्दिनकः । पुं । धववृक्षे । वै.निघ. ।

नन्दिनी । स्त्री । जटामास्याम् । रेणुकायाम् ।
त्रिगुक् । रा.नि.व.६ । हरीतक्याम् । म.द.व.१ ।
नन्दिवृक्षे । प्रियङ्गी । गुच्छकरञ्जे । शृङ्गापामार्गे ।
वै.निघ. । चन्द्रशूरे । त्रौक्यात्रो । भा. ।

नन्दिपादपः । पुं । नन्दिवृक्षे । वै.निघ. ।

नन्दिवृष्यः । पुं । कलाये । वै.निघ. ।

नन्दिवृक्षः । पुं । नन्दिके । मेषश्याम् । प.सु. ।

नन्दी (वन) । पुं, स्त्री (न्दी) । नन्दिवृक्षे । वट-
वृक्षे । मलववृक्षे । मी. । गुच्छकरञ्जे । रा.नि.व.६ ।
शृङ्गापामार्गे । रा.नि.व.४ ।

नन्दीकासुकः । पुं । पानीयामलके । वै.निघ. ।

नन्दीमुखः । पुं । वंशधान्यविशेषे । दीर्घगीधू-
मे । वै.निघ. । मन्त्रातीथपर्वविशेषे । त्रीहिजा-
तिभेदे । सु.सू.४६७. । गुणाः—“निःशुको दीर्घ-
गीधुसः कश्चिन्नन्दीमुखाभयः ।”

नन्दीमुखः (खी) । स्त्री । शुकग्रन्थवे ।
निद्रायाम् । बोधुने । वै.निघ. । जलचरपक्षि-
शेवे । च.सू.२७७. । निःशुकगोधूमे । “शुकला
हं ह्यपी पथा तदत् नन्दीमुखा कृता ।” भा. ।

नन्दीवरलः । पुं । सागरप्रज्ञकमत्स्ये । वै.निघ. ।

नन्दीवर्त्तः । पुं । तगरे । वै.निघ. ।

नन्दीवृक्षः । पुं । अधोमुखपत्रशाखे अश्वत्थवि-
शेषे । गङ्गा अश्वत्थ । प.सु. । काङ्कणदेशप्रसिद्धे
सुगन्धवृक्षविशेषे । तृण ग्राह । हिं वेलियापिपर ।
ते वृक्षेष्टु । वा.सू.२५७. अम्लठादिव. । “नन्दीवृ-
क्षपलाशकच्छुराः ।” सु.सू.२८७. न्ययोषादिव. ।
गुणाः—“नन्दीवृक्षो लघुः स्वादुः तिक्तसुवर्ण उ-
ष्णकः । कटुपाकरसो याक्षी विषपित्तकफासजि
त् ॥” भा. । कटुतिक्तः श्रोतः पित्तालदाहघ्नः
शिरःपीडाघ्नः कुष्ठघ्नः सुगन्धिः पुष्टिवीर्यकरश्च ।
रा.नि.व.१२ । गन्धार्थान्, गर्हभाण्डे वा । सु.
सू.२८७. अम्लठादिव. । मेषशृङ्गान् । र.मा. ।

नपुंसकम् । स्त्री, पुं । वल्गुपुरुषे । स्त्रीवे । हि-
ज्जडे । तच्च शुकवाङ्मत्यात् पुमान्, चार्त्तववाङ्मत्यात्
स्त्री । साम्यादुभयोः नपुंसकमिति कारणम् । न-
पुंसके जाते गर्भचिह्नं यथा—यस्याः पार्श्वद्वयसु-
क्ष्मं पुरस्ताद्वर्गितमुदरं प्रागभिहितलक्षणञ्च तस्या
नपुंसकमिति विद्यात् । नपुंसकं चतुर्विधम् । यथा
—आसिक्खञ्च सुगन्धी च कुम्भीकस्यैव्यक्ततया । स-
दितसत्त्वमी श्रेया अशुकः वल्गुसंज्ञितः । सु.शा.२
अ. । तेषां लक्षणादिकं तत्तत्शब्दे भृग्यम् ।

नमृका । स्त्री । चटकविशेषे । सु.सू.४६७. । गु-
डूचकायाम् । वै.निघ. ।

नभम् । स्त्री । कनले । रा.नि.व.१० ।

नभः । पुं । आवणमासि । श.र. । अम. । (स)
स्त्री । आकाशि । पक्षे । अश्वघातो । वै.निघ. ।

नभःक्रान्ती (रज्ज्) । पुं । सिद्धे । श.मा. ।

नभःसङ्क्रमः । पुं । पचिणि । अम. ।

नभश्चमशः । पुं । धिवापूरे । मी. ।

नभस्यः । पुं । भाद्रपदे मासि । अम. ।

नभाः । पुं । आवणमासि । प्राये । विसतन्ती ।
मी. । पलितशीर्षे । धरणि, ।

नभोऽम्बुपः । पुं । चातकपक्षिणि । हि.च. ।

नभोरणुः । पुं । नीहारे । त्रिका. ।

नभोलयः । पुं । धूमे । श.र. ।

नमस्कारि । स्त्री । खदिरिकाशाके, वराह-
क्रान्तायाम् । वराहक्रान्ति । प.सु. । शुकलज्जालु-
कायाम् । रा.नि.व.५ । वा.सू.२५७. अम्लठादिव. ।
“अम्लठामधुकं नमस्कारि ।” नीलदूर्वायाम् । वै.
निघ. ।

नमस्कः । पुं । सुरपुत्रागवले । सूत्रधुनां । इ-
लना । रा.नि.व.१० । सरलदेवदारी । वै.निघ. ।
रुद्राक्षे । मूरिप. । [भा. ।

नम्रः (काः) । पुं । वेतसवले । मद.व.५ ।

नयनम् । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ ।

नयनचन्द्रलीहः । पुं । नेत्ररोगे लीहः ।
त्रिकटु त्रिफला शङ्खी शटी राक्षा शृङ्गी द्राक्षा
नीलोत्पलं काकीली यष्टिमधुकं बला नागकेशरं
वृक्षती कण्टिकारी एषां प्र. २ प. कानलीहः १
प. अर्थे १ प. । आदी त्रिफलाकाथेन तदग्नौ ति-
लतेलेन अग्नौ भस्मराजसैन भावयेत् । वटी वद-
रास्थिवत् । त्रिकटु, त्रिफला, कौकण्डाशृङ्गी,
शटी, राक्षा, शृङ्गी, द्राक्षा, नीलोत्पलं, कौ-
कला, यष्टिमधु, देवलेङ्गा, नागेश्वरं, वृक्षती,
कण्टिकारी प्रत्येकं २ प. कान्तुलोह १
प. अज १ प. । अग्रे त्रिफलाकाथं तदग्नौ
तिलतेलेन एवञ्च भस्मराजसैन भावना दिव ।
वटी कूल आंठोर आग्नौ भेष. ।

नयनचिन्तकः । वि । दृष्टिविज्ञानकुशले ।
भा.ने.री.चि. ।

नयनप्रसादः । पुं । कतकवले । वै.निघ. ।

नयनप्लवः । पुं । नेत्रयोरशुपूर्णले । भा.नि. ।

नयनबुद्धः । पुं । नेत्रबुद्धे । “विद्याभ्यासुल-
बाहुल्यं स्वाङ्गुष्ठोदरसन्धितं । बाहुल्यं सर्वतः सार्धं
भिवज्जयनबुद्धम् ॥” सु.उ.१७. ।

नयनशोणान्ननम् । स्त्री । नेत्ररोगे अन्न-
नम् । पिप्पलीतखलुं सैन्धवलवणं मरिचं रसाञ्ज-
नं कण्ठाञ्जनं समुद्रकीनः शर्करा पुनर्नवा हरिद्रा र-
क्तचन्दनं यष्टिमधु तुल्यं हरितकी मनःशिला मि-

अपने रीधं फटिकारी ब्रह्मनाभिः कर्पूरं एषां चू-
रं प्र. समं लोहपात्रे तावत्तुल्येन मधुना मईयेत् ।
पिप्पलां, तैमरं, मरिचं, रसाक्षनं, शुभां,
मधुप्रकटनां, टिनि, श्वेतपूला, हरिद्रा, ब्रह्म-
चन्मन, शङ्खिर्मधु, तूँते, हरीतकी, मनहाल,
निमपांठा, लोधा, फट्टेकिरि, शङ्खनाभि, क-
पूर—समभागं तृक्षूर्णं करिष्यां लोहपात्रे
तावत्तुल्यं धारां मधुरं सहितं मर्दनं करिष्ये ।
भा. ।

नयनापाङ्गः । पुं । नेत्रप्रान्ते । अम. ।

नयनी । स्त्री । कनौनिकायां । श.च. ।

नयनोपान्तः । पुं । अपाङ्गे । रा.नि.व.१८ ।

नयनोर्ध्वगरीमराजिः । स्त्री । भुवि । डू-
रु । रा.नि.व.१८ ।

नयनौषधम् । स्त्री । श्वेतधातुकाशीवे । छ.च. ।

नरः । पुं । मनुष्ये । नीलवर्णे । रा.नि.व.६ ।
स्त्री । गन्धर्वे । ब्राम्हणपूत्र । मे. ।

नरङ्गम् । स्त्री । शिशे । पुं । वरङ्गके । नांरा-
ज्या । उषा. । [याम् । श.र. । त्रिका. ।

नरनामिका (नी) । स्त्री । श्मश्रुमत्यां स्त्रि-

नरप्रियः । पुं । नीलवर्णे । रा.नि.व.६ । पा-
रावते । वै.निघ. । [याम् । छ.च. ।

नरमालि(नि)नी । स्त्री । श्मश्रुमत्यां स्त्रि-

नरमूत्रम् । स्त्री । मानुषमूत्रे । मातृश्रेयस गृ९ ।
गुणाः—आमघ्नं कृमिविघ्नं तिक्तोष्णं लघुं बल्यं
भूतघ्नं तन्दीवह्वरं वातहरश्च । रा.नि.व.१५ । “मा-
नुषं चारकटुकं तिक्तोष्णं लघुं चोच्यते । अचूरीग-
ह्वरं बल्यं दीपनं कफनाशनम् ॥” “अप्रस्ताया
चनं सूत्रं प्रस्ताया द्रवं लघु । न किं गुणविशेषः
स्यात् समता पाक्तवीर्ययोः ॥” अचि.८५. ।

नरवक्षत्रम् । पुं । कपोते । वै.निघ. ।

नरवृक्षः । पुं । नीलवर्णे । रा.नि.व.६ ।

नरवृक्षः । पुं । गर्भविकारजन्यपुरुषमेदे । पूं-
नपूंसक । यथा—“मन्दात्यबीजात्यबलावहर्षो
स्त्रीवे च हतुर्विज्जतवयस्य ॥” अ.शा.२५. ।

नरसादरः । पुं । नरसारे । निषादन । भेष-
महाशब्दावके ।

नरसारः । पुं । निषादस्य इति ज्ञाते द्रव्ये ।
किं नीसादर । तत्कारणविधिः—“श्रीङ् वा मा-
हिषं गन्धं पुरीषं भक्षतां गतं । चारपाकविधा-
नेन नृसारसिद्धिरुच्यते ॥” गुणाः—“घट्टप्रहति-
शीलानां सावणः श्रीयद्ब्रह्मिणः । यज्जहोषे ज्वरे
श्रीङ् शिरःश्लेष्मन्दादिषु । सनरीमे रक्तपित्ते
कासे भग्नमये तथा । योनिव्यापत्तु च श्रेयो नर-
सारः सुखावहः ॥” र.सा.सं. । तच्छुद्धिः—“नर-
सारी भवेच्छुद्धयर्थतोये विपाचितः । दीलायन्नेष
यत्नेन भिषग्भिर्योगसिद्धये ॥” अचि. । सा.कौ. ।

नरसिंहरूपञ्जरः । पुं । विषमञ्जरमेदे ।
“विदग्धेऽन्तरसे देहे श्लेष्मपित्ते व्यवस्थिते । तेनाहं
श्रीतलं देहमर्धमुचं प्रजायते ॥” निदा. ।

नरहरिः । पुं । राजनिघण्टुकारे ।

नराधिपः । पुं । महारण्यवधवे । सु.चि.१७अ. ।

नरी । स्त्री । मानुष्याम् । गटा. । लघायाम् ।
टामडा । वै.निघ. ।

नरेन्द्रः । पुं । चारण्यवे । काष्ठागुहवे । सु-
चि.१६अ. । विषवेये । मे. । राजिके । त्रिका. ।

नरेन्द्रदुमः । पुं । चारण्यवधवे । मोक्षान
गाह । भेष.कुष्ठ-चि. । “पूतीकार्ककुम्भनरेन्द्रदुमा-
याम् ॥” अ.द.कुष्ठ-चि. ।

नरेन्द्राङ्गः । पुं, स्त्री । काष्ठागुहवि । वै.निघ. ।

नर्कुटकम् । स्त्री । नासिकायाम् । छ.च. ।

नर्त्तकः । पुं । मयूरः । करिषि । छ.च. । दी-
वनले । श.र. । [रा.नि.व.१२ ।

नर्त्तका (की) । स्त्री । नलिकानामगन्धद्रव्ये ।

नर्त्तनप्रियः । पुं । मयूरः । वै.निघ. ।

नर्त्तापहारकः । पुं । धूलिकदम्बे । वै.निघ. ।

नर्भटः । पुं । खर्परे । थांभर । हारा. ।

नर्भटः । पुं । कुचाये । श.र. । मेषुने । वै.निघ. ।

नर्भटा । स्त्री । भारतवर्षीयनदीविशेषे । सा
विश्वपादवाहिनी । तज्जलगुणाः—लघुं शीतलं
पथ्यं कफपित्तप्रकोपकरं सर्वरोगघ्नं बल्यं मधुरं-
च । रा.नि.व.१४ । स्रक्कायाम् । छ.च. ।

नर्भरा । स्त्री । सरलायाम् । निष्कलायाम् ।
भस्त्रायाम् । मे. ।

नखः । पुं । (Phragmites karka. Syn. Arundo karka.) खनामख्यातद्वये । दूर्वाकाराकुरीतः पुरिः खनामख्यातः । सु.सू. ६८५. ७. । नख । नं देवनलु । नं देवनाख । तं किङ्केशमण्डि । अयं विविधः शुद्धदीर्घमेदात् । तयोः प्रथमः शीतकषायः मधुरः रुचिकरः रक्त पित्तघ्नः दीपनः बलदयः । देवनलः मधुरः रुच्यः ईर्ष्याक्षयः वीर्याधिकः रसकर्षणं प्रशस्य । रा.नि. व. ८. । वा.सू. १५५. वीरतरादिः । “इच्छा-दनीमलकुशययगुहगुहः ।” खगङ्गे । शीगङ्गा । सु.सू. ६८५. दण्डपञ्चमूले । ताक्षीशपचे । वै.निघ. वा.व्या. दण्डमूलादितैले । कदम्बद्वये । मानुजुङ्ग-ले । देवधाने । सुगन्धे । वै.निघ. । त्री । १० । रा.नि. व. १० ।

नलकम् । त्री । शालाखनि । छे.च. । पृष्ठा-खनि । पिच्छेन शङ्गु । रा.नि. व. १८. । पञ्चाले । अश्वीज । वै.निघ. । [भा.म. ३५.]

नलकास्थि । त्री । नाडीवत्परम्यास्थिपर्वसु ।

नलकिनी । त्री । जानुदेशे । अन्वखनि । जहायाम् । छे.च. ।

नलकीलः । पुं । जानुदेशे । छे.च. ।

नलदम् । त्री । उशीरवन्नीतच्छविलामव्यके । उशीरभेदे । भा.रेवतीय.चि. । “पञ्चद्वयं नल-दे ।” प्रलापकञ्च.चि. । “नलदुतुगगन्वा ।” पुष्परसे । उशीरे । मी. । वै.निघ. दाह.चि. रसादि-गुण्याम् । वा.व्या.चि. दण्डमूलादितैले । जटामा-स्यां । सु.सू. ६८५. । च.सू. ४५. पञ्चनादिः । वै. निघ. र पि.चि. चन्दनादिचूर्णे । च.द.यज्ज.चि. लवङ्गाद्यचूर्णे । वा.व्या. एलादितैले ।

नलदम्बुः । पुं । निम्बद्वये । भूरिप. ।

नलदा । त्री । जटामास्याम् । रा.नि. व. १२. । उशीरे । परागे । वै.निघ. ।

नलदाम्बु । त्री । उशीरजले । वै.निघ. ।

नलपट्टिका । त्री । नलनिर्मितपट्टिकायाम् । नलेन पात्रे, छेष्टे, बांश्र. । चारा. ।

नलमीनः । पुं । चिलचिन्मनस्यै । अम. । गुणः—कफकरत्वम् । अचि. २२५. ।

नलमूलम् । त्री । वीरचमूले । देवतीर मूलं । सु.सू. २६५. ।

नलिकः । पुं । नखे । वै.निघ. ।

नलिका । त्री । इन्द्रीवराखतायाम् । रा.नि. व. २. । सि.यो.यज्ज.चि. चन्दनादितैले । नाडी-शके । वै.निघ. । खनामख्यातमुगन्धवत्कले । सा च उत्तरापथे तन्नाम्ना प्रसिद्धा सुगन्धा प्रवालाज-तिः प्रवाली इति क्वचित् प्रसिद्धा, पवारी इति च क्वचित् ख्याता । नान्देक । नं नलिकाजार्द्र । नं वेतलखिके । तं पक्केमुक, सुगन्धिद्रव्यम् । लख-णम्—“मध्यं सारविहीना वा सरसा कीटवर्जि-ता । नलिका सा भवेद्भद्रा... ॥” शैव. । गुणाः—तिक्ता कटुका तीक्ष्णा मधुरा हिमा क्षमिणी वातीदरघ्नी अर्शःशूलघ्नी मलशोधनी च । रा.नि. व. १२. । “नलिका शीतला खली चक्षुष्या कफपि-तघ्नत् । कृच्छ्राश्रमातदण्डासक्तकुष्ठकण्डून्वरापहा ।” भा. । तन्नामके उदररोगशमनार्थयन्त्रविशिष्टे । ख-णं यथा—“विहारा नलिका पिच्छनलिका वा दकोदरे ।” अचि. ।

नलितः । पुं । तिक्तपट्टशके । छेष्टे पात्रे वा नालितः पात्रः । तत्पत्रं तिक्तं पित्तघ्नं शुक्ल-लक्ष् । राज. ।

नलिनः । पुं । सारसपक्षिणि । अम. । पानी-यामलके । श.च. । त्री । कमले । रा.नि. व. १०. । श्वेतसौगन्धिके । चैत्रं गुणि । च.सू. ४५. । नी-ल्याम् । जले । छे.च. । पञ्चकिञ्जल्के । च.सू. १५. ।

नलिनकेशरम् । त्री । पञ्चकेशरे । सु.सू. १८. । च.पञ्चनादिः ।

नलिनी । त्री । पद्मिण्याम् । पञ्चरत्नं कांठ । रा.नि. व. १०. । नलिकायाम् । नान्देक । वै. निघ. १५. अर्शः-चि. विडङ्गादिचूर्णलेहे । मारिके-लासवे । पिका. । [टि. । रा.नि. व. १०.]

नलिनीरुद्धम् । त्री । कषाले । पञ्चरत्नं उं-

नली । त्री । नलिकानामके गन्धद्रव्ये । रा.चि. व. १२. । मनःशिलायो । विश. ।

नलुका । त्री । नलिकायाम् । नान्देक । जातीद्वये । वै.निघ. ।

नलीत्तमः । पुं । देवनले । रा.नि. व. ८. ।

जल्यकी (रत्न) । पुं । नली । नल । मेघ.धी.
जी.वि. । [१४. । वा.उ. १६५. ।

जल्यणः । पुं । द्रोणपरिमाणे । १६ रे. । प.प्र.

जल्यवर्त्मना । स्त्री । काकनासायां । श.प. ।

जवः । वि. नूतने । पुं । रत्नपुनर्नवायाम् । रा.
नि.प.५ ।

जवकार्षिकगुम्बुलुः । पुं । भगन्दरे हितः ।
“विफलापुरज्ज्वाभिस्त्रिपञ्चैकाग्रयोजिता । गुडि-
का श्रीयन्नामोभगन्दरवतां हिता ।” रसर. । भा.

जवज्वरहरी(वटी) । स्त्री । जवज्वरे रसः ।
पारद-गन्धक-विष-चिकटु-विफला-शुद्धदन्तोषीजा-
नि प्र. खानानि । द्रोणपुष्पीरक्षे मर्द्दन् गजपुटे पा-
कश्च । पारा, शक्रक, विष, कुंठे, पिप्पल, म-
रिच, हरितको, वट्टेफा, आमला, उक्त मञ्जी-
बोज अत्रोत्तेक मगारम, हलकवार रमे मर्दन
७ गजपुटे पाक करिदेव । मात्रा भावतः ।
भा. ।

जवज्वरेभसिंहः । पुं । जवज्वरे रसः । “य-
ज्ज्वरं तथा गन्धं लीङं ताम्रं च सौषकम् । मरिचं
पिप्पली विषं समभागं विचूर्णयेत् । अर्द्धभागं विषं
दद्यात् मर्द्दयेदावरयम् ।” पारा, शक्रक, मोह,
तामा, मौष, मरिच, पिप्पल, कुंठे अत्रोत्तेक
१ तो. विष १.० तो. अल विषा २ दिन मा-
डिदेव । र.सा.सं. ।

जवदक्षम् । स्त्री । कीमलपत्रे । हस्तचन्द्रः ।
पद्मकेसरसमीपस्थदक्षि । यम. ।

जवधान्यम् । स्त्री । प्रत्यवधाने । नूतन धातु ।
शुभाः—तत्र साधित्यात् क्षीतसां क्षुतिरूपवेष्टायां
करोति गुरु च । वा.सू.६५. । चरकः । “व्यालु
यवगीधूमतिलमाषा नवा हिताः ।” रा.नि.व.१६ ।

जवनी(तम्) । स्त्री, स्त्री । दुग्धजसारे । टाटिक ।
ननि, माथन । तन्नागदुग्धजलात् दशविधं ।
गन्धं साधिविषावसाविकं गर्दभजमोद्गम् ऐङ्कं
हासिकं मातुष्यमजीवयेति । विशेषाः खलपयाथि
जम्बाः । स्या. शुभाः—श्रीतं धर्षदं बलदं मधुरं
वर्षं संयाहकं वातघ्नं कफघ्नं रथं सर्वाङ्गशुद्धं
कासघ्नं अमलं सुखजनकं कानिप्रदं पुष्टिकरं च-
क्षुष्य । गन्धं जवनीतं—सर्वदीपघ्नम् । मनीकुतं

—श्रीतलं रथं मधुरं वर्षं वातघ्नं कासघ्नं कफि-
घ्नं कफजनकं संयाहकं शुद्धं । दधिर्जं जवनीतं

—बलपुष्टिकरं दृष्टासनापहरं चक्षुष्यं अमलं त-
प्यं पित्तघ्नम् । तथा—“एकमहाद्युवितं प्रीतमृण-
रीतरगन्धम् । अष्टयं सर्वरीगन्धं दधिर्जं तद-
ष्टतं सममिति ॥” रा.नि.व.१५ । (जीतम्) कुन्-
दलोटी । मेघ.यह.वि.हस्तजीरकायसीदके ।

जवनीतकम् । स्त्री, पुं । गन्धके । आम्बो-
मात्र शक्रक । र.सा.सं. ।

जवनीतजम् । स्त्री । हते । रा.नि.व.१५ ।

जवनीताह्वयमन्धः । पुं । चामलासार, वा
लाडया गन्धक इति लोके ख्याति गन्धके । र.सा.
सं.नेचामनिरसे । [निच. ।

जवनीतोद्भवम् । स्त्री । दधनि । हते । वै.

जवपल्लवः । पुं । कीमलपत्रे । भूरिप्र. ।

जवफलिका । स्त्री । अचिरजातरजलायां
स्त्रियि । नि. ।

जवमल्लिका (स्त्री) (मालिका) । स्त्री ।
(J. Zambac floribus multiplicatis.)

खनामख्याति पुष्पवृक्षविशेषे । सा यौष्मिद्धवा । वा-
सनी नेयाजी सेउती नेवारी इति लोके । वांश-
खी गाह । मं रीसाजी । कं विरवनिभेद । वम्.
मोगरा । गुष्पाः—अतिशीता सुरभिः सर्वरीगन्धी
च । रा.नि.व.१० ।

जवयौवना । स्त्री । युवत्याम् । हारा. ।

जवरत्नम् । स्त्री । वज्र-मौक्तिक-माषिक-नील-
मरकत-गीमेद-पद्मराग-वैदूर्य-प्रवालेषु जवमणिषु ।

प.सु. । तदैवतानि स्यादयः । तत्सारणविधिः—

“वैदूर्यं धारयेत् सूर्यं नीलं च मृगलाञ्छने । आव-

नेयेऽपि माषिकं पद्मरागं मृगलाञ्छने । गुरी मुक्ता

ध्वनी वज्रं शनौ नीलं विदुर्गुणाः ॥” दीपिका ।

तच्छुद्धिः—“विदुमं चारुमेधं तार्यं गीदुग्धतल-

या । पुष्परागश्च सन्धानैः कुशल्यजायसंयुतैः । त-

च्छुलीयजलैश्च नैलं नीलीरसेन वा । रोचमा-

भिश्च गोमेदं वैदूर्यं चिफलाजलैः ॥” मारणं यु-

था—“लज्जुचचारसम्पिष्टैः शिखागन्धकतालकैः ।

वसं विनाम्बरानि मियन्तिऽटपुटैः खलु ॥” र.

वि.७५. । [ददेवते । See जवरत्नम् ।

जवरत्नदेवता । वि. । वज्रादिरत्नामभिर्ही-

नववल्गुभम् । जी । दाहागुब्धि । रा.नि.व. १९ ।

नवविधात्रम् । जी । सपञ्चाक्यञ्जनमिटी-
दमीपदंशवितदिंशसन्धानरोचनेषु । वै.निघ. ।

नवग्रस्यम् । जी । नवीनघान्ते । वै.निघ. ।

नवसागरम् । जी । नखचारे । वै.निघ. १३.
अथ.वि.अथकेसरिरे । [च. ।

नवसूतिका । चि । नवप्रस्ताया । वा.उ.१३

नवाङ्गम् । जी । वातपित्तज्वरे विशादिनवद्रव्य-
जकषाये । “विशादंताम्बुग्नित्वैः पञ्चमूलीसमन्वि-
तैः । कृतः कषावी हन्त्यास वातपित्तोद्भवं ज्वरम् ॥”
उ.ट. शुक्ल, मृता, तिराता, शालपीपि,
छात्रुनिशा, उरुती, कण्टिकारी, शोकर ।
सा.को. । अथत्—चिकटुचिफलाचिकसुसवि-
डङ्गकृतकषाये । च.द.व.ज.च.चि. ।

नवात्रम् । जी । नूतनात्रे । See अत्रम् ।

नवाम्बरम् । जी । नूतनवस्त्रे । अम. ।

नवायसचूर्णम् (लौहम्) । जी । पाण्डु-
रीने । नूतनचिफलासुसविडङ्गचिचकाः समाः ।
नवायोरजसी भागासचूर्णं मधुसर्पिषा । भक्षयेत्
पाण्डुद्रोणकुड्मार्थः कामलापङ्कम् । उ.ट. पिप्ल,
अरिष्ट, त्रिफला, मृता, विडङ्ग, चिता अ-
त्रोक्त १ तो. अरिष्टलौह २.५ तो. मृता
१ मा. । सा.को. ।

नवोद्धृतम् । जी । सद्योजातनवनैते । अम. ।

नव्यः । पुं । रक्तपुनर्नवायाम् । रा.नि.व.५ ।

नयाकः । पुं । काकसदृशपक्षिविशेषे । वै.निघ. ।
काकभेदे । उषा. । [च. ।

नय्यप्रसूतिका । जी । स्तवस्यायाम् । इ.

नष्टचेष्टता । जी । मूर्च्छायाम् । [चिका. ।

नस् (सा) । जी । नासिकायाम् । नाच्याम् ।

नखलार्कः । पुं । मन्त्रजातिज्वरे । नजवे ।

नखः । पुं । नासिकायाम् । भा.म.४३.श्रि.री.
चि. । “सर्पिर्वा नखतलयोः ।” जी । नखे । र.
मा. ।

नखकर्म्यं । जी । प्रतिमर्षावपीडनप्रथमम-

श्रिरीविरेचनेषु पञ्चसु । “नावनखावपीडनं चकर्म
धूम एव च । प्रतिमर्षं च विज्ञेयं नखकर्म्यं च प-
ञ्चधा ॥” च.सिद्धिस्था. । [मि.पु. । च.स.१.५. ।

नखप्रच्छेदनम् । जी । पञ्चश्रिरीविरीच-
नस्तो(खो)तः । पुं । समासारज्जुह्वे । ना-
कट्कोड़ा वगद । च.टी.र. ।

नखम् । जी । नासायाङ्गीकषे । नांन, नख ।
नासयीर्नखं चाकष्यते यत् । “नखं तत्त्वव्यते
धीरैः नासायाङ्गं यदीवधम् ॥” नखं रेचनक्षेपन-
भेदेन विविधम् । तथी रेचनं कर्षणं, क्षेपनं हृ-
षणं । तस्य कालः—“कफपित्तानिखर्षसे पूर्व
मध्योऽपराह्निके । दिनस्य गृह्यते नखं रात्री वा-
नुत्कटे गदे ॥” तच्च नखं प्रतिमर्षावपीडनप्रथम-
मनश्रिरीविरेचनभेदेन पञ्चधा । ऊर्ध्वनाद्विरीके
अरीचकादौ च वैरेचनिकं नखं हितम् । भीष-
स्त्रीकृशनालानां क्षेपननखं देयम् । बालरीगादौ
अवपीडनम् अणुत्कटदीपादौ प्रथमम् । क्षेपिक-
नखमागम् अष्टविन्दवः । निषेधकालः—“नखं
व्यजेद्भीषनाले दुर्हिने चावतर्पितः । तथा नवप्रति-
श्यायी गर्भिणी गरद्वितः । अजीर्णी दन्तवक्षिष
पीतसेवीदकासवः । क्रुद्धः श्लेष्माभिभूतश्च दवाकौ
हृदबालकौ । वेगावधारी आनस्य कातुकामश्च व-
र्जयेत् ॥” अष्टवर्षात् पूर्वं अजीतेर्हर्षं च न दे-
यम् । भा. । [सर्पे. वै.निघ. ।

नखधम् । जी । तगरपुष्पे । रा.नि.व.१० । पुं ।

नखुषाख्यम् । जी । तगरपुष्पे । रा.नि.व.१० ।

नखचम् । जी । अग्निव्यादिसप्तविंशतितारका-
सु । सु.स.५५. । मीतिके । रा.नि.व.१३ ।

नखचकान्तिविस्तारः । पुं । चवलयायना-
लाख्यश्लेष्मीधान्ते । रा.नि.व.१६ । [निघ. ।

नखचमासिनी । जी । जातीपुष्पे । वै.

नखचेष्टः । पुं । कर्पूरे । अम. । युक्ती । चिका.
खखे । च.च. ।

नाकनः । पुं । वंशधाम्यविशेषे । प.सु. ।

नाकुः । पुं । वलीकसत्तिकायाम् । उद्देमनि ।
भेष.वा.वा.चि.खेदे ।

नाकुली । जी । (Vanda roxburg hii.)
A variety of rāsnā, खानमन्नातनकाक-

आकविश्वे, राक्षसके । त्रात्रा, गन्धर्वा । प.सु. । नाकुली नावि विषसुंगरीति च लोके । हि चन्द्रा । तें सर्पचिह्ने, पक्षचिह्ने । नाकुली विधा—नाकुली सम्बन्धकुली च । गुणाः—नाकुलीयुगलं तिलं कटूषं निर्दोषं नानाविषप्रह । द्वितीया तु कि-
लिच्छेष्टा । रा.नि.व.७ । यवतिलालतायाम् । चे-
तकण्डकायाम् । रा.नि.व.४ । चम्पे । प.सु. ।
नरिषे । आण्डिलिहवे । मी. ।

नाकुलीद्वयम् । ली । गन्धराद्यां राक्षसा-
न् । सि.यो.उन्मा.चि.महापैशाचहृते । “वयस्या
नाकुलीद्वयम् ।”

नागः । पुं, ली (गं) । शीवधाती । वल्लभाभि ।
काटेविष । नागकेशरश्चे । प.सु. । वङ्गे । कर्ष-
नायी । नागवलायाम् । मीदयाम् । करिदन्ते ।
सुसके । सुरपुत्रागहवे । रत्नाभके । मी. । हस्तिनि ।
नागवलीखतायाम् । अ.टी.भ. । सि.यो.समशर्कर-
चूर्णे । भैष.अ.पि.चि.पिप्पलीखल्ले । सर्पे । पिका. ।
बीजकुम्भे । अग्नयुक् । रा.नि.व.२१ ।

नागकन्दः । पुं । हस्तिकन्दाल्पमहाकन्दशके ।
रा.नि.व.७ ।

नागकर्णः । पुं । रत्नेरखे । रा.नि.व.८ ।

नागकर्णी । स्त्री । अखुत्कर्णीखतायाम् । रा.
नि.व.२ । जेतापराजितायाम् । अ.चि. ।

नागकिञ्चलम् । ली । नागकेशरपुत्रे । रा.
नि.व.८ ।

नागकुमारिका (री) । स्त्री । कुड्याम् ।
रा.नि.व.३ । मन्त्रिष्ठायाम् । रा.नि.व.६ ।

नागकुसुमम् । ली । नागकेशरपुत्रे । वै.निघ.
१भ.अ.चि.चन्दनवलातेले ।

नागकुण्डा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । वै.निघ. ।

नागकेश(स)रः (कः) । पुं । (Mesuafe-
xrea.) खनामख्यातपुष्पहवे । नागेश्वर ठांणी
कुन्नेत्र गाह । हिं कावावचिनी । तें नागकेश-
राखु । ता. नांगल । वम्. नागचम्प । गुणाः—
दीपनः पाचनः आमपाचनः अप्रिमाश्वकरश्च ।
तत्पुसुं वशिवातत्र कण्डशरीरिचजात्रश्च । रा.
नि.व.६ । “नागपुष्पक्यायीचं दधं लघ्वामपाच-
नम् । अरुच्युदवासेदक्षर्हिं हृत्तासनाशनम् । दी-

र्भ्यकुडवीसर्पकफपित्तविषापहम् ॥” भा. । “कै-
टादिकेन रक्षितमभिमन्त्रितं केषलं यावन् ॥”
भैष. । [नागदम्भा । नागदन्ता । वै.निघ. ।

नागगन्धा । स्त्री । नाकुलीकन्दे । रा.नि.व.७ ।
नागगर्भम् । ली । सिन्दूरे । रा.नि.व.२१ ।

नागचम्पकः । पुं । वनचम्पकहवे । नागेश-
्वर ठांणी, बुन्ना ठांणी गाह । रा.नि.व.१० ।

नागच्छत्रः (त्रा) । पुं, स्त्री । नागदम्भाम् ।
रा.नि.व.५ । (त्रा) नागवलायाम् । वै.निघ. ।

नागजम् । ली । सिन्दूरे । प.सु. । वङ्गे । ई.च. ।

नागजिह्वा । स्त्री । चनताया । अनडग्रन् ।
भैष वा.व्या.चि. । र.मा. । मनःशिलायाम् । रा.
नि.व.११ ।

नागजिह्विका । स्त्री । मनःशिलाया । प.सु. ।

नागजीवनम् । ली । वङ्गे । ई.च. ।

नागजीवनशत्रुः । पुं । हरिताले । वै.निघ. ।

नागतुम्बी । स्त्री । तुम्भ्याम् । वै.निघ. ।

नागदन्तः (कः) । पुं । हस्तिदन्ते । मी. ।

नागदन्तिका (न्ती) । स्त्री । महाराष्ट्रक-
णांठयेः खनामख्यातमहाशुपे । हांतिठुं ।
गुणाः—कटुः तिक्ता रक्षा वातकफघ्नी विषघ्नी
मेषाकरो पाचनी गुणशूलोदरघ्नी च । रा.नि.व.
५ । शूलशूलदम्भाम् । अ.द. । भैष.ना.व.चि. ।
स.चि.१७अ. । अ.वि.८अ. । (का) हस्तिकाण्या ।
विज्ञाति । र.मा. ।

नागदमनी । स्त्री । (Artemisia vulga-
ris. Syn. A. Indica.) Indian worm
wood. खनामख्यातशुपे । नागदन्ता । हिं
नागपुनी, नागदन्त । तें ईदरिचिह्ने, दरवणम् ।
ता. माचिपची । वम्. दवण । नेपाले तितापा-
त । गुणाः—“बलाभीटा कटुतिक्ता लघुः पिच-
कफापह । सूचकञ्जत्रयान् रक्षी नाशवेज्जालन-
ईभम् । सर्व्वेयङ्गप्रश्मनी विशेषविषनाशिनी । ज-
यं सर्व्वेयङ्गवते धनदा समतिप्रदा ॥” भा. ।
विदोषघ्नी तीक्ष्णोष्ण कटुः तिक्ता उदराशानघ्नी
काष्ठशोधनी च । रा.नि.व.५ । बन्धाकर्कोटकाम् ।
वै.निघ. । [भैष.नमराजतेले । पक्षे । पाण ।

नागदम्भम् । ली । नागदम्भा । नागदन्ता ।

नागद्वलीपत्रः । पुं । पत्रवत्तद्वे । मन्त्र-
कन वा कनसा गीह । प.सु. । [भैरवरसि ।

नागदा । स्त्री । इतीतत्वा । र.सा.सं.संख्य-
नागद्वः । पुं । वृक्षविशेषः । उडुकांठि मिष्ट-
ग्रीह । वन. गैरचिकाड़ा । श.च. ।

नागनामकम् । स्त्री । सीसके । भा. ।

नागनामा (न) । पुं । त्रेततुलसीवृक्षे । मन्त्र-
तुलसीवृक्षे । वै.निच. । [रा.नि.व.७ ।

नागपत्नी । स्त्री । लक्षणाकन्दे । मन्त्रांगुल ।

नागपत्रम् । स्त्री । ताम्बूलदले । पां.वै. निच. वासु.चि.चिकटुवटी ।

नागपत्रा । स्त्री । नागदन्त्याम् । भा. ।

नागपत्री । स्त्री । नागदन्त्याम् । वै.निच. ।

नागपर्णी । स्त्री । नागवल्लीखतायाम् । वै. निच. ।

नागपथ्यायक्षणी । स्त्री । त्रेतापराजिता-
याम् । रा.नि.व.१ । [नायाम् । वै.निच. ।

नागपुटभावना । स्त्री । षोडशपलिन भाव-
नागपुरगम् । स्त्री । सीसधाती । रा.नि.व.११ ।

नागपुरीषच्छत्रम् । स्त्री । गजपुरीषजाते
च्छत्रके । वा.उ.१७च. ।

नागपुष्पः । पुं । पुन्नागवृक्षे । भि. नागकेशर-
वृक्षे । प.सु. । नागकेशरपुष्पसमपुष्पे मन्त्रातवी ।
सु.सु.१८च.एलादि. । स्त्री । नागकेशरपुष्पे । च.
द.र.पि.चि.कामदेववृक्षे । सु.कण.५च. । भा.फ-
रङ्गरोगे । च.चि.१५. । नागचन्दके । भि. ।

नागपुष्पकः । पुं । कपिलवृक्षे । खर्ष्ययुधिका-
याम् । कुशाखे । रा.नि.व.११ । पुष्पावृक्षे । मन्त्र-
केशरवृक्षे । वै.निच. । [रा.नि.व.७ ।

नागपुष्पफला । स्त्री । कुशाखीखतायाम् ।

नागपुष्पा । स्त्री । नागदन्त्याम् । मन्त्रःशिला-
याम् । वै.निच. । [नि.व.१० ।

नागपुष्पिका । स्त्री । खर्ष्ययुधिकाया । रा.
नागपुष्पी । स्त्री । नागदन्त्याम् । भा. । ख-
र्ष्ययुधिकायाम् । रा.नि.व.१० । पुष्पवृक्षविशेषः ।
युष्पाः —“नागिनौ रेषनी तिला तीक्ष्णया कफ-

पित्तम् । विनिहन्ति विषं मूलं योनिदीपयन्ति-
क्रिमौ ॥” भा.चर्क.चि. ।

नागफणः । पुं । (Opuntia Dillenii. Syn. Cactus Indicus.) वृक्षविशेषः । क-
निमनम् । तै.ता. मन्त्रदक्षि ।

नागफलः । पुं । पटोले । रा.नि.व.१ । कटु-
पटोले । वै.निच. । [च.सा.चि.कुङ्कुमवटी ।

नागफेनम् । स्त्री । चङ्गिनि । वै.निच.१५.

नागवधूप्रियः । पुं । सल्लकीनिर्गन्धि । धन ।
वै.निच. । [वृक्षे । श.च. ।

नागवन्धुः । पुं । उदुम्बरवृक्षे । श.चि. । मन्त्र-

नागवला । स्त्री । (Sida spinosa. Syn. Sida alba.) गौरवत्तच्छुलायाम् । गौरव-
छाङ्गुनिर्गन्धि । चिं. युसज्ज्वरी ककली । च.द.

यन्त्र.चि.यन्त्रायचूर्णे च.चि.१५.नागररसायने ।
सा.कौ.मन्त्रकामिन्नरमोदके । नागान्मनिक कर्क-

यस्याः स्त्रा । सि.यो.यन्त्र.चि.वलायुष्टे । भा.सू.
क.चि.नागवलातेले । योगरत्न.उ.ख. । युष्पाः—

मधुरास्त्रा कषाया उष्णा गुरुः कण्डूकुष्ठवातत्रणपि-
तघ्नो च । स्निग्धः आयुष्ठा यादृशी वृक्षा सूचक-

कृष्णीयचयरीगेषु हिता च । भा. । मधुरास्त्रा
कषाया उष्णा गुरुः कण्डूकुष्ठवातत्रणपित्तघ्नो वा-
जीकरणी च । रा.नि.व.४ ।

नागवलातेलम् । स्त्री । वातरत्ने तैलम् ।
तिलतैले १६ श. । त्रयार्थ—गौरवत्तच्छुलायाम्

१२१० श. वारि ६४ श. जै. १६ श. ज्ञानदुग्धं
१६ श. । कर्कशार्थ—तगरं सटिमधु ५. ५ प.

वा १ श. । तुलाद्रव्ये जलद्रोषाः दत्ति । क.क. ।
तिमटेडल १५ म. । कर्कशार्थ—गौरवत्तच्छुला-
याम् १२१० म. जल ७४ म. म. १७ म. ज्ञा-

गंशु १७ म. । कर्कशार्थ—तगरं ५ प. वा १ म. ।
मधु त्रोटोदक ५ प. वा २ म. । च.द. ।

नागभूः । स्त्री । उदुम्बरपत्रमहायाम् । छेति
पाथत्रकुटा । रा.नि.व.५ ।

नागभृत् । पुं । कुङ्कुमवर्णः । चि.का. ।

नागमती । स्त्री । मन्त्रतुल्ययाम् । वै.निच. ।

नागमाता । स्त्री । शारिवायाम् । वै.निच. ।
मन्त्रःशिलायाम् । वै.च. । मन्त्रादिव्याम् । श.उ. ।

नागरादिः । पुं । कनरादि । कनरादि । (क-
सुदे । पिबा । पि । कसिसारके ।

नागरम् । स्त्री । सुखावा । के । च.द.२५. ।
शुक्रान् । रा.नि.व.६ । म. । वा.सु.१३५.वच-
दिव. । “नागरातिविषाभयाः ।” वा.चि.१५.दु-
राहभादिः । शुक्रा । इरीतका । च.द.सत्रिपा-
तज्ज.चि.पङ्कपाणीये । च.द.४५. । पुं । नागर-
इति । म.र. ।

नागरकः । पुं । नागरइति । वै.निच. ।

नागरकम् । स्त्री । सिन्दूर । इ.च. ।

नागरवनः । पुं । नागरसुखायाम् । नागव-
शुता । रा.नि.व.६ ।

नागरङ्गः । पुं । (Citrus aurantium.)
Orange. जम्बीरविशेष । कम्पना जेवू । हिं
नाराङ्गी, सेबा । मं नारङ्ग । तें मंजनिष्, नारं-
जिचेट्टु । ता. किचिलिचेट्टु । उत. नारिङ्गी । गु-
ष्ठाः—तत्फलम् चकम् चकम् वातपित्तहरं सर-
च । पक्षं स्वादुषं हृद्यं दुर्जरं वातघ्नच । मद.व.६ ।
मधुरमक्षं गुह उषं रोचनम् आमवातक्षमिगुलघ्नं
अमघ्नं बलकरं बन्धच । रा.नि.व.११ । सुरभि
पाके गुह दुर्जरम् चकम् मधुरकक्षं हृद्यं वातघ्न-
च । तल्लेशरं बन्धं वातहरच । राज. । वातघ्नं
दुर्जरं गुह च । सु.सु.४६५. ।

नागरमुखकम् (स्या) । स्त्री, स्त्री । (Cy-
perus pertenuis. Syn. Mariscus
cyperus.) नागरदेशप्रसिद्धसुखायाम् । नागव-
शुता । हिं नागरमीषा । तें तुङ्गगुल्लविम् । ता.
मुहकाच । दा. मरवीटा । गुष्ठाः—तिक्ता कटुः
कषाया शीतला कफघ्नी पित्तज्वरातिसाराचपि-
हृत्वादाहृती अनघ्नी च । रा.नि.व.६ ।

नागरा । स्त्री । पानीयामलके । वै.निच. ।

नागरादिः । पुं । कषायमेद । “नागराति-
विषासुप्तसूनिष्ठासुप्तवसके । सर्वज्वरहरः क्षायः
सर्वतीक्ष्णरामनः ॥” च.द.च.सा.चि. । अयः
—“नागरं देवकाष्ठं चकम् इतिदीपयम् ।”
च.द.सामान्य.वि. । शुक्रादीनां प्रत्येकं रक्ति-
हृत्वाधिकमयकषयं चतुष्पलत्रिलेन पृष्ठा, पलमत्रि-
पदेन । वा.की. । अपरः—“नागरं सुरतकच आ-

नकं शुक्ली इतिक्तायुक्तं निजि ।” कनिष्क-
वि. । नागरसुखायाम् । वै.निच. ।

नागराङ्गम् । स्त्री । शुक्रान् । रा.नि.व.६ ।

नागरी । स्त्री । सुहीडये । मननी गाह । म.
च. । [विच. ।

नागरीकन्या । स्त्री । बन्धाकर्कोटिकाम् । वै.

नागरकः । पुं । नागरइति । कम्पना जेवू
गाह । म.र. ।

नागरूपप्रभम् । स्त्री । इरिताले । वै.निच. ।

नागरेणुः (कः) । पुं । सिन्दूर । रा.नि.व.
१२ । (कः) नागकेशरइति । वै.निच. ।

नागरोत्था । स्त्री । नागरसुखायाम् । “नाग-
रोत्था कच्छरहा ।” रा.नि.व.६ ।

नागलता । स्त्री । शिन्ने । पिक्ता ।

नागवल्ली । स्त्री । नागवृक्षान् । मा. ।

नागवल्गिका (स्त्री) । स्त्री । पुत्रशकृन्नि-
ये । नानिता गाह । ताम्बूलोत्थायाम् । पाणि
गाह । गुष्ठाः—कटुतीक्ष्ण तिक्ता पीनसवातघ्नी
कफकासहरा बन्धा दाहज्वरहीपनी च । सा स्वाद-
विशेषजातत्वात् बहुधा भिन्नगुष्ठा । तत्र श्रीवाङ्म-
कवाटीसातसीसदाशिराससरारदयः प्रसिद्धाः । तत्र
चकसरा मालवे भंगरापणं इति ख्याता, चाम्बू
पीटुकलिपणं ईसनीया च, चौरसमुद्रद्वि चौरस-
मुद्रदेयपणं इति प्रसिद्धा । श्रीवाटीगुष्ठाः—मधु-
रा तीक्ष्ण रसाक्षा सरसा बन्धा च । चकवाटी—
कटुकाक्षतीक्ष्णतिक्ता उष्ण विटम्बकरी वातघ्नी च ।
सातसी—मधुरा तीक्ष्ण कटुबन्धा पाचनी बन्धा
दीपनी च । सदाशिरा—अतिरसा सुगन्धिः बन्धा
तीक्ष्ण मधुरा दीपनी पुंस्करी चतिसन्धा विर-
चनी मुखवीगन्धकरी च । चकसरा—तीक्ष्ण क-
धुरा बन्धा हिमा दीपनी बन्धा मुखानीक्ष्णी
गुष्ठाभानादिजिच । पटुलिका—कषाया उष्ण
कटुः मलकर्षिणी पित्तघ्न वातघ्नी च । ईसनीया
—कटुतीक्ष्ण हृद्या दीर्घपक्वा बन्धा दीपनी पी-
यनी च । ताम्बूलं सधस्त्रोटितं मुखरोगादिवर्जनं
दाहारीकफरक्तदं मलकरं विटम्बि वाग्लिजमम् ।
चिरवीटितं ताम्बूलदणं जलपीवितं शुष्ककरं बन्धं
वन्धच । कर्णं पणं तिक्तसुखं कषाय दाहज्वरघ्नं

सुखवाद्यकरं नलजननच । शुभं पथं वातसेपरी-
वहं दधं पथं दीपनं पाचनच । शिरापथं रक्त-
वत् वैषिखजनकच । रा.नि.व.११ । नागवह्नीक-
चं दधं सुगन्धि कफवातजिच । अ.पि.१०च. ।

नागवारिकः । पुं । मयूर । कटीन्द्र । मृ. ।

नागविज्ञा । स्त्री । नागव्यायाम् । नागद-
न्धा । वा.उ.६च. ।

नागवीजम् । स्त्री । श्रीसकतरसवेधकवीज-
विधि । यथा — “नाचिकेष इतं तावत् नागश्च रक्त-
धीन्मुहुः । तं नागं वाहयेवीजं द्विषोद्विषगुणानि-
च । वीजन्विदं वरं श्रेष्ठं नागवीजमकौर्तितम् ॥”
र.पि.१च. । [उपे । प.सु. ।

नागवृत्ता (मिता) । स्त्री । दधिकाली-

नागशुष्की । स्त्री । हसिगुच्छाम् । वै.निच. ।
तावासायाम्, उहरीफले । रा.नि.व.७ । [निच. ।

नागशीवज्रभः । पुं । सन्नकोनिघांसे । वै.

नागसखः । पुं । निवग्रहाम् । वै.निच. ।

नागसम्भवम् । स्त्री । सिन्दूर । चम. ।

नागसिन्दूरम् । स्त्री । श्रीसकतसिन्दूर । त-
त्प्रकरणं यथा — “भुजङ्गममगन्धश्च पिष्टा पत्रमले-
पयेत् । तत्र सेविद्वते गाने वासामार्गसमुद्भवम् ।
चारं वा मिश्रयेत्तत्र चतुर्थीमं गुरुकितः । प्रहरं
प्राचयेत्तुङ्गा वासादव्यावचहितं । तत उच्यते त-
च्चूर्वं वासानौरेर्विगर्हयेत् । पुटेत् पुनः समुच्यते ते-
नैव परिमर्दयेत् । एवं समपुटेर्नागः सिन्दूरं जा-
यते ध्रुवम् । तारक्ष रक्तगो नागः वातपित्तकफा-
घ्नः । वङ्गशीकुष्ठगुल्फार्मः श्रीवज्रविषापघ्नः ॥” र-
स.पि.६च. । [च.टी.म.स्त्रा. ।

नागसुगन्धा । स्त्री । राकायाम्, सर्पगन्धायां ।

नागस्कोता । स्त्री । हलीचपे । रा.नि.व.६ ।

नागदलीचपे । रा.नि.व.५ । [व.११ ।

नागहनुः । पुं । मल्लीनामगन्धद्रव्ये । रा.नि.

नागहन्त्री । स्त्री । बन्धाकर्कोटिकाम् । रा.
नि.व.७ । [हलीचपे । वै.निच. ।

नागा । स्त्री । नाकुल्याम् । पुचदायाम् । ला-

नागाख्यः । पुं । नागकेशरी । चिन्ता । अ.पि.
१२साग.२च. ।

नागान्तकाः । पुं । मयूर । नवर्षे । चम. ।

नागारातिः । पुं । बन्धाकर्कोटिकायाम् ।
रा.नि.व.७ ।

नागारिः । पुं । दीवदासीवतायाम् । वै.निच. ।
बन्धाकर्कोटिकाम् । रा.नि.व.१ ।

नागार्जुनयोगः । पुं । अर्जःप्रवृत्तिरीगु यो-
गविशेषे । त्रिफला पञ्चलवर्षं कुष्ठं कटुकी दीपहा-
रं विडङ्गं निम्बफलं बला गोरक्षतखुला हरिद्रा
दावहरिद्रा सीवर्षलसवर्षं प्र. समम् । करसल्लव-
सेन पिष्टा वदरास्त्रिप्रमाणा गुडी कार्या । उष्ण-
जलेनाग्नेयः तक्रोषार्धः काञ्चिकेन गुग्गुं खदिरख-
लेन त्वरीमे जलेन सूत्रकृच्छं तैलेन हृद्रोगं निरु-
च्छ्या सर्वस्वरश्च हनि । त्रिफला, पञ्चलवर्ष,
कूड़, कटुकी, देवदारु, विडङ्ग, निम्बफल,
बेलगुडा, गोरक्षटाकूणि, हरिद्रा, नाकहरि-
द्रा, मृत्तलवर्ष अथोत्प्लेक मयङ्गाग । कर्कश-
छातेश्वर त्रये मर्दन । कूलश्रमागं शुनी हृष्टेव ।
च.द. ।

नागार्जुनवटिका । स्त्री । नेत्ररोगे हिता ।

“त्रिफलाव्योषसिन्धुत्यटौतुत्यरसाञ्जनं । प्रपीक्ष-
रीकं जन्तुघ्नं लोभं तावत् चतुर्दश । द्रव्याख्येतानि
संशुध्य वर्तिः कार्या नतान्मुना ॥” रस.र. । न-
तान्मु तंगरवारि ।

नागार्जुनाभ्रम् । स्त्री । हृद्रोगे शीघ्रम् ।

“सहस्रपुटनेः शुद्धं बन्धाभ्रमर्जुनलवः । सत्वेर्विग-
र्दितं समदिनं खल्ले निशोषितं । क्षायाम्ना वटी
कार्या नाब्जेदमर्जुनाभ्रयम् ॥” रसा.स. ।

नागार्जुनी । स्त्री । दुग्धिकायाम् । धिरुहे ।
वै.निच. । [व.७ ।

नागासावुः । स्त्री, स्त्री । कुम्भगुम्भा । रा.नि.

नागाह्नः । पुं । वनवन्धकहने । रा.नि.व.१० ।
स्त्री । नागकेशरपुष्पे । वा.सू.१५च.पञ्चमादिः ।
“सेवानुधुकानागाह्नम् ।” सि.यो.वाङ्मालगुके ।
“नागाह्नश्चापि वटप्लवम् ।” च.द.सू.म.पि. ।

नागाह्नयम् । स्त्री । नागकेशरपुष्पे । वा.सू.
१५च.एलादिः । “पुत्रागनागाह्नयम् ।”

नागाह्ना । स्त्री । लक्षणाकन्दे । रा.नि.व.७ ।
नागवल्लीवतायाम् । नागदन्तयाम् । वै.निच. ।

नागिनी । स्त्री । नागदनीचये । रा.नि.व.६।
लघुवाक्ये । रा.नि.व.७ ।

नागी । स्त्री । बन्धाकर्कोटस्याम् । वै.निघ.२भ.
जीर्णच.च.कल्याचरुते ।

नागीयः । पुं । नागकेसरे । रा.नि.व.६ ।

नागेश्वररसः । पुं । गुणे रसः । पारदः य-
न्त्रकः शीघ्रः रक्तं मनःश्रिता वृषारदः यवचारः
सर्जितारः टङ्गचं लौहं तावन् चर्चं प्र. सञ्चम् ।
पञ्चीक्षीरच मईनं । पञ्चात् वासाचिचकदनीमूल-
काद्येन दिवसं मईयेत् । साचा माषप्रमाणा । पा-
त्रा, गङ्गा, गौच, व्रज, मनहान, निनामन, य-
वकार, माटिकार, मोहांगी, मोह, ताज,
अज समताग । सिद्धुन आठान् मर्दन । पत्रे
वागक, चिता ७ पञ्चीर मूल समताग नईया
एकज काथ करिन्ना १ दिन मर्दन करिदे ।
मांजा १ माष कनात्र । भैव ।

नागोद(र)म् । स्त्री । गर्भजरीगविशेषे । “श-
कशोचितं वायुनाभिप्रपन्नम् अवक्रान्तजीवमाधाप-
यत्युदरम्, तत्कदाचिद्यद्व्ययपशानं नैगमेवाप-
हतमिति भावने । तमेव कदाचित् प्रचीयमानं
नागोदरमित्याहुः ।” सु.भा.१०च. ।

नाटाग्रः । पुं । काञ्चिकलतायाम् । तत्रशु-
च । पिक्वा ।

नाडुः । पुं । नखे । नन गाह । रा.नि.व.८ ।
वाङ्गीवस्ततायाम् । च.सू.१च. ।

नाडिः । स्त्री । शरीरान्तर्नाडिकायाम् । च.टी.
भ. । तिष्ठपिप्पल्याम् । कालशाके । दूर्वाभेदे ।
नाडीवये । नागि वा । वै.निघ. ।

नाडिकम् । स्त्री । कालशाके । कागन्ना ना-
क । भा.पू.१भ.भा.व. । [वै.निघ. ।

नाडिका । स्त्री । कालशाके । चटपरिमाणे ।

नाडिकायन्त्रम् । स्त्री । यन्त्रविशेषे । दक-
वृक्ष, भाटिवृक्ष । तस्य लघुचं यथा—“विनिधाय
घटे द्रव्यं कनीयांसमधीमुखं । घटमन्त्रमुखे तस्य
क्षापयित्वा मधीमुखं । सङ्कुचतिः सनादिध्य ना-
डिकां विनिधयेत् । यन्मात् कुञ्चितास्त्रिता ज-
लद्रीचीं महीतनां । आपारभाष्यपर्यन्तं ततश्च-
क्रमां विधारयेत् । चक्षुःशब्दाद्येवमिदं वाचयन्ती

विशेदयः । यद्वायादाधारमतं निर्णयं रसमुप-
मम् । नाडिकायन्त्रमिति मुनिभिः परिकीर्ति-
तम् ॥” इति । चचि. । [टी.भ. ।

नाडिकेरः (सः) । पुं । नालिकेरवृक्षे । च.

नाडिचीरम् । स्त्री । निर्वेदेने । नगी । वारा ।

नाडिन्धमः । पुं । खर्चकारि । पिक्वा ।

नाडिपत्रम् । स्त्री । नाडीपत्राके । श.भा. ।

नाडी । स्त्री । शिरायाम् । रा.नि.व.१८ । क-
सायाम् । नचये । रा.नि.व.१२ । नाडि । मङ्गल-
व्यायां । मी. । नाडीवये । रा.नि.व.१० । ६० प-
लात्मककाले ।

नाडीकः । पुं । पट्टाके । पाटिनाक । को-
ठोर नाक । हिं पट्टया । भा.पू.१भ.भा.व. ।
तत्पत्रं तित्तमधुरभेदेन द्विविधं, तथोक्तित्वां कृमि-
कुष्ठहरं ; मधुरं पिप्पल्यं शीतं विट्पिप्पल्यं कृपवा-
तज्जम् । युष्मपत्रं—मखितमित्युच्यते । नागिता ।
अरघं पित्तकफज्वरघ्नम् । तज्जलस्य पित्तघ्नं री-
चनं व्यसने हितम् । राज. । स्त्री । कालशाके ।
हिं कालशाक । गुणाः—“कालशाकं सरं द्रव्यं
वातकृमिकफशोयघ्नम् । वर्यं रुचिकरं मीधं रक्तपि-
तहरं हिमम् ॥” भा. ।

नाडीकलापकः । पुं । सर्पाव्यां । भा. ।

नाडीकल्पनविधिः । पुं । भूमिफल ना-
डीकल्पनविधी । “नाभिपन्थनात् प्रवृत्ति हि लघा-
कुलमभिज्ञानं कृत्वा हृदनावकाशस्य इयीरनरयोः
मनैर्गङ्गीला तीक्ष्णं रीष्यराजतायसानां हृदना-
नामन्यतमेन कर्धारणेन हृदयेत् । तानये सूने-
चीपनिबध्य कण्ठे चास्य शिथिलमवस्थयेत् । तस्य
चेन्नाभिः पथेतां क्षीप्रमधुकप्रियङ्गुदाहृदिद्राक-
ल्कसिद्धेन तैलमाभ्यज्यात् एवामिव तैलीवधानां चू-
र्येनावचूर्णयेदिति ।” च.भा.८च. ।

नाडीकेरः (सः) । पुं । नारिकेलवृक्षे । श.रा. ।

नाडीचः । पुं । तित्तपट्टाके । नागिता पा-
ता । “नाडीचवीजकल्कः ।” भैष.चन्द्ररी.चि. ।
येपुके । कटू । पिक्वा ।

नाडीचकम् । स्त्री । नाडीनिर्वायकवये ।

नाडीचरयः । पुं । पचिधि । पिक्वा ।

